মিনি বাইবেল

সংক্ষিপ্ত বিৱৰণ

এইটো প্ৰাচীন গ্ৰীক পাঠৰ এক সযত্নে নিৰ্বাচিত সংকলন যি যীচুৰ শিক্ষা আৰু তেওঁ শিকোৱা, উল্লেখ কৰা আৰু পূ�ৰণ কৰা লেখাসমূহ সৰ্বোত্তমভাৱে ধৰি ৰাখিবলৈ প্ৰস্তুত কৰা হৈছে। আমাৰ লক্ষ্য হৈছে আপোনাক মূল গ্ৰীক ভাষাৰ যিমান পাৰি সঠিক প্ৰতিনিধিত্ব এক আধুনিক, পঠনযোগ্য ৰূপত প্ৰদান কৰা।

দাবী পৰিত্যাগ

এই অনুবাদটো মূল গ্ৰীক চেপ্টুৱাজিণ্ট আৰু বাইজেণ্টাইন পাঠৰ পৰা বৃহৎ ভাষা মডেলৰ সহায়ত সৃষ্টি কৰা হৈছিল। এই কাৰণে ইয়াত মূল ভাষাৰ সংস্কৃতি আৰু ব্যাকৰণৰ বহুতো চিহ্ন আছে, কিন্তু ইয়াত ভুলো থাকিব পাৰে। যদি কিবা অদ্ভুত যেন লাগে, অনুগ্ৰহ কৰি মূল গ্ৰীক পাঠ পৰীক্ষা কৰক। যদি আপুনি কোনো ভুল বিচাৰি পায়, অনুগ্ৰহ কৰি jesusislord@joshuabible.com লৈ ইমেইল কৰক।

অনুজ্ঞাপত্ৰ

আপুনি এই অনুবাদৰ সম্পূৰ্ণ বা আংশিকভাৱে পুনৰুৎপাদন আৰু বিতৰণ কৰিবলৈ অনুমতি পাইছে। আপুনি ইয়াক সংশোধন বা বিক্ৰয় কৰিবলৈ অনুমতিপ্ৰাপ্ত নহয়। যদি আপুনি কোনো ত্ৰুটি বিচাৰি পায়, অনুগ্ৰহ কৰি jesusislord@joshuabible.com লৈ এটা ইমেইল প্ৰেৰণ কৰক যাতে আমি ইয়াক শুধৰাই আপোনাক এটা আপডেট কৰা সংস্কৰণ প্ৰদান কৰিব পাৰোঁ।

মথিলিখিত শুভবার্তা

| 1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28

মার্কলিখিত শুভবার্তা

| 1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16

যোহনলিখিত শুভবার্তা

| 1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21

যোহনৰ পত্ৰ

| 1 | 2 | 3 | 4 | 5

আদিপুস্তক

| 1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31 | 32 | 33 | 34 | 35 | 36 | 37 | 38 | 39 | 40 | 41 | 42 | 43 | 44 | 45 | 46 | 47 | 48 | 49 | 50

যাত্রাপুস্তক

| 1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31 | 32 | 33 | 34 | 35 | 36 | 37 | 38 | 39 | 40

গণনাপুস্তক

| 1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31 | 32 | 33 | 34 | 35 | 36

দ্বিতীয় বিবৰণ

| 1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31 | 32 | 33 | 34

যিহোচূৱা

| 1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24

মথিলিখিত শুভবার্তা

1

যীশু খ্ৰীষ্টৰ বংশাৱলীৰ পুথি, যি দায়ূদৰ পুত্ৰ, অব্ৰাহামৰ পুত্ৰ। অব্ৰাহামে ইচহাকক জন্ম দিলে, আৰু ইচহাকে যাকোবক জন্ম দিলে, আৰু যাকোবে যিহূদাক আৰু তেওঁৰ ভাতৃসকলক জন্ম দিলে, আৰু যিহূদাই তামাৰৰ পৰা পেৰচক আৰু জেৰহক জন্ম দিলে, আৰু পেৰচে হিষ্ৰোণক জন্ম দিলে, আৰু হিষ্ৰোণে আৰামক জন্ম দিলে, আৰু আৰামে অম্মীনাদবক জন্ম দিলে, আৰু অম্মীনাদবে নহচোনক জন্ম দিলে, আৰু নহচোনে চলমোনক জন্ম দিলে, আৰু চলমোনে ৰাহাবৰ পৰা বোৱজক জন্ম দিলে, আৰু বোৱজে ৰূথৰ পৰা ওবেদক জন্ম দিলে, আৰু ওবেদে যিচয়ক জন্ম দিলে, আৰু যিচয়ে ৰজা দায়ূদক জন্ম দিলে। দায়ুদ ৰজাই উৰিয়াৰ পত্নীৰ পৰা চলোমনক জন্ম দিলে, আৰু চলোমনে ৰহবিয়ামক জন্ম দিলে, আৰু ৰহবিয়ামে অবিয়াক জন্ম দিলে, আৰু অবিয়াই আচাক জন্ম দিলে, আৰু আচাই যিহোচাফটক জন্ম দিলে, আৰু যিহোচাফটে যোৰামক জন্ম দিলে, আৰু যোৰামে উজ্জিয়াক জন্ম দিলে, আৰু উজ্জিয়াই যোথমক জন্ম দিলে, আৰু যোথমে আহজক জন্ম দিলে, আৰু আহজে হিষ্কিয়াক জন্ম দিলে, আৰু হিষ্কিয়াই মনচিক জন্ম দিলে, আৰু মনচিয়ে আমোনক জন্ম দিলে, আৰু আমোনে যোচিয়াক জন্ম দিলে, আৰু যোচিয়াই বেবিলনলৈ নির্বাসনৰ সময়ত যিখনিয়া আৰু তেওঁৰ ভাতৃসকলক জন্ম দিলে। বেবিলনলৈ নির্বাসনৰ

পিছত যিকনিয়াই চালটিয়েলক জন্ম দিলে, আৰু চালটিয়েলে জৰুব্বাবিলক জন্ম দিলে, আৰু জৰুব্বাবিলে আবিহুক জন্ম দিলে, আৰু আবিহুৱে ইলিয়াকীমক জন্ম দিলে, আৰু ইলিয়াকীমে আজোৰক জন্ম দিলে, আৰু আজোৰে চাদোকক জন্ম দিলে, আৰু চাদোকে আখীমক জন্ম দিলে, আৰু আখীমে ইলিয়ুদক জন্ম দিলে, আৰু ইলিয়ুদে ইলিয়াজাৰক জন্ম দিলে, আৰু ইলিয়াজাৰে মত্তনক জন্ম দিলে, আৰু মত্তনে যাকোবক জন্ম দিলে, আৰু যাকোবে যোচেফক জন্ম দিলে যি মৰিয়মৰ স্বামী আছিল, যাৰ পৰা যীচু জন্ম হৈছিল যাক খ্ৰীষ্ট বুলি কোৱা হয়। সেয়েহে আব্ৰাহামৰ পৰা দায়ুদলৈকে সকলো প্ৰজন্ম চৈধ্য, আৰু দায়ুদৰ পৰা বেবিলনৰ নিৰ্বাসনলৈকে প্ৰজন্ম চৈধ্য, আৰু বেবিলনৰ নিৰ্বাসনৰ পৰা খ্ৰীষ্টলৈকে প্ৰজন্ম চৈধ্য। যীশু খ্ৰীষ্টৰ জন্ম এইদৰে হৈছিল। কাৰণ তেওঁৰ মাতৃ মৰিয়মক যোচেফৰ লগত বাগদান কৰা হৈছিল, তেওঁলোক একেলগে অহাৰ আগতে তেওঁ পবিত্ৰ আত্মাৰ পৰা গৰ্ভৱতী হোৱা দেখা গ'ল। জোচেফ তাইৰ স্বামী আছিল, ধাৰ্মিক হোৱা বাবে আৰু তাইক জনসমক্ষত লাঞ্ছিত কৰিব নিবিচৰা বাবে, গোপনে তাইক ত্যাগ কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰিলে। এই বিষয়বোৰ তেওঁ বিবেচনা কৰি থাকোঁতে, চোৱা, প্ৰভুৰ দূত এজন সপোনত তেওঁৰ ওচৰত প্ৰকট হৈ ক'লে, যোচেফ, দায়ুদৰ পুত্ৰ, তোমাৰ পত্নী মৰিয়মক গ্ৰহণ কৰিবলৈ ভয় নকৰিবা, কিয়নো তেওঁৰ গৰ্ভত যি জন্ম লৈছে সেয়া পবিত্ৰ আত্মাৰ পৰা। তাই এটা পুত্ৰ জন্ম দিব আৰু তুমি তেওঁৰ নাম যীশু ৰাখিবা, কিয়নো তেওঁ তেওঁৰ লোকসকলক তেওঁলোকৰ পাপৰ পৰা ৰক্ষা কৰিব। এই সকলো ঘটিছিল যাতে প্ৰভুৰ দ্বাৰা ভাববাদীৰ মাধ্যমেৰে কোৱা কথা পূৰ্ণ হয়, যি কৈছিল· চোৱা, কুমাৰীয়ে গৰ্ভত ধাৰণ কৰিব আৰু পুত্ৰ প্ৰসৱ কৰিব, আৰু তেওঁলোকে তেওঁৰ নাম ইম্মানুৱেল ৰাখিব, যাৰ অৰ্থ অনুবাদ কৰিলে আমাৰ লগত ঈশ্বৰ। যোচেফ নিদ্ৰাৰ পৰা সাৰ পাই প্ৰভুৰ দূতে তেওঁক আদেশ দিয়াৰ দৰে কৰিলে আৰু তেওঁৰ পত্নীক গ্ৰহণ কৰিলে, আৰু তেওঁ তেওঁৰ প্ৰথম পুত্ৰ জন্ম নিদিয়ালৈকে তেওঁক জনা নাছিল, আৰু তেওঁৰ নাম যীচু ৰাখিলে।

2

যীশুৰ যিহূদিয়াৰ বৈৎলেহেমত হেৰোদ ৰজাৰ দিনত জন্ম হোৱাৰ পিছত, চোৱা, পূবৰ পৰা জ্ঞানীসকল যিৰূচালেমলৈ আহি ক'লে: ক'ত আছে যিহূদীসকলৰ জন্ম হোৱা ৰজা? কাৰণ আমি তেওঁৰ তৰাটো পূবত দেখিলোঁ আৰু আমি তেওঁক প্ৰণিপাত কৰিবলৈ আহিলোঁ। শুনি হেৰোদ ৰজা চিন্তিত হ'ল আৰু তেওঁৰ লগত গোটেই যিৰূচালেম, আৰু সকলো প্ৰধান পুৰোহিত আৰু লোকসকলৰ শাস্ত্ৰীসকলক একগোট কৰি তেওঁ তেওঁলোকৰ পৰা সুধিছিল খ্ৰীষ্ট ক'ত জন্ম হয়। তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে: যিহূদিয়াৰ বৈৎলেহেমত; কিয়নো এইদৰে ভাববাদীৰ দ্বাৰা লিখা হৈছে: আৰু তুমি বৈৎলেহেম, যিহূদাৰ ভূমি, তুমি কোনোমতে যিহূদাৰ নেতাসকলৰ মাজত আটাইতকৈ সৰু নহয়; কিয়নো তোমাৰ পৰা এজন নেতা ওলাই আহিব, যিজনে মোৰ লোক ইস্ৰায়েলক ৰখীয়া কৰিব। তেতিয়া হেৰোদে গোপনে জ্ঞানীসকলক মাতি তেওঁলোকৰ পৰা প্ৰকট হোৱা তৰাটোৰ সময় সঠিকভাৱে নিৰ্ণয় কৰিলে, আৰু তেওঁলোকক বৈৎলেহেমলৈ পঠিয়াই ক'লে: গৈ শিশুটিৰ বিষয়ে সঠিকভাৱে অনুসন্ধান কৰা, আৰু যেতিয়া তোমালোকে বিচাৰি পোৱা, মোক জনোৱা, যাতে মইও আহি তেওঁক প্ৰণিপাত কৰিব পাৰোঁ। ৰজাৰ কথা শুনি তেওঁলোকে গ'ল, আৰু চোৱা, যি তৰাটো তেওঁলোকে পূবত দেখিছিল সেইটোৱে তেওঁলোকক আগুৱাই লৈ গ'ল, যেতিয়ালৈকে আহি সেইটো য'ত শিশুটো আছিল তাৰ ওপৰত থিয় হ'ল। আৰু তৰাটো দেখি তেওঁলোকে অতি বৰ আনন্দেৰে আনন্দিত হ'ল, আৰু ঘৰত আহি তেওঁলোকে শিশুটোক তাৰ মাতৃ মৰিয়মৰ সৈতে দেখিলে, আৰু তললৈ পৰি তেওঁলোকে তেওঁক প্ৰণাম কৰিলে, আৰু তেওঁলোকৰ ভঁৰাল খুলি তেওঁলোকে তেওঁক উপহাৰ আগবঢ়ালে, সোণ আৰু ধূপ আৰু গন্ধৰস। আৰু সপোনত সতৰ্ক কৰা হৈ হেৰোদৰ ওচৰলৈ ঘূৰি নাযাবলৈ, তেওঁলোকে আন বাটেৰে তেওঁলোকৰ দেশলৈ উভতি গ'ল। তেওঁলোক প্ৰস্থান কৰাৰ পিছত চোৱা, প্ৰভুৰ এজন বাৰ্তাবাহক সপোনত যোচেফক দেখা দি কৈছিল, উঠি শিশুটো আৰু তাৰ মাকক লৈ যোৱা

আৰু মিচৰলৈ পলাই যোৱা, আৰু তাতে থাকা যেতিয়ালৈকে মই তোমাক কওঁ, কিয়নো হেৰোদে শিশুটোক বিচাৰিব ইয়াক ধ্বংস কৰিবলৈ। তেওঁ উঠি শিশুটো আৰু তাৰ মাকক ৰাতি লৈ গ'ল আৰু মিচৰলৈ গুচি গ'ল, আৰু হেৰোদৰ মৃত্যুৰ সময়লৈকে তাত আছিল, যাতে প্ৰভুৱে ভাববাদীৰ দ্বাৰা কোৱা কথা পূৰ্ণ হয়, যি কৈছিল, মিচৰৰ পৰা মই মোৰ পুত্ৰক মাতিলোঁ। তেতিয়া হেৰোদে দেখি যে তেওঁ মাগিসকলৰ দ্বাৰা প্ৰবঞ্চিত হৈছিল, অতিশয় ক্ৰোধিত হ'ল, আৰু লোক পঠিয়াই বৈৎলেহেমত আৰু তাৰ সকলো সীমাত থকা সকলো শিশুক দুবছৰীয়া আৰু তাতকৈ কম বয়সৰ হত্যা কৰিলে, সেই সময় অনুসৰি যিটো তেওঁ মাগিসকলৰ পৰা নিখুঁতভাৱে নিৰূপণ কৰিছিল। তেতিয়া পূৰ্ণ হ'ল যি কথা যিৰিমিয়া ভাববাদীৰ দ্বাৰা কোৱা হৈছিল: ৰামাত এটা কণ্ঠস্বৰ শুনা গ'ল, বিলাপ আৰু কান্দোন আৰু মহা শোক; ৰাহেলে তাইৰ সন্তানসকলৰ বাবে কান্দি আছিল, আৰু তাই সান্ত্বনা পাবলৈ ইচ্ছা নকৰিলে, কাৰণ তেওঁলোক নাই। হেৰোদৰ মৃত্যু হোৱাৰ পিছত চোৱা, প্ৰভুৰ এজন বাৰ্তাবাহক সপোনত যোচেফক মিচৰত দেখা দিলে আৰু ক'লে, উঠা, শিশুটোক আৰু তাৰ মাকক লৈ ইজৰায়েলৰ দেশলৈ যোৱা, কিয়নো শিশুটোৰ আত্মা বিচাৰি থকাসকল মৰি গৈছে। তেওঁ উঠি শিশুটো আৰু তাৰ মাকক লৈ ইজৰাইল দেশলৈ আহিল। শুনি যে আৰ্খেলাউছে তেওঁৰ পিতৃ হেৰোদৰ সলনি যিহুদিয়াত ৰাজত্ব কৰি আছে, তেওঁ তালৈ যাবলৈ ভয় কৰিলে; কিন্তু সপোনত ঈশ্বৰীয় সতৰ্কবাণী পাই তেওঁ গালীলৰ অঞ্চললৈ গুচি গ'ল, আৰু আহি নাজাৰেথ নামৰ নগৰত বাস কৰিলে, যাতে ভাববাদীসকলৰ দ্বাৰা কোৱা কথা পূৰ্ণ হয় যে তেওঁক নাজৰীয়া বুলি মতা হ'ব।

3

সেই দিনবোৰত যোহন বাপ্তাইজক যিহূদিয়াৰ মৰুভূমিত ঘোষণা কৰি আহে আৰু কয়: অনুতাপ কৰা; কিয়নো স্বৰ্গৰ ৰাজ্য ওচৰ চাপিছে। কাৰণ এইজন সেইজন যাক যিচয়া

ভাববাদীয়ে কৈছিল, মৰুভূমিত চিঞৰা এজনৰ মাত, প্ৰভুৰ পথ প্ৰস্তুত কৰা, তেওঁৰ পথবোৰ পোন কৰা। কিন্তু যোহনৰ পোছাক উটৰ চুলিৰ পৰা তৈয়াৰী আছিল আৰু তেওঁৰ কঁকালত চামৰাৰ বেল্ট আছিল, আৰু তেওঁৰ খাদ্য আছিল ফৰিং আৰু বনৰীয়া মৌ। তেতিয়া যিৰূচালেম আৰু গোটেই যিহুদীয়া আৰু যৰ্দ্দনৰ গোটেই চাৰিওফালৰ অঞ্চল তেওঁৰ ওচৰলৈ ওলাই গৈছিল, আৰু তেওঁলোকে নিজৰ পাপবোৰ স্বীকাৰ কৰি যৰ্দ্দনত তেওঁৰ দ্বাৰা বাপ্তাইজিত হৈছিল। কিন্তু বহুতো ফৰীচী আৰু চদ্দূকীসকলক তেওঁৰ বাপ্তিস্মলৈ আহি থকা দেখি তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, সাপৰ সন্তান, আহিবলগীয়া ক্ৰোধৰ পৰা পলাবলৈ তোমালোকক কোনে দেখুৱালে? গতিকে অনুতাপৰ যোগ্য ফল উৎপন্ন কৰা, আৰু নিজৰ মাজত এইটো ক'বলৈ নাভাবিবা যে আমাৰ পিতৃ অব্ৰাহাম আছে। মই তোমালোকক কওঁ কাৰণ ঈশ্বৰে এই শিলবোৰৰ পৰা অব্ৰাহামৰ বাবে সন্তান জগাব পাৰে। ইতিমধ্যে কুঠাৰ গছবোৰৰ শিপাৰ ওচৰত পৰি আছে, সেয়েহে যিকোনো গছ যি ভাল ফল উৎপাদন নকৰে কাটি পেলোৱা হয় আৰু জুইত পেলোৱা হয়। মই নিশ্চয় তোমালোকক পানীত অনুতাপৰ বাবে বাপ্তাইজ কৰোঁ, কিন্তু মোৰ পাছত যি জন আহি আছে তেওঁ মোতকৈ শক্তিশালী, মই তেওঁৰ জোতা বহন কৰিবলৈও সক্ষম নহয়, তেওঁ তোমালোকক পবিত্ৰ আত্মা আৰু জুইত বাপ্তাইজ কৰিব। যাৰ শস্য ঝৰা কাঠি তেওঁৰ হাতত আছে আৰু তেওঁ নিজৰ মৰণা মাৰি ভালদৰে পৰিষ্কাৰ কৰিব, আৰু নিজৰ শস্য ভঁৰালত গোটাব, কিন্তু নৰা নুনুমুৰা জুইৰে পুৰি পেলাব। তেতিয়া যীশু গালীলৰ পৰা যৰ্দ্দনলৈ যোহনৰ ওচৰলৈ আহে তেওঁৰ দ্বাৰা বাপ্তাইজিত হ'বলৈ। কিন্তু যোহনে তেওঁক বাধা দি কৈছিল, মোৰ আপোনাৰ দ্বাৰা বাপ্তাইজিত হোৱাৰ প্ৰয়োজন আছে, আৰু আপুনি মোৰ ওচৰলৈ আহিছে নেকি? উত্তৰ দি যীচুৱে তেওঁক ক'লে, এতিয়া এৰি দিয়া, কিয়নো এইদৰে আমাৰ বাবে সকলো ধাৰ্মিকতা পূৰণ কৰা উচিত। তেতিয়া তেওঁ তেওঁক এৰি দিলে; আৰু বাপ্তাইজিত হৈ যীচু তৎক্ষণাৎ পানীৰ পৰা উঠি আহিল; আৰু চোৱা, তেওঁৰ বাবে স্বৰ্গবোৰ খোলা হ'ল, আৰু তেওঁ ঈশ্বৰৰ আত্মাক কপৌৰ দৰে নামি আহি তেওঁৰ ওপৰত অহা দেখিলে; আৰু চোৱা, স্বৰ্গৰ পৰা এটা মাত কৈছিল, এইজন মোৰ পুত্ৰ, প্ৰিয়, যাৰ ওপৰত মই সন্তুষ্ট হৈছিলো।

4

তেতিয়া যীচুক আত্মাৰ দ্বাৰা মৰুভূমিলৈ লৈ যোৱা হ'ল চয়তানৰ দ্বাৰা পৰীক্ষিত হ'বলৈ, আৰু চল্লিশ দিন আৰু চল্লিশ ৰাতি উপবাস কৰি পাছত তেওঁৰ ভোক লাগিল। আৰু পৰীক্ষাকাৰীয়ে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, যদি তুমি ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ আছা, তেন্তে কোৱা যাতে এই শিলবোৰ পিঠা হৈ যায়। তেওঁ কিন্তু উত্তৰ দি ক'লে, লিখা আছে, কেৱল পিঠাৰ ওপৰত মানুহ জীয়াই নাথাকিব, কিন্তু ঈশ্বৰৰ মুখৰ পৰা ওলোৱা প্ৰতিটো শব্দৰ ওপৰত জীয়াই থাকিব। তেতিয়া চয়তানে তেওঁক পবিত্ৰ নগৰলৈ লৈ যায়, আৰু তেওঁক মন্দিৰৰ চূড়াত থিয় কৰায় আৰু তেওঁক কয়: যদি তুমি ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ, তুমি নিজকে তললৈ পেলাই দিয়া; কিয়নো লিখা আছে যে তেওঁ তেওঁৰ বাৰ্তাবাহকসকলক তোমাৰ বিষয়ে আদেশ দিব, আৰু তেওঁলোকে হাতত তোমাক তুলি ল'ব, যাতে তুমি শিলত তোমাৰ ভৰি খুন্দা নাখাওঁ। যীচুৱে তাক ক'লে, পুনৰ লিখা আছে, তুমি তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰক পৰীক্ষা নকৰিবা। পুনৰ চয়তানে তেওঁক এটা অতি উচ্চ পৰ্বতলৈ লৈ যায়, আৰু তেওঁক পৃথিৱীৰ সকলো ৰাজ্য আৰু সিহঁতৰ গৌৰৱ দেখুৱায় আৰু তেওঁক কয়: এই সকলোবোৰ মই তোমাক দিম, যদি তুমি পৰি মোক প্ৰণাম কৰা। তেতিয়া যীচুৱে তাক ক'লে, মোৰ পিছৰ পৰা যা, চয়তান, কিয়নো লিখা আছে, তুমি তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰক উপাসনা কৰিবা আৰু কেৱল তাকেই সেৱা কৰিবা। তেতিয়া চয়তানে তাক এৰি দিলে, আৰু চোৱা, বাৰ্তাবাহকসকল আহি তেওঁৰ সেৱা কৰিলে। যীচুৱে শুনিলে যে যোহনক সমৰ্পণ কৰা হৈছিল, তেওঁ গালীললৈ উঠি গ'ল, আৰু নাজৰেথ এৰি আহি কাফাৰ্নাহুমত বাস কৰিলে যি সাগৰৰ কাষত আছিল জবূলূন আৰু নপ্তালীৰ সীমাত, যাতে যিচয়া ভাববাদীৰ দ্বাৰা কোৱা কথা পূৰ্ণ হয় যি কৈছিল, জবূলূনৰ ভূমি আৰু নপ্তালীৰ ভূমি, সাগৰৰ পথ, যৰ্দ্দনৰ সিপাৰে, অনা-ইহুদীসকলৰ গালীল, যি লোকসকল আন্ধাৰত বহি আছিল তেওঁলোকে মহান পোহৰ দেখিলে, আৰু যিসকল মৃত্যুৰ ভূমিত আৰু ছাঁত বহি আছিল তেওঁলোকৰ বাবে পোহৰ উদয় হ'ল। তেতিয়াৰ পৰা যীচুৱে ঘোষণা কৰিবলৈ আৰু

কবলৈ আৰম্ভ কৰিলে, মন পালটন কৰা, কিয়নো স্বৰ্গৰ ৰাজ্য ওচৰ চাপি আহিছে। গালীলৰ সাগৰৰ কাষেদি খোজ কাঢ়ি থাকোঁতে তেওঁ দুজন ভাতৃক দেখিলে, চিমোন যাক পিতৰ বুলি কোৱা হয় আৰু আন্দ্রিয়া তেওঁৰ ভাতৃ, সাগৰত জাল পেলাই থকা; কিয়নো তেওঁলোক মাছমৰীয়া আছিল; আৰু তেওঁ তেওঁলোকক কয়; মোৰ পাছত আহাঁ আৰু মই তোমালোকক মানুহৰ মাছমৰীয়া কৰিম। তেওঁলোকে তৎক্ষণাৎ জাল এৰি দি তেওঁক অনুসৰণ কৰিলে। আৰু তাৰ পৰা আগবাঢ়ি গৈ তেওঁ আন দুই ভাতৃক দেখিলে, জেবদিয়ৰ পুত্ৰ যাকোব আৰু তেওঁৰ ভাতৃ যোহনক, তেওঁলোকে নাৱত তেওঁলোকৰ পিতৃ জেবদিয়ৰ সৈতে তেওঁলোকৰ জাল মেৰামতি কৰি আছিল, আৰু তেওঁ তেওঁলোকক মাতিলে। কিন্তু তেওঁলোকে তৎক্ষণাৎ নাও আৰু তেওঁলোকৰ পিতৃক এৰি তেওঁক অনুসৰণ কৰিলে। আৰু যীচুৱে সমগ্ৰ গালীল অঞ্চলত ঘূৰি ফুৰিছিল, তেওঁলোকৰ সমাজ গৃহবোৰত শিক্ষা দি, ৰাজ্যৰ শুভবাৰ্তা ঘোষণা কৰি, আৰু লোকসকলৰ মাজত সকলো ৰোগ আৰু সকলো ব্যাধি সেৱা কৰি। আৰু তেওঁৰ কথা গোটেই চিৰিয়ালৈ গ'ল, আৰু তেওঁলোকে তেওঁৰ ওচৰলৈ সকলো বেয়াকৈ থকা লোকক বিভিন্ন ৰোগ আৰু যন্ত্ৰণাত আক্ৰান্ত হৈ থকা, আৰু ভূতগ্ৰস্ত আৰু মৃগীৰোগী আৰু পক্ষাঘাতগ্ৰস্তসকলক আনিলে, আৰু তেওঁ তেওঁলোকক সুস্থ কৰিলে; আৰু গালীল আৰু দিকাপলি আৰু যিৰূচালেম আৰু যিহূদিয়া আৰু যৰ্দ্দনৰ সিপাৰৰ পৰা বহুত মানুহে তেওঁক অনুসৰণ কৰিলে।

5

ভিৰটো দেখি তেওঁ পাহাৰলৈ উঠি গ'ল, আৰু তেওঁ বহাৰ পিছত তেওঁৰ শিষ্যসকলে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল, আৰু তেওঁৰ মুখ খুলি তেওঁ তেওঁলোকক শিকাই কৈছিল: ধন্য আত্মাত দৰিদ্ৰসকল, কাৰণ তেওঁলোকৰেই স্বৰ্গৰ ৰাজ্য। ধন্য তেওঁলোক যিসকলে শোক কৰে, কাৰণ তেওঁলোকে সান্ত্বনা লাভ কৰিব। ধন্য নম্ৰসকল, কাৰণ তেওঁলোকে পৃথিৱীৰ

উত্তৰাধিকাৰী হ'ব। ধন্য সেইসকল যিসকলে ন্যায়ৰ বাবে ক্ষুধার্ত আৰু তৃষ্ণার্ত, কাৰণ তেওঁলোক তৃপ্ত হ'ব। ধন্য সেই দয়ালুসকল, কাৰণ তেওঁলোকে দয়া লাভ কৰিব। ধন্য তেওঁলোক যিসকলৰ হৃদয় শুদ্ধ, কাৰণ তেওঁলোকে ঈশ্বৰক দেখা পাব। ধন্য শান্তিস্থাপনকাৰীসকল, কাৰণ তেওঁলোকক ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ বুলি কোৱা হ'ব। ধন্য সেইসকল যিসকল ন্যায়ৰ কাৰণে নিপীড়িত হৈছে, কিয়নো স্বৰ্গৰাজ্য তেওঁলোকৰ। ধন্য তোমালোক, যেতিয়া তেওঁলোকে মোৰ কাৰণে তোমালোকক নিন্দা কৰে আৰু তাড়না কৰে আৰু তোমালোকৰ বিৰুদ্ধে মিছাকৈ সকলো ধৰণৰ দুষ্ট কথা কয়। আনন্দিত হোৱা আৰু উল্লসিত হোৱা, কাৰণ স্বৰ্গত তোমালোকৰ পুৰস্কাৰ মহান, কিয়নো এইদৰেই তেওঁলোকে তোমালোকৰ আগৰ ভাববাদীসকলক তাড়না কৰিছিল। তোমালোকেই পৃথিৱীৰ নিমখ; কিন্তু যদি নিমখ নিস্বাদ হৈ যায়, তেন্তে কিহৰ দ্বাৰা ইয়াক নিমখীয়া কৰা হ'ব? ই একোতে শক্তিশালী নহয় যদি বাহিৰলৈ পেলোৱা আৰু মানুহবোৰৰ দ্বাৰা গচকা খোৱা নহয়। তোমালোক জগতৰ পোহৰ। পাহাৰৰ ওপৰত থকা এখন নগৰ লুকুৱাব নোৱাৰি; আৰু মানুহে চাকি জ্বলাই তাক পাথিৰ তলত নাৰাখে, বৰং চাকিদানিৰ ওপৰত ৰাখে, আৰু ই ঘৰৰ ভিতৰত থকা সকলোকে পোহৰ দিয়ে। এইদৰে তোমালোকৰ পোহৰ মানুহৰ আগত জিলিকিবলৈ দিয়া, যাতে তেওঁলোকে তোমালোকৰ ভাল কামবোৰ দেখি স্বৰ্গত থকা তোমালোকৰ পিতাক মহিমা কৰে। তোমালোকে এইটো নাভাবিবা যে মই বিধান বা ভাববাদীসকলক ধ্বংস কৰিবলৈ আহিছোঁ, মই ধ্বংস কৰিবলৈ অহা নাই, বৰং পূৰ্ণ কৰিবলৈ আহিছোঁ। সঁচাকৈয়ে মই তোমালোকক কওঁ, যেতিয়ালৈকে আকাশ আৰু পৃথিৱী পাৰ নহয়, নিয়মৰ পৰা এটা আইঅ'টা বা এটা চেৰিফো পাৰ নহ'ব, যেতিয়ালৈকে সকলো সিদ্ধ নহয়। যিজনে যদি গতিকে এই আদেশবোৰৰ ভিতৰত আটাইতকৈ সৰু এটা ভাঙে আৰু মানুহবোৰক এইদৰে শিকায়, তেওঁক স্বৰ্গৰ ৰাজ্যত আটাইতকৈ সৰু বুলি মতা হ'ব, কিন্তু যিজনে পালন কৰে আৰু শিকায়, তেওঁক স্বৰ্গৰ ৰাজ্যত মহান বুলি মতা হ'ব। কাৰণ মই তোমালোকক কওঁ যে যদি তোমালোকৰ ধাৰ্মিকতা শাস্ত্ৰী আৰু ফৰীচীসকলতকৈ অধিক প্ৰচুৰ নহয়, তেন্তে তোমালোকে স্বৰ্গৰ ৰাজ্যত প্ৰৱেশ নকৰিবা। তোমালোকে শুনিছা যে

প্রাচীন লোকসকলক কোৱা হৈছিল, তুমি হত্যা নকৰিবা, কিন্তু যিকোনোৱে হত্যা কৰে, তেওঁ বিচাৰৰ দোষী হ'ব। মই কিন্তু তোমালোকক কওঁ যে যিকোনো লোকে নিজৰ ভাতৃৰ ওপৰত যাদৃচ্ছিকভাৱে ৰাগ কৰে, তেওঁ বিচাৰত দোষী হ'ব; যিজনে নিজৰ ভাতৃক ৰাকা বুলি কয়, তেওঁ পৰিষদত দোষী হ'ব; আৰু যিজনে মূৰ্খ বুলি কয়, তেওঁ জুইৰ গেহেন্নাত দোষী হ'ব। যদি তুমি তোমাৰ উপহাৰ বেদীৰ ওপৰত আগবঢ়োৱা আৰু তাতে মনত পেলোৱা যে তোমাৰ ভায়েকৰ তোমাৰ বিৰুদ্ধে কিবা আছে, তাতে তোমাৰ উপহাৰ বেদীৰ সন্মুখত এৰি দিয়া, আৰু প্ৰথমে গৈ তোমাৰ ভায়েকৰ সৈতে মিলন হোৱা, আৰু তাৰ পিছত আহি তোমাৰ উপহাৰ আগবঢ়োৱা। তোমাৰ বিৰোধীৰ সৈতে সদ্ভাৱ ৰাখা সোনকালে যেতিয়ালৈকে তুমি তেওঁৰ সৈতে বাটত আছা, নহ'লে বিৰোধীয়ে তোমাক বিচাৰকৰ ওচৰত সমর্পণ কৰিব আৰু বিচাৰকে তোমাক সেৱকৰ ওচৰত সমর্পণ কৰিব, আৰু তুমি কাৰাগাৰত পেলোৱা হ'বা; সঁচাকৈ মই তোমাক কওঁ, তুমি তাৰ পৰা ওলাই নাহিবা যেতিয়ালৈকে তুমি শেষ কোদ্ৰান্তেন পৰিশোধ নকৰা। তোমালোকে শুনিছা যে প্ৰাচীনসকলক কোৱা হৈছিল, তুমি ব্যভিচাৰ নকৰিবা। মই কিন্তু তোমালোকক কওঁ যে যিকোনো লোকে যি কোনো মহিলাক কামনা কৰিবলৈ চায়, তেওঁ ইতিমধ্যে নিজৰ হৃদয়ত তাইৰ সৈতে ব্যভিচাৰ কৰিছে। যদি তোমাৰ সোঁ চকুৱে তোমাক পাপত পেলায়, তেন্তে তাক উলিয়াই লোৱা আৰু তোমাৰ পৰা দলিয়াই দিয়া, কিয়নো তোমাৰ বাবে এইটো লাভজনক যে তোমাৰ এটা অংগ নষ্ট হয়, আৰু তোমাৰ সম্পূৰ্ণ শৰীৰ নৰকত পেলোৱা নহয়। আৰু যদি তোমাৰ সোঁ হাতে তোমাক পাপত পেলায়, তেন্তে তাক কাটি পেলোৱা আৰু তোমাৰ পৰা দূৰ কৰি দিয়া, কিয়নো তোমাৰ বাবে এইটো ভাল যে তোমাৰ অংগবোৰৰ এটা নষ্ট হওক আৰু তোমাৰ সমগ্ৰ শৰীৰ নৰকত পেলোৱা নহওক। কিন্তু কোৱা হৈছিল যে, যি কোনোবাই নিজৰ পত্নীক বিবাহ বিচ্ছেদ কৰিব, তেওঁ তাইক বিবাহ বিচ্ছেদৰ প্ৰমাণপত্ৰ দিয়ক। মই কিন্তু তোমালোকক কওঁ যে যিকোনোৱে তেওঁৰ পত্নীক ব্যভিচাৰৰ কাৰণ বাহিৰে ত্যাগ কৰে, তেওঁ তাইক ব্যভিচাৰিণী কৰে, আৰু যিকোনোৱে ত্যাগ কৰা মহিলাক বিয়া কৰায়, তেওঁ ব্যভিচাৰ কৰে। পুনৰ তোমালোকে শুনিলা যে প্ৰাচীনসকলক কোৱা হৈছিল, মিছা শপত নাখাবা, কিন্তু প্ৰভুৰ আগত তোমাৰ

শপতবোৰ পূৰণ কৰিবা। মই কিন্তু তোমালোকক কওঁ একেবাৰেও শপত নাখাবা; স্বৰ্গত নহয়, কাৰণ সেয়া ঈশ্বৰৰ সিংহাসন; পৃথিৱীত নহয়, কাৰণ সেয়া তেওঁৰ ভৰিৰ পাদপীঠ; যিৰূচালেমলৈ নহয়, কাৰণ সেয়া মহান ৰজাৰ নগৰ; তোমাৰ মূৰত শপত নাখাবা, কাৰণ তুমি এডাল চুলি বগা বা ক'লা কৰিব নোৱাৰা। তোমালোকৰ কথা হওক হয় হয়, নহয় নহয়; কিন্তু এইবোৰতকৈ অধিক যি, সেয়া মন্দৰ পৰা আহে। তোমালোকে শুনিছা যে কোৱা হৈছিল, চকুৰ সলনি চকু আৰু দাঁতৰ সলনি দাঁত। কিন্তু মই তোমালোকক কওঁ দুষ্টক প্ৰতিৰোধ নকৰিবা। কিন্তু যিকোনোৱে তোমাক সোঁ গালত চৰ মাৰিব, তাক আনটোও ঘূৰাই দিয়া। আৰু যিজনে তোমাৰ লগত বিচাৰ কৰিব বিচাৰে আৰু তোমাৰ চোলা ল'ব বিচাৰে, তাক তোমাৰ কোটটোও এৰি দিয়া। আৰু যিকোনোৱে তোমাক এক মাইল যাবলৈ বাধ্য কৰিব, তাৰ লগত দুই মাইল যোৱা। যিজনে তোমাৰ ওচৰত খুজিছে তাক দিয়া আৰু যিজনে তোমাৰ পৰা ধাৰ ল'ব বিচাৰে তাৰ পৰা মুখ নঘূৰাবা। তোমালোকে শুনিছা যে কোৱা হৈছিল, তুমি তোমাৰ প্ৰতিবেশীক ভাল পাবা আৰু তোমাৰ শত্ৰুক ঘৃণা কৰিবা। মই কিন্তু তোমালোকক কওঁ, তোমালোকৰ শত্ৰুবোৰক প্ৰেম কৰা, তোমালোকক অভিশাপ দিয়াসকলক আশীৰ্বাদ দিয়া, তোমালোকক ঘৃণা কৰাসকলৰ প্ৰতি ভাল কৰা আৰু তোমালোকক অত্যাচাৰ কৰাসকলৰ আৰু তোমালোকক খেদা কৰাসকলৰ বাবে প্ৰাৰ্থনা কৰা, যাতে তোমালোক স্বৰ্গত থকা তোমালোকৰ পিতৃৰ পুত্ৰ হ'ব পাৰা, কাৰণ তেওঁ তেওঁৰ সূৰ্য দুষ্টসকলৰ আৰু ভালসকলৰ ওপৰত উদয় কৰে আৰু ধাৰ্মিকসকলৰ আৰু অধাৰ্মিকসকলৰ ওপৰত বৰষুণ দিয়ে। কিয়নো যদি তোমালোকে তোমালোকক ভাল পোৱা সকলক ভাল পোৱা, তেন্তে তোমালোকে কি পুৰস্কাৰ পাবা? কৰ সংগ্ৰহকাৰীসকলেও একেই কাম নকৰে নেকি? আৰু যদি তোমালোকে কেৱল তোমালোকৰ বন্ধুসকলক সম্ভাষণ কৰা, তেন্তে তোমালোকে কি অতিৰিক্ত কাম কৰিছা? কৰ সংগ্ৰহকাৰীসকলেও এনেদৰে নকৰে নেকি? গতিকে তোমালোক সম্পূৰ্ণ হ'বা, ঠিক যেনেকৈ তোমালোকৰ পিতৃ যি স্বৰ্গত আছে সম্পূৰ্ণ।

6

সাৱধান হোৱা, তোমালোকৰ দান মানুহৰ আগত তেওঁলোকক দেখুৱাবলৈ নকৰিবা, নহ'লে তোমালোকে স্বৰ্গত থকা তোমালোকৰ পিতৃৰ পৰা কোনো পুৰস্কাৰ নাপাবা। সেয়েহে যেতিয়া তুমি দান কৰা, তোমাৰ আগত শিঙা নবজাবা, ঠিক যেনেকৈ ভণ্ডসকলে সমাজগৃহসমূহত আৰু পথসমূহত কৰে, যাতে তেওঁলোক মানুহৰ দ্বাৰা মহিমান্বিত হয়। সঁচাকৈয়ে মই তোমালোকক কওঁ, তেওঁলোকে নিজৰ পাৰিশ্রমিক পাই গৈছে। তোমাৰ দান কৰোঁতে তোমাৰ বাওঁ হাতে নাজানক তোমাৰ সোঁ হাতে কি কৰে, যাতে তোমাৰ দান গুপুতে থাকে, আৰু তোমাৰ পিতৃয়ে যি গুপুতে দেখে তেওঁ তোমাক প্রকাশ্যে প্রতিফল দিব। আৰু যেতিয়া তুমি প্রার্থনা কৰা, তুমি সেই কপটীয়াসকলৰ দৰে নহ'বা, কাৰণ তেওঁলোকে সমাজগৃহবোৰত আৰু ৰাজপথবোৰৰ চুকবোৰত থিয় হৈ প্রার্থনা কৰিবলৈ ভাল পায়, যাতে তেওঁলোকে মানুহবোৰক দেখা দিব পাৰে। সঁচাকৈয়ে মই তোমালোকক কওঁ যে তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ পুৰস্কাৰ পাই গৈছে। কিন্তু তুমি যেতিয়া প্রার্থনা কৰা, তোমাৰ ভিতৰৰ কোঠালৈ প্রৱেশ কৰা, আৰু তোমাৰ দুৱাৰ বন্ধ কৰি গোপনত তোমাৰ পিতৃৰ ওচৰত প্রার্থনা কৰা, আৰু তোমাৰ পিতৃ যি গোপনত দেখে, তেওঁ তোমাক প্রকাশ্যত প্রতিদান দিব। প্রার্থনা কৰোঁতে কিন্তু বকবক নকৰিবা, ঠিক অইহুদীসকলৰ দৰে, কাৰণ তেওঁলোকে ভাবে যে তেওঁলোকৰ বাচালতাত তেওঁলোকক শুনা হ'ব। সেয়েহে তেওঁলোকৰ দৰে নহ'বা, কিয়নো তোমালোকৰ পিতৃয়ে জানে তোমালোকে তেওঁৰ ওচৰত বিচৰাৰ আগতে তোমালোকৰ কি প্রয়োজন আছে। এইদৰে তোমালোকে প্রার্থনা কৰা: হে আমাৰ পিতা যি স্বৰ্গত আছা, তোমাৰ নাম পবিত্র কৰা হওক, তোমাৰ ৰাজ্য আহক, তোমাৰ ইচ্ছা পূর্ণ হওক, যেনেকৈ স্বৰ্গত তেনেকৈ পৃথিৱীতো, আমাৰ দৈনিক আহাৰ আজি আমাক দিয়া, আৰু আমাৰ ঋণ ক্ষমা কৰা, যেনেকৈ আমিও আমাৰ ঋণীসকলক ক্ষমা কৰোঁ, আৰু আমাক পৰীক্ষালৈ নিনিবা, কিন্তু আমাক দুষ্টৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰা। কাৰণ ৰাজ্য আৰু শক্তি আৰু

গৌৰৱ যুগে যুগে তোমাৰ; আমেন। যদি তোমালোকে মানুহবোৰক তেওঁলোকৰ অপৰাধবোৰ ক্ষমা কৰা, তোমালোকৰ স্বৰ্গীয় পিতাই তোমালোকক ক্ষমা কৰিব; কিন্তু যদি তোমালোকে মানুহবোৰক তেওঁলোকৰ অপৰাধবোৰ ক্ষমা নকৰা, তোমালোকৰ পিতাইও তোমালোকৰ অপৰাধবোৰ ক্ষমা নকৰিব। যেতিয়া তোমালোকে উপবাস কৰা, তেতিয়া পাখণ্ডীসকলৰ দৰে দুখী মুখ কৰি নাথাকিবা, কিয়নো তেওঁলোকে নিজৰ মুখবোৰ বিকৃত কৰে যাতে মানুহে তেওঁলোকক উপবাস কৰি থকা দেখা পায়। মই তোমালোকক সঁচাকৈ কওঁ যে তেওঁলোকে নিজৰ পুৰস্কাৰ পাই গৈছে। কিন্তু তুমি উপবাস কৰোঁতে তোমাৰ মূৰত তেল ঘঁহা আৰু তোমাৰ মুখ ধোৱা, যাতে মানুহবোৰৰ আগত তুমি উপবাস কৰা দেখা নাযায়, কিন্তু তোমাৰ পিতাকহে যি গুপুতত আছে, আৰু তোমাৰ পিতাই যি গুপুতত চাই আছে তেওঁ তোমাক প্ৰকাশ্যত প্ৰতিফল দিব। তোমালোকে তোমালোকৰ বাবে পৃথিৱীত ধন সঞ্চয় নকৰিবা, য'ত পোক আৰু মামৰে নষ্ট কৰে, আৰু য'ত চোৰে সিন্ধা মাৰে আৰু চুৰ কৰে; বৰং তোমালোকে তোমালোকৰ বাবে স্বৰ্গত ধন সঞ্চয় কৰা, য'ত পোক বা মামৰে নষ্ট নকৰে, আৰু য'ত চোৰে সিন্ধা নমাৰে আৰু চুৰ নকৰে; কিয়নো য'ত তোমালোকৰ ধন আছে, তাতে তোমালোকৰ হৃদয়ো থাকিব। শৰীৰৰ প্ৰদীপ হৈছে চকু; যদি তোমাৰ চকু সৰল হয়, তোমাৰ গোটেই শৰীৰ পোহৰময় হ'ব; কিন্তু যদি তোমাৰ চকু দুষ্ট হয়, তোমাৰ গোটেই শৰীৰ আন্ধাৰময় হ'ব। যদি তেন্তে তোমাৰ ভিতৰৰ পোহৰটো আন্ধাৰ হয়, তেন্তে সেই আন্ধাৰ কিমান! কোনো মানুহে দুজন মালিকৰ সেৱা কৰিব নোৱাৰে; কিয়নো হয় সি এজনক ঘৃণা কৰিব আৰু আনজনক প্ৰেম কৰিব, বা এজনক ধৰি থাকিব আৰু আনজনক তুচ্ছ কৰিব। তোমালোকে ঈশ্বৰ আৰু ধন-সম্পত্তি দুয়োকে সেৱা কৰিব নোৱাৰা। এই কাৰণে মই তোমালোকক কওঁ, তোমালোকৰ আত্মাৰ বাবে কি খাবা আৰু কি পান কৰিবা তাক লৈ চিন্তা নকৰিবা, আৰু তোমালোকৰ শৰীৰৰ বাবে কি পিন্ধিবা তাক লৈও চিন্তা নকৰিবা। আত্মা খাদ্যতকৈ অধিক নহয় নে আৰু শৰীৰ বস্ত্ৰতকৈ অধিক নহয় নে? স্বৰ্গৰ চৰাইবোৰলৈ চোৱা, কাৰণ সিহঁতে নিসিঁচে, নদায়, নহয় ভঁৰালত সংগ্ৰহ কৰে, আৰু তোমালোকৰ স্বৰ্গীয় পিতৃয়ে সিহঁতক পালন কৰে, তোমালোক জানো সিহঁততকৈ অধিক

মূল্যৱান নহয়? কিন্তু তোমালোকৰ মাজৰ কোনে চিন্তা কৰি নিজৰ বয়সত এক হাত যোগ কৰিবলৈ সক্ষম? আৰু কাপোৰৰ বিষয়ে কিয় তোমালোকে চিন্তা কৰা? পথাৰৰ লিলি ফুলবোৰে কেনেকৈ বাঢ়ে সেয়া ভালদৰে শিকা; সি পৰিশ্রম নকৰে আৰু সূতাও নকাটে; কিন্তু মই তোমালোকক কওঁ যে চলোমনেও তেওঁৰ সকলো গৌৰৱত এইবোৰৰ এটাৰ দৰে সাজ-পোছাক পিন্ধা নাছিল। যদি ঈশ্বৰে পথাৰৰ ঘাঁহক, যি আজি আছে আৰু কাইলৈ চুলিত নিক্ষেপ কৰা হ'ব, এইদৰে বস্ত্র পিন্ধায়, তেন্তে হে সামান্য বিশ্বাসীসকল, তেওঁ তোমালোকক বহুত অধিক নিদিয়ে নেকি? সেয়েহে চিন্তা নকৰিবা আৰু নকবা, আমি কি খাম বা কি পিম বা কি পিন্ধিম? কাৰণ এই সকলো বস্তু জাতিসমূহে বিচাৰে, কিয়নো তোমালোকৰ স্বৰ্গীয় পিতৃয়ে জানে যে তোমালোকৰ এই সকলোবোৰৰ প্রয়োজন আছে। কিন্তু তোমালোকে প্রথমে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য আৰু তেওঁৰ ন্যায় বিচাৰা, আৰু এই সকলোবোৰ তোমালোকক দিয়া হ'ব। সেয়েহে কাইলৈৰ বাবে চিন্তিত নহ'বা, কাৰণ কাইলৈয়ে নিজৰ বাবে চিন্তিত হ'ব; প্রতিটো দিনৰ বাবে নিজৰ দুষ্টতাই যথেষ্ট।

7

বিচাৰ নকৰিবা, যাতে তোমালোকক বিচাৰ কৰা নহয়; কিয়নো যি বিচাৰত তোমালোকে বিচাৰ কৰা তাতে তোমালোকক বিচাৰ কৰা হ'ব, আৰু যি জোখেৰে তোমালোকে জোখা তাৰে তোমালোকক জোখা হ'ব। কিন্তু কিয় তুমি তোমাৰ ভাইৰ চকুত থকা কুটাটো দেখা, কিন্তু তোমাৰ নিজৰ চকুত থকা কঠাডাল নেদেখা? বা তুমি কেনেকৈ তোমাৰ ভাতৃক ক'বা, মোক তোমাৰ চকুৰ পৰা কুটাডাল উলিয়াই দিবলৈ দিয়া, আৰু চোৱা, তোমাৰ চকুত কঠাডাল আছে? হে কপটীয়া, প্রথমে তোমাৰ চকুৰ পৰা কঠালডাল উলিয়াই পেলোৱা, আৰু তাৰ পিছত তুমি স্পষ্টকৈ দেখিবা তোমাৰ ভায়েকৰ চকুৰ পৰা সৰু টুকুৰা উলিয়াবলৈ। পবিত্র বস্তু কুকুৰবোৰক নিদিবা, আৰু তোমালোকৰ মুকুতাবোৰ গাহৰিবোৰৰ আগত

নেপেলাবা, নহ'লে সিহঁতে নিজৰ ভৰিৰে সেইবোৰ গচকিব আৰু ঘূৰি তোমালোকক ফালিব। বিচাৰা, আৰু তোমালোকক দিয়া হ'ব, বিচাৰা, আৰু তোমালোকে বিচাৰি পাবা, টুকুৰিওৱা, আৰু তোমালোকৰ বাবে খোলা হ'ব; কিয়নো প্ৰত্যেক বিচৰা জনে পায় আৰু বিচৰা জনে বিচাৰি পায় আৰু টুকুৰিওৱা জনৰ বাবে খোলা হ'ব। বা তোমালোকৰ মাজত এনে কোন মানুহ আছে, যাৰ পুত্ৰই পিঠা খুজিলে তেওঁ তাক পাথৰ দিব? আৰু যদি তেওঁ মাছ বিচাৰে, তেওঁক সাপ দিব নেকি? যদি তেন্তে তোমালোক দুষ্ট হৈ থাকিও, তোমালোকৰ সন্তানক ভাল উপহাৰ দিবলৈ জানা, তেন্তে কিমান বেছিকৈ তোমালোকৰ পিতৃ যি স্বৰ্গত আছে, তেওঁক বিচৰা সকলক ভাল বস্তু দিব? সেয়েহে তোমালোকে বিচৰা যে মানুহে তোমালোকৰ প্ৰতি যিমান কৰক, তোমালোকেও তেওঁলোকৰ প্ৰতি সেইদৰে কৰা, কিয়নো এইটোৱেই হৈছে বিধান আৰু ভাববাদীসকল। সংকীৰ্ণ দুৱাৰেৰে প্ৰৱেশ কৰা, কাৰণ বহল সেই দুৱাৰ আৰু প্ৰশস্ত সেই পথ যি বিনাশলৈ লৈ যায়, আৰু বহুতে তাৰ মাজেৰে প্ৰৱেশ কৰে। কিমান সংকীৰ্ণ দুৱাৰ আৰু সংকুচিত বাট যি জীৱনলৈ লৈ যায়, আৰু তাক বিচাৰি পোৱা লোক কম। কিন্তু মিছা ভাববাদীসকলৰ পৰা সাৱধান হোৱা, যিসকলে মেৰ-ছাগৰ কাপোৰত তোমালোকৰ ওচৰলৈ আহে, কিন্তু ভিতৰত তেওঁলোক লুটে�ৰা নেকেৰা। তেওঁলোকৰ ফলবোৰৰ পৰা তোমালোকে তেওঁলোকক চিনিব পাৰিবা। নিশ্চয় নহয়, মানুহে কাঁইটৰ পৰা আঙুৰ বা কাঁইটীয়া গছৰ পৰা ডিমৰু ফল চপায় নেকি? এইদৰে প্ৰতিটো ভাল গছে সুন্দৰ ফল উৎপন্ন কৰে, কিন্তু পচা গছে দুষ্ট ফল উৎপন্ন কৰে। ভাল গছে দুষ্ট ফল উৎপন্ন কৰিব নোৱাৰে, আৰু পচা গছে ভাল ফল উৎপন্ন কৰিব নোৱাৰে। যিটো গছে ভাল ফল উৎপাদন নকৰে, সেইটো কাটি পেলোৱা হয় আৰু জুইত নিক্ষেপ কৰা হয়। সেয়েহে তেওঁলোকৰ ফলৰ পৰা তোমালোকে তেওঁলোকক চিনিব পাৰিবা। যিসকলে মোক প্ৰভু, প্ৰভু বুলি কয়, তেওঁলোক সকলোৱে স্বৰ্গৰ ৰাজ্যত প্ৰৱেশ নকৰিব, কিন্তু যিজনে স্বৰ্গত থকা মোৰ পিতৃৰ ইচ্ছা পালন কৰে, তেওঁহে প্ৰৱেশ কৰিব। বহুতে সেই দিনা মোক ক'ব, প্ৰভু, প্ৰভু, আমি তোমাৰ নামত ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা নাছিলোঁ নে, আৰু তোমাৰ নামত ভূত খেদা নাছিলোঁ নে, আৰু তোমাৰ নামত বহুত শক্তিশালী কাৰ্য কৰা নাছিলোঁ নে? আৰু তাৰ পিছত

মই তেওঁলোকক স্বীকাৰ কৰিম যে মই তোমালোকক কেতিয়াও জনা নাছিলো, মোৰ পৰা আঁতৰি যোৱা, হে অধৰ্ম কৰা সকল। গতিকে যিকোনো লোক যি মোৰ এই কথাবোৰ শুনে আৰু সেইবোৰ পালন কৰে, মই তাক এজন বুদ্ধিমান মানুহৰ লগত তুলনা কৰিম, যি জনে নিজৰ ঘৰ শিলৰ ওপৰত নিৰ্মাণ কৰিছিল। আৰু বৰষুণ নামি আহিল আৰু নদীবোৰ আহিল আৰু বতাহবোৰ বলিল আৰু সেই ঘৰত খুন্দা মাৰিলে, আৰু সি নপৰিল; কিয়নো সি শিলৰ ওপৰত স্থাপিত হৈছিল। আৰু যিকোনো এজনে মোৰ এই কথাবোৰ শুনে আৰু সেইবোৰ নকৰে তেওঁ এজন মূৰ্খ মানুহৰ লগত তুলনা কৰা হ'ব, যিজনে তেওঁৰ ঘৰটো বালিৰ ওপৰত সাজিছিল; আৰু বৰষুণ নামি আহিল আৰু নদীবোৰ আহিল আৰু বতাহবোৰ বলিল আৰু সেই ঘৰটোত খুন্দা মাৰিলে, আৰু সেইটো পৰিল, আৰু তাৰ পতন মহান আছিল। আৰু এনে হ'ল যেতিয়া যীচুৱে এই কথাবোৰ সম্পূৰ্ণ কৰিলে, লোকসকল তেওঁৰ শিক্ষাত আচৰিত হ'ল; কিয়নো তেওঁ তেওঁলোকক কৰ্তৃত্ব থকা জনৰ দৰে শিক্ষা দি আছিল, আৰু শাস্ত্ৰীসকলৰ দৰে নহয়।

8

কিন্তু পাহাৰৰ পৰা নামি অহাৰ পিছত বহুত ভিৰে তেওঁক অনুসৰণ কৰিলে। আৰু চোৱা, এজন কুষ্ঠৰোগী আহি তেওঁক প্ৰণিপাত কৰি ক'লে, প্ৰভু, যদি আপুনি ইচ্ছা কৰে, আপুনি মোক শুচি কৰিব পাৰে। আৰু হাত মেলি যীচুৱে তেওঁক স্পৰ্শ কৰি ক'লে, মই ইচ্ছা কৰোঁ, শুচি হোৱা। আৰু তৎক্ষণাৎ তেওঁৰ কুষ্ঠৰোগ শুদ্ধ হ'ল। আৰু যীচুৱে তাক কয়, চোৱা, কাকো নকবা, কিন্তু যোৱা আৰু পুৰোহিতক নিজকে দেখুৱা আৰু মোচিয়ে আদেশ দিয়া উপহাৰ আগবঢ়োৱা তেওঁলোকৰ বাবে সাক্ষ্যস্বৰূপে। তেওঁ কাপাৰনাউমত প্ৰৱেশ কৰি থাকোঁতে এজন শতপতিয়ে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল, তেওঁক অনুৰোধ কৰি আৰু ক'লে, প্ৰভু, মোৰ সন্তান ঘৰত পক্ষাঘাতগ্ৰস্ত হৈ পৰি আছে, ভয়ংকৰভাৱে যন্ত্ৰণা পাই আছে। আৰু

যীচুৰে তাক কয়, মই আহি তাক সুস্থ কৰিম। আৰু উত্তৰ দি শতপতিজনে ক'লে, প্ৰভু, মই যোগ্য নহয় যে আপুনি মোৰ চালৰ তলত সোমাব, কিন্তু কেৱল এটা কথাৰে কওক, আৰু মোৰ পুত্ৰ সুস্থ হ'ব। কাৰণ মই এজন মানুহ যি কৰ্তৃত্বৰ অধীনত আছো, মোৰ নিজৰ অধীনত সৈনিক আছে, আৰু মই এজনক কওঁ যোৱা, আৰু তেওঁ যায়, আৰু আন এজনক আহা, আৰু তেওঁ আহে, আৰু মোৰ দাসক এইটো কৰা, আৰু তেওঁ কৰে। কিন্তু যীশুৱে শুনি আশ্চৰ্য মানিলে আৰু অনুসৰণ কৰা সকলক ক'লে, সঁচাকৈ মই তোমালোকক কওঁ, ইস্ৰায়েলতো ইমান মহান বিশ্বাস মই পোৱা নাই। মই তোমালোকক কওঁ যে পূব আৰু পশ্চিমৰ পৰা বহুতে আহিব আৰু অব্ৰাহাম আৰু ইচহাক আৰু যাকোবৰ সৈতে স্বৰ্গৰ ৰাজ্যত ভোজত বহিব, কিন্তু ৰাজ্যৰ সন্তানসকলক বাহিৰৰ আন্ধাৰলৈ পেলোৱা হ'ব; তাত কান্দোন আৰু দাঁতৰ কৰচনি হ'ব। আৰু যীচুৱে শতপতিক ক'লে: যোৱা, আৰু তুমি যেনেকৈ বিশ্বাস কৰিলা, তোমাৰ বাবে তেনেকৈ হওক। আৰু তেওঁৰ পুত্ৰ সেই ঘণ্টাতে সুস্থ হ'ল। আৰু যীচু পিতৰৰ ঘৰলৈ আহি তেওঁৰ শাহুৱেকক শুই থকা আৰু জ্বৰত ভুগি থকা দেখিলে, আৰু তেওঁ তাইৰ হাত স্পৰ্শ কৰিলে, আৰু জ্বৰে তাইক এৰি দিলে, আৰু তাই উঠিল আৰু তেওঁৰ সেৱা কৰিবলৈ ধৰিলে। সন্ধ্যা হোৱাৰ পিছত তেওঁলোকে তেওঁৰ ওচৰলৈ ভূতগ্ৰস্ত বহুতক আনিলে, আৰু তেওঁ বাক্যৰ দ্বাৰা আত্মাবোৰক খেদি পঠালে আৰু বেয়াকৈ থকা সকলোকে সুস্থ কৰিলে, যাতে যিশয়া ভাববাদীৰ দ্বাৰা কোৱা কথা পূৰ্ণ হয়, যি কৈছিল: তেওঁ নিজে আমাৰ দুৰ্বলতাবোৰ ল'লে আৰু ৰোগবোৰ বহন কৰিলে। কিন্তু যীশুৱে তেওঁৰ চাৰিওফালে বহুত ভিৰ দেখি সিপাৰলৈ যাবলৈ আদেশ দিলে। আৰু এজন শাস্ত্ৰী ওচৰলৈ আহি তেওঁক ক'লে, শিক্ষক, আপুনি য'তেই যায়, মই আপোনাক অনুসৰণ কৰিম। আৰু যীচুৱে তেওঁক কয়, শিয়ালবোৰৰ গাঁত আছে আৰু আকাশৰ চৰাইবোৰৰ বাহ আছে, কিন্তু মানুহৰ পুত্ৰৰ মূৰ শুৱাবলৈ ঠাই নাই। আন এজন শিষ্যই তেওঁক ক'লে, প্ৰভু, মোক প্ৰথমে গৈ মোৰ পিতৃক পুতিবলৈ অনুমতি দিয়ক। কিন্তু যীশুৱে তেওঁক ক'লে, মোক অনুসৰণ কৰা, আৰু মৃতসকলক তেওঁলোকৰ নিজৰ মৃতসকলক সমাধিস্থ কৰিবলৈ এৰি দিয়া। আৰু তেওঁ নাৱত উঠাৰ পিছত তেওঁৰ শিষ্যসকলে তেওঁক অনুসৰণ কৰিলে। আৰু চোৱা, সমুদ্ৰত এক মহান

ভূমিকম্প হ'ল, যাতে নাওখন টোবোৰৰ দ্বাৰা ঢাকি পেলোৱা হ'ল, কিন্তু তেওঁ শুই আছিল। আৰু তেওঁৰ শিষ্যসকলে কাষ চাপি আহি তেওঁক জগাই তুলিলে আৰু ক'লে, প্ৰভু, আমাক ৰক্ষা কৰক, আমি বিনষ্ট হৈ আছোঁ। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক কয়: তোমালোক কিয় ভীৰু, হে কম বিশ্বাসীসকল? তেতিয়া উঠি তেওঁ বতাহবোৰক আৰু সাগৰক ধমকি দিলে, আৰু এক মহান শান্ততা হ'ল। কিন্তু মানুহবোৰে আচৰিত হৈ ক'লে, এইজন কেনেকুৱা মানুহ, যে বতাহ আৰু সাগৰেও তেওঁৰ আজ্ঞা পালন কৰে? আৰু তেওঁ সিপাৰলৈ গেৰ্গেচেনসকলৰ ভূমিলৈ আহি পোৱাত, সমাধিবোৰৰ পৰা ওলাই অহা দুজন ভূত-পোৱা মানুহে তেওঁক লগ পালে, যিসকল অতিশয় কঠিন আছিল, যাতে কোনোৱে সেই বাটেদি পাৰ হৈ যাব নোৱাৰে। আৰু চোৱা, তেওঁলোকে চিঞৰি কৈছিল, হে যীচু, ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ, আমাৰ আৰু তোমাৰ কি সম্পৰ্ক? তুমি ইয়ালৈ সময়ৰ আগতে আহিছা আমাক যন্ত্ৰণা দিবলৈ? তেওঁলোকৰ পৰা দূৰত বহুতো গাহৰিৰ এটা জাক চৰি আছিল। কিন্তু ভূতবোৰে তেওঁক কৈছিল, যদি তুমি আমাক বাহিৰ কৰা, তেন্তে আমাক গাহৰিবোৰৰ জাকলৈ যাবলৈ অনুমতি দিয়া। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে: যোৱা। আৰু তেওঁলোকে বাহিৰলৈ ওলাই গৈ গাহৰিবোৰৰ জাকটোৰ ভিতৰলৈ সোমাই গ'ল, আৰু চোৱা, গোটেই গাহৰিৰ জাকটো পাহাৰৰ পৰা দৌৰি গৈ সাগৰৰ ভিতৰলৈ সোমাই গ'ল আৰু পানীত মৰি গ'ল। কিন্তু পশুপালকসকলে পলাই গ'ল, আৰু নগৰলৈ গৈ সকলো কথা আৰু ভূতগ্ৰস্ত মানুহবোৰৰ কথা জনালে। আৰু চোৱা, সকলো নগৰৰ লোক যীচুক সাক্ষাৎ কৰিবলৈ বাহিৰলৈ ওলাই গ'ল, আৰু তেওঁক দেখি তেওঁলোকে বিনতি কৰিলে যাতে তেওঁ তেওঁলোকৰ সীমাৰ পৰা প্ৰস্থান কৰে।

9

আৰু তেওঁ নাৱত উঠি পাৰ হৈ গ'ল আৰু নিজৰ চহৰলৈ আহিল। আৰু চোৱা, তেওঁলোকে

তেওঁৰ ওচৰলৈ এজন পক্ষাঘাতগ্রস্ত লোকক বিচনাৰ ওপৰত শুৱাই আনিছিল, আৰু যীশুৱে তেওঁলোকৰ বিশ্বাস দেখি পক্ষাঘাতগ্রস্তজনক ক'লে, সাহস কৰা, সন্তান, তোমাৰ পাপবোৰ ক্ষমা কৰা হৈছে। আৰু চোৱা, শাস্ত্রীসকলৰ মাজৰ কিছুমানে নিজৰ মনতে ক'লে, এইজনে ঈশ্বৰনিন্দা কৰিছে। আৰু যীচুৱে তেওঁলোকৰ চিন্তা দেখি ক'লে, তোমালোকে কিয় তোমালোকৰ হৃদয়ত দুষ্ট চিন্তা কৰিছা? কিয়নো কি অধিক সহজ, এইটো ক'বলৈ যে তোমাৰ পাপবোৰ ক্ষমা কৰা হৈছে, নে এইটো ক'বলৈ যে উঠা আৰু খোজ কাঢ়া? যাতে তোমালোকে জানিব পাৰা যে মানুহৰ পুত্ৰৰ পৃথিৱীত পাপ ক্ষমা কৰিবৰ কৰ্তৃত্ব আছে, তেতিয়া তেওঁ পক্ষাঘাতগ্রস্তজনক কয়, উঠা, তোমাৰ শয্যা তুলি লোৱা আৰু তোমাৰ ঘৰলৈ যোৱা। আৰু উঠি তেওঁ নিজৰ ঘৰলৈ গ'ল। কিন্তু ভিৰবোৰে দেখি আচৰিত হ'ল আৰু ঈশ্বৰৰ মহিমা কৰিলে, যিজনে মানুহবোৰক এনেকুৱা কৰ্তৃত্ব দিছিল। আৰু যীচুৱে তাৰ পৰা পাৰ হৈ যোৱাৰ সময়ত এজন মানুহক কৰ সংগ্রহ কৰা ঠাইত বহি থকা দেখিলে, যাক মথি বুলি কোৱা হৈছিল, আৰু তেওঁক ক'লে: মোক অনুসৰণ কৰা। আৰু উঠি তেওঁ তেওঁক অনুসৰণ কৰিলে। আৰু এনে ঘটিল যে তেওঁ ঘৰত শুই থাকোঁতে, চোৱা, বহুত কৰ সংগ্রাহক আৰু পাপী আহি যীচু আৰু তেওঁৰ শিষ্যসকলৰ সৈতে একেলগে শুই আছিল। আৰু ফৰীচীসকলে দেখি তেওঁৰ শিষ্যসকলক ক'লে, তোমালোকৰ শিক্ষকে কিয় কৰ সংগ্রাহক আৰু পাপীসকলৰ সৈতে খায়? যীশুৱে এই কথা শুনি তেওঁলোকক ক'লে, সবল লোকসকলৰ চিকিৎসকৰ প্রয়োজন নাই, কিন্তু যিসকল অসুস্থ তেওঁলোকৰহে প্রয়োজন। কিন্তু গৈ শিকা যে কি আছে - মই দয়া বিচাৰোঁ আৰু বলিদান নহয়। কাৰণ মই ধার্মিকসকলক মাতিবলৈ অহা নাই, কিন্তু পাপীসকলক অনুতাপলৈ মাতিবলৈ আহিছোঁ। তেতিয়া যোহনৰ শিষ্যসকল তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, কিয় আমি আৰু ফৰীচীসকলে বহুত উপবাস কৰোঁ, কিন্তু তোমাৰ শিষ্যসকলে উপবাস নকৰে? আৰু যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে: দৰাঘৰৰ পুত্রসকলে শোক কৰিব পাৰে নেকি যিমান সময় দৰা তেওঁলোকৰ লগত আছে? কিন্তু দিনবোৰ আহিব যেতিয়া দৰাজনক তেওঁলোকৰ পৰা আঁতৰাই নিয়া হ'ব, আৰু তেতিয়া তেওঁলোকে উপবাস কৰিব। কোনেও নতুন কাপোৰৰ তৰপ পুৰণি কাপোৰত

নলগায়, কিয়নো সম্পূৰ্ণতাই কাপোৰখনৰ পৰা তাক লৈ যায়, আৰু অধিক বেয়া ফাট হয়। আৰু তেওঁলোকে নতুন দ্ৰাক্ষাৰস পুৰণি ছালৰ মোনাত নিনিক্ষেপ কৰে, নহ'লে ছালৰ মোনাবোৰ ফাটি যায়, আৰু দ্ৰাক্ষাৰস ঢালি দিয়া হয়, আৰু ছালৰ মোনাবোৰ নষ্ট হ'ব, কিন্তু তেওঁলোকে নতুন দ্ৰাক্ষাৰস নতুন ছালৰ মোনাত নিক্ষেপ কৰে, আৰু দুয়োটা সংৰক্ষিত হয়। এইবোৰ তেওঁ তেওঁলোকক কৈ থাকোঁতে, চোৱা, এজন শাসক আহি তেওঁক প্ৰণাম কৰিলে আৰু ক'লে যে মোৰ জীয়েক এইমাত্ৰ মৰিল, কিন্তু আহি তোমাৰ হাত তাইৰ ওপৰত ৰাখা আৰু তাই জীয়াই উঠিব। আৰু যীচু উঠি তেওঁক অনুসৰণ কৰিলে আৰু তেওঁৰ শিষ্যসকলেও। আৰু চোৱা, এগৰাকী মহিলা যি বাৰ বছৰ ধৰি ৰক্তস্ক্ষৰণত ভুগি আছিল, তেওঁ পিছফালৰ পৰা আহি তেওঁৰ বস্ত্ৰৰ আঁচলত স্পৰ্শ কৰিলে। তাই নিজৰ মনতে কৈছিল, যদি মই কেৱল তেওঁৰ বস্ত্ৰখন স্পৰ্শ কৰোঁ, তেন্তে মই ৰক্ষা পাম। যীশুৱে ঘূৰি আৰু তাইক দেখি ক'লে: সাহস কৰা, জীয়ৰী; তোমাৰ বিশ্বাসে তোমাক ৰক্ষা কৰিছে। আৰু সেই মহিলাগৰাকী সেই সময়ৰ পৰা সুস্থ হ'ল। আৰু যীচু শাসকজনৰ ঘৰলৈ আহি বাঁহীবাদকসকলক আৰু বিচলিত হৈ থকা ভিৰটোক দেখি তেওঁলোকক কয়, আঁতৰি যোৱা, কিয়নো ছোৱালীজনী মৰা নাই, কিন্তু শুই আছে। আৰু তেওঁলোকে তেওঁক উপহাস কৰিছিল। যেতিয়া ভিৰক বাহিৰলৈ খেদি দিয়া হ'ল, তেওঁ ভিতৰলৈ সোমাই তাইৰ হাত ধৰিলে, আৰু ছোৱালীজনী উঠিল। আৰু এই বাতৰি সেই সমগ্ৰ ভূমিত বিয়পি গ'ল। আৰু যীচু তাৰ পৰা পাৰ হৈ যোৱাৰ সময়ত দুজন অন্ধ লোকে তেওঁক অনুসৰণ কৰিলে, চিঞৰি চিঞৰি কৈ, হে দায়ুদৰ পুত্ৰ, আমাক দয়া কৰক। ঘৰত অহাৰ পিছত অন্ধবোৰে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল, আৰু যীচুৱে তেওঁলোকক কয়, তোমালোকে বিশ্বাস কৰা নে মই এইটো কৰিব পাৰোঁ? তেওঁলোকে তেওঁক কয়: হয়, প্ৰভু। তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকৰ চকু স্পৰ্শ কৰি ক'লে, তোমালোকৰ বিশ্বাস অনুসাৰে তোমালোকলৈ হওক। আৰু তেওঁলোকৰ চকু খোলা হ'ল, আৰু যীচুৱে তেওঁলোকক কঠোৰভাৱে সতৰ্ক কৰি ক'লে, চোৱা, কোনেও জানিবলৈ নিদিবা। কিন্তু তেওঁলোকে বাহিৰলৈ ওলাই গৈ সেই সমগ্ৰ অঞ্চলত তেওঁৰ বিষয়ে বাতৰি বিয়পাই দিলে। তেওঁলোক ওলাই যোৱাৰ সময়ত চোৱা, তেওঁলোকে তেওঁৰ ওচৰলৈ

এজন বোবা মানুহক আনিলে যি ভূতগ্রস্ত আছিল; আৰু ভূতটো খেদি দিয়াৰ পিছত বোবাজনে কথা ক'লে, আৰু লোকসকলে আচৰিত হৈ ক'লে যে ইস্ৰায়েলত কেতিয়াও এনেদৰে দেখা নগ'ল। কিন্তু ফৰীচীসকলে কৈছিল, তেওঁ ভূতবোৰৰ শাসকৰ দ্বাৰা ভূতবোৰক খেদাই দিয়ে। আৰু যীচুৱে সকলো চহৰ আৰু গাঁওবোৰত ঘূৰি ফুৰিছিল, তেওঁলোকৰ সমাজ-গৃহবোৰত শিক্ষা দি, ৰাজ্যৰ সুসমাচাৰ ঘোষণা কৰি, আৰু লোকসকলৰ মাজত সকলো ৰোগ আৰু সকলো অসুখৰ সেৱা কৰি। ভিড়বোৰক দেখি তেওঁ তেওঁলোকৰ বিষয়ে দয়া কৰিলে, কাৰণ তেওঁলোক ক্লান্ত আৰু সিঁচৰতি হৈ আছিল, যেনেকৈ ৰখীয়া নথকা মেৰ-ছাগৰ দৰে। তেতিয়া তেওঁ নিজৰ শিষ্যসকলক কৈছিল, শস্য চপোৱা প্ৰকৃততে বহুত, কিন্তু কৰ্মীসকল তাকৰ। অতএব শস্য চপোৱাৰ প্ৰভুৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা কৰা যাতে তেওঁ তেওঁৰ শস্য চপোৱাৰ বাবে কৰ্মী পঠিয়াব।

10

আৰু তেওঁৰ বাৰজন শিষ্যক মাতি আনি, তেওঁ তেওঁলোকক অশুচি আত্মাসকলৰ ওপৰত কৰ্তৃত্ব দিলে যাতে তেওঁলোকক বাহিৰ কৰিব পাৰে আৰু সকলো ৰোগ আৰু সকলো ব্যাধি সেৱা কৰিব পাৰে। বাৰ জন পাঁচনিৰ নামবোৰ এইবোৰ আছে: প্ৰথম চিমোন যাক পিতৰ বোলা হয়, আৰু আন্দ্ৰিয়া তেওঁৰ ভায়েক, যাকোব জিবদিয়াৰ পুত্ৰ আৰু যোহন তেওঁৰ ভায়েক, ফিলিপ আৰু বাৰ্থলময়, থোমা আৰু মথি কৰ সংগ্ৰাহক, যাকোব আলফিয়াৰ পুত্ৰ আৰু লিব্বেয় যাক থদ্দেয় বুলি মতা হৈছিল, চিমোন কনানীয়া আৰু যিহূদা ইস্কৰিয়োটীয়া যি তেওঁক শোধাই দিছিল। এই বাৰজনক যীশুৱে পঠিয়ালে তেওঁলোকক আদেশ দি কৈ· অনা-ইহুদীসকলৰ বাটলৈ নাযাবা আৰু চমৰীয়াসকলৰ নগৰত নোসোমাবা· বৰং যোৱা ইস্ৰায়েল বংশৰ হেৰোৱা মেৰবোৰৰ ওচৰলৈ। যাওয়াৰ সময়ত ঘোষণা কৰা আৰু কোৱা যে স্বৰ্গৰ ৰাজ্য ওচৰ চাপি আহিছে। অসুস্থসকলক সুস্থ কৰা, কুষ্ঠৰোগীসকলক শুচি কৰা,

মৃতসকলক উঠোৱা, ভূতবোৰ খেদা, বিনামূলীয়াকৈ তোমালোকে পাইছা, বিনামূলীয়াকৈ দিয়া। তোমালোকে তোমালোকৰ কঁকালত সোণ নহয়, ৰূপ নহয়, পিতল নহয় লাভ নকৰিবা, বাটৰ বাবে জোলোঙা নহয়, দুটা কুৰ্তা নহয়, জোতা নহয়, লাঠি নহয়; কিয়নো কামৰীয়াজন তাৰ খাদ্যৰ যোগ্য। তোমালোকে যি নগৰ বা গাঁৱত প্ৰৱেশ কৰিবা, তাত কোন যোগ্য আছে তাক বিচাৰ কৰা, আৰু তোমালোকে নোলোৱালৈকে তাতে থাকা। কিন্তু ঘৰত প্ৰবেশ কৰি ইয়াক অভিবাদন জনোৱা, কৈ, এই ঘৰলৈ শান্তি হওক। আৰু যদি সেই ঘৰ যোগ্য হয়, তেন্তে তোমালোকৰ শান্তি তাৰ ওপৰত আহক, কিন্তু যদি যোগ্য নহয়, তেন্তে তোমালোকৰ শান্তি তোমালোকৰ ওচৰলৈ ঘূৰি আহক। আৰু যদি কোনোৱে তোমালোকক গ্ৰহণ নকৰে বা তোমালোকৰ কথা নুশুনে, তেন্তে সেই ঘৰৰ বা নগৰৰ পৰা বাহিৰলৈ ওলাই গৈ তোমালোকৰ ভৰিৰ ধূলি জোকাৰি পেলোৱা। সঁচাকৈয়ে মই তোমালোকক কওঁ, বিচাৰৰ দিনত চদোম আৰু গমোৰাৰ ভূমিৰ অৱস্থা সেই নগৰতকৈ অধিক সহনীয় হ'ব। চোৱা, মই তোমালোকক নেকেৰাবোৰৰ মাজত ভেড়াৰ দৰে পঠিয়াইছোঁ, সেয়েহে সাপৰ দৰে জ্ঞানী আৰু কপৌৰ দৰে নিৰ্দোষ হোৱা। তোমালোকে মানুহবোৰৰ পৰা সাৱধান হোৱা; কিয়নো তেওঁলোকে তোমালোকক পৰিষদবোৰলৈ শোধাই দিব আৰু তেওঁলোকৰ সভাবোৰত তোমালোকক কোবাব; আৰু শাসনকৰ্তাসকলৰ আৰু ৰজাসকলৰ সন্মুখলৈ তোমালোকক লৈ যোৱা হ'ব মোৰ কাৰণে, তেওঁলোকলৈ আৰু জাতিবোৰলৈ সাক্ষ্যৰ বাবে। যেতিয়া তেওঁলোকে তোমালোকক সমৰ্পণ কৰিব, তেতিয়া কেনেকৈ বা কি ক'বা সেই বিষয়ে চিন্তা নকৰিবা, কিয়নো সেই সময়ত তোমালোকে কি ক'ব লাগিব সেয়া তোমালোকক দিয়া হ'ব। কিয়নো তোমালোক কথা কোৱা লোক নহয়, কিন্তু তোমালোকৰ পিতৃৰ আত্মাই তোমালোকৰ ভিতৰত কথা কয়। ভাই ভাইক মৃত্যুলৈ শোধাই দিব আৰু পিতাই সন্তানক, আৰু সন্তানসকলে পিতৃ-মাতৃৰ বিৰুদ্ধে উঠিব আৰু তেওঁলোকক মৃত্যুদণ্ড দিব; আৰু তোমালোক সকলোৰে দ্বাৰা ঘৃণিত হ'বা মোৰ নামৰ কাৰণে; কিন্তু যিজনে শেষলৈকে সহন কৰিব, এইজন ৰক্ষা পাব। যেতিয়া তেওঁলোকে তোমালোকক এই নগৰত তাড়না কৰে, তেতিয়া আন নগৰলৈ পলাই যোৱা, কিয়নো মই তোমালোকক সঁচাকৈ কওঁ, মানুহৰ পুত্ৰ

নাহে মানলৈকে তোমালোকে ইস্ৰায়েলৰ নগৰবোৰ শেষ নকৰিবা। শিষ্য শিক্ষকতকৈ ডাঙৰ নহয়, আৰু দাস তাৰ প্ৰভুতকৈ ডাঙৰ নহয়। শিষ্যৰ বাবে যথেষ্ট যে তেওঁ তেওঁৰ শিক্ষকৰ দৰে হয়, আৰু দাসৰ বাবে যথেষ্ট যে তেওঁ তেওঁৰ প্ৰভুৰ দৰে হয়। যদি তেওঁলোকে ঘৰৰ গৰাকীজনক বেলজেবুল বুলি মাতিলে, তেন্তে তেওঁৰ ঘৰৰ মানুহবোৰক আৰু কিমান বেছিকৈ নামাতিব? গতিকে তেওঁলোকক ভয় নকৰিবা, কিয়নো একোৱেই ঢাকি থোৱা নাই যি প্ৰকাশ কৰা নহ'ব, আৰু গুপুত একোৱেই নাই যি জনা নহ'ব। যি মই তোমালোকক অন্ধকাৰত কওঁ, সেয়া পোহৰত কোৱা, আৰু যি তোমালোকে কাণত শুনা, সেয়া ঘৰৰ চালৰ ওপৰত ঘোষণা কৰা। আৰু যিসকলে শৰীৰ হত্যা কৰে, কিন্তু আত্মা হত্যা কৰিবলৈ সক্ষম নহয়, তেওঁলোকক ভয় নকৰিবা; বৰং তেওঁক অধিক ভয় কৰা যি আত্মা আৰু শৰীৰ দুয়োকে নৰকত বিনাশ কৰিবলৈ সক্ষম। দুটা চৰাই এটা আচাৰিয়নত বিক্ৰী কৰা নহয় নেকি? আৰু সিহঁতৰ মাজৰ পৰা এটাও তোমালোকৰ পিতৃৰ অবিহনে মাটিত নপৰিব। তোমালোকৰ মূৰৰ সকলো চুলিও গণনা কৰা হৈছে। সেয়েহে ভয় নকৰিবা, তোমালোক বহুতো চৰাইতকৈ মূল্যৱান। গতিকে যিকোনো লোকে মানুহৰ আগত মোক স্বীকাৰ কৰিব, মই তেওঁক স্বৰ্গত থকা মোৰ পিতৃৰ আগত স্বীকাৰ কৰিম; কিন্তু যিকোনো লোকে মানুহৰ আগত মোক অস্বীকাৰ কৰিব, মই তেওঁক স্বৰ্গত থকা মোৰ পিতৃৰ আগত অস্বীকাৰ কৰিম। তোমালোকে নাভাবিবা যে মই পৃথিৱীত শান্তি স্থাপন কৰিবলৈ আহিছোঁ, মই শান্তি স্থাপন কৰিবলৈ অহা নাই, বৰং তৰোৱাল আনিবলৈ আহিছোঁ। কাৰণ মই আহিছোঁ এজন মানুহক তেওঁৰ দেউতাকৰ বিৰুদ্ধে বিভাজন কৰিবলৈ আৰু জীয়েকক তেওঁৰ মাকৰ বিৰুদ্ধে আৰু বোৱাৰীক তেওঁৰ শাহুৰ বিৰুদ্ধে; আৰু মানুহৰ শত্ৰু তেওঁৰ ঘৰৰ মানুহবোৰ। যিজনে দেউতাক বা মাকক মোতকৈ বেছি প্ৰেম কৰে তেওঁ মোৰ যোগ্য নহয়; আৰু যিজনে পুত্ৰক বা কন্যাক মোতকৈ বেছি প্ৰেম কৰে তেওঁ মোৰ যোগ্য নহয়; আৰু যিজনে তেওঁৰ ক্ৰুচ লৈ মোৰ পাছত অনুসৰণ নকৰে, তেওঁ মোৰ যোগ্য নহয়। যিজনে নিজৰ আত্মা পাইছে, সি তাক হেৰুৱাব; আৰু যিজনে মোৰ কাৰণে নিজৰ আত্মা হেৰুৱাইছে, সি তাক পাব। যিজনে তোমালোকক গ্ৰহণ কৰে, তেওঁ মোক গ্ৰহণ কৰে, আৰু যিজনে মোক গ্ৰহণ কৰে, তেওঁ

মোক পঠোৱা জনক গ্ৰহণ কৰে। যি জনে ভাববাদীক ভাববাদী বুলি গ্ৰহণ কৰে, সি ভাববাদীৰ পুৰস্কাৰ লাভ কৰিব, আৰু যি জনে ধাৰ্মিকক ধাৰ্মিক বুলি গ্ৰহণ কৰে, সি ধাৰ্মিকৰ পুৰস্কাৰ লাভ কৰিব। আৰু যিজনে এই সৰুবোৰৰ এজনক শিষ্যৰ নামত কেৱল একাপ ঠাণ্ডা পানী পান কৰায়, সঁচাকৈ মই তোমালোকক কওঁ, তেওঁ নিজৰ পুৰস্কাৰ কেতিয়াও নহেৰুৱাব।

11

আৰু এনে ঘটিল যে যেতিয়া যীচুৱে তেওঁৰ বাৰজন শিষ্যক নিৰ্দেশ দিয়া সমাপ্ত কৰিলে, তেওঁ তাৰ পৰা প্ৰস্থান কৰিলে তেওঁলোকৰ নগৰসমূহত শিকাবলৈ আৰু ঘোষণা কৰিবলৈ। যোহনে কাৰাগাৰত খ্ৰীষ্টৰ কামবোৰ শুনি তেওঁৰ শিষ্যসকলৰ দুজনক পঠিয়াই তেওঁক ক'লে: তুমি সেই আহি থকা জন নে আমি আন এজনক অপেক্ষা কৰা উচিত? আৰু উত্তৰ দি যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, যোৱা আৰু যোহনক যি শুনিছা আৰু দেখিছা সেইবোৰ জনোৱা। অন্ধই পুনৰ দেখে আৰু খোৰাই খোজ কাঢ়ে, কুষ্ঠৰোগীসকল শুচি হয় আৰু কলাই শুনে, মৃতসকল উঠোৱা হয় আৰু দৰিদ্ৰসকলক শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰা হয়। আৰু ধন্য সেইজন যি মোত বিঘিনি নাপায়। এইসকল যোৱাৰ সময়ত যীচুৱে যোহনৰ বিষয়ে ভিৰৰ লগত ক'বলৈ আৰম্ভ কৰিলে: কি তোমালোকে মৰুভূমিলৈ চাবলৈ ওলাই গৈছিলা? বতাহৰ দ্বাৰা জোকাৰি থকা নল এডাল? কিন্তু তোমালোকে কি চাবলৈ ওলাই গৈছিলা? কোমল কাপোৰত সজ্জিত মানুহ? চোৱা, যিসকলে কোমল কাপোৰ পিন্ধে তেওঁলোক ৰজাসকলৰ ঘৰত আছে। কিন্তু তোমালোকে কি চাবলৈ ওলাই গৈছিলা? ভৱিষ্যদ্বক্তা? হয়, মই তোমালোকক কওঁ, আৰু ভৱিষ্যদ্বক্তাতকৈও অধিক। কাৰণ এইজন সেই যাৰ বিষয়ে লিখা আছে, চোৱা, মই মোৰ বাৰ্তাবাহক তোমাৰ আগত পঠিয়াওঁ, যি তোমাৰ পথ তোমাৰ সন্মুখত প্ৰস্তুত কৰিব। সঁচাকৈয়ে মই তোমালোকক কওঁ, মহিলাৰ পৰা জন্ম পোৱাসকলৰ মাজত

যোহন বাপ্তিস্মদাতাতকৈ মহান কোনো উত্থিত হোৱা নাই, কিন্তু স্বৰ্গৰ ৰাজ্যত ক্ষুদ্রতমজনো তেওঁতকৈ মহান। কিন্তু বাপ্তাইজক যোহনৰ দিনৰ পৰা এতিয়ালৈকে স্বৰ্গৰাজ্য বলেৰে লোৱা হৈছে, আৰু বলৱান লোকসকলে ইয়াক অধিকাৰ কৰিছে। কাৰণ সকলো ভাববাদী আৰু বিধানে যোহনলৈকে ভবিষ্যদ্বাণী কৰিছিল। আৰু যদি তোমালোকে গ্রহণ কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰা, তেৱেঁই হৈছে সেই এলিয়া যি আহিবলৈ আছিল। যাৰ শুনিবলৈ কাণ আছে, তেওঁ শুনক। কিন্তু এই প্রজন্মক মই কাৰ লগত তুলনা কৰিম? এইবোৰ বজাৰত বহি থকা শিশুসকলৰ দৰে, যিবোৰে তেওঁলোকৰ সংগীসকলক মাতি কয়: আমি তোমালোকৰ বাবে বাঁহী বজালোঁ, আৰু তোমালোকে নাচা নাই, আমি তোমালোকৰ বাবে শোক কৰিলোঁ, আৰু তোমালোকে বুকু কোবোৱা নাই। যোহন আহিছিল, কাৰণ তেওঁ নাখায় আৰু নাপিয়ে, আৰু তেওঁলোকে কয়, তেওঁৰ ভূত আছে। মানুহৰ পুত্র আহিল খাই আৰু পান কৰি, আৰু তেওঁলোকে কয়: চোৱা এজন মানুহ পেটুক আৰু মদ্যপায়ী, কৰ সংগ্রাহকসকলৰ বন্ধু আৰু পাপীসকলৰ। আৰু জ্ঞান তাইৰ সন্তানসকলৰ দ্বাৰা ন্যায্য প্রমাণিত হ'ল। তাৰ পিছত তেওঁ সেই চহৰবোৰক তিৰস্কাৰ কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিলে যিবোৰত তেওঁৰ অধিকাংশ পৰাক্রম কার্যবোৰ হৈছিল, কাৰণ সিহঁতে মন পালটন নকৰিলে। হায় তোমাৰ, কোৰাজিন, হায় তোমাৰ, বৈৎচৈদা। কাৰণ যদি তোমালোকৰ মাজত যিবোৰ পৰাক্রম কার্য হৈছিল সেইবোৰ টুৰ আৰু চিদোনত হ'লহেঁতেন, তেন্তে সিহঁতে বহু আগতেই চট আৰু ছাইত বহি মন পালটন কৰিলেহেঁতেন। কিন্তু মই তোমালোকক কওঁ, বিচাৰৰ দিনত টুৰ আৰু চিডোনৰ বাবে তোমালোকতকৈ অধিক সহনীয় হ'ব। আৰু তুমি কাপার্নাউম, যি স্বৰ্গলৈকে উন্নত হৈছিলা, তুমি নৰকলৈকে নমোৱা হ'বা, কাৰণ যদি চদোমত সেই শক্তিসমূহ ঘটিছিলহেঁতেন যিবোৰ তোমাৰ মাজত ঘটিছিল, তেন্তে সেইবোৰ আজিৰ দিনলৈকে থাকিলহেঁতেন। কিন্তু মই তোমালোকক কওঁ যে চদোমৰ ভূমিৰ বাবে বিচাৰৰ দিনত তোমাৰ তুলনাত অধিক সহনীয় হ'ব। সেই সময়ত উত্তৰ দি যীশুৱে ক'লে: মই তোমাক স্বীকাৰ কৰোঁ, পিতা, স্বৰ্গ আৰু পৃথিৱীৰ প্রভু, কাৰণ তুমি এইবোৰ জ্ঞানী আৰু বুদ্ধিমান লোকৰ পৰা লুকুৱাই ৰাখিলা, আৰু সেইবোৰ শিশুসকলৰ ওচৰত প্রকাশ কৰিলা; হয়, পিতা, কাৰণ এইদৰে তোমাৰ সন্মুখত

সন্তোষ হ'ল। সকলো মোক মোৰ পিতৃৰ দ্বাৰা সমর্পিত কৰা হৈছে, আৰু পিতৃৰ বাহিৰে কোনেও পুত্রক নাজানে, আৰু পুত্রৰ বাহিৰে কোনেও পিতৃক নাজানে, আৰু পুত্রই যাক প্রকাশ কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰে তেওঁ জানে। আহা মোৰ ওচৰলৈ সকলো যিসকলে পৰিশ্রম কৰে আৰু বোজাই হৈ আছা, আৰু মই তোমালোকক বিশ্রাম দিম। মোৰ যুৱলি তোমালোকৰ ওপৰত তুলি লোৱা আৰু মোৰ পৰা শিকা, কাৰণ মই কোমল আৰু হৃদয়ত নম্র, আৰু তোমালোকে তোমালোকৰ আত্মাসমূহৰ বাবে বিশ্রাম পাবা; কিয়নো মোৰ যুৱলি ভাল আৰু মোৰ বোজা পাতল।

12

সেই সময়ত যীশু বিশ্রামবাৰত শস্যক্ষেত্রসমূহৰ মাজেৰে গৈছিল, আৰু তেওঁৰ শিষ্যসকল ভোকাতুৰ আছিল, আৰু তেওঁলোকে শস্যৰ থোক ছিঙি খাবলৈ আৰম্ভ কৰিলে। কিন্তু ফৰীচীসকলে দেখি তেওঁক ক'লে, চোৱা, তোমাৰ শিষ্যসকলে বিশ্রামবাৰত যি কৰা বৈধ নহয় তাকে কৰি আছে। কিন্তু তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, তোমালোকে পঢ়া নাই নেকি যে দায়ুদে কি কৰিছিল যেতিয়া তেওঁ আৰু তেওঁৰ সংগীসকল ভোকাতুৰ আছিল? কেনেকৈ তেওঁ ঈশ্বৰৰ ঘৰত প্রৱেশ কৰিলে আৰু প্রদর্শনৰ পিঠা খালে, যিবোৰ তেওঁৰ বাবে খোৱা সম্ভৱ নাছিল আৰু তেওঁৰ সৈতে থকাসকলৰ বাবেও নহয়, যদি কেৱল পুৰোহিতসকলৰ বাবে নহয়? বা তোমালোকে নিয়মত পঢ়া নাই যে বিশ্রামবাৰত পুৰোহিতসকলে মন্দিৰত বিশ্রামবাৰ অপবিত্র কৰে, আৰু তেওঁলোক নির্দোষ? মই কিন্তু তোমালোকক কওঁ যে মন্দিৰতকৈ ডাঙৰ ইয়াত আছে। যদি তোমালোকে জানিলাহেঁতেন যে মই দয়া বিচাৰোঁ, বলিদান নহয় ইয়াৰ অর্থ কি, তেন্তে তোমালোকে নির্দোষসকলক দোষী কৰা নাছিলাহেঁতেন। কাৰণ মানুহৰ পুত্র বিশ্রামবাৰৰো প্রভু। আৰু তাৰ পৰা প্রস্থান কৰি তেওঁ তেওঁলোকৰ সমাজলৈ আহিল। আৰু চোৱা, তাত এজন মানুহ আছিল যাৰ হাত শুকান আছিল; আৰু

তেওঁলোকে তেওঁক সোধিলে কৈ: বিশ্রামবাৰত সুস্থ কৰা অনুমতি আছে নেকি? যাতে তেওঁলোকে তেওঁৰ বিৰুদ্ধে অভিযোগ কৰিব পাৰে। কিন্তু তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, তোমালোকৰ মাজত কোন মানুহ আছে যাৰ এটা মেৰ-ছাগ আছে, আৰু যদি সেইটো বিশ্রামবাৰে গাতত পৰে, তেওঁ সেইটো ধৰি তুলি নলয় নেকি? তেন্তে কিমান পার্থক্য আছে মানুহ আৰু ভেড়াৰ মাজত? গতিকে বিশ্রামবাৰত ভাল কাম কৰাটো অনুমোদিত। তেতিয়া তেওঁ মানুহজনক ক'লে, তোমাৰ হাতখন প্রসাৰ কৰা, আৰু তেওঁ প্রসাৰ কৰিলে, আৰু সেইখন আনখনৰ দৰে সুস্থ হৈ পুনৰুদ্ধাৰ হ'ল। বাহিৰলৈ ওলাই গৈ ফৰীচীসকলে তেওঁৰ বিৰুদ্ধে পৰামর্শ ল'লে, যাতে তেওঁক ধ্বংস কৰিব পাৰে। যীচুৱে জানি তাৰ পৰা আঁতৰি গ'ল আৰু বহুত ভিৰে তেওঁক অনুসৰণ কৰিলে, আৰু তেওঁ তেওঁলোক সকলোকে সুস্থ কৰিলে, আৰু তেওঁ তেওঁলোকক ধমকি দিলে যাতে তেওঁলোকে তেওঁক প্রকাশ নকৰে, যাতে যিচয়া ভাববাদীৰ দ্বাৰা কোৱা কথা পূর্ণ হয় যি কৈছিল, চোৱা মোৰ সন্তান যাক মই মনোনীত কৰিছো, মোৰ প্রিয়, যাৰ প্রতি মোৰ প্রাণে সন্তুষ্ট হৈছে; মই মোৰ আত্মা তেওঁৰ ওপৰত স্থাপন কৰিম, আৰু তেওঁ জাতিবোৰক বিচাৰ ঘোষণা কৰিব; তেওঁ বিবাদ নকৰিব আৰু চিঞৰ-বাখৰ নকৰিব, আৰু কোনোৱে ৰাজপথত তেওঁৰ মাত শুনিব নোৱাৰিব। ভঙা নল তেওঁ ভাঙি নিদিব আৰু ধোঁৱা উঠা শণ তেওঁ নুমুৱাই নিদিব, যেতিয়ালৈকে তেওঁ বিচাৰক জয়লৈ বাহিৰ কৰি নিদিয়ে; আৰু তেওঁৰ নামত জাতিবোৰে আশা কৰিব। তেতিয়া তেওঁৰ ওচৰলৈ এজন ভূতগ্রস্ত অন্ধ আৰু বোবা মানুহ অনা হ'ল, আৰু তেওঁ তাক সুস্থ কৰিলে, যাতে সেই অন্ধ আৰু বোবা মানুহে কথা ক'ব পাৰিলে আৰু দেখা পালে; আৰু সকলো লোক আচৰিত হ'ল আৰু ক'লে; এইজন জানো দায়ূদৰ পুত্র খ্রীষ্ট? কিন্তু ফৰীচীসকলে শুনি ক'লে, এইজনে ভূতবোৰ খেদা নকৰে, কেৱল বেলজেবুল, ভূতবোৰৰ শাসকৰ দ্বাৰাহে খেদা কৰে। যীশুৱে তেওঁলোকৰ চিন্তাবোৰ জানি তেওঁলোকক ক'লে, সকলো ৰাজ্য নিজৰ বিৰুদ্ধে বিভক্ত হ'লে উচ্ছন্ন হয়, আৰু সকলো নগৰ বা ঘৰ নিজৰ বিৰুদ্ধে বিভক্ত হ'লে থিয় নাথাকিব। আৰু যদি চয়তানে চয়তানক খেদি পঠায়, তেন্তে তেওঁ নিজৰ বিৰুদ্ধে বিভক্ত হ'ল, তেনেহ'লে তেওঁৰ ৰাজ্য কেনেকৈ থিয় হ'ব? আৰু যদি মই

বেলজেবুলৰ দ্বাৰা ভূত খেদাওঁ, তোমালোকৰ পুত্রসকলে কাৰ দ্বাৰা খেদাব? এই কাৰণে তেওঁলোক নিজে তোমালোকৰ বিচাৰক হ'ব। যদি কিন্তু মই ঈশ্বৰৰ আত্মাৰে ভূত খেদাওঁ, তেন্তে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য তোমালোকৰ ওপৰত আহি পালেগৈ। নহয় কেনেকৈ কোনোবাই শক্তিশালীজনৰ ঘৰত সোমাবলৈ আৰু তেওঁৰ বস্তুবোৰ কাঢ়ি নিবলৈ সক্ষম হ'ব পাৰে, যদি প্রথমে শক্তিশালীজনক বান্ধি নিদিয়ে? আৰু তেতিয়া তাৰ ঘৰটো লুট কৰিব। যিজন মোৰ লগত নাই সি মোৰ বিৰুদ্ধে আছে, আৰু যিজন মোৰ লগত সংগ্রহ নকৰে সি সিঁচৰতি কৰে। এই কাৰণে মই তোমালোকক কওঁ, সকলো পাপ আৰু নিন্দা মানুহবোৰক ক্ষমা কৰা হ'ব, কিন্তু আত্মাৰ নিন্দা মানুহবোৰক ক্ষমা কৰা নহ'ব; আৰু যিজনে মানুহৰ পুত্রৰ বিৰুদ্ধে কথা ক'ব, তেওঁক ক্ষমা কৰা হ'ব; কিন্তু যিজনে পবিত্র আত্মাৰ বিৰুদ্ধে ক'ব, তেওঁক ক্ষমা কৰা নহ'ব এই বর্তমান যুগতো নহয় আৰু ভৱিষ্যত যুগতো নহয়। হয় গছজোপা ভাল কৰা, আৰু তাৰ ফল ভাল কৰা, নহয় গছজোপা পচা কৰা, আৰু তাৰ ফল পচা কৰা, কিয়নো ফলৰ পৰা গছজোপা জনা যায়। সাপৰ সন্তান, তোমালোকে দুষ্ট হৈ কেনেকৈ ভাল কথা ক'ব পাৰা? কাৰণ হৃদয়ৰ প্রাচুর্যৰ পৰা মুখে কথা কয়। ভাল মানুহে ভাল ভাণ্ডাৰৰ পৰা ভাল বস্তু উলিয়াই, আৰু দুষ্ট মানুহে দুষ্ট ভাণ্ডাৰৰ পৰা দুষ্ট বস্তু উলিয়াই। মই তোমালোকক কওঁ যে প্রতিটো অলস শব্দ যি মানুহে ক'ব পাৰে, সিহঁতে বিচাৰৰ দিনত তাৰ বিষয়ে হিচাপ দিব; কিয়নো তোমাৰ শব্দবোৰৰ পৰা তুমি ন্যায্য প্রমাণিত হ'বা আৰু তোমাৰ শব্দবোৰৰ পৰা তুমি দোষী সাব্যস্ত হ'বা। তেতিয়া কিছুমান শাস্ত্রী আৰু ফৰীচীসকলে উত্তৰ দি ক'লে, হে শিক্ষক, আমি আপোনাৰ পৰা এটা চিন দেখিব বিচাৰোঁ। কিন্তু তেওঁ উত্তৰ দি তেওঁলোকক ক'লে, দুষ্ট আৰু ব্যভিচাৰী প্রজন্মই চিন বিচাৰে, আৰু যোনা ভাববাদীৰ চিনৰ বাহিৰে ইয়াক কোনো চিন দিয়া নহ'ব। ঠিক যেনেকৈ ভাববাদী যোনা মহান মাছৰ পেটত তিনি দিন আৰু তিনি ৰাতি আছিল, সেইদৰে মনুষ্যপুত্রও পৃথিৱীৰ হৃদয়ত তিনি দিন আৰু তিনি ৰাতি থাকিব। নিনবীয়া পুৰুষসকলে এই প্রজন্মৰ সৈতে বিচাৰত উঠিব আৰু ইয়াক দোষী কৰিব, কাৰণ তেওঁলোকে যোনাৰ ঘোষণাত অনুতাপ কৰিছিল, আৰু চোৱা, যোনাতকৈ অধিক ইয়াত আছে। দক্ষিণৰ ৰাণী এই প্রজন্মৰ সৈতে বিচাৰত উঠিব আৰু ইয়াক দোষী কৰিব, কাৰণ

তেওঁ পৃথিৱীৰ শেষৰ পৰা চলোমনৰ জ্ঞান শুনিবলৈ আহিছিল, আৰু চোৱা, ইয়াত চলোমনতকৈ অধিক আছে। যেতিয়া অশুচি আত্মা মানুহৰ পৰা বাহিৰ ওলায়, তেতিয়া সি জলহীন ঠাইবোৰৰ মাজেৰে পাৰ হৈ বিশ্ৰাম বিচাৰে, কিন্তু নাপায়। তেতিয়া সি কয়, মই মোৰ ঘৰলৈ ঘূৰি যাম য'ৰ পৰা ওলাই আহিছিলো, আৰু আহি দেখে যে ঘৰটো খালী, সাৰি থোৱা আৰু সজোৱা হৈ আছে। তাৰ পিছত সি যায় আৰু নিজৰ লগত সাতটা আন আত্মা লৈ যায় যিবোৰ নিজতকৈ বেছি দুষ্ট, আৰু সোমাই তাত বাস কৰে, আৰু সেই মানুহজনৰ শেষ অৱস্থা প্ৰথমতকৈ বেয়া হয়। এইদৰে এই দুষ্ট প্ৰজন্মৰ লগতো হ'ব। তেওঁ ভিৰৰ লগত কথা কৈ থকা সময়তে চোৱা, তেওঁৰ মাতৃ আৰু ভাতৃসকল বাহিৰত থিয় হৈ আছিল, তেওঁৰ লগত কথা ক'বলৈ বিচাৰি। কিন্তু কোনোবাই তেওঁক ক'লে, চোৱা, তোমাৰ মাতৃ আৰু তোমাৰ ভাতৃসকল বাহিৰত থিয় হৈ আছে, তোমাক চাবলৈ বিচাৰি আছে। তেওঁ কিন্তু উত্তৰ দি তেওঁক কোৱা জনক ক'লে, মোৰ মাতৃ কোন আৰু মোৰ ভাতৃসকল কোনসকল? আৰু তেওঁৰ হাত তেওঁৰ শিষ্যসকলৰ ওপৰত মেলি দি তেওঁ ক'লে: চোৱা, মোৰ মাতৃ আৰু মোৰ ভাইসকল; কিয়নো যিকোনোৱে মোৰ পিতৃৰ ইচ্ছা, যি স্বৰ্গত আছে, পালন কৰিব, তেওঁ মোৰ ভাই আৰু ভনী আৰু মাতৃ।

13

সেই দিনটোত যীশুৱে ঘৰৰ পৰা ওলাই গৈ সাগৰৰ কাষত বহি আছিল আৰু তেওঁৰ ওচৰলৈ বহুত ভিৰ গোট খাইছিল, সেয়েহে তেওঁ নাৱত উঠি বহিল, আৰু সকলো ভিৰ পাৰত থিয় হৈ আছিল। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক দৃষ্টান্তৰে বহুত কথা কৈছিল, কৈছিল, চোৱা, সিঁচোতা সিঁচিবলৈ ওলাই গৈছিল। আৰু তেওঁ বীজ সিঁচোতে কিছুমান পৰিল বাটৰ কাষত, আৰু চৰাইবোৰ আহি সেইবোৰ খাই পেলালে। আন কিছুমান পৰিল শিলাময় ঠাইত, য'ত বেছি মাটি নাছিল, আৰু লগে লগে গজালি ওলাল কাৰণ মাটিৰ গভীৰতা নাছিল, কিন্তু সূর্য উঠাৰ

পিছত পুৰি গ'ল, আৰু শিপা নথকাৰ কাৰণে শুকাই গ'ল। আন কিছুমান পৰিল কাঁইটীয়া ঠাইত, আৰু কাঁইটবোৰ বাঢ়ি উঠিল আৰু সেইবোৰ হেঁচি মাৰিলে। আন কিছুমান পৰিল ভাল মাটিত আৰু ফল দিলে, কিছুমানে এশ, কিছুমানে ষাঠি, কিছুমানে ত্ৰিশ। যাৰ শুনিবলৈ কাণ আছে, তেওঁ শুনক। আৰু শিষ্যসকলে ওচৰলৈ আহি তেওঁক ক'লে, আপুনি তেওঁলোকক দৃষ্টান্তৰে কিয় কথা কয়? কিন্তু তেওঁ উত্তৰ দি তেওঁলোকক ক'লে, তোমালোকক স্বৰ্গৰাজ্যৰ ৰহস্যবোৰ জানিবলৈ দিয়া হৈছে, কিন্তু তেওঁলোকক দিয়া হোৱা নাই। যিজনৰ আছে, তেওঁক দিয়া হ'ব আৰু তেওঁৰ প্ৰচুৰতা হ'ব, কিন্তু যিজনৰ নাই, তেওঁৰ যিখিনি আছে সেইখিনিও তেওঁৰ পৰা কাঢ়ি লোৱা হ'ব। এই কাৰণে মই তেওঁলোকক দৃষ্টান্তত কওঁ, যাতে চাই তেওঁলোকে নেদেখে আৰু শুনি তেওঁলোকে নুশুনে আৰু নুবুজে, যাতে তেওঁলোকে ঘূৰি নাহে; আৰু তেতিয়া তেওঁলোকৰ বাবে যিচয়াৰ ভৱিষ্যদ্বাণী পূৰ্ণ হ'ব যিটোৱে কৈছে: শুনি তোমালোকে শুনিবা আৰু একেবাৰেই নুবুজিবা, আৰু চাই তোমালোকে চাবা আৰু একেবাৰেই নেদেখিবা; কিয়নো এই লোকসকলৰ হৃদয় ডাঠ হৈ গৈছে, আৰু কাণেৰে তেওঁলোকে গধুৰভাৱে শুনিছে, আৰু তেওঁলোকৰ চকু তেওঁলোকে বন্ধ কৰিছে, যাতে তেওঁলোকে চকুৰে নেদেখে আৰু কাণেৰে নুশুনে আৰু হৃদয়েৰে নুবুজে আৰু ঘূৰি নাহে, আৰু মই তেওঁলোকক সুস্থ কৰিম। তোমালোকৰ চকু ধন্য, কাৰণ সেইবোৰে দেখে, আৰু তোমালোকৰ কাণ ধন্য, কাৰণ সেইবোৰে শুনে। কাৰণ মই তোমালোকক সঁচাকৈ কওঁ যে বহুত ভাববাদী আৰু ধাৰ্মিক লোকে তোমালোকে যি দেখিছা সেইবোৰ দেখিবলৈ ইচ্ছা কৰিছিল, আৰু দেখা নাপালে, আৰু তোমালোকে যি শুনিছা সেইবোৰ শুনিবলৈ ইচ্ছা কৰিছিল, আৰু শুনা নাপালে। আপোনালোকে সেয়েহে বীজ সিঁচা লোকৰ দৃষ্টান্ত শুনক। যি সকলে ৰাজ্যৰ বাক্য শুনে আৰু নুবুজে, সেই দুষ্টই আহি তাৰ হৃদয়ত সিঁচা বীজ লৈ যায়, এয়ে হ'ল পথৰ কাষত সিঁচা বীজ। কিন্তু শিলাময় ঠাইত সিঁচা হোৱা জন, এইজন সেইজন যি বাক্য শুনে আৰু তৎক্ষণাৎ আনন্দৰ সৈতে গ্ৰহণ কৰে তাক; কিন্তু তাৰ নিজৰ ভিতৰত শিপা নাই, কিন্তু অস্থায়ী, আৰু যেতিয়া ক্লেশ বা তাড়না হয় বাক্যৰ কাৰণে তৎক্ষণাৎ বিঘিনি পায়। যিজন কিন্তু কাঁইটীয়া জোপোহাত সিঁচা হৈছিল, এইজন হৈছে সেইজন যি বাক্য

শুনে, আৰু এই যুগৰ চিন্তা আৰু ধন-সম্পত্তিৰ প্ৰতাৰণাই বাক্যক দমবন্ধ কৰে, আৰু তেওঁ ফলহীন হৈ পৰে। কিন্তু যি ভাল ভূমিত বপন কৰা হৈছিল, এই সেই যি শব্দ শুনে আৰু বুজে, যি নিশ্চয় ফল ধৰে আৰু উৎপন্ন কৰে—এজনে এশ, এজনে ষাঠি, এজনে ত্ৰিশ। তেওঁ তেওঁলোকৰ আগত আন এটা দৃষ্টান্ত ৰাখিলে কৈ: স্বৰ্গৰ ৰাজ্য এজন মানুহৰ দৰে কৰা হ'ল যিয়ে তেওঁৰ পথাৰত ভাল বীজ সিঁচিছিল; কিন্তু মানুহবোৰ শুই থকাৰ সময়ত তেওঁৰ শত্ৰু আহিল আৰু শস্যৰ মাজত বনবাত সিঁচিলে আৰু গুচি গ'ল। যেতিয়া ঘাঁহ অংকুৰিত হ'ল আৰু ফল ধৰিলে, তেতিয়া বনবাতবোৰো দেখা দিলে। ঘৰৰ মালিকৰ দাসবোৰে ওচৰলৈ আহি তেওঁক ক'লে· প্ৰভু, আপুনি আপোনাৰ পথাৰত ভাল বীজ সিঁচা নাছিল নেকি? তেন্তে ক'ৰ পৰা ইয়াত বনবাত আছে? তেওঁ কিন্তু তেওঁলোকক ক'লে: শত্ৰু মানুহে এইটো কৰিলে। আৰু দাসবোৰে তেওঁক ক'লে· তেন্তে আপুনি বিচাৰে নেকি যে আমি গৈ সেইবোৰ গোটাওঁ? কিন্তু তেওঁ ক'লে: নহয়, নহ'লে বনবাতবোৰ সংগ্ৰহ কৰোঁতে তোমালোকে সিহঁতৰ লগতে একে সময়তে শস্যবোৰ উভালি পেলাবা; দুয়োটাকে শস্য চপোৱালৈকে একেলগে বাঢ়িবলৈ দিয়া, আৰু শস্য চপোৱাৰ সময়ত মই শস্য চপোৱা সকলক ক'ম: প্ৰথমে বনবাতবোৰ সংগ্ৰহ কৰা আৰু সিহঁতক পোৰিবলৈ মুঠাত বান্ধা, কিন্তু শস্যবোৰ মোৰ ভঁৰাললৈ একগোট কৰা। আন এটা দৃষ্টান্ত তেওঁ তেওঁলোকৰ আগত ৰাখিলে কৈ: স্বৰ্গৰ ৰাজ্য সৰিয়হৰ এটা গুটিৰ সৈতে সদৃশ, যিটো লৈ এজন মানুহে তেওঁৰ পথাৰত সিঁচিলে; যিটো সকলো গুটিতকৈ সৰু হয়, কিন্তু যেতিয়া ই বাঢ়ে, সকলো শাক-পাচলিতকৈ ডাঙৰ হয় আৰু এজোপা গছ হৈ পৰে, যাতে আকাশৰ চৰাইবোৰ আহি তাৰ ডালবোৰত বাহ সাজে। তেওঁ তেওঁলোকক আন এটা দৃষ্টান্ত কৈছিল, স্বৰ্গৰ ৰাজ্য খমিৰৰ দৰে, যি এগৰাকী মহিলাই লৈ তিনি জোখ আটাগুড়িৰ ভিতৰত লুকুৱাইছিল, যেতিয়ালৈকে সম্পূৰ্ণটো খমিৰ নুঠিল। এই সকলো কথা যীশুৱে দৃষ্টান্তৰে লোকসকলক ক'লে, আৰু দৃষ্টান্ত নোহোৱাকৈ তেওঁ তেওঁলোকক একো নক'লে, যাতে ভাববাদীৰ দ্বাৰা কোৱা কথা পূৰ্ণ হয়, যি কৈছিল: মই দৃষ্টান্তত মোৰ মুখ মেলিম, মই জগতৰ ভিত্তিৰ পৰা লুকুৱাই থোৱা কথা প্ৰকাশ কৰিম। তেতিয়া ভিৰক এৰি দি তেওঁ তেওঁৰ ঘৰলৈ আহিল। আৰু তেওঁৰ শিষ্যসকল তেওঁৰ

ওচৰলৈ আহি ক'লে, আমাক পথাৰৰ বনবাতৰ দৃষ্টান্তটো বুজাই দিয়ক। আৰু তেওঁ উত্তৰ দি তেওঁলোকক ক'লে: ভাল বীজ সিঁচা জন মানুহৰ পুত্ৰ। আৰু পথাৰ হ'ল জগত। আৰু ভাল বীজ, এইসকল হ'ল ৰাজ্যৰ পুত্ৰসকল। আৰু বনবাত হ'ল দুষ্টৰ পুত্ৰসকল। আৰু শত্ৰু যিজনে সেইবোৰ সিঁচিলে হ'ল চয়তান। আৰু শস্য চপোৱা হ'ল যুগৰ সমাপ্তি। আৰু শস্য চপোৱা লোকসকল হ'ল বাৰ্তাবাহকসকল। ঠিক যেনেকৈ সেয়েহে অপতৃণবোৰ সংগ্ৰহ কৰা হয় আৰু জুইত জ্বলোৱা হয়, সেইদৰে এই যুগৰ সম্পূৰ্ণতাত হ'ব। মানুহৰ পুত্ৰই তেওঁৰ দূতসকলক পঠিয়াব, আৰু তেওঁলোকে তেওঁৰ ৰাজ্যৰ পৰা সকলো বিঘিনি আৰু অধৰ্ম কৰা লোকসকলক গোটাব, আৰু তেওঁলোকে তেওঁলোকক জুইৰ ভাতীত পেলাব; তাত কান্দোন আৰু দাঁতৰ কৰচনি হ'ব। তেতিয়া ধাৰ্মিকসকলে সূৰ্যৰ দৰে জিলিকি উঠিব তেওঁলোকৰ পিতৃৰ ৰাজ্যত। যাৰ শুনিবলৈ কাণ আছে তেওঁ শুনক। পুনৰ স্বৰ্গৰ ৰাজ্য খেতিপথাৰত লুকুৱাই থোৱা ধনৰ সদৃশ আছে, যি বিচাৰি পাই এজন মানুহে লুকুৱালে, আৰু তেওঁৰ আনন্দৰ পৰা তেওঁ যায় আৰু তেওঁৰ যিমান সকলো আছে বিক্ৰী কৰে আৰু সেই খেতিপথাৰ কিনে। পুনৰ স্বৰ্গৰাজ্য এজন বণিক মানুহৰ সৈতে সদৃশ যি সুন্দৰ মুকুতা বিচাৰি আছে; যি এটা বহুমূলীয়া মুকুতা পাই গৈ তেওঁৰ যিমান আছিল সকলো বেচিলে আৰু তাক কিনিলে। পুনৰ স্বৰ্গৰ ৰাজ্য সমান এখন জালৰ সৈতে যি সাগৰত পেলোৱা হৈছিল আৰু সকলো প্ৰকাৰৰ পৰা একত্ৰিত কৰিছিল; যিখন, যেতিয়া ভৰ্তি হ'ল, তেওঁলোকে ইয়াক তীৰলৈ টানি আনিলে আৰু বহি ভাল বস্তুবোৰ পাত্ৰত সংগ্ৰহ কৰিলে, কিন্তু পচা বস্তুবোৰ বাহিৰলৈ পেলাই দিলে। এইদৰে হ'ব যুগৰ সমাপ্তিত। দূতসকলে বাহিৰলৈ যাব আৰু দুষ্টসকলক ধাৰ্মিকসকলৰ মাজৰ পৰা পৃথক কৰিব, আৰু তেওঁলোকক জুইৰ ভাতীত পেলাই দিব; তাত ক্ৰন্দন আৰু দাঁতৰ কৰচনি হ'ব। যীচুৱে তেওঁলোকক কয়: তোমালোকে এই সকলোবোৰ বুজিলা নেকি? তেওঁলোকে তেওঁক কয়, হয়, প্ৰভু। কিন্তু তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, এই কাৰণে স্বৰ্গৰাজ্যত শিক্ষিত প্ৰতিজন শাস্ত্ৰী এনে এজন গৃহস্বামীৰ দৰে, যিজনে নিজৰ ভঁৰালৰ পৰা নতুন আৰু পুৰণি বস্তু উলিয়াই আনে। আৰু এনে হ'ল যেতিয়া যীচুৱে এই দৃষ্টান্তবোৰ শেষ কৰিলে তেওঁ তাৰ পৰা প্ৰস্থান কৰিলে, আৰু তেওঁৰ নিজৰ দেশলৈ

আহি তেওঁলোকক তেওঁলোকৰ সভাত শিক্ষা দিবলৈ ধৰিলে, যাতে তেওঁলোক বিস্মিত হ'ল আৰু ক'বলৈ ধৰিলে: ক'ৰ পৰা এই মানুহলৈ এই জ্ঞান আৰু এই শক্তিবোৰ? এইজন বাঢ়ৈৰ পুত্ৰ নহয় নেকি? তাৰ মাক মৰিয়ম বুলি কোৱা নহয় নেকি আৰু তাৰ ভাইসকল যাকোব আৰু যোচেফ আৰু চিমোন আৰু যিহূদা নেকি? আৰু তেওঁৰ ভনীয়েকসকল সকলো আমাৰ ওচৰত নাই নেকি? তেন্তে এই মানুহজনৰ এই সকলোবোৰ ক'ৰ পৰা? আৰু তেওঁলোকে তেওঁত বিঘ্নিত হৈছিল। যীশুৱে তেওঁলোকক ক'লে: এজন ভৱিষ্যতবক্তা অসন্মানিত নহয় কেৱল তেওঁৰ নিজৰ দেশত আৰু তেওঁৰ নিজৰ ঘৰতহে। আৰু তেওঁ তাত বহুতো শক্তিশালী কাৰ্য কৰা নাছিল তেওঁলোকৰ অবিশ্বাসৰ কাৰণে।

14

সেই সময়ত হেৰোদ তেত্ৰার্খে যীচুৰ বিষয়ে শুনিলে আৰু তেওঁৰ সেৱকসকলক ক'লে: এইজন যোহন বাপ্তাইজক; তেওঁ মৃতসকলৰ পৰা উঠিছে, আৰু এই কাৰণে শক্তিবোৰে তেওঁৰ মাজত কাম কৰি আছে। কাৰণ হেৰোদে যোহনক ধৰি তেওঁক বান্ধি কাৰাগাৰত ৰাখিছিল তেওঁৰ ভায়েক ফিলিপৰ পত্নী হেৰোদিয়াৰ কাৰণে। কাৰণ যোহনে তেওঁক কৈছিল, তাইক ৰখাটো তোমাৰ বাবে বৈধ নহয়। আৰু তাক হত্যা কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰিও তেওঁ ভিৰক ভয় কৰিছিল, কাৰণ তেওঁলোকে তাক এজন ভৱিষ্যদ্বক্তা বুলি গণ্য কৰিছিল। হেৰোদৰ জন্মদিনৰ উৎসৱ পালন কৰা হৈ থাকোঁতে হেৰোদিয়াছৰ জীয়েকে মাজত নাচিলে আৰু হেৰোদক সন্তুষ্ট কৰিলে; সেয়েহে শপত লৈ তেওঁ তাইক দিবলৈ স্বীকাৰ কৰিলে যি তাই বিচাৰিব। তাই তাইৰ মাকৰ দ্বাৰা প্ৰেৰিত হৈ ক'লে, ইয়াত এখন থালত যোহন বাপ্তিস্মদাতাৰ মূ�ৰ মোক দিয়ক। আৰু ৰজা দুখিত হ'ল, কিন্তু শপতবোৰৰ কাৰণে আৰু একেলগে বহি থকা সকলৰ কাৰণে তেওঁ দিয়া হ'বলৈ আদেশ দিলে, আৰু মানুহ পঠিয়াই তেওঁ যোহনক কাৰাগাৰত মূৰ কাটিলে। আৰু তেওঁৰ মূৰ এখন থালত আনা হ'ল আৰু

ছোৱালীজনীক দিয়া হ'ল, আৰু তাই তাইৰ মাকৰ ওচৰলৈ আনিলে। আৰু তেওঁৰ শিষ্যসকলে আহি শৰীৰটো তুলি ল'লে আৰু ইয়াক পুতি থ'লে, আৰু আহি যীচুক জনালে। শুনি যীশুৱে তাৰ পৰা এখন নাৱত নিজে এটা নির্জন ঠাইলৈ প্রস্থান কৰিলে, আৰু শুনি লোকসকলে চহৰবোৰৰ পৰা খোজকাঢ়ি তেওঁক অনুসৰণ কৰিলে। আৰু যীচুৱে বাহিৰলৈ গৈ বহুত ভিৰ দেখিলে, আৰু তেওঁলোকৰ প্রতি দয়া কৰিলে আৰু তেওঁলোকৰ ৰোগীসকলক সুস্থ কৰিলে। সন্ধ্যা হোৱাৰ পিছত তেওঁৰ শিষ্যসকল তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, এই ঠাই নির্জন আৰু সময়ো ইতিমধ্যে পাৰ হৈ গৈছে, ভিৰবোৰক বিদায় কৰক, যাতে তেওঁলোকে গাঁওবোৰলৈ গৈ নিজৰ বাবে খাদ্য কিনিব পাৰে। কিন্তু যীশুৱে তেওঁলোকক ক'লে, তেওঁলোকৰ যোৱাৰ প্রয়োজন নাই, তোমালোকে তেওঁলোকক খাবলৈ দিয়া। কিন্তু তেওঁলোকে তেওঁক কয়, আমাৰ ইয়াত পাঁচটা পিঠা আৰু দুটা মাছৰ বাহিৰে একো নাই। কিন্তু তেওঁ ক'লে, সেইবোৰ ইয়ালৈ মোৰ ওচৰলৈ আনা। আৰু ভিৰক ঘাঁহৰ ওপৰত বহিবলৈ আদেশ দি, পাঁচটা পিঠা আৰু দুটা মাছ লৈ, স্বৰ্গলৈ চাই আশীর্বাদ দিলে, আৰু ভাঙি শিষ্যসকলক পিঠাবোৰ দিলে, আৰু শিষ্যসকলে ভিৰক দিলে। আৰু সকলোৱে খালে আৰু সন্তুষ্ট হ'ল, আৰু তেওঁলোকে অৱশিষ্ট টুকুৰাবোৰৰ বাৰটা পূর্ণ পাচি তুলি ল'লে। আৰু যিসকলে খাই আছিল তেওঁলোক পুৰুষ আছিল, প্রায় পাঁচ হাজাৰ, মহিলা আৰু শিশুসকলৰ বাহিৰে। আৰু তৎক্ষণাৎ যীচুৱে তেওঁৰ শিষ্যসকলক নাৱত উঠিবলৈ আৰু তেওঁৰ আগে আগে সিপাৰলৈ যাবলৈ বাধ্য কৰিলে, যেতিয়ালৈকে তেওঁ ভিৰবোৰক বিদায় নিদিয়ে। আৰু ভিৰক বিদায় দি তেওঁ পাহাৰলৈ অকলে প্রার্থনা কৰিবলৈ গ'ল। সন্ধ্যা হোৱাৰ পিছত তেওঁ তাত অকলে আছিল। আৰু জাহাজখন ইতিমধ্যে সাগৰৰ মাজত আছিল, টোবোৰৰ দ্বাৰা কষ্ট পাই আছিল, কাৰণ বতাহ বিপৰীত দিশৰ পৰা বলি আছিল। কিন্তু ৰাতিৰ চতুর্থ প্রহৰত যীচু সাগৰৰ ওপৰত খোজকাঢ়ি তেওঁলোকৰ ফালে গ'ল। আৰু তেওঁক সাগৰৰ ওপৰত খোজকাঢ়ি থকা দেখি শিষ্যসকল বিচলিত হ'ল আৰু ক'লে যে এইটো ভূত, আৰু ভয়তে তেওঁলোকে চিঞৰিলে। তৎক্ষণাৎ যীচুৱে তেওঁলোকক কথা ক'লে আৰু ক'লে, সাহস কৰা, মই আছোঁ, ভয় নকৰিবা। কিন্তু পিতৰে তেওঁক উত্তৰ দি

ক'লে, প্ৰভু, যদি তুমি হোৱা, মোক আদেশ কৰা তোমাৰ ওচৰলৈ পানীৰ ওপৰেদি আহিবলৈ। কিন্তু তেওঁ ক'লে, আহা। আৰু নাৱৰ পৰা নামি আহি পিতৰে পানীৰ ওপৰত খোজ কাঢ়িলে যীচুৰ ওচৰলৈ আহিবলৈ। কিন্তু শক্তিশালী বতাহ দেখি তেওঁ ভয় কৰিলে, আৰু ডুবিবলৈ আৰম্ভ কৰি চিঞৰ মাৰি ক'লে, প্ৰভু, মোক ৰক্ষা কৰক। তৎক্ষণাৎ যীশুৱে হাত প্ৰসাৰিত কৰি তেওঁক ধৰিলে আৰু তেওঁক ক'লে, হে অল্পবিশ্বাসী, তুমি কিয় সন্দেহ কৰিলা? আৰু তেওঁলোকে নাৱত উঠাৰ পিছত বতাহ বন্ধ হ'ল; আৰু নাৱত থকা লোকসকলে আহি তেওঁক প্ৰণাম কৰি ক'লে: সঁচাকৈয়ে তুমি ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ। আৰু পাৰ হৈ তেওঁলোক গিন্নেচাৰেট দেশলৈ আহিল। আৰু সেই ঠাইৰ মানুহবোৰে তেওঁক চিনি পাই সেই গোটেই চাৰিওফালৰ অঞ্চললৈ মানুহ পঠিয়ালে, আৰু তেওঁৰ ওচৰলৈ বেয়াকৈ থকা সকলোকে আনিলে, আৰু তেওঁলোকে তেওঁক বিনতি কৰিলে যাতে তেওঁৰ কাপোৰৰ আঁচলটো কেৱল চুব পাৰে, আৰু যিমানে চুলে সিমানে সুস্থ হ'ল।

15

তেতিয়া যিৰূচালেমৰ পৰা শাস্ত্ৰীসকল আৰু ফৰীচীসকল যীচুৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, কিয় তোমাৰ শিষ্যসকলে পূৰ্বপুৰুষসকলৰ পৰম্পৰা উলংঘন কৰে? কাৰণ তেওঁলোকে নিজৰ হাত নুধুৱায় যেতিয়া পিঠা খায়। তেওঁ কিন্তু উত্তৰ দি তেওঁলোকক ক'লে, কিয় তোমালোকেও তোমালোকৰ পৰম্পৰাৰ কাৰণে ঈশ্বৰৰ আদেশ লংঘন কৰা? কাৰণ ঈশ্বৰে আদেশ দি কৈছিল, পিতৃ আৰু মাতৃক সন্মান কৰা, আৰু যিজনে পিতৃ বা মাতৃক নিন্দা কৰে, তেওঁ মৃত্যুদণ্ডত মৰক। তোমালোকে কিন্তু কোৱা যে যিকোনো লোকে পিতৃক বা মাতৃক কয়, উপহাৰ যি মোৰ পৰা তুমি উপকৃত হ'ব পাৰা, আৰু তেওঁ নিজৰ পিতৃক বা নিজৰ মাতৃক সন্মান নকৰিব, আৰু তোমালোকে ঈশ্বৰৰ আজ্ঞা তোমালোকৰ পৰম্পৰাৰ কাৰণে বাতিল কৰিলা। কপটীয়াসকল, যিচয়াই তোমালোকৰ বিষয়ে ভালকৈ ভৱিষ্যদ্বাণী কৰিছিল

কৈছে: এই লোকসকলে তেওঁলোকৰ মুখেৰে মোৰ ওচৰ চাপে আৰু তেওঁলোকৰ ওঁঠেৰে মোক সন্মান কৰে, কিন্তু তেওঁলোকৰ হৃদয় মোৰ পৰা বহু দূৰত আছে; আৰু তেওঁলোকে বৃথাই মোক উপাসনা কৰে, মানুহৰ আদেশবোৰ শিক্ষা হিচাপে শিকায়। আৰু ভিৰক মাতি আনি তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে: শুনা আৰু বুজা; মুখত সোমোৱা বস্তুৱে মানুহক অশুচি নকৰে, কিন্তু মুখৰ পৰা ওলোৱা বস্তুৱে এইটোৱে মানুহক অশুচি কৰে। তেতিয়া তেওঁৰ শিষ্যসকলে ওচৰলৈ আহি তেওঁক ক'লে, আপুনি জানে নেকি যে ফৰীচীসকলে সেই বাক্য শুনি অসন্তুষ্ট হ'ল? উত্তৰ দি তেওঁ ক'লে, সকলো ৰোপণ যি মোৰ স্বৰ্গীয় পিতৃয়ে ৰোপণ কৰা নাই, সেয়া উৎপাটিত হ'ব। তেওঁলোকক যাবলৈ দিয়া, তেওঁলোক অন্ধসকলৰ অন্ধ পথ প্ৰদৰ্শক, কিন্তু যদি অন্ধই অন্ধক পথ প্ৰদৰ্শন কৰে, দুয়ো গাতত পৰিব। কিন্তু পিতৰে উত্তৰ দি তেওঁক ক'লে, আমাক এই দৃষ্টান্তটো ব্যাখ্যা কৰক। কিন্তু যীশুৱে ক'লে, এতিয়াও তোমালোকে বুজা নাই নেকি? তোমালোকে এতিয়াও বুজা নাই নেকি যে মুখেৰে সোমোৱা সকলো বস্তু পেটলৈ যায় আৰু শৌচাগাৰলৈ নিক্ষেপ কৰা হয়? কিন্তু মুখৰ পৰা ওলোৱা বস্তুবোৰ হৃদয়ৰ পৰা ওলায়, আৰু সেইবোৰে মানুহক অশুচি কৰে। কাৰণ হৃদয়ৰ পৰা দুষ্ট চিন্তা, হত্যা, ব্যভিচাৰ, বেশ্যাবৃত্তি, চুৰি, মিছা সাক্ষ্য আৰু নিন্দা ওলাই আহে। এইবোৰেই মানুহক অশুচি কৰে, কিন্তু অধোৱা হাতেৰে খোৱাটোৱে মানুহক অশুচি নকৰে। আৰু যীচুৱে তাৰ পৰা বাহিৰলৈ গৈ টুৰ আৰু চীদোনৰ অঞ্চললৈ প্ৰত্যাহাৰ কৰিলে। আৰু চোৱা, সেই অঞ্চলৰ পৰা ওলাই অহা এগৰাকী কনানীয়া মহিলাই তেওঁক চিঞৰি কৈছিল, মোক দয়া কৰক, হে প্ৰভু, দায়ুদৰ পুত্ৰ, মোৰ জীয়েক বেয়াকৈ ভূতগ্ৰস্ত হৈ আছে। কিন্তু তেওঁ তাইক এটা শব্দও উত্তৰ নিদিলে। আৰু তেওঁৰ শিষ্যসকলে ওচৰলৈ আহি তেওঁক সুধিছিল, তাইক বিদায় দিয়ক, কাৰণ তাই আমাৰ পিছে পিছে চিঞৰি আছে। তেওঁ কিন্তু উত্তৰ দি ক'লে, মই প্ৰেৰিত হোৱা নাই, কেৱল ইস্ৰায়েল বংশৰ হেৰোৱা মেৰ-ছাগবোৰৰ ওচৰলৈহে প্ৰেৰিত হৈছোঁ। কিন্তু তাই আহি তেওঁক প্ৰণিপাত কৰি ক'লে, প্ৰভু, মোক সহায় কৰক। তেওঁ কিন্তু উত্তৰ দি ক'লে, শিশুসকলৰ ৰুটি লৈ সৰু কুকুৰবোৰক দলিয়াই দিয়াটো ভাল নহয়। তাই কিন্তু ক'লে, হয়, প্ৰভু, কাৰণ কুকুৰবোৰেও তেওঁলোকৰ গৰাকীসকলৰ মেজৰ

পৰা পৰি থকা টুকুৰাবোৰ খায়। তেতিয়া উত্তৰ দি যীচুৱে তাইক ক'লে· হে নাৰী, তোমাৰ বিশ্বাস মহান, তোমাৰ বাবে সেইদৰে হওক যেনেকৈ তুমি বিচাৰা। আৰু তাইৰ জীয়েক সেই মুহূর্তৰ পৰা সুস্থ হ'ল। আৰু তাৰ পৰা যাত্রা কৰি যীচু গালীলৰ সাগৰৰ ওচৰলৈ আহিল, আৰু পর্বতত উঠি তাত বহিল। আৰু বহুত ভিৰ তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল, তেওঁলোকৰ লগত খোৰা, অন্ধ, কলা, পংগু আৰু আন বহুতক লৈ আহিল, আৰু তেওঁলোকে সেইসকলক যীচুৰ ভৰিৰ ওচৰত পেলাই দিলে, আৰু তেওঁ সেইসকলক সুস্থ কৰিলে, যাতে ভিৰে আচৰিত হ'ল কলাসকলক শুনা দেখি, বোবাসকলক কথা কোৱা দেখি, পংগুসকলক সুস্থ দেখি, খোৰাসকলক খোজ কাঢ়া দেখি আৰু অন্ধসকলক দেখা দেখি; আৰু তেওঁলোকে ইস্রায়েলৰ ঈশ্বৰক মহিমা দিলে। যীশুৱে তেওঁৰ শিষ্যসকলক মাতি কৈছিল, মই ভিৰৰ ওপৰত দয়া কৰোঁ, কাৰণ ইতিমধ্যে তিনি দিন তেওঁলোকে মোৰ লগত থাকিছে আৰু তেওঁলোকৰ খাবলৈ একো নাই, আৰু তেওঁলোকক ভোকাতুৰ অৱস্থাত বিদায় দিবলৈ মই ইচ্ছা নকৰোঁ, নহ'লে তেওঁলোকে বাটত ভাগৰি পৰিব। আৰু তেওঁৰ শিষ্যসকলে তেওঁক কয়, মৰুভূমিত আমাৰ ওচৰত ক'ৰ পৰা ইমান পিঠা আহিব যাতে ইমান ভিৰক তৃপ্ত কৰিব পাৰি? আৰু যীচুৱে তেওঁলোকক কয়, তোমালোকৰ কিমানখন পিঠা আছে? কিন্তু তেওঁলোকে ক'লে: সাতটা, আৰু কেইটামান সৰু মাছ। আৰু তেওঁ ভিৰবোৰক মাটিত বসিবলৈ আদেশ দিলে। আৰু সাতটা পিঠা আৰু মাছবোৰ লৈ, ধন্যবাদ দি তেওঁ ভাঙিলে আৰু তেওঁৰ শিষ্যসকলক দিলে, আৰু শিষ্যসকলে লোকসকলক দিলে। আৰু সকলোৱে খালে আৰু তৃপ্ত হ'ল, আৰু তেওঁলোকে ভগা টুকুৰাবোৰৰ অৱশিষ্ট সাতটা পূর্ণ টোপোলা তুলি ল'লে; আৰু খোৱা লোকসকল আছিল চাৰি হাজাৰ পুৰুষ, মহিলা আৰু শিশুসকলৰ বাহিৰে। আৰু ভিৰক বিদায় দি তেওঁ নাৱত উঠিল আৰু মগ্দলাৰ সীমালৈ আহিল।

16

আৰু ফৰীচী আৰু চদ্দূকীসকলে ওচৰ চাপি আহি তেওঁক পৰীক্ষা কৰি সুধিলে যে তেওঁলোকক আকাশৰ পৰা এটা চিন দেখুৱাওক। কিন্তু উত্তৰ দি তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, সন্ধিয়া হ'লে তোমালোকে কোৱা, ভাল বতৰ হ'ব, কিয়নো আকাশ ৰঙা হৈছে, আৰু ৰাতিপুৱা, আজি ধুমুহা হ'ব, কিয়নো আকাশ ম্লান হৈ ৰঙা হৈছে। কপটীয়াসকল, তোমালোকে আকাশৰ মুখ চিনি পাৰা, কিন্তু সময়ৰ চিনবোৰ জানিব নোৱাৰা নেকি? দুষ্ট আৰু ব্যভিচাৰী প্ৰজন্মই চিন বিচাৰে, আৰু ইয়াক চিন দিয়া নহ'ব যদিহে যোনা ভাববাদীৰ চিন নহয়। আৰু তেওঁলোকক এৰি থৈ তেওঁ গুচি গ'ল। আৰু তেওঁৰ শিষ্যসকল সিপাৰলৈ আহি পিঠা ল'বলৈ পাহৰি গ'ল। কিন্তু যীশুৱে তেওঁলোকক ক'লে, তোমালোকে দেখা আৰু ফৰীচী আৰু চদ্দূকীসকলৰ খমিৰৰ পৰা সাৱধান হোৱা। কিন্তু তেওঁলোকে নিজৰ মাজত তৰ্ক কৰি আছিল আৰু কৈছিল যে আমি পিঠা লোৱা নাছিলো। কিন্তু যীশুৱে জানি তেওঁলোকক ক'লে, হে সামান্য বিশ্বাসী, তোমালোকে নিজৰ মাজত কিয় আলোচনা কৰিছা যে তোমালোকে পিঠা লোৱা নাই? তোমালোকে এতিয়াও বুজা নাই নে, আৰু সেই পাঁচ হাজাৰ লোকৰ পাঁচটা পিঠা আৰু কিমান টোপোলা তুলি লৈছিলা সেয়া মনত নাই নে? নহয় চাৰি হাজাৰৰ সাতটা পিঠা আৰু কিমান টোপোলা তোমালোকে ল'লা মনত নাই নেকি? তোমালোকে কেনেকৈ নুবুজা যে মই তোমালোকক পিঠাৰ বিষয়ে কোৱা নাছিলোঁ, ফৰীচী আৰু চদ্দূকীসকলৰ খমিৰৰ পৰা সাৱধান হ'বলৈ? তেতিয়া তেওঁলোকে বুজিলে যে তেওঁ পিঠাৰ খমিৰৰ পৰা সাৱধান হ'বলৈ কোৱা নাছিল, কিন্তু ফৰীচী আৰু চদ্দূকীসকলৰ শিক্ষাৰ পৰা সাৱধান হ'বলৈ কৈছিল। কিন্তু যীচু ফিলিপৰ কৈচৰিয়াৰ অঞ্চলসমূহলৈ আহি তেওঁৰ শিষ্যসকলক সুধিছিল আৰু কৈছিল, মানুহবোৰে মোক মানুহৰ পুত্ৰ বুলি কোন বুলি কয়? তেওঁলোকে ক'লে, কিছুমানে যোহন বাপ্তিস্ম দাতা, আনসকলে এলিয়া, আৰু আনসকলে যিৰিমিয়া বা ভাববাদীসকলৰ এজন। তেওঁ তেওঁলোকক কয়, কিন্তু তোমালোকে মোক কোন বুলি কোৱা? উত্তৰ দি চিমোন পিটাৰে ক'লে, তুমি খ্ৰীষ্ট, জীৱন্ত ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ। আৰু উত্তৰ দি যীচুৱে তেওঁক ক'লে· ধন্য তুমি, চিমোন বৰিয়োনা, কাৰণ মাংস আৰু তেজে তোমাক ইয়াক প্ৰকাশ কৰা নাই, কিন্তু মোৰ পিতাই যি স্বৰ্গত আছে। আৰু মই তোমাক কওঁ

যে তুমি পিতৰ, আৰু এই শিলৰ ওপৰত মই মোৰ মণ্ডলী নিৰ্মাণ কৰিম, আৰু নৰকৰ দুৱাৰবোৰে ইয়াক পৰাস্ত কৰিব নোৱাৰিব। আৰু মই তোমাক স্বৰ্গৰাজ্যৰ চাবিবোৰ দিম, আৰু তুমি পৃথিৱীত যি বান্ধিবা, সেয়া স্বৰ্গত বন্ধা হৈ থাকিব, আৰু তুমি পৃথিৱীত যি মুকলি কৰিবা, সেয়া স্বৰ্গত মুকলি হৈ থাকিব। তেতিয়া তেওঁ তেওঁৰ শিষ্যসকলক আদেশ দিলে যাতে তেওঁলোকে কাকো নকয় যে তেওঁ যীচু খ্ৰীষ্ট। তেতিয়াৰ পৰা যীচুৱে তেওঁৰ শিষ্যসকলক দেখুৱাবলৈ আৰম্ভ কৰিলে যে তেওঁ যিৰূচালেমলৈ যাব লাগিব আৰু বৃদ্ধসকল, প্ৰধান পুৰোহিতসকল আৰু শাস্ত্ৰীসকলৰ পৰা বহুত কষ্ট পাব লাগিব আৰু হত্যা কৰা হ'ব লাগিব, আৰু তৃতীয় দিনত পুনৰুত্থিত হ'ব লাগিব। আৰু পিতৰে তেওঁক এফালে লৈ গৈ তিৰস্কাৰ কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিলে আৰু ক'লে, হে প্ৰভু, আপোনাৰ প্ৰতি কৃপা হওক, এইটো আপোনাৰ প্ৰতি কেতিয়াও নহ'ব। তেওঁ কিন্তু ঘূৰি পিতৰক ক'লে, মোৰ পাছফালে যোৱা, চয়তান, তুমি মোৰ বিঘিনি, কাৰণ তুমি ঈশ্বৰৰ বিষয়বোৰ নাভাবা, কিন্তু মানুহৰ বিষয়বোৰ ভাবা। তেতিয়া যীচুৱে তেওঁৰ শিষ্যসকলক ক'লে, যদি কোনোবাই মোৰ পাছত আহিব বিচাৰে, তেওঁ নিজকে অস্বীকাৰ কৰক আৰু তেওঁৰ ক্ৰুচ তুলি লওক আৰু মোক অনুসৰণ কৰক। কিয়নো যিয়ে নিজৰ আত্মা ৰক্ষা কৰিব বিচাৰে, তেওঁ সেইটো হেৰুৱাব; কিন্তু যিয়ে মোৰ কাৰণে নিজৰ আত্মা হেৰুৱাব, তেওঁ সেইটো পাব। কিয়নো কি লাভ হয় মানুহৰ যদি গোটেই জগতখন লাভ কৰে, কিন্তু তেওঁৰ আত্মা হেৰুৱায়? নাকি মানুহে নিজৰ আত্মাৰ বিনিময়ত কি দিব? কাৰণ মানুহৰ পুত্ৰ তেওঁৰ পিতৃৰ গৌৰৱত তেওঁৰ দূতসকলৰ সৈতে আহিবলৈ ওলাইছে, আৰু তেতিয়া তেওঁ প্ৰতিজনক তেওঁৰ কৰ্ম অনুসাৰে প্ৰতিফল দিব। সঁচাকৈ মই তোমালোকক কওঁ, ইয়াত থিয় হৈ থকা কিছুমান লোক আছে, যিসকলে মানুহৰ পুত্ৰক তেওঁৰ ৰাজ্যত আহি থকা নেদেখালৈকে মৃত্যুৰ সোৱাদ নল'ব।

17

আৰু ছয় দিনৰ পাছত যীচুৱে পিতৰক আৰু যাকোবক আৰু তেওঁৰ ভায়েক যোহনক লগত ল'লে, আৰু তেওঁলোকক এখন ওখ পৰ্বতলৈ নিজে অকলে লৈ গ'ল, আৰু তেওঁলোকৰ সন্মুখত ৰূপান্তৰিত হ'ল, আৰু তেওঁৰ মুখ সূর্যৰ দৰে জিলিকিল, আৰু তেওঁৰ কাপোৰবোৰ পোহৰৰ দৰে বগা হ'ল। আৰু চোৱা, তেওঁলোকক মোচি আৰু এলিয়াক তেওঁৰ লগত কথা পাতি থকা দেখা গ'ল। উত্তৰ দি পিতৰে যীচুক ক'লে, প্ৰভু, আমাৰ বাবে ইয়াত থকাটো ভাল। যদি তুমি বিচাৰা, আমি ইয়াত তিনিটা তম্বু সাজোঁ—তোমাৰ বাবে এটা, মোচিৰ বাবে এটা আৰু এলিয়াৰ বাবে এটা। তেওঁ এতিয়াও কথা কৈ থাকোঁতে চোৱা, এখন উজ্জ্বল মেঘে তেওঁলোকক ছাঁ দিলে, আৰু চোৱা, মেঘৰ পৰা এটা মাত কৈছিল: এইজন মোৰ পুত্ৰ, প্ৰিয়, যাৰ ওপৰত মই সন্তুষ্ট হৈছিলোঁ; তেওঁৰ কথা শুনা। আৰু শুনি শিষ্যসকলে তেওঁলোকৰ মুখৰ ওপৰত পৰিল আৰু অতিশয় ভয় খালে। আৰু যীচুৱে ওচৰলৈ আহি তেওঁলোকক স্পৰ্শ কৰিলে আৰু ক'লে, উঠা আৰু ভয় নকৰিবা। তেওঁলোকে নিজৰ চকু দাঙি কাকো দেখা নাপালে, কেৱল যীচুক একেলাহে দেখিলে। আৰু তেওঁলোক পৰ্বতৰ পৰা নামি আহোঁতে যীচুৱে তেওঁলোকক আদেশ দিলে কৈ, মানুহৰ পুত্ৰ মৃতসকলৰ পৰা নুঠালৈকে কাকো এই দৰ্শনৰ কথা নক'বা। আৰু তেওঁৰ শিষ্যসকলে তেওঁক জিজ্ঞাসা কৰি ক'লে, তেন্তে শাস্ত্ৰীসকলে কিয় কয় যে এলিয়া প্ৰথমে আহিব লাগে? যীশুৱে উত্তৰ দি তেওঁলোকক ক'লে: এলিয়া নিশ্চয় প্ৰথমে আহে আৰু সকলো পুনৰ স্থাপন কৰিব; কিন্তু মই তোমালোকক কওঁ যে এলিয়া ইতিমধ্যে আহিছে, আৰু তেওঁলোকে তেওঁক চিনি নাপালে, কিন্তু তেওঁৰ ওপৰত যিমান ইচ্ছা কৰিলে সেইমতে কৰিলে; এইদৰে মানুহৰ পুত্ৰও তেওঁলোকৰ দ্বাৰা দুখ পাবলৈ ওলাইছে। তেতিয়া শিষ্যসকলে বুজিলে যে তেওঁ তেওঁলোকক বাপ্তিস্মদাতা যোহনৰ বিষয়ে কৈছিল। আৰু তেওঁলোক ভিৰৰ ওচৰলৈ আহি থকাৰ পিছত, এজন মানুহ তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল, তেওঁৰ আগত আঁঠু কাঢ়ি আৰু ক'লে, প্ৰভু, মোৰ পুত্ৰক দয়া কৰক, কাৰণ তেওঁ চন্দ্ৰগ্ৰস্ত আৰু বেয়াকৈ কষ্ট পায়; কাৰণ তেওঁ প্ৰায়ে জুইত পৰে আৰু প্ৰায়ে পানীত পৰে। আৰু মই তাক তোমাৰ শিষ্যসকলৰ ওচৰলৈ আনিলোঁ, আৰু তেওঁলোকে তাক সুস্থ কৰিবলৈ সক্ষম নহ'ল। উত্তৰ দি যীচুৱে ক'লে, হে

অবিশ্বাসী আৰু বিকৃত প্ৰজন্ম, মই কেতিয়ালৈকে তোমালোকৰ লগত থাকিম? কিমান দিনলৈকে মই তোমালোকক সহ্য কৰিম? তাক মোৰ ওচৰলৈ ইয়ালৈ আনা। আৰু যীচুৱে তাক ধমকি দিলে, আৰু ভূতটো তাৰ পৰা ওলাই গ'ল আৰু ল'ৰাটো সেই সময়ৰ পৰা সুস্থ হ'ল। তেতিয়া শিষ্যসকলে যীচুৰ ওচৰলৈ আহি একান্তে ক'লে, কিয় আমি ইয়াক বাহিৰ কৰিব নোৱাৰিলো? যীশুৱে কিন্তু তেওঁলোকক ক'লে: তোমালোকৰ অবিশ্বাসৰ কাৰণে। কাৰণ মই তোমালোকক সঁচাকৈ কওঁ, যদি তোমালোকৰ সৰিয়হৰ গুটি এটাৰ দৰে বিশ্বাস আছে, তোমালোকে এই পৰ্বতক ক'বা, ইয়াৰ পৰা তালৈ যোৱা, আৰু ই যাব, আৰু তোমালোকৰ বাবে একোৱেই অসম্ভৱ নহ'ব। কিন্তু এই জাতি প্ৰাৰ্থনা আৰু উপবাসৰ দ্বাৰাহে বাহিৰ হয়। তেওঁলোক গালীলীলৈ ঘূৰি আহোঁতে যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, মানুহৰ পুত্ৰ মানুহবোৰৰ হাতত শোধাই দিয়া হ'ব আৰু তেওঁলোকে তেওঁক হত্যা কৰিব, আৰু তৃতীয় দিনা তেওঁ পুনৰুত্থিত হ'ব। আৰু তেওঁলোক অতিশয় দুখিত হ'ল। কিন্তু তেওঁলোক কাপাৰ্নাউমলৈ আহি থকাৰ পিছত, যিসকলে দুই দ্ৰাখমা সংগ্ৰহ কৰে তেওঁলোকে পিতৰৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, তোমালোকৰ শিক্ষকে দুই দ্ৰাখমা নিদিয়ে নেকি? তেওঁ কয়, হয়। আৰু যেতিয়া তেওঁ ঘৰত সোমাল, যীচুৱে তেওঁক আগতেই কৈ দিলে· তোমাৰ কি মত, চিমোন? পৃথিৱীৰ ৰজাসকলে কিছুমান মানুহৰ পৰা কৰ বা খাজনা লয় নেকি? তেওঁলোকৰ পুত্ৰসকলৰ পৰা নে আনসকলৰ পৰা? পিটাৰে তেওঁক কয়: আনসকলৰ পৰা। যীশুৱে তেওঁক ক'লে: তেন্তে পুত্ৰসকল স্বাধীন। যাতে আমি তেওঁলোকক অপৰাধ নিদিওঁ, সাগৰলৈ গৈ বঁড়শী নিক্ষেপ কৰা আৰু যি প্ৰথম মাছ উঠে তাক তুলি লোৱা, আৰু তাৰ মুখ খুলি তুমি এটা স্তাতেৰ পাবা, সেইটো লৈ মোৰ আৰু তোমাৰ বদলি তেওঁলোকক দিয়া।

18

সেই সময়ত শিষ্যসকল যীচুৰ ওচৰলৈ আহি সুধিলে, তেন্তে স্বৰ্গৰাজ্যত কোন শ্ৰেষ্ঠ? আৰু

যীচুৰে এটা শিশুক মাতি আনি তেওঁলোকৰ মাজত ৰাখিলে আৰু ক'লে, সঁচাকৈ মই তোমালোকক কওঁ, যদি তোমালোক ঘূৰি নাযোৱা আৰু শিশুসকলৰ দৰে নহোৱা, তোমালোক স্বৰ্গৰ ৰাজ্যত প্ৰৱেশ নকৰিবা। গতিকে যিকোনো এজনে নিজকে এই শিশুটোৰ দৰে নম্ৰ কৰিব, তেওঁ স্বৰ্গৰাজ্যত মহান। আৰু যিকোনোৱে মোৰ নামত এনে এটা শিশুক গ্ৰহণ কৰে, তেওঁ মোক গ্ৰহণ কৰে; কিন্তু যিকোনোৱে মোত বিশ্বাস কৰা এই সৰু সকলৰ এজনক পাপত পেলায়, তেওঁৰ বাবে ভাল হ'লহেঁতেন যে তেওঁৰ ডিঙিত গাধৰ যাঁতা ওলমোৱা হয় আৰু সাগৰৰ গভীৰতাত ডুবাই দিয়া হয়। জগতৰ প্ৰতি ধিক্কাৰ বিঘিনিবোৰৰ পৰা, কিয়নো বিঘিনিবোৰ আহিবই লাগিব, কিন্তু ধিক্কাৰ সেই মানুহজনক যাৰ দ্বাৰা বিঘিনি আহে। যদি তোমাৰ হাত বা তোমাৰ ভৰিয়ে তোমাক পাপত পেলায়, তেন্তে সেইবোৰ কাটি পেলোৱা আৰু তোমাৰ পৰা দলিয়াই দিয়া, কিয়নো খোৰা বা পংগু হৈ জীৱনত প্ৰৱেশ কৰাটো তোমাৰ বাবে ভাল, দুই হাত বা দুই ভৰি থকা অৱস্থাত অনন্ত জুইত পেলোৱা হোৱাতকৈ। আৰু যদি তোমাৰ চকুৱে তোমাক পাপত পেলায়, তাক উলিয়াই পেলোৱা আৰু তোমাৰ পৰা দূৰলৈ দলিয়াই দিয়া। তোমাৰ বাবে ভাল হয় এটা চকুৰে জীৱনত প্ৰৱেশ কৰা, বা দুটা চকু থকা অৱস্থাত জুইৰ নৰকত পেলোৱা হোৱা। চোৱা, এই সৰুসকলৰ এজনকো তুচ্ছ নকৰিবা, কিয়নো মই তোমালোকক কওঁ যে তেওঁলোকৰ দূতসকলে স্বৰ্গত সদায় মোৰ পিতৃৰ মুখ দেখে যি স্বৰ্গত আছে। কিয়নো মানুহৰ পুত্ৰ হেৰোৱাজনক ৰক্ষা কৰিবলৈ আহিছিল। তোমালোকৰ কি যেন লাগে? যদি কোনো এজন মানুহৰ এশটা ভেড়া হয় আৰু সিহঁতৰ মাজৰ পৰা এটা বিপথে যায়, তেওঁ নিৰানব্বেটা পাহাৰত এৰি থৈ গৈ সেই বিপথে যোৱাটো বিচাৰি নাযায় নেকি? আৰু যদি সি ইয়াক বিচাৰি পায়, তেন্তে মই তোমালোকক সঁচাকৈ কওঁ যে সি ইয়াৰ ওপৰত সেই নব্বে নটা যিবোৰ ভ্ৰান্ত হোৱা নাই তাৰ ওপৰত যিমান আনন্দিত হয় তাতকৈ অধিক আনন্দিত হয়। এইদৰে তোমালোকৰ স্বৰ্গত থকা পিতৃৰ ইচ্ছা নহয় যে এই সৰুসকলৰ এজনো বিনষ্ট হয়। যদি তোমাৰ ভাতৃয়ে তোমাৰ বিৰুদ্ধে পাপ কৰে, যোৱা আৰু তেওঁক তোমাৰ আৰু তেওঁৰ মাজত কেৱল অকলে তিৰস্কাৰ কৰা; যদি তেওঁ তোমাৰ কথা শুনে, তুমি তোমাৰ ভাতৃক

লাভ কৰিলা; কিন্তু যদি তেওঁ নুশুনে, তোমাৰ লগত আৰু এজন বা দুজন লৈ যোৱা, যাতে দুজন সাক্ষীৰ বা তিনিজনৰ মুখত প্ৰতিটো কথা স্থাপিত হয়। যদি কিন্তু তেওঁ তেওঁলোকৰ কথা অৱজ্ঞা কৰে, তেন্তে সভাক কোৱা; যদি কিন্তু তেওঁ সভাৰ কথাও অৱজ্ঞা কৰে, তেন্তে তেওঁ তোমাৰ বাবে অইহুদী আৰু কৰ সংগ্ৰাহকৰ দৰে হওক। সঁচাকৈয়ে মই তোমালোকক কওঁ, তোমালোকে পৃথিৱীত যিমান বান্ধিবা, সেইবোৰ স্বৰ্গত বন্ধা হ'ব, আৰু তোমালোকে পৃথিৱীত যিমান মুকলি কৰিবা, সেইবোৰ স্বৰ্গত মুকলি হ'ব। পুনৰ সঁচাকৈ মই তোমালোকক কওঁ যে যদি তোমালোকৰ দুজনে পৃথিৱীত যিকোনো বিষয়ৰ বিষয়ে একমত হয়, যি তেওঁলোকে বিচাৰে, সেয়া তেওঁলোকৰ বাবে স্বৰ্গত থকা মোৰ পিতৃৰ পৰা হ'ব। কাৰণ য'ত দুই বা তিনিজন মোৰ নামত একত্ৰিত হয়, তাত মই তেওঁলোকৰ মাজত আছোঁ। তেতিয়া পিতৰে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে: প্ৰভু, কিমান বাৰ মোৰ ভায়েকে মোৰ বিৰুদ্ধে পাপ কৰিব আৰু মই তেওঁক ক্ষমা কৰিম? সাতবাৰ পৰ্যন্ত? যীশুৱে তাক কয়, মই তোমাক নকওঁ যে সাতবাৰলৈকে, কিন্তু সত্তৰবাৰ সাতলৈকে। এই কাৰণে স্বৰ্গৰ ৰাজ্যক এজন ৰজাৰ সৈতে তুলনা কৰা হৈছিল, যি নিজৰ দাসসকলৰ সৈতে হিচাপ নিষ্পত্তি কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰিছিল। কিন্তু তেওঁ হিচাপ নিকাচ কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰাৰ পিছত তেওঁৰ ওচৰলৈ অসংখ্য টেলেণ্টৰ এজন ঋণী অনা হ'ল। কিন্তু তেওঁৰ ঘূৰাই দিবলৈ নথকাত, তেওঁৰ প্ৰভুৱে তেওঁক আৰু তেওঁৰ পত্নীক আৰু সন্তানসকলক আৰু তেওঁৰ যিমান আছিল সকলো বিক্ৰী কৰিবলৈ আৰু ঘূৰাই দিয়া হ'বলৈ আদেশ দিলে। সেয়েহে দাসজন পৰি তেওঁক প্ৰণাম কৰি ক'লে, প্ৰভু, মোৰ ওপৰত ধৈর্য ধৰক আৰু মই সকলো তোমাক পৰিশোধ কৰিম। দয়া অনুভৱ কৰি সেই দাসৰ প্ৰভুৱে তাক মুক্ত কৰিলে আৰু ঋণটো ক্ষমা কৰি দিলে। বাহিৰলৈ গৈ সেই দাসজনে তেওঁৰ সহ-দাসসকলৰ এজনক পালে, যিজনে তেওঁক এশ দিনাৰ ঋণী আছিল, আৰু তেওঁক ধৰি শ্বাসৰোধ কৰিছিল আৰু কৈছিল, যদি তুমি কিবা ঋণী আছা তেন্তে মোক ঘূৰাই দিয়া। সেয়েহে তেওঁৰ সহ-দাসজনে তেওঁৰ ভৰিত পৰি তেওঁক অনুৰোধ কৰি ক'লে, মোৰ ওপৰত ধৈর্য ধৰা আৰু মই তোমাক পৰিশোধ কৰিম। কিন্তু তেওঁ ইচ্ছুক নাছিল, বৰং গৈ তেওঁক কাৰাগাৰত পেলাই দিলে যেতিয়ালৈকে তেওঁ ঋণ পৰিশোধ নকৰে। কিন্তু

তেওঁৰ সহ-দাসবোৰে যি ঘটিছিল তাক দেখি অতিশয় দুখিত হ'ল, আৰু আহি তেওঁলোকৰ প্ৰভুক যি সকলো ঘটিছিল তাক স্পষ্টভাৱে ব্যাখ্যা কৰিলে। তেতিয়া তাক মাতি তাৰ প্ৰভুৱে তাক কয়, দুষ্ট দাস, সেই সকলো ঋণ মই তোমাক এৰি দিছিলোঁ, যিহেতু তুমি মোক বিনয় কৰিছিলা। তোমাৰ সহ-দাসক দয়া কৰাটো তোমাৰ বাবেও প্ৰয়োজনীয় নাছিল নেকি, যেনেকৈ মই তোমাক দয়া কৰিছিলোঁ? আৰু ক্ৰোধিত হৈ তেওঁৰ প্ৰভুৱে তেওঁক যন্ত্ৰণাদাতাসকলৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিলে, যেতিয়ালৈকে তেওঁ তেওঁৰ ওচৰত থকা সকলো ঋণ পৰিশোধ নকৰে। এইদৰে মোৰ স্বৰ্গীয় পিতৃয়ে তোমালোকক কৰিব, যদি তোমালোকে প্ৰতিজনে নিজৰ ভাতৃক তোমালোকৰ হৃদয়ৰ পৰা তেওঁলোকৰ অপৰাধসমূহ ক্ষমা নকৰা।

19

আৰু এনে ঘটিল যে যেতিয়া যীচুৱে এই শব্দবোৰ সমাপ্ত কৰিলে, তেওঁ গালীলৰ পৰা প্ৰস্থান কৰিলে আৰু যৰ্দ্দনৰ সিপাৰে যিহূদিয়াৰ সীমালৈ আহিল। আৰু বহুত ভিৰে তেওঁক অনুসৰণ কৰিলে, আৰু তেওঁ তাত তেওঁলোকক সুস্থ কৰিলে। আৰু ফৰীচীসকলে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁক পৰীক্ষা কৰি ক'লে, যদি কোনো মানুহে সকলো কাৰণতে নিজৰ তিৰোতাক এৰি দিয়াৰ অনুমতি আছে নেকি? কিন্তু উত্তৰ দি তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, তোমালোকে পঢ়া নাই নেকি যে আৰম্ভণিৰ পৰা সৃষ্টিকৰ্তাই তেওঁলোকক পুৰুষ আৰু স্ত্ৰী কৰি সৃষ্টি কৰিলে আৰু ক'লে, এই কাৰণে মানুহে তাৰ পিতৃক আৰু মাতৃক এৰিব আৰু তাৰ পত্নীৰ লগত সংলগ্ন হ'ব, আৰু দুয়ো এক শৰীৰ হ'ব? গতিকে তেওঁলোক আৰু দুজন নহয়, বৰং এক শৰীৰ। যিটো ঈশ্বৰে একেলগে জোৰা লগাইছে, সেইটো মানুহে পৃথক নকৰক। তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, তেন্তে মোচিয়ে কিয় বিবাহ-বিচ্ছেদৰ পত্ৰ দি তাইক এৰি দিবলৈ আদেশ দিলে? তেওঁ তেওঁলোকক কয়, মোচিয়ে তোমালোকৰ হৃদয়ৰ কঠোৰতাৰ বাবে তোমালোকক তোমালোকৰ পত্নীসকলক ত্যাগ কৰিবলৈ অনুমতি দিছিল, কিন্তু আৰম্ভণিৰ

পৰা এনে নাছিল। মই কিন্তু তোমালোকক কওঁ যে যি কোনোৱে তেওঁৰ পত্নীক ব্যভিচাৰৰ কাৰণ নোহোৱাকৈ বিবাহ বিচ্ছেদ কৰে আৰু আন এগৰাকীক বিবাহ কৰে, তেওঁ ব্যভিচাৰ কৰে, আৰু যি জনে বিবাহ বিচ্ছেদ হোৱা মহিলাক বিবাহ কৰে, তেওঁও ব্যভিচাৰ কৰে। তেওঁৰ শিষ্যসকলে তেওঁক কয়, যদি মানুহৰ লগত মহিলাৰ সম্পৰ্ক এনেকুৱা, তেন্তে বিয়া কৰা লাভজনক নহয়। তেওঁ কিন্তু তেওঁলোকক ক'লে: সকলোৱে এই কথা গ্ৰহণ নকৰে, কিন্তু যিসকলক দিয়া হৈছে; কিয়নো হিজড়া আছে যিসকল মাতৃৰ গৰ্ভৰ পৰা এনেদৰে জন্ম হৈছিল। আৰু আছে নপুংসক যিসকলক মানুহৰ দ্বাৰা নপুংসক কৰা হৈছিল, আৰু আছে নপুংসক যিসকলে স্বৰ্গৰ ৰাজ্যৰ কাৰণে নিজকে নপুংসক কৰিছিল। যি ইয়াক গ্ৰহণ কৰিব পাৰে, তেওঁ গ্ৰহণ কৰক। তেতিয়া তেওঁৰ ওচৰলৈ শিশুসকলক অনা হ'ল, যাতে তেওঁ তেওঁলোকৰ ওপৰত হাত ৰাখে আৰু প্ৰাৰ্থনা কৰে; কিন্তু শিষ্যসকলে তেওঁলোকক ধমকি দিলে। যীশুৱে কলে: শিশুসকলক এৰি দিয়া আৰু তেওঁলোকক মোৰ ওচৰলৈ আহিবলৈ বাধা নিদিবা; কিয়নো স্বৰ্গৰ ৰাজ্য এনেকুৱাসকলৰ। আৰু তেওঁলোকৰ ওপৰত হাত ৰাখি তেওঁ তাৰ পৰা গ'ল। আৰু চোৱা, এজন কাষ চাপি আহি তেওঁক ক'লে, হে সুশিক্ষক, মই কি সৎকৰ্ম কৰিম যাতে মই অনন্ত জীৱন পাওঁ? আৰু তেওঁ তেওঁক ক'লে: তুমি মোক ভাল বুলি কিয় কোৱা? ঈশ্বৰৰ বাহিৰে কোনো এজনেই ভাল নহয়। যদি তুমি জীৱনত প্ৰৱেশ কৰিবলৈ বিচাৰা, তেন্তে আদেশবোৰ পালন কৰা। তেওঁ তাক কয়: কোনবোৰ? যীশুৱে কলে: তুমি হত্যা নকৰিবা, তুমি ব্যভিচাৰ নকৰিবা, তুমি চুৰি নকৰিবা, তুমি মিছা সাক্ষ্য নিদিবা, পিতৃক আৰু মাতৃক সন্মান কৰা, আৰু তুমি তোমাৰ চুবুৰীয়াক নিজৰ দৰে প্ৰেম কৰিবা। যুৱকজনে তেওঁক কয়, এই সকলোবোৰ মই মোৰ যৌৱনৰ পৰা পালন কৰি আহিছোঁ। এতিয়াও মোৰ কিহৰ অভাৱ আছে? যীশুৱে তাক কৈছিল, যদি তুমি সিদ্ধ হ'বলৈ বিচাৰা, যোৱা তোমাৰ সম্পত্তিবোৰ বিক্ৰী কৰা আৰু দৰিদ্ৰসকলক দিয়া, আৰু তুমি স্বৰ্গত ধন পাবা, আৰু আহা মোক অনুসৰণ কৰা। কিন্তু সেই যুৱকজনে কথাটো শুনি দুখিত হৈ গ'ল, কাৰণ তেওঁৰ বহুত সম্পত্তি আছিল। কিন্তু যীশুৱে তেওঁৰ শিষ্যসকলক ক'লে, মই তোমালোকক সঁচাকৈ কওঁ যে ধনী লোকে স্বৰ্গৰাজ্যত প্ৰৱেশ কৰাটো কঠিন। পুনৰ মই

তোমালোকক কওঁ, এজন ধনী ব্যক্তিৰ ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যত প্ৰৱেশ কৰাতকৈ এজন উটে বেজীৰ চকুৰে পাৰ হৈ যোৱা সহজ। কিন্তু তেওঁৰ শিষ্যসকলে শুনি অতিশয় আচৰিত হৈ ক'লে, তেন্তে কোনে পৰিত্ৰাণ পাব পাৰিব? চাই যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, মানুহৰ পক্ষে এইটো অসম্ভৱ, কিন্তু ঈশ্বৰৰ পক্ষে সকলো সম্ভৱ। তেতিয়া পিতৰে উত্তৰ দি তেওঁক ক'লে, চোৱা, আমি সকলো এৰিলোঁ আৰু তোমাক অনুসৰণ কৰিলোঁ, তেন্তে আমাৰ কি হ'ব? কিন্তু যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, সঁচাকৈয়ে মই তোমালোকক কওঁ যে তোমালোক যিসকলে মোক অনুসৰণ কৰিছা, পুনর্জন্মত, যেতিয়া মানুহৰ পুত্ৰ তেওঁৰ গৌৰৱৰ সিংহাসনত বহিব, তেতিয়া তোমালোকেও বাৰটা সিংহাসনত বহি ইস্ৰায়েলৰ বাৰটা জনগোষ্ঠীৰ বিচাৰ কৰিবা। আৰু যি কোনোৱে মোৰ নামৰ কাৰণে ঘৰ বা ভাই বা ভনী বা পিতা বা মাতা বা পত্নী বা সন্তান বা পথাৰ এৰিলে, তেওঁ শতগুণ লাভ কৰিব আৰু অনন্ত জীৱনৰ উত্তৰাধিকাৰী হ'ব। বহুতো প্ৰথম শেষ হ'ব আৰু শেষ প্ৰথম হ'ব।

20

স্বৰ্গৰ ৰাজ্য এজন ঘৰৰ মালিকৰ দৰে, যিজন পুৱা একেলগে ওলাই গৈছিল তেওঁৰ দ্ৰাক্ষাবাৰীত শ্ৰমিক ভাড়া কৰিবলৈ। আৰু শ্ৰমিকসকলৰ সৈতে দিনে এক দিনাৰৰ বাবে সন্মত হৈ, তেওঁ তেওঁলোকক নিজৰ দ্ৰাক্ষাবাৰীলৈ পঠিয়ালে। আৰু তৃতীয় ঘণ্টাৰ সময়ত বাহিৰলৈ গৈ তেওঁ বজাৰত থিয় হৈ থকা আনসকলক নিবনুৱা দেখিলে, আৰু তেওঁলোকক ক'লে: তোমালোকো দ্ৰাক্ষাবাৰীলৈ যোৱা, আৰু যি ন্যায্য হ'ব তাকে মই তোমালোকক দিম। তেওঁলোক কিন্তু গুচি গ'ল। পুনৰ বাহিৰলৈ গৈ ষষ্ঠ আৰু নৱম ঘণ্টাৰ সময়ত তেওঁ সেইদৰে কৰিলে। একাদশ ঘণ্টাৰ সময়ত বাহিৰলৈ গৈ তেওঁ আন কিছুমান লোকক নিষ্ক্ৰিয় হৈ থিয় হৈ থকা দেখিলে, আৰু তেওঁলোকক ক'লে, তোমালোকে গোটেই দিনটো ইয়াত নিষ্ক্ৰিয় হৈ কিয় থিয় হৈ আছা? তেওঁলোকে তেওঁক কয়: কোনেও আমাক ভাড়া কৰা নাই।

তেওঁ তেওঁলোকক কয়: তোমালোকো দ্ৰাক্ষাবাৰীলৈ যোৱা, আৰু যি ন্যায্য হ'ব তাক তোমালোকে পাবা। সন্ধ্যা হোৱাৰ পিছত দ্ৰাক্ষাবাৰীৰ প্ৰভুৱে তেওঁৰ তত্ত্বাৱধায়কক ক'লে, শ্ৰমিকসকলক মাতা আৰু তেওঁলোকক মজুৰি দিয়া, শেষৰসকলৰ পৰা আৰম্ভ কৰি প্ৰথমসকললৈকে। আৰু একাদশ ঘণ্টাত অহা সকলে প্ৰতিজনে এক দীনাৰকৈ পালে। কিন্তু প্ৰথমসকল আহি ভাবিলে যে তেওঁলোকে অধিক পাব, আৰু তেওঁলোকেও প্ৰতিজনে এক দিনাৰিয়াছকৈ ল'লে। লৈ আৰু তেওঁলোকে ঘৰৰ মালিকৰ বিৰুদ্ধে গোঁজৰাই কৈছিল যে এই শেষৰ লোকসকলে এক ঘণ্টা কাম কৰিলে, আৰু তুমি তেওঁলোকক আমাৰ সমান কৰিলা যিসকলে দিনটোৰ বোজা আৰু জ্বলন্ত তাপ বহন কৰিছিল। কিন্তু উত্তৰ দি তেওঁলোকৰ এজনক ক'লে, সংগী, মই তোমাক অন্যায় কৰা নাই। তুমি মোৰ লগত এক দীনাৰৰ বাবে সন্মত হোৱা নাছিলা নেকি? তোমাৰ বস্তু তুলি লোৱা আৰু যোৱা; কিন্তু মই এই শেষৰ জনক তোমাক দিয়াৰ দৰে দিব বিচাৰো; বা মোৰ বস্তুত মই যি বিচাৰো তাক কৰাৰ অনুমতি মোৰ নাই নেকি? তোমাৰ চকু দুষ্ট নেকি কাৰণ মই ভাল? এইদৰে শেষসকল প্ৰথম হ'ব আৰু প্ৰথমসকল শেষ হ'ব, কাৰণ বহুতে আমন্ত্ৰিত, কিন্তু কমসংখ্যক মনোনীত। আৰু যীচু যিৰূচালেমলৈ উঠি যোৱাৰ সময়ত বাৰজন শিষ্যক বাটত নিজাববীয়াকৈ লৈ গ'ল আৰু তেওঁলোকক ক'লে, চোৱা, আমি যিৰূচালেমলৈ উঠি যাওঁ, আৰু মানুহৰ পুত্ৰক প্ৰধান পুৰোহিত আৰু শাস্ত্ৰীসকলৰ হাতত শোধাই দিয়া হ'ব আৰু তেওঁলোকে তেওঁক মৃত্যুদণ্ডৰ শাস্তি দিব, আৰু তেওঁক অনা-ইহুদীসকলৰ হাতত শোধাই দিব যাতে ঠাট্টা কৰে আৰু কোবায় আৰু ক্ৰুচত দিয়ে, আৰু তৃতীয় দিনা তেওঁ পুনৰ উঠিব। তেতিয়া জেবেদিয়ৰ পুত্ৰসকলৰ মাতৃ তাইৰ পুত্ৰসকলৰ সৈতে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল, প্ৰণিপাত কৰি তেওঁৰ পৰা কিছু বিচাৰিলে। তেওঁ কিন্তু তাইক ক'লে: তুমি কি বিচাৰা? তাই তাক কয়, কোৱা যাতে মোৰ এই দুজন পুত্ৰই বহিব পাৰে, এজন তোমাৰ সোঁফালে আৰু এজন তোমাৰ বাওঁফালে তোমাৰ ৰাজ্যত। উত্তৰ দি যীচুৱে ক'লে: তোমালোকে নাজানা তোমালোকে কি বিচাৰিছা। তোমালোকে সেই পিয়লা পান কৰিব পাৰা নেকি যিটো মই পান কৰিবলৈ ওলাইছো, বা সেই বাপ্তিস্মা লব পাৰা নেকি যিটোৰে মই বাপ্তাইজিত হৈছো? তেওঁলোকে তেওঁক কয়: আমি

পাৰোঁ। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক কয়, মোৰ কাপ তোমালোকে নিশ্চয় পান কৰিবা, আৰু যি বাপ্তিস্মৰে মই বাপ্তাইজিত হওঁ তাৰে তোমালোকো বাপ্তাইজিত হ'বা, কিন্তু মোৰ সোঁফালে আৰু মোৰ বাওঁফালে বহিবলৈ দিয়াটো মোৰ অধিকাৰ নহয়, কিন্তু যিসকলৰ বাবে মোৰ পিতৃৰ দ্বাৰা প্ৰস্তুত কৰা হৈছে তেওঁলোকৰ বাবেহে। আৰু দহ জনে শুনি দুই ভাতৃৰ বিষয়ে ক্ৰোধিত হ'ল। কিন্তু যীশুৱে তেওঁলোকক মাতি আনি ক'লে, তোমালোকে জানা যে জাতিসমূহৰ শাসকসকলে তেওঁলোকৰ ওপৰত প্ৰভুত্ব কৰে আৰু মহান লোকসকলে তেওঁলোকৰ ওপৰত কৰ্তৃত্ব চলায়। তোমালোকৰ মাজত এনেকুৱা নহ'ব, কিন্তু যিজনে তোমালোকৰ মাজত মহান হ'ব বিচাৰে, তেওঁ তোমালোকৰ সেৱক হ'ব, আৰু যিজনে তোমালোকৰ মাজত প্ৰথম হ'ব বিচাৰে, তেওঁ তোমালোকৰ দাস হ'ব; ঠিক যেনেকৈ মানুহৰ পুত্ৰ সেৱা পাবলৈ অহা নাই, কিন্তু সেৱা কৰিবলৈ আৰু বহুতৰ সলনি তেওঁৰ প্ৰাণ মুক্তিৰ মূল্য হিচাপে দিবলৈ আহিছিল। আৰু তেওঁলোক যিৰীহোৰ পৰা ওলাই যোৱাৰ সময়ত এক বৃহৎ ভিৰে তেওঁক অনুসৰণ কৰিলে। আৰু চোৱা, দুজন অন্ধ লোক পথৰ কাষত বহি আছিল, যেতিয়া তেওঁলোকে শুনিলে যে যীচু পাৰ হৈ যাইছে, তেওঁলোকে চিঞৰি ক'লে, হে প্ৰভু, দায়ুদৰ পুত্ৰ, আমাক দয়া কৰক। কিন্তু ভিড়ে তেওঁলোকক তিৰস্কাৰ কৰিলে যাতে তেওঁলোক নীৰৱ হয়, কিন্তু তেওঁলোকে অধিক চিঞৰি কৈছিল, আমাক দয়া কৰক, প্ৰভু, দায়ুদৰ পুত্ৰ। আৰু যীশুৱে থিয় হৈ তেওঁলোকক মাতিলে আৰু ক'লে, তোমালোকে কি বিচাৰা মই তোমালোকৰ বাবে কৰিম? তেওঁলোকে তেওঁক কয়, প্ৰভু, যাতে আমাৰ চকু খোলা হয়। কিন্তু যীচুৱে দয়া অনুভৱ কৰি তেওঁলোকৰ চকু স্পৰ্শ কৰিলে, আৰু তৎক্ষণাৎ তেওঁলোকৰ চকুৱে দৃষ্টি পালে, আৰু তেওঁলোকে তেওঁক অনুসৰণ কৰিলে।

21

আৰু যেতিয়া তেওঁলোকে যিৰূচালেমৰ ওচৰ চাপিল আৰু জৈতুন গছৰ পাহাৰৰ ওচৰত

বেথফগেত আহিল, তেতিয়া যীচুৱে দুজন শিষ্যক পঠাই তেওঁলোকক কৈছিল, তোমালোকৰ সন্মুখৰ গাঁৱলৈ যোৱা, আৰু তৎক্ষণাৎ তোমালোকে বন্ধা এটা গাধ আৰু তাইৰ লগত এটা পোৱালি পাবা; খুলি মোৰ ওচৰলৈ আনা। আৰু যদি কোনোবাই তোমালোকক কিবা কয়, তেন্তে তোমালোকে ক'বা যে প্ৰভুৰ সিহঁতৰ প্ৰয়োজন আছে, আৰু তেওঁ তৎক্ষণাৎ সিহঁতক পঠিয়াই দিব। এই সকলো ঘটিছিল যাতে ভৱিষ্যদ্বক্তাৰ দ্বাৰা কোৱা কথা পূৰ্ণ হয়, যি কৈছিল: চিয়োনৰ জীয়েকক কোৱা, চোৱা, তোমাৰ ৰজা তোমাৰ ওচৰলৈ আহিছে নম্ৰ আৰু গাধৰ ওপৰত উঠি আৰু বোজা বহন কৰা জন্তুৰ পুত্ৰ পোৱালিৰ ওপৰত। শিষ্যসকলে গৈ যেনেকৈ যীচুৱে তেওঁলোকক আদেশ দিছিল তেনেকৈ কৰি, তেওঁলোকে গাধ আৰু পোৱালি আনিলে, আৰু সিহঁতৰ ওপৰত তেওঁলোকৰ কাপোৰ থলে, আৰু তেওঁ সিহঁতৰ ওপৰত বহিল। কিন্তু সৰ্বাধিক ভিৰে তেওঁলোকৰ নিজৰ কাপোৰবোৰ পথত বিছাই দিলে, আৰু আনসকলে গছবোৰৰ পৰা ডালবোৰ কাটি পথত বিছাই দিছিল। আৰু আগত যোৱা ভিৰ আৰু পাছত অনুসৰণ কৰা ভিৰে চিঞৰি কৈছিল: দায়ুদৰ পুত্ৰলৈ হোচান্না; ধন্য তেওঁ যি প্ৰভুৰ নামত আহিছে; উৰ্ধত হোচান্না। আৰু তেওঁ যিৰূচালেমত প্ৰৱেশ কৰাত গোটেই নগৰ কঁপি উঠিল আৰু ক'লে, এই কোন? আৰু ভিৰে কৈছিল, এইজন যীশু, সেই ভাববাদী যি গালীলৰ নাজাৰেথৰ পৰা আহিছে। আৰু যীচু ঈশ্বৰৰ মন্দিৰত সোমাল, আৰু মন্দিৰত বিক্ৰী কৰা আৰু কিনা সকলোকে খেদাই দিলে, আৰু মুদ্ৰা বিনিময়কাৰীসকলৰ মেজবোৰ ওফৰাই পেলালে আৰু কপৌ বিক্ৰী কৰাসকলৰ আসনবোৰ ওফৰাই পেলালে, আৰু তেওঁলোকক কয়, লিখা আছে, মোৰ ঘৰ প্ৰাৰ্থনাৰ ঘৰ বুলি কোৱা হ'ব, কিন্তু তোমালোকে ইয়াক ডকাইতৰ গুহা কৰি পেলালা। আৰু খোৰা আৰু অন্ধসকল মন্দিৰত তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল, আৰু তেওঁ তেওঁলোকক সুস্থ কৰিলে। কিন্তু প্ৰধান পুৰোহিতসকল আৰু শাস্ত্ৰীসকলে আচৰিত কামবোৰ দেখি যিবোৰ তেওঁ কৰিছিল আৰু শিশুসকলে মন্দিৰত চিঞৰি কৈছিল আৰু কৈছিল, দায়ূদৰ পুত্ৰক হোচান্না, তেওঁলোক ক্ৰোধিত হ'ল আৰু তেওঁক ক'লে, তুমি শুনিছা নেকি এইসকলে কি কৈছে? যীশুৱে তেওঁলোকক কয়, হয়; তোমালোকে কেতিয়াও পঢ়া নাই নেকি যে শিশুসকলৰ আৰু পিয়াহ খোৱাসকলৰ

মুখৰ পৰা তুমি প্ৰশংসা প্ৰস্তুত কৰিলা? আৰু তেওঁলোকক এৰি তেওঁ চহৰৰ বাহিৰ বৈথনিয়ালৈ গ'ল আৰু তাত থাকিল। পুৱা চহৰলৈ উভতি আহোঁতে তেওঁ ভোক লাগিল; আৰু এজোপা ডিমৰু গছ বাটৰ ওপৰত দেখি তেওঁ তাৰ ওচৰলৈ আহিল, আৰু তাত একো নাপালে কেৱল পাতহে, আৰু তেওঁ তাক কয়: তোৰ পৰা আৰু কেতিয়াও ফল নহওক চিৰকাললৈ। আৰু ডিমৰু গছজোপা তৎক্ষণাৎ শুকাই গ'ল। আৰু শিষ্যসকলে দেখি আচৰিত মানি ক'লে, ডিমৰু গছজোপা তৎক্ষণাৎ কেনেকৈ শুকাই গ'ল? উত্তৰ দি যীশুৱে তেওঁলোকক ক'লে, সঁচাকৈ মই তোমালোকক কওঁ, যদি তোমালোকৰ বিশ্বাস আছে আৰু সন্দেহ নকৰা, তোমালোকে কেৱল ডিমৰু গছৰ কাম কৰিবা নহয়, কিন্তু যদি এই পৰ্বতক কোৱা, উঠা আৰু সাগৰত পেলোৱা হওক, তেনেহ'লে হ'ব; আৰু যিমান বস্তু তোমালোকে প্ৰাৰ্থনাত বিশ্বাস কৰি খোজা, পাবা। আৰু তেওঁ পবিত্ৰ মন্দিৰত আহি শিক্ষা দি থকা সময়ত মুখ্য পুৰোহিতসকল আৰু লোকসকলৰ বৃদ্ধসকল তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, তুমি কি কৰ্তৃত্বত এইবোৰ কৰা, আৰু কোনে তোমাক এই কৰ্তৃত্ব দিলে? উত্তৰ দি যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, মই তোমালোকক এটা কথা সোধিম, যদি তোমালোকে মোক ক'বা, তেন্তে মই তোমালোকক ক'ম যে কি কৰ্তৃত্বত এইবোৰ কৰোঁ। যোহনৰ বাপ্তিস্মা ক'ৰ পৰা আছিল, স্বৰ্গৰ পৰা নে মানুহৰ পৰা? কিন্তু তেওঁলোকে নিজৰ মাজত তৰ্ক কৰিছিল কৈ: যদি আমি কওঁ, স্বৰ্গৰ পৰা, তেওঁ আমাক ক'ব, তেন্তে কিয় তোমালোকে তেওঁক বিশ্বাস কৰা নাছিলা; কিন্তু যদি আমি কওঁ, মানুহৰ পৰা, আমি ভিৰক ভয় কৰোঁ; কিয়নো সকলোৱে যোহনক এজন ভাববাদী বুলি ধৰে। আৰু যীচুক উত্তৰ দি তেওঁলোকে ক'লে: আমি নাজানো। তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে: মই তোমালোকক নকওঁ কি কৰ্তৃত্বত এইবোৰ কৰোঁ। কিন্তু তোমালোকৰ কি যেন লাগে? এজন মানুহৰ দুটা সন্তান আছিল, আৰু প্ৰথমজনৰ ওচৰলৈ গৈ তেওঁ ক'লে: সন্তান, আজি যোৱা মোৰ দ্ৰাক্ষাবাৰীত কাম কৰা। তেওঁ উত্তৰ দি ক'লে, মই ইচ্ছুক নহয়, কিন্তু পাছত অনুতাপ কৰি তেওঁ গুচি গ'ল। আৰু দ্বিতীয়জনৰ ওচৰলৈ গৈ তেওঁ একেদৰে ক'লে। কিন্তু উত্তৰ দি তেওঁ ক'লে: মই যাম, প্ৰভু; আৰু তেওঁ নগ'ল। দুজনৰ মাজৰ পৰা কোনে দেউতাকৰ ইচ্ছা পূৰণ কৰিলে? তেওঁলোকে তেওঁক কয়:

প্রথমজন। যীশুৱে তেওঁলোকক কয়, মই তোমালোকক সঁচাকৈ কওঁ যে কৰ সংগ্রহকাৰীসকল আৰু বেশ্যাসকলে তোমালোকৰ আগত ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যত প্ৰৱেশ কৰিছে। কাৰণ যোহন তোমালোকৰ ওচৰলৈ ন্যায়ৰ পথত আহিছিল, আৰু তোমালোকে তেওঁক বিশ্বাস নকৰিলা, কিন্তু কৰ সংগ্রাহকসকল আৰু বেশ্যাসকলে তেওঁক বিশ্বাস কৰিলে, তোমালোকে কিন্তু দেখাৰ পাছতো পাছত তেওঁক বিশ্বাস কৰিবলৈ অনুতাপ নকৰিলা। আন এটা দৃষ্টান্ত শুনা। এজন মানুহ আছিল ঘৰৰ মালিক, যিজনে এখন দ্ৰাক্ষাবাৰী ৰুলে আৰু তাৰ চাৰিওফালে বেৰা লগালে আৰু তাত এটা দ্ৰাক্ষা পেৰা খান্দিলে আৰু এটা দুৰ্গ সাজিলে, আৰু তাক খেতিয়কসকলক বন্ধকত দিলে আৰু বিদেশলৈ গ'ল। যেতিয়া ফলবোৰৰ সময় আহিল, তেওঁ তেওঁৰ দাসবোৰক কৃষকবোৰৰ ওচৰলৈ তেওঁৰ ফলবোৰ ল'বলৈ পঠিয়ালে। আৰু কৃষকসকলে তেওঁৰ দাসসকলক ধৰি এজনক প্ৰহাৰ কৰিলে, এজনক হত্যা কৰিলে, আৰু এজনক শিল দলিয়াই মাৰিলে। পুনৰ তেওঁ প্ৰথমতকৈ অধিক আন দাসবোৰ পঠিয়ালে, আৰু তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ লগতো একেদৰে ব্যৱহাৰ কৰিলে। পাছত কিন্তু তেওঁ তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ তেওঁৰ পুত্ৰক পঠিয়ালে আৰু ক'লে, তেওঁলোকে মোৰ পুত্ৰক সন্মান কৰিব। কিন্তু কৃষকসকলে পুত্ৰক দেখি নিজৰ মাজত ক'লে, এইজন হৈছে উত্তৰাধিকাৰী, আহা আমি তেওঁক হত্যা কৰোঁ আৰু তেওঁৰ উত্তৰাধিকাৰ দখল কৰোঁ। আৰু তেওঁক ধৰি তেওঁলোকে দ্ৰাক্ষাবাৰীৰ বাহিৰলৈ খেদি দিলে আৰু মাৰি পেলালে। যেতিয়া সেয়েহে দ্ৰাক্ষাক্ষেত্ৰৰ প্ৰভু আহিব, তেতিয়া তেওঁ সেই কৃষকসকলক কি কৰিব? তেওঁলোকে তেওঁক কয়, তেওঁ দুষ্টসকলক দুষ্টভাৱে ধ্বংস কৰিব, আৰু দ্ৰাক্ষাবাৰী আন খেতিয়কসকলক ভাড়া দিব, যিসকলে তেওঁক নিৰ্দিষ্ট সময়ত ফল ঘূৰাই দিব। যীচুৱে তেওঁলোকক কয়, তোমালোকে কেতিয়াও শাস্ত্ৰত পঢ়া নাই নেকি, যি শিলটো নিৰ্মাণকাৰীসকলে নাকচ কৰিলে, সেইটোৱেই চুকৰ মূৰ শিল হ'ল, প্ৰভুৰ পৰা এইটো হ'ল, আৰু আমাৰ চকুত এইটো আচৰিত? এই কাৰণে মই তোমালোকক কওঁ যে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য তোমালোকৰ পৰা কাঢ়ি লোৱা হ'ব আৰু ইয়াৰ ফল উৎপন্ন কৰা জাতিক দিয়া হ'ব; আৰু এই শিলৰ ওপৰত পৰা জন চূৰ্ণ কৰা হ'ব; কিন্তু যাৰ ওপৰত সি পৰিব, তাক সি

গুড়ি কৰিব। আৰু প্ৰধান পুৰোহিতসকল আৰু ফৰীচীসকলে তেওঁৰ দৃষ্টান্তবোৰ শুনি জানিলে যে তেওঁ তেওঁলোকৰ বিষয়ে কৈছে, আৰু তেওঁক ধৰিবলৈ বিচাৰি তেওঁলোকে লোকসকলক ভয় কৰিলে, কিয়নো তেওঁলোকে তেওঁক এজন ভাববাদী বুলি মানিছিল।

22

আৰু উত্তৰ দি যীচুৱে পুনৰ তেওঁলোকক দৃষ্টান্তত কৈ ক'লে: স্বৰ্গৰ ৰাজ্য এজন ৰজা মানুহৰ দৰে কৰা হ'ল, যিজনে তেওঁৰ পুত্ৰৰ বাবে বিবাহ আয়োজন কৰিলে। আৰু তেওঁ তেওঁৰ দাসবোৰক বিবাহলৈ নিমন্ত্ৰিত লোকসকলক মাতিবলৈ পঠিয়ালে, কিন্তু তেওঁলোকে আহিবলৈ ইচ্ছা নকৰিলে। তেওঁ পুনৰ আন দাসবোৰ পঠিয়ালে আৰু ক'লে, নিমন্ত্ৰিতসকলক কোৱা, চোৱা, মই মোৰ ভোজ প্ৰস্তুত কৰিলোঁ, মোৰ ষাঁড়বোৰ আৰু হৃষ্টপুষ্ট পশুবোৰ বধ কৰা হৈছে, আৰু সকলো সাজু হৈছে, বিবাহলৈ আহা। কিন্তু তেওঁলোকে অৱহেলা কৰি গুচি গ'ল, এজন নিজৰ খেতিলৈ, আৰু আনজন তেওঁৰ ব্যৱসায়লৈ; কিন্তু বাকীসকলে তেওঁৰ দাসসকলক ধৰি অপমান কৰিলে আৰু হত্যা কৰিলে। শুনি সেই ৰজা ক্ৰোধিত হ'ল, আৰু তেওঁৰ সৈন্যবাহিনী পঠিয়াই সেই হত্যাকাৰীসকলক ধ্বংস কৰিলে আৰু তেওঁলোকৰ নগৰ জ্বলাই দিলে। তেতিয়া তেওঁ তেওঁৰ দাসবোৰক কয়: বিয়াটো প্ৰকৃততে সাজু আছে, কিন্তু নিমন্ত্ৰিত লোকসকল যোগ্য নাছিল; সেয়েহে তোমালোক ৰাস্তাবোৰৰ চাৰিআলিবোৰলৈ যোৱা, আৰু যিমান লোক পোৱা তেওঁলোকক বিয়ালৈ মাতা। আৰু সেই দাসবোৰে বাহিৰলৈ গৈ পথবোৰত যিমান পালে সকলোকে সংগ্ৰহ কৰিলে, দুষ্ট আৰু ভাল, আৰু বিবাহ ভোজত শুই থকা লোকসকলেৰে পূৰ্ণ হ'ল। প্ৰৱেশ কৰি ৰজাই শুই থকা লোকসকলক চাবলৈ তাত এজন মানুহক দেখিলে যি বিয়াৰ কাপোৰ পিন্ধা নাছিল, আৰু তেওঁক কয়: বন্ধু, তুমি ইয়ালৈ কেনেকৈ সোমালা বিয়াৰ কাপোৰ নোহোৱাকৈ? কিন্তু তেওঁ নীৰৱ কৰা হ'ল। তেতিয়া ৰজাই সেৱকসকলক ক'লে, তাৰ ভৰি

আৰু হাত বান্ধি তাক তুলি লৈ বাহিৰৰ অন্ধকাৰলৈ পেলাই দিয়া, তাত কান্দোন আৰু দাঁতৰ কৰচনি হ'ব। বহুতো আমন্ত্রিত, কিন্তু কম সংখ্যক মনোনীত। তেতিয়া ফৰীচীসকলে গৈ পৰামৰ্শ ল'লে যাতে তেওঁক কথাৰে ফান্দত পেলাব পাৰে। আৰু তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ শিষ্যসকলক হেৰোদীয়াসকলৰ সৈতে তেওঁৰ ওচৰলৈ পঠিয়ায় কৈ: গুৰু, আমি জানো যে আপুনি সত্য আৰু ঈশ্বৰৰ পথ সত্যতাত শিকায়, আৰু আপোনাৰ কাৰণে কোনো বিষয়ে চিন্তা নাই; কিয়নো আপুনি মানুহৰ মুখলৈ নাচায়; তেন্তে আমাক কওক, আপোনাৰ কি মনে হয়? কৈছাৰক কৰ দিয়া সম্ভৱ নে নহয়? কিন্তু যীশুৱে তেওঁলোকৰ দুষ্টতা জানি ক'লে, হে ভণ্ডসকল, তোমালোকে মোক কিয় পৰীক্ষা কৰিছা? মোক কৰৰ মুদ্রাটো দেখুওৱা। আৰু তেওঁলোকে তেওঁক এটা দিনাৰিয়াছ আনিলে। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক কয়, এই প্রতিমূর্তি আৰু শিলালিপি কাৰ? তেওঁলোকে তেওঁক কয়: কৈজাৰৰ। তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক কয়: তেন্তে কৈছাৰৰ বস্তু কৈছাৰক দিয়া আৰু ঈশ্বৰৰ বস্তু ঈশ্বৰক দিয়া। আৰু শুনি তেওঁলোকে আচৰিত মানিলে, আৰু তেওঁক এৰি গুচি গ'ল। সেই দিনটোত চাদ্দুকীসকলে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল, যিসকলে কয় যে পুনৰুত্থান নাই, আৰু তেওঁলোকে তেওঁক সুধিলে কৈ: গুৰু, মোচিয়ে কৈছিল, যদি কোনোবাই সন্তান নথকাকৈ মৰে, তেওঁৰ ভায়েকে তেওঁৰ পত্নীক বিয়া কৰিব আৰু তেওঁৰ ভায়েকৰ বাবে বংশ উৎপন্ন কৰিব। আমাৰ মাজত সাতজন ভাই আছিল আৰু প্রথমজনে বিয়া কৰাই মৰিল, আৰু সন্তান নথকাত তেওঁ নিজৰ পত্নীক নিজৰ ভায়েকৰ বাবে এৰি থৈ গ'ল; একেদৰে দ্বিতীয়জন আৰু তৃতীয়জনেও, সাতজনলৈকে। পাছত সকলোৰে পিছত সেই মহিলাগৰাকীও মৃত্যু হ'ল। পুনৰুত্থানত তেন্তে সাতজনৰ মাজৰ কোনজনৰ তাই পত্নী হ'ব? কিয়নো সকলোৱে তাইক পাইছিল। উত্তৰ দি যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, তোমালোক ভ্রান্ত হৈছা কাৰণ তোমালোকে শাস্ত্রসমূহ নাজানা আৰু ঈশ্বৰৰ শক্তিও নাজানা। কাৰণ পুনৰুত্থানত তেওঁলোকে বিবাহ নকৰে আৰু বিবাহতো দিয়া নহয়, কিন্তু স্বর্গত ঈশ্বৰৰ বার্তাবাহকসকলৰ দৰে হয়। মৃতসকলৰ পুনৰুত্থানৰ বিষয়ে কিন্তু তোমালোকে পঢ়া নাই নেকি ঈশ্বৰে কোৱা কথা যি তোমালোকক কৈছিল, মই আব্রাহামৰ ঈশ্বৰ আৰু ইচহাকৰ ঈশ্বৰ আৰু যাকোবৰ ঈশ্বৰ? ঈশ্বৰ মৃতসকলৰ ঈশ্বৰ নহয়,

কিন্তু জীৱিতসকলৰ। আৰু ভিৰে শুনি তেওঁৰ শিক্ষাত আচৰিত হৈছিল। ফৰীচীসকলে শুনি যে তেওঁ চদ্দূকীসকলক নিমাত কৰিলে, একেলগে গোট খালে, আৰু তেওঁলোকৰ মাজৰ পৰা এজনে, এজন আইনৰ বিশেষজ্ঞই, তেওঁক পৰীক্ষা কৰি সুধিলে আৰু ক'লে, হে গুৰু, বিধানত কোনটো আজ্ঞা মহান? কিন্তু যীশুৱে তেওঁক ক'লে, তুমি তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰক তোমাৰ সম্পূৰ্ণ হৃদয়েৰে আৰু তোমাৰ সম্পূৰ্ণ আত্মাৰে আৰু তোমাৰ সম্পূৰ্ণ মনেৰে প্ৰেম কৰিবা। এইটো প্ৰথম আৰু মহান আদেশ। দ্বিতীয়টো কিন্তু ইয়াৰ সদৃশ, তুমি তোমাৰ প্ৰতিবেশীক নিজৰ দৰে ভাল পাবা। এই দুটা আদেশৰ ওপৰত সম্পূৰ্ণ বিধান আৰু ভাববাদীসকল নিৰ্ভৰশীল। ফৰীচীসকল একত্ৰিত হোৱাৰ সময়ত যীচুৱে তেওঁলোকক সুধিলে বুলি কৈ· খ্ৰীষ্টৰ বিষয়ে তোমালোকৰ কি মত? কাৰ পুত্ৰ হয়? তেওঁলোকে তেওঁক কয়: দায়ুদৰ। তেওঁ তেওঁলোকক কয়: তেন্তে দায়ুদে আত্মাত কেনেকৈ তেওঁক প্ৰভু বুলি মাতে কৈছে, প্ৰভুৱে মোৰ প্ৰভুক কৈছিল, মোৰ সোঁফালে বহা যেতিয়ালৈকে মই তোমাৰ শত্ৰুবোৰক তোমাৰ ভৰিৰ পাদপীঠ কৰোঁ? যদি সেয়েহে দায়ুদে তেওঁক প্ৰভু বুলি কয়, তেন্তে তেওঁ কেনেকৈ তেওঁৰ পুত্ৰ হয়? আৰু কোনেও তেওঁক কোনো উত্তৰ দিব পৰা নাছিল, আৰু সেই দিনৰ পৰা কোনেও তেওঁক পুনৰ সোধাৰ সাহস কৰা নাছিল।

23

তেতিয়া যীচুৱে ভিৰবোৰক আৰু তেওঁৰ শিষ্যসকলক কথা ক'লে কৈ: মোচিৰ আসনৰ ওপৰত শাস্ত্ৰীসকল আৰু ফৰীচীসকল বহিল। সেয়েহে তেওঁলোকে তোমালোকক পালন কৰিবলৈ যিমান কয়, সেই সকলো পালন কৰা আৰু কৰা, কিন্তু তেওঁলোকৰ কৰ্মবোৰৰ অনুসাৰে নকৰিবা, কিয়নো তেওঁলোকে কয় আৰু নকৰে। তেওঁলোকে গধুৰ আৰু কঠিন বহন কৰিবলৈ বোজা বান্ধে আৰু মানুহৰ কান্ধৰ ওপৰত ৰাখে, কিন্তু তেওঁলোকৰ আঙুলিৰে সেইবোৰ লৰাবলৈ ইচ্ছা নকৰে। তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ সকলো কাম মানুহৰ দ্বাৰা দেখা

পোৱাৰ বাবে কৰে। কিয়নো তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ ৰক্ষাকবচবোৰ বহল কৰে আৰু তেওঁলোকৰ কাপোৰৰ আঁচলবোৰ ডাঙৰ কৰে, আৰু তেওঁলোকে ভোজত সন্মানৰ ঠাই ভাল পায় আৰু সভাবোৰত প্ৰথম আসনবোৰ আৰু বজাৰবোৰত সম্ভাষণবোৰ আৰু মানুহবোৰৰ দ্বাৰা ৰাব্বি ৰাব্বি বুলি মতা হোৱা ভাল পায়। তোমালোকক কিন্তু ৰাব্বি বুলি মতা নহ'ব, কাৰণ তোমালোকৰ শিক্ষক এজনেই আছে, খ্ৰীষ্ট, আৰু তোমালোক সকলো ভাই। আৰু তোমালোকৰ পিতা বুলি পৃথিৱীত কাকো নামাতিবা, কাৰণ তোমালোকৰ পিতা এজনেই আছে, যি স্বৰ্গত আছে। নহয় তোমালোকক শিক্ষক বুলি ডকা নহওক, কাৰণ তোমালোকৰ এজন শিক্ষক আছে, তেওঁ খ্ৰীষ্ট। যি তোমালোকৰ মাজত মহান, তেওঁ তোমালোকৰ সেৱক হ'ব। যিজনে নিজকে উন্নত কৰিব তেওঁক নম্ৰ কৰা হ'ব, আৰু যিজনে নিজকে নম্ৰ কৰিব তেওঁক উন্নত কৰা হ'ব। হে শাস্ত্ৰী আৰু ফৰীচী কপটীয়াসকল, তোমালোকৰ সন্তাপ হ'ব, কাৰণ তোমালোকে বিধৱাসকলৰ ঘৰবোৰ গ্ৰাস কৰা আৰু ছলনাৰে দীঘল প্ৰাৰ্থনা কৰা; এই কাৰণে তোমালোকে অধিক দণ্ড লাভ কৰিবা। ধিক তোমালোকক, হে শাস্ত্ৰী আৰু ফৰীচী কপটীয়াসকল, কাৰণ তোমালোকে মানুহৰ সন্মুখত স্বৰ্গৰ ৰাজ্য বন্ধ কৰি ৰাখা। তোমালোকে নিজে প্ৰৱেশ নকৰা, আৰু প্ৰৱেশ কৰিবলৈ বিচৰাসকলকো প্ৰৱেশ কৰিবলৈ নিদিয়া। ধিক তোমালোকক, হে লিপিকাৰসকল আৰু ফৰীচীসকল, হে কপটীয়াসকল, কাৰণ তোমালোকে এজন ধৰ্মান্তৰিত কৰিবলৈ সাগৰ আৰু শুকান ভূমি ভ্ৰমণ কৰা, আৰু যেতিয়া তেওঁ ধৰ্মান্তৰিত হয়, তোমালোকে তেওঁক তোমালোকতকৈ দুগুণ নৰকৰ সন্তান কৰি তোলা। ধিক তোমালোকক, হে অন্ধ পথ প্ৰদৰ্শকসকল, যিসকলে কয়, যিজনে মন্দিৰত শপত খায়, সেয়া একো নহয়, কিন্তু যিজনে মন্দিৰৰ সোণত শপত খায়, তেওঁ ঋণী। মূৰ্খ আৰু অন্ধসকল, কোনটো অধিক ডাঙৰ— সোণ নে সেই মন্দিৰ যিয়ে সোণক পবিত্ৰ কৰে? আৰু যিকোনোৱে বেদীত শপত খায়, সেয়া একো নহয়, কিন্তু যিকোনোৱে তাৰ ওপৰত থকা উপহাৰত শপত খায়, তেওঁ বাধ্য। মূৰ্খ আৰু অন্ধসকল, কি ডাঙৰ - দান নে সেই বেদী যিয়ে দান পবিত্ৰ কৰে? গতিকে যিজনে যজ্ঞবেদীত শপত খায় তেওঁ তাত শপত খায় আৰু তাৰ ওপৰত থকা সকলোতে শপত খায়;

আৰু যিজনে মন্দিৰত শপত খায় তেওঁ তাত শপত খায় আৰু তাত বাস কৰা জনত শপত খায়; আৰু যিজনে স্বৰ্গত শপত খায় তেওঁ ঈশ্বৰৰ সিংহাসনত শপত খায় আৰু তাৰ ওপৰত বহি থকা জনত শপত খায়। ধিক তোমালোকক, শাস্ত্ৰী আৰু ফৰীচী কপটীয়াসকল, কাৰণ তোমালোকে পদিনা, শুলফা আৰু জীৰাৰ দশমাংশ দিয়া, কিন্তু বিধানৰ গধুৰ বিষয়বোৰ— বিচাৰ, দয়া আৰু বিশ্বাস এৰি দিছা। এইবোৰ কৰা আৱশ্যক আছিল আৰু সেইবোৰো এৰি নিদিয়া উচিত আছিল। অন্ধ পথপ্ৰদৰ্শক, যিসকলে মাখি চেকি উলিয়াই দিয়ে, কিন্তু উট গিলি পেলায়। তোমালোকৰ সন্তাপ হওক, শাস্ত্ৰী আৰু ফৰীচী কপটীয়াসকল, কাৰণ তোমালোকে পিয়লা আৰু থালৰ বাহিৰটো পৰিষ্কাৰ কৰা, কিন্তু ভিতৰত সিহঁত লুণ্ঠন আৰু অন্যায়ৰে পূৰ্ণ। অন্ধ ফৰীচী, প্ৰথমে পাত্ৰ আৰু থালৰ ভিতৰখন পৰিষ্কাৰ কৰা, যাতে সিহঁতৰ বাহিৰখনো শুদ্ধ হয়। ধিক তোমালোকক, হে লিপিকাৰসকল আৰু ফৰীচীসকল, হে কপটীয়াসকল! কাৰণ তোমালোক বগা কৰা সমাধিৰ দৰে, যিবোৰ বাহিৰৰ পৰা সুন্দৰ দেখা যায়, কিন্তু ভিতৰত মৃতসকলৰ হাড় আৰু সকলো প্ৰকাৰৰ অশুচিতাৰে পূৰ্ণ। এইদৰে তোমালোকো বাহিৰৰ পৰা মানুহৰ আগত ধাৰ্মিক যেন দেখা যোৱা, কিন্তু ভিতৰত কপটতা আৰু অধৰ্মৰে পৰিপূৰ্ণ। তোমালোকৰ সন্তাপ, শাস্ত্ৰী আৰু ফৰীচী কপটীয়াসকল, কাৰণ তোমালোকে ভাববাদীসকলৰ সমাধি নিৰ্মাণ কৰা আৰু ধাৰ্মিকসকলৰ স্মৃতিসৌধ সজোৱা, আৰু কোৱা, যদি আমি আমাৰ পিতৃসকলৰ দিনত আছিলোঁ, আমি তেওঁলোকৰ সহভাগী নহ'লোহেঁতেন ভাববাদীসকলৰ তেজত। সেয়েহে তোমালোকে নিজৰ বিৰুদ্ধে সাক্ষ্য দিয়া যে তোমালোক সেইসকলৰ পুত্ৰ, যিসকলে ভাববাদীসকলক হত্যা কৰিছিল। আৰু তোমালোকে তোমালোকৰ পিতৃসকলৰ মাপ পূৰ্ণ কৰা। হে সাপ, হে বিষধৰ সাপৰ সন্তান, তোমালোকে নৰকৰ বিচাৰৰ পৰা কেনেকৈ পলাবা? এই কাৰণে চোৱা মই তোমালোকৰ ওচৰলৈ ভাববাদী আৰু জ্ঞানী আৰু শাস্ত্ৰী পঠিয়াইছো, আৰু তেওঁলোকৰ মাজৰ পৰা তোমালোকে হত্যা কৰিবা আৰু ক্ৰুচত দিবা, আৰু তেওঁলোকৰ মাজৰ পৰা তোমালোকে তোমালোকৰ সভাসমূহত কোবাবা আৰু নগৰৰ পৰা নগৰলৈ তাড়না কৰিবা, যাতে তোমালোকৰ ওপৰত সকলো ধাৰ্মিক তেজ আহে যি পৃথিৱীৰ ওপৰত ঢলা হৈছে ধাৰ্মিক

হাবিলৰ তেজৰ পৰা বেৰেখিয়াৰ পুত্ৰ জখৰিয়াৰ তেজলৈকে, যাক তোমালোকে মন্দিৰ আৰু যজ্ঞবেদীৰ মাজত হত্যা কৰিছিলা। সঁচাকৈয়ে মই তোমালোকক কওঁ যে এই সকলোবোৰ এই প্ৰজন্মৰ ওপৰত আহিব। জেৰুজালেম, জেৰুজালেম, যি ভাববাদীসকলক হত্যা কৰে আৰু তাইৰ ওচৰলৈ পঠোৱা লোকসকলক শিল দলিয়াই মাৰে, কিমান বাৰ মই তোমাৰ সন্তানসকলক একত্ৰিত কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰিছিলোঁ, যেনেকৈ এজনী কুকুৰা চৰাইয়ে নিজৰ পোৱালিবোৰক ডেউকাৰ তলত একত্ৰিত কৰে, কিন্তু তোমালোকে ইচ্ছা নকৰিলা। চোৱা, তোমালোকৰ ঘৰ উচ্ছন্ন হৈ এৰি দিয়া হৈছে। মই তোমালোকক কওঁ, তোমালোকে মোক এতিয়াৰ পৰা নেদেখিবা যেতিয়ালৈকে তোমালোকে নকোৱা, আশীৰ্বাদিত তেওঁ যি প্ৰভুৰ নামত আহি আছে।

24

আৰু যীচু মন্দিৰৰ পৰা ওলাই গৈ আছিল, আৰু তেওঁৰ শিষ্যসকলে তেওঁক মন্দিৰৰ অট্টালিকাবোৰ দেখুৱাবলৈ আহিল। যীশুৱে কিন্তু তেওঁলোকক ক'লে: তোমালোকে এই সকলোবোৰ নেদেখা নেকি? সঁচাকৈয়ে মই তোমালোকক কওঁ, ইয়াত শিলৰ ওপৰত শিল এটাও এৰি দিয়া নহ'ব, যিটো ভাঙি পেলোৱা নহ'ব। কিন্তু তেওঁ জলফাই পৰ্বতত বহি থাকোঁতে, শিষ্যসকলে নিজে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, আমাক কওক, এইবোৰ কেতিয়া হ'ব, আৰু আপোনাৰ আগমনৰ আৰু যুগৰ সমাপ্তিৰ চিহ্ন কি? আৰু উত্তৰ দি যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, চোৱা, কোনোবাই যাতে তোমালোকক বিপথে লৈ নাযায়। কিয়নো বহুতে মোৰ নামত আহিব আৰু ক'ব, মই খ্ৰীষ্ট, আৰু তেওঁলোকে বহুতক বিপথে পৰিচালিত কৰিব। তোমালোকে যুদ্ধৰ বিষয়ে আৰু যুদ্ধৰ খবৰ শুনিবলৈ পাবা, কিন্তু চোৱা, চিন্তিত নহ'বা, কিয়নো এই সকলোবোৰ হোৱাটো প্ৰয়োজনীয়, কিন্তু এতিয়াও শেষ হোৱা নাই। কিয়নো জাতিয়ে জাতিৰ ওপৰত উঠিব আৰু ৰাজ্যই ৰাজ্যৰ ওপৰত উঠিব, আৰু দুৰ্ভিক্ষ

আৰু মহামাৰী আৰু বিভিন্ন ঠাইত ভূমিকম্প হ'ব; কিন্তু এই সকলোবোৰ প্ৰসৱ বেদনাৰ আৰম্ভণি। তেতিয়া তেওঁলোকে তোমালোকক কষ্টৰ বাবে সমৰ্পণ কৰিব আৰু তোমালোকক হত্যা কৰিব, আৰু তোমালোক সকলো জাতিৰ দ্বাৰা ঘৃণিত হ'বা মোৰ নামৰ কাৰণে। আৰু তেতিয়া বহুতে বিঘ্নিত হ'ব আৰু এজনে আনজনক শোধাই দিব আৰু এজনে আনজনক ঘৃণা কৰিব। আৰু বহুত মিছা ভাববাদী উঠিব আৰু তেওঁলোকে বহুতক বিপথে লৈ যাব, আৰু অধৰ্ম বৃদ্ধি হোৱাৰ কাৰণে বহুতৰ প্ৰেম ঠাণ্ডা হৈ যাব। কিন্তু যি শেষলৈকে সহন কৰিব, তেওঁ পৰিত্ৰাণ পাব। আৰু এই ৰাজ্যৰ শুভবাৰ্তা সমগ্ৰ বসতিপূৰ্ণ পৃথিৱীত সকলো জাতিৰ ওচৰত সাক্ষ্যৰ বাবে ঘোষণা কৰা হ'ব, আৰু তাৰ পিছত অন্ত আহিব। যেতিয়া তোমালোকে সেয়েহে দেখিবা ধ্বংসৰ ঘৃণিত বস্তু যিটো দানিয়েল ভাববাদীৰ দ্বাৰা কোৱা হৈছিল পবিত্ৰ ঠাইত থিয় হৈ আছে, পঢ়োঁতাজনে বুজক, তেতিয়া যিহূদিয়াত থকাসকলে পৰ্বতবোৰলৈ পলাই যাওক, ঘৰৰ চালত থকাজনে তেওঁৰ ঘৰৰ পৰা বস্তুবোৰ ল'বলৈ নামি নাযাওক, আৰু পথাৰত থকাজনে তেওঁৰ কাপোৰবোৰ ল'বলৈ পিছলৈ উভতি নাযাওক। কিন্তু সেই দিনবোৰত গৰ্ভৱতী আৰু স্তন্যপান কৰোৱা মহিলাসকলৰ দুৰ্ভাগ্য। প্ৰাৰ্থনা কৰা যাতে তোমালোকৰ পলায়ন শীতকালত বা বিশ্ৰামবাৰত নহয়। কাৰণ তেতিয়া মহাক্লেশ হ'ব, যেনেকুৱা জগতৰ আৰম্ভণিৰ পৰা এতিয়ালৈকে হোৱা নাই আৰু কেতিয়াও নহ'ব। আৰু যদি সেই দিনবোৰ চুটি কৰা নহ'লহেঁতেন, তেন্তে কোনো মাংসই ৰক্ষা নাপালেহেঁতেন, কিন্তু নিৰ্বাচিতসকলৰ কাৰণে সেই দিনবোৰ চুটি কৰা হ'ব। তেতিয়া যদি কোনোবাই তোমালোকক কয়, চোৱা ইয়াত খ্ৰীষ্ট বা তাত, বিশ্বাস নকৰিবা; কিয়নো মিছা খ্ৰীষ্টসকল আৰু মিছা ভাববাদীসকল উঠিব আৰু তেওঁলোকে ডাঙৰ চিনবোৰ আৰু আচৰিত কামবোৰ দেখুৱাব, যাতে বিভ্ৰান্ত কৰিব পাৰে, যদি সম্ভৱ হয়, মনোনীতসকলকো। চোৱা, মই তোমালোকক আগতে কৈছো। গতিকে যদি তেওঁলোকে তোমালোকক কয়, চোৱা মৰুভূমিত আছে, তোমালোক বাহিৰলৈ নাযাবা, চোৱা ভিতৰৰ কোঠাবোৰত আছে, তোমালোকে বিশ্বাস নকৰিবা; কিয়নো যেনেকৈ বিজুলী পূবৰ পৰা ওলায় আৰু পশ্চিমলৈকে দেখা যায়, তেনেকৈ মানুহৰ পুত্ৰৰ উপস্থিতি হ'ব; কিয়নো য'তে শৱ আছে, তাতে ঈগলবোৰ গোট

খাব। তৎক্ষণাৎ কিন্তু সেই দিনবোৰৰ ক্লেশৰ পাছত সূর্য অন্ধকাৰ কৰা হ'ব আৰু চন্দ্রই নিজৰ পোহৰ নিদিব, আৰু তৰাবোৰ আকাশৰ পৰা পৰিব, আৰু আকাশবোৰৰ শক্তিবোৰ কঁপোৱা হ'ব। আৰু তেতিয়া মানুহৰ পুত্রৰ চিহ্ন স্বর্গত প্রকট হ'ব, আৰু তেতিয়া পৃথিৱীৰ সকলো জাতিয়ে বিলাপ কৰিব আৰু মানুহৰ পুত্রক স্বর্গৰ মেঘবোৰৰ ওপৰত মহাশক্তি আৰু মহাগৌৰৱৰ সৈতে আহি থকা দেখিব। আৰু তেওঁ তেওঁৰ দূতসকলক মহান তূৰীৰ শব্দৰ সৈতে পঠিয়াব, আৰু তেওঁলোকে তেওঁৰ মনোনীতসকলক চাৰি বতাহৰ পৰা, আকাশৰ এক প্রান্তৰ পৰা সিহঁতৰ আন প্রান্তলৈকে একত্রিত কৰিব। ডিমৰু গছৰ পৰা দৃষ্টান্তটো শিকা। যেতিয়া ইতিমধ্যে ইয়াৰ ডাল কোমল হয় আৰু পাতবোৰ ওলায়, তোমালোকে জানা যে গ্রীষ্মকাল ওচৰত; এইদৰে তোমালোকেও যেতিয়া এই সকলোবোৰ দেখা, জানা যে ই ওচৰত দুৱাৰত আছে। সঁচাকৈয়ে মই তোমালোকক কওঁ, এই প্রজন্ম পাৰ নহ'ব যেতিয়ালৈকে এইবোৰ সকলো সংঘটিত নহয়। স্বর্গ আৰু পৃথিৱী লুপ্ত হ'ব, কিন্তু মোৰ বাক্যসমূহ কেতিয়াও লুপ্ত নহ'ব। সেই দিন আৰু সময়ৰ বিষয়ে কোনেও নাজানে, আকাশৰ বার্তাবাহকসকলেও নাজানে, কেৱল মোৰ পিতৃয়েহে জানে। ঠিক যেনেকৈ নোহৰ দিনবোৰ আছিল, তেনেকৈয়ে মানুহৰ পুত্রৰ আগমন হ'ব। কিয়নো ঠিক যেনেকৈ জলপ্লাৱনৰ আগৰ দিনবোৰত তেওঁলোক আছিল খাই আৰু পান কৰি, বিয়া কৰাই আৰু বিয়া দি, সেই দিনলৈকে যি দিনা নোহ জাহাজত সোমাল, আৰু তেওঁলোকে নাজানিলে যেতিয়ালৈকে জলপ্লাৱন আহিল আৰু সকলোকে উঠাই নিলে, তেনেকৈয়ে মানুহৰ পুত্রৰ উপস্থিতিও হ'ব। তেতিয়া দুজন পথাৰত থাকিব, এজনক লোৱা হ'ব আৰু এজনক এৰি দিয়া হ'ব; দুগৰাকী জাঁতত পিহি থকা মহিলা, এগৰাকীক লোৱা হ'ব আৰু এগৰাকীক এৰি দিয়া হ'ব। অতএব সতর্ক থাকা, কাৰণ তোমালোকে নাজানা কোন ঘণ্টাত তোমালোকৰ প্রভু আহে। সেইটো কিন্তু তোমালোকে জানা যে, যদি ঘৰৰ মালিকে জানিলেহেঁতেন কোন প্রহৰত চোৰ আহে, তেন্তে তেওঁ জাগি থাকিলেহেঁতেন আৰু নিজৰ ঘৰ ভাঙি দিয়াৰ অনুমতি নিদিলেহেঁতেন। এই কাৰণে তোমালোকো প্রস্তুত হোৱা, কাৰণ যি ঘণ্টাত তোমালোকে ভবা নাই সেই ঘণ্টাত মানুহৰ পুত্র আহে। তেন্তে কোন সেই বিশ্বাসী আৰু বুদ্ধিমান দাস, যাক তাৰ প্রভুৱে তাৰ

সেৱাৰ ওপৰত নিযুক্ত কৰিলে যাতে তেওঁলোকক উপযুক্ত সময়ত আহাৰ দিব পাৰে? ধন্য সেই দাস, যাক তাৰ প্ৰভুৱে আহি এইদৰে কৰি থকা পাব। সঁচাকৈয়ে কওঁ তোমালোকক যে তেওঁ তেওঁৰ সকলো সম্পত্তিৰ ওপৰত তেওঁক নিযুক্ত কৰিব। যদি সেই বেয়া দাসে তাৰ হৃদয়ত কয়, মোৰ প্ৰভুৱে আহিবলৈ পলম কৰিছে, আৰু তাৰ সহদাসসকলক মাৰিবলৈ আৰম্ভ কৰে, আৰু মতলীয়াসকলৰ সৈতে খায় আৰু পান কৰে, সেই দাসৰ প্ৰভুৱে এনে দিনত আহিব যিদিনত তেওঁ আশা নকৰে আৰু এনে সময়ত যিসময়ত তেওঁ নাজানে, আৰু তেওঁক দুভাগ কৰিব, আৰু তাৰ ভাগ কপটীয়াসকলৰ সৈতে ৰাখিব; তাত কান্দোন আৰু দাঁতৰ কৰচনি হ'ব।

25

তেতিয়া স্বৰ্গৰ ৰাজ্যক দহগৰাকী কুমাৰীৰ সৈতে তুলনা কৰা হ'ব, যিসকলে তেওঁলোকৰ প্ৰদীপবোৰ লৈ দৰাক সাক্ষাৎ কৰিবলৈ ওলাই গৈছিল। পাঁচজন তাদের মধ্যে জ্ঞানী ছিল আৰু পাঁচজন মূৰ্খ। যিসকল মূৰ্খ আছিল তেওঁলোকে নিজৰ মশাল লৈছিল কিন্তু তেওঁলোকে নিজৰ লগত তেল লোৱা নাছিল; কিন্তু যিসকল বুদ্ধিমান আছিল তেওঁলোকে নিজৰ পাত্ৰবোৰত তেল লৈছিল নিজৰ মশালবোৰৰ লগত। কিন্তু দৰাৰ দেৰি হোৱাত সকলোৱে টোপনি আহিল আৰু শুই পৰিল। মধ্য ৰাতি চিঞৰ উঠিল, চোৱা, দৰা আহিছে, তোমালোক ওলাই যোৱা তেওঁক সাক্ষাৎ কৰিবলৈ। তেতিয়া সেই সকলো কুমাৰী উঠিল আৰু তেওঁলোকে নিজৰ প্ৰদীপবোৰ সজাই ল'লে। কিন্তু মূৰ্খসকলে জ্ঞানীসকলক ক'লে, তোমালোকৰ তেলৰ পৰা আমাক দিয়া, কাৰণ আমাৰ চাকিবোৰ নুমাই গৈছে। কিন্তু বুদ্ধিমান সকলে উত্তৰ দি ক'লে, নহয়, কাৰণ আমাৰ আৰু তোমালোকৰ বাবে পৰ্যাপ্ত নহ'ব। বৰং তোমালোক বিক্ৰেতা সকলৰ ওচৰলৈ গৈ নিজৰ বাবে কিনা। তেওঁলোক কিনিবলৈ যোৱা সময়তে দৰা আহিল আৰু যিসকল সাজু আছিল তেওঁলোক তেওঁৰ লগত বিয়াৰ ভিতৰলৈ

সোমাল, আৰু দুৱাৰখন বন্ধ কৰা হ'ল। পাছত বাকী কুমাৰীসকলো আহিল আৰু ক'লে, প্ৰভু, প্ৰভু, আমাৰ বাবে খুলি দিয়ক। উত্তৰ দি তেওঁ ক'লে, সঁচাকৈ মই তোমালোকক কওঁ, মই তোমালোকক নাজানো। সেয়েহে সতৰ্ক থাকা, কাৰণ তোমালোকে সেই দিন বা ঘণ্টা নাজানা যাৰ ভিতৰত মানুহৰ পুত্ৰ আহে। ঠিক যেনেকৈ এজন মানুহ বিদেশলৈ যাওঁতে নিজৰ দাসবোৰক মাতিলে আৰু তেওঁলোকক তেওঁৰ সম্পত্তিবোৰ গতাই দিলে, আৰু এজনক পাঁচটা তালেণ্ট দিলে, এজনক দুটা, এজনক এটা, প্ৰতিজনক নিজৰ ক্ষমতা অনুসৰি, আৰু তৎক্ষণাৎ বিদেশলৈ গ'ল। কিন্তু যিজনে পাঁচ টেলেণ্ট লৈছিল, তেওঁ গৈ সেইবোৰৰ সৈতে কাম কৰিলে আৰু আন পাঁচ টেলেণ্ট উপাৰ্জন কৰিলে। একেদৰে যিজনে দুটা লাভ কৰিছিল তেওঁ নিজেও আন দুটা লাভ কৰিলে। কিন্তু যিজনে এটা লৈছিল, তেওঁ গৈ মাটিত খান্দিলে আৰু তেওঁৰ প্ৰভুৰ ৰূপ লুকুৱালে। কিন্তু বহুত সময়ৰ পিছত সেই দাসবোৰৰ প্ৰভু আহে আৰু তেওঁলোকৰ সৈতে হিচাপ নিকাচ কৰে। আৰু ওচৰলৈ আহি যিজনে পাঁচ টেলেণ্ট লৈছিল, সি আন পাঁচ টেলেণ্ট আগবঢ়াই ক'লে, প্ৰভু, পাঁচ টেলেণ্ট আপুনি মোক গতাই দিছিল। চাওক, সেইবোৰৰ ওপৰত মই আন পাঁচ টেলেণ্ট লাভ কৰিলোঁ। তেওঁৰ প্ৰভুৱে তেওঁক ক'লে, ভাল, ভাল আৰু বিশ্বাসী দাস, অলপৰ ওপৰত তুমি বিশ্বাসী আছিলা, বহুতৰ ওপৰত মই তোমাক নিযুক্ত কৰিম, তোমাৰ প্ৰভুৰ আনন্দত প্ৰৱেশ কৰা। ওচৰ চাপি অহা আৰু যি দুই টেলেণ্ট লৈছিল তেওঁ ক'লে, প্ৰভু, দুই টেলেণ্ট আপুনি মোক গতাই দিছিল, চাওক, সেইবোৰৰ ওপৰত মই আন দুই টেলেণ্ট লাভ কৰিলোঁ। তেওঁৰ প্ৰভুৱে তেওঁক ক'লে, ভাল, হে ভাল আৰু বিশ্বাসী দাস! অলপৰ ওপৰত তুমি বিশ্বাসী আছিলা, বহুতৰ ওপৰত মই তোমাক নিযুক্ত কৰিম। তোমাৰ প্ৰভুৰ আনন্দত প্ৰৱেশ কৰা। আৰু যিজনে এটা তালেন্ত পাইছিল সিও ওচৰলৈ আহি ক'লে: প্ৰভু, মই জানিছিলোঁ যে আপুনি কঠোৰ মানুহ, যিখিনি ঠাইত আপুনি সিঁচা নাছিল তাতে চপাই আৰু যিখিনি ঠাইৰ পৰা আপুনি সিঁচৰিত কৰা নাছিল তাৰ পৰা গোটাই, আৰু ভয় খাই গৈ মই আপোনাৰ তালেন্তটো মাটিত লুকুৱাই থৈছিলোঁ: চাওক, আপোনাৰ যিটো আছে সেইটো আপোনাৰ ওচৰত আছে। উত্তৰ দি তাৰ প্ৰভুৱে তাক ক'লে, দুষ্ট দাস আৰু এলেহুৱা, তই জানিছিলি যে

মই য'ত সিঁচা নাই ত'ত দাও আৰু য'ৰ পৰা মই সিঁচৰতি কৰা নাই তাৰ পৰা গোটাও। সেয়েহে তোৰ মোৰ ৰূপ মহাজনবোৰক দিয়া উচিত আছিল, আৰু আহি মই মোৰটো সুতৰ সৈতে পালোহেঁতেন। অতএব তাৰ পৰা সেই টেলেণ্ট তুলি লোৱা আৰু যি জনৰ দশটা টেলেণ্ট আছে তাক দিয়া। কাৰণ যি সকলোৱে ধৰি আছে তাক দিয়া হ'ব আৰু প্ৰচুৰতা হ'ব, কিন্তু যি ধৰি নাই তাৰ পৰা যি তাৰ আছে সেয়াও তাৰ পৰা লোৱা হ'ব। আৰু সেই নিকম্মা দাসক বাহিৰৰ আন্ধাৰত পেলাই দিয়া, তাত কান্দোন আৰু দাঁত কৰচনি হ'ব। যেতিয়া মানুহৰ পুত্ৰ তেওঁৰ গৌৰৱত আহিব আৰু সকলো পবিত্ৰ বাৰ্তাবাহক তেওঁৰ সৈতে আহিব, তেতিয়া তেওঁ তেওঁৰ গৌৰৱৰ সিংহাসনত বহিব, আৰু সকলো জাতি তেওঁৰ সন্মুখত একত্ৰিত হ'ব, আৰু তেওঁ তেওঁলোকক ইজনে সিজনৰ পৰা পৃথক কৰিব যেনেকৈ ৰখীয়াই মেৰবোৰক ছাগলী পোৱালিৰ পৰা পৃথক কৰে, আৰু তেওঁ মেৰবোৰক তেওঁৰ সোঁফালে স্থাপন কৰিব, আৰু ছাগলীবোৰক বাওঁফালে। তেতিয়া ৰজাই তেওঁৰ সোঁফালৰ লোকসকলক ক'ব, আহা মোৰ পিতৃৰ আশীৰ্বাদপ্ৰাপ্তসকল, জগত সৃষ্টিৰ পৰা তোমালোকৰ বাবে প্ৰস্তুত কৰা ৰাজ্য অধিকাৰ কৰা। কিয়নো মই ভোকাতুৰ আছিলোঁ, আৰু তোমালোকে মোক খাবলৈ দিলা, মই পিয়াহত আছিলোঁ, আৰু তোমালোকে মোক পান কৰিবলৈ দিলা, মই অচিনাকি আছিলোঁ, আৰু তোমালোকে মোক আশ্ৰয় দিলা, মই উলংগ আছিলোঁ, আৰু তোমালোকে মোক কাপোৰ পিন্ধালা, মই অসুস্থ আছিলোঁ, আৰু তোমালোকে মোক চাবলৈ আহিলা, মই কাৰাগাৰত আছিলোঁ, আৰু তোমালোকে মোৰ ওচৰলৈ আহিলা। তেতিয়া ধাৰ্মিকসকলে তেওঁক উত্তৰ দি ক'ব, প্ৰভু, কেতিয়া আমি আপোনাক ভোকাতুৰ দেখি খুৱালোঁ, বা তৃষ্ণাতুৰ দেখি পান কৰালোঁ? কেতিয়া আমি তোমাক বিদেশী হিচাপে দেখি আশ্ৰয় দিলোঁ, বা উলংগ দেখি বস্ত্ৰ পিন্ধালোঁ? কিন্তু কেতিয়া আমি তোমাক দুৰ্বল বা কাৰাগাৰত দেখিলোঁ, আৰু তোমাৰ ওচৰলৈ আহিলোঁ? আৰু উত্তৰ দি ৰজাই তেওঁলোকক ক'ব, সঁচাকৈ মই তোমালোকক কওঁ, তোমালোকে মোৰ এই ক্ষুদ্ৰতম ভাতৃসকলৰ এজনক যিমান কৰিলা, মোকেই কৰিলা। তেতিয়া তেওঁ বাওঁফালৰ লোকসকলক ক'ব, মোৰ পৰা দূৰ হোৱা, হে অভিশপ্তসকল, চয়তান আৰু তাৰ বাৰ্তাবাহকসকলৰ বাবে প্ৰস্তুত কৰা অনন্ত জুইলৈ যোৱা।

কিয়নো মই ভোকাতুৰ আছিলোঁ, আৰু তোমালোকে মোক খাবলৈ নিদিলা, মই পিয়াহত আছিলোঁ, আৰু তোমালোকে মোক পান কৰিবলৈ নিদিলা, মই এজন বিদেশী আছিলোঁ, আৰু তোমালোকে মোক আশ্রয় নিদিলা, মই উলংগ আছিলোঁ, আৰু তোমালোকে মোক কাপোৰ নিদিলা, মই দুর্বল আছিলোঁ আৰু কাৰাগাৰত আছিলোঁ, আৰু তোমালোকে মোক চাবলৈ নগ'লা। তেতিয়া তেওঁলোকেও তেওঁক উত্তৰ দি ক'ব, প্রভু, কেতিয়া আমি তোমাক ভোকাতুৰ বা তৃষ্ণাতুৰ বা অচিনাকি বা উলংগ বা দুর্বল বা কাৰাগাৰত দেখিলোঁ, আৰু তোমাৰ সেৱা নকৰিলোঁ? তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক উত্তৰ দি ক'ব, সঁচাকৈ মই তোমালোকক কওঁ, যিমান তোমালোকে এইসকলৰ মাজৰ আটাইতকৈ সৰুজনকো নকৰিলা, মোকো নকৰিলা। আৰু এইসকলে অনন্ত শাস্তিলৈ যাব, কিন্তু ধার্মিকসকলে অনন্ত জীৱনলৈ যাব।

26

আৰু এনে হ'ল যেতিয়া যীচুৱে এই সকলো কথা শেষ কৰিলে, তেওঁ তেওঁৰ শিষ্যসকলকক'লে, তোমালোকে জানা যে দুদিনৰ পিছত নিস্তাৰ-পর্ব্ব হয়, আৰু মানুহৰ পুত্রক ক্রুচত দিয়াৰ বাবে শোধাই দিয়া হয়। তেতিয়া প্রধান পুৰোহিতসকল আৰু শাস্ত্রীসকল আৰু লোকসকলৰ পৰিচাৰকসকল কয়াফা বুলি মতা প্রধান পুৰোহিতৰ চোতাললৈ একত্রিত হ'ল, আৰু পৰামর্শ ল'লে যাতে যীচুক ছলেৰে ধৰিব পাৰে আৰু বধ কৰিব পাৰে। তেওঁলোকে কৈছিল, উৎসৱৰ সময়ত নহয়, যাতে লোকসকলৰ মাজত হুলস্থুল নহয়। যীশু বৈথনীয়াত কুষ্ঠৰোগী চিমনৰ ঘৰত থকা সময়ত, এগৰাকী মহিলা বহুমূলীয়া সুগন্ধি তেলৰ এটা বাটি লৈ তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল, আৰু তেওঁ শুই থকা অৱস্থাত তেওঁৰ মূৰত ঢালি দিলে। কিন্তু তেওঁৰ শিষ্যসকলে দেখি ক্রোধিত হ'ল আৰু ক'লে, এই অপচয় কিয়? কিয়নো এই সুগন্ধি তেলটো বহুত দামত বিক্রী কৰি দৰিদ্রসকলক দিব পাৰিলেহেঁতেন। জানি যীচুৱে

তেওঁলোকক ক'লে· তোমালোকে মহিলাগৰাকীক কিয় কষ্ট দিছা? কাৰণ তাই মোৰ প্ৰতি এটা সুন্দৰ কাম কৰিলে। দৰিদ্ৰসকলক তোমালোকে সদায় নিজৰ সৈতে পাবা, কিন্তু মোক তোমালোকে সদায় নাপাবা। কাৰণ এই মহিলাই মোৰ শৰীৰৰ ওপৰত এই সুগন্ধি তেল ঢালি দি মোক সমাধিস্থ কৰিবলৈ এই কাম কৰিলে। সঁচাকৈয়ে মই তোমালোকক কওঁ, য'তে এই শুভবাৰ্তা সমগ্ৰ জগতত ঘোষণা কৰা হ'ব, তাতে তাই যি কৰিছিল সেয়াও তাইৰ স্মৃতিৰ বাবে কোৱা হ'ব। তেতিয়া বাৰজনৰ এজন, যাক যিহূদা ইস্কাৰিয়োটে বুলি কোৱা হৈছিল, প্ৰধান পুৰোহিতসকলৰ ওচৰলৈ গৈ ক'লে: তোমালোকে মোক কি দিব বিচাৰিছা, আৰু মই তোমালোকক তেওঁক শোধাই দিম? তেওঁলোকে তেওঁৰ বাবে ত্ৰিশটা ৰূপৰ মুদ্ৰা নিৰ্ধাৰণ কৰিলে। আৰু সেই সময়ৰ পৰা তেওঁ তেওঁক শত্ৰুৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিবলৈ উপযুক্ত সুযোগ বিচাৰিছিল। কিন্তু খমিৰবিহীন পিঠাৰ প্ৰথম দিনা শিষ্যসকলে যীচুৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁক ক'লে, আপুনি ক'ত বিচাৰে যে আমি আপোনাৰ বাবে নিস্তাৰ-পৰ্ব্বৰ আহাৰ যুগুত কৰোঁ? তেওঁ ক'লে, তোমালোকে নগৰলৈ এজন নিৰ্দ্দিষ্ট ব্যক্তিৰ ওচৰলৈ যোৱা আৰু তেওঁক কোৱা, শিক্ষকে কৈছে, মোৰ সময় ওচৰ চাপি আহিছে, মই তোমাৰ ঘৰত মোৰ শিষ্যসকলৰ সৈতে নিস্তাৰ-পৰ্ব্ব পালন কৰিম। আৰু শিষ্যসকলে যীচুৱে তেওঁলোকক আদেশ দিয়াৰ দৰে কৰিলে, আৰু নিস্তাৰ-পৰ্ব্ব প্ৰস্তুত কৰিলে। সন্ধ্যা হোৱাৰ পিছত তেওঁ বাৰজনৰ সৈতে শুই আছিল। আৰু তেওঁলোকে খাই থাকোঁতে তেওঁ ক'লে, সঁচাকৈ মই তোমালোকক কওঁ যে তোমালোকৰ মাজৰ এজনে মোক গতাই দিব। আৰু অতিশয় দুখিত হৈ তেওঁলোকৰ প্ৰতিজনে তেওঁক কবলৈ আৰম্ভ কৰিলে, প্ৰভু, নিশ্চয় মই নহওঁ? কিন্তু তেওঁ উত্তৰ দি ক'লে, যিজনে মোৰ সৈতে পাত্ৰত হাত ডুবাইছে, এইজনেই মোক শত্ৰুৰ হাতত শোধাই দিব। মানৱ পুত্ৰ নিশ্চয়ে যায় যেনেকৈ তেওঁৰ বিষয়ে লিখা আছে, কিন্তু ধিক্ সেই মানুহক যাৰ দ্বাৰা মানৱ পুত্ৰৰ বিশ্বাসঘাতকতা কৰা হয়, সেই মানুহৰ বাবে ভাল আছিল যদি তেওঁৰ জন্ম নহ'লহেঁতেন। উত্তৰ দি যিহূদাই, যিজনে তেওঁক শোধাই দিছিল, ক'লে· নিশ্চয় মই নহওঁ নে, ৰাব্বি? তেওঁ তাক কয়, তুমি কৈছিলা। তেওঁলোকে খোৱা সময়ত যীশুৱে পিঠা লৈ আৰু ধন্যবাদ দি ভাঙিলে আৰু শিষ্যসকলক দি আছিল আৰু ক'লে,

লোৱা, খোৱা; এইটো মোৰ শৰীৰ। আৰু পিয়লা লৈ আৰু ধন্যবাদ দি তেওঁলোকক দিলে কৈ, ইয়াৰ পৰা পিয়া সকলোৱে; কিয়নো এইটো মোৰ তেজ, নতুন নিয়মৰ, যিটো বহুতৰ বিষয়ে পাপবোৰৰ মুক্তিৰ বাবে ঢলা হৈছে। মই কিন্তু তোমালোকক কওঁ যে মই এতিয়াৰ পৰা এই দ্ৰাক্ষালতাৰ ফল পান নকৰিম সেই দিনলৈকে যেতিয়া মই ইয়াক তোমালোকৰ সৈতে নতুনকৈ মোৰ পিতৃৰ ৰাজ্যত পান কৰিম। আৰু এটা স্তুতিগীত গোৱাৰ পিছত তেওঁলোক জলফাই গছৰ পাহাৰলৈ ওলাই গ'ল। তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক কয়, তোমালোক সকলোৱে মোত বিঘিনি পাবা এই ৰাতিত, কিয়নো লিখা আছে, মই ৰখীয়াক আঘাত কৰিম, আৰু জাকৰ মেৰবোৰ সিঁচৰিত হ'ব। কিন্তু মোৰ উত্থানৰ পিছত মই তোমালোকক গালীলালৈ আগুৱাই লৈ যাম। কিন্তু পিতৰে উত্তৰ দি তেওঁক ক'লে, যদি সকলোৱে তোমাৰ কাৰণে বিঘ্নিত হয়, মই কিন্তু কেতিয়াও বিঘ্নিত নহ'ম। যীচুৱে তেওঁক ক'লে, সঁচাকৈ মই তোমাক কওঁ যে আজি ৰাতি মোৰগে কুৰলিওৱাৰ আগতে তুমি তিনিবাৰ মোক অস্বীকাৰ কৰিবা। পিতৰে তেওঁক কয়: আৰু যদি মোক তোমাৰ লগত মৰিব লাগে, মই তোমাক অস্বীকাৰ নকৰোঁ। একেদৰেই সকলো শিষ্যই ক'লে। তেতিয়া যীচু তেওঁলোকৰ সৈতে গেথচিমানী নামৰ ঠাইলৈ আহে, আৰু শিষ্যসকলক কয়, মই তালৈ গৈ প্ৰাৰ্থনা কৰা পৰ্যন্ত ইয়াতে বহা। আৰু পিতৰক আৰু জেবেদিয়ৰ দুই পুত্ৰক লৈ তেওঁ দুখিত আৰু ব্যাকুল হ'বলৈ আৰম্ভ কৰিলে। তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক কয়, মোৰ আত্মা মৃত্যুলৈকে অতি দুখী হৈ আছে। তোমালোকে ইয়াতে থাকা আৰু মোৰ সৈতে জাগি থাকা। আৰু অলপ আগবাঢ়ি গৈ তেওঁ নিজৰ মুখৰ ওপৰত পৰিল, প্ৰাৰ্থনা কৰি আৰু কৈ, হে মোৰ পিতৃ, যদি সম্ভৱ হয়, এই পিয়লা মোৰ পৰা পাৰ হৈ যাওক, কিন্তু মই যেনেকৈ বিচাৰোঁ তেনেকৈ নহয়, কিন্তু তুমি যেনেকৈ বিচাৰা তেনেকৈ। আৰু তেওঁ শিষ্যসকলৰ ওচৰলৈ আহে আৰু তেওঁলোকক শুই থকা দেখা পায়, আৰু পিতৰক কয়: এনেদৰে তোমালোকে মোৰ লগত এক ঘণ্টা জাগি থাকিবলৈ শক্তিশালী নহ'লা? জাগি থাকা আৰু প্ৰাৰ্থনা কৰা, যাতে তোমালোকে পৰীক্ষাত প্ৰবেশ নকৰা। আত্মা সঁচাকৈ আগ্ৰহী, কিন্তু শৰীৰ দুৰ্বল। পুনৰ দ্বিতীয়বাৰ গুচি গৈ প্ৰাৰ্থনা কৰিলে কৈ, হে মোৰ পিতৃ, যদি এই পিয়লা মোৰ পৰা পাৰ নহ'ব নোৱাৰে যদি মই ইয়াক

পান নকৰোঁ, তেন্তে তোমাৰ ইচ্ছা পূর্ণ হওক। আৰু আহি তেওঁ তেওঁলোকক পুনৰ শুই থকা দেখিলে, কিয়নো তেওঁলোকৰ চকু গধুৰ হৈ আছিল। আৰু তেওঁলোকক এৰি দি পুনৰ গৈ তৃতীয়বাৰৰ পৰা প্রার্থনা কৰিলে একে কথা কৈ। তাৰ পিছত তেওঁ তেওঁৰ শিষ্যসকলৰ ওচৰলৈ আহে আৰু তেওঁলোকক কয়, তোমালোকে এতিয়াও শুই আছা আৰু জিৰণি লৈ আছা? চোৱা, সময় ওচৰ চাপি আহিছে আৰু মানুহৰ পুত্রক পাপীসকলৰ হাতত শোধাই দিয়া হৈছে। উঠা, আহাঁ যাওঁ, চোৱা, যিজনে মোক শত্রুৰ হাতত সমর্পণ কৰিব তেওঁ ওচৰ চাপি আহিছে। আৰু তেওঁ কথা কৈ থকা সময়তে চোৱা, যিহূদা, সেই বাৰজনৰ এজন, আহিল, আৰু তেওঁৰ লগত এটা বৃহৎ ভিৰ তৰোৱাল আৰু লাঠি লৈ মুখ্য পুৰোহিতসকল আৰু লোকসকলৰ পৰিচাৰকসকলৰ পৰা আহিল। যিজনে তেওঁক সমর্পণ কৰি আছিল, তেওঁ তেওঁলোকক এটা চিন দিলে আৰু ক'লে, যাক মই চুমা খাম, তেওঁৰেই হয়, তেওঁক ধৰিবা। আৰু তৎক্ষণাৎ যীশুৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, নমস্কাৰ, ৰব্বি, আৰু তেওঁক চুমা খালে। যীশুৱে তেওঁক ক'লে: বন্ধু, যি কাৰণত তুমি আহিছা তাকে কৰা। তেতিয়া ওচৰ চাপি আহি তেওঁলোকে যীচুৰ ওপৰত হাত দিলে আৰু তেওঁক ধৰি ৰাখিলে। আৰু চোৱা, যীচুৰ সৈতে থকা এজনে হাত মেলি তেওঁৰ তৰোৱাল উলিয়াই ল'লে, আৰু মহাপুৰোহিতৰ দাসক আঘাত কৰি তেওঁৰ কাণ কাটি পেলালে। তেতিয়া যীচুৱে তেওঁক কয়, তোমাৰ তৰোৱাল তাৰ ঠাইলৈ ঘূৰাই লোৱা, কিয়নো যিসকলে তৰোৱাল লয়, তেওঁলোক তৰোৱালতে মৰিব। নে তুমি ভাবা যে মই এতিয়া মোৰ পিতাক আহ্বান কৰিব নোৱাৰো, আৰু তেওঁ মোক বাৰটাতকৈও অধিক বার্তাবাহকৰ সৈন্যদল প্রদান নকৰিব? তেন্তে কেনেকৈ শাস্ত্রসমূহ পূর্ণ হ'ব যে এইদৰে হোৱাটো আৱশ্যক? সেই সময়ত যীশুৱে ভিৰক ক'লে, তোমালোক তৰোৱাল আৰু লাঠি লৈ মোক ধৰিবলৈ ওলাই আহিছা যেন মই কোনো ডকাইত। প্রতিদিনে মই মন্দিৰত তোমালোকৰ মাজত বহি শিক্ষা দি আছিলোঁ, তথাপি তোমালোকে মোক ধৰা নাছিলা। কিন্তু এই সম্পূর্ণটো ঘটিছে যাতে ভাববাদীসকলৰ লিখনীবোৰ পূর্ণ হয়। তেতিয়া শিষ্যসকল সকলোৱে তেওঁক এৰি পলাই গ'ল। কিন্তু যিসকলে যীশুক বন্দী কৰিছিল তেওঁলোকে তেওঁক মহাপুৰোহিত কায়াফাৰ ওচৰলৈ লৈ গ'ল, য'ত শাস্ত্রীসকল আৰু

পৰিচাৰকসকল একত্ৰিত হৈছিল। কিন্তু পিতৰে তেওঁক দূৰৰ পৰা মহাপুৰোহিতৰ প্ৰাংগণলৈকে অনুসৰণ কৰিছিল, আৰু ভিতৰলৈ সোমাই সেৱকসকলৰ সৈতে বহি শেষ চাবলৈ আছিল। প্ৰধান পুৰোহিতসকল আৰু পৰিচাৰকসকল আৰু গোটেই পৰিষদে যীচুৰ বিৰুদ্ধে মিছা সাক্ষ্য বিচাৰি আছিল যাতে তেওঁক মৃত্যুদণ্ড দিব পাৰে, আৰু নাপালে; আৰু বহুতো মিছা সাক্ষীয়ে আহি থাকোঁতে, নাপালে। পাছত দুজন মিছা সাক্ষী আহি ক'লে· এই জনে ক'লে, মই ঈশ্বৰৰ মন্দিৰ ধ্বংস কৰিব পাৰোঁ আৰু তিনি দিনৰ ভিতৰত ইয়াক নিৰ্মাণ কৰিব পাৰোঁ। আৰু উঠি মহাপুৰোহিতে তেওঁক ক'লে: তুমি একো উত্তৰ নিদিয়া নেকি? এইসকলে তোমাৰ বিৰুদ্ধে কি সাক্ষ্য দিছে? কিন্তু যীশু নীৰৱ আছিল। আৰু উত্তৰ দি মহাপুৰোহিতে তেওঁক ক'লে: মই তোমাক জীৱন্ত ঈশ্বৰৰ নামত শপত দিওঁ যাতে তুমি আমাক কোৱা যদি তুমি খ্ৰীষ্ট, ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ। যীশুৱে তেওঁক কৈছিল, তুমি কৈছা, কিন্তু মই তোমালোকক কওঁ, এতিয়াৰ পৰা তোমালোকে মানুহৰ পুত্ৰক শক্তিৰ সোঁফালে বহি থকা আৰু আকাশৰ মেঘৰ ওপৰত আহি থকা দেখিবা। তেতিয়া মহাপুৰোহিতে তেওঁৰ কাপো�ৰবোৰ ফালিলে আৰু ক'লে যে তেওঁ ঈশ্বৰ নিন্দা কৰিলে; আমাৰ এতিয়াও সাক্ষীসকলৰ কি প্ৰয়োজন আছে? চোৱা, এতিয়া তোমালোকে তেওঁৰ নিন্দা শুনিলা; তোমালোকৰ কি মনে হয়? তেওঁলোকে উত্তৰ দি ক'লে: তেওঁ মৃত্যুৰ দোষী। তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁৰ মুখত থুই পেলালে আৰু তেওঁক মুষ্টিৰে প্ৰহাৰ কৰিলে, আৰু কিছুমানে তেওঁক চৰ মাৰিলে কৈ: আমাক ভৱিষ্যৎবাণী কৰা, খ্ৰীষ্ট, কোন তোমাক প্ৰহাৰ কৰা জন? পিটাৰ বাহিৰত চোতালত বহি আছিল, আৰু এগৰাকী দাসী তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, তুমিও গালীলীয়া যীচুৰ সৈতে আছিলা। কিন্তু তেওঁ সকলোৰে সন্মুখত অস্বীকাৰ কৰিলে আৰু ক'লে, তুমি কি কৈছা মই নাজানো। কিন্তু তেওঁ দুৱাৰলৈ ওলাই যোৱাৰ পিছত আন এগৰাকীয়ে তেওঁক দেখিলে আৰু তাত থকা লোকসকলক ক'লে, এইজনো নাজৰীয়া যীচুৰ সৈতে আছিল। আৰু তেওঁ পুনৰ শপত খাই অস্বীকাৰ কৰিলে যে মই সেই মানুহজনক নাজানো। অলপ পাছত থিয় হৈ থকা লোকসকলে আহি পিতৰক ক'লে, সঁচাকৈয়ে তুমিও তেওঁলোকৰ মাজৰ এজন, কিয়নো তোমাৰ কথাই তোমাক স্পষ্টকৈ প্ৰকাশ কৰে। তেতিয়া

তেওঁ শাও দিবলৈ আৰু শপত খাবলৈ আৰম্ভ কৰিলে যে মই সেই মানুহজনক নাজানো। আৰু তৎক্ষণাৎ কুকুৰাই মাত লগালে। আৰু পিতৰে যীচুৱে তেওঁক কোৱা শব্দ মনত পেলালে যে কুকুৰাই মাতিবৰ আগতে তিনিবাৰ মোক অস্বীকাৰ কৰিবা, আৰু বাহিৰলৈ ওলাই গৈ তিক্তভাৱে কান্দিলে।

27

পুৱা হোৱাৰ পিছত সকলো প্ৰধান পুৰোহিত আৰু লোকসকলৰ বৃদ্ধসকলে যীচুৰ বিৰুদ্ধে পৰামৰ্শ ল'লে যাতে তেওঁক মৃত্যুদণ্ড দিয়ে, আৰু তেওঁক বান্ধি লৈ গ'ল আৰু তেওঁক শাসনকৰ্তা পন্তীয় পীলাতৰ ওচৰত সমৰ্পণ কৰিলে। তেতিয়া যিহূদাই, যিজনে তেওঁক শত্ৰুৰ হাতত শোধাই দিছিল, দেখিলে যে তেওঁক দোষী সাব্যস্ত কৰা হৈছে, অনুতাপ কৰি ত্ৰিশটা ৰূপৰ মুদ্ৰা প্ৰধান পুৰোহিতসকল আৰু পৰিচাৰকসকলক ঘূ�ৰাই দি ক'লে: মই নিৰ্দোষী তেজ শোধাই দি পাপ কৰিলোঁ। কিন্তু তেওঁলোকে ক'লে: আমাৰ লগত ইয়াৰ কি সম্পৰ্ক? তুমি দেখিবা। আৰু ৰূপৰ টুকুৰাবোৰ মন্দিৰত পেলাই দি তেওঁ আঁতৰি গ'ল, আৰু গুচি গৈ তেওঁ নিজকে ফাঁচী দিলে। কিন্তু মুখ্য পুৰোহিতসকলে ৰূপৰ টুকুৰাবোৰ লৈ ক'লে, সেইবোৰ ভঁৰাললৈ পেলোৱা বৈধ নহয়, কিয়নো সেয়া তেজৰ মূল্য। পৰামৰ্শ লৈ তেওঁলোকে সেইবোৰৰ পৰা কুমাৰৰ খেতি কিনিলে বিদেশীসকলৰ বাবে সমাধিৰ কাৰণে; সেইবাবে সেই খেতিক তেজৰ খেতি বুলি মতা হ'ল আজিলৈকে। তেতিয়া পূৰ্ণ হ'ল যি কথা যি�ৰিমিয়া ভাববাদীৰ দ্বাৰা কোৱা হৈছিল, যি কৈছিল: আৰু তেওঁলোকে ল'লে সেই ত্ৰিশটা ৰূপৰ টকা, যাক মূল্য দিয়া হৈছিল তাৰ মূল্য, যাক ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলে মূল্য দিছিল, আৰু তেওঁলোকে সেইবোৰ কুমাৰৰ পথাৰৰ বাবে দিলে, যেনেকৈ প্ৰভুৱে মোক আদেশ দিছিল। যীশু শাসকৰ আগত থিয় হ'ল; আৰু শাসকে তেওঁক সুধিলে কৈ: তুমি ইহুদীসকলৰ ৰজা নে? যীশুৱে তেওঁক ক'লে: তুমি কৈছা। আৰু যেতিয়া তেওঁক মুখ্য পুৰোহিতসকল আৰু

পৰিচাৰকসকলৰ দ্বাৰা অভিযুক্ত কৰা হৈছিল, তেওঁ একো উত্তৰ নিদিলে। তেতিয়া পিলাতে তাক ক'লে, তুমি নুশুনানে কিমান কথাৰে তোমাৰ বিৰুদ্ধে সাক্ষ্য দিছে? আৰু তেওঁ তেওঁক এটা শব্দও উত্তৰ নিদিলে, যাৰ ফলত সেই নেতা অতিশয় আচৰিত হ'ল। উৎসৱৰ সময়ত নেতাজন ভিৰৰ বাবে এজন বন্দী মুক্ত কৰাত অভ্যস্ত আছিল, যাক তেওঁলোকে বিচাৰিছিল। তেতিয়া তেওঁলোকৰ বৰব্বা নামৰ এজন বিশিষ্ট বন্দী আছিল। সেয়েহে তেওঁলোক গোট খোৱাৰ পিছত, পিলাতে তেওঁলোকক ক'লে, কোনজনক তোমালোকে বিচাৰা মই তোমালোকৰ বাবে মুক্ত কৰিম? বাৰাব্বা নে যীচু যাক খ্ৰীষ্ট বুলি কোৱা হয়? তেওঁ জানিছিল যে ঈৰ্ষাৰ কাৰণে তেওঁলোকে তেওঁক সমৰ্পণ কৰিছিল। কিন্তু তেওঁ মঞ্চত বহি থকাৰ সময়ত তেওঁৰ পত্নীয়ে তেওঁৰ ওচৰলৈ এই বাৰ্তা পঠিয়ালে, তুমি আৰু সেই ন্যায়পৰায়ণ ব্যক্তিজনৰ লগত একো সম্পৰ্ক নাৰাখিবা, কিয়নো আজি মই সপোনত তেওঁৰ বাবে বহুত কষ্ট পাইছোঁ। কিন্তু প্ৰধান পুৰোহিতসকল আৰু পৰিচাৰকসকলে লোকসকলক বুজাই-পতাই ক'লে যাতে তেওঁলোকে বাৰাব্বাক বিচাৰে আৰু যীচুক বিনষ্ট কৰে। উত্তৰ দি নেতাজনে তেওঁলোকক ক'লে দুজনৰ পৰা কাক তোমালোকে বিচাৰা মই তোমালোকৰ বাবে মুক্ত কৰো কিন্তু তেওঁলোকে ক'লে: বাৰাব্বা। পীলাতে তেওঁলোকক কয়, তেন্তে মই যীচুক কি কৰিম যাক খ্ৰীষ্ট বুলি কোৱা হয়? সকলোৱে তেওঁক কয়: তেওঁক ক্ৰুচত দিয়া হওক। কিন্তু নেতাজনে ক'লে: কিয়নো তেওঁ কি বেয়া কাম কৰিলে? কিন্তু তেওঁলোকে অত্যধিকভাৱে চিঞৰি চিঞৰি কৈছিল: তেওঁক ক্ৰুচত দিয়া হওক। দেখি পিলাতে যে একো লাভ নাই, বৰং হুলস্থুল হৈছে, পানী লৈ ভিৰৰ সন্মুখত হাত ধুই ক'লে, মই এই ন্যায়ী লোকৰ ৰক্তৰ পৰা নিৰ্দোষ, তোমালোকে চাবা। আৰু উত্তৰ দি সকলো মানুহে ক'লে, তেওঁৰ তেজ আমাৰ ওপৰত আৰু আমাৰ সন্তানসকলৰ ওপৰত। তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকৰ বাবে বাৰাব্বাক মুক্ত কৰিলে, কিন্তু যীচুক কোবাই সমৰ্পণ কৰিলে যাতে তেওঁক ক্ৰুচত দিয়া হয়। তেতিয়া নেতাৰ সৈনিকসকলে যীচুক লৈ গৈ প্ৰেটৰিয়ামলৈ তেওঁৰ ওপৰত গোটেই সৈন্যদল গোটাই দিলে, আৰু তেওঁক কাপোৰ সোলোকাই তেওঁক ৰঙা চোলা পিন্ধাই দিলে, আৰু কাঁইটৰ পৰা মুকুট বৈ তেওঁৰ মূৰত ৰাখিলে আৰু তেওঁৰ সোঁহাতত এডাল নল ৰাখিলে, আৰু তেওঁৰ

আগত আঁঠু কাঢ়ি তেওঁক ঠাট্টা কৰিলে কৈ, জয় হওক, যিহুদীসকলৰ ৰজা, আৰু তেওঁৰ ওপৰত থুই পেলাই নলডাল লৈ তেওঁৰ মূ�ৰত কোবাইছিল। আৰু যেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক উপহাস কৰিলে, তেওঁলোকে তেওঁৰ গাৰ পৰা চোলাটো সোলোকালে আৰু তেওঁক তেওঁৰ কাপোৰবোৰ পিন্ধালে, আৰু তেওঁক ক্ৰুচত দিবলৈ লৈ গ'ল। বাহিৰলৈ ওলাই যাওঁতে তেওঁলোকে চিমোন নামৰ এজন কুৰীনীয়া মানুহক পালে, আৰু তেওঁলোকে তেওঁক বাধ্য কৰিলে যাতে তেওঁ তেওঁৰ ক্ৰুচ তুলি লৈ যায়। আৰু গলগথা নামৰ ঠাইলৈ আহি, যিটো মূ�ৰৰ খোলাৰ ঠাই বুলি কোৱা হয়, তেওঁলোকে তেওঁক পিত্ত মিহলোৱা সিৰকা খাবলৈ দিলে; আৰু সোৱাদ লৈ তেওঁ খাব নিবিচাৰিলে। তেওঁক ক্ৰুচত দিয়াৰ পিছত তেওঁলোকে চিঠি পেলাই তেওঁৰ কাপোৰবোৰ ভাগ কৰি ল'লে, আৰু বহি তাত তেওঁক পহৰা দি আছিল। আৰু তেওঁলোকে তেওঁৰ মূ�ৰৰ ওপৰত তেওঁৰ অপৰাধ লিখা ৰাখিলে, এই যীশু, ইহুদীসকলৰ ৰজা। তেতিয়া তেওঁৰ সৈতে দুজন ডকাইতক ক্ৰুচবিদ্ধ কৰা হয়, এজন সোঁফালে আৰু এজন বাওঁফালে। আৰু পাৰ হৈ যোৱা লোকসকলে তেওঁক নিন্দা কৰিছিল, তেওঁলোকৰ মূৰবোৰ লৰাই আৰু কৈছিল, যিজনে মন্দিৰটো ধ্বংস কৰে আৰু তিনি দিনত নিৰ্মাণ কৰে, নিজকে ৰক্ষা কৰা। যদি তুমি ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ, তেন্তে ক্ৰুচৰ পৰা নামি আহা। একেদৰে প্ৰধান পুৰোহিতসকলেও শাস্ত্ৰীসকল আৰু পৰিচাৰকসকল আৰু ফৰীচীসকলৰ সৈতে বিদ্ৰূপ কৰি কৈছিল: তেওঁ আনক ৰক্ষা কৰিলে, নিজকে ৰক্ষা কৰিব নোৱাৰে; যদি তেওঁ ইজৰায়েলৰ ৰজা, এতিয়া ক্ৰুচৰ পৰা নামি আহক আৰু আমি তেওঁৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰিম; তেওঁ ঈশ্বৰৰ ওপৰত ভৰসা কৰিছে, এতিয়া তেওঁক উদ্ধাৰ কৰক, যদি তেওঁ তেওঁক বিচাৰে; কিয়নো তেওঁ কৈছিল যে মই ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ। আৰু তেওঁৰ সৈতে ক্ৰুচত দিয়া ডকাইতসকলেও তেওঁক নিন্দা কৰিছিল। কিন্তু ষষ্ঠ প্ৰহৰৰ পৰা নৱম প্ৰহৰলৈকে সমগ্ৰ দেশৰ ওপৰত আন্ধাৰ হ'ল। নৱম ঘণ্টাৰ চাৰিওফালে যীচুৱে ডাঙৰ মাতেৰে চিঞৰি কৈছিল· এলি এলি, লেমা চাবাখথানি? এইটো হ'ল, হে মোৰ ঈশ্বৰ, হে মোৰ ঈশ্বৰ, তুমি মোক কিয় পৰিত্যাগ কৰিলা? কিন্তু সেখানে থিয় হৈ থকা লোকসকলৰ মাজৰ কিছুমানে শুনি কৈছিল যে এই জনে এলিয়াক মাতিছে। আৰু তৎক্ষণাৎ তেওঁলোকৰ মাজৰ এজনে

দৌৰি গৈ এখন স্পঞ্জ লৈ সিৰকাৰে ভৰাই নলীত লগাই তেওঁক খুৱাই আছিল। কিন্তু বাকীসকলে ক'লে, এৰি দিয়া, চাওঁ আহে নেকি এলিয়াই তাক ৰক্ষা কৰিবলৈ। কিন্তু যীশুৱে পুনৰ মহান কণ্ঠেৰে চিঞৰি উঠি আত্মা ত্যাগ কৰিলে। আৰু চোৱা, মন্দিৰৰ পর্দা ওপৰৰ পৰা তলৰ লৈকে দুটা ভাগত ফালি গ'ল, আৰু পৃথিৱী কঁপি উঠিল আৰু শিলবোৰ ফাটি গ'ল, আৰু সমাধিবোৰ খোলা হ'ল আৰু নিদ্রিত পবিত্র লোকসকলৰ বহুতো শৰীৰ উঠিল, আৰু সমাধিৰ পৰা ওলাই আহি তেওঁৰ পুনৰুত্থানৰ পিছত পবিত্র নগৰত সোমাল আৰু বহুতৰ আগত দেখা দিলে। কিন্তু শতপতি আৰু তেওঁৰ লগত যীশুক পহৰা দিয়া সকলে ভূমিকম্প আৰু ঘটা ঘটনাবোৰ দেখি অতিশয় ভয় কৰিলে আৰু ক'লে, সঁচাকৈয়ে এইজন ঈশ্বৰৰ পুত্র আছিল। তাতে তাত বহুতো মহিলা আছিল দূৰৰ পৰা চাই আছিল, যিসকলে যীচুক গালীলৰ পৰা অনুসৰণ কৰি তেওঁক সেৱা কৰিছিল; যিসকলৰ মাজত আছিল মগ্দলীনী মৰিয়ম, আৰু যাকোব আৰু যোচে�ৰ মাতৃ মৰিয়ম, আৰু জিবদিয়ৰ পুত্রসকলৰ মাতৃ। সন্ধ্যা হোৱাৰ পিছত অৰিমাথিয়াৰ পৰা এজন ধনী মানুহ আহিল, নাম যোচেফ, যি নিজেও যীচুৰ শিষ্য আছিল; এই জনে পীলাতৰ ওচৰলৈ গৈ যীচুৰ শৰীৰ খুজিলে। তেতিয়া পিলাতে আদেশ দিলে শৰীৰটো ঘূৰাই দিয়া হওক। আৰু দেহটো লৈ যোচেফে ইয়াক এখন শুদ্ধ শণ কাপোৰত মেৰিয়াই দিলে, আৰু ইয়াক তেওঁৰ নতুন সমাধিত ৰাখিলে যিটো তেওঁ শিলত কাটি উলিয়াইছিল, আৰু সমাধিৰ দুৱাৰত এটা ডাঙৰ শিল বগৰাই দি তেওঁ গুচি গ'ল। তাত মগ্দলীনী মৰিয়ম আৰু আন মৰিয়ম সমাধিৰ বিপৰীতে বহি আছিল। পিছদিনা, যিটো প্রস্তুতিৰ পিছত আছিল, প্রধান পুৰোহিতসকল আৰু ফৰীচীসকল পীলাতৰ ওচৰত গোট খাইছিল আৰু কৈছিল: প্রভু, আমি মনত পেলাইছো যে সেই প্রবঞ্চকে জীয়াই থাকোঁতে কৈছিল, তিনি দিনৰ পিছত মই উঠিম। সেয়েহে আদেশ দিয়ক তৃতীয় দিনলৈকে সমাধি সুৰক্ষিত কৰিবলৈ, নহ'লে তেওঁৰ শিষ্যসকলে ৰাতি আহি তেওঁক চুৰ কৰি লোকসকলক ক'ব, তেওঁ মৃতসকলৰ পৰা উত্থিত হ'ল, আৰু শেষৰ ভ্রান্তি প্রথমতকৈ অধিক বেয়া হ'ব। পিলাতে তেওঁলোকক ক'লে, তোমালোকৰ ৰক্ষী আছে, যোৱা আৰু যেনেকৈ তোমালোকে জানা তেনেকৈ সুৰক্ষিত কৰা। তেওঁলোকে গৈ শিলটোত মোহৰ মাৰি ৰক্ষীৰ

সৈতে সমাধিটো সুৰক্ষিত কৰিলে।

28

বিশ্রামবাৰৰ পলমত, বিশ্রামবাৰৰ প্রথম দিনৰ প্রভাত হোৱাৰ সময়ত, মগ্দলীনী মৰিয়ম আৰু আন মৰিয়ম সমাধি চাবলৈ আহিল। আৰু চোৱা, এক মহা ভূমিকম্প হ'ল, কিয়নো প্রভুৰ এজন দূতে স্বর্গৰ পৰা নামি আহি দুৱাৰৰ পৰা শিলটো গুটিয়াই দিলে আৰু তাৰ ওপৰত বহি আছিল। তেওঁৰ ৰূপ বিজুলীৰ দৰে আছিল আৰু তেওঁৰ বস্ত্র বৰফৰ দৰে বগা আছিল। তেওঁৰ ভয়ত প্রহৰীসকল কঁপি উঠিল আৰু মৃতকৰ দৰে হৈ পৰিল। উত্তৰ দি দূতজনে মহিলাসকলক ক'লে: তোমালোকে ভয় নকৰিবা; মই জানো যে তোমালোকে যীচুক বিচাৰি আছা, যাক ক্রুচত দিয়া হৈছিল; তেওঁ ইয়াত নাই; কিয়নো তেওঁ উঠিছে যেনেকৈ তেওঁ কৈছিল। আহা চোৱা সেই ঠাই য'ত প্রভু শুই আছিল। আৰু শীঘ্রে গৈ তেওঁৰ শিষ্যসকলক কোৱা যে তেওঁ মৃতসকলৰ পৰা উঠিল, আৰু চোৱা, তেওঁ তোমালোকক গালীলালৈ আগবঢ়াই লৈ যায়, তাত তোমালোকে তেওঁক দেখিবা। চোৱা, মই তোমালোকক ক'লো। আৰু সমাধিৰ পৰা দ্রুতভাৱে বাহিৰ ওলাই আহি ভয় আৰু মহা আনন্দৰ সৈতে তেওঁৰ শিষ্যসকলক জনাবলৈ দৌৰিলে। আৰু যেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁৰ শিষ্যসকলক সংবাদ দিবলৈ গৈ আছিল, আৰু চোৱা, যীশুৱে তেওঁলোকক লগ পাই ক'লে, আনন্দ কৰা। তাইসকলে ওচৰলৈ আহি তেওঁৰ ভৰি ধৰিলে আৰু তেওঁক প্রণাম কৰিলে। তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক কয়, ভয় নকৰিবা, যোৱা আৰু মোৰ ভায়েকসকলক জনোৱা যাতে তেওঁলোকে গালীললৈ যায়, আৰু তাত তেওঁলোকে মোক দেখা পাব। তেওঁলোকে যাত্রা কৰি থকাৰ সময়ত চোৱা, প্রহৰীৰ কিছুমান লোক নগৰলৈ আহি মুখ্য পুৰোহিতসকলক ঘটা সকলো কথা জনালে। আৰু পৰিচাৰকসকলৰ সৈতে একত্রিত হৈ পৰামর্শ লৈ যথেষ্ট ৰূপৰ টকা সৈনিকসকলক দিলে আৰু ক'লে: কোৱা যে তেওঁৰ শিষ্যসকলে ৰাতি আহি তেওঁক

চুৰ কৰিলে আমি শুই থাকোঁতে। আৰু যদি এই কথা নেতাৰ ওচৰত শুনা যায়, আমি তেওঁক বুজাম আৰু তোমালোকক নিশ্চিন্ত কৰিম। তেওঁলোকে কিন্তু ৰূপৰ টকাবোৰ লৈ তেনেকৈ কৰিলে যেনেকৈ তেওঁলোকক শিকোৱা হৈছিল। আৰু এই কথা ইহুদীসকলৰ মাজত আজিলৈকে বিয়পি গ'ল। একাদশ শিষ্যসকলে গালীলীয়ালৈ গ'ল, সেই পর্বতলৈ যি তেওঁলোকৰ বাবে যীশুৱে নির্ধাৰণ কৰিছিল। আৰু তেওঁক দেখি তেওঁলোকে তেওঁক প্রণাম কৰিলে, কিন্তু কিছুমানে সন্দেহ কৰিলে। আৰু যীচুৱে ওচৰলৈ আহি তেওঁলোকক কথা ক'লে, মোক স্বর্গত আৰু পৃথিৱীৰ ওপৰত সকলো কর্তৃত্ব দিয়া হৈছে। গৈ সকলো জাতিক শিষ্য কৰা, তেওঁলোকক পিতৃ আৰু পুত্র আৰু পবিত্র আত্মাৰ নামত বাপ্তাইজ কৰা, তেওঁলোকক পালন কৰিবলৈ শিকোৱা সকলো যিমান মই তোমালোকক আদেশ দিলোঁ; আৰু চোৱা মই তোমালোকৰ সৈতে আছোঁ সকলো দিন যুগৰ সম্পূর্ণতা পর্যন্ত। আমেন।

মার্কলিখিত শুভবার্তা

1

যীশু খ্ৰীষ্টৰ, ঈশ্বৰৰ পুত্ৰৰ, শুভবার্তাৰ আৰম্ভণি। যেনেকৈ ভাববাদীসকলৰ মাজত লিখা হৈছে, চোৱা মই মোৰ বার্তাবাহকক তোমাৰ মুখৰ আগত পঠিয়াইছো, যি তোমাৰ বাটটো তোমাৰ আগত প্ৰস্তুত কৰিব; মৰুভূমিত চিঞৰা এজনৰ মাত, প্ৰভুৰ বাট প্ৰস্তুত কৰা, তেওঁৰ পথবোৰ পোন কৰা, যোহন মৰুভূমিত বাপ্তিস্ম দি আছিল আৰু পাপৰ মুক্তিৰ কাৰণে অনুতাপৰ বাপ্তিস্ম ঘোষণা কৰি আছিল। আৰু সকলো যিহুদীয়া দেশ আৰু যিৰূচালেমবাসীসকল তেওঁৰ ওচৰলৈ ওলাই গৈছিল, আৰু তেওঁলোকৰ পাপসমূহ স্বীকাৰ কৰি সকলোৱে যর্দ্দন নদীত তেওঁৰ দ্বাৰা বাপ্তাইজিত হৈছিল। যোহন উটৰ চুলিৰে তৈয়াৰী কাপোৰ পিন্ধিছিল আৰু তেওঁৰ কঁকালত চামৰাৰ কঁকাল আছিল, আৰু তেওঁ ফৰিং আৰু বনৰীয়া মৌ খাইছিল। আৰু তেওঁ প্ৰচাৰ কৰি কৈছিল, মোৰ পাছত মোতকৈ শক্তিশালী এজন আহি আছে, যাৰ জোতাৰ ফিতা মুকলি কৰিবলৈ নত হ'বৰ যোগ্যও মই নহয়। মই নিশ্চয় তোমালোকক পানীত বাপ্তাইজ কৰিলোঁ, কিন্তু তেওঁ তোমালোকক পবিত্ৰ আত্মাত বাপ্তাইজ কৰিব। আৰু সেই দিনবোৰত এনে ঘটিল যে যীচু গালীলৰ নাচৰতৰ পৰা আহিল আৰু যোহনৰ দ্বাৰা জর্দান নদীত বাপ্তাইজিত হ'ল। আৰু তৎক্ষণাৎ পানীৰ পৰা উঠি আহি তেওঁ আকাশ ফাটি যোৱা দেখিলে আৰু আত্মা কপৌৰ দৰে তেওঁৰ ওপৰত নামি অহা

দেখিলে; আৰু আকাশৰ পৰা এটা মাত হ'ল: তুমি মোৰ পুত্ৰ, মোৰ প্ৰিয়, তোমাৰ ওপৰত মই সন্তুষ্ট হৈছো। আৰু তৎক্ষণাৎ আত্মাই তেওঁক মৰুভূমিলৈ বাহিৰ কৰি পঠিয়ালে, আৰু তেওঁ তাত মৰুভূমিত চল্লিশ দিন আছিল চয়তানৰ দ্বাৰা পৰীক্ষিত হৈ থাকি, আৰু তেওঁ বনৰীয়া জন্তুবোৰৰ সৈতে আছিল, আৰু বাৰ্তাবাহকসকলে তেওঁৰ সেৱা কৰি আছিল। যোহনক শোধাই দিয়াৰ পিছত যীশু গালীলালৈ আহিল ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ শুভবাৰ্তা ঘোষণা কৰি আৰু কৈছিল যে সময় পূৰ্ণ হৈছে আৰু ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য ওচৰ চাপি আহিছে; মন পৰিৱৰ্তন কৰা আৰু শুভবাৰ্তাত বিশ্বাস কৰা। গালীলৰ সাগৰৰ কাষেদি খোজ কাঢ়ি থাকোঁতে তেওঁ চিমোন আৰু চিমোনৰ ভায়েক আন্দ্ৰিয়াক দেখিলে, সাগৰত জাল পেলাই আছিল; কিয়নো তেওঁলোক মাছমৰীয়া আছিল; আৰু যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে; মোৰ পাছত আহা, আৰু মই তোমালোকক মানুহৰ মাছমৰীয়া হ'বলৈ কৰিম। আৰু তৎক্ষণাৎ তেওঁলোকে নিজৰ জাল এৰি তেওঁক অনুসৰণ কৰিলে। আৰু তাৰ পৰা অলপ আগুৱাই গৈ তেওঁ জেবদিয়ৰ পুত্ৰ যাকোব আৰু তেওঁৰ ভায়েক যোহনক দেখিলে, আৰু তেওঁলোক নাৱত জাল মেৰামতি কৰি আছিল, আৰু তৎক্ষণাৎ তেওঁ তেওঁলোকক মাতিলে। আৰু তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ পিতৃ জেবেদিয়ক নাৱত বনুৱাসকলৰ সৈতে এৰি তেওঁৰ পাছত গ'ল। আৰু তেওঁলোকে কাপাৰ্নাউমলৈ প্ৰৱেশ কৰিলে, আৰু তৎক্ষণাৎ বিশ্ৰামবাৰত সমাজ-গৃহত প্ৰৱেশ কৰি তেওঁ শিক্ষা দিবলৈ ধৰিলে। আৰু তেওঁলোকে তেওঁৰ শিক্ষাত আচৰিত হৈছিল, কিয়নো তেওঁ তেওঁলোকক কৰ্তৃত্ব থকা এজনৰ দৰে শিকাইছিল, আৰু শাস্ত্ৰীসকলৰ দৰে নহয়। আৰু তেওঁলোকৰ সভাত এজন মানুহ আছিল অশুচি আত্মাত, আৰু তেওঁ চিঞৰি কৈছিল: এয়া, আমাৰ আৰু তোমাৰ কি, যীচু নাজৰীয়া? তুমি আমাক ধ্বংস কৰিবলৈ আহিছা? মই জানো তুমি কোন, তুমি ঈশ্বৰৰ পবিত্ৰজন। আৰু যীচুৱে তাক তিৰস্কাৰ কৰি ক'লে, নীৰৱ হোৱা আৰু তাৰ পৰা ওলাই যোৱা। আৰু অশুচি আত্মাই তাক আঁকোৱালি ধৰি আৰু মহাশব্দেৰে চিঞৰি তাৰ পৰা ওলাই গ'ল। আৰু সকলোৱে আচৰিত হ'ল, যাতে তেওঁলোকে নিজৰ মাজত আলোচনা কৰিবলৈ ধৰিলে কৈ: এইটো কি? এইটো কি নতুন শিক্ষা, যে কৰ্তৃত্ব অনুসৰি অশুচি আত্মাবোৰকো আদেশ দিয়ে, আৰু সিহঁতে তেওঁক মানি চলে? আৰু তেওঁৰ

খ্যাতি তৎক্ষণাৎ গালীলৰ সমগ্ৰ অঞ্চলত বিয়পি গ'ল। আৰু তৎক্ষণাৎ সমাজ গৃহৰ পৰা ওলাই গৈ তেওঁলোক যাকোব আৰু যোহনৰ সৈতে চিমোন আৰু আন্দ্ৰিয়াৰ ঘৰলৈ আহিল। চিমনৰ শাহুৱে জ্বৰত ভুগি শুই আছিল। আৰু তৎক্ষণাৎ তেওঁলোকে তেওঁক তাইৰ বিষয়ে কয়। আৰু ওচৰলৈ আহি তেওঁ তাইৰ হাত ধৰি তাইক উঠালে, আৰু জ্বৰে তৎক্ষণাৎ তাইক এৰি গ'ল, আৰু তাই তেওঁলোকক সেৱা কৰিলে। সন্ধ্যা হোৱাৰ পিছত, যেতিয়া সূর্য ডুবিল, তেওঁলোকে তেওঁৰ ওচৰলৈ সকলো ৰোগীয়া আৰু ভূতে পোৱা লোকক আনিলে। আৰু গোটেই চহৰখন দুৱাৰৰ ওচৰত গোট খাইছিল, আৰু তেওঁ বিভিন্ন ৰোগত বেয়াকৈ ভোগা বহুতক সুস্থ কৰিলে, আৰু বহুত ভূতক খেদাই দিলে, আৰু তেওঁ ভূতবোৰক কথা ক'বলৈ নিদিলে, কাৰণ সিহঁতে জানিছিল যে তেওঁ খ্ৰীষ্ট। আৰু অতি ৰাতিপুৱা, নিশাৰ ভিতৰতে উঠি তেওঁ ওলাই গ'ল আৰু এক নিৰ্জন ঠাইলৈ গুচি গ'ল, আৰু তাত প্ৰাৰ্থনা কৰিছিল। আৰু চিমোন আৰু তেওঁৰ লগত থকা লোকসকলে তেওঁক খেদি গ'ল, আৰু তেওঁক বিচাৰি পাই তেওঁক ক'লে যে সকলোৱে আপোনাক বিচাৰি আছে। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক কয়, আহক আমি সংলগ্ন নগৰবোৰলৈ যাওঁ, যাতে মই তাতো প্ৰচাৰ কৰিব পাৰোঁ, কাৰণ এই কাৰণেই মই ওলাই আহিছোঁ। আৰু তেওঁ তেওঁলোকৰ সমাজ-গৃহসমূহত সমগ্ৰ গালীলত ঘোষণা কৰি আছিল আৰু ভূতবোৰ খেদাই আছিল। আৰু এজন কুষ্ঠৰোগী তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল, তেওঁক বিনতি কৰি আৰু আঁঠু কাঢ়ি তেওঁক ক'লে যে, যদি তুমি ইচ্ছা কৰা, তুমি মোক শুচি কৰিব পাৰা। কিন্তু যীশুৱে দয়া কৰি হাত মেলি তেওঁক স্পৰ্শ কৰিলে আৰু তেওঁক ক'লে, মই ইচ্ছা কৰোঁ, শুচি হোৱা। আৰু তেওঁ কোৱাৰ লগে লগে তেওঁৰ পৰা কুষ্ঠ গুচি গ'ল, আৰু তেওঁ শুচি হ'ল। আৰু তাক কঠোৰভাৱে সতৰ্ক কৰি তৎক্ষণাৎ তাক বাহিৰ কৰি দিলে আৰু তাক কয়, চোৱা, কাকো একো নকবা, কিন্তু যোৱা, নিজকে পুৰোহিতক দেখুওৱা আৰু তোমাৰ শুদ্ধিকৰণৰ বিষয়ে যি মোচিয়ে আদেশ দিছিল সেয়া তেওঁলোকৰ বাবে সাক্ষ্য হিচাপে উৎসৰ্গ কৰা। কিন্তু তেওঁ বাহিৰলৈ গৈ সেই বাক্য বহুত ঘোষণা কৰিবলৈ আৰু বিয়পাই দিবলৈ আৰম্ভ কৰিলে, যাৰ ফলত তেওঁ আৰু খোলাখুলিকৈ নগৰত প্ৰৱেশ কৰিব নোৱাৰা হ'ল, কিন্তু তেওঁ বাহিৰত নিৰ্জন ঠাইসমূহত আছিল, আৰু সকলো

ফালৰ পৰা লোকসকল তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিছিল।

2

আৰু তেওঁ কেইদিনমানৰ পাছত পুনৰ কাপাৰ্নাউমলৈ প্ৰৱেশ কৰিলে আৰু শুনা গ'ল যে তেওঁ ঘৰত আছে। আৰু তৎক্ষণাৎ বহুতে একত্ৰিত হ'ল, যাতে দুৱাৰৰ ফালে থকা ঠাইতো আৰু ঠাই নাথাকিল, আৰু তেওঁ তেওঁলোকক বাক্য কৈছিল। আৰু তেওঁলোকে তেওঁৰ ওচৰলৈ এজন পক্ষাঘাতগ্ৰস্ত মানুহক লৈ আহে, চাৰিজনে তুলি লৈ অনা, আৰু ভিৰৰ কাৰণে তেওঁৰ ওচৰ চাপিব নোৱাৰি, তেওঁ য'ত আছিল তাৰ চাল খুলি পেলালে, আৰু খান্দি উলিয়াই সেই মাদুৰখন নমাই দিলে, যাৰ ওপৰত পক্ষাঘাতগ্ৰস্ত মানুহজন শুই আছিল। কিন্তু যীশুৱে তেওঁলোকৰ বিশ্বাস দেখি পক্ষাঘাতগ্ৰস্ত লোকজনক কয়, সন্তান, তোমাৰ পাপবোৰ ক্ষমা কৰা হৈছে। আৰু তাত কিছুমান শাস্ত্ৰী বহি আছিল আৰু তেওঁলোকৰ হৃদয়ত চিন্তা কৰি আছিল: এই মানুহে এনেদৰে নিন্দাৰ কথা কিয় কৈছে? ঈশ্বৰৰ বাহিৰে কোনে পাপ ক্ষমা কৰিব পাৰে? আৰু তৎক্ষণাৎ যীশুৱে তেওঁৰ আত্মাত জানি লৈ যে তেওঁলোকে নিজৰ মাজত এইদৰে চিন্তা কৰি আছে, তেওঁলোকক ক'লে, তোমালোকে তোমালোকৰ হৃদয়ত এইবোৰ কিয় চিন্তা কৰিছা? কি বেছি সহজ, পক্ষাঘাতগ্ৰস্তক কবলৈ, তোমাৰ পাপবোৰ ক্ষমা কৰা হৈছে, নে কবলৈ, উঠা আৰু তোমাৰ খাট তুলি লৈ খোজ কাঢ়া? কিন্তু যাতে তোমালোকে জানিব পাৰা যে মানুহৰ পুত্ৰৰ পৃথিৱীত পাপ মুক্ত কৰিবলৈ অধিকাৰ আছে, তেওঁ পক্ষাঘাতগ্ৰস্ত লোকজনক কয়: মই তোমাক কওঁ, উঠা আৰু তোমাৰ শয্যা তুলি লোৱা আৰু তোমাৰ ঘৰলৈ যোৱা। আৰু তেওঁ তৎক্ষণাৎ উঠিল, আৰু মেটখন তুলি লৈ সকলোৰে সন্মুখত বাহিৰলৈ গ'ল, যাতে সকলোৱে বিস্মিত হ'ল আৰু ঈশ্বৰৰ মহিমা কৰি ক'লে যে আমি কেতিয়াও এনেদৰে দেখা নাই। আৰু তেওঁ পুনৰ সাগৰৰ পাৰলৈ ওলাই গ'ল, আৰু সকলো ভিৰ তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিছিল, আৰু তেওঁ তেওঁলোকক শিকাইছিল। আৰু পাৰ হৈ

যোৱাৰ সময়ত তেওঁ দেখিলে লেবীক, আলফেয়ৰ পুত্ৰক, কৰ সংগ্ৰহ কৰা ঠাইত বহি থকা, আৰু তেওঁক কয়: মোক অনুসৰণ কৰা। আৰু উঠি তেওঁ তেওঁক অনুসৰণ কৰিলে। আৰু এনে ঘটিল যে তেওঁ নিজৰ ঘৰত শুই থকাৰ সময়ত, বহুত কৰ সংগ্ৰাহক আৰু পাপী যীচু আৰু তেওঁৰ শিষ্যসকলৰ সৈতে একেলগে শুই আছিল, কিয়নো তেওঁলোক বহুত আছিল, আৰু তেওঁলোকে তেওঁক অনুসৰণ কৰিছিল। আৰু শাস্ত্ৰীসকল আৰু ফৰীচীসকলে তেওঁক কৰ সংগ্ৰাহকসকল আৰু পাপীসকলৰ সৈতে খাই থকা দেখি তেওঁৰ শিষ্যসকলক কৈছিল, কিয় তেওঁ কৰ সংগ্ৰাহকসকল আৰু পাপীসকলৰ সৈতে খায় আৰু পান কৰে? আৰু যীচুৱে শুনি তেওঁলোকক কয়, শক্তিশালীসকলৰ চিকিৎসকৰ প্ৰয়োজন নাই, কিন্তু যিসকল অসুস্থ তেওঁলোকৰহে প্ৰয়োজন। মই ধাৰ্মিকসকলক মাতিবলৈ অহা নাই, কিন্তু পাপীসকলক অনুতাপলৈ মাতিবলৈ আহিছোঁ। আৰু যোহনৰ শিষ্যসকল আৰু ফৰীচীসকলৰ শিষ্যসকল উপবাস কৰি আছিল। আৰু তেওঁলোক আহে আৰু তেওঁক কয়: কিয় যোহনৰ শিষ্যসকল আৰু ফৰীচীসকলৰ শিষ্যসকলে উপবাস কৰে, কিন্তু তোমাৰ শিষ্যসকলে উপবাস নকৰে? আৰু যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে: বিবাহ কক্ষৰ পুত্ৰসকলে, যেতিয়া দৰাজন তেওঁলোকৰ সৈতে আছে, উপবাস কৰিব নোৱাৰে নেকি? যিমান সময় তেওঁলোকে নিজৰ লগত দৰাজনক ৰাখে, তেওঁলোকে উপবাস কৰিব নোৱাৰে। কিন্তু দিনবোৰ আহিব যেতিয়া দৰাজনক তেওঁলোকৰ পৰা লৈ যোৱা হ'ব, আৰু তেতিয়া তেওঁলোকে সেই দিনবোৰত উপবাস কৰিব। কোনেও পুৰণি কাপোৰত নোচোৱা কাপোৰৰ তালি চিলাই নকৰে, নহ'লে নতুনটোৱে পুৰণিটোৰ পৰা তাৰ সম্পূৰ্ণতা কাঢ়ি লয়, আৰু অধিক বেয়া ফাট হয়। আৰু কোনেও নতুন দাক্ষাৰস পুৰণি মোহাত নেপেলায়, যদি নহয়, নতুন দাক্ষাৰসে মোহাবোৰ ফালে, আৰু দাক্ষাৰস ঢালি যায় আৰু মোহাবোৰ নষ্ট হয়, কিন্তু নতুন দাক্ষাৰস নতুন মোহাত ৰাখিব লাগে। আৰু এনে ঘটিল যে তেওঁ বিশ্ৰামবাৰত শস্যক্ষেত্ৰবোৰৰ মাজেৰে পাৰ হৈ গৈ আছিল, আৰু তেওঁৰ শিষ্যসকলে শস্যৰ থোকবোৰ উভালি লৈ পথ কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিলে। আৰু ফৰীচীসকলে তেওঁক কৈছিল, চোৱা, বিশ্ৰামবাৰত তেওঁলোকে কি কৰিছে যি বৈধ নহয়। আৰু তেওঁ নিজে তেওঁলোকক কৈছিল, তোমালোকে কেতিয়াও পঢ়া নাই

নেকি দায়ুদে কি কৰিছিল যেতিয়া তেওঁৰ প্ৰয়োজন হৈছিল আৰু তেওঁ নিজে আৰু তেওঁৰ লগত থকাসকল ভোকাতুৰ হৈছিল? কেনেকৈ তেওঁ ঈশ্বৰৰ ঘৰত অবিয়াথৰ মহাপুৰোহিতৰ সময়ত প্ৰৱেশ কৰিলে আৰু উপস্থাপনৰ পিঠা খালে, যিবোৰ পুৰোহিতসকলৰ বাহিৰে আন কাৰো খোৱাৰ অনুমতি নাছিল, আৰু তেওঁৰ লগত থকাসকলকো দিলে? আৰু তেওঁ তেওঁলোকক কৈছিল: বিশ্ৰামবাৰ মানুহৰ কাৰণে হৈছিল, মানুহ বিশ্ৰামবাৰৰ কাৰণে নহয়; সেয়েহে মানুহৰ পুত্ৰ বিশ্ৰামবাৰৰো প্ৰভু।

3

আৰু তেওঁ পুনৰ সমাৱেশত প্ৰৱেশ কৰিলে, আৰু তাত এজন মানুহ আছিল যাৰ হাত শুকাই গৈছিল। আৰু তেওঁলোকে তেওঁক নিৰীক্ষণ কৰি আছিল যে বিশ্ৰামবাৰত তেওঁ তেওঁক সুস্থ কৰিব নেকি, যাতে তেওঁলোকে তেওঁৰ বিৰুদ্ধে অভিযোগ কৰিব পাৰে। আৰু তেওঁ শুকাই যোৱা হাত থকা মানুহজনক কয়, মাজলৈ উঠা। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক কয়: বিশ্ৰামবাৰত ভাল কাম কৰা নে বেয়া কাম কৰা অনুমতি আছে? আত্মা ৰক্ষা কৰা নে হত্যা কৰা? কিন্তু তেওঁলোক নীৰৱ আছিল। আৰু খঙেৰে সৈতে তেওঁলোকৰ চাৰিওফালে চাই, তেওঁলোকৰ হৃদয়ৰ কঠোৰতাৰ ওপৰত গভীৰভাৱে দুখিত হৈ, তেওঁ মানুহজনক কয়: তোমাৰ হাতখন মেলি দিয়া। আৰু তেওঁ মেলি দিলে, আৰু তেওঁৰ হাতখন আনখনৰ দৰে সুস্থ হৈ পুনৰ স্থাপিত হ'ল। আৰু ফৰীচীসকলে বাহিৰলৈ গৈ তৎক্ষণাৎ হেৰোদীয়াসকলৰ সৈতে তেওঁৰ বিৰুদ্ধে পৰামৰ্শ কৰিলে, যাতে তেওঁক বিনষ্ট কৰিব পাৰে। আৰু যীচুৱে তেওঁৰ শিষ্যসকলৰ সৈতে সাগৰৰ ফালে গুচি গ'ল; আৰু গালীল প্ৰদেশৰ পৰা বহুত মানুহে তেওঁক অনুসৰণ কৰিলে, আৰু যিহূদীয়াৰ পৰা আৰু যিৰূচালেমৰ পৰা আৰু ইদুমিয়াৰ পৰা আৰু যৰ্দ্দনৰ সিপাৰে আৰু তূৰ আৰু চীদোনৰ চাৰিওফালৰ মানুহবোৰ, বহুত মানুহে, তেওঁ যিমান কৰিছিল শুনি, তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল। আৰু তেওঁ তেওঁৰ শিষ্যসকলক ক'লে যাতে এখন

সৰু নাও তেওঁৰ বাবে সাজু থাকে ভিৰৰ কাৰণে, যাতে তেওঁলোকে তেওঁক হেঁচা নমাৰে; কিয়নো তেওঁ বহুতক সুস্থ কৰিছিল, যাতে যিমানৰ ৰোগ আছিল তেওঁলোকে তেওঁক স্পৰ্শ কৰিবলৈ তেওঁৰ ওপৰত পৰে; আৰু অশুচি আত্মাবোৰে, যেতিয়া তেওঁক দেখিছিল, তেওঁৰ ওপৰত পৰিছিল আৰু চিঞৰি কৈছিল যে তুমি ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক বহুত তিৰস্কাৰ কৰিলে যাতে তেওঁলোকে তেওঁক স্পষ্ট নকৰে। আৰু তেওঁ পৰ্বতলৈ উঠি গ'ল, আৰু যাক তেওঁ নিজে ইচ্ছা কৰিছিল তেওঁলোকক মাতিলে, আৰু তেওঁলোক তেওঁৰ ওচৰলৈ গ'ল। আৰু তেওঁ বাৰজনক বনালে, যাতে তেওঁলোক তেওঁৰ লগত থাকে আৰু যাতে তেওঁ তেওঁলোকক ঘোষণা কৰিবলৈ পঠিয়াব পাৰে আৰু ৰোগবোৰ সুস্থ কৰিবলৈ আৰু ভূতবোৰ খেদিবলৈ ক্ষমতা থাকে। আৰু তেওঁ চিমোনক পিতৰ নাম দিলে, আৰু জেবদিয়ৰ পুত্ৰ যাকোব আৰু যাকোবৰ ভায়েক যোহন। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক বোৱানেৰ্গেচ নাম দিলে, যাৰ অৰ্থ হৈছে বজ্ৰৰ পুত্ৰ। আৰু আন্দ্ৰিয়া আৰু ফিলিপ আৰু বাৰ্থলময় আৰু মথি আৰু থোমা আৰু আলফেয়ৰ পুত্ৰ যাকোব আৰু থদেয় আৰু কনানীয়া চিমোন আৰু ঈষ্কৰিয়োতীয়া যিহূদা, যিজনে তেওঁক শোধাই দিলে। আৰু তেওঁলোক ঘৰলৈ আহে, আৰু পুনৰ ভিৰ একত্ৰিত হয়, যাতে তেওঁলোক পিঠাও খাব নোৱাৰে। আৰু শুনি তেওঁৰ ওচৰৰ লোকসকল তেওঁক ধৰিবলৈ ওলাই গ'ল, কিয়নো তেওঁলোকে কৈছিল যে তেওঁ বিস্মিত হৈছিল। আৰু যিৰূচালেমৰ পৰা নামি অহা শাস্ত্ৰীসকলে কৈছিল যে তেওঁৰ বেলজেবুল আছে, আৰু তেওঁ ভূতবোৰৰ অধিপতিৰ দ্বাৰা ভূতবোৰক খেদাই দিয়ে। আৰু তেওঁলোকক মাতি লৈ দৃষ্টান্তত তেওঁলোকক কৈছিল, চয়তানে কেনেকৈ চয়তানক খেদিব পাৰে? আৰু যদি এটা ৰাজ্য নিজৰ বিৰুদ্ধে বিভাজিত হয়, সেই ৰাজ্যটো থিয় হৈ থাকিব নোৱাৰে; আৰু যদি এটা ঘৰ নিজৰ বিৰুদ্ধে বিভাজিত হয়, সেই ঘৰটো থিয় হৈ থাকিব নোৱাৰে। আৰু যদি শয়তানে নিজৰ বিৰুদ্ধে উঠে আৰু বিভক্ত হয়, তেন্তে তেওঁ থিয় হ'বলৈ সক্ষম নহয়, কিন্তু তেওঁৰ অন্ত আছে। কোনেও শক্তিশালী লোক এজনৰ ঘৰত সোমাই তেওঁৰ সম্পত্তি লুণ্ঠন কৰিব নোৱাৰে, যদি প্ৰথমে সেই শক্তিশালী লোকজনক বান্ধি নাৰাখে, আৰু তাৰ পিছতহে তেওঁৰ ঘৰ লুণ্ঠন কৰিব পাৰিব। সঁচাকৈয়ে মই তোমালোকক

কওঁ যে মানুহৰ পুত্রসকলৰ সকলো পাপ ক্ষমা কৰা হ'ব আৰু যিমানেই নিন্দা তেওঁলোকে কৰে; কিন্তু যিজনে পবিত্র আত্মাৰ বিৰুদ্ধে নিন্দা কৰে, তেওঁৰ অনন্ত কাললৈ ক্ষমা নাই, কিন্তু তেওঁ অনন্ত বিচাৰৰ দোষী, কাৰণ তেওঁলোকে কৈছিল, তেওঁৰ অশুচি আত্মা আছে। সেয়েহে তেওঁৰ মাতৃ আৰু তেওঁৰ ভাতৃসকল আহিল, আৰু বাহিৰত থিয় হৈ তেওঁলোকে তেওঁক মাতিবলৈ তেওঁৰ ওচৰলৈ মানুহ পঠিয়ালে। আৰু তেওঁৰ চাৰিওফালে এটা ভিৰ বহি আছিল, কিন্তু তেওঁক ক'লে, চোৱা তোমাৰ মাতৃ আৰু তোমাৰ ভাতৃসকল বাহিৰত তোমাক বিচাৰি আছে। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক উত্তৰ দি ক'লে, কোন মোৰ মাতৃ বা কোন মোৰ ভাতৃসকল? আৰু চাৰিওফালে তেওঁৰ চাৰিওকাষে বহি থকা লোকসকলক চাই তেওঁ কয়: চোৱা মোৰ মাতৃ আৰু মোৰ ভাতৃসকল; কিয়নো যিকোনোৱে ঈশ্বৰৰ ইচ্ছা পালন কৰিব, এইজন মোৰ ভাতৃ আৰু মোৰ ভনী আৰু মাতৃ।

4

আৰু তেওঁ পুনৰ সাগৰৰ পাৰত শিকাবলৈ আৰম্ভ কৰিলে, আৰু তেওঁৰ ওচৰত বহুত ভিৰ গোট খাইছিল, যাতে তেওঁ নাৱত উঠি সাগৰত বহিল, আৰু সকলো ভিৰ মাটিত সাগৰৰ ফালে আছিল। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক দৃষ্টান্তত বহুত শিকাই আছিল, আৰু তেওঁ তেওঁলোকক তেওঁৰ শিক্ষাত কৈ আছিল: শুনা। চোৱা, বীজ সিঁচোতাজন বীজ সিঁচিবলৈ ওলাই গ'ল। আৰু বীজ সিঁচোতে এনে হ'ল যে কিছুমান বাটৰ ওপৰত পৰিল, আৰু চৰাইবোৰ আহিল আৰু সেইটো খাই পেলালে; আৰু আন কিছু শিলৰ ওপৰত পৰিল, য'ত বেছি মাটি নাছিল, আৰু লগে লগে গজালি ওলাল কাৰণ মাটিৰ গভীৰতা নাছিল, কিন্তু সূর্য উঠাৰ পিছত পুৰি গ'ল, আৰু শিপা নথকাৰ কাৰণে শুকাই গ'ল; আৰু আন কিছু কাঁইটৰ মাজত পৰিল, আৰু কাঁইটবোৰ বাঢ়ি উঠিল আৰু সেইটো হেঁচি মাৰিলে, আৰু ফল নিদিলে; আৰু আন কিছু ভাল মাটিত পৰিল আৰু ফল দিলে যি উঠি আহিল আৰু বাঢ়িল, আৰু ত্রিশ

গুণ আৰু ষাঠি গুণ আৰু এশ গুণ উৎপন্ন হ'ল। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক কৈছিল, যাৰ শুনিবলৈ কাণ আছে, তেওঁ শুনক। যেতিয়া তেওঁ অকলে আছিল, তেওঁৰ চাৰিওফালে থকা লোকসকলে বাৰজনৰ সৈতে তেওঁক দৃষ্টান্তটোৰ বিষয়ে সুধিলে। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক কৈছিল: তোমালোকক ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ ৰহস্যবোৰ জানিবলৈ দিয়া হৈছে; কিন্তু বাহিৰৰ সেই লোকসকলৰ বাবে দৃষ্টান্তবোৰত সকলো বস্তু হয়, যাতে চাই তেওঁলোকে দেখে আৰু দেখা নাপায়, আৰু শুনি তেওঁলোকে শুনে আৰু বুজা নাপায়, নহ'লে তেওঁলোকে ঘূৰি আহে আৰু তেওঁলোকৰ পাপবোৰ ক্ষমা কৰা হয়। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক কয়, তোমালোকে এই দৃষ্টান্ত নাজানা, আৰু তোমালোকে কেনেকৈ সকলো দৃষ্টান্ত জানিবা? যিজনে সিঁচে তেওঁ বাক্য সিঁচে। এইসকল হ'ল সেইসকল লোক যিসকল বাটৰ কাষত আছে য'ত বাক্য বপন কৰা হয়, আৰু যেতিয়া তেওঁলোকে শুনে, তৎক্ষণাৎ চয়তান আহে আৰু তেওঁলোকৰ হৃদয়ত বপন কৰা বাক্য লৈ যায়। আৰু এইসকল একেদৰে শিলাময় ঠাইত সিঁচা হোৱা লোক, যিসকলে যেতিয়া বাক্য শুনে, তৎক্ষণাৎ আনন্দৰ সৈতে তাক গ্ৰহণ কৰে, আৰু তেওঁলোকৰ নিজৰ ভিতৰত শিপা নাথাকে, কিন্তু অস্থায়ী হয়; তাৰ পিছত যেতিয়া বাক্যৰ কাৰণে ক্লেশ বা তাড়না হয়, তৎক্ষণাৎ বিঘিনি পায়। আৰু এইসকল হৈছে সেইসকল যিসকল কাঁইটৰ মাজত সিঁচা হয়, যিসকলে বাক্য শুনে, আৰু এই যুগৰ চিন্তাবোৰ আৰু ধন-সম্পত্তিৰ প্ৰবঞ্চনা আৰু বাকী বিষয়বোৰৰ বিষয়ে আকাংক্ষাবোৰ ভিতৰলৈ সোমাই বাক্যক দম বন্ধ কৰি পেলায়, আৰু ই ফলহীন হৈ পৰে। আৰু এইসকল হয় সেইসকল যিসকলক ভাল ভূমিত সিঁচা হৈছিল, যিসকলে বাক্য শুনে আৰু গ্ৰহণ কৰে, আৰু ত্ৰিশগুণ আৰু ষাঠিগুণ আৰু এশগুণ ফল ধৰে। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক কৈছিল: প্ৰদীপটো জানো সেইবাবে অনা হয় যাতে পাথিৰ তলত ৰখা হয় বা বিচনাৰ তলত? নহয় যাতে চাকিদানীৰ ওপৰত ৰখা হয়? কিয়নো এনে কোনো লুকুৱা বস্তু নাই যি প্ৰকাশ কৰা নহ'ব, আৰু এনে কোনো গোপন বস্তু হোৱা নাই কিন্তু যাতে সি স্পষ্ট হৈ আহে। যদি কাৰোবাৰ শুনিবলৈ কাণ আছে, তেওঁ শুনক। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক কৈছিল: চোৱা তোমালোকে কি শুনিছা। তোমালোকে যি জোখেৰে জোখা, সেই জোখেৰে তোমালোকক জোখা হ'ব, আৰু

তোমালোকক যিসকলে শুনিছে তেওঁলোকক যোগ কৰা হ'ব। কাৰণ যাৰ আছে, তাক দিয়া হ'ব, আৰু যাৰ নাই, তাৰ যি আছে সেইটোও তাৰ পৰা কাঢ়ি লোৱা হ'ব। আৰু তেওঁ কৈছিল: এইদৰে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য আছে, যেনেকৈ এজন মানুহে মাটিৰ ওপৰত বীজ পেলায়, আৰু ৰাতি আৰু দিনত শুই থাকে আৰু উঠে, আৰু বীজটো গজালি ওলায় আৰু বাঢ়ে যেনেকৈ তেওঁ নিজে নাজানে। নিজে নিজে মাটিয়ে ফল ধৰে, প্ৰথমে ঘাঁহ, তাৰ পিছত শস্যৰ থোক, তাৰ পিছত থোকত পূৰ্ণ শস্য। যেতিয়া ফল পকে, তৎক্ষণাৎ কাঁচি পঠায়, কাৰণ শস্য চপোৱাৰ সময় উপস্থিত হৈছে। আৰু তেওঁ কৈছিল: আমি ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যক কেনেকৈ তুলনা কৰিম? নে কোন দৃষ্টান্তৰে আমি ইয়াক তুলনা কৰোঁ? সৰিয়হৰ গুটিৰ দৰে, যি যেতিয়া মাটিত সিঁচা হয়, মাটিৰ ওপৰত থকা সকলো বীজতকৈ সৰু হয়; আৰু যেতিয়া সিঁচা হয়, ই ওপৰলৈ উঠে আৰু সকলো শাক-পাচলিতকৈ ডাঙৰ হয়, আৰু ডাঙৰ ডাল-পাত কৰে, যাতে আকাশৰ চৰাইবোৰে তাৰ ছাঁৰ তলত বাহ সাজিব পাৰে। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক এনেকুৱা বহুতো দৃষ্টান্তৰে বাক্য কৈছিল, যেনেকৈ তেওঁলোকে শুনিব পাৰিছিল, আৰু দৃষ্টান্ত নোহোৱাকৈ তেওঁ তেওঁলোকক বাক্য কোৱা নাছিল; আৰু নিজে নিজৰ শিষ্যসকলক তেওঁ সকলো ব্যাখ্যা কৰিছিল। আৰু সেই দিনা সন্ধ্যা হোৱাত তেওঁ তেওঁলোকক কয়, আহা, আমি সিপাৰলৈ যাওঁ। আৰু ভিৰ এৰি দি তেওঁলোকে তেওঁক নাৱত থকা অৱস্থাতে লৈ গ'ল, আৰু আন নাৱবোৰো তেওঁৰ লগত আছিল। আৰু বতাহৰ এক মহান ধুমুহা হ'ল, কিন্তু ঢৌবোৰে নাৱত আঘাত কৰিছিল, যাৰ ফলত ই ইতিমধ্যে ডুবি যাবলৈ ধৰিছিল। আৰু তেওঁ নাৱৰ পিছফালে বালিশত শুই আছিল, আৰু তেওঁলোকে তেওঁক জগাই তুলিলে আৰু তেওঁক ক'লে, গুৰু, আমি যে বিনষ্ট হৈ আছোঁ তাৰ চিন্তা আপোনাৰ নাই নেকি? আৰু সাৰ পাই তেওঁ বতাহক ধমকি দিলে আৰু সাগৰক ক'লে: চুপ কৰা, মুখ বন্ধ কৰা। আৰু বতাহ বন্ধ হ'ল, আৰু এক মহা শান্তি হ'ল। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে: তোমালোক কিয় এনেদৰে ভীৰু? কেনে তোমালোকৰ বিশ্বাস নাই? আৰু তেওঁলোকে অতি ভয় কৰিলে আৰু ইজনে সিজনক ক'লে, তেন্তে এই কোন, যে বতাহ আৰু সাগৰেও তেওঁক মানে?

5

আৰু তেওঁলোক সাগৰৰ সিপাৰে গেৰ্গেচেনীয়াসকলৰ দেশলৈ আহিল। আৰু তেওঁ নাৱৰ পৰা ওলাই যোৱাৰ লগে লগে সমাধিবোৰৰ পৰা অশুচি আত্মাত থকা এজন মানুহে তেওঁক লগ পালে, যি জনৰ বাসস্থান সমাধিবোৰত আছিল, আৰু শিকলিৰে কোনেও তেওঁক বান্ধিব নোৱাৰিছিল, কাৰণ তেওঁক বহুবাৰ বেৰী আৰু শিকলিৰে বন্ধা হৈছিল, আৰু তেওঁৰ দ্বাৰা শিকলিবোৰ ছিগি যোৱা হৈছিল আৰু বেৰীবোৰ ভাঙি যোৱা হৈছিল, আৰু কোনেও তেওঁক বশ কৰিব পৰা নাছিল; আৰু সকলো ৰাতি আৰু দিনত সমাধিবোৰত আৰু পাহাৰবোৰত তেওঁ চিঞৰি আছিল আৰু নিজকে শিলেৰে কাটি আছিল। যীচুক দূৰৰ পৰা দেখি দৌৰি আহিল আৰু তেওঁক প্ৰণিপাত কৰিলে, আৰু ডাঙৰ মাতেৰে চিঞৰি কৈছে: মোৰ আৰু তোমাৰ কি সম্বন্ধ, যীচু, সৰ্বোপৰি ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ? মই তোমাক ঈশ্বৰৰ শপত দি কওঁ, মোক যন্ত্ৰণা নিদিবা। তেওঁ তেওঁক কৈছিল, হে অশুচি আত্মা, এই মানুহৰ পৰা ওলাই যোৱা। আৰু তেওঁ তেওঁক সুধিলে: তোমাৰ নাম কি? আৰু তেওঁ উত্তৰ দি ক'লে: লিজিয়ন মোৰ নাম, কাৰণ আমি বহুত। আৰু তেওঁক বহুত অনুৰোধ কৰিলে যাতে তেওঁ তেওঁলোকক দেশৰ বাহিৰলৈ নপঠিয়ায়। আৰু তাত পাহাৰৰ ওচৰত চৰি থকা গাহৰিৰ এটা ডাঙৰ জাক আছিল; আৰু সকলো ভূতে তেওঁক মিনতি কৰি ক'লে: আমাক গাহৰিবোৰৰ ভিতৰলৈ পঠিয়াওক, যাতে আমি সিহঁতৰ ভিতৰত সোমাব পাৰোঁ। আৰু যীচুৱে তেওঁলোকক তৎক্ষণাৎ অনুমতি দিলে। আৰু অশুচি আত্মাবোৰ ওলাই গৈ গাহৰিবোৰৰ ভিতৰলৈ সোমাল; আৰু জাকটো চাপৰৰ পৰা সাগৰলৈ দৌৰি গ'ল; আৰু সিহঁত প্ৰায় দুই হাজাৰ আছিল; আৰু সিহঁত সাগৰত ডুবি মৰিল। আৰু শূকৰবোৰ চৰোৱা লোকসকল পলাই গ'ল আৰু তেওঁলোকে নগৰত আৰু পথাৰবোৰত সংবাদ দিলে, আৰু তেওঁলোক ওলাই গ'ল চাবলৈ কি ঘটনা ঘটিছে। আৰু তেওঁলোক যীচুৰ ওচৰলৈ আহিল, আৰু সেই ভূত-পীড়িত লোকজনক বহি থকা, কাপোৰ পিন্ধা আৰু সুস্থ মনৰ দেখিলে, যিজনৰ সৈন্যদল আছিল,

আৰু তেওঁলোকে ভয় কৰিলে। আৰু যিসকলে দেখিছিল তেওঁলোকে তেওঁলোকক বৰ্ণনা কৰিলে যে ভূতগ্ৰস্ত মানুহজনৰ লগত কেনেকৈ ঘটিছিল আৰু গাহৰিবোৰৰ বিষয়ে। আৰু তেওঁলোকে তেওঁক তেওঁলোকৰ সীমাৰ পৰা যাবলৈ অনুৰোধ কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিলে। আৰু যেতিয়া তেওঁ নাৱত উঠিছিল, ভূত পোৱা মানুহজনে তেওঁক অনুৰোধ কৰিছিল যাতে তেওঁৰ সৈতে থাকিব পাৰে। আৰু তেওঁ তাক এৰি নিদিলে, কিন্তু তাক কয়, তোমাৰ ঘৰলৈ তোমাৰ সকলৰ ওচৰলৈ যোৱা আৰু তেওঁলোকক কোৱা প্ৰভুৱে তোমাক যিমান কৰিছে আৰু তোমাক দয়া কৰিছে। আৰু তেওঁ গুচি গ'ল আৰু ডেকাপলিচত ঘোষণা কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিলে যে যীচুৱে তেওঁৰ বাবে যিমান কৰিছিল, আৰু সকলোৱে আচৰিত হ'ল। আৰু যীচুৱে নাৱত পুনৰ সিপাৰলৈ পাৰ হোৱাৰ পিছত তেওঁৰ ওপৰত বহুত ভিৰ গোট খাইছিল, আৰু তেওঁ সাগৰৰ কাষত আছিল। আৰু সভাগৃহৰ অধ্যক্ষসকলৰ এজন আহিল, নাম যায়ীৰ, আৰু তেওঁক দেখি তেওঁৰ ভৰিৰ ওচৰত পৰিল আৰু তেওঁক বহুত অনুৰোধ কৰিলে, কৈ যে মোৰ জীয়েক অতি বেয়াকৈ আছে, যাতে আপুনি আহি তাইৰ ওপৰত হাত ৰাখে, যাতে তাই সুস্থ হ'ব আৰু জীয়াই থাকিব। আৰু তেওঁ তেওঁৰ সৈতে গ'ল, আৰু এটা বৃহৎ ভিৰে তেওঁক অনুসৰণ কৰিছিল, আৰু তেওঁলোকে তেওঁক হেঁচা মাৰিছিল। আৰু এগৰাকী মহিলা যি বাৰ বছৰ ধৰি তেজৰ ৰক্তস্ৰাৱত আছিল, আৰু বহুতো চিকিৎসকৰ দ্বাৰা বহুত কষ্ট ভোগ কৰিছিল আৰু নিজৰ সকলো সম্পত্তি খৰচ কৰিছিল, আৰু একো উপকাৰ পোৱা নাছিল, বৰং অধিক বেয়া অৱস্থালৈ আহিছিল, যীচুৰ বিষয়ে শুনি, ভিৰৰ মাজত আহি পিছফালৰ পৰা তেওঁৰ কাপোৰ স্পৰ্শ কৰিলে; কিয়নো তাই নিজৰ মনতে কৈছিল যে যদি মই তেওঁৰ কাপোৰবোৰ স্পৰ্শ কৰোঁ তেন্তে মই সুস্থ হ'ম। আৰু তৎক্ষণাৎ তাইৰ তেজৰ উৎস শুকাই গ'ল, আৰু তাই নিজৰ শৰীৰত জানিলে যে তাই সেই ৰোগৰ পৰা সুস্থ হৈছে। আৰু তৎক্ষণাৎ যীশুৱে নিজৰ ভিতৰত জানিলে যে তেওঁৰ পৰা শক্তি ওলাই গৈছে, ভিৰৰ মাজত ঘূৰি কৈছিল, কোনে মোৰ কাপোৰ স্পৰ্শ কৰিলে? আৰু তেওঁৰ শিষ্যসকলে তেওঁক ক'লে, আপুনি দেখিছে যে ভিৰটোৱে আপোনাক হেঁচা মাৰি আছে, আৰু আপুনি সুধিছে কোনে মোক স্পৰ্শ কৰিলে? আৰু তাই চাৰিওফালে চাইছিল তাইক দেখিবলৈ যিয়ে এইটো

কৰিছিল। কিন্তু মহিলাগৰাকীয়ে ভয় কৰি আৰু কঁপি থাকি, তাইৰ ওপৰত যি ঘটিছিল সেয়া জানি, আহিল আৰু তেওঁৰ আগত পৰিল আৰু তেওঁক সকলো সত্য ক'লে। কিন্তু তেওঁ তাইক ক'লে, জীয়ৰী, তোমাৰ বিশ্বাসে তোমাক ৰক্ষা কৰিছে, শান্তিৰে যোৱা, আৰু তোমাৰ ৰোগৰ পৰা সুস্থ হোৱা। তেওঁ কথা কৈ থাকোঁতেই সভাগৃহৰ অধ্যক্ষৰ ঘৰৰ পৰা কিছুমান লোক আহি ক'লে, তোমাৰ জীয়েক মৰিল, এতিয়া শিক্ষকক কিয় কষ্ট দিছা? যীশুৱে তৎক্ষণাৎ কথাটো কোৱা শুনি সভাগৃহৰ অধ্যক্ষক কয়, ভয় নকৰিবা, কেৱল বিশ্বাস কৰা। আৰু তেওঁ তেওঁৰ লগত কাকো অনুসৰণ কৰিবলৈ অনুমতি নিদিলে, কেৱল পিতৰ, যাকোব আৰু যাকোবৰ ভায়েক যোহনক বাদ দি। আৰু তেওঁ সমাজৰ শাসকৰ ঘৰলৈ আহে, আৰু কোলাহল দেখে, আৰু কান্দি থকা আৰু বহুত চিঞৰ-বাখৰ কৰি থকা দেখে, আৰু ভিতৰলৈ সোমাই তেওঁলোকক কয়: তোমালোকে কিয় কোলাহল কৰি আছা আৰু কান্দি আছা? শিশুটো মৰা নাই, কিন্তু শুই আছে। আৰু তেওঁলোকে তেওঁক উপহাস কৰিছিল। আৰু সকলোকে বাহিৰ কৰি দি তেওঁ শিশুটোৰ দেউতাক আৰু মাক আৰু তেওঁৰ লগত থকাসকলক লগত লয়, আৰু য'ত শিশুটো শুই আছিল তালৈ সোমায়, আৰু শিশুটোৰ হাত ধৰি তাইক কয়: তালিথা, কুমি; যাৰ অনুবাদ কৰিলে হয়, ছোৱালী, তোমাক মই কওঁ, উঠা। আৰু তৎক্ষণাৎ ছোৱালীজনী উঠিল আৰু খোজ কাঢ়িবলৈ ধৰিলে; কিয়নো তাই বাৰ বছৰীয়া আছিল। আৰু তেওঁলোক অতিশয় আচৰিত হ'ল। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক কঠোৰভাৱে আদেশ দিলে যাতে কোনেও এই কথা নাজানে, আৰু তাইক খাবলৈ দিবলৈ ক'লে।

6

আৰু তেওঁ তাৰ পৰা ওলাই গ'ল আৰু নিজৰ পিতৃভূমিলৈ আহিল, আৰু তেওঁৰ শিষ্যসকলে তেওঁক অনুসৰণ কৰিলে। আৰু বিশ্ৰামবাৰ হোৱাৰ পিছত তেওঁ সমাবেশত শিকাবলৈ

আৰম্ভ কৰিলে আৰু বহুতে শুনি আচৰিত হৈ কৈছিল, ইয়াক এইবোৰ ক'ৰ পৰা পালে? আৰু তেওঁক দিয়া এই জ্ঞান কি, আৰু তেওঁৰ হাতৰ দ্বাৰা এনেকুৱা শক্তিবোৰ সংঘটিত হয়? এইজন মৰিয়মৰ পুত্ৰ, যাকোব আৰু যোচি আৰু যিহূদা আৰু চিমোনৰ ভাই, সেই কাৰিকৰজন নহয় নেকি? আৰু তেওঁৰ ভনীসকল ইয়াত আমাৰ লগত নাই নেকি? আৰু তেওঁলোকে তেওঁত বিঘ্নিত হৈছিল। যীচুৱে তেওঁলোকক কৈছিল যে এজন ভৱিষ্যতবক্তা নিজৰ জন্মভূমিত, নিজৰ আত্মীয়সকলৰ মাজত আৰু নিজৰ ঘৰত ব্যতীত অসন্মানিত নহয়। আৰু তেওঁ তাত কোনো শক্তিশালী কাৰ্য কৰিবলৈ আৰু তেওঁ তেওঁলোকৰ অবিশ্বাসৰ কাৰণে আচৰিত মানিছিল। আৰু তেওঁ চাৰিওফালৰ গাঁওবোৰত ঘূৰি ঘূৰি শিক্ষা দি আছিল। আৰু তেওঁ বাৰজনক নিজৰ ওচৰলৈ মাতিলে, আৰু তেওঁলোকক দুই দুইকৈ পঠিয়াবলৈ আৰম্ভ কৰিলে, আৰু তেওঁলোকক অশুচি আত্মাবোৰৰ ওপৰত অধিকাৰ দিলে, আৰু তেওঁলোকক আদেশ দিলে যাতে তেওঁলোকে বাটৰ বাবে একোৱেই নিনিয়ে যদি লাখুটি এডাল মাত্ৰ নহয়, বস্তা নহয়, পিঠা নহয়, কঁকালত তাম নহয়, কিন্তু জোতা পিন্ধি থাকে, আৰু দুখন কোট নিপিন্ধে। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক কৈছিল: য'তে যদি তোমালোকে এটা ঘৰত সোমোৱা, তাতে থাকা যেতিয়ালৈকে তোমালোকে তাৰ পৰা ওলাই নাযোৱা; আৰু যিমানে যদি তোমালোকক গ্ৰহণ নকৰে আৰু তোমালোকৰ কথা নুশুনে, তাৰ পৰা ওলাই গৈ তোমালোকৰ ভৰিৰ তলৰ ধূলি জোকাৰি পেলোৱা তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে সাক্ষ্যৰ বাবে; সঁচাকৈ মই তোমালোকক কওঁ, সদোম বা গমোৰাৰ বাবে বিচাৰৰ দিনত অধিক সহনীয় হ'ব সেই নগৰতকৈ। আৰু বাহিৰলৈ গৈ তেওঁলোকে প্ৰচাৰ কৰিছিল যাতে মানুহে অনুতাপ কৰে, আৰু তেওঁলোকে বহুত ভূত খেদাইছিল, আৰু তেওঁলোকে তেলেৰে বহুত অসুস্থ লোকক অভিষেক কৰিছিল আৰু সুস্থ কৰিছিল। আৰু ৰজা হেৰোদে শুনিলে, কাৰণ তেওঁৰ নাম স্পষ্ট হৈ পৰিছিল, আৰু তেওঁ কৈছিল যে বাপ্তিস্মদাতা যোহনক মৃতসকলৰ পৰা উঠোৱা হৈছে, আৰু এই কাৰণে শক্তিসমূহে তেওঁৰ মাজত কাৰ্য কৰি আছে। আনসকলে কৈছিল যে তেওঁ এলিয়া, কিন্তু আনসকলে কৈছিল যে তেওঁ এজন ভাববাদী, ভাববাদীসকলৰ এজনৰ দৰে। কিন্তু হেৰোদে শুনি ক'লে যে, যি যোহনক মই শিৰচ্ছেদ

কৰিছিলোঁ, এইজন সেইজন; তেওঁ মৃতসকলৰ পৰা উঠিছে। কিয়নো হেৰোদে নিজে মানুহ পঠিয়াই যোহনক ধৰিলে আৰু তাক কাৰাগাৰত বান্ধিলে হেৰোদিয়াৰ কাৰণে, যি আছিল তাৰ ভায়েক ফিলিপৰ পত্নী, কিয়নো তেওঁ তাইক বিয়া কৰিছিল। কিয়নো যোহনে হেৰোদক কৈছিল যে তোমাৰ ভাতৃৰ পত্নীক ৰখা তোমাৰ বাবে আইনসংগত নহয়। হেৰোদিয়াই তেওঁৰ বিৰুদ্ধে বিদ্বেষ ৰাখিছিল আৰু তেওঁক হত্যা কৰিব বিচাৰিছিল, কিন্তু সক্ষম নাছিল; কিয়নো হেৰোদে যোহনক ভয় কৰিছিল, তেওঁক এজন ধাৰ্মিক আৰু পবিত্ৰ মানুহ বুলি জানি, আৰু তেওঁক ৰক্ষা কৰিছিল, আৰু তেওঁৰ কথা শুনি বহুত কাম কৰিছিল আৰু আনন্দেৰে তেওঁৰ কথা শুনিছিল। আৰু যেতিয়া এটা সুবিধাজনক দিন হ'ল, যেতিয়া হেৰোদে তেওঁৰ জন্মদিনত তেওঁৰ মহান লোকসকলক আৰু সহস্ৰপতিসকলক আৰু গালীলৰ প্ৰথম লোকসকলক ভোজ দিছিল, আৰু হেৰোদিয়াৰ তেওঁৰ জীয়েক সোমাই আহি আৰু নাচি আৰু হেৰোদক আৰু তেওঁৰ লগত বহি থকা লোকসকলক সন্তুষ্ট কৰি, ৰজাই ছোৱালীজনীক ক'লে: মোক যি বিচাৰা সেয়া খোজা, আৰু মই তোমাক দিম। আৰু তেওঁ তাইৰ ওচৰত শপত খালে যে, তুমি যদি মোৰ ওচৰত যি বিচাৰিবা, মই তোমাক দিম, মোৰ ৰাজ্যৰ আধালৈকে। আৰু তাই বাহিৰলৈ গৈ তাইৰ মাকক ক'লে: মই কি খুজিম? তাই ক'লে: বাপ্তিস্মদাতা যোহনৰ মূৰটো। আৰু তাই তৎক্ষণাৎ উৎসাহেৰে সৈতে ৰজাৰ ওচৰলৈ প্ৰৱেশ কৰি বিচাৰিলে আৰু ক'লে, মই বিচাৰো যে তুমি মোক এতিয়াই এখন থালত বাপ্তাইজক যোহনৰ মূৰ দিয়া। আৰু ৰজা অতি দুখী হ'ল, কিন্তু শপতবোৰৰ কাৰণে আৰু তেওঁৰ লগত ভোজনত বহা অতিথিসকলৰ কাৰণে তেওঁ তাক প্ৰত্যাখ্যান কৰিবলৈ ইচ্ছুক নাছিল। আৰু তৎক্ষণাৎ ৰজাই এজন জল্লাদক পঠিয়াই তেওঁৰ মূৰটো আনিবলৈ আদেশ দিলে। আৰু তেওঁ গৈ কাৰাগাৰত তেওঁক শিৰচ্ছেদ কৰিলে, আৰু তেওঁৰ মূৰটো এখন থালত আনি ছোৱালীজনীক দিলে, আৰু ছোৱালীজনীয়ে সেইটো তাইৰ মাকক দিলে। আৰু তেওঁৰ শিষ্যসকলে শুনি আহিল আৰু তেওঁৰ মৃতদেহ তুলি ল'লে, আৰু ইয়াক সমাধিত ৰাখিলে। আৰু প্ৰেৰিতসকল যীচুৰ ওচৰত একত্ৰিত হ'ল, আৰু তেওঁলোকে যি যি কৰিছিল আৰু যি যি শিকাইছিল, সেই সকলো কথা তেওঁক জনালে। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক

ক'লে, তোমালোক নিজে আহা এটা নির্জন ঠাইলৈ, আৰু অলপ জিৰণি লোৱা, কিয়নো বহুত লোক আহি আছিল আৰু যাই আছিল, আৰু তেওঁলোকে খাবলৈও সময় পোৱা নাছিল। আৰু তেওঁলোক নাৱেৰে নিজে এটা নির্জন ঠাইলৈ গ'ল। আৰু তেওঁলোকে তেওঁলোকক যোৱা দেখিলে, আৰু বহুতে তেওঁলোকক চিনি পালে, আৰু সকলো চহৰৰ পৰা খোজকাঢ়ি তাতে একেলগে দৌৰি আহিল আৰু তেওঁলোকতকৈ আগবাঢ়ি গ'ল আৰু তেওঁৰ ওচৰলৈ একেলগে আহিল। আৰু যীচুৱে বাহিৰলৈ গৈ বহুত ভিৰ দেখিলে আৰু তেওঁলোকৰ ওপৰত দয়া কৰিলে, কাৰণ তেওঁলোক মেৰ-ৰখীয়া নথকা মেৰ-ছাগৰ দৰে আছিল, আৰু তেওঁ তেওঁলোকক বহুত কথা শিকাবলৈ আৰম্ভ কৰিলে। আৰু ইতিমধ্যে বহুত সময় হৈ যোৱাত তেওঁৰ শিষ্যসকলে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি কয় যে এই ঠাই নির্জন আৰু ইতিমধ্যে বহুত সময় হৈ গৈছে; তেওঁলোকক বিদায় দিয়ক যাতে তেওঁলোকে চাৰিওফালৰ পথাৰ আৰু গাঁওবোৰলৈ গৈ নিজৰ বাবে পিঠা কিনিব পাৰে, কিয়নো তেওঁলোকৰ খাবলৈ একো নাই। কিন্তু উত্তৰ দি তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, তোমালোকে তেওঁলোকক খাবলৈ দিয়া। আৰু তেওঁলোকে তেওঁক কয়: আমি গৈ দুশ ডেনাৰিয়াৰ পিঠা কিনো আৰু তেওঁলোকক খাবলৈ দিওঁ নেকি? আৰু তেওঁ তেওঁলোকক কয়: তোমালোকৰ কিমানটা পিঠা আছে? যোৱা আৰু চোৱা। আৰু জানি তেওঁলোকে কয়: পাঁচটা আৰু দুটা মাছ। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক আদেশ দিলে যে সকলোকে দল দল কৰি সেউজীয়া ঘাঁহৰ ওপৰত বহুৱাই দিয়ক। আৰু তেওঁলোকে এশ এশ আৰু পঞ্চাশ পঞ্চাশকৈ দলত দলত বহি পৰিল। আৰু পাঁচটা পিঠা আৰু দুটা মাছ লৈ আকাশৰ ফালে চাই আশীৰ্বাদ কৰিলে, আৰু পিঠাবোৰ ভাঙি শিষ্যসকলক দি আছিল যাতে তেওঁলোকে সেইবোৰ মানুহৰ আগত পৰিবেশন কৰে, আৰু দুটা মাছ সকলোকে ভাগ কৰি দিলে। আৰু সকলোৱে খালে আৰু তৃপ্ত হ'ল, আৰু তেওঁলোকে টুকুৰাৰ বাৰটা টোপোলা ভর্তি তুলি ল'লে, আৰু মাছবোৰৰ পৰাও। আৰু পিঠা খোৱা পুৰুষসকল পাঁচ হাজাৰ আছিল। আৰু তৎক্ষণাৎ তেওঁ তেওঁৰ শিষ্যসকলক নাৱত উঠিবলৈ বাধ্য কৰিলে আৰু সিপাৰে বৈৎচৈদালৈ আগবাঢ়ি যাবলৈ, যেতিয়ালৈকে তেওঁ নিজে ভিৰটোক বিদায় নিদিয়ে; আৰু তেওঁলোকক বিদায় লৈ তেওঁ

প্ৰাৰ্থনা কৰিবলৈ পাহাৰলৈ গ'ল। আৰু সন্ধ্যা হোৱাৰ পিছত নাওখন সাগৰৰ মাজত আছিল, আৰু তেওঁ অকলে মাটিত আছিল। আৰু তেওঁলোকক মাৰিবলৈ যন্ত্ৰণা পাই থকা দেখি, কাৰণ বতাহ তেওঁলোকৰ বিপৰীতে আছিল, আৰু ৰাতিৰ চতুৰ্থ প্ৰহৰৰ সময়ত তেওঁ সাগৰৰ ওপৰত খোজ কাঢ়ি তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ আহে, আৰু তেওঁ তেওঁলোকক পাৰ হৈ যাব বিচাৰিছিল। কিন্তু তেওঁলোকে তেওঁক সাগৰৰ ওপৰত খোজ কাঢ়ি থকা দেখি ভূত বুলি ভাবিলে, আৰু চিঞৰি উঠিল; কিয়নো সকলোৱে তেওঁক দেখিছিল আৰু বিচলিত হৈছিল। আৰু তৎক্ষণাৎ তেওঁ তেওঁলোকৰ সৈতে কথা পাতিলে আৰু তেওঁলোকক কয়, সাহস কৰা, মই আছোঁ, ভয় নকৰিবা। আৰু তেওঁ নাৱত তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ উঠি গ'ল, আৰু বতাহ বন্ধ হ'ল, আৰু তেওঁলোক নিজৰ মাজত অতিশয় আচৰিত হ'ল আৰু বিস্ময় কৰিলে। নহয় কিয়নো তেওঁলোকে ৰুটিবোৰৰ বিষয়ে বুজা নাছিল, কিন্তু তেওঁলোকৰ হৃদয় কঠিন হৈ আছিল। আৰু পাৰ হৈ তেওঁলোক গেন্নেচাৰেট ভূমিত গ'ল আৰু তেওঁলোকে নোঙৰ পেলালে। আৰু তেওঁলোক নাৱৰ পৰা ওলাই যোৱাৰ লগে লগে তেওঁক চিনি পাই তেওঁলোকে সেই গোটেই চাৰিওফালৰ অঞ্চলটো দৌৰি ফুৰিলে আৰু যিখিনি ঠাইত তেওঁ আছে বুলি শুনিছিল সেইখিনি ঠাইলৈ মাদুৰত কৰি বেমাৰীবোৰক কঢ়িয়াই নিবলৈ আৰম্ভ কৰিলে। আৰু য'তে তেওঁ গাঁও বা চহৰ বা পথাৰত সোমাইছিল, তাতে বজাৰবোৰত তেওঁলোকে অসুস্থবোৰক থৈছিল আৰু তেওঁক মিনতি কৰিছিল যাতে তেওঁৰ কাপোৰৰ আঁচলটো স্পৰ্শ কৰিব পাৰে। আৰু যিমানে তেওঁক স্পৰ্শ কৰিছিল সিমানে সুস্থ হৈছিল।

7

আৰু ফৰীচীসকল আৰু শাস্ত্ৰীসকলৰ কিছুমান যিৰূচালেমৰ পৰা আহি তেওঁৰ ওচৰত গোট খালে, আৰু তেওঁৰ শিষ্যসকলৰ কিছুমানক অশুচি হাতেৰে, অৰ্থাৎ নোধোৱা হাতেৰে, পিঠা খাই থকা দেখি দোষ দিলে। কিয়নো ফৰীচীসকলে আৰু সকলো ইহুদীসকলে যদি মুষ্টিৰে

হাত নোধোৱে তেন্তে নাখায়, পূৰ্বপুৰুষসকলৰ পৰম্পৰা ধৰি ৰাখি; আৰু বজাৰৰ পৰা আহি যদি গা নুধুৱায় তেন্তে নাখায়; আৰু আন বহুত আছে যিবোৰ তেওঁলোকে পালন কৰিবলৈ গ্ৰহণ কৰিছে, পিয়লা আৰু কলহ আৰু পিতলৰ পাত্ৰ আৰু বিচনাৰ ধোৱা। তাৰ পিছত ফৰীচীসকলে আৰু শাস্ত্ৰীসকলে তেওঁক সুধিলে, কিয় তোমাৰ শিষ্যসকলে পূৰ্বপুৰুষসকলৰ পৰম্পৰা অনুসৰি নচলে, কিন্তু নোধোৱা হাতেৰে পিঠা খায়? তেওঁ উত্তৰ দি তেওঁলোকক ক'লে যে যিচয়াই তোমালোকৰ বিষয়ে ভালকৈ ভৱিষ্যদ্বাণী কৰিছিল, তোমালোক কপটীয়াসকলৰ বিষয়ে, যেনেকৈ লিখা আছে: এই লোকসকলে ওঁঠেৰে মোক সন্মান কৰে, কিন্তু তেওঁলোকৰ হৃদয় মোৰ পৰা বহু দূৰত আছে; কিন্তু তেওঁলোকে বৃথাই মোক উপাসনা কৰে, মানুহৰ আদেশবোৰ শিক্ষা হিচাপে শিকাই। কাৰণ ঈশ্বৰৰ আদেশ এৰি দি তোমালোকে মানুহৰ পৰম্পৰা ধৰি আছা, কলহ আৰু পিয়লা ধোৱা, আৰু এনেধৰণৰ আন বহুত সদৃশ কাম কৰা। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক কৈছিল, তোমালোকে ঈশ্বৰৰ আদেশ ভালকৈয়ে বাতিল কৰা যাতে তোমালোকৰ পৰম্পৰা ৰাখিব পাৰা। মোচিয়ে কাৰণ কৈছিল, তোমাৰ পিতাক আৰু তোমাৰ মাতৃক সন্মান কৰা, আৰু যিজনে পিতাক বা মাতৃক বেয়া কথা কয়, তেওঁ মৃত্যুৰে মৰক। কিন্তু তোমালোকে কোৱা, যদি কোনো মানুহে পিতাক বা মাতৃক কয়, কৰবান, যিটো উপহাৰ, যিটোৰ দ্বাৰা তুমি মোৰ পৰা উপকৃত হ'ব পাৰিলাহেঁতেন, আৰু তোমালোকে তেওঁক তেওঁৰ পিতাক বা তেওঁৰ মাতৃক একো কৰিবলৈ আৰু নিদিয়া, তোমালোকৰ পৰম্পৰাৰে ঈশ্বৰৰ বাক্য বাতিল কৰি, যিটো তোমালোকে শিকাই দিছা, আৰু এনেকুৱা বহুতো একে ধৰণৰ কাম তোমালোকে কৰা। আৰু সকলো ভিৰক মাতি আনি তেওঁ তেওঁলোকক কৈছিল, তোমালোক সকলোৱে মোৰ কথা শুনা আৰু বুজা। মানুহৰ বাহিৰৰ পৰা তাৰ ভিতৰলৈ প্ৰৱেশ কৰা একোৱেই তাক অশুচি কৰিব নোৱাৰে, কিন্তু যিবোৰ ওলাই আহে সেইবোৰেহে মানুহক অশুচি কৰে। আৰু যেতিয়া তেওঁ ভিৰৰ পৰা ঘৰৰ ভিতৰলৈ প্ৰৱেশ কৰিলে, তেওঁৰ শিষ্যসকলে তেওঁক দৃষ্টান্তটোৰ বিষয়ে সুধিছিল। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক কয়: এইদৰে তোমালোকো বুজাশক্তিহীন আছা নেকি? তোমালোকে এতিয়াও বুজা নাই নেকি যে বাহিৰৰ পৰা মানুহৰ ভিতৰলৈ সোমাই যোৱা সকলো বস্তুৱে

তেওঁক অশুচি কৰিব নোৱাৰে? কাৰণ সেয়া তাৰ হৃদয়ত প্ৰৱেশ নকৰে, কিন্তু পেটত প্ৰৱেশ কৰে, আৰু শৌচাগাৰলৈ বাহিৰ যায়, সকলো খাদ্য শুদ্ধ কৰি। তেওঁ কৈছিল যে মানুহৰ পৰা ওলাই অহা বস্তুটোৱে মানুহক অশুচি কৰে। কাৰণ ভিতৰৰ পৰা মানুহৰ হৃদয়ৰ পৰা বেয়া চিন্তাবোৰ ওলাই আহে, ব্যভিচাৰ, যৌন অনৈতিকতা, হত্যা, চুৰি, লোভ, দুষ্টতা, প্ৰবঞ্চনা, লম্পটতা, কুদৃষ্টি, নিন্দা, অহংকাৰ, মূৰ্খতা; এই সকলো বেয়া বস্তু ভিতৰৰ পৰা ওলাই আহে আৰু মানুহক অশুচি কৰে। আৰু তাৰ পৰা উঠি তেওঁ টাইৰ আৰু চীদোনৰ সীমালৈ গ'ল। আৰু ঘৰত সোমাই তেওঁ কোনোকে জানিবলৈ দিব নিবিচাৰিছিল, আৰু লুকাই থাকিবলৈ সক্ষম নহ'ল। কিয়নো এগৰাকী মহিলাই তেওঁৰ বিষয়ে শুনিছিল, যাৰ সৰু জীয়েকৰ এটা অশুচি আত্মা আছিল, আহি তেওঁৰ ভৰিত পৰিল; কিন্তু সেই মহিলাগৰাকী আছিল গ্ৰীক, জন্মসূত্ৰে চুৰোফৈনিকীয়া; আৰু তাই তেওঁক বিনতি কৰিছিল যাতে তেওঁ তাইৰ জীয়েকৰ পৰা ভূতটো খেদি দিয়ে। যীশুৱে কিন্তু তাইক ক'লে, প্ৰথমে শিশুসকলক সন্তুষ্ট হ'বলৈ দিয়া, কিয়নো শিশুসকলৰ ৰুটি লৈ কুকুৰপোৱালীবোৰক দলিয়াই দিয়াটো ভাল নহয়। তাই উত্তৰ দিলে আৰু তেওঁক কয়: হয়, প্ৰভু; আৰু সৰু কুকুৰবোৰে টেবুলৰ তলত শিশুসকলৰ টুকুৰাবোৰৰ পৰা খায়। আৰু তেওঁ তাইক ক'লে, এই কথাৰ কাৰণে যোৱা, ভূতটো তোমাৰ কন্যাৰ পৰা বাহিৰ হৈ গৈছে। আৰু তাই নিজৰ ঘৰলৈ গৈ শিশুটোক বিচনাৰ ওপৰত শুৱাই থোৱা দেখিলে আৰু ভূতটো ওলাই গৈছিল। আৰু তেওঁ পুনৰ টাইৰ আৰু চিডোনৰ সীমাৰ পৰা বাহিৰলৈ গৈ ডেকাপলিচৰ সীমাবোৰৰ মাজেদি গালীলৰ সাগৰলৈ আহিল। আৰু তেওঁলোকে তেওঁৰ ওচৰলৈ এজন বধিৰ আৰু কথা কোৱাত অসুবিধা থকা মানুহক আনিলে আৰু তেওঁক বিনতি কৰিলে যাতে তেওঁ তেওঁৰ ওপৰত হাত ৰাখে। আৰু তেওঁক ভিৰৰ পৰা নিজাকৈ লৈ গৈ তেওঁ নিজৰ আঙুলিবোৰ তেওঁৰ কাণত সুমুৱাই দিলে, আৰু থুই পেলাই তেওঁৰ জিভা স্পৰ্শ কৰিলে, আৰু স্বৰ্গলৈ চাই তেওঁ দীৰ্ঘনিশ্বাস পেলালে আৰু তেওঁক কয়: ইফ্ফাথা, যি হ'ল খোল খোৱা হওক। আৰু তৎক্ষণাৎ তেওঁৰ কাণ খোলা হ'ল আৰু তেওঁৰ জিভাৰ বন্ধন মুক্ত হ'ল, আৰু তেওঁ শুদ্ধভাৱে কথা কৈছিল। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক আদেশ দিলে যাতে কাকো নকয়, কিন্তু

তেওঁ তেওঁলোকক যিমানেই আদেশ দিছিল, সিমানেই অধিক প্ৰচাৰ কৰিছিল। আৰু তেওঁলোক অতিশয় বিস্মিত হৈ কৈছিল, তেওঁ সকলো ভালকৈ কৰিছে, আৰু বধিৰসকলক শুনিবলৈ আৰু বোবাসকলক কথা ক'বলৈ শক্তি দিয়ে।

8

সেই দিনবোৰত পুনৰ বহুত ভিৰ থকাত আৰু তেওঁলোকৰ খাবলৈ একো নথকাত, যীচুৱে তেওঁৰ শিষ্যসকলক মাতি তেওঁলোকক ক'লে: মই ভিৰৰ ওপৰত দয়া অনুভৱ কৰিছো, কাৰণ ইতিমধ্যে তিনি দিন তেওঁলোকে মোৰ লগত আছে আৰু তেওঁলোকৰ খাবলৈ একো নাই; আৰু যদি মই তেওঁলোকক উপবাসে তেওঁলোকৰ ঘৰলৈ পঠাওঁ, তেওঁলোক বাটত দুৰ্বল হৈ পৰিব; কাৰণ তেওঁলোকৰ কিছুমান দূ�ৰৰ পৰা আহিছে। আৰু তেওঁৰ শিষ্যসকলে তেওঁক উত্তৰ দিলে, এই নিৰ্জন ঠাইত ক'ৰ পৰা কোনোবাই ইয়াত পিঠাৰে এইসকলক তৃপ্ত কৰিবলৈ সক্ষম হ'ব? আৰু তেওঁ তেওঁলোকক সুধিলে: তোমালোকৰ কিমানখন পিঠা আছে? তেওঁলোকে ক'লে: সাতটা। আৰু তেওঁ ভিৰক মাটিত বহিবলৈ আদেশ দিলে, আৰু সাতটা পিঠা লৈ ধন্যবাদ দি তেওঁ ভাঙিলে আৰু তেওঁৰ শিষ্যসকলক দিলে যাতে তেওঁলোকে পৰিবেশন কৰে, আৰু তেওঁলোকে ভিৰক পৰিবেশন কৰিলে। আৰু তেওঁলোকৰ কেইটামান সৰু মাছ আছিল, আৰু সেইবোৰক আশীৰ্বাদ কৰি তেওঁ সেইবোৰো পৰিবেশন কৰিবলৈ ক'লে। তেওঁলোকে খাইলে আৰু সন্তুষ্ট হ'ল, আৰু অৱশিষ্ট টুকুৰাবোৰৰ সাতটা টোপোলা তুলি ল'লে। আছিল কিন্তু প্ৰায় চাৰি হাজাৰ, আৰু তেওঁ তেওঁলোকক বিদায় দিলে। আৰু তেওঁ তৎক্ষণাৎ তেওঁৰ শিষ্যসকলৰ সৈতে নাৱত উঠি দলমনুথা অঞ্চললৈ আহিল। আৰু ফৰীচীসকল বাহিৰলৈ গ'ল আৰু তেওঁৰ লগত তৰ্ক কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিলে, স্বৰ্গৰ পৰা চিন বিচাৰি তেওঁক পৰীক্ষা কৰিলে। আৰু তেওঁৰ আত্মাত গভীৰভাৱে কেঁকাই তেওঁ কয়: এই প্ৰজন্মই কিয় চিন বিচাৰি আছে? মই

তোমালোকক সঁচাকৈ কওঁ, যদি এই প্ৰজন্মক চিন দিয়া হ'ব। আৰু তেওঁলোকক এৰি নাৱত উঠি তেওঁ পুনৰ গ'ল। আৰু তেওঁলোকে পাউৰুটি লোৱা পাহৰি গৈছিল, আৰু নাৱত তেওঁলোকৰ লগত এটা পাউৰুটিৰ বাহিৰে আন একো নাছিল। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক আদেশ দি কৈছিল, চোৱা, ফৰীচীসকলৰ খমিৰৰ পৰা আৰু হেৰোদৰ খমিৰৰ পৰা সাৱধান হোৱা। আৰু তেওঁলোকে এজনে আনজনৰ লগত তৰ্ক কৰি কৈছিল যে আমাৰ ওচৰত পিঠা নাই। আৰু জানি যীশুৱে তেওঁলোকক কয়, তোমালোকে কিয় চিন্তা কৰি আছা যে তোমালোকৰ ৰুটি নাই? তোমালোকে এতিয়াও বুজা নাই নে উপলব্ধি কৰা নাই নেকি? তোমালোকৰ হৃদয় এতিয়াও কঠিন হৈ আছে নেকি? চকু থকাৰ পিছতো তোমালোকে নেদেখা, আৰু কাণ থকাৰ পিছতো নুশুনা? আৰু তোমালোকে মনত নাৰাখা নেকি? যেতিয়া মই পাঁচটা পিঠা পাঁচ হাজাৰৰ মাজত ভাঙিলোঁ, আৰু তোমালোকে কিমান টোপোলা টুকুৰাৰে ভৰা তুলি লৈছিলা? তেওঁলোকে তেওঁক কয়: বাৰটা। যেতিয়া কিন্তু সাতটা চাৰি হাজাৰৰ বাবে, কিমান টোপোলা ভাঙি যোৱা টুকুৰা তুমি তুলি লৈছিলা? তেওঁলোকে ক'লে: সাতটা। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক কৈছিল, এতিয়াও নুবুজা নেকি? আৰু তেওঁ বৈৎচৈদালৈ আহে। আৰু তেওঁলোকে তেওঁৰ ওচৰলৈ এজন অন্ধ মানুহ আনিলে আৰু তেওঁলোকে তেওঁক অনুৰোধ কৰিলে যাতে তেওঁ তাক স্পৰ্শ কৰে। আৰু অন্ধজনৰ হাত ধৰি তেওঁ তাক গাঁৱৰ বাহিৰলৈ লৈ গ'ল, আৰু তাৰ চকুত থুই দি, তাৰ ওপৰত হাত ৰাখি তেওঁ তাক সুধিলে যে তেওঁ কিবা দেখা পায় নেকি। আৰু ওপৰলৈ চাই তেওঁ ক'লে, মই মানুহবোৰক গছৰ দৰে খোজ কাঢ়ি থকা দেখিছোঁ। তাৰ পিছত তেওঁ পুনৰ তেওঁৰ চকুৰ ওপৰত হাত ৰাখিলে আৰু তেওঁক ওপৰলৈ চাবলৈ কৰিলে, আৰু তেওঁ পুনৰ স্থাপিত হ'ল, আৰু তেওঁ সকলোকে স্পষ্টভাৱে চালে। আৰু তেওঁ তাক তাৰ ঘৰলৈ পঠিয়ালে আৰু ক'লে, তুমি গাঁৱত সোমাবা নহয় আৰু গাঁৱৰ কাকো একো নক'বা। আৰু যীচু আৰু তেওঁৰ শিষ্যসকল ফিলিপৰ কৈচৰিয়াৰ গাওঁসমূহলৈ বাহিৰ হ'ল, আৰু পথত তেওঁ তেওঁৰ শিষ্যসকলক সুধিছিল, তেওঁলোকক কৈ, মানুহবোৰে মোক কোন বুলি কয়? তেওঁলোকে উত্তৰ দিলে, যোহন বাপ্তিস্মদাতা, আৰু আন কিছুমানে এলিয়া, আন কিছুমানে ভাববাদীসকলৰ এজন।

আৰু তেওঁ নিজে তেওঁলোকক কয়: কিন্তু তোমালোকে মোক কোন বুলি কোৱা? উত্তৰ দি পিতৰে তেওঁক কয়: তুমিয়েই খ্ৰীষ্ট। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক ধমকি দিলে যাতে তেওঁলোকে কাকো তেওঁৰ বিষয়ে নকয়। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক শিকাবলৈ আৰম্ভ কৰিলে যে মানুহৰ পুত্ৰই বহুত কষ্ট ভোগ কৰা প্ৰয়োজন, আৰু পৰিচাৰকসকলৰ পৰা আৰু প্ৰধান পুৰোহিতসকলৰ পৰা আৰু শাস্ত্ৰীসকলৰ পৰা অগ্ৰাহ্য হোৱা, আৰু হত্যা হোৱা, আৰু তিনি দিনৰ পিছত পুনৰ উঠা; আৰু সাহসেৰে তেওঁ এই কথা কৈছিল। আৰু পিতৰে তেওঁক লগত লৈ তেওঁক তিৰস্কাৰ কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিলে। কিন্তু তেওঁ ঘূৰি নিজৰ শিষ্যসকলক দেখি পিতৰক তিৰস্কাৰ কৰি ক'লে, মোৰ পাছলৈ যোৱা, চয়তান, কাৰণ তুমি ঈশ্বৰৰ বিষয়বোৰ নাভাবি মানুহৰ বিষয়বোৰহে ভাবিছা। আৰু তেওঁ ভিৰক তেওঁৰ শিষ্যসকলৰ সৈতে মাতি আনি তেওঁলোকক ক'লে, যিকোনোৱে মোৰ পাছত অনুসৰণ কৰিব বিচাৰে, তেওঁ নিজকে অস্বীকাৰ কৰক আৰু তেওঁৰ ক্ৰুশ তুলি লওক, আৰু মোক অনুসৰণ কৰক। যিজনে নিজৰ আত্মা ৰক্ষা কৰিব বিচাৰে, তেওঁ ইয়াক হেৰুৱাব, কিন্তু যিজনে মোৰ কাৰণে আৰু শুভবাৰ্তাৰ কাৰণে নিজৰ আত্মা হেৰুৱাব, তেওঁ ইয়াক ৰক্ষা কৰিব। কিয় লাভ হ'ব মানুহৰ যদি তেওঁ সমগ্ৰ জগতখন লাভ কৰে, আৰু নিজৰ আত্মা হেৰুৱায়? নাইবা মানুহে নিজৰ আত্মাৰ বিনিময়ত কি দিব? কাৰণ যদি কোনোৱে এই ব্যভিচাৰিণী আৰু পাপী প্ৰজন্মত মোক আৰু মোৰ বাক্যবোৰৰ বাবে লাজ পায়, তেন্তে মানুহৰ পুত্ৰয়ো তাৰ বাবে লাজ পাব যেতিয়া তেওঁ তেওঁৰ পিতৃৰ গৌৰৱত পবিত্ৰ দূতসকলৰ সৈতে আহিব।

9

আৰু তেওঁ তেওঁলোকক কৈছিল, সঁচাকৈ মই তোমালোকক কওঁ যে ইয়াত থিয় হৈ থকা কিছুমান লোক আছে, যিসকলে মৃত্যুৰ সোৱাদ নল'ব যেতিয়ালৈকে তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য শক্তিৰে আহি থকা নেদেখে। আৰু ছয় দিনৰ পাছত যীচুৱে পিতৰক আৰু যাকোবক

আৰু যোহনক লগত ল'লে আৰু তেওঁলোকক এখন ওখ পৰ্বতলৈ নিজে অকলে লৈ গ'ল আৰু তেওঁলোকৰ সন্মুখত ৰূপান্তৰিত হ'ল, আৰু তেওঁৰ কাপোৰবোৰ জিলিকি উঠিল, বৰফৰ দৰে অতি বগা হ'ল, যেনেকৈ পৃথিৱীত ধোবাই এনেদৰে বগা কৰিব নোৱাৰে। আৰু তেওঁলোকৰ আগত এলিয়া মোচিৰ সৈতে দেখা দিলে, আৰু তেওঁলোকে যীচুৰ সৈতে কথা পাতি আছিল। আৰু উত্তৰ দি পিতৰে যীচুক কয়, ৰাব্বি, আমাৰ ইয়াত থকাটো ভাল; আৰু আমি তিনিটা তম্বু বনাওঁ, আপোনাৰ বাবে এটা আৰু মোচিৰ বাবে এটা আৰু এলিয়াৰ বাবে এটা। কাৰণ তেওঁ জানা নাছিল কি ক'ব লাগে, কিয়নো তেওঁলোক আতংকিত আছিল। আৰু এখন মেঘে তেওঁলোকক ঢাকি ধৰিলে, আৰু মেঘৰ পৰা এটা কণ্ঠ আহি ক'লে, এই মোৰ প্ৰিয় পুত্ৰ, তেওঁৰ কথা শুনা। আৰু হঠাতে চাৰিওফালে চাই তেওঁলোকে আৰু কাকো দেখা নাপালে, কিন্তু যীচুক কেৱল তেওঁলোকৰ লগত। তেওঁলোকে পাহাৰৰ পৰা নামি আহোঁতে তেওঁ তেওঁলোকক কঠোৰভাৱে আদেশ দিলে যাতে তেওঁলোকে যি দেখিছিল সেয়া কাকো নকয়, যেতিয়ালৈকে মানুহৰ পুত্ৰ মৃতসকলৰ পৰা উঠা নহয়। আৰু তেওঁলোকে সেই কথা নিজৰ মাজতে ৰাখিলে, নিজৰ মাজত আলোচনা কৰি যে মৃতসকলৰ পৰা উঠা মানে কি। আৰু তেওঁলোকে তেওঁক সুধিছিল কৈ, শাস্ত্ৰীসকলে কয় যে এলিয়া প্ৰথমে আহিব লাগিব। কিন্তু তেওঁ উত্তৰ দি তেওঁলোকক ক'লে, এলিয়া নিশ্চয়ে প্ৰথমে আহি সকলো পুনৰ স্থাপন কৰে, আৰু মানুহৰ পুত্ৰৰ বিষয়ে কেনেকৈ লিখা আছে যে তেওঁ বহুত কষ্ট ভোগ কৰিব আৰু অৱজ্ঞাৰ পাত্ৰ হ'ব? কিন্তু মই তোমালোকক কওঁ যে এলিয়া আহিছে, আৰু তেওঁলোকে তেওঁক যিমান ইচ্ছা কৰিছিল সেইমতে কৰিলে, যেনেকৈ তেওঁৰ বিষয়ে লিখা আছে। আৰু আহি শিষ্যসকলৰ ওচৰলৈ তেওঁ তেওঁলোকৰ চাৰিওফালে বহুত ভিৰ দেখিলে, আৰু শাস্ত্ৰীসকলে তেওঁলোকৰ সৈতে তৰ্ক কৰি আছিল। আৰু তৎক্ষণাৎ সকলো ভিৰে তেওঁক দেখি আচৰিত হ'ল, আৰু দৌৰি আহি তেওঁক সম্ভাষণ জনালে। আৰু তেওঁ শাস্ত্ৰীসকলক সুধিলে, তোমালোকে নিজৰ মাজত কি বিষয়ে বিতৰ্ক কৰি আছা? আৰু ভিৰৰ পৰা এজনে উত্তৰ দি ক'লে, শিক্ষক, মই মোৰ পুত্ৰক তোমাৰ ওচৰলৈ আনিলোঁ, যাৰ এটা মূক আত্মা আছে। আৰু য'তে তাক ধৰে, তাক পেলাই দিয়ে, আৰু ফেন উঠে আৰু তাৰ

দাঁত কৰচে, আৰু শুকাই যায়, আৰু মই তোমাৰ শিষ্যসকলক কলোঁ যাতে ইয়াক খেদাই দিয়ে, আৰু তেওঁলোকে নোৱাৰিলে। আৰু তেওঁ উত্তৰ দি তেওঁক কয়: হে অবিশ্বাসী প্ৰজন্ম, কিমান কাললৈকে মই তোমালোকৰ ওচৰত থাকিম? কিমান দিনলৈকে মই তোমালোকক সহ্য কৰিম? তাক মোৰ ওচৰলৈ আনা। আৰু তেওঁলোকে তেওঁক তেওঁৰ ওচৰলৈ লৈ আনিলে। আৰু তাক দেখাৰ লগে লগে আত্মাই তাক আক্ৰমণ কৰিলে, আৰু তেওঁ মাটিত পৰি ফেন উলিয়াই বাগৰিবলৈ ধৰিলে। আৰু তেওঁ তাৰ দেউতাকক সুধিলে: কিমান সময় হৈছে যেতিয়াৰ পৰা এইটো তাৰ লগত হৈছে? তেওঁ ক'লে: শৈশৱৰ পৰা। আৰু প্ৰায়ে তাক জুইত পেলাইছে আৰু পানীত পেলাইছে, যাতে তাক নষ্ট কৰে, কিন্তু যদি তুমি কিবা কৰিব পাৰা, আমাৰ ওপৰত কৰুণা কৰি আমাক সহায় কৰা। কিন্তু যীশুৱে তেওঁক ক'লে, যদি তুমি বিশ্বাস কৰিবলৈ সক্ষম, বিশ্বাস কৰা জনৰ বাবে সকলো সম্ভৱ। আৰু তৎক্ষণাৎ চিঞৰি উঠি শিশুটোৰ পিতাকে চকুলোৰে সৈতে কৈছিল: মই বিশ্বাস কৰোঁ, প্ৰভু; মোৰ অবিশ্বাসক সহায় কৰক। যীশুৱে দেখি যে ভিৰ দৌৰি আহিছে, অশুচি আত্মাক তিৰস্কাৰ কৰি তাক ক'লে, হে বোবা আৰু কলা আত্মা, মই তোমাক আদেশ দিওঁ, তাৰ পৰা ওলাই যোৱা আৰু তাৰ ভিতৰলৈ আৰু কেতিয়াও নোসোমাবা। আৰু চিঞৰ মাৰি আৰু তাক বহুত খিচিৰি কৰি ওলাই গ'ল, আৰু সি মৃতৰ দৰে হ'ল, যাতে বহুতে ক'লে যে সি মৰিল। কিন্তু যীশুৱে তাৰ হাত ধৰি তাক তুলিলে, আৰু তেওঁ উঠিল। আৰু তেওঁ ঘৰত প্ৰৱেশ কৰাৰ পিছত তেওঁৰ শিষ্যসকলে তেওঁক নিজে সুধিছিল, আমি ইয়াক কিয় খেদাব নোৱাৰিলোঁ? আৰু তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, এই জাতি কাৰো দ্বাৰা বাহিৰ কৰিব নোৱাৰি যদি প্ৰাৰ্থনা আৰু উপবাসৰ দ্বাৰা নহয়। আৰু তাৰ পৰা ওলাই গৈ তেওঁলোকে গালীলৰ মাজেৰে পাৰ হৈ গৈ আছিল, আৰু তেওঁ ইচ্ছা কৰা নাছিল যে কোনোবাই জানিব, কিয়নো তেওঁ তেওঁৰ শিষ্যসকলক শিকাই আছিল আৰু তেওঁলোকক কৈ আছিল যে মানুহৰ পুত্ৰক মানুহৰ হাতত শোধাই দিয়া হ'ব, আৰু তেওঁলোকে তেওঁক হত্যা কৰিব, আৰু হত্যা কৰা হোৱাৰ পিছত তৃতীয় দিনা তেওঁ উঠিব। তেওঁলোকে কিন্তু সেই কথা বুজা নাছিল, আৰু তেওঁক সোধিবলৈ ভয় কৰিছিল। আৰু তেওঁ কাপাৰ্নাউমলৈ আহিল, আৰু ঘৰত থাকোঁতে

তেওঁ তেওঁলোকক সুধিলে, তোমালোকে পথত নিজৰ মাজত কি আলোচনা কৰিছিলা? কিন্তু তেওঁলোক নীৰৱ আছিল, কাৰণ তেওঁলোকে বাটত ইজনে সিজনৰ লগত আলোচনা কৰিছিল যে কোন অধিক মহান। আৰু বহি তেওঁ বাৰজনক মাতিলে আৰু তেওঁলোকক ক'লে, যদি কোনোবাই প্ৰথম হ'ব বিচাৰে, তেওঁ সকলোৰে শেষ হ'ব আৰু সকলোৰে সেৱক হ'ব। আৰু এটা শিশুক লৈ তেওঁ তাক সিহঁতৰ মাজত থিয় কৰালে, আৰু তাক কোলাত লৈ তেওঁ সিহঁতক ক'লে· যদি কোনোৱে এনে শিশুসকলৰ এটাক মোৰ নামত গ্ৰহণ কৰে, তেওঁ মোক গ্ৰহণ কৰে· আৰু যদি কোনোৱে মোক গ্ৰহণ কৰে, তেওঁ মোক গ্ৰহণ নকৰে, কিন্তু মোক পঠোৱা জনক গ্ৰহণ কৰে। যোহনে তেওঁক উত্তৰ দি ক'লে, শিক্ষক, আমি এজন মানুহক আপোনাৰ নামত ভূত খেদাই থকা দেখিলোঁ, যিজনে আমাক অনুসৰণ নকৰে, আৰু আমি তেওঁক নিষেধ কৰিলোঁ, কাৰণ তেওঁ আমাক অনুসৰণ নকৰে। কিন্তু যীশুৱে ক'লে, তেওঁক বাধা নিদিবা, কাৰণ এনে কোনো নাই যিয়ে মোৰ নামত শক্তিশালী কাৰ্য কৰিব আৰু সোনকালে মোৰ বিষয়ে বেয়া ক'ব পাৰিব। যি তোমালোকৰ বিৰুদ্ধে নহয়, সি তোমালোকৰ পক্ষত আছে। কাৰণ যিজনে তোমালোকক মোৰ নামত পানীৰ পিয়লা পান কৰায়, কাৰণ তোমালোক খ্ৰীষ্টৰ, সঁচাকৈ মই তোমালোকক কওঁ, তেওঁ তেওঁৰ পুৰস্কাৰ কেতিয়াও নহেৰুৱাব। আৰু যি কোনোৱে মোত বিশ্বাস কৰা এই সৰু সকলৰ এজনক বিঘ্ন কৰিব, তেওঁৰ বাবে অধিক ভাল হ'লহেঁতেন যদি তেওঁৰ ডিঙিত এটা জাঁতশিল ওলমাই সাগৰত পেলোৱা হ'লহেঁতেন। আৰু যদি তোমাৰ হাতে তোমাক বিঘিনি জন্মায়, তাক কাটি পেলোৱা; খোৰা হৈ জীৱনত প্ৰৱেশ কৰা তোমাৰ বাবে ভাল, দুখন হাত থাকি জাহান্নামলৈ যোৱাতকৈ, সেই নুনুমা জুইলৈ, য'ত সিহঁতৰ পোক নমৰে আৰু জুই নুনুমে। আৰু যদি তোমাৰ ভৰিয়ে তোমাক উজুটি খুৱায়, তাক কাটি পেলোৱা; খোৰা হৈ জীৱনত প্ৰৱেশ কৰা তোমাৰ বাবে ভাল, বা দুখন ভৰি থকা অৱস্থাত গেহেন্নাত পেলোৱা হোৱা, সেই নুনুমা জুইত, য'ত সিহঁতৰ পোক নমৰে আৰু জুই নুনুমে। আৰু যদি তোমাৰ চকুৱে তোমাক বিঘিনি কৰে, তাক উলিয়াই পেলোৱা; তোমাৰ বাবে ভাল হ'ব এটা চকুৰে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যত প্ৰৱেশ কৰা, বা দুটা চকু থকা অৱস্থাত জুইৰ নৰকলৈ যোৱা, য'ত সিহঁতৰ পোক নমৰে আৰু জুই নুনুমায়।

কাৰণ প্ৰত্যেককে অগ্নিৰে লৱণযুক্ত কৰা হ'ব, আৰু প্ৰত্যেক বলিদান লৱণেৰে লৱণযুক্ত কৰা হ'ব। নিমখ ভাল; কিন্তু যদি নিমখটো নিমখহীন হৈ যায়, তেন্তে কিহেৰে তোমালোকে ইয়াক সোৱাদযুক্ত কৰিবা? তোমালোকে নিজৰ বাবে নিমখ ৰাখা আৰু এজনে আনজনৰ লগত শান্তিত থাকা।

10

আৰু তাৰ পৰা উঠি তেওঁ যিহূদিয়াৰ সীমালৈ যৰ্দ্দনৰ সিপাৰেৰে আহিল, আৰু পুনৰ ভিৰ তেওঁৰ ওচৰত একত্ৰিত হ'ল, আৰু তেওঁ যেনেকৈ অভ্যস্ত আছিল, তেনেকৈ পুনৰ তেওঁলোকক শিকাইছিল। আৰু ফৰীচীসকলে ওচৰ চাপি আহি তেওঁক পৰীক্ষা কৰি সুধিছিল যে এজন পুৰুষে পত্নীক ত্যাগ কৰাৰ অনুমতি আছে নেকি। কিন্তু তেওঁ উত্তৰ দি তেওঁলোকক ক'লে, মোচিয়ে তোমালোকক কি আদেশ দিছিল? তেওঁলোকে কিন্তু ক'লে, মোচিয়ে বিবাহ বিচ্ছেদৰ পত্ৰ লিখি বিবাহ বিচ্ছেদ কৰিবলৈ অনুমতি দিছিল। আৰু উত্তৰ দি যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, তোমালোকৰ হৃদয়ৰ কঠোৰতাৰ কাৰণে তেওঁ তোমালোকলৈ এই আদেশ লিখিলে; কিন্তু সৃষ্টিৰ আৰম্ভণিৰ পৰা ঈশ্বৰে তেওঁলোকক পুৰুষ আৰু স্ত্ৰী কৰিলে; এই কাৰণে মানুহে তাৰ পিতৃক আৰু মাতৃক এৰিব আৰু তাৰ পত্নীৰ লগত সংযুক্ত হ'ব, আৰু দুয়ো এক শৰীৰ হ'ব। সেয়েহে তেওঁলোক আৰু দুজন নহয়, কিন্তু এক শৰীৰ; সেয়েহে যিটো ঈশ্বৰে একেলগে যোৰা লগাইছে, মানুহে পৃথক নকৰক। আৰু ঘৰৰ ভিতৰত পুনৰ শিষ্যসকলে এই বিষয়ে তেওঁক সুধিছিল, আৰু তেওঁ তেওঁলোকক কয়: যিকোনোৱে নিজৰ পত্নীক ত্যাগ কৰে আৰু আন এগৰাকীক বিয়া কৰায়, তেওঁ তাইৰ বিৰুদ্ধে ব্যভিচাৰ কৰে; আৰু যদি কোনো পত্নীয়ে নিজৰ স্বামীক ত্যাগ কৰি আন এজনক বিয়া কৰায়, তাই ব্যভিচাৰ কৰে। আৰু তেওঁলোকে তেওঁৰ ওচৰলৈ শিশুসকলক আনিছিল, যাতে তেওঁ তেওঁলোকক স্পৰ্শ কৰে। কিন্তু শিষ্যসকলে আনোঁতাসকলক ধমকি দিছিল। দেখি যীশুৱে

ক্রোধিত হ'ল আৰু তেওঁলোকক ক'লে, শিশুসকলক মোৰ ওচৰলৈ আহিবলৈ দিয়া, আৰু তেওঁলোকক বাধা নিদিবা; কাৰণ ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য এনেকুৱাসকলৰ। মই তোমালোকক সঁচাকৈ কওঁ, যিজনে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য এটা শিশুৰ দৰে গ্ৰহণ নকৰে, তেওঁ তাত প্ৰৱেশ নকৰিব। আৰু সিহঁতক আলিংগন কৰি তেওঁ হাত সিহঁতৰ ওপৰত ৰাখি আশীৰ্বাদ কৰিলে। আৰু তেওঁ পথত ওলাই যোৱাৰ সময়ত এজন দৌৰি আহি আঁঠু কাঢ়ি তেওঁক সুধিলে, হে সৎ শিক্ষক, মই কি কৰিম যাতে অনন্ত জীৱনৰ উত্তৰাধিকাৰী হ'ব পাৰোঁ? আৰু যীশুৱে তেওঁক ক'লে: তুমি মোক ভাল বুলি কিয় কোৱা? ঈশ্বৰক বাদ দি কোনো এজনো ভাল নহয়। তুমি আদেশসমূহ জানা: ব্যভিচাৰ নকৰিবা, হত্যা নকৰিবা, চুৰি নকৰিবা, মিছা সাক্ষ্য নিদিবা, প্ৰতাৰণা নকৰিবা, তোমাৰ পিতা-মাতাক সন্মান কৰা। কিন্তু তেওঁ উত্তৰ দি তেওঁক ক'লে, শিক্ষক, এই সকলোবোৰ মই মোৰ যৌৱনৰ পৰা পালন কৰি আহিছোঁ। যীশুৱে কিন্তু তেওঁলৈ চাই তেওঁক প্ৰেম কৰিলে আৰু তেওঁক ক'লে, এটা বস্তুৰ তুমি অভাৱ। যদি তুমি সিদ্ধ হ'বলৈ বিচাৰা, যোৱা, তোমাৰ যিমান আছে বিক্ৰী কৰা আৰু দৰিদ্ৰসকলক দিয়া, আৰু তুমি স্বৰ্গত ধন পাবা, আৰু আহা, তোমাৰ ক্ৰুশ তুলি মোক অনুসৰণ কৰা। কিন্তু সেই কথাত বিষণ্ণ হৈ তেওঁ দুখিত হৈ গুচি গ'ল, কাৰণ তেওঁৰ বহুত সম্পত্তি আছিল। আৰু চাৰিওফালে চাই যীচুৱে তেওঁৰ শিষ্যসকলক কয়, ধন থকা লোকসকলে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যত প্ৰৱেশ কৰিবলৈ কিমান কঠিন! আৰু শিষ্যসকল তেওঁৰ কথাত আচৰিত হ'ল। যীচুৱে পুনৰ উত্তৰ দি তেওঁলোকক কয়, হে সন্তান সকল, ধন-সম্পত্তিৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰা সকলৰ বাবে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যত প্ৰৱেশ কৰা কিমান কঠিন! এজন ধনী মানুহ ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যত প্ৰৱেশ কৰাতকৈ এটা উটে বেজীৰ ফুটাৰে সোমোৱা সহজ। তেওঁলোকে কিন্তু অত্যধিকভাৱে বিস্মিত হৈছিল আৰু নিজৰ মাজত কৈছিল, তেন্তে কোনে পৰিত্ৰাণ পাব পাৰিব? তেওঁলোকলৈ চাই যীচুৱে কয়, মানুহৰ পক্ষে অসম্ভৱ, কিন্তু ঈশ্বৰৰ পক্ষে নহয়, কাৰণ ঈশ্বৰৰ পক্ষে সকলো সম্ভৱ। পিতৰে তেওঁক ক’বলৈ আৰম্ভ কৰিলে, চোৱা, আমি সকলো এৰিলোঁ আৰু তোমাক অনুসৰণ কৰিলোঁ। উত্তৰ দি যীশুৱে ক'লে, সঁচাকৈ মই তোমালোকক কওঁ, কোনো এজনো নাই যি মোৰ কাৰণে আৰু সুসমাচাৰৰ কাৰণে ঘৰ বা ভাতৃসকল বা ভগ্নীসকল বা পিতা বা

মাতা বা পত্নী বা সন্তান বা খেতি এৰি দিছে, যদি সি এশগুণ নাপায় এতিয়া এই সময়ত ঘৰবোৰ আৰু ভাতৃসকল আৰু ভগ্নীসকল আৰু পিতা আৰু মাতা আৰু সন্তান আৰু খেতিবোৰ তাড়নাৰ সৈতে, আৰু আহিবলগীয়া যুগত অনন্ত জীৱন। কিন্তু বহুতো প্ৰথম শেষ হ'ব আৰু শেষ প্ৰথম হ'ব। তেওঁলোক বাটত যিৰূচালেমলৈ উঠি গৈ আছিল, আৰু যীচুৱে তেওঁলোকক আগুৱাই লৈ গৈ আছিল, আৰু তেওঁলোক আচৰিত হৈছিল, আৰু অনুসৰণ কৰি তেওঁলোক ভয় খাইছিল। আৰু পুনৰ বা�ৰজনক লগত লৈ তেওঁ তেওঁলোকক তেওঁৰ লগত ঘটিবলগীয়া কথাবোৰ ক'বলৈ আৰম্ভ কৰিলে, যে চোৱা আমি যিৰূচালেমলৈ উঠি গৈ আছোঁ আৰু মানুহৰ পুত্ৰক প্ৰধান পুৰোহিতসকল আৰু শাস্ত্ৰীসকলৰ হাতত শোধাই দিয়া হ'ব, আৰু তেওঁলোকে তেওঁক মৃত্যুদণ্ডৰ শাস্তি দিব আৰু তেওঁক জাতিবোৰৰ হাতত শোধাই দিব, আৰু তেওঁলোকে তেওঁক ঠাট্টা কৰিব আৰু তেওঁক কোবাব আৰু তেওঁৰ ওপৰত থুই পেলাব আৰু তেওঁক হত্যা কৰিব, আৰু তৃতীয় দিনা তেওঁ পুনৰ উঠিব। আৰু জেবদিয়ৰ পুত্ৰ যাকোব আৰু যোহনে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, শিক্ষক, আমি ইচ্ছা কৰোঁ যে আমি যি বিচাৰোঁ আপুনি আমাৰ বাবে কৰক। কিন্তু তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, তোমালোকে মোক তোমালোকৰ বাবে কি কৰিবলৈ বিচাৰা? তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, আমাক এই অনুগ্ৰহ কৰক যাতে এজনে আপোনাৰ সোঁফালে আৰু এজনে আপোনাৰ বাওঁফালে আপোনাৰ মহিমাত বহিব পাৰোঁ। যীশুৱে তেওঁলোকক ক'লে: তোমালোকে নাজানা তোমালোকে কি বিচাৰি আছা। তোমালোকে সেই পিয়ালা পান কৰিব পাৰা যি মই পান কৰোঁ, আৰু সেই বাপ্তিস্ম যি মই বাপ্তাইজিত হওঁ বাপ্তাইজিত হ'ব পাৰা? তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে: আমি পাৰোঁ। যীশুৱে তেওঁলোকক ক'লে: যি পিয়লা মই পান কৰোঁ তোমালোকে পান কৰিবা, আৰু যি বাপ্তিস্ম মই বাপ্তাইজিত হওঁ তোমালোকে বাপ্তাইজিত হ'বা; কিন্তু মোৰ সোঁফালে আৰু বাওঁফালে বহা মোৰ দিয়া নহয়, কিন্তু যিসকলৰ বাবে প্ৰস্তুত কৰা হৈছে তেওঁলোকৰ বাবে। আৰু দহজনে শুনি যাকোব আৰু যোহনৰ বিষয়ে ক্ৰোধিত হ'বলৈ আৰম্ভ কৰিলে। যীশুৱে তেওঁলোকক মাতি আনি তেওঁলোকক কয়: তোমালোকে জানা যে যিসকলে জাতিবোৰৰ ওপৰত শাসন কৰা বুলি দেখা যায়

তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ ওপৰত প্ৰভুত্ব কৰে আৰু তেওঁলোকৰ মহান লোকসকলে তেওঁলোকৰ ওপৰত কৰ্তৃত্ব চলায়; কিন্তু তোমালোকৰ মাজত এনেকুৱা নহ'ব, বৰং যিকোনোৱে তোমালোকৰ মাজত মহান হ'ব বিচাৰে তেওঁ তোমালোকৰ সেৱক হ'ব, আৰু যিকোনোৱে তোমালোকৰ মাজত প্ৰথম হ'ব বিচাৰে তেওঁ সকলোৰে দাস হ'ব; আৰু কিয়নো মানুহৰ পুত্ৰ সেৱা পাবলৈ অহা নাই, বৰং সেৱা কৰিবলৈ আহিছে, আৰু বহুতৰ সলনি তেওঁৰ প্ৰাণ মুক্তিৰ মূল্য হিচাপে দিবলৈ আহিছে। আৰু তেওঁলোক যিৰীহোলৈ আহে। আৰু তেওঁ যিৰীহোৰ পৰা ওলাই যোৱাৰ সময়ত তেওঁৰ শিষ্যসকলৰ সৈতে আৰু যথেষ্ট ভিৰৰ সৈতে, টিমাইয়াছৰ পুত্ৰ বাৰ্টিমাইয়াছ অন্ধই বাটৰ কাষত বহি ভিক্ষা কৰি আছিল। আৰু এইটো শুনি যে যীচু নাজৰীয়া আছে, তেওঁ চিঞৰিবলৈ আৰু কবলৈ আৰম্ভ কৰিলে, দায়ুদৰ পুত্ৰ যীচু, মোক দয়া কৰা। আৰু বহুতে তেওঁক ধমকি দিছিল যাতে তেওঁ নীৰৱ হয়, কিন্তু তেওঁ বহুত অধিক চিঞৰিছিল, দায়ূদৰ পুত্ৰ, মোক দয়া কৰা। আৰু যীচুৱে থিয় হৈ ক'লে, তাক মাতা, আৰু তেওঁলোকে অন্ধজনক মাতি তাক ক'লে, সাহস কৰা, উঠা, তেওঁ তোমাক মাতিছে। কিন্তু তেওঁ নিজৰ কাপোৰখন পেলাই দি উঠি যীচুৰ ওচৰলৈ আহিল। আৰু উত্তৰ দি যীচুৱে তেওঁক কয়, তুমি কি বিচাৰা মই কৰিম? আৰু অন্ধজনে তেওঁক ক'লে: ৰাব্বুনি, মই যাতে পুনৰ দেখা পাওঁ। আৰু যীচুৱে তেওঁক ক'লে: যোৱা, তোমাৰ বিশ্বাসে তোমাক ৰক্ষা কৰিছে। আৰু তৎক্ষণাৎ তেওঁ দৃষ্টি পালে, আৰু পথত যীচুক অনুসৰণ কৰিলে।

11

আৰু যেতিয়া তেওঁলোকে যিৰূচালেমলৈ, বৈৎফগী আৰু বৈথনিয়ালৈ জলফাই গছৰ পাহাৰৰ ফালে ওচৰ চাপে, তেওঁ তেওঁৰ শিষ্যসকলৰ দুজনক পঠিয়ায় আৰু তেওঁলোকক কয়: তোমালোকৰ সন্মুখৰ গাঁওখনলৈ যোৱা, আৰু তাত সোমাই লগে লগে তোমালোকে

বন্ধা এটা গাধ পোৱালি পাবা, যাৰ ওপৰত কোনো মানুহ বহা নাই; তাক মুকলি কৰি আনা। আৰু যদি কোনোবাই তোমালোকক কয়: তোমালোকে এইটো কি কৰিছা? কোৱা যে প্ৰভুৱে ইয়াৰ প্ৰয়োজন আছে, আৰু তৎক্ষণাৎ তেওঁ ইয়াক পুনৰ ইয়ালৈ পঠিয়াব। তেওঁলোকে গ'ল আৰু সেই শাহপহুটো দুৱাৰৰ ওচৰত বাহিৰত ৰাস্তাৰ ওপৰত বন্ধা অৱস্থাত পালে, আৰু তেওঁলোকে তাক খুলিলে। আৰু তাত থিয় হৈ থকা কিছুমান লোকে তেওঁলোকক ক'লে, পোৱালিটো মুকলি কৰি তোমালোকে কি কৰিছা? তেওঁলোকে যীচুৱে আদেশ দিয়াৰ দৰে তেওঁলোকক ক'লে, আৰু তেওঁলোকে তেওঁলোকক এৰি দিলে। আৰু তেওঁলোকে সেই গাধপোৱালিটো যীচুৰ ওচৰলৈ আনিলে আৰু তাৰ ওপৰত তেওঁলোকৰ কাপোৰবোৰ পেলালে, আৰু তেওঁ তাৰ ওপৰত বহিল। বহুতে কিন্তু তেওঁলোকৰ কাপোৰবোৰ পথত বিছাই দিলে, আনসকলে কিন্তু গছবোৰৰ পৰা পাতৰ ডালবোৰ কাটি পথত বিছাই আছিল। আৰু যিসকলে আগবাঢ়ি গৈছিল আৰু যিসকলে অনুসৰণ কৰিছিল তেওঁলোকে চিঞৰি কৈছিল, হোচান্না, আশীৰ্বাদিত যিজন প্ৰভুৰ নামত আহি আছে। ধন্য হওক আমাৰ পিতৃ দায়ুদৰ প্ৰভুৰ নামত আগমনকাৰী ৰাজ্য, উচ্চতমত হোচান্না। আৰু যীচুৱে যিৰূচালেমলৈ প্ৰৱেশ কৰিলে আৰু মন্দিৰলৈ গ'ল, আৰু সকলো চাৰিওফালে চাই, ইতিমধ্যে সন্ধিয়া হোৱাত, তেওঁ বাৰজনৰ সৈতে বৈথনিয়ালৈ ওলাই গ'ল। আৰু পিছদিনা তেওঁলোক বৈথনীয়াৰ পৰা ওলাই যোৱাৰ পিছত তেওঁ ভোকাতুৰ হ'ল। আৰু দূৰৰ পৰা পাত থকা এজোপা ডিমৰু গছ দেখি, তেওঁ আহিল যদি তাত কিবা পাব পাৰে। আৰু তাৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁ পাতৰ বাহিৰে একো নাপালে। কিয়নো ডিমৰুৰ সময় নাছিল। আৰু উত্তৰ দি তাইক ক'লে: তোমাৰ পৰা আৰু কেতিয়াও কোনেও ফল নাখাওক। আৰু তেওঁৰ শিষ্যসকলে শুনিছিল। আৰু তেওঁলোক পুনৰ যিৰূচালেমলৈ আহে। আৰু যীচুৱে মন্দিৰত প্ৰৱেশ কৰি মন্দিৰত বিক্ৰী কৰা সকলক আৰু কিনা সকলক বাহিৰ কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিলে, আৰু ধন সলনি কৰা সকলৰ মেজবোৰ আৰু কপৌ বিক্ৰী কৰা সকলৰ আসনবোৰ উলটাই দিলে, আৰু তেওঁ কাকো মন্দিৰৰ মাজেৰে কোনো পাত্ৰ কঢ়িয়াই নিবলৈ অনুমতি নিদিলে, আৰু তেওঁ তেওঁলোকক শিকাই কৈছিল: এইটো লিখা নাই নেকি যে মোৰ ঘৰ

সকলো জাতিৰ বাবে প্ৰাৰ্থনাৰ ঘৰ বুলি কোৱা হ'ব? তোমালোকে কিন্তু তাক ডকাইতবোৰৰ গুহা বনাইছা। আৰু শাস্ত্ৰীসকলে, ফৰীচীসকলে আৰু প্ৰধান পুৰোহিতসকলে শুনিলে, আৰু তেওঁক কেনেকৈ বিনষ্ট কৰিব পাৰে বিচাৰি আছিল, কিয়নো তেওঁলোকে তেওঁক ভয় কৰিছিল, কাৰণ সকলো লোক তেওঁৰ শিক্ষাত বিস্মিত হৈছিল। আৰু যেতিয়া দেৰি হ'ল, তেওঁ নগৰৰ বাহিৰলৈ ওলাই গ'ল। আৰু পুৱা পাৰ হৈ যাওঁতে তেওঁলোকে ডিমৰু গছজোপা শিপাৰ পৰা শুকাই যোৱা দেখিলে। আৰু পিতৰে মনত পেলাই তেওঁক কয়, ৰব্বি, চাওক, যি ডিমৰু গছজোপাক আপুনি শাও দিছিল সেইজোপা শুকাই গৈছে। আৰু যীচুৱে উত্তৰ দি তেওঁলোকক কয়, তোমালোকৰ ঈশ্বৰৰ ওপৰত বিশ্বাস আছে। সঁচাকৈ কিয়নো মই তোমালোকক কওঁ যে যি কোনোৱে এই পৰ্বতক ক'ব, উঠোৱা হোৱা আৰু সাগৰত দলিয়াই দিয়া হোৱা, আৰু তেওঁৰ হৃদয়ত সন্দেহ নকৰে, কিন্তু বিশ্বাস কৰে যে তেওঁ যি কয় সেয়া হয়, তেওঁ যি ক'ব সেয়া তেওঁলৈ হ'ব। এই কাৰণে মই তোমালোকক কওঁ, প্ৰাৰ্থনা কৰি তোমালোকে যিমান খোজা, বিশ্বাস কৰা যে তোমালোকে পাইছা, আৰু তোমালোকৰ হ'ব। আৰু যেতিয়া তোমালোক থিয় হৈ প্ৰাৰ্থনা কৰা, তেতিয়া ক্ষমা কৰা যদি কাৰোবাৰ বিৰুদ্ধে তোমালোকৰ কিবা আছে, যাতে স্বৰ্গত থকা তোমালোকৰ পিতৃয়েও তোমালোকৰ অপৰাধসমূহ ক্ষমা কৰে। কিন্তু যদি তোমালোকে ক্ষমা নকৰা, তেন্তে তোমালোকৰ পিতৃয়েও তোমালোকৰ অপৰাধবোৰ ক্ষমা নকৰিব। আৰু তেওঁলোক পুনৰ যিৰূচালেমলৈ আহে; আৰু মন্দিৰত তেওঁ খোজ কাঢ়ি থাকোঁতে প্ৰধান পুৰোহিতসকল আৰু শাস্ত্ৰীসকল আৰু পৰিচাৰকসকল তেওঁৰ ওচৰলৈ আহে আৰু তেওঁক কয়, কি ক্ষমতাৰে তুমি এইবোৰ কৰিছা? নে কোনে তোমাক এই কৰ্তৃত্ব দিলে যাতে তুমি এইবোৰ কাম কৰিব পাৰা? কিন্তু যীশুৱে উত্তৰ দি তেওঁলোকক ক'লে, মই তোমালোকক এটা কথা সোধিম, আৰু তোমালোকে মোক উত্তৰ দিয়া, তেতিয়া মই তোমালোকক ক'ম যে কি কৰ্তৃত্বত এইবোৰ কৰোঁ। যোহনৰ বাপ্তিস্মা স্বৰ্গৰ পৰা আছিল নে মানুহৰ পৰা? মোক উত্তৰ দিয়া। আৰু তেওঁলোকে নিজৰ মাজত চিন্তা কৰি কৈছিল, যদি আমি কওঁ, স্বৰ্গৰ পৰা, তেওঁ ক'ব, তেন্তে কিয় তোমালোকে তেওঁক বিশ্বাস নকৰিলা? কিন্তু আমি ক'ম নেকি, মানুহৰ পৰা?

তেওঁলোকে লোকসকলক ভয় কৰিছিল; কিয়নো সকলোৱে যোহনক এজন ভাববাদী বুলি মানিছিল। আৰু উত্তৰ দি তেওঁলোকে যীচুক কয়: আমি নাজানো। আৰু যীচুৱে উত্তৰ দি তেওঁলোকক কয়, মই তোমালোকক নকওঁ যে কি কৰ্তৃত্বত মই এই কামবোৰ কৰোঁ।

12

আৰু তেওঁ তেওঁলোকক দৃষ্টান্তৰে ক'বলৈ আৰম্ভ কৰিলে, এজন মানুহে দ্ৰাক্ষাবাৰী ৰুলে আৰু চাৰিওফালে বেৰা দিলে আৰু দ্ৰাক্ষাকুণ্ড খান্দিলে আৰু মিনাৰ নিৰ্মাণ কৰিলে, আৰু তাক খেতিয়কসকলক বন্ধকত দিলে আৰু গুচি গ'ল। আৰু তেওঁ সময়ত খেতিয়কসকলৰ ওচৰলৈ এজন দাস পঠিয়ালে, যাতে খেতিয়কসকলৰ পৰা দ্ৰাক্ষাবাৰীৰ ফল লয়। আৰু তেওঁক ধৰি তেওঁলোকে প্ৰহাৰ কৰিলে আৰু খালী হাতে পঠিয়াই দিলে। আৰু তেওঁ পুনৰ তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ আন এজন দাস পঠিয়ালে, আৰু তেওঁলোকে সেইজনক শিল দলিয়াই মূৰত আঘাত কৰিলে আৰু অপমানিত কৰি পঠিয়ালে। আৰু তেওঁ পুনৰ আন এজনক পঠিয়ালে, আৰু তেওঁলোকে সেইজনকো হত্যা কৰিলে, আৰু আন বহুতকো—কিছুমানক প্ৰহাৰ কৰিলে, আৰু কিছুমানক হত্যা কৰিলে। তেন্তে এতিয়াও এজন পুত্ৰ থকাত, তেওঁৰ প্ৰিয়, তেওঁ শেষত তেওঁকো তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ পঠিয়ালে আৰু ক'লে যে তেওঁলোকে মোৰ পুত্ৰক সন্মান কৰিব। কিন্তু সেই খেতিয়কসকলে তেওঁক অহা দেখি নিজৰ মাজত ক'লে, এইজন সেই উত্তৰাধিকাৰী। আহা, আমি তেওঁক বধ কৰোঁ, আৰু উত্তৰাধিকাৰ আমাৰ হ'ব। আৰু তেওঁলোকে তেওঁক ধৰি হত্যা কৰিলে আৰু তেওঁক দ্ৰাক্ষাবাৰীৰ বাহিৰলৈ দলিয়াই দিলে। তেন্তে দ্ৰাক্ষাবাৰীৰ মালিকে কি কৰিব? তেওঁ আহিব আৰু এই খেতিয়কসকলক ধ্বংস কৰিব, আৰু দ্ৰাক্ষাবাৰীখন আনসকলক দিব। তোমালোকে এই লিখনিখনো পঢ়া নাই নেকি, যি শিল নিৰ্মাণকাৰীসকলে অগ্ৰাহ্য কৰিছিল, সেইটো কোণৰ মূৰ হ'ল; প্ৰভুৰ পৰা এইটো হ'ল, আৰু আমাৰ চকুত আচৰিত? আৰু তেওঁলোকে তেওঁক

ধৰিবলৈ বিচাৰিছিল, আৰু তেওঁলোকে ভিৰক ভয় কৰিছিল; কিয়নো তেওঁলোকে জানিছিল যে তেওঁ তেওঁলোকৰ বিষয়ে দৃষ্টান্তটো কৈছিল। আৰু তেওঁক এৰি দি তেওঁলোক গুচি গ'ল। আৰু তেওঁলোকে ফৰীচী আৰু হেৰোদীয়সকলৰ মাজৰ কিছুমান লোকক তেওঁৰ ওচৰলৈ পঠিয়ালে, যাতে তেওঁক কথাৰে ফান্দত পেলাব পাৰে। আৰু তেওঁলোকে আহি তেওঁক কয়: গুৰু, আমি জানো যে আপুনি সত্যবাদী আৰু আপোনাৰ বাবে কাৰো চিন্তা নাই; কিয়নো আপুনি মানুহৰ মুখলৈ নাচায়, কিন্তু সত্যৰ ওপৰত ঈশ্বৰৰ পথ শিকায়। তেওঁলোকে তেতিয়া আমাক ক'লে: কৈছাৰক কৰ দিয়া বৈধ নে নহয়? আমি দিওঁ নে নিদিওঁ? কিন্তু তেওঁলোকৰ ভণ্ডামি জানি তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে· তোমালোকে মোক কিয় পৰীক্ষা কৰিছা? মোক এটা দীনাৰ আনা যাতে মই চাব পাৰোঁ। আৰু তেওঁলোকে আনিলে। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক কয়: এই প্ৰতিমূৰ্তি আৰু এই শিলালিপি কাৰ? তেওঁলোকে ক'লে: কেইছাৰৰ। আৰু যীচুৱে উত্তৰ দি তেওঁলোকক ক'লে, কৈচৰৰ যি কৈচৰক দিয়া আৰু ঈশ্বৰৰ যি ঈশ্বৰক দিয়া। আৰু তেওঁলোকে তেওঁৰ ওপৰত আচৰিত হ'ল। আৰু চাদ্দুকীসকল তেওঁৰ ওচৰলৈ আহে, যিসকলে কয় যে পুনৰুত্থান নাই, আৰু তেওঁলোকে তেওঁক সোধে কৈ: হে গুৰু, মোচিয়ে আমাৰ বাবে লিখিছে যে যদি কাৰোবাৰ ভাই মৰে আৰু এগৰাকী পত্নী এৰি যায়, আৰু সন্তান নেৰে, যাতে তেওঁৰ ভাইয়ে তেওঁৰ পত্নীক লয় আৰু তেওঁৰ ভাইৰ বাবে বংশ উৎপন্ন কৰে। গতিকে সাতজন ভাই আছিল। আৰু প্ৰথমজনে এগৰাকী তিৰোতা বিয়া কৰালে, আৰু মৰোঁতে সন্তান এৰি নগ'ল। আৰু দ্বিতীয়জনে তাইক ল'লে, আৰু মৰিল, আৰু তেওঁ নিজেও সন্তান নেৰিলে। আৰু তৃতীয়জনেও একেদৰে। আৰু সাতোজনে তাইক ল'লে, আৰু বীজ এৰি নগ'ল। সকলোৰে শেষত মহিলাজনীও মৰিল। গতিকে পুনৰুত্থানত, যেতিয়া তেওঁলোকে উঠিব, তাই তেওঁলোকৰ কাৰ পত্নী হ'ব? কাৰণ সাতজনে তাইক পত্নী হিচাপে পাইছিল। আৰু যীচুৱে উত্তৰ দি তেওঁলোকক ক'লে, তোমালোকে শাস্ত্ৰসমূহ আৰু ঈশ্বৰৰ শক্তি নাজানাৰ কাৰণেই জানো এই ভ্ৰান্ত হৈ আছা? যেতিয়া মৃতসকলৰ পৰা তেওঁলোক উঠিব, তেতিয়া তেওঁলোকে বিয়া নকৰে আৰু তেওঁলোকক বিয়াও দিয়া নহয়, কিন্তু তেওঁলোক স্বৰ্গত থকা

বার্তাবাহকসকলৰ দৰে হ'ব। কিন্তু মৃতসকলৰ সম্বন্ধে যে তেওঁলোক উত্থিত হয়, তোমালোকে মোচিৰ পুথিত জোপোহাৰ বিষয়ত পঢ়া নাই নেকি, ঈশ্বৰে তেওঁক কেনেকৈ ক'লে, মই অব্ৰাহামৰ ঈশ্বৰ আৰু ইচহাকৰ ঈশ্বৰ আৰু যাকোবৰ ঈশ্বৰ? ঈশ্বৰ মৃতসকলৰ নহয়, কিন্তু জীৱিতসকলৰ, সেয়েহে তোমালোক বহুত ভ্ৰান্ত হৈছা। আৰু এজন শাস্ত্ৰী নিকটৱৰ্তী হৈ, তেওঁলোকৰ বিবাদ শুনি, দেখি যে তেওঁ তেওঁলোকক ভালকৈ উত্তৰ দিলে, তেওঁক সুধিলে, সকলোৰে প্ৰথম আদেশ কি? যীশুৱে তেওঁক উত্তৰ দিলে যে সকলোৰে প্ৰথম আজ্ঞা হৈছে: শুনা, ইজৰাইল, প্ৰভু আমাৰ ঈশ্বৰ এক প্ৰভু; আৰু তুমি তোমাৰ সমগ্ৰ হৃদয়ৰ পৰা আৰু তোমাৰ সমগ্ৰ আত্মাৰ পৰা আৰু তোমাৰ সমগ্ৰ মনৰ পৰা আৰু তোমাৰ সমগ্ৰ শক্তিৰ পৰা প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰক প্ৰেম কৰিবা। এইটো প্ৰথম আদেশ। আৰু দ্বিতীয়টো একেধৰণৰ, এইটো: তুমি তোমাৰ চুবুৰীয়াক নিজৰ দৰে ভাল পাবা। এইবোৰতকৈ ডাঙৰ আন আদেশ নাই। আৰু শাস্ত্ৰীজনে তেওঁক ক'লে, ভাল, গুৰু, সত্যৰ ওপৰত আপুনি ক'লে যে এজন আছে আৰু তেওঁৰ বাহিৰে আন কোনো নাই; আৰু তেওঁক সম্পূৰ্ণ হৃদয়ৰ পৰা আৰু সম্পূৰ্ণ বুজনিৰ পৰা আৰু সম্পূৰ্ণ আত্মাৰ পৰা আৰু সম্পূৰ্ণ শক্তিৰ পৰা প্ৰেম কৰা, আৰু ওচৰৰ মানুহক নিজৰ দৰে প্ৰেম কৰা সকলো হোম-বলি আৰু বলিদানতকৈ অধিক। আৰু যীচুৱে দেখি যে তেওঁ বুদ্ধিমানভাৱে উত্তৰ দিলে, তেওঁক ক'লে, তুমি ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ পৰা দূৰত নহয়, আৰু কোনেও আৰু তেওঁক সোধাৰ সাহস নকৰিলে। আৰু যীচুৱে উত্তৰ দি মন্দিৰত শিক্ষা দি কৈছিল, শাস্ত্ৰীসকলে কেনেকৈ কয় যে খ্ৰীষ্ট দায়ুদৰ পুত্ৰ? কাৰণ দায়ুদে নিজে পবিত্ৰ আত্মাত ক'লে, প্ৰভুৱে মোৰ প্ৰভুক কয়, মোৰ সোঁফালে বহা, যেতিয়ালৈকে মই তোমাৰ শত্ৰুসকলক তোমাৰ ভৰিৰ পীৰা নকৰোঁ। দায়ুদে নিজে তেওঁক প্ৰভু বুলি কয়; তেন্তে তেওঁ কেনেকৈ তেওঁৰ পুত্ৰ? আৰু বহুত ভিৰে তেওঁৰ কথা আনন্দেৰে শুনিছিল। আৰু তেওঁ তেওঁৰ শিক্ষাত তেওঁলোকক কৈছিল: শাস্ত্ৰীসকলৰ পৰা সাৱধান হোৱা যিসকলে দীঘল কাপোৰ পিন্ধি ফুৰিবলৈ ইচ্ছা কৰে আৰু বজাৰসমূহত সম্ভাষণ আৰু সভাসমূহত প্ৰথম আসন আৰু ভোজসমূহত সন্মানৰ স্থান ইচ্ছা কৰে। যিসকলে বিধৱাসকলৰ ঘৰবোৰ গ্ৰাস কৰে আৰু ভাও ধৰি দীঘল প্ৰাৰ্থনা কৰে, এইসকলে অধিক দণ্ড পাব। আৰু যীশুৱে

ধনভাণ্ডাৰৰ বিপৰীতে বহি চাই আছিল যে ভিৰে কেনেকৈ ধনভাণ্ডাৰত ব্ৰঞ্জৰ মুদ্ৰা পেলায়। আৰু বহুত ধনী লোকে বহুত দান দি আছিল, আৰু এগৰাকী দৰিদ্ৰ বিধৱাই আহি দুটা সৰু মুদ্ৰা দান দিলে, যি এক কোদ্ৰান্তেছৰ সমান। আৰু তেওঁৰ শিষ্যসকলক মাতি তেওঁলোকক ক'লে, সঁচাকৈ মই তোমালোকক কওঁ যে এই দুখীয়া বিধৱাই ভঁৰালত দান দিয়া সকলোতকৈ বেছি দিলে। কিয়নো সকলোৱে তেওঁলোকৰ বাহুল্যৰ পৰা দিলে, কিন্তু এইজনীয়ে তাইৰ অভাৱৰ পৰা যিমান আছিল সকলো দিলে, তাইৰ গোটেই জীৱিকা।

13

আৰু তেওঁ মন্দিৰৰ পৰা বাহিৰলৈ যোৱাৰ সময়ত তেওঁৰ শিষ্যসকলৰ মাজৰ এজনে তেওঁক কয়, শিক্ষক, চাওক কেনেকুৱা পাথৰ আৰু কেনেকুৱা অট্টালিকা। আৰু যীচুৱে উত্তৰ দি তেওঁক ক'লে, তুমি এই ডাঙৰ অট্টালিকাবোৰ দেখিছা নেকি? ইয়াত শিলৰ ওপৰত এটা শিলো এৰি থোৱা নহ'ব যিটো ভাঙি পেলোৱা নহ'ব। আৰু তেওঁ জলফাই গছৰ পাহাৰত মন্দিৰৰ বিপৰীতে বহি থাকোঁতে, পিতৰ আৰু যাকোব আৰু যোহন আৰু আন্দ্ৰিয়াই তেওঁক ব্যক্তিগতভাৱে সুধিছিল, আমাক কওক এই সকলোবোৰ কেতিয়া হ'ব, আৰু যেতিয়া এই সকলোবোৰ সম্পূৰ্ণ হ'বলৈ ওলাব তেতিয়া চিহ্নটো কি হ'ব? যীশুৱে উত্তৰ দি তেওঁলোকক ক'বলৈ আৰম্ভ কৰিলে, চোৱা, কোনোবাই যাতে তোমালোকক বিপথে লৈ নাযায়। বহুতে কিয়নো মোৰ নামত আহিব আৰু ক'ব যে মই সেইজন, আৰু তেওঁলোকে বহুতক বিপথে লৈ যাব। যেতিয়া তোমালোকে যুদ্ধ আৰু যুদ্ধৰ বাতৰি শুনিবা, তেতিয়া চিন্তিত নহ'বা, কিয়নো এইবোৰ হোৱাটো প্ৰয়োজনীয়, কিন্তু এতিয়াও শেষ নহয়। কিয়নো জাতিয়ে জাতিৰ বিৰুদ্ধে আৰু ৰাজ্যই ৰাজ্যৰ বিৰুদ্ধে উঠিব, আৰু বিভিন্ন ঠাইত ভূমিকম্প হ'ব, আৰু দুৰ্ভিক্ষ আৰু বিশৃংখলা হ'ব। এইবোৰ প্ৰসৱ বেদনাৰ আৰম্ভণি। তোমালোকে কিন্তু নিজকে চোৱা। কিয়নো তেওঁলোকে তোমালোকক পৰিষদসমূহত সমৰ্পণ কৰিব আৰু তেওঁলোকৰ

সভাসমূহত তোমালোকক প্ৰহাৰ কৰা হ'ব, আৰু শাসকসকলৰ আৰু ৰজাসকলৰ সন্মুখত তোমালোক থিয় কৰোৱা হ'ব মোৰ কাৰণে তেওঁলোকৰ প্ৰতি সাক্ষ্যৰ বাবে। আৰু সকলো জাতিৰ মাজলৈ প্ৰথমে শুভবাৰ্তা ঘোষণা কৰা আৱশ্যক। যেতিয়া তেওঁলোকে তোমালোকক সমৰ্পণ কৰি আগুৱাই নিব, তেতিয়া আগতীয়াকৈ চিন্তা নকৰিবা যে তোমালোকে কি ক'বা, আৰু অভ্যাসো নকৰিবা, কিন্তু সেই ঘণ্টাত তোমালোকক যি দিয়া হ'ব, সেইটোৱেই ক'বা, কাৰণ তোমালোকে কৈ থকা নহয়, কিন্তু পবিত্ৰ আত্মাই। ভাই-ভাতৃয়ে ভাইক মৃত্যুৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিব আৰু পিতাই সন্তানক, আৰু সন্তানসকলে পিতৃ-মাতৃৰ বিৰুদ্ধে বিদ্ৰোহ কৰিব আৰু তেওঁলোকক মৃত্যুদণ্ড দিব। আৰু তোমালোক সকলোৰে দ্বাৰা ঘৃণিত হ'বা মোৰ নামৰ কাৰণে, কিন্তু যি জনে শেষলৈকে সহ্য কৰিব, তেওঁ ৰক্ষা পাব। যেতিয়া তোমালোকে ধ্বংসৰ ঘৃণনীয় বস্তু দেখিবা যিটো দানিয়েল ভাববাদীৰ দ্বাৰা কোৱা হৈছিল, যি ঠাইত থিয় হৈ আছে য'ত থকা উচিত নহয় (পঢ়োতাজনে বুজক), তেতিয়া যিহূদিয়াত থকাসকলে পৰ্বতলৈ পলাই যাওক, আৰু যিজন চালৰ ওপৰত আছে তেওঁ ঘৰলৈ নামি নাযাওক আৰু তেওঁৰ ঘৰৰ পৰা কিবা ল'বলৈ নোসোমাওক, আৰু যিজন পথাৰত আছে তেওঁ তেওঁৰ কাপোৰ ল'বলৈ পিছলৈ উভতি নাযাওক। কিন্তু সেই দিনবোৰত গৰ্ভৱতী আৰু স্তন্যপান কৰোৱা মহিলাসকলৰ দুৰ্ভাগ্য। প্ৰাৰ্থনা কৰা যাতে তোমালোকৰ পলায়ন শীতকালত নহয়। কাৰণ সেই দিনবোৰত এনে ক্লেশ হ'ব, যেনেকুৱা ঈশ্বৰে সৃষ্টি কৰা সৃষ্টিৰ আৰম্ভণিৰ পৰা এতিয়ালৈকে কেতিয়াও হোৱা নাই আৰু কেতিয়াও নহ'ব। আৰু যদি প্ৰভুৱে সেই দিনবোৰ চুটি নকৰিলেহেঁতেন, তেন্তে কোনো মাংসই ৰক্ষা নাপালেহেঁতেন, কিন্তু সেই মনোনীতসকলৰ কাৰণে যাক তেওঁ মনোনীত কৰিলে, তেওঁ সেই দিনবোৰ চুটি কৰিলে। আৰু তাৰ পিছত যদি কোনোবাই তোমালোকক কয়, চোৱা, ইয়াত খ্ৰীষ্ট, বা চোৱা, তাত, তেন্তে বিশ্বাস নকৰিবা। উত্থিত হ'ব কিয়নো মিছা খ্ৰীষ্টসকল আৰু মিছা ভাববাদীসকল, আৰু তেওঁলোকে চিন আৰু আচৰিত কাৰ্য দেখুৱাব বিপথে নিয়াৰ বাবে, যদি সম্ভৱ হয়, মনোনীতসকলকো। তোমালোকে কিন্তু সাৱধান হোৱা, চোৱা মই তোমালোকক সকলো আগতে কৈ দিছো। কিন্তু সেই দিনবোৰত, সেই কষ্টৰ পিছত সূৰ্য অন্ধকাৰ হ'ব, আৰু চন্দ্ৰই

নিজৰ পোহৰ নিদিব, আৰু তৰাবোৰ আকাশৰ পৰা পৰি থাকিব, আৰু আকাশবোৰত থকা শক্তিবোৰ কঁপাই দিয়া হ'ব। আৰু তাৰ পিছত তেওঁলোকে মানুহৰ পুত্রক মহাশক্তি আৰু গৌৰৱৰ সৈতে মেঘত আহি থকা দেখিব। আৰু তেতিয়া তেওঁ তেওঁৰ দূতসকলক পঠাব আৰু তেওঁৰ মনোনীতসকলক চাৰি বতাহৰ পৰা, পৃথিৱীৰ শেষৰ পৰা স্বৰ্গৰ শেষলৈকে একত্রিত কৰিব। ডিমৰু গছৰ পৰা দৃষ্টান্তটো শিকা। যেতিয়া ইয়াৰ ডাল ইতিমধ্যে কোমল হয় আৰু পাতবোৰ ওলায়, তোমালোকে জানা যে গ্রীষ্মকাল ওচৰত আছে; এইদৰে তোমালোকেও, যেতিয়া তোমালোকে এইবোৰ ঘটা দেখা, জানা যে ই দুৱাৰৰ ওচৰত আছে। সত্য কওঁ তোমালোকক যে এই প্রজন্ম কেতিয়াও পাৰ নহ'ব যেতিয়ালৈকে এইবোৰ সকলো সিদ্ধ নহয়। স্বৰ্গ আৰু পৃথিৱী লুপ্ত হ'ব, কিন্তু মোৰ বাক্যসমূহ কেতিয়াও লুপ্ত নহ'ব। কিন্তু সেই দিন বা সেই ঘণ্টাৰ বিষয়ে কোনেও নাজানে, স্বৰ্গৰ বার্তাবাহকসকলেও নাজানে, পুত্রইও নাজানে, কেৱল পিতৃয়েহে জানে। চাওক, সতর্ক হৈ থাকক আৰু প্রার্থনা কৰক, কিয়নো সেই সময় কেতিয়া হ'ব তোমালোকে নাজানা। যেনেকৈ এজন মানুহে যাত্রাত গৈ নিজৰ ঘৰ এৰি গ'ল, আৰু নিজৰ দাসবোৰক কর্তৃত্ব দিলে, আৰু প্রতিজনক নিজৰ কাম দিলে, আৰু দুৱৰীক আদেশ দিলে যাতে তেওঁ জাগি থাকে। সেয়েহে সাৱধান হৈ থাকা; কিয়নো তোমালোকে নাজানা কেতিয়া ঘৰৰ মালিক আহে, দেৰিকৈ বা মাজনিশা বা কুকুৰাৰ ডাকৰ সময়ত বা ৰাতিপুৱা; হঠাতে আহি তোমালোকক শুই থকা নেপায়। যি কথা মই তোমালোকক কওঁ, সেই কথা সকলোকে কওঁ: সতর্ক হৈ থাকা।

14

দুদিনৰ পিছত নিস্তাৰ-পর্ব্ব আৰু খমিৰ নোহোৱা পিঠাৰ পর্ব্ব আছিল। আৰু প্রধান পুৰোহিতসকল আৰু শাস্ত্রীসকলে বিচাৰি আছিল যে কেনেকৈ তেওঁক প্রতাৰণাৰে ধৰি হত্যা কৰিব পাৰে। তেওঁলোকে কৈছিল, কিন্তু উৎসৱৰ সময়ত নহয়, নহ'লে লোকসকলৰ মাজত

উপদ্রৱ হ'ব। আৰু তেওঁ বৈথনিয়াত কুষ্ঠৰোগী চিমোনৰ ঘৰত থাকোঁতে, তেওঁ শুই থকা সময়ত এগৰাকী মহিলা আহিল যি বিশুদ্ধ আৰু বহুমূলীয়া জটামাংসীৰ সুগন্ধি তেলৰ বটল ৰাখিছিল, আৰু বটলটো ভাঙি তেওঁৰ মূ�ৰৰ ওপৰত ঢালি দিলে। কিছুমান লোক নিজৰ মাজত ক্ষুব্ধ হৈ কৈছিল, এই সুগন্ধি তেলৰ এই বিনাশ কিয় হ'ল? কাৰণ এই সুগন্ধি তিনিশ দিনাৰতকৈ অধিক মূল্যত বিক্রী কৰি দৰিদ্রসকলক দিব পৰা গ'লহেঁতেন, আৰু তেওঁলোকে তাইক তিৰস্কাৰ কৰিছিল। যীশুৱে কিন্তু ক'লে: তাইক এৰি দিয়া; তোমালোকে তাইক কিয় কষ্ট দিছা? তাই মোৰ ওপৰত এটা ভাল কাম কৰিলে। কাৰণ দৰিদ্রসকলক তোমালোকে সদায় নিজৰ লগত আছা, আৰু যেতিয়া ইচ্ছা কৰা তেতিয়া তোমালোকে তেওঁলোকক ভাল কৰিবলৈ সক্ষম, কিন্তু মোক তোমালোকে সদায় নাপাবা। যি তাইৰ ওচৰত আছিল তাই কৰিলে, মোৰ সমাধিৰ বাবে মোৰ শৰীৰত আগতীয়াকৈ সুগন্ধি লেপন কৰিলে। সঁচাকৈয়ে মই তোমালোকক কওঁ, য'তে যদি এই শুভবার্তা সমগ্র জগতত ঘোষণা কৰা হয়, আৰু এই মহিলাই যি কৰিলে সেয়া তাইৰ স্মৃতিৰ বাবে কোৱা হ'ব। আৰু যিহূদা ইস্কাৰিয়োটীয়া, বাৰজনৰ এজন, প্রধান পুৰোহিতসকলৰ ওচৰলৈ গ'ল যাতে তেওঁক তেওঁলোকৰ হাতত শোধাই দিব পাৰে। তেওঁলোকে এই কথা শুনি আনন্দিত হ'ল, আৰু তেওঁক ৰূপৰ টুকুৰা দিবলৈ প্রতিশ্রুতি দিলে, আৰু তেওঁ বিচাৰিবলৈ ধৰিলে যে কেনেকৈ সুবিধাজনক সময়ত তেওঁক সমর্পণ কৰিব পাৰে। আৰু খমিৰবিহীন পিঠাৰ প্রথম দিনত, যেতিয়া নিস্তাৰ-পর্ব্বৰ বলিদান কৰিছিল, তেওঁৰ শিষ্যসকলে তেওঁক ক'লে, আপুনি ক'ত বিচাৰে যে আমি গৈ নিস্তাৰ-পর্ব্ব খাবলৈ প্রস্তুত কৰোঁ? আৰু তেওঁ তেওঁৰ শিষ্যসকলৰ দুজনক পঠিয়ায় আৰু তেওঁলোকক কয়: নগৰলৈ যোৱা, আৰু এজন মানুহে পানীৰ কলহ বৈ লৈ যোৱা তোমালোকক লগ পাব; তেওঁক অনুসৰণ কৰা, আৰু য'তে তেওঁ সোমায়, ঘৰৰ গৰাকীক কোৱা যে শিক্ষকে কৈছে: মোৰ অতিথি কোঠা ক'ত য'ত মই মোৰ শিষ্যসকলৰ সৈতে নিস্তাৰ পর্ব খাম? আৰু তেওঁ তোমালোকক এটা ডাঙৰ সজ্জিত ওপৰৰ কোঠা দেখুৱাব যি সাজু হৈ আছে, তাতে আমাৰ বাবে প্রস্তুত কৰা। আৰু তেওঁৰ শিষ্যসকল বাহিৰলৈ গ'ল আৰু নগৰলৈ আহিল, আৰু তেওঁলোকে সকলো তেওঁ কোৱাৰ দৰেই পালে, আৰু

তেওঁলোকে নিস্তাৰ-পৰ্ব্ব প্ৰস্তুত কৰিলে। আৰু সন্ধিয়া হোৱাৰ পিছত তেওঁ বাৰজনৰ সৈতে আহে, আৰু তেওঁলোক বহি থাকোঁতে আৰু খাই থাকোঁতে যীচুৱে ক'লে, সঁচাকৈ মই তোমালোকক কওঁ যে তোমালোকৰ মাজৰ এজনে মোক শত্ৰুৰ হাতত শোধাই দিব, যিজনে মোৰ সৈতে খাই আছে। তেওঁলোকে দুখী হ'বলৈ আৰম্ভ কৰিলে আৰু তেওঁক এজনে এজনে ক'বলৈ ধৰিলে - নিশ্চয় মই নহয়? আৰু আন এজনে ক'লে: নিশ্চয় মই নহয় নে? কিন্তু উত্তৰ দি তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, বাৰজনৰ মাজৰ এজন, যিজনে মোৰ সৈতে বাটিত ডুবাই আছে। মানৱ পুত্ৰ নিশ্চয় যায় যেনেকৈ তেওঁৰ বিষয়ে লিখা আছে, কিন্তু ধিক্ সেই মানুহক, যাৰ মাধ্যমেৰে মানৱ পুত্ৰক বিশ্বাসঘাতকতা কৰা হয়। সেই মানুহৰ বাবে ভাল আছিল যদি তেওঁৰ জন্ম নহ'লহেঁতেন। আৰু তেওঁলোকে খাই থাকোঁতে যীচুৱে ৰুটি লৈ আশীৰ্বাদ কৰি ভাঙিলে আৰু তেওঁলোকক দিলে আৰু ক'লে, লোৱা, খোৱা, এইটো মোৰ শৰীৰ। আৰু তেওঁ পিয়লাটো লৈ ধন্যবাদ দি তেওঁলোকক দিলে, আৰু তাৰ পৰা সকলোৱে পান কৰিলে। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, এইটো মোৰ তেজ, নতুন নিয়মৰ তেজ, যিটো অনেকৰ বাবে ঢলা হৈ আছে। সঁচাকৈয়ে মই তোমালোকক কওঁ যে মই আৰু দ্ৰাক্ষালতাৰ ফলৰ পৰা পান নকৰিম, যেতিয়ালৈকে সেই দিন নাহে যেতিয়া মই ইয়াক ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যত নতুনকৈ পান কৰিম। আৰু স্তুতিগীত গোৱাৰ পিছত তেওঁলোক জলফাই পৰ্বতলৈ ওলাই গ'ল। আৰু যীচুৱে তেওঁলোকক কয় যে তোমালোক সকলোৱে এই ৰাতিত মোৰ ওপৰত বিঘ্নিত হ'বা, কাৰণ লিখা আছে, মই ৰখীয়াক আঘাত কৰিম আৰু মেৰবোৰ সিঁচৰিত হ'ব; কিন্তু মোৰ উত্থিত হোৱাৰ পিছত মই তোমালোকক গালীললৈ আগুৱাই লৈ যাম। কিন্তু পিতৰে তেওঁক ক'লে, আৰু যদি সকলোৱে বিঘ্নিত হয়, তথাপি মই নহওঁ। আৰু যীচুৱে তাক কয়, সঁচাকৈ মই তোমাক কওঁ যে তুমি আজি এই ৰাতিতে কুকুৰাই দুবাৰ ডাকিবৰ আগতে তিনিবাৰ মোক অস্বীকাৰ কৰিবা। পিটাৰে অধিক জো�ৰেৰে ক'লে: যদি মোক তোমাৰ সৈতে একেলগে মৰিব লাগে, মই তোমাক অস্বীকাৰ নকৰোঁ। একেদৰেই সকলোৱে কৈছিল। আৰু তেওঁলোক এখন ঠাইলৈ আহে যাৰ নাম গেথচেমানে, আৰু তেওঁ নিজৰ শিষ্যসকলক কয়, ইয়াত বহা যেতিয়ালৈকে মই প্ৰাৰ্থনা কৰোঁ। আৰু তেওঁ পিতৰ

আৰু যাকোব আৰু যোহনক নিজৰ লগত লৈ গ'ল, আৰু তেওঁ অতিশয় ব্যাকুল হ'বলৈ আৰু উদ্বিগ্ন হ'বলৈ আৰম্ভ কৰিলে আৰু তেওঁলোকক ক'বলৈ ধৰিলে: মোৰ প্ৰাণ মৃত্যুলৈকে অতিশয় দুখিত হৈছে; ইয়াতে থাকা আৰু সাৱধানে থাকা। আৰু অলপ আগুৱাই গৈ তেওঁ মাটিৰ ওপৰত মুখৰ ওপৰত পৰিল, আৰু প্ৰাৰ্থনা কৰিছিল যাতে, যদি সম্ভৱ হয়, সেই সময় তেওঁৰ পৰা পাৰ হৈ যায়, আৰু কৈছিল: আব্বা পিতা, সকলো তোমাৰ বাবে সম্ভৱ; এই পিয়লা মোৰ পৰা আঁতৰাই নিয়া; কিন্তু মই যি বিচাৰোঁ নহয়, বৰং তুমি যি বিচাৰা। আৰু তেওঁ আহে আৰু তেওঁলোকক শুই থকা দেখা পায়, আৰু তেওঁ পিতৰক কয়: চিমোন, তুমি শুই আছা নেকি? তোমালোকে এঘণ্টা সময় জাগি থাকিবলৈ শক্তিশালী নহ'লা নেকি? সতৰ্ক থাকা আৰু প্ৰাৰ্থনা কৰা, যাতে তোমালোকে প্ৰলোভনত প্ৰৱেশ নকৰা; আত্মা নিশ্চয়ে ইচ্ছুক, কিন্তু শৰীৰ দুৰ্বল। আৰু পুনৰ গুচি গৈ তেওঁ প্ৰাৰ্থনা কৰিলে, সেই একে কথা কৈ। আৰু উভতি আহি তেওঁ তেওঁলোকক পুনৰ শুই থকা দেখিলে, কিয়নো তেওঁলোকৰ চকু গধুৰ হৈ আছিল, আৰু তেওঁলোকে নাজানিছিল তেওঁক কি উত্তৰ দিব। আৰু তেওঁ তৃতীয়বাৰ আহে আৰু তেওঁলোকক কয়: তোমালোকে এতিয়া শুই থাকা আৰু জিৰণি লোৱা। যথেষ্ট হ'ল। সময় আহি গ'ল। চোৱা, মানুহৰ পুত্ৰক পাপীসকলৰ হাতত শোধাই দিয়া হৈছে। উঠা, আহাঁ যাওঁ। চোৱা, যিজনে মোক শোধাই দিছে তেওঁ ওচৰ চাপি আহিছে। আৰু তৎক্ষণাৎ, তেওঁ কথা কৈ থাকোঁতেই, যিহূদা ইস্কাৰিয়োতীয়া আহিল, যি বাৰজনৰ এজন আছিল, আৰু তেওঁৰ লগত তৰোৱাল আৰু লাঠি লৈ এক বৃহৎ ভিৰ আছিল, যিসকলক প্ৰধান পুৰোহিত, শাস্ত্ৰী আৰু পৰিচাৰকসকলে পঠিয়াইছিল। কিন্তু যিজনে তেওঁক শত্ৰুৰ হাতত শোধাই দিছিল, তেওঁ তেওঁলোকক এটা সংকেত দি কৈছিল, মই যাক চুমা খাম, তেওঁৰেই সেইজন, তেওঁক ধৰা আৰু সাৱধানে লৈ যোৱা। আৰু আহি তৎক্ষণাৎ তেওঁৰ ওচৰলৈ গৈ ক'লে, নমস্কাৰ, ৰব্বি, আৰু তেওঁক চুমা খালে। তেওঁলোকে তেওঁৰ ওপৰত হাত দি তেওঁক ধৰি ল'লে। কিন্তু তাত থিয় হৈ থকা সকলৰ মাজৰ এজনে তৰোৱাল উলিয়াই মহাপুৰোহিতৰ দাসক আঘাত কৰিলে আৰু তেওঁৰ কাণ কাটি পেলালে। আৰু উত্তৰ দি যীচুৱে তেওঁলোকক কলে, তোমালোকে তৰোৱাল আৰু লাঠি লৈ মোক

ধৰিবলৈ ডকাইতৰ ওপৰত যোৱাৰ দৰে ওলাই আহিলা। প্ৰতিদিনে মই মন্দিৰত তোমালোকৰ ওচৰত শিক্ষা দি আছিলো, আৰু তোমালোকে মোক ধৰা নাছিলা। কিন্তু যাতে লিখাবোৰ পূৰণ হয়। আৰু তেওঁক এৰি দি তেওঁলোক সকলোৱে পলাই গ'ল। আৰু এজন যুৱকে তেওঁক অনুসৰণ কৰিলে, যি নগ্ন শৰীৰৰ ওপৰত শণ কাপোৰ পিন্ধি আছিল, আৰু সেই যুৱকসকলে তেওঁক ধৰিলে। কিন্তু তেওঁ শণৰ কাপোৰখন এৰি দি নগ্ন অৱস্থাত তেওঁলোকৰ পৰা পলাই গ'ল। আৰু তেওঁলোকে যীচুক মহাপুৰোহিতৰ ওচৰলৈ লৈ গ'ল, আৰু সকলো মহাপুৰোহিত, পৰিচাৰক আৰু শাস্ত্ৰীসকল তেওঁৰ ওচৰত একত্ৰিত হ'ল। আৰু পিটাৰে দূৰৰ পৰা তেওঁক অনুসৰণ কৰিলে মহাপুৰোহিতৰ চোতালৰ ভিতৰলৈকে, আৰু তেওঁ সহায়কসকলৰ সৈতে বহি আছিল আৰু পোহৰৰ ওচৰত গৰম লৈ আছিল। প্ৰধান পুৰোহিতসকল আৰু গোটেই পৰিষদে যীচুৰ বিৰুদ্ধে সাক্ষ্য বিচাৰি আছিল তেওঁক মৃত্যুদণ্ড দিবলৈ, আৰু পোৱা নাছিল; কিয়নো অনেকে তেওঁৰ বিৰুদ্ধে মিছা সাক্ষ্য দিছিল, আৰু সাক্ষ্যবোৰ একে নাছিল। আৰু কিছুমান মানুহে উঠি তেওঁৰ বিৰুদ্ধে মিছা সাক্ষ্য দি কৈছিল যে আমি তেওঁক কোৱা শুনিছিলো যে মই এই হাতেৰে নিৰ্মিত মন্দিৰটো ধ্বংস কৰিম আৰু তিনি দিনৰ ভিতৰত আন এটা হাতেৰে নিৰ্মিত নোহোৱা মন্দিৰ নিৰ্মাণ কৰিম। আৰু এইদৰেও তেওঁলোকৰ সাক্ষ্য সমান নাছিল। আৰু মহাপুৰোহিতজনে উঠি মাজলৈ গৈ যীচুক সুধিলে, তুমি একো উত্তৰ নিদিয়া নেকি? এইসকলে তোমাৰ বিৰুদ্ধে কি সাক্ষ্য দিছে? কিন্তু তেওঁ নীৰৱ আছিল আৰু একো উত্তৰ দিয়া নাছিল। পুনৰ মহাপুৰোহিতে তেওঁক সুধিছিল আৰু তেওঁক কয়: তুমি খ্ৰীষ্ট, সেই আশীৰ্বাদপ্ৰাপ্তজনৰ পুত্ৰ নেকি? কিন্তু যীশুৱে ক'লে, মই আছোঁ, আৰু তোমালোকে মানুহৰ পুত্ৰক শক্তিৰ সোঁফালে বহি থকা আৰু আকাশৰ মেঘবোৰৰ ওপৰত আহি থকা দেখিবা। কিন্তু মহাযাজকে তেওঁৰ কাপোৰবোৰ ফালি কৈছে, আমাৰ এতিয়াও সাক্ষীসকলৰ কি প্ৰয়োজন আছে? তোমালোকে নিশ্চয়কৈ ঈশ্বৰ-নিন্দা শুনিলা; তোমালোকৰ ওচৰত কি যেন লাগে? আৰু সকলোৱে তেওঁক মৃত্যুদণ্ডৰ যোগ্য বুলি দোষী সাব্যস্ত কৰিলে। আৰু কিছুমান লোকে তেওঁৰ ওপৰত থুই পেলাবলৈ আৰম্ভ কৰিলে আৰু তেওঁৰ মুখ ঢাকিবলৈ আৰু তেওঁক মুষ্টিৰে আঘাত কৰিবলৈ আৰু তেওঁক

ক'বলৈ, আমাক ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা কোন তোমাক আঘাত কৰা জন। আৰু সেৱকসকলে তেওঁক আঘাতেৰে মাৰিলে। আৰু পিতৰ তলত চোতালত থকা সময়ত মহাপুৰোহিতৰ এজনী দাসী আহে, আৰু পিতৰক তাপ লোৱা দেখি তেওঁলৈ একেথৰে চাই কয়, আৰু তুমিও নাচৰতীয়া যীচুৰ লগত আছিলা। কিন্তু তেওঁ অস্বীকাৰ কৰিলে কৈ: মই নাজানো আৰু নাজানো তুমি কি কৈছা। আৰু তেওঁ বাহিৰলৈ উঠানখনলৈ ওলাই গ'ল, আৰু কুকুৰাটোৱে মাতিলে। আৰু দাসীয়ে তাক দেখি পুনৰ থিয় হৈ থকা সকলক ক'বলৈ আৰম্ভ কৰিলে যে এই মানুহজন তেওঁলোকৰ মাজৰ এজন। কিন্তু তেওঁ পুনৰ অস্বীকাৰ কৰিলে। আৰু অলপ সময়ৰ পিছত পুনৰ তাত থিয় হৈ থকা লোকসকলে পিতৰক ক'লে: সঁচাকৈয়ে তুমি তেওঁলোকৰ মাজৰ এজন; কিয়নো তুমি গালীলীয়া আৰু তোমাৰ কথা-বতৰাও মিলে। কিন্তু তেওঁ শাও দিবলৈ আৰু শপত খাবলৈ আৰম্ভ কৰিলে যে মই এই মানুহজনক নাজানো যাক তোমালোকে কৈছা। আৰু দ্বিতীয়বাৰৰ পৰা কুকুৰাই ডাক দিলে। আৰু পিতৰে সেই বাক্য সোঁৱৰণ কৰিলে যি যীচুৱে তেওঁক কৈছিল যে কুকুৰাই দুবাৰ ডাক দিয়াৰ আগতে তুমি মোক তিনিবাৰ অস্বীকাৰ কৰিবা, আৰু তেওঁ কান্দিবলৈ ধৰিলে।

15

আৰু পুৱাতে তৎক্ষণাৎ মুখ্য পুৰোহিতসকলে পৰিচাৰকসকল আৰু লিপিকাৰসকলৰ সৈতে আৰু সমগ্ৰ পৰিষদে পৰামৰ্শ কৰি, যীচুক বান্ধি লৈ গ'ল আৰু পীলাতৰ ওচৰত সমৰ্পণ কৰিলে। আৰু পীলাতে তেওঁক সুধিলে: তুমি ইহুদীসকলৰ ৰজা নেকি? কিন্তু উত্তৰ দি তেওঁ তেওঁক ক'লে: তুমি কৈছা। আৰু মুখ্য পুৰোহিতসকলে তেওঁৰ বিৰুদ্ধে বহুত অভিযোগ কৰিছিল, কিন্তু তেওঁ একো উত্তৰ দিয়া নাছিল। কিন্তু পিলাতে পুনৰ তেওঁক সুধিলে কৈ· তুমি একো উত্তৰ নিদিয়া নেকি? চোৱা তোমাৰ বিৰুদ্ধে কিমান সাক্ষ্য দিছে। কিন্তু যীশুৱে আৰু একোৱেই উত্তৰ নিদিলে, যাতে পীলাতে আচৰিত হ'ল। কিন্তু উৎসৱৰ সময়ত তেওঁ

তেওঁলোকৰ বাবে এজন বন্দী মুক্ত কৰিছিল, যিজনক তেওঁলোকে বিচাৰিছিল। আৰু বাৰাব্বাছ নামৰ সেই ব্যক্তিজন সহ বিদ্রোহীসকলৰ সৈতে বন্দী আছিল, যিসকলে বিদ্রোহৰ সময়ত হত্যা কৰিছিল। আৰু ভিৰে চিঞৰ কৰি তেওঁলোকৰ ওচৰত বিচাৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিলে যেনেকৈ তেওঁ সদায় কৰিছিল। কিন্তু পীলাতে তেওঁলোকক উত্তৰ দি ক'লে, তোমালোকে বিচাৰা নে মই তোমালোকৰ বাবে ইহুদীসকলৰ ৰজাক মুক্ত কৰি দিওঁ? তেওঁ জানিছিল যে মুখ্য পুৰোহিতসকলে ঈর্ষাৰ বশৱৰ্তী হৈ তেওঁক সমর্পণ কৰিছিল। কিন্তু মুখ্য পুৰোহিতসকলে ভিৰক উচটাই দিলে যাতে বৰং বাৰাব্বাক তেওঁলোকৰ বাবে মুক্ত কৰি দিয়ে। কিন্তু পিলাতে পুনৰ উত্তৰ দি তেওঁলোকক ক'লে, তেন্তে তোমালোকে যাক ইহুদীসকলৰ ৰজা বুলি কোৱা, তেওঁক মই কি কৰিম বুলি তোমালোকে বিচাৰা? কিন্তু তেওঁলোকে আকৌ চিঞৰি উঠিল, তেওঁক ক্ৰুচত দিয়া। পিলাতে কিন্তু তেওঁলোকক কৈছিল: তেওঁ কি বেয়া কৰিলে? কিন্তু তেওঁলোকে আৰু অধিক চিঞৰি উঠিল: তেওঁক ক্ৰুচত দিয়া। কিন্তু পীলাতে ভিৰক সন্তুষ্ট কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰি তেওঁলোকৰ বাবে বাৰাব্বাক মুক্ত কৰি দিলে, আৰু যীচুক কোবাই ক্ৰুচত দিয়াৰ বাবে শোধাই দিলে। সৈন্যসকলে তাক চোতালৰ ভিতৰলৈ লৈ গ'ল, যিটো প্ৰেটৰিয়াম, আৰু তেওঁলোকে গোটেই দলটো একেলগে মাতিলে, আৰু তেওঁলোকে তাক বেঙুনীয়া কাপোৰ পিন্ধালে আৰু তেওঁলোকে কাঁইটীয়া মুকুট এটা বৈ তাৰ মূৰত দিলে, আৰু তেওঁলোকে তাক সম্ভাষণ কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিলে। জয় হওক ইহুদীসকলৰ ৰজা; আৰু তেওঁলোকে তেওঁৰ মূৰত নলেৰে কোবাইছিল আৰু তেওঁৰ ওপৰত থুই পেলাইছিল, আৰু আঁঠু লৈ তেওঁক প্ৰণিপাত কৰিছিল। আৰু যেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক উপহাস কৰিলে, তেওঁলোকে তেওঁৰ পৰা বেঙুনীয়া কাপোৰ সোলোকালে আৰু তেওঁক তেওঁৰ নিজা কাপোৰবোৰ পিন্ধালে, আৰু তেওঁলোকে তেওঁক বাহিৰলৈ লৈ গ'ল যাতে তেওঁক ক্ৰুচত দিব পাৰে। আৰু তেওঁলোকে পথাৰৰ পৰা অহা আলেকজেণ্ডাৰ আৰু ৰুফাছৰ পিতৃ চিমোন কুৰেনীয়া নামৰ পাৰ হৈ যোৱা এজন লোকক তেওঁৰ ক্ৰুচ তুলি নিবলৈ বাধ্য কৰিলে। আৰু তেওঁলোকে তেওঁক গলগথা নামৰ ঠাইলৈ লৈ গ'ল, যাৰ অর্থ হৈছে মূৰৰ খুলিৰ ঠাই। আৰু তেওঁলোকে তেওঁক গন্ধৰসৰ সৈতে মিহলি

কৰা দাক্ষাৰস পিবলৈ দিছিল, কিন্তু তেওঁ ল'লে নাই। আৰু তেওঁক ক্ৰুচত দি, তেওঁলোকে তেওঁৰ কাপোৰবোৰ ভাগ কৰিলে, সেইবোৰৰ ওপৰত চিঠি পেলাই কোনে কি লব। আৰু তৃতীয় প্ৰহৰ আছিল আৰু তেওঁলোকে তেওঁক ক্ৰুচত দিলে। আৰু তেওঁৰ অভিযোগৰ শিলালিপি লিখা আছিল, ইহুদীসকলৰ ৰজা। আৰু তেওঁৰ সৈতে তেওঁলোকে দুজন ডকাইতক ক্ৰুচত দিয়ে, এজনক তেওঁৰ সোঁফালে আৰু এজনক তেওঁৰ বাওঁফালে। আৰু শাস্ত্ৰখন পূৰ্ণ হ'ল যিখনে কৈছিল: আৰু তেওঁক অধৰ্মীসকলৰ সৈতে গণনা কৰা হ'ল। আৰু যিসকলে পাৰ হৈ গৈছিল তেওঁলোকে তেওঁক নিন্দা কৰিছিল তেওঁলোকৰ মূৰবোৰ লৰাই আৰু কৈছিল, হায়, যিজনে মন্দিৰটো ধ্বংস কৰে আৰু তিনি দিনত নিৰ্মাণ কৰে, নিজকে ৰক্ষা কৰা আৰু ক্ৰুচৰ পৰা নামি আহা। একেদৰে মুখ্য পুৰোহিতসকলেও শাস্ত্ৰীসকলৰ সৈতে পৰস্পৰে ঠাট্টা কৰি কৈছিল, তেওঁ আনসকলক ৰক্ষা কৰিলে, কিন্তু নিজকে ৰক্ষা কৰিবলৈ সক্ষম নহয়। খ্ৰীষ্ট, ইজৰাইলৰ ৰজা, এতিয়া ক্ৰুচৰ পৰা নামি আহক, যাতে আমি দেখিব পাৰোঁ আৰু তেওঁক বিশ্বাস কৰিব পাৰোঁ। আৰু তেওঁৰ সৈতে ক্ৰুচত দিয়া লোকসকলে তেওঁক নিন্দা কৰিছিল। ষষ্ঠ ঘণ্টা হোৱাৰ পিছত আন্ধাৰ হ'ল সমগ্ৰ পৃথিৱীৰ ওপৰত নৱম ঘণ্টালৈকে; আৰু নৱম ঘণ্টাত যীচুৱে বৰ মাতেৰে চিঞৰি ক'লে, ইলোই ইলোই, লিমা চাবাখথানি? যিটো অনুবাদ কৰা হৈছে, মোৰ ঈশ্বৰ মোৰ ঈশ্বৰ, কিয় তুমি মোক পৰিত্যাগ কৰিলা? আৰু ওচৰত থিয় হৈ থকা কিছুমান লোকে শুনি কৈছিল, চোৱা, তেওঁ এলিয়াক মাতিছে। কিন্তু এজনে দৌৰি গৈ ভিনেগাৰত এখন স্পঞ্জ তিয়াই নলীত লগাই তেওঁক পান কৰাবলৈ দিলে আৰু ক'লে, এৰি দিয়া, চাওঁ এলিয়া তেওঁক নমাবলৈ আহে নে নাই। কিন্তু যীশুৱে মহাস্বৰেৰে চিঞৰ মাৰি প্ৰাণত্যাগ কৰিলে। আৰু মন্দিৰৰ পৰ্দা ওপৰৰ পৰা তললৈকে দুই ভাগ হৈ বিদীৰ্ণ হ'ল। কিন্তু শতসেনাপতিজনে যি তেওঁৰ বিপৰীতে থিয় হৈ আছিল, এইদৰে চিঞৰ মাৰি শেষ নিশ্বাস ত্যাগ কৰা দেখি ক'লে, সঁচাকৈয়ে এই মানুহজন ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ আছিল। আৰু দূৰৰ পৰা চাই থকা মহিলাসকলো আছিল, যাৰ মাজত মগ্দলীনী মৰিয়ম আৰু সৰু যাকোব আৰু যোচিৰ মাতৃ মৰিয়ম আৰু চালোমী আছিল, যিসকলে গালীলত থাকোঁতে তেওঁক অনুসৰণ কৰিছিল আৰু তেওঁৰ সেৱা কৰিছিল, আৰু

আন বহুতো মহিলা যিসকল তেওঁৰ লগত যিৰূচালেমলৈ আহিছিল। আৰু ইতিমধ্যে সন্ধিয়া হৈ যোৱাৰ পিছত, যিহেতু প্ৰস্তুতিৰ দিন আছিল, যিটো হৈছে বিশ্ৰামবাৰৰ আগৰ দিন, অৰিমাথিয়াৰ পৰা যোচেফ আহিল, এজন সন্মানীয় পৰিষদৰ সদস্য, যি নিজেও ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ অপেক্ষা কৰি আছিল, সাহস কৰি পিলাতৰ ওচৰলৈ সোমাল আৰু যীচুৰ শৰীৰটো বিচাৰিলে। পিলাতে আচৰিত হ'ল যে তেওঁ ইতিমধ্যে মৰিছে নেকি, আৰু শতপতিজনক মাতি আনি তেওঁক সুধিলে যে তেওঁ বহুত আগতে মৰিছিল নেকি, আৰু শতপতিজনৰ পৰা জানি তেওঁ যোচেফক শৱটো দান কৰিলে। আৰু শণ সূতাৰ কাপোৰ কিনি আনি তেওঁক নমাই মেৰিয়াই দিলে শণ সূতাৰ কাপোৰত, আৰু তেওঁক শিলৰ পৰা কটা এটা সমাধিত থৈ দিলে, আৰু সমাধিৰ দুৱাৰৰ ওপৰত এটা শিল বগৰাই দিলে। কিন্তু মগ্দলীনী মৰিয়ম আৰু যোচেৰ মৰিয়মে চাই আছিল তেওঁক ক'ত ৰখা হৈছে।

16

আৰু শব্বাথ পাৰ হোৱাৰ পিছত মৰিয়ম মাগ্দালিনী আৰু যাকোবৰ মৰিয়ম আৰু চালোমে সুগন্ধি দ্ৰব্য কিনিলে যাতে আহি তেওঁক অভিষেক কৰিব পাৰে। আৰু বিশ্ৰামবাৰৰ প্ৰথম দিনা অতি প্ৰত্যুষতে, সূর্য উদিত হোৱাৰ পিছত, তেওঁলোক সমাধিৰ ওচৰলৈ আহিল। আৰু তেওঁলোকে নিজৰ মাজত কৈছিল, কোনে আমাক সমাধিৰ দুৱাৰৰ পৰা শিলটো গুটাই দিব? আৰু ওপৰলৈ চাই তেওঁলোকে দেখিলে যে শিলটো গুটাই দিয়া হৈছে, কিয়নো সেইটো অতি ডাঙৰ আছিল। আৰু সমাধিত সোমাই তেওঁলোকে সোঁফালে বহি থকা এজন যুৱকক দেখিলে, যি বগা কাপোৰ পিন্ধি আছিল, আৰু তেওঁলোক অতিশয় আচৰিত হ'ল। কিন্তু তেওঁ তেওঁলোকক কয়, আতংকিত নহ'বা, তোমালোকে যীশু নাজৰীয়াক বিচাৰিছা যি ক্ৰুচবিদ্ধ হৈছিল, তেওঁ উত্থিত হৈছে, তেওঁ ইয়াত নাই, চোৱা সেই ঠাই য'ত তেওঁলোকে তেওঁক ৰাখিছিল। কিন্তু যোৱা আৰু তেওঁৰ শিষ্যসকলক আৰু পিতৰক কোৱা যে তেওঁ

তোমালোকৰ আগে আগে গালীলীয়ালৈ যাব, তাত তোমালোকে তেওঁক দেখিবা, যেনেকৈ তেওঁ তোমালোকক কৈছিল। আৰু বাহিৰলৈ গৈ তেওঁলোকে সমাধিৰ পৰা পলাই গ'ল, কাৰণ তেওঁলোকক কঁপনি আৰু আতংকে আৱৰি ধৰিছিল, আৰু তেওঁলোকে কাকো একো নক'লে, কিয়নো তেওঁলোকে ভয় কৰিছিল। উঠি বিশ্ৰামবাৰৰ প্ৰথম দিনৰ ৰাতিপুৱা প্ৰথমে মগ্দলীনী মৰিয়মক দেখা দিলে, যাৰ পৰা তেওঁ সাতটা ভূত খেদাই দিছিল। তাই গৈ তেওঁৰ সৈতে থকা সকলক জনাইলে, যিসকলে শোক কৰি আছিল আৰু কান্দি আছিল। আৰু সেইসকলে শুনি যে তেওঁ জীয়াই আছে আৰু তাই তেওঁক দেখিছিল, তেওঁলোকে বিশ্বাস নকৰিলে। এইবোৰৰ পিছত তেওঁলোকৰ মাজৰ দুজনক তেওঁ আন ৰূপত প্ৰকাশিত হ'ল, যেতিয়া তেওঁলোক পথাৰলৈ খোজকাঢ়ি গৈ আছিল। আৰু সেইসকলে গুচি গৈ বাকীসকলক জনালে, কিন্তু সেইসকলকো বিশ্বাস নকৰিলে। পাছত একাদশজনে শুই থকা অৱস্থাত তেওঁ তেওঁলোকৰ আগত প্ৰকট হ'ল, আৰু তেওঁলোকৰ অবিশ্বাস আৰু কঠিন হৃদয়ৰ বাবে তিৰস্কাৰ কৰিলে, কাৰণ যিসকলে তেওঁক পুনৰুত্থিত হোৱা দেখিছিল তেওঁলোকে বিশ্বাস কৰা নাছিল। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, তোমালোকে সকলো জগতলৈ গৈ সকলো সৃষ্টিৰ ওচৰত সুসমাচাৰ ঘোষণা কৰা। যিজনে বিশ্বাস কৰে আৰু বাপ্তিস্ম লয়, তেওঁ পৰিত্ৰাণ পাব; কিন্তু যিজনে অবিশ্বাস কৰে, তেওঁ দণ্ডিত হ'ব। আৰু যিসকলে বিশ্বাস কৰিছে তেওঁলোকক এই চিনবোৰে অনুসৰণ কৰিব: মোৰ নামত তেওঁলোকে ভূত খেদাব; তেওঁলোকে নতুন ভাষাত কথা ক'ব; তেওঁলোকে সাপ তুলিব; আৰু যদি তেওঁলোকে কিবা মাৰাত্মক বস্তু পান কৰে, সেয়া তেওঁলোকক ক্ষতি নকৰিব; তেওঁলোকে অসুস্থসকলৰ ওপৰত হাত ৰাখিব, আৰু তেওঁলোক ভাল হ'ব। প্ৰভুৱে তেওঁলোকৰ সৈতে কথা কোৱাৰ পিছত স্বৰ্গলৈ উঠি নিয়া হ'ল আৰু ঈশ্বৰৰ সোঁফালে বহিল। তেওঁলোকে কিন্তু বাহিৰলৈ ওলাই গৈ সকলো ঠাইতে প্ৰচাৰ কৰিলে, প্ৰভুৱে সহযোগ কৰি আৰু অনুসৰণ কৰা চিনবোৰৰ দ্বাৰা বাক্যক নিশ্চিত কৰি। আমেন।

যোহনলিখিত শুভবার্তা

1

আৰম্ভণিত শব্দ আছিল, আৰু শব্দ ঈশ্বৰৰ ওচৰত আছিল, আৰু শব্দ ঈশ্বৰ আছিল। এইজন আৰম্ভণিতে ঈশ্বৰৰ সৈতে আছিল। সকলো বস্তু তেওঁৰ মাধ্যমেৰে সৃষ্টি হ'ল, আৰু তেওঁৰ অবিহনে যি সৃষ্টি হৈছে তাৰ একোৱেই সৃষ্টি হোৱা নাছিল। তেওঁত জীৱন আছিল, আৰু সেই জীৱন মানুহৰ পোহৰ আছিল। আৰু পোহৰ অন্ধকাৰত জিলিকে, আৰু অন্ধকাৰে ইয়াক পৰাস্ত কৰিব নোৱাৰিলে। ঈশ্বৰৰ পৰা পঠোৱা এজন মানুহ আহিল, তেওঁৰ নাম যোহন; এই জনে সাক্ষ্যৰ বাবে আহিল, যাতে তেওঁ পোহৰৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিয়ে, যাতে সকলোৱে তেওঁৰ দ্বাৰা বিশ্বাস কৰে। সেই এজন পোহৰ নাছিল, কিন্তু পোহৰৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিবলৈ আছিল। সেই প্ৰকৃত পোহৰ আছিল, যি সকলো মানুহক পোহৰ দিয়ে যি জগতলৈ আহে। তেওঁ সংসাৰত আছিল, আৰু সংসাৰ তেওঁৰ মাজেৰে সৃষ্টি হৈছিল, আৰু সংসাৰে তেওঁক চিনি নাপালে। তেওঁ নিজৰ ঠাইলৈ আহিল, আৰু তেওঁৰ নিজৰ লোকসকলে তেওঁক গ্ৰহণ নকৰিলে। কিন্তু যিমান লোকে তেওঁক গ্ৰহণ কৰিলে, তেওঁ তেওঁলোকক ঈশ্বৰৰ সন্তান হ'বলৈ অধিকাৰ দিলে, যিসকলে তেওঁৰ নামত বিশ্বাস কৰে, যিসকল তেজৰ পৰা নহয়, আৰু মাংসৰ ইচ্ছাৰ পৰা নহয়, আৰু মানুহৰ ইচ্ছাৰ পৰা নহয়, কিন্তু ঈশ্বৰৰ পৰা জন্ম হৈছিল। আৰু সেই বাক্য মাংস হ'ল আৰু আমাৰ মাজত বাস কৰিলে, আৰু আমি তেওঁৰ

মহিমা দেখিলোঁ, পিতৃৰ পৰা অদ্বিতীয় পুত্ৰৰ নিচিনা মহিমা, অনুগ্ৰহ আৰু সত্যৰে পৰিপূৰ্ণ। জনে তেওঁৰ সম্বন্ধে সাক্ষ্য দিয়ে আৰু চিঞৰি কৈছে, এইজন আছিল যাৰ বিষয়ে মই কৈছিলো, যি মোৰ পাছত আহি আছে তেওঁ মোৰ আগত হৈছে, কাৰণ তেওঁ মোৰ প্ৰথম আছিল। আৰু তেওঁৰ পূৰ্ণতাৰ পৰা আমি সকলোৱে পালোঁ, আৰু অনুগ্ৰহৰ সলনি অনুগ্ৰহ; কাৰণ বিধান মোচিৰ দ্বাৰা দিয়া হৈছিল, অনুগ্ৰহ আৰু সত্য যীচু খ্ৰীষ্টৰ দ্বাৰা হ'ল। ঈশ্বৰক কোনেও কেতিয়াও দেখা নাই, কিন্তু পিতৃৰ বুকুত থকা একমাত্ৰ পুত্ৰই তেওঁক প্ৰকাশ কৰিলে। আৰু এইটো যোহনৰ সাক্ষ্য, যেতিয়া ইহুদীসকলে জেৰুজালেমৰ পৰা পুৰোহিত আৰু লেবীয়াসকলক পঠিয়ালে যাতে তেওঁক সুধিব, তুমি কোন? আৰু তেওঁ স্বীকাৰ কৰিলে, আৰু অস্বীকাৰ নকৰিলে, আৰু তেওঁ স্বীকাৰ কৰিলে যে মই সেই খ্ৰীষ্ট নহয়। আৰু তেওঁলোকে তেওঁক সুধিলে: তেন্তে কি? তুমি এলিয়া নে? আৰু তেওঁ কয়: মই নহয়। তুমি ভবিষ্যদ্বক্তা নেকি? আৰু তেওঁ উত্তৰ দিলে, নহয়। তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে: তুমি কোন? যাতে আমি যিসকলে আমাক পঠিয়াছে তেওঁলোকক উত্তৰ দিব পাৰোঁ; তুমি নিজৰ বিষয়ে কি কোৱা? তেওঁ ক'লে, মই মৰুভূমিত কাতৰোক্তি কৰা কণ্ঠ, প্ৰভুৰ পথ পোন কৰা, যেনেকৈ যিচয়া ভাববাদীয়ে ক'লে। আৰু পঠোৱা লোকসকল ফৰীচীসকলৰ পৰা আছিল আৰু তেওঁলোকে তেওঁক সোধিলে আৰু তেওঁক ক'লে, তেন্তে তুমি কিয় বাপ্তিস্ম দিয়া, যদি তুমি খ্ৰীষ্ট নহয় নাইবা এলিয়া নহয় নাইবা ভাববাদী নহয়? যোহনে তেওঁলোকক উত্তৰ দি ক'লে, মই পানীত বাপ্তিস্ম দিওঁ, কিন্তু তোমালোকৰ মাজত এজন থিয় হৈ আছে যাক তোমালোকে নাজানা। তেৱেঁই হয় যি মোৰ পাছত আহি আছে, যি মোৰ আগত হৈছে, যাৰ জোতাৰ ফিতা খুলিবলৈ মই যোগ্য নহয়। এই ঘটনাবোৰ বৈথনিয়াত ঘটিছিল যৰ্দ্দনৰ সিপাৰে, য'ত যোহনে বাপ্তিস্ম দি আছিল। পিছদিনা যোহনে যীচুক তেওঁৰ ফালে আহি থকা দেখিলে আৰু ক'লে, চোৱা, ঈশ্বৰৰ মেৰ-পোৱালি যিয়ে জগতৰ পাপ বহন কৰে। এইজন সেই বিষয়ে যাৰ বিষয়ে মই কৈছিলোঁ, মোৰ পাছত এজন পুৰুষ আহে যি মোৰ আগত হৈছে, কাৰণ তেওঁ মোতকৈ প্ৰথম আছিল। আৰু মই তেওঁক নাজানিছিলোঁ, কিন্তু যাতে তেওঁ ইস্ৰায়েলৰ ওচৰত প্ৰকাশিত হয়, এই কাৰণে মই পানীত বাপ্তাইজ কৰিবলৈ

আহিছিলোঁ। আৰু যোহনে সাক্ষ্য দি কৈছিল যে, মই আত্মাক স্বৰ্গৰ পৰা কপৌৰ দৰে নামি অহা দেখিলোঁ, আৰু সেয়া তেওঁৰ ওপৰত থাকিল। আৰু মই তেওঁক নাজানিছিলোঁ, কিন্তু যিজনে মোক পানীত বাপ্তিস্ম দিবলৈ পঠিয়াইছিল, সেইজনে মোক কৈছিল, যাৰ ওপৰত তুমি আত্মা নামি আহি আৰু থাকি থকা দেখিবা, এইজনেই পবিত্ৰ আত্মাত বাপ্তিস্ম দিওঁতা। আৰু মই দেখিছোঁ আৰু সাক্ষ্য দিছোঁ যে এই জন ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ। পিছদিনা পুনৰ যোহন থিয় হৈ আছিল আৰু তেওঁৰ শিষ্যসকলৰ পৰা দুজন, আৰু যীচুক খোজ কাঢ়ি থকা চাই কয়, চোৱা ঈশ্বৰৰ মেৰ পোৱালি। আৰু তেওঁৰ দুজন শিষ্যই তেওঁক কথা কোৱা শুনিলে, আৰু যীচুক অনুসৰণ কৰিলে। কিন্তু যীচুৱে ঘূৰি আৰু তেওঁলোকক অনুসৰণ কৰি থকা দেখি তেওঁলোকক কয়: তোমালোকে কি বিচাৰিছা? তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে: ৰাব্বি (যাক অনুবাদ কৰিলে শিক্ষক বুলি কোৱা হয়), আপুনি ক'ত থাকে? তেওঁ তেওঁলোকক কয়: আহা আৰু চোৱা। তেওঁলোক আহিল গতিকে আৰু দেখিলে তেওঁ ক'ত থাকে, আৰু তেওঁৰ ওচৰত সেই দিনটো থাকিল; সময় প্ৰায় দশম আছিল। আন্দ্ৰিয়াছ আছিল চিমোন পিতৰৰ ভাই, সেই দুজনৰ মাজৰ এজন যিসকলে যোহনৰ পৰা শুনিছিল আৰু তেওঁক অনুসৰণ কৰিছিল। এই মানুহজনে প্ৰথমে নিজৰ ভায়েক চিমোনক বিচাৰি পায় আৰু তেওঁক কয়, আমি মচীহক বিচাৰি পাইছো, যাৰ অৰ্থ অনুবাদ কৰিলে খ্ৰীষ্ট হয়, আৰু তেওঁক যীচুৰ ওচৰলৈ লৈ গ'ল। তেওঁলৈ চাই যীচুৱে ক'লে: তুমি চিমোন, যোনাৰ পুত্ৰ, তুমি কেফা বুলি মতা হ'বা, যাক পিতৰ বুলি ব্যাখ্যা কৰা হয়। পৰৱৰ্তী দিনা যীশুৱে গালীললৈ যাবলৈ ইচ্ছা কৰিছিল, আৰু তেওঁ ফিলিপক বিচাৰি পাই তেওঁক ক'লে, মোক অনুসৰণ কৰা। ফিলিপ আছিল বৈৎচৈদাৰ পৰা, আন্দ্ৰিয় আৰু পিতৰৰ নগৰৰ পৰা। ফিলিপে নথনায়েলক বিচাৰি পালে আৰু তেওঁক ক'লে, যাৰ বিষয়ে মোচিয়ে আইনত আৰু ভাববাদীসকলে লিখিছিল, তেওঁক আমি পাইছোঁ—যোচেফৰ পুত্ৰ যীচু, যি নাচৰতৰ পৰা। আৰু নথনেলে তেওঁক ক'লে: নাজাৰেথৰ পৰা কিবা ভাল বস্তু হ'ব পাৰে নেকি? ফিলিপে তেওঁক কয়: আহা আৰু চোৱা। যীশুৱে নথনেলক তেওঁৰ ফালে আহি থকা দেখি তেওঁৰ বিষয়ে ক'লে, চোৱা, সঁচাকৈ এজন ইস্ৰায়েলীয়, যাৰ মাজত কোনো প্ৰবঞ্চনা নাই। নথনেলে তেওঁক কয়: তুমি

মোক ক'ৰ পৰা জানা? যীশুৱে উত্তৰ দিলে আৰু তেওঁক ক'লে: ফিলিপে তোমাক মতাৰ আগতে, ডিমৰু গছৰ তলত থকা অৱস্থাত মই তোমাক দেখিছিলোঁ। নথনেলে উত্তৰ দিলে আৰু তেওঁক ক'লে, ৰাব্বি, তুমি ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ, তুমি ইস্ৰায়েলৰ ৰজা। যীশুৱে উত্তৰ দিলে আৰু তেওঁক ক'লে: কাৰণ মই তোমাক ক'লোঁ যে মই তোমাক ডিমৰু গছৰ তলত দেখিছিলোঁ, তুমি বিশ্বাস কৰা নেকি? তুমি এইবোৰতকৈ ডাঙৰ কথা দেখিবা। আৰু তেওঁ তাক কয়, সঁচা সঁচা কওঁ তোমালোকক, এতিয়াৰ পৰা তোমালোকে স্বৰ্গ খোলা দেখিবা, আৰু ঈশ্বৰৰ দূতসকল মানুহৰ পুত্ৰৰ ওপৰত উঠা-নমা কৰা দেখিবা।

2

আৰু তৃতীয় দিনত গালীলৰ কানাত এটা বিয়া হ'ল, আৰু যীচুৰ মাতৃ তাত আছিল; আৰু যীচু আৰু তেওঁৰ শিষ্যসকলকো বিয়ালৈ মতা হ'ল। আৰু দ্ৰাক্ষাৰস শেষ হোৱাত যীশুৰ মাতৃয়ে তেওঁক ক'লে, তেওঁলোকৰ দ্ৰাক্ষাৰস নাই। যীশুৱে তাইক ক'লে: মোৰ আৰু তোমাৰ কি সম্পৰ্ক, মহিলা? মোৰ সময় এতিয়াও অহা নাই। তেওঁৰ মাতৃয়ে সেৱকসকলক কয়, তেওঁ তোমালোকক যি কয়, সেয়া কৰিবা। তাত শিলৰ ছয়টা পানীৰ পাত্ৰ ৰখা আছিল, যিবোৰ ইহুদীসকলৰ শুদ্ধিকৰণৰ নিয়ম অনুসৰি ব্যৱহাৰ কৰা হৈছিল, প্ৰতিটোত দুই বা তিনি জোখ পানী ধৰিছিল। যীশুৱে তেওঁলোকক কয়: পানীৰ কলহবোৰ পানীৰে ভৰাই দিয়া। আৰু তেওঁলোকে সেইবোৰ ওপৰলৈকে ভৰাই দিলে। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক কয়: এতিয়া উলিয়াই লোৱা আৰু ভোজৰ প্ৰধানজনলৈ লৈ যোৱা। আৰু তেওঁলোকে আনিলে। যেতিয়া ভোজৰ প্ৰধানে পানী দ্ৰাক্ষাৰস হৈ যোৱা সোৱাদ ল'লে আৰু নাজানিলে ই ক'ৰ পৰা আহিছে; কিন্তু সেৱকসকলে জানিছিল যিসকলে পানী তুলিছিল, ভোজৰ প্ৰধানে দৰাক মাতিলে আৰু তেওঁক ক'লে: প্ৰতিজন মানুহে প্ৰথমে ভাল দ্ৰাক্ষাৰস দিয়ে, আৰু যেতিয়া তেওঁলোক মতলীয়া হয়, তেতিয়া কম ভাল দিয়ে; তুমি ভাল দ্ৰাক্ষাৰস এতিয়ালৈকে ৰাখি

থৈছা। এই চিহ্নসমূহৰ আৰম্ভণি যীচুৱে গালীলৰ কানাত কৰিলে আৰু তেওঁৰ গৌৰৱ প্ৰকাশ কৰিলে, আৰু তেওঁৰ শিষ্যসকলে তেওঁত বিশ্বাস কৰিলে। ইয়াৰ পাছত তেওঁ আৰু তেওঁৰ মাতৃ আৰু তেওঁৰ ভাতৃসকল আৰু তেওঁৰ শিষ্যসকল কাপাৰ্নাউমলৈ নামি গ'ল, আৰু তাত তেওঁলোকে বেছি দিন নাথাকিল। আৰু ইহুদীসকলৰ নিস্তাৰপৰ্ব্ব ওচৰ আছিল, আৰু যীচু যিৰূচালেমলৈ গ'ল। আৰু তেওঁ মন্দিৰত গৰু, ভেড়া আৰু পাৰ চৰাই বিক্ৰী কৰা লোকসকলক আৰু মুদ্ৰা বিনিময়কাৰীসকলক বহি থকা দেখা পালে। আৰু ৰছীৰ পৰা এটা চাবুক বনাই তেওঁ সকলোকে মন্দিৰৰ পৰা খেদি পঠিয়ালে, ভেড়া আৰু গৰু, আৰু টকা সলনি কৰা সকলৰ টকা ঢালি দিলে আৰু মেজবোৰ লুটিয়াই দিলে, আৰু কপৌ বিক্ৰী কৰা সকলক ক'লে: এইবোৰ ইয়াৰ পৰা লৈ যোৱা; মোৰ পিতৃৰ ঘৰক ব্যৱসায়ৰ ঘৰ নকৰিবা। কিন্তু তেওঁৰ শিষ্যসকলে মনত পেলালে যে লিখা আছে, তোমাৰ ঘৰৰ প্ৰতি উৎসাহে মোক গ্ৰাস কৰিব। ইহুদীসকলে তেতিয়া উত্তৰ দিলে আৰু তেওঁক ক'লে, তুমি আমাক কি চিহ্ন দেখুৱাইছা যে এইবোৰ কৰিছা? যীশুৱে উত্তৰ দি তেওঁলোকক ক'লে, এই মন্দিৰটো ধ্বংস কৰা, আৰু তিনি দিনৰ ভিতৰত মই ইয়াক তুলিম। তেতিয়া ইহুদীসকলে ক'লে, চল্লিশ আৰু ছয় বছৰত এই মন্দিৰ নিৰ্মাণ কৰা হৈছিল, আৰু তুমি তিনি দিনত ইয়াক পুনৰ নিৰ্মাণ কৰিবা? কিন্তু তেওঁ নিজৰ শৰীৰৰ মন্দিৰৰ বিষয়ে কৈছিল। গতিকে যেতিয়া তেওঁ মৃতসকলৰ পৰা উঠোৱা হ'ল, তেওঁৰ শিষ্যসকলে মনত পেলালে যে তেওঁ এইটো কৈছিল, আৰু তেওঁলোকে শাস্ত্ৰত আৰু যিশুৱে কোৱা বাক্যত বিশ্বাস কৰিলে। যেতিয়া তেওঁ যিৰূচালেমত নিস্তাৰ-পৰ্ব্বৰ উৎসৱত আছিল, তেতিয়া বহুতে তেওঁৰ নামত বিশ্বাস কৰিলে, কাৰণ তেওঁলোকে তেওঁ কৰা চিনবোৰ দেখিছিল। কিন্তু যীশু নিজে তেওঁলোকৰ ওচৰত নিজকে সমৰ্পণ কৰা নাছিল কাৰণ তেওঁ সকলোকে জানিছিল, আৰু কাৰণ তেওঁৰ প্ৰয়োজন নাছিল যে কোনোবাই মানুহৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিয়ে; কিয়নো তেওঁ জানিছিল মানুহৰ ভিতৰত কি আছিল।

3

ফৰীচীসকলৰ মাজৰ পৰা এজন মানুহ আছিল, নিকোদেমাচ তেওঁৰ নাম, তেওঁ ইহুদীসকলৰ এজন শাসক আছিল। এই ব্যক্তি ৰাতি তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু তেওঁক ক'লে, ৰব্বি, আমি জানো যে আপুনি ঈশ্বৰৰ পৰা অহা এজন শিক্ষক, কাৰণ কোনেও এই চিহ্নবোৰ কৰিব নোৱাৰে যিবোৰ আপুনি কৰে, যদি ঈশ্বৰ তেওঁৰ সৈতে নাথাকে। যীচুৱে উত্তৰ দিলে আৰু তেওঁক ক'লে, সঁচা সঁচা তোমাক কওঁ, যদি কোনোবাই ওপৰৰ পৰা জন্ম নহয়, তেওঁ ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য দেখিবলৈ সক্ষম নহয়। নিকোদেমে তেওঁক কয়: এজন মানুহ বুঢ়া হৈ থাকি কেনেকৈ জন্ম ল'ব পাৰে? তাই নিজৰ মাকৰ পেটত দ্বিতীয়বাৰ সোমাব পাৰে আৰু জন্ম হ'ব পাৰে নেকি? যীচুৱে উত্তৰ দিলে, সঁচা সঁচা তোমাক কওঁ, যদি কোনোবাই পানী আৰু আত্মাৰ পৰা জন্ম নলয়, তেওঁ ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যত প্ৰৱেশ কৰিব নোৱাৰে। মাংসৰ পৰা জন্ম লোৱা মাংস হয়, আৰু আত্মাৰ পৰা জন্ম লোৱা আত্মা হয়। আচৰিত নহ'বা যে মই তোমাক কৈছিলোঁ, তোমালোকৰ ওপৰৰ পৰা জন্ম হোৱাটো প্ৰয়োজনীয়। আত্মাই য'তে ইচ্ছা কৰে ত'তে বলে, আৰু তুমি তাৰ শব্দ শুনা, কিন্তু ক'ৰ পৰা আহে আৰু ক'লৈ যায় নাজানা; এইদৰে আত্মাৰ পৰা জন্ম হোৱা প্ৰত্যেকজন। নিকোদেমে উত্তৰ দি তেওঁক ক'লে, এইবোৰ কেনেকৈ হ'ব পাৰে? যীশুৱে উত্তৰ দিলে আৰু তেওঁক ক'লে, তুমি ইজৰায়েলৰ শিক্ষক আৰু এই বিষয়বোৰ নাজানা? সঁচাকৈ সঁচাকৈ মই তোমাক কওঁ যে যি আমি জানো তাকে কওঁ আৰু যি আমি দেখিছো তাৰ সাক্ষ্য দিওঁ, আৰু তোমালোকে আমাৰ সাক্ষ্য গ্ৰহণ নকৰা। যদি মই তোমালোকক পাৰ্থিৱ বিষয়বোৰ ক'লোঁ আৰু তোমালোকে বিশ্বাস নকৰা, তেন্তে যদি মই তোমালোকক স্বৰ্গীয় বিষয়বোৰ কওঁ তোমালোকে কেনেকৈ বিশ্বাস কৰিবা? আৰু কোনো এজনো স্বৰ্গলৈ আৰোহণ কৰা নাই যদি নহয় যি স্বৰ্গৰ পৰা অৱতৰণ কৰিছে, মানুহৰ পুত্ৰ যি স্বৰ্গত আছে। আৰু যেনেকৈ মোচিয়ে সাপটো মৰুভূমিত ওপৰলৈ তুলিছিল, তেনেকৈ মানুহৰ পুত্ৰক ওপৰলৈ তোলা হোৱা প্ৰয়োজন, যাতে তেওঁত বিশ্বাস কৰা প্ৰতিজন

লোক বিনষ্ট নহয়, কিন্তু অনন্ত জীৱন পায়। কিয়নো ঈশ্বৰে জগতক ইমান প্ৰেম কৰিলে যে তেওঁ নিজৰ একমাত্ৰ পুত্ৰক দান কৰিলে, যাতে যিকোনো তেওঁত বিশ্বাস কৰে তেওঁ বিনষ্ট নহয়, বৰং অনন্ত জীৱন লাভ কৰে। কাৰণ ঈশ্বৰে তেওঁৰ পুত্ৰক জগতলৈ পঠিওৱা নাছিল যাতে তেওঁ জগতৰ বিচাৰ কৰে, কিন্তু যাতে জগত তেওঁৰ মাধ্যমেৰে ৰক্ষা পায়। যি তেওঁত বিশ্বাস কৰে তেওঁৰ বিচাৰ কৰা নহয়, কিন্তু যি বিশ্বাস নকৰে তেওঁৰ ইতিমধ্যে বিচাৰ হৈছে, কাৰণ তেওঁ ঈশ্বৰৰ একমাত্ৰ জাত পুত্ৰৰ নামত বিশ্বাস কৰা নাই। এয়া হৈছে সেই বিচাৰ, যে পোহৰ জগতলৈ আহিছে, আৰু মানুহবোৰে পোহৰতকৈ আন্ধাৰক অধিক ভাল পাইছিল, কাৰণ তেওঁলোকৰ কৰ্মবোৰ দুষ্ট আছিল। কিয়নো যিকোনো এজনে যি বেয়া কাম কৰে সি পোহৰক ঘৃণা কৰে আৰু পোহৰলৈ নাহে, যাতে তাৰ কামবোৰ প্ৰকাশ নহয়; কিন্তু যিজনে সত্য কৰে সি পোহৰলৈ আহে, যাতে তাৰ কামবোৰ প্ৰকাশ হয়, কাৰণ সেইবোৰ ঈশ্বৰত কৰা হৈছে। এই সকলৰ পিছত যীচু আৰু তেওঁৰ শিষ্যসকল যিহূদীয়া দেশলৈ আহিল, আৰু তাত তেওঁ তেওঁলোকৰ সৈতে সময় কটালে আৰু বাপ্তিস্ম দিছিল। যোহনে চালিমৰ ওচৰত ঐননত বাপ্তিস্ম দি আছিল, কাৰণ তাত বহুত পানী আছিল, আৰু মানুহবোৰ আহি আছিল আৰু বাপ্তিস্ম লৈ আছিল; কিয়নো যোহনক এতিয়াও কাৰাগাৰত পেলোৱা হোৱা নাছিল। তেন্তে যোহনৰ শিষ্যসকলৰ পৰা এজন ইহুদীৰ সৈতে শুদ্ধিকৰণৰ বিষয়ে এক অনুসন্ধান ঘটিল। আৰু তেওঁলোকে যোহনৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু তেওঁক ক'লে, ৰাব্বি, যি জন আপোনাৰ লগত যৰ্দ্দনৰ সিপাৰে আছিল, যাৰ বিষয়ে আপুনি সাক্ষ্য দিছিল, চাওক, এই জনে বাপ্তিস্ম দিছে আৰু সকলোৱে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিছে। যোহনে উত্তৰ দিলে আৰু ক'লে, মানুহে একোৱেই ল'ব নোৱাৰে, যদি তেওঁক স্বৰ্গৰ পৰা দিয়া নহয়। তোমালোকে নিজে মোক সাক্ষ্য দিয়া যে মই কৈছিলোঁ, মই খ্ৰীষ্ট নহওঁ, কিন্তু মই তেওঁৰ আগত পঠোৱা হৈছোঁ। যি জনে কইনা পায় সি দৰা হয়; কিন্তু দৰাৰ বন্ধু, যি জনে থিয় হৈ আছে আৰু তেওঁক শুনি আছে, তেওঁ আনন্দেৰে আনন্দিত হয় দৰাৰ মাতৰ কাৰণে। সেয়েহে এই মোৰ আনন্দ পূৰ্ণ হৈছে। তেওঁক বৃদ্ধি পোৱা প্ৰয়োজন, কিন্তু মোক হ্ৰাস পোৱা প্ৰয়োজন। ওপৰৰ পৰা অহা জন সকলোৰে ওপৰত আছে। যি জন পৃথিৱীৰ পৰা আহে সি পৃথিৱীৰ পৰা আহে

আৰু পৃথিৱীৰ পৰা কথা কয়। যি জন স্বৰ্গৰ পৰা আহে সি সকলোৰে ওপৰত আছে, আৰু যি তেওঁ দেখিছে আৰু শুনিছে, এই কথা তেওঁ সাক্ষ্য দিয়ে, আৰু তেওঁৰ সাক্ষ্য কোনেও গ্ৰহণ নকৰে। যিজনে তেওঁৰ সাক্ষ্য গ্ৰহণ কৰিছে, তেওঁ মোহৰ মাৰিছে যে ঈশ্বৰ সত্য। যাক ঈশ্বৰে পঠিয়াইছে, তেওঁ ঈশ্বৰৰ শব্দবোৰ কয়, কাৰণ ঈশ্বৰে আত্মা পৰিমাণেৰে নিদিয়ে। দেউতাকে পুত্ৰক ভাল পায় আৰু সকলো তাৰ হাতত দিছে। যিজনে পুত্ৰৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰে তেওঁৰ অনন্ত জীৱন আছে, কিন্তু যিজনে পুত্ৰক অমান্য কৰে তেওঁ জীৱন দেখা নাপাব, বৰং ঈশ্বৰৰ ক্ৰোধ তেওঁৰ ওপৰত থাকে।

4

গতিকে যেতিয়া প্ৰভুৱে জানিলে যে ফৰীচীসকলে শুনিছে যে যীচুৱে যোহনতকৈ অধিক শিষ্য বনায় আৰু বাপ্তিস্মা দিয়ে যদিও যীচু নিজে বাপ্তিস্মা দিয়া নাছিল কিন্তু তেওঁৰ শিষ্যসকলে, তেওঁ যিহুদীয়া এৰিলে আৰু গালীললৈ গুচি গ'ল। তেওঁৰ বাবে চমৰিয়াৰ মাজেৰে পাৰ হোৱাটো প্ৰয়োজনীয় আছিল। গতিকে তেওঁ চমৰিয়াৰ চুখাৰ নামৰ এখন নগৰলৈ আহে, যাকোবে তেওঁৰ পুত্ৰ যোচেফক দিয়া ঠাইখনৰ ওচৰত; আৰু তাত যাকোবৰ এটা জুৰি আছিল। যীশু সেয়েহে যাত্ৰাৰ পৰা ক্লান্ত হৈ এইদৰে সেই নিজৰাৰ ওপৰত বহি আছিল; সময় আছিল প্ৰায় ষষ্ঠ। চমৰিয়াৰ পৰা এগৰাকী মহিলা পানী তুলিবলৈ আহে। যীশুৱে তাইক কয়: মোক খাবলৈ দিয়া। কাৰণ তেওঁৰ শিষ্যসকল নগৰলৈ গৈছিল যাতে তেওঁলোকে খাদ্য কিনিব পাৰে। শমৰীয়া মহিলাজনে তেওঁক কয়: তেন্তে তুমি ইহুদী হৈ মোৰ পৰা কেনেকৈ পানী খাবলৈ খুজিছা, মই শমৰীয়া মহিলা হৈ? কাৰণ ইহুদীসকলে চমৰীয়াসকলৰ সৈতে একেলগে ব্যৱহাৰ নকৰে। যীচুৱে উত্তৰ দিলে আৰু তাইক ক'লে, যদি তুমি ঈশ্বৰৰ দান জানিলাহেঁতেন, আৰু কোন যিজনে তোমাক কৈছে, মোক পান কৰিবলৈ দিয়া, তুমি তেওঁক বিচাৰিলাহেঁতেন, আৰু তেওঁ তোমাক জীৱন্ত পানী

দিলেহেঁতেন। মহিলাগৰাকীয়ে তেওঁক ক'লে, হে প্ৰভু, আপোনাৰ বাল্টিও নাই, আৰু নাদটো গভীৰ, তেন্তে আপুনি সেই জীৱন্ত পানী ক'ৰ পৰা পাব? তুমি জানো আমাৰ পিতৃ যাকোবতকৈ ডাঙৰ, যি আমাক এই কুঁৱা দিছিল, আৰু তেওঁ নিজে ইয়াৰ পৰা পান কৰিছিল আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকল আৰু তেওঁৰ পশুবোৰেও? যীশুৱে উত্তৰ দিলে আৰু তাইক ক'লে, সকলোৱে যি এই পানীৰ পৰা পান কৰে পুনৰ পিয়াহ লাগিব; কিন্তু যি কোনোৱে সেই পানীৰ পৰা পান কৰিব যি মই তাক দিম, সি কেতিয়াও পিয়াহ নালাগিব, কিন্তু সেই পানী যি মই তাক দিম তাৰ ভিতৰত পানীৰ এটা উৎস হ'ব যি জাপ মাৰি উঠি অনন্ত জীৱনলৈ যায়। মহিলাগৰাকীয়ে তেওঁক ক'লে, প্ৰভু, মোক এই পানী দিয়ক, যাতে মই তৃষ্ণাতুৰ নহওঁ আৰু ইয়ালৈ পানী তুলিবলৈ আহিব নালাগে। যীশুৱে তাইক কয়, যোৱা, তোমাৰ স্বামীক মাতি আনা আৰু ইয়ালৈ আহা। মহিলাগৰাকীয়ে উত্তৰ দিলে আৰু ক'লে: মোৰ স্বামী নাই। যীশুৱে তাইক কয়: ভালকৈ কৈছা যে মানুহ নাই মোৰ; কিয়নো পাঁচজন মানুহ আছিল তোমাৰ, আৰু এতিয়া যাক আছে তোমাৰ সি নহয় তোমাৰ স্বামী; এইটো সঁচা কৈছা। মহিলাগৰাকীয়ে তেওঁক কৈছিল, হে প্ৰভু, মই বুজিছোঁ যে আপুনি এজন ভাববাদী। আমাৰ পূৰ্বপুৰুষসকলে এই পৰ্বতত উপাসনা কৰিছিল, আৰু আপোনালোকে কয় যে যিৰূচালেমতহে সেই ঠাই আছে য'ত উপাসনা কৰা উচিত। যীচুৱে এইজনীক কয়, মহিলা, মোক বিশ্বাস কৰা যে এনে এটা সময় আহিছে যেতিয়া তোমালোকে এই পৰ্বতত বা যিৰূচালেমত পিতৃক প্ৰণাম নকৰিবা। তোমালোকে যি নাজানা তাক পূজা কৰা, আমি যি জানো তাক পূজা কৰোঁ, কাৰণ পৰিত্ৰাণ ইহুদীসকলৰ পৰা আহে। কিন্তু সেই সময় আহিছে, আৰু এতিয়া আছে, যেতিয়া প্ৰকৃত উপাসকসকলে পিতৃক আত্মাত আৰু সত্যত উপাসনা কৰিব, কিয়নো পিতৃয়ে এনেধৰণৰ উপাসকসকলক বিচাৰে যিসকলে তেওঁক উপাসনা কৰে। ঈশ্বৰ আত্মা, আৰু যিসকলে তেওঁক উপাসনা কৰে তেওঁলোকে আত্মা আৰু সত্যত উপাসনা কৰা প্ৰয়োজন। মহিলাগৰাকীয়ে তেওঁক ক'লে, মই জানো যে মচীহ আহিব যাক খ্ৰীষ্ট বুলি কোৱা হয়। যেতিয়া তেওঁ আহিব, তেওঁ আমাক সকলো কথা ঘোষণা কৰিব। যীচুৱে তাইক কয়, মই যি তোমাৰ লগত কথা কৈ আছোঁ, সেইজনেই মই। আৰু এই সময়ত তেওঁৰ শিষ্যসকল

আহিল, আৰু তেওঁলোকে আচৰিত মানিলে যে তেওঁ এগৰাকী মহিলাৰ সৈতে কথা পাতি আছিল, কিন্তু কোনেও ক'লে নাই, তুমি কি বিচাৰিছা বা তাইৰ সৈতে কিয় কথা পাতিছা? গতিকে মহিলাগৰাকীয়ে তাইৰ পানীৰ কলহটো এৰি দিলে আৰু নগৰলৈ গুচি গ'ল, আৰু মানুহবোৰক কয়, আহা চোৱা এজন মানুহক যিজনে মোক সকলো কথা কৈছিল যিমান মই কৰিছিলো; এইজন জানো খ্ৰীষ্ট নহয়? সেয়েহে তেওঁলোকে সেই নগৰৰ পৰা বাহিৰলৈ গৈছিল আৰু তেওঁৰ ফালে আহি আছিল। ইয়াৰ মাজতে শিষ্যসকলে তেওঁক সুধিছিল আৰু কৈছিল, ৰব্বি, খাওক। কিন্তু তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, মোৰ খাবলৈ এনে খাদ্য আছে যিটো তোমালোকে নাজানা। সেয়েহে শিষ্যসকলে ইজনে সিজনক ক'লে, কোনোবাই জানো তেওঁক খাবলৈ আনিলে নেকি? যীশুৱে তেওঁলোকক কয়, মোৰ খাদ্য এইটোৱেই যে মই যিজনে মোক পঠিয়াইছে তেওঁৰ ইচ্ছা পূৰণ কৰোঁ আৰু তেওঁৰ কাম সম্পূৰ্ণ কৰোঁ। তোমালোকে নকওঁ যে এতিয়াও চাৰি মাহ আছে আৰু শস্য চপোৱা সময় আহি আছে? চোৱা, মই তোমালোকক কওঁ, তোমালোকৰ চকু দুটা ওপৰলৈ তোলা আৰু দেশবোৰ চোৱা, কাৰণ সেইবোৰ শস্য চপোৱাৰ বাবে ইতিমধ্যে বগা হৈ আছে। আৰু শস্য কটা জনে মজুৰি লাভ কৰে আৰু অনন্ত জীৱনৰ বাবে ফল সংগ্ৰহ কৰে, যাতে বীজ সিঁচা জন আৰু শস্য কটা জন একেলগে আনন্দ কৰিব পাৰে। কাৰণ এই কথাত সেই বাক্য সত্য যে, এজন বীজ সিঁচে আৰু আন এজনে চপায়। মই তোমালোকক এনে শস্য কাটিবলৈ পঠিয়াইছিলোঁ যিটোৰ বাবে তোমালোকে পৰিশ্ৰম কৰা নাই, আনসকলে পৰিশ্ৰম কৰিছে, আৰু তোমালোকে তেওঁলোকৰ পৰিশ্ৰমৰ ফল লাভ কৰিছা। কিন্তু সেই চহৰৰ পৰা বহুতো চমৰীয়াই তেওঁৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰিলে সেই মহিলাৰ কথাৰ কাৰণে, যি সাক্ষ্য দি কৈছিল যে তেওঁ মোক সকলো কৈছিল যিমান মই কৰিছিলো। সেয়েহে যেতিয়া শমৰীয়াসকল তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল, তেওঁলোকে তেওঁক তেওঁলোকৰ মাজত থাকিবলৈ বিনতি কৰিলে, আৰু তেওঁ তাত দুদিন থাকিল। আৰু তেওঁৰ কথাৰ কাৰণে বহুত বেছি মানুহে বিশ্বাস কৰিলে, আৰু তেওঁলোকে মহিলাগৰাকীক কৈছিল যে তোমাৰ কথাৰ কাৰণে আমি আৰু বিশ্বাস নকৰোঁ; কিয়নো আমি নিজে শুনিছোঁ, আৰু আমি জানো যে এইজন সঁচাকৈয়ে

জগতৰ ত্ৰাণকৰ্তা খ্ৰীষ্ট। কিন্তু সেই দুই দিনৰ পিছত তেওঁ তাৰ পৰা বাহিৰ হৈ গ'ল আৰু গালীললৈ গুচি গ'ল। নিজে যীচুৱে সাক্ষ্য দিলে যে ভৱিষ্যদ্বক্তাই নিজৰ দেশত সন্মান নাপায়। সেয়েহে যেতিয়া তেওঁ গালীললৈ আহিল, গালীলীয়াসকলে তেওঁক গ্ৰহণ কৰিলে, কাৰণ তেওঁ যিৰূচালেমত উৎসৱৰ সময়ত যি সকলো কৰিছিল সেই সকলো তেওঁলোকে দেখিছিল, আৰু তেওঁলোক নিজেও উৎসৱলৈ গৈছিল। যীশু সেয়েহে পুনৰ গালীলৰ কানালৈ আহিল, য'ত তেওঁ পানী দ্ৰাক্ষাৰস কৰিছিল। আৰু এজন ৰাজকীয় লোক আছিল, যাৰ পুত্ৰ কফৰনাহূমত অসুস্থ আছিল; এই লোকে শুনিলে যে যীচু যিহূদিয়াৰ পৰা গালীললৈ আহিছে, তেওঁৰ ওচৰলৈ গ'ল আৰু তেওঁক বিনতি কৰিলে যাতে তেওঁ নামি আহে আৰু তেওঁৰ পুত্ৰক সুস্থ কৰে; কিয়নো সি মৰিবলৈ ওলাইছিল। যীচুৱে সেয়েহে তেওঁক ক'লে, যদি তোমালোকে চিন আৰু আচৰিত কাম নেদেখা, তেন্তে তোমালোকে বিশ্বাস নকৰিবা। ৰাজকীয় লোকজনে তেওঁক কয়, প্ৰভু, মোৰ শিশুটো মৰাৰ আগতে নামি আহক। যীশুৱে তেওঁক কয়: যোৱা; তোমাৰ পুত্ৰ জীয়াই আছে। আৰু সেই মানুহজনে সেই কথাত বিশ্বাস কৰিলে যিটো যীচুৱে তেওঁক কৈছিল, আৰু তেওঁ গ'ল। তেওঁ নামি অহাৰ সময়তে তেওঁৰ দাসবোৰে তেওঁক লগ পালে আৰু কৈ সংবাদ দিলে যে তোমাৰ পুত্ৰ জীয়াই আছে। তেওঁ তেতিয়া তেওঁলোকৰ পৰা সেই ঘণ্টা জানিব পাৰিলে যাৰ ভিতৰত সি অধিক ভাল হৈছিল। আৰু তেওঁলোকে তেওঁক কলে যে কালি সপ্তম ঘণ্টাত জ্বৰে তেওঁক এৰি গৈছিল। সেয়েহে সেই পিতৃয়ে জানিলে যে সেই ঘণ্টাতে যীচুৱে তেওঁক কৈছিল যে তোমাৰ পুত্ৰ জীয়াই আছে, আৰু তেওঁ বিশ্বাস কৰিলে আৰু তেওঁৰ সম্পূৰ্ণ ঘৰ। এইটো পুনৰ দ্বিতীয় চিহ্ন যীচুৱে কৰিলে, যেতিয়া তেওঁ যিহূদিয়াৰ পৰা গালীলীয়ালৈ আহিছিল।

5

এই সকলৰ পিছত ইহুদীসকলৰ উৎসৱ আছিল, আৰু যীচু যিৰূচালেমলৈ গ'ল।

যিৰূচালেমত মেৰ-চৰোৱা পুখুৰীৰ ওচৰত এটা পুখুৰী আছে, যাক হিব্ৰু ভাষাত বৈথেচদা বুলি মতা হয়, যাৰ পাঁচটা স্তম্ভশালা আছে। এইবোৰত বহুসংখ্যক ৰোগী শুই আছিল—অন্ধ, খোৰা আৰু পক্ষাঘাতগ্ৰস্তসকল—যিসকলে পানীৰ গতিবিধিৰ বাবে অপেক্ষা কৰি আছিল। কাৰণ এজন দূতে নিৰ্দিষ্ট সময়ত পুখুৰীত নামি আহিছিল আৰু পানী বিচলিত হৈছিল, সেয়েহে পানীৰ বিক্ষোভৰ পিছত প্ৰথমে প্ৰৱেশ কৰা জনে যিকোনো ৰোগত আক্ৰান্ত হৈ থাকিলেও সুস্থ হৈছিল। কিন্তু তাত এজন মানুহ আছিল যি আঠত্ৰিশ বছৰ ধৰি তাৰ দুৰ্বলতাত ভুগি আছিল। এইজনক শুই থকা দেখি যীশুৱে জানিলে যে তেওঁৰ ইতিমধ্যে বহুত সময় হৈছে, আৰু তেওঁক ক'লে, তুমি সুস্থ হ'ব বিচাৰা নেকি? দুৰ্বল মানুহজনে তেওঁক উত্তৰ দিলে, প্ৰভু, মোৰ কোনো মানুহ নাই, যাতে যেতিয়া পানী উত্তেজিত হয়, মোক পুখুৰীৰ ভিতৰলৈ পেলাব পাৰে। কিন্তু যেতিয়া মই আহোঁ, আন কোনোবাই মোৰ আগতে নামি যায়। যীশুৱে তাক কয়, উঠা, তোমাৰ মাদুৰখন তুলি লোৱা আৰু খোজ কাঢ়া। আৰু তৎক্ষণাৎ মানুহজন সুস্থ হ'ল, আৰু তেওঁ তেওঁৰ শয্যা তুলি ল'লে আৰু খোজ কাঢ়িবলৈ ধৰিলে। আৰু সেই দিনটো বিশ্ৰামবাৰ আছিল। সেয়েহে ইহুদীসকলে সুস্থ কৰা জনক কৈছিল, আজি বিশ্ৰামবাৰ, তোমাৰ বাবে শয্যা তুলি লৈ যোৱা বৈধ নহয়। তেওঁ তেওঁলোকক উত্তৰ দিলে, যি জনে মোক সুস্থ কৰিলে, সেই জনেই মোক ক'লে, তোমাৰ শয্যা তুলি লোৱা আৰু খোজ কাঢ়া। তেওঁলোকে সেয়েহে তেওঁক সুধিলে, সেই মানুহজন কোন যিয়ে তোমাক কৈছিল, তোমাৰ মাদুৰখন তুলি লোৱা আৰু খোজ কাঢ়া? কিন্তু সুস্থ হোৱা জনে নাজানিছিল তেওঁ কোন আছে, কিয়নো যীচুৱে সেই ঠাইত ভিৰ থকাৰ সময়ত আঁতৰি গৈছিল। এই সকলৰ পিছত যীচুৱে তেওঁক মন্দিৰত বিচাৰি পালে আৰু তেওঁক ক'লে, চোৱা, তুমি সুস্থ হৈছা। আৰু পাপ নকৰিবা, যাতে তোমাৰ প্ৰতি কিবা বেয়া নহয়। সেই মানুহজন গুচি গ'ল আৰু ইহুদীসকলক জনালে যে যীচুৱেই তাক সুস্থ কৰিছিল। আৰু এই কাৰণে ইহুদীসকলে যীশুক খেদা কৰিছিল আৰু তেওঁক হত্যা কৰিবলৈ বিচাৰিছিল, কাৰণ তেওঁ এইবোৰ বিশ্ৰামবাৰত কৰিছিল। কিন্তু যীশুৱে তেওঁলোকক উত্তৰ দিলে, মোৰ পিতৃয়ে এতিয়ালৈকে কাৰ্য কৰি আছে, আৰু মইও কাৰ্য কৰি আছোঁ। এই কাৰণে ইহুদীসকলে তেওঁক হত্যা

কৰিবলৈ আৰু অধিক বিচাৰিছিল, কাৰণ তেওঁ কেৱল বিশ্ৰামবাৰ ভাঙিছিল এনে নহয়, কিন্তু ঈশ্বৰক নিজৰ পিতা বুলি কৈছিল আৰু নিজকে ঈশ্বৰৰ সমান কৰিছিল। সেয়েহে যীচুৱে উত্তৰ দি তেওঁলোকক ক'লে, সঁচা সঁচা কওঁ তোমালোকক, পুত্ৰই নিজৰ পৰা একোৱেই কৰিবলৈ সক্ষম নহয়, যদি পিতৃক কিবা কৰি থকা নেদেখে। কিয়নো সেই এজনে যিবোৰ কৰে, এইবোৰ পুত্ৰইও একেদৰে কৰে। কাৰণ পিতৃয়ে পুত্ৰক প্ৰেম কৰে আৰু তেওঁ নিজে যি কৰে সেই সকলো তেওঁক দেখুৱায়, আৰু এইবোৰতকৈ ডাঙৰ কাৰ্যবোৰ তেওঁক দেখুৱাব, যাতে তোমালোকে বিস্ময় মানা। ঠিক যেনেকৈ পিতাই মৃতসকলক উত্থাপন কৰে আৰু জীৱন দান কৰে, সেইদৰে পুত্ৰইও যাক ইচ্ছা কৰে তাক জীৱন দান কৰে। কিয়নো দেউতাকে কাকো বিচাৰ নকৰে, বৰং সকলো বিচাৰ পুত্ৰক দিছে, যাতে সকলোৱে পুত্ৰক সন্মান কৰে যেনেকৈ দেউতাকক সন্মান কৰে। যিজনে পুত্ৰক সন্মান নকৰে সেইজনে পিতৃক সন্মান নকৰে যিজনে তেওঁক পঠিয়াইছিল। সঁচাকৈ সঁচাকৈ মই তোমালোকক কওঁ যে যিজনে মোৰ বাক্য শুনে আৰু মোক পঠোৱা জনক বিশ্বাস কৰে, তেওঁৰ অনন্ত জীৱন আছে, আৰু তেওঁ বিচাৰলৈ নাহে, কিন্তু মৃত্যুৰ পৰা জীৱনলৈ পাৰ হৈ গৈছে। সঁচাকৈ সঁচাকৈ মই তোমালোকক কওঁ যে এটা সময় আহি আছে, আৰু এতিয়া আছে, যেতিয়া মৃতসকলে ঈশ্বৰৰ পুত্ৰৰ কণ্ঠস্বৰ শুনিব, আৰু যিসকলে শুনিব তেওঁলোকে জীয়াই থাকিব; কিয়নো যেনেকৈ পিতৃৰ নিজৰ মাজত জীৱন আছে, তেনেকৈ তেওঁ পুত্ৰকো নিজৰ মাজত জীৱন থকাটো দিলে; আৰু তেওঁ তেওঁক কৰ্তৃত্ব দিলে আৰু বিচাৰ কৰিবলৈ, কিয়নো তেওঁ মানুহৰ পুত্ৰ। ইয়াত আচৰিত নহ'ব; কাৰণ এনে এটা সময় আহি আছে যাৰ ভিতৰত সমাধিবোৰত থকা সকলোৱে তেওঁৰ মাত শুনিব, আৰু যিসকলে ভাল কাম কৰিছিল তেওঁলোক জীৱনৰ পুনৰুত্থানলৈ ওলাই আহিব, কিন্তু যিসকলে নিকৃষ্ট কাম কৰিছিল তেওঁলোক বিচাৰৰ পুনৰুত্থানলৈ ওলাই আহিব। মই নিজৰ পৰা একো কৰিব নোৱাৰোঁ। ঠিক যেনেকৈ মই শুনো মই বিচাৰ কৰো, আৰু মোৰ বিচাৰ ন্যায্য, কাৰণ মই মোৰ ইচ্ছা বিচাৰি নাযাও, কিন্তু মোক পঠোৱা পিতৃৰ ইচ্ছা বিচাৰো। যদি মই নিজৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিওঁ, মোৰ সাক্ষ্য সত্য নহয়। আন এজন আছে যি মোৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিয়ে, আৰু মই জানো যে

যি সাক্ষ্য তেওঁ মোৰ বিষয়ে দিয়ে সেয়া সত্য। তোমালোকে যোহনৰ ওচৰলৈ পঠিয়াইছিলা, আৰু তেওঁ সত্যৰ সাক্ষ্য দিছিল; কিন্তু মই মানুহৰ পৰা সাক্ষ্য গ্ৰহণ নকৰোঁ, কিন্তু এই কথাবোৰ কওঁ যাতে তোমালোক পৰিত্ৰাণ পোৱা। সেই এজন আছিল সেই প্ৰদীপ যি জ্বলি আছিল আৰু উজ্জ্বল আছিল, কিন্তু তোমালোকে কিছু সময়ৰ বাবে তেওঁৰ পোহৰত আনন্দিত হ'বলৈ ইচ্ছা কৰিছিলা। মই কিন্তু যোহনৰ সাক্ষ্যতকৈ ডাঙৰ সাক্ষ্য আছে, কাৰণ যিবোৰ কাৰ্য পিতৃয়ে মোক সম্পূৰ্ণ কৰিবলৈ দিলে, সেইবোৰ কাৰ্য যিবোৰ মই কৰোঁ, সেইবোৰে মোৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিয়ে যে পিতৃয়ে মোক পঠিয়াইছে। আৰু যি পিতাই মোক পঠিয়াইছে, তেওঁ নিজে মোৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিছে। তোমালোকে তেওঁৰ মাত কেতিয়াও শুনা নাই আৰু তেওঁৰ ৰূপ দেখা নাই, আৰু তেওঁৰ বাক্য তোমালোকৰ মাজত থাকি থকা নাই, কাৰণ তেওঁ যাক পঠিয়াইছিল, তাক তোমালোকে বিশ্বাস নকৰা। তোমালোকে শাস্ত্ৰসমূহ অনুসন্ধান কৰা, কাৰণ তোমালোকে ভাবা যে সেইবোৰত তোমালোকৰ অনন্ত জীৱন আছে; আৰু সেইবোৰেই মোৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিয়ে; আৰু তোমালোকে মোৰ ওচৰলৈ আহিবলৈ ইচ্ছা নকৰা যাতে তোমালোকে জীৱন পাবা। মই মানুহৰ পৰা সন্মান নলওঁ; কিন্তু মই তোমালোকক জানো যে তোমালোকৰ নিজৰ ভিতৰত ঈশ্বৰৰ প্ৰেম নাই। মই মোৰ পিতৃৰ নামত আহিছোঁ, আৰু তোমালোকে মোক গ্ৰহণ নকৰা; যদি আন কোনোবা নিজৰ নামত আহে, তেওঁক তোমালোকে গ্ৰহণ কৰিবা। তোমালোকে কেনেকৈ বিশ্বাস কৰিব পাৰা, যেতিয়া তোমালোকে এজনে আনজনৰ পৰা গৌৰৱ গ্ৰহণ কৰা, আৰু একমাত্ৰ ঈশ্বৰৰ পৰা অহা গৌৰৱ বিচাৰা নাই? তোমালোকে নাভাবিবা যে মই পিতৃৰ ওচৰত তোমালোকৰ বিৰুদ্ধে অভিযোগ কৰিম; তোমালোকৰ অভিযোগকাৰী হৈছে মোচি, যাৰ ওপৰত তোমালোকে আশা কৰিছিলা। যদি তোমালোকে মোচিক বিশ্বাস কৰিছিলা, তেন্তে তোমালোকে মোকো বিশ্বাস কৰিলাহেঁতেন, কাৰণ তেওঁ মোৰ বিষয়ে লিখিছিল। কিন্তু যদি তোমালোকে সেই লিখাসমূহত বিশ্বাস নকৰা, তেন্তে মোৰ কথাসমূহত কেনেকৈ বিশ্বাস কৰিবা?

6

এইবোৰৰ পিছত যীচু গালীল সাগৰৰ পাৰ পাৰ হৈ টাইবেৰিয়াছলৈ গ'ল আৰু এটা বৃহৎ ভিৰে তেওঁক অনুসৰণ কৰিছিল কাৰণ তেওঁলোকে তেওঁৰ চিনবোৰ দেখিছিল যিবোৰ তেওঁ ৰোগীসকলৰ ওপৰত কৰিছিল। যীচু পর্বতলৈ উঠি গৈছিল আৰু তাত তেওঁৰ শিষ্যসকলৰ সৈতে বহি আছিল। কিন্তু নিস্তাৰপর্ব্ব নিকট আছিল, ইহুদীসকলৰ উৎসৱ। যীশুৱে চকু তুলি দেখিলে যে এক বৃহৎ লোকসকল তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি আছে, তেতিয়া তেওঁ ফিলিপক ক'লে, আমি ক'ৰ পৰা পিঠা কিনিম যাতে এই লোকসকলে খাব পাৰে? এইটো কিন্তু তেওঁ তেওঁক পৰীক্ষা কৰি কৈছিল, কিয়নো তেওঁ নিজে জানিছিল তেওঁ কি কৰিবলৈ আছিল। ফিলিপে তেওঁক উত্তৰ দিলে, দুশ দিনাৰৰ পিঠাও তেওঁলোকৰ বাবে যথেষ্ট নহয় যাতে তেওঁলোকৰ প্রতিজনে অলপ কিছু পায়। তেওঁৰ শিষ্যসকলৰ মাজৰ পৰা এজনে, আন্দ্রিয়াছ যি চিমোন পিতৰৰ ভাই, তেওঁক কয়, ইয়াত এটা সৰু ল'ৰা আছে, যাৰ ওচৰত পাঁচটা যৱৰ পিঠা আৰু দুটা সৰু মাছ আছে; কিন্তু এইবোৰ ইমান মানুহৰ বাবে কি? যীশুৱে ক'লে: মানুহবোৰক বহুৱাই দিয়া; আৰু সেই ঠাইত বহুত ঘাঁহ আছিল। গতিকে মানুহবোৰ বহি পৰিল, সংখ্যাত প্রায় পাঁচ হাজাৰ। যীচুৱে পিঠাবোৰ লৈ ধন্যবাদ দি শিষ্যসকলক বিতৰণ কৰিলে, আৰু শিষ্যসকলে বহি থকাসকলক দিলে, একেদৰে মাছবোৰৰ পৰাও তেওঁলোকে যিমান বিচাৰিছিল সিমান দিলে। যেতিয়া তেওঁলোক পূর্ণ হ'ল, তেওঁ তেওঁৰ শিষ্যসকলক ক'লে, বাকী থকা টুকুৰাবোৰ সংগ্রহ কৰা, যাতে একোৱেই নষ্ট নহয়। সেয়েহে তেওঁলোকে গোটাই বাৰটা টুকুৰী ভৰাই দিলে সেই টুকুৰাবোৰেৰে, যিবোৰ পাঁচটা যৱৰ পিঠাৰ পৰা খোৱাসকলৰ বাবে বাকী থাকিল। সেইবাবে মানুহবোৰে যীচুৱে কৰা চিন দেখি কৈছিল যে, এওঁ সঁচাকৈয়ে সেই ভাববাদী যি জগতলৈ আহি আছে। যীশুৱে জানিব পাৰিলে যে তেওঁলোকে আহি তেওঁক ধৰি ৰজা পাতিব খুজিছে, সেয়েহে তেওঁ পুনৰ অকলে পর্বতলৈ গুচি গ'ল। আৰু যেতিয়া সন্ধিয়া হ'ল, তেওঁৰ শিষ্যসকল সাগৰলৈ নামি গ'ল, আৰু নাৱত

উঠি তেওঁলোকে সাগৰৰ সিপাৰে কফৰনাহুমলৈ আহি আছিল। আৰু আন্ধাৰ ইতিমধ্যে হৈ গৈছিল আৰু যীচু তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ অহা নাছিল, আৰু সাগৰ ডাঙৰ বতাহ বলি থকাৰ কাৰণে উত্তাল হৈ উঠিছিল। সেয়েহে প্ৰায় পঁচিশ বা ত্ৰিশ ষ্টেড চলাই যোৱাৰ পিছত তেওঁলোকে যীচুক সাগৰৰ ওপৰত খোজ কাঢ়ি থকা আৰু নাৱৰ ওচৰ চাপি অহা দেখিলে, আৰু তেওঁলোকে ভয় খালে। কিন্তু তেওঁ তেওঁলোকক কয়, মই আছোঁ, ভয় নকৰিবা। সেয়েহে তেওঁলোকে তেওঁক নাৱত তুলি ল'বলৈ ইচ্ছা কৰিছিল, আৰু তৎক্ষণাৎ নাৱখন সেই মাটিত উপস্থিত হ'ল য'লৈ তেওঁলোকে গৈ আছিল। পিছদিনা সাগৰৰ সিপাৰে থিয় হৈ থকা ভিৰে দেখিলে যে তাত আন সৰু নাও নাছিল কেৱল এখনৰ বাহিৰে সেইখন যাৰ ভিতৰত তেওঁৰ শিষ্যসকলে উঠিছিল, আৰু যে যীশু তেওঁৰ শিষ্যসকলৰ সৈতে সৰু নাওখনত একেলগে উঠা নাছিল, কিন্তু কেৱল তেওঁৰ শিষ্যসকলে গুচি গৈছিল; কিন্তু তিবিৰিয়াৰ পৰা সৰু নাওবোৰ আহিছিল সেই ঠাইৰ ওচৰত, য'ত তেওঁলোকে পিঠা খাইছিল প্ৰভুৱে ধন্যবাদ দিয়াৰ পিছত; গতিকে যেতিয়া ভিৰে দেখিলে যে যীশু তাত নাই আৰু তেওঁৰ শিষ্যসকলো নাই, তেওঁলোকে নিজে নাওবোৰত উঠিল আৰু কফৰনাহুমলৈ আহিল যীশুক বিচাৰি। আৰু সাগৰৰ সিপাৰে তেওঁক পাই তেওঁক ক'লে, ৰাব্বি, আপুনি ইয়াত কেতিয়া আহিল? যীচুৱে তেওঁলোকক উত্তৰ দি ক'লে, সঁচা সঁচা কওঁ তোমালোকক, তোমালোকে মোক বিচাৰিছা, এই কাৰণে নহয় যে তোমালোকে চিন দেখিলা, কিন্তু এই কাৰণে যে তোমালোকে পিঠাৰ পৰা খালা আৰু পূৰ্ণ হ'লা। যি খাদ্য নষ্ট হৈ যায় তাৰ বাবে কাম নকৰিবা, কিন্তু যি খাদ্য অনন্ত জীৱনলৈ থাকি থাকে তাৰ বাবে কাম কৰা, যিটো মানুহৰ পুত্ৰই তোমালোকক দিব, কিয়নো তেওঁক পিতৃ ঈশ্বৰে মোহৰ মাৰিছে। সেয়েহে মই তেওঁক ক'লোঁ, আমি কি কৰিম যাতে আমি ঈশ্বৰৰ কামবোৰ কৰিব পাৰোঁ? যীশুৱে উত্তৰ দিলে আৰু তেওঁলোকক ক'লে, এইটো ঈশ্বৰৰ কাম, যাতে তোমালোকে তেওঁ যাক পঠিয়ালে তেওঁত বিশ্বাস কৰা। তেওঁলোকে তেতিয়া তেওঁক ক'লে: তেন্তে তুমি কি চিহ্ন কৰা যাতে আমি দেখোঁ আৰু তোমাক বিশ্বাস কৰোঁ? তুমি কি কাম কৰি আছা? আমাৰ পিতৃসকলে মৰুভূমিত মান্না খাইছিল, যেনেকৈ লিখা আছে, তেওঁ স্বৰ্গৰ পৰা তেওঁলোকক খাবলৈ পিঠা

দিছিল। যীচুৱে সেয়েহে তেওঁলোকক কৈছিল, সঁচা সঁচা কওঁ তোমালোকক, মোচিয়ে তোমালোকক স্বৰ্গৰ পৰা পিঠা দিয়া নাছিল, কিন্তু মোৰ পিতৃয়ে তোমালোকক স্বৰ্গৰ পৰা প্ৰকৃত পিঠা দিয়ে। কাৰণ ঈশ্বৰৰ ৰুটি সেইটো যি স্বৰ্গৰ পৰা নামি আহে আৰু জগতক জীৱন দান কৰে। মই তেতিয়া তেওঁক ক'লো, প্ৰভু, সদায় আমাক এই ৰুটি দিয়ক। যীচুৱে তেওঁলোকক কৈলে, মই জীৱনৰ ৰুটি। যি মোৰ ওচৰলৈ আহে তেওঁৰ কেতিয়াও ভোক নালাগিব, আৰু যি মোত বিশ্বাস কৰে তেওঁৰ কেতিয়াও পিয়াহ নালাগিব। কিন্তু মই তোমালোকক কৈছিলোঁ যে তোমালোকে মোক দেখিছা আৰু বিশ্বাস নকৰা। পিতাই মোক যি সকলো দিয়ে, সেই সকলো মোৰ ওচৰলৈ আহিব, আৰু যি জন মোৰ ওচৰলৈ আহে তাক মই কেতিয়াও বাহিৰলৈ খেদি নিদিওঁ; কাৰণ মই স্বৰ্গৰ পৰা নামি আহিছোঁ মোৰ ইচ্ছা পূৰণ কৰিবলৈ নহয়, কিন্তু যি জনে মোক পঠিয়াইছে তেওঁৰ ইচ্ছা পূৰণ কৰিবলৈ। এইটো কিন্তু সেই ইচ্ছা যি মোক পঠিয়াইছে পিতৃৰ, যাতে যি সকলো তেওঁ মোক দিছে তাৰ পৰা মই একোকে নষ্ট নকৰোঁ, বৰং শেষ দিনত মই ইয়াক পুনৰ উঠাম। এইটো কিন্তু মোক পঠোৱা জনৰ ইচ্ছা, যাতে পুত্ৰক দেখা আৰু তেওঁত বিশ্বাস কৰা প্ৰতিজনে অনন্ত জীৱন পায়, আৰু মই শেষ দিনত তেওঁক তুলিম। গতিকে ইহুদীসকলে তেওঁৰ বিষয়ে গোঁজৰাইছিল কাৰণ তেওঁ কৈছিল, মই স্বৰ্গৰ পৰা নামি অহা পিঠা, আৰু তেওঁলোকে কৈছিল: এইজন যীশু যোচেফৰ পুত্ৰ নহয় নে, যাৰ পিতৃ আৰু মাতৃক আমি জানো? তেন্তে এই মানুহজনে কেনেকৈ কয় যে মই স্বৰ্গৰ পৰা নামি আহিছোঁ? তেতিয়া যীশুৱে উত্তৰ দিলে আৰু তেওঁলোকক ক'লে, তোমালোকে এজনে আনজনৰ লগত গোচৰ নকৰিবা। কোনেও মোৰ ওচৰলৈ আহিব নোৱাৰে, যদি মোক পঠোৱা পিতৃয়ে তাক আকৰ্ষণ নকৰে, আৰু মই তাক শেষ দিনত উঠাম। ভৱিষ্যদ্বক্তাসকলৰ মাজত লিখা আছে: আৰু সকলোৱে ঈশ্বৰৰ দ্বাৰা শিক্ষিত হ'ব। প্ৰত্যেকে যি পিতৃৰ পৰা শুনে আৰু শিকে সি মোৰ ওচৰলৈ আহে; ইয়াৰ অৰ্থ এইটো নহয় যে কোনোবাই পিতৃক দেখিছে, কেৱল যি জন ঈশ্বৰৰ ওচৰৰ পৰা আছে, এই জনে পিতৃক দেখিছে। সত্য সত্য মই তোমালোকক কওঁ, যিজনে মোক বিশ্বাস কৰে তেওঁৰ অনন্ত জীৱন আছে। মই জীৱনৰ পিঠা। তোমালোকৰ পিতৃসকলে মৰুভূমিত মান্না খাইছিল

আৰু মৰিছিল; এইটো হৈছে স্বৰ্গৰ পৰা নামি অহা পিঠা, যাতে কোনোবাই ইয়াৰ পৰা খায় আৰু নমৰে। মই সেই জীৱন্ত পিঠা যি স্বৰ্গৰ পৰা নামি আহিছে; যদি কোনোবাই এই পিঠাৰ পৰা খায়, তেওঁ অনন্তকাললৈ জীয়াই থাকিব। আৰু যি পিঠা মই দিম, সেয়া মোৰ মাংস, যি মই জগতৰ জীৱনৰ কাৰণে দিম। সেয়েহে ইহুদীসকলে পৰস্পৰৰ মাজত বিবাদ কৰিছিল আৰু কৈছিল, এই মানুহে আমাক নিজৰ মাংস খাবলৈ কেনেকৈ দিব পাৰে? গতিকে যীচুৱে তেওঁলোকক কৈলে, সঁচা সঁচা মই তোমালোকক কওঁ, যদি তোমালোকে মানুহৰ পুত্ৰৰ মাংস নাখোৱা আৰু তেওঁৰ তেজ পান নকৰা, তোমালোকৰ নিজৰ মাজত জীৱন নাই। যিজনে মোৰ মাংস খায় আৰু মোৰ তেজ পান কৰে, তাৰ অনন্ত জীৱন আছে, আৰু মই শেষ দিনত তাক পুনৰুত্থিত কৰিম। কাৰণ মোৰ মাংস সঁচাকৈয়ে খাদ্য হয়, আৰু মোৰ তেজ সঁচাকৈয়ে পান হয়। যিজনে মোৰ মাংস খায় আৰু মোৰ তেজ পান কৰে, তেওঁ মোত থাকে আৰু মই তেওঁত থাকোঁ। যেনেকৈ জীৱিত পিতাই মোক পঠিয়াইছে আৰু মই পিতাৰ দ্বাৰা জীয়াই আছো, তেনেকৈ যি জনে মোক খায় সেই জনেও মোৰ দ্বাৰা জীয়াই থাকিব। এইটো সেই পিঠা যিটো স্বৰ্গৰ পৰা নামি আহিছে, যেনেকৈ তোমালোকৰ পিতৃসকলে মান্না খাইছিল আৰু মৰিছিল তেনেকুৱা নহয়; যিজনে এই পিঠা খায় তেওঁ চিৰকাললৈ জীয়াই থাকিব। এই কথাবোৰ তেওঁ কফৰনাহূমৰ মণ্ডলীত শিক্ষা দি থাকোঁতে ক'লে। সেয়েহে তেওঁৰ শিষ্যসকলৰ মাজৰ পৰা বহুতে শুনি কলে, এই বাক্য কঠিন, কোনে ইয়াক শুনিব পাৰে? কিন্তু যীশুৱে নিজৰ মনতে জানি যে তেওঁৰ শিষ্যসকলে এই বিষয়ে গোঁজৰাই আছে, তেওঁলোকক ক'লে, এইটোৱে তোমালোকক বিঘ্নিত কৰে নেকি? যদি তাহলে তোমালোকে মানুহৰ পুত্ৰক য'ত তেওঁ আগতে আছিল তালৈ উঠি যোৱা দেখা? আত্মাই জীৱন দান কৰে, মাংসই একো উপকাৰ নকৰে, যি কথা মই তোমালোকক কওঁ, সেয়া আত্মা আৰু জীৱন। কিন্তু তোমালোকৰ মাজৰ পৰা কিছুমান আছে যিসকলে বিশ্বাস নকৰে। কাৰণ যীচুৱে আৰম্ভণিৰ পৰাই জানিছিল কোনবোৰ লোক বিশ্বাস নকৰা আছিল আৰু কোনজন তেওঁক শত্ৰুৰ হাতত শোধাই দিব লাগিছিল। আৰু তেওঁ কৈছিল, এই কাৰণে মই তোমালোকক কৈছো যে কোনেও মোৰ ওচৰলৈ আহিব নোৱাৰে, যদি মোৰ পিতৃৰ পৰা তেওঁক দিয়া

নহয়। ইয়াৰ পিছত তেওঁৰ বহুত শিষ্য উভতি গ'ল আৰু তেওঁৰ লগত আৰু নচলিলে। সেয়েহে যীচুৱে বাৰজনক ক'লে, তোমালোকেও জানো যাব বিচাৰা? শিমোন পিতৰে তেওঁক উত্তৰ দিলে, প্ৰভু, আমি কাৰ ওচৰলৈ যাম? তোমাৰ ওচৰত অনন্ত জীৱনৰ বাক্য আছে; আৰু আমি বিশ্বাস কৰিছোঁ আৰু জানিছোঁ যে তুমি খ্ৰীষ্ট, জীৱন্ত ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ। যীশুৱে তেওঁলোকক উত্তৰ দিলে: মই নহয় নেকি তোমালোকক বাৰজনক বাছনি কৰিছিলোঁ? আৰু তোমালোকৰ মাজৰ পৰা এজন চয়তান আছে। তেওঁ চিমোনৰ পুত্ৰ যিহূদা ইস্কাৰিয়োটৰ বিষয়ে কৈছিল, কাৰণ এইজনেই তেওঁক শত্ৰুৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিবলৈ ওলাইছিল, যদিও তেওঁ বাৰজনৰ ভিতৰত এজন আছিল।

7

আৰু যীচুৱে এইবোৰৰ পাছত গালীলত খোজ কাঢ়ি আছিল, কিয়নো তেওঁ যিহুদীয়াত খোজ কাঢ়িবলৈ ইচ্ছুক নাছিল, কাৰণ যিহুদীসকলে তেওঁক হত্যা কৰিবলৈ বিচাৰি আছিল। ইহুদীসকলৰ কুটীৰ-নিৰ্মাণ উৎসৱ ওচৰ চাপি আহিছিল। তেওঁৰ ভায়েকসকলে তেওঁক ক'লে, ইয়াৰ পৰা যোৱা আৰু যিহুদিয়ালৈ যোৱা, যাতে তোমাৰ শিষ্যসকলেও তুমি কৰা তোমাৰ কামবোৰ দেখিব পাৰে; কিয়নো কোনেও গোপনে কিবা এটা কৰে আৰু নিজে প্ৰকাশ্যে থাকিবলৈ বিচাৰে এনে নহয়। যদি তুমি এইবোৰ কাম কৰা, তেন্তে নিজকে জগতৰ আগত প্ৰকাশ কৰা। কিয়নো তেওঁৰ ভাতৃসকলেও তেওঁত বিশ্বাস কৰা নাছিল। যীচুৱে তেওঁলোকক কয়, মোৰ সময় এতিয়াও উপস্থিত হোৱা নাই, কিন্তু তোমালোকৰ সময় সদায় প্ৰস্তুত আছে। সংসাৰে তোমালোকক ঘৃণা কৰিব নোৱাৰে, কিন্তু মোক ঘৃণা কৰে, কাৰণ মই তাৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিওঁ যে তাৰ কৰ্মবোৰ দুষ্ট। তোমালোকে এই উৎসৱলৈ যোৱা, মই এতিয়াও এই উৎসৱলৈ যোৱা নাই, কাৰণ মোৰ সময় এতিয়াও পূৰ্ণ হোৱা নাই। এই কথাবোৰ তেওঁলোকক কোৱাৰ পিছত তেওঁ গালীলত থাকিল। যেতিয়া তেওঁৰ ভাতৃসকল

গ'ল, তেতিয়া তেওঁ নিজেও উৎসৱলৈ গ'ল, প্ৰকাশ্যভাৱে নহয়, কিন্তু গোপনে। সেয়েহে ইহুদীসকলে তেওঁক উৎসৱত বিচাৰি আছিল আৰু কৈ আছিল, তেওঁ ক'ত আছে? আৰু তেওঁৰ বিষয়ে ভিৰৰ মাজত বহুত গুণগুণনি আছিল। কিছুমানে কৈছিল যে তেওঁ ভাল, আনসকলে কৈছিল, নহয়, কিন্তু তেওঁ ভিৰক বিপথে লৈ যায়। কোনেও অৱশ্যে ইহুদীসকলৰ ভয়ৰ কাৰণে তেওঁৰ বিষয়ে মুক্তভাৱে কথা কোৱা নাছিল। ইতিমধ্যে উৎসৱৰ মাজভাগত যীচু মন্দিৰলৈ গ'ল আৰু শিক্ষা দিবলৈ ধৰিলে। আৰু ইহুদীসকলে আচৰিত হৈ ক'লে, এই জনে নিশিকাকৈ কেনেকৈ আখৰ জানে? সেয়েহে যীশুৱে তেওঁলোকক উত্তৰ দিলে আৰু ক'লে, মোৰ শিক্ষা মোৰ নহয়, কিন্তু যিজনে মোক পঠিয়াইছে তেওঁৰ। যদি কোনোবাই তেওঁৰ ইচ্ছা পূৰণ কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰে, তেওঁ শিক্ষাৰ বিষয়ে জানিব পাৰিব, সেইটো ঈশ্বৰৰ পৰা নে মই নিজৰ পৰা কওঁ। যিজনে নিজৰ পৰা কথা কয় তেওঁ নিজৰ গৌৰৱ বিচাৰে, কিন্তু যিজনে তেওঁক পঠোৱা জনৰ গৌৰৱ বিচাৰে, এই জন সত্য, আৰু তেওঁত কোনো অন্যায় নাই। মোচেই তোমালোকক বিধান দিয়া নাই নেকি? আৰু তোমালোকৰ মাজৰ পৰা কোনেও আইনখন পালন নকৰে। তোমালোকে মোক কিয় হত্যা কৰিবলৈ বিচাৰিছা? ভিৰটোৱে উত্তৰ দিলে আৰু ক'লে, তুমি ভূতগ্ৰস্ত, কোনে তোমাক হত্যা কৰিবলৈ বিচাৰিছে? যীশুৱে উত্তৰ দিলে আৰু তেওঁলোকক ক'লে, মই এটা কাম কৰিলোঁ, আৰু সকলোৱে এই কাৰণে আচৰিত হৈছা। মোচেয়ে তোমালোকক খৎনা দিছে, কিন্তু এইটো মোচেৰ পৰা অহা নহয়, বৰং পিতৃসকলৰ পৰা আহিছে, আৰু তোমালোকে বিশ্ৰামবাৰতো মানুহক খৎনা কৰা। যদি এজন মানুহে বিশ্ৰামবাৰত চুন্নৎ লয় যাতে মোচিৰ বিধান ভংগ নহয়, তেন্তে তোমালোকে মোৰ ওপৰত খং কৰা কিয় কাৰণ মই এজন সম্পূৰ্ণ মানুহক সুস্থ কৰিলোঁ বিশ্ৰামবাৰত? বাহ্যিক দৃষ্টিৰে বিচাৰ নকৰিবা, কিন্তু ন্যায্য বিচাৰেৰে বিচাৰ কৰা। তেন্তে জেৰুজালেমবাসীসকলৰ মাজৰ কিছুমানে কৈছিল, এইজন নহয় নেকি যাক তেওঁলোকে মাৰিবলৈ বিচাৰিছে? আৰু চোৱা, তেওঁ সাহসেৰে কথা কৈছে, আৰু তেওঁলোকে তেওঁক একোৱেই নকয়। নহয় শাসকসকলে সঁচাকৈয়ে জানিছিল যে এইজন সঁচাকৈয়ে খ্ৰীষ্ট? কিন্তু এই মানুহজনক আমি ক'ৰ পৰা আহিছে জানো, কিন্তু খ্ৰীষ্ট যেতিয়া

আহিব, তেওঁ ক'ৰ পৰা আহিছে কোনেও নাজানে। যীশুৱে তেতিয়া মন্দিৰত শিক্ষা দি চিঞৰি কৈছিল আৰু কৈছিল, তোমালোকে মোক জানা, আৰু তোমালোকে জানা মই ক'ৰ পৰা আহিছো; আৰু মই নিজৰ পৰা অহা নাই, কিন্তু যিজনে মোক পঠিয়াইছে তেওঁ সত্য, যাক তোমালোকে নাজানা; মই তেওঁক জানো, কাৰণ মই তেওঁৰ পৰা আহিছো আৰু তেওঁ মোক পঠিয়াইছে। তেওঁলোকে সেয়েহে তেওঁক ধৰিবলৈ বিচাৰিছিল, কিন্তু কোনেও তেওঁৰ ওপৰত হাত নিদিলে, কাৰণ তেওঁৰ সময় এতিয়াও আহি পোৱা নাছিল। কিন্তু ভিৰৰ পৰা বহুতে তেওঁৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰিলে আৰু কৈছিল যে, খ্ৰীষ্ট যেতিয়া আহিব, তেওঁ জানো এইজনে কৰা চিহ্নবোৰতকৈ অধিক চিহ্ন কৰিব? ফৰীচীসকলে ভিৰৰ মাজত তেওঁৰ বিষয়ে এইবোৰ গুণগুণনি শুনিলে, আৰু ফৰীচীসকল আৰু প্ৰধান পুৰোহিতসকলে তেওঁক ধৰিবলৈ সহায়কসকলক পঠিয়ালে। যীচুৱে তেন্তে ক'লে, এতিয়াও অলপ সময় তোমালোকৰ সৈতে আছোঁ আৰু যি জনে মোক পঠিয়াইছিল তেওঁৰ ওচৰলৈ যাওঁ। তোমালোকে মোক বিচাৰিবা আৰু নাপাবা, আৰু য'ত মই আছোঁ, তোমালোক আহিব নোৱাৰিবা। তেতিয়া ইহুদীসকলে নিজৰ মাজত ক'লে· এইজন ক'লৈ যাবলৈ ওলাইছে, যে আমি তেওঁক নাপাম? তেওঁ গ্ৰীকসকলৰ বিচ্ছিন্নতাৰ মাজলৈ যাবলৈ আৰু গ্ৰীকসকলক শিকাবলৈ ওলাইছে নেকি? এইটো কি বাক্য যিটো তেওঁ কৈছিল, তোমালোকে মোক বিচাৰিবা আৰু নাপাবা, আৰু য'ত মই আছোঁ, তোমালোক আহিব নোৱাৰিবা? কিন্তু উৎসৱৰ শেষ মহান দিনত যীচু থিয় হৈ চিঞৰি ক'লে, যদি কোনোবাই পিয়াহ লাগে, তেওঁ মোৰ ওচৰলৈ আহক আৰু পান কৰক। যিজনে মোৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰে, যেনেকৈ শাস্ত্ৰই কৈছে, তেওঁৰ পেটৰ পৰা জীৱন্ত পানীৰ নদীবোৰ বৈ যাব। এই কথা তেওঁ সেই আত্মাৰ বিষয়ে কৈছিল যি আত্মা তেওঁত বিশ্বাস কৰা সকলে লাভ কৰিবলৈ আছিল, কিয়নো পবিত্ৰ আত্মা এতিয়াও দিয়া হোৱা নাছিল, কাৰণ যীচু এতিয়াও মহিমান্বিত হোৱা নাছিল। গতিকে ভিৰৰ পৰা বহুতে সেই কথা শুনি কৈছিল: এইজন সঁচাকৈয়ে সেই ভাববাদী; আনসকলে কৈছিল: এইজন সেই খ্ৰীষ্ট; আনসকলে কৈছিল: কিয়নো খ্ৰীষ্ট গালীলৰ পৰা নাহে নেকি? শাস্ত্ৰই কোৱা নাই নেকি যে দায়ুদৰ বংশৰ পৰা আৰু বৈৎলেহেম গাঁৱৰ পৰা, য'ত দায়ুদ

আছিল, খ্ৰীষ্ট আহে? অতএব তেওঁৰ কাৰণে ভিড়ৰ মাজত বিভাজন হ'ল। কিছুমানে তেওঁলোকৰ মাজৰ পৰা তেওঁক ধৰিবলৈ ইচ্ছা কৰিছিল, কিন্তু কোনেও তেওঁৰ ওপৰত হাত নিদিলে। সেয়েহে সহায়কসকল মুখ্য পুৰোহিতসকল আৰু ফৰীচীসকলৰ ওচৰলৈ আহিল, আৰু সেইসকলে তেওঁলোকক ক'লে, তোমালোকে তেওঁক কিয় অনা নাই? সহায়কসকলে উত্তৰ দিলে, কোনো মানুহে কেতিয়াও এইদৰে কথা কোৱা নাই, যেনেকৈ এই মানুহজনে কৈছে। সেয়েহে ফৰীচীসকলে তেওঁলোকক উত্তৰ দিলে, তোমালোকো জানো বিপথে পৰিচালিত হৈছা? শাসকসকলৰ মাজৰ পৰা কোনোবাই তেওঁৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰিলে নেকি বা ফৰীচীসকলৰ মাজৰ পৰা? কিন্তু এই ভিৰ যিয়ে আইন নাজানে তেওঁলোক অভিশপ্ত। নিকোদেমে তেওঁলোকক কয়, যি ৰাতি তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিছিল, তেওঁলোকৰ মাজৰ এজন হৈ: আমাৰ আইনে মানুহজনক বিচাৰ কৰে নেকি, যদি তেওঁৰ পৰা আগতে নুশুনে আৰু তেওঁ কি কৰে নাজানে? তেওঁলোকে উত্তৰ দিলে আৰু তেওঁক ক'লে, তুমিও গালীলৰ পৰা নহয় নে? পৰীক্ষা কৰা আৰু চোৱা যে গালীলৰ পৰা এজন ভাববাদী উঠা নাই। আৰু প্ৰতিজন নিজৰ ঘৰলৈ গ'ল।

8

যীশু কিন্তু জলপাই গছৰ পাহাৰলৈ গ'ল আৰু পুৱা পুনৰ মন্দিৰলৈ আহিল, আৰু সকলো লোক তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিবলৈ ধৰিলে; আৰু বহি তেওঁলোকক শিক্ষা দিবলৈ ধৰিলে। শাস্ত্ৰীসকল আৰু ফৰীচীসকলে ব্যভিচাৰত ধৰা পৰা এগৰাকী মহিলাক লৈ আহে, আৰু তাইক মাজত থিয় কৰাই তেওঁক কয়: গুৰু, এই মহিলাগৰাকীক কৰ্মৰত অৱস্থাত ব্যভিচাৰ কৰি থকা সময়ত ধৰা হৈছে; আৰু আমাৰ বিধানত মোচিয়ে এনে মহিলাসকলক শিল দলিয়াবলৈ আদেশ দিছিল। তুমি তেন্তে কি কৈছা? কিন্তু তেওঁলোকে এইটো কৈছিল তেওঁক পৰীক্ষা কৰি, যাতে তেওঁলোকে তেওঁৰ বিৰুদ্ধে অভিযোগ পাব পাৰে। কিন্তু যীশুৱে তললৈ

হাউলি আঙুলিৰে মাটিত লিখিছিল। যেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক সুধি থাকিল, তেওঁ পোন হৈ তেওঁলোকক ক'লে, তোমালোকৰ মাজত যিজন নিষ্পাপ, তেওঁ প্ৰথমে তাইৰ ওপৰত শিল দলিয়াওক। আৰু পুনৰ তললৈ মূৰ দোঁৱাই তেওঁ মাটিত লিখিছিল। তেওঁলোকে কিন্তু শুনি এজন এজনকৈ বাহিৰলৈ গৈছিল, বৃদ্ধসকলৰ পৰা আৰম্ভ কৰি, আৰু যীচু আৰু মাজত থকা মহিলাগৰাকী এৰি থৈ যোৱা হ'ল। মূৰ দাঙি যীচুৱে তাইক ক'লে: মহিলা, তেওঁলোক ক'ত আছে? কোনোৱে তোমাক দোষী কৰা নাই? তাই ক'লে: কোনো নাই, প্ৰভু। যীশুৱে ক'লে: মই তোমাক নিন্দা নকৰোঁ; যোৱা আৰু এতিয়াৰ পৰা আৰু পাপ নকৰিবা। পুনৰ সেয়েহে যীশুৱে তেওঁলোকক কথা ক'লে আৰু ক'লে, মই জগতৰ পোহৰ। যি মোক অনুসৰণ কৰে সি কেতিয়াও অন্ধকাৰত নচলিব, কিন্তু জীৱনৰ পোহৰ পাব। তেতিয়া ফৰীচীসকলে তেওঁক ক'লে, তুমি নিজৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিছা, তোমাৰ সাক্ষ্য সত্য নহয়। যীচুৱে উত্তৰ দিলে আৰু তেওঁলোকক ক'লে, যদিও মই মোৰ নিজৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিওঁ, মোৰ সাক্ষ্য সত্য, কাৰণ মই জানো ক'ৰ পৰা আহিলোঁ আৰু ক'লৈ যাওঁ, কিন্তু তোমালোকে নাজানা মই ক'ৰ পৰা আহোঁ বা ক'লৈ যাওঁ। তোমালোকে শৰীৰ অনুসৰি বিচাৰ কৰা, মই কাকো বিচাৰ নকৰোঁ। আৰু যদি মই বিচাৰ কৰোঁ, তেন্তে মোৰ সেই বিচাৰ সত্য, কাৰণ মই অকলশৰীয়া নহয়, বৰং মই আৰু মোক পঠোৱা পিতৃ আছোঁ। আৰু তোমালোকৰ বিধানত লিখা আছে যে দুজন মানুহৰ সাক্ষ্য সত্য হয়। মই নিজৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিওঁতা, আৰু মোক পঠোৱা পিতৃয়ে মোৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিয়ে। তেওঁলোকে তেতিয়া তেওঁক সুধিছিল: তোমাৰ পিতৃ ক'ত আছে? যীশুৱে উত্তৰ দিলে: তোমালোকে মোক নাজানা আৰু মোৰ পিতাকো নাজানা; যদি তোমালোকে মোক জানিলাহেঁতেন, তেন্তে মোৰ পিতাকো জানিলাহেঁতেন। এই কথাবোৰ যীচুৱে মন্দিৰৰ ভঁৰালত শিক্ষা দি থাকোঁতে কৈছিল, আৰু কোনেও তেওঁক ধৰা নাছিল, কাৰণ তেওঁৰ সময় এতিয়াও অহা নাছিল। যীচুৱে গতিকে তেওঁলোকক পুনৰ কৈলে, মই যাওঁ আৰু তোমালোকে মোক বিচাৰিবা, আৰু তোমালোকৰ পাপত তোমালোক মৰিবা; য'ত মই যাওঁ, তোমালোকে আহিবলৈ সক্ষম নহয়। সেয়েহে যিহুদীসকলে কৈছিল, তেওঁ নিশ্চয় নিজকে হত্যা নকৰিব নহয় জানো, কাৰণ তেওঁ কয়, য'লৈ মই যাওঁ,

তোমালোকে তালৈ আহিব নোৱাৰা? আৰু তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, তোমালোক তলৰ পৰা আহিছা, মই ওপৰৰ পৰা আহিছোঁ। তোমালোক এই জগতৰ পৰা আহিছা, মই এই জগতৰ পৰা নহয়। সেয়েহে মই তোমালোকক কৈছিলোঁ যে তোমালোক তোমালোকৰ পাপসমূহত মৰিবা, কিয়নো যদি তোমালোকে বিশ্বাস নকৰা যে মই আছোঁ, তোমালোক তোমালোকৰ পাপসমূহত মৰিবা। তেওঁলোকে তেতিয়া তেওঁক সুধিছিল: তুমি কোন? আৰু যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে: একেবাৰে আৰম্ভণিৰে পৰা যি মই তোমালোকক কৈ আছোঁ। মই তোমালোকৰ বিষয়ে বহুত কথা ক'বলৈ আৰু বিচাৰ কৰিবলৈ আছে, কিন্তু যিজনে মোক পঠিয়াইছে তেওঁ সত্য, আৰু মই যিবোৰ কথা তেওঁৰ পৰা শুনিছো, সেইবোৰ কথা মই জগতলৈ কওঁ। তেওঁলোকে নাজানিছিল যে তেওঁ তেওঁলোকক পিতাৰ বিষয়ে কৈছিল। যীচুৱে সেয়েহে তেওঁলোকক কৈছিল, যেতিয়া তোমালোকে মানুহৰ পুত্রক তুলিবা, তেতিয়া জানিবা যে মই আছোঁ, আৰু মই নিজৰ পৰা একো নকৰোঁ, কিন্তু মোৰ পিতৃয়ে মোক যেনেকৈ শিকাইছিল, সেইদৰে এইবোৰ কওঁ। আৰু যিজনে মোক পঠিয়াইছে তেওঁ মোৰ লগত আছে, পিতৃয়ে মোক অকলশৰীয়া এৰি দিয়া নাই, কাৰণ মই সদায় তেওঁৰ মনোমোহা কাৰ্য কৰোঁ। তেওঁ এই কথাবোৰ কওঁতে বহুতে তেওঁত বিশ্বাস কৰিলে। যীশুৱে সেয়েহে তেওঁত বিশ্বাস কৰা ইহুদীসকলক কৈছিল, যদি তোমালোকে মোৰ বাক্যত থাকা, তেন্তে তোমালোকে সঁচাকৈয়ে মোৰ শিষ্য, আৰু তোমালোকে সত্যক জানিবা, আৰু সত্যই তোমালোকক মুক্ত কৰিব। তেওঁলোকে তেওঁক উত্তৰ দিলে, আমি আব্রাহামৰ বংশ আৰু কেতিয়াও কাৰো দাস হোৱা নাই। তুমি কেনেকৈ কোৱা যে তোমালোক মুক্ত হ'বা? যীশুৱে তেওঁলোকক উত্তৰ দিলে, সঁচাকৈ সঁচাকৈ মই তোমালোকক কওঁ যে যিকোনোৱে পাপ কৰে তেওঁ পাপৰ দাস। কিন্তু সেই দাস ঘৰত চিৰকাললৈ নাথাকে, পুত্র চিৰকাললৈ থাকে। সেয়েহে যদি পুত্রই তোমালোকক মুক্ত কৰে, তেন্তে তোমালোক প্রকৃততে মুক্ত হ'বা। মই জানো যে তোমালোক অব্রাহামৰ বংশধৰ, কিন্তু তোমালোকে মোক হত্যা কৰিবলৈ বিচাৰিছা, কাৰণ মোৰ বাক্য তোমালোকৰ হৃদয়ত ঠাঁই নাপায়। মই মোৰ পিতাৰ ওচৰত যি দেখিছোঁ তাকে কওঁ, আৰু তোমালোকেও তোমালোকৰ পিতাৰ ওচৰত যি দেখিছা তাকে

কৰা। তেওঁলোকে উত্তৰ দিলে আৰু তেওঁক ক'লে: আমাৰ পিতৃ আব্ৰাহাম হয়। যীশুৱে তেওঁলোকক কয়: যদি তোমালোক অব্ৰাহামৰ সন্তান আছিলা, তেন্তে তোমালোকে অব্ৰাহামৰ কাম কৰিলাহেঁতেন। এতিয়া কিন্তু তোমালোকে মোক হত্যা কৰিবলৈ বিচাৰিছা, এজন মানুহক যি তোমালোকক সত্য কৈছে, যি মই ঈশ্বৰৰ পৰা শুনিছিলোঁ। এইটো আব্ৰাহামে কৰা নাছিল। তোমালোকে তোমালোকৰ পিতাকৰ কামবোৰ কৰা। তেওঁলোকে তেখেতক ক'লে: আমি যৌন অনৈতিকতাৰ পৰা জন্ম হোৱা নাই; আমাৰ এজন পিতা আছে, ঈশ্বৰ। যীচুৱে সেয়েহে তেওঁলোকক কৈছিল, যদি ঈশ্বৰ তোমালোকৰ পিতৃ আছিল, তেন্তে তোমালোকে মোক ভাল পালেহেঁতেন, কিয়নো মই ঈশ্বৰৰ পৰা ওলাই আহিছোঁ আৰু আহিছোঁ, কাৰণ মই নিজৰ পৰা অহা নাই, কিন্তু সেইজনে মোক পঠিয়াইছে। কিয় তোমালোকে মোৰ কথা বুজি নোপোৱা? তোমালোকে মোৰ কথা শুনিব নোৱাৰা। তোমালোক শয়তান পিতাৰ পৰা আহিছা, আৰু তোমালোকৰ পিতাৰ অভিলাষবোৰ তোমালোকে কৰিব বিচাৰা। সেইজন আৰম্ভণিৰ পৰা নৰহত্যাকাৰী আছিল আৰু সত্যত থিয় হৈ নাই, কাৰণ তাৰ ভিতৰত সত্য নাই; যেতিয়া সি মিছা কথা কয়, সি নিজৰ পৰা কয়, কাৰণ সি মিছলীয়া আৰু তাৰ পিতৃও। কিন্তু মই সত্য কওঁ বাবে, তোমালোকে মোক বিশ্বাস নকৰা। তোমালোকৰ মাজৰ পৰা কোনে মোক পাপৰ বিষয়ে দোষী সাব্যস্ত কৰে? কিন্তু যদি মই সত্য কওঁ, তেন্তে আপোনালোকে মোক কিয় বিশ্বাস নকৰে? যি জন ঈশ্বৰৰ পৰা আহিছে, তেওঁ ঈশ্বৰৰ বাক্যবোৰ শুনে; এই কাৰণেই তোমালোকে নুশুনা, কাৰণ তোমালোক ঈশ্বৰৰ পৰা নহয়। তেতিয়া ইহুদীসকলে উত্তৰ দিলে আৰু তেওঁক ক'লে, আমি ভালকৈ কওঁ নেকি যে তুমি চমৰীয়া আৰু তোমাৰ ভূত আছে? যীশুৱে উত্তৰ দিলে, মোৰ ভূত নাই, কিন্তু মই মোৰ পিতৃক সন্মান কৰোঁ, আৰু তোমালোকে মোক অসন্মান কৰা। মই কিন্তু মোৰ গৌৰৱ বিচৰা নাই, এজন আছে যি বিচাৰে আৰু বিচাৰ কৰে। সঁচাকৈ সঁচাকৈ মই তোমালোকক কওঁ, যদি কোনোবাই মোৰ বাক্য পালন কৰে, তেওঁ কেতিয়াও মৃত্যু দেখা নাপাব। তেতিয়া ইহুদীসকলে তেওঁক ক'লে: এতিয়া আমি জানিলোঁ যে তোমাৰ ভূত আছে। অব্ৰাহাম মৰিল আৰু ভাববাদীসকলো মৰিল, আৰু তুমি কোৱা, যদি কোনোবাই মোৰ বাক্য

পালন কৰে, তেওঁ কেতিয়াও মৃত্যুৰ সোৱাদ নাপাব? তুমি কি আমাৰ পিতৃ অব্ৰাহামতকৈ ডাঙৰ নহয়, যি মৰিছিল? আৰু ভাববাদীসকল মৰিল; তুমি নিজকে কি বুলি দাবী কৰিছা? যীশুৱে উত্তৰ দিলে: যদি মই নিজকে গৌৰৱান্বিত কৰোঁ, মোৰ গৌৰৱ একো নহয়; মোৰ পিতৃয়েই মোক গৌৰৱান্বিত কৰে, যাক তোমালোকে কোৱা যে তোমালোকৰ ঈশ্বৰ, আৰু তোমালোকে তেওঁক জনা নাই; কিন্তু মই তেওঁক জানো। আৰু যদি মই কওঁ যে মই তেওঁক নাজানো, মই তোমালোকৰ দৰে মিছলীয়া হ'ম; কিন্তু মই তেওঁক জানো আৰু তেওঁৰ বাক্য পালন কৰোঁ। তোমালোকৰ পিতৃ Abraham আনন্দিত হৈছিল যাতে তেওঁ মোৰ দিন দেখা পায়, আৰু তেওঁ দেখিলে আৰু আনন্দিত হ'ল। সেয়েহে ইহুদীসকলে তেওঁক ক'লে, তোমাৰ এতিয়াও পঞ্চাশ বছৰ হোৱা নাই আৰু তুমি আব্ৰাহামক দেখিছা? যীচুৱে তেওঁলোকক কৈছিল, সঁচাকৈ সঁচাকৈ মই তোমালোকক কওঁ, অব্ৰাহামৰ জন্ম হোৱাৰ আগতে মই আছোঁ। তেওঁলোকে সেয়েহে শিল তুলি ল'লে যাতে তেওঁৰ ওপৰত দলিয়াই দিব পাৰে। যীশু কিন্তু লুকাই গ'ল, আৰু মন্দিৰৰ পৰা ওলাই গ'ল তেওঁলোকৰ মাজেৰে পাৰ হৈ, আৰু এইদৰে আগবাঢ়ি গ'ল।

9

আৰু পাৰ হৈ যোৱাৰ সময়ত তেওঁ জন্মৰ পৰা অন্ধ এজন মানুহ দেখিলে। আৰু তেওঁৰ শিষ্যসকলে তেওঁক সুধিলে, ৰব্বি, কোনে পাপ কৰিলে, এই মানুহজনে নে তেওঁৰ মাক-দেউতাকে, যাৰ বাবে তেওঁ অন্ধ হৈ জন্ম হ'ল? যীশুৱে উত্তৰ দিলে, ইয়াৰ কাৰণ এই মানুহজনে পাপ কৰা নাই, আৰু তেওঁৰ মাক-দেউতাকেও পাপ কৰা নাই, কিন্তু যাতে ঈশ্বৰৰ কার্যবোৰ তেওঁৰ মাজত প্ৰকাশ হয়। মোক যিজনে পঠাইছে তেওঁৰ কামবোৰ কৰা প্ৰয়োজন যেতিয়ালৈকে দিন আছে, ৰাতি আহে যেতিয়া কোনোৱে কাম কৰিব নোৱাৰে। যেতিয়া মই জগতত থাকোঁ, মই জগতৰ পোহৰ। এইবোৰ কথা কৈ তেওঁ মাটিত থুই পেলালে আৰু থুৰ

পৰা বোকা বনালে, আৰু সেই বোকা অন্ধ মানুহজনৰ চকুত লেপিলে আৰু তেওঁক ক'লে, যোৱা চিলোৱামৰ পুখুৰীত ধুই লোৱা, যাৰ অর্থ কৰা হয় পঠোৱা হৈছে। সেয়েহে তেওঁ গুচি গ'ল আৰু ধুলে, আৰু দেখা পাই আহিল। গতিকে চুবুৰীয়াসকল আৰু যিসকলে তেওঁক আগতে দেখিছিল যে তেওঁ অন্ধ আছিল, তেওঁলোকে কৈছিল, এইজন সেইজন নহয় নেকি যিজন বহি ভিক্ষা মাগিছিল? কিছুমানে কৈছিল যে এইজন সেইজন; কিন্তু আন কিছুমানে কৈছিল যে তেওঁৰ নিচিনা। সেইজনে কৈছিল যে মই আছোঁ। তেওঁলোকে তেতিয়া তেওঁক সুধিলে, তোমাৰ চকু দুটা কেনেকৈ খোলা হ'ল? সেই জনে উত্তৰ দিলে আৰু ক'লে, যীচু নামৰ এজন মানুহে বোকা তৈয়াৰ কৰিলে আৰু মোৰ চকুত সানিলে আৰু মোক ক'লে, চিলোৱামৰ পুখুৰীলৈ যোৱা আৰু ধুই পেলোৱা, কিন্তু গৈ আৰু ধুই মই দৃষ্টি পালোঁ। তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে: তেওঁ ক'ত আছে? তেওঁ কয়: মই নাজানো। তেওঁলোকে তেওঁক ফৰীচীসকলৰ ওচৰলৈ লৈ গ'ল, যিজন আগতে অন্ধ আছিল। কিন্তু বিশ্ৰামবাৰ আছিল যেতিয়া যীচুৱে মাটি বনাইছিল আৰু তেওঁৰ চকু খুলিছিল। সেয়েহে ফৰীচীসকলেও তেওঁক পুনৰ সুধিছিল যে তেওঁ কেনেকৈ দৃষ্টি পাইছিল। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে: তেওঁ মোৰ চকুৰ ওপৰত বোকা লগাই দিলে, আৰু মই ধুলোঁ, আৰু মই দেখিছোঁ। গতিকে ফৰীচীসকলৰ মাজৰ পৰা কিছুমানে কৈছিল: এই মানুহজন ঈশ্বৰৰ পৰা নহয়, কাৰণ তেওঁ বিশ্ৰামবাৰ পালন নকৰে। আনসকলে কৈছিল: কেনেকৈ এজন পাপী মানুহে এনেধৰণৰ চিন কৰিব পাৰে? আৰু তেওঁলোকৰ মাজত বিভাজন আছিল। তেওঁলোকে অন্ধ মানুহজনক পুনৰ কয়: তুমি তেওঁৰ বিষয়ে কি কোৱা, যিহেতু তেওঁ তোমাৰ চকু খুলি দিলে? কিন্তু তেওঁ ক'লে যে তেওঁ এজন ভৱিষ্যদ্বক্তা। ইহুদীসকলে তেওঁৰ বিষয়ে বিশ্বাস নকৰিলে যে তেওঁ অন্ধ আছিল আৰু দৃষ্টি পাইছিল, যেতিয়ালৈকে তেওঁলোকে দৃষ্টি পোৱা জনৰ মাক-দেউতাকক মাতিলে আৰু তেওঁলোকক সুধিলে কৈ: এওঁ তোমালোকৰ পুত্ৰ নেকি, যাক তোমালোকে কোৱা যে অন্ধ হৈ জন্ম হৈছিল? তেন্তে এতিয়া সি কেনেকৈ দেখিছে? তেওঁৰ মাক-দেউতাকে তেওঁলোকক উত্তৰ দিলে আৰু ক'লে: আমি জানো যে এইজন আমাৰ পুত্ৰ আৰু যে তেওঁ অন্ধ হৈ জন্ম হৈছিল; কিন্তু এতিয়া কেনেকৈ দেখে আমি নাজানো, বা কোনে

তেওঁৰ চকু খুলিলে আমি নাজানো; তেওঁৰ বয়স আছে, তেওঁক সোধা, তেওঁ নিজৰ বিষয়ে ক'ব। এইবোৰ কথা তেওঁৰ পিতৃ-মাতৃয়ে কৈছিল, কাৰণ তেওঁলোকে ইহুদীসকলক ভয় কৰিছিল, কিয়নো ইহুদীসকলে ইতিমধ্যে সন্মত হৈছিল যে, যদি কোনোবাই তেওঁক খ্ৰীষ্ট বুলি স্বীকাৰ কৰে, তেন্তে তেওঁক সমাজ-গৃহৰ পৰা বহিষ্কৃত কৰা হ'ব। এই কাৰণে তেওঁৰ মাক-দেউতাকে ক'লে যে তেওঁৰ বয়স হৈছে, তেওঁকেই সোধা। সেয়েহে তেওঁলোকে দ্বিতীয়বাৰ সেই মানুহক মাতিলে যি অন্ধ আছিল, আৰু তেওঁক ক'লে, ঈশ্বৰক গৌৰৱ দিয়া, আমি জানো যে এই মানুহ পাপী। সেয়েহে তেওঁ উত্তৰ দিলে আৰু ক'লে, তেওঁ পাপী নে নহয় মই নাজানো, এটা কথা জানো যে মই অন্ধ আছিলোঁ আৰু এতিয়া দেখা পাওঁ। তেওঁলোকে তেওঁক পুনৰ সুধিলে: তেওঁ তোমাৰ লগত কি কৰিলে? তেওঁ তোমাৰ চকু কেনেকৈ খুলিলে? তেওঁ তেওঁলোকক উত্তৰ দিলে: মই তোমালোকক ইতিমধ্যে কৈছিলোঁ, আৰু তোমালোকে শুনা নাছিলা; তোমালোকে পুনৰ কিয় শুনিব বিচাৰিছা? তোমালোকেও তেওঁৰ শিষ্য হ'ব নিবিচাৰা নেকি? তেওঁলোকে তেওঁক গালি দিলে আৰু ক'লে, তুমি সেই জনৰ শিষ্য, কিন্তু আমি মোচিৰ শিষ্য। আমি জানো যে মোচিক ঈশ্বৰে কথা কৈছে, কিন্তু এই জনক আমি নাজানো তেওঁ ক'ৰ পৰা আহিছে। সেই মানুহজনে উত্তৰ দি তেওঁলোকক ক'লে, এইটো সঁচাকৈয়ে আচৰিত যে তোমালোকে নাজানা তেওঁ ক'ৰ পৰা আহিছে, অথচ তেওঁ মোৰ চকু খুলি দিলে। আমি জানো যে পাপীসকলৰ কথা ঈশ্বৰে নুশুনে, কিন্তু যদি কোনো ঈশ্বৰভক্ত হয় আৰু তেওঁৰ ইচ্ছা পালন কৰে, তেন্তে তেওঁৰ কথা শুনে। যুগৰ পৰা এইটো কেতিয়াও শুনা হোৱা নাই যে কোনোবাই জন্মান্ধ লোকৰ চকু খুলিছিল। যদি এই জন ঈশ্বৰৰ পৰা নাহিলেহেঁতেন, তেওঁ একো কৰিবলৈ সক্ষম নহ'লহেঁতেন। তেওঁলোকে উত্তৰ দিলে আৰু তেওঁক ক'লে· তুমি সম্পূৰ্ণৰূপে পাপত জন্ম হৈছিলা, আৰু তুমি আমাক শিকাইছা? আৰু তেওঁলোকে তেওঁক বাহিৰলৈ খেদি পঠিয়ালে। যীশুৱে শুনিলে যে তেওঁলোকে তাক বাহিৰলৈ খেদি দিলে, আৰু তাক বিচাৰি পাই তাক ক'লে, তুমি ঈশ্বৰৰ পুত্ৰত বিশ্বাস কৰা নেকি? সেই জনে উত্তৰ দিলে আৰু ক'লে, আৰু কোন আছে, প্ৰভু, যাতে মই তেওঁত বিশ্বাস কৰিম? যীচুৱে তাক ক'লে, আৰু তুমি তাক দেখিছা আৰু যিজনে

তোমাৰ লগত কথা কৈছে সেইজনেই আছে। কিন্তু তেওঁ ক'লে, মই বিশ্বাস কৰোঁ, প্ৰভু, আৰু তেওঁক প্ৰণিপাত কৰিলে। আৰু যীচুৱে ক'লে, মই এই জগতলৈ বিচাৰৰ বাবে আহিলোঁ, যাতে যিসকলে নেদেখে তেওঁলোকে দেখা পায় আৰু যিসকলে দেখে তেওঁলোক অন্ধ হয়। আৰু ফৰীচীসকলৰ মাজৰ যিসকল তেওঁৰ লগত আছিল, তেওঁলোকে এইবোৰ শুনিলে আৰু তেওঁক ক'লে, আমিও জানো অন্ধ? যীচুৱে তেওঁলোকক কৈছিল, যদি তোমালোক অন্ধ আছিলা, তেন্তে তোমালোকৰ পাপ নাথাকিলেহেঁতেন। কিন্তু এতিয়া তোমালোকে কোৱা যে আমি দেখোঁ, সেয়েহে তোমালোকৰ পাপ থাকি যায়।

10

সঁচাকৈ সঁচাকৈ মই তোমালোকক কওঁ, যিজনে দুৱাৰেদি মেৰ-ছাগৰ চোতাললৈ প্ৰৱেশ নকৰে, কিন্তু আন ঠাইৰ পৰা উঠি আহে, সেইজন চো�ৰ আৰু ডকাইত; কিন্তু যিজনে দুৱাৰেদি প্ৰৱেশ কৰে সেইজন মেৰ-ছাগৰ ৰখীয়া। এই দ্বাৰৰক্ষীয়ে খোলে, আৰু মেৰবোৰে তেওঁৰ কণ্ঠ শুনে, আৰু তেওঁ নিজৰ মেৰবোৰক নাম ধৰি মাতে আৰু সিহঁতক বাহিৰলৈ লৈ যায়। আৰু যেতিয়া তেওঁ নিজৰ মেৰবোৰ বাহিৰলৈ উলিয়াই আনে, তেওঁ সিহঁতৰ আগত যায়, আৰু মেৰবোৰে তেওঁক অনুসৰণ কৰে, কাৰণ সিহঁতে তেওঁৰ মাত জানে; কিন্তু আনৰ পিছত সিহঁতে কেতিয়াও অনুসৰণ নকৰিব, বৰং তেওঁৰ পৰা পলাই যাব, কাৰণ সিহঁতে আনসকলৰ মাত নাজানে। এই দৃষ্টান্ত কথা যীশুৱে তেওঁলোকক কৈছিল, কিন্তু তেওঁ তেওঁলোকক যি কৈছিল সেইবোৰ কি আছিল তেওঁলোকে বুজা নাছিল। যীচুৱে তেন্তে পুনৰ তেওঁলোকক কৈলে, সঁচা সঁচা মই তোমালোকক কওঁ যে মই মেৰ-ছাগবোৰৰ দুৱাৰ। যিমানেই মোৰ আগত আহিছিল, তেওঁলোক সকলো চো�ৰ আৰু ডকাইত আছিল, কিন্তু মেৰবোৰে তেওঁলোকৰ কথা শুনা নাছিল। মই দুৱাৰ; মোৰ মাজেৰে যদি কোনোবাই প্ৰৱেশ কৰে, তেওঁ ৰক্ষা পাব, আৰু তেওঁ ভিতৰলৈ সোমাব আৰু বাহিৰলৈ ওলাব, আৰু চৰণীয়া

পাব। চোৰে কেৱল চুৰি কৰিবলৈ, হত্যা কৰিবলৈ আৰু ধ্বংস কৰিবলৈহে আহে, মই আহিছোঁ যাতে তেওঁলোকে জীৱন পায় আৰু প্ৰচুৰ পৰিমাণে পায়। মই হৈছো সেই ভাল ৰখীয়া। ভাল ৰখীয়াই তেওঁৰ আত্মা মেৰ-ছাগবোৰৰ কাৰণে দিয়ে; কিন্তু বনুৱা আৰু ৰখীয়া নহয়, যাৰ মেৰ-ছাগবোৰ নিজৰ নহয়, নেকেৰা আহি থকা দেখে আৰু মেৰ-ছাগবোৰ এৰি দিয়ে আৰু পলায়; আৰু নেকেৰাই সিহঁতক ধৰে আৰু মেৰ-ছাগবোৰ সিঁচৰতি কৰে। কিন্তু সেই মজুৰীয়াজনে পলায়ন কৰে, কাৰণ তেওঁ মজুৰীয়া, আৰু মেৰ-ছাগবোৰৰ বিষয়ে তেওঁৰ কোনো চিন্তা নাই। মই সেই ভাল মেষপালক, আৰু মই মোৰবোৰক জানো আৰু মই মোৰবোৰৰ দ্বাৰা জনা যাওঁ, ঠিক যেনেকৈ পিতাই মোক জানে আৰু মই পিতাক জানো, আৰু মই মোৰ আত্মা মেষবোৰৰ কাৰণে থওঁ। আৰু মোৰ আন মেৰ-ছাগ আছে, যিবোৰ এই চোতালৰ নহয়, আৰু সেইবোৰকো মই আনিব লাগিব, আৰু সিহঁতে মোৰ মাত শুনিব, আৰু এটা জাক হ'ব, এজন ৰখীয়া হ'ব। এই কাৰণে পিতৃয়ে মোক ভালপায়, কাৰণ মই মোৰ আত্মা সমৰ্পণ কৰোঁ, যাতে পুনৰ তাক গ্ৰহণ কৰিব পাৰোঁ। কোনেও ইয়াক মোৰ পৰা কাঢ়ি নিব নোৱাৰে, বৰং মই নিজেই ইয়াক ত্যাগ কৰোঁ। মোৰ ইয়াক ত্যাগ কৰাৰ অধিকাৰ আছে, আৰু মোৰ ইয়াক পুনৰ গ্ৰহণ কৰাৰ অধিকাৰ আছে। এই আদেশ মই মোৰ পিতৃৰ পৰা লাভ কৰিছোঁ। অতএব এই শব্দবোৰৰ কাৰণে ইহুদীসকলৰ মাজত পুনৰ বিভাজন হ'ল। তেওঁলোকৰ মাজৰ পৰা বহুতে কৈছিল, তেওঁৰ দেমন আছে আৰু তেওঁ পাগল হৈছে, তেওঁৰ কথা কিয় শুনিছা? আন সকলে কৈছিল, এইবোৰ কথা ভূত পোৱা মানুহৰ নহয়। ভূতে জানো অন্ধৰ চকু খুলিব পাৰে? যিৰূচালেমত উৎসৰ্গীকৰণ হ'ল, আৰু শীতকাল আছিল; আৰু যীচুৱে মন্দিৰত চলমনৰ বাৰাণ্ডাত ফুৰি আছিল। গতিকে ইহুদীসকলে তেওঁক আগুৰি ধৰিলে আৰু তেওঁক কৈছিল: কিমান দিনলৈকে তুমি আমাৰ আত্মা লৈ যোৱা? যদি তুমি খ্ৰীষ্ট, আমাক স্পষ্টকৈ কোৱা। যীশুৱে তেওঁলোকক উত্তৰ দিলে: মই তোমালোকক কৈছিলোঁ, আৰু তোমালোকে বিশ্বাস নকৰা; যিবোৰ কাম মই মোৰ পিতৃৰ নামত কৰোঁ, এইবোৰে মোৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিয়ে; কিন্তু তোমালোকে বিশ্বাস নকৰা; কিয়নো তোমালোক মোৰ মেৰবোৰৰ পৰা নহয়, যেনেকৈ মই তোমালোকক কৈছিলোঁ। মোৰ মেৰবোৰে মোৰ

মাত শুনে, আৰু মই সিহঁতক জানো, আৰু সিহঁতে মোক অনুসৰণ কৰে, আৰু মই সিহঁতক অনন্ত জীৱন দিওঁ, আৰু সিহঁত কেতিয়াও বিনষ্ট নহ'ব, আৰু কোনোৱে সিহঁতক মোৰ হাতৰ পৰা কাঢ়ি নিব নোৱাৰিব। মোৰ পিতা, যিজনে মোক দিছে, সকলোতকৈ মহান, আৰু কোনেও মোৰ পিতাৰ হাতৰ পৰা কাঢ়ি ল'ব নোৱাৰে। মই আৰু পিতৃ এক। সেয়েহে ইহুদীসকলে পুনৰ পাথৰ তুলি ল'লে যাতে তেওঁক পাথৰ মাৰিব পাৰে। যীচুৱে তেওঁলোকক উত্তৰ দিলে, মই মোৰ পিতৃৰ পৰা তোমালোকক বহুতো ভাল কাম দেখুৱালোঁ, সেইবোৰৰ কোনটো কামৰ কাৰণে তোমালোকে মোক শিল দলিয়াইছা? ইহুদীসকলে তেওঁক উত্তৰ দি ক'লে, আমি তোমাক কোনো ভাল কামৰ বাবে শিল দলিয়াব খোজা নাই, কিন্তু ঈশ্বৰ-নিন্দাৰ বাবে, আৰু কাৰণ তুমি মানুহ হৈও নিজকে ঈশ্বৰ বুলি দাবী কৰিছা। যীচুৱে তেওঁলোকক উত্তৰ দিলে, তোমালোকৰ নিয়মত জানো লিখা নাই, মই কলো, তোমালোক দেৱতা? যদি তেওঁ সেইসকলক দেৱতা বুলি কৈছিল, যিসকললৈ ঈশ্বৰৰ বাক্য আহিছিল, আৰু শাস্ত্ৰ ভংগ হ'ব নোৱাৰে, যাক পিতৃয়ে পবিত্ৰ কৰিলে আৰু জগতলৈ পঠিয়ালে, তোমালোকে কোৱা যে তুমি ঈশ্বৰ নিন্দা কৰিছা, কাৰণ মই কৈছিলো, মই ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ? যদি মই মোৰ পিতাৰ কামবোৰ নকৰোঁ, মোক বিশ্বাস নকৰিবা; কিন্তু যদি কৰোঁ, যদিও তোমালোকে মোক বিশ্বাস নকৰা, কামবোৰক বিশ্বাস কৰা, যাতে তোমালোকে জানিবা আৰু বিশ্বাস কৰিবা যে পিতা মোৰ ভিতৰত আছে আৰু মই তেওঁৰ ভিতৰত আছোঁ। সেয়েহে তেওঁলোকে পুনৰ তেওঁক ধৰিবলৈ বিচাৰিছিল, কিন্তু তেওঁ তেওঁলোকৰ হাতৰ পৰা ওলাই গ'ল। আৰু তেওঁ আকৌ যৰ্দ্দনৰ সিপাৰে গ'ল, সেই ঠাইলৈ য'ত যোহনে প্ৰথমে বাপ্তিস্মা দিছিল, আৰু তাতে থাকিল। আৰু বহুতে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু কৈছিল যে যোহনে নিশ্চয় কোনো চিন কৰা নাছিল, কিন্তু যোহনে এইজনৰ বিষয়ে যিমান কৈছিল, সকলো সত্য আছিল। আৰু তাত বহুতে তেওঁক বিশ্বাস কৰিলে।

11

বেথানীৰ পৰা এজন অসুস্থ মানুহ আছিল, লাজাৰাছ, যি মেৰী আৰু তাইৰ ভনীয়েক মাৰ্থাৰ গাঁৱৰ পৰা আছিল। আৰু মৰিয়ম আছিল সেইজনী যিয়ে প্ৰভুক সুগন্ধি তেলেৰে অভিষেক কৰিছিল আৰু নিজৰ চুলিৰে তেওঁৰ ভৰি মচিছিল, যাৰ ভায়েক লাজাৰ অসুস্থ আছিল। সেয়েহে ভনীয়েকসকলে তেওঁৰ ওচৰলৈ এই বাৰ্তা পঠিয়াইছিল, প্ৰভু, চাওক, যাক আপুনি প্ৰেম কৰে তেওঁ অসুস্থ আছে। এইটো শুনি যীশুৱে কৈছিল, এই দুৰ্বলতা মৃত্যুৰ বাবে নহয়, কিন্তু ঈশ্বৰৰ গৌৰৱৰ বাবে, যাতে ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ ইয়াৰ দ্বাৰা গৌৰৱান্বিত হয়। যীশুৱে মাৰ্থাক আৰু তাইৰ ভনীয়েকক আৰু লাজাৰক প্ৰেম কৰিছিল। গতিকে যেতিয়া তেওঁ শুনিলে যে তেওঁ দুৰ্বল, তেতিয়া তেওঁ যি ঠাইত আছিল সেই ঠাইত দুদিন থাকিল; তাৰ পিছত তেওঁ শিষ্যসকলক কয়: আহাঁ আমি যিহুদিয়ালৈ পুনৰ যাওঁ। শিষ্যসকলে তেওঁক ক'লে, ৰব্বি, এতিয়াই ইহুদীসকলে আপোনাক শিল দলিয়াবলৈ বিচাৰিছিল, আৰু আপুনি পুনৰ তালৈ যাইছে নেকি? যীশুৱে উত্তৰ দিলে: দিনটোৰ ঘণ্টা বাৰটা নহয় নেকি? যদি কোনোবাই দিনত খোজ কাঢ়ে, তেওঁ উজুটি নাখায়, কাৰণ তেওঁ এই জগতৰ পোহৰ দেখে; কিন্তু যদি কোনোবাই ৰাতি খোজ কাঢ়ে, তেওঁ উজুটি খায়, কাৰণ পোহৰ তেওঁৰ ভিতৰত নাই। এইবোৰ কথা কোৱাৰ পিছত তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, আমাৰ বন্ধু লাজাৰ শুই পৰিছে, কিন্তু মই তেওঁক জগাবলৈ যাওঁ। তেওঁৰ শিষ্যসকলে তেতিয়া ক'লে, প্ৰভু, যদি তেওঁ শুই পৰিছে, তেন্তে তেওঁ ৰক্ষা পাব। যীচুৱে তেওঁৰ মৃত্যুৰ বিষয়ে কৈছিল, কিন্তু সিহঁতে ভাবিছিল যে তেওঁ টোপনিৰ নিদ্ৰাৰ বিষয়ে কৈছে। তেতিয়া সেয়েহে যীচুৱে তেওঁলোকক স্পষ্টকৈ ক'লে, লাজাৰ মৰিল, আৰু মই আনন্দিত হৈছো তোমালোকৰ কাৰণে, যাতে তোমালোকে বিশ্বাস কৰিবা, কাৰণ মই তাত নাছিলো; কিন্তু আহাঁ আমি তেওঁৰ ওচৰলৈ যাওঁ। তেতিয়া থোমা, যাক দিদুমোস্ বুলি মতা হয়, সহ-শিষ্যসকলক কৈলে, আহাঁ আমিও যাওঁ যাতে আমি তেওঁৰ সৈতে মৰিব পাৰোঁ। সেয়েহে যীশু আহি তাক পালে, যি ইতিমধ্যে চাৰি দিন সমাধিত আছিল। বৈথনিয়া যিৰূচালেমৰ ওচৰত আছিল প্ৰায় পোন্ধৰ ষ্টেডিয়াৰ পৰা, আৰু ইহুদীসকলৰ মাজৰ পৰা বহুতে মাৰ্থা আৰু মেৰীৰ ওচৰলৈ আহিছিল যাতে তেওঁলোকক তেওঁলোকৰ ভায়েকৰ বিষয়ে সান্ত্বনা দিব পাৰে। সেয়েহে মাৰ্থাই যেতিয়া শুনিলে যে যীচু

আহি আছে, তেতিয়া তেওঁক লগ ধৰিবলৈ গ'ল, কিন্তু মৰিয়ম ঘৰতে বহি আছিল। মার্থাই তেন্তে যীচুক কৈছিল, প্ৰভু, যদি আপুনি ইয়াত আছিলহেঁতেন, মোৰ ভাতৃ মৃত্যু নহ'লহেঁতেন। কিন্তু এতিয়াও মই জানো যে তুমি ঈশ্বৰৰ ওচৰত যিমান বিচাৰিবা, ঈশ্বৰে তোমাক দিব। যীশুৱে তাইক কয়, তোমাৰ ভাই উঠিব। মার্থাই তেওঁক ক'লে, মই জানো যে তেওঁ শেষ দিনৰ পুনৰুত্থানত উঠিব। যীশুৱে তাইক ক'লে, মই পুনৰুত্থান আৰু জীৱন। যিজনে মোত বিশ্বাস কৰে, যদিও তেওঁ মৰে, তেওঁ জীয়াই থাকিব; আৰু যিজন জীয়াই আছে আৰু মোত বিশ্বাস কৰে তেওঁ চিৰকাললৈ নমৰিব। তুমি এইটো বিশ্বাস কৰা নেকি? তাইক কয়, হয়, প্ৰভু, মই বিশ্বাস কৰিছোঁ যে তুমি খ্ৰীষ্ট, ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ, যি জগতলৈ আহি আছে। আৰু এইবোৰ কথা কৈ তাই গুচি গ'ল আৰু গোপনে তাইৰ ভনীয়েক মৰিয়মক মাতি ক'লে, শিক্ষক উপস্থিত আছে আৰু তোমাক মাতিছে। সেই যেতিয়া শুনিলে, দ্ৰুতভাৱে উঠিল আৰু তাৰ ওচৰলৈ আহিল। যীচু এতিয়াও গাঁওলৈ অহা নাছিল, কিন্তু তেওঁ সেই ঠাইতে আছিল য'ত মার্থাই তেওঁক লগ পাইছিল। সেইবাবে যিসকল ইহুদী তাইৰ সৈতে ঘৰত আছিল আৰু তাইক সান্ত্বনা দি আছিল, তেওঁলোকে মৰিয়মক সোনকালে উঠি ওলাই যোৱা দেখি তাইক অনুসৰণ কৰিলে, এই কথা কৈ যে তাই সমাধিলৈ যাব তাত কান্দিবলৈ। গতিকে মৰিয়মে যেতিয়া আহিল য'ত যীচু আছিল, তেওঁক দেখি তেওঁৰ ভৰিত পৰি তেওঁক ক'লে, প্ৰভু, যদি আপুনি ইয়াত আছিলহেঁতেন, মোৰ ভাই নমৰিলহেঁতেন। যীশুৱে তেতিয়া তাইক কান্দি থকা দেখিলে আৰু তাইৰ লগত একেলগে অহা ইহুদীসকলক কান্দি থকা দেখিলে, আত্মাত গভীৰভাৱে বিচলিত হ'ল আৰু নিজকে উদ্বিগ্ন কৰিলে, আৰু ক'লে: তোমালোকে তেওঁক ক'ত ৰাখিছা? তেওঁলোকে তেওঁক কয়: প্ৰভু, আহক আৰু চাওক। যীশুৱে চকুলো টুকিলে। গতিকে ইহুদীসকলে কৈছিল: চোৱা তেওঁ তেওঁক কিমান ভাল পাইছিল; কিন্তু তেওঁলোকৰ মাজৰ কিছুমানে ক'লে: এইজনে, যিজনে অন্ধ মানুহজনৰ চকু খুলি দিছিল, এইজন যাতে নমৰে তাক কৰিব নোৱাৰিলে নেকি? যীশু পুনৰ নিজৰ ভিতৰত গভীৰভাৱে আলোড়িত হৈ সমাধিস্থানলৈ আহিল, আৰু সেয়া এটা গুহা আছিল, আৰু ইয়াৰ ওপৰত এটা শিল শুই আছিল। যীশুৱে কয়: শিলটো তুলি লোৱা। মৃত ব্যক্তিজনৰ ভনীয়েক

মার্থাই তেওঁক কয়, প্ৰভু, ইতিমধ্যে গোন্ধ ওলাইছে; কিয়নো চাৰিদিন হৈছে। যীশুৱে তাইক কয়, মই তোমাক কোৱা নাছিলোঁ নেকি যে যদি তুমি বিশ্বাস কৰা, তেন্তে ঈশ্বৰৰ মহিমা দেখিবা? তেওঁলোকে সেয়েহে শিলটো তুলি ল'লে য'ত মৃত মানুহজন শুই আছিল। যীশুৱে চকু ওপৰলৈ তুলিলে আৰু ক'লে: পিতৃ, মই তোমাক ধন্যবাদ দিওঁ কাৰণ তুমি মোৰ কথা শুনিলা। মই কিন্তু জানিছিলোঁ যে তুমি সদায় মোৰ কথা শুনা, কিন্তু চাৰিওফালে থিয় হৈ থকা ভিৰৰ কাৰণে মই ক'লোঁ, যাতে তেওঁলোকে বিশ্বাস কৰে যে তুমি মোক পঠিয়াইছিলা। আৰু এইবোৰ কথা কোৱাৰ পিছত তেওঁ ডাঙৰ কণ্ঠেৰে চিঞৰি ক'লে, লাজাৰ, বাহিৰলৈ আহা। আৰু মৃত মানুহজন ওলাই আহিল, তেওঁৰ ভৰি আৰু হাত কাপোৰৰ ফিটাৰে বন্ধা আছিল, আৰু তেওঁৰ মুখ এখন কাপোৰেৰে মেৰিয়াই ৰখা আছিল। যীশুৱে তেওঁলোকক কয়: তেওঁক মুকলি কৰা আৰু যাবলৈ এৰি দিয়া। সেয়েহে ইহুদীসকলৰ মাজৰ পৰা বহুতে, যিসকল মৰিয়মৰ ওচৰলৈ আহিছিল আৰু যীচুৱে যি কৰিছিল তাক দেখিছিল, তেওঁৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰিলে। কিন্তু তেওঁলোকৰ মাজৰ কিছুমান ফৰীচীসকলৰ ওচৰলৈ গ'ল আৰু যীচুৱে যি কৰিছিল সেই কথা তেওঁলোকক ক'লে। সেয়েহে প্ৰধান পুৰোহিতসকল আৰু ফৰীচীসকলে পৰিষদ গোটাইছিল আৰু কৈছিল, আমি কি কৰিম, কাৰণ এই মানুহে বহুত চিহ্ন কৰিছে? যদি আমি তেওঁক এইদৰে এৰি দিওঁ, তেন্তে সকলোৱে তেওঁৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰিব, আৰু ৰোমানসকল আহিব আৰু আমাৰ ঠাই আৰু জাতি কাঢ়ি নিব। তেওঁলোকৰ মাজৰ পৰা এজন, কায়াফা, সেই বছৰৰ মহাপুৰোহিত হৈ, তেওঁলোকক ক'লে: তোমালোকে একো নাজানা, আৰু তোমালোকে চিন্তাও নকৰা যে আমাৰ বাবে লাভজনক যে এজন মানুহ লোকসকলৰ হৈ মৰে আৰু গোটেই জাতি নষ্ট নহয়। এইটো কিন্তু নিজৰ পৰা তেওঁ কোৱা নাছিল, কিন্তু সেই বছৰৰ মহাপুৰোহিত হৈ তেওঁ ভৱিষ্যদ্বাণী কৰিছিল যে যীচু জাতিৰ কাৰণে মৰিবলৈ ওলাইছিল, আৰু কেৱল জাতিৰ কাৰণে নহয়, কিন্তু যাতে ঈশ্বৰৰ সিঁচৰতি হৈ থকা সন্তানসকলকো এক কৰি একত্ৰিত কৰে। সেই দিনৰ পৰা তেওঁলোকে তেওঁক হত্যা কৰাৰ বাবে পৰামৰ্শ কৰিলে। যীশুৱে সেয়েহে ইহুদীসকলৰ মাজত আৰু মুকলিকৈ ঘূৰি ফুৰা নাছিল, কিন্তু তাৰ পৰা মৰুভূমিৰ ওচৰৰ এখন ঠাইলৈ

গ'ল, ইফ্ৰয়িম নামৰ এখন নগৰলৈ, আৰু তাত তেওঁৰ শিষ্যসকলৰ সৈতে সময় কটাইছিল। ইহুদীসকলৰ নিস্তাৰপৰ্ব্ব ওচৰ আছিল, আৰু বহুতে দেশৰ পৰা নিস্তাৰপৰ্ব্বৰ আগত জেৰুজালেমলৈ গ'ল যাতে তেওঁলোকে নিজকে শুচি কৰিব পাৰে। তেওঁলোকে সেয়েহে যীশুক বিচাৰি আছিল আৰু মন্দিৰত থিয় হৈ এজনে আনজনৰ সৈতে কৈ আছিল, তোমালোকৰ কি যেন লাগে, তেওঁ পৰ্বলৈ নাহিব নেকি? মুখ্য পুৰোহিত আৰু ফৰীচীসকলে আদেশ দিছিল যে যদি কোনোবাই জানে তেওঁ ক'ত আছে, তেন্তে জনাব লাগে, যাতে তেওঁলোকে তেওঁক ধৰিব পাৰে।

12

সেইবাবে যীশু নিস্তাৰপৰ্ব্বৰ ছয় দিন আগতে বৈথনিয়ালৈ আহিল, য'ত লাজাৰ আছিল যি মৃত আছিল, যাক তেওঁ মৃতসকলৰ পৰা তুলিছিল। তেওঁলোকে সেয়েহে তাত তেওঁৰ বাবে ৰাতিৰ আহাৰ প্ৰস্তুত কৰিলে, আৰু মাৰ্থাই পৰিচৰ্যা কৰিছিল, কিন্তু লাজাৰ তেওঁৰ সৈতে ভোজনত বহা সকলৰ মাজৰ এজন আছিল। সেয়েহে মৰিয়মে এক পাউণ্ড বিশুদ্ধ আৰু বহুমূলীয়া জটামাংসীৰ সুগন্ধি তেল লৈ যীচুৰ ভৰি অভিষেক কৰিলে আৰু নিজৰ চুলিৰে তেওঁৰ ভৰি মচি দিলে, আৰু ঘৰটো সুগন্ধি তেলৰ গোন্ধেৰে পূৰ্ণ হ'ল। গতিকে তেওঁৰ শিষ্যসকলৰ মাজৰ পৰা এজনে, চিমোনৰ পুত্ৰ যিহূদা ইস্কাৰিয়োটে, যিজনে তেওঁক সমৰ্পণ কৰিবলৈ ওলাইছিল, ক'লে, কিয় এই সুগন্ধি দ্ৰব্য তিনিশ দিনাৰত বিক্ৰী কৰা নহ'ল আৰু দৰিদ্ৰসকলক দিয়া নহ'ল? কিন্তু তেওঁ এইটো কৈছিল এই কাৰণে নহয় যে দৰিদ্ৰসকলৰ বিষয়ে তেওঁৰ চিন্তা আছিল, বৰং এই কাৰণে যে তেওঁ চো�ৰ আছিল, আৰু ধনৰ বাকচ ৰাখিছিল আৰু যিবোৰ বস্তু তাত ভৰোৱা হৈছিল সেইবোৰ লৈ গৈছিল। তেন্তে যীচুৱে কৈলে, তাইক এৰি দিয়া, মোৰ সমাধিৰ দিনৰ বাবে তাই ইয়াক ৰাখিছে। দৰিদ্ৰসকলক তোমালোকে সদায় নিজৰ সৈতে পাবা, কিন্তু মোক তোমালোকে সদায় নাপাবা। সেয়েহে

ইহুদীসকলৰ মাজৰ পৰা এক বৃহৎ ভিৰে জানিব পাৰিলে যে তেওঁ তাত আছে, আৰু তেওঁলোক কেৱল যীচুৰ কাৰণেই নহয়, বৰং লাজাৰক দেখিবলৈও আহিল, যাক তেওঁ মৃতসকলৰ মাজৰ পৰা তুলিছিল। আৰু প্ৰধান পুৰোহিতসকলে পৰামৰ্শ কৰিলে যাতে তেওঁলোকে লাজাৰকো হত্যা কৰিব পাৰে, কাৰণ তেওঁৰ কাৰণে ইহুদীসকলৰ মাজৰ বহুতে গৈছিল আৰু যীচুত বিশ্বাস কৰিছিল। পিছদিনা, উৎসৱলৈ অহা বহুত ভিৰে, শুনি যে যীচু যিৰূচালেমলৈ আহি আছে, তেওঁলোকে খেজুৰৰ ডালবোৰ ল'লে আৰু তেওঁক লগ ধৰিবলৈ ওলাই গ'ল, আৰু চিঞৰিলে: হোচান্না, ধন্য তেওঁ যি প্ৰভুৰ নামত আহি আছে, ইস্ৰায়েলৰ ৰজা। যীচুৱে এটা সৰু গাধ বিচাৰি পাই তাৰ ওপৰত বহিল, যেনেকৈ লিখা আছে: ভয় নকৰিবা, চিয়োনৰ জীয়ৰী; চোৱা তোমাৰ ৰজা আহি আছে গাধৰ পোৱালিৰ ওপৰত বহি। এই বিষয়বোৰ তেওঁৰ শিষ্যসকলে প্ৰথমতে বুজা নাছিল, কিন্তু যেতিয়া যীচুক মহিমান্বিত কৰা হৈছিল, তেতিয়া তেওঁলোকে মনত পেলাইছিল যে এই বিষয়বোৰ তেওঁৰ বিষয়ে লিখা আছিল, আৰু তেওঁলোকে তেওঁলৈ এইবোৰ কৰিছিল। সেয়েহে যি ভিৰ তেওঁৰ লগত আছিল, তেওঁলোকে সাক্ষ্য দিলে যে তেওঁ লাজাৰক সমাধিৰ পৰা মাতিছিল আৰু তেওঁক মৃতসকলৰ পৰা তুলিছিল। এই কাৰণে ভিৰে তেওঁক লগ পালে, কাৰণ তেওঁলোকে শুনিছিল যে তেওঁ এই চিহ্ন কৰিছিল। ফৰীচীসকলে তেতিয়া নিজৰ মাজতে ক'লে· তোমালোকে দেখা নাই নেকি যে আমি একো লাভ কৰা নাই? চোৱা, গোটেই পৃথিৱী তেওঁৰ পাছত গুচি গৈছে। উৎসৱত পূজা কৰিবলৈ যোৱাসকলৰ মাজত কিছুমান গ্ৰীক লোক আছিল। এইসকলে সেয়েহে বৈৎচৈদাৰ পৰা অহা গালীলৰ ফিলিপৰ ওচৰলৈ আহিল, আৰু তেওঁক সুধিলে আৰু ক'লে, প্ৰভু, আমি যীচুক দেখা বিচাৰোঁ। ফিলিপ আহে আৰু আন্দ্ৰিয়াক কয়, আৰু পুনৰ আন্দ্ৰিয়া আৰু ফিলিপে যীচুক কয়; কিন্তু যীচুৱে তেওঁলোকক উত্তৰ দি কয়; সময় আহি পৰিছে যাতে মানুহৰ পুত্ৰ মহিমান্বিত হয়। সঁচাকৈ সঁচাকৈ মই তোমালোকক কওঁ, যদি শস্যৰ এটা দানা মাটিত পৰি নমৰে, তেন্তে সি অকলে থাকে, কিন্তু যদি মৰে, তেন্তে বহুত ফল বহন কৰে। যিজনে নিজৰ আত্মাক ভাল পায়, তেওঁ ইয়াক হেৰুৱাব, আৰু যিজনে এই জগতত নিজৰ আত্মাক ঘৃণা কৰে, তেওঁ অনন্ত জীৱনৰ বাবে

ইয়াক ৰক্ষা কৰিব। যদি কোনোবাই মোক সেৱা কৰে, তেওঁ মোক অনুসৰণ কৰক, আৰু য'ত মই আছোঁ, তাত মোৰ সেৱকো থাকিব, আৰু যদি কোনোবাই মোক সেৱা কৰে, পিতৃয়ে তেওঁক সন্মান কৰিব। এতিয়া মোৰ আত্মা উদ্বিগ্ন হৈছে, আৰু মই কি ক'ম? পিতা, এই সময়ৰ পৰা মোক ৰক্ষা কৰক। কিন্তু এই কাৰণেই মই এই সময়লৈ আহিলোঁ। পিতা, তোমাৰ নাম মহিমান্বিত কৰা। গতিকে স্বৰ্গৰ পৰা এটা মাত আহিল: আৰু মই মহিমা কৰিলোঁ আৰু পুনৰ মহিমা কৰিম। গতিকে যি ভিৰ থিয় হৈ আছিল আৰু শুনিছিল, তেওঁলোকে কৈছিল যে বজ্ৰপাত হৈছিল। আনসকলে কৈছিল, এজন দূতে তেওঁক কথা কৈছে। যীচুৱে উত্তৰ দি ক'লে, এই কণ্ঠস্বৰ মোৰ বাবে হোৱা নাই, কিন্তু তোমালোকৰ বাবে হৈছে। এতিয়া এই জগতৰ বিচাৰ হৈছে, এতিয়া এই জগতৰ শাসকক বাহিৰলৈ দলিয়াই দিয়া হ'ব; আৰু মই যদি পৃথিৱীৰ পৰা ওপৰলৈ তোলা হওঁ, সকলোকে মোৰ ফালে আকৰ্ষণ কৰিম। এইটো কিন্তু তেওঁ কৈছিল সংকেত দি যে কোন মৃত্যুৰে তেওঁ মৰিবলৈ ওলাইছিল। তেওঁক ভিৰে উত্তৰ দিলে· আমি বিধানৰ পৰা শুনিলোঁ যে খ্ৰীষ্ট চিৰকাললৈ থাকে, আৰু তুমি কেনেকৈ কোৱা যে মানুহৰ পুত্ৰক উন্নত হোৱা প্ৰয়োজন? এই মানুহৰ পুত্ৰজন কোন? যীচুৱে গতিকে তেওঁলোকক কৈলে, এতিয়াও অলপ সময় পোহৰ তোমালোকৰ সৈতে আছে। যেতিয়ালৈকে তোমালোকৰ পোহৰ আছে তেতিয়ালৈকে খোজ কাঢ়া, যাতে আন্ধাৰে তোমালোকক নধৰে। আৰু যিজনে আন্ধাৰত খোজ কাঢ়ে তেওঁ নাজানে ক'লৈ যায়। যেতিয়ালৈকে তোমালোকৰ পোহৰ আছে, পোহৰত বিশ্বাস কৰা, যাতে তোমালোক পোহৰৰ পুত্ৰ হ'ব পাৰা। এই কথাবোৰ যীচুৱে ক'লে, আৰু গুচি গৈ তেওঁলোকৰ পৰা লুকাই থাকিল। কিন্তু তেওঁ তেওঁলোকৰ সন্মুখত ইমান বহুতো চিন কৰা সত্ত্বেও তেওঁলোকে তেওঁত বিশ্বাস নকৰিলে, যাতে যিশয়া ভাববাদীৰ বাক্য পূৰ্ণ হয় যি তেওঁ কৈছিল: হে প্ৰভু, আমাৰ শুনাত কোনে বিশ্বাস কৰিলে? আৰু প্ৰভুৰ বাহু কাৰ ওচৰত প্ৰকাশ কৰা হৈছিল? এই কাৰণে তেওঁলোকে বিশ্বাস কৰিব পৰা নাছিল, কাৰণ যিচয়াই পুনৰ কৈছিল: তেওঁ তেওঁলোকৰ চকু অন্ধ কৰিছে আৰু তেওঁলোকৰ হৃদয় কঠিন কৰিছে, যাতে তেওঁলোকে চকুৰে নেদেখে আৰু হৃদয়েৰে নুবুজে আৰু ঘূৰি নাহে, আৰু মই তেওঁলোকক সুস্থ কৰিম। এই কথাবোৰ

যিচয়াই কৈছিল যেতিয়া তেওঁ তেওঁৰ গৌৰৱ দেখিছিল আৰু তেওঁৰ বিষয়ে কথা কৈছিল। তথাপি অৱশ্যে শাসকসকলৰ মাজৰ পৰা বহুতে তেওঁৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰিছিল, কিন্তু ফৰীচীসকলৰ কাৰণে তেওঁলোকে স্বীকাৰ কৰা নাছিল, যাতে তেওঁলোক সমাজগৃহৰ পৰা বহিষ্কৃত নহয়; কিয়নো তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ গৌৰৱতকৈ মানুহৰ গৌৰৱ অধিক ভাল পাইছিল। যীচুৱে চিঞৰি উঠিল আৰু ক'লে: যি জনে মোক বিশ্বাস কৰে তেওঁ মোক বিশ্বাস নকৰে, কিন্তু মোক পঠোৱা জনক বিশ্বাস কৰে, আৰু যি জনে মোক দেখে তেওঁ মোক পঠোৱা জনক দেখে। মই পোহৰ হিচাপে সংসাৰলৈ আহিছোঁ, যাতে মোত বিশ্বাস কৰা প্ৰতিজনে অন্ধকাৰত নাথাকে। আৰু যদি কোনোবাই মোৰ শব্দবোৰ শুনে আৰু বিশ্বাস নকৰে, মই তাক বিচাৰ নকৰোঁ, কাৰণ মই পৃথিৱীক বিচাৰ কৰিবলৈ অহা নাই, কিন্তু পৃথিৱীক ৰক্ষা কৰিবলৈ আহিছোঁ। যিজনে মোক প্ৰত্যাখ্যান কৰে আৰু মোৰ কথাবোৰ গ্ৰহণ নকৰে, তেওঁৰ বিচাৰ কৰোঁতা এজন আছে; যি কথা মই কৈছিলো, সেই কথাই শেষ দিনত তেওঁৰ বিচাৰ কৰিব; কাৰণ মই নিজৰ পৰা কোৱা নাই, কিন্তু যি পিতাই মোক পঠিয়াইছে তেওঁ নিজেই মোক আদেশ দিছে মই কি ক'ম আৰু কি কথা ক'ম; আৰু মই জানো যে তেওঁৰ আদেশ অনন্ত জীৱন। যিবোৰ কথা মই কওঁ, পিতাই মোক যেনেদৰে কৈছে, তেনেদৰে মই কওঁ।

13

নিস্তাৰপৰ্ব্বৰ উৎসৱৰ পূৰ্বে, যীচুৱে জানিছিল যে তেওঁৰ সময় আহি পৰিছে যাতে তেওঁ এই জগতৰ পৰা পিতৃৰ ওচৰলৈ প্ৰস্থান কৰে, জগতত থকা নিজৰ লোকসকলক প্ৰেম কৰি, শেষলৈকে তেওঁলোকক প্ৰেম কৰিলে। আৰু ৰাতিৰ আহাৰ হোৱাৰ পিছত, চয়তানে ইতিমধ্যে চিমোনৰ পুত্ৰ ইস্কাৰিয়োটীয়া যিহূদাৰ হৃদয়ত সেইটো পেলাই দিছিল যাতে তেওঁক শোধাই দিয়ে, যীশুৱে জানি আছিল যে পিতৃয়ে সকলো বস্তু তেওঁৰ হাতত দিছে, আৰু যে

তেওঁ ঈশ্বৰৰ পৰা ওলাই আহিছিল আৰু ঈশ্বৰৰ ওচৰলৈ যায়, তেওঁ ৰাতিৰ আহাৰৰ পৰা উঠিল আৰু কাপোৰবোৰ থৈ দিলে, আৰু এখন তোৱালে লৈ নিজকে কঁকালত বান্ধিলে। তাৰপিছত তেওঁ বাটিত পানী ঢালিলে, আৰু শিষ্যসকলৰ ভৰি ধুবলৈ আৰম্ভ কৰিলে আৰু যি গামোচা কঁকালত বান্ধি আছিল তাৰে মচিবলৈ ধৰিলে। সেয়েহে তেওঁ চিমোন পিতৰৰ ওচৰলৈ আহে, আৰু সেই জনে তেওঁক কয়, প্ৰভু, আপুনি মোৰ ভৰি ধুই আছে নেকি? যীশুৱে উত্তৰ দিলে আৰু তেওঁক ক'লে, মই যি কৰোঁ, তুমি এতিয়া নাজানা, কিন্তু এইবোৰৰ পিছত জানিবা। পিটাৰে তেওঁক কয়: আপুনি মোৰ ভৰি কেতিয়াও নধুব। যীশুৱে তেওঁক উত্তৰ দিলে, যদি মই তোমাক নোধোৱাও, তেন্তে মোৰ লগত তোমাৰ ভাগ নাই। চিমোন পিটাৰে তেওঁক কয়, প্ৰভু, কেৱল মোৰ ভৰি নহয়, কিন্তু হাত আৰু মূৰো। যীশুৱে তাক কয়, যি গা ধুইছে তাৰ ভৰি ধোৱাৰ প্ৰয়োজন নাই, কিন্তু সম্পূৰ্ণৰূপে পৰিষ্কাৰ আছে, আৰু তোমালোক পৰিষ্কাৰ আছা, কিন্তু সকলো নহয়। তেওঁ জানিছিল কিয়নো কোনে তেওঁক শত্ৰুৰ হাতত শোধাই দিব, সেই কাৰণে তেওঁ ক'লে, তোমালোক সকলো শুদ্ধ নহয়। সেয়েহে যেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকৰ ভৰি ধুলে আৰু তেওঁৰ কাপোৰ পিন্ধিলে, পুনৰ শুই পৰি তেওঁলোকক ক'লে, তোমালোকে জানা নেকি মই তোমালোকলৈ কি কৰিলোঁ? তোমালোকে মোক শিক্ষক আৰু প্ৰভু বুলি মাতা, আৰু ভালকৈয়ে কোৱা, কাৰণ মই সেয়াই। যদি অতএব মই, প্ৰভু আৰু শিক্ষকে, তোমালোকৰ ভৰি ধুলোঁ, তেন্তে তোমালোকেও ইজনে সিজনৰ ভৰি ধুব লাগে। কাৰণ মই তোমালোকক এটা উদাহৰণ দিছোঁ, যাতে মই তোমালোকলৈ যেনেকৈ কৰিলোঁ, তোমালোকেও তেনেকৈ কৰা; সঁচাকৈয়ে সঁচাকৈয়ে মই তোমালোকক কওঁ, দাস তেওঁৰ প্ৰভুতকৈ ডাঙৰ নহয়, আৰু প্ৰেৰিতও তেওঁক পঠোৱা জনতকৈ ডাঙৰ নহয়। যদি তোমালোকে এই বিষয়বোৰ জানা, তেন্তে তোমালোক ধন্য যদি তোমালোকে সেইবোৰ কৰা। মই তোমালোক সকলোৰ বিষয়ে কোৱা নাই; মই জানো মই কাক বাছি লৈছিলো; কিন্তু যাতে শাস্ত্ৰ পূৰ্ণ হয়, যি জনে মোৰ লগত ৰুটি খাইছিল তেওঁ মোৰ বিৰুদ্ধে তেওঁৰ গোৰোহা তুলিলে। মই তোমালোকক এতিয়াৰ পৰাই কৈছোঁ, সেয়া ঘটাৰ আগতে, যাতে যেতিয়া সেয়া ঘটে তেতিয়া তোমালোকে

বিশ্বাস কৰিবা যে মই সেইজন। সঁচাকৈ সঁচাকৈ মই তোমালোকক কওঁ, যিজনে গ্ৰহণ কৰে যদি মই কাকো পঠাওঁ, তেওঁ মোক গ্ৰহণ কৰে, আৰু যিজনে মোক গ্ৰহণ কৰে তেওঁ গ্ৰহণ কৰে তেওঁক যিজনে মোক পঠাইছিল। এইবোৰ কথা কোৱাৰ পিছত যীচু আত্মাত ব্যাকুল হ'ল, আৰু সাক্ষ্য দি ক'লে, সঁচা সঁচা মই তোমালোকক কওঁ যে তোমালোকৰ মাজৰ এজনে মোক শত্ৰুৰ হাতত শোধাই দিব। শিষ্যসকলে সেয়েহে এজনে আনজনলৈ চাইছিল, তেওঁ কোন বিষয়ে কৈছে সেই বিষয়ে বিভ্ৰান্ত হৈ। যীচুৰ শিষ্যসকলৰ মাজৰ এজন যীচুৰ বুকুত হেলান দি আছিল, যাক যীচুৱে প্ৰেম কৰিছিল; সেয়েহে চিমোন পিতৰে তেওঁক ইংগিত কৰিলে সুধিবলৈ যে তেওঁ যাৰ বিষয়ে কৈছে সেইজন কোন হ'ব। কিন্তু সেই জনে যীশুৰ বুকুৰ ওপৰত পৰি তেওঁক কয়, প্ৰভু, কোন? যীশুৱে উত্তৰ দিয়ে: সেইজন হয় যাক মই ৰুটিৰ টুকুৰা ডুবাই দিম। আৰু টুকুৰাটো ডুবাই চিমনৰ পুত্ৰ ইস্কাৰিয়োটীয়া যিহূদাক দিলে। আৰু সেই টুকুৰাটোৰ পিছত তেতিয়া চয়তানে তেওঁৰ ভিতৰলৈ সোমাল। যীশুৱে তেওঁক কয়: তুমি যি কৰিছা, সেইটো আৰু সোনকালে কৰা। কিন্তু বহি থকা সকলৰ কোনেও নাজানিলে তেওঁ তাক কিয় ক'লে; কিয়নো কিছুমানে ভাবিছিল, যিহেতু যিহূদাৰ ওচৰত টকাৰ বাকচ আছিল, যে যীচুৱে তাক কৈছে, উৎসৱৰ বাবে আমাৰ যি প্ৰয়োজন আছে সেইবোৰ কিনা, বা দৰিদ্ৰসকলক যাতে তেওঁ কিবা দিয়ে। সেয়েহে সেই টুকুৰা লৈ তেওঁ তৎক্ষণাৎ ওলাই গ'ল, আৰু তেতিয়া ৰাতি আছিল। যেতিয়া সেয়েহে তেওঁ বাহিৰ গ'ল, যীচুৱে কয়, এতিয়া মানুহৰ পুত্ৰ মহিমান্বিত হ'ল, আৰু ঈশ্বৰ তেওঁত মহিমান্বিত হ'ল। যদি ঈশ্বৰ তেওঁত মহিমান্বিত হৈছিল, তেন্তে ঈশ্বৰে তেওঁক নিজতে মহিমান্বিত কৰিব, আৰু তৎক্ষণাৎ তেওঁক মহিমান্বিত কৰিব। শিশুসকল, মই এতিয়াও অলপ সময়ৰ বাবে তোমালোকৰ লগত আছোঁ। তোমালোকে মোক বিচাৰিবা, আৰু যিদৰে মই ইহুদীসকলক কৈছিলোঁ যে য'ত মই যাওঁ, তোমালোকে আহিব নোৱাৰা, আৰু তোমালোকক এতিয়া কওঁ। মই তোমালোকক এটা নতুন আদেশ দিওঁ যাতে তোমালোকে পৰস্পৰক ভালপোৱা, যেনেকৈ মই তোমালোকক ভালপালোঁ, সেইদৰে তোমালোকেও পৰস্পৰক ভালপোৱা। এইটোৰ দ্বাৰা সকলোৱে জানিব যে তোমালোক মোৰ শিষ্য, যদি তোমালোকৰ মাজত

পৰস্পৰৰ প্ৰতি প্ৰেম থাকে। চিমোন পিতৰে তেওঁক কয়: প্ৰভু, আপুনি ক'লৈ গৈছে? যীশুৱে তেওঁক উত্তৰ দিলে: য'ত মই যাওঁ, তুমি এতিয়া মোক অনুসৰণ কৰিব নোৱাৰা, কিন্তু পাছত তুমি মোক অনুসৰণ কৰিবা। পিতৰে তেওঁক কয়: প্ৰভু, কিয় মই এতিয়া আপোনাক অনুসৰণ কৰিবলৈ সক্ষম নহয়? মই মোৰ আত্মা তোমাৰ কাৰণে স্থাপন কৰিম। যীচুৱে তেওঁক উত্তৰ দিলে, তুমি মোৰ বাবে তোমাৰ আত্মা ৰাখিবা? সঁচাকৈ সঁচাকৈ মই তোমাক কওঁ, কুকুৰাই মাতিব নোৱাৰে যেতিয়ালৈকে তুমি মোক তিনিবাৰ অস্বীকাৰ নকৰা।

14

তোমালোকৰ হৃদয় উদ্বিগ্ন নহওক; ঈশ্বৰত বিশ্বাস কৰা, আৰু মোতো বিশ্বাস কৰা। মোৰ পিতাৰ ঘৰত বহুত বাসস্থান আছে; যদি নহয়, মই তোমালোকক ক'লোহেঁতেন; মই তোমালোকৰ বাবে ঠাই প্ৰস্তুত কৰিবলৈ যাওঁ; আৰু যদি মই যাওঁ আৰু তোমালোকৰ বাবে ঠাই প্ৰস্তুত কৰোঁ, মই পুনৰ আহিম আৰু তোমালোকক মোৰ ওচৰলৈ লৈ যাম, যাতে য'ত মই আছোঁ, তোমালোকো থাকিবা। আৰু মই য'লৈ যাওঁ তোমালোকে জানা, আৰু সেই পথো তোমালোকে জানা। থমাই তেওঁক কয়, প্ৰভু, আমি নাজানো আপুনি ক'লৈ যাইছে, আৰু আমি কেনেকৈ সেই পথ জানিব পাৰিম? যীশুৱে তেওঁক কয়, মই পথ আৰু সত্য আৰু জীৱন, কোনেও পিতৃৰ ওচৰলৈ নাহে যদি মোৰ মাধ্যমেৰে নহয়। যদি তোমালোকে মোক জানিলাহেঁতেন, তেন্তে তোমালোকে মোৰ পিতাকো জানিলাহেঁতেন। আৰু এতিয়াৰ পৰা তোমালোকে তেওঁক জানা আৰু তোমালোকে তেওঁক দেখিছা। ফিলিপে তেওঁক কয়, প্ৰভু, আমাক পিতৃক দেখুৱাওক আৰু আমাৰ বাবে যথেষ্ট হ'ব। যীচুৱে তেওঁক কয়: ইমান সময় তোমালোকৰ লগত আছোঁ, আৰু তুমি মোক চিনি পোৱা নাই, ফিলিপ? যিজনে মোক দেখিছে তেওঁ পিতাক দেখিছে; আৰু তুমি কেনেকৈ কৈছা, আমাক পিতাক দেখুওৱা? তুমি বিশ্বাস নকৰা যে মই পিতৃৰ মাজত আৰু পিতৃ মোৰ মাজত আছে? মই তোমালোকক যি

কথাবোৰ কওঁ, সেইবোৰ মই নিজৰ পৰা নকওঁ; কিন্তু পিতৃ যি মোৰ ভিতৰত থাকে তেওঁ নিজে কামবোৰ কৰে। মোক বিশ্বাস কৰা যে মই পিতৃত আছোঁ আৰু পিতৃ মোত আছে, কিন্তু যদি নহয়, তেন্তে সেই কার্যবোৰৰ কাৰণে মোক বিশ্বাস কৰা। সঁচাকৈ সঁচাকৈ মই তোমালোকক কওঁ, যি জনে মোত বিশ্বাস কৰে, যি কাম মই কৰোঁ সেই জনেও কৰিব, আৰু এইবোৰতকৈ ডাঙৰ কাম কৰিব, কাৰণ মই মোৰ পিতৃৰ ওচৰলৈ যাওঁ, আৰু যি কিছু তোমালোকে মোৰ নামত খুজিবা, এইটো মই কৰিম, যাতে পিতৃ পুত্রত মহিমান্বিত হয়। যদি তোমালোকে মোৰ নামত কিছু বিচাৰা, মই তাক কৰিম। যদি তোমালোকে মোক ভালপোৱা, মোৰ আদেশবোৰ পালন কৰা, আৰু মই পিতৃক সুধিম আৰু তেওঁ তোমালোকক আন এজন সহায়কাৰী দিব, যাতে তেওঁ তোমালোকৰ লগত চিৰকাললৈ থাকে, সত্যৰ আত্মা, যাক জগতে গ্রহণ কৰিব নোৱাৰে, কাৰণ সি তাক দেখা নাপায় আৰু তাক নাজানে; কিন্তু তোমালোকে তাক জানা, কাৰণ তেওঁ তোমালোকৰ মাজত থাকে আৰু তোমালোকৰ ভিতৰত থাকিব। মই তোমালোকক অনাথ হিচাপে এৰি নাযাওঁ, মই তোমালোকৰ ওচৰলৈ আহিছো। আৰু অলপ সময়, আৰু জগতে মোক আৰু নেদেখিব, কিন্তু তোমালোকে মোক দেখিবা, কাৰণ মই জীয়াই আছো আৰু তোমালোকেও জীয়াই থাকিবা। সেই দিনা তোমালোকে জানিবা যে মই মোৰ পিতৃত আছোঁ আৰু তোমালোক মোত আছা আৰু মই তোমালোকত আছোঁ। যিজনে মোৰ আজ্ঞাবোৰ ৰাখে আৰু পালন কৰে, সেইজনেই মোক প্রেম কৰে। যিজনে মোক প্রেম কৰে, তেওঁ মোৰ পিতৃৰ দ্বাৰা প্রেমিত হ'ব, আৰু মই তেওঁক প্রেম কৰিম আৰু তেওঁৰ ওচৰত নিজকে প্রকাশ কৰিম। যিহূদাই তেওঁক ক'লে, যি জন ইস্কাৰিয়োতীয়া নহয়, প্রভু, আৰু কি হৈছে যে আপুনি আমাৰ ওচৰত নিজকে প্রকাশ কৰিবলৈ আছে আৰু জগতৰ ওচৰত নহয়? যীচুৱে উত্তৰ দি তেওঁক ক'লে, যদি কোনোবাই মোক ভাল পায়, তেওঁ মোৰ বাক্য পালন কৰিব, আৰু মোৰ পিতৃয়ে তেওঁক ভাল পাব, আৰু আমি তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিম আৰু তেওঁৰ লগত বাসস্থান কৰিম। যিজনে মোক ভালপোৱা নাই, তেওঁ মোৰ বাক্যবোৰ পালন নকৰে, আৰু যি বাক্য তোমালোকে শুনিছা সেয়া মোৰ নহয়, বৰং মোক পঠোৱা পিতৃৰ। এই কথাবোৰ মই তোমালোকক কৈছোঁ

তোমালোকৰ মাজত থাকি; কিন্তু সহায়কর্তা, পবিত্ৰ আত্মা যি পিতাই মোৰ নামত পঠাব, তেওঁ তোমালোকক সকলো শিকাব আৰু তোমালোকক সকলো কথা মনত পেলাই দিব যি মই তোমালোকক কৈছিলোঁ। শান্তি এৰি যাওঁ তোমালোকক, মোৰ শান্তি দিওঁ তোমালোকক; জগতে যেনেকৈ দিয়ে তেনেকৈ নহয়, মই দিওঁ তোমালোকক। তোমালোকৰ হৃদয় উদ্বিগ্ন নহওক আৰু ভীত নহওক। তোমালোকে শুনিছিলা যে মই তোমালোকক কৈছিলোঁ, মই যাওঁ আৰু মই তোমালোকৰ ওচৰলৈ আহোঁ। যদি তোমালোকে মোক প্ৰেম কৰিছিলা, তোমালোকে আনন্দিত হ'লাহেঁতেন কাৰণ মই কৈছিলোঁ, মই পিতৃৰ ওচৰলৈ যাওঁ। কাৰণ মোৰ পিতৃ মোতকৈ মহান। আৰু এতিয়া মই তোমালোকক ঘটাৰ আগতে কৈছোঁ, যাতে যেতিয়া ঘটে তোমালোকে বিশ্বাস কৰা। মই তোমালোকৰ লগত আৰু বহুত কথা নকওঁ; কিয়নো জগতৰ শাসক আহি আছে, আৰু মোৰ মাজত তেওঁৰ একো নাই; কিন্তু জগতে জানিব পাৰে যে মই পিতৃক প্ৰেম কৰোঁ, আৰু পিতৃয়ে মোক যেনেকৈ আদেশ দিছিল, মই তেনেকৈ কৰোঁ। উঠা, আহক ইয়াৰ পৰা যাওঁ।

15

মই সত্য দ্ৰাক্ষালতা, আৰু মোৰ পিতৃ কৃষক। মোত থকা প্ৰতিটো ডাল যি ফল নধৰে, তাক তেওঁ লৈ যায়, আৰু প্ৰতিটো ডাল যি ফল ধৰে, তাক তেওঁ শুদ্ধ কৰে, যাতে অধিক ফল ধৰে। ইতিমধ্যে তোমালোক শুদ্ধ আছা, কাৰণ মই তোমালোকক যি বাক্য কৈছো তাৰ দ্বাৰা। তোমালোকে মোৰ ভিতৰত থাকা, আৰু মই তোমালোকৰ ভিতৰত। ঠিক যেনেকৈ ডালে নিজৰ পৰা ফল ধৰিব নোৱাৰে, যদি আঙুৰ গছত নাথাকে, তেনেকৈ তোমালোকেও নোৱাৰিবা, যদি মোত নাথাকা। মই দ্ৰাক্ষালতা, তোমালোক ডালবোৰ। যি জন মোৰ মাজত থাকে আৰু মই তেওঁৰ মাজত থাকো, এই জনে বহুত ফল উৎপন্ন কৰে, কাৰণ মোৰ অবিহনে তোমালোকে একো কৰিব নোৱাৰা। যদি কোনোবা মোত নাথাকে, তেওঁক ডালৰ

দৰে বাহিৰলৈ নিক্ষেপ কৰা হয় আৰু শুকাই যায়, আৰু সিহঁতক সংগ্ৰহ কৰি জুইত পেলায়, আৰু জ্বলি যায়। যদি তোমালোক মোত থাকা আৰু মোৰ শব্দসমূহ তোমালোকত থাকে, তেন্তে যি তোমালোক বিচাৰা সুধিবা, আৰু সেয়া তোমালোকলৈ হ'ব। এইদৰে মোৰ পিতা গৌৰৱান্বিত হ'ল, যাতে তোমালোকে বহুত ফল উৎপন্ন কৰা, আৰু তোমালোকে মোৰ শিষ্য হ'বা। যেনেকৈ পিতৃয়ে মোক প্ৰেম কৰিলে, তেনেকৈ মই তোমালোকক প্ৰেম কৰিলোঁ, মোৰ প্ৰেমত থাকা। যদি তোমালোকে মোৰ আদেশসমূহ পালন কৰা, তেন্তে তোমালোকে মোৰ প্ৰেমত থাকিবা, যেনেকৈ মই মোৰ পিতৃৰ আদেশসমূহ পালন কৰিছোঁ আৰু তেওঁৰ প্ৰেমত থাকোঁ। এইবোৰ কথা মই তোমালোকক কৈছো যাতে মোৰ আনন্দ তোমালোকৰ মাজত থাকে আৰু তোমালোকৰ আনন্দ পূৰ্ণ হয়। এইটো মোৰ আদেশ, যাতে তোমালোকে এজনে আনজনক প্ৰেম কৰা যেনেকৈ মই তোমালোকক প্ৰেম কৰিলোঁ। এইতকৈ অধিক প্ৰেম কাৰো নাই, যাতে কোনোবাই নিজৰ আত্মা নিজৰ বন্ধুসকলৰ কাৰণে ত্যাগ কৰে। তোমালোক মোৰ বন্ধু, যদি তোমালোকে সেই সকলো কৰা যিমান মই তোমালোকক আদেশ দিওঁ। মই তোমালোকক আৰু দাস বুলি নকওঁ, কাৰণ দাসে নাজানে তাৰ প্ৰভুৱে কি কৰে, কিন্তু মই তোমালোকক বন্ধু বুলি কৈছোঁ, কাৰণ মই মোৰ পিতৃৰ পৰা যি সকলো শুনিলোঁ সেয়া তোমালোকক জনাইছোঁ। তোমালোকে মোক বাছনি কৰা নাই, কিন্তু মই তোমালোকক বাছনি কৰিলোঁ, আৰু তোমালোকক নিযুক্ত কৰিলোঁ যাতে তোমালোকে যোৱা আৰু ফল উৎপন্ন কৰা, আৰু তোমালোকৰ ফল স্থায়ী হয়, যাতে তোমালোকে মোৰ নামত পিতৃৰ ওচৰত যি কিছু বিচাৰা, তেওঁ তোমালোকক দিয়ে। এইবোৰ আদেশ দিওঁ তোমালোকক, যাতে তোমালোকে পৰস্পৰক ভাল পোৱা। যদি বিশ্বই তোমালোকক ঘৃণা কৰে, তোমালোকে জানা যে তোমালোকৰ আগতে মোক প্ৰথমে ঘৃণা কৰিছে। যদি তোমালোক জগতৰ পৰা আছিলা, তেন্তে জগতে নিজৰ লোকক প্ৰেম কৰিলেহেঁতেন, কিন্তু যিহেতু তোমালোক জগতৰ পৰা নহয়, বৰং মই তোমালোকক জগতৰ পৰা বাছি ল'লোঁ, সেই কাৰণে জগতে তোমালোকক ঘৃণা কৰে। মই তোমালোকক কোৱা কথাটো মনত ৰাখা: এজন দাস তাৰ প্ৰভুতকৈ ডাঙৰ নহয়। যদি তেওঁলোকে মোক খেদি পঠিয়াইছিল,

তেওঁলোকে তোমালোককো খেদি পঠিয়াব; যদি তেওঁলোকে মোৰ কথা ৰাখিছিল, তেওঁলোকে তোমালোকৰ কথাও ৰাখিব। কিন্তু এইবোৰ সকলো তেওঁলোকে তোমালোকৰ প্ৰতি কৰিব মোৰ নামৰ কাৰণে, কাৰণ তেওঁলোকে মোক পঠোৱা জনক নাজানে। যদি মই নাহিলোঁহেঁতেন আৰু তেওঁলোকক কথা নক'লোঁহেঁতেন, তেওঁলোকৰ পাপ নাথাকিলহেঁতেন, কিন্তু এতিয়া তেওঁলোকৰ পাপৰ বিষয়ে কোনো অজুহাত নাই। যি মোক ঘৃণা কৰে, সি মোৰ পিতৃকো ঘৃণা কৰে। যদি মই তেওঁলোকৰ মাজত সেই কামবোৰ নকৰিলোঁহেঁতেন যিবোৰ আন কোনেও কৰা নাই, তেন্তে তেওঁলোকৰ পাপ নাথাকিলহেঁতেন, কিন্তু এতিয়া তেওঁলোকে দেখিছে আৰু মোক আৰু মোৰ পিতৃক ঘৃণা কৰিছে। কিন্তু যাতে তেওঁলোকৰ আইনত লিখা সেই বাক্য পূৰণ হয়, যে তেওঁলোকে মোক বিনা কাৰণত ঘৃণা কৰিলে। কিন্তু যেতিয়া সেই সহায়ক আহিব যাক মই তোমালোকলৈ পিতৃৰ পৰা পঠাম, সত্যৰ আত্মা যি পিতৃৰ পৰা ওলাই আহে, তেওঁ মোৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিব; আৰু তোমালোকেও সাক্ষ্য দিয়া, কাৰণ তোমালোক আৰম্ভণিৰ পৰা মোৰ লগত আছা।

16

এইবোৰ কথা মই তোমালোকক কৈছো যাতে তোমালোক বিঘ্নিত নহয়। তেওঁলোকে তোমালোকক বহিষ্কৃত কৰিব, কিন্তু এনে সময় আহিব যাতে যিকোনোৱে তোমালোকক হত্যা কৰি ভাবিব যে তেওঁ ঈশ্বৰক সেৱা আগবঢ়াইছে। আৰু তেওঁলোকে এইবোৰ কৰিব, কাৰণ তেওঁলোকে পিতৃক জনা নাই আৰু মোকো নাই। কিন্তু এই কথাবোৰ মই তোমালোকক কৈছো যাতে যেতিয়া সেই সময় আহে, তোমালোকে সেইবোৰ মনত ৰাখিবা যে মই তোমালোকক কৈছিলো। এই কথাবোৰ কিন্তু তোমালোকক আৰম্ভণিৰ পৰা মই কোৱা নাছিলোঁ, কাৰণ মই তোমালোকৰ লগত আছিলোঁ। এতিয়া কিন্তু মই যাওঁ তেওঁৰ ওচৰলৈ যিজনে মোক পঠিয়াইছিল, আৰু তোমালোকৰ মাজৰ কোনেও মোক সোধা নাই

তুমি ক'লৈ যাওঁ, কিন্তু কাৰণ মই এই কথাবোৰ তোমালোকক কৈছোঁ, দুখে তোমালোকৰ হৃদয় পূৰ্ণ কৰিছে। কিন্তু মই তোমালোকক সত্য কওঁ: মই যোৱাটো তোমালোকৰ বাবে লাভজনক। কাৰণ যদি মই নাযাওঁ, সেই সহায়কাৰী তোমালোকৰ ওচৰলৈ নাহিব; কিন্তু যদি মই যাওঁ, মই তেওঁক তোমালোকৰ ওচৰলৈ পঠিয়াম; আৰু আহি সেইজনে জগতক পাপৰ বিষয়ে আৰু ধাৰ্মিকতাৰ বিষয়ে আৰু বিচাৰৰ বিষয়ে দোষী কৰিব। পাপৰ বিষয়ে, কাৰণ তেওঁলোকে মোত বিশ্বাস নকৰে; ধাৰ্মিকতাৰ বিষয়ে, কাৰণ মই মোৰ পিতৃৰ ওচৰলৈ যাওঁ আৰু তোমালোকে মোক আৰু নেদেখা; আৰু বিচাৰৰ বিষয়ে, কাৰণ এই জগতৰ শাসকক বিচাৰ কৰা হৈছে। এতিয়াও মোৰ তোমালোকক ক'বলৈ বহুত আছে, কিন্তু তোমালোক এতিয়া সেয়া বহন কৰিবলৈ সক্ষম নহয়। যেতিয়া কিন্তু সেই এজন আহিব, সেই সত্যৰ আত্মা, তেওঁ তোমালোকক সকলো সত্যৰ ভিতৰলৈ পথ প্ৰদৰ্শন কৰিব, কিয়নো তেওঁ নিজৰ পৰা কথা নক'ব, কিন্তু যিমান শুনিব সেয়া ক'ব, আৰু আহি থকা বিষয়বোৰ তোমালোকৰ ওচৰত ঘোষণা কৰিব। সেই এজনে মোক মহিমান্বিত কৰিব, কাৰণ তেওঁ মোৰ পৰা ল'ব আৰু তোমালোকক ঘোষণা কৰিব। পিতৃৰ যিমান সকলো আছে সেয়া মোৰ, এই কাৰণে মই কলো যে তেওঁ মোৰ পৰা ল'ব আৰু তোমালোকক ঘোষণা কৰিব। অলপ সময়ৰ পাছত তোমালোকে মোক নেদেখিবা, আৰু পুনৰ অলপ সময়ৰ পাছত তোমালোকে মোক দেখিবা, কাৰণ মই পিতৃৰ ওচৰলৈ যাওঁ। সেয়েহে তেওঁৰ শিষ্যসকলৰ মাজৰ পৰা কিছুমানে ইজনে সিজনক ক'লে, এইটো কি যি তেওঁ আমাক কৈছে, অলপ সময় আৰু তোমালোকে মোক নেদেখিবা, আৰু পুনৰ অলপ সময় আৰু তোমালোকে মোক দেখিবা, আৰু মই পিতৃৰ ওচৰলৈ যাওঁ? গতিকে তেওঁলোকে কৈ আছিল: এইটো কি যিটো তেওঁ অলপ বুলি কয়? আমি নাজানো সি কি কয়। সেয়েহে যীশুৱে জানিলে যে তেওঁলোকে তেওঁক সুধিবলৈ বিচাৰিছিল, আৰু তেওঁলোকক ক'লে, তোমালোকে পৰস্পৰৰ লগত এই বিষয়ে বিচাৰি আছা নেকি যে মই ক'লোঁ, অলপ সময় আৰু তোমালোকে মোক নেদেখিবা, আৰু পুনৰ অলপ সময় আৰু তোমালোকে মোক দেখিবা? সঁচাকৈ সঁচাকৈ মই তোমালোকক কওঁ যে তোমালোকে কান্দিবা আৰু বিলাপ কৰিবা, কিন্তু জগতে আনন্দ

কৰিব; তোমালোকে কিন্তু দুখিত হ'বা, কিন্তু তোমালোকৰ দুখ আনন্দলৈ হ'ব; মহিলাই যেতিয়া সন্তান জন্ম দিয়ে, দুখ থাকে, কাৰণ তাইৰ সময় আহিল; যেতিয়া কিন্তু শিশুটো জন্ম দিয়ে, তেতিয়া আৰু কষ্টৰ কথা মনত নাৰাখে আনন্দৰ কাৰণে যে এজন মানুহ জগতলৈ জন্ম হ'ল। আৰু সেয়েহে তোমালোকে এতিয়া সঁচাকৈ দুখ পাইছা, কিন্তু মই পুনৰ তোমালোকক দেখিম আৰু তোমালোকৰ হৃদয় আনন্দিত হ'ব, আৰু তোমালোকৰ আনন্দ কোনেও তোমালোকৰ পৰা কাঢ়ি নিব নোৱাৰিব। আৰু সেই দিনা তোমালোকে মোক একোৱেই নুসুধিবা, সঁচাকৈ সঁচাকৈ কওঁ তোমালোকক যে যিমান যদি তোমালোকে পিতৃক মোৰ নামত সুধিবা, তেওঁ তোমালোকক দিব। এতিয়ালৈকে তোমালোকে মোৰ নামত একো বিচৰা নাই, বিচাৰা আৰু তোমালোকে লাভ কৰিবা, যাতে তোমালোকৰ আনন্দ পূৰ্ণ হয়। এই বিষয়বোৰ মই তোমালোকক দৃষ্টান্তত কৈছোঁ, কিন্তু এনে সময় আহিছে যেতিয়া মই তোমালোকক আৰু দৃষ্টান্তত নকওঁ, বৰং পিতৃৰ বিষয়ে স্পষ্টভাৱে ঘোষণা কৰিম। সেই দিনত তোমালোকে মোৰ নামত খুজিবা; আৰু মই তোমালোকক নকওঁ যে মই পিতৃক তোমালোকৰ বিষয়ে খুজিম; কিয়নো পিতৃ নিজে তোমালোকক প্ৰেম কৰে, কাৰণ তোমালোকে মোক প্ৰেম কৰিছা, আৰু বিশ্বাস কৰিছা যে মই ঈশ্বৰৰ পৰা ওলাই আহিছোঁ। মই দেউতাৰ পৰা ওলাই আহিছিলো আৰু জগতলৈ আহিছো; পুনৰ জগতখন এৰি দিওঁ আৰু দেউতাৰ ওচৰলৈ যাওঁ। তেওঁৰ শিষ্যসকলে তেওঁক ক'লে, চোৱা, এতিয়া আপুনি মুক্তভাৱে কথা কৈছে আৰু কোনো দৃষ্টান্ত কোৱা নাই। এতিয়া আমি জানো যে তুমি সকলো জানা আৰু কোনোবাই তোমাক সোধাৰ প্ৰয়োজন নাই। এই কথাত আমি বিশ্বাস কৰোঁ যে তুমি ঈশ্বৰৰ পৰা ওলাই আহিছা। যীচুৱে তেওঁলোকক উত্তৰ দিলে: তোমালোকে এতিয়াই বিশ্বাস কৰা? চোৱা, এটা সময় আহি আছে, আৰু এতিয়া আহি গৈছে, যাতে তোমালোক প্ৰতিজনে নিজৰ ঠাইলৈ সিঁচৰিত হ'বা আৰু মোক অকলে এৰি যাবা; আৰু মই অকলে নহওঁ, কাৰণ পিতৃ মোৰ লগত আছে। এই কথাবোৰ মই তোমালোকক কৈছো যাতে তোমালোকে মোত শান্তি পাব পাৰা। এই জগতত তোমালোকে ক্লেশ পাবা; কিন্তু সাহস কৰা, মই জগতক জয় কৰিছোঁ।

17

এই কথাবোৰ যীচুৱে ক'লে, আৰু তেওঁ তেওঁৰ চকু স্বৰ্গলৈ তুলিলে আৰু ক'লে: পিতৃ, সময় আহি পৰিছে; তোমাৰ পুত্রক মহিমান্বিত কৰা, যাতে তোমাৰ পুত্রইও তোমাক মহিমান্বিত কৰিব পাৰে, যিদৰে তুমি তেওঁক সকলো মাংসৰ ওপৰত কর্তৃত্ব দিছিলা, যাতে তুমি তেওঁক যি সকলো দিছা তেওঁ তেওঁলোকক অনন্ত জীৱন দিব। এয়া হৈছে অনন্ত জীৱন, যাতে তেওঁলোকে তোমাক, একমাত্র সত্য ঈশ্বৰক আৰু তুমি পঠিয়াইছিলা যীশু খ্রীষ্টক জানিব পাৰে। মই পৃথিৱীত তোমাক মহিমান্বিত কৰিলোঁ, যি কাম তুমি মোক কৰিবলৈ দিছিলা সেই কাম মই সম্পূর্ণ কৰিলোঁ। আৰু এতিয়া হে পিতৃ, তুমি মোক তোমাৰ ওচৰত সেই মহিমাৰে মহিমান্বিত কৰা যি মহিমা জগত সৃষ্টি হোৱাৰ আগতে মোৰ তোমাৰ ওচৰত আছিল। মই তোমাৰ নাম সেই মানুহবোৰৰ ওচৰত প্রকাশ কৰিলোঁ যিসকলক তুমি মোক জগতৰ পৰা দিছিলা। তেওঁলোক তোমাৰ আছিল আৰু তুমি মোক তেওঁলোকক দিছা, আৰু তেওঁলোকে তোমাৰ বাক্য পালন কৰিছে। এতিয়া তেওঁলোকে জানিছে যে সকলো যিমান তুমি মোক দিছা তোমাৰ পৰা আছে; যে শব্দবোৰ যি তুমি মোক দিছা মই তেওঁলোকক দিছো, আৰু তেওঁলোকে নিজে লৈছে, আৰু তেওঁলোকে সঁচাকৈয়ে জানিছে যে মই তোমাৰ পৰা ওলাই আহিছো, আৰু তেওঁলোকে বিশ্বাস কৰিছে যে তুমি মোক পঠিয়াইছা। মই তেওঁলোকৰ বিষয়ে প্রার্থনা কৰোঁ; মই জগতৰ বিষয়ে প্রার্থনা নকৰোঁ, কিন্তু যিসকলক তুমি মোক দিছা তেওঁলোকৰ বিষয়ে, কাৰণ তেওঁলোক তোমাৰ, আৰু মোৰ সকলো বস্তু তোমাৰ আৰু তোমাৰ সকলো বস্তু মোৰ, আৰু মই তেওঁলোকৰ মাজত মহিমান্বিত হৈছোঁ। আৰু মই আৰু সংসাৰত নাই, আৰু এইসকল সংসাৰত আছে, আৰু মই তোমাৰ ওচৰলৈ আহি আছোঁ। পবিত্র পিতা, তোমাৰ নামত তেওঁলোকক ৰাখা যিটো তুমি মোক দিছা, যাতে তেওঁলোক এক হয় যেনেকৈ আমি। যেতিয়া মই তেওঁলোকৰ সৈতে জগতত আছিলোঁ, মই তেওঁলোকক তোমাৰ নামত ৰাখিছিলোঁ; যিসকলক তুমি মোক দিছিলা মই তেওঁলোকক ৰক্ষা

কৰিছিলোঁ, আৰু তেওঁলোকৰ মাজৰ কোনোৱেই বিনষ্ট হোৱা নাছিল কেৱল বিনাশৰ পুত্ৰৰ বাহিৰে, যাতে শাস্ত্ৰ পূৰ্ণ হয়। এতিয়া কিন্তু মই তোমাৰ ওচৰলৈ আহিছো, আৰু এই কথাবোৰ জগতত কৈছো যাতে তেওঁলোকে মোৰ আনন্দ তেওঁলোকৰ মাজত পূৰ্ণৰূপে লাভ কৰে। মই তেওঁলোকক তোমাৰ বাক্য দিছোঁ, আৰু জগতে তেওঁলোকক ঘৃণা কৰিলে, কাৰণ তেওঁলোক জগতৰ নহয়, যেনেকৈ মই জগতৰ নহওঁ। মই নিবিচাৰো যে তুমি তেওঁলোকক জগতৰ পৰা উঠাই লোৱা, কিন্তু যাতে তুমি তেওঁলোকক মন্দৰ পৰা ৰক্ষা কৰা। তেওঁলোক সংসাৰৰ নহয়, যেনেকৈ মই সংসাৰৰ নহয়। তোমাৰ সত্যত তেওঁলোকক পবিত্ৰ কৰা; তোমাৰ বাক্য সত্য। যেনেকৈ তুমি মোক জগতলৈ পঠিয়াইছিলা, তেনেকৈ মই তেওঁলোকক জগতলৈ পঠিয়াইছিলো। আৰু তেওঁলোকৰ বাবে মই নিজকে পবিত্ৰ কৰোঁ, যাতে তেওঁলোকো সত্যত পবিত্ৰীকৃত হয়। মই কেৱল এইবোৰৰ বিষয়ে নহয় সুধিছো, কিন্তু তেওঁলোকৰ বাক্যৰ দ্বাৰা মোৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰা সকলৰ বিষয়েও, যাতে সকলো এক হয়, যেনেকৈ তুমি, পিতৃ, মোত আৰু মই তোমাত, যাতে তেওঁলোকো আমাৰ মাজত এক হয়, যাতে জগতে বিশ্বাস কৰে যে তুমি মোক পঠিয়াইছিলা। আৰু মই সেই গৌৰৱ যি তুমি মোক দিছা মই তেওঁলোকক দিছো, যাতে তেওঁলোক এক হয় ঠিক যেনেকৈ আমি এক, মই তেওঁলোকৰ মাজত আৰু তুমি মোৰ মাজত, যাতে তেওঁলোক সিদ্ধ হৈ এক হয়, আৰু যাতে জগতে জানে যে তুমি মোক পঠিয়াইছা আৰু তুমি তেওঁলোকক প্ৰেম কৰিছা ঠিক যেনেকৈ তুমি মোক প্ৰেম কৰিছা। পিতা, যাক তুমি মোক দিয়াছা, মই ইচ্ছা কৰোঁ যাতে য'ত মই আছোঁ তাতে সিহঁতো মোৰ সৈতে থাকে, যাতে সিহঁতে মোৰ গৌৰৱ দেখে যি তুমি মোক দিয়াছা, কাৰণ তুমি জগতৰ ভিত্তিৰ আগতে মোক প্ৰেম কৰিছিলা। হে ন্যায়পৰায়ণ পিতা, আৰু জগতে তোমাক নাজানিলে, কিন্তু মই তোমাক জানিলোঁ, আৰু এওঁলোকে জানিলে যে তুমি মোক পঠিয়াইছিলা; আৰু মই তেওঁলোকক তোমাৰ নাম জনালোঁ আৰু জনাম, যাতে সেই প্ৰেম যিটোৰে তুমি মোক প্ৰেম কৰিছিলা তেওঁলোকৰ মাজত থাকে, আৰু মই তেওঁলোকৰ মাজত থাকোঁ।

18

এই কথাবোৰ কৈ যীচু তেওঁৰ শিষ্যসকলৰ সৈতে কিদ্রোণ জুৰিৰ সিপাৰলৈ ওলাই গ'ল, য'ত এখন বাগিচা আছিল, আৰু তেওঁ আৰু তেওঁৰ শিষ্যসকল তাৰ ভিতৰলৈ সোমাল। যিহূদাই, যিজনে তেওঁক সমর্পণ কৰি আছিল, সেই ঠাইটো জানিছিল, কাৰণ যীচু তেওঁৰ শিষ্যসকলৰ লগত তাত বহুবাৰ একত্রিত হৈছিল। সেয়েহে যিহূদাই সৈন্যদল আৰু প্রধান পুৰোহিতসকল আৰু ফৰীচীসকলৰ পৰা সহায়কসকল লৈ মশাল, প্রদীপ আৰু অস্ত্রৰ সৈতে তাত আহিল। যীশুৱে তেন্তে তাৰ ওপৰত অহা সকলো কথা জানি, ওলাই গৈ তেওঁলোকক ক'লে, তোমালোকে কাক বিচাৰিছা? তেওঁলোকে তেওঁক উত্তৰ দিলে: নাজৰীয়া যীশু। যীশুৱে তেওঁলোকক কয়: মই আছোঁ। আৰু যিহূদা যিজনে তেওঁক শত্রুৰ হাতত শোধাই দিছিল তেওঁও তেওঁলোকৰ সৈতে থিয় হৈ আছিল। যেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক কৈছিল যে মই আছোঁ, তেওঁলোক পিছুৱাই গ'ল আৰু মাটিত পৰিল। পুনৰ সেয়েহে তেওঁ তেওঁলোকক সুধিলে· তোমালোকে কাক বিচাৰিছা? তেওঁলোকে ক'লে: নাজৰতীয়া যীচু। যীশুৱে উত্তৰ দিলে: মই তোমালোকক কৈছিলো যে মই হওঁ। যদি তোমালোকে মোক বিচাৰিছা, তেন্তে এইসকলক যাবলৈ দিয়া; যাতে সেই বাক্য পূৰ্ণ হয় যিটো তেওঁ কৈছিল, যে যিসকলক তুমি মোক দিছিলা, মই তেওঁলোকৰ মাজৰ এজনকো হেৰুৱা নাই। চিমোন পিটাৰে গতিকে তৰোৱাল থকাৰ বাবে সেইটো উলিয়াই আনিলে, আৰু প্রধান পুৰোহিতৰ দাসক আঘাত কৰিলে আৰু তেওঁৰ সোঁ কাণটো কাটি পেলালে; আৰু দাসজনৰ নাম আছিল মালখাচ। যীচুৱে সেয়েহে পিতৰক কৈলে, তৰোৱাল খাপত ভৰাই থোৱা। পিতৃয়ে মোক যি কাপ দিছে, মই জানো তাক পান নকৰিম? সেয়েহে সৈন্যদল আৰু সেনাপতি আৰু ইহুদীসকলৰ সেৱকসকলে যীচুক ধৰিলে আৰু তেওঁক বান্ধিলে, আৰু তেওঁক প্রথমে আন্নাৰ ওচৰলৈ লৈ গ'ল; কিয়নো তেওঁ কায়াফাৰ শহুৰ আছিল, যি সেই বছৰৰ মহাপুৰোহিত আছিল। কিন্তু কায়াফা আছিল সেইজন যিয়ে ইহুদীসকলক পৰামর্শ দিছিল যে লোকসকলৰ বাবে এজন

মানুহ বিনষ্ট হোৱাটো লাভজনক। যীশুক চিমোন পিতৰ আৰু আন শিষ্যজনে অনুসৰণ কৰি আছিল। কিন্তু সেই শিষ্যজন মহাযাজকৰ চিনাকি আছিল, আৰু যীচুৰ সৈতে মহাযাজকৰ চোতাললৈ একেলগে সোমাল; কিন্তু পিতৰ বাহিৰত দুৱাৰৰ ওচৰত থিয় হৈ আছিল। সেইবাবে সেই আন শিষ্যজন, যিজন মহাপুৰোহিতৰ চিনাকি আছিল, বাহিৰলৈ গ'ল আৰু দুৱৰীক ক'লে, আৰু পিতৰক ভিতৰলৈ আনিলে। সেয়েহে দুৱৰী দাসীগৰাকীয়ে পিতৰক কয়· তুমিও নহয় নে এই মানুহজনৰ শিষ্যসকলৰ পৰা? তেওঁ কয়: মই নহয়। দাসবোৰ আৰু সহায়কবোৰে কয়লাৰ জুই বনাই লৈ থিয় হৈ আছিল, কাৰণ ঠাণ্ডা আছিল, আৰু তেওঁলোকে নিজকে উম দি আছিল। পিতৰো তেওঁলোকৰ লগত থিয় হৈ নিজকে উম দি আছিল। সেয়েহে মহাপুৰোহিতে যীচুক তেওঁৰ শিষ্যসকলৰ বিষয়ে আৰু তেওঁৰ শিক্ষাৰ বিষয়ে সুধিলে। যীচুৱে তেওঁক উত্তৰ দিলে, মই জগতৰ আগত মুকলিকৈ কথা কৈছিলোঁ। মই সদায় সমাজ গৃহত আৰু মন্দিৰত শিকাইছিলোঁ, য'ত ইহুদীসকলে সদায় একত্ৰিত হয়, আৰু মই গোপনে একো কথা কোৱা নাই। তুমি মোক কিয় সুধিছা? যিসকলে শুনিছে তেওঁলোকক সোধা মই তেওঁলোকক কি কৈছিলোঁ; চোৱা, এইসকলে জানে মই কি কৈছিলোঁ। এই কথাবোৰ তেওঁ কোৱাৰ পিছত সহায়কসকলৰ মাজৰ এজন থিয় হৈ থকা লোকে যীচুক এটা আঘাত কৰি ক'লে, তুমি মহাপুৰোহিতক এইদৰে উত্তৰ দিয়া? যীশুৱে তাক উত্তৰ দিলে, যদি মই বেয়াকৈ কথা কৈছো, তেন্তে সেই বেয়াৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিয়া; কিন্তু যদি ভালকৈ কৈছো, তেন্তে মোক কিয় মাৰিছা? আন্নাসে তাক বন্ধা অৱস্থাত মহাযাজক কৈফাৰ ওচৰলৈ পঠিয়াইছিল। চিমন পিটাৰ থিয় হৈ আছিল আৰু তাপ লৈ আছিল। তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে: তুমিও তেওঁৰ শিষ্যসকলৰ মাজৰ পৰা নহয় নে? সেয়েহে তেওঁ অস্বীকাৰ কৰিলে আৰু ক'লে, মই নহয়। মহাযাজকৰ দাসবোৰৰ মাজৰ এজনে, যি জনৰ কাণ পিতৰে কাটি পেলাইছিল তেওঁৰ আত্মীয় হৈ, কয়, মই তোমাক তেওঁৰ লগত বাগিচাত দেখা নাছিলোনে? পুনৰ তেন্তে পিতৰে অস্বীকাৰ কৰিলে, আৰু তৎক্ষণাৎ কুকুৰাই মাতিলে। সেয়েহে তেওঁলোকে যীশুক কায়াফাৰ ওচৰৰ পৰা প্ৰেটৰিয়ামলৈ লৈ গ'ল, আৰু তেতিয়া পুৱা আছিল, আৰু তেওঁলোক নিজে প্ৰেটৰিয়ামৰ

ভিতৰলৈ নোসোমাল, যাতে তেওঁলোক অশুচি নহয়, কিন্তু যাতে তেওঁলোকে নিস্তাৰ-পৰ্ব্বৰ ভোজন খাব পাৰে। সেয়েহে পিলাত তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ বাহিৰ গৈ ক'লে, তোমালোকে এই মানুহজনৰ বিৰুদ্ধে কি অভিযোগ আনিছা? তেওঁলোকে উত্তৰ দি তেওঁক ক'লে, যদি এই দুষ্কৰ্মকাৰী নহ'লহেঁতেন, আমি তোমাক তেওঁক শোধাই নিদিলোহেঁতেন। তেতিয়া পীলাতে তেওঁলোকক ক'লে, তোমালোকে তেওঁক লৈ যোৱা আৰু তোমালোকৰ নিয়ম অনুসাৰে তেওঁৰ বিচাৰ কৰা। তেতিয়া ইহুদীসকলে তেওঁক ক'লে, আমাৰ কাৰো হত্যা কৰাৰ অনুমতি নাই, যাতে যীচুৰ বাক্য পূৰ্ণ হয়, যিটো তেওঁ কৈছিল সূচাই কৰি যে কেনে মৃত্যুৰে তেওঁ মৰিবলৈ ওলাইছিল। পিলাতে সেয়েহে পুনৰ প্ৰেটৰিয়ামৰ ভিতৰলৈ প্ৰৱেশ কৰিলে আৰু যীচুক মাতিলে আৰু তেওঁক ক'লে, তুমি ইহুদীসকলৰ ৰজা নেকি? যীচুৱে তাক উত্তৰ দিলে, তুমি নিজৰ পৰা এইটো কৈছা নে আনে তোমাক মোৰ বিষয়ে ক'লে? পীলাতে উত্তৰ দিলে· মই জানো ইহুদী? তোমাৰ জাতি আৰু প্ৰধান পুৰোহিতসকলে তোমাক মোৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিলে; তুমি কি কৰিলা? যীচুৱে উত্তৰ দিলে, মোৰ ৰাজ্য এই জগতৰ পৰা নহয়। যদি মোৰ ৰাজ্য এই জগতৰ পৰা আছিল, তেন্তে মোৰ সহায়কসকলে যুঁজিলেহেঁতেন, যাতে মই ইহুদীসকলৰ হাতত সমৰ্পিত নহওঁ। কিন্তু এতিয়া মোৰ ৰাজ্য ইয়াৰ পৰা নহয়। পিলাতে তেওঁক ক'লে, তেন্তে তুমি ৰজা নেকি? যীশুৱে উত্তৰ দিলে: তুমি কৈছা যে মই ৰজা। মই এই কাৰণে জন্ম লৈছোঁ আৰু এই কাৰণে মই জগতলৈ আহিছোঁ, যাতে মই সত্যৰ সাক্ষ্য দিওঁ। সত্যৰ পৰা হোৱা প্ৰতিজনে মোৰ মাত শুনে। পিলাতে তেওঁক কয়, সত্য কি? আৰু এইটো কৈ পুনৰ তেওঁ ইহুদীসকলৰ ওচৰলৈ ওলাই গ'ল আৰু তেওঁলোকক কয়, মই তেওঁৰ মাজত কোনো দোষ নাপাওঁ; কিন্তু তোমালোকৰ এটা ৰীতি আছে যাতে মই নিস্তাৰ পৰ্বত তোমালোকৰ বাবে এজনক মুক্ত কৰোঁ; তেন্তে তোমালোকে বিচাৰা নেকি যে মই তোমালোকৰ বাবে ইহুদীসকলৰ ৰজাক মুক্ত কৰোঁ? তেতিয়া সকলোৱে পুনৰ চিঞৰি উঠিল আৰু ক'লে - ইয়াক নহয়, কিন্তু বাৰাব্বাক। আৰু বাৰাব্বা আছিল এজন ডকাইত।

19

তেতিয়া সেয়েহে পিলাতে যীচুক ল'লে আৰু কোবাইছিল। আৰু সৈন্যসকলে কাঁইটৰ পৰা এটা মুকুট বৈ তেওঁৰ মূৰত ৰাখিলে, আৰু তেওঁক এখন বেঙুনীয়া কাপোৰ পিন্ধালে আৰু কৈছিল, আনন্দ কৰা, ইহুদীসকলৰ ৰজা, আৰু তেওঁক চৰ মাৰিছিল। সেয়েহে পীলাতে পুনৰ বাহিৰলৈ ওলাই গ'ল আৰু তেওঁলোকক ক'লে, চোৱা, মই তেওঁক তোমালোকৰ ওচৰলৈ বাহিৰলৈ আনিছো, যাতে তোমালোকে জানিব পাৰা যে মই তেওঁত কোনো দোষ বিচাৰি পোৱা নাই। সেয়েহে যীচু বাহিৰলৈ ওলাই গ'ল কাঁইটীয়া মুকুট পিন্ধি আৰু বেঙুনীয়া কাপোৰ পিন্ধি, আৰু তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, চোৱা, মানুহজন। যেতিয়া সেয়েহে প্ৰধান পুৰোহিতসকল আৰু সেৱকসকলে তেওঁক দেখিলে, তেওঁলোকে চিঞৰি ক'লে: তেওঁক ক্ৰুচত দিয়া, তেওঁক ক্ৰুচত দিয়া। পিলাতে তেওঁলোকক কয়, তোমালোকে তেওঁক লোৱা আৰু ক্ৰুচত দিয়া, কিয়নো মই তেওঁৰ মাজত দোষ বিচাৰি নাপাওঁ। ইহুদীসকলে তেওঁক উত্তৰ দিলে, আমাৰ আইন আছে, আৰু আমাৰ আইন অনুসৰি তেওঁ মৰিব লাগে, কাৰণ তেওঁ নিজকে ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ কৰিলে। যেতিয়া সেয়েহে পীলাতে এই কথা শুনিলে, তেওঁ অধিক ভয় খালে, আৰু তেওঁ আকৌ প্ৰেটৰিয়ামলৈ সোমাল আৰু যীচুক ক'লে· তুমি ক'ৰ পৰা আহিছা? কিন্তু যীশুৱে তেওঁক উত্তৰ নিদিলে। তেতিয়া পীলাতে তেওঁক কয়, তুমি মোৰ লগত কথা নকওঁ নেকি? তুমি নাজানা যে মোৰ তোমাক ক্ৰুচত দিয়াৰ কৰ্তৃত্ব আছে আৰু মোৰ তোমাক মুক্ত কৰাৰ কৰ্তৃত্ব আছে? যীচুৱে উত্তৰ দিলে, তোমাৰ মোৰ ওপৰত একো অধিকাৰ নাছিল, যদি তোমাক ওপৰৰ পৰা দিয়া নহ'লহেঁতেন। এই কাৰণে যিজনে মোক তোমাৰ হাতত সমৰ্পণ কৰি আছে তেওঁৰ অধিক পাপ আছে। ইয়াৰ পৰা পিলাতে তেওঁক মুক্ত কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিছিল; কিন্তু ইহুদীসকলে চিঞৰি কৈছিল যে, যদি তুমি এওঁক মুক্ত কৰা, তুমি কৈছাৰৰ বন্ধু নহয়। যিজনে নিজকে ৰজা কৰে তেওঁ কৈছাৰৰ বিৰুদ্ধে কথা কয়। পিলাতে তেতিয়া এই কথা শুনি যীচুক বাহিৰলৈ লৈ গ'ল, আৰু বিচাৰ আসনত বহিল এটা

ঠাইত যাক শিলৰ মজিয়া বুলি কোৱা হয়, আৰু হিব্ৰু ভাষাত গব্বাথা; আৰু নিস্তাৰ পৰ্বৰ প্ৰস্তুতিৰ দিন আছিল, আৰু সময় প্ৰায় ষষ্ঠ আছিল; আৰু তেওঁ ইহুদীসকলক ক'লে, চোৱা তোমালোকৰ ৰজা। কিন্তু তেওঁলোকে চিঞৰ মাৰিলে: দূৰ কৰা, দূৰ কৰা, তেওঁক ক্ৰুচত দিয়া। পিলাতে তেওঁলোকক কয়: তোমালোকৰ ৰজাক মই ক্ৰুচত দিম নেকি? প্ৰধান পুৰোহিতসকলে উত্তৰ দিলে: কেইচাৰৰ বাহিৰে আমাৰ কোনো ৰজা নাই। তেতিয়া অতএব তেওঁ তেওঁক তেওঁলোকৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিলে যাতে তেওঁক ক্ৰুচত দিয়া হয়। তেওঁলোকে যীচুক গ্ৰহণ কৰিলে আৰু লৈ গ'ল; আৰু তেওঁৰ ক্ৰুচ বহন কৰি তেওঁ মূ�ৰৰ খুলিৰ ঠাই বুলি কোৱা ঠাইলৈ ওলাই গ'ল, যাক হিব্ৰু ভাষাত গলগথা বুলি কোৱা হয়, য'ত তেওঁলোকে তেওঁক ক্ৰুচত দিলে, আৰু তেওঁৰ লগত আন দুজনক ইফালে আৰু সিফালে, আৰু মাজত যীচুক। পিলাতে এটা শিৰোনামও লিখিলে আৰু ক্ৰুচৰ ওপৰত স্থাপন কৰিলে, আৰু তাত লিখা আছিল, যীশু নাজৰীয়া, ইহুদীসকলৰ ৰজা। এই সেয়েহে ইহুদীসকলৰ বহুতে এই শিৰোনাম পঢ়িলে, কাৰণ যীচুক য'ত ক্ৰুচত দিয়া হৈছিল সেই ঠাই নগৰৰ নিকট আছিল, আৰু ই হিব্ৰু, গ্ৰীক আৰু লেটিন ভাষাত লিখা আছিল। তেন্তে ইহুদীসকলৰ প্ৰধান পুৰোহিতসকলে পিলাতক কৈছিল, ইহুদীসকলৰ ৰজা বুলি নালিখিবা, কিন্তু সেইজনে কৈছিল, মই ইহুদীসকলৰ ৰজা বুলি লিখা। পিলাতে উত্তৰ দিলে, যি মই লিখিছোঁ, লিখিছোঁ। সেইবাবে সৈন্যসকলে যেতিয়া যীশুক ক্ৰুচত দিলে, তেওঁৰ কাপোৰবোৰ ল'লে আৰু চাৰি ভাগ কৰিলে, প্ৰতিটো সৈন্যৰ বাবে এটা ভাগ, আৰু চোলাটোও ল'লে। কিন্তু সেই চোলাটো নিৰ্বন্ধহীন আছিল, ওপৰৰ পৰা সম্পূৰ্ণকৈ বোৱা। তেওঁলোকে তেতিয়া ইজনে সিজনক ক'লে: আমি ইয়াক নাফালো, কিন্তু আমি ইয়াৰ বিষয়ে চিঠি পেলাও কাৰটো হ'ব; যাতে শাস্ত্ৰ পূৰ্ণ হয় যিয়ে কৈছে: তেওঁলোকে মোৰ কাপোৰবোৰ নিজৰ বাবে ভাগ কৰিলে, আৰু মোৰ পোছাকৰ ওপৰত তেওঁলোকে চিঠি পেলালে। সৈন্যসকলে নিশ্চয়ে সেয়েহে এইবোৰ কৰিলে। যীশুৰ ক্ৰুচৰ ওচৰত তেওঁৰ মাতৃ আৰু তেওঁৰ মাতৃৰ ভনী, ক্লোপাৰ মৰিয়ম আৰু মগ্দলীনী মৰিয়ম থিয় হৈ আছিল। যীশুৱে তেন্তে মাতৃক আৰু তেওঁ প্ৰেম কৰা শিষ্যজনক ওচৰত থিয় হৈ থকা দেখি নিজৰ মাতৃক ক'লে, হে নাৰী, চোৱা, তোমাৰ পুত্ৰ। তাৰ পিছত

তেওঁ শিষ্যজনক কয়: চোৱা, তোমাৰ মাতৃ। আৰু সেই ঘণ্টাৰ পৰা শিষ্যজনে তাইক নিজৰ ঘৰলৈ লৈ গ'ল। ইয়াৰ পিছত যীচুৱে জানি যে সকলো ইতিমধ্যে সম্পূৰ্ণ হৈছে, যাতে শাস্ত্ৰ সম্পূৰ্ণ হয়, কয়: মই পিয়াহত আছোঁ। এটা পাত্ৰ তেতিয়া ভিনেগাৰেৰে পূৰ্ণ হৈ পৰি আছিল, তেওঁলোকে তেতিয়া এটা স্পঞ্জ ভিনেগাৰেৰে পূৰ্ণ কৰি হিচপত লগাই তেওঁৰ মুখলৈ আগবঢ়ালে। যেতিয়া যীচুৱে সেই সিৰকা ল'লে, তেওঁ ক'লে, সম্পূৰ্ণ হৈছে, আৰু মূৰ হেলাই আত্মা সমৰ্পণ কৰিলে। সেয়েহে ইহুদীসকলে পীলাতক বিনতি কৰিলে যাতে শৱবোৰ বিশ্ৰামবাৰত ক্ৰুচৰ ওপৰত নাথাকে, কিয়নো প্ৰস্তুতিৰ দিন আছিল, কাৰণ সেই বিশ্ৰামবাৰৰ দিনটো মহান আছিল, যাতে তেওঁলোকৰ ভৰি ভাঙি দিয়া হয় আৰু তেওঁলোকক নমোৱা হয়। সেয়েহে সৈন্যসকল আহিল, আৰু প্ৰথমজনৰ ভৰি ভাঙিলে আৰু আনজনৰ যি তেওঁৰ সৈতে ক্ৰুচত দিয়া হৈছিল। কিন্তু যীচুৰ ওচৰলৈ আহি যেতিয়া তেওঁলোকে দেখিলে তেওঁ ইতিমধ্যে মৃত, তেওঁলোকে তেওঁৰ ভৰি নাভাঙিলে, কিন্তু সৈন্যসকলৰ এজনে বৰছাৰে তেওঁৰ কাষ বিন্ধিলে, আৰু তৎক্ষণাৎ তেজ আৰু পানী ওলাই আহিল। আৰু যি জনে দেখিছে তেওঁ সাক্ষ্য দিছে, আৰু তেওঁৰ সাক্ষ্য সত্য, আৰু সেই জনে জানে যে তেওঁ সত্য কথা কৈছে, যাতে তোমালোকেও বিশ্বাস কৰা। কাৰণ এই কথাবোৰ ঘটিল, যাতে শাস্ত্ৰ পূৰ্ণ হয়, তেওঁৰ হাড় ভঙা নহ'ব। আৰু পুনৰ আন এখন শাস্ত্ৰই কয়: তেওঁলোকে যাক বিন্ধিছিল তেওঁলৈ চাব। এই সকলোৰ পিছত অৰিমাথিয়াৰ যোচেফে পীলাতক সুধিলে, যি যীচুৰ শিষ্য আছিল, কিন্তু ইহুদীসকলৰ ভয়ৰ কাৰণে লুকাই আছিল, যাতে তেওঁ যীচুৰ শৰীৰটো লৈ যাব পাৰে; আৰু পীলাতে অনুমতি দিলে। সেয়েহে তেওঁ আহিল আৰু যীচুৰ শৰীৰটো লৈ গ'ল। আহিল কিন্তু নিকোদেমাছো, যি প্ৰথমবাৰ ৰাতি যীচুৰ ওচৰলৈ আহিছিল, গন্ধৰস আৰু এলোৱাৰ মিশ্ৰণ প্ৰায় এশ লিট্ৰা লৈ আহিল। তেন্তে তেওঁলোকে যীচুৰ শৰীৰ লৈ শণ কাপোৰেৰে সুগন্ধি দ্ৰব্যৰ সৈতে বান্ধিলে, যেনেকৈ ইহুদীসকলৰ সমাধিস্থ কৰাৰ ৰীতি আছে। যি ঠাইত তেওঁক ক্ৰুচত দিয়া হৈছিল সেই ঠাইত এখন বাগিচা আছিল, আৰু সেই বাগিচাত এটা নতুন সমাধি আছিল, যাত এতিয়ালৈকে কোনোও ৰখা হোৱা নাছিল; তাতে সেয়েহে ইহুদীসকলৰ প্ৰস্তুতিৰ কাৰণে, কিয়নো সমাধিটো ওচৰত আছিল, তেওঁলোকে

যীচুক ৰাখিলে।

20

বিশ্ৰামবাৰৰ প্ৰথম দিনা মগ্দলীনী মৰিয়মে পুৱা অন্ধকাৰ থকা অৱস্থাতে সমাধিস্থললৈ আহিল, আৰু দেখিলে যে সমাধিস্থলৰ পৰা শিলটো আঁতৰোৱা হৈছে। সেয়েহে তাই দৌৰি গৈ চিমোন পিটাৰ আৰু সেই আন শিষ্যজনৰ ওচৰলৈ আহিল যাক যীচুৱে প্ৰেম কৰিছিল, আৰু তেওঁলোকক ক'লে, তেওঁলোকে প্ৰভুক সমাধিৰ পৰা তুলি লৈ গৈছে, আৰু আমি নাজানো ক'ত তেওঁক ৰাখিছে। সেয়েহে পিতৰ আৰু আন শিষ্যজন বাহিৰ ওলাই গ'ল আৰু তেওঁলোক সমাধিলৈ আহি আছিল। দুয়োজনে একেলগে দৌৰিছিল আৰু আনজন শিষ্যই পিতৰতকৈ বেছি বেগাই আগবাঢ়ি দৌৰিলে আৰু সমাধিস্থানত প্ৰথমে আহিল আৰু তললৈ হাউলি চাই শণ কাপোৰবোৰ পৰি থকা দেখিলে কিন্তু তথাপি সোমাল নাই। শিমোন পিটাৰ তেওঁক অনুসৰণ কৰি আহে, আৰু সমাধিৰ ভিতৰলৈ সোমাল আৰু শুই থকা শণ কাপোৰবোৰ দেখে, আৰু মুখৰ কাপোৰখন, যিখন তেওঁৰ মূৰৰ ওপৰত আছিল, শণ কাপোৰবোৰৰ সৈতে শুই থকা নাছিল, কিন্তু পৃথকে এটা ঠাইত মেৰিয়াই থোৱা আছিল। তেতিয়া সেয়েহে সোমাই গ'ল আন শিষ্যজনো যি প্ৰথমে সমাধিলৈ আহিছিল, আৰু দেখিলে আৰু বিশ্বাস কৰিলে; কিয়নো তেওঁলোকে এতিয়াও শাস্ত্ৰ জনা নাছিল যে তেওঁ মৃতসকলৰ পৰা উঠিব লাগিব। গতিকে শিষ্যসকল পুনৰ নিজৰ ঠাইলৈ উভতি গ'ল। মৰিয়ম কিন্তু সমাধিৰ ওচৰত বাহিৰত থিয় হৈ কান্দি আছিল। যেতিয়া তাই কান্দি আছিল, তেতিয়া তাই নত হৈ সমাধিৰ ভিতৰলৈ চালে আৰু দেখিলে যে দুজন বাৰ্তাবাহক বগা কাপোৰ পিন্ধি বহি আছে, এজন মূৰৰ ফালে আৰু এজন ভৰিৰ ফালে, য'ত যীচুৰ শৰীৰ শুই আছিল। আৰু তেওঁলোকে তাইক কয়: মহিলা, তুমি কিয় কান্দি আছা? তাই তেওঁলোকক কয়: তেওঁলোকে মোৰ প্ৰভুক তুলি লৈ গ'ল, আৰু মই নাজানো ক'ত তেওঁলোকে তেওঁক ৰাখিলে। আৰু এই

কথা কোৱাৰ পিছত তাই পিছফালে ঘূৰিল, আৰু যীশুক থিয় হৈ থকা দেখিলে, কিন্তু তাই নাজানিলে যে তেওঁ যীশু। যীশুৱে তাইক কয়: হে নাৰী, তুমি কিয় কান্দিছা? তুমি কাক বিচাৰি আছা? তাই মালীজন বুলি ভাবি তাইক কয়: প্ৰভু, যদি তুমি তাক লৈ গৈছা, মোক কোৱা ক'ত তাক ৰাখিছা, আৰু মই তাক তুলি ল'ম। যীশুৱে তাইক কয়: মৰিয়ম। ঘূৰি সেই মহিলাই তেওঁক কয়: ৰাব্বুনি, যাক শিক্ষক বুলি কোৱা হয়। যীশুৱে তাইক কয়, মোক স্পৰ্শ নকৰিবা, কিয়নো মই এতিয়াও মোৰ পিতৃৰ ওচৰলৈ উঠা নাই। কিন্তু তুমি মোৰ ভাতৃসকলৰ ওচৰলৈ যোৱা আৰু তেওঁলোকক কোৱা, মই মোৰ পিতৃ আৰু তোমালোকৰ পিতৃৰ ওচৰলৈ, আৰু মোৰ ঈশ্বৰ আৰু তোমালোকৰ ঈশ্বৰৰ ওচৰলৈ উঠি যাওঁ। মগ্দলীনী মৰিয়া আহি শিষ্যসকলক জনালে যে তাই প্ৰভুক দেখিছে, আৰু তেওঁ তাইক এইবোৰ কথা কৈছিল। সেই দিনা, সপ্তাহৰ প্ৰথম দিনা সন্ধিয়া হোৱাত, আৰু য'ত শিষ্যসকল গোট খাই আছিল তাত দুৱাৰবোৰ বন্ধ কৰা আছিল কাৰণ তেওঁলোকে ইহুদীসকলক ভয় কৰিছিল, যীশু আহিল আৰু মাজত থিয় হ'ল, আৰু তেওঁলোকক ক'লে, তোমালোকৰ শান্তি হওক। আৰু এই কথা কোৱাৰ পিছত তেওঁ তেওঁলোকক তেওঁৰ হাতবোৰ আৰু তেওঁৰ কাষ দেখুৱালে। শিষ্যসকলে প্ৰভুক দেখি সেয়েহে আনন্দিত হ'ল। যীশুৱে তেতিয়া তেওঁলোকক পুনৰ ক'লে: তোমালোকৰ শান্তি হওক। যিদৰে পিতাই মোক পঠিয়াছে, মই তোমালোকক পঠাওঁ। আৰু এইটো কৈ তেওঁ ফু মাৰিলে আৰু তেওঁলোকক কয়: পবিত্ৰ আত্মা লওক; যদি তোমালোকে কিছুমানৰ পাপবোৰ ক্ষমা কৰা, সেইবোৰ তেওঁলোকক ক্ষমা কৰা হয়; যদি তোমালোকে কিছুমানৰ ৰাখা, সেইবোৰ ৰখা হৈছে। কিন্তু থমা, দ্বাদশজনৰ মাজৰ এজন, যাক যমজ বুলি মতা হয়, তেওঁলোকৰ সৈতে নাছিল যেতিয়া যীশু আহিল। গতিকে আন শিষ্যসকলে তেওঁক কৈছিল: আমি প্ৰভুক দেখিছোঁ। কিন্তু তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, যদি মই তেওঁৰ হাতত গজালৰ চিন নেদেখোঁ, আৰু গজালৰ চিনত মোৰ আঙুলি নিদিওঁ, আৰু তেওঁৰ কাষত মোৰ হাত নিদিওঁ, মই কেতিয়াও বিশ্বাস নকৰোঁ। আৰু আঠ দিনৰ পাছত পুনৰ তেওঁৰ শিষ্যসকল ভিতৰত আছিল আৰু থোমা তেওঁলোকৰ সৈতে আছিল। যীশু আহিল দুৱাৰবোৰ বন্ধ হৈ থকা অৱস্থাত, আৰু মাজত থিয় হ'ল আৰু ক'লে: তোমালোকৰ

শান্তি হওক। তাৰ পিছত তেওঁ থমাক ক'লে, তোমাৰ আঙুলি ইয়ালৈ আনা আৰু মোৰ হাতবোৰ চোৱা, আৰু তোমাৰ হাত আনি মোৰ কাষত থোৱা, আৰু অবিশ্বাসী নহৈ বিশ্বাসী হোৱা। আৰু থমাছে উত্তৰ দি তেওঁক ক'লে, মোৰ প্ৰভু আৰু মোৰ ঈশ্বৰ। যীশুৱে তাক ক'লে, কাৰণ তুমি মোক দেখিছা, তুমি বিশ্বাস কৰিছা। ধন্য সেইসকল যিসকলে নেদেখাকৈয়ে বিশ্বাস কৰিছে। বহুতো সঁচাকৈয়ে সেয়েহে আৰু আন চিন যীচুৱে কৰিলে তেওঁৰ শিষ্যসকলৰ আগত, যিবোৰ এই কিতাপত লিখা হোৱা নাই; কিন্তু এইবোৰ লিখা হৈছে যাতে তোমালোকে বিশ্বাস কৰিবা যে যীচু খ্ৰীষ্ট ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ, আৰু যাতে বিশ্বাস কৰি তোমালোকে তেওঁৰ নামত জীৱন পাবা।

21

এই সকলৰ পিছত যীচুৱে তিবিৰিয়াৰ সাগৰৰ ওচৰত শিষ্যসকলৰ আগত পুনৰ নিজকে প্ৰকাশ কৰিলে, আৰু তেওঁ এইদৰে প্ৰকাশ কৰিলে। চিমোন পিটাৰ, আৰু থমাছ যাক ডিডিমাছ বুলি মতা হৈছিল, আৰু নাথানায়েল যি গালীলৰ কানাৰ পৰা আছিল, আৰু জেবেদীৰ পুত্ৰসকল, আৰু তেওঁৰ শিষ্যসকলৰ মাজৰ আন দুজন একেলগে আছিল। চিমোন পিতৰে তেওঁলোকক কয়: মই মাছ মাৰিবলৈ যাওঁ। তেওঁলোকে তেওঁক কয়: আমি আহোঁ আৰু আমিও তোমাৰ লগত। তেওঁলোক বাহিৰলৈ গ'ল আৰু তৎক্ষণাৎ নাৱত উঠিল, আৰু সেই ৰাতিত তেওঁলোকে একোৱেই ধৰা নাপালে। পুৱা হোৱাৰ পিছত যীচু পা�ৰত থিয় হ'ল, কিন্তু শিষ্যসকলে তথাপি জানিব পৰা নাছিল যে তেওঁ যীচু। যীশুৱে তেওঁলোকক কয়: ল'ৰা-ছোৱালীহঁত, তোমালোকৰ ওচৰত খাবলৈ কিবা আছে নেকি? তেওঁলোকে তেওঁক উত্তৰ দিলে: নহয়। তেওঁ কিন্তু তেওঁলোকক ক'লে, নাওখনৰ সোঁফালে জালখন পেলোৱা, আৰু তোমালোকে পাবা। তেওঁলোকে সেয়েহে পেলালে, আৰু মাছবোৰৰ সংখ্যাৰ পৰা তেওঁলোকে আৰু সেইটো টানিব নোৱাৰিলে। সেইজন শিষ্য, যাক

যীচুৰে প্ৰেম কৰিছিল, পিতৰক কয়: তেওঁ প্ৰভু। চিমন পিতৰে শুনি যে প্ৰভু আছে, বাহিৰৰ কাপোৰ পিন্ধিলে; কিয়নো তেওঁ নগ্ন আছিল; আৰু নিজকে সাগৰত পেলাই দিলে; কিন্তু আন শিষ্যসকল নাৱেৰে আহিল; কিয়নো তেওঁলোক মাটিৰ পৰা দূৰত নাছিল, কিন্তু প্ৰায় দুশ হাতৰ পৰা, মাছৰ জাল টানি আনি। যেতিয়া সেয়েহে তেওঁলোকে ভূমিত অৱতৰণ কৰিলে, তেওঁলোকে কয়লাৰ জুই জ্বলি থকা দেখিলে আৰু তাৰ ওপৰত মাছ ৰখা আছিল আৰু পিঠাও আছিল। যীশুৱে তেওঁলোকক ক'লে, তোমালোকে এতিয়া যিবোৰ মাছ ধৰিলা, সেইবোৰৰ পৰা কিছু আনা। চিমোন পিটাৰ ওপৰলৈ গ'ল আৰু জালখন পৃথিৱীৰ ওপৰত টানি আনিলে, ডাঙৰ মাছেৰে পূৰ্ণ এশ পঞ্চাশ তিনিটা, আৰু ইমানবোৰ থকা সত্ত্বেও জালখন ফাটি নগ'ল। যীশুৱে তেওঁলোকক কয়: আহা, নাস্তা খোৱা। কিন্তু শিষ্যসকলৰ কোনেও তেওঁক তুমি কোন বুলি সুধিবলৈ সাহস কৰা নাছিল, কাৰণ তেওঁলোকে জানিছিল যে তেওঁ প্ৰভু। সেয়েহে যীচু আহে আৰু পিঠা লয় আৰু তেওঁলোকক দিয়ে, আৰু মাছো একেদৰে দিয়ে। এইটো ইতিমধ্যে তৃতীয়বাৰ আছিল যেতিয়া যীশুৱে তেওঁৰ শিষ্যসকলৰ আগত প্ৰকাশিত হ'ল, মৃতসকলৰ পৰা উত্থিত হোৱাৰ পিছত। যেতিয়া সেয়েহে তেওঁলোকে জলপান খাইছিল, যীশুৱে চিমোন পিতৰক কয়: চিমোন যোনাৰ, তুমি মোক এইবোৰতকৈ অধিক প্ৰেম কৰা নেকি? তেওঁ তেওঁক কয়: হয়, প্ৰভু, আপুনি জানে যে মই আপোনাক ভাল পাওঁ। তেওঁ তেওঁক কয়: মোৰ মেৰ পোৱালিবোৰ চৰোৱা। তেওঁ তেওঁক পুনৰ দ্বিতীয়বাৰ কয়: চিমোন যোনাৰ পুত্ৰ, তুমি মোক প্ৰেম কৰা? তেওঁ তেওঁক কয়: হয়, প্ৰভু, আপুনি জানে যে মই আপোনাক প্ৰেম কৰোঁ। তেওঁ তেওঁক কয়: মোৰ ভেড়াবোৰ ৰখীয়া কৰা। তেওঁ তৃতীয়বাৰ তেওঁক কয়: চিমোন যোনাৰ, তুমি মোক প্ৰেম কৰা? পিটাৰ দুখিত হ'ল কাৰণ তেওঁ তেওঁক তৃতীয়বাৰ ক'লে, তুমি মোক প্ৰেম কৰা নে, আৰু তেওঁ তেওঁক ক'লে: প্ৰভু, তুমি সকলো জানা, তুমি জানা যে মই তোমাক প্ৰেম কৰোঁ। যীশুৱে তেওঁক কয়: মোৰ মেৰবোৰ চৰোৱা। সঁচাকৈ সঁচাকৈ মই তোমাক কওঁ, যেতিয়া তুমি যুৱক আছিলা, তুমি নিজে কঁকাল বান্ধিছিলা আৰু য'তে ইচ্ছা কৰিছিলা তাতে ফুৰিছিলা, কিন্তু যেতিয়া তুমি বুঢ়া হ'বা, তুমি তোমাৰ হাত মেলিবা, আৰু আনে তোমাক কঁকাল বান্ধিব, আৰু য'তে তুমি

ইচ্ছা নকৰা তালৈ লৈ যাব। এইটো তেওঁ কৈছিল সূচাই যে কি ধৰণৰ মৃত্যুৰে তেওঁ ঈশ্বৰক মহিমান্বিত কৰিব। আৰু এইটো কৈ তেওঁ তেওঁক কয়: মোক অনুসৰণ কৰা। কিন্তু পিতৰে ঘূৰি চাই দেখিলে যীচুৱে প্ৰেম কৰা শিষ্যজনক অনুসৰণ কৰি অহা, যিজনে ভোজত তেওঁৰ বুকুত হেলান দি কৈছিল, প্ৰভু, কোনে তোমাক সমৰ্পণ কৰিব? এইজনক দেখি পিতৰে যীচুক ক'লে, প্ৰভু, এইজনৰ বিষয়ে কি? যীশুৱে তেওঁক কয়: যদি মই বিচাৰোঁ যে তেওঁ থাকক যেতিয়ালৈকে মই আহোঁ, তোমাৰ লগত কি সম্পৰ্ক? তুমি মোক অনুসৰণ কৰা। সেয়েহে সেই কথা ভাইসকলৰ মাজলৈ ওলাই গ'ল যে সেই শিষ্যজন নমৰে, আৰু যীচুৱে তেওঁক কোৱা নাছিল যে তেওঁ নমৰে, কিন্তু যদি মই তেওঁক মোৰ অহালৈকে থাকিবলৈ বিচাৰো, তোমাৰ লগত ইয়াৰ কি সম্বন্ধ? এইজন সেই শিষ্য যি এইবোৰৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিয়ে আৰু এইবোৰ লিখিছে, আৰু আমি জানো যে তেওঁৰ সাক্ষ্য সত্য। যীচুৱে কৰা আৰু বহুত কথা আছে, যিবোৰ যদি এটা এটাকৈ লিখা হয়, মই ভাবোঁ যে এই জগতখনেও লিখা কিতাপবোৰ ধৰিব নোৱাৰিব। আমেন।

যোহনৰ পত্ৰ

1

যিটো আৰম্ভণিৰ পৰা আছিল, যিটো আমি শুনিছোঁ, যিটো আমি আমাৰ চকুৰে দেখিছোঁ, যিটো আমি নিৰীক্ষণ কৰিছোঁ আৰু আমাৰ হাতে স্পৰ্শ কৰিছে, জীৱনৰ বাক্যৰ বিষয়ে; আৰু জীৱন প্ৰকাশিত হ'ল, আৰু আমি দেখিছোঁ আৰু সাক্ষ্য দিওঁ আৰু তোমালোকক সেই অনন্ত জীৱনৰ ঘোষণা কৰোঁ, যিটো পিতৃৰ ওচৰত আছিল আৰু আমাৰ ওচৰত প্ৰকাশিত হ'ল; যিটো আমি দেখিছোঁ আৰু শুনিছোঁ, তোমালোকক ঘোষণা কৰোঁ, যাতে তোমালোকেও আমাৰ সৈতে সহভাগিতা পাবা; আৰু আমাৰ সহভাগিতা পিতৃৰ সৈতে আৰু তেওঁৰ পুত্ৰ যীচু খ্ৰীষ্টৰ সৈতে। আৰু এইবোৰ আমি তোমালোকলৈ লিখিছোঁ, যাতে আমাৰ আনন্দ পূৰ্ণ হয়। আৰু এইটো হৈছে সেই বাৰ্তা যিটো আমি তেওঁৰ পৰা শুনিছো আৰু তোমালোকক ঘোষণা কৰোঁ, যে ঈশ্বৰ পোহৰ হৈছে আৰু তেওঁত একেবাৰেই আন্ধাৰ নাই। যদি আমি কওঁ যে আমাৰ তেওঁৰ লগত সহভাগিতা আছে আৰু আন্ধাৰত চলো, আমি মিছা কওঁ আৰু সত্য নকৰোঁ; কিন্তু যদি পোহৰত চলো, যেনেকৈ তেওঁ পোহৰত আছে, আমাৰ ইজনে সিজনৰ লগত সহভাগিতা আছে, আৰু যীচু খ্ৰীষ্টৰ তেওঁৰ পুত্ৰৰ তেজে আমাক সকলো পাপৰ পৰা শুদ্ধ কৰে। যদি আমি কওঁ যে আমাৰ পাপ নাই, তেন্তে আমি নিজকে প্ৰবঞ্চনা কৰোঁ আৰু সত্য আমাৰ ভিতৰত নাই। যদি আমি আমাৰ পাপ স্বীকাৰ কৰোঁ, তেওঁ

বিশ্বাসী আৰু ন্যায়পৰায়ণ, যাতে তেওঁ আমাৰ পাপ ক্ষমা কৰে আৰু সকলো অন্যায়ৰ পৰা আমাক শুদ্ধ কৰে। যদি আমি কওঁ যে আমি পাপ কৰা নাই, তেন্তে আমি তেওঁক মিছলীয়া কৰোঁ, আৰু তেওঁৰ বাক্য আমাৰ ভিতৰত নাই।

2

মোৰ সৰু সন্তানসকল, মই তোমালোকক এই কথাবোৰ লিখিছো যাতে তোমালোকে পাপ নকৰা; আৰু যদি কোনোবাই পাপ কৰে, আমাৰ পিতৃৰ ওচৰত আমাৰ এজন সহায়কাৰী আছে, যীশু খ্ৰীষ্ট ধাৰ্মিক; আৰু তেওঁ নিজে আমাৰ পাপবোৰৰ বিষয়ে প্ৰায়শ্চিত্ত, কেৱল আমাৰ বিষয়েই নহয়, কিন্তু গোটেই জগতৰ বিষয়েও। আৰু এইটোৰ দ্বাৰা আমি জানো যে আমি তেওঁক জানিছো, যদি আমি তেওঁৰ আদেশবোৰ পালন কৰো। যিজনে কয়, মই তেওঁক জানিছো, আৰু তেওঁৰ আদেশবোৰ পালন নকৰে, তেওঁ মিছলীয়া, আৰু এইজনত সত্য নাই; কিন্তু যিজনে তেওঁৰ বাক্য পালন কৰে, সঁচাকৈয়ে এইজনত ঈশ্বৰৰ প্ৰেম সিদ্ধ হৈছে। এই দ্বাৰা আমি জানো যে আমি তেওঁৰ ভিতৰত আছোঁ। যি জনে তেওঁত থাকিবলৈ কয়, তেওঁ বাধ্য, যেনেকৈ সেই জন খোজ কাঢ়িছিল, তেনেকৈ তেওঁ নিজেও খোজ কাঢ়িবলৈ। ভাইসকল, মই তোমালোকক কোনো নতুন আদেশ লিখা নাই, কিন্তু পুৰণি আদেশ, যিটো তোমালোকে আৰম্ভণিৰ পৰা পাইছিলা। সেই পুৰণি আদেশটো হৈছে সেই বাক্য যিটো তোমালোকে আৰম্ভণিৰ পৰা শুনিছিলা। পুনৰ এটা নতুন আদেশ তোমালোকক লিখিছো, যিটো তেওঁত আৰু তোমালোকত সত্য, কাৰণ অন্ধকাৰ পাৰ হৈ গৈ আছে আৰু সত্য পোহৰ ইতিমধ্যে জ্বলিছে। যিজনে কয় যে তেওঁ পোহৰত আছে, আৰু নিজৰ ভায়েকক ঘৃণা কৰে, তেওঁ এতিয়ালৈকে আন্ধাৰতে আছে। যিজনে তাৰ ভাতৃক প্ৰেম কৰে সেইজন পোহৰত থাকে, আৰু তাত বিঘিনি নাই; কিন্তু যিজনে তাৰ ভাতৃক ঘৃণা কৰে সেইজন আন্ধাৰত আছে আৰু আন্ধাৰত খোজ কাঢ়ে, আৰু তেওঁ নাজানে ক'লৈ যায়,

কাৰণ আন্ধাৰে তাৰ চকু অন্ধ কৰিলে। মই তোমালোকক লিখিছো, সৰু সন্তানসকল, কাৰণ তোমালোকৰ পাপবোৰ তেওঁৰ নামৰ কাৰণে ক্ষমা কৰা হৈছে। মই তোমালোকক লিখিছোঁ, পিতৃসকল, কাৰণ তোমালোকে তেওঁক জানা যি আৰম্ভণিৰ পৰা আছে। মই তোমালোকক লিখিছোঁ, যুৱক সকল, কাৰণ তোমালোকে দুষ্টক জয় কৰিছা। মই তোমালোকক লিখিছিলোঁ, শিশুসকল, কাৰণ তোমালোকে পিতাক জানিছা। মই তোমালোকক লিখিছিলোঁ, পিতৃসকল, কাৰণ তোমালোকে আদিৰ পৰা থকা জনক জানিছা। মই তোমালোকক লিখিছিলোঁ, যুৱক সকল, কাৰণ তোমালোক শক্তিশালী আছা আৰু ঈশ্বৰৰ বাক্য তোমালোকৰ মাজত থাকে আৰু তোমালোকে দুষ্টক জয় কৰিছা। তোমালোকে জগতক প্ৰেম নকৰিবা আৰু জগতত থকা বস্তুবোৰকো প্ৰেম নকৰিবা। যদি কোনোবাই পৃথিৱীক ভাল পায়, পিতৃৰ প্ৰেম তেওঁৰ ভিতৰত নাই; কাৰণ পৃথিৱীত থকা সকলো বস্তু, শৰীৰৰ কামনা আৰু চকুৰ কামনা আৰু জীৱনৰ অহংকাৰ, পিতৃৰ পৰা নহয়, কিন্তু পৃথিৱীৰ পৰা। আৰু জগত পাৰ হৈ যায় আৰু তাৰ কামনাও, কিন্তু যিজনে ঈশ্বৰৰ ইচ্ছা পালন কৰে তেওঁ চিৰকাললৈ থাকে। শিশুসকল, এইটো শেষ সময়, আৰু যেনেকৈ তোমালোকে শুনিছিলা যে খ্ৰীষ্টাৰি আহি আছে, আৰু এতিয়া বহুতো খ্ৰীষ্টাৰি হৈছে; সেইবাবে আমি জানো যে এইটো শেষ সময়। আমাৰ মাজৰ পৰা তেওঁলোক ওলাই গ'ল, কিন্তু তেওঁলোক আমাৰ মাজৰ পৰা নাছিল, কাৰণ যদি তেওঁলোক আমাৰ মাজৰ পৰা আছিল, তেন্তে তেওঁলোক আমাৰ সৈতে থাকিলেহেঁতেন, কিন্তু যাতে প্ৰকাশিত হয় যে তেওঁলোক সকলো আমাৰ মাজৰ পৰা নহয়। আৰু তোমালোকে পবিত্ৰজনৰ পৰা অভিষেক পাইছা, আৰু তোমালোকে সকলো জানা। মই তোমালোকক এইবাবে লিখা নাই যে তোমালোকে সত্য নাজানা, কিন্তু এইবাবে যে তোমালোকে ইয়াক জানা, আৰু এইবাবে যে সকলো মিছা সত্যৰ পৰা নহয়। কোন জন মিছলীয়া, যদি সেইজন নহয় যিয়ে অস্বীকাৰ কৰে যে যীশু খ্ৰীষ্ট নহয়? এইজন হৈছে সেই খ্ৰীষ্টবিৰোধী, যিজনে পিতৃক আৰু পুত্ৰক অস্বীকাৰ কৰে। যিকোনো যি পুত্ৰক অস্বীকাৰ কৰে, তেওঁৰ পিতাকো নাই। সেয়েহে তোমালোকে যি আৰম্ভণিৰ পৰা শুনিছিলা, সেইটো তোমালোকৰ মাজত থাকিব দিয়া। যদি তোমালোকৰ মাজত সেইটো থাকে যিটো

তোমালোকে আৰম্ভণিৰ পৰা শুনিছিলা, তেন্তে তোমালোকো পুত্ৰত আৰু পিতৃত থাকিবা। আৰু এইটোৱেই হৈছে সেই প্ৰতিশ্ৰুতি যি তেওঁ নিজে আমাক দিছিল, সেই অনন্ত জীৱন। এইবোৰ কথা মই তোমালোকক লিখিলোঁ সেইসকলৰ বিষয়ে যিসকলে তোমালোকক প্ৰতাৰণা কৰি আছে। আৰু তোমালোকে যি অভিষেক তেওঁৰ পৰা লৈছিলা, সেয়া তোমালোকৰ মাজত থাকে, আৰু তোমালোকৰ প্ৰয়োজন নাই যে কোনোবাই তোমালোকক শিকাওক, কিন্তু যেনেকৈ সেই একেই অভিষেকে তোমালোকক সকলো বিষয়ে শিকায়, আৰু সেয়া সত্য আৰু মিছা নহয়, আৰু যেনেকৈ সেয়াই তোমালোকক শিকাইছিল, তোমালোকে তেওঁৰ মাজত থাকিবা। আৰু এতিয়া, সৰু সন্তান সকল, তেওঁত থাকা, যাতে যেতিয়া তেওঁ প্ৰকাশিত হয়, আমাৰ সাহস থাকে আৰু আমি তেওঁৰ উপস্থিতিত তেওঁৰ পৰা লজ্জিত নহওঁ। যদি তোমালোকে জানা যে তেওঁ ধাৰ্মিক, তেন্তে জানিবা যে যিকোনো ব্যক্তিয়ে ধাৰ্মিকতা কৰে তেওঁৰ পৰা জন্ম হৈছে।

3

চোৱা পিতৃয়ে আমাক কেনে ধৰণৰ প্ৰেম দিছে যাতে আমি ঈশ্বৰৰ সন্তান বুলি মতা হওঁ। এই কাৰণে জগতে তোমালোকক নাজানে, কাৰণ সি তেওঁক জনা নাছিল। প্ৰিয়তমসকল, এতিয়া আমি ঈশ্বৰৰ সন্তান, আৰু আমি কি হ'ম সেয়া এতিয়াও প্ৰকাশ কৰা হোৱা নাই। কিন্তু আমি জানো যে যেতিয়া তেওঁ প্ৰকাশিত হ'ব, তেতিয়া আমি তেওঁৰ সদৃশ হ'ম, কাৰণ আমি তেওঁক যেনেকৈ আছে তেনেকৈয়ে দেখিম। আৰু যি সকলে তেওঁৰ ওপৰত এই আশা ৰাখে, তেওঁলোকে নিজকে শুদ্ধ কৰে, যেনেকৈ তেওঁ শুদ্ধ। প্ৰত্যেকে যিয়ে পাপ কৰে তেওঁ অধৰ্মও কৰে, আৰু পাপ হৈছে অধৰ্ম। আৰু তোমালোকে জানা যে তেওঁ প্ৰকাশিত হৈছিল যাতে আমাৰ পাপবোৰ দূৰ কৰিব পাৰে, আৰু তেওঁত পাপ নাই। প্ৰতিজন যি তেওঁত থাকে পাপ নকৰে, প্ৰতিজন যি পাপ কৰে তেওঁক দেখা নাই আৰু তেওঁক জনা

নাই। সৰু ল'ৰা-ছোৱালীবোৰ, কোনেও তোমালোকক প্ৰবঞ্চনা নকৰক; যিজনে ধাৰ্মিকতা কৰে তেওঁ ধাৰ্মিক, ঠিক যেনেকৈ সেইজন ধাৰ্মিক; যিজনে পাপ কৰে তেওঁ চয়তানৰ পৰা, কাৰণ আৰম্ভণিৰ পৰা চয়তানে পাপ কৰে। ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ এই কাৰণে প্ৰকাশিত হৈছিল, যাতে চয়তানৰ কামবোৰ ধ্বংস কৰে। যিসকল ঈশ্বৰৰ পৰা জন্ম হৈছে তেওঁলোকে পাপ নকৰে, কাৰণ তেওঁৰ বীজ তেওঁলোকৰ ভিতৰত থাকে, আৰু তেওঁলোকে পাপ কৰিবলৈ সক্ষম নহয়, কাৰণ তেওঁলোক ঈশ্বৰৰ পৰা জন্ম হৈছে। এই কথাত ঈশ্বৰৰ সন্তান আৰু চয়তানৰ সন্তান প্ৰকাশ হয়। যি কোনো এজনে ধাৰ্মিকতা নকৰে সি ঈশ্বৰৰ পৰা নহয়, আৰু যি এজনে নিজৰ ভাতৃক প্ৰেম নকৰে। কাৰণ এইটো সেই বাৰ্তা যিটো তোমালোকে আৰম্ভণিৰ পৰা শুনিছিলা, যাতে আমি ইজনে সিজনক প্ৰেম কৰোঁ, নহয় যেনেকৈ কয়িনে দুষ্টৰ পৰা আছিল আৰু তেওঁৰ ভায়েকক হত্যা কৰিছিল; আৰু কিহৰ কাৰণে তেওঁ তেওঁক হত্যা কৰিছিল? কাৰণ তাৰ কামবোৰ বেয়া আছিল, কিন্তু তাৰ ভায়েকৰ কামবোৰ ন্যায়পৰায়ণ আছিল। মোৰ ভাতৃসকল, আচৰিত নহ'বা যদি সংসাৰে তোমালোকক ঘৃণা কৰে। আমি জানো যে আমি মৃত্যুৰ পৰা জীৱনলৈ পাৰ হৈছো, কাৰণ আমি ভাতৃসকলক প্ৰেম কৰো। যিজনে ভাতৃক প্ৰেম নকৰে তেওঁ মৃত্যুত থাকে। প্ৰতিজনে যিয়ে নিজৰ ভাতৃক ঘৃণা কৰে সি হত্যাকাৰী, আৰু তোমালোকে জানা যে কোনো হত্যাকাৰীৰ নিজৰ ভিতৰত অনন্ত জীৱন স্থায়ী হৈ নাথাকে। এই মাজত আমি সেই প্ৰেম জানিছো, কাৰণ তেওঁ আমাৰ কাৰণে তেওঁৰ আত্মা ৰাখিছিল, আৰু আমিও ভাইসকলৰ কাৰণে আত্মাসমূহ ৰাখিব লাগে। যি কিন্তু সংসাৰৰ জীৱন থাকিব আৰু তাৰ ভাতৃক প্ৰয়োজনত থকা দেখিব আৰু তাৰ পৰা তাৰ অন্তৰ বন্ধ কৰিব, তেন্তে কেনেকৈ ঈশ্বৰৰ প্ৰেম তাৰ মাজত থাকে? মোৰ সন্তান সকল, আমি কেৱল শব্দৰে বা জিভাৰে প্ৰেম নকৰোঁ, বৰং কৰ্মৰে আৰু সত্যৰে প্ৰেম কৰোঁ। আৰু এই কথাত আমি জানো যে আমি সত্যৰ পৰা আছো, আৰু তেওঁৰ আগত আমি আমাৰ হৃদয়বোৰ বুজাম, কাৰণ যদি আমাৰ হৃদয়ে আমাক দোষী কৰে, তেন্তে ঈশ্বৰ আমাৰ হৃদয়তকৈ মহান আৰু তেওঁ সকলো জানে। প্ৰিয়সকল, যদি আমাৰ হৃদয়ে আমাক দোষী নকৰে, আমাৰ ঈশ্বৰৰ ওচৰত সাহস আছে, আৰু যি আমি বিচাৰোঁ তাক আমি তেওঁৰ পৰা

পাওঁ, কাৰণ আমি তেওঁৰ আজ্ঞাবোৰ পালন কৰোঁ আৰু তেওঁৰ সন্মুখত যি ভাল লগা কাম কৰোঁ। আৰু এইটো হয় তেওঁৰ আদেশ, যাতে আমি তেওঁৰ পুত্ৰ যীশু খ্ৰীষ্টৰ নামত বিশ্বাস কৰোঁ আৰু পৰস্পৰক প্ৰেম কৰোঁ, যেনেকৈ তেওঁ আদেশ দিলে। আৰু যিজনে তেওঁৰ আজ্ঞাবোৰ পালন কৰে সি তেওঁত থাকে আৰু তেওঁ সিত থাকে। আৰু এই কথাত আমি জানো যে তেওঁ আমাৰ মাজত থাকে, সেই আত্মাৰ পৰা যি তেওঁ আমাক দিছে।

4

প্ৰিয়সকল, সকলো আত্মাক বিশ্বাস নকৰিব, কিন্তু সেই আত্মাসকলক পৰীক্ষা কৰা যে সেইবোৰ ঈশ্বৰৰ পৰা আহিছে নে নাই, কাৰণ বহুতো ভণ্ড ভাববাদী জগতলৈ ওলাই গৈছে। এই দ্বাৰা তোমালোকে ঈশ্বৰৰ আত্মা চিনিব পাৰা; প্ৰতিটো আত্মা যি স্বীকাৰ কৰে যীশু খ্ৰীষ্ট শৰীৰত আহিছে, সি ঈশ্বৰৰ পৰা; আৰু প্ৰতিটো আত্মা যি স্বীকাৰ নকৰে যীশু খ্ৰীষ্ট শৰীৰত আহিছে, সি ঈশ্বৰৰ পৰা নহয়; আৰু এইটো হৈছে সেই খ্ৰীষ্টাৰিৰ যাৰ বিষয়ে তোমালোকে শুনিছা যে আহি আছে, আৰু এতিয়া জগতত ইতিমধ্যে আছে। তোমালোক ঈশ্বৰৰ পৰা আহিছা, হে সৰু সন্তানসকল, আৰু তোমালোকে তেওঁলোকক জয় কৰিছা, কাৰণ যিজন তোমালোকৰ মাজত আছে তেওঁ জগতত থকাজনতকৈ মহান। তেওঁলোক সংসাৰৰ পৰা আহিছে, এই কাৰণে সংসাৰৰ কথা কয় আৰু সংসাৰে তেওঁলোকৰ কথা শুনে। আমি ঈশ্বৰৰ পৰা; যিজনে ঈশ্বৰক জানে তেওঁ আমাৰ কথা শুনে। যি ঈশ্বৰৰ পৰা নহয় সি আমাৰ কথা নুশুনে। ইয়াৰ পৰা আমি সত্যৰ আত্মা আৰু ভ্ৰান্তিৰ আত্মা জানো। প্ৰিয়তমসকল, আমি পৰস্পৰক ভালপাওঁ, কাৰণ প্ৰেম ঈশ্বৰৰ পৰা আহে, আৰু যিজনে প্ৰেম কৰে তেওঁ ঈশ্বৰৰ পৰা জন্ম হৈছে আৰু ঈশ্বৰক জানে। যিজনে প্ৰেম নকৰে তেওঁ ঈশ্বৰক জনা নাই, কাৰণ ঈশ্বৰ প্ৰেম। এই কথাত ঈশ্বৰৰ প্ৰেম আমাৰ মাজত প্ৰকাশিত হৈছিল, কাৰণ ঈশ্বৰে তেওঁৰ একমাত্ৰ পুত্ৰক জগতলৈ পঠিয়াইছে যাতে আমি তেওঁৰ দ্বাৰা জীয়াই থাকিব পাৰোঁ।

এইটোতে আছে প্রেম, এইটো নহয় যে আমি ঈশ্বৰক প্রেম কৰিছিলোঁ, কিন্তু এইটো যে তেওঁ আমাক প্রেম কৰিছিল আৰু আমাৰ পাপসমূহৰ প্রায়শ্চিত্তৰ বাবে তেওঁৰ পুত্রক পঠিয়াইছিল। প্রিয়সকল, যদি ঈশ্বৰে এইদৰে আমাক প্রেম কৰিলে, তেন্তে আমিও পৰস্পৰক প্রেম কৰা উচিত। ঈশ্বৰক কোনোৱে কেতিয়াও দেখা নাই, যদি আমি পৰস্পৰক প্রেম কৰোঁ, তেন্তে ঈশ্বৰ আমাৰ মাজত থাকে আৰু তেওঁৰ প্রেম আমাৰ মাজত সিদ্ধ হয়। এইটোত আমি জানো যে আমি তেওঁত থাকো আৰু তেওঁ আমাত থাকে, কাৰণ তেওঁ নিজৰ আত্মাৰ পৰা আমাক দিছে। আৰু আমি দেখিছোঁ আৰু সাক্ষ্য দিওঁ যে পিতাই পুত্রক জগতৰ ত্রাণকর্তা হিচাপে পঠিয়াইছে। যিজনে স্বীকাৰ কৰে যে যীচু ঈশ্বৰৰ পুত্র, ঈশ্বৰ তেওঁত থাকে আৰু তেওঁ ঈশ্বৰত থাকে। আৰু আমি জানিছোঁ আৰু বিশ্বাস কৰিছোঁ সেই প্রেম যিটো ঈশ্বৰে আমাৰ মাজত ৰাখিছে। ঈশ্বৰ প্রেম, আৰু যি প্রেমত থাকে সি ঈশ্বৰত থাকে আৰু ঈশ্বৰ তাৰ ভিতৰত থাকে। এইটোৰ দ্বাৰা আমাৰ সৈতে প্রেম সম্পূর্ণ হৈছে, যাতে বিচাৰৰ দিনত আমি সাহস ৰাখিব পাৰোঁ, কাৰণ তেওঁ যেনেকুৱা আছে, আমিও এই জগতত তেনেকুৱা আছোঁ। ভয় প্রেমত নাথাকে, কিন্তু সম্পূর্ণ প্রেমে ভয়ক বাহিৰ কৰি পেলায়, কাৰণ ভয়ত শাস্তি থাকে, কিন্তু যি জনে ভয় কৰে তেওঁ প্রেমত সম্পূর্ণ হোৱা নাই। আমি তেওঁক ভালপাওঁ, কাৰণ তেওঁ প্রথমে আমাক ভালপাইছিল। যদি কোনোবাই কয় যে মই ঈশ্বৰক প্রেম কৰোঁ, আৰু তেওঁৰ ভাতৃক ঘৃণা কৰে, তেওঁ মিছলীয়া, কিয়নো যিজনে নিজৰ ভাতৃক প্রেম নকৰে যাক তেওঁ দেখিছে, তেওঁ ঈশ্বৰক যাক দেখা নাই কেনেকৈ প্রেম কৰিব পাৰে? আৰু আমাৰ তেওঁৰ পৰা এই আদেশ আছে যাতে যিজনে ঈশ্বৰক প্রেম কৰে তেওঁ নিজৰ ভাইকো প্রেম কৰে।

5

যিকোনো ব্যক্তি যি বিশ্বাস কৰে যে যীচু খ্রীষ্ট, তেওঁ ঈশ্বৰৰ পৰা জন্ম হৈছে, আৰু যিকোনো

ব্যক্তি যি জন্ম দিয়া জনক প্রেম কৰে, তেওঁ তেওঁৰ পৰা জন্ম হোৱা জনকো প্রেম কৰে। এই দ্বাৰা আমি জানো যে আমি ঈশ্বৰৰ সন্তান সকলক ভালপাওঁ, যেতিয়া আমি ঈশ্বৰক ভালপাওঁ আৰু তেওঁৰ আদেশ সকল পালন কৰোঁ। এইটোৰেই ঈশ্বৰৰ প্রেম, যাতে আমি তেওঁৰ আজ্ঞাবোৰ পালন কৰোঁ; আৰু তেওঁৰ আজ্ঞাবোৰ গধুৰ নহয়, কাৰণ ঈশ্বৰৰ পৰা জন্ম হোৱা প্রতিটোৱে জগতক জয় কৰে; আৰু এইটোৰেই সেই বিজয় যিয়ে জগতক জয় কৰিছে, আমাৰ বিশ্বাস। কোনে পৃথিৱীক জয় কৰিছে যদি সেইজন নহয় যিয়ে বিশ্বাস কৰে যে যীশু ঈশ্বৰৰ পুত্র? এইজনেই হৈছে সেইজন যি পানী আৰু তেজৰ মাজেৰে আহিছিল, যীচু খ্রীষ্ট, কেৱল পানীৰে নহয়, কিন্তু পানী আৰু তেজৰ দ্বাৰা, আৰু আত্মাই সাক্ষ্য দিয়ে, কাৰণ আত্মাই হৈছে সত্য। কাৰণ স্বর্গত তিনিজন সাক্ষ্য দিয়া আছে, পিতৃ, বাক্য আৰু পবিত্র আত্মা, আৰু এই তিনিজন এক; আৰু পৃথিৱীত তিনিজন সাক্ষ্য দিয়া আছে, আত্মা আৰু পানী আৰু তেজ, আৰু এই তিনিজন এক। যদি আমি মানুহৰ সাক্ষ্য গ্রহণ কৰোঁ, তেন্তে ঈশ্বৰৰ সাক্ষ্য অধিক মহান, কাৰণ এইটো ঈশ্বৰৰ সাক্ষ্য যিটো তেওঁ নিজৰ পুত্রৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিছে। যিজনে ঈশ্বৰৰ পুত্রত বিশ্বাস কৰে, তেওঁৰ ভিতৰত সেই সাক্ষ্য আছে। যিজনে ঈশ্বৰক বিশ্বাস নকৰে, তেওঁ ঈশ্বৰক মিছলীয়া কৰিছে, কাৰণ তেওঁ ঈশ্বৰে নিজৰ পুত্রৰ বিষয়ে দিয়া সাক্ষ্যত বিশ্বাস কৰা নাই। আৰু এইটো হৈছে সাক্ষ্য যে ঈশ্বৰে আমাক অনন্ত জীৱন দিলে, আৰু এই জীৱন তেওঁৰ পুত্রৰ মাজত আছে। যি জনে পুত্রক ধাৰণ কৰে, তেওঁ জীৱন লাভ কৰে; যি জনে ঈশ্বৰৰ পুত্রক ধাৰণ নকৰে, তেওঁ জীৱন লাভ নকৰে। এই কথাবোৰ মই তোমালোকক লিখিলোঁ যিসকলে ঈশ্বৰৰ পুত্রৰ নামত বিশ্বাস কৰে, যাতে তোমালোকে জানিব পাৰা যে তোমালোকৰ অনন্ত জীৱন আছে, আৰু যাতে তোমালোকে ঈশ্বৰৰ পুত্রৰ নামত বিশ্বাস কৰিব পাৰা। আৰু এয়া সেই মুক্ত-কথন যি আমাৰ তেওঁৰ প্রতি আছে, যে যদি আমি তেওঁৰ ইচ্ছা অনুসাৰে কিবা বিচাৰোঁ, তেন্তে তেওঁ আমাৰ কথা শুনে। আৰু যদি আমি জানো যে তেওঁ আমাৰ কথা শুনে যি আমি বিচাৰো, তেন্তে আমি জানো যে আমাৰ হাতত সেই নিবেদনবোৰ আছে যি আমি তেওঁৰ ওচৰত বিচাৰিছিলো। যদি কোনোবাই তাৰ ভায়েকক পাপ কৰা দেখে, এনে পাপ যি মৃত্যুৰ ফালে নহয়, তেওঁ প্রার্থনা

কৰিব, আৰু তেওঁ তাক জীৱন দিব, তেওঁলোকক যিসকলে মৃত্যুৰ ফালে নহয় এনে পাপ কৰে। মৃত্যুৰ ফালে এটা পাপ আছে; সেই বিষয়ে মই নকওঁ যাতে তেওঁ প্ৰাৰ্থনা কৰে। সকলো অন্যায়েই পাপ, আৰু এনে পাপো আছে যি মৃত্যুৰ দিশে লৈ নাযায়। আমি জানো যে যিসকলে ঈশ্বৰৰ পৰা জন্ম লৈছে তেওঁলোকে পাপ নকৰে, কিন্তু যিজন ঈশ্বৰৰ পৰা জন্ম লৈছে তেওঁ নিজকে ৰক্ষা কৰে, আৰু সেই দুষ্টই তেওঁক স্পৰ্শ নকৰে। আমি জানো যে আমি ঈশ্বৰৰ পৰা আহিছো, আৰু সমগ্ৰ জগত দুষ্টৰ মাজত পৰি আছে। আমি জানো যে ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ আহিছে আৰু আমাক বুদ্ধি দিছে যাতে আমি সত্যক জানিব পাৰো; আৰু আমি সত্যত আছো, তেওঁৰ পুত্ৰ যীশু খ্ৰীষ্টত। এওঁ হৈছে প্ৰকৃত ঈশ্বৰ আৰু অনন্ত জীৱন। শিশুসকল, নিজকে সেই মূৰ্তিবোৰৰ পৰা ৰক্ষা কৰা, আমেন।

আদিপুস্তক

1

আৰম্ভণিত ঈশ্বৰে আকাশ আৰু পৃথিৱী সৃষ্টি কৰিলে। কিন্তু পৃথিৱী অদৃশ্য আৰু অসংগঠিত আছিল, আৰু অন্ধকাৰ অগাধ জলৰ ওপৰত আছিল, আৰু ঈশ্বৰৰ আত্মা জলৰ ওপৰত বিচৰণ কৰিছিল। আৰু ঈশ্বৰে ক'লে, পোহৰ হওক, আৰু পোহৰ হ'ল। আৰু ঈশ্বৰে পোহৰ দেখিলে যে ই ভাল, আৰু ঈশ্বৰে পোহৰৰ আৰু আন্ধাৰৰ মাজত পৃথক কৰিলে। আৰু ঈশ্বৰে পোহৰক দিন বুলি মাতিলে, আৰু আন্ধাৰক ৰাতি বুলি মাতিলে। আৰু সন্ধিয়া হ'ল, আৰু ৰাতিপুৱা হ'ল, এক দিন। আৰু ঈশ্বৰে ক'লে, পানীৰ মাজত এটা আকাশমণ্ডল হওক, আৰু ই পানী আৰু পানীৰ মাজত বিভাজন কৰক, আৰু তেনেদৰেই হ'ল। আৰু ঈশ্বৰে দৃঢ়তল সৃষ্টি কৰিলে, আৰু ঈশ্বৰে দৃঢ়তলৰ তলত থকা পানী আৰু দৃঢ়তলৰ ওপৰত থকা পানীৰ মাজত পৃথক কৰিলে। আৰু ঈশ্বৰে সেই দৃঢ়তাক স্বৰ্গ বুলি মাতিলে, আৰু ঈশ্বৰে দেখিলে যে সেয়া সুন্দৰ, আৰু সন্ধিয়া হ'ল, আৰু পুৱা হ'ল, দ্বিতীয় দিন। আৰু ঈশ্বৰে ক'লে, আকাশৰ তলৰ পানী এক সমাবেশত গোট খাওক, আৰু শুকান ভূমি দেখা দিয়ক, আৰু এনেদৰে হ'ল, আৰু আকাশৰ তলৰ পানী সিহঁতৰ সমাবেশবোৰত গোট খালে, আৰু শুকান ভূমি দেখা দিলে। আৰু ঈশ্বৰে শুকান ভূমিক মাতিলে পৃথিৱী, আৰু পানীৰ সংগ্ৰহবোৰক মাতিলে সাগৰ, আৰু ঈশ্বৰে দেখিলে যে সেয়া ভাল। আৰু ঈশ্বৰে ক'লে,

পৃথিৱীয়ে তৃণৰ বনস্পতি অংকুৰিত কৰক, যি বীজ সিঁচে জাতি অনুসাৰে আৰু সাদৃশ্য অনুসাৰে, আৰু ফলদায়ক গছ যি ফল উৎপন্ন কৰে, যাৰ বীজ তাৰ ভিতৰত থাকে জাতি অনুসাৰে পৃথিৱীৰ ওপৰত। আৰু এনেদৰেই হ'ল। আৰু ভূমিয়ে বনৌষধি উৎপন্ন কৰিলে— ঘাঁহৰ যি বীজ সিঁচে নিজ জাতি অনুসৰি আৰু নিজ সাদৃশ্য অনুসৰি, আৰু ফলৱন্ত গছ যি ফল উৎপাদন কৰে, যাৰ বীজ তাৰ ভিতৰত থাকে নিজ জাতি অনুসৰি ভূমিৰ ওপৰত। আৰু ঈশ্বৰে দেখিলে যে এয়া ভাল। আৰু সন্ধিয়া হ'ল, আৰু পুৱা হ'ল, তৃতীয় দিন। আৰু ঈশ্বৰে ক'লে, পৃথিৱীৰ ওপৰত পোহৰ দিবলৈ আকাশৰ মহাকাশত জ্যোতিসমূহ হওক, দিন আৰু ৰাতিৰ মাজত পৃথক কৰিবলৈ, আৰু সেইবোৰ চিহ্ন, সময়, দিন আৰু বছৰৰ বাবে হওক। আৰু সিহঁত স্বৰ্গৰ আকাশমণ্ডলত পোহৰ হওক, যাতে পৃথিৱীৰ ওপৰত পোহৰ দিয়ে, আৰু এইদৰে ঘটিল। আৰু ঈশ্বৰে দুটা মহান পোহৰ সৃষ্টি কৰিলে, ডাঙৰ পোহৰটো দিনৰ শাসনৰ বাবে, আৰু সৰু পোহৰটো ৰাতিৰ শাসনৰ বাবে, আৰু তৰাবোৰো। আৰু ঈশ্বৰে সিহঁতক আকাশৰ মণ্ডলত স্থাপন কৰিলে, যাতে পৃথিৱীৰ ওপৰত পোহৰ দিয়ে, আৰু দিন আৰু ৰাতিৰ ওপৰত শাসন কৰে, আৰু পোহৰৰ আৰু আন্ধাৰৰ মাজত পৃথক কৰে; আৰু ঈশ্বৰে দেখিলে যে ভাল। আৰু সন্ধ্যা হ'ল আৰু পুৱা হ'ল, চতুৰ্থ দিন। আৰু ঈশ্বৰে ক'লে, পানীয়ে জীৱিত প্ৰাণীবোৰ উলিয়াই আনক, আৰু চৰাইবোৰ পৃথিৱীৰ ওপৰত আকাশৰ মণ্ডলত উৰি ফুৰক, আৰু তেনেদৰে হ'ল। আৰু ঈশ্বৰে বৃহৎ সাগৰীয় জীৱবোৰ সৃষ্টি কৰিলে, আৰু পানীয়ে উলিয়াই অনা বগাই যোৱা জন্তুবোৰৰ সকলো প্ৰাণ সিহঁতৰ প্ৰকাৰ অনুসৰি, আৰু প্ৰতিটো ডেউকা থকা চৰাই জাতি অনুসৰি সৃষ্টি কৰিলে, আৰু ঈশ্বৰে দেখিলে যে সেইবোৰ ভাল। আৰু ঈশ্বৰে তেওঁলোকক আশীৰ্বাদ কৰি কৈছিল, বৃদ্ধি হোৱা আৰু বহুগুণিত হোৱা, আৰু সাগৰবোৰৰ পানী পূৰ্ণ কৰা, আৰু চৰাইবোৰ পৃথিৱীৰ ওপৰত বহুগুণিত হওক। আৰু সন্ধিয়া হ'ল, আৰু পুৱা হ'ল, পঞ্চম দিন। আৰু ঈশ্বৰে ক'লে, পৃথিৱীয়ে জাতি অনুসাৰে জীৱিত আত্মা উলিয়াই আনক—চাৰিভৰীয়া জন্তু, বগাই ফুৰা প্ৰাণী আৰু পৃথিৱীৰ বনৰীয়া জন্তু জাতি অনুসাৰে। আৰু তেনেদৰেই হ'ল। আৰু ঈশ্বৰে পৃথিৱীৰ বনৰীয়া জন্তুবোৰ নিজ নিজ জাতি অনুসাৰে, পশুধনবোৰ সিহঁতৰ জাতি অনুসাৰে, আৰু পৃথিৱীৰ সকলো বগাই

ফুৰা প্ৰাণীবোৰ নিজ নিজ জাতি অনুসাৰে সৃষ্টি কৰিলে, আৰু ঈশ্বৰে দেখিলে যে সেয়া ভাল। আৰু ঈশ্বৰে ক'লে, আমি আমাৰ প্ৰতিমূৰ্তি আৰু সাদৃশ্য অনুসাৰে মানুহ সৃষ্টি কৰোঁ, আৰু তেওঁলোকে সাগৰৰ মাছ, আকাশৰ চৰাই, পশু, সমগ্ৰ পৃথিৱী আৰু পৃথিৱীৰ ওপৰত বগাই ফুৰা সকলো প্ৰাণীৰ ওপৰত শাসন কৰক। আৰু ঈশ্বৰে মানুহক সৃষ্টি কৰিলে, ঈশ্বৰৰ প্ৰতিমূৰ্তি অনুসৰি তাক সৃষ্টি কৰিলে, পুৰুষ আৰু স্ত্ৰী তেওঁলোকক সৃষ্টি কৰিলে। আৰু ঈশ্বৰে তেওঁলোকক আশীৰ্বাদ কৰি ক'লে, বৃদ্ধি হোৱা আৰু বহুগুণিত হোৱা, আৰু পৃথিৱীখন পূৰ্ণ কৰা, আৰু ইয়াক বশীভূত কৰা, আৰু সাগৰৰ মাছবোৰৰ, আৰু আকাশৰ চৰাইবোৰৰ, আৰু সকলো পশুবোৰৰ, আৰু সমগ্ৰ পৃথিৱীৰ, আৰু পৃথিৱীৰ ওপৰত বগাই যোৱা সকলো বগাই যোৱা প্ৰাণীবোৰৰ ওপৰত শাসন কৰা। আৰু ঈশ্বৰে ক'লে, চোৱা মই তোমালোকক দিছো সকলো বীজ সিঁচা ঘাঁহ যি বীজ সিঁচে, যি সকলো পৃথিৱীৰ ওপৰত আছে; আৰু সকলো গছ, যাৰ নিজৰ ভিতৰত বীজ সিঁচা ফল আছে, তোমালোকৰ বাবে খাদ্য হ'ব, আৰু পৃথিৱীৰ সকলো বনৰীয়া জন্তুৰ বাবে, আৰু আকাশৰ সকলো চৰাইৰ বাবে, আৰু পৃথিৱীৰ ওপৰত বগাই ফুৰা সকলো বগাই ফুৰা প্ৰাণীৰ বাবে, যাৰ নিজৰ ভিতৰত জীৱনৰ আত্মা আছে, আৰু সকলো সেউজীয়া ঘাঁহ খাদ্যৰ বাবে; আৰু এনেদৰে হ'ল। আৰু ঈশ্বৰে যিমান সৃষ্টি কৰিছিল সেই সকলো দেখিলে, আৰু চোৱা, অতি ভাল আছিল, আৰু সন্ধিয়া হ'ল, আৰু পুৱা হ'ল, ষষ্ঠ দিন।

2

আৰু স্বৰ্গ আৰু পৃথিৱী সম্পূৰ্ণ কৰা হ'ল, আৰু তেওঁলোকৰ সকলো জগত। আৰু ঈশ্বৰে ষষ্ঠ দিনত তেওঁৰ কাৰ্যসমূহ সম্পূৰ্ণ কৰিলে যিবোৰ তেওঁ কৰিছিল, আৰু সপ্তম দিনত তেওঁৰ সকলো কাৰ্যৰ পৰা বিশ্ৰাম ল'লে যিবোৰ তেওঁ কৰিছিল। আৰু ঈশ্বৰে সপ্তম দিনটো আশীৰ্বাদ কৰিলে আৰু ইয়াক পবিত্ৰ কৰিলে, কাৰণ এই দিনত তেওঁ নিজৰ সকলো কৰ্মৰ

পৰা বিশ্ৰাম ল'লে, যিবোৰ ঈশ্বৰে কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিছিল। এইটো স্বৰ্গ আৰু পৃথিৱীৰ উৎপত্তিৰ পুথি, যেতিয়া ই হ'ল, যি দিনা প্ৰভু ঈশ্বৰে স্বৰ্গ আৰু পৃথিৱী সৃষ্টি কৰিলে, আৰু পথাৰৰ সকলো সেউজীয়া গছ পৃথিৱীত হোৱাৰ আগতে, আৰু পথাৰৰ সকলো ঘাঁহ গজাৰ আগতে; কিয়নো ঈশ্বৰে পৃথিৱীত বৰষুণ দিয়া নাছিল, আৰু মানুহ ইয়াক কৰ্ষণ কৰিবলৈ নাছিল। পানীৰ উৎস এটা পৃথিৱীৰ পৰা উঠি আছিল, আৰু সমগ্ৰ পৃথিৱীৰ পৃষ্ঠভাগ পানী দিছিল। আৰু ঈশ্বৰে পৃথিৱীৰ ধূলিৰ পৰা মানুহক গঠন কৰিলে, আৰু তেওঁৰ মুখত জীৱনৰ নিশ্বাস ফুঁ মাৰিলে, আৰু মানুহ জীৱিত আত্মা হ'ল। আৰু ঈশ্বৰে পূবদিশত এদনত এখন স্বৰ্গ ৰোপণ কৰিলে, আৰু তেওঁ যি মানুহক গঢ়িছিল তাক তাত ৰাখিলে। আৰু ঈশ্বৰে পৃথিৱীৰ পৰা সকলো গছ উৎপন্ন কৰিলে যি দৃষ্টিত সুন্দৰ আৰু খাদ্যৰ বাবে ভাল, আৰু জীৱনৰ গছ স্বৰ্গৰ মাজত, আৰু ভাল আৰু মন্দৰ জ্ঞান পাবলৈ গছ। এখন নদী ইডেনৰ পৰা ওলাই গৈ স্বৰ্গ পানী দিয়ে, আৰু তাৰ পৰা সেইখন চাৰিটা শাখাত বিভক্ত হয়। এটাৰ নাম ফিচোন, এইটোৱে হবিলা ভূমিখন সম্পূৰ্ণৰূপে ঘূৰি আছে, তাতে সোণ আছে। সেই ভূমিৰ সোণ উত্তম, আৰু তাত মণি আৰু সেউজীয়া পাথৰ পোৱা যায়। আৰু দ্বিতীয় নদীৰ নাম গীহোন, এইটো যি ইথিঅ'পিয়াৰ সকলো ভূমি ঘূৰি আছে। আৰু তৃতীয় নদীখন টাইগ্ৰিছ, যিখন অসিৰীয়সকলৰ বিপৰীতে বৈ যায়, আৰু চতুৰ্থ নদীখন ইউফ্ৰেটিছ। আৰু প্ৰভু ঈশ্বৰে মানুহক ল'লে যাক তেওঁ গঠন কৰিছিল, আৰু তাক আনন্দৰ স্বৰ্গত স্থাপন কৰিলে, তাক কাম কৰিবলৈ আৰু ৰক্ষা কৰিবলৈ। আৰু প্ৰভু ঈশ্বৰে আদমক আদেশ দি কৈছিল, স্বৰ্গৰ ভিতৰত থকা সকলো গছৰ পৰা তুমি খাই খাবা। কিন্তু ভাল আৰু বেয়া জনা গছৰ পৰা তোমালোকে নাখাবা, কাৰণ যি দিনা তোমালোকে তাৰ পৰা খাবা, সেই দিনা তোমালোক নিশ্চয়ে মৃত্যুমুখত পৰিবা। আৰু প্ৰভু ঈশ্বৰে ক'লে, মানুহ অকলে থকাটো ভাল নহয়, আহক আমি তেওঁৰ বাবে তেওঁৰ অনুৰূপ এজন সহায়ক বনাওঁ। আৰু ঈশ্বৰে এতিয়াও পৃথিৱীৰ পৰা পথাৰৰ সকলো বনৰীয়া জন্তু আৰু আকাশৰ সকলো চৰাই গঠন কৰিলে, আৰু সিহঁতক আদমৰ ওচৰলৈ আনিলে, চাবলৈ যে তেওঁ সিহঁতক কি মাতিব, আৰু আদমে যিকোনো জীৱিত আত্মাক যি নামেৰে মাতিলে, সেইটোৱেই তাৰ নাম হ'ল। আৰু আদমে

সকলো পশুধন, আকাশৰ সকলো চৰাই আৰু পথাৰৰ সকলো বনৰীয়া জন্তুক নাম দিলে, কিন্তু আদমৰ বাবে তেওঁৰ সদৃশ কোনো সহায়ক পোৱা নগ'ল। আৰু ঈশ্বৰে আদমৰ ওপৰত এক ঘোৰ নিদ্ৰা স্থাপন কৰিলে আৰু তেওঁ নিদ্ৰিত হ'ল, আৰু তেওঁৰ এটা কাষৰ হাড় ল'লে আৰু তাৰ সলনি মাংস পূৰ্ণ কৰিলে। আৰু ঈশ্বৰে আদমৰ পৰা লোৱা পাঁজৰডাল এগৰাকী মহিলা হিচাপে নিৰ্মাণ কৰিলে, আৰু তাইক আদমৰ ওচৰলৈ আনিলে। আৰু আদমে ক'লে, এই এতিয়া মোৰ হাড়ৰ পৰা হাড় আৰু মোৰ মাংসৰ পৰা মাংস, এই মহিলা বুলি মতা হ'ব, কাৰণ এই তাইৰ পুৰুষৰ পৰা লোৱা হৈছিল। এই কাৰণে এজন মানুহে তেওঁৰ পিতৃ-মাতৃক এৰি নিজৰ পত্নীৰ লগত সংযুক্ত হ'ব, আৰু তেওঁলোক দুয়ো এক শৰীৰ হ'ব। আৰু আদম আৰু তেওঁৰ স্ত্ৰী দুয়ো নগ্ন আছিল, আৰু তেওঁলোক লজ্জিত নাছিল।

3

সেই সাপটো আছিল পৃথিৱীৰ ওপৰত থকা সকলো জন্তুৰ মাজত সবাতোকৈ বুদ্ধিমান, যিবোৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে বনাইছিল, আৰু সেই সাপে মহিলাগৰাকীক ক'লে, কি, ঈশ্বৰে ক'লে নেকি যে তোমালোকে স্বৰ্গৰ সকলো গছৰ পৰা নাখাবা? আৰু মহিলাগৰাকীয়ে সাপটোক ক'লে, স্বৰ্গৰ গছৰ ফল আমি খাম। কিন্তু যি গছ স্বৰ্গৰ মাজত আছে সেই গছৰ ফলৰ পৰা ঈশ্বৰে ক'লে, তোমালোকে তাৰ পৰা নাখাবা, আৰু তাক স্পৰ্শও নকৰিবা, যাতে তোমালোক নমৰা। আৰু সাপে মহিলাক ক'লে: তোমালোক মৃত্যুৰে নমৰিবা। কিয়নো ঈশ্বৰে জানিছিল যে যিদিনা তোমালোকে তাৰ পৰা খাবা, তোমালোকৰ চকু খোলা হ'ব, আৰু তোমালোক দেৱতাসকলৰ দৰে হ'বা, ভাল আৰু বেয়া জানি। আৰু সেই মহিলাগৰাকীয়ে দেখিলে যে সেই গছজোপা খাদ্যৰ বাবে ভাল, আৰু চকুৰ বাবে চাবলৈ আনন্দদায়ক, আৰু বুজিবলৈ সুন্দৰ আছিল, আৰু তাই তাৰ ফল লৈ খালে, আৰু তাইৰ লগত থকা তাইৰ স্বামীকো দিলে, আৰু তেওঁলোকে খালে। আৰু দুয়োজনৰ চকু মুকলি

হ'ল, আৰু তেওঁলোকে জানিলে যে তেওঁলোক নগ্ন আছিল, আৰু তেওঁলোকে ডিমৰু গছৰ পাত চিলাই কৰিলে, আৰু নিজৰ বাবে কঁকালত পিন্ধা কাপোৰ বনালে। আৰু তেওঁলোকে সন্ধিয়া স্বৰ্গত খোজকঢ়া প্ৰভু ঈশ্বৰৰ কণ্ঠস্বৰ শুনিলে, আৰু আদম আৰু তেওঁৰ স্ত্ৰী প্ৰভু ঈশ্বৰৰ মুখৰ পৰা স্বৰ্গৰ গছৰ মাজত লুকাল। আৰু প্ৰভু ঈশ্বৰে আদমক মাতিলে, আৰু তেওঁক ক'লে, আদম, তুমি ক'ত আছা? আৰু তেওঁক ক'লে, মই স্বৰ্গোদ্যানত খোজকাঢ়ি থকা তোমাৰ কণ্ঠ শুনিলোঁ, আৰু ভয় খালোঁ কাৰণ মই নগ্ন আছোঁ, আৰু লুকালোঁ। আৰু ঈশ্বৰে তেওঁক ক'লে, কোনে তোমাক জনালে যে তুমি নগ্ন, যদি সেই গছৰ পৰা নহয়, যাৰ বিষয়ে মই তোমাক আদেশ দিছিলোঁ যে কেৱল এইটোৰ পৰা নাখাবা, তুমি সেইটোৰ পৰা খালা নেকি? আৰু আদমে ক'লে, যি মহিলা তুমি মোৰ লগত দিছিলা, তাই মোক গছৰ পৰা দিলে, আৰু মই খালোঁ। আৰু প্ৰভু ঈশ্বৰে মহিলাগৰাকীক ক'লে: তুমি এইটো কি কৰিলা? আৰু মহিলাগৰাকীয়ে ক'লে, সাপটোৱে মোক প্ৰতাৰণা কৰিলে, আৰু মই খালোঁ। আৰু প্ৰভু ঈশ্বৰে সাপক ক'লে, যিহেতু তুমি এই কাম কৰিলা, তুমি সকলো পশু আৰু পৃথিৱীৰ সকলো বনৰীয়া জন্তুৰ মাজত অভিশপ্ত হ'বা, তুমি তোমাৰ বুকু আৰু পেটেৰে যাবা, আৰু তোমাৰ জীৱনৰ সকলো দিন মাটি খাবা। আৰু মই শত্ৰুতা স্থাপন কৰিম তোমাৰ আৰু সেই মহিলাৰ মাজত, আৰু তোমাৰ বীজৰ আৰু তাইৰ বীজৰ মাজত। সি তোমাৰ মূৰ চূৰ্ণ কৰিব, আৰু তুমি তাৰ গোৰোহা চূৰ্ণ কৰিবা। আৰু তাই মহিলাক কৈছিল, মই তোমাৰ বেদনাবোৰ গুণে গুণে বৃদ্ধি কৰিম, আৰু তোমাৰ কাতৰণি, বেদনাত তুমি সন্তান জন্ম দিবা, আৰু তোমাৰ পুৰুষৰ প্ৰতি তোমাৰ ঘূৰি যোৱা হ'ব, আৰু সি তোমাৰ ওপৰত শাসন কৰিব। কিন্তু আদামক ক'লে, যিহেতু তুমি তোমাৰ পত্নীৰ কথা শুনিলা, আৰু সেই গছৰ পৰা খালা, যাৰ বিষয়ে মই তোমাক আদেশ দিছিলোঁ যে কেৱল ইয়াৰ পৰা নাখাবা, তাৰ পৰা তুমি খালা, অভিশপ্ত হওক ভূমি তোমাৰ কৰ্মত, দুখৰ মাজত তুমি ইয়াক খাবা তোমাৰ জীৱনৰ সকলো দিন। কাঁইট আৰু কাঁইটীয়া গছ তোমাৰ বাবে গজিব, আৰু তুমি পথাৰৰ ঘাঁহ খাবা। তোমাৰ মুখৰ ঘামেৰে তুমি তোমাৰ আহাৰ খাবা, যেতিয়ালৈকে তুমি সেই মাটিলৈ উভতি নাযোৱা য'ৰ পৰা তোমাক লোৱা হৈছিল, কাৰণ তুমি মাটি, আৰু মাটিলৈকে তুমি উভতি যাবা। আৰু

আদমে তেওঁৰ পত্নীৰ নাম জীৱন ৰাখিলে, কাৰণ তেওঁ সকলো জীৱিতৰ মাতৃ। আৰু প্ৰভু ঈশ্বৰে আদম আৰু তেওঁৰ তিৰোতাৰ বাবে চামৰাৰ কোট তৈয়াৰ কৰিলে আৰু তেওঁলোকক পিন্ধালে। আৰু ঈশ্বৰে ক'লে, চোৱা, আদম আমাৰ মাজৰ এজনৰ দৰে হৈ গৈছে, ভাল আৰু মন্দ জানিবলৈ। আৰু এতিয়া, তেওঁ কেতিয়াও যাতে নিজৰ হাত প্ৰসাৰিত নকৰে আৰু জীৱন বৃক্ষৰ পৰা নলয় আৰু নাখায়, আৰু চিৰকাললৈ জীয়াই নাথাকে। আৰু প্ৰভু ঈশ্বৰে তেওঁক বিলাসিতাৰ স্বৰ্গৰ পৰা বাহিৰলৈ পঠিয়াই দিলে, সেই ভূমি কাম কৰিবলৈ যাৰ পৰা তেওঁক লোৱা হৈছিল। আৰু তেওঁ আদমক বিতাড়িত কৰিলে, আৰু তাক বিলাসৰ স্বৰ্গৰ বিপৰীতে বসতি কৰালে, আৰু কৰ্ত্তবসকলক নিযুক্ত কৰিলে, আৰু ঘূৰি থকা জ্বলন্ত তৰোৱালক জীৱনৰ গছৰ পথ ৰক্ষা কৰিবলৈ।

4

Adam-এ কিন্তু তেওঁৰ স্ত্ৰী Eve-ক জানিলে, আৰু তাই গৰ্ভধাৰণ কৰি Cain-ক জন্ম দিলে, আৰু ক'লে, মই ঈশ্বৰৰ দ্বাৰা এজন মানুহ লাভ কৰিলোঁ। আৰু তাই তাৰ ভাতৃ আবেলক জন্ম দিলে, আৰু আবেল মেৰ-ছাগৰ ৰখীয়া হ'ল, কিন্তু কয়িন ভূমিত কাম কৰা লোক আছিল। আৰু দিনবোৰৰ পিছত এনে হ'ল যে কেইনে মাটিৰ ফলবোৰৰ পৰা প্ৰভুলৈ বলিদান আনিলে। আৰু আবেলেও নিজে তেওঁৰ মেৰ-ছাগবোৰৰ প্ৰথমজাতবোৰৰ পৰা আৰু সিহঁতৰ চৰ্বিবোৰৰ পৰা আনিলে। আৰু ঈশ্বৰে আবেলৰ ওপৰত আৰু তেওঁৰ উপহাৰবোৰৰ ওপৰত দৃষ্টি কৰিলে। কিন্তু কাইনৰ ওপৰত আৰু তেওঁৰ বলিদানবোৰৰ ওপৰত মনোযোগ নিদিলে, আৰু কাইন অতিশয় দুখিত হ'ল, আৰু তেওঁৰ মুখ নিচেই নামি গ'ল। আৰু প্ৰভু ঈশ্বৰে কয়িনক ক'লে, তুমি কিয় ইমান দুখী হ'লা, আৰু তোমাৰ মুখ কিয় নামি গ'ল? তুমি যদি শুদ্ধভাৱে উৎসৰ্গ কৰা, কিন্তু শুদ্ধভাৱে ভাগ নকৰা, তুমি পাপ কৰা নাই নে? শান্ত হোৱা; তাৰ ঘূৰণ তোমাৰ ফালে হ'ব, আৰু তুমি তাৰ ওপৰত শাসন কৰিবা।

আৰু কেইনে তেওঁৰ ভাই আবেলক ক'লে, আহা আমি সমতললৈ যাওঁ। আৰু যেতিয়া তেওঁলোক সমতলত আছিল, কেইনে তেওঁৰ ভাই আবেলৰ ওপৰত উঠি তেওঁক হত্যা কৰিলে। আৰু প্ৰভু ঈশ্বৰে কয়িনক ক'লে, ক'ত আছে হাবিল, তোমাৰ ভাই? আৰু তেওঁ ক'লে, মই নাজানো; মই জানো মোৰ ভায়েকৰ ৰখীয়া? আৰু প্ৰভুৱে ক'লে, তুমি কি কৰিলা? তোমাৰ ভায়েকৰ তেজৰ মাত মাটিৰ পৰা মোৰ ওচৰলৈ চিঞৰি আছে। আৰু এতিয়া তুমি পৃথিৱীৰ পৰা অভিশপ্ত, যি পৃথিৱীয়ে তোমাৰ হাতৰ পৰা তোমাৰ ভাইৰ তেজ গ্ৰহণ কৰিবলৈ নিজৰ মুখ খুলিলে। যেতিয়া তুমি ভূমি কৰ্ষণ কৰিবা, আৰু সি নিজৰ শক্তি তোমাক দিবলৈ যোগ নকৰিব, তুমি কেঁকনি আৰু কঁপনিৰে পৃথিৱীৰ ওপৰত থাকিবা। আৰু কয়িনে প্ৰভু ঈশ্বৰক ক'লে, মোৰ দোষ ক্ষমা পোৱাতকৈ অধিক ডাঙৰ। যদি তুমি মোক আজি পৃথিৱীৰ মুখৰ পৰা নিক্ষেপ কৰা, আৰু তোমাৰ মুখৰ পৰা মই লুকুৱা হ'ম, আৰু মই পৃথিৱীৰ ওপৰত কেঁকাই আৰু কঁপি থাকিম, আৰু যিকোনো এজনে মোক বিচাৰি পালে মোক মাৰিব। আৰু প্ৰভু ঈশ্বৰে তেওঁক ক'লে, এনে নহয়; যিকোনোৱে কেইনক হত্যা কৰিব, সাতগুণ প্ৰতিশোধ লোৱা হ'ব। আৰু প্ৰভু ঈশ্বৰে কয়িনক এটা চিন দিলে, যাতে তাক বিচাৰি পোৱা সকলোৱে তাক হত্যা নকৰে। কেইনে ঈশ্বৰৰ মুখৰ পৰা বাহিৰ হৈ গ'ল, আৰু এদেমৰ বিপৰীতে নাইদ ভূমিত বাস কৰিলে। আৰু কেইনে তেওঁৰ পত্নীক জানিলে আৰু গৰ্ভৱতী হৈ তাই হনোকক জন্ম দিলে। আৰু তেওঁ এখন চহৰ নিৰ্মাণ কৰি আছিল আৰু তেওঁ চহৰখনৰ নাম তেওঁৰ পুত্ৰৰ নামত ৰাখিলে, হনোক। এনোকৰ গাইদাদ জন্ম হ'ল, আৰু গাইদাদে মহললেলক জন্ম দিলে, আৰু মহললেলে মথুচেলাক জন্ম দিলে, আৰু মথুচেলাই লেমকক জন্ম দিলে। আৰু লেমকে নিজৰ বাবে দুগৰাকী পত্নী ল'লে, এজনীৰ নাম আদা, আৰু দ্বিতীয়জনীৰ নাম চিল্লা। আৰু আদাই যোবেলক জন্ম দিলে, এই আছিল তম্বুত বাস কৰা পশুপালকসকলৰ পিতা। আৰু তাৰ ভাইৰ নাম যুবাল, এই আছিল যিজনে বীণা আৰু বাদ্যযন্ত্ৰ আবিষ্কাৰ কৰিছিল। জিল্লাই আৰু নিজেই থ'বেলক জন্ম দিলে আৰু তেওঁ পিতলৰ আৰু লোহাৰ হাতুৰীৰে কোবোৱা কমাৰ আছিল থ'বেলৰ ভনী আছিল নোৱেমা। লামেখে তেওঁৰ নিজৰ পত্নীসকলক কৈছিল, আদা আৰু চিল্লা, মোৰ মাত শুনা, লামেখৰ পত্নীসকল,

মোৰ কথাবোৰ কাণ দিয়া, কাৰণ মই এজন মানুহক হত্যা কৰিছিলোঁ মোৰ ঘাৰ বাবে, আৰু এজন যুৱকক মোৰ ঘাৰ বাবে। যে কাইনৰ পৰা সাতবাৰ প্ৰতিশোধ লোৱা হৈছে, কিন্তু লেমকৰ পৰা সত্তৰবাৰ সাত। আদমে তেওঁৰ পত্নী ইভক জানিলে, আৰু তাই গৰ্ভধাৰণ কৰি এটি পুত্ৰ জন্ম দিলে, আৰু তেওঁ তাৰ নাম চেথ ৰাখিলে, কৈছিল, কিয়নো ঈশ্বৰে মোক আবেলৰ সলনি আন সন্তান দিলে, যাক কয়িনে হত্যা কৰিছিল। আৰু শেথৰ এটা পুত্ৰ হ'ল, আৰু তেওঁ তাৰ নাম ইনোচ ৰাখিলে। এই জনে প্ৰভু ঈশ্বৰৰ নাম আহ্বান কৰিবলৈ আশা কৰিলে।

5

এইখন মানুহৰ উৎপত্তিৰ কিতাপ; যি দিনা ঈশ্বৰে আদমক সৃষ্টি কৰিছিল, ঈশ্বৰৰ প্ৰতিমূৰ্তি অনুসাৰে তেওঁ তেওঁক সৃষ্টি কৰিছিল; পুৰুষ আৰু স্ত্ৰী তেওঁ তেওঁলোকক সৃষ্টি কৰিছিল; আৰু তেওঁ তেওঁলোকক আশীৰ্বাদ কৰিছিল; আৰু তেওঁ তেওঁলোকৰ নাম আদম ৰাখিছিল, যি দিনা তেওঁ তেওঁলোকক সৃষ্টি কৰিছিল। আদম ত্ৰিশ আৰু দুশ বছৰ জীয়াই আছিল, আৰু তেওঁৰ ৰূপ অনুসৰি আৰু তেওঁৰ প্ৰতিমূৰ্তি অনুসৰি এজনক জন্ম দিলে, আৰু তেওঁৰ নাম চেথ ৰাখিলে। আদমে ছেথক জন্ম দিয়াৰ পাছত সাতশ বছৰ জীয়াই আছিল, আৰু তেওঁৰ পুত্ৰ আৰু কন্যা জন্ম হ'ল। আৰু আদমে জীয়াই থকা সকলো দিন ন শ ত্ৰিশ বছৰ হ'ল, আৰু তেওঁ মৃত্যু হ'ল। শেথ পাঁচশ বছৰ জীয়াই আছিল, আৰু তেওঁ এনোচক জন্ম দিলে। আৰু চেথে এনোচক জন্ম দিয়াৰ পাছত সাতশ সাত বছৰ জীয়াই আছিল, আৰু তেওঁৰ পুত্ৰ আৰু কন্যা জন্ম হ'ল। আৰু চেথৰ সকলো আয়ুস নশ বাৰ বছৰ হ'ল, আৰু তেওঁৰ মৃত্যু হ'ল। আৰু এনোচে এশ নব্বৈ বছৰ জীয়াই আছিল, আৰু কৈনানক জন্ম দিলে। আৰু এনোচে কৈনানক জন্ম দিয়াৰ পাছত সাত শ পোন্ধৰ বছৰ জীয়াই আছিল, আৰু পুত্ৰ আৰু কন্যাসকলক জন্ম দিলে। আৰু এনোচৰ সকলো আয়ুস পাঁচশ ন বছৰ হ'ল, আৰু তেওঁৰ

মৃত্যু হ'ল। আৰু কৈনান এশ সত্তৰ বছৰ জীয়াই আছিল আৰু মহললেলক জন্ম দিলে। আৰু কৈনানে মহললেলক জন্ম দিয়াৰ পাছত সাতশ চল্লিশ বছৰ জীয়াই আছিল, আৰু তেওঁৰ পুত্ৰ আৰু কন্যা জন্ম হ'ল। আৰু কৈনানৰ সকলো দিন দশ বছৰ আৰু ন শ বছৰ হ'ল, আৰু তেওঁ মৰিল। আৰু মহললেল এশ পয়ষষ্ঠি বছৰ জীয়াই আছিল, আৰু যাৰেদক জন্ম দিলে। আৰু মহললেলে জাৰেদক জন্ম দিয়াৰ পাছত সাত শ ত্ৰিশ বছৰ জীয়াই আছিল, আৰু তেওঁৰ পুত্ৰ আৰু কন্যা জন্ম হ'ল। আৰু মহললেলৰ সকলো দিন পাঁচশ পঁচানব্বৈ বছৰ হ'ল, আৰু তেওঁ মৰিল। আৰু যাৰেদ এশ বাষষ্ঠি বছৰ জীয়াই আছিল, আৰু হনোকক জন্ম দিলে। আৰু যাৰেদে এনোকক জন্ম দিয়াৰ পাছত আঠশ বছৰ জীয়াই আছিল, আৰু তেওঁ পুত্ৰ আৰু কন্যাসকলক জন্ম দিলে। আৰু যাৰেদৰ সকলো দিন দুই আৰু ষাঠি আৰু ন শ বছৰ হ'ল, আৰু তেওঁ মৰিল। আৰু এনোক এশ পয়ষষ্ঠি বছৰ জীয়াই আছিল, আৰু মথুচেলাক জন্ম দিলে। এনোকে মথুচেলাক জন্ম দিয়াৰ পাছত ঈশ্বৰৰ লগত খোজ কাঢ়িলে দুশ বছৰ, আৰু পুত্ৰ আৰু কন্যা জন্ম দিলে। আৰু এনোকৰ সকলো দিন পাঁচশ পয়ষষ্ঠি বছৰ হ'ল। আৰু হনোকে ঈশ্বৰক সন্তুষ্ট কৰিলে, আৰু তেওঁক পোৱা নগ'ল, কাৰণ ঈশ্বৰে তেওঁক স্থানান্তৰিত কৰিলে। আৰু মথুচেলহে এশ সাতষষ্ঠি বছৰ জীয়াই আছিল, আৰু লেমকক জন্ম দিলে। আৰু মথুচেলাহে লেমকক জন্ম দিয়াৰ পাছত দুশ দুবছৰ জীয়াই আছিল, আৰু তেওঁৰ পুত্ৰ আৰু কন্যা জন্ম হ'ল। আৰু মথুচেলাহে জীয়াই থকা সকলো দিন ন শ ঊনসত্তৰ বছৰ হ'ল, আৰু তেওঁ মৰিল। আৰু লেমক এশ আশী আট বছৰ জীয়াই আছিল, আৰু এটি পুত্ৰ জন্ম দিলে। আৰু তেওঁ তেওঁৰ নাম নোহ ৰাখিলে, কৈ, এই জনে আমাক আমাৰ কামবোৰৰ পৰা, আৰু আমাৰ হাতৰ কষ্টবোৰৰ পৰা, আৰু সেই পৃথিৱীৰ পৰা বিশ্ৰাম দিব, যি প্ৰভু ঈশ্বৰে শাও দিছিল। আৰু লেমকে নোহক জন্ম দিয়াৰ পাছত পাঁচশ পঁয়ষষ্ঠি বছৰ জীয়াই আছিল, আৰু তেওঁ পুত্ৰ আৰু কন্যাসকলক জন্ম দিলে। আৰু লেমকৰ সকলো দিন সাত শ তিৰেপন্ন বছৰ হ'ল, আৰু তেওঁ মৰিল। আৰু নোহ পাঁচশ বছৰীয়া আছিল, আৰু তেওঁ তিনিজন পুত্ৰ জন্ম দিলে, চেম, হাম, যাফেৎ।

6

আৰু এনে ঘটিল যে যেতিয়া মানুহবোৰ পৃথিৱীৰ ওপৰত বহুত হ'বলৈ আৰম্ভ কৰিলে, আৰু তেওঁলোকৰ জীয়েকবোৰ জন্ম হ'ল। ঈশ্বৰৰ পুত্ৰসকলে মানুহৰ কন্যাসকলক দেখি, যে তেওঁলোক সুন্দৰ আছিল, নিজৰ বাবে স্ত্ৰীসকলক লৈছিল সকলোৰ পৰা, যিবোৰ তেওঁলোকে বাছনি কৰিছিল। আৰু প্ৰভু ঈশ্বৰে ক'লে, মোৰ আত্মা এই মানুহবোৰৰ মাজত চিৰকাললৈ নাথাকিব, কাৰণ তেওঁলোক মাংস, কিন্তু তেওঁলোকৰ দিন হ'ব এশ বিশ বছৰ। কিন্তু দানৱবোৰ সেই দিনবোৰত পৃথিৱীত আছিল, আৰু তাৰ পিছতো, যেতিয়া ঈশ্বৰৰ পুত্ৰসকলে মানুহৰ জীয়ৰীসকলৰ ওচৰলৈ গৈছিল, আৰু তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ বাবে সন্তান জন্ম দিছিল, সেইসকলেই আছিল প্ৰাচীন কালৰ দানৱ, সেই প্ৰখ্যাত লোকসকল। দেখি প্ৰভু ঈশ্বৰে যে পৃথিৱীত মানুহবোৰৰ দুষ্টতা বাঢ়ি গৈছিল, আৰু প্ৰতিজনে নিজৰ হৃদয়ত সকলো দিন যত্নেৰে কেৱল দুষ্ট কথা চিন্তা কৰে। আৰু ঈশ্বৰে বিবেচনা কৰিলে যে তেওঁ পৃথিৱীত মানুহ সৃষ্টি কৰিছিল, আৰু তেওঁ চিন্তা কৰিলে। আৰু ঈশ্বৰে ক'লে, মই মানুহক মচি পেলাম, যাক মই সৃষ্টি কৰিলোঁ, পৃথিৱীৰ মুখৰ পৰা—মানুহৰ পৰা পশুলৈকে, আৰু সৰীসৃপৰ পৰা আকাশৰ চৰাইলৈকে—কাৰণ মই দুখিত যে মই তেওঁলোকক সৃষ্টি কৰিলোঁ। কিন্তু নোহে প্ৰভু ঈশ্বৰৰ সন্মুখত অনুগ্ৰহ পালে। এইবোৰ নোহৰ বংশাৱলী। নোহ এজন ধাৰ্মিক মানুহ আছিল, তেওঁৰ প্ৰজন্মত সিদ্ধ আছিল, নোহে ঈশ্বৰক সন্তুষ্ট কৰিছিল। নোহে তিনি পুত্ৰ জন্ম দিলে: শেম, হাম আৰু যেফৎ। কিন্তু পৃথিৱী ঈশ্বৰৰ সন্মুখত নষ্ট হৈছিল, আৰু পৃথিৱী অন্যায়ৰে পূৰ্ণ হৈছিল। আৰু প্ৰভু ঈশ্বৰে পৃথিৱীখন দেখিলে, আৰু সেয়া ধ্বংস হৈ আছিল, কাৰণ সকলো প্ৰাণীয়ে পৃথিৱীত নিজৰ পথ ধ্বংস কৰিছিল। আৰু প্ৰভু ঈশ্বৰে নোহক ক'লে, সকলো মানুহৰ সময় মোৰ সন্মুখত আহি পৰিছে, কাৰণ তেওঁলোকৰ দ্বাৰা পৃথিৱী অন্যায়েৰে পূৰ্ণ হৈছে, আৰু চোৱা, মই তেওঁলোকক আৰু পৃথিৱীখন ধ্বংস কৰিম। সেয়েহে তুমি তোমাৰ বাবে চাৰিকোণীয়া কাঠৰ পৰা এখন জাহাজ নিৰ্মাণ কৰা, তুমি

জাহাজত বাহ সাজিবা, আৰু তুমি ইয়াক ভিতৰে আৰু বাহিৰে আলকাতৰাৰে ঢাকিবা। আৰু এইদৰে তুমি সেই জাহাজ নির্মাণ কৰিবা: তিনিশ হাত দৈর্ঘ্য, পঞ্চাশ হাত প্রস্থ আৰু ত্রিশ হাত উচ্চতা। একত্রিত কৰি তুমি জাহাজখন নির্মাণ কৰিবা, আৰু ওপৰৰ পৰা এক হাত পৰিমাণত ইয়াক সম্পূর্ণ কৰিবা, আৰু জাহাজৰ দুৱাৰখন কাষত নির্মাণ কৰিবা, তলৰ মহলা, দ্বিতীয় মহলা আৰু তৃতীয় মহলা তুমি ইয়াক নির্মাণ কৰিবা। মই কিন্তু চোৱা, মই ভূমিৰ ওপৰত জলপ্লাৱন আনিছো, আকাশৰ তলত থকা জীৱনৰ আত্মা যাৰ মাজত আছে সেই সকলো প্রাণী ধ্বংস কৰিবলৈ, আৰু পৃথিৱীৰ ওপৰত যিমান আছে, সকলো মৰিব। আৰু মই তোমাৰ সৈতে মোৰ চুক্তি স্থাপন কৰিম, আৰু তুমি জাহাজৰ ভিতৰলৈ প্রৱেশ কৰিবা, তুমি আৰু তোমাৰ পুত্রসকল, আৰু তোমাৰ স্ত্রী, আৰু তোমাৰ পুত্রসকলৰ স্ত্রীসকল তোমাৰ সৈতে। আৰু সকলো পশুধনৰ পৰা, আৰু সকলো বগাই ফুৰা বস্তুৰ পৰা, আৰু সকলো বনৰীয়া জন্তুৰ পৰা, আৰু সকলো মাংসৰ পৰা দুই দুইকৈ তুমি জাহাজৰ ভিতৰলৈ আনিবা, যাতে তুমি তোমাৰ নিজৰ সৈতে জীয়াই ৰাখিব পাৰা; সিহঁত মতা আৰু মাইকী হ'ব। সকলো উৰণীয়া চৰাইৰ পৰা জাতি অনুসাৰে, আৰু সকলো পশুৰ পৰা জাতি অনুসাৰে, আৰু পৃথিৱীৰ ওপৰত বগাই যোৱা সকলো প্রাণীৰ পৰা সিহঁতৰ জাতি অনুসাৰে, প্রতিটোৰে পৰা দুটাকৈ তোমাৰ ওচৰলৈ প্রৱেশ কৰিব তোমাৰ লগত পোষিত হ'বলৈ, মতা আৰু মাইকী। তুমি কিন্তু তোমাৰ বাবে সকলো খাদ্যৰ পৰা লবা যিবোৰ তোমালোকে খাবা, আৰু তুমি সেইবোৰ তোমাৰ ওচৰত গোটাবা, আৰু সেইবোৰ তোমাৰ আৰু সিহঁতৰ বাবে খাদ্য হব। আৰু নোহে সেই সকলো কৰিলে যিমান প্রভু ঈশ্বৰে তেওঁক আদেশ দিছিল, এইদৰে তেওঁ কৰিলে।

7

আৰু প্রভু ঈশ্বৰে নোহক ক'লে, তুমি আৰু তোমাৰ সকলো ঘৰৰ মানুহ জাহাজত সোমোৱা,

কাৰণ এই প্ৰজন্মত মোৰ সন্মুখত তোমাক ধাৰ্মিক দেখিলোঁ। শুদ্ধ পশুবোৰৰ পৰা তোমাৰ ওচৰলৈ সাতোটা সাতোটা মতা আৰু মাইকী আনা, কিন্তু অশুদ্ধ পশুবোৰৰ পৰা দুটা দুটা মতা আৰু মাইকী আনা। আৰু আকাশৰ শুচি পক্ষীসকলৰ পৰা সাত সাত মতা আৰু মাইকী, আৰু অশুচি পক্ষীসকলৰ পৰা দুই দুই মতা আৰু মাইকী, সমগ্ৰ পৃথিৱীৰ ওপৰত বংশ ৰক্ষা কৰিবলৈ। এতিয়াও সাত দিনৰ বাবে মই এই ভূমিৰ ওপৰত বৰষুণ আনিম, চল্লিশ দিন আৰু চল্লিশ ৰাতি, আৰু মই সকলো জীৱিত প্ৰাণীক মচি পেলাম যিবোৰ মই সৃষ্টি কৰিছিলোঁ সমগ্ৰ ভূমিৰ মুখৰ পৰা। আৰু নোহে সকলো কৰিলে, যিমান প্ৰভু ঈশ্বৰে তেওঁক আদেশ দিছিল। নোহ ছশ বছৰীয়া আছিল, আৰু পানীৰ বানপানী পৃথিৱীৰ ওপৰত হ'ল। নোহ আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকল, আৰু তেওঁৰ পত্নী, আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলৰ পত্নীসকল তেওঁৰ সৈতে জাহাজৰ ভিতৰলৈ প্ৰৱেশ কৰিলে, বানপানীৰ পানীৰ কাৰণে। আৰু শুচি চৰাইবোৰৰ পৰা, আৰু অশুচি চৰাইবোৰৰ পৰা, আৰু শুচি পশুবোৰৰ পৰা, আৰু অশুচি পশুবোৰৰ পৰা, আৰু মাটিৰ ওপৰত বগাই ফুৰা সকলোবোৰৰ পৰা, দুই দুই কৰি নোহৰ ওচৰলৈ জাহাজত সোমাল মতা আৰু মাইকী, যেনেকৈ ঈশ্বৰে নোহক আদেশ দিছিল। আৰু সাত দিনৰ পাছত এনে ঘটিল যে প্লাৱনৰ পানী পৃথিৱীৰ ওপৰত আহিল। নোহাৰ জীৱনৰ ছশতম বছৰত, দ্বিতীয় মাহৰ সপ্তম আৰু বিশতম দিনত, সেই দিনটোত অতল গহ্বৰৰ সকলো ঝৰনা ফাটি গ'ল, আৰু স্বৰ্গৰ জলপ্ৰপাতবোৰ খোলা হ'ল। আৰু পৃথিৱীৰ ওপৰত চল্লিশ দিন আৰু চল্লিশ ৰাতি বৰষুণ হ'ল। এই দিনত নোহ, চেম, হাম, যাফেৎ অৰ্থাৎ নোহৰ পুত্ৰসকল, আৰু নোহৰ পত্নী, আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলৰ তিনিগৰাকী পত্নী তেওঁৰ সৈতে জাহাজত প্ৰৱেশ কৰিলে। আৰু সকলো বনৰীয়া জন্তু নিজৰ জাতি অনুসৰি, আৰু সকলো পোহনীয়া জন্তু নিজৰ জাতি অনুসৰি, আৰু পৃথিৱীৰ ওপৰত লৰচৰ কৰা সকলো বগাই যোৱা প্ৰাণী নিজৰ জাতি অনুসৰি, আৰু সকলো উৰা চৰাই নিজৰ জাতি অনুসৰি, নোহৰ ওচৰলৈ জাহাজত সোমাল, দুই দুই কৈ মতা আৰু মাইকী সকলো শৰীৰৰ পৰা, যাৰ ভিতৰত জীৱনৰ আত্মা আছে। আৰু প্ৰৱেশ কৰা পুৰুষ আৰু স্ত্ৰী সকলো প্ৰাণীৰ পৰা প্ৰৱেশ কৰিলে, যেনেকৈ ঈশ্বৰে নোহক আদেশ দিছিল, আৰু প্ৰভু ঈশ্বৰে তেওঁৰ জাহাজখন বাহিৰৰ পৰা বন্ধ কৰিলে। আৰু

পৃথিৱীৰ ওপৰত চল্লিশ দিন আৰু চল্লিশ ৰাতি মহাপ্লাৱন ঘটিল, আৰু পানী বৃদ্ধি পালে, আৰু জাহাজখন তুলিলে, আৰু পৃথিৱীৰ পৰা উত্তোলিত হ'ল। আৰু পানী প্ৰবল হৈছিল, আৰু পৃথিৱীৰ ওপৰত অতিশয় বৃদ্ধি পাইছিল, আৰু জাহাজখন পানীৰ ওপৰত ভাঁহি আছিল। পানী পৃথিৱীৰ ওপৰত অতিশয় প্ৰবল হৈছিল, আৰু আকাশৰ তলত থকা সকলো উচ্চ পৰ্বত ঢাকি পেলালে। পোন্ধৰ হাত ওপৰত পানী উন্নীত হ'ল, আৰু সকলো উচ্চ পৰ্বত ঢাকি পেলালে। আৰু পৃথিৱীৰ ওপৰত চলাচল কৰা সকলো প্ৰাণী মৰিল - পক্ষীসকল, পশুসকল, বন্য জন্তুসকল, আৰু পৃথিৱীৰ ওপৰত বগাই যোৱা সকলো প্ৰাণী, আৰু সকলো মানুহ। আৰু যিমানবোৰৰ জীৱনৰ শ্বাস আছিল, আৰু শুকান ভূমিৰ ওপৰত যি আছিল, সকলো মৰিল। আৰু পৃথিৱীৰ মুখত থকা সকলো জীৱিত প্ৰাণী মচি পেলোৱা হ'ল, মানুহৰ পৰা পশুলৈকে, আৰু উৰগবোৰ, আৰু আকাশৰ পক্ষীবোৰ, আৰু সিহঁতক পৃথিৱীৰ পৰা মচি পেলোৱা হ'ল, আৰু কেৱল নোহ আৰু জাহাজত তেওঁৰ লগত থকাসকল এৰি দিয়া হ'ল। আৰু পানী পৃথিৱীৰ ওপৰত এশ পঞ্চাশ দিন উন্নীত হৈ আছিল।

8

আৰু ঈশ্বৰে নোহক আৰু জাহাজত তেওঁৰ লগত থকা সকলো বনৰীয়া জন্তু, সকলো পশু, সকলো চৰাই আৰু বগাই ফুৰা সকলো প্ৰাণীক মনত পেলালে, আৰু ঈশ্বৰে পৃথিৱীৰ ওপৰত বতাহ বোৱালে, আৰু পানী ক্ষান্ত হ'ল। আৰু অগাধৰ ভুমুকবোৰ ঢাকি দিয়া হ'ল, আৰু স্বৰ্গৰ জলপ্ৰপাতবোৰ বন্ধ কৰা হ'ল, আৰু স্বৰ্গৰ পৰা বৰষুণ বন্ধ হ'ল। আৰু পানী পৃথিৱীৰ পৰা যাই হ্ৰাস পাইছিল, আৰু এশ পঞ্চাশ দিনৰ পাছত পানী হ্ৰাস পাইছিল। আৰু সেই জাহাজ সপ্তম মাহত, সেই মাহৰ সপ্তম আৰু বিশ তাৰিখত, আৰাৰাট পৰ্বতবোৰৰ ওপৰত বহিল। পানী দশম মাহলৈকে কমি থাকিল। আৰু দশম মাহত, মাহৰ প্ৰথম দিনা, পাহাৰবোৰৰ টিঙবোৰ দেখা গৈছিল। আৰু চল্লিশ দিনৰ পাছত নোহে জাহাজৰ সেই খিৰিকী

খুলিলে, যি তেওঁ বনাইছিল। আৰু তেওঁ কাউৰীটো পঠিয়ালে, আৰু সি বাহিৰলৈ গৈ, পৃথিৱীৰ পৰা পানী শুকাই নোযোৱালৈকে ঘূৰি নাহিল। আৰু তেওঁ কপৌটো পঠিয়ালে তেওঁৰ পাছত চাবলৈ যে পৃথিৱীৰ পৰা পানী কমি গৈছে নে নাই। আৰু পাৰ পোৱা বিশ্রামৰ ঠাই নাপাই তাইৰ ভৰিৰ বাবে, তেওঁৰ ওচৰলৈ জাহাজলৈ ঘূৰি আহিল, কাৰণ পৃথিৱীৰ সকলো মুখৰ ওপৰত পানী আছিল, আৰু হাত মেলি তাইক ল'লে, আৰু তাইক নিজৰ ওচৰলৈ জাহাজৰ ভিতৰলৈ আনিলে। আৰু আৰু সাত দিন অপেক্ষা কৰি থাকি, তেওঁ পুনৰ কপৌটো জাহাজৰ পৰা পঠিয়াই দিলে। আৰু সেই কপৌটো সন্ধিয়াৰ ফালে তাৰ ওচৰলৈ ঘূৰি আহিল, আৰু তাইৰ মুখত জলফাই গছৰ পাতৰ টুকুৰা আছিল, আৰু নোহে জানিলে যে পৃথিৱীৰ পৰা পানী কমি গৈছে। আৰু আৰু সাত দিন অপেক্ষা কৰি, তেওঁ পুনৰ কপৌটো পঠিয়ালে, আৰু সি তেওঁৰ ওচৰলৈ ঘূৰি নাহিল। আৰু নোহাৰ জীৱনৰ ছশ এক বছৰত, প্রথম মাহৰ প্রথম দিনত, পৃথিৱীৰ পৰা পানী শুকাই গ'ল। আৰু নোহে জাহাজৰ চাল খুলি দিলে, যিটো তেওঁ বনাইছিল; আৰু দেখিলে যে পানী পৃথিৱীৰ মুখৰ পৰা শুকাই গৈছিল। দ্বিতীয় মাহৰ সাতাইশ তাৰিখে পৃথিৱী শুকাই গ'ল। আৰু প্রভু ঈশ্বৰে নোহক ক'লে, কৈ, ওলাই যোৱা জাহাজৰ পৰা তুমি, আৰু তোমাৰ পত্নী, আৰু তোমাৰ পুত্রসকল, আৰু তোমাৰ পুত্রসকলৰ পত্নীসকল তোমাৰ লগত, আৰু সকলো জন্তু যিমান আছে তোমাৰ লগত, আৰু সকলো মাংস চৰাইৰ পৰা পশুলৈকে, আৰু সকলো বগাই যোৱা প্রাণী যি লৰচৰ কৰে পৃথিৱীৰ ওপৰত, উলিয়াই আনা তোমাৰ নিজৰ লগত। আৰু বৃদ্ধি হোৱা আৰু বহুগুণ হোৱা পৃথিৱীৰ ওপৰত। আৰু নোহ বাহিৰ ওলাই গ'ল, আৰু তেওঁৰ পত্নী, আৰু তেওঁৰ পুত্রসকল, আৰু তেওঁৰ পুত্রসকলৰ পত্নীসকল তেওঁৰ লগত; আৰু সকলো বনৰীয়া জন্তু, আৰু সকলো পশু, আৰু সকলো চৰাই, আৰু সকলো বগাই ফুৰা প্রাণী যিবোৰ পৃথিৱীৰ ওপৰত চলাচল কৰে তেওঁলোকৰ জাতি অনুসাৰে, জাহাজৰ পৰা বাহিৰ ওলাই গ'ল। আৰু নোহে প্রভুৰ বাবে এটা যজ্ঞবেদী নির্মাণ কৰিলে, আৰু সকলো শুচি পশুবোৰৰ পৰা আৰু সকলো শুচি চৰাইবোৰৰ পৰা ল'লে, আৰু যজ্ঞবেদীৰ ওপৰত হোম-বলি উৎসর্গ কৰিলে। আৰু প্রভু ঈশ্বৰে সুগন্ধৰ গোন্ধ পালে। আৰু প্রভু ঈশ্বৰে চিন্তা কৰি ক'লে, মই আৰু মানুহৰ কর্মৰ

কাৰণে পৃথিৱীক অভিশাপ নিদিওঁ; কাৰণ মানুহৰ মন তেওঁৰ যৌৱনৰ পৰা যত্নেৰে মন্দ কামৰ ওপৰত পৰি থাকে; সেয়েহে মই আৰু সকলো জীৱিত প্ৰাণীক আঘাত নকৰোঁ, যেনেকৈ মই কৰিছিলোঁ। পৃথিৱীৰ সকলো দিন, বীজ আৰু শস্য চপোৱা, ঠাণ্ডা আৰু তাপ, গ্ৰীষ্ম আৰু বসন্ত, দিন আৰু ৰাতি, বন্ধ নহ'ব।

9

আৰু ঈশ্বৰে নোহক আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলক আশীৰ্বাদ কৰিলে, আৰু তেওঁলোকক ক'লে, বৃদ্ধি হোৱা আৰু বহুগুণিত হোৱা, আৰু পৃথিৱীখন পূৰ্ণ কৰা, আৰু ইয়াক অধিকাৰ কৰা। আৰু তোমালোকৰ কম্পন আৰু ভয় পৃথিৱীৰ সকলো বনৰীয়া জন্তুৰ ওপৰত, আকাশৰ সকলো চৰাইৰ ওপৰত, পৃথিৱীৰ ওপৰত লৰচৰ কৰা সকলোৰ ওপৰত আৰু সাগৰৰ সকলো মাছৰ ওপৰত হ'ব; মই তোমালোকৰ হাতত দিছোঁ। আৰু প্ৰতিটো জীৱিত সৰীসৃপ তোমালোকৰ বাবে খাদ্য হ'ব, যেনেকৈ ঘাঁহৰ শাক-পাচলি দিছোঁ, তোমালোকক সকলো দিছোঁ। কিন্তু প্ৰাণৰ তেজ থকা মাংস তোমালোকে নাখাবা। আৰু কিয়নো তোমালোকৰ আত্মাসকলৰ ৰক্ত, সকলো বনৰীয়া জন্তুবোৰৰ হাতৰ পৰা মই ইয়াক বিচাৰি উলিয়াম, আৰু মানুহৰ হাতৰ পৰা, ভায়েকৰ হাতৰ পৰা, মই মানুহৰ আত্মাক বিচাৰি উলিয়াম। যিজনে মানুহৰ তেজ ঢালে, তাৰ তেজৰ সলনি তাৰ তেজ ঢলা হ'ব, কাৰণ ঈশ্বৰৰ প্ৰতিমূৰ্তিত মই মানুহক সৃষ্টি কৰিছিলোঁ। তোমালোকে কিন্তু বৃদ্ধি কৰা, আৰু বহুগুণ হোৱা, আৰু পৃথিৱী পূৰ্ণ কৰা, আৰু ইয়াৰ ওপৰত অধিকাৰ কৰা। আৰু ঈশ্বৰে নোহক আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলক তেওঁৰ সৈতে ক'লে, কৈছিল, আৰু চোৱা মই মোৰ নিয়মটো তোমালোকৰ বাবে স্থাপন কৰিছো, আৰু তোমালোকৰ বংশৰ বাবে তোমালোকৰ সৈতে, আৰু সকলো জীৱিত প্ৰাণৰ বাবে তোমালোকৰ সৈতে, পক্ষীসকলৰ পৰা, আৰু পশুসকলৰ পৰা, আৰু পৃথিৱীৰ সকলো বনৰীয়া জন্তুৰ বাবে, যিমান তোমালোকৰ সৈতে আছে সকলোৰে পৰা যিসকল জাহাজৰ

পৰা ওলাই আহিছিল। আৰু মই তোমালোকৰ লগত মোৰ চুক্তি স্থাপন কৰিম, আৰু জলপ্লাৱনৰ পানীৰ পৰা সকলো প্ৰাণী আৰু নমৰিব, আৰু সমগ্ৰ পৃথিৱী ধ্বংস কৰিবলৈ পানীৰ জলপ্লাৱন আৰু নহ'ব। আৰু প্ৰভু ঈশ্বৰে নোহক ক'লে, এয়া সেই নিয়মৰ চিন, যি মই মোৰ আৰু তোমালোকৰ মাজত, আৰু তোমালোকৰ সৈতে থকা সকলো জীৱিত প্ৰাণীৰ মাজত চিৰকালীয়া প্ৰজন্মৰ বাবে দিওঁ। মোৰ ধনু মই মেঘত স্থাপন কৰিছোঁ, আৰু ই মোৰ আৰু পৃথিৱীৰ মাজত চুক্তিৰ চিন হ'ব। আৰু যেতিয়া মই পৃথিৱীৰ ওপৰত মেঘ গোট খুৱাম, তেতিয়া মেঘত ধনু দেখা যাব। আৰু মই মোৰ নিয়মটো মনত ৰাখিম, যি মোৰ আৰু তোমালোকৰ মাজত আছে, আৰু সকলো শৰীৰত থকা সকলো জীৱিত প্ৰাণৰ মাজত আছে, আৰু পানী আৰু বানপানীলৈ নহ'ব, যাতে সকলো শৰীৰ ধ্বংস নহয়। আৰু মোৰ ধনু মেঘত থাকিব, আৰু মই মোৰ আৰু পৃথিৱীৰ মাজত চিৰন্তন চুক্তি মনত ৰাখিবলৈ দেখিম, আৰু পৃথিৱীৰ ওপৰত থকা সকলো মাংসত থকা জীৱিত প্ৰাণৰ মাজত। আৰু ঈশ্বৰে নোহক ক'লে, এইটো সেই নিয়মৰ চিন, যিটো মই মোৰ আৰু পৃথিৱীৰ ওপৰত থকা সকলো প্ৰাণীৰ মাজত স্থাপন কৰিলোঁ। নোহৰ পুত্ৰসকল, যিসকলে জাহাজৰ পৰা ওলাই আহিছিল, আছিল চেম, হাম, যেফৎ। হাম কনানৰ পিতা আছিল। এই তিনিজন নোহৰ পুত্ৰ, এইসকলৰ পৰা সমগ্ৰ পৃথিৱীত বিক্ষিপ্ত হ'ল। আৰু নোহে পৃথিৱীৰ খেতিয়ক মানুহ হিচাপে আৰম্ভ কৰিলে, আৰু এখন দ্ৰাক্ষাবাৰী ৰোপণ কৰিলে। আৰু তেওঁ দ্ৰাক্ষাৰস পান কৰিলে আৰু মতলীয়া হ'ল, আৰু তেওঁৰ ঘৰৰ ভিতৰত উলংগ হ'ল। আৰু হাম, কনানৰ পিতৃয়ে তেওঁৰ পিতৃৰ নগ্নতা দেখিলে, আৰু বাহিৰলৈ ওলাই গৈ তেওঁৰ দুই ভাতৃক জনালে। আৰু চেম আৰু যেফতে কাপোৰখন লৈ তেওঁলোকৰ দুয়োটা কান্ধৰ ওপৰত থ'লে, আৰু তেওঁলোক পিছফালে গ'ল, আৰু তেওঁলোকৰ পিতৃৰ উলংগতা ঢাকিলে; আৰু তেওঁলোকৰ মুখ পিছফালে আছিল, আৰু তেওঁলোকৰ পিতৃৰ উলংগতা তেওঁলোকে দেখা নাপালে। নোহ সুৰাৰ পৰা সাৰ পাই উঠিল, আৰু তেওঁৰ কনিষ্ঠ পুত্ৰই তেওঁক যি কৰিছিল সেই সকলো জানিব পাৰিলে। আৰু তেওঁ ক'লে, অভিশপ্ত কনান সন্তান; তেওঁ তেওঁৰ ভাতৃসকলৰ দাস হ'ব। আৰু তেওঁ ক'লে, শেমৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা ধন্য হওক; আৰু কনান তেওঁৰ দাস হ'ব।

ঈশ্বৰে যেফতক বিস্তৃত কৰক, আৰু তেওঁ চেমৰ ঘৰবোৰত বাস কৰক; আৰু কনান তেওঁৰ সেৱক হওক। নোহে বানপানীৰ পাছত তিনিশ পঞ্চাশ বছৰ জীৱিত আছিল। আৰু নোহৰ সকলো আয়ুস নশ পঞ্চাশ বছৰ হ'ল, আৰু তেওঁৰ মৃত্যু হ'ল।

10

এইবোৰ নোহৰ পুত্ৰসকলৰ বংশাৱলী—চেম, হাম, যেফৎ, আৰু জলপ্লাৱনৰ পাছত তেওঁলোকৰ পুত্ৰসকল জন্ম হ'ল। যাফেতৰ পুত্ৰসকল: গোমৰ, মাগোগ, মাদয়, যাবন, ইলীচা, তুবল, মেচেক আৰু তীৰচ। আৰু গোমৰৰ পুত্ৰসকল আছিল আস্কানাজ, ৰিফাথ আৰু তোগৰ্মা। আৰু যোৱানৰ পুত্ৰসকল হ'ল ইলীচা, থাৰ্চেইচ, কিত্তীম আৰু ৰোদানীম। এইবোৰৰ পৰা জাতিসমূহৰ দ্বীপবোৰ তেওঁলোকৰ ভূমিত পৃথক কৰা হৈছিল, প্ৰত্যেকে নিজৰ ভাষা অনুসাৰে তেওঁলোকৰ গোষ্ঠীসমূহত আৰু তেওঁলোকৰ জাতিসমূহত। হামৰ পুত্ৰসকল: কুশ, মিচৰয়িম, ফুদ আৰু কনান। কুচৰ পুত্ৰসকল: চবা, হবীলা, চবথা, ৰয়মা আৰু চবথাকা। ৰয়মাৰ পুত্ৰসকল: চবা আৰু দদান। কুশে নিম্ৰোদক জন্ম দিলে, আৰু তেওঁ পৃথিৱীত দৈত্য হ'বলৈ আৰম্ভ কৰিলে। এই আছিল এজন মহাবলী চিকাৰী প্ৰভু ঈশ্বৰৰ সন্মুখত, এই কাৰণে তেওঁলোকে ক'ব, যেনেকৈ নিম্ৰোদ এজন মহাবলী চিকাৰী প্ৰভুৰ সন্মুখত। আৰু তেওঁৰ ৰাজ্যৰ আৰম্ভণি আছিল বেবিলন, আৰু অৰেখ, আৰু আৰ্খাদ, আৰু খালান্নে, চিনাৰ দেশত। সেই দেশৰ পৰা অচুৰ ওলাই গ'ল আৰু নীনবা নিৰ্মাণ কৰিলে, আৰু ৰহবোৎ চহৰ, আৰু কালহ, আৰু নীনবা আৰু কালহৰ মাজত ৰেচেন; এই চহৰ মহান। আৰু মিজ্ৰয়িমে লুদীম, নপ্তালী, অনামীম, লহাবীম, পথ্ৰুচীম, কচলুহীমক জন্ম দিলে, য'ৰ পৰা পলেষ্টীয়াসকল ওলাই আহিল, আৰু কপ্তোৰীমক। কনানে তাৰ প্ৰথমজাত চীদোনক জন্ম দিলে, আৰু হিত্তীয়াক, আৰু যিবুচীয়াক, আৰু ইমোৰীয়াক, আৰু গিৰ্গাচীয়াক, আৰু হিব্বীয়াক, আৰু অৰ্কীয়াক, আৰু চীনীয়াক, আৰু অৰ্বদীয়াক, আৰু

চমৰীয়াক, আৰু হমাতীয়াক। আৰু ইয়াৰ পিছত কনানীয়াসকলৰ জাতিবোৰ সিঁচৰতি হৈ গ'ল। আৰু কনানীয়াসকলৰ সীমা চীদোনৰ পৰা গৰাৰ আৰু গাজালৈ আহি, চদোম আৰু গমোৰা, আদমা আৰু চবোয়ীমৰ মাজেৰে লাচালৈকে আছিল। এইসকল হামৰ পুত্ৰ, তেওঁলোকৰ গোষ্ঠীসমূহত, তেওঁলোকৰ ভাষাসমূহ অনুসাৰে, তেওঁলোকৰ অঞ্চলসমূহত আৰু তেওঁলোকৰ জাতিসমূহত। আৰু শেমৰ বাবেও সন্তান জন্ম হ'ল, তেওঁ এবৰৰ সকলো পুত্ৰৰ পিতৃ আছিল, তেওঁ ডাঙৰ যেফতৰ ভাই আছিল। শেমৰ পুত্ৰসকল: এলম, অচুৰ, অৰ্ফক্সদ, লুদ, অৰাম আৰু কৈনন। আৰু আৰামৰ পুত্ৰসকল হ'ল উজ, উল, গাটেৰ আৰু মেচেক। আৰু আৰ্ফাক্সাদে কৈনানক জন্ম দিলে, আৰু কৈনানে চালাক জন্ম দিলে, চালাই এবেৰক জন্ম দিলে। আৰু এবেৰৰ দুজন পুত্ৰ জন্ম হৈছিল, এজনৰ নাম ফালেগ, কাৰণ তেওঁৰ দিনত পৃথিৱী বিভক্ত হৈছিল, আৰু তেওঁৰ ভাতৃৰ নাম যক্তান। যক্তনে এলমোদাদক জন্ম দিলে, আৰু চেলেফক, আৰু হাজাৰমাভেথক, আৰু যেৰহক, আৰু হাদোৰামক, আৰু উজালক, আৰু দিক্লাক, আৰু ওবালক, আৰু অবীমায়েলক, আৰু চিবাক, আৰু ওফীৰক, আৰু হবীলাক, আৰু যোবাবক; এই সকলো যক্তনৰ পুত্ৰ। আৰু তেওঁলোকৰ বাসস্থান মাচ্চাৰ পৰা পূবৰ ছাফেৰা পৰ্বতলৈ আহি হ'ল। এইসকল শেমৰ পুত্ৰ, সেইসকলৰ ফৈদসমূহত, সেইসকলৰ ভাষাসমূহ অনুসাৰে, সেইসকলৰ অঞ্চলসমূহত, আৰু সেইসকলৰ জাতিসমূহত। এইবোৰ নোহৰ পুত্ৰসকলৰ জনগোষ্ঠীসমূহ তেওঁলোকৰ বংশাৱলী অনুসৰি আৰু তেওঁলোকৰ জাতিসমূহ অনুসৰি। এইসকলৰ পৰা জলপ্লাৱনৰ পিছত পৃথিৱীৰ ওপৰত জাতিসমূহৰ দ্বীপবোৰ বিস্তৃত হ'ল।

11

আৰু সমগ্ৰ পৃথিৱীৰ এটা ভাষা আছিল, আৰু সকলোৰে এটা কথা আছিল। আৰু এনে ঘটিল যে তেওঁলোকে পূবৰ পৰা লৰচৰ কৰোঁতে, তেওঁলোকে চিনাৰ ভূমিত এখন সমতল

পালে, আৰু তাত বসতি কৰিলে। আৰু এজন মানুহে তাৰ চুবুৰীয়াক ক'লে, আহা, আমি ইটা বনাওঁ আৰু সেইবোৰ জুইত পোৰোঁ। আৰু সিহঁতৰ বাবে ইটা পাথৰ হ'ল, আৰু আলকাতৰা সিহঁতৰ বাবে মাটি আছিল। আৰু তেওঁলোকে ক'লে, আহা, আমি আমাৰ বাবে এখন চহৰ আৰু এটা মিনাৰ নিৰ্মাণ কৰোঁ, যাৰ মূৰ আকাশ পৰ্যন্ত হ'ব, আৰু আমাৰ বাবে এটা নাম বনাওঁ, যাতে সমগ্ৰ পৃথিৱীৰ মুখত আমি বিক্ষিপ্ত হোৱাৰ আগতে। আৰু প্ৰভু নামি আহিল সেই নগৰ আৰু স্তম্ভটো চাবলৈ, যিটো মানুহৰ পুত্ৰসকলে নিৰ্মাণ কৰিছিল। আৰু প্ৰভুৱে ক'লে, চোৱা, সকলোৰে এক জাতি আৰু এক ভাষা আছে, আৰু তেওঁলোকে এইটো কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিলে, আৰু এতিয়া তেওঁলোকে যি কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিব সেই সকলো তেওঁলোকৰ পৰা বিফল নহ'ব। আহা, আৰু নামি আহি আমি তাত তেওঁলোকৰ ভাষা বিভ্ৰান্ত কৰোঁ, যাতে প্ৰতিজনে নিজৰ প্ৰতিবেশীৰ কণ্ঠস্বৰ নুশুনে। আৰু প্ৰভুৱে তেওঁলোকক তাৰ পৰা সমগ্ৰ পৃথিৱীৰ মুখত সিঁচৰিত কৰিলে, আৰু তেওঁলোকে নগৰ আৰু মিনাৰ নিৰ্মাণ কৰা বন্ধ কৰিলে। এই কাৰণে তাইৰ নাম বিভ্ৰান্তি বুলি মতা হ'ল, কাৰণ তাতেই প্ৰভুৱে সমগ্ৰ পৃথিৱীৰ ভাষা বিভ্ৰান্ত কৰিছিল, আৰু তাৰ পৰা প্ৰভুৱে তেওঁলোকক সমগ্ৰ পৃথিৱীৰ বুকুত সিঁচৰতি কৰি দিছিল। আৰু এইবোৰ চেমৰ বংশাৱলী, আৰু চেম এশ বছৰ বয়সৰ আছিল, যেতিয়া তেওঁ অৰ্ফক্সদক জন্ম দিলে, জলপ্লাৱনৰ দ্বিতীয় বছৰৰ পাছত। আৰু চেমে অৰ্ফক্সদক জন্ম দিয়াৰ পাছত পাঁচশ বছৰ জীয়াই আছিল, আৰু তেওঁ পুত্ৰ আৰু কন্যাসকলক জন্ম দিলে, আৰু মৰিল। আৰু আৰ্ফাক্সদে এশ পঁয়ত্ৰিশ বছৰ জীয়াই আছিল, আৰু কৈনানক জন্ম দিলে। আৰু অৰ্ফাক্সদে কৈনানক জন্ম দিয়াৰ পিছত চাৰিশ বছৰ জীয়াই আছিল, আৰু তেওঁ পুত্ৰ আৰু কন্যা জন্ম দিলে, আৰু মৃত্যু হ'ল। আৰু কৈনান এশ ত্ৰিশ বছৰ জীয়াই আছিল, আৰু চালাক জন্ম দিলে; আৰু কৈনান চালাক জন্ম দিয়াৰ পিছত তিনিশ ত্ৰিশ বছৰ জীয়াই আছিল, আৰু পুত্ৰ আৰু কন্যা জন্ম দিলে, আৰু মৃত্যু হ'ল। আৰু চালা এশ ত্ৰিশ বছৰ জীয়াই আছিল, আৰু এবৰক জন্ম দিলে। আৰু চালাই এবৰক জন্ম দিয়াৰ পাছত তিনিশ ত্ৰিশ বছৰ জীয়াই আছিল, আৰু পুত্ৰ আৰু কন্যাসকলক জন্ম দিলে, আৰু মৃত্যু হ'ল। আৰু এবৰে এশ চৌত্ৰিশ বছৰ জীয়াই আছিল, আৰু পেলেগক জন্ম

দিলে। আৰু এবেৰে পেলেগক জন্ম দিয়াৰ পাছত দুশ সত্তৰ বছৰ জীয়াই আছিল, আৰু তেওঁৰ পুত্ৰ আৰু কন্যাসকলৰ জন্ম হ'ল, আৰু তেওঁৰ মৃত্যু হ'ল। আৰু ফালেগ এশ ত্ৰিশ বছৰ জীয়াই আছিল, আৰু ৰাগাউক জন্ম দিলে। আৰু ফালেগে ৰাগাউক জন্ম দিয়াৰ পাছত দুশ নটা বছৰ জীয়াই আছিল, আৰু তেওঁৰ পুত্ৰ আৰু কন্যা জন্ম হ'ল, আৰু তেওঁ মৰিল। আৰু ৰাগাউ এশ বত্ৰিশ বছৰ জীয়াই আছিল, আৰু চেৰুখক জন্ম দিলে। আৰু ৰাগাউ চেৰুখক জন্ম দিয়াৰ পাছত দুশ সাত বছৰ জীয়াই আছিল, আৰু তেওঁৰ পুত্ৰ আৰু কন্যা জন্ম হ'ল, আৰু তেওঁৰ মৃত্যু হ'ল। আৰু চেৰুখে এশ ত্ৰিশ বছৰ জীয়াই আছিল, আৰু নাখোৰক জন্ম দিলে। আৰু চেৰুখে নাহোৰক জন্ম দিয়াৰ পাছত দুশ বছৰ জীয়াই আছিল, আৰু তেওঁৰ পুত্ৰ আৰু কন্যা জন্ম হ'ল, আৰু তেওঁ মৰিল। আৰু নাহোৰ এশ ঊনআশী বছৰ জীয়াই আছিল, আৰু তেৰহক জন্ম দিলে। আৰু নাহোৰে থেৰহক জন্ম দিয়াৰ পাছত এশ পঁচিশ বছৰ জীয়াই আছিল, আৰু তেওঁৰ পুত্ৰ আৰু কন্যা জন্ম হ'ল, আৰু তেওঁৰ মৃত্যু হ'ল। আৰু থাৰ্হা সত্তৰ বছৰ জীয়াই আছিল, আৰু তেওঁ আব্ৰাম, নাখ'ৰ আৰু হাৰানক জন্ম দিলে। এইবোৰ তেৰহৰ বংশাৱলী। তেৰহে আব্ৰাম, নাহোৰ আৰু হাৰণক জন্ম দিলে, আৰু হাৰণে লোটক জন্ম দিলে। আৰু হাৰণৰ মৃত্যু হ'ল তেওঁৰ পিতৃ তেৰহৰ সন্মুখত সেই ভূমিত য'ত তেওঁৰ জন্ম হৈছিল, কলদীয়সকলৰ অঞ্চলত। আৰু আব্ৰাম আৰু নাহোৰে নিজৰ বাবে পত্নী ল'লে, আব্ৰামৰ পত্নীৰ নাম চাৰা, আৰু নাহোৰৰ পত্নীৰ নাম মিল্কা, হাৰণৰ জীয়েক, আৰু মিল্কাৰ পিতৃ, আৰু ইস্কাৰ পিতৃ। আৰু চাৰা বন্ধ্যা আছিল, আৰু তাই সন্তান জন্ম দিয়া নাছিল। আৰু তেৰহে তেওঁৰ পুত্ৰ আব্ৰামক, হাৰণৰ পুত্ৰ লোটক অৰ্থাৎ তেওঁৰ নাতিক, আৰু তেওঁৰ বোৱাৰী চাৰাইক অৰ্থাৎ তেওঁৰ পুত্ৰ আব্ৰামৰ পত্নীক লৈ কলদীয়াসকলৰ দেশৰ পৰা কনান দেশলৈ যাবৰ বাবে উলিয়াই আনিলে, আৰু তেওঁলোক হাৰণলৈকে আহি তাতে বাস কৰিলে। আৰু তেৰহৰ সকলো দিন হাৰাণ দেশত দুশ পাঁচ বছৰ হ'ল, আৰু তেৰহ হাৰাণত মৃত্যু হ'ল।

12

আৰু প্ৰভুৱে আব্ৰামক কৈছিল, তোমাৰ দেশৰ পৰা, আৰু তোমাৰ আত্মীয়তাৰ পৰা, আৰু তোমাৰ পিতৃৰ ঘৰৰ পৰা ওলাই যোৱা, আৰু সেই ভূমিলৈ আহা, যিখন মই তোমাক দেখুৱাম। আৰু মই তোমাক এক মহান জাতি কৰিম, আৰু মই তোমাক আশীৰ্বাদ কৰিম, আৰু মই তোমাৰ নাম মহান কৰিম, আৰু তুমি আশীৰ্বাদিত হ'বা। আৰু মই তোমাক আশীৰ্বাদ কৰা সকলক আশীৰ্বাদ কৰিম, আৰু তোমাক শাও দিয়া সকলক মই শাও দিম, আৰু তোমাৰ দ্বাৰা পৃথিৱীৰ সকলো জাতি আশীৰ্বাদিত হ'ব। আৰু আব্ৰাম গ'ল, ঠিক যেনেকৈ প্ৰভুৱে তেওঁক কৈছিল, আৰু লোট তেওঁৰ সৈতে গ'ল। আব্ৰাম পঁচাত্তৰ বছৰীয়া আছিল, যেতিয়া তেওঁ হাৰাণৰ পৰা ওলাই গৈছিল। আৰু আব্ৰামে তেওঁৰ পত্নী চাৰাইক, তেওঁৰ ভাতৃৰ পুত্ৰ লোটক, তেওঁলোকে অৰ্জন কৰা সকলো সম্পত্তি, আৰু তেওঁলোকে অৰ্জন কৰা সকলো আত্মাক হাৰাণৰ পৰা লৈ কনান দেশলৈ যাবলৈ ওলাই গ'ল। আৰু আব্ৰামে সেই ভূমিৰ দৈর্ঘ্য অনুসৰি যাত্ৰা কৰি চিখিম নামৰ স্থানলৈকে গ'ল, য'ত উচ্চ ওক গছ আছিল, কিন্তু কনানীয়াসকলে তেতিয়া সেই ভূমিত বাস কৰিছিল। আৰু প্ৰভু আব্ৰামৰ আগত প্ৰকট হ'ল, আৰু তেওঁক ক'লে, তোমাৰ বংশক মই এই ভূমি দিম, আৰু আব্ৰামে তাত প্ৰভুৰ বাবে এটা যজ্ঞবেদী নিৰ্মাণ কৰিলে, যি প্ৰভু তেওঁৰ আগত প্ৰকট হৈছিল। আৰু তেওঁ তাৰ পৰা বৈথেলৰ পূবফালৰ পৰ্বতলৈ প্ৰস্থান কৰিলে, আৰু তাত তেওঁৰ তম্বু স্থাপন কৰিলে বৈথেল পশ্চিমফালে আৰু আয় পূবফালে, আৰু তাত প্ৰভুৰ উদ্দেশ্যে এটা যজ্ঞবেদী নিৰ্মাণ কৰিলে, আৰু প্ৰভুৰ নামত আহ্বান কৰিলে। আৰু আব্ৰামে প্ৰস্থান কৰিলে, আৰু গৈ মৰুভূমিত শিবিৰ পাতিলে। আৰু পৃথিৱীত দুৰ্ভিক্ষ হ'ল, আৰু আব্ৰাম মিচৰলৈ নামি গ'ল তাত বাস কৰিবলৈ, কাৰণ পৃথিৱীত দুৰ্ভিক্ষ প্ৰবল হৈছিল। এনে ঘটিল যে যেতিয়া আব্ৰাম মিচৰত প্ৰৱেশ কৰিবলৈ ওচৰ চাপিল, আব্ৰামে নিজৰ পত্নী চাৰাক ক'লে, মই জানো যে তুমি এগৰাকী সুন্দৰ মুখৰ স্ত্ৰী। গতিকে যেতিয়া মিচৰীয়াসকলে তোমাক দেখিব,

তেওঁলোকে ক'ব যে এই তেওঁৰ স্ত্রী, আৰু তেওঁলোকে মোক হত্যা কৰিব, কিন্তু তোমাক ৰক্ষা কৰিব। মই কৈছিলোঁ যে মই তেওঁৰ ভনী, যাতে তোমাৰ মাধ্যমেৰে মোৰ মঙ্গল হয়, আৰু তোমাৰ কাৰণে মোৰ প্ৰাণ ৰক্ষা পায়। এনে ঘটিল যে, যেতিয়া আব্ৰাম মিচৰলৈ সোমাইছিল, মিচৰীয়সকলে তাৰ পত্নীক দেখি দেখিলে যে তাই অতিশয় সুন্দৰ আছিল। আৰু ফা�ৰাওৰ শাসকসকলে তাইক দেখিলে, আৰু ফাৰাওৰ ওচৰত তাইৰ প্ৰশংসা কৰিলে, আৰু তাইক ফাৰাওৰ ঘৰলৈ আনিলে। আৰু তাইৰ কাৰণে আব্ৰামক ভালকৈ ব্যৱহাৰ কৰিলে; আৰু তেওঁৰ হ'ল মেৰ-ছাগ, আৰু দামুৰি, আৰু গাধ, আৰু দাস, আৰু দাসী, আৰু খছৰ, আৰু উট। আৰু ঈশ্বৰে ফৰৌণক আৰু তেওঁৰ ঘৰক মহান আৰু ভয়ংকৰ মহামাৰীৰে কষ্ট দিলে, আব্ৰামৰ পত্নী চাৰাৰ বিষয়ে। ফাৰাওৱে আব্ৰামক মাতি ক'লে, তুমি মোৰ লগত এইটো কি কৰিলা, যে তুমি মোক জনোৱা নাছিলা যে তাই তোমাৰ তিৰোতা? তুমি কিয় কৈছিলা যে তাই মোৰ ভনী? আৰু তেওঁলোকে তাইক মোৰ বাবে পত্নী হিচাপে লৈছিল; আৰু এতিয়া চোৱা, তোমাৰ পত্নী তোমাৰ সন্মুখত আছে, লৈ গুচি যোৱা। আৰু ফাৰাওৱে আব্ৰামৰ বিষয়ে পুৰুষসকলক তেওঁক, তেওঁৰ পত্নীক আৰু তেওঁৰ যিমান আছিল সকলো লৈ পঠিয়াই দিবলৈ আদেশ দিলে।

13

আব্ৰাম মিচৰৰ পৰা ওপৰলৈ গ'ল, তেওঁ নিজে, আৰু তেওঁৰ পত্নী, আৰু তেওঁৰ সকলো বস্তু, আৰু লোট তেওঁৰ সৈতে, মৰুভূমিলৈ। আব্ৰাম পশুধন, ৰূপ আৰু সোণত অতিশয় ধনী আছিল। আৰু তেওঁ ক'ৰ পৰা আহিছিল তাৰ পৰা মৰুভূমিলৈ বৈথেললৈকে গ'ল, সেই ঠাইলৈকে য'ত তেওঁৰ তম্বু আগতে আছিল, বৈথেল আৰু অয়ৰ মাজত, সেই যজ্ঞবেদীৰ ঠাইলৈ, য'ত তেওঁ তাত আৰম্ভণিতে নিৰ্মাণ কৰিছিল, আৰু তাত অব্ৰামে প্ৰভুৰ নাম লৈ প্ৰাৰ্থনা কৰিলে। আৰু অব্ৰামৰ লগত ভ্ৰমণ কৰা লোটৰ ভেড়া, গৰু আৰু তম্বু আছিল। আৰু

সেই ভূমিয়ে তেওঁলোকক একেলগে বাস কৰিবলৈ নিদিলে, কাৰণ তেওঁলোকৰ সম্পত্তি বহুত আছিল, আৰু সেই ভূমিয়ে তেওঁলোকক একেলগে বাস কৰিবলৈ নিদিলে। আৰু আব্ৰামৰ পশুধনৰ ৰখীয়াসকলৰ আৰু লোটৰ পশুধনৰ ৰখীয়াসকলৰ মাজত যুদ্ধ হ'ল, কিন্তু কনানীয়াসকল আৰু পৰিজ্জীয়াসকলে তেতিয়া সেই ভূমিত বাস কৰিছিল। আব্ৰামে লোটক কৈলে, মোৰ আৰু তোমাৰ মাজত, আৰু মোৰ ৰখীয়াসকলৰ আৰু তোমাৰ ৰখীয়াসকলৰ মাজত যুদ্ধ নহওক, কাৰণ আমি ভাই মানুহ। নহয় চোৱা, তোমাৰ সন্মুখত সকলো মাটি আছে নেকি? মোৰ পৰা পৃথক হোৱা; যদি তুমি বাওঁফালে যোৱা, মই সোঁফালে যাম; কিন্তু যদি তুমি সোঁফালে যোৱা, মই বাওঁফালে যাম। আৰু লোটে তেওঁৰ চকু তুলি যৰ্দ্দনৰ সকলো পৰিৱেষ্টিত অঞ্চল দেখিলে যে সকলো জলসিক্ত আছিল, ঈশ্বৰে চদোম আৰু ঘমোৰা ধ্বংস কৰাৰ পূৰ্বে, ঈশ্বৰৰ স্বৰ্গৰ দৰে আৰু মিচৰৰ ভূমিৰ দৰে, জোৱাৰলৈ আহি পোৱালৈকে। আৰু লোটে নিজৰ বাবে যৰ্দ্দনৰ চাৰিওফালৰ সকলো অঞ্চল বাছনি কৰিলে, আৰু লোট পূবৰ পৰা প্ৰস্থান কৰিলে, আৰু প্ৰতিজনে নিজৰ ভায়েকৰ পৰা পৃথক হ'ল। আব্ৰামে কনান দেশত বাস কৰিলে, কিন্তু লোটে সমীপৱৰ্তী অঞ্চলৰ নগৰত বাস কৰিলে, আৰু চদোমত তম্বু তৰিলে। কিন্তু চদোমত থকা মানুহবোৰ ঈশ্বৰৰ সন্মুখত অতিশয় দুষ্ট আৰু পাপী আছিল। লটে তেওঁৰ পৰা পৃথক হোৱাৰ পিছত ঈশ্বৰে আব্ৰামক ক'লে, তোমাৰ চকুৰে ওপৰলৈ চোৱা, আৰু যি ঠাইত তুমি এতিয়া আছা তাৰ পৰা উত্তৰ আৰু দক্ষিণ আৰু পূব আৰু পশ্চিমলৈ চোৱা; কাৰণ যি সকলো ভূমি তুমি দেখিছা, সেইটো মই তোমাক দিম আৰু তোমাৰ বংশক চিৰকাললৈকে দিম। আৰু মই তোমাৰ বংশক পৃথিৱীৰ বালিৰ দৰে কৰিম, যদি কোনোবাই পৃথিৱীৰ বালি গণনা কৰিবলৈ সক্ষম হয়, তেন্তে তোমাৰ বংশও গণনা কৰা হ'ব। উঠা আৰু সেই ভূমিখন ইয়াৰ দীঘে আৰু প্ৰস্থে পাৰ হৈ যোৱা, কাৰণ মই তোমাক আৰু তোমাৰ বংশধৰক ইয়াক চিৰকাললৈ দিম। আৰু আব্ৰামে তম্বু স্থানান্তৰ কৰি আহি মাম্ৰিৰ ওক গছৰ ওচৰত বাস কৰিলে, যি হিব্ৰোণত আছিল, আৰু তাত প্ৰভুৰ বাবে এটা যজ্ঞবেদী নিৰ্মাণ কৰিলে।

14

আমৰফেলৰ ৰাজত্বত ঘটিল, চিনাৰৰ ৰজা, আৰু এলাচাৰৰ ৰজা আৰিয়োক, এলামৰ ৰজা কেদৰ্লায়োমৰ, আৰু জাতিসমূহৰ ৰজা তিদাল, তেওঁলোকে যুদ্ধ কৰিলে চদোমৰ ৰজা বেৰাৰ সৈতে, আৰু ঘমোৰাৰ ৰজা বিৰ্চাৰ সৈতে, আৰু আদমাৰ ৰজা চিনাৰৰ সৈতে, আৰু চবোয়িমৰ ৰজা চেমেবৰৰ সৈতে, আৰু বালাকৰ ৰজাৰ সৈতে; এইটো হৈছে চোৱৰ। এই সকলোৱে নিমখীয়া উপত্যকাৰ ওপৰত একমত হ'ল, এইটো নিমখৰ সাগৰ। বাৰ বছৰ তেওঁলোকে খেদৰ্লায়োমৰৰ সেৱা কৰিছিল, কিন্তু তেৰতম বছৰত তেওঁলোকে বিদ্রোহ কৰিছিল। কিন্তু চৌদ্দতম বছৰত খেদৰ্লায়মৰ আৰু তেওঁৰ লগৰ ৰজাসকল আহিল, আৰু তেওঁলোকে আষ্টাৰোথত থকা দৈত্যসকলক, কাৰ্ণাইমত থকাসকলক, তেওঁলোকৰ লগত থকা শক্তিশালী জাতিসমূহক আৰু চাউয়ে নগৰত থকা অম্মায়ীসকলক পৰাস্ত কৰিলে। আৰু চেয়ীৰৰ পাহাৰবোৰত থকা খোৰাইসকলক ফাৰানৰ তেৰেবিন্থলৈকে, যি মৰুভূমিত আছে। আৰু উভতি আহি তেওঁলোক বিচাৰৰ ভুমুকটোৰ ওপৰত আহিল; এইটো কাদেশ; আৰু তেওঁলোকে আমালেকৰ সকলো শাসকসকলক কাটি পেলালে, আৰু অমোৰীয়াসকলক যিসকলে হাজাজোন তামাৰত বাস কৰিছিল। আৰু চদোমৰ ৰজা ওলাই আহিল, আৰু গমোৰাৰ ৰজা, আৰু আদমাৰ ৰজা, আৰু চবোয়িমৰ ৰজা, আৰু বালাকৰ ৰজা; এইটো চোৱৰ; আৰু তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধৰ বাবে শাৰী পাতিলে নিমখীয়া উপত্যকাত, এলমৰ ৰজা কদৰ্লায়োমৰৰ বিৰুদ্ধে, আৰু জাতিসমূহৰ ৰজা তিদাল, আৰু চিন্নাৰৰ ৰজা অম্ৰাফেল, আৰু ইল্লাচাৰৰ ৰজা আৰিয়োক, চাৰিজন ৰজা পাঁচজনৰ বিৰুদ্ধে। কিন্তু সেই উপত্যকা লৱণীয়া আছিল, আলকাতৰাৰ কূপবোৰ আছিল, আৰু চদোমৰ ৰজা আৰু গমোৰাৰ ৰজা পলাল, আৰু তাত পৰিল, কিন্তু যিসকলক এৰি থৈ যোৱা হৈছিল তেওঁলোক পাহাৰীয়া অঞ্চললৈ পলাল। তেওঁলোকে চদোম আৰু গমোৰাৰ সকলো ঘোৰা আৰু তেওঁলোকৰ সকলো খাদ্য লৈ গুচি গ'ল। তেওঁলোকে অব্ৰামৰ ভাতৃৰ পুত্ৰ

লোটক আৰু তেওঁৰ মাল-সম্পদ লৈ গুচি গ'ল, কিয়নো তেওঁ চদোমত বাস কৰি আছিল। উদ্ধাৰ পোৱা লোকসকলৰ মাজৰ কোনোবা এজন আহি আব্ৰাম হিব্ৰুক জনালে, তেওঁ অমোৰীয়া মাম্ৰেৰ ওক গছৰ ওচৰত বাস কৰিছিল, যি আছিল ইস্কোল আৰু অনানৰ ভাতৃ, আৰু তেওঁলোক আছিল আব্ৰামৰ মিত্ৰ। আৰু আব্ৰামে শুনিলে যে তেওঁৰ ভাতৃ লোট বন্দী কৰা হৈছিল, তেওঁ তেওঁৰ নিজৰ ঘৰত জন্ম হোৱা দাসবোৰক তিনিশ ওঠৰজন গণনা কৰিলে, আৰু তেওঁলোকৰ পাছত দান পৰ্যন্ত খেদি গ'ল। আৰু তেওঁ নিজে আৰু তেওঁৰ সন্তানসকলে ৰাতি তেওঁলোকৰ ওপৰত আক্ৰমণ কৰিলে, আৰু তেওঁলোকক আঘাত কৰিলে, আৰু তেওঁলোকক খোবালৈকে খেদি গ'ল, যি দামাস্কাছৰ বাওঁফালে আছে। আৰু তেওঁ চদোমৰ সকলো ঘোৰা ঘূৰাই আনিলে, আৰু তেওঁৰ ভতিজা লোটক ঘূৰাই আনিলে, আৰু তেওঁৰ সকলো সম্পত্তি, আৰু মহিলাসকলক, আৰু লোকসকলক। ওলাই গ'ল চদোমৰ ৰজা তেওঁৰ সাক্ষাৎলৈ, খেদৰ্লায়োমৰ আৰু তেওঁৰ লগৰ ৰজাসকলক পৰাস্ত কৰি ঘূৰি অহাৰ পাছত, চাবেহৰ উপত্যকালৈ, যিটো আছিল ৰজাসকলৰ সমতল। আৰু চালেমৰ ৰজা মেলখিচেদেকে পিঠা আৰু দাক্ষাৰস বাহিৰলৈ আনিলে, আৰু তেওঁ সৰ্বোচ্চ ঈশ্বৰৰ পুৰোহিত আছিল। আৰু তেওঁ আব্ৰামক আশীৰ্বাদ কৰিলে, আৰু ক'লে, আশীৰ্বাদিত হওক আব্ৰাম সৰ্বোচ্চ ঈশ্বৰৰ দ্বাৰা, যি স্বৰ্গ আৰু পৃথিৱী সৃষ্টি কৰিলে। আৰু ধন্য সৰ্বোচ্চ ঈশ্বৰ, যিজনে তোমাৰ শত্ৰুসকলক তোমাৰ অধীনত সমৰ্পণ কৰিলে, আৰু আব্ৰামে তেওঁক সকলোৰে পৰা দশমাংশ দিলে। চদোমৰ ৰজাই আব্ৰামক কৈছিল, পুৰুষসকলক মোক দিয়া, কিন্তু ঘোঁৰাবোৰ তুমি নিজৰ বাবে লৈ লোৱা। আব্ৰামে চদোমৰ ৰজাক ক'লে, মই মোৰ হাত প্ৰভু ঈশ্বৰ সৰ্বোচ্চৰ ফালে মেলিম, যি জনে স্বৰ্গ আৰু পৃথিৱী সৃষ্টি কৰিলে, যদি এডাল সূতাৰ পৰা জোতাৰ ফিতালৈকে মই তোমাৰ সকলো বস্তুৰ পৰা ল'ম, যাতে তুমি নক'বা যে, মই আব্ৰামক ধনী কৰিলোঁ। কেৱল যিবোৰ যুৱকসকলে খালে, আৰু সেই পুৰুষসকলৰ অংশ যিসকল মোৰ লগত গৈছিল - এস্কোল, অনান, মম্ৰে, এইসকলে অংশ ল'ব।

15

এই কথাবোৰৰ পিছত প্ৰভুৰ বাক্য অব্ৰামৰ ওচৰলৈ দৰ্শনত আহিল আৰু ক'লে, ভয় নকৰিবা অব্ৰাম, মই তোমাৰ ঢাল, তোমাৰ পুৰস্কাৰ অতি মহান হ'ব। আব্ৰামে ক'লে, কিন্তু হে প্ৰভু মালিক, তুমি মোক কি দিবা? মই কিন্তু সন্তানহীন হৈ বিদায় লৈছো; আৰু মোৰ ঘৰত জন্ম হোৱা মাচেকৰ পুত্ৰ, এই দামাস্কাছৰ ইলিয়েজাৰ। আৰু আব্ৰামে ক'লে, যিহেতু তুমি মোক সন্তান দিয়া নাই, মোৰ ঘৰত জন্মা দাসেই মোৰ উত্তৰাধিকাৰী হ'ব। আৰু তৎক্ষণাৎ প্ৰভুৰ কণ্ঠ তেওঁৰ প্ৰতি হ'ল, কৈছিল, এই জনে তোমাক উত্তৰাধিকাৰী নহ'ব, কিন্তু যি জন তোমাৰ পৰা ওলাই যাব, এই জনে তোমাক উত্তৰাধিকাৰী হ'ব। তেওঁক বাহিৰলৈ লৈ গ'ল আৰু তেওঁক ক'লে, নিশ্চয়কৈ আকাশলৈ ওপৰলৈ চোৱা, আৰু তৰাবোৰ গণনা কৰা, যদি তুমি সিহঁতক গণনা কৰিবলৈ সক্ষম হোৱা। আৰু ক'লে, এইদৰে তোমাৰ বংশ হ'ব। আৰু আব্ৰামে ঈশ্বৰক বিশ্বাস কৰিলে, আৰু এইটো তেওঁৰ বাবে ধাৰ্মিকতা বুলি গণ্য কৰা হ'ল। তেওঁ তেওঁক ক'লে, মই সেই ঈশ্বৰ যিয়ে তোমাক কলদীয়াসকলৰ দেশৰ পৰা উলিয়াই আনিছিলো, যাতে তোমাক এই ভূমি উত্তৰাধিকাৰ হিচাপে দিব পাৰো। কিন্তু তেওঁ ক'লে, হে প্ৰভু স্বামী, মই কেনেকৈ জানিম যে মই ইয়াক উত্তৰাধিকাৰ হিচাপে পাম? তেওঁ তাক ক'লে, মোৰ বাবে তিনি বছৰীয়া এজনী গাই-পোৱালি, তিনি বছৰীয়া এজনী ছাগলী, তিনি বছৰীয়া এটা মতা ভেড়া, এটা কপৌ আৰু এটা পাৰ লোৱা। তেওঁ তেওঁৰ বাবে এই সকলোবোৰ ল'লে, আৰু সেইবোৰক মাজত ভাগ কৰিলে, আৰু সেইবোৰক ইজনে সিজনৰ বিপৰীতে ৰাখিলে, কিন্তু চৰাইবোৰক ভাগ নকৰিলে। কিন্তু চৰাইবোৰ শৰীৰবোৰৰ ওপৰত, সিহঁতৰ দুই ভাগবোৰৰ ওপৰত নামি আহিল, আৰু আব্ৰামে সিহঁতৰ লগত বহিল। সূর্য অস্ত যোৱাৰ সময়ত আব্ৰামৰ ওপৰত এক ট্ৰান্স অৱস্থা নামি আহিল, আৰু চোৱা, এক মহান আন্ধাৰ ভয় তেওঁৰ ওপৰত পৰিল। আৰু আব্ৰামক কোৱা হৈছিল, তুমি নিশ্চয়কৈ জানিবা যে তোমাৰ বংশই নিজৰ নহোৱা ভূমিত প্ৰবাসী হ'ব, আৰু তেওঁলোকে তেওঁলোকক দাস কৰিব, আৰু

তেওঁলোকে তেওঁলোকক দুর্ব্যৱহাৰ কৰিব, আৰু তেওঁলোকে তেওঁলোকক নম্ৰ কৰিব, চাৰিশ বছৰ। কিন্তু যি জাতিৰ তেওঁলোকে সেৱা কৰিব, তাক মই বিচাৰ কৰিম, আৰু তাৰ পিছত তেওঁলোকে বহুত সম্পত্তিৰ সৈতে ইয়াৰ পৰা ওলাই যাব। তুমি কিন্তু তোমার পিতৃপুৰুষসকলৰ ওচৰলৈ শান্তিৰে যাবা, ভাল বৃদ্ধ বয়সত লালিত-পালিত হৈ। চতুর্থ প্ৰজন্মত তেওঁলোক ইয়ালৈ ঘূৰি আহিব, কিয়নো ইমোৰীয়সকলৰ পাপবোৰ এতিয়াও পূৰ্ণ হোৱা নাই। যেহেতু সূর্য্য পশ্চিমলৈ হ'ল, শিখা হ'ল, আৰু চোৱা, ধোঁৱা উঠা চুলা আৰু অগ্নিৰ মশাল, যিবোৰ এই বিভক্ত টুকুৰাবোৰৰ মাজেৰে পাৰ হ'ল। সেই দিনত প্ৰভুৱে আব্ৰামৰ সৈতে এটা নিয়ম স্থাপন কৰিলে, কৈছিল, তোমাৰ বংশক মই এই ভূমি দিম, মিচৰৰ নদীৰ পৰা মহান ইউফ্ৰেটিছ নদীলৈকে: কেনীয়া সকলক, আৰু কনিজ্জীয়া সকলক, আৰু কদমোনীয়া সকলক, আৰু হিত্তীয়া সকলক, আৰু পৰিজ্জীয়া সকলক, আৰু ৰফায়ীম সকলক, আৰু ইমোৰীয়া সকলক, আৰু কনানীয়া সকলক, আৰু হিব্বীয়া সকলক, আৰু গির্গাচীয়া সকলক, আৰু যিবুচীয়া সকলক।

16

চাৰাই, আব্ৰামৰ পত্নী, তেওঁক সন্তান জন্ম দিয়া নাছিল, কিন্তু তেওঁৰ এগৰাকী মিচৰীয়া দাসী আছিল, যাৰ নাম আছিল হাগাৰ। চাৰাই আব্ৰামক কৈলে, চোৱা, প্ৰভুৱে মোক সন্তান জন্ম দিয়াৰ পৰা বন্ধ কৰি ৰাখিছে। তেন্তে মোৰ দাসীৰ ওচৰলৈ সোমোৱা, যাতে মই তাইৰ পৰা সন্তান লাভ কৰিব পাৰোঁ। আৰু আব্ৰামে চাৰাইৰ কথা শুনিলে। আৰু আব্ৰামৰ পত্নী চাৰাই নিজৰ মিচৰীয়া দাসী হাগাৰক লৈ, আব্ৰামে কনান দেশত বাস কৰাৰ দশ বছৰৰ পাছত, তাইক নিজৰ স্বামী আব্ৰামক পত্নী হিচাপে দিলে। আৰু তেওঁ হাগাৰৰ ওচৰলৈ গ'ল, আৰু তাই গর্ভৱতী হ'ল, আৰু তাই দেখিলে যে তাইৰ গর্ভত সন্তান আছে, আৰু তাইৰ সন্মুখত গৃহস্বামিনী অসন্মানিত হ'ল। চাৰাই অব্ৰামক ক'লে, মই তোমাৰ পৰা অন্যায় কৰা হৈছো; মই

মোৰ দাসীক তোমাৰ কোলাত দিছিলো, কিন্তু দেখি যে তাই গৰ্ভৱতী আছে, মই তাইৰ সন্মুখত অপমানিত হ'লো। ঈশ্বৰে মোৰ আৰু তোমাৰ মাজত বিচাৰ কৰক। অব্ৰামে চাৰাইক ক'লে, চোৱা তোমাৰ দাসী তোমাৰ হাতত আছে, তাইক ব্যৱহাৰ কৰা যেনেকৈ তোমাৰ ভাল লাগে। আৰু চাৰাই তাইক কষ্ট দিলে, আৰু তাই তাইৰ মুখৰ পৰা পলাই গ'ল। প্ৰভুৰ দূতে তাইক মৰুভূমিৰ পানীৰ জুৰিৰ ওচৰত পাইছিল, চূৰলৈ যোৱা পথৰ জুৰিৰ ওচৰত। আৰু প্ৰভুৰ বাৰ্তাবাহকে তাইক ক'লে, হাগাৰ, চাৰাৰ দাসী, তুমি ক'ৰ পৰা আহিছা? আৰু ক'লৈ তুমি যোৱা? আৰু তাই ক'লে: মোৰ গৰাকী চাৰাৰ পৰা মই পলাই আছোঁ। প্ৰভুৰ দূতে তাইক কৈলে, তোমাৰ গৰাকীৰ ওচৰলৈ ঘূৰি যোৱা আৰু তাইৰ হাতৰ তলত নম্ৰ হোৱা। আৰু প্ৰভুৰ দূতে তাইক ক'লে, মই তোমাৰ বংশ অতিশয় বৃদ্ধি কৰিম, আৰু ইয়াক বহুতৰ কাৰণে গণনা কৰিব নোৱাৰা হ'ব। আৰু প্ৰভুৰ দূতে তাইক ক'লে, চোৱা, তুমি গৰ্ভৱতী হৈছা, আৰু তুমি এটা পুত্ৰ জন্ম দিবা, আৰু তুমি তাৰ নাম ইশ্মায়েল ৰাখিবা, কাৰণ প্ৰভুৱে তোমাৰ দুখ শুনিলে। এই হ'ব এজন গ্ৰাম্য মানুহ, তেওঁৰ হাত সকলোৰ ওপৰত থাকিব, আৰু সকলোৰ হাত তেওঁৰ ওপৰত থাকিব, আৰু তেওঁ নিজৰ সকলো ভাতৃসকলৰ সন্মুখত বাস কৰিব। আৰু তাই প্ৰভুৰ নাম মাতিলে যি তাইৰ লগত কথা কৈছিল, তুমি ঈশ্বৰ যি মোক দেখিছে; কাৰণ তাই ক'লে, আৰু কিয়নো মই সন্মুখত দেখিলোঁ যি মোক দেখা গৈছিল। এই কাৰণে তেওঁ সেই নাদক নাদ বুলি মাতিলে য'ত মই সন্মুখত দেখিছিলো; চোৱা, কাদেশ আৰু বাৰাদৰ মাজত। আৰু হাগাৰে আব্ৰামৰ বাবে এটা পুত্ৰ জন্ম দিলে, আৰু আব্ৰামে তেওঁৰ পুত্ৰৰ নাম ৰাখিলে ইশ্মায়েল, যাক হাগাৰে তেওঁৰ বাবে জন্ম দিছিল। আব্ৰাম ছিয়াশী বছৰীয়া আছিল, যেতিয়া হাগাৰে আব্ৰামৰ বাবে ইশ্মায়েলক জন্ম দিছিল।

17

আব্ৰামৰ বয়স নিৰানব্বৈ বছৰ হ'ল। আৰু প্ৰভুৱে আব্ৰামক দেখা দিলে, আৰু তেওঁক

ক'লে, মই তোমাৰ ঈশ্বৰ; মোৰ আগত সন্তোষজনক হোৱা, আৰু নিৰ্দোষী হোৱা। আৰু মই মোৰ চুক্তি মোৰ আৰু তোমাৰ মাজত স্থাপন কৰিম, আৰু মই তোমাক অতিশয় বৃদ্ধি কৰিম। আৰু আব্ৰামে তেওঁৰ মুখৰ ওপৰত পৰিল। আৰু ঈশ্বৰে তেওঁক কথা ক'লে, কৈ, আৰু মই চোৱা, মোৰ নিয়ম তোমাৰ লগত আছে, আৰু তুমি বহুতো জাতিৰ পিতৃ হ'বা। আৰু তোমাৰ নাম এতিয়াও আব্ৰাম বুলি কোৱা নহ'ব, কিন্তু তোমাৰ নাম আব্ৰাহাম হ'ব, কাৰণ মই তোমাক বহুতো জাতিৰ পিতা নিযুক্ত কৰিছো। আৰু মই তোমাক অতিশয় বৃদ্ধি কৰিম, আৰু মই তোমাক জাতিসমূহত পৰিণত কৰিম, আৰু তোমাৰ পৰা ৰজাসকল ওলাব। আৰু মই মোৰ চুক্তি তোমাৰ আৰু তোমাৰ পাছত তোমাৰ বংশৰ মাজত তেওঁলোকৰ প্ৰজন্মসমূহলৈ স্থাপন কৰিম, এক চিৰন্তন চুক্তিৰূপে, তোমাৰ আৰু তোমাৰ পাছত তোমাৰ বংশৰ ঈশ্বৰ হ'বলৈ। আৰু মই তোমাক আৰু তোমাৰ পাছত তোমাৰ বংশক দিম সেই ভূমি, যি ভূমিত তুমি বাস কৰা, সকলো কনান ভূমি, চিৰকালীয়া অধিকাৰৰ বাবে, আৰু মই তেওঁলোকৰ ঈশ্বৰ হ'ম। আৰু ঈশ্বৰে অব্ৰাহামক ক'লে, কিন্তু তুমি সেই... তুমি মোৰ চুক্তি ৰক্ষা কৰিবা, তুমি আৰু তোমাৰ বংশই তোমাৰ পাছত তেওঁলোকৰ প্ৰজন্মবোৰত। আৰু এই যি চুক্তি তুমি ৰক্ষা কৰিবা মোৰ আৰু তোমালোকৰ মাজত, আৰু তোমাৰ পাছত তোমাৰ বংশৰ মাজত তেওঁলোকৰ প্ৰজন্মসমূহলৈ, তোমালোকৰ সকলো পুৰুষ চুন্নৎ কৰা হ'ব। আৰু তোমালোকে তোমালোকৰ লিংগাগ্ৰ-চৰ্মৰ মাংস চুন্নৎ কৰিবা, আৰু এইটো মোৰ আৰু তোমালোকৰ মাজত চুক্তিৰ চিন হ'ব। আৰু আঠ দিনৰ শিশু তোমালোকৰ বাবে চুন্নৎ কৰা হ'ব, তোমালোকৰ প্ৰজন্মসমূহত প্ৰতিটো পুৰুষ; আৰু ঘৰত জন্মা আৰু ৰূপেৰে কিনা সকলো বিদেশী পুত্ৰৰ পৰা, যি তোমাৰ বংশৰ পৰা নহয়। চুন্নৎৰে চুন্নৎ কৰা হ'ব তোমাৰ ঘৰৰ ঘৰত জন্মা, আৰু ৰূপেৰে কিনা; আৰু মোৰ নিয়ম তোমালোকৰ মাংসৰ ওপৰত চিৰকালীয়া নিয়মলৈ হ'ব। আৰু যি অচুন্নৎ পুৰুষে অষ্টম দিনত তাৰ চামৰাৰ মাংস চুন্নৎ কৰা নহ'ব, সেই আত্মা তাৰ জাতিৰ পৰা ধ্বংস কৰা হ'ব, কাৰণ তেওঁ মোৰ চুক্তি ভাঙিলে। আৰু ঈশ্বৰে অব্ৰাহামক ক'লে, তোমাৰ স্ত্ৰী চাৰাক তাইৰ নাম চাৰা বুলি মতা নহ'ব, তাইৰ নাম চাৰা হ'ব। মই তাইক আশীৰ্বাদ কৰিম আৰু তাইৰ পৰা

তোমাক এটি সন্তান দিম, আৰু মই তাক আশীৰ্বাদ কৰিম, আৰু সি জাতিবোৰলৈ পৰিণত হ'ব, আৰু জাতিবোৰৰ ৰজাসকল তাৰ পৰা হ'ব। আৰু অব্ৰাহাম তেওঁৰ মুখৰ ওপৰত পৰিল, আৰু হাঁহিলে; আৰু তেওঁ মনতে ক'লে, কৈ, যদি এশ বছৰীয়াৰ পুত্ৰ হ'ব? আৰু যদি চাৰাই নব্বৈ বছৰ বয়সত সন্তান জন্ম দিব? অব্ৰাহামে ঈশ্বৰক কৈছিল, এই ইশ্মায়েল তোমাৰ সন্মুখত জীয়াই থাকক। ঈশ্বৰে অব্ৰাহামক কৈছিল, হয়, চোৱা, তোমাৰ স্ত্ৰী চাৰাই তোমাৰ বাবে এটি পুত্ৰ জন্ম দিব, আৰু তুমি তাৰ নাম ইচহাক ৰাখিবা, আৰু মই তাৰ সৈতে মোৰ নিয়ম স্থাপন কৰিম, এক চিৰন্তন নিয়ম হিচাপে, তাৰ আৰু তাৰ বংশৰ ঈশ্বৰ হ'বলৈ। ইসমাঈলৰ সম্বন্ধে, চোৱা, মই তোমাৰ কথা শুনিলোঁ, আৰু চোৱা, মই তাক আশীৰ্বাদ কৰিলোঁ, আৰু মই তাক বৃদ্ধি কৰিম, আৰু মই তাক অতিশয় বহুগুণ কৰিম। তেওঁ বাৰটা জাতিৰ জন্ম দিব, আৰু মই তাক এটা মহান জাতি কৰিম। কিন্তু মোৰ চুক্তি মই ইচহাকৰ সৈতে স্থাপন কৰিম, যাক চাৰাই তোমাৰ বাবে এই সময়ত, আগন্তুক বছৰত জন্ম দিব। তেওঁৰ লগত কথা কোৱা সম্পূৰ্ণ কৰিলে, আৰু ঈশ্বৰ অব্ৰাহামৰ পৰা ওপৰলৈ উঠি গ'ল। আৰু অব্ৰাহামে তেওঁৰ নিজৰ পুত্ৰ ইশ্মায়েলক, আৰু তেওঁৰ ঘৰত জন্মা সকলোকে, আৰু ৰূপেৰে কিনা সকলোকে, আৰু অব্ৰাহামৰ ঘৰৰ মানুহসকলৰ প্ৰতিটো পুৰুষক লৈছিল, আৰু সেই দিনৰ সময়ত তেওঁলোকৰ লিংগাগ্ৰচৰ্ম চুন্নৎ কৰিলে, যেনেকৈ ঈশ্বৰে তেওঁক কৈছিল। Abraham নিৰানব্বৈ বছৰীয়া আছিল, যেতিয়া তেওঁ তেওঁৰ অগ্ৰচৰ্মৰ মাংস চুন্নৎ কৰিলে। ইশ্মায়েল, তেওঁৰ পুত্ৰ, তেৰ বছৰীয়া আছিল যেতিয়া তেওঁৰ লিংগাগ্ৰচৰ্মৰ মাংস চুন্নৎ কৰা হৈছিল। সেই দিনটোৰ সময়ত আব্ৰাহামৰ চুন্নৎ কৰা হৈছিল, আৰু তেওঁৰ পুত্ৰ ইশ্মাইলৰ, আৰু তেওঁৰ ঘৰৰ সকলো পুৰুষৰ, আৰু তেওঁৰ ঘৰত জন্মা দাসসকলৰ, আৰু বিদেশী জাতিসমূহৰ পৰা ৰূপেৰে কিনা লোকসকলৰ।

18

মাস্ৰেৰ দুব গছৰ ওচৰত ঈশ্বৰ তেওঁক দেখা দিলে, যেতিয়া তেওঁ মধ্যাহ্নৰ সময়ত নিজৰ তম্বুৰ দুৱাৰত বহি আছিল। চকু তুলি চাই তেওঁ দেখিলে, আৰু চোৱা, তিনিজন পুৰুষ তেওঁৰ ওচৰত থিয় হৈ আছিল। দেখি তেওঁ নিজৰ তম্বুৰ দুৱাৰৰ পৰা তেওঁলোকক সাক্ষাৎ কৰিবলৈ দৌৰি গ'ল আৰু মাটিত প্ৰণিপাত কৰিলে। আৰু তেওঁ ক'লে, হে প্ৰভু, যদি মই তোমাৰ আগত অনুগ্ৰহ পাইছোঁ, তোমাৰ দাসক পাৰ হৈ নাযাবা। পানী লোৱা হওক, আৰু তেওঁলোকে তোমালোকৰ ভৰি ধুওক, আৰু তোমালোকে গছৰ তলত শীতল হোৱা। আৰু মই পিঠা ল'ম, আৰু তোমালোকে খাবা। আৰু ইয়াৰ পিছত তোমালোকে তোমালোকৰ বাটত আগবাঢ়ি যাবা, যাৰ কাৰণে তোমালোকে তোমালোকৰ সেৱকৰ ওচৰলৈ আহিছিলা। আৰু তেওঁ ক'লে, এইদৰে কৰা, ঠিক যেনেকৈ তুমি কৈছা। আৰু আব্ৰাহামে তম্বুলৈ চাৰাহৰ ওচৰলৈ তাড়াতাড়ি গ'ল, আৰু তাইক ক'লে, তাড়াতাড়ি কৰা, আৰু তিনি জোখ মিহি আটা মিহলাই লোৱা, আৰু পিঠা বনোৱা। আৰু আব্ৰাহামে গৰুবোৰৰ ফালে দৌৰিলে, আৰু এটা কোমল আৰু ভাল দামুৰি ল'লে, আৰু সেই ল'ৰাটোক দিলে, আৰু তেওঁ সেইটো বনাবলৈ খৰধৰ কৰিলে। তেওঁ মাখন, গাখীৰ আৰু যি দামুৰি প্ৰস্তুত কৰিছিল সেইটো লৈ তেওঁলোকৰ আগত থৈ দিলে, আৰু তেওঁলোকে খালে, কিন্তু তেওঁ নিজে গছজোপাৰ তলত তেওঁলোকৰ ওচৰত থিয় হৈ আছিল। তেওঁ তেওঁক ক'লে, তোমাৰ পত্নী চাৰা ক'ত? আৰু উত্তৰ দি তেওঁ ক'লে, চোৱা, তম্বুৰ ভিতৰত। তেওঁ ক'লে, আৰু ঘূৰি আহি মই তোমাৰ ওচৰলৈ আহিম এই সময় অনুসৰি ঘণ্টাত, আৰু তোমাৰ পত্নী চাৰাহৰ এটা পুত্ৰ হ'ব। চাৰাহে শুনিলে তম্বুৰ দুৱাৰৰ ওচৰত থাকি তেওঁৰ পিছফালে। আব্ৰাহাম আৰু চাৰা বয়সত বৃদ্ধ আছিল, দিনত আগবঢ়া, আৰু চাৰাৰ মহিলাৰ বিষয়বোৰ বন্ধ হৈ গৈছিল। চাৰাই মনে মনে হাঁহি কৈছিল, এতিয়ালৈকে মোৰ এনে হোৱা নাই, আৰু মোৰ স্বামীও বৃদ্ধ। আৰু প্ৰভুৱে অব্ৰাহামক ক'লে, কিয় চাৰাই নিজৰ মনতে হাঁহিলে কৈ কৈছিল, তেন্তে সঁচাকৈয়ে মই সন্তান জন্ম দিম নেকি? মই কিন্তু বুঢ়া হৈ গৈছোঁ। ঈশ্বৰৰ পৰা কোনো কথা অসম্ভৱ নহ'ব নেকি? এই সময়ত মই তোমাৰ ওচৰলৈ ঘূৰি আহিম নিৰ্দিষ্ট সময়ত, আৰু চাৰাৰ এটা পুত্ৰ হ'ব। কিন্তু চাৰাই অস্বীকাৰ কৰিলে, কৈ, মই হাঁহা নাছিলোঁ; কিয়নো তাই ভয় খাইছিল।

আৰু তেওঁ তাইক ক'লে, নহয়, কিন্তু তুমি হাঁহিছিলা। তাৰ পৰা উঠি গৈ পুৰুষসকলে চদোম আৰু গমোৰাৰ ফালে তললৈ চালে। অব্ৰাহামে কিন্তু তেওঁলোকৰ সৈতে একেলগে যাত্ৰা কৰি আছিল, তেওঁলোকক সংগ দি পঠিয়াই আছিল। প্ৰভুৱে কিন্তু ক'লে, মই মোৰ সন্তান ইব্ৰাহীমৰ পৰা যি মই কৰোঁ তাক কেতিয়াও নুলুকুৱাওঁ। Abraham কিন্তু এক মহান আৰু বহুসংখ্যক জাতি হ'ব, আৰু তেওঁৰ দ্বাৰা পৃথিৱীৰ সকলো জাতি আশীৰ্বাদ পাব। মই জানিছিলোঁ যে তেওঁ তেওঁৰ পুত্ৰসকলক আৰু তেওঁৰ পিছত তেওঁৰ ঘৰক আদেশ দিব, আৰু তেওঁলোকে প্ৰভুৰ পথসমূহ ৰক্ষা কৰি ন্যায় আৰু বিচাৰ কৰিব, যাতে প্ৰভুৱে অব্ৰাহামৰ ওপৰত সেই সকলো আনিব যি তেওঁ তেওঁৰ প্ৰতি কৈছিল। প্ৰভুৱে কৈলে, চদোম আৰু গমোৰাৰ কান্দোন মোৰ ওচৰলৈ বাঢ়িছে, আৰু তেওঁলোকৰ পাপবোৰ অতিশয় ডাঙৰ। সেয়েহে নামি গৈ মই দেখিম, যদি তেওঁলোকৰ চিঞৰ যি মোৰ ওচৰলৈ আহি আছে তাৰ অনুসৰি সম্পূৰ্ণ কৰা হৈছে, আৰু যদি নহয়, তেন্তে মই জানিব পাৰোঁ। আৰু সেই মানুহবোৰে তাৰ পৰা ঘূৰি চদোমলৈ গ'ল, কিন্তু অব্ৰাহাম তেতিয়াও প্ৰভুৰ সন্মুখত থিয় হৈ আছিল। আৰু অব্ৰাহামে ওচৰ চাপি ক'লে, ধাৰ্মিকক অধাৰ্মিকৰ লগত একেলগে ধ্বংস নকৰিব, আৰু ধাৰ্মিক অধাৰ্মিকৰ দৰে নহ'ব। যদি চহৰত পঞ্চাশজন ধাৰ্মিক লোক থাকে, তুমি তেওঁলোকক ধ্বংস কৰিবা নেকি? তুমি সেই সকলো ঠাই এৰি নিদিবা পঞ্চাশজন ধাৰ্মিক লোকৰ কাৰণে, যদি তেওঁলোক তাত থাকে? কোনোমতে নহয়, তুমি এই কথাৰ দৰে কৰিবা, ধাৰ্মিকক অধাৰ্মিকৰ সৈতে হত্যা কৰা, আৰু ধাৰ্মিক অধাৰ্মিকৰ দৰে হ'ব। কোনোমতে নহয়! যি সমস্ত পৃথিৱীৰ বিচাৰ কৰে, তুমি বিচাৰ নকৰিবা নেকি? প্ৰভুৱে কিন্তু ক'লে, যদি চদোমত পঞ্চাশজন ধাৰ্মিক লোক নগৰত থাকে, তেন্তে মই সমগ্ৰ নগৰ এৰি দিম, আৰু তেওঁলোকৰ কাৰণে সকলো স্থান ৰক্ষা কৰিম। আৰু অব্ৰাহামে উত্তৰ দি ক'লে, এতিয়া মই মোৰ প্ৰভুৰ ওচৰত কথা ক'বলৈ আৰম্ভ কৰিলোঁ, কিন্তু মই মাটি আৰু ছাই। যদি পঞ্চাশজন ধাৰ্মিক লোক কমি পঁয়তাল্লিশজন হয়, তুমি পাঁচজনৰ কাৰণে গোটেই চহৰখন ধ্বংস কৰিবা নেকি? আৰু তেওঁ ক'লে, মই ধ্বংস নকৰিম, যদি মই তাত পঁয়তাল্লিশ পাওঁ। আৰু তেওঁ তেওঁৰ লগত আৰু কথা ক'বলৈ যোগ কৰিলে, আৰু ক'লে, কিন্তু যদি তাত

চল্লিশজন পোৱা যায়, আৰু তেওঁ ক'লে, মই চল্লিশজনৰ কাৰণে ধ্বংস নকৰিম। আৰু তেওঁ ক'লে, হে প্ৰভু, যদি মই কথা কওঁ তেন্তে একো নহয় নেকি? কিন্তু যদি তাত ত্ৰিশজন পোৱা যায়? আৰু তেওঁ ক'লে, মই ত্ৰিশজনৰ কাৰণে ধ্বংস নকৰোঁ। আৰু তেওঁ ক'লে, যিহেতু মই প্ৰভুৰ ওচৰত কথা ক'বলৈ আছোঁ, আৰু যদি তাত বিশজন পোৱা যায়? আৰু তেওঁ ক'লে, মই ধ্বংস নকৰিম, যদি মই তাত বিশজন পাওঁ। আৰু তেওঁ ক'লে, প্ৰভু, যদি মই এতিয়াও এবাৰ কওঁ তেন্তে একো নহয় নেকি? কিন্তু যদি তাত দশজন পোৱা যায়? আৰু তেওঁ ক'লে, মই দহজনৰ কাৰণে ধ্বংস নকৰিম। প্ৰভু গুচি গ'ল, যেতিয়া তেওঁ অব্ৰাহামৰ সৈতে কথা কোৱা বন্ধ কৰিলে, আৰু অব্ৰাহাম নিজৰ ঠাইলৈ ঘূৰি আহিল।

19

দুজন বাৰ্তাবাহক সন্ধিয়া চদোমলৈ আহিল। লোট চদোমৰ দুৱাৰৰ কাষত বহি আছিল আৰু লোটে দেখি তেওঁলোকক লগ ধৰিবলৈ উঠি থিয় হ'ল, আৰু মাটিৰ ওপৰত মুখ দি প্ৰণিপাত কৰিলে। আৰু তেওঁ ক'লে, চাওক, প্ৰভুসকল, আপোনালোকৰ দাসৰ ঘৰলৈ আহক, আৰু থাকক, আৰু আপোনালোকৰ ভৰি ধুওক, আৰু পুৱাতে উঠি আপোনালোকৰ বাটত যাব। আৰু তেওঁলোকে ক'লে, নহয়, কিন্তু আমি ৰাজপথতে থাকিম। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক আগ্ৰহেৰে অনুৰোধ কৰিলে, আৰু তেওঁলোকে তেওঁৰ ফালে ঘূৰিল আৰু তেওঁৰ ঘৰত প্ৰৱেশ কৰিলে। তেওঁ তেওঁলোকৰ বাবে পানীয় প্ৰস্তুত কৰিলে আৰু খমীৰবিহীন পিঠা সেকিলে, আৰু তেওঁলোকে খালে। শোৱাৰ আগতে, চহৰৰ মানুহবোৰে, চদোমীয়াসকলে ঘৰটো চাৰিওফালে আগুৰি ধৰিলে, যুৱকৰ পৰা বৃদ্ধলৈকে, সকলো লোক একেলগে। আৰু তেওঁলোকে লোটক মাতিছিল, আৰু তেওঁক কৈছিল, ক'ত আছে সেই মানুহবোৰ যিসকলে আজি ৰাতি তোমাৰ ওচৰলৈ সোমাই আহিছিল? তেওঁলোকক আমাৰ ওচৰলৈ বাহিৰলৈ উলিয়াই আনা, যাতে আমি তেওঁলোকৰ সৈতে সম্বন্ধীয় হ'ব পাৰোঁ। লোট কিন্তু তেওঁলোকৰ

ওচৰলৈ দুৱাৰডলিলৈ ওলাই গ'ল, আৰু দুৱাৰখন তেওঁৰ পাছত বন্ধ কৰিলে। তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, ভাইসকল, কোনোমতে দুষ্ট কাম নকৰিবা। মোৰ দুগৰাকী জীয়েক আছে, যিসকলে কোনো পুৰুষক নাজানে, মই তেওঁলোকক তোমালোকৰ ওচৰলৈ উলিয়াই আনিম, আৰু তোমালোকে তেওঁলোকক যেনেকৈ তোমালোকক সন্তুষ্ট কৰিব তেনেকৈ ব্যৱহাৰ কৰা, কেৱল এই পুৰুষসকলৰ প্ৰতি অন্যায় নকৰিবা, কাৰণ তেওঁলোক মোৰ ঘৰৰ আশ্ৰয়ৰ তলত সোমাইছে। তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, তাৰ পৰা আঁতৰি যোৱা; তুমি প্ৰবাস কৰিবলৈ সোমাইছিলা, বিচাৰ কৰিবলৈ নহয় নেকি? এতিয়া সেয়েহে আমি তোমাক সিহঁততকৈ বেছি অপকাৰ কৰোঁ। আৰু তেওঁলোকে লোট নামৰ মানুহজনক অতিশয় বলপূৰ্বক হেঁচা মাৰিছিল, আৰু দুৱাৰখন ভাঙিবলৈ ওচৰ চাপিছিল। কিন্তু সেই পুৰুষসকলে হাত মেলি লোটক নিজৰ ফালে ঘৰৰ ভিতৰলৈ টানি আনিলে, আৰু ঘৰৰ দুৱাৰখন বন্ধ কৰি দিলে। কিন্তু ঘৰৰ দুৱাৰত থকা পুৰুষসকলক সৰুৰ পৰা ডাঙৰলৈকে অন্ধত্বৰে আঘাত কৰিলে, আৰু তেওঁলোকে দুৱাৰ বিচাৰি বিভ্ৰান্ত হ'ল। মানুহবোৰে লোটক ক'লে, ইয়াত তোমাৰ জোঁৱাই আছে নে, বা পুত্ৰ আছে নে, বা জীয়েক আছে? তোমাৰ যদি আন কোনো আছে চহৰত, উলিয়াই আনা এই ঠাইৰ পৰা, কাৰণ আমি ধ্বংস কৰি আছোঁ এই ঠাই; কাৰণ উচ্চ কৰা হ'ল তেওঁলোকৰ কান্দোন প্ৰভুৰ সন্মুখত, আৰু প্ৰভুৱে পঠিয়ালে আমাক ইয়াক ধ্বংস কৰিবলৈ। লোট বাহিৰলৈ ওলাই গ'ল, আৰু তেওঁৰ জোঁৱাইসকলৰ লগত কথা ক'লে যিসকলে তেওঁৰ জীয়েকসকলক বিয়া কৰাইছিল, আৰু ক'লে, উঠা, আৰু এই ঠাইৰ পৰা ওলাই যোৱা, কাৰণ প্ৰভুৱে নগৰখন ধ্বংস কৰিব। কিন্তু তেওঁৰ জোঁৱাইসকলৰ সন্মুখত এইটো ঠাট্টা যেন লাগিল। যেতিয়া ভোৰ হ'ল, দূতসকলে লোটক আগ্ৰহেৰে ক'লে, উঠা, তোমাৰ পত্নীক আৰু তোমাৰ দুজনী জীয়েকক লৈ ওলাই যোৱা, যাতে তুমিও নগৰৰ অপৰাধৰ সৈতে বিনষ্ট নহয়। আৰু তেওঁলোক বিচলিত হ'ল, আৰু দূতসকলে তেওঁৰ হাত, তেওঁৰ পত্নীৰ হাত আৰু তেওঁৰ দুই জীয়েকৰ হাত ধৰিলে, কাৰণ প্ৰভুৱে তেওঁক ৰক্ষা কৰিছিল। আৰু এনে ঘটিল যেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁলোকক বাহিৰলৈ উলিয়াই আনিলে, আৰু তেওঁলোকে ক'লে, ৰক্ষা কৰি ৰক্ষা কৰা তোমাৰ নিজৰ আত্মা, পিছফাললৈ নাচাবা,

আৰু সকলো চাৰিওফালৰ অঞ্চলত থিয় নহ'বা, পৰ্বতলৈ তোমাক ৰক্ষা কৰা, নহ'লে তুমি উটুৱাই নিয়া হ'বা। লোটে তেওঁলোকক ক'লে, মই বিনয় কৰোঁ প্ৰভু, যিহেতু আপোনাৰ দাসে আপোনাৰ সন্মুখত দয়া পাইছে, আৰু আপুনি আপোনাৰ ধাৰ্মিকতা বৃদ্ধি কৰিছে, যি আপুনি মোৰ ওপৰত কৰে, মোৰ আত্মা জীয়াই ৰখাৰ বাবে; কিন্তু মই পৰ্বতলৈ ৰক্ষা পাবলৈ সক্ষম নহ'ম, নহ'লে কেতিয়াবা অমংগলে মোক আক্ৰমণ কৰিব, আৰু মই মৰিম। চোৱা, এই চহৰখন মোৰ তালৈ পলাই যোৱাৰ ওচৰত আছে, যিখন সৰু; আৰু তাত মই ৰক্ষা পাম; সৰু নহয় নেকি? আৰু মোৰ আত্মাই তোমাৰ কাৰণে জীয়াই থাকিব। আৰু তেওঁক ক'লে, চোৱা, মই তোমাৰ মুখ দেখি আচৰিত হ'লোঁ আৰু এই কথাৰ বাবে, যি নগৰৰ বিষয়ে তুমি ক'লা সেই নগৰ ধ্বংস নকৰিবলৈ। গতিকে তাত ৰক্ষা পোৱাৰ বাবে শীঘ্ৰে যোৱা, কিয়নো মই একো কাম কৰিব নোৱাৰিম, যেতিয়ালৈকে তুমি তাত নাহা। এই কাৰণে তেওঁ সেই চহৰৰ নাম চিগো�ৰ বুলি মাতিলে। সূৰ্য পৃথিৱীৰ ওপৰত উদয় হ'ল, আৰু লোটে চোৱৰত প্ৰৱেশ কৰিলে। আৰু প্ৰভুৱে চদোম আৰু ঘমোৰাৰ ওপৰত গন্ধক আৰু জুই বৰষাই দিলে, যি প্ৰভুৰ পৰা স্বৰ্গৰ পৰা আহিছিল। আৰু তেওঁ এই চহৰবোৰ ধ্বংস কৰিলে, আৰু চাৰিওফালৰ সকলো অঞ্চল, আৰু চহৰবোৰত বাস কৰা সকলো লোক, আৰু পৃথিৱীৰ পৰা গজি উঠা সকলো বস্তু। আৰু তেওঁৰ পত্নীয়ে পিছফালে চাইছিল, আৰু তাই লোণৰ স্তম্ভ হৈ গ'ল। আব্ৰাহামে পুৱা সোনকালে উঠি সেই ঠাইলৈ গ'ল, য'ত তেওঁ প্ৰভুৰ সন্মুখত থিয় হৈছিল। আৰু তেওঁ চদোম আৰু গমোৰাৰ ফালে চালে, আৰু সেই অঞ্চলৰ ফালে চালে, আৰু দেখিলে, আৰু চোৱা, পৃথিৱীৰ পৰা শিখা উঠি আছিল, ভাতীৰ ধোঁৱাৰ দৰে। আৰু এনে ঘটিল যে যেতিয়া ঈশ্বৰে আশে-পাশে অঞ্চলৰ সকলো চহৰবোৰ ধ্বংস কৰিলে, তেতিয়া ঈশ্বৰে অব্ৰাহামক মনত পেলালে, আৰু লোটক ধ্বংসৰ মাজৰ পৰা পঠিয়ালে, যেতিয়া প্ৰভুৱে সেই চহৰবোৰ ধ্বংস কৰিলে যত লোটে বাস কৰিছিল। লোট চোৱৰৰ পৰা ওপৰলৈ গৈছিল, আৰু তেওঁ নিজে আৰু তেওঁৰ দুজনী কন্যা তেওঁৰ সৈতে পৰ্বতত বাস কৰিছিল, কিয়নো তেওঁ চোৱৰত বাস কৰিবলৈ ভয় কৰিছিল, আৰু তেওঁ নিজে আৰু তেওঁৰ দুজনী কন্যা তেওঁৰ সৈতে গুহাত বাস কৰিলে। বয়োজ্যেষ্ঠাই কনিষ্ঠাক কৈলে,

আমাৰ পিতা বৃদ্ধ, আৰু পৃথিৱীত কোনো নাই যি আমাৰ ওচৰলৈ আহিব, যেনেকৈ সকলো পৃথিৱীত উপযুক্ত। আহা আৰু আমি আমাৰ পিতাক মদ খুৱাওঁ আহক, আৰু তেওঁৰ সৈতে শুওঁ আহক, আৰু আমাৰ পিতাৰ পৰা বংশ উৎপন্ন কৰোঁ আহক। তেওঁলোকে সেই ৰাতি তেওঁলোকৰ পিতৃক দ্ৰাক্ষাৰস পান কৰালে, আৰু জ্যেষ্ঠা জনী সোমাই সেই ৰাতি তাইৰ পিতৃৰ সৈতে শুলে, আৰু তেওঁ তেওঁৰ শোৱাৰ সময়ত আৰু উঠাৰ সময়ত নাজানিলে। পাছদিনা ঘটিল, আৰু বয়সীয়াল জনীয়ে কনিষ্ঠা জনীক ক'লে, চোৱা, কালি মই আমাৰ পিতৃৰ সৈতে শুইছিলোঁ। আজি ৰাতি তেওঁক দ্ৰাক্ষাৰস খুৱাওঁ, আৰু তুমি সোমাই তেওঁৰ সৈতে শোৱা, আৰু আমাৰ পিতৃৰ পৰা বীজ উঠাওঁ। তেওঁলোকে সেই ৰাতিও তেওঁলোকৰ পিতাক দ্ৰাক্ষাৰস পান কৰালে, আৰু কনিষ্ঠজনী সোমাই গৈ তাইৰ পিতাৰ সৈতে শুলে, আৰু তেওঁ নাজানিলে তাই কেতিয়া শুলে আৰু কেতিয়া উঠিল। আৰু লোটৰ দুই জনী জীয়েকে তেওঁলোকৰ পিতৃৰ পৰা গৰ্ভধাৰণ কৰিলে। আৰু বয়সীয়াল গৰাকীয়ে এজন পুত্ৰ জন্ম দিলে, আৰু তাৰ নাম মোৱাব ৰাখিলে, কৈ, মোৰ পিতৃৰ পৰা, এই মোৱাবীসকলৰ পিতৃ আজিৰ দিনলৈকে। সৰু জনীয়ে এজন পুত্ৰ জন্ম দিলে, আৰু তাৰ নাম আম্মান ৰাখিলে, কৈ, মোৰ জাতিৰ পুত্ৰ, এই আম্মানীয়সকলৰ পিতা আজিৰ দিনলৈকে।

20

আৰু আব্ৰাহামে তাৰ পৰা দক্ষিণৰ ফালৰ ভূমিলৈ গমন কৰিলে আৰু কাদেশ আৰু চূৰৰ মাজত বাস কৰিলে, আৰু গেৰাৰত প্ৰবাস কৰিলে। অব্ৰাহামে তেওঁৰ পত্নী চাৰাৰ বিষয়ে ক'লে যে তাই মোৰ ভনী, কাৰণ তেওঁ ভয় কৰিছিল ক'বলৈ যে তাই মোৰ পত্নী, নহ'লে নগৰৰ পুৰুষসকলে তাইৰ কাৰণে তেওঁক মাৰি পেলাব। কিন্তু গেৰাৰৰ ৰজা অবীমেলকে মানুহ পঠিয়ালে আৰু চাৰাক লৈ গ'ল। আৰু ঈশ্বৰে ৰাতি সপোনত অবীমেলকৰ ওচৰলৈ আহিল, আৰু ক'লে, চোৱা, তুমি মৰিবা সেই মহিলাগৰাকীৰ বাবে যাক তুমি লৈছা, কিন্তু

তাই এজন পুৰুষৰ সৈতে বাস কৰা। অবিমেলেকে কিন্তু তাইক স্পৰ্শ কৰা নাছিল, আৰু ক'লে, হে প্ৰভু, আপুনি অজ্ঞাত আৰু ন্যায়পৰায়ণ জাতিক ধ্বংস কৰিব নেকি? তেওঁ নিজে মোক কোৱা নাছিল নেকি, তাই মোৰ ভনী? আৰু এইজনীয়ে মোক ক'লে, তেওঁ মোৰ ভাই নেকি? শুদ্ধ হৃদয়ত আৰু হাতৰ ধাৰ্মিকতাত মই এইটো কৰিলোঁ। ঈশ্বৰে তেওঁক নিদ্ৰাত ক'লে, আৰু মই জানিছিলোঁ যে তুমি শুদ্ধ হৃদয়েৰে এই কাম কৰিছিলা, আৰু মই তোমাক ৰক্ষা কৰিছিলোঁ যাতে তুমি মোৰ বিৰুদ্ধে পাপ নকৰা, এই কাৰণে মই তোমাক তাইক স্পৰ্শ কৰিবলৈ দিয়া নাছিলোঁ। এতিয়া কিন্তু সেই মহিলাক সেই মানুহক ঘূৰাই দিয়া, কাৰণ তেওঁ ভাববাদী, আৰু তেওঁ তোমাৰ বিষয়ে প্ৰাৰ্থনা কৰিব, আৰু তুমি জীয়াই থাকিবা। কিন্তু যদি ঘূৰাই নিদিয়া, তেন্তে জানিবা যে তুমি আৰু তোমাৰ সকলো মৰিব। আৰু অবীমেলকে পুৱা সোনকালে উঠিল, আৰু তেওঁ তেওঁৰ সকলো দাসক মাতিলে, আৰু তেওঁ এই সকলো কথা তেওঁলোকৰ কাণত ক'লে; আৰু সকলো মানুহ অতিশয় ভয় খালে। আৰু অবীমেলকে অব্ৰাহামক মাতিলে আৰু তেওঁক ক'লে, তুমি আমাৰ লগত এইটো কি কৰিলা? আমি নিশ্চয় তোমাৰ বিৰুদ্ধে পাপ কৰা নাই, যে তুমি মোৰ ওপৰত আৰু মোৰ ৰাজ্যৰ ওপৰত মহান পাপ আনিলা? তুমি মোৰ বাবে এনে এটা কাম কৰিছা যিটো কোনেও নকৰিব। কিন্তু অবীমেলকে অব্ৰাহামক ক'লে, কি দেখি তুমি এইটো কৰিলা? অব্ৰাহামে কিন্তু কৈছিল, মই কৈছিলোঁ কিয়নো, তেন্তে এই ঠাইত ঈশ্বৰভক্তি নাই, আৰু তেওঁলোকে মোক মোৰ পত্নীৰ কাৰণে মাৰিব। আৰু সঁচাকৈয়ে, তাই মোৰ পিতৃৰ ভনী, কিন্তু মাতৃৰ নহয়, আৰু তাই মোৰ পত্নী হ'ল। কিন্তু যেতিয়া ঈশ্বৰে মোক মোৰ পিতৃৰ ঘৰৰ পৰা বাহিৰলৈ আনিলে, তেতিয়া মই তাইক কলোঁ, এই ন্যায়খিনি তুমি মোৰ প্ৰতি কৰিবা, আমি যিকোনো ঠাইত প্ৰবেশ কৰোঁ তাত মোক কোৱা যে মই তোমাৰ ভাতৃ। অবীমেলকে ল'লে এক হাজাৰ দিদ্ৰাখমা, আৰু মেৰ-ছাগ, আৰু দামুৰি, আৰু দাস, আৰু দাসী, আৰু দিলে অব্ৰাহামক; আৰু ঘূৰাই দিলে তেওঁক চাৰাক তেওঁৰ পত্নী। আৰু আবিমেলেকে আব্ৰাহামক ক'লে, চোৱা, মোৰ ভূমি তোমাৰ সন্মুখত আছে, য'ত তোমাৰ ভাল লাগে তাতে বাস কৰা। চাৰাহক কিন্তু কোৱা হ'ল, চোৱা, মই তোমাৰ ভায়েকক হাজাৰ দিদ্ৰাখমা দিছো, এইবোৰ তোমাৰ মুখৰ সন্মানৰ বাবে

হ'ব, আৰু তোমাৰ লগত থকা সকলোৰে বাবে, আৰু সকলো সত্য কোৱা। আব্ৰাহামে ঈশ্বৰৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা কৰিলে, আৰু ঈশ্বৰে অবীমেলকক, তেওঁৰ পত্নীক, আৰু তেওঁৰ দাসীসকলক সুস্থ কৰিলে, আৰু তেওঁলোকে সন্তান জন্ম দিলে। কাৰণ প্ৰভুৱে বাহিৰৰ পৰা অবীমেলকৰ ঘৰৰ সকলো গৰ্ভ সম্পূৰ্ণৰূপে বন্ধ কৰি দিছিল, অব্ৰাহামৰ পত্নী চাৰাৰ কাৰণে।

21

আৰু প্ৰভুৱে চাৰাক দৰ্শন কৰিলে, যেনেকৈ তেওঁ কৈছিল, আৰু প্ৰভুৱে চাৰাৰ প্ৰতি কৰিলে, যেনেকৈ তেওঁ কথা কৈছিল। আৰু গৰ্ভধাৰণ কৰি তেওঁ আব্ৰাহামক বৃদ্ধ বয়সত এটি পুত্ৰ জন্ম দিলে, সেই সময়ত যেনেকৈ প্ৰভুৱে তেওঁক কৈছিল। আৰু অব্ৰাহামে তেওঁৰ পুত্ৰৰ নাম ৰাখিলে যি তেওঁৰ বাবে জন্ম হৈছিল, যাক চাৰাই তেওঁৰ বাবে জন্ম দিছিল, ইচহাক; আৰু অব্ৰাহামে ইচহাকক অষ্টম দিনত চুন্নৎ কৰিলে, যেনেকৈ ঈশ্বৰে তেওঁক আদেশ দিছিল। আৰু আব্ৰাহামৰ বয়স এশ বছৰ আছিল, যেতিয়া তেওঁৰ পুত্ৰ ইচহাকৰ জন্ম হৈছিল। আৰু চাৰাই ক'লে, প্ৰভুৱে মোৰ বাবে হাঁহি সৃষ্টি কৰিলে, কিয়নো যিকোনো এজনে শুনিব তেওঁ মোৰ লগত আনন্দিত হ'ব। আৰু কোনে অব্ৰাহামক ক'ব যে চাৰাই শিশুক পিয়াহ খুৱাইছে? মই মোৰ বৃদ্ধ বয়সত এটা পুত্ৰ জন্ম দিলোঁ। আৰু শিশুটো বাঢ়িল, আৰু স্তনপান এৰুৱা হ'ল। আৰু অব্ৰাহামে এটা ডাঙৰ ভোজ কৰিলে, যি দিনা তেওঁৰ পুত্ৰ ইচহাকক স্তনপান এৰুৱা হ'ল। চাৰাই হাগাৰ মিচৰীয়াৰ পুত্ৰক দেখিলে, যি অব্ৰাহামৰ হৈছিল, তাইৰ পুত্ৰ ইচহাকৰ সৈতে খেলি থকা, আৰু অব্ৰাহামক ক'লে, এই দাসীক আৰু তাইৰ পুত্ৰক খেদি দিয়া; কিয়নো এই দাসীৰ পুত্ৰই মোৰ পুত্ৰ ইচহাকৰ সৈতে উত্তৰাধিকাৰী নহ'ব। কিন্তু এই কথা আব্ৰাহামৰ সন্মুখত তেওঁৰ পুত্ৰৰ বিষয়ে অতিশয় কঠোৰ যেন দেখা গ'ল। ঈশ্বৰে অব্ৰাহামক ক'লে, শিশুটোৰ বিষয়ে আৰু দাসীজনীৰ বিষয়ে তোমাৰ আগত কঠিন নহওক; চাৰাই তোমাক যিমান কথা ক'ব, তাইৰ মাত শুনা; কাৰণ ইচহাকত তোমাৰ

বংশ বুলি কোৱা হ'ব। আৰু এই দাসীৰ পুত্ৰকো মই এক মহান জাতি কৰিম, কাৰণ সি তোমাৰ বংশ। অব্ৰাহামে ৰাতিপুৱা উঠিল, আৰু পিঠা আৰু পানীৰ মোট ল'লে, আৰু হাগাৰক দিলে; আৰু তাইৰ কান্ধত শিশুটো ৰাখিলে, আৰু তাইক পঠিয়াই দিলে; তাই গুচি গৈ মৰুভূমিত ভ্ৰমণ কৰিলে, শপতৰ নাদৰ ওচৰত। পানীৰ মোচাৰ পৰা পানী শেষ হ'ল আৰু তাই শিশুটোক এজোপা দেৱদাৰু গছৰ তলত পেলাই দিলে। গৈ তাই তাৰ পৰা দূৰত বিপৰীতে বহিল, ধনুৰ কাঁড়ৰ দৰে দূৰত। কিয়নো তাই ক'লে, মই মোৰ শিশুটোৰ মৃত্যু নেদেখিম। আৰু তাই তাৰ বিপৰীতে বহিল; আৰু শিশুটোৱে চিঞৰ মাৰি কান্দিলে। ঈশ্বৰে শিশুটোৰ মাত শুনিলে সেই ঠাইৰ পৰা য'ত সি আছিল; আৰু ঈশ্বৰৰ এজন বার্তাবাহকে হাগাৰক স্বৰ্গৰ পৰা মাতিলে, আৰু তাইক ক'লে, কি হৈছে হাগাৰ? ভয় নকৰিবা; কিয়নো ঈশ্বৰে শিশুটোৰ মাত শুনিছে সেই ঠাইৰ পৰা য'ত সি আছে। উঠা আৰু শিশুটো লোৱা, আৰু তোমাৰ হাতেৰে ইয়াক ধৰা; কিয়নো মই ইয়াক এটা মহান জাতি কৰিম। আৰু ঈশ্বৰে তাইৰ চকু খুলি দিলে আৰু তাই জীৱন্ত পানীৰ এটা নাদ দেখিলে আৰু তাই গ'ল আৰু তাই চামৰাৰ মোনাটো পানীৰে ভৰালে আৰু তাই শিশুটোক পানী খুৱালে। আৰু ঈশ্বৰ শিশুটোৰ লগত আছিল; আৰু তেওঁ বাঢ়িল, আৰু তেওঁ মৰুভূমিত বাস কৰিলে; আৰু তেওঁ এজন ধনুৰ্ধৰ হ'ল। আৰু তেওঁ মৰুভূমিত বাস কৰিলে, আৰু তেওঁৰ মাতৃয়ে তেওঁৰ বাবে মিচৰৰ পা�ৰাণৰ পৰা এগৰাকী পত্নী ল'লে। সেই সময়ত এনে ঘটিল যে অবীমেলক, তেওঁৰ পৰামৰ্শদাতা অহোজাথ, আৰু তেওঁৰ সেনাবাহিনীৰ সেনাপতি ফিখোলে অব্ৰাহামক ক'লে, ঈশ্বৰ তোমাৰ লগত আছে তুমি যি কৰা সকলো কামত। এতিয়া সেয়েহে ঈশ্বৰৰ নামত মোক শপত খোৱা যে তুমি মোৰ প্ৰতি অন্যায় নকৰিবা, মোৰ বংশৰ প্ৰতিও নকৰিবা, মোৰ নামৰ প্ৰতিও নকৰিবা, কিন্তু মই তোমাৰ সৈতে যি ন্যায় কৰিলোঁ, সেই অনুসাৰে তুমি মোৰ সৈতে আৰু এই ভূমিৰ সৈতে কৰিবা, য'ত তুমি বাস কৰিলা। আৰু আব্ৰাহামে ক'লে, মই শপত খাম। আৰু অব্ৰাহামে অবীমেলকক পানীৰ নাদবোৰৰ বিষয়ে তিৰস্কাৰ কৰিলে, যিবোৰ অবীমেলকৰ দাসবোৰে কাঢ়ি লৈছিল। আৰু অবীমেলকে তেওঁক ক'লে, মই জনা নাছিলোঁ কোনে তোমাক এই কাম কৰিলে, আৰু তুমিও মোক জনোৱা নাছিলা, আৰু মই শুনা

নাছিলোঁ, কেৱল আজিহে শুনিলোঁ। আৰু আব্ৰাহামে মেৰ-ছাগ আৰু দামুৰি লৈ অবীমেলকক দিলে, আৰু দুয়োজনে চুক্তি স্থাপন কৰিলে। আৰু আব্ৰাহামে সাতটা মাইকী মেৰ পোৱালি পৃথকে স্থাপন কৰিলে। আৰু অবীমেলকে অব্ৰাহামক ক'লে, এই মেৰবোৰৰ মাজৰ সাতটা মাইকী মেৰ পোৱালি যিবোৰ তুমি কেৱল পৃথকে ৰাখিছা, সেইবোৰ কি? আৰু অব্ৰাহামে ক'লে যে তুমি মোৰ পৰা এই সাতটা মাইকী মেৰ পোৱালি ল'বা, যাতে এইটো মোৰ বাবে সাক্ষ্য হয় যে মই এই নাদটো খান্দিলোঁ। এই কাৰণে তেওঁ সেই ঠাইৰ নাম শপতৰ কুঁৱা ৰাখিলে, কাৰণ তাতে দুয়োজনে শপত খাইছিল। আৰু তেওঁলোকে শপতৰ কুঁৱাত চুক্তি স্থাপন কৰিলে, তাৰ পিছত অবীমেলক, তেওঁৰ উপদেষ্টা অহুজ্জৎ, আৰু তেওঁৰ সেনাবাহিনীৰ সেনাপতি ফীখোল উঠিল, আৰু তেওঁলোক পলেষ্টীয়াসকলৰ দেশলৈ ঘূৰি গ'ল। আৰু আব্ৰাহামে শপতৰ নাদৰ ওপৰত এখন পথাৰ ৰোপণ কৰিলে, আৰু তাত প্ৰভুৰ নাম আহ্বান কৰিলে, অনন্ত ঈশ্বৰ। আব্ৰাহামে ফিলিস্তীনসকলৰ ভূমিত বহুত দিন বাস কৰিলে।

22

আৰু এই কথাবোৰৰ পাছত ঈশ্বৰে অব্ৰাহামক পৰীক্ষা কৰিলে, আৰু তেওঁক ক'লে, অব্ৰাহাম, অব্ৰাহাম, আৰু তেওঁ ক'লে, চোৱা, মই আছোঁ। আৰু তেওঁ ক'লে, তোমাৰ প্ৰিয় পুত্ৰক লোৱা, যাক তুমি প্ৰেম কৰিলা, ইচহাকক, আৰু উচ্চ ভূমিলৈ যোৱা, আৰু তাক তাত হোম বলিৰ বাবে উৎসৰ্গ কৰা, যিটো পৰ্বতৰ বিষয়ে মই তোমাক ক'ম তাৰ ওপৰত। উঠি আব্ৰাহামে পুৱা তেওঁৰ গাধটো সজাই দিলে আৰু তেওঁ নিজৰ লগত দুজন দাস আৰু তেওঁৰ পুত্ৰ ইচহাকক ল'লে আৰু হোম বলিৰ বাবে কাঠ ফালি উঠি গ'ল আৰু তৃতীয় দিনা ঈশ্বৰে তেওঁক যি ঠাই কৈছিল তাত আহি পালে আৰু আব্ৰাহামে চকু তুলি চাই দূৰৰ পৰা সেই ঠাই দেখিলে। আৰু অব্ৰাহামে তেওঁৰ সন্তানসকলক ক'লে, তোমালোকে ইয়াতে গাধৰ সৈতে

বহা; কিন্তু মই আৰু ল'ৰাটো ইয়ালৈকে যাম; আৰু প্ৰণিপাত কৰি আমি তোমালোকৰ ওচৰলৈ ঘূৰি আহিম। অব্ৰাহামে হোম বলিৰ কাঠবোৰ লৈ নিজৰ পুত্ৰ ইচহাকৰ ওপৰত ৰাখিলে, আৰু তেওঁ নিজে হাতত জুই আৰু তৰোৱাল ল'লে, আৰু দুয়ো একেলগে গ'ল। ইচহাকে তেওঁৰ পিতৃ অব্ৰাহামক ক'লে, পিতা; আৰু তেওঁ ক'লে, কি হ'ল, সন্তান? তেওঁ ক'লে, কিন্তু চোৱা, জুই আৰু কাঠবোৰ আছে, সম্পূৰ্ণ দহন বলিৰ বাবে মেৰ-ছাগটো ক'ত আছে? অব্ৰাহামে ক'লে, ঈশ্বৰে নিজৰ বাবে হোম-বলিৰ কাৰণে মেৰ-ছাগ যোগাৰ কৰিব, হে পুত্ৰ। দুয়োজনে একেলগে গৈ, তেওঁলোক সেই ঠাইত আহিল, যিটো ঈশ্বৰে তেওঁক কৈছিল; আৰু তাত অব্ৰাহামে যজ্ঞবেদী নিৰ্মাণ কৰিলে, আৰু কাঠবোৰ সজাই দিলে; আৰু তেওঁৰ পুত্ৰ ইচহাকক বান্ধি, তেওঁক যজ্ঞবেদীৰ ওপৰত কাঠবোৰৰ ওপৰত ৰাখিলে। আৰু আব্ৰাহামে তেওঁৰ হাত বিস্তাৰ কৰিলে তৰোৱাল ল'বলৈ, তেওঁৰ পুত্ৰক বধ কৰিবলৈ। আৰু প্ৰভুৰ দূতে আকাশৰ পৰা তেওঁক মাতিলে, আৰু ক'লে, অব্ৰাহাম, অব্ৰাহাম, আৰু তেওঁ ক'লে, চোৱা, মই ইয়াত আছোঁ। আৰু তেওঁ ক'লে, তুমি তোমাৰ হাত শিশুটোৰ ওপৰত নিদিবা, আৰু তাক একো নকৰিবা; কিয়নো এতিয়া মই জানিলোঁ যে তুমি ঈশ্বৰক ভয় কৰা; আৰু তুমি তোমাৰ প্ৰিয় পুত্ৰক মোৰ কাৰণে ৰেহাই নিদিলা। আৰু অব্ৰাহামে তেওঁৰ চকুৰে ওপৰলৈ চাই দেখিলে, আৰু চোৱা, এটা মতা ভেড়া চাবেক গছত শিঙৰ দ্বাৰা ধৰা আছিল। আৰু অব্ৰাহাম গ'ল, আৰু মেৰ-ছাগটো ল'লে, আৰু তাক সম্পূৰ্ণ হোম-বলিৰ বাবে উৎসৰ্গ কৰিলে তেওঁৰ পুত্ৰ ইচহাকৰ সলনি। আৰু আব্ৰাহামে সেই ঠাইৰ নাম ৰাখিলে, প্ৰভুৱে দেখিলে, যাতে তেওঁলোকে আজি কয়, পৰ্বতত প্ৰভু দেখা পোৱা গ'ল। আৰু প্ৰভুৰ দূতে অব্ৰাহামক দ্বিতীয়বাৰ স্বৰ্গৰ পৰা মাতিলে, কৈ, মোৰ নিজৰ দ্বাৰা মই শপত খালোঁ, প্ৰভুৱে কয়, কাৰণ তুমি এই কথা কৰিলা, আৰু তুমি তোমাৰ প্ৰিয় পুত্ৰক মোৰ কাৰণে ৰেহাই নিদিলা, সঁচাকৈয়ে আশীৰ্বাদ কৰি মই তোমাক আশীৰ্বাদ কৰিম, আৰু বৃদ্ধি কৰি মই তোমাৰ বংশ বৃদ্ধি কৰিম, স্বৰ্গৰ তৰাবোৰৰ দৰে, আৰু সাগৰৰ তীৰৰ বালিৰ দৰে; আৰু তোমাৰ বংশই শত্ৰুবোৰৰ নগৰবোৰ অধিকাৰ কৰিব। আৰু তোমাৰ বংশত পৃথিৱীৰ সকলো জাতি আশীৰ্বাদিত হ'ব, কাৰণ তুমি মোৰ কণ্ঠস্বৰ মানিলা। অব্ৰাহামে তেওঁৰ সন্তানসকলৰ ফালে

ঘূৰিল আৰু উঠি তেওঁলোকে একেলগে শপতৰ নাদলৈ গ'ল। আৰু আব্ৰাহামে শপতৰ নাদৰ ওচৰত বাস কৰিলে। এই কথাবোৰৰ পিছত এনে হ'ল, আৰু অব্ৰাহামক জনোৱা হ'ল, কোৱা হ'ল, চোৱা মিল্কাই তোমাৰ ভায়েক নাহোৰৰ বাবে পুত্ৰসন্তান জন্ম দিছে, প্ৰথমে জন্মা উজক, আৰু তেওঁৰ ভায়েক বুজক, আৰু অৰামীসকলৰ পিতৃ কমূৱেলক, আৰু কেচদক, আৰু হাজোক, আৰু পিল্দচক, আৰু যিদলফক, আৰু বথূৱেলক। বথুৱেলে ৰিবেকাক জন্ম দিলে। এই আটজন পুত্ৰ, যিসকলক মিল্কাই অব্ৰাহামৰ ভায়েক নাহোৰৰ বাবে জন্ম দিছিল। আৰু তেওঁৰ উপপত্নী, যাৰ নাম ৰিউমা আছিল, তেওঁ টাবেক, টাআম, টোখছ আৰু মোখাক জন্ম দিলে।

23

চাৰাৰ জীৱন এশ সাতাইশ বছৰ হ'ল। আৰু চাৰা আৰবক চহৰত মৰিল, যি উপত্যকাত আছে, এয়া হিব্ৰোণ কনান দেশত আছে। আৰু আব্ৰাহাম চাৰাৰ বাবে শোক কৰিবলৈ আৰু বিলাপ কৰিবলৈ আহিল। আৰু অব্ৰাহামে তেওঁৰ মৃতকৰ পৰা উঠিল; আৰু অব্ৰাহামে হেতৰ পুত্ৰসকলক ক'লে, কৈ, মই তোমালোকৰ লগত প্ৰবাসী আৰু অস্থায়ী বাসিন্দা; তেন্তে মোক তোমালোকৰ লগত সমাধিৰ অধিকাৰ দিয়া, আৰু মই মোৰ মৃতকক মোৰ পৰা সমাধিস্থ কৰিম। কিন্তু হেতৰ পুত্ৰসকলে অব্ৰাহামক উত্তৰ দি ক'লে, নহয়, প্ৰভু। আমাৰ কথা শুনা, তুমি আমাৰ মাজত ঈশ্বৰৰ পৰা অহা ৰজা, আমাৰ নিৰ্বাচিত সমাধিবোৰত তোমাৰ মৃতদেহ পুতি থোৱা, কিয়নো আমাৰ কোনেও তেওঁৰ সমাধি তোমাৰ পৰা বাধা নিদিব, তাত তোমাৰ মৃতদেহ পুতি থোৱাৰ বাবে। উঠি আব্ৰাহামে পৃথিৱীৰ লোকসকলক, হেতৰ পুত্ৰসকলক প্ৰণিপাত কৰিলে। আৰু অব্ৰাহামে তেওঁলোকক কথা ক'লে আৰু ক'লে, যদি তোমালোকৰ আত্মাত আছে যাতে মোৰ মৃতকক মোৰ মুখৰ পৰা পুতিব পাৰা, তেন্তে মোৰ কথা শুনা আৰু মোৰ বিষয়ে চোহৰৰ পুত্ৰ ইফ্ৰোনক কোৱা। আৰু তেওঁ মোক দিয়ক সেই দুগুণ গুহা,

যি তেওঁৰ আছে, যি তেওঁৰ পথাৰৰ এভাগত আছে, যোগ্য ৰূপৰ বিনিময়ত তোমালোকৰ মাজত মোক ইয়াক সমাধিৰ অধিকাৰ হিচাপে দিয়া। ইফ্রোণ কিন্তু হেতৰ পুত্রসকলৰ মাজত বহি আছিল; আৰু উত্তৰ দি ইফ্রোণ হিত্তীয়ে অব্রাহামক ক'লে, হেতৰ পুত্রসকলে শুনি থকাত, আৰু নগৰলৈ প্ৰৱেশ কৰা সকলোৱে, কৈ, মোৰ ওচৰত থাকক, প্ৰভু, আৰু মোৰ কথা শুনক; পথাৰ, আৰু তাত থকা গুহা, আপোনাক দিওঁ; মোৰ সকলো নাগৰিকৰ সন্মুখত আপোনাক দিলোঁ; আপোনাৰ মৃতকক পুতি থওক। আৰু আব্রাহামে পৃথিৱীৰ লোকসকলৰ সন্মুখত প্ৰণিপাত কৰিলে। আৰু তেওঁ এফ্রোনক পৃথিৱীৰ মানুহৰ আগত কাণত ক'লে, যিহেতু তুমি মোৰ ওচৰত আছা, মোৰ কথা শুনা, পথাৰৰ ৰূপ মোৰ পৰা লোৱা, আৰু মই মোৰ মৃতকক তাত পুতিম। ইফ্রোণে কিন্তু আব্রাহামক উত্তৰ দিলে, কৈছিল, নহয়, প্ৰভু; মই শুনিছোঁ কাৰণ, মাটি চাৰিশ ৰূপৰ চেকেল; কিন্তু এইটো মোৰ আৰু তোমাৰ মাজত কি হ'ব? তুমি কিন্তু তোমাৰ মৃতকক পুতি থোৱা। আৰু অব্রাহামে ইফ্রোণৰ কথা শুনিলে, আৰু অব্রাহামে ইফ্রোণক সেই ৰূপ ঘূৰাই দিলে, যি কথা তেওঁ হেতৰ পুত্রসকলৰ কাণত ক'লে, চাৰিশ দিদ্রাখমা ৰূপ যি বণিকসকলৰ মাজত গ্রহণযোগ্য। আৰু ইফ্রোণৰ মাটি স্থিৰ হ'ল, যি আছিল দুগুণ গুহাত, যি আছে মামৰেৰ সন্মুখত, সেই মাটি আৰু গুহা, যি আছিল তাত, আৰু সকলো গছ, যি আছিল মাটিত, আৰু সকলো যি আছে তাৰ সীমাৰ চাৰিওফালে, অব্রাহামৰ সম্পত্তি হ'ল হেতৰ পুত্রসকলৰ সন্মুখত, আৰু সকলোৰে সন্মুখত যি নগৰত প্ৰৱেশ কৰি আছিল। এই সকলৰ পিছত অব্রাহামে তেওঁৰ পত্নী চাৰাক মস্ৰিৰ সন্মুখত থকা দুগুণ খেতিপথাৰৰ গুহাত পুতিলে, এয়া কনান দেশৰ হিব্রোণ। আৰু সেই পথাৰ আৰু তাত থকা গুহা অব্রাহামৰ সমাধিস্থানৰ অধিকাৰ হিচাপে হেতৰ পুত্রসকলৰ পৰা অনুমোদিত হ'ল।

24

আৰু আব্রাহাম বৃদ্ধ আছিল, বয়সত আগবঢ়া, আৰু প্ৰভুৱে আব্রাহামক সকলো বিষয়ত

আশীৰ্বাদ কৰিছিল। আৰু অব্ৰাহামে তেওঁৰ ঘৰৰ জ্যেষ্ঠ দাসক, তেওঁৰ সকলোৰে শাসনকৰ্তাক ক'লে, তোমাৰ হাত মোৰ ঊৰুৰ তলত ৰাখা। আৰু মই তোমাক শপত দিওঁ স্বৰ্গৰ প্ৰভু দেৱতা আৰু পৃথিৱীৰ দেৱতাৰ নামত, যাতে তুমি মোৰ পুত্ৰ ইচহাকৰ বাবে কনানীয়াসকলৰ কন্যাসকলৰ পৰা পত্নী গ্ৰহণ নকৰা, যিসকলৰ মাজত মই বাস কৰি আছোঁ। কিন্তু তুমি মোৰ ভূমিলৈ যাবা, য'ত মই জন্ম লৈছিলোঁ, আৰু মোৰ জনগোষ্ঠীৰ ওচৰলৈ যাবা, আৰু তাৰ পৰা মোৰ পুত্ৰ ইচহাকৰ বাবে এগৰাকী পত্নী আনিবা। পুত্ৰই তেওঁক ক'লে, যদি কেতিয়াবা সেই মহিলাই মোৰ লগত এই দেশলৈ উভতি আহিবলৈ ইচ্ছা নকৰে, তেন্তে মই আপোনাৰ পুত্ৰক সেই দেশলৈ ঘূৰাই লৈ যাম নেকি, য'ৰ পৰা আপুনি ওলাই আহিছিল? আব্ৰাহামে তেওঁক কৈছিল, সাৱধান হোৱা, মোৰ পুত্ৰক তালৈ ঘূৰাই নিনিবা। প্ৰভু, স্বৰ্গৰ ঈশ্বৰ আৰু পৃথিৱীৰ ঈশ্বৰ, যিজনে মোক মোৰ পিতৃৰ ঘৰৰ পৰা আৰু যি ভূমিত মই জন্ম হৈছিলো তাৰ পৰা লৈ আনিছিল, যিজনে মোক কৈছিল আৰু যিজনে মোক শপত খাই কৈছিল, তোমাক আৰু তোমাৰ বংশক মই এই ভূমি দিম, তেওঁ নিজে তেওঁৰ দূত তোমাৰ আগত পঠাব, আৰু তুমি তাৰ পৰা মোৰ পুত্ৰৰ বাবে এগৰাকী পত্নী ল'বা। যদি সেই মহিলাগৰাকীয়ে তোমাৰ সৈতে এই ভূমিলৈ যাবলৈ ইচ্ছা নকৰে, তেন্তে তুমি মোৰ শপতৰ পৰা মুক্ত হ'বা, কেৱল মোৰ পুত্ৰক তালৈ ঘূৰাই নিনিবা। আৰু সেই পুত্ৰই তাৰ হাত তাৰ প্ৰভু অব্ৰাহামৰ কৰঙনৰ তলত ৰাখিলে, আৰু এই কথাৰ বিষয়ে তেওঁক শপত খালে। আৰু সেই পুত্ৰই তাৰ প্ৰভুৰ উটবোৰৰ পৰা দশটা উট ল'লে, আৰু তাৰ প্ৰভুৰ সকলো ভাল বস্তুৰ পৰা নিজৰ লগত ল'লে; আৰু উঠি মেছ'পটেমিয়ালৈ নাহোৰ চহৰলৈ গ'ল। আৰু তেওঁ উটবোৰক নগৰৰ বাহিৰত পানীৰ কুঁৱাৰ কাষত শুৱাই দিলে সন্ধিয়া সময়ত, যেতিয়া পানী তোলা মহিলাসকল ওলাই আহে। আৰু তেওঁ ক'লে, হে প্ৰভু, মোৰ প্ৰভু অব্ৰাহামৰ ঈশ্বৰ, আজি মোৰ সন্মুখত মোক সফল কৰা, আৰু মোৰ প্ৰভু অব্ৰাহামৰ প্ৰতি দয়া কৰা। চোৱা, মই পানীৰ ভুমুকৰ ওপৰত থিয় হৈ আছোঁ, আৰু নগৰত বাস কৰা লোকসকলৰ জীয়ৰীসকল পানী আঁতৰিবলৈ ওলাই আহে। আৰু সেই কুমাৰী হ'ব যাক মই ক'ম, তোমাৰ পানীৰ কলহটো হেলাই দিয়া, যাতে মই পান কৰিব পাৰোঁ, আৰু তাই মোক ক'ব, তুমি পান কৰা,

আৰু তোমাৰ উটবোৰকো মই পানী খুৱাম, যেতিয়ালৈকে সিহঁতে পান কৰি শেষ নকৰে, তাইকে তুমি তোমাৰ পুত্ৰ ইচহাকৰ বাবে যুগুত কৰিলা; আৰু এইটোৰ দ্বাৰা মই জানিম যে তুমি মোৰ প্ৰভু অব্ৰাহামৰ সৈতে দয়া কৰিলা। আৰু তেওঁ মনতে কথা সম্পূৰ্ণ কৰাৰ আগতেই ঘটিল, আৰু চোৱা, ৰিবেকা ওলাই আহিছিল, যি জন্ম লৈছিল বথুৱেলৰ ঘৰত, যি আছিল মিল্কাৰ পুত্ৰ, নাহোৰৰ পত্নী, আৰু অব্ৰাহামৰ ভাতৃ, আৰু তাই কান্ধত পানীৰ কলহ লৈ আছিল। সেই কুমাৰীজনী দেখাত অতি সুন্দৰ আছিল, তাই কুমাৰী আছিল, কোনো পুৰুষে তাইক জনা নাছিল। তাই জুৰিলৈ নামি গৈ নিজৰ পানীৰ পাত্ৰটো ভৰাই আনিলে আৰু উঠি আহিল। ল'ৰাটোৱে তাইৰ সৈতে সাক্ষাৎ কৰিবলৈ দৌৰি গ'ল, আৰু ক'লে, তোমাৰ কলহৰ পৰা মোক অলপ পানী খাবলৈ দিয়া। তাই কিন্তু ক'লে, পান কৰক, প্ৰভু, আৰু খৰধৰ কৰি তাইৰ হাতৰ ওপৰত পানীৰ কলহ নমাই দিলে, আৰু তেওঁক পান কৰালে, যেতিয়ালৈকে তেওঁ পান কৰা বন্ধ নকৰিলে। আৰু তাই ক'লে, আৰু মই তোমাৰ উটবোৰকো পানী দিম, যেতিয়ালৈকে সকলোবোৰে পান নকৰে। আৰু তাই শীঘ্ৰে নিজৰ পানীৰ পাত্ৰটো পানী খুৱাবলৈ পাত্ৰত খালী কৰিলে, আৰু পুনৰ পানী তুলিবলৈ নাদলৈ দৌৰি গ'ল, আৰু সকলো উটবোৰৰ বাবে পানী তুলিলে। কিন্তু সেই মানুহজনে তাইক মনোযোগেৰে নিৰীক্ষণ কৰিছিল, আৰু নীৰৱে আছিল এইটো জানিবলৈ যে প্ৰভুৱে তেওঁৰ পথ সফল কৰিছে নে নাই। কিন্তু এনে হ'ল যে যেতিয়া সকলো উটে পান কৰা বন্ধ কৰিলে, মানুহজনে এক দ্ৰাখমা ওজনৰ সোণৰ কাণফুলি আৰু তাইৰ হাতত দহ সোণৰ ওজনৰ দুই খাৰু ল'লে। আৰু তেওঁ তাইক সুধিলে, আৰু ক'লে, তুমি কাৰ জীয়েক? মোক কওক, তোমাৰ দেউতাকৰ ওচৰত আমাৰ বাবে থাকিবলৈ ঠাই আছে নেকি। তাই কিন্তু তাক ক'লে, মই বথুৱেলৰ জীয়েক, যাক মিল্কাই নাহোৰলৈ জন্ম দিছিল। আৰু তাক ক'লে, আমাৰ ওচৰত প্ৰচুৰ নৰা আৰু খাদ্য আছে, আৰু থাকিবলৈ ঠাই আছে। আৰু সন্তুষ্ট হৈ সেই মানুহজনে প্ৰভুক প্ৰণিপাত কৰিলে আৰু ক'লে, ধন্য প্ৰভু মোৰ প্ৰভু অব্ৰাহামৰ ঈশ্বৰ, যিজনে তেওঁৰ ধাৰ্মিকতা আৰু সত্যতা মোৰ প্ৰভুৰ পৰা এৰি নিদিলে; আৰু প্ৰভুৱে মোক মোৰ প্ৰভুৰ ভায়েকৰ ঘৰলৈ লৈ আনিলে। আৰু ছোৱালীজনীয়ে দৌৰি গৈ তাইৰ মাকৰ

ঘৰত এই কথাবোৰ জনালে। ৰিবেকাৰ এজন ভাই আছিল, যাৰ নাম লাবন, আৰু লাবনে সেই মানুহজনৰ ওচৰলৈ বাহিৰত জুৰিৰ ওচৰত দৌৰি গ'ল। আৰু এনে ঘটিল যেতিয়া তেওঁ কাণফুলবোৰ দেখিলে, আৰু তেওঁৰ ভনীয়েকৰ হাতত থকা খাৰুবোৰ, আৰু যেতিয়া তেওঁ তেওঁৰ ভনীয়েক ৰিবেকাৰ কথাবোৰ শুনিলে, যি কৈছিল, সেই মানুহজনে মোক এইদৰে কৈছে, আৰু তেওঁ সেই মানুহজনৰ ওচৰলৈ আহিল, যি নিজৰাৰ ওচৰত উটবোৰৰ ওপৰত থিয় হৈ আছিল। আৰু তেওঁ তেওঁক ক'লে, ইয়ালৈ আহা সোমোৱা, প্ৰভুৰ আশীৰ্বাদপ্ৰাপ্ত; কিয় তুমি বাহিৰত থিয় হৈ আছা? মই ঘৰটো প্ৰস্তুত কৰিছোঁ, আৰু উটবোৰৰ বাবে ঠাই প্ৰস্তুত কৰিছোঁ। আৰু সেই মানুহজন ঘৰত সোমাল, আৰু উটবোৰৰ বোজা নমাই দিলে, আৰু উটবোৰক খেৰ আৰু ঘাঁহ দিলে, আৰু তেওঁৰ ভৰি আৰু তেওঁৰ লগৰ মানুহবোৰৰ ভৰি ধুবলৈ পানী দিলে। আৰু তেওঁ তেওঁলোকৰ আগত পিঠা খাবলৈ থৈ দিলে, আৰু ক'লে, মই নাখাওঁ, যেতিয়ালৈকে মই মোৰ কথাবোৰ নকওঁ। আৰু তেওঁ ক'লে, কওক। আৰু তেওঁ ক'লে, মই অব্ৰাহামৰ পুত্ৰ। প্ৰভুৱে মোৰ প্ৰভুক অতিশয় আশীৰ্বাদ কৰিলে, আৰু তেওঁ উন্নত হ'ল; আৰু তেওঁক দিলে মেৰ-ছাগ, আৰু দামুৰি, আৰু ৰূপ, আৰু সোণ, সন্তান, আৰু দাসী, উট, আৰু গাধ। আৰু মোৰ প্ৰভুৰ পত্নী চাৰাই তেওঁৰ বৃদ্ধ বয়সৰ পাছত মোৰ প্ৰভুলৈ এটা পুত্ৰ জন্ম দিলে, আৰু তেওঁ তেওঁৰ যিমান আছিল সকলো তেওঁক দিলে। আৰু মোৰ প্ৰভুৱে মোক শপত খুৱাই কৈছিল, তুমি মোৰ পুত্ৰৰ বাবে কনানীয়াসকলৰ কন্যাসকলৰ পৰা পত্নী নল'বা, যিসকলৰ ভূমিত মই প্ৰবাসী হৈ আছোঁ। কিন্তু তুমি মোৰ পিতৃৰ ঘৰলৈ যাবা, আৰু মোৰ জনগোষ্ঠীলৈ যাবা, আৰু তাৰপৰা মোৰ পুত্ৰৰ বাবে এগৰাকী পত্নী ল'বা। মই কিন্তু মোৰ প্ৰভুক কৈছিলোঁ, যদি মহিলাগৰাকীয়ে মোৰ সৈতে নাযায়? আৰু তেওঁ মোক ক'লে, প্ৰভু ঈশ্বৰ যাৰ সন্মুখত মই সন্তুষ্ট কৰিলোঁ, তেওঁ নিজে তোমাৰ সৈতে তেওঁৰ বাৰ্তাবাহক পঠাব, আৰু তোমাৰ পথ সমৃদ্ধ কৰিব, আৰু তুমি মোৰ পুত্ৰৰ বাবে মোৰ জনগোষ্ঠীৰ পৰা আৰু মোৰ পিতৃৰ ঘৰৰ পৰা পত্নী ল'বা। তেতিয়া তুমি মোৰ শাপৰ পৰা নিৰ্দোষ হ'বা, কিয়নো যেতিয়া তুমি মোৰ জনগোষ্ঠীলৈ আহিবা, আৰু তেওঁলোকে তোমাক নিদিয়ে, তেতিয়া তুমি মোৰ শপতৰ পৰা নিৰ্দোষ হ'বা। আৰু আজি পানীৰ ভুমুকটোৰ

ওচৰলৈ আহি মই ক'লো, হে প্ৰভু মোৰ প্ৰভু অব্ৰাহামৰ ঈশ্বৰ, যদি তুমি মোৰ পথটো সফল কৰা যাৰ ওপৰত মই এতিয়া যাত্ৰা কৰি আছো, চোৱা মই পানীৰ ভুমুকটোৰ ওচৰত থিয় হৈ আছো, আৰু নগৰৰ মানুহবোৰৰ জীয়েকসকল পানী তুলিবলৈ ওলাই আহিছে; আৰু সেই কুমাৰী হ'ব যাক মই ক'ম, তোমাৰ কলহৰ পৰা মোক অলপ পানী খাবলৈ দিয়া, আৰু তাই মোক ক'ব, আৰু তুমিও পিয়া, আৰু তোমাৰ উটবোৰকো মই পানী দিম, এই মহিলাগৰাকী যাক প্ৰভুৱে নিজৰ দাস ইচহাকৰ বাবে প্ৰস্তুত কৰিছে; আৰু এইটোৰ দ্বাৰা মই জানিম যে তুমি মোৰ প্ৰভু অব্ৰাহামৰ প্ৰতি দয়া কৰিছা। আৰু মই মনে মনে কথা শেষ কৰাৰ আগতেই, তৎক্ষণাৎ ৰিবেকাই কান্ধত পানীৰ কলহ লৈ ওলাই আহিল, আৰু জুৰিলৈ নামি গৈ পানী তুলিলে, আৰু মই তাইক ক'লোঁ, মোক পান কৰোৱা। আৰু খৰকৈ তাই নিজৰ বাহুৰ পৰা পানীৰ পাত্ৰটো নমাই দিলে আৰু ক'লে, তুমি পান কৰা, আৰু তোমাৰ উটবোৰকো মই পান কৰাম। আৰু তেওঁ পান কৰিলে, আৰু তাই উটবোৰকো পান কৰালে। আৰু মই তাইক সুধিলোঁ, আৰু মই ক'লোঁ, তুমি কাৰ কন্যা, মোক জনোৱা, আৰু তাই ক'লে, মই বথোৱেলৰ কন্যা, নাহোৰৰ পুত্ৰৰ, যাক মিল্কাই জন্ম দিছিল, আৰু মই তাইক কাণফুলি পিন্ধালোঁ, আৰু তাইৰ হাতত খাৰু পিন্ধালোঁ। আৰু সন্তুষ্ট হৈ মই প্ৰভুক প্ৰণিপাত কৰিলোঁ, আৰু মই মোৰ প্ৰভু অব্ৰাহামৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুক আশীৰ্বাদ কৰিলোঁ, যিজনে মোক সত্যৰ পথত সমৃদ্ধ কৰিলে মোৰ প্ৰভুৰ ভাতৃৰ কন্যাক তেওঁৰ পুত্ৰৰ বাবে ল'বলৈ। যদি তোমালোকে মোৰ প্ৰভুৰ প্ৰতি দয়া আৰু ন্যায় কৰা, কিন্তু যদি নহয়, মোক জনোৱা, যাতে মই সোঁফালে বা বাওঁফালে ঘূৰিব পাৰোঁ। উত্তৰ দি লাবন আৰু বথোৱেলে ক'লে, প্ৰভুৰ পৰা এই বিষয় ওলাই আহিল, আমি তোমাক বেয়া বা ভাল বিৰোধিতা কৰিবলৈ সক্ষম নহ'ম। চোৱা, ৰিবেকা তোমাৰ সন্মুখত আছে, তাইক লৈ গুচি যোৱা, আৰু তাই তোমাৰ প্ৰভুৰ পুত্ৰৰ স্ত্ৰী হওক, যেনেকৈ প্ৰভুৱে কৈছিল। আব্ৰাহামৰ দাসে তেওঁলোকৰ কথাবোৰ শুনাৰ সময়ত তেওঁ মাটিত প্ৰভুৰ আগত প্ৰণিপাত কৰিলে। আৰু সেই পুত্ৰই ৰূপৰ আৰু সোণৰ বাচন-বৰ্তন আৰু কাপোৰ-কানি উলিয়াই আনি ৰিবেকাক দিলে; আৰু তাইৰ ভায়েকক আৰু তাইৰ মাকক উপহাৰ দিলে। আৰু তেওঁলোকে খালে আৰু পান কৰিলে, তেওঁ নিজে আৰু তেওঁৰ

সৈতে থকা পুৰুষসকলে, আৰু তেওঁলোকে শুলে। আৰু ৰাতিপুৱা উঠি তেওঁ ক'লে, মোক পঠিয়াই দিয়ক, যাতে মই মোৰ প্ৰভুৰ ওচৰলৈ যাব পাৰোঁ। তাইৰ ভাতৃসকলে আৰু মাতৃয়ে কৈছিল, কুমাৰীজনী আমাৰ লগত দহদিনমান থাকক, আৰু তাৰ পিছত তাই যাব। তেওঁ কিন্তু তেওঁলোকক ক'লে, মোক ধৰি নাৰাখিব, আৰু প্ৰভুৱে মোৰ পথ সমৃদ্ধিশালী কৰিলে। মোক পঠিয়াই দিয়া, যাতে মই মোৰ প্ৰভুৰ ওচৰলৈ যাব পাৰোঁ। তেওঁলোকে কিন্তু ক'লে, আমি ছোৱালীজনীক মাতো, আৰু তাইৰ মুখত সোধো। আৰু তেওঁলোকে ৰিবেকাক মাতিলে, আৰু তাইক ক'লে, তুমি এই মানুহজনৰ লগত যাবা নেকি? তাই কিন্তু ক'লে, মই যাম। আৰু তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ ভনী ৰিবেকাক আৰু তাইৰ সম্পত্তিবোৰ আৰু অব্ৰাহামৰ দাসক আৰু তেওঁৰ লগৰ লোকসকলক পঠিয়াই দিলে। আৰু তেওঁলোকে ৰেবেকাক আশীৰ্বাদ কৰিলে আৰু ক'লে, হে আমাৰ বোৱাৰী, তুমি হাজাৰ হাজাৰ দহ হাজাৰলৈ বৃদ্ধি হোৱা, আৰু তোমাৰ বংশই শত্ৰুসকলৰ নগৰবোৰ উত্তৰাধিকাৰী হওক। উঠি ৰিবেকা আৰু তাইৰ দাসীসকলে উটবোৰৰ ওপৰত উঠিল, আৰু তেওঁলোকে মানুহজনৰ লগত গ'ল; আৰু সেৱকে ৰিবেকাক লৈ গুচি গ'ল। ইচহাক মৰুভূমিৰ মাজেৰে দৰ্শনৰ কুঁৱাৰ ফালে ভ্ৰমণ কৰি আছিল, আৰু তেওঁ দক্ষিণ দিশৰ ভূমিত বাস কৰিছিল। আৰু ইচহাক সন্ধিয়াৰ সময়ত সমতল ভূমিলৈ কথা পাতিবলৈ ওলাই গৈছিল, আৰু চকু তুলি চাই তেওঁ উটবোৰ আহি থকা দেখিলে। আৰু ৰেবেকাই চকু তুলি চাই ইচহাকক দেখিলে, আৰু উটৰ পৰা জঁপিয়াই নামিল। আৰু তেওঁ ল'ৰাটোক ক'লে, সেই মানুহজন কোন যিজন সমতল ভূমিত আমাৰ লগত সাক্ষাৎ কৰিবলৈ আহি আছে? ল'ৰাটোৱে ক'লে, এইজন মোৰ প্ৰভু; আৰু তাই ওৰণিখন লৈ গাত দিলে। আৰু পুত্ৰই ইচহাকক সকলো কথা কৈছিল, যিবোৰ তেওঁ কৰিছিল। আৰু ইচহাকে তেওঁৰ মাতৃৰ ঘৰত প্ৰৱেশ কৰিলে, আৰু ৰিবেকাক বিয়া কৰালে, আৰু তাই তেওঁৰ পত্নী হ'ল, আৰু তেওঁ তাইক প্ৰেম কৰিলে, আৰু ইচহাকে তেওঁৰ মাতৃ চাৰাৰ বিষয়ে সান্ত্বনা পালে।

25

কিন্তু আব্রাহামে পুনৰ এগৰাকী পত্নী গ্ৰহণ কৰিলে, যাৰ নাম আছিল কেত্তুৰা। আৰু তাই তেওঁৰ বাবে জম্ব্রান আৰু যক্‌শান আৰু মাদাল আৰু মিদিয়ান আৰু ইশ্বক আৰু চুৱহক জন্ম দিলে। ইয়েজানে শেবা আৰু দেদানক জন্ম দিলে, আৰু দেদানৰ পুত্ৰসকল আছিল অচুৰীয়েইম, লাটুচীয়েইম আৰু লাৱমেইম। মিদিয়ানৰ পুত্ৰসকল আছিল গেফাৰ, আফেইৰ, এনোক, আবেইদা আৰু এলদাগা; এইসকলো আছিল কেটুৰাৰ পুত্ৰ। আব্রাহামে তেওঁৰ সকলো সম্পত্তি তেওঁৰ পুত্ৰ ইচহাকক দিলে। আৰু অব্রাহামে তেওঁৰ উপপত্নীসকলৰ পুত্ৰসকলক উপহাৰ দিলে, আৰু তেওঁ জীৱিত থাকোঁতেই তেওঁলোকক তেওঁৰ পুত্ৰ ইচহাকৰ পৰা পূব দিশলৈ, পূবৰ দেশলৈ পঠিয়াই দিলে। এইবোৰ আছিল অব্রাহামৰ জীৱনৰ বছৰবোৰৰ দিন যিমান তেওঁ জীয়াই আছিল, এশ পঁচসত্তৰ বছৰ। আৰু আব্রাহামৰ মৃত্যু হ'ল ভাল বৃদ্ধ বয়সত, বৃদ্ধ মানুহ হৈ, আৰু দিনেৰে পূৰ্ণ হৈ, আৰু তেওঁক তেওঁৰ লোকসকলৰ ওচৰলৈ যোগ কৰা হ'ল। আৰু তেওঁক তেওঁৰ পুত্ৰসকল ইচহাক আৰু ইশ্মায়েলে দুগুণ গুহাত সমাধিস্থ কৰিলে, হিত্তীয় চোহৰৰ পুত্ৰ ইফ্ৰোণৰ পথাৰত, যি মম্ৰিৰ সন্মুখত আছে, সেই পথাৰ আৰু গুহা, যি অব্রাহামে হেতৰ পুত্ৰসকলৰ পৰা ক্ৰয় কৰিছিল; তাতে তেওঁলোকে অব্রাহামক আৰু তেওঁৰ পত্নী চাৰাক সমাধিস্থ কৰিছিল। অব্রাহামৰ মৃত্যুৰ পাছত ঈশ্বৰে তেওঁৰ পুত্ৰ ইচহাকক আশীৰ্বাদ কৰিলে, আৰু ইচহাকে দৰ্শনৰ কুঁৱাৰ কাষত বাস কৰিলে। এইবোৰ হৈছে অব্রাহামৰ পুত্ৰ ইশ্মায়েলৰ বংশাৱলী, যাক চাৰাৰ দাসী মিচৰীয়া হাগাৰে অব্রাহামৰ বাবে জন্ম দিছিল। আৰু এইবোৰ ইশ্মায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ নাম, তেওঁৰ বংশৰ নাম অনুসাৰে: ইশ্মায়েলৰ প্ৰথমজাত নবায়োৎ, আৰু কেদৰ, আৰু অদবেল, আৰু মিবচম, আৰু মিশ্মা, আৰু দুমা, আৰু মচ্চা, আৰু হদদ, আৰু তৈমা, আৰু যিটূৰ, আৰু নাফীচ, আৰু কেদমা। এইসকল হৈছে ইশ্মায়েলৰ পুত্ৰসকল, আৰু এইবোৰ তেওঁলোকৰ তম্বুসমূহত আৰু তেওঁলোকৰ শিবিৰসমূহত তেওঁলোকৰ নামসমূহ, তেওঁলোকৰ জাতিসমূহ

অনুসৰি বাৰজন শাসক। আৰু ইশ্মায়েলৰ জীৱনৰ এই বছৰবোৰ আছিল এশ সাতত্ৰিশ বছৰ, আৰু তেওঁ দুৰ্বল হৈ মৃত্যুবৰণ কৰিলে, আৰু তেওঁৰ জাতিৰ ওচৰলৈ যোগ দিয়া হ'ল। তেওঁ হবীলাৰ পৰা চূৰলৈকে বাস কৰিলে, যি মিচৰৰ সন্মুখত আছে অচূৰলৈ যোৱা পথত, তেওঁৰ সকলো ভাইৰ সন্মুখত তেওঁ বাস কৰিলে। আৰু এইবোৰ অব্ৰাহামৰ পুত্ৰ ইচহাকৰ বংশাৱলী, অব্ৰাহামে ইচহাকক জন্ম দিলে। ইচহাক চল্লিশ বছৰীয়া আছিল যেতিয়া তেওঁ মেছ'পটেমিয়া চিৰিয়াৰ পৰা চিৰিয়াৰ বথোৱেলৰ কন্যা ৰিবেকাক, যি চিৰিয়াৰ লাবনৰ ভনী আছিল, নিজৰ পত্নী হিচাপে গ্ৰহণ কৰিছিল। ইচহাকে তেওঁৰ পত্নী ৰিবেকাৰ বিষয়ে প্ৰভুৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা কৰিছিল, কাৰণ তাই বন্ধ্যা আছিল, আৰু ঈশ্বৰে তেওঁৰ প্ৰাৰ্থনা শুনিলে, আৰু তেওঁৰ পত্নী ৰিবেকাই গৰ্ভধাৰণ কৰিলে। শিশুবোৰে তাইৰ ভিতৰত জঁপিয়াই আছিল; আৰু তাই ক'লে, যদি এইদৰে মোৰ লগত হ'বলৈ গৈ আছে, তেন্তে মোৰ বাবে এইটো কিয়? তাই প্ৰভুৰ ওচৰত সোধিবলৈ গ'ল। আৰু প্ৰভুৱে তাইক ক'লে, তোমাৰ গৰ্ভত দুই জাতি আছে, আৰু তোমাৰ গৰ্ভৰ পৰা দুই লোক বিভক্ত হ'ব, আৰু এক লোকে আন লোকক অতিক্ৰম কৰিব, আৰু ডাঙৰজনে সৰুজনক সেৱা কৰিব। আৰু তাইৰ সন্তান জন্ম দিয়াৰ দিন পূৰ্ণ হ'ল, আৰু তাইৰ পেটত যমজ সন্তান আছিল। প্ৰথমজাত সন্তানজন ওলাই আহিল, তেওঁ ৰঙা আছিল, সম্পূৰ্ণ শৰীৰ নোমাল ছালৰ দৰে আছিল, আৰু তেওঁলোকে তাৰ নাম এচৌ ৰাখিলে। আৰু ইয়াৰ পিছত তেওঁৰ ভায়েক ওলাই আহিল, আৰু তেওঁৰ হাতে এচৌৰ গোৰোহাটো ধৰি আছিল, আৰু তেওঁ তেওঁৰ নাম যাকোব ৰাখিলে। ইচহাক ষাঠি বছৰ বয়সৰ আছিল, যেতিয়া ৰিবেকাই তেওঁলোকক জন্ম দিছিল। যুৱক সকল বৃদ্ধি পাইছিল, আৰু এচাও আছিল চিকাৰ কৰিবলৈ জনা এজন গ্ৰাম্য মানুহ, কিন্তু যাকোব আছিল ঘৰত বাস কৰা এজন সৰল মানুহ। ইচহাকে এচৌক ভাল পাইছিল, কাৰণ তেওঁৰ চিকাৰ তেওঁৰ বাবে খাদ্য আছিল, কিন্তু ৰিবেকাই যাকোবক ভাল পাইছিল। যাকোবে ঝোল ৰান্ধিলে, আৰু এচৌ মাঠৰ পৰা ভাগৰুৱা হৈ আহিল। আৰু এচাৰে যাকোবক ক'লে, এই ৰঙা সিজোৱা খাদ্যৰ পৰা মোক খুৱাওক, কাৰণ মই ভাগৰি পৰিছোঁ। এই কাৰণে তেওঁৰ নাম ইদোম বুলি মতা হ'ল। যাকোবে এচৌক কৈলে, আজি তোমাৰ জন্মাধিকাৰ মোক

বেচা। আৰু এচাৰে ক'লে, চোৱা, মই মৰিবলৈ গৈ আছোঁ, আৰু এই জ্যেষ্ঠাধিকাৰ মোৰ কিহৰ কামত? আৰু যাকোবে তাক ক'লে, আজি মোক শপত খা, আৰু তেওঁ তাক শপত খালে, আৰু এচৌৰে যাকোবক জ্যেষ্ঠাধিকাৰ বিক্ৰী কৰিলে। যাকোবে এছৌক ৰুটি আৰু মচুৰ দাইলৰ ৰন্ধা খাদ্য দিলে, আৰু তেওঁ খালে আৰু পান কৰিলে, আৰু উঠি গ'ল, আৰু এছৌৰে জ্যেষ্ঠাধিকাৰ তুচ্ছ কৰিলে।

26

পৃথিৱীত এক দুৰ্ভিক্ষ ঘটিল, অব্ৰাহামৰ সময়ত হোৱা পূৰ্বৰ দুৰ্ভিক্ষৰ বাহিৰে, আৰু ইচহাক পলেষ্টীয়াসকলৰ ৰজা অবীমেলকৰ ওচৰলৈ গৰাৰাৰলৈ গ'ল। প্ৰভুৱে তেওঁক দেখা দিলে আৰু ক'লে, মিচৰলৈ নামি নাযাবা, কিন্তু সেই ভূমিত বাস কৰা যি মই তোমাক ক'ম। আৰু এই ভূমিত বাস কৰা, আৰু মই তোমাৰ সৈতে থাকিম, আৰু তোমাক আশীৰ্বাদ কৰিম, কাৰণ তোমাক আৰু তোমাৰ বংশক মই এই সকলো ভূমি দিম, আৰু মোৰ শপত স্থাপন কৰিম, যি মই তোমাৰ পিতৃ আব্ৰাহামৰ ওচৰত শপত খাইছিলোঁ। আৰু মই তোমাৰ বংশ আকাশৰ তৰাবোৰৰ দৰে বৃদ্ধি কৰিম, আৰু তোমাৰ বংশক এই সকলো ভূমি দিম, আৰু তোমাৰ বংশত পৃথিৱীৰ সকলো জাতি আশীৰ্বাদ পাব। যাৰ পৰিৱৰ্তে তোমাৰ পিতা অব্ৰাহামে মোৰ কণ্ঠ মানি চলিছিল আৰু মোৰ আদেশবোৰ, মোৰ আজ্ঞাবোৰ, মোৰ বিধিবোৰ আৰু মোৰ নিয়মবোৰ ৰক্ষা কৰিছিল। ইচহাকে গেৰাৰাত বাস কৰিলে। সেই ঠাইৰ পুৰুষসকলে তেওঁৰ স্ত্ৰী ৰেবেকাৰ বিষয়ে সুধিলে, আৰু তেওঁ ক'লে, তাই মোৰ ভনী। কাৰণ তেওঁ ভয় কৰিছিল এইটো ক'বলৈ যে তাই মোৰ স্ত্ৰী, নহ'লে সেই ঠাইৰ পুৰুষসকলে ৰেবেকাৰ কাৰণে তেওঁক হত্যা কৰিব পাৰে, কাৰণ তাই দেখাত সুন্দৰী আছিল। তেওঁ তাত দীৰ্ঘ সময় থাকিল, আৰু গেৰাৰৰ ৰজা আবিমেলেকে খিৰিকীৰে তললৈ হালি চাই ইচহাকক তেওঁৰ পত্নী ৰিবেকাৰ সৈতে খেলি থকা দেখিলে। অবীমেলকে ইচহাকক মাতিলে, আৰু তেওঁক ক'লে,

তেন্তে নিশ্চয়কৈ তাই তোমাৰ পত্নী? তুমি কিয় কৈছিলা যে তাই মোৰ ভনী? ইচহাকে তেওঁক ক'লে, কিয়নো মই ক'লোঁ, নহ'লে মই তাইৰ কাৰণে মৰিম। অবীমেলকে তাক কলে, তুমি আমাৰ লগত এই কি কৰিলা? মোৰ পৰিয়ালৰ কোনোবা এজনে তোমাৰ পত্নীৰ সৈতে প্ৰায় শুইছিল, আৰু তুমি আমাৰ ওপৰত অজ্ঞানতা আনিলাহেঁতেন। অবীমেলকে তেওঁৰ সকলো লোকক আদেশ দি ক'লে, যিকোনো ব্যক্তিয়ে এই মানুহজন আৰু তেওঁৰ স্ত্ৰীক স্পৰ্শ কৰিলে মৃত্যুদণ্ডৰ দোষী হ'ব। ইচহাকে সেই ভূমিত সিঁচিলে, আৰু সেই বছৰত এশগুণ যৱ পালে, আৰু প্ৰভুৱে তেওঁক আশীৰ্বাদ কৰিলে। আৰু সেই মানুহজন উন্নত হ'ল, আৰু আগবাঢ়ি ক্ৰমে অধিক ডাঙৰ হৈ গ'ল, যেতিয়ালৈকে তেওঁ অতিশয় মহান নহ'ল। তাৰ ভেড়াৰ পশুধন হ'ল, আৰু গৰুৰ পশুধন হ'ল, আৰু বহুত খেতিবাতি হ'ল। আৰু পলেষ্টীয়াসকলে তেওঁক ঈৰ্ষা কৰিছিল। আৰু সকলো নাদবোৰ, যিবোৰ তেওঁৰ পিতৃৰ সন্তানসকলে তেওঁৰ পিতৃৰ সময়ত খান্দিছিল, ফিলিষ্টীয়াসকলে সেইবোৰ বন্ধ কৰি দিছিল আৰু সেইবোৰ মাটিৰে ভৰাই দিছিল। আবিমেলকে ইচহাকক ক'লে, আমাৰ ওচৰৰ পৰা যোৱা, কাৰণ তুমি আমাতকৈ অতি শক্তিশালী হৈ পৰিছা। আৰু ইচহাক তাৰ পৰা গ'ল আৰু গেৰাৰৰ উপত্যকাত থাকিল আৰু তাতে বাস কৰিলে। আৰু পুনৰ ইচহাকে পানীৰ কুঁৱাবোৰ খান্দিলে, যিবোৰ তেওঁৰ পিতৃ অব্ৰাহামৰ সন্তানসকলে খান্দিছিল, আৰু ফিলিস্তিনীসকলে তেওঁৰ পিতৃ অব্ৰাহামৰ মৃত্যুৰ পিছত সেইবোৰ বন্ধ কৰি দিছিল; আৰু তেওঁ সেইবোৰক নাম দিলে সেই নামবোৰৰ অনুসাৰে, যিবোৰ নাম তেওঁৰ পিতৃয়ে দিছিল। আৰু ইচহাকৰ সন্তানসকলে গেৰাৰৰ উপত্যকাত খান্দিলে আৰু তাত জীৱন্ত পানীৰ এটা নাদ পালে। আৰু গেৰাৰৰ মেষপালকসকলে ইচহাকৰ মেষপালকসকলৰ সৈতে যুদ্ধ কৰিলে, দাবী কৰি যে পানী তেওঁলোকৰ, আৰু তেওঁলোকে সেই নাদৰ নাম অন্যায় বুলি মাতিলে, কিয়নো তেওঁলোকে তেওঁক অন্যায় কৰিছিল। তাৰ পৰা প্ৰস্থান কৰি তেওঁ আন এটা কুঁৱা খান্দিলে, কিন্তু তেওঁলোকে সেই বিষয়েও বিবাদ কৰিলে, আৰু তেওঁ তাৰ নাম শত্ৰুতা ৰাখিলে। তাৰ পৰা প্ৰস্থান কৰি তেওঁ আন এটা কুঁৱা খান্দিলে, আৰু তেওঁলোকে তাৰ বিষয়ে যুদ্ধ নকৰিলে, আৰু তেওঁ তাৰ নাম প্ৰশস্ত স্থান ৰাখিলে, কৈ, কাৰণ এতিয়া প্ৰভুৱে আমাক

প্রশস্ত কৰিলে, আৰু পৃথিৱীত আমাক বৃদ্ধি কৰিলে। আৰু তেওঁ তাৰপৰা শপতৰ কুঁৱালৈ গৈছিল। আৰু সেই ৰাতি প্রভুৱে তেওঁক দেখা দিলে আৰু ক'লে, মই তোমাৰ পিতৃ অব্রাহামৰ ঈশ্বৰ, ভয় নকৰিবা, কিয়নো মই তোমাৰ লগত আছোঁ, আৰু মই তোমাক আশীর্বাদ কৰিম, আৰু তোমাৰ পিতৃ অব্রাহামৰ যোগেদি তোমাৰ বংশ বৃদ্ধি কৰিম। আৰু তেওঁ তাত এটা যজ্ঞবেদী নির্মাণ কৰিলে, আৰু প্রভুৰ নাম আহ্বান কৰিলে, আৰু তাত তেওঁৰ তম্বু স্থাপন কৰিলে; আৰু তাত ইচহাকৰ দাসবোৰে গেৰাৰৰ উপত্যকাত এটা নাদ খান্দিলে। আৰু আবিমেলেক গেৰাৰৰ পৰা তেওঁৰ ওচৰলৈ গ'ল, আৰু তেওঁৰ পৰামর্শদাতা অহোজাথ, আৰু তেওঁৰ সেনাবাহিনীৰ সেনাপতি ফিখোল। আৰু ইচহাকে তেওঁলোকক ক'লে, তোমালোক মোৰ ওচৰলৈ কিয় আহিলা? তোমালোকে কিন্তু মোক ঘৃণা কৰিলা, আৰু তোমালোকে মোক তোমালোকৰ পৰা পঠিয়াই দিলা। তেওঁলোকে ক'লে, দেখি আমি দেখিছোঁ যে প্রভু তোমাৰ লগত আছিল, আৰু আমি ক'লোঁ, আমাৰ মাজত আৰু তোমাৰ মাজত এটা শপত হওক, আৰু আমি তোমাৰ লগত এটা চুক্তি কৰিম, আমাৰ লগত বেয়া নকৰিবা, কাৰণ আমি তোমাক ঘৃণা কৰা নাছিলোঁ, আৰু যি ধৰণে আমি তোমাক ভালকৈ ব্যৱহাৰ কৰিছিলোঁ, আৰু আমি তোমাক শান্তিৰে বিদায় দিছিলোঁ, আৰু এতিয়া তুমি প্রভুৰ দ্বাৰা আশীর্বাদিত। আৰু তেওঁ তেওঁলোকৰ বাবে ভোজ প্রস্তুত কৰিলে, আৰু তেওঁলোকে খালে আৰু পান কৰিলে। আৰু পুৱা উঠি প্রতিজনে নিজৰ প্রতিবেশীৰ ওচৰত শপত খালে, আৰু ইচহাকে তেওঁলোকক বিদায় দিলে, আৰু তেওঁলোক তেওঁৰ ওচৰৰ পৰা শান্তিৰে গুচি গ'ল। সেই দিনা ঘটিল, আৰু আহি ইচহাকৰ সন্তানসকলে তেওঁক সেই নাদৰ বিষয়ে জনালে যিটো তেওঁলোকে খান্দিছিল, আৰু ক'লে, আমি পানী পোৱা নাই। আৰু তেওঁ ইয়াক শপত বুলি মাতিলে। এই কাৰণে তেওঁ সেই নগৰৰ নাম শপতৰ কুঁৱা বুলি মাতিলে, আজিৰ দিনলৈকে। এচৌ চল্লিশ বছৰ বয়সৰ আছিল, আৰু তেওঁ হিত্তীয় বেওখৰ কন্যা যিহুদিৎক আৰু হিত্তীয় এলোনৰ কন্যা বাচেমৎক পত্নী হিচাপে গ্রহণ কৰিলে। আৰু তেওঁলোকে ইচহাক আৰু ৰিবেকাৰ সৈতে কাজিয়া কৰি আছিল।

27

ইচহাক বুঢ়া হোৱাৰ পাছত এনে ঘটিল যে তেওঁৰ চকু ম্লান হ'ল আৰু দেখা নাপালে, আৰু তেওঁ নিজৰ জ্যেষ্ঠ পুত্ৰ এচৌক মাতিলে আৰু তেওঁক ক'লে, মোৰ পুত্ৰ, আৰু তেওঁ ক'লে, চোৱা, মই ইয়াত আছোঁ। আৰু তেওঁ ক'লে, চোৱা, মই বৃদ্ধ হৈছোঁ, আৰু মোৰ মৃত্যুৰ দিন নাজানো। এতিয়া সেয়েহে তোমাৰ সা-সঁজুলি, তূণ আৰু ধনু লোৱা, আৰু সমতললৈ ওলাই যোৱা আৰু মোৰ বাবে চিকাৰ কৰা। আৰু মোৰ বাবে খাদ্য প্ৰস্তুত কৰা, যেনেকৈ মই ভাল পাওঁ, আৰু মোৰ ওচৰলৈ আনা, যাতে মই খাওঁ, যাতে মোৰ আত্মাই তোমাক আশীৰ্বাদ কৰে মই মৰাৰ আগতে। ৰেবেকাই কিন্তু শুনিলে ইছাকে তেওঁৰ পুত্ৰ এচৌৰ লগত কথা কোৱা, আৰু এচৌ তেওঁৰ পিতৃৰ বাবে চিকাৰ কৰিবলৈ সমতললৈ গ'ল। ৰিবেকাই কিন্তু তাইৰ সৰু পুত্ৰ যাকোবক ক'লে, চোৱা, মই তোমাৰ পিতৃক তোমাৰ ভাতৃ এচৌৰ ওচৰত কথা কোৱা শুনিলোঁ, কৈছিল, মোৰ বাবে চিকাৰ আনা, আৰু মোৰ বাবে খাদ্য প্ৰস্তুত কৰা, যাতে খাই মই প্ৰভুৰ সন্মুখত তোমাক আশীৰ্বাদ দিওঁ মোৰ মৃত্যুৰ আগতে। এতিয়া সেয়েহে মোৰ পুত্ৰ, মোৰ কথা শুনা, যেনেকৈ মই তোমাক আদেশ দিছোঁ। আৰু মেৰ-ছাগৰ ওচৰলৈ গৈ, তাৰ পৰা মোৰ বাবে দুটা কোমল আৰু ভাল ছাগলী পোৱালি আনা, আৰু মই সিহঁতক তোমাৰ পিতৃৰ বাবে খাদ্য প্ৰস্তুত কৰিম, যেনেকৈ তেওঁ ভাল পায়। আৰু তুমি তোমাৰ পিতৃৰ ওচৰলৈ আনিবা, আৰু তেওঁ খাব, যাতে তোমাৰ পিতৃয়ে তেওঁৰ মৃত্যুৰ আগতে তোমাক আশীৰ্বাদ কৰিব পাৰে। যাকোবে তেওঁৰ মাতৃ ৰিবেকাক কৈছিল, এচৌ মোৰ ভাতৃ নোমাল মানুহ, কিন্তু মই মসৃণ মানুহ। যদি পিতৃয়ে কেতিয়াবা মোক স্পৰ্শ কৰে, তেন্তে মই তেওঁৰ সন্মুখত অৱজ্ঞা কৰোঁতা যেন হ'ম, আৰু মই মোৰ ওপৰত শাপ আনিম, আশীৰ্বাদ নহয়। মাতৃয়ে তাক কৈলে, মোৰ ওপৰত তোমাৰ অভিশাপ পৰক, হে সন্তান, কেৱল মোৰ কথা শুনা, আৰু গৈ মোলৈ আনা। গৈ তেওঁ ল'লে, আৰু মাকক আনি দিলে, আৰু তেওঁৰ মাকে খাদ্যসমূহ প্ৰস্তুত কৰিলে, যেনেকৈ তেওঁৰ পিতৃয়ে ভাল পাইছিল। আৰু ৰিবেকাই তাইৰ বৰ

পুত্ৰ এচাউৰ সুন্দৰ কাপোৰ লৈ, যি তাইৰ ওচৰত ঘৰত আছিল, তাইৰ সৰু পুত্ৰ যাকোবক পিন্ধালে। আৰু ছাগলীৰ ছালবোৰ তাই তেওঁৰ বাহুত আৰু ডিঙিৰ উদং অংশত পিন্ধাই দিলে। আৰু তাই সেই খাদ্যবস্তুবোৰ আৰু সেই পিঠাবোৰ যিবোৰ বনাইছিল, তাইৰ পুত্ৰ যাকোবৰ হাতত দিলে। আৰু তেওঁ নিজৰ পিতৃৰ ওচৰলৈ আনিলে আৰু ক'লে, পিতৃ, আৰু তেওঁ ক'লে, চোৱা, মই ইয়াত আছোঁ। তুমি কোন, হে সন্তান? আৰু যাকোবে পিতৃক ক'লে, মই এচৌ তোমাৰ প্ৰথমজাত, তুমি মোক যেনেকৈ কৈছিলা তেনেকৈ কৰিছোঁ। উঠি বহা, আৰু মোৰ চিকাৰৰ পৰা খোৱা, যাতে তোমাৰ আত্মাই মোক আশীৰ্বাদ কৰে। ইচহাকে তেওঁৰ পুত্ৰক ক'লে, হে পুত্ৰ, এইটো কি যিটো তুমি ইমান সোনকালে পালা? আৰু তেওঁ ক'লে, যিটো তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে মোৰ সন্মুখত সমৰ্পণ কৰিলে। ইচহাকে যাকোবক ক'লে, মোৰ ওচৰলৈ আহা, আৰু মই তোমাক স্পৰ্শ কৰিম, সন্তান, তুমি মোৰ পুত্ৰ এচৌ নে নহয়। যাকোবে তাৰ পিতা ইচহাকৰ ওচৰ চাপিল, আৰু তেওঁ তাক স্পৰ্শ কৰিলে, আৰু ক'লে, মাতটো যাকোবৰ মাত, কিন্তু হাত দুখন এচৌৰ হাত। আৰু তেওঁ তাক চিনি নাপালে, কিয়নো তাৰ হাত দুখন তাৰ ভায়েক এচৌৰ হাত দুখনৰ দৰে নোমাল আছিল; আৰু তেওঁ তাক আশীৰ্বাদ দিলে, আৰু ক'লে, তুমি মোৰ পুত্ৰ এচৌ নেকি? কিন্তু তেওঁ ক'লে, মই। আৰু তেওঁ ক'লে, মোৰ ওচৰলৈ আনা, আৰু মই তোৰ চিকাৰৰ পৰা খাম, হে সন্তান, যাতে মোৰ আত্মাই তোমাক আশীৰ্বাদ কৰে। আৰু তেওঁ তেওঁৰ ওচৰলৈ আনিলে, আৰু তেওঁ খালে, আৰু তেওঁৰ ওচৰলৈ দাক্ষাৰস আনিলে, আৰু তেওঁ পান কৰিলে। আৰু তাৰ পিতা ইচহাকে তাক ক'লে, মোৰ ওচৰলৈ আহা, আৰু মোক চুমা দিয়া, হে সন্তান। আৰু ওচৰ চাপি তাক চুমা খালে, আৰু তাৰ কাপোৰবোৰৰ গোন্ধ ল'লে, আৰু তাক আশীৰ্বাদ কৰিলে, আৰু ক'লে, চোৱা, মোৰ পুত্ৰৰ গোন্ধ যেনেকৈ পূৰ্ণ পথাৰৰ গোন্ধ, যাক প্ৰভুৱে আশীৰ্বাদ কৰিলে। আৰু ঈশ্বৰে তোমাক স্বৰ্গৰ শিশিৰৰ পৰা, আৰু পৃথিৱীৰ সমৃদ্ধিৰ পৰা, আৰু শস্য আৰু দ্ৰাক্ষাৰসৰ প্ৰচুৰতা দিয়ক। আৰু জাতিসমূহে তোমাক সেৱা কৰক, আৰু শাসকসকলে তোমাক প্ৰণিপাত কৰক, আৰু তুমি তোমাৰ ভাতৃৰ প্ৰভু হোৱা, আৰু তোমাৰ পিতৃৰ পুত্ৰসকলে তোমাক প্ৰণিপাত কৰিব, যি তোমাক শাও দিয়ে, সি শাপগ্ৰস্ত, কিন্তু যি

তোমাক আশীৰ্বাদ দিয়ে, সি আশীৰ্বাদিত। আৰু এনে ঘটিল যে ইচহাকে তেওঁৰ পুত্ৰ ইয়াকোবক আশীৰ্বাদ কৰা বন্ধ কৰাৰ পাছত, আৰু যেতিয়া ইয়াকোব তেওঁৰ পিতৃ ইচহাকৰ সন্মুখৰ পৰা ওলাই গ'ল, তেতিয়া তেওঁৰ ভাতৃ এচৌ চিকাৰৰ পৰা আহিল। আৰু তেওঁ নিজেও খাদ্য প্ৰস্তুত কৰিলে, আৰু তেওঁৰ পিতৃৰ ওচৰলৈ আনিলে, আৰু পিতৃক ক'লে, মোৰ পিতৃ উঠক, আৰু তেওঁৰ পুত্ৰৰ চিকাৰৰ পৰা খাওক, যাতে তোমাৰ আত্মাই মোক আশীৰ্বাদ কৰে। আৰু তাৰ দেউতাক ইচহাকে তাক ক'লে, তুমি কোন? আৰু তেওঁ ক'লে, মই তোমাৰ প্ৰথমজাত পুত্ৰ এচৌ। ইচহাক অতি বৰকৈ বিস্মিত হ'ল, আৰু ক'লে, তেন্তে কোন সেই যিয়ে মোৰ বাবে চিকাৰ কৰিলে আৰু মোৰ ওচৰলৈ আনিলে, আৰু তুমি অহাৰ আগতে মই সকলোৰে পৰা খালোঁ? আৰু মই তাক আশীৰ্বাদ দিলোঁ, আৰু তেওঁ আশীৰ্বাদিত হ'ব। ঘটিল যেতিয়া এচৌৰে তেওঁৰ পিতৃ ইচহাকৰ কথাবোৰ শুনিলে, তেওঁ অতি তিতা মাতেৰে চিঞৰি উঠিল, আৰু ক'লে, হে পিতৃ, মোকো আশীৰ্বাদ কৰা। কিন্তু তাক ক'লে, তোমাৰ ভাই প্ৰবঞ্চনাৰে আহি তোমাৰ আশীৰ্বাদ লৈ গ'ল। আৰু তেওঁ ক'লে, ন্যায়সংগতভাৱে তেওঁৰ নাম যাকোব ৰখা হ'ল, কাৰণ চোৱা, এইটো দ্বিতীয়বাৰ তেওঁ মোক প্ৰতাৰণা কৰিছে। মোৰ জ্যেষ্ঠতা অধিকাৰ তেওঁ লৈছে, আৰু এতিয়া মোৰ আশীৰ্বাদ ল'লে। আৰু এচৌৰে তেওঁৰ পিতৃক ক'লে, হে পিতৃ, আপুনি মোৰ বাবে আশীৰ্বাদ ৰখা নাই নেকি? উত্তৰ দি ইচহাকে এচাৱক ক'লে, যদি মই তাক তোমাৰ প্ৰভু কৰিছোঁ, আৰু তাৰ সকলো ভাতৃক তাৰ দাস কৰিছোঁ, শস্য আৰু দ্ৰাক্ষাৰসেৰে তাক ধাৰণ কৰিছোঁ, তেন্তে হে সন্তান, তোমাৰ বাবে মই কি কৰিম? এচৌৰে তেওঁৰ পিতৃক ক'লে, তোমাৰ ওচৰত এটা আশীৰ্বাদ নাই নেকি, পিতৃ? মোকো আশীৰ্বাদ কৰক, পিতা; কিন্তু ইছহাক গভীৰভাৱে বিচলিত হৈ, এচাৱে চিঞৰি উঠিল, আৰু কান্দিলে। উত্তৰ দি ইচহাক তেওঁৰ পিতাই তেওঁক ক'লে, চোৱা, পৃথিৱীৰ সমৃদ্ধিৰ পৰা তোমাৰ বাসস্থান হ'ব, আৰু ওপৰৰ পৰা স্বৰ্গৰ নিয়ৰৰ পৰা। আৰু তুমি তোমাৰ তৰোৱালৰ ওপৰত জীয়াই থাকিবা, আৰু তুমি তোমাৰ ভাইৰ সেৱা কৰিবা; কিন্তু যেতিয়া তুমি তেওঁৰ যুৱলি তোমাৰ ডিঙিৰ পৰা ভাঙি আঁতৰাবা, তেতিয়া হ'ব। আৰু এচৌৰে যাকোবক সেই আশীৰ্বাদৰ বিষয়ে বিদ্বেষ কৰিলে, যি আশীৰ্বাদ তাৰ পিতাই

তাক দিছিল। এচৌৰে নিজৰ মনতে ক'লে, মোৰ পিতাৰ শোকৰ দিনবোৰ আহক, যাতে মই মোৰ ভায়েক যাকোবক মাৰিব পাৰোঁ। ৰিবেকাক তাইৰ জ্যেষ্ঠ পুত্ৰ এচৌৰ কথাবোৰ জনোৱা হৈছিল, আৰু মানুহ পঠিয়াই তাই তাইৰ কনিষ্ঠ পুত্ৰ যাকোবক মাতিলে, আৰু তাক ক'লে, চোৱা, তোমাৰ ভাতৃ এচৌৰে তোমাক হত্যা কৰিবলৈ ভাবুকি দিছে। এতিয়া সেয়েহে, হে সন্তান, মোৰ কথা শুনা, আৰু উঠি মেছ'পটেমিয়ালৈ মোৰ ভায়েক লাবনৰ ওচৰলৈ হাৰানলৈ পলাই যোৱা। আৰু তাৰ লগত কিছুদিন বাস কৰা, যেতিয়ালৈকে তোমাৰ ভায়েকৰ ক্ৰোধ আৰু খং তোমাৰ পৰা আঁতৰি নাযায়, আৰু তুমি তাৰ প্ৰতি যি কৰিছা সি পাহৰি নাযায়; আৰু মই মানুহ পঠিয়াই তোমাক তাৰ পৰা মাতি আনিম, নহ'লে মই এদিনতে তোমালোক দুয়োৰে পৰা সন্তানহীন হ'ম। ৰিবেকাই ইচহাকক ক'লে, হেতৰ পুত্ৰসকলৰ জীয়েকসকলৰ কাৰণে মই মোৰ জীৱনত ক্লান্ত হৈছোঁ। যদি যাকোবে এই ভূমিৰ জীয়েকসকলৰ পৰা পত্নী ল'ব, তেন্তে মোৰ বাবে জীয়াই থকাৰ কি অৰ্থ?

28

ইছহাকে যাকোবক মাতি আনি তেওঁক আশীৰ্বাদ কৰিলে, আৰু তেওঁক আদেশ দি ক'লে, তুমি কনানীয়সকলৰ জীসকলৰ মাজৰ পৰা পত্নী ল'ব নালাগে। উঠি মেছ'পটেমিয়ালৈ পলাই যোৱা, তোমাৰ মাতৃৰ পিতাক বথুৱেলৰ ঘৰলৈ, আৰু তাৰ পৰা তোমাৰ মাতৃৰ ভায়েক লাবনৰ কন্যাসকলৰ মাজৰ পৰা তোমাৰ বাবে এগৰাকী পত্নী লোৱা। মোৰ ঈশ্বৰে তোমাক আশীৰ্বাদ কৰক, আৰু তোমাক বৃদ্ধি কৰক, আৰু তোমাক বহুগুণ কৰক, আৰু তুমি জাতিসমূহৰ সমাৱেশ হ'বা। আৰু তেওঁ তোমাক মোৰ পিতৃ অব্ৰাহামৰ আশীৰ্বাদ দিয়ক, তোমাক আৰু তোমাৰ পাছত তোমাৰ বংশক, যাতে তুমি তোমাৰ প্ৰবাসৰ ভূমিৰ উত্তৰাধিকাৰী হ'ব পাৰা, যি ঈশ্বৰে অব্ৰাহামক দিছিল। আৰু ইচহাকে যাকোবক পঠিয়ালে, আৰু তেওঁ মেছপটেমিয়ালৈ গ'ল চিৰিয়ান বথোৱেলৰ পুত্ৰ লাবনৰ ওচৰলৈ, যি যাকোব

আৰু এচৌৰ মাতৃ ৰিবেকাৰ ভাই আছিল। চোৱা কিন্তু এচৌৱে যে ইচহাকে যাকোবক আশীৰ্বাদ কৰিলে, আৰু তাক চিৰিয়াৰ মেছ'পটেমিয়ালৈ পঠিয়ালে, তাৰ পৰা নিজৰ বাবে পত্নী ল'বলৈ, তাক আশীৰ্বাদ কৰোঁতে, আৰু তাক আদেশ দি ক'লে, তুমি কনানীয়াসকলৰ জীসকলৰ পৰা পত্নী নল'বা। আৰু যাকোবে তেওঁৰ পিতা আৰু মাতৃৰ কথা শুনিলে, আৰু চিৰিয়াৰ মেছ'প'টেমিয়ালৈ গ'ল। দেখি এচৌৱে যে কনানৰ জীয়েকসকল তেওঁৰ পিতৃ ইচহাকৰ আগত বেয়া আছিল, এচৌ ইশ্মায়েললৈ গ'ল আৰু মাহালাথক ল'লে, অব্ৰাহামৰ পুত্ৰ ইশ্মায়েলৰ জীয়েক, নবায়োতৰ ভনীয়েক, তেওঁৰ পত্নীসকলৰ লগত পত্নী হিচাপে। আৰু যাকোবে শপতৰ কুঁৱাৰ পৰা ওলাই গ'ল, আৰু হাৰণলৈ গ'ল। আৰু তেওঁ এটা ঠাইত লগ পালে, আৰু তাত শুলে, কিয়নো সূৰ্য ডুবিছিল, আৰু সেই ঠাইৰ শিলবোৰৰ পৰা ল'লে, আৰু তেওঁৰ মূৰৰ ওচৰত থলে, আৰু সেই ঠাইত শুলে। আৰু তেওঁ সপোন দেখিলে, আৰু চোৱা, এখন শিৰি মাটিত স্থাপিত কৰা হৈছিল, যাৰ মূৰ স্বৰ্গলৈ পাইছিলগৈ, আৰু ঈশ্বৰৰ বাৰ্তাবাহকসকল ইয়াৰ ওপৰত উঠি আছিল আৰু নামি আছিল। কিন্তু প্ৰভু তাৰ ওপৰত থিয় হৈ আছিল, আৰু ক'লে, মই তোমাৰ পিতৃ অব্ৰাহামৰ ঈশ্বৰ, আৰু ইচহাকৰ ঈশ্বৰ, ভয় নকৰিবা, যি ভূমিৰ ওপৰত তুমি শুই আছা, সেই ভূমি মই তোমাক দিম, আৰু তোমাৰ বংশধৰসকলক দিম। আৰু তোমাৰ বংশ পৃথিৱীৰ বালিৰ দৰে হ'ব, আৰু সাগৰৰ ওপৰত, দক্ষিণত, উত্তৰত আৰু পূবত বিস্তৃত হ'ব, আৰু তোমাৰ দ্বাৰা আৰু তোমাৰ বংশৰ দ্বাৰা পৃথিৱীৰ সকলো জাতি আশীৰ্বাদিত হ'ব। আৰু চোৱা, মই তোমাৰ সৈতে আছোঁ, তুমি যি সকলো বাটেৰে যোৱা তাত তোমাক ৰক্ষা কৰিম, আৰু তোমাক এই ভূমিলৈ ঘূৰাই আনিম, কাৰণ মই তোমাক এৰি নাযাওঁ, যেতিয়ালৈকে মই তোমাক যি সকলো কৈছিলোঁ তাক সম্পূৰ্ণ নকৰোঁ। আৰু যাকোবে তেওঁৰ নিদ্ৰাৰ পৰা জাগি উঠিল আৰু ক'লে, প্ৰভু এই ঠাইত আছে, কিন্তু মই জনা নাছিলো। আৰু তেওঁ ভয় কৰিলে আৰু ক'লে, এই স্থান কিমান ভয়ংকৰ! এইটো আন একো নহয়, কিন্তু ঈশ্বৰৰ ঘৰ, আৰু এইটো স্বৰ্গৰ দুৱাৰ। আৰু যাকোবে ৰাতিপুৱা উঠিল, আৰু সেই শিলটো ল'লে যিটো তেওঁ তাত নিজৰ মূৰৰ তলত স্থাপন কৰিছিল, আৰু তাক এটা স্তম্ভ হিচাপে স্থাপন কৰিলে, আৰু তাৰ শীৰ্ষত তেল

ঢালিলে। আৰু তেওঁ সেই ঠাইৰ নাম ঈশ্বৰৰ ঘৰ ৰাখিলে, আৰু আগতে সেই চহৰৰ নাম লুজ আছিল। আৰু যাকোবে এটা প্ৰাৰ্থনা কৰিলে, কৈ, যদি প্ৰভু ঈশ্বৰ মোৰ লগত থাকে, আৰু মোক এই বাটত ৰক্ষা কৰে, যি বাটত মই যাওঁ, আৰু মোক খাবলৈ পিঠা দিয়ে, আৰু পিন্ধিবলৈ কাপোৰ, আৰু মোক সুৰক্ষাৰ সৈতে মোৰ পিতৃৰ ঘৰলৈ ঘূৰাই আনে, আৰু প্ৰভু মোৰ বাবে ঈশ্বৰ হ'ব। আৰু এই শিল, যিটো মই স্তম্ভ হিচাপে স্থাপন কৰিলোঁ, সেয়া মোৰ বাবে ঈশ্বৰৰ ঘৰ হ'ব, আৰু তুমি মোক যি সকলো দিবা, তাৰ দশমাংশ মই তোমাক দিম।

29

আৰু যাকোবে ভৰি তুলি পূবৰ দেশলৈ গ'ল, অৰামীয়া বথোৱেলৰ পুত্ৰ লাবনৰ ওচৰলৈ, যি যাকোব আৰু এচৌৰ মাতৃ ৰিবেকাৰ ভাই আছিল। আৰু তেওঁ দেখিলে, আৰু চোৱা, সমতল ভূমিত এটা কুঁৱা আছিল, আৰু তাত তিনিটা মেৰ-ছাগৰ জাক ইয়াৰ ওপৰত জিৰণি লৈ আছিল, কাৰণ সেই কুঁৱাৰ পৰা জাকবোৰক পানী খুৱাইছিল, কিন্তু কুঁৱাৰ মুখত এটা ডাঙৰ শিল আছিল। আৰু তাত সকলো জাক একত্ৰিত কৰা হৈছিল, আৰু তেওঁলোকে কুঁৱাৰ মুখৰ পৰা শিল গুটিয়াইছিল, আৰু মেৰবোৰক পানী খুৱাইছিল, আৰু শিলটো পুনৰ কুঁৱাৰ মুখত তাৰ ঠাইত স্থাপন কৰিছিল। যাকোবে তেওঁলোকক ক'লে, ভাইসকল, তোমালোক ক'ৰ পৰা আহিছা? কিন্তু তেওঁলোকে ক'লে, আমি হাৰানৰ পৰা আহিছোঁ। তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, তোমালোকে নাহোৰৰ পুত্ৰ লাবানক চিনি জানা নেকি? তেওঁলোকে ক'লে, আমি জানো। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, তেওঁ সুস্থ আছে নেকি? তেওঁলোকে ক'লে, তেওঁ সুস্থ আছে; আৰু চোৱা, তেওঁৰ জীয়েক ৰাহেল মেৰ-ছাগবোৰৰ সৈতে আহি আছে। আৰু যাকোবে ক'লে, এতিয়াও বহুত দিন আছে, পশুধন গোট খোৱাৰ সময় হোৱা নাই, মেৰ-ছাগবোৰক পানী খুৱাই গুচি গৈ চৰোৱা। কিন্তু তেওঁলোকে ক'লে, আমি সক্ষম নহ'ম, যেতিয়ালৈকে সকলো মেষপালক একত্ৰিত নহয় আৰু তেওঁলোকে নাদৰ মুখৰ পৰা শিলটো

গুটাই নিদিয়ে, তাৰ পিছতহে আমি মেষবোৰক পানী খুৱাব পাৰিম। তেওঁ তেওঁলোকৰ সৈতে কথা পাতি থকাৰ সময়তে, চোৱা, লাবনৰ জীয়েক ৰাহেল তাইৰ পিতৃৰ মেৰ-ছাগবোৰৰ সৈতে আহি আছিল, কাৰণ তাই তাইৰ পিতৃৰ মেৰ-ছাগবোৰ চৰাইছিল। আৰু এনে ঘটিল যে যেতিয়া যাকোবে তেওঁৰ মাতৃৰ ভাতৃ লাবানৰ কন্যা ৰাহেলক আৰু তেওঁৰ মাতৃৰ ভাতৃ লাবানৰ মেষবোৰ দেখিলে, তেতিয়া যাকোবে ওচৰলৈ আহি নাদৰ মুখৰ পৰা শিলটো গুটিয়াই দিলে আৰু তেওঁৰ মাতৃৰ ভাতৃ লাবানৰ মেষবোৰক পানী খুৱালে। আৰু যাকোবে ৰাহেলক চুমা খালে, আৰু তেওঁ উচ্চস্বৰে কান্দিলে। আৰু তেওঁ ৰাহেলক জনালে যে তেওঁ তাইৰ পিতৃৰ ভাতৃ আছে, আৰু যে তেওঁ ৰিবেকাৰ পুত্ৰ আছে, আৰু দৌৰি গৈ তাই তাইৰ পিতৃক এই কথাবোৰ জনালে। এনে ঘটিল যে যেতিয়া লাবনে তেওঁৰ ভনীয়েকৰ পুত্ৰ যাকোবৰ নাম শুনিলে, তেওঁ তেওঁক সাক্ষাৎ কৰিবলৈ দৌৰি গ'ল, আৰু তেওঁক সাৱটি ধৰি চুমা খালে, আৰু তেওঁক নিজৰ ঘৰলৈ আনিলে, আৰু যাকোবে লাবনক এই সকলো কথা বৰ্ণনা কৰিলে। আৰু লাবনে তেওঁক ক'লে, তুমি মোৰ হাড়ৰ পৰা আৰু মোৰ মাংসৰ পৰা, আৰু তেওঁ তেওঁৰ লগত এমাহ দিন আছিল। লাবনে যাকোবক ক'লে, কাৰণ তুমি মোৰ ভাই, তুমি মোক বিনামূলীয়াকৈ সেৱা নকৰিবা। মোক কোৱা, তোমাৰ পাৰিশ্ৰমিক কি? লাবানৰ দুজনী কন্যা আছিল, ডাঙৰজনীৰ নাম লেয়া আৰু সৰুজনীৰ নাম ৰাহেল। লেয়াৰ চকু দুৰ্বল আছিল, কিন্তু ৰাহেল ৰূপত সুন্দৰ আৰু দৰ্শনত অতি মনোৰম আছিল। যাকোবে ৰাহেলক প্ৰেম কৰিছিল, আৰু তেওঁ ক'লে, মই তোমাৰ সৰু জীয়েক ৰাহেলৰ বাবে তোমাক সাত বছৰ সেৱা কৰিম। লাবনে তাক কৈলে, মই তাইক তোমাক দিয়াটো আন পুৰুষক দিয়াতকৈ ভাল, মোৰ সৈতে বাস কৰা। আৰু যাকোবে ৰাহেলৰ বাবে সাত বছৰ সেৱা কৰিলে, আৰু সেইবোৰ তেওঁৰ সন্মুখত কেইটামান দিনৰ দৰে আছিল, কাৰণ তেওঁ তাইক ভালপাইছিল। যাকোবে লাবনক ক'লে, মোক মোৰ পত্নী দিয়া, কিয়নো দিনবোৰ পূৰ্ণ হৈছে যাতে মই তাইৰ ওচৰলৈ যাব পাৰোঁ। লাবনে সেই ঠাইৰ সকলো পুৰুষক একত্ৰিত কৰিলে আৰু বিবাহৰ আয়োজন কৰিলে। আৰু সন্ধ্যা হ'ল, আৰু তেওঁ নিজৰ জীয়েক লেয়াক লৈ যাকোবৰ ওচৰলৈ আনিলে, আৰু যাকোবে তাইৰ ওচৰলৈ সোমাল। আৰু লাবনে তাৰ

জীয়েক লেয়াক তাৰ দাসী জিল্পাক দিলে, তাইক দাসী হিচাপে। পুৱা হ'ল, আৰু চোৱা, তাই লেয়া আছিল; আৰু যাকোবে লাবনক ক'লে, তুমি মোৰ লগত এইটো কি কৰিলা? মই তোমাৰ ওচৰত ৰাহেলৰ বাবে সেৱা কৰা নাছিলোঁ নেকি? আৰু কিয় তুমি মোক প্ৰবঞ্চনা কৰিলা? লাবনে উত্তৰ দিলে, আমাৰ ঠাইত এনেদৰে নহয়, জ্যেষ্ঠাৰ আগতে কনিষ্ঠাক দিয়া। অতএব এইগৰাকীৰ সাত সম্পূৰ্ণ কৰা, আৰু মই তোমাক এইগৰাকীকো দিম সেই কামৰ বদলত, যি কাম তুমি মোৰ ওচৰত কৰিবা আৰু সাত বছৰ। যাকোবে এইদৰে কৰিলে, আৰু এইজনীৰ সপ্তাহ পূৰ্ণ কৰিলে, আৰু লাবনে তেওঁক নিজৰ কন্যা ৰাহেলক পত্নী হিচাপে দিলে। আৰু লাবনে তাৰ জীয়েক ৰাহেলক নিজৰ দাসী বিলহাক দাসী হিচাপে দিলে। আৰু তেওঁ ৰাহেলৰ ওচৰলৈ গ'ল, কিন্তু তেওঁ ৰাহেলক লেয়াতকৈ অধিক ভাল পাইছিল, আৰু তেওঁ তেওঁৰ বাবে আন সাত বছৰ সেৱা কৰিলে। কিন্তু প্ৰভু ঈশ্বৰে দেখিলে যে লেয়াক ঘৃণা কৰা হৈছিল, তেওঁ তাইৰ গৰ্ভ খুলি দিলে, কিন্তু ৰাহেল বন্ধ্যা আছিল। আৰু লেয়া গৰ্ভৱতী হ'ল, আৰু যাকোবলৈ এটা পুত্ৰ জন্ম দিলে। তাই তাৰ নাম ৰূবেণ ৰাখিলে, কৈছিল, কাৰণ প্ৰভুৱে মোৰ অপমান দেখিলে, আৰু মোক এটা পুত্ৰ দিলে। এতিয়া সেয়েহে মোৰ স্বামীয়ে মোক প্ৰেম কৰিব। আৰু তাই পুনৰ গৰ্ভৱতী হ'ল, আৰু যাকোবলৈ দ্বিতীয় পুত্ৰ জন্ম দিলে, আৰু ক'লে, প্ৰভুৱে শুনিলে যে মই ঘৃণিত, আৰু মোক এইজনকো দিলে, আৰু তাই তাৰ নাম চিমিয়োন ৰাখিলে। আৰু তাই পুনৰ গৰ্ভৱতী হ'ল, আৰু এটা পুত্ৰ জন্ম দিলে, আৰু ক'লে, এতিয়া এই সময়ত মোৰ স্বামী মোৰ ওচৰত থাকিব, কিয়নো মই তেওঁক তিনিটা পুত্ৰ জন্ম দিছোঁ, এই কাৰণে তাই তেওঁৰ নাম লেবী ৰাখিলে। আৰু পুনৰ গৰ্ভৱতী হৈ তাই এটা পুত্ৰ জন্ম দিলে, আৰু ক'লে, এতিয়া মই প্ৰভুক ধন্যবাদ দিম, এই কাৰণে তাই তাৰ নাম যিহূদা ৰাখিলে, আৰু তাৰ সন্তান জন্ম দিয়া বন্ধ হ'ল।

30

ৰাহেলে দেখিলে যে তাই যাকোবক সন্তান জন্ম দিয়া নাই, আৰু ৰাহেলে তাইৰ ভনীক ঈর্ষা কৰিলে, আৰু যাকোবক কৈছিল, মোক সন্তান দিয়া, নহ'লে মই মৰিম। ক্রোধিত হৈ যাকোবে ৰাহেলক ক'লে, মই জানো ঈশ্বৰৰ সলনি আছোঁ, যিজনে তোমাক গর্ভৰ ফলৰ পৰা বঞ্চিত কৰিছে? ৰাহেলে যাকোবক ক'লে, চোৱা, মোৰ দাসী বিলহা, তাইৰ ওচৰলৈ যোৱা, আৰু তাই মোৰ আঁঠুৰ ওপৰত সন্তান জন্ম দিব, আৰু মই তাইৰ পৰা সন্তান লাভ কৰিম। আৰু তাই তাক নিজৰ দাসী বিলহাক পত্নী হিচাপে দিলে, আৰু যাকোবে তাইৰ ওচৰলৈ গ'ল। আৰু ৰাহেলৰ দাসী বিলহা গর্ভৱতী হ'ল, আৰু যাকোবৰ বাবে এটা পুত্ৰ জন্ম দিলে। আৰু ৰাহেলে ক'লে, ঈশ্বৰে মোক ন্যায় দিলে, আৰু মোৰ মাত শুনিলে, আৰু মোক এটা পুত্ৰ দিলে; এই কাৰণে তাই তাৰ নাম দান ৰাখিলে। আৰু ৰাহেলৰ দাসী বিলহাই পুনৰ গর্ভৱতী হ'ল আৰু যাকোবৰ বাবে দ্বিতীয় পুত্ৰ প্ৰসৱ কৰিলে। আৰু ৰাহেলে ক'লে, মোৰ ঈশ্বৰে মোৰ পক্ষ লৈছে, আৰু মই মোৰ ভনীয়েকৰ সৈতে মল্লযুদ্ধ কৰিলোঁ, আৰু মই জয়ী হ'লোঁ। আৰু তাই তাৰ নাম নপ্তালী ৰাখিলে। লেয়াই দেখিলে যে তাই সন্তান জন্ম দিয়া বন্ধ হৈছে, আৰু তাই তাইৰ দাসী জিল্পাক ল'লে, আৰু তাইক যাকোবক পত্নী হিচাপে দিলে, আৰু তেওঁ তাইৰ ওচৰলৈ গ'ল। আৰু লেয়াৰ দাসী জেলফা গর্ভৱতী হ'ল আৰু যাকোবলৈ এটা পুত্ৰ জন্ম দিলে। আৰু লেয়াই ক'লে, ভাগ্যত! আৰু তাৰ নাম গাদ ৰাখিলে। আৰু লেয়াৰ দাসী জিল্পা পুনৰ গর্ভৱতী হ'ল, আৰু যাকোবৰ বাবে দ্বিতীয় পুত্ৰ জন্ম দিলে। আৰু লেয়াই ক'লে, মই ধন্য, কাৰণ মহিলাসকলে মোক ধন্য বুলিব, আৰু তাই তাৰ নাম আচেৰ ৰাখিলে। কিন্তু ৰুবেণে ঘেঁহু শস্য চপোৱাৰ দিনত গৈ পথাৰত মেণ্ড্ৰেক আপেল পালে, আৰু সেইবোৰ তেওঁৰ মাতৃ লেয়াৰ ওচৰলৈ আনিলে। তেতিয়া ৰাহেলে তাইৰ ভনীয়েক লেয়াক ক'লে, তোমাৰ পুত্ৰৰ মেণ্ড্ৰেকবোৰৰ পৰা মোক দিয়া। লেয়াই কলে, তোমাৰ বাবে যথেষ্ট নহয় নেকি যে তুমি মোৰ স্বামীক লৈ গৈছা? তুমি মোৰ পুত্ৰৰ মেণ্ড্ৰেকবোৰো ল'বা নেকি? ৰাহেলে ক'লে, কিন্তু নহয় এনেদৰে; তোমাৰ পুত্ৰৰ দুদা ফলৰ সলনি এই ৰাতি তেওঁ তোমাৰ লগত শয়ন কৰক। যাকোব সন্ধিয়া পথাৰৰ পৰা ঘৰলৈ আহিল, আৰু লেয়া তেওঁক সাক্ষাৎ কৰিবলৈ ওলাই গ'ল, আৰু ক'লে, আজি তুমি মোৰ ওচৰলৈ আহিবা, কিয়নো মই মোৰ

পুত্রৰ মেঞ্ছেকৰ সলনি তোমাক ভাড়া কৰিছো, আৰু তেওঁ সেই ৰাতি তাইৰ সৈতে শুলে। আৰু ঈশ্বৰে লেয়াৰ কথা শুনিলে, আৰু তাই গর্ভধাৰণ কৰি যাকোবলৈ পঞ্চম পুত্র জন্ম দিলে। আৰু লেয়াই ক'লে, ঈশ্বৰে মোক মোৰ পাৰিশ্রমিক দিছে, কাৰণ মই মোৰ দাসীক মোৰ স্বামীক দিলোঁ, আৰু তাই তাৰ নাম ইচাখৰ ৰাখিলে, যাৰ অর্থ পাৰিশ্রমিক। আৰু লেয়াই পুনৰ গর্ভৱতী হ'ল, আৰু যাকোবলৈ ষষ্ঠ পুত্র জন্ম দিলে। আৰু লেয়াই ক'লে, ঈশ্বৰে মোক এই সময়ত এটা ভাল উপহাৰ দিছে, এতিয়া মোৰ স্বামীয়ে মোক বাছি ল'ব, কিয়নো মই তেওঁক ছয়টা পুত্র জন্ম দিছো, আৰু তেওঁ তেওঁৰ নাম জবূলূন ৰাখিলে। আৰু ইয়াৰ পাছত তাই এজনী কন্যা প্রসৱ কৰিলে, আৰু তাইৰ নাম ডীনা ৰাখিলে। ঈশ্বৰে ৰাহেলক স্মৰণ কৰিলে, আৰু ঈশ্বৰে তাইৰ কথা শুনিলে, আৰু তাইৰ গর্ভ খুলি দিলে। আৰু গর্ভধাৰণ কৰি তাই যাকোবৰ বাবে এটা পুত্র প্রসৱ কৰিলে, আৰু ৰাহেলে ক'লে, ঈশ্বৰে মোৰ নিন্দা দূৰ কৰিলে। আৰু তাই তাৰ নাম যোচেফ বুলি মাতিলে আৰু ক'লে, ঈশ্বৰে মোক আন এজন পুত্র দিয়ক। কিন্তু যেতিয়া ৰাহেলে যোচেফক জন্ম দিলে, যাকোবে লাবনক ক'লে, মোক পঠিয়াই দিয়া, যাতে মই মোৰ ঠাই আৰু মোৰ ভূমিলৈ যাব পাৰোঁ। মোৰ মহিলাসকল ঘূৰাই দিয়া, আৰু মোৰ শিশুসকল, যিসকলৰ বাবে মই তোমাক সেৱা কৰিছো, যাতে মই যাব পাৰো; কিয়নো তুমি জানা সেই দাসত্ব যিটো মই তোমাক সেৱা কৰিছো। লাবনে তাক ক'লে, যদি মই তোমাৰ সন্মুখত অনুগ্রহ পাইছোঁ, মই গণনা কৰিলোঁ হ'লে, কিয়নো ঈশ্বৰে তোমাৰ আগমনত মোক আশীর্বাদ কৰিলে। তোমাৰ মজুৰি মোৰ ওচৰত নির্দিষ্ট কৰা, আৰু মই দিম। যাকোবে কিন্তু ক'লে, তুমি জানা যে মই তোমাক সেৱা কৰিছো, আৰু তোমাৰ পশুবোৰ মোৰ লগত কিমান আছিল। তোমাৰ যি সামান্য আছিল মোৰ আগত, সেয়া বৃদ্ধি পাই বহুত হ'ল, আৰু প্রভু ঈশ্বৰে মোৰ ভৰিৰ ওপৰত তোমাক আশীর্বাদ কৰিলে। এতিয়া গতিকে মই কেতিয়া নিজৰ বাবে ঘৰ সাজিম? আৰু লাবনে তাক ক'লে, মই তোমাক কি দিম? যাকোবে তাক ক'লে, তুমি মোক একো নিদিবা, যদি তুমি মোৰ বাবে এই কথা কৰা, মই পুনৰ তোমাৰ মেৰবোৰ ৰখীয়া কৰিম, আৰু ৰক্ষা কৰিম। আজি তোমাৰ সকলো মেৰ-ছাগ পাৰ হৈ যাওক, আৰু তাৰ পৰা পৃথক কৰা প্রতিটো ক'লা মেৰ-

ছাগ পোৱালিবোৰৰ মাজত, আৰু প্ৰতিটো ডোৰা-আঁচ থকা আৰু ছিটিকনি পৰা ছাগলীবোৰৰ মাজত—এইবোৰ হ'ব মোৰ পাৰিশ্ৰমিক। আৰু মোৰ ন্যায়পৰায়ণতাই পৰৱৰ্তী দিনত মোক উত্তৰ দিব, কাৰণ তোমাৰ সন্মুখত মোৰ পুৰস্কাৰ আছে, ছাগলীবোৰৰ মাজত যিবোৰ চিত্ৰিত আৰু ৰেখাযুক্ত নহয়, আৰু মেৰ-পোৱালিবোৰৰ মাজত যিবোৰ ক'লা নহয়, সেইবোৰ মোৰ ওচৰত চুৰি কৰা বুলি গণ্য কৰা হ'ব। লাবনে তাক ক'লে, তোমাৰ কথা অনুসৰি হওক। আৰু তেওঁ সেই দিনা চিত্ৰিত আৰু ফুটফুটীয়া মতা ছাগবোৰ, আৰু সকলো চিত্ৰিত আৰু ফুটফুটীয়া ছাগীবোৰ, আৰু মেৰ-ছাগবোৰৰ মাজত যিবোৰ ক'লা আছিল, আৰু সিহঁতৰ মাজত যিবোৰ বগা আছিল, সেই সকলোকে পৃথক কৰিলে আৰু নিজৰ পুত্ৰসকলৰ হাতত দিলে। আৰু তেওঁ তিনি দিনৰ পথ আঁতৰাই দিলে, আৰু তেওঁলোকৰ আৰু যাকোবৰ মাজত ব্যৱধান ৰাখিলে। কিন্তু যাকোবে লাবনৰ বাকী থকা মেৰবোৰ ৰখীয়া কৰিছিল। যাকোবে নিজৰ বাবে ষ্টোৰেক্স গছৰ সেউজীয়া ডাল আৰু আখৰোট গছৰ আৰু চিনাৰ গছৰ ডাল ল'লে, আৰু যাকোবে সেইবোৰৰ বগা বাকলি গুচালে, আৰু সেউজীয়া অংশ খুচৰি পেলাই, ডালবোৰৰ ওপৰত যি বগা অংশ বাকলি গুচাই দেখুৱালে, সেয়া বিচিত্ৰ হৈ দেখা গ'ল। আৰু তেওঁ বাকলি গুচোৱা লাঠিবোৰ পানীৰ পাত্ৰবোৰৰ নলাত ৰাখিলে, যাতে মেৰবোৰ পানী খাবলৈ আহিলে লাঠিবোৰৰ সন্মুখত থাকি পানী খোৱাৰ সময়ত মেৰবোৰে লাঠিবোৰৰ ফালে গৰ্ভধাৰণ কৰে। আৰু মেৰবোৰে দণ্ডবোৰৰ ফালে গৰ্ভধাৰণ কৰিছিল, আৰু মেৰবোৰে বিশুদ্ধ বগা, বিচিত্ৰ আৰু ধূসৰ ফুটফুটীয়া পোৱালি জন্ম দিছিল। যাকোবে পাঠাবোৰক পৃথক কৰিলে, আৰু ভেড়াবোৰৰ সন্মুখত ডোৰা-আঁচ থকা মেৰ-চাগ আৰু পাঠাবোৰৰ মাজত সকলো বিচিত্ৰবোৰ স্থাপন কৰিলে, আৰু নিজৰ বাবে পশুৰ জাকবোৰ পৃথকে পৃথক কৰিলে, আৰু সেইবোৰক লাবনৰ ভেড়াবোৰৰ লগত মিহলি নকৰিলে। কিন্তু এনে ঘটিল যে যেতিয়া মেৰবোৰে গৰ্ভধাৰণ কৰি আছিল, যাকোবে লাঠিবোৰ মেৰবোৰৰ সন্মুখত পানীৰ পাত্ৰবোৰত ৰাখিলে, যাতে সিহঁতে লাঠিবোৰৰ অনুসাৰে গৰ্ভধাৰণ কৰে। যেতিয়া ভেড়াবোৰে পোৱালি জন্ম দিছিল, তেওঁ সেইবোৰ স্থাপন কৰা নাছিল, কিন্তু চিহ্নবিহীনবোৰ লাবনৰ হৈছিল, আৰু চিহ্নযুক্তবোৰ যাকোবৰ হৈছিল। আৰু সেই মানুহজন

অতি অতি ধনী হ'ল আৰু তেওঁৰ বহুত পশুধন হ'ল, আৰু গৰু, আৰু দাস, আৰু দাসী, আৰু উট, আৰু গাধ।

31

যাকোবে শুনিলে লাবানৰ পুত্রসকলৰ কথাবোৰ, যিসকলে কৈছিল, যাকোবে আমাৰ পিতৃৰ সকলো লৈছে, আৰু আমাৰ পিতৃৰ পৰা এই সকলো গৌৰৱ কৰিছে। আৰু যাকোবে লাবানৰ মুখ দেখিলে, আৰু চোৱা, তেওঁৰ প্রতি কালি আৰু পৰহিৰ দৰে নাছিল। কিন্তু প্রভুৱে যাকোবক কৈছিল, তোমাৰ পিতৃৰ ভূমিলৈ আৰু তোমাৰ বংশৰ ওচৰলৈ ঘূৰি যোৱা, আৰু মই তোমাৰ সৈতে থাকিম। পঠিয়া কিন্তু যাকোব ডাকিলে লেয়া আৰু ৰাহেলক ভিতৰলৈ সমতল যত আছিল পশুৰ জাক। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, মই তোমালোকৰ পিতৃৰ মুখ দেখিছোঁ, যে তেওঁ মোৰ প্রতি কালি আৰু তৃতীয় দিনৰ দৰে নহয়, কিন্তু মোৰ পিতৃৰ ঈশ্বৰ মোৰ সৈতে আছিল। আৰু তোমালোকে এইটোও জানা যে মই মোৰ সকলো শক্তিৰে তোমালোকৰ পিতৃৰ সেৱা কৰিছো। তোমালোকৰ পিতৃয়ে মোক প্রতাৰণা কৰিলে, আৰু মোৰ মজুৰি দশবাৰ সলনি কৰিলে, কিন্তু ঈশ্বৰে তেওঁক মোৰ ক্ষতি কৰিবলৈ নিদিলে। যদি তেওঁ এইদৰে কয়, বিচিত্রবোৰ তোমাৰ পাৰিশ্রমিক হ'ব, তেন্তে সকলো মেৰ-ছাগে বিচিত্র পোৱালি জন্ম দিব; কিন্তু যদি তেওঁ কয়, বগাবোৰ তোমাৰ পাৰিশ্রমিক হ'ব, তেন্তে সকলো মেৰ-ছাগে বগা পোৱালি জন্ম দিব। আৰু ঈশ্বৰে তোমালোকৰ পিতৃৰ সকলো পশুধন কাঢ়ি লৈ মোক দিছিল। আৰু এনে হ'ল যেতিয়া ভেড়াবোৰে গর্ভত ধাৰণ কৰি আছিল, আৰু মই মোৰ চকুৰে টোপনিত দেখিলো; আৰু চোৱা, পাঠা আৰু মতা ভেড়াবোৰ ভেড়া আৰু ছাগলীবোৰৰ ওপৰলৈ উঠি আছিল, বগা ডোৰা থকা আৰু বিভিন্ন ৰঙৰ আৰু ছাই ৰঙৰ ফুটফুটীয়া। আৰু ঈশ্বৰৰ দূতে মোক সপোনত ক'লে, যাকোব, আৰু মই ক'লোঁ, কি? আৰু তেওঁ ক'লে, তোমাৰ চকু তুলি চোৱা, আৰু

দেখা পুৰুষ ছাগবোৰ আৰু মতা মেৰবোৰ মাইকী মেৰবোৰ আৰু মাইকী ছাগবোৰৰ ওপৰত উঠা, যিবোৰ দাগী আৰু বিভিন্ন ৰঙৰ আৰু ছাই ৰঙৰ ফুটফুটীয়া, কিয়নো লাবনে তোমাৰ লগত যি কৰিছে মই সকলো দেখিছোঁ। মই সেই ঈশ্বৰ যি তোমাক ঈশ্বৰৰ স্থানত দেখা দিছিল, য'ত তুমি মোৰ বাবে স্তম্ভ অভিষেক কৰিছিলা আৰু মোৰ ওচৰত প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিলা, এতিয়া সেয়েহে উঠা আৰু এই ভূমিৰ পৰা ওলাই যোৱা, আৰু তোমাৰ জন্মভূমিলৈ গুচি যোৱা, আৰু মই তোমাৰ সৈতে থাকিম। আৰু ৰাহেল আৰু লেয়াই উত্তৰ দি তেওঁক ক'লে, আমাৰ পিতৃৰ ঘৰত আমাৰ এতিয়াও কোনো অংশ বা উত্তৰাধিকাৰ আছে নেকি? আমি তাৰ কাৰণে বিদেশী বুলি গণ্য কৰা হোৱা নাই নেকি? কিয়নো তেওঁ আমাক বেচি দিছে, আৰু গ্ৰাস কৰি আমাৰ ৰূপ খাই পেলাইছে। সকলো ধন আৰু গৌৰৱ, যি ঈশ্বৰে আমাৰ পিতৃৰ পৰা কাঢ়ি লৈছিল, সেয়া আমাৰ আৰু আমাৰ সন্তানসকলৰ হ'ব। এতিয়া সেয়েহে ঈশ্বৰে তোমাক যিমান কৈছে, তাকে কৰা। উঠি যাকোবে তেওঁৰ মহিলাসকলক আৰু তেওঁৰ শিশুসকলক উটবোৰৰ ওপৰত ল'লে। আৰু তেওঁ তেওঁৰ সকলো সম্পত্তি লৈ গ'ল, আৰু তেওঁৰ সকলো মাল-সম্পদ, যিটো তেওঁ মেছ'পটেমিয়াত অৰ্জন কৰিছিল, আৰু তেওঁৰ সকলো বস্তু, তেওঁৰ পিতৃ ইচহাকৰ ওচৰলৈ কনান দেশলৈ যাবলৈ। লাবন তেওঁৰ মেৰবোৰ কাটিবলৈ গ'ল, কিন্তু ৰাহেলে তেওঁৰ পিতৃৰ মূৰ্তিবোৰ চুৰ কৰিলে। যাকোবে সিৰিয়াৰ লাবনৰ পৰা লুকুৱাইছিল, তেওঁক জনাবলৈ নিদিয়াকৈ যে তেওঁ পলায়ন কৰিছে। আৰু তেওঁ পলাই গ'ল, আৰু তেওঁৰ সকলো বস্তু লৈ গ'ল, আৰু নদী পাৰ হ'ল, আৰু গিলিয়দ পৰ্বতৰ ফালে ৰাওনা হ'ল। কিন্তু তৃতীয় দিনা সিৰিয়ান লাবনক জানোৱা হ'ল যে যাকোব পলাই গৈছে। আৰু তেওঁ নিজৰ ভাইসকলক লগত লৈ তাৰ পাছত সাত দিনৰ বাট খেদা কৰিলে, আৰু গিলিয়দ পৰ্বতত তাক ধৰিলে। কিন্তু ঈশ্বৰ ৰাতি সপোনত সিৰীয়া লাবনৰ ওচৰলৈ আহিল, আৰু তেওঁক ক'লে, নিজকে সাৱধান কৰা যে তুমি যাকোবৰ লগত কেতিয়াও দুষ্ট কথা নক'বা। আৰু লাবনে যাকোবক ধৰিলে, যাকোবে কিন্তু পৰ্বতত তেওঁৰ তম্বু পাতিলে, লাবনে কিন্তু গিলিয়দ পৰ্বতত তেওঁৰ ভাইসকলক স্থাপন কৰিলে। লাবনে যাকোবক ক'লে, তুমি কি কৰিলা? কিয় তুমি গোপনে পলাই গ'লা, আৰু মোক চুৰ কৰি লৈ গ'লা, আৰু মোৰ

জীয়েকসকলক তৰোৱালৰ দ্বাৰা বন্দীসকলৰ দৰে লৈ গ'লা? আৰু যদি তুমি মোক জনাইছিলা, মই তোমাক আনন্দৰ সৈতে, সংগীতৰ সৈতে, ঢোলৰ সৈতে আৰু বীণাৰ সৈতে পঠিয়াই দিলোহেঁতেন। আৰু মই মোৰ সন্তানসকলক চুমা খোৱাৰ যোগ্য বুলি গণ্য কৰা নহ'লো আৰু মোৰ জীয়েকসকলক, কিন্তু এতিয়া তুমি মূর্খৰ দৰে কাম কৰিলা। আৰু এতিয়া মোৰ হাত তোমাক ক্ষতি কৰিবলৈ শক্তিশালী আছে, কিন্তু তোমাৰ পিতৃৰ ঈশ্বৰে কালি মোক ক'লে, কৈছিল, নিজকে সাৱধান কৰা যে তুমি যাকোবৰ সৈতে কেতিয়াও মন্দ কথা নকবা। এতিয়া তুমি গৈছা, কাৰণ তুমি তোমাৰ পিতৃৰ ঘৰলৈ যাবলৈ বৰ ইচ্ছা কৰিছিলা, কিন্তু কিয় তুমি মোৰ দেৱতাবোৰ চুৰ কৰিলা? যাকোবে লাবনক উত্তৰ দি ক'লে, মই ভয় কৰিছিলোঁ, কিয়নো মই ভাবিছিলোঁ যে তুমি হয়তো তোমাৰ জীয়েকসকলক মোৰ পৰা কাঢ়ি ল'বা, আৰু মোৰ সকলোবোৰ। আৰু যাকোবে ক'লে, যাৰ ওচৰত তুমি তোমাৰ দেৱতাবোৰ বিচাৰি পাবা, তেওঁ আমাৰ ভাইসকলৰ সন্মুখত জীয়াই নাথাকিব, চিনি লোৱা মোৰ ওচৰত তোমাৰ কি আছে, আৰু লৈ লোৱা, আৰু তেওঁ তেওঁৰ ওচৰত একো চিনি নাপালে, কিন্তু যাকোবে জনা নাছিল যে তেওঁৰ পত্নী ৰাহেলে সিহঁতক চুৰ কৰিছিল। প্ৰৱেশ কৰি লাবনে লেয়াৰ ঘৰত অনুসন্ধান কৰিলে, আৰু নাপালে, আৰু লেয়াৰ ঘৰৰ পৰা ওলাই গ'ল, আৰু যাকোবৰ ঘৰত অনুসন্ধান কৰিলে, আৰু দুই দাসীৰ ঘৰত, আৰু নাপালে, তাৰ পিছত ৰাহেলৰ ঘৰতো প্ৰৱেশ কৰিলে। ৰাহেলে কিন্তু সেই মূৰ্তিবোৰ ল'লে, আৰু সেইবোৰ উটৰ জিনৰ বস্তাবোৰৰ ভিতৰত পেলালে, আৰু সেইবোৰৰ ওপৰত বহিল। আৰু তাই তাইৰ পিতৃক ক'লে, প্ৰভু, বেয়া নাপাব, মই তোমাৰ সন্মুখত উঠিব নোৱাৰো, কাৰণ মহিলাসকলৰ ৰীতি অনুসৰি মোৰ অৱস্থা আছে। লাবনে সমগ্ৰ ঘৰত অনুসন্ধান কৰিলে, আৰু মূৰ্তিবোৰ নাপালে। যাকোব খং উঠিল, আৰু লাবানৰ সৈতে যুঁজ কৰিলে; আৰু যাকোবে উত্তৰ দি লাবানক ক'লে, মোৰ অন্যায় কি? আৰু মোৰ পাপ কি, যে তুমি মোৰ পাছত খেদি আহিলা, আৰু যে তুমি মোৰ ঘৰৰ সকলো বস্তু বিচাৰিলা? তুমি তোমাৰ ঘৰৰ সকলো বাচন-বৰ্তনৰ পৰা কি পাইছা? ইয়াক ইয়াতে তোমাৰ ভাইসকলৰ আৰু মোৰ ভাইসকলৰ সন্মুখত ৰাখা, আৰু তেওঁলোকে আমাৰ দুয়োজনৰ মাজত বিচাৰ কৰক। এই বিশ বছৰ মই তোমাৰ লগত আছোঁ; তোমাৰ মেৰ-

ছাগবোৰ আৰু তোমাৰ ছাগলীবোৰ বন্ধ্যা হোৱা নাই; তোমাৰ মেৰ-ছাগবোৰৰ মতা মেৰবোৰ মই খোৱা নাই। বন্য জন্তুৰ দ্বাৰা বিদীর্ণ হোৱা জন্তু মই তোমাক অনা নাছিলোঁ, মই নিজেই দিনৰ চুৰি আৰু ৰাতিৰ চুৰি ঘূৰাই দিছিলোঁ। মই দিনত তাপত জ্বলি গৈছিলোঁ, আৰু ৰাতি হিমত, আৰু মোৰ চকুৰ পৰা মোৰ নিদ্রা আঁতৰি গৈছিল। এই বিশ বছৰ মই তোমাৰ ঘৰত আছিলোঁ, তোমাৰ দুই জনী ছোৱালীৰ বাবে চৈধ্য বছৰ তোমাক সেৱা কৰিলোঁ, আৰু তোমাৰ মেৰবোৰৰ মাজত ছয় বছৰ, আৰু তুমি মোৰ মজুৰি দশবাৰ প্ৰতাৰণা কৰিলা। যদি মোৰ পিতৃ অব্ৰাহামৰ ঈশ্বৰ আৰু ইচহাকৰ ভয় মোৰ লগত নাথাকিলহেঁতেন, তেন্তে এতিয়া তুমি মোক খালী হাতে পঠিয়াই দিলাহেঁতেন। ঈশ্বৰে মোৰ অপমান আৰু মোৰ হাতৰ পৰিশ্ৰম দেখিলে, আৰু কালি তোমাক তিৰস্কাৰ কৰিলে। উত্তৰ দি লাবনে যাকোবক ক'লে, জীয়েকসকল মোৰ জীয়েকসকল, আৰু পুত্ৰসকল মোৰ পুত্ৰসকল, আৰু পশুধনবোৰ মোৰ পশুধনবোৰ, আৰু তুমি যিমান দেখিছা সকলো মোৰ, আৰু মোৰ জীয়েকসকলৰ বিষয়ে, আজি এইবোৰক কি কৰিম বা সিহঁতৰ সন্তানসকলক, যিসকলক সিহঁতে জন্ম দিলে? এতিয়া সেয়েহে আহা, মই আৰু তুমি এটা চুক্তি স্থাপন কৰোঁ, আৰু ইয়া মোৰ আৰু তোমাৰ মাজত সাক্ষ্য হ'ব। কিন্তু তেওঁক ক'লে, চোৱা, আমাৰ সৈতে কোনো নাই। চোৱা, ঈশ্বৰ মোৰ আৰু তোমাৰ মাজত সাক্ষী। কিন্তু যাকোবে এটা শিল লৈ তাক স্তম্ভ হিচাপে স্থাপন কৰিলে। যাকোবে কিন্তু তাৰ ভাইসকলক কৈলে, শিলবোৰ গোটোৱা, আৰু তেওঁলোকে শিলবোৰ গোটালে, আৰু এটা টিলা সাজিলে, আৰু তাত সেই টিলাৰ ওপৰত খালে, আৰু লাবনে তাক কৈলে, এই টিলাই আজি মোৰ আৰু তোমাৰ মাজত সাক্ষ্য দিয়ে। আৰু লাবনে তাক সাক্ষ্যৰ স্তূপ বুলি মাতিলে, কিন্তু যাকোবে তাক সাক্ষী স্তূপ বুলি মাতিলে। লাবনে যাকোবক ক'লে, চোৱা, এই ঢিপি আৰু এই স্তম্ভ, যি মই মোৰ আৰু তোমাৰ মাজত স্থাপন কৰিলোঁ, এই ঢিপিয়ে সাক্ষ্য দিয়ে, আৰু এই স্তম্ভয়ে সাক্ষ্য দিয়ে, এই কাৰণে ইয়াৰ নাম মতা হ'ল, ঢিপিয়ে সাক্ষ্য দিয়ে। আৰু সেই দৃষ্টি, যি কোৱা হৈছিল, ঈশ্বৰে মোৰ আৰু তোমাৰ মাজত চাওক, কাৰণ আমি এজনে আনজনৰ পৰা পৃথক হ'ম। যদি তুমি মোৰ কন্যাসকলক লাঞ্ছিত কৰিবা, যদি তুমি মোৰ কন্যাসকলৰ লগত আন মহিলা লবা, চোৱা,

আমাৰ লগত কোনো নাই যি দেখি আছে, ঈশ্বৰ মোৰ আৰু তোমাৰ মাজত সাক্ষী। যদি মই তোমাৰ ওচৰলৈ পাৰ নহওঁ, তেন্তে তুমিও মোৰ ওচৰলৈ এই পাহাৰ আৰু এই স্তম্ভ অনিষ্টৰ বাবে পাৰ নহ'বা। অব্ৰাহামৰ ঈশ্বৰ আৰু নাহোৰৰ ঈশ্বৰে আমাৰ মাজত বিচাৰ কৰক, আৰু যাকোবে তেওঁৰ পিতৃ ইচহাকৰ ভয়ৰ নামত শপত খালে। আৰু তেওঁ পৰ্বতত বলিদান কৰিলে, আৰু তেওঁৰ ভাতৃসকলক মাতিলে, আৰু তেওঁলোকে খালে আৰু পান কৰিলে, আৰু পৰ্বতত শুইলে।

32

লাবনে ৰাতিপুৱা উঠি তেওঁৰ পুত্ৰসকলক আৰু জীয়েকসকলক চুমা খালে আৰু তেওঁলোকক আশীৰ্বাদ কৰিলে, আৰু লাবনে ঘূৰি নিজৰ ঠাইলৈ গ'ল। আৰু যাকোবে নিজৰ বাটত গুচি গ'ল, আৰু ওপৰলৈ চাই তেওঁ ঈশ্বৰৰ শিবিৰ তম্বু পাতি থকা দেখিলে, আৰু ঈশ্বৰৰ দূতসকলে তেওঁক লগ পালে। যাকোবে তেওঁলোকক দেখি ক'লে, এইটো ঈশ্বৰৰ শিবিৰ, আৰু তেওঁ সেই ঠাইৰ নাম মহনয়িম ৰাখিলে। যাকোবে তেওঁৰ ভাতৃ এচৌৰ ওচৰলৈ চেয়ীৰ দেশলৈ, ইদোম অঞ্চললৈ তেওঁৰ আগত বাৰ্তাবাহক পঠিয়াইছিল। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক আদেশ দিলে, কৈ, এইদৰে তোমালোকে মোৰ প্ৰভু এচৌক ক'বা: এইদৰে তোমাৰ দাস যাকোবে কয়: মই লাবনৰ লগত বাস কৰিলোঁ, আৰু এতিয়ালৈকে থাকিলোঁ। আৰু মোৰ গৰু হ'ল, আৰু গাধ, আৰু ভেড়া, আৰু সন্তান, আৰু দাসী; আৰু মই মোৰ প্ৰভু এচৌক জনাবলৈ পঠিয়ালোঁ, যাতে আপোনাৰ দাসে আপোনাৰ সন্মুখত অনুগ্ৰহ পায়। আৰু দূতসকল যাকোবৰ ওচৰলৈ ঘূৰি আহি ক'লে, আমি তোমাৰ ভাই এচৌৰ ওচৰলৈ গৈছিলোঁ, আৰু চোৱা, তেওঁ তোমাক লগ ধৰিবলৈ আহি আছে, আৰু তেওঁৰ লগত চাৰিশ লোক আছে। যাকোবে অতিশয় ভয় কৰিলে আৰু দুশ্চিন্তাগ্ৰস্ত হ'ল, আৰু তেওঁৰ লগত থকা লোকসকলক, গৰুবোৰক, উটবোৰক আৰু মেৰবোৰক দুটা শিবিৰত ভাগ

কৰিলে। আৰু যাকোবে ক'লে, যদি এচৌ এটা শিবিৰলৈ আহি ইয়াক আক্ৰমণ কৰে, তেন্তে দ্বিতীয় শিবিৰটো ৰক্ষা পাব। যাকোবে ক'লে, মোৰ পিতৃ অব্ৰাহামৰ ঈশ্বৰ, আৰু মোৰ পিতৃ ইচহাকৰ ঈশ্বৰ, হে প্ৰভু তুমি যিজনে মোক ক'লা, তোমাৰ জন্মভূমিলৈ উভতি যোৱা, আৰু মই তোমাক মঙ্গল কৰিম; সকলো ধাৰ্মিকতাৰ পৰা, আৰু সকলো সত্যৰ পৰা, যিটো তুমি তোমাৰ দাসলৈ কৰিলা, মোৰ বাবে যথেষ্ট হওক; কিয়নো মোৰ এই লাঠিৰে মই এই যৰ্দ্দন পাৰ হৈছিলোঁ; কিন্তু এতিয়া মই দুটা শিবিৰ হৈ পৰিছোঁ। মোক মোৰ ভাই এচাৱৰ হাতৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰা, কাৰণ মই তাক ভয় কৰোঁ, নহ'লে তেওঁ আহি মোক আৰু সন্তানসকলৰ সৈতে মাতৃক আঘাত কৰিব। তুমি কিন্তু কৈছিলা, মই তোমাক ভাল কৰিম, আৰু তোমাৰ বংশক সাগৰৰ বালিৰ দৰে কৰিম, যি বহুতাৰ কাৰণে গণনা কৰা নহ'ব। আৰু তেওঁ সেই ৰাতি তাতে শুলে আৰু তেওঁ যি উপহাৰ লৈ আনিছিল তাৰ পৰা ললে আৰু তেওঁৰ ভায়েক এচাৱলৈ পঠিয়ালে, দুশ ছাগলী, বিশ মতা ছাগলী, দুশ ভেড়া, বিশ মতা ভেড়া, ত্ৰিশটা গাখীৰ খুওৱা উট আৰু সিহঁতৰ পোৱালি, চল্লিশ গৰু, দশ ম'হ, বিশ গাধ আৰু দশ পোৱালি। আৰু তেওঁ সেইবোৰ তেওঁৰ সন্তানসকলক দিলে, প্ৰতিটো জাক পৃথকে পৃথকে; আৰু তেওঁ তেওঁৰ সন্তানসকলক ক'লে, মোৰ আগত আগবাঢ়ি যোৱা, আৰু জাক আৰু জাকৰ মাজত দূৰত্ব ৰাখা। আৰু তেওঁ প্ৰথমজনক আদেশ দিলে, কৈ, যদি মোৰ ভাই এচৌৱে তোমাক লগ পায়, আৰু তোমাক সোধে, কৈ, তুমি কাৰ? আৰু ক'লৈ তুমি যোৱা? আৰু তোমাৰ আগে আগে যোৱা এইবোৰ কাৰ? তুমি ক'বা, তোমাৰ সন্তান যাকোবৰ; উপহাৰবোৰ পঠিয়াইছে মোৰ প্ৰভু এচৌলৈ; আৰু চোৱা তেওঁ আমাৰ পাছত আছে। আৰু তেওঁ প্ৰথমজনক, আৰু দ্বিতীয়জনক, আৰু তৃতীয়জনক, আৰু এই জাকবোৰৰ পিছত আগে আগে যোৱা সকলোকে আদেশ দিলে, কৈ, এই কথা অনুসাৰে এচৌক কোৱা যেতিয়া তোমালোকে তেওঁক লগ পোৱা। আৰু তোমালোকে ক'বা, চোৱা তোমাৰ দাস যাকোব আমাৰ পিছত আহি আছে। কিয়নো তেওঁ ক'লে, মই তেওঁৰ মুখ তেওঁৰ আগে আগে যোৱা উপহাৰবোৰেৰে শান্ত কৰিম, আৰু ইয়াৰ পিছত মই তেওঁৰ মুখ দেখিম। কিয়নো হয়তো তেওঁ মোৰ মুখ গ্ৰহণ কৰিব। আৰু উপহাৰবোৰ তেওঁৰ আগে আগে গ'ল, কিন্তু তেওঁ সেই

ৰাতি শিবিৰত শুলে। সেই ৰাতি উঠি তেওঁ দুজনী মহিলা আৰু দুজনী দাসী আৰু তেওঁৰ এঘাৰজন সন্তান লৈ যাব্বোক নদীৰ পাৰঘাট পাৰ হ'ল আৰু তেওঁ তেওঁলোকক লৈ নদীখন পাৰ হ'ল আৰু তেওঁৰ সকলো বস্তু পাৰ কৰালে। যাকোব কিন্তু অকলে ৰৈ গ'ল, আৰু এজন মানুহে তেওঁৰ সৈতে পুৱালৈকে মল্লযুদ্ধ কৰিলে। তেওঁ দেখিলে যে তেওঁৰ বিৰুদ্ধে সক্ষম নহয়, আৰু তেওঁৰ ঊৰুৰ সন্ধিস্থল স্পৰ্শ কৰিলে, আৰু যাকোবৰ ঊৰুৰ সন্ধিস্থল অসাৰ হৈ গ'ল যেতিয়া তেওঁ তেওঁৰ সৈতে মল্লযুদ্ধ কৰি আছিল। আৰু তেওঁ তেওঁক ক'লে, মোক যাবলৈ দিয়া, কিয়নো ভোৰ হৈ গ'ল। কিন্তু তেওঁ ক'লে, মই তোমাক নপঠিয়াম, যদি তুমি মোক আশীৰ্বাদ নিদিয়া। তেওঁ তেওঁক ক'লে, তোমাৰ নাম কি? তেওঁ ক'লে, যাকোব। আৰু তেওঁক ক'লে, তোমাৰ নাম এতিয়াও যাকোব বুলি মতা নহ'ব, কিন্তু তোমাৰ নাম ইস্ৰায়েল হ'ব, কাৰণ তুমি ঈশ্বৰৰ সৈতে শক্তিশালী হৈছা, আৰু মানুহৰ সৈতে সক্ষম হ'বা। যাকোবে সুধিলে, আৰু ক'লে, মোক তোমাৰ নাম কোৱা; আৰু ক'লে, তুমি কিয় এই মোৰ নাম সুধিছা? আৰু তেওঁ তাত তেওঁক আশীৰ্বাদ দিলে। আৰু যাকোবে সেই ঠাইৰ নাম ঈশ্বৰৰ ৰূপ বুলি মাতিলে, কিয়নো মই ঈশ্বৰক মুখামুখিকৈ দেখিলোঁ আৰু মোৰ আত্মা ৰক্ষা পালে। তেওঁৰ ওচৰেৰে সূর্য উঠিল, যেতিয়া ঈশ্বৰৰ ৰূপ পাৰ হৈ গ'ল, কিন্তু তেওঁ নিজৰ ঠেঙত খোজ কাঢ়ি আছিল। এই কাৰণে ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে সেই সিৰা নাখায়, যি অৱশ হৈছিল, যি ঊৰুৰ প্ৰস্থৰ ওপৰত আছে, আজিৰ দিনলৈকে, কাৰণ যাকোবৰ ঊৰুৰ প্ৰস্থৰ সেই সিৰা স্পৰ্শ কৰিছিল, যি অৱশ হৈছিল।

33

যাকোবে তেওঁৰ চকুৰে ওপৰলৈ চাই দেখিলে আৰু চোৱা, তেওঁৰ ভায়েক এচৌ আহি আছে, আৰু তেওঁৰ লগত চাৰিশ লোক; আৰু যাকোবে শিশুসকলক লেয়াৰ ওপৰত, আৰু ৰাহেলৰ ওপৰত, আৰু দুজনী দাসীৰ ওপৰত ভাগ কৰিলে। আৰু তেওঁ দুজনী দাসী আৰু

তেওঁলোকৰ পুত্রসকলক প্রথমত ৰাখিলে, আৰু লেয়া আৰু তাইৰ সন্তানসকলক পিছত, আৰু ৰাহেল আৰু যোচেফক শেষত। কিন্তু তেওঁ নিজে সিহঁতৰ আগত আগবাঢ়ি গ'ল, আৰু তেওঁৰ ভায়েকৰ ওচৰ চাপিবলৈকে সাতবাৰ ভূমিত প্রণিপাত কৰিলে। আৰু এচৌৰে তেওঁক লগ ধৰিবলৈ দৌৰি গ'ল আৰু তেওঁক সাৱটি ধৰি তেওঁৰ ডিঙিত পৰিল আৰু তেওঁক চুমা খালে আৰু দুয়ো কান্দিলে। আৰু এচাৰে ওপৰলৈ চাই মহিলাসকলক আৰু শিশুসকলক দেখিলে আৰু ক'লে, এইবোৰ তোমাৰ কি? আৰু তেওঁ ক'লে, এই শিশুসকল, যিসকলক ঈশ্বৰে তোমাৰ সেৱকক দয়া কৰিলে। আৰু দাসীসকল আৰু তেওঁলোকৰ সন্তানসকল ওচৰ চাপি আহিল, আৰু প্রণিপাত কৰিলে। আৰু লেয়া আৰু তাইৰ সন্তানসকল আগবাঢ়ি আহিল, আৰু প্রণিপাত কৰিলে, আৰু তাৰ পাছত ৰাহেল আৰু যোচেফ আগবাঢ়ি আহিল, আৰু প্রণিপাত কৰিলে। আৰু তেওঁ ক'লে, তোমাৰ বাবে এইবোৰ কি, এই সকলো শিবিৰবোৰ যিবোৰৰ লগত মই লগ পাইছো? আৰু তেওঁ ক'লে, যাতে আপোনাৰ দাসে আপোনাৰ সন্মুখত অনুগ্রহ পায়, হে প্রভু। এচৌৰে কিন্তু ক'লে, মোৰ বহুত আছে, ভাই, তোমাৰটো তোমাৰেই থাকক। যাকোবে ক'লে, যদি মই তোমাৰ আগত অনুগ্রহ পাইছো, মোৰ হাতৰ দ্বাৰা উপহাৰবোৰ গ্রহণ কৰা; এই কাৰণে মই তোমাৰ মুখ দেখিলোঁ, যেনেকৈ কোনোবাই ঈশ্বৰৰ মুখ দেখে, আৰু তুমি মোক সন্তুষ্ট হ'বা। মোৰ আশীর্বাদ লোৱা যিবোৰ মই তোমাৰ বাবে আনিছিলোঁ, কাৰণ ঈশ্বৰে মোক দয়া কৰিছে আৰু মোৰ সকলো আছে, আৰু তেওঁ তেওঁক জোৰ কৰিলে আৰু তেওঁ ল'লে। আৰু তেওঁ ক'লে, প্রস্থান কৰি আমি পোনে পোনে যাওঁ। তেওঁ তেওঁক ক'লে, মোৰ প্রভুৱে জানে যে শিশুসকল অধিক কোমল, আৰু মেৰ-ছাগবোৰ আৰু গৰুবোৰ মোৰ ওপৰত প্রসৱ কৰি আছে; যদি মই তেন্তে সিহঁতক এদিন খেদি যাওঁ, সকলো পশু মৰিব। মোৰ প্রভুৱে তেওঁৰ দাসৰ আগত আগবাঢ়ি যাওক; কিন্তু মই মোৰ সন্মুখৰ যাত্রাৰ আৰামৰ অনুসাৰে আৰু শিশুসকলৰ ভৰিৰ অনুসাৰে পথত শক্তি লাভ কৰিম, যেতিয়ালৈকে মই চেয়ীৰত মোৰ প্রভুৰ ওচৰলৈ নাহো। এচৌৰে ক'লে, মই তোমাৰ লগত মোৰ লগৰ লোকসকলৰ পৰা কিছুমান এৰি থৈ যাম; কিন্তু তেওঁ ক'লে, ইয়াৰ প্রয়োজন কিয়? যথেষ্ট যে মই তোমাৰ সন্মুখত

অনুগ্রহ পাইছোঁ, প্রভু। কিন্তু এচৌ সেই দিনা তেওঁৰ পথেৰে চেয়ীৰলৈ ঘূৰি গ'ল। আৰু যাকোবে তম্বুবোৰলৈ প্রস্থান কৰিলে আৰু নিজৰ বাবে তাত ঘৰ নির্মাণ কৰিলে, আৰু তেওঁৰ পশুবোৰৰ বাবে তম্বু নির্মাণ কৰিলে। এই কাৰণে তেওঁ সেই ঠাইৰ নাম তম্বু বুলি মাতিলে। আৰু যাকোবে চালেমলৈ আহিল, চিখিমৰ নগৰ, যি কনান ভূমিত আছে, যেতিয়া তেওঁ চিৰিয়াৰ মেছ'পটেমিয়াৰ পৰা উভতি আহিল, আৰু নগৰৰ সন্মুখত তম্বু তৰিলে। আৰু তেওঁ সেই পথাৰৰ অংশটো ক্রয় কৰিলে য'ত তেওঁ নিজৰ তম্বু স্থাপন কৰিছিল, চিখিমৰ পিতৃ হমোৰৰ পৰা এশ ৰূপৰ মুদ্রাত। আৰু তেওঁ তাত এটা বেদী স্থাপন কৰিলে, আৰু ইস্রায়েলৰ ঈশ্বৰক আহ্বান কৰিলে।

34

দীনা, লেয়াৰ জীয়েক, যাক তাই যাকোবৰ বাবে জন্ম দিছিল, স্থানীয় লোকসকলৰ জীয়েকসকলক চাবলৈ ওলাই গ'ল। আৰু চিখিমে, এম্মোৰৰ পুত্র, হিবীয়া, সেই ভূমিৰ শাসকে তাইক দেখিলে, আৰু তাইক লৈ তাইৰ সৈতে শুইলে, আৰু তাইক অপমান কৰিলে। আৰু তেওঁ যাকোবৰ জীয়ৰী দীনাৰ প্রতি মনোযোগ দিলে, আৰু তেওঁ কুমাৰীক প্রেম কৰিলে, আৰু কুমাৰীৰ মনৰ অনুসৰি তাইক কথা ক'লে। চিখিমে তাৰ পিতৃ হমোৰক ক'লে, মোক এই ছোৱালীজনীক পত্নী হিচাপে লৈ দিয়া। যাকোবে শুনিলে যে এম্মোৰৰ পুত্রই তেওঁৰ কন্যা দীনাক অপবিত্র কৰিছে, কিন্তু তেওঁৰ পুত্রসকল সমতল ভূমিত তেওঁৰ পশুবোৰৰ সৈতে আছিল, আৰু যাকোবে তেওঁলোক নাহালৈকে নীৰৱে থাকিল। কিন্তু চিখিমৰ পিতা এম্মোৰ যাকোবৰ ওচৰলৈ তেওঁৰ লগত কথা পাতিবলৈ গ'ল। যাকোবৰ পুত্রসকল পথাৰৰ পৰা আহিল, আৰু যেতিয়া তেওঁলোকে শুনিলে, সেই মানুহবোৰ অতিশয় দুখিত আৰু ক্ষুব্ধ হ'ল, কাৰণ তেওঁ ইস্রায়েলত এক লজ্জাজনক কাম কৰিছিল, যাকোবৰ জীয়েকৰ সৈতে শয়ন কৰি, আৰু এনে কাম হ'ব নালাগে। আৰু হামোৰে তেওঁলোকক কথা

ক'লে, কৈছিল, চিখিম মোৰ পুত্ৰই আত্মাৰে তোমালোকৰ জীয়েকক বাছি ল'লে; সেয়েহে তাইক তেওঁক পত্নী হিচাপে দিয়া, আৰু আমাৰ লগত বিবাহ সম্বন্ধ কৰা; তোমালোকৰ জীয়েকসকলক আমাক দিয়া, আৰু আমাৰ জীয়েকসকলক তোমালোকৰ পুত্ৰসকলৰ বাবে লোৱা। আৰু আমাৰ মাজত বাস কৰা, আৰু চোৱা, ভূমি তোমালোকৰ সন্মুখত বিস্তৃত, বাস কৰা, আৰু ইয়াৰ ওপৰত ব্যৱসায় কৰা, আৰু ইয়াত সম্পত্তি অৰ্জন কৰা। চিখেমে তাইৰ পিতৃক আৰু তাইৰ ভাতৃসকলক কৈছিল, মই তোমালোকৰ সন্মুখত অনুগ্ৰহ পাওঁ, আৰু তোমালোকে যি কোৱা, আমি দিম। যৌতুক বহুত বঢ়াই দিয়া, আৰু তোমালোকে মোক যি ক'বা মই তাকে দিম, আৰু তোমালোকে মোক এই ছোৱালীজনীক পত্নী হিচাপে দিবা। যাকোবৰ পুত্ৰসকলে শিখিম আৰু তেওঁৰ পিতৃ হামোৰক প্ৰবঞ্চনাৰে উত্তৰ দিলে আৰু তেওঁলোকক কথা ক'লে, কাৰণ তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ ভনী দীনাক অপবিত্ৰ কৰিছিল। আৰু চিমিয়োন আৰু লেবী, ডিনাহৰ ভাতৃসকলে তেওঁলোকক ক'লে, আমি এই কথা কৰিবলৈ সক্ষম নহ'ম, আমাৰ ভনীক এনে মানুহক দিবলৈ যি অচুন্নৎ, কিয়নো এয়া আমাৰ বাবে নিন্দাৰ বিষয়। কেৱল এই চৰ্তত আমি তোমালোকৰ সদৃশ হ'ম আৰু তোমালোকৰ মাজত বাস কৰিম, যদি তোমালোক আমাৰ দৰে হোৱা আৰু তোমালোকৰ সকলো পুৰুষক সুন্নৎ কৰা হয়। আৰু আমি আমাৰ জীয়েকসকলক তোমালোকক দিম, আৰু তোমালোকৰ জীয়েকসকলৰ পৰা আমাৰ বাবে পত্নীসকলক ল'ম, আৰু তোমালোকৰ মাজত বাস কৰিম, আৰু আমি এটা জাতিৰ দৰে হ'ম। কিন্তু যদি তোমৰা আমাদের কথা না শোনো সুন্নত হওয়ার বিষয়ে, তাহলে আমাদের কন্যা নিয়ে আমরা চলে যাব। আৰু এম্মোৰৰ আৰু এম্মোৰৰ পুত্ৰ চিখিমৰ সন্মুখত শব্দবোৰে সন্তুষ্ট কৰিলে। আৰু সেই যুৱকে এই কথা কৰিবলৈ বিলম্ব নকৰিলে, কাৰণ সি যাকোবৰ জীয়েকৰ প্ৰতি আসক্ত আছিল, আৰু সি তাৰ পিতৃৰ ঘৰৰ সকলোৰে মাজত সর্বাধিক সন্মানীয় আছিল। হামোৰ আৰু তেওঁৰ পুত্ৰ চিখিম তেওঁলোকৰ নগৰৰ দুৱাৰলৈ আহিল, আৰু তেওঁলোকৰ নগৰৰ পুৰুষসকলৰ লগত কথা ক'লে, কৈছিল, এই মানুহবোৰ শান্তিপ্ৰিয়, আমাৰ লগত তেওঁলোকে দেশত বাস কৰক আৰু ইয়াত ব্যৱসায় কৰক; আৰু চোৱা দেশখন তেওঁলোকৰ সন্মুখত বহল; তেওঁলোকৰ

জীয়েকসকলক আমি আমাৰ বাবে পত্নী হিচাপে ল'ম, আৰু আমাৰ জীয়েকসকলক তেওঁলোকক দিম। কেৱল এই চৰ্তত সেই মানুহবোৰ আমাৰ লগত বাস কৰিবলৈ আমাৰ সমান হ'ব, যাতে আমি এক জাতি হ'ব পাৰোঁ, যদি আমাৰ প্ৰতিটো পুৰুষক চুন্নৎ কৰা হয়, যেনেকৈ তেওঁলোকো চুন্নৎ কৰা হৈছে। আৰু সিহঁতৰ পশুধন, আৰু সিহঁতৰ চাৰিভৰীয়া জন্তু, আৰু সিহঁতৰ সম্পত্তি, আমাৰ নহ'ব নেকি? কেৱল এই কথাত আমি তেওঁলোকৰ দৰে হওঁ, আৰু তেওঁলোকে আমাৰ লগত বাস কৰিব। আৰু এম্মোৰ আৰু তেওঁৰ পুত্ৰ চিখেমৰ কথা শুনিলে তেওঁলোকৰ নগৰৰ দুৱাৰত ব্যৱসায় কৰা সকলোৱে, আৰু প্ৰতিজন পুৰুষে তেওঁলোকৰ লিংগাগ্ৰচৰ্মৰ মাংস চুন্নৎ কৰিলে। তৃতীয় দিনা ঘটিল, যেতিয়া তেওঁলোক বেদনাত আছিল, যাকোবৰ দুই পুত্ৰ চিমিয়োন আৰু লেবীয়ে, যি দীনাৰ ভাতৃ আছিল, প্ৰতিজনে নিজৰ তৰোৱাল লৈ নিৰাপদভাৱে নগৰত সোমাল, আৰু প্ৰতিটো পুৰুষক হত্যা কৰিলে। তেওঁলোকে এম্মোৰ আৰু তেওঁৰ পুত্ৰ চিখিমক তৰোৱালৰ ধাৰত হত্যা কৰিলে, আৰু দীনাক চিখিমৰ ঘৰৰ পৰা লৈ গৈ ওলাই আহিল। কিন্তু যাকোবৰ পুত্ৰসকলে আহত লোকসকলৰ ওপৰত প্ৰৱেশ কৰিলে আৰু সেই নগৰখন লুণ্ঠন কৰিলে, য'ত তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ ভনীয়েক দীনাক অপবিত্ৰ কৰিছিল। আৰু তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ মেৰ-ছাগবোৰ, গৰুবোৰ আৰু গাধবোৰ, নগৰত যিমান আছিল আৰু সমথলত যিমান আছিল, সকলো ল'লে। আৰু তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ সকলো শৰীৰ, আৰু তেওঁলোকৰ সকলো সা-সম্পত্তি, আৰু তেওঁলোকৰ মহিলাসকলক বন্দী কৰিলে, আৰু নগৰত যিমান আছিল আৰু ঘৰবোৰত যিমান আছিল সকলো লুণ্ঠন কৰিলে। যাকোবে চিমিয়োন আৰু লেবীক ক'লে, তোমালোকে মোক ঘৃণনীয় কৰি তুলিছা, যাতে মই এই ভূমিত বাস কৰা সকলো বাসিন্দাৰ বাবে, কনানীয়াসকলৰ মাজত আৰু পৰিজ্জীয়াসকলৰ মাজত দুষ্ট হওঁ। মই কিন্তু সংখ্যাত তাকৰ, আৰু তেওঁলোকে একত্ৰিত হৈ মোৰ ওপৰত আক্ৰমণ কৰিব, আৰু মই ধ্বংস হ'ম, মই আৰু মোৰ ঘৰ। কিন্তু তেওঁলোকে ক'লে, তেওঁলোকে আমাৰ ভনীয়েকক বেশ্যাৰ দৰে ব্যৱহাৰ কৰিব নেকি?

35

ঈশ্বৰে যাকোবক ক'লে, উঠা আৰু বৈথেল ঠাইলৈ যোৱা, আৰু তাত বাস কৰা, আৰু তাত সেই ঈশ্বৰৰ বাবে এটা যজ্ঞবেদী নিৰ্মাণ কৰা যি তোমাৰ ভায়েক এচৌৰ মুখৰ পৰা পলাই যোৱাৰ সময়ত তোমাক দেখা দিছিল। যাকোবে তেওঁৰ ঘৰৰ লোকসকলক আৰু তেওঁৰ সৈতে থকা সকলোকে ক'লে, তোমালোকৰ সৈতে থকা বিদেশী দেৱতাবোৰ তোমালোকৰ মাজৰ পৰা তুলি পেলোৱা, আৰু শুচি হোৱা, আৰু তোমালোকৰ কাপোৰ সলনি কৰা। আৰু উঠি আমি বৈথেললৈ যাওঁ, আৰু তাত সেই দেৱতাৰ বাবে এটা বেদী বনাওঁ যিজনে মোৰ দুখৰ দিনত মোৰ কথা শুনিছিল, যি মোৰ সৈতে আছিল, আৰু যিজনে মই যোৱা বাটত মোক ৰক্ষা কৰিছিল। আৰু তেওঁলোকে যাকোবক তেওঁলোকৰ হাতত থকা বিদেশী দেৱতাবোৰ আৰু তেওঁলোকৰ কাণত থকা কাণফুলিবোৰ দিলে, আৰু যাকোবে সেইবোৰ চিখিমত থকা এলা গছজোপাৰ তলত লুকুৱাই থলে, আৰু আজিৰ দিনলৈকে সেইবোৰ নষ্ট কৰিলে। আৰু ইজৰায়েলে চিখিমৰ পৰা যাত্ৰা কৰিলে, আৰু তেওঁলোকৰ চাৰিওফালৰ নগৰবোৰৰ ওপৰত ঈশ্বৰৰ ভয় নামি আহিল, আৰু তেওঁলোকে ইজৰায়েলৰ সন্তানসকলৰ পাছত খেদি নগ'ল। যাকোব লুজালৈ আহিল, যি কনান দেশত আছে, যাক বৈথেল বুলি কোৱা হয়, তেওঁ নিজে আৰু তেওঁৰ সৈতে থকা সকলো লোক। আৰু তেওঁ তাত এটা যজ্ঞবেদী নিৰ্মাণ কৰিলে, আৰু সেই ঠাইৰ নাম বৈথেল বুলি মাতিলে, কাৰণ তাতেই তেওঁৰ ভায়েক এচৌৰ মুখৰ পৰা পলায়ন কৰাৰ সময়ত ঈশ্বৰ তেওঁৰ ওচৰত প্ৰকট হৈছিল। দেবোৰাৰ মৃত্যু হ'ল, যি আছিল ৰেবেকাৰ ধাত্ৰী, আৰু তাইক বৈথেলৰ তলত ওক গছৰ কাষত সমাধিস্থ কৰা হ'ল, আৰু যাকোবে তাইৰ নাম ৰাখিলে শোকৰ ওক। ঈশ্বৰে যাকোবক লুজত দেখা দিলে, যেতিয়া তেওঁ চিৰিয়াৰ মেছোপটেমিয়াৰ পৰা আহিছিল, আৰু ঈশ্বৰে তেওঁক আশীৰ্বাদ কৰিলে। আৰু ঈশ্বৰে তেওঁক ক'লে, তোমাৰ নাম আৰু যাকোব বুলি মতা নহ'ব, কিন্তু ইস্ৰায়েল হ'ব তোমাৰ নাম, আৰু তেওঁ তেওঁৰ নাম ইস্ৰায়েল ৰাখিলে। ঈশ্বৰে

তাক কৈছিল, মই তোমাৰ ঈশ্বৰ, তুমি বৃদ্ধি হোৱা আৰু বহুগুণ হোৱা, জাতিসমূহ আৰু জাতিসমূহৰ সমাজসমূহ তোমাৰ পৰা হ'ব, আৰু ৰজাসকল তোমাৰ কঁকালৰ পৰা ওলাই যাব। আৰু যি ভূমি মই অব্ৰাহাম আৰু ইচহাকক দিছিলোঁ, সেই ভূমি মই তোমাক দিছোঁ, ই তোমাৰ হ'ব, আৰু তোমাৰ পাছত তোমাৰ বংশধৰসকলক মই এই ভূমি দিম। আৰু ঈশ্বৰ তেওঁৰ ওচৰৰ পৰা সেই ঠাইৰ পৰা উপৰলৈ গ'ল, য'ত তেওঁ তেওঁৰ সৈতে কথা পাতিছিল। আৰু যাকোবে সেই ঠাইত এটা স্তম্ভ স্থাপন কৰিলে, যি ঠাইত ঈশ্বৰে তেওঁৰ লগত কথা কৈছিল, শিলৰ স্তম্ভ, আৰু তাৰ ওপৰত পেয় নৈবেদ্য ঢালিলে, আৰু তাৰ ওপৰত তেল ঢালিলে। আৰু যাকোবে সেই ঠাইৰ নাম বৈথেল ৰাখিলে, য'ত ঈশ্বৰে তেওঁৰ সৈতে কথা পাতিছিল। যাকোবে বৈথেলৰ পৰা প্ৰস্থান কৰি গাদেৰ মিনাৰৰ সিপাৰে তেওঁৰ তম্বু স্থাপন কৰিলে। যেতিয়া তেওঁ ইফ্ৰাথালৈ যাবলৈ খাব্ৰাথাৰ ওচৰ চাপিল, তেতিয়া ৰাহেলে সন্তান প্ৰসৱ কৰিলে আৰু প্ৰসৱত তাই অতি কষ্ট ভোগ কৰিলে। কিন্তু যেতিয়া তাই কঠিন প্ৰসৱ বেদনাত আছিল, ধাত্ৰীয়ে তাইক ক'লে, সাহস কৰা, কিয়নো এইজনো তোমাৰ পুত্ৰ। এনে ঘটিল যে তাই নিজৰ আত্মা এৰি দিয়াৰ সময়ত, কাৰণ তাই মৰি আছিল, তাই তাৰ নাম মাতিলে, মোৰ বেদনাৰ পুত্ৰ, কিন্তু পিতাই তাৰ নাম মাতিলে, বিন্যামীন। ৰাহেল মৰিল, আৰু তাইক ইফ্ৰাথালৈ যোৱা পথত পুতা হ'ল, এয়া বৈৎলেহেম। আৰু যাকোবে তাইৰ সমাধিৰ ওপৰত এটা স্তম্ভ স্থাপন কৰিলে, এইটো হৈছে ৰাহেলৰ সমাধিৰ ওপৰত থকা স্তম্ভ আজিৰ দিনলৈকে। এনে ঘটিল যে যেতিয়া ইজৰায়েলে সেই ভূমিত বাস কৰিছিল, ৰূবেণে গৈ তেওঁৰ পিতৃ যাকোবৰ উপপত্নী বিলহাৰ সৈতে শয়ন কৰিলে, আৰু ইজৰায়েলে ইয়াক শুনিলে, আৰু এইটো তেওঁৰ দৃষ্টিত দুষ্ট বুলি প্ৰতীয়মান হ'ল। যাকোবৰ পুত্ৰসকল বাৰজন আছিল। লেয়াৰ পুত্ৰসকল: যাকোবৰ প্ৰথমজাত ৰূবেণ, চিমিয়োন, লেবী, যিহূদা, ইচাখৰ, জবূলূন। ৰাহেলৰ পুত্ৰসকল আছিল যোচেফ আৰু বিন্যামীন। ৰাহেলৰ দাসী বিলহাৰ পুত্ৰসকল দান আৰু নপ্তালী। জিল্পাৰ পুত্ৰসকল, যি লেয়াৰ দাসী আছিল, গাদ আৰু আচেৰ; এইসকল যাকোবৰ পুত্ৰ, যিসকল চিৰিয়াৰ মেছ'পটেমিয়াত তেওঁৰ ঔৰসত জন্ম হৈছিল। যাকোব তেওঁৰ পিতা ইচহাকৰ ওচৰলৈ মম্ৰিলৈ আহিল, সমতলৰ নগৰলৈ, এয়া হিব্ৰোণ

কনান দেশত, য'ত অব্রাহাম আৰু ইচহাক বাস কৰিছিল। ইচহাকে জীয়াই থকা দিনবোৰ এশ আশী বছৰ হ'ল। আৰু ইছাক দুৰ্বল হৈ মৃত্যু হ'ল, আৰু তেওঁৰ জাতিৰ ওচৰলৈ যোগ দিয়া হ'ল, বৃদ্ধ আৰু দীৰ্ঘায়ু হৈ, আৰু তেওঁৰ পুত্ৰ এচৌ আৰু যাকোবে তেওঁক সমাধিস্থ কৰিলে।

36

এইবোৰ এচৌৰ বংশাৱলী, তেওঁ নিজেই ইদোম। এচৌৱে কনানীয়াসকলৰ জীয়েকসকলৰ পৰা নিজৰ বাবে পত্নীসকল ল'লে: হিত্তীয় আইলমৰ জীয়েক আদা, আৰু হিব্বীয় চেবেগনৰ পুত্ৰ আনাৰ জীয়েক অলিবেমা। আৰু বাচেমাথক, যি ইশ্মায়েলৰ জীয়েক আৰু নবায়োতৰ ভনীয়েক। আদাই তাক এলিফাজ জন্ম দিলে, আৰু বাচেমাথে ৰাগুৱেল জন্ম দিলে। আৰু অলিবেমাই ইয়েউছ, ইয়েগ্লম আৰু কোৰেক জন্ম দিলে। এইসকল এচৌৰ পুত্ৰ, যিসকল কনান দেশত তেওঁৰ ঘৰত জন্ম হৈছিল। এচৌৱে তাৰ পত্নীসকলক, তাৰ পুত্ৰসকলক, তাৰ কন্যাসকলক, তাৰ ঘৰৰ সকলো লোকক, তাৰ সকলো সম্পত্তি, তাৰ সকলো পশুধন, আৰু কনান দেশত তেওঁ অৰ্জন কৰা আৰু লাভ কৰা সকলো বস্তু লৈ কনান দেশৰ পৰা তাৰ ভায়েক যাকোবৰ ওচৰৰ পৰা গুচি গৈছিল। তেওঁলোকৰ সম্পত্তি বহুত আছিল একেলগে বাস কৰিবলৈ, আৰু তেওঁলোকৰ প্ৰবাসৰ ভূমিয়ে তেওঁলোকক ধাৰণ কৰিব পৰা নাছিল তেওঁলোকৰ সম্পত্তিৰ বাহুল্যৰ কাৰণে। এচৌ চেয়ীৰ পৰ্বতত বসতি স্থাপন কৰিলে, এচৌ নিজেই ইদোম। এইবোৰ হৈছে এচৌৰ বংশাৱলী, যি এদোমৰ পিতৃ, চেয়ীৰ পৰ্বতত। আৰু এইবোৰ এচৌৰ পুত্ৰসকলৰ নাম, ইলীফজ এচৌৰ পত্নী আদাৰ পুত্ৰ, আৰু ৰাগুৱেল এচৌৰ পত্নী বাচেমতৰ পুত্ৰ। ইলিফাজৰ পুত্ৰসকল হ'ল তৈমান, ওমাৰ, চোফাৰ, গথম আৰু কেনজ। থাম্না আছিল এচৌৰ পুত্ৰ এলিফাসৰ উপপত্নী, আৰু তাই এলিফাসৰ ঔৰসত আমালেকক জন্ম দিলে। এইসকল আছিল এচৌৰ পত্নী আদাৰ পুত্ৰসকল। এইসকল আছিল ৰাগুৱেলৰ পুত্ৰ: নাহথ, জেৰহ, চম্মা আৰু মিজ্জা। এইসকল আছিল এচৌৰ পত্নী বাচমতৰ

পুত্র। এইসকল আছিল অহলীবামাৰ পুত্ৰসকল, যি আনাৰ কন্যা আৰু চিবিয়োনৰ নাতিনী, এচৌৰ পত্নী; তেওঁ এচৌৰ বাবে যিয়ুচ, যিগ্লম আৰু কোৰহক জন্ম দিছিল। এইসকল এচৌৰ পুত্ৰসকলৰ নেতা; এচৌৰ প্ৰথমজাত পুত্ৰ ইলীফজৰ পুত্ৰসকল; নেতা তৈমন, নেতা ওমাৰ, নেতা চোফৰ, নেতা কনজ, নেতা কোৰহ, নেতা গাতম, নেতা অমালেক; এইসকল ইদোম দেশত ইলীফজৰ নেতাসকল; এইসকল আদাৰ পুত্ৰসকল। আৰু এইসকল আছিল ৰাগুৱেলৰ পুত্ৰসকল, যি এচৌৰ পুত্ৰ আছিল: নেতা নাহথ, নেতা জাৰে, নেতা চমে, নেতা মজে। এইসকল আছিল এদোম দেশত ৰাগুৱেলৰ নেতাসকল। এইসকল আছিল বাচেমাথৰ পুত্ৰসকল, যি এচৌৰ পত্নী আছিল। এইসকল আছিল এচৌৰ পত্নী অহলীবামাৰ পুত্ৰসকল: নেতা যিয়ুচ, নেতা যিগ্লম, নেতা কোৰে। এইসকল আছিল আনাৰ জীয়েক অহলীবামাৰ নেতাসকল, যি এচৌৰ পত্নী আছিল। এইসকল এচৌৰ পুত্ৰ, আৰু এইসকল তেওঁলোকৰ নেতা; এইসকলেই ইদোমৰ পুত্ৰ। এইসকল চেয়ীৰৰ পুত্ৰ হোৰীয়ৰ, যি দেশত বাস কৰিছিল: লোটান, চোবাল, চিবিয়োন, অনা, আৰু দিচোন, আৰু এচৰ, আৰু দিচান; এইসকল হোৰীয়ৰ নেতা, চেয়ীৰৰ পুত্ৰৰ, ইদোম দেশত। লোটানৰ পুত্ৰসকল হ'ল খ'ৰী আৰু হেমান, আৰু লোটানৰ ভনী হ'ল থাম্না। এইসকল চোবালৰ পুত্ৰ: গোলাম, মানাহাথ, গাইবেল, চোফাৰ আৰু ওমাৰ। আৰু এইসকল চিবিয়োনৰ পুত্ৰ, আয়া, আৰু আনা; এইজন হৈছে আনা, যিজনে ইয়ামিনক মৰুভূমিত পাইছিল, যেতিয়া তেওঁ তেওঁৰ পিতৃ চিবিয়োনৰ গাধবোৰ চৰাইছিল। আৰু এইসকল আনাৰ পুত্ৰ; দিচোন, আৰু অহলীবামা আনাৰ জীয়েক। এইসকল দেশোনৰ পুত্ৰ: আমাদা, আচবান, ইথ্ৰান আৰু হাৰান। এইসকল আচাৰৰ পুত্ৰ: বালাম, জুকাম আৰু ইউকাম। এইসকল ৰিচনৰ পুত্ৰ: ওচ আৰু আৰান। এইসকল হ'ৰীৰ নেতা আছিল: নেতা লোটান, নেতা চোবাল, নেতা চিবিয়োন, নেতা অনা, নেতা দিচোন, নেতা এচৰ, নেতা দিচান; এইসকল হ'ৰীৰ নেতা তেওঁলোকৰ নেতৃত্বত ইদোম দেশত আছিল। আৰু এইসকল আছিল সেই ৰজাসকল যিসকলে ইদোমত শাসন কৰিছিল, ইস্ৰায়েলত ৰজা শাসন কৰাৰ আগত। আৰু বিয়োৰৰ পুত্ৰ বালাকে ইদোমত ৰাজত্ব কৰিলে, আৰু তেওঁৰ নগৰৰ নাম আছিল দেন্নাবা। বালাক মৰিল, আৰু তেওঁৰ সলনি বসোৰাৰ পৰা

অহা জেৰহৰ পুত্ৰ যোবাবে ৰাজত্ব কৰিলে। যোবাবৰ মৃত্যু হ'ল, আৰু তেওঁৰ সলনি থৈমানোন দেশৰ পৰা আচোমে ৰাজত্ব কৰিলে। আচোমৰ মৃত্যু হ'ল, আৰু তেওঁৰ সলনি বাৰাদৰ পুত্ৰ আদাদে ৰাজত্ব কৰিলে, যিজনে মোৱাবৰ সমভূমিত মিদিয়ানক পৰাস্ত কৰিছিল, আৰু তেওঁৰ নগৰৰ নাম আছিল গেথাইম। হাদাদ মৰিল আৰু তেওঁৰ সলনি মাচ্ৰেকাৰ পৰা চামলাহে ৰাজত্ব কৰিলে। চামাদা মৰিল, আৰু তেওঁৰ সলনি নদীৰ কাষৰ ৰোবোথৰ চৌলে ৰাজত্ব কৰিলে। চৌল মৰিল, আৰু তেওঁৰ সলনি আখোবোৰৰ পুত্ৰ বাল্লেনোনে ৰাজত্ব কৰিলে। আখোবোৰৰ পুত্ৰ বাল্লেনোনৰ মৃত্যু হ'ল, আৰু তেওঁৰ সলনি বাৰাদৰ পুত্ৰ আৰাদে ৰাজত্ব কৰিলে, আৰু তেওঁৰ নগৰৰ নাম আছিল ফোগোৰ, আৰু তেওঁৰ পত্নীৰ নাম আছিল মেটেবেহেল, যি মাট্ৰাইথৰ কন্যা আৰু মাইজুবৰ নাতিনী। এইবোৰ এচৌৰ নেতাসকলৰ নাম, তেওঁলোকৰ গোষ্ঠীসমূহত, তেওঁলোকৰ ঠাই অনুসৰি, তেওঁলোকৰ অঞ্চলসমূহত, আৰু তেওঁলোকৰ জাতিসমূহত; নেতা থাম্না, নেতা গোলা, নেতা যেথেৰ, নেতা অহলীবামা, নেতা এলা, নেতা পীনোন, নেতা কনজ, নেতা তৈমান, নেতা মাজাৰ, নেতা মাগদীয়েল, নেতা জাফোঈন; এওঁলোক ইদোমৰ নেতা, তেওঁলোকৰ অধিকাৰৰ ভূমিত থকা বসতিসমূহত; এইজন এচৌ ইদোমৰ পিতৃ।

37

যাকোব সেই ভূমিত বাস কৰিছিল য'ত তেওঁৰ পিতাই কনান দেশত প্ৰবাস কৰিছিল, আৰু এইবোৰ যাকোবৰ বংশাৱলী। জোচেফ সোতৰ বছৰীয়া আছিল, আৰু তেওঁ নিজৰ পিতৃৰ মেৰ-ছাগবোৰ নিজৰ ভাতৃসকলৰ সৈতে চৰাই আছিল। তেওঁ যুৱক আছিল, বিল্হাৰ পুত্ৰসকলৰ আৰু জিল্পাৰ পুত্ৰসকলৰ সৈতে, যিসকল তেওঁৰ পিতৃৰ পত্নী আছিল। জোচেফে তেওঁলোকৰ পিতৃ ইস্ৰায়েললৈ দুষ্ট দোষ আনিলে। যাকোবে যোচেফক তেওঁৰ সকলো পুত্ৰতকৈ বেছি ভালপাইছিল, কাৰণ তেওঁ তেওঁৰ বৃদ্ধ বয়সৰ পুত্ৰ আছিল, আৰু তেওঁ

তেওঁৰ বাবে এটা বিচিত্ৰ চোলা বনাইছিল। তেওঁৰ ভাতৃসকলে দেখিলে যে পিতৃয়ে তেওঁৰ সকলো পুত্ৰৰ মাজৰ পৰা তেওঁক প্ৰেম কৰে, সেয়েহে তেওঁলোকে তেওঁক ঘৃণা কৰিলে, আৰু তেওঁলোকে তেওঁৰ লগত একো শান্তিপূৰ্ণ কথা ক'ব নোৱাৰিলে। যোচেফে এটা স্বপ্ন দেখিলে আৰু তেওঁ সেই স্বপ্ন তেওঁৰ ভাতৃসকলক জনালে। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, এই সপোনটো শুনা, যি মই দেখিছিলোঁ। মই ভাবিছিলোঁ যে তোমালোকে সমতল ভূমিৰ মাজত ডাঙৰবোৰ বান্ধি আছা, আৰু মোৰ ডাঙৰটো উঠি থিয় হ'ল, আৰু ঘূৰি যোৱাৰ পিছত তোমালোকৰ ডাঙৰবোৰে মোৰ ডাঙৰটোক প্ৰণিপাত কৰিলে। তেওঁৰ ভায়েকসকলে তেওঁক ক'লে, তুমি জানো আমাৰ ওপৰত ৰাজত্ব কৰিবা, নে আমাৰ ওপৰত প্ৰভুত্ব কৰিবা? আৰু তেওঁলোকে তেওঁৰ সপোনবোৰৰ কাৰণে আৰু তেওঁৰ কথাবোৰৰ কাৰণে তেওঁক আৰু অধিক ঘৃণা কৰিবলৈ ধৰিলে। তেওঁ আন এটা সপোন দেখিলে, আৰু সেইটো তেওঁৰ পিতৃক আৰু তেওঁৰ ভাতৃসকলক বৰ্ণনা কৰিলে, আৰু ক'লে, চোৱা, মই আন এটা সপোন দেখিলোঁ, যেনেকৈ সূৰ্য, আৰু চন্দ্ৰ, আৰু এঘাৰটা তৰাই মোক প্ৰণিপাত কৰিছিল। আৰু তাৰ দেউতাকে তাক তিৰস্কাৰ কৰিলে, আৰু তাক ক'লে, এই সপোন কি, যি তই সপোন দেখিলি? তেন্তে সঁচাকৈয়ে আহি আমি আহিম নেকি মই আৰু তোমাৰ মাতৃ আৰু তোমাৰ ভাতৃসকল তোমাক মাটিৰ ওপৰত প্ৰণিপাত কৰিবলৈ? তেওঁৰ ভাতৃসকলে তেওঁক ঈৰ্ষা কৰিলে, কিন্তু তেওঁৰ পিতৃয়ে সেই কথাটো মনত ৰাখিলে। তেওঁৰ ভাইসকল কিন্তু তেওঁলোকৰ পিতৃৰ মেৰ-ছাগবোৰ চৰাবলৈ চিখিমলৈ গ'ল। আৰু ইজৰায়েলে যোচেফক ক'লে, তোমাৰ ভাতৃসকলে চিখিমত মেৰ-ছাগ চৰোৱা নাই নেকি? ইয়ালৈ মই তোমাক তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ পঠিয়াম; আৰু তেওঁ তেওঁক ক'লে, চোৱা মই আছোঁ। ইস্ৰায়েলে তাক কৈলে, গৈ চোৱা, তোমাৰ ভায়েকসকল আৰু মেৰবোৰ সুস্থ আছে নে নাই, আৰু মোক জনোৱা। আৰু তেওঁ তাক হিব্ৰোণৰ উপত্যকাৰ পৰা পঠিয়ালে, আৰু তেওঁ চিখিমলৈ আহিল। আৰু এজন মানুহে তাক সমতল ভূমিত ভ্ৰমণ কৰি থকা অৱস্থাত পাইলে, আৰু সেই মানুহজনে তাক সুধিলে, তুমি কি বিচাৰিছা? কিন্তু তেওঁ ক'লে, মই মোৰ ভাতৃসকলক বিচাৰি আছোঁ। মোক কওক তেওঁলোকে ক'ত পশু চৰাই আছে। সেই মানুহজনে তাক

কৈলে, তেওঁলোক ইয়াৰ পৰা গুচি গৈছে, কিয়নো মই তেওঁলোকক কৈ থকা শুনিলোঁ, আহা দোথাইমলৈ যাওঁ। আৰু যোচেফে তেওঁৰ ভাতৃসকলৰ পাছে পাছে গ'ল, আৰু তেওঁলোকক দোথাইমত পালে। তেওঁলোকে তেওঁক দূ�ৰৰ পৰা দেখিলে, তেওঁ তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ অহাৰ আগতে, আৰু তেওঁলোকে তেওঁক হত্যা কৰিবলৈ কু-কল্পনা কৰিলে। প্ৰতিজনে নিজৰ ভাতৃক কৈলে, চোৱা, সেই সপোন দেখোঁতা আহিছে। এতিয়া সেয়েহে আহা, আমি তাক হত্যা কৰোঁ আৰু তাক এটা গাতত পেলাই দিওঁ, আৰু আমি ক'ম যে এটা দুষ্ট হিংস্ৰ জন্তুৱে তাক গ্ৰাস কৰিলে, আৰু আমি দেখিম তাৰ সপোনবোৰৰ কি হয়। ৰুবেণে শুনি তেওঁক তেওঁলোকৰ হাতৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰিলে, আৰু ক'লে, আমি তাক আত্মাত আঘাত নকৰো। ৰুবেনে তেওঁলোকক ক'লে, তেজ নঢালিবা, তেওঁক মৰুভূমিৰ এই গাতবোৰৰ এটাত পেলাই দিয়া, কিন্তু তেওঁৰ ওপৰত হাত নিদিবা, যাতে তেওঁক তেওঁলোকৰ হাতৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰি তেওঁৰ পিতৃৰ ওচৰলৈ ঘূৰাই দিব পাৰে। কিন্তু যেতিয়া যোচেফ তেওঁৰ ভাতৃসকলৰ ওচৰলৈ আহিল, তেতিয়া সিহঁতে যোচেফৰ গাৰ পৰা তেওঁৰ বিচিত্ৰ কোটটো সোলোকাই পেলালে। আৰু তাক লৈ, তেওঁলোকে সেই গাতটোৰ ভিতৰলৈ দলিয়াই দিলে, আৰু সেই গাতটো খালী আছিল, পানী নাছিল। তেওঁলোকে পিঠা খাবলৈ বহিল আৰু চকু তুলি চাই দেখিলে, আৰু চোৱা, ইশ্মায়েলীয়া যাত্ৰীসকল গিলিয়দৰ পৰা আহি আছিল আৰু তেওঁলোকৰ উটবোৰ ধূপ আৰু ৰাল আৰু গন্ধৰসেৰে ভৰা আছিল। তেওঁলোকে মিচৰলৈ নমাই আনিবলৈ গৈ আছিল। যিহূদাই তাৰ ভাইসকলক কৈছিল, আমি আমাৰ ভাইক মাৰি তাৰ তেজ লুকুৱালে কি লাভ? আহা আমি তাক এই ইশ্মায়েলীয়াসকলৰ ওচৰত বিক্ৰী কৰোঁ; আৰু আমাৰ হাত তাৰ ওপৰত নহওক, কাৰণ তেওঁ আমাৰ ভাই আৰু আমাৰ মাংস। আৰু তেওঁৰ ভাতৃসকলে শুনিলে। আৰু মিদিয়নীয়া বণিক মানুহবোৰ পাৰ হৈ গৈ আছিল, আৰু তেওঁলোকে যোচেফক গাতৰ পৰা টানি উলিয়াই ওপৰলৈ তুলি আনিলে; আৰু তেওঁলোকে যোচেফক ইশ্মায়েলীয়াসকলৰ ওচৰত বিশটা সোণত বেচি দিলে। আৰু তেওঁলোকে যোচেফক মিচৰলৈ নমাই আনিলে। ৰুবেণ গাঁতৰ ওচৰলৈ ঘূৰি আহিল, আৰু গাঁতৰ ভিতৰত যোচেফক নেদেখি তেওঁৰ কাপোৰবোৰ ফালিলে। আৰু তেওঁ তেওঁৰ

ভাতৃসকলৰ ওচৰলৈ ঘূৰি আহিল, আৰু ক'লে, ল'ৰাটো নাই; কিন্তু মই ক'লৈ যাম এতিয়া? কিন্তু যোচেফৰ কোটটো লৈ তেওঁলোকে এটা ছাগলীৰ পোৱালি হত্যা কৰিলে, আৰু কোটটো তেজেৰে অশুচি কৰিলে। আৰু তেওঁলোকে সেই বিচিত্ৰ চোলাটো পঠিয়ালে, আৰু তেওঁলোকৰ পিতৃৰ ওচৰলৈ আনিলে, আৰু ক'লে, আমি এইটো পালোঁ, চিনি লোৱা যে এইটো তোমাৰ পুত্ৰৰ চোলা নে নহয়। আৰু তেওঁ তাক চিনি পালে আৰু ক'লে, এইটো মোৰ পুত্ৰৰ চোলা। দুষ্ট জন্তুৱে তাক গ্ৰাস কৰিলে। জন্তুৱে যোচেফক কাঢ়ি নিলে। যাকোবে নিজৰ কাপোৰবোৰ ফালিলে, আৰু কঁকালত চট পিন্ধিলে, আৰু নিজৰ পুত্ৰৰ বাবে বহুত দিন শোক কৰিলে। তেওঁৰ সকলো পুত্ৰ আৰু কন্যা একত্ৰিত হ'ল, আৰু তেওঁক সান্ত্বনা দিবলৈ আহিল, কিন্তু তেওঁ সান্ত্বনা পাবলৈ ইচ্ছা নকৰিলে, কৈ, মই শোক কৰি মোৰ পুত্ৰৰ ওচৰলৈ পাতাললৈ নামি যাম, আৰু তেওঁৰ পিতৃয়ে তেওঁৰ বাবে কান্দিলে।
মাদিয়ানীয়াসকলে যোচেফক মিচৰত ফৰৌণৰ নপুংসক পতীফৰৰ ওচৰত বিক্ৰী কৰিলে, যি প্ৰধান পাচক আছিল।

38

সেই সময়ত এনে ঘটিল যে, যিহূদা তেওঁৰ ভাইসকলৰ পৰা নামি গ'ল, আৰু হীৰা নামৰ এজন অদুল্লামীয়া মানুহৰ ওচৰলৈ উপস্থিত হ'ল। আৰু যিহূদাই তাত এজন কনানীয়া মানুহৰ জীয়ৰীক দেখিলে, যাৰ নাম চুৱা আছিল, আৰু তাইক বিয়া কৰালে, আৰু তাইৰ ওচৰলৈ গ'ল। আৰু গৰ্ভধাৰণ কৰি তেওঁ এটা পুত্ৰ জন্ম দিলে, আৰু তাৰ নাম এৰ ৰাখিলে। আৰু গৰ্ভধাৰণ কৰি তাই আৰু এটা পুত্ৰ জন্ম দিলে, আৰু তেওঁ তাৰ নাম ওনান ৰাখিলে। আৰু তাই আৰু এটা পুত্ৰ জন্ম দিলে, আৰু তাৰ নাম শীলোম ৰাখিলে, কিন্তু তাই খাচবিত আছিল, যেতিয়া তাই তেওঁলোকক জন্ম দিলে। আৰু যিহূদাই তেওঁৰ প্ৰথমজাত পুত্ৰ এৰৰ বাবে এগৰাকী পত্নী ল'লে, যাৰ নাম তামৰ। কিন্তু যিহূদাৰ প্ৰথমজাত পুত্ৰ এৰ প্ৰভুৰ সন্মুখত দুষ্ট

আছিল, আৰু ঈশ্বৰে তেওঁক বধ কৰিলে। যিহূদাই ওননক ক'লে, তোমাৰ ভায়েকৰ পত্নীৰ ওচৰলৈ যোৱা আৰু তাইক বিবাহ কৰা, আৰু তোমাৰ ভায়েকৰ বাবে বংশধৰ উৎপন্ন কৰা। ওনানে জানিছিল যে সেই বীজ তেওঁৰ নহ'ব, সেয়েহে যেতিয়া তেওঁ নিজৰ ভাতৃৰ পত্নীৰ ওচৰলৈ সোমাইছিল, তেতিয়া তেওঁ ভূমিত ঢালি দিছিল, যাতে নিজৰ ভাতৃক বীজ নিদিয়ে। ঈশ্বৰৰ সন্মুখত এই কাৰ্য দুষ্ট বুলি প্ৰকট হ'ল, কাৰণ তেওঁ এইটো কৰিছিল, আৰু তেওঁ এইজনকো মৃত্যুদণ্ড দিলে। যিহূদাই তাৰ বোৱাৰী তামাৰক ক'লে, তোমাৰ পিতৃৰ ঘৰত বিধৱা হৈ বহি থাকা, যেতিয়ালৈকে মোৰ পুত্ৰ চেলা ডাঙৰ নহয়; কিয়নো তেওঁ ক'লে, যাতে এইজনো মৰিব নালাগে, যেনেকৈ তাৰ ভাতৃসকলো মৰিছিল। গৈ যোৱাৰ পিছত তামাৰে তাইৰ দেউতাকৰ ঘৰত বহি আছিল। দিনবোৰ বাঢ়ি গ'ল, আৰু যিহূদাৰ পত্নী চুৱাৰ মৃত্যু হ'ল। সান্ত্বনা পোৱাৰ পিছত যিহূদাই তেওঁৰ মেৰৰ নোম কটাসকলৰ ওচৰলৈ গ'ল, তেওঁ নিজে আৰু তেওঁৰ ৰখীয়া অদুল্লমীয়া হীৰা থম্নালৈ গ'ল। আৰু তেওঁ তাৰ বোৱাৰী থামাৰক জনালে, কৈ, চোৱা, তোমাৰ শহুৰ থামনালৈ যাইছে তাৰ ভেড়াবোৰৰ নোম কাটিবলৈ। আৰু বৈধব্যৰ বস্ত্ৰসমূহ নিজৰ পৰা খুলি লৈ, তাই গ্ৰীষ্মকালীন বস্ত্ৰ পিন্ধিলে, আৰু নিজকে সজাই তুলিলে, আৰু ঐনানৰ দুৱাৰসমূহৰ ওচৰত বহিল, যি থম্নাৰ পথত আছে, কাৰণ তাই দেখিছিল যে চিলোম ডাঙৰ হৈছে, কিন্তু তেওঁ তাইক তেওঁৰ পত্নী হিচাপে দিয়া নাছিল। আৰু তাইক দেখি যিহূদাই ভাবিলে যে তাই এগৰাকী বেশ্যা, কাৰণ তাই নিজৰ মুখ ঢাকি লৈছিল আৰু তেওঁ তাইক চিনি নাপালে। তেওঁ বাটৰ পৰা ঘূৰি তাইৰ ফালে গ'ল, আৰু তাইক ক'লে, মোক তোমাৰ ওচৰলৈ যাবলৈ দিয়া, কিয়নো তেওঁ জনা নাছিল যে তাই তেওঁৰ বোৱাৰী। কিন্তু তাই ক'লে, যদি তুমি মোৰ ওচৰলৈ আহা, তেন্তে মোক কি দিবা? তেওঁ কিন্তু ক'লে, মই তোমাক মোৰ মেৰ-ছাগবোৰৰ পৰা এটা ছাগলীৰ পোৱালি পঠিয়াম। তাই কিন্তু ক'লে, যদি তুমি মোক বন্ধক দিয়া, যেতিয়ালৈকে তুমি পঠিওৱা। তেওঁ কিন্তু ক'লে, কোন বন্ধক মই তোমাক দিম? আৰু তাই ক'লে, তোমাৰ আঙুঠি, আৰু তোমাৰ হাৰ, আৰু তোমাৰ হাতত থকা লাঠি। আৰু তেওঁ তাইক দিলে, আৰু তেওঁ তাইৰ ওচৰলৈ সোমাল; আৰু তাই তেওঁৰ পৰা গৰ্ভত ধাৰণ কৰিলে। আৰু তাই উঠি গ'ল, আৰু নিজৰ

গ্ৰীষ্মকালীন বস্ত্ৰ খুলি ল'লে, আৰু নিজৰ বৈধব্যৰ বস্ত্ৰসমূহ পিন্ধিলে। যিহূদাই তেওঁৰ অদুল্লমীয়া বন্ধুৰ হাতত এটা ছাগলীৰ পোৱালি পঠিয়াইছিল, সেই মহিলাৰ পৰা বন্ধক ঘূৰাই পাবলৈ, কিন্তু তেওঁ তাইক বিচাৰি নাপালে। তেওঁ সেই ঠাইৰ পৰা মানুহবোৰক সুধিলে, ক'ত আছে সেই বেশ্যা যি ঐনানত বাটৰ ওপৰত আছিল? আৰু তেওঁলোকে ক'লে, ইয়াত কোনো বেশ্যা নাছিল। আৰু তেওঁ যিহূদাৰ ওচৰলৈ ঘূৰি আহি ক'লে, মই বিচাৰি পোৱা নাই, আৰু সেই ঠাইৰ মানুহবোৰে কয় যে ইয়াত কোনো বেশ্যা নাই। যিহূদাই কৈলে, সিহঁতক লবলৈ দিয়া, কিন্তু আমি যাতে কেতিয়াও হাঁহিয়াতৰ পাত্ৰ নহওঁ। মই নিশ্চয়ে এই পোৱালিটো পঠিয়াইছিলোঁ, কিন্তু তুমি তাইক বিচাৰি পোৱা নাই। তিনি মাহৰ পাছত এনে ঘটিল যে যিহূদাক জনোৱা হ'ল, কোৱা হ'ল, তোমাৰ বোৱাৰী তামাৰে ব্যভিচাৰ কৰিছে, আৰু চোৱা, ব্যভিচাৰৰ পৰা তাই গর্ভৱতী হৈছে। তেতিয়া যিহূদাই ক'লে, তাইক বাহিৰলৈ উলিয়াই আনা, আৰু তাইক জ্বলাই দিয়া হওক। এই কিন্তু নিয়ে যোৱা হৈছিল, তাই তাইৰ শ্বশুৰৰ ওচৰলৈ পঠিয়ালে, কৈছিল, যি মানুহৰ এইবোৰ আছে, মই তেওঁৰ গর্ভত আছোঁ, আৰু ক'লে, চিনাক্ত কৰা কাৰ আঙুঠি, আৰু হাৰ আৰু এই লাঠি। যিহূদাই চিনি পালে, আৰু ক'লে, তামাৰ ন্যায়সংগত হৈছে মোতকৈ, কাৰণ মই তাইক মোৰ পুত্ৰ চিলোমক দিয়া নাছিলোঁ। আৰু তেওঁ পুনৰ তাইক জনা নাছিল। ঘটিল যে যেতিয়া তাই সন্তান প্ৰসৱ কৰিছিল, আৰু তাইৰ গর্ভত যমজ সন্তান আছিল। ঘটিল যে জন্ম দিয়াৰ সময়ত, এটাই আগতে হাত উলিয়াই দিলে, আৰু ধাইয়ে লৈ তাৰ হাতত ৰঙা সূতা বান্ধিলে, কৈ, এই প্ৰথমে ওলাব। যেতিয়া কিন্তু তাই হাতখন পিছুৱাই ল'লে, আৰু তৎক্ষণাৎ তাৰ ভায়েকজন ওলাই আহিল; আৰু তাই ক'লে, তোমাৰ কাৰণে কি বাধা ভাঙি গ'ল? আৰু তেওঁ তাৰ নাম পেৰেজ বুলি মাতিলে। আৰু ইয়াৰ পাছত তাৰ ভাই বাহিৰ হ'ল, যাৰ হাতত ৰঙা সূতা আছিল, আৰু তাৰ নাম জেৰহ ৰখা হ'ল।

39

যোচেফক মিচৰলৈ নিয়া হৈছিল, আৰু ফৰৌণৰ নপুংসক, মুখ্য ৰান্ধনি, মিচৰীয় পুৰুষ পতীফৰে তেওঁক ইশ্মায়েলীসকলৰ হাতৰ পৰা কিনিলে, যিসকলে তেওঁক তালৈ লৈ গৈছিল। আৰু প্ৰভু যোচেফৰ সৈতে আছিল, আৰু তেওঁ এজন সফল মানুহ আছিল, আৰু তেওঁ তেওঁৰ মিচৰীয় প্ৰভুৰ ঘৰত আছিল। তেওঁৰ প্ৰভুৱে জানিছিল যে প্ৰভু তেওঁৰ সৈতে আছিল, আৰু তেওঁ যি কৰে, প্ৰভুৱে তেওঁৰ হাতত সফল কৰে। আৰু যোচেফে তেওঁৰ প্ৰভুৰ আগত অনুগ্ৰহ পালে, আৰু তেওঁক সন্তুষ্ট কৰিলে। আৰু তেওঁ যোচেফক তেওঁৰ ঘৰৰ ওপৰত নিযুক্ত কৰিলে আৰু তেওঁৰ যিমান আছিল সকলো যোচেফৰ হাতৰ জৰিয়তে দিলে। ঘটিল যে তেওঁক তেওঁৰ ঘৰৰ ওপৰত আৰু তেওঁৰ যিমান সকলো আছিল তাৰ ওপৰত স্থাপিত হোৱাৰ পাছত, প্ৰভুৱে যোচেফৰ কাৰণে মিচৰীয়াৰ ঘৰক আশীৰ্বাদ কৰিলে, আৰু প্ৰভুৰ আশীৰ্বাদ তেওঁৰ ঘৰত আৰু তেওঁৰ পথাৰত থকা তেওঁৰ সকলো সম্পত্তিত হ'ল। আৰু তেওঁ যোচেফৰ হাতত তেওঁৰ যিমান আছিল সকলো সমৰ্পণ কৰিলে; আৰু তেওঁ নিজৰ বিষয়ে একোৱেই নাজানিছিল, কেৱল যি পিঠা তেওঁ খাইছিল তাৰ বাহিৰে। আৰু যোচেফ আকৃতিত সুন্দৰ আছিল, আৰু দেখাত অতি সুন্দৰ আছিল। আৰু এই কথাবোৰৰ পাছত এনে ঘটিল যে, তেওঁৰ প্ৰভুৰ মহিলাই যোচেফৰ ওপৰত তাইৰ চকু পেলালে, আৰু ক'লে, মোৰ সৈতে শোৱা। কিন্তু তেওঁ ইচ্ছুক নাছিল; আৰু তেওঁ তেওঁৰ প্ৰভুৰ পত্নীক ক'লে, যদি মোৰ প্ৰভুৱে মোৰ কাৰণে তেওঁৰ ঘৰত একোৱেই নাজানে, আৰু তেওঁৰ যিমান সকলো আছে সেই সকলো মোৰ হাতত দিছে, আৰু এই ঘৰত মোতকৈ একোৱেই শ্ৰেষ্ঠ নহয়, আৰু মোৰ পৰা একোৱেই আঁতৰোৱা হোৱা নাই, কেৱল তোমাক বাদ দি, কাৰণ তুমি তেওঁৰ পত্নী, আৰু মই কেনেকৈ এই দুষ্ট কাম কৰিম, আৰু ঈশ্বৰৰ সন্মুখত পাপ কৰিম? যেতিয়া তাই যোচেফক দিনে দিনে কথা কৈছিল, কিন্তু তেওঁ তাইৰ কথা নামানিলে তাইৰ সৈতে শুবলৈ, তাইৰ সৈতে সম্ভোগ কৰিবলৈ। এনেকুৱা এটা দিন ঘটিল, আৰু যোচেফ নিজৰ কামবোৰ কৰিবলৈ ঘৰত সোমাল, আৰু ঘৰৰ ভিতৰত কোনো মানুহ নাছিল। আৰু তাই তাক কাপোৰৰ পৰা টানি ধৰি ক'লে, মোৰ লগত শোৱা, আৰু তাই তাৰ কাপোৰবোৰ তাইৰ হাতত এৰি পলাই গ'ল, আৰু বাহিৰলৈ ওলাই গ'ল। আৰু এনে হ'ল

যেতিয়া তাই দেখিলে যে তেওঁ নিজৰ কাপোৰ তাইৰ হাতত এৰি পলাই গ'ল আৰু বাহিৰলৈ ওলাই গ'ল, তাই ঘৰত থকা লোকসকলক মাতিলে আৰু তেওঁলোকক ক'লে, কৈ, চোৱা, তেওঁ আমাৰ বাবে এজন হিব্ৰু ল'ৰা আনিলে আমাক উপহাস কৰিবলৈ; তেওঁ মোৰ ওচৰলৈ সোমাল, কৈ, মোৰ লগত শোৱা; আৰু মই ডাঙৰ মাতেৰে চিঞৰিলোঁ। কিন্তু যেতিয়া তেওঁ শুনিলে যে মই মোৰ কণ্ঠস্বৰ উঁচা কৰিলোঁ আৰু চিঞৰিলোঁ, তেওঁ তেওঁৰ কাপোৰবোৰ মোৰ ওচৰত এৰি পলাই গ'ল, আৰু বাহিৰলৈ ওলাই গ'ল। আৰু তাই কাপোৰবোৰ নিজৰ ওচৰত ৰাখি থৈছিল, যেতিয়ালৈকে প্ৰভু তেওঁৰ ঘৰলৈ আহিল। আৰু তাই তেওঁক এই কথাবোৰৰ অনুসাৰে ক'লে, কৈ, সেই হিব্ৰু ল'ৰাটো মোৰ ওচৰলৈ আহিল, যাক তুমি আমাৰ ওচৰলৈ আনিছিলা, মোক উপহাস কৰিবলৈ; আৰু তেওঁ মোক ক'লে, মই তোমাৰ লগত শয়ন কৰিম। যেতিয়া তেওঁ শুনিলে যে মই মোৰ কণ্ঠস্বৰ উচ্চ কৰিলোঁ আৰু চিঞৰিলোঁ, তেওঁ তেওঁৰ বস্ত্ৰসমূহ মোৰ ওচৰত এৰি থৈ পলাল, আৰু বাহিৰলৈ ওলাই গ'ল। আৰু এনে হ'ল, যেতিয়া প্ৰভুৰে তেওঁৰ পত্নীৰ কথাবোৰ শুনিলে, যিমান তাই তেওঁক ক'লে, কৈ, এইদৰে তোমাৰ দাসে মোক কৰিলে, আৰু তেওঁ ক্ৰোধত ৰাগিয়াল। আৰু প্ৰভুৰে যোচেফক লৈ তাক দুৰ্গৰ ভিতৰলৈ সোমাই দিলে, সেই ঠাইলৈ য'ত ৰজাৰ বন্দীসকলক দুৰ্গৰ ভিতৰত ধৰি ৰখা হয়। আৰু প্ৰভু যোচেফৰ সৈতে আছিল, আৰু তেওঁৰ ওপৰত দয়া ঢালিলে, আৰু মুখ্য কাৰাগাৰৰক্ষকৰ সন্মুখত তেওঁক অনুগ্ৰহ দিলে। আৰু মুখ্য কাৰাৰক্ষীয়ে যোচেফৰ হাতত কাৰাগাৰ সমৰ্পণ কৰিলে, আৰু কাৰাগাৰত থকা সকলো বন্দীসকলক, আৰু তাত যিমান কাম কৰা হয় সকলো, তেওঁ নিজেই কৰি আছিল। কাৰাগাৰৰ মুখ্য ৰক্ষকে তেওঁৰ মাধ্যমেৰে একো জনা নাছিল, কাৰণ সকলো যোচেফৰ হাতৰ মাধ্যমেৰে আছিল, কাৰণ প্ৰভু তেওঁৰ সৈতে আছিল, আৰু তেওঁ যিমান কৰিছিল, প্ৰভুৰে তেওঁৰ হাতত সমৃদ্ধিশালী কৰিছিল।

40

এই কথাবোৰৰ পাছত এনে ঘটিল যে, মিচৰৰ ৰজাৰ মুখ্য পানপাত্রবাহক আৰু মুখ্য ৰুটিপ্রস্তুতকাৰকে তেওঁলোকৰ প্রভু মিচৰৰ ৰজাৰ বিৰুদ্ধে পাপ কৰিলে। আৰু ফাৰাওৱে তেওঁৰ দুজন নপুংসকৰ ওপৰত খং উঠিল, প্রধান পানপাত্রবাহকৰ ওপৰত আৰু প্রধান ৰুটীওৱালাৰ ওপৰত। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক কাৰাগাৰত ৰাখিলে, বন্দীশালত, সেই ঠাইত য'ত যোচেফক তাত বন্দী কৰি ৰখা হৈছিল। আৰু মুখ্য কাৰাৰক্ষীয়ে যোচেফক তেওঁলোকৰ দায়িত্ব দিলে, আৰু তেওঁ তেওঁলোকৰ সেৱা কৰিলে, আৰু তেওঁলোক কেইবাদিন কাৰাগাৰত আছিল। আৰু দুয়োজনে এটা ৰাতিত সপোন দেখিলে; আৰু মিচৰৰ ৰজাৰ প্রধান পানপাত্রবাহক আৰু প্রধান ৰুটীওৱালাৰ সপোনৰ দর্শন, যিসকল কাৰাগাৰত আছিল, এইটো আছিল। যোচেফে ৰাতিপুৱা তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ প্ররেশ কৰিলে, আৰু তেওঁলোকক দেখিলে, আৰু তেওঁলোক বিচলিত আছিল। আৰু তেওঁ ফাৰাওৰ নপুংসকসকলক সুধিলে, যিসকল তেওঁৰ প্রভুৰ ওচৰত বন্দীশালত তেওঁৰ লগত আছিল, কিয় তোমালোকৰ মুখবোৰ আজি ইমান উদাস? তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, আমি এটা সপোন দেখিছোঁ, আৰু ইয়াক ব্যাখ্যা কৰা কোনো নাই; যোচেফে তেওঁলোকক ক'লে, সেইবোৰৰ ব্যাখ্যা ঈশ্বৰৰ দ্বাৰাই নহয় নেকি? মোক তেন্তে কোৱা। আৰু মুখ্য পানপাত্রবাহকে যোচেফক তেওঁৰ সপোন বর্ণনা কৰিলে, আৰু ক'লে, মোৰ নিদ্রাত মোৰ সন্মুখত এডাল দ্রাক্ষালতা আছিল। দ্রাক্ষালতাত তিনিটা শিপা আছিল, আৰু সেইটো ফুলি উঠিছিল, পোখা উলিয়াইছিল, আৰু আঙুৰৰ থোপাবোৰ পকিছিল। আৰু ফাৰাওৰ পিয়লা মোৰ হাতত আছিল, আৰু মই আঙুৰবোৰ ল'লো আৰু সেইবোৰ পিয়লাত নিচিকিলো, আৰু মই পিয়লাটো ফাৰাওৰ হাতত দিলো। আৰু যোচেফে তেওঁক ক'লে, এইটো ইয়াৰ ব্যাখ্যা: সেই তিনিটা ডাল তিনিটা দিন। এতিয়াও তিনি দিন, আৰু ফাৰাওৱে তোমাৰ পদৰ কথা মনত পেলাব, আৰু তোমাক তোমাৰ প্রধান পানপাত্রবাহকৰ পদত পুনৰ স্থাপন কৰিব, আৰু তুমি ফাৰাওৰ হাতত পানপাত্র দিবা তোমাৰ পূর্বৰ পদ অনুসৰি, যেনেকৈ তুমি পানপাত্রবাহক আছিলা। কিন্তু তোমাৰ নিজৰ কাৰণে মোক মনত ৰাখিবা, যেতিয়া তোমাৰ মঙ্গল হ'ব, আৰু মোৰ প্রতি দয়া কৰিবা, আৰু ফাৰাওৰ ওচৰত মোৰ বিষয়ে উল্লেখ কৰিবা, আৰু মোক এই

কাৰাগাৰৰ পৰা উলিয়াই আনিবা। কাৰণ মই হিব্ৰুসকলৰ দেশৰ পৰা চুৰ কৰি অনা হৈছিল, আৰু ইয়াত মই একো কৰা নাই, কিন্তু তেওঁলোকে মোক এই গাঁতত পেলাই দিলে। আৰু মুখ্য ৰুটীওৱালাজনে দেখিলে যে তেওঁ শুদ্ধভাৱে ব্যাখ্যা কৰিছিল, আৰু যোচেফক ক'লে, মই আৰু এটা সপোন দেখিছিলো, আৰু মই ভাবিছিলো তিনিটা ৰুটীৰ টোপোলা মোৰ মূৰৰ ওপৰত তুলি লৈ আছো। আৰু ওপৰৰ টোপোলাত সকলো ধৰণৰ বস্তু আছিল যিবোৰ ফৰৌণে খায়, ৰুটীওৱালাৰ কাম, আৰু আকাশৰ চৰাইবোৰে সেইবোৰ খাই আছিল মোৰ মূৰৰ ওপৰৰ টোপোলাৰ পৰা। উত্তৰ দি যোচেফে তেওঁক ক'লে, ইয়াৰ ব্যাখ্যা এইটো: তিনিটা পাচি তিনিদিন হয়; আৰু তিনিদিনৰ ভিতৰত ফৰৌণে তোমাৰ মূৰ তোমাৰ পৰা আঁতৰাব; আৰু তেওঁ তোমাক গছত ওলোমাব, আৰু আকাশৰ চৰাইবোৰে তোমাৰ মাংস তোমাৰ পৰা খাব। আৰু তৃতীয় দিনত এনে হ'ল, ফা�ৰাওৰ জন্মদিন আছিল, আৰু তেওঁ তেওঁৰ সকলো দাসৰ বাবে ভোজ কৰিলে; আৰু তেওঁ তেওঁৰ দাসবোৰৰ মাজত পানপাত্ৰ-বাহকৰ পদ আৰু ৰুটি-প্ৰস্তুতকাৰীৰ পদ সোঁৱৰণ কৰিলে। আৰু তেওঁ মুখ্য পানপাত্ৰবাহকক তেওঁৰ পদত পুনৰ্স্থাপন কৰিলে, আৰু ফা�ৰাওৰ হাতত পানপাত্ৰ দিলে। কিন্তু প্ৰধান ৰুটিওৱালাক তেওঁ ফাঁচী দিলে, যেনেকৈ যোচেফে তেওঁলোকৰ বাবে ব্যাখ্যা কৰিছিল। আৰু প্ৰধান পানপাত্ৰবাহকে যোচেফক মনত নপেলালে, বৰং তেওঁক পাহৰি গ'ল।

41

দুবছৰৰ পাছত এনে ঘটিল যে ফা�ৰাওৱে এটা সপোন দেখিলে, তেওঁ ভাবিলে যে তেওঁ নদীৰ ওপৰত থিয় হৈ আছে। আৰু চোৱা, নদীৰ পৰা সাতটা গৰু ওপৰলৈ উঠি আহিছিল, সিহঁত ৰূপত ধুনীয়া আৰু মাংসল আছিল, আৰু সিহঁতে আখেইত চৰি আছিল। আন সাতটা গৰু এইবোৰৰ পাছত নদীৰ পৰা উঠি আহিছিল, ৰূপত কুৎসিত আৰু মাংসত পাতল, আৰু

সিহঁতে নদীৰ পাৰত গৰুবোৰৰ কাষত চৰি আছিল। আৰু সাতটা কুৎসিত আৰু ক্ষীণ মাংসৰ গৰুৱে সাতটা সুন্দৰ ৰূপৰ আৰু উত্তম মাংসৰ গৰু গ্ৰাস কৰিলে, কিন্তু ফাৰাও সাৰ পালে। আৰু তেওঁ দ্বিতীয়বাৰ সপোন দেখিলে, আৰু চোৱা, এডাল ডালত সাতটা শস্যৰ থোক উঠি আছিল, নিৰ্বাচিত আৰু ভাল। আৰু চোৱা, সাতটা পাতল আৰু বতাহে নষ্ট কৰা শস্যৰ থোক সিহঁতৰ লগত গজি উঠিছিল। আৰু সাতটা পাতল আৰু বতাহে নষ্ট কৰা শস্যৰ থোকে সাতটা নিৰ্বাচিত আৰু পূৰ্ণ শস্যৰ থোক গিলিলে, কিন্তু ফৰৌণ সাৰ পালে, আৰু এইটো এটা সপোন আছিল। পুৱা হ'ল, আৰু তেওঁৰ আত্মা উদ্বিগ্ন হ'ল, আৰু তেওঁ মানুহ পঠিয়াই মিচৰৰ সকলো ব্যাখ্যাকাৰী আৰু তাৰ সকলো জ্ঞানীক মাতিলে, আৰু ফাৰাওৱে তেওঁলোকক তেওঁৰ সপোন বৰ্ণনা কৰিলে, আৰু ফাৰাওক ইয়াৰ অৰ্থ জনাব পৰা কোনো নাছিল। আৰু মুখ্য পানপাত্ৰবাহকে ফৰৌণৰ আগত কথা ক'লে, আজি মই মোৰ পাপ মনত পেলাইছোঁ। ফাৰাও তেওঁৰ দাসসকলৰ ওপৰত ক্ৰোধিত হৈছিল, আৰু তেওঁ আমাক কাৰাগাৰত ৰাখিছিল, প্ৰধান ৰান্ধনীৰ ঘৰত, মোক আৰু প্ৰধান পিঠা প্ৰস্তুতকাৰীক। আৰু আমি দুয়োজনে এক ৰাতিতে সপোন দেখিলোঁ, মই আৰু তেওঁ, প্ৰতিজনে নিজৰ সপোন অনুসাৰে দেখিলোঁ। আছিল কিন্তু তাত আমাৰ লগত এজন যুৱক পুত্ৰ হিব্ৰু প্ৰধান ৰান্ধনীৰ, আৰু আমি কৈছিলো তেওঁক, আৰু তেওঁ ব্যাখ্যা কৰিছিল আমাক। ঘটিল, যেনেকৈ তেওঁ আমাক ব্যাখ্যা কৰিলে, তেনেদৰে ঘটিল, মোক মোৰ পদত পুনৰ স্থাপিত কৰা হ'ল, কিন্তু তেওঁক ওলমোৱা হ'ল। ফাৰাওৱে মানুহ পঠিয়াই যোচেফক মাতিলে, আৰু তেওঁলোকে তাক কাৰাগাৰৰ পৰা উলিয়াই আনিলে, আৰু তাক খু�ৰালে, আৰু তাৰ কাপোৰ সলালে, আৰু তেওঁ ফাৰাওৰ ওচৰলৈ আহিল। ফাৰাওৱে যোচেফক ক'লে, মই এটা সপোন দেখিছোঁ, আৰু ইয়াক ব্যাখ্যা কৰিব পৰা কোনো নাই। কিন্তু মই তোমাৰ বিষয়ে শুনিছোঁ যে তুমি সপোন শুনি সেইবোৰৰ ব্যাখ্যা কৰিব পাৰা। যোচেফে উত্তৰ দি ফৰৌণক ক'লে, ঈশ্বৰৰ অবিহনে ফৰৌণৰ পৰিত্ৰাণৰ উত্তৰ দিয়া নহ'ব। ফাৰাওৱে যোচেফক ক'লে, মোৰ সপোনত মই নদীৰ কাষত থিয় হৈ আছিলোঁ বুলি ভাবিলোঁ। আৰু যেনেকৈ নদীৰ পৰা সাতটা গৰু ওলাই আহিছিল যিবোৰ ৰূপত সুন্দৰ আৰু মাংসত হৃষ্টপুষ্ট আছিল, আৰু সিহঁতে

আখেইত চৰি আছিল। আৰু চোৱা, সাতটা অন্য গৰু সিহঁতৰ পাছত নদীৰ পৰা উঠি আহিছিল, ৰূপত বেয়া আৰু কুৎসিত, আৰু মঙহত ক্ষীণ, যেনেকুৱা মই গোটেই মিচৰ দেশত ইমান কুৎসিত দেখা নাছিলো। আৰু সেই সাতটা কুৎসিত আৰু ক্ষীণ গৰুৱে সেই প্ৰথম সাতটা সুন্দৰ আৰু উত্তম গৰু গ্ৰাস কৰিলে। আৰু সিহঁতে তেওঁলোকৰ পেটৰ ভিতৰলৈ প্ৰৱেশ কৰিলে, আৰু স্পষ্ট নহ'ল যে সিহঁতে তেওঁলোকৰ পেটৰ ভিতৰলৈ প্ৰৱেশ কৰিলে, আৰু তেওঁলোকৰ দৃষ্টি কুৎসিত আছিল, যেনেকৈ আৰম্ভণিতে আছিল, কিন্তু সাৰ পাই মই শুলোঁ। আৰু মই মোৰ টোপনিত পুনৰ দেখিলোঁ, আৰু যেনেকৈ সাতটা শস্যৰ থোক এটা ঠাৱিত উঠি আছিল পূৰ্ণ আৰু সুন্দৰ; কিন্তু আন সাতটা শস্যৰ থোক পাতল আৰু বতাহে নষ্ট কৰা সিহঁতৰ কাষত গজি উঠিছিল। আৰু সাতটা পাতল আৰু বতাহে নষ্ট কৰা শীহে সাতটা ভাল আৰু পূৰ্ণ শীহ গিলিলে। তেন্তে মই ব্যাখ্যাকাৰীসকলক কলোঁ, আৰু মোক ইয়াক জনোৱা কোনো নাছিল। আৰু যোচেফে ফৰৌণক ক'লে, ফৰৌণৰ সপোন এটাই আছে; ঈশ্বৰে যিমান কৰিব, সেয়া ফৰৌণক দেখুৱালে। সেই সাতটা ধুনীয়া গৰু সাত বছৰ, আৰু সেই সাতটা ধুনীয়া শস্যৰ থোক সাত বছৰ। ফা�ৰাওৰ সপোন এটাই। আৰু সেই সাতটা পাতল গৰু, যিবোৰ সিহঁতৰ পাছত উঠিছিল, সাত বছৰ, আৰু সেই সাতটা পাতল আৰু বতাহে নষ্ট কৰা শস্যৰ থোক সাত বছৰ, সেইবোৰ আকালৰ সাত বছৰ হ'ব। কিন্তু মই ফৰৌণক যি কথা কৈছিলোঁ, ঈশ্বৰে যিমান কৰিব তেওঁ ফৰৌণক দেখুৱালে। চোৱা, সাত বছৰ মহা সমৃদ্ধি আহি আছে সমগ্ৰ মিচৰ দেশত। কিন্তু এইবোৰৰ পিছত সাত বছৰৰ দুৰ্ভিক্ষ আহিব, আৰু সমগ্ৰ মিচৰত হ'বলগীয়া সন্তুষ্টি তেওঁলোকে পাহৰিব, আৰু দুৰ্ভিক্ষই ভূমি ধ্বংস কৰিব। আৰু সেই সমৃদ্ধি পৃথিৱীত জনা নাযাব সেই দুৰ্ভিক্ষৰ পৰা যি ইয়াৰ পিছত হ'ব, কিয়নো সি অতিশয় শক্তিশালী হ'ব। কিন্তু ফাৰাওৰ সপোন দুবাৰ দ্বিতীয় কৰাৰ সম্বন্ধে, কাৰণ ঈশ্বৰৰ পৰা অহা বাক্য সত্য হ'ব, আৰু ঈশ্বৰে ইয়াক কৰিবলৈ ত্বৰান্বিত কৰিব। এতিয়া সেয়েহে এজন বুদ্ধিমান আৰু বিচক্ষণ মানুহক বিবেচনা কৰা, আৰু তেওঁক মিচৰ দেশৰ ওপৰত নিযুক্ত কৰা। আৰু ফাৰাওৱে কৰক আৰু দেশৰ ওপৰত শাসনকৰ্তাসকলক নিযুক্ত কৰক। আৰু তেওঁলোকে মিচৰ দেশৰ সমৃদ্ধিৰ সাত বছৰৰ সকলো উৎপাদন সংগ্ৰহ

কৰক, আৰু তেওঁলোকে এই আহি থকা ভাল সাত বছৰৰ সকলো খাদ্য গোটাওক। আৰু শস্য ফাৰাওৰ হাতৰ দ্বাৰা একত্রিত কৰা হওক। খাদ্য নগৰবোৰত সংৰক্ষিত কৰা হওক। আৰু সংৰক্ষিত খাদ্য ভূমিৰ বাবে সাতটা বছৰৰ দুর্ভিক্ষৰ কাৰণে হ'ব, যি মিচৰ দেশত হ'ব, আৰু দুর্ভিক্ষত ভূমি ধ্বংস নহ'ব। কথাটো ফাৰাওৰ আগত আৰু তেওঁৰ সকলো সেৱকৰ আগত ভাল লাগিল। আৰু ফাৰাওৱে তেওঁৰ সকলো সন্তানক ক'লে, আমি নাপাম নেকি এনে এজন মানুহ, যাৰ ভিতৰত ঈশ্বৰৰ আত্মা আছে? ফাৰাওৱে যোচেফক ক'লে, যিহেতু ঈশ্বৰে তোমাক এই সকলোবোৰ দেখুৱালে, তোমাৰ দৰে জ্ঞানী আৰু বুদ্ধিমান মানুহ নাই। তুমি মোৰ ঘৰৰ ওপৰত থাকিবা, আৰু তোমাৰ মুখৰ ওপৰত মোৰ সকলো মানুহে শুনিব, কেৱল সিংহাসনত মই তোমাতকৈ ডাঙৰ হ'ম। ফাৰাওৱে যোচেফক ক'লে, চোৱা, মই আজি তোমাক সমগ্র মিচৰ দেশৰ ওপৰত নিযুক্ত কৰিছোঁ। আৰু ফাৰাওৱে তেওঁৰ হাতৰ পৰা আঙুঠি খুলি লৈ যোচেফৰ হাতত পিন্ধাই দিলে, আৰু তেওঁক মিহি শণ সূতাৰ বস্ত্র পিন্ধালে, আৰু তেওঁৰ ডিঙিত সোণৰ হাৰ পিন্ধাই দিলে। আৰু তেওঁ তেওঁক নিজৰ দ্বিতীয় ৰথত তুলিলে, আৰু তেওঁৰ আগত ঘোষকে ঘোষণা কৰিলে, আৰু তেওঁক সমগ্র মিচৰ দেশৰ ওপৰত নিযুক্ত কৰিলে। ফাৰাওৱে যোচেফক কৈলে, মই ফাৰাও, তোমাৰ অবিহনে মিচৰৰ সকলো ভূমিত কোনেও নিজৰ হাত নুতুলিব। আৰু ফাৰাওৱে যোচেফৰ নাম চনথমফানেখ ৰাখিলে, আৰু তেওঁক হেলিঅ'পলিচৰ পুৰোহিত পেটেফ্রেৰ কন্যা আচেনেথক পত্নী হিচাপে দিলে। যোচেফ ত্রিশ বছৰীয়া আছিল, যেতিয়া তেওঁ মিচৰৰ ৰজা ফাৰাওৰ সন্মুখত থিয় হৈছিল। যোচেফ ফাৰাওৰ সন্মুখৰ পৰা ওলাই গ'ল, আৰু মিচৰৰ সকলো ভূমি পাৰ হ'ল। আৰু সমৃদ্ধিৰ সাত বছৰত ভূমিয়ে মোহাৰি উৎপন্ন কৰিলে। আৰু তেওঁ সাত বছৰৰ সকলো খাদ্য সংগ্রহ কৰিলে, যি বছৰবোৰত মিচৰ দেশত সমৃদ্ধি আছিল, আৰু তেওঁ নগৰবোৰত খাদ্য ৰাখিলে, প্রতিখন নগৰৰ চাৰিওফালৰ সমতলবোৰৰ খাদ্য সেই নগৰতে ৰাখিলে। আৰু যোচেফে সাগৰৰ বালিৰ দৰে অতিশয় বহুত শস্য সংগ্রহ কৰিলে, যেতিয়ালৈকে গণনা কৰিব পৰা নহ'ল, কিয়নো সংখ্যা নাছিল। যোচেফৰ কিন্তু দুর্ভিক্ষৰ সাত বছৰ আহিবৰ আগতে দুজন পুত্র হ'ল, যাক তেওঁৰ বাবে জন্ম দিছিল আচেনেৎ,

হেলিঅ'পলিচৰ পুৰোহিত পতিফেৰাৰ কন্যাই। যোচেফে তেওঁৰ প্ৰথমজাত পুত্ৰৰ নাম মনচি বুলি মাতিলে, কাৰণ ঈশ্বৰে মোক মোৰ সকলো কষ্ট আৰু মোৰ পিতৃৰ ঘৰৰ সকলো কথা পাহৰাই দিলে। আৰু দ্বিতীয়জনৰ নাম তেওঁ ইফ্ৰয়িম বুলি মাতিলে, কাৰণ ঈশ্বৰে মোক মোৰ দুখৰ দেশত বৃদ্ধি কৰিলে। কিন্তু সমৃদ্ধিৰ সেই সাতটা বছৰ পাৰ হ'ল, যিবোৰ মিচৰ দেশত হৈছিল। আৰু দুৰ্ভিক্ষৰ সাতটা বছৰ আহিবলৈ আৰম্ভ কৰিলে, যেনেকৈ যোচেফে কৈছিল, আৰু সকলো ভূমিত দুৰ্ভিক্ষ হ'ল, কিন্তু মিচৰৰ সকলো ভূমিত পিঠা আছিল। আৰু সমগ্ৰ মিচৰ দেশ ভোকাতুৰ হ'ল, তেতিয়া লোকসকলে ৰুটিৰ বাবে ফৰৌণৰ ওচৰত কাতৰোক্তি কৰিলে। কিন্তু ফৰৌণে সকলো মিচৰীয়সকলক ক'লে, যোচেফৰ ওচৰলৈ যোৱা, আৰু তেওঁ তোমালোকক যি ক'ব, তাকে কৰিবা। আৰু সমগ্ৰ পৃথিৱীৰ ওপৰত দুৰ্ভিক্ষ আছিল, কিন্তু যোচেফে সকলো ভঁৰাল খুলিলে আৰু মিচৰীয়সকলক বিক্ৰী কৰিছিল। আৰু সকলো অঞ্চলৰ লোক মিচৰলৈ আহিছিল যোচেফৰ ওচৰত শস্য কিনিবলৈ, কিয়নো সমগ্ৰ দেশত আকাল প্ৰবল হৈছিল।

42

যাকোবে দেখি যে মিশৰত বিক্ৰয় আছে, তেওঁ তেওঁৰ পুত্ৰসকলক বলিলে, তোমালোকে কিয় আলসুৱা হৈ আছা? চোৱা, মই শুনিছোঁ যে মিচৰত শস্য আছে, তালৈ নামি যোৱা, আৰু আমাৰ বাবে অলপ খাদ্য কিনা, যাতে আমি জীয়াই থাকিব পাৰোঁ আৰু মৰি নাযাওঁ। যোচেফৰ দহজন ভাতৃ মিচৰৰ পৰা শস্য কিনিবলৈ নামি গ'ল; কিন্তু যোচেফৰ ভাতৃ বিন্যামীনক তেওঁ তেওঁৰ ভাতৃসকলৰ সৈতে পঠোৱা নাছিল; কিয়নো তেওঁ ক'লে, কেতিয়াবা তেওঁৰ ওপৰত কোনো অনিষ্ট ঘটিব পাৰে। কিন্তু ইজৰায়েলৰ পুত্ৰসকল আহিছিল ক্ৰয় কৰিবলৈ আনসকলৰ সৈতে যিসকল আহি আছিল, কিয়নো কনান দেশত দুৰ্ভিক্ষ আছিল। জোচেফ আছিল ভূমিৰ শাসক, তেওঁ ভূমিৰ সকলো লোকক শস্য বিক্ৰী কৰিছিল,

আৰু জোচেফৰ ভাতৃসকল আহি তেওঁৰ আগত মাটিত মুখ দি প্ৰণাম কৰিলে। যোচেফে তেওঁৰ ভায়েকসকলক দেখি চিনি পালে; আৰু তেওঁ তেওঁলোকৰ পৰা অচিনাকী যেন ব্যৱহাৰ কৰিলে, আৰু তেওঁলোকক কঠোৰভাৱে কথা ক'লে; আৰু তেওঁলোকক ক'লে, তোমালোক ক'ৰ পৰা আহিছা? তেওঁলোকে ক'লে, কনান দেশৰ পৰা খাদ্য কিনিবলৈ। যোচেফে তেওঁৰ ভাতৃসকলক চিনি পালে কিন্তু তেওঁলোকে তেওঁক চিনি নাপালে। আৰু যোচেফে তেওঁৰ সপোনবোৰ মনত পেলালে যিবোৰ তেওঁ দেখিছিল। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, তোমালোক গুপ্তচৰ, দেশৰ চিহ্নবোৰ বুজিবলৈ তোমালোক আহিছা। কিন্তু তেওঁলোকে ক'লে, নহয়, প্ৰভু; আপোনাৰ সেৱকসকল খাদ্য কিনিবলৈ আহিছোঁ। আমি সকলো এজন মানুহৰ পুত্ৰ; আমি শান্তিপ্ৰিয়, তোমাৰ সন্তানসকল গুপ্তচৰ নহয়। তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, নহয়, বৰং তোমালোক পৃথিৱীৰ চিহ্ন চাবলৈ আহিছা। তেওঁলোকে ক'লে, আমি আপোনাৰ বাৰজন সন্তান ভাই কনান দেশত আছোঁ; আৰু চাওক, সৰুজন আজি আমাৰ পিতৃৰ লগত আছে; আৰু আনজন নাই। যোচেফে তেওঁলোকক কৈলে, এইটোৱেই হয় যি মই তোমালোকক কৈছিলোঁ, কৈছিলোঁ যে তোমালোক গুপ্তচৰ। এইদ্বাৰা তোমালোক প্ৰমাণিত হ'বা, ফা�ৰাওৰ স্বাস্থ্যৰ শপত, তোমালোক ইয়াৰ পৰা ওলাই নাযাবা, যদি তোমালোকৰ সৰু ভাই ইয়ালৈ নাহে। তোমালোকৰ মাজৰ পৰা এজনক পঠিয়াওক, আৰু তোমালোকৰ ভাইক লৈ আহক, কিন্তু তোমালোকক বন্দী কৰি ৰখা হ'ব যেতিয়ালৈকে তোমালোকৰ কথাবোৰ প্ৰকাশ নহয়, তোমালোকে সত্য কৈছা নে নাই। যদি নহয়, ফৰৌণৰ স্বাস্থ্যৰ শপত, তোমালোক নিশ্চয় গুপ্তচৰ। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক তিনি দিনৰ বাবে কা�ৰাগাৰত ৰাখিলে। তৃতীয় দিনা তেওঁ তেওঁলোকক কৈলে, এই কৰা, আৰু তোমালোকে জীয়াই থাকিবা, কিয়নো মই ঈশ্বৰক ভয় কৰোঁ। যদি তোমালোক শান্তিপ্ৰিয়, তেন্তে তোমালোকৰ এজন ভাইক কাৰাগাৰত আটক কৰা হওক, কিন্তু তোমালোক যোৱা আৰু তোমালোকৰ শস্য যোগানৰ ক্ৰয় লৈ আনা। আৰু তোমালোকৰ সৰু ভাইটোক মোৰ ওচৰলৈ লৈ আনা, আৰু তোমালোকৰ কথাবোৰ বিশ্বাস কৰা হ'ব; কিন্তু যদি নহয়, তোমালোক মৰিবা। তেওঁলোকে এইদৰে কৰিলে। আৰু প্ৰতিজনে নিজৰ ভাতৃক ক'লে,

হয়, আমি আমাৰ ভাতৃৰ বিষয়ে পাপত আছোঁ, কাৰণ যেতিয়া তেওঁ আমাৰ ওচৰত মিনতি কৰিছিল তেতিয়া আমি তেওঁৰ আত্মাৰ ক্লেশ উপেক্ষা কৰিলোঁ, আৰু আমি তেওঁৰ কথা শুনা নাছিলোঁ, আৰু এই কাৰণে আমাৰ ওপৰত এই ক্লেশ আহিল। উত্তৰ দি ৰূবেনে তেওঁলোকক ক'লে, মই তোমালোকক কোৱা নাছিলোনে, কৈছিলোঁ, শিশুটোক অন্যায় নকৰিবা, আৰু তোমালোকে মোৰ কথা শুনা নাছিলা? আৰু চোৱা, তেওঁৰ তেজৰ প্ৰতিশোধ লোৱা হৈছে। তেওঁলোকে নিজে নাজানিছিল যে যোচেফে শুনি আছে, কাৰণ দোভাষী তেওঁলোকৰ মাজত আছিল। যোচেফে তেওঁলোকৰ পৰা মুখ ঘূৰাই কান্দিলে। আৰু পুনৰ তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু তেওঁলোকক ক'লে। আৰু তেওঁলোকৰ পৰা চিমিয়োনক ল'লে আৰু তেওঁলোকৰ সন্মুখত তেওঁক বান্ধিলে। যোচেফে আদেশ দিলে তেওঁলোকৰ পাত্ৰবোৰ শস্যৰে পূৰ্ণ কৰিবলৈ, আৰু প্ৰতিজনৰ ৰূপ তেওঁৰ বস্তাৰ ভিতৰলৈ ঘূৰাই দিবলৈ, আৰু তেওঁলোকক পথৰ বাবে সম্বল দিবলৈ, আৰু তেওঁলোকৰ প্ৰতি এইদৰে কৰা হ'ল। আৰু তেওঁলোকৰ গাধবোৰৰ ওপৰত শস্য ৰাখি, তেওঁলোক তাৰ পৰা গ'ল। এজনে তেওঁৰ বস্তা মুকলি কৰি তেওঁৰ গাধবোৰক খাদ্য দিবলৈ যত তেওঁলোকে থাকিছিল, আৰু তেওঁৰ ৰূপৰ বান্ধনি দেখিলে, আৰু সেইটো বস্তাৰ মুখৰ ওপৰত আছিল। আৰু তেওঁ তেওঁৰ ভাইসকলক ক'লে, মোৰ ৰূপ ঘূৰাই দিয়া হৈছে, আৰু চোৱা, এইটো মোৰ মোনাত আছে, আৰু তেওঁলোকৰ হৃদয় আচৰিত হ'ল, আৰু তেওঁলোক ইজনে সিজনৰ ফালে চাই উদ্বিগ্ন হৈ ক'লে, ঈশ্বৰে আমাক এইটো কি কৰিলে? তেওঁলোক আহিল তেওঁলোকৰ পিতা যাকোবৰ ওচৰলৈ কনান দেশলৈ, আৰু তেওঁলোকে তেওঁক সকলো ঘটনা যি তেওঁলোকৰ লগত ঘটিছিল জনালে, কৈ, সেই মানুহজন যি সেই দেশৰ প্ৰভু তেওঁ আমাৰ লগত কঠোৰভাৱে কথা কৈছে, আৰু তেওঁ আমাক বন্দীশালত ৰাখিছিল, যেনেকৈ আমি সেই দেশত গুপ্তচৰ কৰি আছিলো। আমি তাক কলো, আমি শান্তিপূৰ্ণ, আমি গুপ্তচৰ নহয়। আমি বাৰ জন ভাই, আমাৰ পিতৃৰ পুত্ৰ, এজন নাই, কিন্তু সৰুজন আজি আমাৰ পিতৃৰ সৈতে কনান দেশত আছে। সেই পৃথিৱীৰ প্ৰভু মানুহজনে আমাক কৈছিল, ইয়াৰ দ্বাৰা মই জানিম যে তোমালোক শান্তিপ্ৰিয়, এজন ভাইক ইয়াত মোৰ লগত এৰি দিয়া, আৰু তোমালোকৰ

ঘৰৰ শস্য যোগানৰ ক্রয় লৈ যোৱা। আৰু তোমালোকৰ সৰু ভাইটোক মোৰ ওচৰলৈ লৈ আহা, আৰু মই জানিম যে তোমালোক গুপ্তচৰ নহয়, কিন্তু শান্তিপ্রিয় লোক, আৰু মই তোমালোকৰ ভাইটোক তোমালোকক ঘূৰাই দিম, আৰু তোমালোকে এই ভূমিত ব্যৱসায় কৰিব পাৰিবা। আৰু এনে হ'ল যে তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ বস্তাবোৰ খালী কৰোঁতে, প্রতিজনৰ ৰূপৰ মোনা তেওঁলোকৰ বস্তাত আছিল; আৰু তেওঁলোকে নিজে আৰু তেওঁলোকৰ পিতৃয়ে তেওঁলোকৰ ৰূপৰ মোনাবোৰ দেখিলে, আৰু তেওঁলোকে ভয় কৰিলে। যাকোবে, তেওঁলোকৰ পিতৃয়ে তেওঁলোকক ক'লে, তোমালোকে মোক সন্তানহীন কৰিলা; যোচেফ নাই, চিমিয়োন নাই, আৰু বিন্যামীনক তোমালোকে লৈ যাবা? মোৰ ওপৰত এই সকলোবোৰ ঘটিল। ৰূবেনে তেওঁলোকৰ পিতাক কৈছিল, মোৰ দুই পুত্রক মাৰিবা, যদি মই তাক তোমাৰ ওচৰলৈ নানো। তাক মোৰ হাতত দিয়া, আৰু মই তাক তোমাৰ ওচৰলৈ আনিম। কিন্তু তেওঁ ক'লে, মোৰ পুত্র তোমালোকৰ লগত নামি নাযাব, কাৰণ তাৰ ভাতৃ মৃত্যু হ'ল, আৰু সি অকলেই এৰি থৈ গৈছে, আৰু যদি তোমালোকে যোৱা পথত তাৰ কিবা অনিষ্ট হয়, তেন্তে তোমালোকে মোৰ বৃদ্ধ বয়স শোকৰ সৈতে পাতাললৈ নমাই দিবা।

43

কিন্তু দুর্ভিক্ষ পৃথিৱীৰ ওপৰত প্রবল হ'ল। ঘটিল যে যেতিয়া তেওঁলোকে মিচৰৰ পৰা অনা শস্য খাই শেষ কৰিলে, তেতিয়া তেওঁলোকৰ পিতৃয়ে তেওঁলোকক ক'লে, পুনৰ গৈ আমাৰ বাবে অলপ খাদ্য কিনি আনা। যিহূদাই তেওঁক ক'লে, পৃথিৱীৰ সেই প্রভু মানুহজনে আমাক গম্ভীৰভাৱে সাক্ষ্য দি কৈছে, তোমালোকৰ সৰু ভায়েক তোমালোকৰ সৈতে নাথাকিলে তোমালোকে মোৰ মুখ নেদেখিবা। যদি তুমি আমাৰ ভাইক আমাৰ সৈতে পঠিওৱা, তেন্তে আমি নামি যাম আৰু তোমাৰ বাবে খাদ্য কিনিম। কিন্তু যদি তুমি আমাৰ ভাইক আমাৰ লগত

নপঠিওৱা, আমি নাযাওঁ, কাৰণ সেই মানুহজনে আমাক কৈছিল যে, তোমালোকে মোৰ মুখ নেদেখিবা, যদি তোমালোকৰ সৰু ভাই তোমালোকৰ লগত নাথাকে। ইজৰায়েলে ক'লে, তোমালোকে মোক কিয় ক্ষতি কৰিলা, সেই মানুহজনক কৈ দি যে তোমালোকৰ এজন ভাই আছে? তেওঁলোকে কিন্তু ক'লে, সেই মানুহজনে আমাক আৰু আমাৰ বংশৰ বিষয়ে সুধি সুধি সুধিলে, কৈছিল, তোমালোকৰ পিতৃ এতিয়াও জীয়াই আছে নেকি, আৰু তোমালোকৰ ভাই আছে নেকি? আৰু আমি তেওঁক সেই প্ৰশ্ন অনুসৰি জনালোঁ। আমি জানিছিলোঁ নেকি যে তেওঁ আমাক ক'ব, তোমালোকৰ ভাইক আনা? যিহূদাই তেওঁৰ পিতৃ ইস্ৰায়েলক ক'লে, ল'ৰাটোক মোৰ লগত পঠিয়াই দিয়ক আৰু উঠি আমি যাম যাতে আমি জীয়াই থাকিম আৰু নমৰোঁ, আমি আৰু আপুনি আৰু আমাৰ বস্তু-বাহানি। মই কিন্তু তাৰ বাবে অপেক্ষা কৰোঁ, মোৰ হাতৰ পৰা তাক বিচাৰ, যদি মই তাক তোমাৰ ওচৰলৈ নানো, আৰু তোমাৰ সন্মুখত তাক স্থাপন নককৰোঁ, তেন্তে মই তোমাৰ বিৰুদ্ধে সকলো দিন পাপী হৈ থাকিম। যদি আমি বিলম্ব নকৰিলোঁহেঁতেন, আমি ইতিমধ্যে দুবাৰ ঘূৰি আহিলোঁহেঁতেন। তেওঁলোকৰ পিতৃ ইজৰায়েলে তেওঁলোকক ক'লে, যদি এনেকুৱা হয়, তেন্তে এইটো কৰা: তোমালোকৰ পাত্ৰবোৰত পৃথিৱীৰ ফলবোৰৰ পৰা লোৱা, আৰু সেই মানুহজনলৈ উপহাৰ নমাই আনা— ৰাল, মৌ, ধূপ, গন্ধৰস, তেৰেবিন্থ আৰু বাদাম। আৰু তোমালোকৰ হাতত দুগুণ ৰূপ লৈ যোৱা, যি ৰূপ তোমালোকৰ বস্তাত ঘূৰাই দিয়া হৈছিল সেই ৰূপ তোমালোকৰ লগত ঘূৰাই লৈ যোৱা, হয়তো সেয়া কোনো ভুল আছিল। আৰু তোমালোকৰ ভাইক লৈ যোৱা, আৰু উঠি সেই মানুহৰ ওচৰলৈ নামি যোৱা। মোৰ ঈশ্বৰে তোমালোকক সেই মানুহৰ সন্মুখত অনুগ্ৰহ দিয়ক আৰু তোমালোকৰ সেই এজন ভাইক আৰু বিন্যামীনক পঠিয়াই দিয়ক। মই তো যেনেকৈ সন্তানহীন হৈছোঁ, সন্তানহীন হৈছোঁ। মানুহবোৰে এই উপহাৰবোৰ আৰু দুগুণ ৰূপ লৈ তেওঁলোকৰ হাতত ল'লে আৰু বিন্যামীনকো লৈ উঠি মিচৰলৈ নামি গ'ল, আৰু যোচেফৰ সন্মুখত থিয় হ'ল। যোচেফে তেওঁলোকক দেখিলে, আৰু তেওঁৰ একে মাতৃৰ ভাতৃ বিন্যামীনক দেখিলে, আৰু তেওঁৰ ঘৰৰ ওপৰত থকা জনক ক'লে, মানুহবোৰক ঘৰৰ ভিতৰলৈ আনা, আৰু বলি বধ কৰা, আৰু প্ৰস্তুত কৰা, কাৰণ মানুহবোৰে মোৰ সৈতে

দুপৰীয়া পিঠা খাব। সেই মানুহজনে যোচেফে কোৱাৰ দৰে কৰিলে, আৰু মানুহবোৰক যোচেফৰ ঘৰলৈ আনিলে। দেখি পুৰুষসকলে যে তেওঁলোকক যোচেফৰ ঘৰলৈ অনা হৈছিল, তেওঁলোকে ক'লে, আমাৰ বস্তাবোৰত প্ৰথমতে ঘূৰাই দিয়া ৰূপৰ বাবে আমাক অনা হৈছে, আমাক মিছা অভিযোগ কৰিবলৈ আৰু আমাক আক্ৰমণ কৰিবলৈ, আমাক দাস হিচাপে ল'বলৈ, আৰু আমাৰ গাধবোৰ ল'বলৈ। যোচেফৰ ঘৰৰ ওপৰত থকা মানুহজনৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁলোকে ঘৰৰ দুৱাৰমুখত তেওঁক কথা ক'লে, কৈছিল, আমি বিনয় কৰোঁ, প্ৰভু; আৰম্ভণিত আমি তললৈ গৈছিলো খাদ্য কিনিবলৈ। কিন্তু এনে হ'ল যে যেতিয়া আমি বিশ্ৰাম কৰিবলৈ আহিলো, আৰু আমি আমাৰ বস্তাবোৰ খুলিলো, আৰু প্ৰত্যেকৰ ৰূপ তাৰ বস্তাৰ ভিতৰত আছিল, আমাৰ ৰূপ সম্পূৰ্ণ ওজনত আমি এতিয়া আমাৰ হাতত ঘূৰাই আনিছো। আৰু আমি নিজৰ লগত আন ৰূপ আনিছিলোঁ খাদ্য কিনিবলৈ, আমি নাজানো কোনে আমাৰ বস্তাবোৰৰ ভিতৰত সেই ৰূপ পেলাইছিল। তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, তোমালোকৰ প্ৰতি কৃপাময়, ভয় নকৰিবা, তোমালোকৰ ঈশ্বৰ আৰু তোমালোকৰ পিতৃসকলৰ ঈশ্বৰে তোমালোকক তোমালোকৰ মোনাবোৰত ধনভাণ্ডাৰ দিলে, আৰু তোমালোকৰ ৰূপ মই পাইছোঁ। আৰু তেওঁ চিমিয়োনক তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ উলিয়াই আনিলে। আৰু তেওঁ তেওঁলোকৰ ভৰি ধুবলৈ পানী আনিলে, আৰু তেওঁলোকৰ গাধবোৰক ঘাঁহ দিলে। তেওঁলোকে উপহাৰবোৰ প্ৰস্তুত কৰিলে যেতিয়ালৈকে যোচেফ দুপৰীয়া আহিব, কাৰণ তেওঁলোকে শুনিছিল যে তেওঁ তাত আহাৰ খাব। কিন্তু যোচেফ ঘৰৰ ভিতৰলৈ প্ৰৱেশ কৰিলে, আৰু তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ হাতত থকা উপহাৰবোৰ ঘৰৰ ভিতৰলৈ তেওঁক আগবঢ়াই দিলে, আৰু মাটিত মুখ লগাই তেওঁক প্ৰণিপাত কৰিলে। তেওঁ তেওঁলোকক সুধিলে, তোমালোক কেনে আছা? আৰু তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, তোমালোকৰ পিতৃ, সেই বৃদ্ধ মানুহজন যাৰ বিষয়ে তোমালোকে কৈছিলা, তেওঁ সুস্থ আছে নেকি? তেওঁ এতিয়াও জীয়াই আছে নেকি? তেওঁলোকে ক'লে, তোমাৰ পুত্ৰ আমাৰ পিতা সুস্থ আছে, তেওঁ এতিয়াও জীয়াই আছে। আৰু তেওঁ ক'লে, সেই মানুহজন ঈশ্বৰৰ দ্বাৰা আশীৰ্বাদিত; আৰু মূৰ দোঁৱাই তেওঁলোকে তেওঁক প্ৰণাম কৰিলে। যোচেফে তেওঁৰ চকুৰে

ওপৰলৈ চাই বিন্যামীনক দেখিলে, তেওঁৰ ভাতৃক, একে মাতৃৰ পৰা জন্ম হোৱা, আৰু ক'লে, এইজন তোমালোকৰ সৰু ভাতৃ নেকি, যাক তোমালোকে মোৰ ওচৰলৈ আনিবলৈ কৈছিলা? আৰু তেওঁ ক'লে, ঈশ্বৰে তোমাক দয়া কৰক, সন্তান। যোচেফ বিচলিত হ'ল, কিয়নো তেওঁৰ অন্তৰখন ভায়েকৰ প্ৰতি আলোড়িত হৈছিল, আৰু তেওঁ কান্দিবলৈ বিচাৰিছিল। তেওঁ কোঠালিত সোমাই তাত কান্দিলে। আৰু মুখ ধুই বাহিৰলৈ গৈ তেওঁ নিজকে সংযত কৰিলে আৰু ক'লে, পিঠা পৰিবেশন কৰা। আৰু তেওঁলোকে তেওঁৰ বাবে অকলে ৰাখিলে, আৰু তেওঁলোকৰ বাবে পৃথকে, আৰু মিচৰীয়াসকলৰ বাবে যিসকলে তেওঁৰ লগত ভোজন কৰিছিল পৃথকে, কিয়নো মিচৰীয়াসকলে ইব্ৰীসকলৰ লগত পিঠা খাব নোৱাৰিছিল, কাৰণ ই মিচৰীয়াসকলৰ বাবে ঘৃণনীয়। তেওঁলোকে তেওঁৰ সন্মুখত বহিল, প্ৰথমজাতজন নিজৰ বিশেষাধিকাৰ অনুসৰি, আৰু কনিষ্ঠজন নিজৰ যৌৱন অনুসৰি, আৰু মানুহসকল প্ৰতিজনে নিজৰ ভাতৃৰ ফালে আচৰিত হ'ল। তেওঁলোকে তেওঁৰ পৰা নিজৰ বাবে অংশ তুলি ল'লে, কিন্তু বিন্যামীনৰ অংশ সকলোৰে অংশতকৈ পাঁচগুণ বেছি আছিল, আৰু তেওঁলোকে তেওঁৰ সৈতে পান কৰি আনন্দিত হ'ল।

44

আৰু যোচেফে তেওঁৰ ঘৰৰ ওপৰত থকা জনক আদেশ দি ক'লে, মানুহবোৰৰ বস্তাবোৰ খাদ্যৰে ভৰাই দিয়া, যিমান তেওঁলোকে তুলিব পাৰে, আৰু প্ৰতিজনৰ ৰূপ তেওঁলোকৰ বস্তাৰ মুখত ৰাখি দিয়া। আৰু মোৰ ৰূপৰ পিয়লা কনিষ্ঠজনৰ মোনাৰ ভিতৰত পেলাই দিয়া, আৰু তেওঁৰ শস্যৰ মূল্যও। কিন্তু যোচেফৰ বাক্য অনুসাৰে হ'ল, যেনেকৈ তেওঁ ক'লে। পুৱা পুহ গ'ল, আৰু মানুহবোৰক তেওঁলোকৰ গাধবোৰৰ সৈতে পঠিয়াই দিয়া হ'ল। তেওঁলোক চহৰৰ পৰা ওলাই যোৱাৰ পাছত বেছি দূৰ যোৱা নাছিল, আৰু যোচেফে তেওঁৰ ঘৰৰ ওপৰত থকা জনক ক'লে, উঠি মানুহবোৰৰ পাছত খেদি যোৱা, আৰু তেওঁলোকক

ধৰিবা, আৰু তেওঁলোকক ক'বা কিয় যে তোমালোকে ভালৰ সলনি দুষ্ট পৰিশোধ কৰিলা? কিয় তোমালোকে মোৰ ৰূপৰ কাপটো চুৰি কৰিলা? এইটো নহয় নেকি, যাৰ পৰা মোৰ প্ৰভুৱে পান কৰে? কিন্তু তেওঁ নিজে ভৱিষ্যদ্বাণীৰ দ্বাৰা তেওঁৰ ভিতৰত ভৱিষ্যদ্বাণী অনুশীলন কৰে। তোমালোকে যি কৰিছা সেই দুষ্ট কামবোৰ সম্পূৰ্ণ কৰিছা। তেওঁলোকক পাই, তেওঁ তেওঁলোকক এই কথাবোৰ অনুসৰি ক'লে। কিন্তু তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, প্ৰভুৱে কিয় এই কথাবোৰ কয়? তোমাৰ সন্তানসকলে এই কথা অনুসৰি কৰা নহওক। যদি আমি আমাৰ মোনাবোৰত পোৱা ৰূপ তোমাৰ ওচৰলৈ কনান দেশৰ পৰা ঘূৰাই আনিছিলোঁ, তেন্তে আমি তোমাৰ প্ৰভুৰ ঘৰৰ পৰা ৰূপ বা সোণ কেনেকৈ চুৰ কৰিম? তোমাৰ সন্তানসকলৰ মাজত যাৰ ওচৰত তুমি কাপটো বিচাৰি পাবা, তেওঁ মৰক; আৰু আমিও আমাৰ প্ৰভুৰ দাস হ'ম। তেওঁ ক'লে, আৰু এতিয়া, তোমালোকে যেনেকৈ কোৱা, তেনেকৈয়ে হ'ব; যাৰ ওচৰত পিয়লাটো পোৱা যাব, তেওঁ মোৰ সন্তান হ'ব আৰু তোমালোক নিৰ্দোষী হ'বা। আৰু সিহঁতে খৰধৰ কৰিলে আৰু প্ৰতিজনে নিজৰ বস্তা মাটিৰ ওপৰত নমাই আনিলে, আৰু প্ৰতিজনে নিজৰ বস্তা খুলিলে। তেওঁ জ্যেষ্ঠজনৰ পৰা আৰম্ভ কৰি বিচাৰিলে, যেতিয়ালৈকে কনিষ্ঠজনৰ ওচৰলৈ নাহিল। আৰু তেওঁ বিন্যামীনৰ মোনাত কাপটো পালে। আৰু তেওঁলোকে নিজৰ কাপোৰবোৰ ফালিলে, আৰু প্ৰতিজনে নিজৰ বস্তা নিজৰ গাধৰ ওপৰত ৰাখিলে, আৰু নগৰলৈ ঘূৰি আহিল। যিহূদা আৰু তেওঁৰ ভাতৃসকল যোচেফৰ ওচৰলৈ প্ৰৱেশ কৰিলে, তেওঁ তেতিয়াও তাত আছিল, আৰু তেওঁলোকে তেওঁৰ সন্মুখত মাটিত পৰিল। যোচেফে তেওঁলোকক ক'লে, তোমালোকে এই কাম কি কৰিলা? তোমালোকে নাজানা নেকি যে ভৱিষ্যৎবাণীৰ দ্বাৰা ভৱিষ্যৎবাণী কৰে মানুহজনে, মোৰ দৰে? যিহূদাই ক'লে, আমি প্ৰভুক কি উত্তৰ দিম, বা আমি কি ক'ম, বা আমি কেনেকৈ নিৰ্দোষ প্ৰমাণিত হ'ম? ঈশ্বৰে কিন্তু তোমাৰ সন্তানসকলৰ অন্যায় বিচাৰি পালে; চোৱা, আমি আমাৰ প্ৰভুৰ দাস, আমি আৰু যাৰ ওচৰত পিয়লাটো পোৱা গ'ল। যোচেফে ক'লে, মোৰ বাবে এই কথা কৰা নহওক; যি মানুহৰ ওচৰত পিয়লা পোৱা গৈছিল, তেওঁ মোৰ দাস হ'ব; কিন্তু তোমালোকে সুৰক্ষাৰে তোমালোকৰ পিতৃৰ ওচৰলৈ উঠি যোৱা।

যিহূদাই তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, মই বিনয় কৰোঁ, প্ৰভু; আপোনাৰ দাসে আপোনাৰ সন্মুখত এটা কথা ক'বলৈ দিয়ক, আৰু আপোনাৰ দাসৰ ওপৰত খং নকৰিব, কাৰণ আপুনি ফৰৌণৰ সমান। প্ৰভু, আপনি আপনার সন্তানসকলক সুধিছিল, কৈছিল, তোমালোকৰ পিতা বা ভাই আছে নেকি। আৰু আমি প্ৰভুক কৈছিলোঁ, আমাৰ এজন বৃদ্ধ পিতা আছে, আৰু তেওঁৰ বৃদ্ধ বয়সৰ এটা সৰু সন্তান আছে, আৰু তাৰ ভাই মৰিছিল, আৰু সি অকলেই তাৰ মাতৃৰ বাবে বাকী ৰৈছিল, আৰু পিতাই তাক প্ৰেম কৰিছিল। আপুনি আপোনাৰ দাসবোৰক কৈছিল, তাক মোৰ ওচৰলৈ লৈ আনা, আৰু মই তাৰ যত্ন ল'ম। আৰু আমি প্ৰভুক কৈছিলোঁ, শিশুটোৱে তাৰ পিতাক এৰি যাব নোৱাৰিব; কিন্তু যদি সি পিতাক এৰি যায়, সি মৰিব। তুমি কিন্তু তোমাৰ সন্তানসকলক কৈছিলা, যদি তোমালোকৰ সৰু ভায়েক তোমালোকৰ লগত নাহে, তোমালোকে মোৰ মুখ চাবলৈ আৰু নাপাবা। আৰু যেতিয়া আমি তোমাৰ সন্তান আমাৰ পিতৃৰ ওচৰলৈ গৈছিলোঁ, আমি তেওঁক আমাৰ প্ৰভুৰ কথাবোৰ জনাইছিলোঁ। আমাৰ পিতৃয়ে কৈছিল, পুনৰ যোৱা আৰু আমাৰ বাবে অলপ খাদ্য কিনি আনা। আমি কিন্তু কৈছিলোঁ, আমি নামিব নোৱাৰিম, কিন্তু যদি আমাৰ সৰু ভাতৃ আমাৰ সৈতে নামে, তেন্তে আমি নামিম, কিয়নো আমি সেই মানুহৰ মুখ দেখিব নোৱাৰিম, যেতিয়া আমাৰ সৰু ভাতৃ আমাৰ সৈতে নাথাকে। তোমাৰ সন্তানে আমাৰ পিতাই আমাক ক'লে, তোমালোকে জানা যে মোৰ পত্নীয়ে মোক দুজন জন্ম দিলে, আৰু এজন মোৰ পৰা ওলাই গ'ল; আৰু তোমালোকে ক'লা যে তেওঁ বনৰীয়া জন্তুৱে খোৱা হ'ল, আৰু মই তেওঁক এতিয়ালৈকে দেখা নাই। যদি তাহলে তোমালোকে মোৰ মুখৰ পৰা এইজনকো লৈ যোৱা, আৰু পথত তাৰ কিবা দুৰ্বলতা ঘটে, তেন্তে তোমালোকে মোৰ বৃদ্ধ বয়স দুখৰ সৈতে পাতাললৈ নমাই আনিবা। এতিয়া গতিকে যদি মই তোমাৰ সন্তানৰ ওচৰলৈ যাওঁ, যি আমাৰ পিতৃ, আৰু শিশুটো আমাৰ লগত নাথাকে, আৰু তেওঁৰ আত্মা এই শিশুটোৰ আত্মাৰ পৰা ওলমি আছে, আৰু যেতিয়া তেওঁ দেখিব যে শিশুটো আমাৰ লগত নাই, তেতিয়া তেওঁ মৰিব, আৰু তোমাৰ সন্তানসকলে তোমাৰ সন্তানৰ বৃদ্ধ বয়স, যি আমাৰ পিতৃ, দুখৰ সৈতে পাতাললৈ নমাই আনিব। কাৰণ তোমাৰ পুত্ৰই পিতৃৰ পৰা শিশুটোক গ্ৰহণ কৰিছে, কৈছে,

যদি মই তাক তোমাৰ ওচৰলৈ নানো, আৰু তাক তোমাৰ সন্মুখত থিয় নকৰাও, মই পিতৃৰ বিৰুদ্ধে পাপী হৈ থাকিম সকলো দিন। এতিয়া সেয়েহে মই তোমাৰ ওচৰত ল'ৰাটোৰ সলনি পুত্ৰ হৈ থাকিম, প্ৰভুৰ দাস; কিন্তু ল'ৰাটো তাৰ ভাইসকলৰ সৈতে ওপৰলৈ যাওক। কিয়নো মই কেনেকৈ পিতৃৰ ওচৰলৈ যাম, যেতিয়া শিশুটো আমাৰ লগত নাই? যাতে মই সেই বেয়াবোৰ নেদেখোঁ, যিবোৰে মোৰ পিতাক বিচাৰি পাব।

45

আৰু যোচেফে তেওঁৰ ওচৰত থিয় হৈ থকা সকলোকে সহ্য কৰিব নোৱাৰিলে, কিন্তু ক'লে, সকলোকে মোৰ ওচৰৰ পৰা পঠিয়াই দিয়া, আৰু যোচেফৰ ওচৰত কোনো থিয় হৈ নাছিল, যেতিয়া তেওঁ তেওঁৰ ভাতৃসকলৰ ওচৰত নিজকে চিনাকি কৰাইছিল। আৰু তেওঁ কান্দোনৰ সৈতে উচ্চস্বৰে কান্দিলে, আৰু সকলো মিচৰীয়াসকলে শুনিলে, আৰু ফাৰাওৰ ঘৰলৈকে সেই শব্দ গ'ল। যোচেফে তেওঁৰ ভায়েকসকলক ক'লে, মই যোচেফ; মোৰ পিতা এতিয়াও জীয়াই আছে নেকি? আৰু ভাতৃসকলে তেওঁক উত্তৰ দিব পৰা নাছিল; কিয়নো তেওঁলোক বিচলিত হৈছিল। যোচেফে তেওঁৰ ভায়েকসকলক ক'লে, মোৰ ওচৰলৈ আহা, আৰু তেওঁলোক আহিল, আৰু তেওঁ ক'লে, মই যোচেফ, তোমালোকৰ ভায়েক, যাক তোমালোকে মিচৰলৈ বিক্ৰী কৰিছিলা। এতিয়া সেয়েহে দুখিত নহ'বা, আৰু তোমালোকৰ ওচৰত কঠিন যেন নালাগক যে তোমালোকে মোক ইয়ালৈ বিক্ৰী কৰিলা, কিয়নো ঈশ্বৰে তোমালোকৰ আগত জীৱনৰ বাবে মোক পঠিয়াইছিল। এইটো কাৰণ দ্বিতীয় বছৰ দুৰ্ভিক্ষ ভূমিৰ ওপৰত, আৰু এতিয়াও বাকী পাঁচ বছৰ আছে, যাৰ ভিতৰত হাল বোৱা নহ'ব, আৰু শস্য চপোৱাও নহ'ব। কাৰণ ঈশ্বৰে মোক তোমালোকৰ আগত পঠিয়াইছে, তোমালোকৰ অৱশিষ্ট ভূমিৰ ওপৰত ৰাখিবলৈ, আৰু তোমালোকৰ মহান সংৰক্ষণ পালন কৰিবলৈ। এতিয়া সেয়েহে তোমালোকে মোক ইয়ালৈ পঠিওৱা নাই, কিন্তু ঈশ্ব খৰকৈ যোৱা, সেয়েহে

তোমালোকে মোৰ দেউতাৰ ওচৰলৈ ওপৰলৈ যোৱা, আৰু তেওঁক কোৱা, তোমাৰ পুত্ৰ যোচেফে এই কথা কৈছে: ঈশ্বৰে মোক গোটেই মিচৰ দেশৰ প্ৰভু কৰিলে; সেয়েহে মোৰ ওচৰলৈ নামি আহা, আৰু নাথাকিবা; আৰু তুমি আৰবীয়াৰ গোচেন দেশত বাস কৰিবা; আৰু তুমি মোৰ ওচৰত থাকিবা তুমি, আৰু তোমাৰ পুত্ৰসকল, আৰু তোমাৰ পুত্ৰসকলৰ পুত্ৰসকল, তোমাৰ মেৰ-ছাগবোৰ, আৰু তোমাৰ গৰুবোৰ, আৰু তোমাৰ যিমান আছে। আৰু মই তোমাক তাত পুষ্টি কৰিম, কিয়নো এতিয়াও পাঁচ বছৰ দুৰ্ভিক্ষ আছে, যাতে তুমি, তোমাৰ পুত্ৰসকল আৰু তোমাৰ সকলো সম্পত্তি ধ্বংস নহয়। চোৱা, তোমালোকৰ চকুৱে দেখিছে, আৰু মোৰ ভাই বিন্যামীনৰ চকুৱেও দেখিছে যে মোৰ মুখেই তোমালোকৰ লগত কথা কৈছে। গতিকে মোৰ দেউতাক খবৰ দিয়া মিচৰত মোৰ সকলো গৌৰৱৰ বিষয়ে, আৰু তোমালোকে যিমান দেখিলা, আৰু শীঘ্ৰে মোৰ দেউতাকক ইয়ালৈ লৈ আনা। আৰু তেওঁৰ ভাতৃ বেঞ্জামিনৰ ডিঙিত পৰি তেওঁ তেওঁৰ ওপৰত কান্দিলে, আৰু বেঞ্জামিনেও তেওঁৰ ডিঙিত কান্দিলে। আৰু তেওঁৰ সকলো ভাইসকলক চুমা খাই তেওঁ তেওঁলোকৰ ওপৰত কান্দিলে, আৰু তাৰ পিছত তেওঁৰ ভাইসকলে তেওঁৰ লগত কথা পাতিলে। আৰু ফাৰাওৰ ঘৰত সেই কথা বিয়পি গ'ল, কোৱা হ'ল, যোচেফৰ ভাতৃসকল আহিছে। ফাৰাও আৰু তেওঁৰ সেৱকসকল আনন্দিত হ'ল। ফাৰাওৱে যোচেফক কৈছিল, তোমাৰ ভাতৃসকলক কোৱা, এই কৰা, তোমালোকৰ বস্তাবোৰ পূৰ কৰা, আৰু কনান দেশলৈ যোৱা। আৰু তোমালোকৰ পিতৃক আৰু তোমালোকৰ সম্পত্তিবোৰ লৈ মোৰ ওচৰলৈ আহা, আৰু মই তোমালোকক মিচৰৰ সকলো ভাল বস্তু দিম, আৰু তোমালোকে ভূমিৰ মজ্জা খাবা। তুমি কিন্তু এইবোৰ আদেশ দিয়া: তেওঁলোকে তোমালোকৰ শিশুসকলৰ বাবে আৰু তোমালোকৰ মহিলাসকলৰ বাবে মিচৰ দেশৰ পৰা গাড়ীবোৰ লওক, আৰু তোমালোকৰ পিতৃক লৈ আহা। আৰু তোমালোকৰ সা-সম্পত্তিৰ প্ৰতি মোহ নকৰিবা, কিয়নো মিচৰৰ সকলো উত্তম বস্তু তোমালোকৰ হ'ব। ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে এইদৰে কৰিলে আৰু যোচেফে তেওঁলোকক ফাৰাও ৰজাৰ দ্বাৰা কোৱা কথা অনুসৰি গাড়ীবোৰ দিলে আৰু তেওঁলোকক বাটৰ বাবে খোৱা বস্তু দিলে আৰু সকলোকে দুটা দুটা কাপোৰ দিলে কিন্তু

বিন্যামীনক তিনিশ সোণৰ মুদ্রা আৰু পাঁচটা সলনি কাপোৰ দিলে। আৰু তেওঁৰ পিতৃক সেইদৰে পঠিয়ালে, আৰু দশটা গাধ, যিবোৰে মিচৰৰ সকলো ভাল বস্তু বহন কৰি আছিল, আৰু দশটা খচ্চৰ, যিবোৰে তেওঁৰ পিতৃৰ বাবে বাটৰ কাৰণে পিঠা বহন কৰি আছিল। তেওঁ তেওঁৰ ভাতৃসকলক পঠিয়াই দিলে, আৰু তেওঁলোক গ'ল, আৰু তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, পথত খং নকৰিবা। আৰু তেওঁলোকে মিচৰৰ পৰা উঠি গ'ল আৰু তেওঁলোকৰ পিতৃ যাকোবৰ ওচৰলৈ কনান দেশলৈ আহিল। আৰু তেওঁলোকে তেওঁক জনালে কৈ যে তোমাৰ পুত্ৰ যোচেফ জীয়াই আছে, আৰু তেওঁ সমগ্ৰ মিচৰ দেশ শাসন কৰে, আৰু যাকোবৰ মন বিস্মিত হ'ল, কিয়নো তেওঁ তেওঁলোকক বিশ্বাস কৰা নাছিল। তেওঁলোকে তেওঁক যোচেফে কোৱা সকলো কথা ক'লে, যিমান তেওঁ তেওঁলোকক কৈছিল। যোচেফে তেওঁক তুলি নিবলৈ পঠিওৱা গাড়ীবোৰ দেখি তেওঁলোকৰ পিতৃ যাকোবৰ আত্মা পুনৰ জীৱিত হ'ল। ইজৰায়েলে ক'লে, মোৰ বাবে মহান কথা, যদি মোৰ পুত্ৰ যোচেফ এতিয়াও জীয়াই আছে। মই মৰাৰ আগতে গৈ তাক দেখিম।

46

ইজৰায়েলে প্ৰস্থান কৰি নিজে আৰু তেওঁৰ সকলো লৈ শপতৰ কুঁৱাত আহিল, আৰু তেওঁৰ পিতৃ ইচহাকৰ ঈশ্বৰক বলিদান কৰিলে। ঈশ্বৰে ৰাতিৰ দৰ্শনত ইজৰাইলক কৈছিল, যাকোব, যাকোব, আৰু তেওঁ কৈছিল, কি আছে? কিন্তু তেওঁ তাক কয়, মই তোমাৰ পিতৃসকলৰ ঈশ্বৰ, মিচৰলৈ নামি যোৱাৰ ভয় নকৰিবা, কিয়নো তাত মই তোমাক এক মহান জাতি কৰিম। আৰু মই তোমাৰ সৈতে মিচৰলৈ নামি যাম, আৰু মই তোমাক শেষলৈ ওপৰলৈ আনিম, আৰু যোচেফে তোমাৰ চকুৰ ওপৰত হাত ৰাখিব। যাকোব শপতৰ কুঁৱাৰ পৰা উঠিল, আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে তেওঁলোকৰ পিতৃক, মাল-সম্পদ আৰু তেওঁলোকৰ মহিলাসকলক যোচেফে তেওঁক তুলি নিবলৈ পঠিওৱা গাড়ীবোৰত তুলি ল'লে। আৰু

তেওঁলোকৰ সম্পত্তি লৈ, আৰু কনান দেশৰ পৰা তেওঁলোকে অৰ্জন কৰা সকলো সম্পত্তি লৈ, যাকোব আৰু তেওঁৰ সৈতে তেওঁৰ সকলো বংশই মিচৰলৈ প্ৰবেশ কৰিলে। পুত্ৰসকল, আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলৰ পুত্ৰসকল তেওঁৰ সৈতে; জীয়েকসকল, আৰু তেওঁৰ জীয়েকসকলৰ জীয়েকসকল; আৰু তেওঁৰ সকলো বংশ তেওঁ মিচৰলৈ লৈ গ'ল। এইবোৰ হ'ল ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ নাম যিসকলে তেওঁলোকৰ পিতৃ যাকোবৰ সৈতে মিচৰলৈ প্ৰবেশ কৰিছিল। যাকোব আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকল: যাকোবৰ প্ৰথমজাত, ৰূবেণ। ৰূবেণৰ পুত্ৰসকল আছিল ইনোক, ফাল্লু, আচৰোণ আৰু খাৰ্মী। চিমিয়োনৰ পুত্ৰসকল হ'ল যিমুৱেল, যামীন, এহুদ, যাখীন, চোহৰ আৰু কনানীয়া মহিলাৰ পুত্ৰ চৌল। লেবীৰ পুত্ৰসকল গেৰ্চোন, কাথ আৰু মৰাৰী। যিহূদাৰ পুত্ৰসকল হ'ল এৰ, ওনান, চেলোম, ফাৰেচ আৰু জেৰা, কিন্তু এৰ আৰু ওনান কনান দেশত মৃত্যু হ'ল, আৰু ফাৰেচৰ পুত্ৰসকল হ'ল হিষ্ৰোণ আৰু যিমূৱেল। ইচাখৰৰ পুত্ৰসকল হ'ল থ'লা, ফুৱা, হাচুম আৰু চিম্ৰোন। জেবুলুনৰ পুত্ৰসকল চেৰেদ, আল্লোন আৰু আখোৱেল। এইসকল লেয়াৰ পুত্ৰ, যাক তেওঁ চিৰিয়াৰ মেছোপটেমিয়াত যাকোবৰ বাবে জন্ম দিছিল, আৰু তেওঁৰ কন্যা দীনা, সকলো প্ৰাণ, পুত্ৰ আৰু কন্যা, তেত্ৰিশ জন। গাদৰ পুত্ৰসকল হ'ল চাফোন, আংগিচ, চান্নিচ, থাচোবান, আহেদেইচ, আৰোহেদেইচ আৰু আৰেহেলেইচ। আচেৰৰ পুত্ৰসকল, ইমনা, ইচ্ছুৱা, আৰু ইয়ুল, আৰু বৰিয়া, আৰু চাৰা তেওঁলোকৰ ভনী। বৰিয়াৰ পুত্ৰসকল আছিল খোবৰ আৰু মেলখিয়েল। এইসকল জিল্পাৰ পুত্ৰ, যাক লাবনে তাৰ কন্যা লেয়াক দিছিল, আৰু তেওঁ যাকোবলৈ এই ষোল্লজনক জন্ম দিছিল। যাকোবৰ পত্নী ৰাহেলৰ পুত্ৰসকল আছিল যোচেফ আৰু বিন্যামীন। হ'ল যোচেফৰ পুত্ৰসকল মিচৰ দেশত, যাক তেওঁৰ বাবে জন্ম দিছিল আচেনৎ, হেলিঅ'পলিচৰ পুৰোহিত পটিফেৰাৰ কন্যাই, মনচি আৰু ইফ্ৰয়িম। হ'ল মনচিৰ পুত্ৰসকল, যাক তেওঁৰ বাবে জন্ম দিছিল চিৰীয়া উপপত্নীয়ে, মাখীৰ। মাখীৰে জন্ম দিলে গিলিয়দক। মনচিৰ ভাতৃ ইফ্ৰয়িমৰ পুত্ৰসকল চুথেলহ আৰু তাহম। চুথেলহৰ পুত্ৰসকল ইদোম। বিন্যামীনৰ পুত্ৰসকল, বালা আৰু বখোৰ, আৰু আচবেল। বালাৰ পুত্ৰসকল হ'ল গেৰা, আৰু নোৰেমান, আৰু আঙ্কিছ, আৰু ৰোছ, আৰু মামফিম; আৰু গেৰাই আৰাদক

জন্ম দিলে। এইসকল ৰাহেলৰ পুত্ৰ, যাক তেওঁ জেকবলৈ জন্ম দিছিল, সকলো আত্মা ওঠৰজন। দানৰ পুত্ৰ আচম। আৰু নেফথালিৰ পুত্ৰসকল আচিয়েল, গুনি, ইচ্চাৰ আৰু চল্লেম। এইসকল বিলহাৰ পুত্ৰ, যাক লাবনে তেওঁৰ কন্যা ৰাহেলক দিছিল, যি যাকোবৰ বাবে এইসকলক জন্ম দিছিল, সকলো প্ৰাণ সাতজন। যাকোবৰ সৈতে মিচৰলৈ প্ৰৱেশ কৰা সকলো আত্মা, তেওঁৰ কঁকালৰ পৰা ওলোৱা সকল, যাকোবৰ পুত্ৰসকলৰ পত্নীসকলক বাদ দি, সকলো আত্মা, ছয়ষষ্ঠি; আৰু যোচেফৰ পুত্ৰসকল যিসকল তেওঁৰ বাবে মিচৰ দেশত জন্ম হৈছিল, আত্মা ন। যাকোবৰ ঘৰৰ সকলো আত্মা, যিসকলে যাকোবৰ সৈতে মিচৰলৈ প্ৰবেশ কৰিছিল, পঁচাত্তৰজন আত্মা আছিল। তেওঁ যিহূদাক তেওঁৰ আগে আগে যোচেফৰ ওচৰলৈ পঠিয়ালে, বীৰসকলৰ নগৰত তেওঁক লগ ধৰিবলৈ, ৰামেচেচ দেশলৈ। যোচেফে তেওঁৰ ৰথবোৰ যোগ দি, তেওঁৰ পিতৃ ইস্ৰায়েলক সাক্ষাৎ কৰিবলৈ বীৰসকলৰ নগৰলৈ গ'ল, আৰু তেওঁক দেখা পাই তেওঁৰ ডিঙিত পৰিল, আৰু মহা কান্দোনেৰে কান্দিলে। আৰু ইজৰায়েলে যোচেফক ক'লে, এতিয়া মই মৰিম, যিহেতু মই তোমাৰ মুখ দেখিছোঁ, কিয়নো তুমি এতিয়াও জীয়াই আছা। যোচেফে তাৰ ভাতৃসকলক কৈছিল, মই উঠি গৈ ফৰৌণক ঘোষণা কৰিম, আৰু তাক কম, মোৰ ভাতৃসকল আৰু মোৰ পিতৃৰ ঘৰৰ লোকসকল, যিসকল কনান দেশত আছিল, মোৰ ওচৰলৈ আহিছে। কিন্তু পুৰুষসকল মেৰ-ছাগ ৰখীয়া, কাৰণ তেওঁলোক পশুপালক আছিল, আৰু তেওঁলোকে নিজৰ পশুধন, গৰু আৰু নিজৰ সকলো বস্তু লৈ আনিছে। যদি সেয়েহে ফাৰাওৱে তোমালোকক মাতে, আৰু তোমালোকক কয়, তোমালোকৰ কাম কি? তোমালোকে ক'বা, আপোনাৰ সন্তানসকল পশুপালক মানুহ আছো শৈশৱৰ পৰা এতিয়ালৈকে, আৰু আমি, আৰু আমাৰ পিতৃসকল; যাতে তোমালোকে আৰবৰ গোচন দেশত বাস কৰিব পাৰা; কিয়নো মিচৰীয়সকলৰ বাবে প্ৰতিটো মেৰ-ছাগৰ ৰখীয়া ঘৃণনীয়।

47

যোচেফে আহি ফৰৌণক জনালে আৰু ক'লে, মোৰ পিতৃ আৰু মোৰ ভাতৃসকল, আৰু তেওঁলোকৰ পশুধন আৰু গৰু, আৰু তেওঁলোকৰ সকলো বস্তু কনান দেশৰ পৰা আহিছে, আৰু চাওক, তেওঁলোক গোচেন দেশত আছে। কিন্তু তেওঁৰ ভাতৃসকলৰ মাজৰ পৰা তেওঁ পাঁচজন লোক লৈ তেওঁলোকক ফৰৌণৰ সন্মুখত উপস্থিত কৰালে। আৰু ফা�ৰাওৱে যোচেফৰ ভায়েকসকলক ক'লে, তোমালোকৰ কাম কি? তেওঁলোকে ফৰৌণক ক'লে, আপোনাৰ সেৱকসকল মেৰ-ছাগৰ ৰখীয়া, আমি আৰু আমাৰ পিতৃসকলো। তেওঁলোকে ফাৰাওক ক'লে, এই দেশত প্ৰবাস কৰিবলৈ আমি আহিছোঁ, কিয়নো আপোনাৰ দাসসকলৰ পশুধনৰ বাবে চৰণীয়া ঠাই নাই, কাৰণ কনান দেশত আকাল প্ৰবল হৈছে; এতিয়া সেয়েহে আমি গোচেন দেশত বাস কৰিম। ফাৰাওৱে যোচেফক ক'লে, তেওঁলোকক গোচেন দেশত বাস কৰিবলৈ দিয়া; আৰু যদি তুমি জানা যে তেওঁলোকৰ মাজত সক্ষম মানুহ আছে, তেওঁলোকক মোৰ পশুধনৰ শাসনকৰ্তা নিযুক্ত কৰা। যাকোবে আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলে মিচৰলৈ যোচেফৰ ওচৰলৈ আহিল; আৰু মিচৰৰ ৰজা ফৰৌণে শুনিলে। আৰু ফাৰাওৱে যোচেফক ক'লে, তোমাৰ পিতা আৰু তোমাৰ ভাইসকল তোমাৰ ওচৰলৈ আহিছে। চোৱা, মিচৰৰ ভূমি তোমাৰ সন্মুখত আছে। শ্ৰেষ্ঠ ভূমিত তোমাৰ পিতৃক আৰু তোমাৰ ভাতৃসকলক বসতি কৰোৱা। যোচেফে তেওঁৰ পিতা যাকোবক আনিলে, আৰু তেওঁক ফৰৌণৰ সন্মুখত স্থাপন কৰিলে, আৰু যাকোবে ফৰৌণক আশীৰ্বাদ কৰিলে। ফাৰাওৱে যাকোবক সুধিলে, তোমাৰ জীৱনৰ দিনবোৰৰ কিমান বছৰ? আৰু যাকোবে ফৰৌণক ক'লে, মোৰ জীৱনৰ বছৰবোৰৰ দিন, যিবোৰত মই প্ৰবাসী হৈ আছোঁ, এশ ত্ৰিশ বছৰ। মোৰ জীৱনৰ বছৰবোৰৰ দিন তাকৰ আৰু দুষ্ট হৈছে। সেইবোৰ মোৰ পিতৃসকলৰ জীৱনৰ বছৰবোৰৰ দিনলৈ উপনীত হোৱা নাই, যিবোৰ দিন তেওঁলোকে প্ৰবাসী হৈ কটাইছিল। আৰু ফাৰাওক আশীৰ্বাদ কৰি যাকোবে তেওঁৰ ওচৰৰ পৰা ওলাই গ'ল। আৰু যোচেফে তেওঁৰ পিতৃক আৰু তেওঁৰ ভাতৃসকলক বসতি কৰালে, আৰু তেওঁলোকক মিচৰ দেশৰ উত্তম ভূমিত, ৰামেচেচ দেশত অধিকাৰ দিলে, যেনেকৈ ফৰৌণে আদেশ দিছিল। আৰু জোচেফে তেওঁৰ পিতৃক, ভাতৃসকলক আৰু তেওঁৰ পিতৃৰ সকলো পৰিয়ালক প্ৰত্যেকৰ প্ৰয়োজন অনুসাৰে শস্য

জোখ কৰি দিছিল। শস্য কিন্তু সকলো ভূমিত নাছিল, কাৰণ দুৰ্ভিক্ষ অতিশয় শক্তিশালী হৈছিল, আৰু মিচৰ দেশ আৰু কনান দেশ দুৰ্ভিক্ষৰ পৰা ব্যৰ্থ হৈছিল। যোচেফে মিচৰ দেশত আৰু কনান দেশত পোৱা সকলো ৰূপ সংগ্ৰহ কৰিলে, যি শস্যৰ বাবে তেওঁলোকে কিনিছিল, আৰু তেওঁলোকক শস্য জোখ দিছিল, আৰু যোচেফে সকলো ৰূপ ফৰৌণৰ ঘৰলৈ আনিলে। আৰু মিচৰ দেশৰ পৰা আৰু কনান দেশৰ পৰা সকলো ৰূপ শেষ হ'ল। আৰু সকলো মিচৰীয়া লোক যোচেফৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, আমাক পিঠা দিয়া, আৰু আমি তোমাৰ সন্মুখত কিয় মৰিম? কিয়নো আমাৰ ধন শেষ হৈ গৈছে। যোচেফে তেওঁলোকক কৈছিল, তোমালোকৰ পশুধন আনা, আৰু মই তোমালোকক পিঠা দিম তোমালোকৰ পশুধনৰ সলনি, যদি তোমালোকৰ ৰূপ শেষ হৈ গৈছে। তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ পশুধন যোচেফৰ ওচৰলৈ আনিলে, আৰু যোচেফে তেওঁলোকক ঘোঁৰাবোৰৰ সলনিত, মেৰবোৰৰ সলনিত, গৰুবোৰৰ সলনিত আৰু গাধবোৰৰ সলনিত পিঠা দিলে, আৰু সেই বছৰত তেওঁলোকৰ সকলো পশুধনৰ সলনিত পিঠাৰে তেওঁলোকক পালন কৰিলে। সেই বছৰটো গ'ল আৰু দ্বিতীয় বছৰত তেওঁলোকে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু তেওঁক ক'লে, আমি জানো কেতিয়াবা আমাৰ প্ৰভুৰ পৰা ধ্বংস হ'ম? যদি কাৰণ আমাৰ ৰূপ শেষ হৈ গৈছে, আৰু সম্পত্তি আৰু পশুধন আপোনাৰ ওচৰলৈ প্ৰভুৰ ওচৰলৈ গৈছে, আৰু আমাৰ প্ৰভুৰ সন্মুখত আমাৰ বাবে একো অৱশিষ্ট নাই, কিন্তু কেৱল নিজৰ শৰীৰ আৰু আমাৰ ভূমি, সেয়েহে যাতে আমি আপোনাৰ সন্মুখত নমৰোঁ, আৰু ভূমি উচ্ছন্ন নহয়, আমাক আৰু আমাৰ ভূমি ৰুটিৰ সলনি ক্ৰয় কৰক, আৰু আমি আৰু আমাৰ ভূমি ফা�ৰাওৰ দাস হ'ম; বীজ দিয়ক, যাতে আমি সিঁচিব পাৰোঁ, আৰু জীয়াই থাকোঁ আৰু নমৰোঁ, আৰু ভূমি উচ্ছন্ন নহ'ব। আৰু যোচেফে মিচৰীয়সকলৰ সকলো ভূমি ফৰৌণৰ বাবে অধিগ্ৰহণ কৰিলে, কিয়নো মিচৰীয়সকলে তেওঁলোকৰ ভূমি ফৰৌণৰ ওচৰত বিক্ৰী কৰিলে, কিয়নো তেওঁলোকৰ ওপৰত দুৰ্ভিক্ষই প্ৰবল হৈছিল, আৰু ভূমি ফৰৌণৰ হ'ল। আৰু তেওঁ লোকসকলক তেওঁৰ বাবে দাস কৰিলে সন্তান হিচাপে, মিচৰৰ সীমাৰ এক প্ৰান্তৰ পৰা আনটো প্ৰান্তলৈকে, কেৱল পুৰোহিতসকলৰ ভূমি বাদ দি; যোচেফে এইখন অধিকাৰ

নকৰিলে; কিয়নো ফৰৌণে পুৰোহিতসকলক দান দিছিল, আৰু তেওঁলোকে সেই দান খাইছিল যিটো ফৰৌণে তেওঁলোকক দিছিল; এই কাৰণে তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ ভূমি বিক্ৰী নকৰিলে। যোচেফে সকলো মিচৰীয়াসকলক ক'লে, চোৱা, মই আজি তোমালোকক আৰু তোমালোকৰ মাটি ফৰৌণৰ বাবে অধিকাৰ কৰিছো। তোমালোকে নিজৰ বাবে বীজ লোৱা আৰু মাটিত সিঁচা। আৰু ইয়াৰ উৎপন্ন হ'ব, আৰু তোমালোকে পঞ্চম ভাগ ফা�ৰাওক দিবা, কিন্তু চাৰি ভাগ তোমালোকৰ বাবে হ'ব ভূমিৰ বীজৰ বাবে, আৰু তোমালোকৰ খাদ্যৰ বাবে, আৰু তোমালোকৰ ঘৰত থকা সকলোৰে বাবে। আৰু তেওঁলোকে ক'লে, তুমি আমাক ৰক্ষা কৰিছা; আমি আমাৰ প্ৰভুৰ আগত অনুগ্ৰহ পাইছো, আৰু আমি ফাৰাওৰ দাস হ'ম। আৰু যোচেফে তেওঁলোকৰ বাবে এই দিনলৈকে মিচৰ দেশত ফৰৌণক পঠিয়াই দিয়াৰ আদেশ স্থাপন কৰিলে, কেৱল পুৰোহিতসকলৰ ভূমি ব্যতীত, যি ফৰৌণৰ নাছিল। ইজৰায়েলে মিচৰ দেশৰ গোচন ভূমিত বসতি কৰিলে, আৰু তাত উত্তৰাধিকাৰ লাভ কৰিলে, আৰু তেওঁলোক বৃদ্ধি পালে আৰু অতিশয় বহুগুণিত হ'ল। যাকোবে মিচৰ দেশত সতৰ বছৰ জীয়াই আছিল, আৰু যাকোবৰ জীৱনৰ মুঠ আয়ুস এশ সাতচল্লিশ বছৰ হ'ল। ইস্ৰায়েলৰ মৃত্যুৰ দিনবোৰ ওচৰ চাপিল আৰু তেওঁ তেওঁৰ পুত্ৰ যোচেফক মাতিলে আৰু তেওঁক ক'লে, যদি মই তোমাৰ আগত অনুগ্ৰহ পাইছো, তোমাৰ হাত মোৰ কৰঙনৰ তলত ৰাখা আৰু মোৰ ওপৰত দয়া আৰু সত্যতা কৰিবা, মোক মিচৰত সমাধি নিদিবা; কিন্তু মই মোৰ পিতৃসকলৰ সৈতে শুম আৰু তুমি মোক মিচৰৰ পৰা তুলি লৈ যাবা আৰু মোক তেওঁলোকৰ সমাধিত সমাধি দিবা; আৰু তেওঁ ক'লে, মই তোমাৰ কথা অনুসৰি কৰিম। তেওঁ ক'লে, মোৰ ওচৰত শপত খাওক, আৰু তেওঁ তেওঁৰ ওচৰত শপত খালে, আৰু ইস্ৰায়েলে তেওঁৰ লাঠীৰ মূৰত প্ৰণিপাত কৰিলে।

48

এই কথাবোৰৰ পাছত এনে ঘটিল যে যোচেফক জনোৱা হ'ল, তোমাৰ পিতৃ অসুস্থ, আৰু তেওঁ নিজৰ দুই পুত্ৰ মনচি আৰু ইফ্ৰয়িমক লৈ যাকোবৰ ওচৰলৈ আহিল। যাকোবক জনোৱা হৈছিল, চোৱা, তোমাৰ পুত্ৰ যোচেফ তোমাৰ ওচৰলৈ আহিছে, আৰু ইস্ৰায়েলে শক্তি সংগ্ৰহ কৰি বিচনাত বহিল। আৰু যাকোবে যোচেফক ক'লে, মোৰ ঈশ্বৰে মোক কনান দেশৰ লুজত দেখা দিছিল, আৰু মোক আশীৰ্বাদ কৰিছিল, আৰু মোক ক'লে, চোৱা মই তোমাক বৃদ্ধি কৰিম, আৰু তোমাক বহুগুণ কৰিম, আৰু তোমাক জাতিবোৰৰ সমাৱেশলৈ কৰিম, আৰু মই তোমাক এই ভূমি দিম, আৰু তোমাৰ পাছত তোমাৰ বংশক, চিৰকালীয়া অধিকাৰলৈ। এতিয়া সেয়েহে তোমাৰ দুই পুত্ৰ, যিসকল মই তোমাৰ ওচৰলৈ মিচৰলৈ আহিবৰ আগতে মিচৰ দেশত তোমাৰ জন্ম হৈছিল, তেওঁলোক মোৰ; ইফ্ৰয়িম আৰু মনচি ৰূবেণ আৰু চিমিয়োনৰ দৰে মোৰ হ'ব। কিন্তু যিবোৰ সন্তান তুমি ইয়াৰ পাছত জন্ম দিবা, সেইবোৰ তেওঁলোকৰ ভাতৃসকলৰ নামত থাকিব, আৰু সেইসকলৰ উত্তৰাধিকাৰৰ ওপৰত মতা হ'ব। কিন্তু মই যেতিয়া চিৰিয়াৰ মেছ'পটেমিয়াৰ পৰা আহি আছিলো, তোমাৰ মাতৃ ৰাহেল কনান দেশত মৃত্যু হ'ল, মই চাব্ৰাথা অশ্বক্ষেত্ৰৰ ওচৰত উপস্থিত হৈ থাকোঁতে, ইফ্ৰাথালৈ যোৱাৰ সময়ত, আৰু মই তাইক অশ্বক্ষেত্ৰৰ পথত সমাধিস্থ কৰিলো, এইখন বেথলেহেম। কিন্তু ইজৰায়েলে যোচেফৰ পুত্ৰসকলক দেখি ক'লে, এইসকল তোমাৰ কোন? যোচেফে তেওঁৰ পিতাক ক'লে, এইসকল মোৰ পুত্ৰ, যিসকলক ঈশ্বৰে মোক ইয়াত দিছে। আৰু যাকোবে ক'লে, সিহঁতক মোৰ ওচৰলৈ আনা, যাতে মই সিহঁতক আশীৰ্বাদ দিব পাৰোঁ। ইজৰায়েলৰ চকু বৃদ্ধ বয়সৰ কাৰণে ধুন্ধল হৈ পৰিছিল, আৰু তেওঁ চাব পৰা নাছিল, আৰু তেওঁ তেওঁলোকক নিজৰ ওচৰলৈ আনিলে, আৰু তেওঁলোকক চুমা খালে, আৰু তেওঁলোকক সাৱটি ধৰিলে। আৰু ইস্ৰায়েলে যোচেফক ক'লে, চোৱা, তোমাৰ মুখ দেখাৰ পৰা মই বঞ্চিত হোৱা নাই, আৰু চোৱা, ঈশ্বৰে মোক তোমাৰ বংশও দেখুৱালে। আৰু যোচেফে তেওঁলোকক তেওঁৰ আঁঠুৰ পৰা বাহিৰলৈ লৈ গ'ল, আৰু তেওঁলোকে মাটিত মুখ দি তেওঁক প্ৰণিপাত কৰিলে। যোচেফে তেওঁৰ দুই পুত্ৰক লৈ, ইফ্ৰয়িমক তেওঁৰ সোঁফালে অৰ্থাৎ ইস্ৰায়েলৰ বাওঁফালৰ পৰা, আৰু মনচিক

তেওঁৰ বাওঁফালে অর্থাৎ ইস্ৰায়েলৰ সোঁফালৰ পৰা, তেওঁলোকক তেওঁৰ ওচৰলৈ আনিলে। ইস্ৰায়েলে সোঁ হাত মেলি দি ইফ্ৰয়িমৰ মূ�ৰত ৰাখিলে, কিন্তু এই আছিল সৰু, আৰু বাওঁ হাত মনচিৰ মূৰত ৰাখিলে, হাত ক্ৰছ কৰি। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক আশীৰ্বাদ কৰিলে, আৰু ক'লে, সেই ঈশ্বৰ, যাৰ আগত মোৰ পিতৃসকল অব্ৰাহাম আৰু ইচহাক সন্তুষ্ট আছিল, সেই ঈশ্বৰ যি মোক যৌৱনৰ পৰা আজিৰ দিনলৈকে পালন কৰি আছে, সেই বাৰ্তাবাহক যি মোক সকলো অমঙ্গলৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰি আছে, এই শিশুসকলক আশীৰ্বাদ কৰক; আৰু তেওঁলোকৰ মাজত মোৰ নাম, আৰু মোৰ পিতৃসকল অব্ৰাহাম আৰু ইচহাকৰ নাম লোৱা হ'ব; আৰু তেওঁলোক পৃথিৱীত বহুত সংখ্যালৈ বৃদ্ধি হওক। দেখি যোচেফে যে তেওঁৰ পিতাই তেওঁৰ সোঁ হাত ইফ্ৰয়িমৰ মূৰত ৰাখিলে, তেওঁলৈ গধুৰ দেখা গ'ল, আৰু যোচেফে তেওঁৰ পিতাৰ হাত ধৰিলে, ইয়াক ইফ্ৰয়িমৰ মূৰৰ পৰা আঁতৰাই মনচিৰ মূৰত ৰাখিবলৈ। যোচেফে তেওঁৰ পিতৃক কৈলে, এইদৰে নহয়, পিতৃ, কিয়নো এইজন প্ৰথমজাত, তোমাৰ সোঁহাত তেওঁৰ মূৰৰ ওপৰত ৰাখা। আৰু তেওঁ ইচ্ছুক নাছিল, কিন্তু ক'লে, জানো, সন্তান, জানো, আৰু এই লোক হ'ব, আৰু এই উন্নত কৰা হ'ব, কিন্তু তেওঁৰ সৰু ভাই তেওঁতকৈ ডাঙৰ হ'ব, আৰু তেওঁৰ বংশ জাতিসমূহৰ বহুতো হ'ব। আৰু তেওঁ সেই দিনা তেওঁলোকক আশীৰ্বাদ কৰি ক'লে, তোমালোকৰ দ্বাৰা ইস্ৰায়েলে আশীৰ্বাদিত হ'ব, এই বুলি কৈ, ঈশ্বৰে তোমাক ইফ্ৰয়িম আৰু মনচিৰ দৰে কৰক, আৰু তেওঁ ইফ্ৰয়িমক মনচিৰ আগত স্থাপন কৰিলে। ইজৰায়েলে যোচেফক কৈছিল, চোৱা, মই মৰি আছোঁ, আৰু ঈশ্বৰ তোমালোকৰ লগত থাকিব, আৰু তেওঁ তোমালোকক তোমালোকৰ পিতৃসকলৰ ভূমিলৈ ঘূৰাই আনিব। মই কিন্তু তোমাক চিখিম দিওঁ, যি তোমাৰ ভাইসকলতকৈ বিশেষ, যিখন মই ইমোৰীয়াসকলৰ হাতৰ পৰা মোৰ তৰোৱাল আৰু ধনুৰে লৈছিলোঁ।

49

যাকোবে তেওঁৰ পুত্ৰসকলক মাতিলে, আৰু তেওঁলোকক ক'লে, গোট খোৱা, যাতে মই তোমালোকক ঘোষণা কৰিব পাৰোঁ যে শেষৰ দিনবোৰত তোমালোকৰ কি ঘটিব। একত্ৰিত হোৱা আৰু মোৰ কথা শুনা, হে যাকোবৰ পুত্ৰসকল, হে ইস্ৰায়েল শুনা, তোমালোকৰ পিতৃৰ কথা শুনা। Reuben মোৰ প্ৰথমজাত, তুমি মোৰ শক্তি, আৰু মোৰ সন্তানসকলৰ আৰম্ভণি, বহন কৰিবলৈ কঠিন, আৰু কঠিন স্বেচ্ছাচাৰী। তুমি পানীৰ দৰে অহংকাৰীভাৱে কাম কৰিছা, উতলি নোযোৱা, কিয়নো তুমি তোমাৰ পিতৃৰ শয্যাত উঠিছিলা, তেতিয়া তুমি সেই বিচনা অপবিত্ৰ কৰিছিলা য'ত তুমি উঠিছিলা। চিমিয়ন আৰু লেবী ভাতৃ সিহঁতৰ অপসাৰণৰ অন্যায় সম্পূৰ্ণ কৰিলে। সিহঁতৰ পৰামৰ্শলৈ মোৰ আত্মা নাযাওক, আৰু সিহঁতৰ সংবিধানৰ ওপৰত মোৰ যকৃতে বিবাদ নকৰক; কাৰণ সিহঁতৰ ক্ৰোধত সিহঁতে মানুহবোৰক হত্যা কৰিলে, আৰু সিহঁতৰ ইচ্ছাত সিহঁতে ষাঁড়গৰুৰ কৰ্ডন কাটিলে। শাপগ্ৰস্ত তেওঁলোকৰ ক্ৰোধ, কাৰণ সেয়া স্বেচ্ছাচাৰী, আৰু তেওঁলোকৰ ক্ৰোধ, কাৰণ সেয়া কঠিন হৈছিল, মই তেওঁলোকক যাকোবৰ মাজত ভাগ কৰিম, আৰু মই তেওঁলোকক ইস্ৰায়েলৰ মাজত সিঁচৰতি কৰিম। যিহূদা, তোমাৰ ভাইসকলে তোমাক প্ৰশংসা কৰিলে, তোমাৰ হাত তোমাৰ শত্ৰুবোৰৰ পিঠিৰ ওপৰত থাকিব, তোমাৰ পিতৃৰ পুত্ৰসকলে তোমাক প্ৰণিপাত কৰিব। যিহূদা সিংহৰ পোৱালি, মোৰ পুত্ৰ, তুমি অংকুৰৰ পৰা উঠিলা, শুই পৰি তুমি সিংহৰ দৰে আৰু পোৱালিৰ দৰে শুইছিলা, কোনে তেওঁক জগাব? যিহূদাৰ পৰা শাসক নাইকিয়া নহ'ব, আৰু তেওঁৰ কঁকালৰ পৰা নেতা নহ'ব, যেতিয়ালৈকে তেওঁৰ বাবে সংৰক্ষিত বস্তুবোৰ নাহে, আৰু তেওঁ নিজে জাতিসমূহৰ প্ৰত্যাশা। তেওঁ নিজৰ পোৱালি আঙুৰ লতাত বান্ধিব, আৰু নিজৰ গাধৰ পোৱালি লতাৰ কুণ্ডলীত বান্ধিব। তেওঁ নিজৰ বস্ত্ৰ দ্ৰাক্ষাৰসত ধুব, আৰু নিজৰ আৱৰণ আঙুৰৰ তেজত ধুব। তেওঁৰ চকু দুটা মদতকৈ চিকচিকীয়া, আৰু তেওঁৰ দাঁত দুটা গাখীৰতকৈ বগা। জেবুলুনে সমুদ্ৰতীৰত বাস কৰিব আৰু তেওঁ জাহাজসমূহৰ বন্দৰৰ কাষত থাকিব, আৰু চীদোনলৈকে বিস্তৃত হ'ব। ইছাখাৰে ভাল বস্তু বিচাৰিলে, অংশবোৰৰ মাজত বিশ্ৰাম লৈ আছে। আৰু বিশ্ৰাম যে ভাল আৰু ভূমি যে উৰ্বৰ দেখি, তেওঁ পৰিশ্ৰম কৰিবলৈ নিজৰ কান্ধ আগবঢ়ালে, আৰু তেওঁ এজন কৃষক হ'ল। দানে তাৰ লোকসকলক বিচাৰ

কৰিব, ইস্ৰায়েলৰ এটা জনগোষ্ঠীৰ দৰেই। আৰু দান বাটত এটা সাপ হওক, পথত বহি থকা, ঘোৰাৰ গোৰোহা কামুৰি থকা; আৰু ঘোৰচালক পিছলৈ পৰিব, প্ৰভুৰ পৰিত্ৰাণৰ বাবে অপেক্ষা কৰি থাকি। গাদক আক্ৰমণকাৰী দলে আক্ৰমণ কৰিব, কিন্তু তেওঁ তেওঁলোকক ভৰিৰ ওচৰত আক্ৰমণ কৰিব। আশেৰৰ ৰুটি চহকীয়া, আৰু তেওঁ শাসকসকলক বিলাসিতা প্ৰদান কৰিব। নপ্তালি এটা মুক্ত কাণ্ড, যি সন্তানত সৌন্দৰ্য প্ৰদান কৰে। বৃদ্ধি পোৱা পুত্ৰ যোচেফ, মোৰ বৃদ্ধি পোৱা প্ৰিয় পুত্ৰ, মোৰ কনিষ্ঠতম পুত্ৰ, মোৰ ওচৰলৈ ঘূৰি আহা। যাৰ বিষয়ে বিবেচনা কৰি তেওঁলোকে নিন্দা কৰিছিল, আৰু তেওঁৰ বিৰুদ্ধে ধনুৰ্বিদসকলে বিদ্বেষ পোষণ কৰিছিল। আৰু তেওঁলোকৰ ধনু শক্তিৰ সৈতে ভাঙি গ'ল, আৰু তেওঁলোকৰ হাতৰ বাহুৰ স্নায়ু শিথিল হ'ল, যাকোবৰ পৰাক্ৰমীৰ হাতৰ দ্বাৰা, তাৰ পৰা ইস্ৰায়েলৰ শক্তিশালী জন, তোমাৰ পিতৃৰ ঈশ্বৰৰ পৰা। আৰু মোৰ ঈশ্বৰে তোমাক সহায় কৰিলে, আৰু তোমাক আশীৰ্বাদ কৰিলে ওপৰৰ পৰা স্বৰ্গৰ আশীৰ্বাদ, আৰু সকলো বস্তু থকা পৃথিৱীৰ আশীৰ্বাদ, স্তন আৰু গৰ্ভৰ আশীৰ্বাদৰ কাৰণে, তোমাৰ পিতৃ আৰু তোমাৰ মাতৃৰ আশীৰ্বাদ; স্থায়ী পৰ্বতবোৰৰ আশীৰ্বাদতকৈ প্ৰবল হ'ল, আৰু চিৰস্থায়ী পাহাৰবোৰৰ আশীৰ্বাদৰ ওপৰত; সেইবোৰ যোচেফৰ মূৰৰ ওপৰত হ'ব, আৰু যি ভাতৃসকলক নেতৃত্ব দিলে তেওঁৰ শিখৰৰ ওপৰত। বেঞ্জামিন লোভী নেকৰা, সকালত এতিয়াও খাব, আৰু সন্ধিয়া আহাৰ দিয়ে। এইসকলো যাকোবৰ বাৰজন পুত্ৰ, আৰু তেওঁলোকৰ পিতৃয়ে তেওঁলোকক এই কথাবোৰ ক'লে, আৰু তেওঁলোকক আশীৰ্বাদ কৰিলে, প্ৰতিজনক তেওঁৰ নিজৰ আশীৰ্বাদ অনুসৰি আশীৰ্বাদ কৰিলে। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, মই মোৰ লোকসকলৰ ওচৰলৈ যোগ দিয়া হৈছো; মোক মোৰ পিতৃসকলৰ সৈতে সেই গুহাত সমাধিস্থ কৰা, যিটো হিত্তীয় ইফ্ৰোণৰ পথাৰত আছে, সেই দুগুণা গুহাত, যিটো মম্ৰিৰ সন্মুখত আছে, কনান দেশত, যিটো গুহা অব্ৰাহামে হিত্তীয় ইফ্ৰোণৰ পৰা সমাধিস্থলৰ অধিকাৰত ক্ৰয় কৰিছিল। তাত তেওঁলোকে অব্ৰাহাম আৰু তেওঁৰ পত্নী চাৰাক সমাধিস্থ কৰিলে; তাত তেওঁলোকে ইচহাক আৰু তেওঁৰ পত্নী ৰিবেকাক সমাধিস্থ কৰিলে; তাত তেওঁলোকে লেয়াক সমাধিস্থ কৰিলে; হেতৰ সন্তানসকলৰ পৰা লোৱা পথাৰৰ আৰু তাৰ

ভিতৰত থকা গুহাৰ অধিকাৰত। আৰু যাকোবে তেওঁৰ পুত্ৰসকলক আদেশ দিয়া বন্ধ কৰিলে, আৰু তেওঁৰ ভৰি শয্যাৰ ওপৰত তুলি লৈ, তেওঁ প্ৰাণত্যাগ কৰিলে, আৰু তেওঁৰ লোকসকলৰ ওচৰলৈ যোগ দিয়া হ'ল।

50

আৰু যোচেফে তেওঁৰ পিতৃৰ মুখৰ ওপৰত পৰি তেওঁক কান্দিলে আৰু তেওঁক চুমা খালে। আৰু যোচেফে তেওঁৰ সেৱকসকলক, যিসকল সুগন্ধি দ্ৰব্য প্ৰয়োগকাৰী আছিল, তেওঁলোকক আদেশ দিলে তেওঁৰ পিতাক সুগন্ধি দ্ৰব্য প্ৰয়োগ কৰিবলৈ; আৰু সুগন্ধি দ্ৰব্য প্ৰয়োগকাৰীসকলে ইস্ৰায়েলক সুগন্ধি দ্ৰব্য প্ৰয়োগ কৰিলে। আৰু তেওঁলোকে তেওঁৰ চল্লিশ দিন সম্পূৰ্ণ কৰিলে, কিয়নো সমাধিৰ দিনবোৰ এইদৰে গণনা কৰা হয়, আৰু মিচৰে তেওঁৰ বাবে সত্তৰ দিন শোক কৰিলে। যেতিয়া শোকৰ দিনবোৰ পাৰ হৈ গ'ল, যোচেফে ফৰৌণৰ শাসকসকলৰ ওচৰত কথা ক'লে, কৈছিল, যদি মই তোমালোকৰ আগত অনুগ্ৰহ পাইছো, মোৰ বিষয়ে ফৰৌণৰ কাণত কোৱা, কৈ, মোৰ পিতাই মোক শপত খুৱাইছিল, কৈছিল, যি সমাধিত মই মোৰ নিজৰ বাবে কনান দেশত খান্দিছিলো, তাত তুমি মোক পুতিবা; এতিয়া গতিকে উঠি গৈ মই মোৰ পিতাক পুতিম, আৰু উভতি আহিম; আৰু ফৰৌণে যোচেফক ক'লে, উঠি যোৱা, তোমাৰ পিতাক পুতিবা, ঠিক যেনেকৈ তেওঁ তোমাক শপত খুৱাইছিল। আৰু যোচেফ তেওঁৰ পিতাক সমাধিস্থ কৰিবলৈ গ'ল আৰু তেওঁৰ লগত ফৰৌণৰ সকলো সেৱক আৰু তেওঁৰ ঘৰৰ পৰিচাৰকসকল আৰু মিচৰ দেশৰ সকলো পৰিচাৰক আৰু যোচেফৰ সকলো পৰিয়াল আৰু তেওঁৰ ভায়েকসকল আৰু তেওঁৰ সকলো পিতৃ-পৰিয়াল আৰু তেওঁৰ আত্মীয়সকল একেলগে গ'ল। আৰু তেওঁলোকে মেৰ-ছাগ আৰু গৰুবোৰ গোচেন দেশত এৰি থৈ গ'ল। আৰু তেওঁৰ লগত ৰথবোৰ আৰু অশ্বাৰোহীসকল একেলগে উঠি আহিল, আৰু শিবিৰটো অতি বিশাল হ'ল। আৰু তেওঁলোক

আটাদৰ মৰণা মৰা ঠাইত উপস্থিত হ'ল, যি জৰ্ডানৰ সিপাৰে আছে, আৰু তেওঁলোকে তেওঁৰ বাবে অতি মহান আৰু শক্তিশালী শোক কৰিলে, আৰু তেওঁ নিজৰ পিতৃৰ বাবে সাত দিন শোক পালন কৰিলে। আৰু কনান দেশৰ বাসিন্দাসকলে আটাদৰ খলাত শোক দেখিলে, আৰু তেওঁলোকে ক'লে, এইটো মিচৰীয়সকলৰ বাবে এটা মহান শোক; এই কাৰণে তেওঁ ইয়াৰ নাম মিচৰৰ শোক বুলি মাতিলে, যিটো যৰ্দনৰ সিপাৰে আছে। আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলে তেওঁলৈ এইদৰে কৰিলে। আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলে তেওঁক কনান দেশলৈ তুলি লৈ গ'ল আৰু তেওঁক সেই দুগুণা গুহাত পুতি থ'লে, যিটো অব্ৰাহামে হিত্তীয়া ইফ্ৰোণৰ পৰা সমাধিৰ অধিকাৰ হিচাপে মম্ৰিৰ বিপৰীতে অধিকাৰ কৰিছিল। আৰু যোচেফ মিচৰলৈ ঘূৰি আহিল, তেওঁ আৰু তেওঁৰ ভাতৃসকল, আৰু যিসকলে তেওঁৰ পিতৃক পুতিবলৈ একেলগে গৈছিল। যোচেফৰ ভাইসকলে দেখি যে তেওঁলোকৰ পিতৃ মৰিছে, তেওঁলোকে ক'লে, যোচেফে হয়তো আমাৰ বিৰুদ্ধে বেয়া মনোভাৱ ৰাখিব আৰু আমি তেওঁৰ প্ৰতি কৰা সকলো বেয়া কামৰ প্ৰতিফল আমাক দিব। আৰু যোচেফৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁলোকে ক'লে, তোমাৰ পিতাই মৃত্যুৰ আগতে শপত খুৱাইছিল, কৈছিল, এইদৰে যোচেফক কোৱা: তেওঁলোকৰ অন্যায় আৰু তেওঁলোকৰ পাপ ক্ষমা কৰা, কাৰণ তেওঁলোকে তোমাক বেয়া কাম দেখুৱাইছিল; আৰু এতিয়া তোমাৰ পিতাৰ ঈশ্বৰৰ সেৱকসকলৰ অন্যায় গ্ৰহণ কৰা; আৰু যোচেফে কান্দিলে যেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁৰ ওচৰত কথা কৈছিল। আৰু তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁলোকে ক'লে, আমি আপোনাৰ দাস। আৰু যোচেফে তেওঁলোকক ক'লে, ভয় নকৰিবা, কাৰণ মই ঈশ্বৰৰ। তোমালোকে মোৰ বিৰুদ্ধে দুষ্ট পৰিকল্পনা কৰিছিলা, কিন্তু ঈশ্বৰে মোৰ বিষয়ে মঙ্গলৰ পৰিকল্পনা কৰিছিল, যাতে আজিৰ দৰে ঘটিব পাৰে, আৰু বহু মানুহে পুষ্টি পাব পাৰে। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, ভয় নকৰিবা, মই তোমালোকক আৰু তোমালোকৰ পৰিয়ালবোৰক পালন কৰিম, আৰু তেওঁ তেওঁলোকক সান্ত্বনা দিলে আৰু তেওঁলোকৰ হৃদয়লৈ কথা ক'লে। আৰু যোচেফে মিচৰত বাস কৰিলে, তেওঁ আৰু তেওঁৰ ভাতৃসকল, আৰু তেওঁৰ পিতৃৰ সম্পূৰ্ণ পৰিয়াল, আৰু যোচেফ এশ দশ বছৰ জীয়াই আছিল। আৰু যোচেফে

ইফ্ৰয়িমৰ সন্তানসকলক তৃতীয় প্ৰজন্মলৈকে দেখিলে আৰু মনচিৰ পুত্ৰ মাখীৰৰ পুত্ৰসকল যোচেফৰ কোলাত জন্ম হ'ল। আৰু যোচেফে তাৰ ভাতৃসকলক ক'লে, মই মৰি আছোঁ, কিন্তু ঈশ্বৰে তোমালোকক পৰিদৰ্শন কৰিব, আৰু এই ভূমিৰ পৰা তোমালোকক সেই ভূমিলৈ লৈ যাব, যি ভূমি ঈশ্বৰে আমাৰ পিতৃসকল অব্ৰাহাম, ইচহাক আৰু যাকোবক শপত খাই প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল। আৰু যোচেফে ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক শপত খুৱাইছিল, কৈছিল, যি পৰিদৰ্শনত ঈশ্বৰে তোমালোকক পৰিদৰ্শন কৰিব, তেতিয়া তোমালোকে মোৰ হাড়বোৰ ইয়াৰ পৰা তোমালোকৰ সৈতে লৈ যাবা। আৰু যোচেফৰ মৃত্যু হ'ল এশ দশ বছৰ বয়সত, আৰু তেওঁলোকে তেওঁক সমাধিস্থ কৰিলে, আৰু মিচৰত শৱবাহী পাত্ৰত ৰাখিলে।

যাত্রাপুস্তক

1

এইবোৰ ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ নাম যিসকলে তেওঁলোকৰ পিতৃ যাকোবৰ সৈতে একেলগে মিচৰলৈ প্ৰৱেশ কৰিছিল, প্ৰত্যেকে নিজৰ সম্পূৰ্ণ পৰিয়ালৰ সৈতে প্ৰৱেশ কৰিছিল। ৰূবেণ, চিমিয়োন, লেবী, যিহূদা, ইচাখৰ, জবূলূন, বিন্যামীন, দান, আৰু নপ্তালী, গাদ, আৰু আচেৰ। জোচেফ মিচৰত আছিল, আৰু যাকোবৰ পৰা সকলো আত্মা পাঁচসত্তৰ আছিল। যোচেফৰ মৃত্যু হ'ল, আৰু তেওঁৰ সকলো ভাইসকলৰ মৃত্যু হ'ল, আৰু সেই সমগ্ৰ প্ৰজন্মৰ মৃত্যু হ'ল। কিন্তু ইজৰায়েলৰ পুত্ৰসকল বৃদ্ধি পালে, আৰু সংখ্যাত বাঢ়িল, আৰু অসংখ্য হ'ল, আৰু অতি অতি প্ৰবল হ'ল, আৰু ভূমিয়ে তেওঁলোকক বৃদ্ধি কৰিলে। মিচৰৰ ওপৰত আন এজন ৰজা উঠিল, যি যোচেফক জনা নাছিল। তেওঁ নিজৰ জাতিক ক'লে, চোৱা, ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলৰ জাতি মহান সংখ্যাৰ, আৰু আমাতকৈ শক্তিশালী। আহা সেয়েহে আমি তেওঁলোকৰ লগত চতুৰতাৰে ব্যৱহাৰ কৰোঁ, নহ'লে তেওঁলোক বৃদ্ধি পাব, আৰু যেতিয়া আমাৰ যুদ্ধ ঘটিব, তেতিয়া এইসকলেও শত্ৰুসকলৰ লগত যোগ দিব, আৰু আমাৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰি ভূমিৰ পৰা ওলাই যাব। আৰু তেওঁ সিহঁতৰ ওপৰত কামৰ তদাৰককসকল নিযুক্ত কৰিলে, যাতে সিহঁতক কামবোৰত কষ্ট দিব পাৰে। আৰু তেওঁলোকে ফাৰাওৰ বাবে দুৰ্গযুক্ত চহৰবোৰ নিৰ্মাণ কৰিলে, পিথম আৰু ৰামেছেছ আৰু অন, যিখন সূৰ্যৰ চহৰ।

যিমানেই তেওঁলোকে তেওঁলোকক নিপীড়ন কৰিছিল, সিমানেই অধিক তেওঁলোক বৃদ্ধি পাইছিল, আৰু অতি অতি শক্তিশালী হৈছিল, আৰু মিচৰীয়াসকলে ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক ঘৃণা কৰিছিল। আৰু মিচৰীয়াসকলে ইজৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক বলেৰে উৎপীড়ন কৰিছিল। আৰু তেওঁলোকৰ জীৱন কঠিন কামবোৰত কষ্ট দি, মাটি আৰু ইটা তৈয়াৰ কৰাত, আৰু পথাৰবোৰত সকলো কামত, সকলো কামৰ অনুসৰি, যিবোৰৰ দ্বাৰা তেওঁলোকক বলেৰে দাস কৰিছিল। আৰু মিচৰৰ ৰজাই হিব্ৰুসকলৰ ধাইসকলক ক'লে, তেওঁলোকৰ এজনীৰ নাম চিপ্পোৰা, আৰু দ্বিতীয়জনীৰ নাম পুৱা। আৰু তেওঁ ক'লে, যেতিয়া তোমালোকে হিব্ৰু মহিলাসকলক প্ৰসৱ কৰোৱা, আৰু তেওঁলোক প্ৰসৱ কৰাৰ সময়ত থাকে, যদি সেইটো পুৰুষ হয়, তাক মাৰি পেলোৱা; কিন্তু যদি মাইকী হয়, তাক ৰক্ষা কৰা। ধাত্ৰীসকলে ঈশ্বৰক ভয় কৰিলে, আৰু মিচৰৰ ৰজাই তেওঁলোকক যেনেকৈ আদেশ দিছিল তেনেকৈ নকৰিলে, আৰু পুৰুষ শিশুসকলক জীয়াই ৰাখিলে। মিচৰৰ ৰজাই ধাত্ৰীসকলক মাতি আনি তেওঁলোকক ক'লে, তোমালোকে এই কাম কিয় কৰিলা, আৰু পুত্ৰসন্তানসকলক জীয়াই ৰাখিলা? ধাত্ৰীসকলে ফাৰাওক কৈছিল, হিব্ৰু মহিলাসকল মিচৰৰ মহিলাসকলৰ দৰে নহয়, কিয়নো ধাত্ৰীসকল তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ প্ৰৱেশ কৰাৰ আগতেই তেওঁলোকে সন্তান জন্ম দিয়ে, আৰু তেওঁলোকে জন্ম দিছিল। ঈশ্বৰে ধাত্ৰীসকললৈ ভাল কৰিছিল, আৰু লোকসকল বৃদ্ধি পাইছিল, আৰু অতিশয় শক্তিশালী হৈছিল। যেহেতু ধাত্ৰীসকলে ঈশ্বৰক ভয় কৰিছিল, তেওঁলোকে নিজৰ বাবে ঘৰ নিৰ্মাণ কৰিলে। ফাৰাওৱে তেওঁৰ সকলো প্ৰজাক আদেশ দি কৈছিল, ইব্ৰীসকলৰ মাজত জন্ম হোৱা প্ৰতিটো পুৰুষ সন্তানক নদীত পেলাই দিয়া, আৰু প্ৰতিটো স্ত্ৰী সন্তানক জীৱিত ৰাখা।

2

লেবী গোষ্ঠীৰ এজন লোক আছিল, যি লেবীৰ জীসকলৰ মাজৰ পৰা এগৰাকীক বিয়া

কৰাইছিল। আৰু তাই গৰ্ভধাৰণ কৰিলে, আৰু এটি পুত্ৰ সন্তান জন্ম দিলে, কিন্তু তাক সুন্দৰ দেখি তেওঁলোকে তাক তিনি মাহ লুকুৱাই ৰাখিলে। যেতিয়া তেওঁলোকে ইয়াক আৰু লুকুৱাই ৰাখিব নোৱাৰিলে, তেতিয়া তাৰ মাতৃয়ে তাৰ বাবে এটা টোপোলা ল'লে, আৰু ইয়াক আলকাতৰা আৰু পিচেৰে লেপিলে, আৰু শিশুটোক ইয়াৰ ভিতৰত পেলালে, আৰু ইয়াক নদীৰ কাষৰ জলাহভূমিত ৰাখিলে। আৰু তাৰ ভনীয়ে দূৰৰ পৰা চাই আছিল, তাৰ লগত কি ঘটিব সেয়া জানিবলৈ। ফা�ৰাওৰ জীয়েক নদীত গা ধুবলৈ নামি গ'ল, আৰু তাইৰ দাসীসকল নদীৰ কাষেৰে পাৰ হৈ গৈছিল। জলাহত টোপোলাটো দেখি তাই দাসীক পঠিয়াই সেইটো তুলি আনিলে। খুলি তাই দেখে শিশু এটা ঝুৰিত কান্দি আছে; আৰু ফা�ৰাওৰ জীয়ে তাক দয়া কৰিলে, আৰু ক'লে, এইটো হিব্ৰুসকলৰ শিশুসকলৰ পৰা। আৰু তাৰ ভনীয়েকে ফাৰাওৰ জীয়েকক ক'লে, তুমি বিচাৰা মই তোমাৰ বাবে এব্ৰীসকলৰ পৰা এগৰাকী স্তনপান কৰোৱা মহিলাক মাতিম, আৰু তাই তোমাৰ বাবে শিশুটিক স্তনপান কৰাব? ফাৰাওৰ জীয়েকে ক'লে, যোৱা; আৰু যুৱতীগৰাকী আহি শিশুটিৰ মাকক মাতিলে। ফাৰাওৰ জীয়েকে তাইক ক'লে, মোৰ বাবে এই শিশুটো ৰাখা, আৰু মোৰ বাবে ইয়াক পিয়াহ খুৱাওৱা, আৰু মই তোমাক মজুৰি দিম। আৰু মহিলাগৰাকীয়ে শিশুটো ল'লে, আৰু ইয়াক পিয়াহ খুৱালে। শিশুটো ডাঙৰ হোৱাৰ পিছত, তাই তাক ফাৰাওৰ জীয়েকৰ ওচৰলৈ লৈ গ'ল, আৰু সি তাইৰ পুত্ৰ হ'ল; আৰু তাই তাৰ নাম মোচি ৰাখিলে, কৈ, মই তাক পানীৰ পৰা তুলি আনিলোঁ। সেই বহুতো দিনবোৰত মোচি মহান হৈ উঠাৰ পিছত তেওঁ ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকল, তেওঁৰ ভাতৃসকলৰ ওচৰলৈ ওলাই গ'ল, আৰু তেওঁলোকৰ পৰিশ্ৰম বুজি তেওঁ দেখিলে যে এজন মিচৰীয় মানুহে ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ মাজৰ নিজৰ ভাতৃসকলৰ এজন হিব্ৰুক প্ৰহাৰ কৰি আছে। চাৰিওফালে চাই কিন্তু ইয়াত আৰু তাত কোনো নেদেখি, আৰু সেই মিচৰীয়াক আঘাত কৰি, তাক বালিত লুকুৱাই থলে। দ্বিতীয় দিনা বাহিৰলৈ গৈ, তেওঁ দুজন হিব্ৰু পুৰুষক যুঁজ কৰি থকা দেখিলে, আৰু অন্যায়কাৰীজনক ক'লে, তুমি কিয় প্ৰতিবেশীক প্ৰহাৰ কৰিছা? কিন্তু তেওঁ ক'লে, কোনে তোমাক আমাৰ ওপৰত শাসক আৰু বিচাৰক নিযুক্ত কৰিলে? তুমি মোক হত্যা কৰিব নিবিচাৰা নে, যিদৰে তুমি কালি

মিচৰীয়াজনক হত্যা কৰিছিলা? মোচেই ভয় পালে, আৰু ক'লে, যদি এইদৰে এই কথাটো প্ৰকাশ হৈ গৈছে। ফাৰাওৱে এই কথা শুনিলে, আৰু মোচিক মাৰিবলৈ বিচাৰিছিল। মোচিয়ে ফাৰাওৰ মুখৰ পৰা আঁতৰি গ'ল, আৰু মিদিয়ান দেশত বাস কৰিলে; আৰু মিদিয়ান দেশলৈ আহি, তেওঁ কুঁৱাটোৰ ওপৰত বহিল। মিদিয়ানৰ পুৰোহিতৰ সাতজনী জীয়েক আছিল, যিসকলে তেওঁলোকৰ পিতৃ যিথ্ৰোৰ মেৰ-ছাগবোৰ ৰখীয়া কৰিছিল। তেওঁলোক আহি পানী তুলিলে, আৰু তেওঁলোকৰ পিতৃ যিথ্ৰোৰ মেৰ-ছাগবোৰক পানী খুৱাবলৈ জলাধাৰবোৰ ভৰাই দিলে। কিন্তু ৰখীয়াসকল আহি তেওঁলোকক খেদি দিছিল, তেতিয়া মোচিয়ে উঠি তেওঁলোকক উদ্ধাৰ কৰিলে, আৰু তেওঁলোকৰ বাবে পানী তুলিলে, আৰু তেওঁলোকৰ মেৰবোৰক পানী খুৱালে। তেওঁলোক তেওঁলোকৰ পিতা ৰাগুৱেলৰ ওচৰলৈ আহিল, আৰু তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, আজি ইমান সোনকালে কিয় আহিলা? তেওঁলোকে ক'লে, এজন মিচৰীয় মানুহে আমাক ৰাখকসকলৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰিলে, আৰু আমাৰ বাবে পানী তুলিলে, আৰু আমাৰ মেৰবোৰক পানী খুৱালে। তেওঁ তেওঁৰ জীয়েকসকলক ক'লে, তেওঁ ক'ত আছে? আৰু কিয় তোমালোকে মানুহজনক এৰি আহিছা? তেন্তে তেওঁক মাতা, যাতে তেওঁ পিঠা খায়। মোচিয়ে সেই মানুহজনৰ ওচৰত বসতি স্থাপন কৰিছিল, আৰু তেওঁ নিজৰ কন্যা চিপ্পোৰাক মোচিৰ লগত বিবাহ দিছিল। গৰ্ভত ধাৰণ কৰি মহিলাগৰাকীয়ে এটি পুত্ৰ জন্ম দিলে, আৰু মোচিয়ে তাৰ নাম গেৰ্চম ৰাখিলে, কৈ, যে মই বিদেশী ভূমিত প্ৰবাসী আছোঁ। সেই বহুতো দিনৰ পাছত মিচৰৰ ৰজাৰ মৃত্যু হ'ল, আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে কামবোৰৰ পৰা কেঁকাই উঠিল, আৰু চিঞৰি উঠিল, আৰু তেওঁলোকৰ চিঞৰ কামবোৰৰ পৰা ঈশ্বৰৰ ওচৰলৈ উঠি গ'ল। আৰু ঈশ্বৰে তেওঁলোকৰ কাতৰোক্তি শুনিলে, আৰু ঈশ্বৰে অব্ৰাহাম, ইচহাক আৰু যাকোবৰ প্ৰতি কৰা তেওঁৰ নিয়ম মনত পেলালে। আৰু ঈশ্বৰে ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক দেখিলে, আৰু তেওঁলোকৰ ওচৰত নিজকে প্ৰকাশ কৰিলে।

3

আৰু মোচিয়ে তেওঁৰ শহুৰ যিথ্ৰোৰ, মিদিয়নৰ পুৰোহিতৰ, মেৰ-ছাগবোৰ চৰাই আছিল, আৰু তেওঁ মেৰ-ছাগবোৰক মৰুভূমিৰ তললৈ লৈ গৈছিল, আৰু তেওঁ হোৰেব পৰ্বতলৈ আহিছিল। তেওঁৰ ওচৰত প্ৰভুৰ দূত এজন জোপোহাৰ পৰা ওলোৱা জুইৰ শিখাত দেখা দিলে, আৰু তেওঁ দেখিলে যে জোপোহাটো জুইত জ্বলি আছে, কিন্তু জোপোহাটো পুৰি শেষ হোৱা নাই। মোচিয়ে কিন্তু কৈলে, পাৰ হৈ গৈ মই এই মহান দৰ্শন দেখিম, যে জোপোহাটো পোৰা হৈ যোৱা নাই। যেতিয়া প্ৰভুৱে দেখিলে যে তেওঁ চাবলৈ আহিছে, প্ৰভুৱে ঝোপৰ পৰা তেওঁক মাতিলে আৰু ক'লে, মোচি, মোচি, তেওঁ ক'লে, কি আছে? তেওঁ কিন্তু ক'লে, ইয়ালৈ ওচৰ নাচাবা; তোমাৰ ভৰিৰ পৰা জোতা সোলোকাই দিয়া, কিয়নো এই ঠাই। তুমি যাৰ ওপৰত থিয় হৈ আছা, সেই মাটি পবিত্ৰ। আৰু তেওঁ ক'লে, মই তোমাৰ পিতৃৰ ঈশ্বৰ, অব্ৰাহামৰ ঈশ্বৰ, ইচহাকৰ ঈশ্বৰ আৰু যাকোবৰ ঈশ্বৰ। কিন্তু মোচিয়ে নিজৰ মুখ ঘূৰাই ল'লে, কাৰণ তেওঁ ঈশ্বৰৰ সন্মুখত পোনপটীয়াকৈ চাবলৈ ভয় কৰিছিল। প্ৰভুৱে মোচিক ক'লে, দেখি মই দেখিলোঁ মোৰ লোকসকলৰ দুখ যি মিচৰত আছে, আৰু তেওঁলোকৰ কান্দোন মই শুনিলোঁ কৰ্মচালকসকলৰ পৰা; কিয়নো মই জানো তেওঁলোকৰ বেদনা, আৰু মই নামি আহিলোঁ উদ্ধাৰ কৰিবলৈ তেওঁলোকক মিচৰীয়াসকলৰ হাতৰ পৰা, আৰু উলিয়াই আনিবলৈ তেওঁলোকক সেই দেশৰ পৰা, আৰু সোমাই নিবলৈ তেওঁলোকক এখন ভাল আৰু বহল দেশলৈ, এখন দেশলৈ যত গাখীৰ আৰু মৌ বৈ আছে, কনানীয়া, হিত্তীয়া, ইমোৰীয়া, পৰিজ্জীয়া, গিৰ্গাচীয়া, হিব্বীয়া, আৰু যিবুচীয়াসকলৰ ঠাইলৈ। আৰু এতিয়া চোৱা, ইজৰাইলৰ পুত্ৰসকলৰ কান্দোন মোৰ ওচৰলৈ আহিছে, আৰু মই সেই উৎপীড়ন দেখিছোঁ যি মিচৰীয়সকলে তেওঁলোকক কৰে। আৰু এতিয়া আহা, মই তোমাক মিচৰৰ ৰজা ফাৰাওৰ ওচৰলৈ পঠাম, আৰু তুমি মোৰ লোকসকলক, ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক, মিচৰ দেশৰ পৰা উলিয়াই আনিবা। আৰু মোচিয়ে ঈশ্বৰক ক'লে, মই কোন যে

মিচৰৰ ৰজা ফৰৌণৰ ওচৰলৈ যাম, আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক মিচৰ দেশৰ পৰা উলিয়াই আনিম? ঈশ্বৰে মোচিক কৈছিল, মই তোমাৰ লগত থাকিম, আৰু এইটো তোমাৰ বাবে চিহ্ন হ'ব যে মই তোমাক পঠিয়াইছো: যেতিয়া তুমি মোৰ লোকসকলক মিচৰৰ পৰা উলিয়াই আনিবা, তেতিয়া তোমালোকে এই পৰ্বতত ঈশ্বৰৰ সেৱা কৰিবা। আৰু মোচিয়ে ঈশ্বৰক ক'লে, চোৱা মই ইজৰায়েলৰ সন্তানসকলৰ ওচৰলৈ যাম, আৰু মই তেওঁলোকক ক'ম, আমাৰ পিতৃসকলৰ ঈশ্বৰে মোক তোমালোকৰ ওচৰলৈ পঠিয়াইছে; তেওঁলোকে মোক সুধিব, তেওঁৰ নাম কি? মই তেওঁলোকক কি ক'ম? আৰু ঈশ্বৰে মোচিক কৈছিল, মই যি আছোঁ সেয়া মই আছোঁ, আৰু কৈছিল, এইদৰে তুমি ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক ক'বা, যি আছে তেওঁ মোক তোমালোকৰ ওচৰলৈ পঠিয়াইছে। আৰু ঈশ্বৰে পুনৰ মোচিক ক'লে, তুমি ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলক এইদৰে ক'বা, প্ৰভু আমাৰ পিতৃসকলৰ ঈশ্বৰ, অব্ৰাহামৰ ঈশ্বৰ, ইচহাকৰ ঈশ্বৰ আৰু যাকোবৰ ঈশ্বৰে মোক তোমালোকৰ ওচৰলৈ পঠিয়াইছে। এইটো মোৰ অনন্তকালীয়া নাম, আৰু এইটো পুৰুষে পুৰুষে মোৰ স্মৰণীয়। আহি সেয়েহে ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ বৃদ্ধসকলৰ পৰিষদ গোটোৱা, আৰু তুমি তেওঁলোকক ক'বা, প্ৰভু আমাৰ পিতৃসকলৰ ঈশ্বৰ মোক দেখা দিছে, অব্ৰাহামৰ ঈশ্বৰ, ইচহাকৰ ঈশ্বৰ আৰু যাকোবৰ ঈশ্বৰ, কৈছে, মই তোমালোকক পৰিদৰ্শন কৰিছোঁ, আৰু মিচৰত তোমালোকলৈ যি যি ঘটিছে। আৰু তেওঁ কৈছিল, মই তোমালোকক মিচৰীয়সকলৰ দুখ-কষ্টৰ পৰা উলিয়াই আনিম কনানীয়সকলৰ, হিত্তীয়সকলৰ, ইমোৰীয়সকলৰ, পৰিজ্জীয়সকলৰ, গিৰ্গাচীয়সকলৰ, হিব্বীয়সকলৰ আৰু যিবুচীয়সকলৰ দেশলৈ, যি দেশত গাখীৰ আৰু মৌ বৈ থাকে। আৰু তেওঁলোকে তোমাৰ কণ্ঠ শুনিব, আৰু তুমি আৰু ইস্ৰায়েলৰ পৰিষদে মিচৰৰ ৰজা ফাৰাওৰ ওচৰলৈ প্ৰৰেশ কৰিবা, আৰু তেওঁক কবা, হিব্ৰুসকলৰ ঈশ্বৰে আমাক আহ্বান কৰিছে, তেন্তে আমি তিনি দিনৰ পথ মৰুভূমিলৈ যাম, যাতে আমাৰ ঈশ্বৰৰ ওচৰত বলিদান কৰিব পাৰোঁ। মই কিন্তু জানো যে মিচৰৰ ৰজা ফাৰাওৱে তোমালোকক যাবলৈ এৰি নিদিব, যদি শক্তিশালী হাতৰ সৈতে নহয়। আৰু হাত মেলি দি মই মিচৰীয়াসকলক মোৰ সকলো আচৰিত কৰ্মৰে আঘাত কৰিম, যিবোৰ মই তেওঁলোকৰ মাজত কৰিম, আৰু তাৰ পাছত

তেওঁ তোমালোকক পঠাই দিব। আৰু মই এই লোকসকলক মিচৰীয়াসকলৰ আগত অনুগ্ৰহ দিম; আৰু যেতিয়া তোমালোকে ওলাই যাবা, তোমালোকে খালী হাতে যাব নোৱাৰিবা। কিন্তু মহিলাই তাইৰ চুবুৰীয়া আৰু তাইৰ ওচৰত থকা তম্বুবাসীৰ পৰা ৰূপৰ পাত্ৰ, আৰু সোণৰ পাত্ৰ, আৰু কাপোৰ খুজিব; আৰু তোমালোকে তোমালোকৰ পুত্ৰসকলৰ ওপৰত, আৰু তোমালোকৰ জীয়েকসকলৰ ওপৰত ৰাখিবা, আৰু তোমালোকে মিচৰীয়াসকলক লুট কৰিবা।

4

কিন্তু মোচিয়ে উত্তৰ দিলে আৰু ক'লে, যদি তেওঁলোকে মোক বিশ্বাস নকৰে, আৰু মোৰ কণ্ঠস্বৰ নুশুনে, তেন্তে তেওঁলোকে ক'ব, ঈশ্বৰে তোমাক দেখা দিয়া নাই, মই তেওঁলোকক কি ক'ম? প্ৰভুৱে তেওঁক ক'লে, তোমাৰ হাতত থকা এইটো কি? তেওঁ ক'লে, এডাল লাঠি। আৰু তেওঁ ক'লে, ইয়াক মাটিত পেলাই দিয়া, আৰু তেওঁ ইয়াক মাটিত পেলাই দিলে, আৰু সেইটো সাপ হৈ পৰিল, আৰু মোচিয়ে তাৰ পৰা পলাই গ'ল। আৰু প্ৰভুৱে মোচিক ক'লে, তোমাৰ হাত প্ৰসাৰিত কৰা, আৰু তাৰ নেজ ধৰা। তেন্তে তেওঁ হাত প্ৰসাৰিত কৰি তাৰ নেজ ধৰিলে, আৰু সেইটো তেওঁৰ হাতত লাঠি হ'ল। যাতে তেওঁলোকে তোমাক বিশ্বাস কৰে যে তোমাৰ ওচৰত তেওঁলোকৰ পিতৃসকলৰ দেৱতা, অব্ৰাহামৰ দেৱতা, ইচহাকৰ দেৱতা আৰু যাকোবৰ দেৱতা দেখা দিছে। প্ৰভুৱে তাক পুনৰ কৈলে, তোমাৰ হাত তোমাৰ বুকুলৈ আনা, আৰু তেওঁ তেওঁৰ হাত তেওঁৰ বুকুলৈ আনিলে, আৰু তেওঁ তেওঁৰ হাত তেওঁৰ বুকুৰ পৰা উলিয়ালে, আৰু তেওঁৰ হাত বৰফৰ দৰে হ'ল। আৰু তেওঁ পুনৰ ক'লে, তোমাৰ হাত তোমাৰ বুকুৰ ভিতৰলৈ আনা, আৰু তেওঁ নিজৰ হাত নিজৰ বুকুৰ ভিতৰলৈ আনিলে, আৰু তেওঁ সেইটো নিজৰ বুকুৰ পৰা উলিয়ালে, আৰু পুনৰ সেইটো নিজৰ মাংসৰ ৰঙলৈ ঘূৰি আহিল। কিন্তু যদি তেওঁলোকে তোমাক বিশ্বাস নকৰে, আৰু প্ৰথম চিহ্নৰ কণ্ঠস্বৰ নুশুনে,

তেন্তে তেওঁলোকে দ্বিতীয় চিহ্নৰ কণ্ঠস্বৰত তোমাক বিশ্বাস কৰিব। আৰু এনে হ'ব যে যদি তেওঁলোকে তোমাক এই দুটা চিহ্নত বিশ্বাস নকৰে, আৰু তোমাৰ কণ্ঠ নুশুনে, তুমি নদীৰ পানী ল'বা, আৰু শুকান মাটিৰ ওপৰত ঢালিবা, আৰু যি পানী তুমি নদীৰ পৰা ল'বা, সেয়া শুকান মাটিৰ ওপৰত তেজ হ'ব। মোচিয়ে প্ৰভুক ক'লে, মই বিনয় কৰোঁ, হে প্ৰভু, মই সক্ষম নহয়, কালিৰ পূৰ্বেও নহয় আৰু তৃতীয় দিনৰ পূৰ্বেও নহয়, আৰু যেতিয়াৰ পৰা তুমি তোমাৰ সেৱকৰ লগত কথা ক'বলৈ আৰম্ভ কৰিলা তেতিয়াৰ পৰাও নহয়; মই দুৰ্বল কণ্ঠৰ আৰু লেহেম জিভাৰ। প্ৰভুৱে মোচিক ক'লে, কোনে মানুহক মুখ দিলে? আৰু কোনে বনালে কাণেৰে কম শুনা আৰু বোবা, দেখা পোৱা আৰু অন্ধ? মই ঈশ্বৰ নহয় নেকি? আৰু এতিয়া যোৱা, আৰু মই তোমাৰ মুখ খুলিম, আৰু তুমি যি ক'বলৈ আছা সেয়া তোমাক শিকাম। আৰু মোচিয়ে ক'লে, হে প্ৰভু, মই বিনয় কৰোঁ, তুমি পঠাব খোজা আন এজন সক্ষম ব্যক্তিক নিযুক্ত কৰা। আৰু প্ৰভুৱে মোচিৰ ওপৰত খঙত খঙাল হৈ ক'লে, চোৱা তোমাৰ ভাই হাৰোণ লেবীয়া নহয় নেকি? মই জানো যে কথা কৈ তেওঁ তোমাক কথা ক'ব; আৰু চোৱা তেওঁ তোমাক লগ ধৰিবলৈ ওলাই আহিব, আৰু তোমাক দেখি তেওঁ নিজৰ মনতে আনন্দিত হ'ব। আৰু তুমি তেওঁক ক'বা, আৰু মোৰ শব্দসমূহ তেওঁৰ মুখত দিবা, আৰু মই তোমাৰ মুখ আৰু তেওঁৰ মুখ খুলিম, আৰু তোমালোকে যি কৰিবা সেয়া শিকাম। আৰু তেওঁ তোমাৰ হৈ লোকসকলৰ আগত কথা ক'ব, আৰু তেওঁ তোমাৰ মুখ হ'ব, কিন্তু তুমি তেওঁৰ বাবে ঈশ্বৰৰ ফালৰ পৰা হ'বা। আৰু এই লাঠিডাল, যিডাল সাপ হৈ পৰিছিল, তুমি তোমাৰ হাতত ল'বা, যাৰ দ্বাৰা তুমি এই চিনবোৰ কৰিবা। মোচি গ'ল, আৰু তেওঁ তেওঁৰ শহুৰ যিথ্ৰোৰ ফালে ঘূৰি আহিল, আৰু কয়, মই যাম আৰু মিচৰত থকা মোৰ ভাইসকলৰ ফালে ঘূৰি যাম, আৰু চাম তেওঁলোক এতিয়াও জীয়াই আছে নে নাই; আৰু যিথ্ৰোৱে মোচিক ক'লে, সুস্থে যোৱা; আৰু সেই বহুত দিনৰ পিছত মিচৰৰ ৰজা মৰিল। প্ৰভুৱে মিদিয়ানত মোচিক কৈলে, যোৱা, মিচৰলৈ যাত্ৰা কৰা, কিয়নো তোমাৰ আত্মা বিচাৰি থকা সকলো লোক মৰিছে। মোচেই তেওঁৰ পত্নী আৰু সন্তানসকলক লৈ তেওঁলোকক বোজা কঢ়িওৱা জন্তুবোৰৰ ওপৰত উঠাই দিলে, আৰু মিচৰলৈ উভতি গ'ল; আৰু মোচেই

ঈশ্বৰৰ পৰা পোৱা লাঠিডাল তেওঁৰ হাতত ল'লে। প্ৰভুৱে মোচিক কৈছিল, তুমি মিচৰলৈ যোৱা আৰু ঘূৰি অহাৰ সময়ত, মই তোমাৰ হাতত দিয়া সকলো আচৰিত কাৰ্য চোৱা, সেইবোৰ ফৰৌণৰ সন্মুখত কৰিবা, কিন্তু মই তেওঁৰ হৃদয় কঠিন কৰিম, আৰু তেওঁ লোকসকলক পঠাব নহয়। তুমি কিন্তু ফা�ৰাওক কবা, প্ৰভুৱে এইবোৰ কথা কয়, ইস্ৰায়েল মোৰ প্ৰথমজাত পুত্ৰ। মই তোমাক কৈছিলোঁ, মোৰ লোকসকলক পঠিয়াই দিয়া, যাতে তেওঁলোকে মোক সেৱা কৰিব পাৰে। যদি তুমি সঁচাকৈয়ে তেওঁলোকক পঠিয়াই দিবলৈ ইচ্ছা নকৰা, তেন্তে চোৱা, মই তোমাৰ প্ৰথমজাত পুত্ৰক মাৰি পেলাম। কিন্তু পথত বাসস্থানত প্ৰভুৰ দূতে তেওঁক লগ পালে, আৰু তেওঁক হত্যা কৰিবলৈ বিচাৰিছিল। আৰু চিপ্পোৰাই এটা শিল লৈ তাইৰ পুত্ৰৰ লিংগাগ্ৰ চামৰা কাটিলে আৰু তেওঁৰ ভৰিত পৰিল আৰু ক'লে, মোৰ শিশুটিৰ চুন্নতৰ তেজ থিয় হ'ল। আৰু তাই তেওঁৰ পৰা গুচি গ'ল, কাৰণ তাই ক'লে, মোৰ শিশুটিৰ চুন্নতৰ তেজ বৈ গ'ল। প্ৰভুৱে হাৰোণক ক'লে, মোচিক লগ ধৰিবলৈ মৰুভূমিলৈ যোৱা, আৰু তেওঁ গ'ল, আৰু ঈশ্বৰৰ পৰ্বতত তেওঁক লগ পালে, আৰু তেওঁলোকে ইজনে সিজনক চুমা খালে। আৰু মোচিয়ে আৰোণক প্ৰভুৰ সকলো বাক্য জনালে, যিবোৰৰ বাবে তেওঁক পঠিওৱা হৈছিল, আৰু সকলো কথা, যিবোৰ তেওঁক আদেশ দিয়া হৈছিল। মোচি আৰু হাৰোণ গ'ল, আৰু তেওঁলোকে ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ বৃদ্ধসকলৰ পৰিষদ সংগ্ৰহ কৰিলে। আৰু হাৰোণে সেই সকলো কথা ক'লে যিবোৰ ঈশ্বৰে মোচিক কৈছিল, আৰু লোকসকলৰ সন্মুখত চিহ্নবোৰ দেখুৱালে। আৰু লোকসকলে বিশ্বাস কৰিলে আৰু আনন্দিত হ'ল, কাৰণ ঈশ্বৰে ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক সাক্ষাৎ কৰিলে আৰু তেওঁ তেওঁলোকৰ কষ্ট দেখিলে, আৰু লোকসকলে প্ৰণিপাত কৰি প্ৰণাম কৰিলে।

5

আৰু এই সকলৰ পাছত মোচি আৰু হাৰোণ ফৰৌণৰ ওচৰলৈ সোমাল, আৰু তেওঁক

ক'লে, ইস্রায়েলৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৱে এই কথা কয়, মোৰ লোকসকলক পঠিয়াই দিয়া, যাতে তেওঁলোকে মৰুভূমিত মোৰ বাবে উদযাপন কৰিব পাৰে। আৰু ফাৰাওৱে ক'লে, কোন যাৰ মই তেওঁৰ মাত শুনিম, যাতে ইজৰাইলৰ পুত্ৰসকলক পঠিয়াই দিওঁ? মই প্ৰভুক নাজানো, আৰু ইজৰাইলক মই পঠিয়াই নিদিওঁ। আৰু তেওঁলোকে তেওঁক কয়, ঈব্ৰীয়সকলৰ ঈশ্বৰে আমাক আহ্বান কৰিছে। সেয়েহে আমি তিনি দিনৰ পথ মৰুভূমিলৈ যাম, যাতে আমি আমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে বলিদান কৰিব পাৰোঁ, নহ'লে কেতিয়াবা মৃত্যু বা হত্যাই আমাক লগ পাব পাৰে। আৰু মিচৰৰ ৰজাই তেওঁলোকক ক'লে, মোচি আৰু হাৰোণ, তোমালোকে কিয় লোকসকলক তেওঁলোকৰ কামৰ পৰা আঁতৰাই আছা? তোমালোকৰ প্ৰতিজনে নিজৰ কামলৈ যোৱা। আৰু ফাৰাওৱে ক'লে, চোৱা, এতিয়া সেই লোকসকল বহুগুণে বৃদ্ধি পাইছে, সেয়েহে আমি তেওঁলোকক সেই কামবোৰৰ পৰা বন্ধ নকৰোঁ। ফাৰাওৱে মানুহৰ কামৰ তদাৰককাৰীসকলক আৰু লিখকসকলক আদেশ দিলে, কৈ, তোমালোকে আৰু মানুহক ইটা বনোৱাৰ বাবে নৰা নিদিবা, যেনেকৈ কালি আৰু পৰহি দিছিলা; কিন্তু তেওঁলোক নিজে গৈ নিজৰ বাবে নৰা গোটাওক। আৰু ইটা তৈয়াৰ কৰাৰ যি ব্যৱস্থা তেওঁলোকে প্ৰতিদিনে কৰে, তুমি তেওঁলোকৰ ওপৰত ৰাখিবা, তুমি একোৰেই কমাই নিদিবা, কাৰণ তেওঁলোক আলসুৱা, এই কাৰণেই তেওঁলোকে চিঞৰি কৈছে, আমি উঠোঁ আৰু আমাৰ ঈশ্বৰৰ ওচৰত বলিদান কৰোঁ। এই মানুহবোৰৰ কামবোৰ ভাৰাক্ৰান্ত হওক, আৰু তেওঁলোকে এইবোৰৰ বিষয়ে চিন্তিত হওক, আৰু খালী শব্দবোৰত চিন্তিত নহওক। কাম-চালকসকল আৰু লিখকসকলে তেওঁলোকক খৰকৈ কৰিছিল, আৰু লোকসকলক কৈছিল, ফাৰাওৱে এইবোৰ কয়, মই তোমালোকক আৰু নৰা নিদিওঁ। তোমালোকে নিজে গৈ গৈ তোমালোকৰ বাবে নৰা সংগ্ৰহ কৰা, য'ৰ পৰা পোৱা যায়। কিয়নো তোমালোকৰ নিৰ্ধাৰিত কামৰ পৰা একোৰেই কমোৱা নহ'ব। আৰু সেই লোকসকল সমগ্ৰ মিচৰ দেশত সিঁচৰিত হ'ল খেৰৰ বাবে নৰা সংগ্ৰহ কৰিবলৈ। কিন্তু তত্ত্বাবধায়কসকলে তেওঁলোকক তাড়া দি আছিল, কৈছিল, প্ৰতিদিনে নিৰ্ধাৰিত কাম সম্পূৰ্ণ কৰা, ঠিক যেনেকৈ যেতিয়া খেৰ তোমালোকক দিয়া হৈছিল। আৰু ইস্রায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ জাতিৰ লিখকসকলক, যিসকলক

তেওঁলোকৰ ওপৰত নিযুক্ত কৰা হৈছিল, ফাৰাওৰ তত্ত্বাৱধায়কসকলে চাবুকেৰে কোবাইছিল, কৈছিল, কিয় তোমালোকে তোমালোকৰ ইটা নিৰ্মাণৰ অৱদানসমূহ কালি আৰু তৃতীয় দিনৰ দৰে আৰু আজিৰ সম্পূৰ্ণ কৰা নাই? ইজৰাইলৰ পুত্ৰসকলৰ লিখকসকলে প্ৰৰেশ কৰি ফাৰাওৰ ওচৰত চিঞৰি ক'লে, তুমি তোমাৰ সেৱকসকলৰ লগত কিয় এইদৰে কৰিছা? তোমাৰ দাসবোৰক নৰা দিয়া নহয়, আৰু আমাক ইটা বনাবলৈ কয়; আৰু চোৱা তোমাৰ সন্তানবোৰক কোবোৱা হৈছে, সেয়েহে তুমি তোমাৰ লোকসকলক অন্যায় কৰিবা। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, তোমালোক আলসুৱা, তোমালোক আলসুৱা লোক, এই কাৰণেই তোমালোকে কোৱা, আমি যাওঁ, আমি আমাৰ ঈশ্বৰৰ ওচৰত বলিদান কৰোঁ। এতিয়া সেয়েহে গৈ কাম কৰা, কিয়নো তোমালোকক নৰা দিয়া নহ'ব, আৰু ইটা তৈয়াৰ কৰাৰ নিৰ্ধাৰিত পৰিমাণ তোমালোকে ঘূৰাই দিব লাগিব। ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ লিপিকাৰসকলে নিজসকলক বিপদত দেখিলে, আৰু ক'লে, তোমালোকে দিনটোৰ ইটা তৈয়াৰ কৰাৰ নিৰ্ধাৰিত পৰিমাণ এৰিব নোৱাৰিবা। তেওঁলোকে মোচি আৰু হাৰোণক লগ পালে যেতিয়া তেওঁলোক তেওঁলোকৰ লগত সাক্ষাৎ কৰিবলৈ আহি আছিল, তেওঁলোক ফৰৌণৰ ওচৰৰ পৰা ওলাই আহি আছিল, আৰু তেওঁলোকে তেওঁলোকক ক'লে, ঈশ্বৰে তোমালোকক চাওক আৰু বিচাৰ কৰক, কাৰণ তোমালোকে আমাৰ গন্ধ ফৰৌণৰ সন্মুখত আৰু তেওঁৰ দাসবোৰৰ সন্মুখত ঘৃণনীয় কৰি তুলিছা, তেওঁৰ হাতত তৰোৱাল দিবলৈ, আমাক হত্যা কৰিবলৈ। মোচেই কিন্তু প্ৰভুৰ ফালে ঘূৰি গ'ল, আৰু ক'লে, মই বিনয় কৰোঁ, হে প্ৰভু; আপুনি এই লোকসকলক কিয় দুখ দিলে? আৰু তুমি মোক কিয় পঠিয়াইছা? আৰু যেতিয়াৰ পৰা মই ফাৰাওৰ ওচৰলৈ তোমাৰ নামত কথা ক'বলৈ গৈছো, তেওঁ এই লোকসকলক কষ্ট দিছে, আৰু তুমি তোমাৰ লোকসকলক উদ্ধাৰ কৰা নাই।

6

আৰু প্ৰভুৱে মোচিক ক'লে, ইতিমধ্যে তুমি দেখিবা মই ফৰৌণৰ প্ৰতি কি কৰিম, কিয়নো শক্তিশালী হাতেৰে তেওঁ তেওঁলোকক পঠিয়াই দিব, আৰু উচ্চ বাহুৰে তেওঁ তেওঁলোকক নিজৰ ভূমিৰ পৰা খেদি দিব। ঈশ্বৰে মোচিৰ লগত কথা ক'লে, আৰু তেওঁক ক'লে, মই প্ৰভু। আৰু মই আব্ৰাহাম, ইচহাক আৰু যাকোবৰ ওচৰত তেওঁলোকৰ ঈশ্বৰ হৈ দেখা দিলোঁ, কিন্তু মোৰ নাম প্ৰভু মই তেওঁলোকৰ ওচৰত প্ৰকাশ কৰা নাছিলোঁ। আৰু মই তেওঁলোকৰ প্ৰতি মোৰ নিয়ম স্থাপন কৰিলোঁ, যাতে তেওঁলোকক কনানীয়াসকলৰ ভূমি দিব পাৰোঁ, সেই ভূমি য'ত তেওঁলোকে প্ৰবাস কৰিছিল, য'ত তেওঁলোকে বাস কৰিছিল। আৰু মই ইজৰাইলৰ পুত্ৰসকলৰ কাতৰোক্তি শুনিলোঁ, যাক মিচৰীয়সকলে দাসত্ব কৰি আছে, আৰু মই তোমালোকৰ নিয়ম মনত পেলালোঁ। যোৱা, মই ইজৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক কৈছিলো, কৈছিলো, মই প্ৰভু; আৰু মিচৰীয়াসকলৰ শক্তিৰ পৰা তোমালোকক বাহিৰ কৰি আনিম, আৰু দাসত্বৰ পৰা তোমালোকক উদ্ধাৰ কৰিম, আৰু উচ্চ বাহুৰে আৰু মহান বিচাৰৰে তোমালোকক মুক্ত কৰিম; আৰু মই নিজৰ বাবে তোমালোকক মোৰ প্ৰজা হিচাপে ল'ম, আৰু তোমালোকৰ ঈশ্বৰ হ'ম; আৰু তোমালোকে জানিবা যে মই প্ৰভু তোমালোকৰ ঈশ্বৰ, যিজনে মিচৰীয়াসকলৰ উৎপীড়নৰ পৰা তোমালোকক বাহিৰ কৰি আনিছিলো। আৰু মই তোমালোকক সেই ভূমিলৈ লৈ যাম, যি ভূমি দিবলৈ মই অব্ৰাহাম, ইচহাক আৰু যাকোবৰ ওচৰত মোৰ হাত মেলিছিলোঁ, আৰু মই তোমালোকক সেই ভূমি উত্তৰাধিকাৰ হিচাপে দিম, মই প্ৰভু। মোচিয়ে ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক এইদৰে কথা ক'লে, কিন্তু তেওঁলোকে হতাশাৰ কাৰণে আৰু কঠোৰ কামবোৰৰ কাৰণে মোচিৰ কথা নুশুনিলে। প্ৰভুৱে মোচিক ক'লে কৈ, সোমোৱা, মিচৰৰ ৰজা ফৰৌণক কথা কোৱা, যাতে তেওঁ ইজৰাইলৰ পুত্ৰসকলক তেওঁৰ দেশৰ পৰা পঠিয়াই দিয়ে। মোচেই প্ৰভুৰ সন্মুখত কথা ক'লে, কৈছিল, চোৱা ইজৰায়েলৰ সন্তানসকলে মোৰ কথা শুনা নাই, আৰু ফৰৌণে কেনেকৈ মোৰ কথা শুনিব? মই অযুক্তিক। প্ৰভুৱে মোচি আৰু হাৰোণক কৈলে, আৰু তেওঁলোকক মিচৰৰ ৰজা ফৰৌণৰ ওচৰলৈ আদেশ দিলে, যাতে ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলক মিচৰ দেশৰ পৰা পঠিয়াই দিয়া হয়। আৰু এইসকল তেওঁলোকৰ পৈতৃক পৰিয়ালৰ ঘৰৰ নেতা, ইস্ৰায়েলৰ প্ৰথমজাত ৰূবেণৰ

পুত্রসকল, হনোক, আৰু পল্লু, হিষ্ৰোণ, আৰু কৰ্মী, এয়া ৰূবেণৰ বংশ। আৰু চিমিয়োনৰ পুত্রসকল, যিমুৱেল, যামিন, এহুদ, যাখিন, চোহৰ আৰু চৌল যি কনানীয়া মহিলাৰ পৰা জন্ম হৈছিল, এইসকল চিমিয়োনৰ পুত্রসকলৰ পৰিয়ালসমূহ। আৰু এইবোৰ লেবীৰ পুত্রসকলৰ নাম তেওঁলোকৰ বংশ অনুসৰি, গেৰ্চোন, কহাৎ, আৰু মৰাৰী, আৰু লেবীৰ জীৱনৰ বছৰবোৰ এশ সাতত্রিশ। আৰু এইসকল গেদছনৰ পুত্র: লোবেনেই আৰু ছেমেই, তেওঁলোকৰ পৰিয়ালৰ ঘৰ। আৰু কহাতৰ পুত্রসকল আছিল অম্ৰাম, ইচহাৰ, হিব্রোণ আৰু উজ্জীয়েল, আৰু কহাতৰ জীৱনৰ বছৰ আছিল এশ ত্রিশ তিনি বছৰ। আৰু মেৰাৰীৰ পুত্রসকল: মহলী আৰু মুচী। এইসকল লেবীৰ পিতৃসকলৰ ঘৰ তেওঁলোকৰ বংশ অনুসাৰে। আৰু অম্ৰমে যোখাবেদক, তেওঁৰ দেউতাকৰ ভায়েকৰ কন্যাক, নিজৰ পত্নী হিচাপে গ্রহণ কৰিলে, আৰু তেওঁৰ বাবে হাৰোণ আৰু মোচি, আৰু তেওঁলোকৰ ভনীয়েক মিৰিয়মক জন্ম দিলে। অম্ৰমৰ জীৱনৰ বছৰবোৰ আছিল এশ বত্রিশ বছৰ। আৰু ইছাৰৰ পুত্রসকল কোৰে, নাফেক আৰু জেখ্রী। আৰু উজ্জীয়েলৰ পুত্রসকল আছিল মিচায়েল, ইলীচাফন আৰু চেগ্রেই। হাৰোণে অমীনাদবৰ জীয়েক এলিজাবেথক, নহচোনৰ ভনীয়েকক, পত্নী হিচাপে গ্রহণ কৰিছিল, আৰু তেওঁ তেওঁৰ বাবে নাদব, অবীহূ, ইলিয়াজৰ আৰু ঈথামৰক জন্ম দিছিল। কোৰহৰ পুত্রসকল আছিল আচেৰ, ইলকানা আৰু আবিয়াচাৰ; এইবোৰ কোৰহৰ বংশাৱলী। আৰু হাৰোণৰ পুত্র এলিয়াজাৰে ফুটিয়েলৰ জীয়েকসকলৰ মাজৰ পৰা এগৰাকীক পত্নী হিচাপে গ্রহণ কৰিছিল, আৰু তেওঁ তেওঁৰ বাবে ফিনিহাচক জন্ম দিছিল, এইসকল লেবীয়াসকলৰ পৰিয়ালৰ মুখিয়ালসকল, তেওঁলোকৰ প্রজন্ম অনুসাৰে। এয়া হাৰোণ আৰু মোচি, যাক ঈশ্বৰে ক'লে যে ইস্রায়েলৰ সন্তানসকলক মিচৰ দেশৰ পৰা তেওঁলোকৰ শক্তিৰে সৈতে বাহিৰলৈ উলিয়াই আনিবলৈ। এইসকল হৈছে মিচৰৰ ৰজা ফাৰাওৰ লগত কথা পতা লোক; আৰু তেওঁলোকে ইজৰাইলৰ সন্তানসকলক মিচৰ দেশৰ পৰা বাহিৰ কৰি আনিলে, তেওঁ নিজে হাৰোণ আৰু মোচি, যি দিনা প্রভুৱে মিচৰ দেশত মোচিৰ লগত কথা কৈছিল। আৰু প্রভুৱে মোচিক কথা ক'লে, মই প্রভু, মিচৰৰ ৰজা ফৰৌণক মই তোমাক যিমান কওঁ সেইমান কথা কোৱা। আৰু মোচিয়ে প্রভুৰ সন্মুখত

ক'লে, চোৱা, মই দুৰ্বল কণ্ঠৰ, আৰু ফৰৌণে মোৰ কথা কেনেকৈ শুনিব?

7

আৰু প্ৰভুৱে মোচিক ক'লে, চোৱা, মই তোমাক ফৰৌণৰ দেৱতা কৰি দিছোঁ, আৰু তোমাৰ ভাই হাৰোণ তোমাৰ ভাববাদী হ'ব। তুমি কিন্তু তেওঁক সকলো কথা ক'বা যিমান মই তোমাক আদেশ দিওঁ, আৰু তোমাৰ ভাতৃ হাৰোণে ফৰৌণৰ ওচৰত কথা ক'ব, যাতে তেওঁ ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলক তেওঁৰ দেশৰ পৰা পঠিয়াই দিয়ে। মই কিন্তু ফা�ৰাওৰ হৃদয় কঠিন কৰিম, আৰু মিচৰ দেশত মোৰ চিহ্নবোৰ আৰু আচৰিত কৰ্মবোৰ বৃদ্ধি কৰিম। আৰু ফাৰাওৱে তোমালোকৰ কথা নুশুনিব, আৰু মই মিচৰৰ ওপৰত মোৰ হাত পেলাম, আৰু মই মোৰ শক্তিৰে মোৰ লোকসকলক, ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক, মিচৰ দেশৰ পৰা মহান প্ৰতিশোধৰ সৈতে উলিয়াই আনিম। আৰু সকলো মিচৰীয়াই জানিব যে মই প্ৰভু, যেতিয়া মই মোৰ হাত মিচৰৰ ওপৰত প্ৰসাৰিত কৰিম, আৰু মই ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক তেওঁলোকৰ মাজৰ পৰা উলিয়াই আনিম। মোচি আৰু হাৰোণে প্ৰভুৱে তেওঁলোকক যেনেকৈ আদেশ দিছিল, ঠিক তেনেকৈয়ে কৰিলে। মোচে আশী বছৰীয়া আছিল, আৰু তেওঁৰ ভাই আৰোণ তিৰাশী বছৰীয়া আছিল, যেতিয়া তেওঁ ফৰৌণৰ লগত কথা পাতিছিল। আৰু প্ৰভুৱে মোচি আৰু হাৰোণক ক'লে, যদি ফৰৌণে তোমালোকক কয়, আমাক এটা চিন বা আচৰিত কাম দেখুওৱা, তেন্তে তুমি তোমাৰ ভায়েক হাৰোণক ক'বা, লাঠিডাল লোৱা, আৰু ফৰৌণৰ আৰু তেওঁৰ দাসবোৰৰ আগত মাটিত পেলাই দিয়া, আৰু সেইটো সাপ হ'ব। মোচি আৰু হাৰোণ ফাৰাও আৰু তেওঁৰ সেৱকসকলৰ আগত প্ৰৱেশ কৰিলে, আৰু প্ৰভুৱে তেওঁলোকক আদেশ দিয়াৰ দৰে তেওঁলোকে কৰিলে, আৰু হাৰোণে ফাৰাও আৰু তেওঁৰ সেৱকসকলৰ আগত লাঠিডাল দলিয়াই দিলে, আৰু সেইটো সাপ হ'ল। ফাৰাওৱে মিচৰৰ পণ্ডিতসকলক আৰু যাদুকৰসকলক একত্ৰিত কৰিলে, আৰু মিচৰীয়সকলৰ

মন্ত্রবিদসকলেও তেওঁলোকৰ যাদুবিদ্যাৰে সেইদৰে কৰিলে। আৰু প্ৰতিজনে তেওঁলোকৰ লাঠি নিক্ষেপ কৰিলে, আৰু সেইবোৰ সাপ হ'ল, আৰু হাৰোণৰ লাঠিয়ে তেওঁলোকৰ লাঠিবোৰ গিলি পেলালে। আৰু ফা�ৰাওৰ হৃদয় কঠিন হ'ল, আৰু তেওঁ তেওঁলোকৰ কথা নুশুনিলে, ঠিক যেনেকৈ প্ৰভুৱে তেওঁলোকক আদেশ দিছিল। প্ৰভুৱে মোচিক ক'লে, ফা�ৰাওৰ হৃদয় কঠিন হৈ পৰিছে, তেওঁ লোকসকলক যাবলৈ নিদিয়ে। ৰাতিপুৱা ফাৰাওৰ ওচৰলৈ যোৱা, চোৱা সি পানীৰ ওপৰলৈ বাহিৰ ওলায়, আৰু তুমি নদীৰ তীৰত তাক লগ পাবা, আৰু যি লাঠিডাল সাপলৈ পৰিণত হৈছিল সেইডাল তোমাৰ হাতত ল'বা। আৰু তুমি তাক ক'বা, হিব্ৰুসকলৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে মোক তোমাৰ ওচৰলৈ পঠিয়াইছে, কৈছে, মোৰ লোকসকলক পঠিয়াই দিয়া, যাতে তেওঁলোকে মৰুভূমিত মোৰ সেৱা কৰিব পাৰে, আৰু চোৱা, তুমি এতিয়ালৈকে শুনা নাই। এই কথাবোৰ প্ৰভুৱে কয়, এই দ্বাৰা তুমি জানিবা যে মই প্ৰভু, চোৱা মই মোৰ হাতত থকা লাঠিৰে নদীৰ পানীত আঘাত কৰোঁ, আৰু ই তেজলৈ পৰিৱৰ্তিত হ'ব। আৰু নদীত থকা মাছবোৰ মৰিব, আৰু নদীয়ে দুৰ্গন্ধ কৰিব, আৰু মিচৰীয়াসকলে নদীৰ পৰা পানী পান কৰিবলৈ সক্ষম নহ'ব। প্ৰভুৱে মোচিক কৈছিল, তোমাৰ ভায়েক হাৰোণক কোৱা, তোমাৰ লাঠিডাল হাতত লোৱা, আৰু তোমাৰ হাত মিচৰৰ পানীবোৰৰ ওপৰত মেলা, তেওঁলোকৰ নদীবোৰৰ ওপৰত, তেওঁলোকৰ নলা-নৰ্দমাবোৰৰ ওপৰত, তেওঁলোকৰ জলাহবোৰৰ ওপৰত, আৰু তেওঁলোকৰ সকলো জমা হোৱা পানীৰ ওপৰত, আৰু সেইবোৰ তেজ হ'ব। আৰু মিচৰৰ সকলো ভূমিত তেজ হ'ল, কাঠবোৰত আৰু শিলবোৰত। আৰু মোচি আৰু হাৰোণে এইদৰে কৰিলে, ঠিক যেনেকৈ প্ৰভুৱে তেওঁলোকক আদেশ দিছিল, আৰু তেওঁৰ লাঠিডাল তুলি ফৰৌণৰ আৰু তেওঁৰ সেৱকসকলৰ সন্মুখত নদীৰ পানীত আঘাত কৰিলে, আৰু নদীৰ সকলো পানী তেজলৈ পৰিৱৰ্তন কৰিলে। আৰু নদীৰ মাছবোৰ মৰিল, আৰু নদীখন দুৰ্গন্ধময় হ'ল, আৰু মিচৰীয়সকলে নদীৰ পৰা পানী পান কৰিবলৈ সক্ষম নাছিল, আৰু মিচৰৰ সকলো ভূমিত তেজ আছিল। মিচৰীয় মায়াবীসকলেও তেওঁলোকৰ যাদুবিদ্যাৰে একেদৰে কৰিলে, আৰু ফৰৌণৰ হৃদয় কঠিন হ'ল, আৰু তেওঁ তেওঁলোকৰ কথা নুশুনিলে, ঠিক যেনেকৈ প্ৰভুৱে

কৈছিল। ঘূৰি আহি ফাৰাও তেওঁৰ ঘৰত সোমাল, আৰু তেওঁ এই বিষয়ত মনো নিদিলে। কিন্তু সকলো মিচৰীয়াসকলে নদীৰ চাৰিওফালে খান্দিলে, যাতে পানী খাব পাৰে, আৰু তেওঁলোকে নদীৰ পৰা পানী খাব পৰা নাছিল। আৰু সাত দিন সম্পূৰ্ণ হ'ল, প্ৰভুৱে নদীক প্ৰহাৰ কৰাৰ পাছত। প্ৰভুৱে মোচিক কৈলে, ফৰৌণৰ ওচৰলৈ যোৱা আৰু তেওঁক কোৱা, প্ৰভুৱে এই কথা কৈছে: মোৰ লোকসকলক পঠিয়াই দিয়া, যাতে তেওঁলোকে মোৰ সেৱা কৰিব পাৰে। যদি তুমি পঠিয়াই দিবলৈ ইচ্ছা নকৰা, চোৱা, মই তোমাৰ সকলো সীমা ভেকুলীৰে আঘাত কৰিম। আৰু নদীয়ে ভেকুলী উগলি পেলাব, আৰু সিহঁত উঠি আহি তোমাৰ ঘৰবোৰত সোমাব, আৰু তোমাৰ শোৱা কোঠাবোৰৰ ভঁৰালবোৰত, আৰু তোমাৰ বিচনাবোৰৰ ওপৰত, আৰু তোমাৰ সেৱকসকলৰ ঘৰবোৰত, আৰু তোমাৰ লোকসকলৰ মাজত, আৰু তোমাৰ আটা মোহা পাত্ৰবোৰত, আৰু তোমাৰ তন্দুৰবোৰত। আৰু তোমাৰ ওপৰত, আৰু তোমাৰ সেৱকসকলৰ ওপৰত, আৰু তোমাৰ লোকসকলৰ ওপৰত ভেকুলীবোৰ উঠিব।

8

প্ৰভুৱে মোচিক কৈলে, তোমাৰ ভায়েক হাৰোণক কোৱা, নদীবোৰৰ ওপৰত, নলাবোৰৰ ওপৰত, আৰু জলাশয়বোৰৰ ওপৰত তোমাৰ হাতেৰে লাঠিডাল মেলা, আৰু ভেকুলীবোৰক তোলা। আৰু হাৰোণে মিচৰৰ পানীবোৰৰ ওপৰত হাত বিস্তাৰ কৰিলে, আৰু ভেকুলীবোৰ তুলি আনিলে, আৰু ভেকুলী উঠি আহিল, আৰু মিচৰৰ ভূমি ঢাকি পেলালে। কিন্তু মিচৰীয়সকলৰ মায়াবীসকলেও তেওঁলোকৰ যাদুবিদ্যাৰে একেদৰে কৰিলে, আৰু মিচৰ দেশৰ ভূমিৰ ওপৰলৈ ভেকুলীবোৰ আনিলে। আৰু ফাৰাওৱে মোচি আৰু হাৰোণক মাতিলে আৰু ক'লে, মোৰ বিষয়ে প্ৰভুৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা কৰা, আৰু তেওঁ যেন ভেকুলীবোৰ মোৰ পৰা আৰু মোৰ লোকসকলৰ পৰা আঁতৰাই দিয়ে, আৰু মই তেওঁলোকক পঠিয়াই

দিম, আৰু তেওঁলোকে প্ৰভুৰ উদ্দেশ্যে বলিদান কৰক। মোচিয়ে ফাৰাওক ক'লে, মোক কওক কেতিয়া মই তোমাৰ বিষয়ে, তোমাৰ সেৱকসকলৰ বিষয়ে, আৰু তোমাৰ লোকসকলৰ বিষয়ে প্ৰাৰ্থনা কৰিম, যাতে ভেকুলীবোৰ তোমাৰ পৰা, তোমাৰ লোকসকলৰ পৰা, আৰু তোমালোকৰ ঘৰবোৰৰ পৰা ধ্বংস হয়, কেৱল নদীত ৰৈ যাব। তেওঁ কিন্তু ক'লে, কাইলৈ; তেওঁ তেন্তে ক'লে, যেনেকৈ তুমি কৈছা; যাতে তুমি জানিব পাৰা যে প্ৰভুৰ বাহিৰে আন কোনো নাই; আৰু ভেকুলীবোৰ তোমাৰ পৰা, আৰু তোমালোকৰ ঘৰবোৰৰ পৰা, আৰু বাসস্থানবোৰৰ পৰা, আৰু তোমাৰ দাসবোৰৰ পৰা, আৰু তোমাৰ লোকসকলৰ পৰা আঁতৰোৱা হ'ব, কেৱল নদীত এৰি দিয়া হ'ব। মোচি আৰু হাৰোণ ফৰৌণৰ ওচৰৰ পৰা বাহিৰ হৈ গ'ল, আৰু মোচিয়ে প্ৰভুৰ ওচৰত কেঁকো�ৰাবোৰৰ বিষয়ে চিঞৰিলে, যেনেকৈ ফৰৌণে নিৰ্ধাৰণ কৰিছিল। প্ৰভুৱে মোচিয়ে কোৱাৰ দৰেই কৰিলে, আৰু ভেকুলীবোৰ ঘৰবোৰৰ পৰা, চোতালবোৰৰ পৰা আৰু পথাৰবোৰৰ পৰা মৰি গ'ল। আৰু তেওঁলোকে সিহঁতক থুপ থুপকৈ গোটাই থৈছিল, আৰু ভূমিয়ে দুৰ্গন্ধ কৰিছিল। কিন্তু ফাৰাওৱে দেখি যে সকাহ হৈছে, তেওঁৰ হৃদয় কঠিন হ'ল, আৰু তেওঁ তেওঁলোকৰ কথা নুশুনিলে, ঠিক যেনেকৈ প্ৰভুৱে কৈছিল। প্ৰভুৱে মোচিক কৈছিল, হাৰোণক কোৱা, তোমাৰ হাতেৰে লাঠি মেলি পৃথিৱীৰ ঢিপি মাৰা, আৰু মানুহবোৰত, চাৰিভৰীয়া জন্তুবোৰত আৰু মিচৰৰ সকলো ভূমিত ডাঁহ হ'ব। সেয়েহে আৰোণে হাতেৰে লাঠিডাল মেলিলে আৰু পৃথিৱীৰ ধূলিত আঘাত কৰিলে, আৰু মানুহবোৰত আৰু চাৰিভৰীয়া জন্তুবোৰত মহবোৰ হ'ল, আৰু পৃথিৱীৰ সকলো ধূলিত মহবোৰ হ'ল। মায়াবীসকলেও তেওঁলোকৰ মায়াবিদ্যাৰে একেদৰে ডাঁহবোৰ উলিয়াবলৈ চেষ্টা কৰিলে, কিন্তু তেওঁলোক সক্ষম নহ'ল, আৰু ডাঁহবোৰ মানুহৰ মাজত আৰু চাৰিভৰীয়া জন্তুবোৰৰ মাজত থাকি গ'ল। সেয়েহে মায়াবীসকলে ফৰৌণক ক'লে, এইটো ঈশ্বৰৰ আঙুলি, আৰু ফৰৌণৰ হৃদয় কঠিন হ'ল, আৰু তেওঁ তেওঁলোকৰ কথা নুশুনিলে, ঠিক যেনেকৈ প্ৰভুৱে কৈছিল। প্ৰভুৱে মোচিক ক'লে, পুৱা সোনকালে উঠা, আৰু ফৰৌণৰ সন্মুখত থিয় হোৱা, আৰু চোৱা তেওঁ পানীৰ ওপৰত ওলাব, আৰু তেওঁক ক'বা, প্ৰভুৱে এইবোৰ কয়, মোৰ লোকসকলক পঠিয়াই দিয়া, যাতে তেওঁলোকে মৰুভূমিত

মোক সেৱা কৰিব পাৰে। যদি তুমি মোৰ লোকসকলক পঠিয়াই দিবলৈ ইচ্ছা নকৰা, চোৱা, মই তোমাৰ ওপৰত, তোমাৰ সেৱকসকলৰ ওপৰত, তোমাৰ লোকসকলৰ ওপৰত, আৰু তোমালোকৰ ঘৰবোৰৰ ওপৰত কুকুৰ মাখি পঠিয়াই দিম, আৰু মিচৰীয়সকলৰ ঘৰবোৰ কুকুৰ মাখিৰে ভৰি যাব, আৰু যি ভূমিৰ ওপৰত সিহঁত আছে সেই ভূমিতো। আৰু মই সেই দিনা গেচেম ভূমিত আচৰিত কার্য কৰিম, য'ত মোৰ লোকসকল আছে, য'ত কুকুৰ মাখি নাথাকিব, যাতে তুমি জানিব পাৰা যে মই সমগ্ৰ পৃথিৱীৰ প্ৰভু ঈশ্বৰ। আৰু মই মোৰ লোকসকলৰ আৰু তোমাৰ লোকসকলৰ মাজত পার্থক্য স্থাপন কৰিম, কিন্তু কাইলৈ এই পৃথিৱীৰ ওপৰত ঘটিব। প্ৰভুৱে এইদৰে কৰিলে, আৰু কুকুৰ মাখিৰ বহুতো জাক ফা�ৰাওৰ ঘৰবোৰলৈ, তেওঁৰ সেৱকসকলৰ ঘৰবোৰলৈ আৰু মিচৰৰ সকলো দেশলৈ আহিল, আৰু কুকুৰ মাখিৰ পৰা দেশখন ধ্বংস হ'ল। ফাৰাওৱে মোচি আৰু হাৰোণক মাতি ক'লে, আহি তোমালোকৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে এই দেশতে বলিদান কৰা। আৰু মোচিয়ে ক'লে, এইদৰে হোৱাটো সম্ভৱ নহয়, কিয়নো আমি আমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে মিচৰীয়াসকলৰ ঘৃণনীয় বস্তুবোৰ বলিদান কৰিম। যদি আমি তেওঁলোকৰ সন্মুখত মিচৰীয়াসকলৰ ঘৃণনীয় বস্তুবোৰ বলিদান কৰোঁ, তেন্তে আমাক শিলাঘাত কৰা হ'ব। তিনি দিনৰ পথ আমি মৰুভূমিলৈ যাম, আৰু আমাৰ ঈশ্বৰৰ ওচৰত বলিদান কৰিম, ঠিক যেনেকৈ প্ৰভুৱে আমাক কৈছিল। আৰু ফাৰাওৱে ক'লে, মই তোমালোকক পঠিয়াওঁ, আৰু তোমালোকে তোমালোকৰ ঈশ্বৰৰ ওচৰত মৰুভূমিত বলিদান কৰা, কিন্তু বেছি দূৰলৈ যাবলৈ নাযাবা। সেয়েহে মোৰ বিষয়ে প্ৰভুৰ ওচৰত প্ৰার্থনা কৰা। মোচিয়ে কৈলে, মই তোমাৰ ওচৰৰ পৰা ওলাই যাম আৰু ঈশ্বৰৰ ওচৰত প্ৰার্থনা কৰিম, আৰু কাইলৈ কুকুৰ মাখি তোমাৰ, তোমাৰ সেৱকসকলৰ আৰু তোমাৰ লোকসকলৰ পৰা গুচি যাব। কিন্তু ফৰৌণে পুনৰ প্ৰতাৰণা নকৰিব, যাতে লোকসকলক প্ৰভুৰ ওচৰত বলিদান কৰিবলৈ পঠিওৱা নহয়। কিন্তু মোচি ফৰৌণৰ ওচৰৰ পৰা ওলাই গ'ল আৰু ঈশ্বৰৰ ওচৰত প্ৰার্থনা কৰিলে। প্ৰভুৱে মোচিয়ে কোৱাৰ দৰেই কৰিলে, আৰু ফৰৌণৰ পৰা, তেওঁৰ দাসবোৰৰ পৰা আৰু তেওঁৰ লোকসকলৰ পৰা মাখিৰ জাক আঁতৰাই দিলে, আৰু এটাও বাকী নাথাকিল। আৰু

ফাৰাওৰে তেওঁৰ হৃদয় কঠিন কৰিলে আৰু এই সময়তো, আৰু তেওঁ লোকসকলক পঠিয়াই দিবলৈ ইচ্ছা নকৰিলে।

9

প্ৰভুৱে মোচিক ক'লে, ফৰৌণৰ ওচৰলৈ যোৱা আৰু তেওঁক কোৱা, হিব্ৰুসকলৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৱে এই কথা কৈছে: মোৰ লোকসকলক পঠিয়াই দিয়া, যাতে তেওঁলোকে মোৰ সেৱা কৰিব পাৰে। যদি তুমি মোৰ লোকসকলক পঠিয়াই দিবলৈ ইচ্ছা নকৰা কিন্তু এতিয়াও তেওঁলোকক নিয়ন্ত্ৰণত ৰাখিছা, চোৱা, প্ৰভুৰ হাত তোমাৰ পথাৰত থকা পশুবোৰৰ ওপৰত পৰিব, ঘোৰাবোৰত আৰু বোজা কঢ়িওৱা জন্তুবোৰত আৰু উটবোৰত আৰু গৰুবোৰত আৰু ভেড়াবোৰত, অতি ভয়ংকৰ মৃত্যু। আৰু মই সেই সময়ত মিচৰীয়াসকলৰ পশুধন আৰু ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলৰ পশুধনৰ মাজত আচৰিত কাৰ্য কৰিম, ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলৰ সকলোৰে পৰা এটাও কথিত মৃত্যু নহ'ব। আৰু ঈশ্বৰে এটা সীমা দিলে, কৈ, কাইলৈ প্ৰভুৱে এই কথা পৃথিৱীত কৰিব। আৰু প্ৰভুৱে পিছদিনা এই কথা পূৰ্ণ কৰিলে, আৰু মিচৰীয়াসকলৰ সকলো পশু মৰিল, কিন্তু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ পশুবোৰৰ পৰা একোৱেই নমৰিল। ফাৰাওৱে দেখিলে যে ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ সকলো গৰু-ম'হৰ পৰা একোৱেই মৰা নাই, কিন্তু ফাৰাওৰ হৃদয় কঠিন হ'ল, আৰু তেওঁ লোকসকলক পঠিয়াই নিদিলে। প্ৰভুৱে মোচি আৰু হাৰোণক কৈছিল, তোমালোকে ভাটিৰ কাঁহেৰে হাত পূৰ্ণ কৰি লোৱা, আৰু মোচিয়ে ফাৰাও আৰু তেওঁৰ সেৱকসকলৰ সন্মুখত আকাশৰ ফালে ছটিয়াওক। আৰু মিচৰৰ সকলো ভূমিৰ ওপৰত ধূলি হওক, আৰু সেয়া মানুহবোৰৰ ওপৰত আৰু চাৰিভৰীয়া জন্তুবোৰৰ ওপৰত পৰিব, মিচৰৰ সকলো ভূমিত মানুহবোৰৰ মাজত আৰু চাৰিভৰীয়া জন্তুবোৰৰ মাজত ফাটি ওলোৱা ফোঁহা আৰু ঘা হ'ব। আৰু মোচিয়ে ফাৰাওৰ আগত ভাতীৰ কাঁহ লৈ আকাশলৈ সিঁচৰিত কৰিছিল, আৰু মানুহবোৰত আৰু চাৰিঠেঙীয়া

জন্তুবোৰত ফোঁহা উঠা ঘা হৈছিল। আৰু যাদুকৰসকলে মোচিৰ সন্মুখত থিয় হ'ব পৰা নাছিল ঘাঁবোৰৰ কাৰণে, কিয়নো যাদুকৰসকলৰ মাজত ঘাঁবোৰ হৈছিল, আৰু মিচৰৰ সকলো ভূমিত। কিন্তু প্ৰভুৱে ফাৰাওৰ হৃদয় কঠিন কৰিলে, আৰু তেওঁ তেওঁলোকৰ কথা নুশুনিলে, যেনেকৈ প্ৰভুৱে আদেশ দিছিল। প্ৰভুৱে মোচিক কৈলে, সোনকালে পুৱা উঠা, আৰু ফৰৌণৰ সন্মুখত থিয় হোৱা, আৰু তেওঁক ক'বা, হিব্ৰুসকলৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৱে এইবোৰ কথা কয়, মোৰ লোকসকলক পঠিয়াই দিয়া, যাতে তেওঁলোকে মোক সেৱা কৰিব পাৰে। কাৰণ এতিয়া এই সময়ত মই মোৰ সকলো মহামাৰী তোমাৰ হৃদয়লৈ, তোমাৰ সেৱকসকলৰ ওপৰলৈ আৰু তোমাৰ লোকসকলৰ ওপৰলৈ পঠিয়াই দিছো, যাতে তুমি জানিব পাৰা যে সমগ্ৰ পৃথিৱীত মোৰ দৰে আন কোনো নাই। এতিয়া কিয়নো হাত পঠিয়াই মই তোমাক মাৰিম, আৰু তোমাৰ লোকসকলক বধ কৰিম, আৰু তুমি পৃথিৱীৰ পৰা ধ্বংস হ'বা। আৰু এই কাৰণেই তুমি সংৰক্ষিত হৈছিলা, যাতে মই তোমাৰ মাজত মোৰ শক্তি প্ৰদৰ্শন কৰিব পাৰোঁ আৰু যাতে মোৰ নাম সমগ্ৰ পৃথিৱীত ঘোষিত হয়। এতিয়াও তেন্তে তুমি মোৰ লোকসকলক পঠিয়াই নিদিয়াৰ কাৰণ হৈ আছা নেকি? চোৱা, মই কাইলৈ এই সময়ত অতিশয় প্ৰচণ্ড শিলাবৃষ্টি বৰষাম, যেনেকুৱা মিচৰত কেতিয়াও হোৱা নাই, যি দিনৰ পৰা ইয়াক সৃষ্টি কৰা হৈছিল, আজিৰ দিনলৈকে। এতিয়া সেয়েহে শীঘ্ৰে তোমাৰ পশুধন গোটাবলৈ খৰধৰ কৰা, আৰু যিমান তোমাৰ সমতলত আছে; কিয়নো সকলো মানুহ, আৰু পশুধন, যিমান তোমাৰ সমতলত আছে; কিয়নো সকলো মানুহ, আৰু পশুধন, যিমান সমতলবোৰত পোৱা যাব, আৰু ঘৰলৈ নোসোমায়, কিন্তু সিহঁতৰ ওপৰত শিলাবৃষ্টি পৰিব, মৰিব। ফাৰাওৰ দাসসকলৰ মাজত যিজনে প্ৰভুৰ বাক্যক ভয় কৰিছিল, তেওঁ নিজৰ পশুবোৰ ঘৰৰ ভিতৰলৈ সংগ্ৰহ কৰিলে। কিন্তু যিজনে প্ৰভুৰ বাক্যত মনোযোগ নিদিলে, তেওঁ পশুবোৰ পথাৰত এৰি দিলে। প্ৰভুৱে মোচিক কৈছিল, তোমাৰ হাত আকাশৰ ফালে প্ৰসাৰিত কৰা, আৰু মিচৰৰ সকলো ভূমিৰ ওপৰত শিলাবৃষ্টি হ'ব, মানুহবোৰৰ ওপৰত, পশুবোৰৰ ওপৰত, আৰু ভূমিৰ ওপৰত থকা সকলো বনৌষধিৰ ওপৰত। মোচিয়ে আকাশৰ ফালে হাত প্ৰসাৰিত কৰিলে, আৰু প্ৰভুৱে বজ্ৰধ্বনি আৰু শিলাবৃষ্টি দিলে, আৰু

পৃথিৱীৰ ওপৰত জুই দৌৰিলে, আৰু প্ৰভুৱে মিচৰৰ সকলো ভূমিৰ ওপৰত শিলাবৃষ্টি বৰষালে। আছিল শিলাবৃষ্টি আৰু জুই জ্বলি আছিল শিলাবৃষ্টিৰ ভিতৰত, আৰু শিলাবৃষ্টি অতিশয় বহুত আছিল, যিটো এনেকুৱা মিচৰত কেতিয়াও হোৱা নাছিল, যিদিনৰ পৰা ইয়াৰ ওপৰত জাতি হৈছিল। শিলাবৃষ্টিয়ে মিচৰৰ সকলো ভূমিত প্ৰহাৰ কৰিলে, মানুহৰ পৰা পশুলৈকে, আৰু শিলাবৃষ্টিয়ে সমতলত থকা সকলো বনৌষধি প্ৰহাৰ কৰিলে, আৰু শিলাবৃষ্টিয়ে সমতলবোৰত থকা সকলো গছ চূৰ্ণ কৰিলে। কেৱল গেচেম ভূমিত, য'ত ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকল আছিল, শিলাবৃষ্টি হোৱা নাছিল। ফা�ৰাওৱে মানুহ পঠিয়াই মোচি আৰু হাৰোণক মাতিলে, আৰু তেওঁলোকক ক'লে, মই এতিয়া পাপ কৰিলোঁ, প্ৰভু ধাৰ্মিক, কিন্তু মই আৰু মোৰ প্ৰজা অধাৰ্মিক। অতএব মোৰ বিষয়ে প্ৰভুৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা কৰা, আৰু ঈশ্বৰৰ শব্দবোৰ, শিলাবৃষ্টি আৰু জুই বন্ধ হওক, আৰু মই তোমালোকক পঠিয়াই দিম, আৰু তোমালোকে আৰু থাকিবলগীয়া নহ'ব। মোচিয়ে তাক কৈলে, যেতিয়া মই চহৰৰ পৰা ওলাই যাম, মই প্ৰভুৰ প্ৰতি মোৰ হাত বিস্তাৰ কৰিম, আৰু কণ্ঠস্বৰবোৰ বন্ধ হ'ব, আৰু শিলাবৃষ্টি আৰু বৰষুণ আৰু নহ'ব, যাতে তুমি জানিব পাৰা যে পৃথিৱী প্ৰভুৰ। আৰু মই জানো যে তুমি আৰু তোমাৰ সেৱকসকলে এতিয়াও প্ৰভুক ভয় কৰা নাই। কিন্তু শণ আৰু যৱ আঘাতপ্ৰাপ্ত হৈছিল, কাৰণ যৱ থিয় হৈ আছিল আৰু শণ কাণত আছিল। কিন্তু ঘেঁহু আৰু বাৰ্লি আঘাতপ্ৰাপ্ত হোৱা নাছিল, কাৰণ সেইবোৰ পলমকৈ হৈছিল। মোচিয়ে ফৰ্ৱৌণৰ ওচৰৰ পৰা ওলাই গৈ নগৰৰ বাহিৰলৈ গ'ল, আৰু তেওঁ প্ৰভুৰ ফালে হাত প্ৰসাৰিত কৰিলে, আৰু মাতবোৰ বন্ধ হ'ল, আৰু শিলাবৃষ্টি আৰু বৰষুণ আৰু ভূমিৰ ওপৰত নপৰিল। ফাৰাওৱে দেখি যে বৰষুণ আৰু শিলাবৃষ্টি আৰু মাতবোৰ বন্ধ হৈছে, তেওঁ পুনৰ পাপ কৰিলে, আৰু তেওঁৰ হৃদয় আৰু তেওঁৰ সেৱকসকলৰ হৃদয় কঠিন কৰিলে। আৰু ফাৰাওৰ হৃদয় কঠিন কৰা হ'ল, আৰু তেওঁ ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক পঠিয়াই নিদিলে, ঠিক যেনেকৈ প্ৰভুৱে মোচিক কৈছিল।

10

প্ৰভুৱে মোচিক ক'লে, কৈ, ফাৰাওৰ ওচৰলৈ সোমোৱা, কিয়নো মই তেওঁৰ হৃদয় আৰু তেওঁৰ দাসবোৰৰ হৃদয় কঠিন কৰিলোঁ, যাতে এই চিনবোৰ পৰপৰকৈ তেওঁলোকৰ ওপৰত আহে; যাতে তোমালোকে তোমালোকৰ সন্তানবোৰৰ কাণত আৰু তোমালোকৰ সন্তানবোৰৰ সন্তানবোৰক কোৱা, মই মিচৰীয়াবোৰক কিমান উপহাস কৰিলোঁ, আৰু মোৰ চিনবোৰ, যিবোৰ মই তেওঁলোকৰ মাজত কৰিলোঁ; আৰু তোমালোকে জানিবা যে মই প্ৰভু। মোচে আৰু হাৰোণ ফাৰাওৰ সন্মুখত সোমাল, আৰু তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, এইবোৰ কথা ইব্ৰীসকলৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে কৈছে, কিমান কাললৈকে তুমি মোৰ আগত নম্ৰ হ'বলৈ ইচ্ছা নকৰিবা? মোৰ লোকসকলক পঠিয়াই দিয়া, যাতে তেওঁলোকে মোক সেৱা কৰিব পাৰে। যদি তুমি মোৰ লোকসকলক পঠিয়াই দিবলৈ ইচ্ছা নকৰা, চোৱা মই কাইলৈ এই সময়ত তোমাৰ সকলো সীমাৰ ওপৰত বহুত ফৰিং আনিম। আৰু ই পৃথিৱীৰ দৃষ্টি ঢাকিব, আৰু তুমি পৃথিৱী দেখিবলৈ সক্ষম নহ'বা, আৰু ই পৃথিৱীৰ সকলো অতিৰিক্ত অৱশিষ্ট গ্ৰাস কৰিব, যি শিলাবৃষ্টিয়ে তোমালোকৰ বাবে এৰি গৈছিল, আৰু ই পৃথিৱীত তোমালোকৰ বাবে বাঢ়ি থকা সকলো গছ গ্ৰাস কৰিব। আৰু তোমাৰ ঘৰবোৰ, আৰু তোমাৰ সেৱকসকলৰ ঘৰবোৰ, আৰু মিচৰীয়াসকলৰ সকলো ভূমিত থকা সকলো ঘৰবোৰ ভৰা হ'ব, যিবোৰ তোমাৰ পিতৃসকলে কেতিয়াও দেখা নাই, আৰু তেওঁলোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলেও নাই, যি দিনৰ পৰা তেওঁলোক পৃথিৱীত হৈছে, এই দিনলৈকে, আৰু মোচিয়ে ঘূৰি ফাৰাওৰ পৰা ওলাই গ'ল। আৰু ফাৰাওৰ সেৱকসকলে তেওঁক কয়, কিমান দিনলৈকে এইটো আমাৰ বাবে ফান্দ হৈ থাকিব? মানুহবোৰক পঠিয়াই দিয়া, যাতে তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ ঈশ্বৰৰ সেৱা কৰিব পাৰে; নে তুমি জানিব বিচাৰা যে মিচৰ ধ্বংস হৈ গৈছে? আৰু তেওঁলোকে মোচি আৰু হাৰোণক ফৰৌণৰ ওচৰলৈ ঘূৰাই আনিলে, আৰু তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, যোৱা আৰু তোমালোকৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ সেৱা কৰা, কিন্তু কোন কোন যাব? আৰু মোচিয়ে কয়, আমি

যুৱক-সকল আৰু বৃদ্ধ-সকলৰ সৈতে যাম, আমাৰ পুত্ৰ-কন্যাৰ সৈতে আৰু আমাৰ মেৰ-ছাগ আৰু গৰুৰ সৈতে যাম, কিয়নো এয়া প্ৰভুৰ উৎসৱ। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, প্ৰভু এইদৰে তোমালোকৰ সৈতে থাকক; কাৰণ মই তোমালোকক পঠিয়াইছো, আৰু তোমালোকৰ সা-সম্পত্তিও নহয় নেকি? চোৱা যে দুষ্টতা তোমালোকৰ ওপৰত যোগ হৈছে। এনে নহয়, কিন্তু পুৰুষসকল যাওক, আৰু ঈশ্বৰৰ সেৱা কৰক, কাৰণ এইটোৱেই তোমালোকে বিচাৰিছা। কিন্তু তেওঁলোকে তেওঁলোকক ফা�ৰাওৰ সন্মুখৰ পৰা খেদি দিলে। প্ৰভুৱে মোচিক কৈছিল, মিচৰ দেশৰ ওপৰত তোমাৰ হাত প্ৰসাৰিত কৰা, আৰু ফৰিং ভূমিৰ ওপৰত উঠক, আৰু ই ভূমিৰ সকলো তৃণ আৰু গছবোৰৰ সকলো ফল গ্ৰাস কৰিব, যি শিলাবৃষ্টিয়ে এৰি গৈছিল। আৰু মোচিয়ে লাঠিডাল আকাশলৈ তুলিলে, আৰু প্ৰভুৱে দক্ষিণ বতাহ মাটিৰ ওপৰত আনিলে, সেই গোটেই দিনটো, আৰু গোটেই ৰাতিটো; পুৱা হ'ল, আৰু দক্ষিণ বতাহে ফৰিং তুলি ল'লে, আৰু ইয়াক মিচৰৰ গোটেই মাটিৰ ওপৰত আনিলে; আৰু ই মিচৰৰ সকলো সীমাৰ ওপৰত অতি বেছিকৈ থমকি ৰ'ল; ইয়াৰ আগতে এনে ফৰিং হোৱা নাছিল, আৰু এইবোৰৰ পিছত এনে নহ'ব। আৰু ই পৃথিৱীৰ দৃশ্য ঢাকিলে, আৰু পৃথিৱী ধ্বংস হ'ল, আৰু পৃথিৱীৰ সকলো বনৌষধি গ্ৰাস কৰিলে, আৰু গছবোৰৰ সকলো ফল, যি শিলাবৃষ্টিৰ পৰা বাকী আছিল, কাঠবোৰত একোৱেই সেউজীয়া বাকী নাছিল, আৰু সমভূমিৰ সকলো বনৌষধিত, মিচৰৰ সকলো ভূমিত। ফা�ৰাওৱে মোচি আৰু হাৰোণক মাতিবলৈ খৰধৰ কৰিলে আৰু ক'লে, মই তোমালোকৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৰ আগত আৰু তোমালোকৰ বিৰুদ্ধে পাপ কৰিছোঁ। অতএব এতিয়াও মোৰ পাপ গ্ৰহণ কৰা, আৰু তোমালোকৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা কৰা, আৰু তেওঁ মোৰ পৰা এই মৃত্যু আঁতৰাই দিয়ক। মোচি ফৰৌণৰ ওচৰৰ পৰা বাহিৰ ওলাই গ'ল, আৰু ঈশ্বৰৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা কৰিলে। আৰু প্ৰভুৱে সাগৰৰ পৰা প্ৰবল বতাহ পৰিৱৰ্তন কৰিলে, আৰু ফৰিংবোৰ তুলি ল'লে, আৰু সেইবোৰ ৰঙা সাগৰত পেলাই দিলে, আৰু মিচৰৰ সকলো ভূমিত এটাও ফৰিং বাকী নাথাকিল। আৰু প্ৰভুৱে ফা�ৰাওৰ হৃদয় কঠিন কৰিলে, আৰু তেওঁ ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক পঠিয়াই নিদিলে। প্ৰভুৱে মোচিক ক'লে, তোমাৰ হাত আকাশৰ ফালে প্ৰসাৰিত কৰা, আৰু

মিচৰ দেশৰ ওপৰত অন্ধকাৰ হওক, স্পৰ্শনীয় অন্ধকাৰ। মোচেই তেওঁৰ হাত আকাশলৈ মেলি দিলে, আৰু মিচৰ দেশৰ সকলো ঠাইত অন্ধকাৰ, ঘোৰ অন্ধকাৰ, ধুমুহা তিনি দিন হ'ল। আৰু কোনেও তেওঁৰ ভায়েকক তিনি দিন নেদেখিলে, আৰু কোনেও তেওঁৰ বিচনাৰ পৰা তিনি দিন উঠা নাছিল। কিন্তু ইজৰায়েলৰ সন্তান সকলোৰে বাবে পোহৰ আছিল সকলো ঠাইত য'ত তেওঁলোকে বাস কৰিছিল। আৰু ফা�ৰাওৱে মোচি আৰু হাৰোণক মাতি ক'লে, যোৱা, তোমালোকৰ প্ৰভু ঈশ্বৰক সেৱা কৰা, কিন্তু মেৰ-ছাগবোৰ আৰু গৰুবোৰ এৰি থৈ যোৱা, আৰু তোমালোকৰ সা-সম্পত্তি তোমালোকৰ লগত যাওক। আৰু মোচিয়ে ক'লে, কিন্তু তুমি আমাক হোম-বলি আৰু বলিদান দিবা, যি আমি আমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে কৰিম। আৰু আমাৰ পশুধন আমাৰ সৈতে যাব, আৰু আমি এটা খুৰাও এৰি নাযাওঁ, কিয়নো সিহঁতৰ পৰা আমি আমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ সেৱা কৰিবলৈ ল'ম। কিন্তু আমি নাজানো আমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ কি সেৱা কৰিম, যেতিয়ালৈকে আমি তালৈ নাযাওঁ। কিন্তু প্ৰভুৱে ফা�ৰাওৰ হৃদয় কঠিন কৰিলে, আৰু তেওঁ তেওঁলোকক পঠিয়াই দিবলৈ ইচ্ছা নকৰিলে। আৰু ফাৰাওৱে ক'লে, মোৰ ওচৰৰ পৰা আঁতৰি যোৱা, সাৱধান হোৱা, মোৰ মুখ পুনৰ দেখা নকৰিবা, যি দিনা তুমি মোৰ সন্মুখত দেখা পোৱা যাবা, তুমি মৃত্যু হ'বা। মোচিয়ে কিন্তু কয়, তুমি কৈছা, মই তোমাক আৰু মুখামুখি দেখা নিদিওঁ।

11

প্ৰভুৱে মোচিক ক'লে, মই ফৰৌণ আৰু মিচৰৰ ওপৰত এতিয়াও এটা আঘাত আনিম, আৰু তাৰ পিছত তেওঁ তোমালোকক ইয়াৰ পৰা পঠাই দিব। যেতিয়া তেওঁ তোমালোকক সকলোৰে সৈতে পঠাই দিব, তেতিয়া তেওঁ তোমালোকক সম্পূৰ্ণৰূপে খেদাই দিব। সেয়েহে লোকসকলৰ কাণত গোপনে কথা কওক, আৰু প্ৰতিজনে নিজৰ প্ৰতিবেশীৰ পৰা ৰূপৰ পাত্ৰ আৰু সোণৰ পাত্ৰ আৰু কাপোৰ বিচাৰক। প্ৰভুৱে কিন্তু তেওঁৰ লোকসকলক

মিচৰীয়াসকলৰ সন্মুখত অনুগ্ৰহ দিলে, আৰু তেওঁলোকে তেওঁলোকক ব্যৱহাৰ কৰিলে, আৰু মোচি নামৰ মানুহজন মিচৰীয়াসকলৰ সন্মুখত, ফৰৌণৰ সন্মুখত, আৰু তেওঁৰ সেৱকসকলৰ সন্মুখত অতিশয় মহান হ'ল। আৰু মোচিয়ে ক'লে, এইবোৰ কথা প্ৰভুৱে কয়, মাজনিশাৰ সময়ত মই মিচৰৰ মাজলৈ প্ৰৱেশ কৰিম আৰু মিচৰ দেশত প্ৰতিটো প্ৰথমজাত মৰিব, ফৰৌণৰ প্ৰথমজাতৰ পৰা, যি সিংহাসনত বহি আছে, আৰু যাঁতৰ কাষত থকা দাসীৰ প্ৰথমজাতলৈকে, আৰু সকলো পশুৰ প্ৰথমজাতলৈকে। আৰু সমগ্ৰ মিচৰ দেশত এক মহান চিঞৰ হ'ব, যিটো এনেকুৱা কেতিয়াও হোৱা নাই, আৰু এনেকুৱা পুনৰ কেতিয়াও হোৱা নহ'ব। আৰু ইস্ৰায়েলৰ সকলো সন্তানৰ মাজত কুকুৰে নিজৰ জিভাৰে গুৰ্জন নকৰিব, মানুহৰ পৰা পশুলৈকে, যাতে তুমি জানিব পাৰা যে প্ৰভুৱে মিচৰীয়াসকল আৰু ইস্ৰায়েলৰ মাজত কিমান পাৰ্থক্য কৰিব। আৰু তোমাৰ এই সকলো সন্তান মোৰ ওচৰলৈ নামি আহিব, আৰু মোক প্ৰণিপাত কৰিব, কৈ, তুমি ওলাই যোৱা, আৰু তোমাৰ সকলো লোক, যাক তুমি নেতৃত্ব দিয়া। আৰু এইবোৰৰ পিছত মই ওলাই যাম। আৰু মোচি ফৰৌণৰ ওচৰৰ পৰা খঙেৰে ওলাই গ'ল। প্ৰভুৱে মোচিক কৈছিল, ফৰৌণে তোমালোকৰ কথা নুশুনিব, যাতে মই মিচৰ দেশত মোৰ চিহ্ন আৰু আচৰিত কৰ্মবোৰ বৃদ্ধি কৰিব পাৰোঁ। মোচি আৰু হাৰোণে মিচৰ দেশত ফৰৌণৰ সন্মুখত এই সকলো চিহ্ন আৰু আচৰিত কাৰ্য কৰিলে, কিন্তু প্ৰভুৱে ফৰৌণৰ হৃদয় কঠিন কৰিলে, আৰু তেওঁ ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক মিচৰ দেশৰ পৰা পঠিয়াবলৈ শুনা নাছিল।

12

প্ৰভুৱে মিচৰ দেশত মোচি আৰু হাৰোণক ক'লে, কৈছিল, এই মাহটো তোমালোকৰ বাবে মাহবোৰৰ আৰম্ভণি; এইটো তোমালোকৰ বাবে বছৰৰ মাহবোৰৰ মাজত প্ৰথম। ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ সকলো সমাজৰ প্ৰতি কোৱা, এই মাহৰ দশম দিনত তেওঁলোকে প্ৰত্যেকে

পিতৃসকলৰ ঘৰ অনুসাৰে এটা মেৰ-ছাগ লওক, প্ৰত্যেকে নিজৰ ঘৰ অনুসাৰে এটা মেৰ-ছাগ লওক। যদি কিন্তু ঘৰত কম সংখ্যক লোক থাকে, যাতে এটা ভেড়াৰ বাবে পৰ্যাপ্ত নহয়, তেন্তে তেওঁ নিজৰ লগত তেওঁৰ ওচৰৰ প্ৰতিবেশীক ল'ব, আত্মাসকলৰ সংখ্যা অনুসৰি, প্ৰতিজনে তেওঁৰ বাবে পৰ্যাপ্ত পৰিমাণ এটা ভেড়াৰ বাবে গণনা কৰা হ'ব। তোমালোকৰ বাবে এটা সম্পূৰ্ণ মতা বছৰীয়া মেৰ-ছাগ হ'ব লাগিব, মেৰ পোৱালি আৰু ছাগলী পোৱালিৰ পৰা ল'বা। আৰু এই মাহৰ চতুৰ্দশ দিনলৈকে তোমালোকে ইয়াক ৰাখিবা, আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ সমাজৰ সকলো সমাৱেশে সন্ধিয়া ইয়াক বধ কৰিব। আৰু তেওঁলোকে ৰক্তৰ পৰা ল'ব, আৰু দুটা দুৱাৰৰ খুঁটাৰ ওপৰত আৰু চৌকাঠৰ ওপৰত ৰাখিব, সেই ঘৰবোৰত য'ত তেওঁলোকে সেইবোৰ খাব। আৰু তেওঁলোকে এই ৰাতি জুইত ভজা মাংস খাব, আৰু তিতা বনৌষধিৰ সৈতে খমিৰবিহীন পিঠা খাব। তোমালোকে তেওঁলোকৰ পৰা কেঁচা নাখাবা, নহয় পানীত সিজোৱা, কিন্তু জুইত ভজা, মূ�ৰ ভৰি আৰু নাড়ীভুৰিৰ সৈতে। তোমালোকে তাৰ পৰা পুৱালৈকে একো এৰি নিদিবা, আৰু তাৰ হাড় নভাঙিবা, কিন্তু তাৰ পৰা পুৱালৈকে বাকী থকা বস্তুবোৰ জুইত পুৰি পেলাবা। এইদৰে তোমালোকে ইয়াক খাব, তোমালোকৰ কঁকাল বান্ধি, তোমালোকৰ ভৰিত জোতা পিন্ধি, আৰু তোমালোকৰ হাতত লাঠি লৈ, আৰু তোমালোকে ইয়াক শীঘ্ৰতাৰে খাব, এইটো প্ৰভুৰ নিস্তাৰ-পৰ্ব্ব। আৰু মই এই ৰাতি মিচৰ দেশৰ মাজেৰে পাৰ হ'ম, আৰু মই মিচৰ দেশত মানুহৰ পৰা পশুলৈকে প্ৰতিটো প্ৰথমজাতক আঘাত কৰিম, আৰু মিচৰীয়সকলৰ সকলো দেৱতাৰ ওপৰত মই প্ৰতিশোধ ল'ম, মই প্ৰভু। আৰু তেজ তোমালোকৰ বাবে চিহ্ন হ'ব ঘৰবোৰৰ ওপৰত, যিবোৰত তোমালোক তাত আছা, আৰু মই তেজ দেখিম, আৰু তোমালোকক আবৰণ দিম, আৰু তোমালোকৰ মাজত ধ্বংস কৰা মহামাৰী নহ'ব যেতিয়া মই মিচৰ দেশত আঘাত কৰোঁ। আৰু এই দিনটো তোমালোকৰ বাবে স্মৃতি হ'ব, আৰু তোমালোকে ইয়াক প্ৰভুৰ উৎসৱ হিচাপে তোমালোকৰ সকলো প্ৰজন্মৰ বাবে উদযাপন কৰিবা, চিৰন্তন বিধি হিচাপে তোমালোকে ইয়াক উদযাপন কৰিবা। সাত দিন তোমালোকে খমিৰবিহীন পিঠা খাবা, কিন্তু প্ৰথম দিনৰ পৰাই তোমালোকৰ ঘৰবোৰৰ পৰা খমিৰ

আঁতৰাবা। যিকোনো লোকে খমিৰ খাব, সেই আত্মা ইস্ৰায়েলৰ পৰা ধ্বংস কৰা হ'ব, প্ৰথম দিনৰ পৰা সপ্তম দিনলৈকে। আৰু প্ৰথম দিনটো পবিত্ৰ বুলি মতা যাব, আৰু সপ্তম দিনটো তোমালোকৰ বাবে পবিত্ৰ বুলি মতা হ'ব, তোমালোকে সেইবোৰত কোনো দাসত্বৰ কাম নকৰিবা, কিন্তু সকলো প্ৰাণৰ বাবে যিমান কৰা হ'ব, কেৱল এইটোহে তোমালোকৰ বাবে কৰা হ'ব। আৰু তোমালোকে এই আদেশ পালন কৰিবা; কিয়নো এই দিনত মই তোমালোকৰ শক্তি মিচৰ দেশৰ পৰা উলিয়াই আনিম, আৰু তোমালোকে এই দিন তোমালোকৰ পু�ৰুষে পুৰুষে চিৰকালীয় বিধি কৰিবা, প্ৰথম মাহৰ চতুৰ্দশ দিনত আৰম্ভ কৰি, সন্ধিয়াৰ পৰা তোমালোকে খমিৰ নোহোৱা পিঠা খাবা, মাহৰ একবিংশ দিনলৈকে, সন্ধিয়ালৈকে। সাত দিন তোমালোকৰ ঘৰত খমীৰ পোৱা নাযাব, যিকোনো লোকে খমীৰীয়া বস্তু খালে সেই আত্মা ইস্ৰায়েলৰ সমাজৰ পৰা ধ্বংস কৰা হ'ব, বিদেশী আৰু দেশৰ থলুৱা উভয়ৰে ক্ষেত্ৰত। তোমালোকে কোনো খমিৰযুক্ত পিঠা নাখাবা, কিন্তু তোমালোকৰ প্ৰত্যেক বাসস্থানত তোমালোকে খমিৰবিহীন পিঠা খাবা। মোচিয়ে ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ সকলো বৃদ্ধ পৰিষদক মাতিলে, আৰু তেওঁলোকক ক'লে, তোমালোক গুচি গৈ তোমালোকৰ আত্মীয়তা অনুসাৰে মেৰ-ছাগ লোৱা, আৰু নিস্তাৰ পৰ্ব্ব বলিদান কৰা। তোমালোকে হিচপৰ এটা গোট ল'বা, আৰু দুৱাৰৰ ওচৰত থকা ৰক্তত ডুবাই, দুৱাৰৰ চৌকাঠত আৰু দুয়োটা চৌকাঠৰ ওপৰত দুৱাৰৰ ওচৰত থকা ৰক্তৰ পৰা লগাবা, কিন্তু তোমালোকে প্ৰতিজনে নিজৰ ঘৰৰ দুৱাৰৰ পৰা পুৱা নোহোৱালৈকে বাহিৰলৈ নাযাবা। আৰু প্ৰভুৱে মিচৰীয়াসকলক মাৰিবলৈ পাৰ হৈ যাব, আৰু দুৱাৰৰ চৌকাঠৰ ওপৰত আৰু দুয়োটা দুৱাৰৰ চৌকাঠৰ ওপৰত তেজ দেখিব, আৰু প্ৰভুৱে দুৱাৰ পাৰ হৈ যাব, আৰু বিনাশকক তোমালোকৰ ঘৰবোৰত সোমাই মাৰিবলৈ এৰি নিদিব। আৰু এই বিধি তোমাৰ আৰু তোমাৰ পুত্ৰসকলৰ বাবে যুগে যুগে পালন কৰিবা। যদি তোমালোকে সেই ভূমিত প্ৰৱেশ কৰা, যি প্ৰভুৱে তোমালোকক দিব, যেনেকৈ তেওঁ কথা কৈছিল, তেন্তে এই সেৱা ৰক্ষা কৰিবা। আৰু এনে হ'ব যদি তোমালোকৰ পুত্ৰসকলে তোমালোকক কয়, এই সেৱা কি? আৰু তোমালোকে তেওঁলোকক ক'বা, এই নিস্তাৰ-পৰ্ব্বৰ বলিদান প্ৰভুৰ উদ্দেশ্যে, কাৰণ তেওঁ

মিচৰত ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ ঘৰবোৰ ৰক্ষা কৰিছিল, যেতিয়া তেওঁ মিচৰীয়াসকলক আঘাত কৰিছিল, কিন্তু আমাৰ ঘৰবোৰ উদ্ধাৰ কৰিছিল। আৰু লোকসকলে মূ�ৰ দোঁৱাই প্ৰণিপাত কৰিলে। আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে গুচি গৈ কৰিলে, যেনেকৈ প্ৰভুৱে মোচি আৰু হাৰোণক আদেশ দিছিল, তেনেকৈয়ে তেওঁলোকে কৰিলে। আধা ৰাতি হ'ল, আৰু প্ৰভুৱে মিচৰ দেশত সকলো প্ৰথমজাতকক আঘাত কৰিলে, সিংহাসনত বহি থকা ফৰৌণৰ প্ৰথমজাতৰ পৰা গাতত থকা বন্দিনীৰ প্ৰথমজাতলৈকে, আৰু সকলো পশুৰ প্ৰথমজাতলৈকে। আৰু ফা�ৰাও ৰাতি উঠিল, আৰু তেওঁৰ সেৱকসকল, আৰু সকলো মিচৰীয়াসকল, আৰু সমগ্ৰ মিচৰ দেশত মহান কান্দোন হ'ল, কিয়নো এনে কোনো ঘৰ নাছিল যত মৃত লোক নাছিল। আৰু ফা�ৰাওৱে ৰাতি মোচি আৰু হাৰোণক মাতিলে, আৰু তেওঁলোকক ক'লে, উঠা, আৰু মোৰ লোকসকলৰ পৰা ওলাই যোৱা, তোমালোক আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকল, যোৱা আৰু তোমালোকৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ সেৱা কৰা, যেনেকৈ তোমালোকে কৈছা। আৰু তোমালোকৰ মেৰ-ছাগ আৰু গৰু লৈ যোৱা, আৰু নিশ্চয় মোকো আশীৰ্বাদ কৰা। আৰু মিচৰীয়াসকলে লোকসকলক উৎসাহেৰে দেশৰ পৰা বাহিৰ কৰিবলৈ জোৰ কৰিছিল, কিয়নো তেওঁলোকে কৈছিল যে আমি সকলো মৰি আছো। লোকসকলে তেওঁলোকৰ আটা তুলি ল'লে, খমিৰ দিয়াৰ আগতে, তেওঁলোকৰ মিহলোৱা আটা তেওঁলোকৰ কাপোৰত বান্ধি তেওঁলোকৰ কান্ধত লৈ। ইজৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে মোচিয়ে তেওঁলোকক আদেশ দিয়াৰ দৰে কৰিলে, আৰু তেওঁলোকে মিচৰীয়াসকলৰ পৰা ৰূপৰ পাত্ৰ, সোণৰ পাত্ৰ আৰু বস্ত্ৰ বিচাৰিলে। আৰু প্ৰভুৱে তেওঁৰ লোকসকলক মিচৰীয়াসকলৰ সন্মুখত অনুগ্ৰহ দিলে, আৰু তেওঁলোকে তেওঁলোকক ধাৰ দিলে, আৰু তেওঁলোকে মিচৰীয়াসকলক লুট কৰিলে। ইজৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে ৰামেছেছৰ পৰা চুক্কোৎলৈ প্ৰস্থান কৰিলে, ছশ হাজাৰ পদাতিক পুৰুষ, বস্তু-বাহানি বাদ দি। আৰু এক বৃহৎ মিশ্ৰিত জনসমূহ তেওঁলোকৰ সৈতে গ'ল, আৰু ভেড়া, আৰু গৰু, আৰু অতি বহুত পশুধন। আৰু তেওঁলোকে মিচৰৰ পৰা উলিয়াই অনা আটাৰে খমিৰবিহীন ছাইত পোৰা পিঠা বনালে, কিয়নো সেয়া খমিৰ দিয়া হোৱা নাছিল, কাৰণ মিচৰীয়াসকলে তেওঁলোকক

খেদি দিছিল, আৰু তেওঁলোকে থাকিবলৈ সক্ষম হোৱা নাছিল, আৰু তেওঁলোকে নিজৰ বাবে বাটৰ কাৰণে পাথেয়ো যুগুত কৰা নাছিল। ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ বাসস্থান, যি তেওঁলোকে মিচৰ দেশত আৰু কনান দেশত বাস কৰিছিল, চাৰিশ ত্ৰিশ বছৰ আছিল। আৰু চাৰিশ ত্ৰিশ বছৰৰ পাছত এনে ঘটিল যে, প্ৰভুৰ সকলো শক্তি মিচৰ দেশৰ পৰা ৰাতি ওলাই গ'ল। এয়া প্ৰভুৰ বাবে এক সতৰ্কতা আছিল, যাতে তেওঁলোকক মিচৰ দেশৰ পৰা উলিয়াই আনিব পাৰে। সেই ৰাতি প্ৰভুৰ বাবে এই সতৰ্কতা, যাতে ইস্ৰায়েলৰ সকলো পুত্ৰৰ বাবে তেওঁলোকৰ প্ৰজন্মসমূহলৈকে হয়। প্ৰভুৱে মোচি আৰু হাৰোণক ক'লে, এইটো নিস্তাৰ পৰ্বৰ বিধান: প্ৰত্যেক বিদেশীয়ে ইয়াৰ পৰা নাখাব। আৰু সকলো দাস বা ৰূপেৰে কিনা মানুহক তুমি চুন্নৎ কৰিবা; আৰু তেতিয়া সি ইয়াৰ পৰা খাব। প্ৰবাসী বা বনুৱাই তাৰ পৰা নাখাব। এটা ঘৰতে খোৱা হ'ব, আৰু তোমালোকে ঘৰৰ পৰা মাংস বাহিৰলৈ লৈ নাযাবা, আৰু তাৰ কোনো হাড় ভাঙিবা নালাগে। ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ সকলো সমাবেশে ইয়াক কৰিব। যদি কোনো বাহিৰা মানুহ তোমালোকৰ ওচৰলৈ আহে প্ৰভুৰ বাবে পাস্কা পালন কৰিবলৈ, তেন্তে তাৰ সকলো পুৰুষক চুন্নৎ কৰিবা, আৰু তাৰ পিছত তেওঁ আহি ইয়াক পালন কৰিব, আৰু তেওঁ ভূমিৰ স্থানীয় লোকৰ দৰে হ'ব; সকলো অচুন্নৎ লোকে ইয়াৰ পৰা নাখাব। এটা নিয়ম থলুৱা লোকৰ বাবে আৰু তোমালোকৰ মাজলৈ অহা বিদেশীৰ বাবে একে হ'ব। আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে তেনেকৈয়ে কৰিলে যেনেকৈ প্ৰভুৱে মোচি আৰু হাৰোণক তেওঁলোকৰ প্ৰতি আদেশ দিছিল, এইদৰে তেওঁলোকে কৰিলে। আৰু সেই দিনা এনে ঘটিল যে, প্ৰভুৱে ইজৰাইলৰ পুত্ৰসকলক মিচৰ দেশৰ পৰা তেওঁলোকৰ শক্তিৰ সৈতে বাহিৰ কৰি আনিলে।

13

প্ৰভুৱে মোচিক ক'লে, কৈ, মোৰ বাবে পবিত্ৰ কৰা প্ৰতিটো প্ৰথমজাত প্ৰথম উৎপন্ন যি

খোলে প্রতিটো গর্ভ ইস্রায়েলৰ পুত্রসকলৰ মাজত মানুহৰ পৰা পশুলৈকে, সেয়া মোৰ। মোচিয়ে লোকসকলক কৈলে, এই দিনটো মনত ৰাখা, যিদিনা তোমালোকে মিচৰ দেশৰ পৰা, দাসত্বৰ ঘৰৰ পৰা ওলাই আহিছিলা, কাৰণ প্রভুৱে শক্তিশালী হাতেৰে তোমালোকক ইয়াৰ পৰা উলিয়াই আনিলে, আৰু খমীৰ খোৱা নহ'ব। কিয়নো আজি তোমালোকে নতুন শস্যৰ মাহত ওলাই গৈছা। আৰু এনে হ'ব যেতিয়া তোমাৰ প্রভু ঈশ্বৰে তোমাক কনানীয়া, হিত্তীয়া, ইমোৰীয়া, হিব্বীয়া, যিবুচীয়া, গির্গাচীয়া আৰু পৰিজ্জীয়াসকলৰ দেশলৈ লৈ যাব, যি দেশ তেওঁ তোমাৰ পিতৃসকলৰ ওচৰত শপত খাই তোমাক দিবলৈ প্রতিজ্ঞা কৰিছিল, সেই গাখীৰ আৰু মৌ বোৱা দেশ, তেতিয়া তুমি এই মাহত এই সেৱা পালন কৰিবা। ছয় দিন তোমালোকে খমিৰবিহীন পিঠা খাবা, কিন্তু সপ্তম দিনা প্রভুৰ উৎসৱ। খমিৰবিহীন ৰুটি তুমি সাত দিন খাবা, তোমাৰ ওচৰত খমিৰযুক্ত ৰুটি দেখা নাযাব, আৰু তোমাৰ সকলো সীমাৰ ভিতৰত খমিৰ নাথাকিব। আৰু তুমি সেই দিনা তোমাৰ পুত্রক ঘোষণা কৰিবা, কৈ, এইকাৰণে প্রভু ঈশ্বৰে মোৰ বাবে এইটো কৰিছিল, যেতিয়া মই মিচৰৰ পৰা ওলাই আহিছিলোঁ। আৰু এইটো তোমাৰ হাতৰ ওপৰত এটা চিন হ'ব, আৰু তোমাৰ চকুৰ আগত এটা স্মৃতি হ'ব, যাতে প্রভুৰ বিধান তোমাৰ মুখত থাকে, কিয়নো শক্তিশালী হাতেৰে প্রভু ঈশ্বৰে তোমাক মিচৰৰ পৰা উলিয়াই আনিলে। আৰু এই নিয়ম ৰক্ষা কৰা নির্দিষ্ট সময় আৰু ঋতু অনুসাৰে, দিনৰ পৰা দিনলৈ। আৰু এনে হ'ব যেতিয়া প্রভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাক কনানীয়াসকলৰ ভূমিলৈ আনিব, যি ধৰণে তেওঁ তোমাৰ পিতৃসকলৰ ওচৰত শপত খাইছিল, আৰু তেওঁ তোমাক সেই ভূমি দিব। আৰু তুমি প্রতিটো গর্ভ খোলা পুৰুষ সন্তানক প্রভুৰ বাবে পৃথক কৰিবা, তোমাৰ পশুৰ জাক বা পশুধনৰ পৰা যিমান গর্ভ খোলা পুৰুষ সন্তান তোমাৰ হ'ব, সেইবোৰক তুমি প্রভুৰ উদ্দেশ্যে পবিত্র কৰিবা। গাধাৰ প্রতিটি গর্ভ খোলা পোৱালিক তুমি ভেড়াৰ দ্বাৰা বিনিময় কৰিবা, কিন্তু যদি তুমি বিনিময় নকৰা, তেন্তে তুমি ইয়াক মুক্ত কৰিবা। তোমাৰ পুত্রসকলৰ মাজত মানুহৰ প্রতিটি প্রথমজাতক তুমি মুক্ত কৰিবা। আৰু যদি তোমাৰ পুত্রই ইয়াৰ পিছত তোমাক সোধে, কৈ, এইটো কি? আৰু তুমি তাক ক'বা যে শক্তিশালী হাতেৰে প্রভুৱে আমাক মিচৰ দেশৰ পৰা, দাসত্বৰ ঘৰৰ পৰা

উলিয়াই আনিলে। যেতিয়া ফাৰাওৰে আমাক পঠিয়াই দিবলৈ অস্বীকাৰ কৰিলে, তেওঁ মিচৰ দেশত মানুহৰ প্ৰথমজাতৰ পৰা পশুৰ প্ৰথমজাতলৈকে সকলো প্ৰথমজাতক বধ কৰিলে, এই কাৰণে মই গৰ্ভ খোলা সকলো পুৰুষ সন্তানক প্ৰভুৰ উদ্দেশ্যে বলিদান কৰোঁ, আৰু মোৰ পুত্ৰসকলৰ সকলো প্ৰথমজাতক মুক্ত কৰিম। আৰু এইটো তোমাৰ হাতৰ ওপৰত এক চিহ্ন হ'ব, আৰু তোমাৰ চকুৰ আগত অটল হ'ব, কিয়নো প্ৰভুৱে শক্তিশালী হাতেৰে তোমাক মিচৰৰ পৰা বাহিৰ কৰি আনিলে। যেতিয়া ফাৰাওৰে লোকসকলক পঠিয়াই দিলে, ঈশ্বৰে তেওঁলোকক ফিলিস্তিনীসকলৰ দেশৰ পথেদি লৈ নগ'ল, কাৰণ সেয়া ওচৰ আছিল, কিয়নো ঈশ্বৰে ক'লে, যাতে লোকসকলে যুদ্ধ দেখি অনুতাপ নকৰে, আৰু মিচৰলৈ ঘূৰি নাযায়। আৰু ঈশ্বৰে লোকসকলক মৰুভূমিৰ পথেৰে ৰঙা সাগৰলৈ ঘেৰি নিলে, আৰু পঞ্চম প্ৰজন্মত ইজৰায়েলৰ পুত্ৰসকল মিচৰ দেশৰ পৰা উঠি আহিল। আৰু মোচিয়ে যোচেফৰ হাড়বোৰ নিজৰ লগত ল'লে, কাৰণ তেওঁ শপতৰ দ্বাৰা ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক শপত খুৱাইছিল, কৈছিল, প্ৰভুৱে নিশ্চয়কৈ তোমালোকক পৰিদৰ্শন কৰিব, আৰু তোমালোকে মোৰ হাড়বোৰ ইয়াৰ পৰা তোমালোকৰ লগত লৈ যাবা। কিন্তু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে চুক্কোৎৰ পৰা যাত্ৰা কৰি এথমত মৰুভূমিৰ কাষত শিবিৰ পাতিলে। কিন্তু ঈশ্বৰে তেওঁলোকক নেতৃত্ব দিছিল, দিনত মেঘৰ স্তম্ভত তেওঁলোকক পথ দেখুৱাবলৈ, আৰু ৰাতি অগ্নিৰ স্তম্ভত। কিন্তু মেঘৰ স্তম্ভ দিনত আৰু জুইৰ স্তম্ভ ৰাতি সকলো লোকসকলৰ আগৰ পৰা বিদায় লোৱা নাছিল।

14

আৰু প্ৰভুৱে মোচিৰ ওচৰত কথা ক'লে, কৈ, ইজৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক কোৱা, আৰু ঘূৰি তেওঁলোকে শিবিৰ পাতক বসতিৰ সন্মুখত, মিগদোল আৰু সাগৰৰ মাজত, বাল-চফোনৰ বিপৰীতে; তেওঁলোকৰ সন্মুখত তুমি সাগৰৰ ওচৰত শিবিৰ পাতিবা। আৰু ফাৰাওৰে তেওঁৰ

লোকসকলক ক'ব, ইস্রায়েলৰ পুত্রসকলে দেশত ভ্রমণ কৰি আছে, কিয়নো মৰুভূমিয়ে তেওঁলোকক বন্ধ কৰি ৰাখিছে। মই কিন্তু ফাৰাওৰ হৃদয় কঠিন কৰিম, আৰু তেওঁ তেওঁলোকৰ পাছত খেদি যাব, আৰু মই ফাৰাওত আৰু তেওঁৰ সকলো সৈন্যবাহিনীত মহিমান্বিত হ'ম, আৰু সকলো মিচৰীয়সকলে জানিব যে মই প্ৰভু, আৰু তেওঁলোকে এইদৰে কৰিলে। আৰু মিচৰীয়সকলৰ ৰজাক ঘোষণা কৰা হৈছিল যে লোকসকল পলাই গৈছে, আৰু ফাৰাও আৰু তেওঁৰ সেৱকসকলৰ হৃদয় লোকসকলৰ বিৰুদ্ধে পৰিৱৰ্তিত হৈছিল, আৰু তেওঁলোকে ক'লে, আমি এইটো কি কৰিলোঁ, ইস্রায়েলৰ পুত্রসকলক পঠিয়াই দিলোঁ যাতে তেওঁলোকে আমাক সেৱা নকৰে? ফাৰাওৱে গতিকে তেওঁৰ ৰথবোৰ যুৰি দিলে, আৰু তেওঁৰ সকলো লোকক তেওঁৰ নিজৰ লগত একেলগে লৈ গ'ল, আৰু ছশ নিৰ্বাচিত ৰথ লৈ, আৰু মিচৰীয়াসকলৰ সকলো ঘোঁৰা, আৰু সকলোৰে ওপৰত তৃতীয় পদৰ বিষয়াসকল। আৰু প্ৰভুৱে মিচৰৰ ৰজা ফাৰাওৰ হৃদয় আৰু তেওঁৰ সেৱকসকলৰ হৃদয় কঠিন কৰিলে, আৰু তেওঁ ইস্রায়েলৰ সন্তানসকলৰ পাছত খেদি গ'ল, কিন্তু ইস্রায়েলৰ সন্তানসকল উচ্চ হাতেৰে ওলাই গৈছিল। আৰু মিচৰীয়াসকলে তেওঁলোকৰ পাছত খেদি গ'ল, আৰু সাগৰৰ কাষত শিবিৰ পাতি থকা তেওঁলোকক পালে, আৰু ফৰৌণৰ সকলো ঘোঁৰা আৰু ৰথবোৰ, আৰু অশ্বাৰোহীসকল, আৰু তেওঁৰ সৈন্যবাহিনী বসতিৰ সন্মুখত, বেলচেফোনৰ বিপৰীতে আছিল। আৰু ফাৰাও ওচৰ চাপি আহিছিল, আৰু ইস্রায়েলৰ পুত্রসকলে ওপৰলৈ চাই চকুৰে দেখিলে, আৰু মিচৰীয়সকলে তেওঁলোকৰ পাছত শিবিৰ পাতিছিল, আৰু তেওঁলোকে অতিশয় ভয় কৰিলে, কিন্তু ইস্রায়েলৰ পুত্রসকলে প্ৰভুৰ ওচৰত চিঞৰিলে। আৰু তেওঁলোকে মোচিক ক'লে, মিচৰ দেশত সমাধি নথকাৰ কাৰণে আপুনি আমাক মৰুভূমিত মৃত্যুদণ্ড দিবলৈ উলিয়াই আনিলে নেকি? মিচৰৰ পৰা আমাক উলিয়াই আনি আপুনি আমাক এনে কি কৰিলে? নহয় এইটো আছিল সেই কথা, যিটো আমি তোমাক মিচৰত কৈছিলোঁ, কৈছিলোঁ, আমাক এৰি দিয়া, যাতে আমি মিচৰীয়সকলক সেৱা কৰিব পাৰোঁ? আমাৰ বাবে মিচৰীয়াসকলক দাস হিচাপে সেৱা কৰাটো ভাল, এই মৰুভূমিত মৰাতকৈ। মোচিয়ে লোকসকলক ক'লে, সাহস কৰা, থিয় হোৱা আৰু প্ৰভুৰ পৰা পৰিত্ৰাণ

দেখা, যি তেওঁ আজি আমাৰ বাবে কৰিব; কিয়নো যি ৰীতিত তোমালোকে মিচৰীয়াসকলক আজি দেখিছা, তোমালোকে তেওঁলোকক চিৰকালৰ সময়লৈকে পুনৰ দেখা নাপাবা; প্ৰভুৱে তোমালোকৰ বাবে যুদ্ধ কৰিব, আৰু তোমালোকে নীৰৱ হৈ থাকিবা। প্ৰভুৱে মোচিক ক'লে, তুমি মোৰ ওচৰলৈ কিয় চিঞৰিছা? ইজৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক কোৱা, আৰু তেওঁলোকে শিবিৰ ভাঙক। আৰু তুমি তোমাৰ লাঠি তুলি লোৱা, আৰু তোমাৰ হাত সাগৰৰ ওপৰত প্ৰসাৰিত কৰা, আৰু ইয়াক বিভাজিত কৰা, আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে শুকান মাটিৰ মাজেৰে সাগৰৰ মাজলৈ সোমাই যাওক। আৰু চোৱা, মই ফৰৌণৰ আৰু সকলো মিচৰীয়াসকলৰ হৃদয় কঠিন কৰিম, আৰু তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ পাছত প্ৰৱেশ কৰিব, আৰু মই ফৰৌণত, আৰু তেওঁৰ সকলো সৈন্যবাহিনীত, আৰু ৰথবোৰত, আৰু তেওঁৰ ঘোঁৰাবোৰত মহিমান্বিত হ'ম। আৰু সকলো মিচৰীয়াসকলে জানিব যে মই প্ৰভু, যেতিয়া মই ফৰৌণত, ৰথবোৰত আৰু তেওঁৰ ঘোঁৰাবোৰত মহিমান্বিত হ'ম। কিন্তু ঈশ্বৰৰ দূত যি ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ শিবিৰৰ আগে আগে গৈছিল, তেওঁ আঁতৰি গৈ তেওঁলোকৰ পিছফালে গ'ল, আৰু মেঘৰ স্তম্ভও তেওঁলোকৰ সন্মুখৰ পৰা আঁতৰি গৈ তেওঁলোকৰ পিছফালে থিয় হ'ল। আৰু সি মিচৰীয়সকলৰ শিবিৰৰ মাজত আৰু ইস্ৰায়েলৰ শিবিৰৰ মাজত প্ৰৱেশ কৰি থিয় হ'ল, আৰু অন্ধকাৰ আৰু ঘো�ৰ অন্ধকাৰ হ'ল, আৰু ৰাতি পাৰ হৈ গ'ল, আৰু তেওঁলোকে গোটেই ৰাতি ইজনে সিজনৰ লগত মিলিত নহ'ল। মোচিয়ে সাগৰৰ ওপৰত হাত প্ৰসাৰিত কৰিলে, আৰু প্ৰভুৱে গোটেই ৰাতি প্ৰচণ্ড দক্ষিণ বতাহেৰে সাগৰক পিছুৰাই নিলে, আৰু সাগৰক শুকান কৰিলে, আৰু পানী বিভক্ত হ'ল। আৰু ইজৰাইলৰ সন্তানসকলে শুকান বাটেদি সাগৰৰ মাজেৰে প্ৰৱেশ কৰিলে, আৰু ইয়াৰ পানী সোঁফালে দেৱাল আৰু বাওঁফালে দেৱাল হৈ আছিল। আৰু মিচৰীয়াসকলে খেদি গ'ল, আৰু তেওঁলোকৰ পাছত সোমাল আৰু ফৰৌণৰ সকলো ঘোঁৰা, আৰু ৰথবোৰ, আৰু আৰোহীসকল, সাগৰৰ মাজলৈ। পুৱাৰ প্ৰহৰত এনে হ'ল, আৰু প্ৰভুৱে মিচৰীয়াসকলৰ শিবিৰৰ ওপৰত জুইৰ আৰু মেঘৰ স্তম্ভত চাই থাকিল, আৰু মিচৰীয়াসকলৰ শিবিৰক বিশৃংখল কৰি পেলালে, আৰু তেওঁলোকৰ ৰথবোৰৰ অক্ষবোৰ বান্ধি পেলালে, আৰু

তেওঁলোকক বলেৰে লৈ গ'ল; আৰু মিচৰীয়াসকলে ক'লে, আহা আমি ইজৰায়েলৰ মুখৰ পৰা পলাওঁ; কিয়নো প্ৰভুৱে তেওঁলোকৰ বাবে মিচৰীয়াসকলৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিছে। প্ৰভুৱে মোচিক কৈছিল, তোমাৰ হাত সাগৰৰ ওপৰত বিস্তাৰ কৰা, আৰু পানী ঘূৰি আহক, আৰু মিচৰীয়াসকলক, ৰথবোৰক আৰু আৰোহীসকলক ঢাকি পেলাওক। মোচিয়ে সাগৰৰ ওপৰত হাত প্ৰসাৰিত কৰিলে, আৰু পানী দিনৰ ভাগত ভূমিৰ ওপৰলৈ ঘূৰি আহিল। মিচৰীয়সকলে পানীৰ তলত পলাল, আৰু প্ৰভুৱে মিচৰীয়সকলক সাগৰৰ মাজত জোকাৰি পেলালে। আৰু পানী ঘূৰি আহি ৰথবোৰ আৰু আৰোহীসকলক ঢাকিলে, আৰু ফা�ৰাওৰ সকলো শক্তিক, যিসকলে তেওঁলোকৰ পাছত সাগৰৰ ভিতৰলৈ প্ৰৱেশ কৰিছিল, আৰু তেওঁলোকৰ মাজৰ পৰা এজনো অৱশিষ্ট নাথাকিল। কিন্তু ইজৰায়েলৰ পুত্ৰসকল সাগৰৰ মাজেৰে শুকান বাটেদি গ'ল, আৰু পানী তেওঁলোকৰ সোঁফালে দেৱাল আৰু বাওঁফালে দেৱাল হৈ আছিল। আৰু সেই দিনা প্ৰভুৱে ইস্ৰায়েলক মিচৰীয়াসকলৰ হাতৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰিলে, আৰু ইস্ৰায়েলে সাগৰৰ তীৰত মিচৰীয়াসকলক মৃত দেখিলে। ইস্ৰায়েলে প্ৰভুৱে মিচৰীয়সকলৰ ওপৰত কৰা মহান হাত দেখিলে, আৰু লোকসকলে প্ৰভুক ভয় কৰিলে, আৰু ঈশ্বৰক আৰু তেওঁৰ সেৱক মোচিক বিশ্বাস কৰিলে।

15

তেতিয়া মোচি আৰু ইজৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে এই গীত গাইছিল, আৰু তেওঁলোকে ক'লে, আহা আমি প্ৰভুৰ উদ্দেশ্যে গাওঁ, কিয়নো তেওঁ গৌৰৱময়ভাৱে গৌৰৱান্বিত হৈছে, ঘোঁৰা আৰু আৰোহীক সাগৰত দলিয়াই দিছে। সহায়ক আৰু ৰক্ষক মোৰ পৰিত্ৰাণৰ বাবে হ'ল, এই মোৰ ঈশ্বৰ, আৰু মই তেওঁক মহিমান্বিত কৰিম, মোৰ পিতৃৰ ঈশ্বৰ, আৰু মই তেওঁক উন্নত কৰিম। প্ৰভুৱে যুদ্ধসমূহ ভাঙি পেলায়, প্ৰভু তেওঁৰ নাম। ফাৰাওৰ ৰথবোৰ আৰু তেওঁৰ শক্তি সাগৰত পেলাই দিলে, নিৰ্বাচিত আৰোহী তৃতীয় পদবীৰ

লোকসকল; তেওঁলোকক ৰঙা সাগৰত গ্রাস কৰা হ'ল; সাগৰে তেওঁলোকক ঢাকি দিলে; তেওঁলোক শিলৰ দৰে গভীৰতালৈ ডুব গ'ল। হে প্রভু, তোমাৰ সোঁহাত শক্তিত গৌৰৱান্বিত হৈছে; হে প্রভু, তোমাৰ সোঁহাতে শত্রুসকলক চূর্ণ কৰিছে। আৰু তোমাৰ গৌৰৱৰ বাহুল্যত তুমি শত্রুসকলক চূর্ণ কৰিলা, তুমি তোমাৰ ক্রোধ পঠিয়ালা যিয়ে তেওঁলোকক নৰাৰ দৰে গ্রাস কৰিলে। আৰু তোমাৰ ক্রোধৰ আত্মাৰ দ্বাৰা পানী বিভক্ত হ'ল, পানীবোৰ দেৱালৰ দৰে জমা হ'ল, ঢৌবোৰ সাগৰৰ মাজত জমা হ'ল। শত্রুৱে কৈছিল, মই খেদি গৈ ধৰিম, লুটদ্রব্য ভাগ কৰিম, মোৰ আত্মা পূৰ কৰিম, মোৰ তৰোৱালেৰে বিনাশ কৰিম, মোৰ হাতে শাসন কৰিব। তুমি তোমাৰ আত্মা পঠিয়াছিলা, সাগৰে তেওঁলোকক ঢাকি পেলালে, তেওঁলোক প্রবল পানীত সীহৰ দৰে ডুবি গ'ল। দেৱতাসকলৰ মাজত তোমাৰ দৰে কোন আছে, হে প্রভু? কোন তোমাৰ দৰে? পবিত্রসকলৰ মাজত মহিমান্বিত, মহিমাসমূহত আশ্চর্যজনক, আশ্চর্যকর্ম কৰা। তুমি তোমাৰ সোঁ হাত প্রসাৰিত কৰিলা, পৃথিৱীয়ে তেওঁলোকক গ্রাস কৰিলে। তুমি তোমাৰ ন্যায়পৰায়ণতাৰে এই লোকসকলক পথ দেখুৱালা, যাক তুমি মুক্ত কৰিলা, তুমি তোমাৰ শক্তিৰে তোমাৰ পবিত্র বাসস্থানলৈ সান্ত্বনা দিলা। জাতিসমূহে শুনিলে আৰু তেওঁলোক ক্রোধিত হ'ল, ফিলিস্তিনীসকলৰ বাসিন্দাসকলক বেদনাই আক্রান্ত কৰিলে। তেতিয়া ইদোমৰ নেতাসকলে সোনকালে কৰিলে, আৰু মোৱাবীসকলৰ শাসকসকলক কঁপনিয়ে আক্রান্ত কৰিলে; কনানত বাস কৰা সকলো গলি গ'ল। তেওঁলোকৰ ওপৰত কঁপনি আৰু ভয় পৰক, তোমাৰ বাহুৰ মহত্ত্বত তেওঁলোক শিলৰ দৰে হৈ থাকক, যেতিয়ালৈকে তোমাৰ লোক পাৰ নহয়, হে প্রভু, যেতিয়ালৈকে তোমাৰ এই লোক, যাক তুমি অধিকাৰ কৰিলা, পাৰ নহয়। তেওঁলোকক আনি তোমাৰ উত্তৰাধিকাৰৰ পর্বতত ৰোপণ কৰা, তোমাৰ প্রস্তুত কৰা বাসস্থানত, হে প্রভু, যি তুমি স্থাপন কৰিলা, হে প্রভু, পবিত্র স্থান, যি তোমাৰ হাতে প্রস্তুত কৰিলে। প্রভুৱে যুগৰ পৰা যুগলৈ ৰাজত্ব কৰে, আৰু এতিয়াও। কাৰণ ফাৰাওৰ ঘোঁৰা ৰথবোৰ আৰু আৰোহীসকলৰ সৈতে সাগৰত প্রৱেশ কৰিলে, আৰু প্রভুৱে তেওঁলোকৰ ওপৰত সাগৰৰ পানী আনিলে, কিন্তু ইস্রায়েলৰ পুত্রসকল সাগৰৰ মাজত শুকান ভূমিৰ মাজেৰে গ'ল। কিন্তু ভৱিষ্যদ্বক্তা মিৰিয়ামে, যি

হাৰোণৰ ভনী, তাইৰ হাতত ঢোল লৈছিল, আৰু সকলো মহিলা তাইৰ পাছত ঢোল আৰু নৃত্যৰ সৈতে ওলাই গ'ল। মিৰিয়ামে তেওঁলোকৰ আগত আৰম্ভ কৰিলে, কৈ, আহা আমি প্ৰভুৰ উদ্দেশ্যে গাওঁ, কাৰণ তেওঁ গৌৰৱেৰে গৌৰৱান্বিত হৈছে, ঘোঁৰা আৰু আৰোহীক সাগৰত দলিয়াই দিলে। মোচিয়ে ইজৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক ৰঙা সাগৰৰ পৰা উলিয়াই আনিলে, আৰু তেওঁলোকক চূৰ মৰুভূমিলৈ লৈ গ'ল, আৰু তেওঁলোকে মৰুভূমিত তিনি দিন যাত্ৰা কৰিলে, আৰু খোৱাৰ বাবে পানী নাপালে। তেওঁলোক মেৰাঁলৈ আহিল, কিন্তু মেৰাঁৰ পৰা পানী পান কৰিব নোৱাৰিলে, কিয়নো সেয়া তিতা আছিল, এই কাৰণে তেওঁ সেই ঠাইৰ নাম তিক্ততা ৰাখিলে। আৰু মানুহবোৰে মোচিৰ বিৰুদ্ধে গুণগুণাইছিল, কৈছিল, আমি কি পিম? মোচিয়ে প্ৰভুৰ ওচৰলৈ চিঞৰিলে আৰু প্ৰভুৱে তেওঁক এডাল কাঠ দেখুৱালে আৰু তেওঁ সেইটো পানীত পেলালে আৰু পানী মিঠা হ'ল। তাত তেওঁ তেওঁৰ বাবে বিধি আৰু বিচাৰ স্থাপন কৰিলে আৰু তাত তেওঁ তেওঁক পৰীক্ষা কৰিলে আৰু ক'লে, যদি তুমি শুনি শুনি তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ কণ্ঠস্বৰ শুনা আৰু তেওঁৰ সন্মুখত যি আনন্দদায়ক তাক কৰা আৰু তেওঁৰ আজ্ঞাবোৰলৈ কাণ দিয়া আৰু তেওঁৰ সকলো বিধি পালন কৰা, মই মিচৰীয়াসকলৰ ওপৰত যি সকলো ৰোগ আনিলোঁ সেইবোৰ তোমাৰ ওপৰত নানিম, কাৰণ মই প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰ যি তোমাক সুস্থ কৰে। আৰু তেওঁলোক ঐলেইমলৈ আহিল, আৰু তাত বাৰটা পানীৰ ভুমুক আছিল, আৰু সত্তৰটা খেজুৰ গছৰ গা-গছ আছিল, আৰু তেওঁলোকে তাত পানীবোৰৰ কাষত তম্বু তৰিলে।

16

তেওঁলোকে এলীমৰ পৰা যাত্ৰা কৰিলে, আৰু ইজৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ সকলো সমাবেশ চীন মৰুভূমিলৈ আহিল, যি এলীম আৰু চীনয়ৰ মাজত আছে। আৰু পোন্ধৰতম দিনা, দ্বিতীয় মাহত, তেওঁলোক মিচৰ দেশৰ পৰা ওলাই যোৱাৰ পিছত, ইজৰাইলৰ পুত্ৰসকলৰ সকলো

সমাজে মোচি আৰু হাৰোণৰ বিৰুদ্ধে অভিযোগ কৰিলে। আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে তেওঁলোকক ক'লে, হায়, আমি মিচৰ দেশত প্ৰভুৰ দ্বাৰা আঘাতপ্ৰাপ্ত হৈ মৰিলোহেঁতেন, যেতিয়া আমি মাংসৰ পাত্ৰবোৰৰ ওপৰত বহিছিলোঁ, আৰু তৃপ্তিসহকাৰে পিঠা খাইছিলোঁ, কাৰণ তোমালোকে আমাক এই মৰুভূমিলৈ উলিয়াই আনিলা, এই সমস্ত সমাজক ভোকত মাৰিবলৈ। আৰু প্ৰভুৱে মোচিক ক'লে, চোৱা মই তোমালোকৰ বাবে আকাশৰ পৰা পিঠা বৰষাম। আৰু লোকসকল বাহিৰলৈ যাব, আৰু তেওঁলোকে দিনৰ বাবে দিনলৈ সংগ্ৰহ কৰিব, যাতে মই তেওঁলোকক পৰীক্ষা কৰিব পাৰোঁ যে তেওঁলোকে মোৰ বিধানত চলিব নে নচলিব। আৰু ষষ্ঠ দিনত হ'ব, আৰু তেওঁলোকে যি আনিব তাক প্ৰস্তুত কৰিব। আৰু তেওঁলোকে দিনে দিনে যি সংগ্ৰহ কৰিব তাৰ দুগুণ হ'ব। আৰু মোচি আৰু হাৰোণে ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ সকলো সমাবেশক ক'লে, সন্ধিয়া তোমালোকে জানিবা যে প্ৰভুৱে তোমালোকক মিচৰ দেশৰ পৰা উলিয়াই আনিলে, আৰু ৰাতিপুৱা তোমালোকে প্ৰভুৰ গৌৰৱ দেখিবা যেতিয়া তেওঁ তোমালোকৰ অভিযোগ ঈশ্বৰৰ বিৰুদ্ধে শুনিব; কিন্তু আমি কি যে তোমালোকে আমাৰ বিৰুদ্ধে অভিযোগ কৰিছা? আৰু মোচিয়ে ক'লে, প্ৰভুৱে তোমালোকক সন্ধিয়া মাংস খাবলৈ দিয়াত, আৰু ৰাতিপুৱা পেট ভৰাবলৈ ৰুটি দিয়াত, কাৰণ প্ৰভুৱে তোমালোকৰ গোঙনি শুনিলে, যিটো তোমালোকে আমাৰ বিৰুদ্ধে গোঙাই আছা; কিন্তু আমি কি? কিয়নো তোমালোকৰ গোমগোমনি আমাৰ বিৰুদ্ধে নহয়, বৰং ঈশ্বৰৰ বিৰুদ্ধেহে। মোচিয়ে হাৰোণক ক'লে, ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ সকলো সমাজক কোৱা, ঈশ্বৰৰ সন্মুখলৈ আহা, কিয়নো তেওঁ তোমালোকৰ গোঙনি শুনিছে। যেতিয়া হাৰোণে ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ সকলো সমাজক কৈছিল, আৰু তেওঁলোকে মৰুভূমিৰ ফালে ঘূৰিল, তেতিয়া প্ৰভুৰ মহিমা মেঘৰ ভিতৰত দেখা গ'ল। আৰু প্ৰভুৱে মোচিৰ ওচৰলৈ কথা ক'লে, কৈছিল, মই ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলৰ গোঙনি শুনিছোঁ; তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ কথা কোৱা, কৈছা, সন্ধিয়াৰ ফালে তোমালোকে মাংস খাবা, আৰু ৰাতিপুৱা তোমালোকে পিঠাৰে পৰিপূৰ্ণ হ'বা; আৰু তোমালোকে জানিবা, যে মই প্ৰভু তোমালোকৰ ঈশ্বৰ। সন্ধ্যা হ'ল, আৰু বটা-চৰাই উঠি আহিল আৰু শিবিৰ ঢাকি পেলালে। ৰাতিপুৱা শিবিৰৰ

চাৰিওফালে শিশিৰ বন্ধ হোৱাৰ লগে লগে এনে ঘটিল। আৰু চোৱা, মৰুভূমিৰ মুখৰ ওপৰত পাতল, ধনীয়া গুটিৰ দৰে বগা, পৃথিৱীৰ ওপৰত হিমৰ দৰে। ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে ইয়াক দেখি এজনে আনজনক ক'লে, এইটো কি? কাৰণ তেওঁলোকে নাজানিছিল এইটো কি আছিল; কিন্তু মোচিয়ে তেওঁলোকক কৈছিল, এইটো সেই পিঠা, যিটো প্ৰভুৱে তোমালোকক খাবলৈ দিছে। এইটো সেই বাক্য যিটো প্ৰভুৱে আদেশ দিলে: তেওঁৰ পৰা প্ৰতিজনে উপযুক্ত গোমৰলৈ সংগ্ৰহ কৰা, মূ�ৰ অনুসৰি তোমালোকৰ আত্মাসকলৰ সংখ্যা অনুসৰি, প্ৰতিজনে তোমালোকৰ তম্বুবাসীসকলৰ সৈতে সংগ্ৰহ কৰা। ইজৰাইলৰ পুত্ৰসকলে এইদৰে কৰিলে, আৰু তেওঁলোকে বহুত আৰু কম সংগ্ৰহ কৰিলে। আৰু গোমৰেৰে জুখি চাই, যিজনে বেছি লৈছিল তেওঁৰ বেছি হোৱা নাছিল, আৰু যিজনে কম লৈছিল তেওঁৰ কম হোৱা নাছিল; প্ৰতিজনে নিজৰ বাবে উপযুক্ত পৰিমাণত সংগ্ৰহ কৰিছিল। মোচিয়ে তেওঁলোকক কৈলে, কোনোৱে তাৰ পৰা ৰাতিপুৱালৈ একো নাৰাখিব। আৰু তেওঁলোকে মোচিৰ কথা নুশুনিলে, কিন্তু কিছুমানে তাৰ পৰা পুৱালৈকে এৰি থৈ গ'ল, আৰু তাত পোক উতলি উঠিল, আৰু দুৰ্গন্ধ হ'ল, আৰু মোচি তেওঁলোকৰ ওপৰত ক্ৰুদ্ধ হ'ল। আৰু তেওঁলোকে ইয়াক প্ৰতিদিনে পুৱা পুৱা সংগ্ৰহ কৰিছিল, প্ৰতিজনে নিজৰ নিৰ্ধাৰিত পৰিমাণ, কিন্তু যেতিয়া সূৰ্যে গৰম কৰিছিল, ই গলি গৈছিল। ষষ্ঠ দিনটোত এনে হ'ল, তেওঁলোকে প্ৰয়োজনীয় বস্তু দুগুণ সংগ্ৰহ কৰিলে, প্ৰতিজনৰ বাবে দুই ওমৰ; আৰু সমাজৰ সকলো শাসকসকল সোমাল, আৰু মোচিক জনালে। মোচেই তেওঁলোকক ক'লে, এইটো সেই বাক্য নহয় নেকি যিটো প্ৰভুৱে কৈছিল? বিশ্ৰামবাৰ প্ৰভুৰ বাবে পবিত্ৰ জিৰণি কাইলৈ; যিমান তোমালোকে সেকিবা, সেকা; আৰু যিমান তোমালোকে সিজাবা, সিজোৱা; আৰু সকলো অতিৰিক্ত ইয়াক ভঁৰালত পুৱালৈকে ৰাখি থোৱা। আৰু তেওঁলোকে তাৰ পৰা পুৱালৈকে এৰি থৈ গ'ল, যেনেকৈ মোচিয়ে তেওঁলোকক আদেশ দিছিল, আৰু ই দুৰ্গন্ধ নহ'ল, আৰু ইয়াত পোকো নহ'ল। মোচিয়ে কৈলে, আজি খোৱা, কিয়নো আজি প্ৰভুৰ বিশ্ৰামবাৰ আছে, সমতলত ই পোৱা নাযাব। ছয় দিন তোমালোকে সংগ্ৰহ কৰিবা, কিন্তু সপ্তম দিনটো বিশ্ৰামবাৰ, কাৰণ সেই দিনা ইয়াত নাথাকিব। কিন্তু সপ্তম দিনত এনে ঘটিল

যে লোকসকলৰ মাজৰ পৰা কিছুমানে সংগ্ৰহ কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিলে, আৰু একো নাপালে। প্ৰভুৱে মোচিক কৈলে, কিমান কাললৈকে তোমালোকে মোৰ আদেশবোৰ আৰু মোৰ বিধান শুনিবলৈ ইচ্ছা নকৰিবা? চোৱা, কিয়নো প্ৰভুৱে তোমালোকক এই দিনটো বিশ্ৰামবাৰ দিলে, এই কাৰণে তেওঁ ষষ্ঠ দিনত তোমালোকক দুই দিনৰ পিঠা দিলে, প্ৰতিজনে নিজৰ ঘৰত বহি থাকিবা, সপ্তম দিনত কোনেও নিজৰ ঠাইৰ পৰা বাহিৰলৈ নাযাব। আৰু লোকসকলে সপ্তম দিনটোত বিশ্ৰাম কৰিলে। আৰু ইজৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে ইয়াৰ নাম মান্না ৰাখিলে, ই বগা ধনীয়াৰ বীজৰ দৰে আছিল, আৰু ইয়াৰ সোৱাদ মৌৰ পিঠাৰ দৰে আছিল। মোচিয়ে কলে, এইটো সেই বাক্য যিটো প্ৰভুৱে আদেশ দিলে, মান্নাৰ এক ওমৰ ভৰাই লোৱা, তোমালোকৰ পুৰুষসমূহৰ বাবে ভঁৰালত ৰাখিবলৈ, যাতে তেওঁলোকে সেই পিঠা দেখিব পাৰে যিটো তোমালোকে মৰুভূমিত খাইছিলা, যেতিয়া প্ৰভুৱে তোমালোকক মিচৰ দেশৰ পৰা উলিয়াই আনিছিল। আৰু মোচিয়ে হাৰোণক ক'লে, এটা সোণৰ পাত্ৰ লোৱা, আৰু তাৰ ভিতৰত এক ওমৰ মান্না পূৰ্ণকৈ ভৰাই দিয়া, আৰু তুমি ইয়াক ঈশ্বৰৰ সন্মুখত ৰাখিবা, তোমালোকৰ পুৰুষসকলৰ বাবে সংৰক্ষণৰ কাৰণে, যি ৰীতিত প্ৰভুৱে মোচিক আদেশ দিছিল; আৰু হাৰোণে সাক্ষ্যৰ সন্মুখত সংৰক্ষণৰ কাৰণে ৰাখিলে। কিন্তু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে চল্লিশ বছৰ ধৰি মান্না খাইছিল, যেতিয়ালৈকে তেওঁলোক বসতিপূৰ্ণ পৃথিৱীত উপস্থিত নহ'ল; তেওঁলোকে মান্না খাইছিল, যেতিয়ালৈকে তেওঁলোক ফৈনিচিয়াৰ অঞ্চলত উপস্থিত নহ'ল। গোমৰটো তিনিটা জোখৰ দশমাংশ আছিল।

17

আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ সকলো সমাজে প্ৰভুৰ বাক্য অনুসাৰে চীন মৰুভূমিৰ পৰা তেওঁলোকৰ শিবিৰসমূহৰ মতে প্ৰস্থান কৰিলে, আৰু ৰফীদীনত শিবিৰ পাতিলে, কিন্তু লোকসকলে পান কৰিবলৈ পানী নাছিল। আৰু লোকসকলে মোচিৰ লগত কাজিয়া

কৰিছিল, কৈছিল, আমাক পানী দিয়া, যাতে আমি পিব পাৰোঁ। আৰু মোচিয়ে তেওঁলোকক ক'লে, তোমালোকে মোৰ লগত কিয় কাজিয়া কৰিছা, আৰু প্ৰভুক কিয় পৰীক্ষা কৰিছা? কিন্তু তাত লোকসকলে পানীৰ বাবে তৃষ্ণাতুৰ হ'ল আৰু তাত লোকসকলে মোচিৰ ওচৰত গোচৰ কৰিলে, কৈ, কিয় এইটো? তুমি আমাক মিচৰৰ পৰা ওপৰলৈ আনিলা আমাক আৰু আমাৰ সন্তানসকলক আৰু পশুবোৰক পিয়াহেৰে মাৰিবলৈ? মোচেই যিহোৱাৰ ওচৰলৈ চিঞৰি কান্দিলে, কৈ, মই এই লোকসকলৰ বাবে কি কৰিম? আৰু অলপ সময়, আৰু তেওঁলোকে মোক শিল দলিয়াই হত্যা কৰিব। আৰু প্ৰভুৱে মোচিক ক'লে, এই জনসাধাৰণৰ আগত আগবাঢ়ি যোৱা, কিন্তু তোমাৰ বাবে জনসাধাৰণৰ বৃদ্ধসকলৰ পৰা লোৱা, আৰু যি লাঠিডালেৰে তুমি নদীক প্ৰহাৰ কৰিছিলা, সেইডাল তোমাৰ হাতত লোৱা, আৰু যাবা। এই মই তাত থিয়হৈ আছো তোমাৰ আগত শিলাৰ ওপৰত হোৰেবত; আৰু তুমি শিলাক আঘাত কৰিবা, আৰু ইয়াৰ পৰা পানী ওলাব, আৰু লোকসকলে পান কৰিব। মোচেই ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ সন্মুখত এইদৰে কৰিলে। আৰু তেওঁ সেই ঠাইৰ নাম পৰীক্ষা আৰু নিন্দা ৰাখিলে, ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ নিন্দাৰ কাৰণে, আৰু প্ৰভুক পৰীক্ষা কৰাৰ কাৰণে, কৈছিল, প্ৰভু আমাৰ মাজত আছে নে নাই? আমালেক আহিল আৰু ৰফিদিনত ইস্ৰায়েলৰ সৈতে যুদ্ধ কৰিছিল। মোচিয়ে যিহোচূৱাক কৈলে, তোমাৰ বাবে শক্তিশালী পুৰুষসকল বাছি লোৱা, আৰু ওলাই গৈ কাইলৈ অমালেকৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধৰ বাবে শাৰী পাতা, আৰু চোৱা, মই পাহাৰৰ শিখৰৰ ওপৰত থিয় হৈ আছোঁ, আৰু ঈশ্বৰৰ লাখুটি মোৰ হাতত আছে। আৰু যিহোচূৱাই মোচিয়ে তেওঁক কোৱাৰ দৰেই কৰিলে, আৰু ওলাই গৈ অমালেকৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধৰ বাবে শাৰী পাতিলে, আৰু মোচি আৰু হাৰোণ আৰু হোৰ পাহাৰৰ শিখৰলৈ উঠিল। আৰু এনে ঘটিছিল যে যেতিয়া মোচিয়ে হাত উঠাইছিল, তেতিয়া ইস্ৰায়েল জয়ী হৈছিল, কিন্তু যেতিয়া তেওঁ হাত নমাইছিল, তেতিয়া আমালেক জয়ী হৈছিল। মোচিৰ হাত ভাৰী আছিল, আৰু তেওঁলোকে এটা শিল লৈ তেওঁৰ তলত ৰাখিলে, আৰু তেওঁ তাৰ ওপৰত বহিল। আৰু হাৰোণ আৰু হোৰে তেওঁৰ হাত ধৰি ৰাখিলে, ইফালৰ পৰা এজন আৰু সিফালৰ পৰা এজন। আৰু মোচিৰ হাত সূৰ্য অস্ত নোহোৱালৈকে দৃঢ় হৈ থাকিল।

আৰু যিহোচূৱাই অমালেকক আৰু তেওঁৰ সকলো লোকক তৰোৱালেৰে পৰাজিত কৰিলে। প্ৰভুৱে মোচিক কৈলে, এইটো স্মৃতিচিহ্নৰ বাবে পুথিত লিখি লোৱা, আৰু যিহোচূৱাৰ কাণত দিয়া, যে মই অমালেকৰ স্মৃতিচিহ্ন আকাশৰ তলৰ পৰা সম্পূৰ্ণৰূপে মচি পেলাম। আৰু মোচিয়ে প্ৰভুৰ বাবে এটা যজ্ঞবেদী নিৰ্মাণ কৰিলে, আৰু তাৰ নাম দিলে, প্ৰভু মোৰ আশ্ৰয়। কাৰণ প্ৰভুৱে গোপন হাতেৰে অমালেকৰ বিৰুদ্ধে প্ৰজন্মৰ পৰা প্ৰজন্মলৈ যুদ্ধ কৰে।

18

শুনিলে ইয়োথোৰে, মিদিয়ানৰ পুৰোহিত, মোচিৰ শহুৰে, সকলো যিমান প্ৰভুৱে ইজৰায়েলৰ বাবে, তেওঁৰ নিজৰ লোকসকলৰ বাবে কৰিছিল, কিয়নো প্ৰভুৱে ইজৰায়েলক মিচৰৰ পৰা উলিয়াই আনিছিল। মোচিৰ জোঁৱায়েক যিথ্ৰোৱে মোচিৰ পত্নী চিপ্পোৰাক তাইৰ বিদায়ৰ পিছত লৈছিল, আৰু তাইৰ দুজন পুত্ৰক; তেওঁলোকৰ এজনৰ নাম গেৰ্চোম, কৈছিল, মই বিদেশী দেশত প্ৰবাসী আছিলোঁ; আৰু দ্বিতীয়জনৰ নাম ইলীয়েজৰ, কৈছিল, কিয়নো মোৰ পিতৃৰ ঈশ্বৰ মোৰ সহায়কাৰী, আৰু তেওঁ মোক ফৰৌণৰ হাতৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰিছিল। আৰু মোচিৰ শহুৰ ইথ'ৰ আৰু পুত্ৰসকল আৰু তিৰোতাগৰাকী মোচিৰ ওচৰলৈ মৰুভূমিলৈ গ'ল, য'ত তেওঁ ঈশ্বৰৰ পৰ্বতৰ ওপৰত তম্বু পাতিছিল। মোচিক জনোৱা হৈছিল যে, চোৱা, তোমাৰ শহুৰ ইথ্ৰো তোমাৰ ওচৰলৈ আহি আছে, আৰু তোমাৰ পত্নী আৰু তোমাৰ দুই পুত্ৰ তেওঁৰ লগত আছে। মোচি তেওঁৰ শহুৰক সাক্ষাৎ কৰিবলৈ বাহিৰলৈ গ'ল, আৰু তেওঁক প্ৰণাম কৰিলে, আৰু তেওঁক চুমা খালে, আৰু তেওঁলোকে ইজনে সিজনক সম্ভাষণ কৰিলে, আৰু তেওঁলোকক তম্বুৰ ভিতৰলৈ আনিলে। আৰু মোচিয়ে তেওঁৰ শহুৰেকক সকলো কথা কৈছিল যিমান প্ৰভুৱে ফৰৌণক আৰু সকলো মিচৰীয়াসকলক ইস্ৰায়েলৰ কাৰণে কৰিছিল, আৰু বাটত তেওঁলোকৰ ওপৰত যি সকলো কষ্ট হৈছিল, আৰু প্ৰভুৱে কেনেকৈ তেওঁলোকক ফৰৌণৰ হাতৰ পৰা আৰু মিচৰীয়াসকলৰ হাতৰ পৰা উদ্ধাৰ

কৰিছিল। যিখ্ৰো আচৰিত হ'ল সেই সকলো ভাল বস্তুৰ ওপৰত যিবোৰ প্ৰভুৱে তেওঁলোকৰ বাবে কৰিছিল, কাৰণ তেওঁ তেওঁলোকক মিচৰীয়াসকলৰ হাতৰ পৰা আৰু ফৰৌণৰ হাতৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰিছিল। আৰু যিখ্ৰোৱে ক'লে, প্ৰভু ধন্য, কাৰণ তেওঁ তেওঁলোকক মিচৰীয়াসকলৰ হাতৰ পৰা আৰু ফৰৌণৰ হাতৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰিলে। এতিয়া মই জানিলোঁ যে প্ৰভু সকলো দেৱতাতকৈ মহান, কাৰণ তেওঁলোকে তেওঁলোকক আক্ৰমণ কৰিছিল। আৰু যিখ্ৰোৱে, মোচিৰ শহু�ৰেকে, ঈশ্বৰৰ বাবে সম্পূৰ্ণ হোম-বলি আৰু বলিদান ল'লে; আৰু হাৰোণ আৰু ইস্ৰায়েলৰ সকলো পৰিচাৰকসকল মোচিৰ শহু�ৰেকৰ সৈতে ঈশ্বৰৰ সন্মুখত পিঠা খাবলৈ আহিল। আৰু পৰৱৰ্তী দিনা মোচিয়ে লোকসকলৰ বিচাৰ কৰিবলৈ বহিল, আৰু সকলো লোক ৰাতিপুৱাৰ পৰা সন্ধিয়ালৈকে মোচিৰ ওচৰত থিয় হৈ আছিল। আৰু যিখ্ৰোৱে মানুহবোৰৰ বাবে কৰা সকলো কাম দেখি কয়, তুমি মানুহবোৰৰ বাবে কৰা এই কাম কি? কিয় তুমি অকলে বহি আছা, আৰু সকলো মানুহে তোমাৰ ওচৰত থিয় হৈ আছে পুৱাৰ পৰা সন্ধিয়ালৈকে? আৰু মোচিয়ে শহু�ৰেকক কয়, লোকসকলে ঈশ্বৰৰ পৰা বিচাৰ বিচাৰিবলৈ মোৰ ওচৰলৈ আহে। যেতিয়া কিয়নো তেওঁলোকৰ মাজত বিবাদ হয়, আৰু তেওঁলোকে মোৰ ওচৰলৈ আহে, মই প্ৰত্যেককে বিচাৰ কৰোঁ, আৰু তেওঁলোকক ঈশ্বৰৰ আদেশবোৰ আৰু তেওঁৰ বিধান জনাওঁ। মোচিৰ শহুৰে তেওঁক কৈলে, তুমি এই কাম শুদ্ধভাৱে কৰা নাই। অধৈর্যতাৰ বাবে তুমি ধ্বংস হ'বা, আৰু তোমাৰ সৈতে থকা এই সকলো লোকো ধ্বংস হ'ব। এই কাম তোমাৰ বাবে অতি গধুৰ, তুমি অকলে ইয়াক কৰিবলৈ সক্ষম নহ'বা। এতিয়া সেয়েহে মোৰ কথা শুনা, আৰু মই তোমাক উপদেশ দিম, আৰু ঈশ্বৰ তোমাৰ সৈতে থাকিব। তুমি লোকসকলৰ বাবে ঈশ্বৰৰ ওচৰত থাকা, আৰু তেওঁলোকৰ কথাবোৰ ঈশ্বৰৰ ওচৰলৈ আগবঢ়াবা। আৰু তুমি তেওঁলোকক ঈশ্বৰৰ আদেশসমূহ আৰু তেওঁৰ বিধান সাক্ষ্য দিবা, আৰু তেওঁলোকক সেই পথসমূহ দেখুৱাবা যিবোৰত তেওঁলোকে যাব, আৰু সেই কৰ্মসমূহ যিবোৰ তেওঁলোকে কৰিব। আৰু তুমি তোমাৰ নিজৰ বাবে সকলো লোকৰ পৰা শক্তিশালী পুৰুষসকলক, ঈশ্বৰভয়শীল পুৰুষসকলক, ন্যায়পৰায়ণ পুৰুষসকলক, অহংকাৰ ঘৃণা কৰা পুৰুষসকলক বিবেচনা কৰা, আৰু তুমি তেওঁলোকৰ

ওপৰত সহস্ৰপতিসকল আৰু শতপতিসকল আৰু পঞ্চাশপতিসকল আৰু দশপতিসকল নিযুক্ত কৰিবা। আৰু তেওঁলোকে সকলো সময়তে লোকসকলৰ বিচাৰ কৰিব, কিন্তু যি কথা অত্যধিক কঠিন সেইবোৰ তেওঁলোকে তোমাৰ ওচৰলৈ আনিব, আৰু সৰু সৰু বিচাৰসমূহ তেওঁলোকে নিজে কৰিব, আৰু তেওঁলোকে তোমাৰ ভাৰ লঘু কৰিব, আৰু তোমাক সহায় কৰিব। যদি তুমি এই কথা কৰা, ঈশ্বৰে তোমাক শক্তিশালী কৰিব, আৰু তুমি থিয় হ'বলৈ সক্ষম হ'বা, আৰু এই সকলো লোকে শান্তিৰ সৈতে নিজৰ স্থানলৈ আহিব। মোচেই তেওঁৰ শহুৰেকৰ কথা শুনিলে, আৰু তেওঁ তেওঁক যিমান কৈছিল সেইমান কৰিলে। আৰু মোচিয়ে সমগ্ৰ ইজৰাইলৰ পৰা শক্তিশালী পুৰুষসকল বাছনি কৰিলে, আৰু তেওঁলোকক তেওঁলোকৰ ওপৰত সহস্ৰপতি আৰু শতপতি আৰু পঞ্চাশপতি আৰু দশপতি নিযুক্ত কৰিলে। আৰু তেওঁলোকে সকলো সময়তে জনসাধাৰণৰ বিচাৰ কৰিলে, কিন্তু সকলো কঠিন কথা মোচিৰ ওচৰলৈ আনিলে, আৰু সকলো সহজ কথা তেওঁলোকে নিজে বিচাৰ কৰিলে। মোচেই নিজৰ জোঁৱায়েকক পঠিয়াই দিলে, আৰু তেওঁ নিজৰ দেশলৈ গুচি গ'ল।

19

ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলে মিচৰ দেশৰ পৰা প্ৰস্থান কৰাৰ তৃতীয় মাহত, সেই দিনাই তেওঁলোক চীনয়ৰ মৰুভূমিত উপস্থিত হ'ল। আৰু তেওঁলোকে ৰাফিদেইনৰ পৰা প্ৰস্থান কৰিলে, আৰু চীনয়ৰ মৰুভূমিলৈ আহিল, আৰু ইস্ৰায়েলে তাত পৰ্বতৰ বিপৰীতে শিবিৰ পাতিলে। আৰু মোচি ঈশ্বৰৰ পৰ্বতলৈ উঠি গ'ল, আৰু ঈশ্বৰে পৰ্বতৰ পৰা তেওঁক মাতি ক'লে, এইবোৰ কথা যাকোবৰ ঘৰক ক'বা, আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক ঘোষণা কৰিবা। তোমালোকে নিজে দেখিছা যে মই মিচৰীয়াসকলক কি কৰিছো, আৰু ঈগলৰ ডেউকাৰ ওপৰত তুলি লৈ তোমালোকক মোৰ ওচৰলৈ আনিছো। আৰু এতিয়া যদি তোমালোকে

মোৰ মাত শুনা, আৰু মোৰ চুক্তি ৰক্ষা কৰা, তেন্তে তোমালোকে সকলো জাতিৰ পৰা মোৰ বাবে বিশেষ লোক হ'বা, কাৰণ সকলো ভূমি মোৰ। তোমালোক কিন্তু মোৰ বাবে ৰাজকীয় পুৰোহিতসকল আৰু পবিত্ৰ জাতি হ'বা, এই কথাবোৰ তুমি ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলক ক'বা। মোচি আহিল, আৰু তেওঁ লোকসকলৰ বৃদ্ধসকলক মাতিলে আৰু তেওঁলোকৰ আগত সেই সকলো বাক্য স্থাপন কৰিলে যিবোৰ ঈশ্বৰে তেওঁলোকক আদেশ দিছিল। সকলো লোকে একেলগে উত্তৰ দিলে আৰু ক'লে, ঈশ্বৰে যিমান কৈছে সকলো আমি কৰিম আৰু শুনিম, আৰু মোচিয়ে এই শব্দবোৰ ঈশ্বৰৰ ওচৰলৈ আগবঢ়ালে। প্ৰভুৱে মোচিক কৈলে, চোৱা, মই তোমাৰ ওচৰলৈ মেঘৰ স্তম্ভত আহি আছোঁ, যাতে লোকসকলে মোৰ তোমাৰ লগত কথা কোৱা শুনে, আৰু তোমাক চিৰকাললৈ বিশ্বাস কৰে। মোচিয়ে লোকসকলৰ কথাবোৰ প্ৰভুক জনালে। আৰু প্ৰভুৱে মোচিক ক'লে, নামি গৈ লোকসকলক গম্ভীৰভাৱে সতৰ্ক কৰা, আৰু তেওঁলোকক আজি আৰু কাইলৈ পবিত্ৰ কৰা, আৰু তেওঁলোকে কাপোৰবোৰ ধুব লাগে, আৰু তেওঁলোক তৃতীয় দিনৰ বাবে সাজু হ'ব লাগে; কিয়নো তৃতীয় দিনা প্ৰভু চীনয় পৰ্বতৰ ওপৰত নামি আহিব, সকলো লোকৰ সম্মুখত। আৰু তুমি লোকসকলক চাৰিওফালে পৃথক কৰি ক'বা, নিজৰ বাবে সাৱধান হোৱা পৰ্বতলৈ উঠিবলৈ আৰু ইয়াৰ কিবা স্পৰ্শ কৰিবলৈ; যিকোনোৱে পৰ্বত স্পৰ্শ কৰিব, তেওঁ মৃত্যুৰে মৰিব। তাক হাতেৰে স্পৰ্শ কৰা নহ'ব, কিয়নো শিলেৰে শিলাঘাত কৰা হ'ব, বা তীৰেৰে গুলীয়া কৰা হ'ব, পশু হওক বা মানুহ হওক, জীয়াই নাথাকিব, যেতিয়া কণ্ঠস্বৰবোৰ আৰু তুৰীবোৰ আৰু মেঘ পৰ্বতৰ পৰা গুচি যাব, তেতিয়া সিহঁতে পৰ্বতৰ ওপৰলৈ উঠি যাব। মোচিয়ে পৰ্বতৰ পৰা লোকসকলৰ ওচৰলৈ নামি আহিল, আৰু তেওঁ তেওঁলোকক পবিত্ৰ কৰিলে, আৰু তেওঁলোকে কাপোৰবোৰ ধুলে। আৰু তেওঁ লোকসকলক ক'লে, তিনি দিনৰ বাবে প্ৰস্তুত হোৱা, স্ত্ৰীৰ ওচৰলৈ নাযাবা। তৃতীয় দিনা ভোৰ হোৱাৰ সময়ত ঘটিল, আৰু কণ্ঠস্বৰ আৰু বিজুলী আৰু অন্ধকাৰময় মেঘ চীনয় পৰ্বতৰ ওপৰত হ'ল, শিঙাৰ কণ্ঠস্বৰে মহান ধ্বনি কৰিলে, আৰু শিবিৰত থকা সকলো লোক আতংকিত হ'ল। আৰু মোচিয়ে লোকসকলক শিবিৰৰ পৰা ঈশ্বৰৰ সাক্ষাতৰ বাবে বাহিৰলৈ লৈ গ'ল, আৰু তেওঁলোক পৰ্বতৰ তলত থিয়

হ'ল। চীনাই পর্বতটো সম্পূর্ণৰূপে ধোঁৱা উঠি আছিল, কাৰণ ঈশ্বৰ অগ্নিৰে তাৰ ওপৰত নামি আহিছিল, আৰু ধোঁৱা উঠি আছিল, ভাটিৰ ধোঁৱাৰ দৰে, আৰু সকলো লোক অতিশয় বিস্মিত হৈছিল। শিঙাৰ শব্দবোৰ আগবাঢ়ি গৈ অতি শক্তিশালী হৈ পৰিছিল। মোচেই কথা কৈছিল, আৰু ঈশ্বৰে তেওঁক কণ্ঠেৰে উত্তৰ দিছিল। প্ৰভু চীনয় পর্বতৰ ওপৰত, পর্বতৰ শিখৰত নামি আহিল, আৰু প্ৰভুৱে মোচিক পর্বতৰ শিখৰলৈ মাতিলে, আৰু মোচি উঠি গ'ল। আৰু ঈশ্বৰে মোচিক ক'লে, কৈ, নামি গৈ লোকসকলক গম্ভীৰভাৱে সতর্ক কৰা, যাতে তেওঁলোকে কেতিয়াও ঈশ্বৰৰ ওচৰলৈ বুজিবলৈ নাযায়, আৰু তেওঁলোকৰ মাজৰ পৰা বহুতে পতিত হয়; আৰু পুৰোহিতসকল যিসকলে প্ৰভু ঈশ্বৰৰ ওচৰ চাপে তেওঁলোকক পবিত্ৰ কৰা হওক, নহ'লে প্ৰভুৱে তেওঁলোকৰ পৰা আঁতৰি যাব। আৰু মোচিয়ে ঈশ্বৰক ক'লে, লোকসকলে চীনয় পর্বতলৈ আৰোহণ কৰিব নোৱাৰিব, কিয়নো তুমি আমাক সাক্ষ্য দি কৈছিলা, পর্বতটো পৃথক কৰা আৰু ইয়াক পবিত্ৰ কৰা। প্ৰভুৱে তাক কৈলে, যোৱা, নামি যোৱা, আৰু তুমি আৰু তোমাৰ লগত হাৰোণ উঠি আহা, কিন্তু পুৰোহিতসকল আৰু লোকসকলে যেন বলপূৰ্বকভাৱে ঈশ্বৰৰ ওচৰলৈ উঠি নাযায়, নহ'লে প্ৰভুৱে তেওঁলোকৰ মাজৰ পৰা কাকোবা নষ্ট কৰিব। মোচি লোকসকলৰ ওচৰলৈ নামি আহিল, আৰু তেওঁলোকক ক'লে।

20

আৰু প্ৰভুৱে এই সকলো কথা কৈছিল, কৈছিল, মই প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰ, যিজনে তোমাক মিচৰ দেশৰ পৰা, দাসত্বৰ ঘৰৰ পৰা উলিয়াই আনিছিলো। তুমি মোৰ বাহিৰে আন কোনো দেৱতা নাৰাখিবা। তুমি নিজৰ বাবে কোনো প্ৰতিমা নির্মাণ নকৰিবা, আৰু ওপৰত আকাশত যিমান আছে, তলত পৃথিৱীত যিমান আছে, আৰু পৃথিৱীৰ তলত পানীত যিমান আছে, সেইবোৰৰ কোনো সাদৃশ্যও নকৰিবা। তুমি সিহঁতক প্ৰণিপাত নকৰিবা, আৰু তুমি সিহঁতৰ

সেৱা নকৰিবা; কিয়নো মই প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰ, ঈৰ্ষান্বিত ঈশ্বৰ, পিতৃসকলৰ পাপ সন্তানসকলৰ ওপৰত ঘূৰাই দিওঁ তৃতীয় আৰু চতুৰ্থ প্ৰজন্মলৈকে যিসকলে মোক ঘৃণা কৰে, আৰু দয়া কৰোঁ হাজাৰলৈকে যিসকলে মোক প্ৰেম কৰে আৰু যিসকলে মোৰ আজ্ঞাসমূহ পালন কৰে। তুমি তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ নাম অসাৰত নলবা, কিয়নো প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তেওঁৰ নাম অসাৰত লোৱা জনক শুচি নকৰিব। বিশ্ৰামবাৰৰ দিনটো পবিত্ৰ কৰিবলৈ মনত ৰাখা। ছয় দিন কাজ কৰিবা, আৰু তুমি তোমাৰ সকলো কাম সম্পন্ন কৰিবা। কিন্তু সপ্তম দিনটো তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ বিশ্ৰামবাৰ; তাত তুমি কোনো কাম নকৰিবা তুমি, আৰু তোমাৰ পুত্ৰ, আৰু তোমাৰ কন্যা, তোমাৰ দাস, আৰু তোমাৰ দাসী, তোমাৰ গৰু, আৰু তোমাৰ বোজা বহন কৰা পশু, আৰু তোমাৰ সকলো জন্তু, আৰু তোমাৰ মাজত বাস কৰা প্ৰবাসী। কিয়নো ছয় দিনত প্ৰভুৱে স্বৰ্গ আৰু পৃথিৱী আৰু সাগৰ আৰু সেইবোৰত থকা সকলো সৃষ্টি কৰিলে, আৰু সপ্তম দিনত বিশ্ৰাম ল'লে, এই কাৰণে প্ৰভুৱে সপ্তম দিনটো আশীৰ্বাদ কৰিলে, আৰু ইয়াক পবিত্ৰ কৰিলে। তোমাৰ পিতা-মাতাক সন্মান কৰা, যাতে তোমাৰ মঙ্গল হয় আৰু যাতে তুমি দীৰ্ঘজীৱী হোৱা সেই ভাল পৃথিৱীত, যিখন তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে তোমাক দিয়ে। তুমি ব্যভিচাৰ নকৰিবা। তুমি চুৰি নকৰিবা। তুমি হত্যা নকৰিবা। তুমি তোমাৰ প্ৰতিবেশীৰ বিৰুদ্ধে মিছা সাক্ষ্য নিদিবা। তুমি তোমাৰ ওচৰ চুবুৰীয়াৰ পত্নীক কামনা নকৰিবা; তুমি তোমাৰ ওচৰ চুবুৰীয়াৰ ঘৰ কামনা নকৰিবা, নহয় তেওঁৰ পথাৰ, নহয় তেওঁৰ দাস, নহয় তেওঁৰ দাসী, নহয় তেওঁৰ গৰু, নহয় তেওঁৰ গাধ, নহয় তেওঁৰ কোনো পশু, নহয় যিমান তোমাৰ ওচৰ চুবুৰীয়াৰ আছে। আৰু সকলো লোকে কণ্ঠস্বৰ, মশাল, শিঙাৰ কণ্ঠস্বৰ আৰু ধোঁৱা উঠা পৰ্বত দেখিলে, কিন্তু ভয় খাই সকলো লোক দূৰৰ পৰা থিয় হ'ল। আৰু তেওঁলোকে মোচিক ক'লে, তুমি আমাৰ লগত কথা কোৱা, আৰু ঈশ্বৰে আমাৰ লগত কথা নকওক, নহ'লে আমি মৰিম। আৰু মোচিয়ে তেওঁলোকক ক'লে, সাহস লোৱা, কিয়নো ঈশ্বৰ তোমালোকক পৰীক্ষা কৰিবলৈ তোমালোকৰ ওচৰলৈ আহিছে, যাতে তেওঁৰ ভয় তোমালোকৰ মাজত থাকে, যাতে তোমালোকে পাপ নকৰা। লোকসকল দূৰৰ পৰা থিয় হৈ আছিল, কিন্তু মোচি সেই অন্ধকাৰৰ ভিতৰলৈ প্ৰৱেশ কৰিছিল, য'ত ঈশ্বৰ আছিল।

প্ৰভুৱে মোচিক ক'লে, তুমি যাকোবৰ ঘৰক এইবোৰ কথা ক'বা, আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক ঘোষণা কৰিবা, তোমালোকে দেখিছা যে মই আকাশৰ পৰা তোমালোকৰ প্ৰতি কথা কৈছোঁ। তোমালোকে তোমালোকৰ বাবে ৰূপৰ দেৱতা নিৰ্মাণ নকৰিবা, আৰু সোণৰ দেৱতাও তোমালোকে তোমালোকৰ বাবে নিৰ্মাণ নকৰিবা। তোমালোকে মোৰ বাবে মাটিৰ পৰা এটা বেদী নিৰ্মাণ কৰিবা, আৰু তাৰ ওপৰত তোমালোকৰ হোম বলি, তোমালোকৰ পৰিত্ৰাণৰ বলি, তোমালোকৰ মেৰ-ছাগ আৰু তোমালোকৰ দামুৰি বলিদান কৰিবা প্ৰতিটো ঠাইত য'ত মই মোৰ নাম স্থাপন কৰিম, আৰু মই তোমাৰ ওচৰলৈ আহিম আৰু তোমাক আশীৰ্বাদ কৰিম। যদি তুমি মোৰ বাবে শিলৰ পৰা বেদী নিৰ্মাণ কৰা, তেন্তে সিহঁতক কটা শিলেৰে নিৰ্মাণ নকৰিবা, কাৰণ তুমি তোমাৰ তৰোৱাল সিহঁতৰ ওপৰত দোলাইছা, আৰু সিহঁত অপবিত্ৰ হৈছে। তুমি মোৰ বেদীৰ ওপৰত খটখটিৰে উঠিব নালাগে, যাতে তুমি তাৰ ওপৰত তোমাৰ নগ্নতা প্ৰকাশ নকৰা।

21

আৰু এইবোৰ সেই বিধি, যিবোৰ তুমি তেওঁলোকৰ সন্মুখত স্থাপন কৰিবা। যদি তুমি এজন হিব্ৰু সন্তান ক্ৰয় কৰা, ছয় বছৰ তেওঁ তোমাক সেৱা কৰিব; কিন্তু সপ্তম বছৰত তেওঁ বিনামূলীয়াকৈ মুক্ত হৈ প্ৰস্থান কৰিব। যদি সে নিজে অকলে প্ৰৱেশ কৰে, তেন্তে অকলে বাহিৰ যাব, কিন্তু যদি কোনো মহিলা তাৰ সৈতে প্ৰৱেশ কৰে, তেন্তে তাৰ মহিলাও বাহিৰ যাব। আৰু যদি প্ৰভুৱে তাক এগৰাকী তিৰোতা দিয়ে, আৰু তাই তাৰ বাবে পুত্ৰ বা জীয়েক জন্ম দিয়ে, তিৰোতাগৰাকী আৰু সন্তানবোৰ তাৰ প্ৰভুৰ হ'ব, কিন্তু তাক অকলে ওলাই যাব। যদি কিন্তু উত্তৰ দি কয় সেই পুত্ৰই, মই মোৰ প্ৰভুক ভাল পাইছো, আৰু পত্নীক, আৰু সেই সন্তানসকলক, মই মুক্ত হৈ পলাই নাযাওঁ; তেওঁৰ প্ৰভুৱে তেওঁক ঈশ্বৰৰ বিচাৰস্থানলৈ আনিব, আৰু তাৰ পিছত তেওঁক দুৱাৰৰ ওপৰত খুঁটাৰ ওপৰত আনিব, আৰু তেওঁৰ প্ৰভুৱে

শলাৰে তেওঁৰ কাণ বিন্ধিব, আৰু তেওঁ চিৰকাললৈ তেওঁক সেৱা কৰিব। যদি কোনোবাই নিজৰ জীয়েকক দাসী হিচাপে বিক্ৰী কৰে, তেওঁ সেইদৰে যাব নোৱাৰিব যেনেকৈ দাসীসকলে পলায়ন কৰে। যদি তাইৰ প্ৰভুৱে সন্তুষ্ট নহয়, যি তাইক সন্মত হৈছিল, তেন্তে তাইক মুক্ত কৰিব, কিন্তু বিদেশী জাতিৰ ওচৰত তাইক বিক্ৰী কৰাৰ প্ৰভু নহয়, কাৰণ তেওঁ ইয়াত ভংগ কৰিছে। যদি তেওঁ তাইক পুত্ৰৰ লগত বাগদান কৰে, তেন্তে জীয়েকসকলৰ অধিকাৰ অনুসৰি তাইৰ প্ৰতি ব্যৱহাৰ কৰিব। যদি তেওঁ নিজৰ বাবে আন এগৰাকীক লয়, তাইৰ প্ৰয়োজনীয় বস্তুবোৰ আৰু কাপোৰ আৰু সহবাস বঞ্চিত নকৰিব। যদি কিন্তু তেওঁ তাইৰ বাবে এই তিনিটা কাম নকৰে, তেন্তে তাই ৰূপৰ অবিহনে বিনামূলীয়াকৈ ওলাই যাব। যদি কোনোবাই কাৰোবাক আঘাত কৰে, আৰু তেওঁৰ মৃত্যু হয়, তেন্তে তেওঁক মৃত্যুদণ্ড দিয়া হওক। যিজন ইচ্ছাকৃতভাৱে নহয়, কিন্তু ঈশ্বৰে তেওঁৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিলে, মই তোমাক এনে ঠাই দিম য'লৈ হত্যাকাৰীজন পলাই যাব। যদি কোনো এজনে প্ৰবঞ্চনাৰে নিজৰ প্ৰতিবেশীক হত্যা কৰিবলৈ আক্ৰমণ কৰে, আৰু আশ্ৰয় লয়, তেন্তে মোৰ যজ্ঞবেদীৰ পৰা তাক ধৰি আনি মৃত্যুদণ্ড দিবা। যিজনে নিজৰ পিতাক বা নিজৰ মাতাক প্ৰহাৰ কৰে, তাক মৃত্যুদণ্ড দিয়া হওক। যি নিজৰ পিতাক বা মাতৃক নিন্দা কৰে, সি মৃত্যুদণ্ডত মৰিব। যদি কোনোবাই ইজৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ কোনো এজনক চুৰ কৰে আৰু তেওঁক অত্যাচাৰ কৰি বিক্ৰী কৰে আৰু তেওঁৰ ওচৰত পোৱা যায়, তেন্তে তেওঁক মৃত্যুদণ্ড দিয়া হওক। যদি দুজন মানুহে কাজিয়া কৰে, আৰু তেওঁলোকে ওচৰৰ মানুহজনক শিল বা মুষ্টিৰে আঘাত কৰে, আৰু তেওঁ নমৰে, কিন্তু বিচনাত শুই থাকে, যদি মানুহজনে উঠি লাঠিৰ সহায়ত বাহিৰত খোজ কাঢ়ে, তেন্তে আঘাত কৰা মানুহজন নিৰ্দোষ হ'ব; কিন্তু তেওঁৰ কামহীনতাৰ ক্ষতিপূ�ৰণ দিব লাগিব, আৰু চিকিৎসাৰ খৰচ দিব লাগিব। যদি কোনো মানুহে তাৰ দাস বা তাৰ দাসীক লাঠীৰে প্ৰহাৰ কৰে, আৰু সি তাৰ হাতৰ তলত মৰে, তেন্তে ন্যায়ৰ দ্বাৰা প্ৰতিশোধ লোৱা হ'ব। যদি কিন্তু সে এক দিন বা দুই দিন বাঁচি থাকে, তেন্তে তাক শাস্তি দিয়া নহ'ব, কাৰণ সেই ৰূপ তাৰেই। যদি দুজন পুৰুষে যুঁজ দিয়ে, আৰু তেওঁলোকে গৰ্ভৱতী এগৰাকী মহিলাক আঘাত কৰে, আৰু তাইৰ সন্তান ওলাই আহে কিন্তু সম্পূৰ্ণ গঠিত নহয়,

তেন্তে তেওঁক জৰিমনা কৰা হ'ব; মহিলাগৰাকীৰ স্বামীয়ে যিমান জাপি দিব, তেওঁ সন্মানৰ সৈতে দিব। যদি কিন্তু সম্পূৰ্ণৰূপে গঠিত হয়, তেন্তে তেওঁ দিব আত্মা আত্মাৰ সলনি, চকু চকুৰ সলনি, দাঁত দাঁতৰ সলনি, হাত হাতৰ সলনি, ভৰি ভৰিৰ সলনি, জ্বলা জ্বলাৰ সলনি, ঘা ঘাৰ সলনি, আঘাত আঘাতৰ সলনি। যদি কোনো এজনে তেওঁৰ দাসৰ চকু বা তেওঁৰ দাসীৰ চকু আঘাত কৰে আৰু অন্ধ কৰে, তেন্তে তেওঁলোকৰ চকুৰ বদলাত তেওঁলোকক মুক্ত কৰি পঠাব। যদি কিন্তু তেওঁ দাসৰ দাঁত, বা তেওঁৰ পৰিচাৰিকাৰ দাঁত উভালি পেলায়, তেন্তে তেওঁলোকৰ দাঁতৰ সলনি তেওঁলোকক মুক্ত কৰি পঠিয়াই দিব। যদি কিন্তু এটা ষাঁড়ে কোনো মানুহ বা মহিলাক শিং মাৰে আৰু মৰে, তেন্তে সেই ষাঁড়টোক শিলেৰে দলিয়াই হ'ব, আৰু তাৰ মাংস খোৱা নহ'ব; কিন্তু ষাঁড়টোৰ গৰাকী নিৰ্দোষী হ'ব। যদি ষাঁড়টো কালিৰ আগৰ পৰা আৰু তৃতীয় দিনৰ আগৰ পৰা শিং মৰা আছিল, আৰু তাৰ গৰাকীক সাক্ষ্য দিয়া হৈছিল, আৰু তেওঁ তাক আঁতৰোৱা নাছিল, কিন্তু সি কোনো পুৰুষ বা মহিলাক মাৰিলে, তেন্তে ষাঁড়টোক শিলগুটিৰে মৰা হ'ব, আৰু তাৰ গৰাকীকো মৃত্যুদণ্ড দিয়া হ'ব। যদি কিন্তু তাৰ প্ৰতি মুক্তিপণ আৰোপিত হয়, তেন্তে তেওঁ নিজৰ আত্মাৰ মুক্তিপণ দিব যিমান তাৰ প্ৰতি আৰোপ কৰা হয়। যদি কিন্তু পুত্ৰ বা কন্যাক শিং মাৰে, তেন্তে এই বিধান অনুসৰি তেওঁলৈ কৰক। যদি ষাঁড়গৰুৱে কোনো শিশুক বা দাসীক শিং মাৰে, তেন্তে তেওঁলোকৰ গৰাকীক ত্ৰিশ ৰূপৰ মুদ্ৰা দিব লাগিব, আৰু ষাঁড়গৰুটোক শিল দলিয়াই মাৰিব লাগিব। যদি কোনোবাই এটা গাঁত খোলে বা এটা গাঁত খান্দে, আৰু তাক ঢাকি নিদিয়ে, আৰু তাত এটা দামুৰি বা এটা গাধ পৰে, গাঁতৰ মালিকে ক্ষতিপূৰণ দিব, তেওঁ সিহঁতৰ মালিকক ৰূপ দিব; কিন্তু মৰা জন্তুটো তেওঁৰ হ'ব। যদি কোনো এজনৰ ষাঁড়ে ওচৰৰ মানুহৰ ষাঁড়টোক খুঁচি মাৰে, আৰু সি মৰে, তেওঁলোকে জীয়াই থকা ষাঁড়টো বিক্ৰী কৰিব, আৰু তাৰ ৰূপ ভাগ কৰিব, আৰু মৰা ষাঁড়টো ভাগ কৰিব। যদি কিন্তু জানা যায় যে ষাঁড়টো শিং মৰা, গতকালৰ আগৰে পৰা আৰু তৃতীয় দিনৰ আগৰে পৰা, আৰু তাৰ মালিকক সাক্ষ্য দিয়া হৈছে, আৰু তেওঁ তাক আঁতৰোৱা নাই, তেন্তে তেওঁ ষাঁড়ৰ বদলত ষাঁড় পৰিশোধ কৰিব, কিন্তু মৃত ষাঁড়টো তেওঁৰ হ'ব। যদি কোনোবাই দামুৰি বা ভেড়া চুৰি কৰে, আৰু জবাই কৰে বা বিক্ৰী

কৰে, তেন্তে দামুৰিৰ সলনি পাঁচটা দামুৰি পৰিশোধ কৰিব লাগিব, আৰু ভেড়াৰ সলনি চাৰিটা ভেড়া পৰিশোধ কৰিব লাগিব।

22

যদি কিন্তু সেই খন্দা ফুটাত চোৰজনক পোৱা যায়, আৰু আঘাত পাই তেওঁ মৰে, তেন্তে তেওঁৰ বাবে হত্যা নহয়। যদি কিন্তু তাৰ ওপৰত সূর্য্য উদয় হয়, তেন্তে তেওঁ দোষী, তেওঁৰ প্রতিশোধত মৃত্যু হ'ব; যদি কিন্তু তাৰ একো নাথাকে, তেন্তে চুৰিৰ সলনি তেওঁক বিক্রী কৰা হওক। যদি কিন্তু চুৰি কৰা বস্তু তেওঁৰ হাতত পোৱা যায়, গাধৰ পৰা মেৰ-ছাগলৈকে জীৱিত, তেওঁ সেইবোৰৰ দুগুণ পৰিশোধ কৰিব। যদি কোনোবাই খেতি বা দ্রাক্ষাবাৰী চৰায়, আৰু নিজৰ পশু এৰি দি আনৰ খেতি চৰাবলৈ দিয়ে, তেন্তে তেওঁ নিজৰ খেতিৰ পৰা উৎপাদন অনুসৰি শোধ কৰিব; যদি সমগ্র খেতি চৰায়, তেন্তে নিজৰ খেতিৰ শ্রেষ্ঠবোৰ আৰু নিজৰ দ্রাক্ষাবাৰীৰ শ্রেষ্ঠবোৰ শোধ কৰিব। যদি জুই বাহিৰলৈ ওলাই গৈ কাঁইট পায়, আৰু মৰণা মৰা ঠাই বা শস্যৰ থোক বা সমতল ভূমি জ্বলাই দিয়ে, তেন্তে যিজনে জুই জ্বলাইছিল তেওঁ ক্ষতিপূৰণ দিব লাগিব। যদি কোনোবাই প্রতিবেশীক ৰূপ বা পাত্রবোৰ ৰক্ষা কৰিবলৈ দিয়ে, আৰু সেইবোৰ মানুহৰ ঘৰৰ পৰা চুৰ হয়, তেন্তে যদি চোৰজনক পোৱা যায়, তেওঁ দুগুণ ঘূৰাই দিব লাগিব। যদি চোৰজন পোৱা নাযায়, তেন্তে ঘৰৰ মালিক ঈশ্বৰৰ সন্মুখত আহিব, আৰু শপত খাব যে তেওঁ প্রতিবেশীৰ গোটেই গচ্ছিত সম্পত্তিৰ ওপৰত দুষ্টতা কৰা নাই, প্রতিটো কথিত অন্যায়ৰ বিষয়ে, দামুৰি আৰু গাধ আৰু ভেড়া আৰু কাপোৰ আৰু দাবী কৰা সকলো ক্ষতিৰ বিষয়ে; যি কিছু হওক, ঈশ্বৰৰ সন্মুখত দুয়োজনৰ বিচাৰ আহিব, আৰু যিজন ঈশ্বৰৰ দ্বাৰা ধৰা পৰিব, তেওঁ প্রতিবেশীক দুগুণ ঘূৰাই দিব। যদি কোনোবাই ওচৰৰ মানুহক বোজা কঢ়িওৱা জন্তু বা দামুৰি বা ভেড়া বা যিকোনো পশু ৰখিবলৈ দিয়ে, আৰু সি ভাঙি যায় বা মৰে বা বন্দী হৈ যায়, আৰু কোনেও নাজানে, ঈশ্বৰৰ

শপত দুয়োৰে মাজত থাকিব, সঁচাকৈয়ে তেওঁ ওচৰৰ মানুহৰ গচকত থোৱা বস্তুৰ বিষয়ে একেবাৰেই বেয়া কাম কৰা নাই; আৰু এইদৰে তাৰ মালিকে গ্ৰহণ কৰিব, আৰু তেওঁ ঘূৰাই নিদিব। যদি কিন্তু তাৰ পৰা চুৰি হয়, তেওঁ গৰাকীক পৰিশোধ কৰিব; যদি কিন্তু জন্তুৱে ফালি পেলায়, তেওঁ তাক চিকাৰলৈ আনিব, আৰু পৰিশোধ নকৰিব। যদি কোনোবাই চুবুৰীয়াৰ পৰা কিবা খুজে, আৰু সেইটো ভাঙি যায় বা মৰে বা বন্দী হয়, কিন্তু গৰাকী তাৰ লগত নাথাকে, তেন্তে তেওঁ ক্ষতিপূৰণ দিব লাগিব। কিন্তু যদি মালিকজন তাৰ সৈতে থাকে, তেন্তে দিব নালাগিব, আৰু যদি কৰ্মচাৰী হয়, তেন্তে তাৰ মজুৰিৰ বদলে হ'ব। যদি কোনোবাই অবাগদত্তা কুমাৰীক প্ৰবঞ্চনা কৰে আৰু তাইৰ সৈতে শয়ন কৰে, তেন্তে তেওঁ যৌতুক দি তাইক পত্নী হিচাপে গ্ৰহণ কৰিব। যদি কিন্তু অস্বীকাৰ কৰি তেওঁ অস্বীকাৰ কৰে, আৰু তাইৰ দেউতাকে তাইক তেওঁৰ লগত পত্নী হিচাপে দিবলৈ ইচ্ছা নকৰে, তেন্তে তেওঁ দেউতাকক কুমাৰীসকলৰ যৌতুক যিমান হয় সিমান ৰূপ পৰিশোধ কৰিব। যাদুকৰসকলক তোমালোকে জীৱিত ৰাখিবা নালাগে। যিকোনো লোক যি পশুৰ সৈতে শয়ন কৰে, তেওঁলোকক মৃত্যুদণ্ডৰে হত্যা কৰিবা। যিজনে দেৱতাসকলক বলিদান কৰে, তেওঁক মৃত্যুদণ্ড দি সম্পূৰ্ণৰূপে ধ্বংস কৰা হ'ব, কেৱল প্ৰভুৰ বাহিৰে। আৰু প্ৰবাসীক তোমালোকে দুৰ্ব্যৱহাৰ নকৰিবা, আৰু তাক নিপীড়ন নকৰিবা, কিয়নো তোমালোক মিচৰ দেশত প্ৰবাসী আছিলা। তোমালোকে কোনো বিধবা আৰু অনাথক কষ্ট নিদিবা। যদি তোমালোকে দুষ্টতাৰে তেওঁলোকক কষ্ট দিয়া, আৰু চিঞৰি তেওঁলোকে মোৰ ওচৰলৈ কাতৰোক্তি কৰে, শুনি মই তেওঁলোকৰ মাত শুনিম, আৰু মই ক্ৰোধেৰে খঙাল হ'ম, আৰু তৰোৱালেৰে তোমালোকক মাৰি পেলাম, আৰু তোমালোকৰ মহিলাসকল বিধৱা হ'ব, আৰু তোমালোকৰ শিশুসকল অনাথ হ'ব। যদি তুমি তোমাৰ ওচৰত থকা দৰিদ্ৰ ভাতৃক ৰূপ ঋণ দিয়া, তুমি তাক হেঁচা নমাৰিবা, তুমি তাৰ ওপৰত সুদ নলগাবা। যদি তুমি তোমাৰ ওচৰৰ মানুহৰ কাপোৰ বন্ধক হিচাপে বন্ধক লোৱা, সূর্য অস্ত যোৱাৰ আগতে তুমি তাক ঘূৰাই দিবা। কিয়নো এইটো তাৰ আৱৰণ, কেৱল এইটো তাৰ উলংগতাৰ কাপোৰ। তেওঁ কিহত শুব? যদি সেয়েহে সি মোৰ ওচৰলৈ চিঞৰ মাৰে, মই তাৰ কথা শুনিম; কিয়নো মই দয়ালু। তুমি

দেৱতাসকলৰ বিষয়ে বেয়া কথা নকবা, আৰু তোমাৰ লোকসকলৰ শাসকৰ বিষয়ে বেয়াকৈ নকবা। তোমাৰ খামাৰ মৰণা কৰা ঠাই আৰু দ্ৰাক্ষাকুণ্ডৰ প্ৰথম ফল বিলম্ব নকৰিবা, তোমাৰ পুত্ৰসকলৰ প্ৰথমজাতক মোক দিবা। এইদৰে কৰিবা তোমাৰ দামুৰি আৰু তোমাৰ মেৰ-ছাগ আৰু তোমাৰ যুৱলি জন্তু। সাত দিন থাকিব মাতৃৰ তলত, কিন্তু অষ্টম দিনত মোক ইয়াক ঘূৰাই দিবা। আৰু তোমালোক মোৰ বাবে পবিত্ৰ পুৰুষ হ'বা, আৰু বন্য জন্তুৱে বিদীৰ্ণ কৰা মাংস নাখাবা, সেইটো কুকুৰক পেলাই দিয়া।

23

তুমি মিছা কথা শুনিবলৈ গ্ৰহণ নকৰিবা, আৰু অন্যায়ীৰ সৈতে অন্যায় সাক্ষী হ'বলৈ সন্মতি নিদিবা। তুমি দুষ্টতাত বহু লোকৰ সৈতে নহ'বা, তুমি বহু লোকৰ লগত ঘূৰিবলৈ জনসমূহৰ সৈতে যোগ দিয়া নহ'বা, যাতে বিচাৰ বিকৃত কৰিব পাৰা। আৰু তুমি বিচাৰত দৰিদ্ৰ মানুহক দয়া নকৰিবা। যদি তুমি তোমাৰ শত্ৰুৰ গৰু বা তাৰ ভাৰবাহী পশু ভ্ৰমণ কৰা দেখা, তেন্তে ঘূৰাই আনি তাক ঘূৰাই দিবা। যদি তুমি তোমাৰ শত্ৰুৰ যোৱা জন্তু তাৰ বোজাৰ তলত পৰি থকা দেখা, তাক পাৰ হৈ নাযাবা, বৰং তাৰ সৈতে তাক তুলি দিবা। তুমি দৰিদ্ৰৰ বিচাৰত তেওঁৰ ন্যায় বিকৃত নকৰিবা। সকলো অন্যায় কথাৰ পৰা তুমি আঁতৰি থাকিবা, নিৰ্দোষ আৰু ন্যায়পৰায়ণ লোকক হত্যা নকৰিবা, আৰু উপহাৰৰ বাবে দুষ্টক ন্যায্য নকৰিবা। আৰু তুমি উপহাৰ নল'বা, কাৰণ উপহাৰে দেখা চকুক অন্ধ কৰে আৰু ন্যায়ৰ কথা নষ্ট কৰে। আৰু তোমালোকে প্ৰবাসীক নিপীড়ন নকৰিবা, কিয়নো তোমালোকে প্ৰবাসীৰ আত্মা জানা, কাৰণ তোমালোকে নিজে মিচৰ দেশত প্ৰবাসী আছিলা। ছয় বছৰ তুমি তোমাৰ ভূমিত বীজ সিঁচিবা, আৰু ইয়াৰ উৎপাদন সংগ্ৰহ কৰিবা। কিন্তু সপ্তম বছৰত তুমি মুক্তি দিবা, আৰু তুমি ইয়াক এৰি দিবা, আৰু তোমাৰ জাতিৰ দৰিদ্ৰসকলে খাব, আৰু অৱশিষ্ট থকাখিনি বনৰীয়া জন্তুবোৰে খাব, এইদৰে তুমি তোমাৰ দ্ৰাক্ষাবাৰী আৰু তোমাৰ জলফাইৰ বাগিচাৰ ক্ষেত্ৰতো

কৰিবা। ছয় দিন তুমি তোমাৰ কামবোৰ কৰিবা, কিন্তু সপ্তম দিনত বিশ্ৰাম, যাতে তোমাৰ গৰু বিশ্ৰাম লয়, আৰু তোমাৰ ভাৰবাহী পশু, আৰু যাতে তোমাৰ দাসীৰ পুত্ৰ আৰু প্ৰবাসী সতেজ হয়। মই তোমালোকক যিমান সকলো কৈছো, সেইবোৰ ৰক্ষা কৰা, আৰু অন্য দেৱতাসকলৰ নাম তোমালোকে স্মৰণ নকৰিবা, আৰু তোমালোকৰ মুখৰ পৰা সেইবোৰ শুনা নাযাওক। বছৰত তিনিবাৰ মোৰ উদ্দেশ্যে উৎসৱ পালন কৰা। খমিৰবিহীন ৰুটিৰ উৎসৱ পালন কৰিবলৈ ৰক্ষা কৰা, সাত দিন তোমালোকে খমিৰবিহীন ৰুটি খাবা, ঠিক যেনেকৈ মই তোমাক আদেশ দিছিলোঁ নতুন মাহৰ সময় অনুসাৰে, কিয়নো সেই সময়তে তুমি মিচৰৰ পৰা ওলাই আহিছিলা, তুমি মোৰ সন্মুখত শূন্য হাতে দেখা নিদিবা। আৰু তুমি তোমাৰ পথাৰত যি শস্য সিঁচিবা, সেই কৰ্মৰ প্ৰথম ফলৰ শস্য চপোৱাৰ উৎসৱ পালন কৰিবা, আৰু বছৰৰ শেষত তোমাৰ পথাৰৰ পৰা তোমাৰ কৰ্মৰ সংগ্ৰহৰ সময়ত সম্পূৰ্ণতাৰ উৎসৱ পালন কৰিবা। বছৰত তিনিবাৰ তোমাৰ সকলো পুৰুষক তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ সন্মুখত দেখা যাব। যেতিয়া মই তোমাৰ সন্মুখৰ পৰা জাতিসমূহক খেদি পঠিয়াম আৰু তোমাৰ সীমা বহল কৰিম, তেতিয়া তুমি মোৰ ধূপৰ তেজ খমিৰৰ ওপৰত বলিদান নকৰিবা, আৰু মোৰ উৎসৱৰ চৰ্বি ৰাতিপুৱালৈকে নাথাকিব। তোমাৰ ভূমিৰ প্ৰথম উৎপাদনৰ প্ৰথম ফলবোৰ তুমি তোমাৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৰ ঘৰলৈ আনিবা। তুমি মেৰ পোৱালি তাৰ মাতৃৰ গাখীৰত সিজাব নালাগে। আৰু চোৱা, মই মোৰ দূতক তোমাৰ আগত পঠিয়াওঁ, যাতে তেওঁ তোমাক পথত ৰক্ষা কৰে, যাতে তেওঁ তোমাক সেই ভূমিলৈ লৈ যায়, যি মই তোমাৰ বাবে প্ৰস্তুত কৰিছোঁ। নিজৰ বাবে মনোযোগ দিয়া, আৰু তেওঁৰ কথা শুনা, আৰু তেওঁৰ প্ৰতি অবাধ্য নহ'বা, কাৰণ তেওঁ তোমাক ৰেহাই নিদিব, কিয়নো মোৰ নাম তেওঁৰ ওপৰত আছে। যদি তোমালোকে মোৰ কণ্ঠ শুনা, আৰু তুমি মই তোমাক আদেশ দিয়া সকলো কৰা, আৰু তোমালোকে মোৰ চুক্তি ৰক্ষা কৰা, তেন্তে তোমালোকে সকলো জাতিৰ মাজৰ পৰা মোৰ বিশেষ লোক হ'বা, কাৰণ সকলো ভূমি মোৰ, কিন্তু তোমালোকে মোৰ ৰাজকীয় পুৰোহিতত্ব আৰু পবিত্ৰ জাতি হ'বা, এই কথাবোৰ তুমি ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক ক'বা, যদি তোমালোকে মোৰ কণ্ঠ শুনা, আৰু তোমালোকে মই তোমাক কোৱা সকলো কৰা, তেন্তে মই তোমাৰ

শত্রুসকলৰ শত্রু হ'ম, আৰু মই তোমাৰ বিৰোধীসকলৰ বিৰোধিতা কৰিম। কাৰণ মোৰ দূতে তোমাৰ আগত আগবাঢ়ি যাব আৰু তোমাক ইমোৰীয়া, হিত্তীয়া, পৰিজ্জীয়া, কনানীয়া, গিৰ্গাচীয়া, হিব্বীয়া আৰু যিবুচীয়াসকলৰ ওচৰলৈ লৈ যাব, আৰু মই তেওঁলোকক ধ্বংস কৰিম। তুমি তেওঁলোকৰ দেৱতাসকলক প্ৰণাম নকৰিবা, আৰু তেওঁলোকক সেৱা নকৰিবা, তুমি তেওঁলোকৰ কৰ্মসমূহৰ অনুসাৰে নকৰিবা, কিন্তু তুমি সম্পূৰ্ণৰূপে ভাঙি পেলাবা, আৰু তেওঁলোকৰ স্তম্ভসমূহ চূৰ্ণ-বিচূৰ্ণ কৰিবা। আৰু তুমি তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ সেৱা কৰিবা, আৰু মই তোমাৰ ৰুটি, তোমাৰ দ্ৰাক্ষাৰস আৰু তোমাৰ পানী আশীৰ্বাদ কৰিম, আৰু মই তোমালোকৰ পৰা ৰোগ আঁতৰাই দিম। তোমাৰ দেশত বন্ধ্যা নহ'ব, আৰু বাঁজীও নহ'ব; তোমাৰ দিনবোৰৰ সংখ্যা পূৰ্ণ কৰি মই পূৰ্ণ কৰিম। আৰু মই তোমাৰ আগে আগে ভয় পঠিয়াম, আৰু যিবোৰ জাতিৰ মাজলৈ তুমি প্ৰৱেশ কৰিবা তেওঁলোক সকলোকে আতংকিত কৰিম, আৰু তোমাৰ সকলো শত্ৰুক পলায়নকাৰী কৰি দিম। আৰু মই তোমাৰ আগত হৰ্নেট পঠিয়াম, আৰু তুমি ইমোৰীয়াসকলক, হিব্বীয়াসকলক, কনানীয়াসকলক, আৰু হিত্তীয়াসকলক তোমাৰ পৰা খেদি পেলাবা। মই তেওঁলোকক এক বছৰৰ ভিতৰত খেদাই নিদিওঁ, যাতে ভূমি উচ্ছন্ন নহয়, আৰু তোমাৰ ওপৰত ভূমিৰ বনৰীয়া জন্তু বহুত নহয়। অলপকৈ খেদিম মই তেওঁলোকক তোমাৰ পৰা, যেতিয়ালৈকে তুমি বৃদ্ধি নাপাবা আৰু সেই ভূমিৰ উত্তৰাধিকাৰী নহ'বা। আৰু মই তোমাৰ সীমা ৰঙা সাগৰৰ পৰা ফিলিস্তীয়াসকলৰ সাগৰলৈকে, আৰু মৰুভূমিৰ পৰা মহান নদী ইউফ্ৰেটিছলৈকে স্থাপন কৰিম, আৰু মই সেই ভূমিত বাস কৰা লোকসকলক তোমালোকৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিম, আৰু মই তেওঁলোকক তোমাৰ সন্মুখৰ পৰা খেদি পঠাম। তুমি তেওঁলোকৰ লগত আৰু তেওঁলোকৰ দেৱতাসকলৰ লগত চুক্তি নকৰিবা। আৰু তেওঁলোকে তোমাৰ ভূমিত বসতি নকৰিব, যাতে তেওঁলোকে তোমাক মোৰ বিৰুদ্ধে পাপ কৰাব নোৱাৰে, কিয়নো যদি তুমি তেওঁলোকৰ দেৱতাসকলৰ সেৱা কৰা, তেন্তে এইবোৰ তোমাৰ বাবে বাধা হ'ব।

24

আৰু মোচিক ক'লে, তুমি আৰু হাৰোণ, আৰু নাদব, আৰু আবিহু, আৰু ইস্ৰায়েলৰ সত্তৰজন পৰিচাৰক প্ৰভুৰ ওচৰলৈ উঠি যোৱা, আৰু দূৰৰ পৰা প্ৰভুক প্ৰণিপাত কৰিবা। আৰু মোচি অকলে ঈশ্বৰৰ ওচৰ চাপিব, কিন্তু তেওঁলোক ওচৰ নাচাপিব, আৰু লোকসকল তেওঁলোকৰ লগত একেলগে উঠি নাযাব। মোচিয়ে প্ৰৱেশ কৰিলে আৰু লোকসকলক ঈশ্বৰৰ সকলো বাক্য আৰু বিধিবোৰ বৰ্ণনা কৰিলে, আৰু সকলো লোকে এক কণ্ঠেৰে উত্তৰ দি ক'লে, প্ৰভুৱে যিবোৰ বাক্য কৈছিল, সেই সকলোবোৰ আমি পালন কৰিম আৰু শুনিম। আৰু মোচিয়ে প্ৰভুৰ সকলো বাক্য লিখিলে, আৰু মোচিয়ে পুৱা সোনকালে উঠি পৰ্বতৰ তলত এটা যজ্ঞবেদী নিৰ্মাণ কৰিলে, আৰু ইস্ৰায়েলৰ বাৰটা ফৈদৰ বাবে বাৰটা শিল স্থাপন কৰিলে। আৰু তেওঁ ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ যুৱকসকলক পঠিয়ালে, আৰু তেওঁলোকে হোম-বলি আগবঢ়ালে, আৰু ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে পৰিত্ৰাণৰ বলিদান হিচাপে দামুৰি বলিদান কৰিলে। কিন্তু মোচিয়ে তেজৰ আধা লৈ পাত্ৰবোৰত ঢালিলে, আৰু তেজৰ আধা বেদীটোৰ ওপৰত ঢালিলে। আৰু চুক্তিৰ কিতাপখন লৈ, তেওঁ লোকসকলৰ কাণত পঢ়িলে, আৰু তেওঁলোকে ক'লে, প্ৰভুৱে যিমান ক'লে সকলো আমি কৰিম আৰু শুনিম। মোচিয়ে তেজ লৈ লোকসকলৰ ওপৰত ছটিয়াই দিলে, আৰু ক'লে, চোৱা, এয়া চুক্তিৰ তেজ, যি প্ৰভুৱে তোমালোকৰ সৈতে এই সকলো বাক্যৰ বিষয়ে স্থাপন কৰিলে। আৰু মোচি আৰু হাৰোণ, আৰু নাদব, আৰু আবিহু, আৰু ইস্ৰায়েলৰ পৰিষদৰ সত্তৰজন ওপৰলৈ গ'ল। আৰু তেওঁলোকে সেই ঠাই দেখিলে য'ত ইস্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰ থিয় হৈ আছিল; আৰু তেওঁৰ ভৰিৰ তলত নীলকান্ত মণিৰ ইটাৰ কামৰ দৰে, আৰু শুদ্ধতাত স্বৰ্গৰ আকাশমণ্ডলৰ ৰূপৰ দৰে। আৰু ইস্ৰায়েলৰ নিৰ্বাচিতসকলৰ এজনো বিনষ্ট নহ'ল, আৰু তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ স্থানত দৰ্শন পালে, আৰু ভোজন-পান কৰিলে। আৰু প্ৰভুৱে মোচিক ক'লে, মোৰ ওচৰলৈ পৰ্বতত উঠি আহা, আৰু তাত থাকা, আৰু মই তোমাক শিলৰ ফলকবোৰ দিম, বিধান আৰু

আদেশবোৰ, যিবোৰ মই সিহঁতক বিধান দিবলৈ লিখিছিলোঁ। আৰু মোচি আৰু যিহোচূৱা যি তেওঁৰ ওচৰত থিয় হৈ আছিল, উঠি ঈশ্বৰৰ পর্বতলৈ গ'ল। আৰু বৃদ্ধসকলক তেওঁলোকে ক'লে, ইয়াতে নীৰৱে থাকা, যেতিয়ালৈকে আমি তোমালোকৰ ওচৰলৈ ঘূৰি নাহওঁ, আৰু চোৱা, হাৰোণ আৰু হূৰ তোমালোকৰ লগত আছে। যদি কাৰোবাৰ বিচাৰ ঘটে, তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ যাওক। আৰু মোচি আৰু যিহোচূৱা পর্বতলৈ উঠি গ'ল, আৰু মেঘে পর্বত ঢাকিলে। আৰু ঈশ্বৰৰ গৌৰৱ চীনয় পর্বতৰ ওপৰত নামি আহিল, আৰু মেঘে ইয়াক ছয় দিন ঢাকি ৰাখিলে, আৰু প্রভুৱে সপ্তম দিনত মেঘৰ মাজৰ পৰা মোচিক মাতিলে। প্রভুৰ মহিমাৰ ৰূপ পর্বতৰ শিখৰত জ্বলন্ত অগ্নিৰ দৰে আছিল, ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলৰ সন্মুখত। আৰু মোচিয়ে মেঘৰ মাজত প্রৱেশ কৰিলে, আৰু পর্বতলৈ উঠিল, আৰু তাত পর্বতত চল্লিশ দিন আৰু চল্লিশ ৰাতি আছিল।

25

আৰু প্রভুৱে মোচিৰ ওচৰলৈ কথা ক'লে, কৈ, ইজৰায়েলৰ পুত্রসকলক কোৱা, আৰু সকলোৰে পৰা প্রথম ফল লোৱা, যিসকলৰ হৃদয়ত ইচ্ছা হ'ব, আৰু তোমালোকে মোৰ প্রথম ফল গ্রহণ কৰিবা। আৰু এইটো হৈছে প্রথম ফল, যিটো তোমালোকে তেওঁলোকৰ পৰা ল’ব: সোণ, আৰু ৰূপ, আৰু পিতল, আৰু নীলা ৰঙৰ বস্তু, আৰু বেঙুনীয়া, আৰু দুগুণ ৰঙা ৰঙৰ বস্তু, আৰু কটা মিহি শণ সূতা, আৰু ছাগলীৰ নোম, আৰু ৰঙা ৰং কৰা মতা ভেড়াৰ ছাল, আৰু নীলা ৰঙৰ ছাল, আৰু নষ্ট নোহোৱা কাঠ, আৰু চার্দিয়াছৰ পাথৰ, আৰু কান্ধৰ টুকুৰাত খোদাই কৰিবলৈ পাথৰ, আৰু ভৰিলৈকে পোৱা কাপোৰত। আৰু তুমি মোৰ বাবে এটা পবিত্র স্থান নির্মাণ কৰিবা, আৰু মই তোমালোকৰ মাজত প্রকট হ'ম। আৰু তুমি মোৰ বাবে সেই সকলো অনুসাৰে কৰিবা যিমান মই তোমাক পর্বতত দেখুৱাওঁ, তম্বুৰ নমুনা আৰু ইয়াৰ সকলো পাত্রৰ নমুনা, এইদৰে তুমি কৰিবা। আৰু তুমি অক্ষয় কাঠৰ পৰা

সাক্ষ্যৰ এটা চন্দুক বনাবা, যাৰ দৈর্ঘ্য দুই হাত আৰু আধা, প্রস্থ এক হাত আৰু আধা, আৰু উচ্চতা এক হাত আৰু আধা। আৰু তুমি ইয়াক বিশুদ্ধ সোণেৰে আবৰণ কৰিবা, ভিতৰে আৰু বাহিৰে তুমি ইয়াক সোণেৰে আবৰণ কৰিবা, আৰু তুমি ইয়াৰ বাবে চাৰিওফালে পকোৱা সোণৰ শিল্পকর্ম নির্মাণ কৰিবা। আৰু তুমি ইয়াৰ বাবে চাৰিটা সোণৰ আঙুঠি বনাবা, আৰু চাৰিটা কাষত লগাবা—এটা কাষত দুটা আঙুঠি, আৰু দ্বিতীয় কাষত দুটা আঙুঠি। তুমি নষ্ট নোহোৱা কাঠৰ বৈ দণ্ড বনাবা, আৰু সেইবোৰক সোণেৰে মুৰা মাৰিবা। আৰু তুমি সেই বৈ দণ্ডবোৰ নিয়ম-চন্দুকৰ কাষবোৰত থকা আঙঠিবোৰত সুমুৱাই দিবা, সেইবোৰৰ দ্বাৰা নিয়ম-চন্দুকটো দাঙিবলৈ। সিন্দুকৰ আঙঠিবোৰত খুঁটাবোৰ অচল হৈ থাকিব। আৰু তুমি সেই সিন্দুকৰ ভিতৰত সেই সাক্ষ্যবোৰ ৰাখিবা, যিবোৰ মই তোমাক দিম। আৰু তুমি বিশুদ্ধ সোণৰ এখন দয়া আসন আৱৰণ কৰিবা, দুই হাত আৰু আধা দৈর্ঘ্য, আৰু এক হাত আৰু আধা প্রস্থ। আৰু তুমি সোণৰ পিটা দুটা কৰ্ৱব তৈয়াৰ কৰিবা, আৰু সিহঁতক দয়াসনৰ দুয়োটা ফালে ৰাখিবা। এই ফালৰ পৰা এটা কৰ্ৱব তৈয়াৰ কৰা হ'ব, আৰু দয়া আসনৰ দ্বিতীয় ফালৰ পৰা এটা কৰ্ৱব তৈয়াৰ কৰা হ'ব, আৰু তুমি দুয়োটা ফালৰ ওপৰত দুটা কৰ্ৱব তৈয়াৰ কৰিবা। কৰ্ৱবসকলে তেওঁলোকৰ ডেউকা ওপৰত বিস্তাৰ কৰি থাকিব, তেওঁলোকৰ ডেউকাৰে পাপাবৰণৰ ওপৰত ছাঁ দি থাকিব, আৰু তেওঁলোকৰ মুখবোৰ ইজনে সিজনৰ ফালে থাকিব, কৰ্ৱবসকলৰ মুখবোৰ পাপাবৰণৰ ফালে থাকিব। আৰু তুমি পাপাবৰণখন চন্দুকটোৰ ওপৰত ওপৰৰ পৰা স্থাপন কৰিবা, আৰু চন্দুকটোৰ ভিতৰত তুমি সেই সাক্ষ্যবোৰ ৰাখিবা, যিবোৰ মই তোমাক দিম। আৰু মই তাৰ পৰা তোমাৰ ওচৰত নিজকে প্রকাশ কৰিম, আৰু মই দয়া আসনৰ ওপৰৰ পৰা, সাক্ষ্যৰ চন্দুকৰ ওপৰত থকা দুটা কৰ্ৱবৰ মাজত, তোমাৰ লগত কথা ক'ম, আৰু ইস্রায়েলৰ পুত্রসকলৰ বাবে মই তোমাক যি সকলো আদেশ দিম সেই অনুসাৰে। আৰু তুমি বিশুদ্ধ সোণৰ এখন সোণৰ মেজ নির্মাণ কৰিবা, যাৰ দৈর্ঘ্য দুই হাত, প্রস্থ এক হাত, আৰু উচ্চতা ডেৰ হাত। আৰু তুমি ইয়াৰ বাবে পকোৱা সোণৰ টোৰ আৰ্হি চাৰিওফালে বনাবা। আৰু তুমি ইয়াৰ বাবে এক হাতৰ এটা কিনাৰা চাৰিওফালে বনাবা। আৰু তুমি সেই কিনাৰাৰ বাবে এটা পকোৱা টোৰ আৰ্হি চাৰিওফালে

বনাবা। আৰু তুমি চাৰিটা সোণৰ আঙুঠি তৈয়াৰ কৰিবা, আৰু সেই চাৰিটা আঙুঠি ইয়াৰ চাৰিটা ভৰিৰ অংশত মুকুটৰ তলত ৰাখিবা। আৰু আঙুঠিবোৰ বহন দণ্ডৰ বাবে খোপবোৰত থাকিব, যাতে সেইবোৰৰ দ্বাৰা মেজখন বহন কৰিব পাৰি। আৰু তুমি সেই বাহক-দণ্ডবোৰ নষ্ট নোহোৱা কাঠৰ পৰা নিৰ্মাণ কৰিবা, আৰু তুমি সেইবোৰ বিশুদ্ধ সোণেৰে মুৰা মাৰিবা, আৰু সেইবোৰৰ দ্বাৰা মেজখন বহন কৰা হ'ব। আৰু তুমি তাৰ বাটি, ধূপাধাৰ, পেয় নৈবেদ্যৰ পাত্ৰ আৰু পিয়লা বনাবা, যাৰ দ্বাৰা তুমি সেইবোৰত ঢালিবা; বিশুদ্ধ সোণৰ পৰা তুমি সেইবোৰ বনাবা। আৰু তুমি সেই মেজৰ ওপৰত মোৰ সন্মুখত উপস্থিতিৰ পিঠা নিৰন্তৰভাৱে ৰাখিবা। আৰু তুমি বিশুদ্ধ সোণৰ পৰা এটা দীপাধাৰ নিৰ্মাণ কৰিবা, হাতুৰীৰে পিটা পদ্ধতিৰে দীপাধাৰটো নিৰ্মাণ কৰিবা, ইয়াৰ দণ্ড, আৰু শাখাবোৰ, আৰু বাটিবোৰ, আৰু গাঁঠিবোৰ, আৰু পদুমবোৰ ইয়াৰ পৰাই হ'ব। ছয়টা শাখা কাষবোৰৰ পৰা ওলাই গৈছিল, দীপাধাৰৰ এটা কাষৰ পৰা তিনিটা শাখা আৰু দীপাধাৰৰ দ্বিতীয় কাষৰ পৰা তিনিটা শাখা। আৰু তিনিটা পিয়লা বাদাম আকৃতিৰে খোদিত কৰা হৈছিল, এটা ডালত এটা গোলক আৰু এটা পদুম আছিল, এইদৰে দীপাধাৰৰ পৰা ওলোৱা ছয়টা ডালত আছিল। আৰু দীপাধাৰত বাদাম আকৃতিৰ খোদিত চাৰিটা পিয়লা আছিল, এটা ডালত গাঁঠি আৰু তাৰ লিলি ফুল আছিল। দুটা ডালৰ তলত তাৰ পৰা এটা গোলক, আৰু চাৰিটা ডালৰ তলত তাৰ পৰা এটা গোলক, এইদৰে দীপাধাৰৰ পৰা ওলোৱা ছয়টা ডালৰ বাবে, আৰু দীপাধাৰত বাদাম আকৃতিৰ খোদিত চাৰিটা বাটি। গোলাকাৰ অংশবোৰ আৰু ডালবোৰ ইয়াৰ পৰা হওক, সম্পূৰ্ণটো এটা বিশুদ্ধ সোণৰ পৰা খোদিত কৰা হওক। আৰু তুমি তাৰ সাতটা প্ৰদীপ নিৰ্মাণ কৰিবা, আৰু প্ৰদীপবোৰ স্থাপন কৰিবা, আৰু সেইবোৰ এটা মুখৰ পৰা জ্বলিব। আৰু তুমি ইয়াৰ ধূপাধাৰ আৰু ইয়াৰ ভিত্তিসমূহ শুদ্ধ সোণৰ পৰা নিৰ্মাণ কৰিবা। এই সকলো পাত্ৰ এক তালন্ত বিশুদ্ধ সোণৰ। চোৱা, তুমি সেই আৰ্হি অনুসৰি কৰিবা যি তোমাক পৰ্বতত দেখুওৱা হৈছিল।

26

আৰু তুমি তম্বুটো বনাবা, দশখন পৰ্দা পকোৱা মিহি শণ সূতাৰ পৰা, আৰু নীলা, আৰু বেঙুনীয়া, আৰু ৰঙা পকোৱা সূতাৰে কৰ্ৱবৰ আকৃতি বোৱা কামেৰে সিহঁতক বনাবা। এটা পৰ্দাৰ দৈর্ঘ্য আঠাইশ হাত হ'ব, আৰু প্ৰস্থ চাৰি হাত এটা পৰ্দা হ'ব; একে জোখ সকলো পৰ্দাৰ হ'ব। পাঁচখন পৰ্দা ইটোৱে সিটোৰ লগত সংলগ্ন হ'ব, এখন আনখনৰ লগত, আৰু পাঁচখন পৰ্দা ইটোৱে সিটোৰ লগত সংযুক্ত হ'ব। আৰু তুমি সিহঁতৰ বাবে নীলা ফাঁচবোৰ এটা পৰ্দাৰ কাষত, এটা অংশৰ পৰা সংযোগলৈ কৰিবা, আৰু এইদৰে তুমি বাহিৰৰ পৰ্দাৰ কাষত দ্বিতীয় সংযোগৰ ফালে কৰিবা। তুমি এখন পৰ্দাত পঞ্চাশটা হুক লগাবা, আৰু দ্বিতীয় পৰ্দাৰ সংযোগৰ অংশত পঞ্চাশটা হুক লগাবা, যাতে সিহঁত ইটোৱে সিটোৰ বিপৰীতে প্ৰতিটোত মিলি থাকে। আৰু তুমি পঞ্চাশটা সোণৰ আঙঠি বনাবা, আৰু পৰ্দাবোৰ আঙঠিবোৰৰ দ্বাৰা এখনক আনখনৰ লগত সংযুক্ত কৰিবা, আৰু তম্বুটো এটা হ'ব। আৰু তুমি তম্বুৰ ওপৰত নোমযুক্ত ছালৰ আৱৰণ কৰিবা, এঘাৰখন ছাল তুমি সেইবোৰ কৰিবা। এটা চামৰাৰ দৈর্ঘ্য ত্ৰিশ হাত, আৰু এটা চামৰাৰ প্ৰস্থ চাৰি হাত, এঘাৰখন চামৰাৰ একে জোখ হ'ব। আৰু তুমি পাঁচখন চামৰা একেলগে যোগ কৰিবা, আৰু ছয়খন চামৰা একেলগে যোগ কৰিবা, আৰু তুমি ষষ্ঠ চামৰাখন তম্বুৰ সন্মুখত দুগুণ কৰিবা। আৰু তুমি পঞ্চাশটা হাঁকোটা এটা পৰ্দাৰ প্ৰান্তত, যি মাজত সংযোগৰ অনুসাৰে আছে, তাৰ ওপৰত কৰিবা, আৰু পঞ্চাশটা হাঁকোটা দ্বিতীয় সংযোগকাৰী পৰ্দাৰ প্ৰান্তৰ ওপৰত কৰিবা। আৰু তুমি পঞ্চাশটা ব্ৰঞ্জৰ আঙঠি তৈয়াৰ কৰিবা, আৰু লুপবোৰৰ পৰা আঙঠিবোৰ সংযোগ কৰিবা, আৰু ছালবোৰ সংযোগ কৰিবা, আৰু ই এক হ'ব। আৰু তুমি তম্বুৰ পৰ্দাবোৰৰ অতিৰিক্ত অংশ তলত ৰাখিবা, পৰ্দাৰ আধা অৱশিষ্ট অংশ তম্বুৰ পৰ্দাবোৰৰ অতিৰিক্ত অংশলৈ ঢাকিবা, তম্বুৰ পিছফালে ঢাকিবা। এই ফালৰ পৰা এক হাত আৰু সেই ফালৰ পৰা এক হাত, তম্বুৰ পৰ্দাবোৰৰ দৈর্ঘ্যৰ পৰা অতিৰিক্ত অংশ, তম্বুৰ দুয়ো কাষত ঢাকি থাকিব,

যাতে ঢাকিব পাৰে। আৰু তুমি তম্বুৰ বাবে ৰঙা ৰং কৰা মেৰ-ছাগৰ ছালৰ আৱৰণ কৰিবা, আৰু তাৰ ওপৰত নীলা ছালৰ আৱৰণবোৰ থ'বা। আৰু তুমি তম্বুৰ স্তম্ভবোৰ অক্ষয় কাঠৰ পৰা নিৰ্মাণ কৰিবা। দহ হাত তুমি এটা স্তম্ভ কৰিবা, আৰু এক আৰু আধা হাত সেই এটা স্তম্ভৰ প্ৰস্থ। এটা স্তম্ভত দুটা টেনন, এটা আনটোৰ সৈতে সংগতিপূৰ্ণ, এইদৰে তুমি তম্বুৰ সকলো স্তম্ভৰ বাবে কৰিবা। আৰু তুমি তম্বুৰ বাবে স্তম্ভবোৰ নিৰ্মাণ কৰিবা, উত্তৰ দিশৰ ফালে বিশটা স্তম্ভ। আৰু তুমি বিশটা স্তম্ভৰ বাবে চল্লিশটা ৰূপৰ ভিত্তি তৈয়াৰ কৰিবা, প্ৰতিটো স্তম্ভৰ দুয়োটা অংশৰ বাবে দুটা ভিত্তি, আৰু প্ৰতিটো স্তম্ভৰ দুয়োটা অংশৰ বাবে দুটা ভিত্তি। আৰু দক্ষিণৰ ফালে দ্বিতীয় কাষটো, বিশটা স্তম্ভ, আৰু সিহঁতৰ চল্লিশটা ৰূপৰ ভিত্তি; এটা স্তম্ভৰ বাবে দুটা ভিত্তি তাৰ দুয়োটা অংশত, আৰু এটা স্তম্ভৰ বাবে দুটা ভিত্তি তাৰ দুয়োটা অংশত। আৰু তম্বুৰ পিছফালৰ পৰা সাগৰৰ ফালে থকা অংশত তুমি ছয়টা স্তম্ভ নিৰ্মাণ কৰিবা। আৰু তুমি তম্বুৰ পিছফালৰ কোণবোৰৰ ওপৰত দুটা স্তম্ভ নিৰ্মাণ কৰিবা। আৰু তলৰ পৰা সমান হ'ব, সেইদৰে মূৰবোৰৰ পৰা এটা মিলনলৈ সমান হ'ব, এইদৰে দুয়োটা কোণত কৰিবা, সমান হওক। আৰু আট স্তম্ভ হ'ব, আৰু তেওঁলোকৰ ভিত্তিসমূহ ৰূপৰ ষোল্ল হ'ব, এক স্তম্ভৰ বাবে তাৰ দুয়োটা অংশত দুই ভিত্তি, আৰু এক স্তম্ভৰ বাবে দুই ভিত্তি। আৰু তুমি নষ্ট নোহোৱা কাঠৰ পৰা ডাংবোৰ বনাবা; তম্বুৰ এটা অংশৰ এটা স্তম্ভৰ বাবে পাঁচটা, আৰু তম্বুৰ দ্বিতীয় এটা ফালৰ স্তম্ভৰ বাবে পাঁচটা ডাং, আৰু সাগৰৰ ফালে তম্বুৰ পিছফালৰ স্তম্ভৰ বাবে পাঁচটা ডাং। আৰু মধ্যৰ দণ্ডডাল স্তম্ভবোৰৰ মাজত এটা ফালৰ পৰা আনটো ফাললৈ বিস্তাৰিত হওক। আৰু তুমি স্তম্ভবোৰ সোণেৰে মুৰা মাৰিবা, আৰু তুমি সোণৰ আঙঠিবোৰ বনাবা, যাৰ ভিতৰলৈ তুমি দণ্ডবোৰ সুমুৱাবা, আৰু তুমি দণ্ডবোৰ সোণেৰে মুৰা মাৰিবা। আৰু তুমি তম্বুটো সেই ৰূপ অনুসাৰে স্থাপন কৰিবা যিটো তোমাক পৰ্বতত দেখুওৱা হৈছিল। আৰু তুমি নীলা, বেঙুনীয়া আৰু ৰঙা কটা সূতা আৰু বোৱা মিহি শণ সূতাৰে এখন পৰ্দা বনাবা, বোৱা কামেৰে ইয়াত কৰ্ৱব প্ৰস্তুত কৰিবা। আৰু তুমি ইয়াক সোণেৰে মোৰা চাৰিটা অক্ষয় স্তম্ভৰ ওপৰত ৰাখিবা, আৰু সেইবোৰৰ শীৰ্ষবোৰ সোণৰ হ'ব, আৰু সেইবোৰৰ চাৰিটা ভিত্তি ৰূপৰ হ'ব। আৰু তুমি সেই পৰ্দা স্তম্ভবোৰৰ ওপৰত স্থাপন

কৰিবা, আৰু তুমি তাত পৰ্দাৰ ভিতৰত সাক্ষ্যৰ চন্দুক আনিবা, আৰু সেই পৰ্দাই তোমালোকৰ বাবে পবিত্ৰ স্থান আৰু মহাপবিত্ৰ স্থানৰ মাজত পৃথক কৰিব। আৰু তুমি পৰ্দাৰে সাক্ষ্যৰ চন্দুক মহাপবিত্ৰ স্থানত ঢাকিবা। আৰু তুমি টেবুলখন পৰ্দাৰ বাহিৰত স্থাপন কৰিবা, আৰু চাকিদানীখন টেবুলৰ বিপৰীতে তম্বুৰ দক্ষিণ দিশৰ অংশত ৰাখিবা, আৰু টেবুলখন তম্বুৰ উত্তৰ দিশৰ অংশত স্থাপন কৰিবা। আৰু তুমি তম্বুৰ দুৱাৰৰ বাবে নীলা, বেঙুনীয়া আৰু ৰঙা পকোৱা সূতা আৰু পকোৱা মিহি শণ সূতাৰে শিল্পকাৰৰ কামৰ এখন আৱৰণ তৈয়াৰ কৰিবা। আৰু তুমি পৰ্দাৰ বাবে পাঁচটা স্তম্ভ কৰিবা, আৰু সিহঁতক সোণেৰে ঢাকিবা, আৰু সিহঁতৰ মূৰবোৰ সোণৰ হ'ব, আৰু তুমি সিহঁতৰ বাবে পাঁচটা পিতলৰ ভিত্তি ঢালিবা।

27

আৰু তুমি ক্ষয়নহোৱা কাঠৰ পৰা এটা বেদী বনাবা, পাঁচ হাত দীঘল আৰু পাঁচ হাত বহল, বেদীটো চাৰিকোণীয়া হ'ব, আৰু ইয়াৰ উচ্চতা তিনি হাত হ'ব। আৰু তুমি চাৰিটা কোণৰ ওপৰত শিং সমূহ বনাবা, ইয়াৰ পৰাই শিং সমূহ হ'ব, আৰু তুমি সেইবোৰ পিতলেৰে ঢাকিবা। আৰু তুমি বেদীৰ বাবে এটা মুকুট, আৰু তাৰ আৱৰণ, আৰু তাৰ বাটিবোৰ, আৰু তাৰ মাংসৰ হুকবোৰ, আৰু তাৰ ধূপাধাৰ, আৰু তাৰ সকলো পাত্ৰ ব্ৰোঞ্জৰ কৰিবা। আৰু তুমি তাৰ বাবে জাল কৰা কাঁহৰ জালি এখন বনাবা, আৰু তুমি সেই জালিৰ বাবে চাৰিটা কাঁহৰ আঙঠি চাৰিটা কাষৰ তলত বনাবা। আৰু তুমি সিহঁতক বেদীৰ জৰাৰ তলত তলৰ পৰা ৰাখিবা, আৰু জৰা বেদীৰ আধা পৰ্যন্ত হ'ব। আৰু তুমি বেদীৰ বাবে অক্ষয় কাঠৰ খুঁটা তৈয়াৰ কৰিবা, আৰু সেইবোৰক পিতলেৰে আৱৰণ দিবা। আৰু তুমি খুঁটাবোৰ আঙঠিবোৰৰ ভিতৰত সুমুৱাবা, আৰু খুঁটাবোৰ বেদীৰ কাষত থাকক যেতিয়া ইয়াক তুলিবলৈ হয়। খোল আৰু নিৰবিচ্ছিন্নভাৱে ইয়াক তৈয়াৰ কৰিবা, পৰ্বতত তোমাক দেখুওৱা

অনুসৰি, এইদৰে ইয়াক তৈয়াৰ কৰিবা। আৰু তুমি তম্বুৰ বাবে এটা প্ৰাঙ্গণ বনাবা, দক্ষিণ ফালৰ কাষত পকোৱা মিহি শণ সূতাৰ পৰা তৈয়াৰী প্ৰাঙ্গণৰ পৰ্দাবোৰ, এটা কাষৰ দৈর্ঘ্য এশ হাত হ'ব। আৰু তেওঁলোকৰ স্তম্ভবোৰ বিশটা, আৰু তেওঁলোকৰ ভিত্তিবোৰ বিশটা ব্ৰোঞ্জৰ, আৰু তেওঁলোকৰ আঙঠিবোৰ আৰু ধাৰকবোৰ ৰূপৰ। এইদৰে পূব দিশৰ ফালে এশ হাত দীঘল পৰ্দা আছিল, আৰু সিহঁতৰ বিশটা স্তম্ভ আৰু বিশটা ব্ৰোঞ্জৰ ভিত্তি আছিল, আৰু স্তম্ভবোৰৰ আঙঠি আৰু আঁকোৰাবোৰ আৰু সিহঁতৰ ভিত্তিবোৰ ৰূপেৰে আবৃত আছিল। কিন্তু প্ৰাঙ্গণৰ প্ৰস্থ সাগৰৰ ফালে পৰ্দা পঞ্চাশ হাত, সেইবোৰৰ স্তম্ভ দশ, আৰু সেইবোৰৰ চুঙী দশ। আৰু দক্ষিণ দিশৰ প্ৰাঙ্গণৰ প্ৰস্থ পঞ্চাশ হাতৰ পৰ্দা, তেওঁলোকৰ দশটা স্তম্ভ, আৰু তেওঁলোকৰ দশটা ভিত্তি। আৰু এটা ফালৰ পৰ্দাবোৰৰ উচ্চতা পোন্ধৰ হাত, সিহঁতৰ স্তম্ভবোৰ তিনি, আৰু সিহঁতৰ ভিত্তিবোৰ তিনি। আৰু দ্বিতীয় ফালৰ পৰ্দাসমূহৰ উচ্চতা পোন্ধৰ হাত, সিহঁতৰ স্তম্ভসমূহ তিনি, আৰু সিহঁতৰ ভিত্তিসমূহ তিনি। আৰু প্ৰাঙ্গণৰ দুৱাৰত এখন আৱৰণ আছিল, বিশ হাত উচ্চতাৰ, নীলা, বেঙুনীয়া, আৰু ৰঙা সূতাৰে পকোৱা, আৰু মিহি শণ সূতাৰে পকোৱা, শিল্পকাৰৰ বিচিত্ৰ কামেৰে সজোৱা, সিহঁতৰ স্তম্ভ চাৰিটা, আৰু সিহঁতৰ ভিত্তি চাৰিটা। আঙিনাৰ চাৰিওফালৰ সকলো স্তম্ভ ৰূপেৰে আবৃত আছিল, আৰু সিহঁতৰ মূৰবোৰ ৰূপৰ আছিল, আৰু সিহঁতৰ ভিত্তিবোৰ পিতলৰ আছিল। কিন্তু প্ৰাঙ্গণৰ দৈর্ঘ্য এশ হাত আৰু প্ৰস্থ পঞ্চাশ হাত, আৰু উচ্চতা পাঁচ হাত পকোৱা মিহি শণ সূতাৰে নিৰ্মিত, আৰু সেইবোৰৰ ভিত্তি পিতলৰ। আৰু সকলো নিৰ্মাণ আৰু সকলো সঁজুলি আৰু খুঁটা আৰু তুমি ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক আদেশ দিয়া, আৰু তেওঁলোকে তোমাৰ বাবে জলফাইৰ পৰা বিশুদ্ধ নিৰ্মল খুন্দা তেল লওক পোহৰৰ বাবে জ্বলাবলৈ, যাতে চাকি সদায় জ্বলি থাকে সাক্ষ্যৰ তম্বুত; চুক্তিৰ ওপৰত থকা পৰ্দাৰ বাহিৰত হাৰোণ আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলে ইয়াক জ্বলাব সন্ধিয়াৰ পৰা পুৱালৈকে, প্ৰভুৰ সন্মুখত, ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ পৰা তোমালোকৰ পুৰুষসমূহৰ বাবে এক চিৰকালীন বিধি।

28

আৰু তুমি তোমাৰ ওচৰলৈ আনা তোমাৰ ভাই হাৰোণক আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলক, আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ মাজৰ পৰা, মোৰ আগত পুৰোহিত হিচাপে সেৱা কৰিবলৈ হাৰোণ, আৰু নাদব, আৰু আবিয়ুদ, আৰু ইলিয়াজৰ, আৰু ঈথামৰ, হাৰোণৰ পুত্ৰসকল। আৰু তুমি তোমাৰ ভাই হাৰোণৰ বাবে সন্মান আৰু গৌৰৱৰ অৰ্থে এটা পবিত্ৰ পোছাক প্ৰস্তুত কৰিবা। আৰু তুমি সকলো জ্ঞানী মনৰ লোকসকলক কোৱা, যাক মই জ্ঞান আৰু উপলব্ধিৰ আত্মাৰে পূৰ্ণ কৰিলোঁ, আৰু তেওঁলোকে হাৰোণৰ পবিত্ৰ পোছাক বনাব পবিত্ৰ স্থানৰ বাবে, যাৰ দ্বাৰা তেওঁ মোৰ বাবে পুৰোহিত কৰ্ম কৰিব। আৰু এইবোৰ সেই বস্ত্ৰ, যিবোৰ তেওঁলোকে তৈয়াৰ কৰিব: বুকুপতা, কান্ধৰ টুকুৰা, দীঘল বস্ত্ৰ, বোৱা চোলা, পাগুৰি আৰু কঁকাল-বন্ধনী। আৰু তেওঁলোকে হাৰোণ আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলৰ বাবে পবিত্ৰ বস্ত্ৰবোৰ তৈয়াৰ কৰিব, যাতে তেওঁলোকে মোৰ আগত পুৰোহিত কৰ্ম কৰিব পাৰে। আৰু তেওঁলোকে সোণ, নীলা, বেঙুনীয়া, ৰঙা আৰু মিহি শণ সূতা ল'ব। আৰু তেওঁলোকে পকোৱা মিহি শণ সূতাৰে কান্ধৰ টুকুৰাটো তৈয়াৰ কৰিব, যি হ'ব ফুলকটা শিল্পীৰ বোৱা কাম। দুটা কান্ধৰ টুকুৰা তাৰ বাবে যোগ হ'ব, এটাই আনটোক, দুটা অংশৰ ওপৰত লগোৱা। আৰু কান্ধৰ টুকুৰাবোৰৰ কাপোৰ যি তাৰ ওপৰত আছে, সেইটো তাৰ নিৰ্মাণ অনুসৰি তাৰ পৰাই হ'ব বিশুদ্ধ সোণৰ পৰা, আৰু নীলা, আৰু বেঙুনীয়া, আৰু ৰঙা সূতা কটা, আৰু মিহি শণ সূতা কটা। আৰু তুমি দুটা পান্না শিল ল'বা, আৰু সেইবোৰত ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ নামবোৰ খোদিত কৰিবা। ছয়টা নাম এটা শিলৰ ওপৰত, আৰু বাকী ছয়টা নাম দ্বিতীয় শিলৰ ওপৰত তেওঁলোকৰ প্ৰজন্ম অনুসাৰে। শিলা কামৰ কলাৰ কাম, মোহৰৰ খোদিত ৰূপ, তুমি দুটা শিলাত ইজৰাইলৰ পুত্ৰসকলৰ নামবোৰ খোদাই কৰিবা। আৰু তুমি এফোদৰ কান্ধৰ ওপৰত দুটা পাথৰ স্থাপন কৰিবা, এইবোৰ ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ বাবে স্মৰণৰ পাথৰ, আৰু হাৰোণে প্ৰভুৰ সন্মুখত তেওঁৰ দুয়োটা কান্ধৰ ওপৰত ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ নামবোৰ বহন

কৰিব, তেওঁলোকৰ বিষয়ে স্মৃতিচিহ্ন হিচাপে। আৰু তুমি শুদ্ধ সোণৰ পৰা কান্ধৰ টুকুৰা তৈয়াৰ কৰিবা। আৰু তুমি বিশুদ্ধ সোণৰ পৰা দুটা ঝালৰযুক্ত শিকলি বনাবা, ফুলত মিহলি কৰা বোৱা কাম, আৰু তুমি বোৱা ঝালৰযুক্ত শিকলিবোৰ ঢালবোৰৰ ওপৰত স্থাপন কৰিবা, সিহঁতৰ কান্ধৰ টুকুৰাবোৰৰ সন্মুখৰ ফালে। আৰু তুমি বিচাৰসমূহৰ বুকুপতা বনাবা, যি হ'ব এজন বোৱনীকাৰৰ কাম, এফোদৰ আৰ্হি অনুসাৰে তুমি ইয়াক বনাবা সোণৰ পৰা, আৰু নীলা, বেঙুনীয়া, ৰঙা পকোৱা সূতা আৰু পকোৱা মিহি শণৰ পৰা। তুমি ইয়াক চতুৰ্ভুজ কৰিবা, ই দুগুণ হ'ব, ইয়াৰ দৈর্ঘ্য এক বিঘত, আৰু প্রস্থ এক বিঘত। আৰু তুমি তাত পাথৰেৰে সজোৱা চাৰি শাৰীৰ কাপোৰ বুনিবা, পাথৰৰ শাৰী হ'ব চুনী, পোখৰাজ আৰু মৰকত, প্রথম শাৰী। আৰু দ্বিতীয় শাৰীত কয়লা, নীলকান্তমণি আৰু সূৰ্যকান্তমণি আছিল। আৰু তৃতীয় শাৰীত লিগুৰিয়াম, আগেট আৰু এমেথিষ্ট। আৰু চতুৰ্থ শাৰীত সুবৰ্ণপ্রস্তৰ, বৈদূৰ্য্যমণি আৰু গোমেদক থাকিব, যিবোৰ সোণেৰে আবৃত আৰু সোণত বন্ধা হ'ব, সেইবোৰ সিহঁতৰ শাৰী অনুসাৰে হওক। আৰু শিলবোৰ ইস্ৰায়েলৰ পুত্রসকলৰ নামৰ পৰা বাৰটা হওক, তেওঁলোকৰ নাম অনুসাৰে মোহৰৰ খোদিত কৰা, প্রতিটো নাম অনুসাৰে বাৰটা ফৈদৰ বাবে হওক। আৰু তুমি সেই দৈববাণীৰ ওপৰত একেলগে বোৱা জৰীৰ কাম তৈয়াৰ কৰিবা, শিকলিৰ দৰে কাম বিশুদ্ধ সোণৰ পৰা। আৰু হাৰোণে ইস্ৰায়েলৰ পুত্রসকলৰ নামবোৰ বিচাৰৰ বক্ষপত্রত বুকুৰ ওপৰত লব, পবিত্র স্থানত প্রৱেশ কৰোঁতে ঈশ্বৰৰ সন্মুখত স্মৰণৰ বাবে। আৰু তুমি বিচাৰৰ বুকুপটাৰ ওপৰত প্রকাশ আৰু সত্য স্থাপন কৰিবা, আৰু ই হাৰোণৰ বুকুৰ ওপৰত থাকিব, যেতিয়া তেওঁ প্রভুৰ সন্মুখত পবিত্র স্থানত প্রৱেশ কৰে, আৰু হাৰোণে ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলৰ বিচাৰবোৰ প্রভুৰ সন্মুখত নিজৰ বুকুৰ ওপৰত সদায় বহন কৰিব। আৰু তুমি সম্পূৰ্ণ নীলা ৰঙৰ দীঘল ভিতৰৰ কাপোৰ এখন তৈয়াৰ কৰিবা। আৰু তাৰ মুখখন মাজত থাকিব, চাৰিওফালে সীমা ৰাখি বোৱা কামৰ, সংযোগ একেলগে বোৱা, যাতে ই নাফাটে। আৰু তুমি কাপোৰৰ তলৰ অংশত তলৰ পৰা বনাবা, যেনেকৈ ফুলি থকা ডালিমৰ সৰু ডালিম নীলা আৰু বেঙুনীয়া আৰু ৰঙা সূতাৰে কটা আৰু মিহি শণ সূতাৰে পকোৱা, কাপোৰৰ তলৰ অংশত চাৰিওফালে; একে ধৰণৰ সোণৰ

সৰু ডালিম আৰু ঘণ্টা এইবোৰৰ মাজত চাৰিওফালে। সোণালী ঘণ্টা ডালিমৰ মাজত, আৰু জামাৰ তলৰ কাপোৰৰ আঁচলৰ ওপৰত চাৰিওফালে ফুলৰ। আৰু হাৰোণে সেৱা কৰোঁতে তেওঁৰ মাত শুনা যাব, পবিত্ৰ স্থানত প্ৰভুৰ সন্মুখত সোমাওঁতে, আৰু ওলাওঁতে, যাতে তেওঁ নমৰে। আৰু তুমি বিশুদ্ধ সোণৰ এখন পাত তৈয়াৰ কৰিবা, আৰু তাত মোহৰৰ খোদিত চিহ্নৰ দৰে খোদিত কৰিবা, প্ৰভুৰ পবিত্ৰস্থান। আৰু তুমি ইয়াক পকোৱা নীলা সূতাৰ ওপৰত ৰাখিবা, আৰু ই পাগুৰীৰ ওপৰত থাকিব, পাগুৰীৰ সন্মুখত থাকিব। আৰু এইটো হাৰোণৰ কপালত থাকিব, আৰু হাৰোণে পবিত্ৰ বস্তুসমূহৰ পাপসমূহ উঠাই ল'ব, ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে তেওঁলোকৰ পবিত্ৰ বস্তুসমূহৰ সকলো দান যিমান পবিত্ৰ কৰিব, আৰু এইটো হাৰোণৰ কপালত সদায় থাকিব যাতে তেওঁলোক প্ৰভুৰ সন্মুখত গ্ৰহণযোগ্য হয়। আৰু সূক্ষ্ম শণ সূতাৰ পৰা জামাবোৰৰ সজোৱা অংশ, আৰু তুমি সূক্ষ্ম শণ সূতাৰ পাগুৰি বনাবা, আৰু কঁকালপটি তুমি বনাবা, যি হ'ব ফুল বছা কাৰিকৰৰ কাম। আৰু হাৰোণৰ পুত্ৰসকলৰ বাবে তুমি জামা আৰু কঁকাল-বন্ধনী তৈয়াৰ কৰিবা, আৰু তেওঁলোকৰ বাবে সন্মান আৰু গৌৰৱৰ অৰ্থে পাগুৰি তৈয়াৰ কৰিবা। আৰু তুমি তোমাৰ ভাই হাৰোণক আৰু তেওঁৰ সৈতে তেওঁৰ পুত্ৰসকলক সেইবোৰ পিন্ধাবা, আৰু তুমি তেওঁলোকক অভিষেক কৰিবা, আৰু তুমি তেওঁলোকৰ হাত পূৰ্ণ কৰিবা, আৰু তুমি তেওঁলোকক পবিত্ৰ কৰিবা, যাতে তেওঁলোকে মোৰ বাবে পুৰোহিত কাৰ্য কৰে। আৰু তুমি তেওঁলোকৰ বাবে শণৰ পেণ্ট বনাবা তেওঁলোকৰ শৰীৰৰ নগ্নতা ঢাকিবলৈ, কঁকালৰ পৰা ঊৰুলৈকে হ'ব। আৰু হাৰোণে আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলে সেইবোৰ পিন্ধিব যেতিয়া তেওঁলোকে সাক্ষ্যৰ তম্বুত প্ৰৱেশ কৰে, বা যেতিয়া তেওঁলোকে পবিত্ৰ বেদীত সেৱা কৰিবলৈ নিকটৱৰ্তী হয়, আৰু তেওঁলোকে নিজৰ ওপৰত পাপ নানিব, যাতে তেওঁলোকে নমৰে। এইটো তেওঁৰ বাবে আৰু তেওঁৰ পাছত তেওঁৰ বংশৰ বাবে চিৰকালীয়া বিধি।

29

আৰু এইবোৰ হৈছে, যিবোৰ তুমি সিহঁতলৈ কৰিবা। তুমি সিহঁতক পবিত্ৰ কৰিবা, যাতে সিহঁতে মোৰ বাবে পুৰোহিত হিচাপে সেৱা কৰিব পাৰে। তুমি গৰুৰ পৰা এটা দামুৰি ল'বা, আৰু নিৰ্দোষ দুটা মতা মেৰ-ছাগ ল'বা, আৰু তেলত মিহলোৱা খমিৰবিহীন পিঠা ল'বা, আৰু তেলত অভিষিক্ত খমিৰবিহীন পাতল পিঠা ল'বা। ঘেঁহুৰ পৰা মিহি আটাৰে তুমি সেইবোৰ বনাবা। আৰু তুমি সিহঁতক এটা ঝুৰিত ৰাখিবা, আৰু সিহঁতক সেই ঝুৰিৰ সৈতে আনিবা, আৰু দামুৰিটো আৰু দুটা মতা মেৰ। আৰু হাৰোণ আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলক তুমি সাক্ষ্য তম্বুৰ দুৱাৰত আনিবা, আৰু তেওঁলোকক পানীৰে ধুবা। আৰু কাপোৰবোৰ লৈ, তুমি তোমাৰ ভাই হাৰোণক পিন্ধাবা দীঘল চোলা, আৰু কান্ধৰ টুকুৰা, আৰু বুকুপতা, আৰু তুমি তেওঁৰ বাবে বুকুপতা কান্ধৰ টুকুৰাৰ লগত জোৰা দিবা। আৰু তুমি তেওঁৰ মূৰত পাগুৰি পিন্ধাবা, আৰু পাগুৰিৰ ওপৰত পবিত্ৰ পাত লগাবা। আৰু তুমি অভিষেকৰ তেল ল'বা, আৰু তেওঁৰ মূৰৰ ওপৰত ইয়াক ঢালিবা, আৰু তেওঁক অভিষেক কৰিবা। আৰু তুমি তাৰ পুত্ৰসকলক আনিবা আৰু তেওঁলোকক কুৰ্তা পিন্ধাবা। আৰু তুমি তেওঁলোকক কঁকালপটি পিন্ধাবা, আৰু তুমি তেওঁলোকক পাগুৰি পিন্ধাবা, আৰু তেওঁলোকৰ পুৰোহিতত্ব মোৰ বাবে চিৰকাললৈকে হ'ব, আৰু তুমি হাৰোণৰ হাত আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলৰ হাত পবিত্ৰ কৰিবা। আৰু তুমি সাক্ষ্যৰ তম্বুৰ দুৱাৰত দামুৰিটো আনিবা, আৰু হাৰোণ আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলে প্ৰভুৰ সন্মুখত, সাক্ষ্যৰ তম্বুৰ দুৱাৰৰ ওচৰত, দামুৰিটোৰ মূৰত তেওঁলোকৰ হাত ৰাখিব। আৰু তুমি প্ৰভুৰ সন্মুখত দামুৰিটো বধ কৰিবা, সাক্ষ্যৰ তম্বুৰ দুৱাৰৰ ওচৰত। আৰু তুমি দামুৰিৰ তেজৰ পৰা ল'বা, আৰু তোমাৰ আঙুলিৰে যজ্ঞবেদীৰ শিংবোৰৰ ওপৰত ৰাখিবা, কিন্তু বাকী সকলো তেজ যজ্ঞবেদীৰ ভেটিৰ ওচৰত ঢালিবা। আৰু তুমি পেটৰ ওপৰত থকা সকলো চৰ্বি, যকৃতৰ লোব, দুটা বৃক্ক আৰু সেইবোৰৰ ওপৰত থকা চৰ্বি ল'বা, আৰু বেদীৰ ওপৰত ৰাখিবা। কিন্তু বাছুৰৰ মাংস, আৰু ছাল, আৰু গোবৰ তুমি শিবিৰৰ বাহিৰত জুইত জ্বলাই দিবা, কাৰণ ইয়া পাপ। আৰু তুমি এটা মেৰ-ছাগ ল'বা, আৰু হাৰোণ আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলে সেই মেৰ-ছাগৰ মূৰত তেওঁলোকৰ হাত ৰাখিব। আৰু তুমি তাক বধ কৰিবা, আৰু তেজ লৈ বেদীৰ চাৰিওফালে ঢালিবা। আৰু তুমি মেৰ-ছাগটো অংগ-প্ৰত্যংগ অনুসৰি

দুই ভাগত কাটিবা, আৰু ভিতৰৰ অংশবোৰ আৰু ভৰি পানীৰে ধুবা, আৰু মূ�ৰৰ সৈতে দুই ভাগত কটা টুকুৰাবোৰৰ ওপৰত ৰাখিবা। আৰু তুমি সম্পূৰ্ণ মেৰ-ছাগটো বেদীৰ ওপৰত উৎসৰ্গ কৰিবা, প্ৰভুলৈ হোম-বলি, সুগন্ধৰ গোন্ধৰ বাবে, ই প্ৰভুলৈ ধূপ। আৰু তুমি দ্বিতীয় মেৰ-ছাগটো ল'বা, আৰু হাৰোণ আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলে তেওঁলোকৰ হাত মেৰ-ছাগটোৰ মূ�ৰৰ ওপৰত ৰাখিব। আৰু তুমি তাক বধ কৰিবা আৰু তেওঁৰ তেজ ল'বা, আৰু হাৰোণৰ সোঁ কাণৰ লোবত ৰাখিবা, আৰু সোঁ হাতৰ আগত, আৰু সোঁ ভৰিৰ আগত, আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলৰ সোঁ কাণসমূহৰ লোবসমূহত, আৰু তেওঁলোকৰ সোঁ হাতসমূহৰ আগসমূহত, আৰু তেওঁলোকৰ সোঁ ভৰিসমূহৰ আগসমূহত। আৰু তুমি বেদীৰ পৰা থকা ৰক্ত আৰু অভিষেকৰ তেল ল'বা, আৰু হাৰোণৰ ওপৰত আৰু তেওঁৰ পোছাকৰ ওপৰত, আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলৰ ওপৰত আৰু তেওঁৰ সৈতে তেওঁৰ পুত্ৰসকলৰ পোছাকবোৰৰ ওপৰত ছটিয়াবা, আৰু তেওঁ নিজে আৰু তেওঁৰ পোছাক, আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকল আৰু তেওঁৰ সৈতে তেওঁৰ পুত্ৰসকলৰ পোছাকবোৰ পবিত্ৰ কৰা হ'ব, কিন্তু মেৰ-ছাগৰ ৰক্ত তুমি বেদীৰ চাৰিওফালে ঢালিবা। আৰু তুমি মেৰ-ছাগৰ পৰা তাৰ চৰ্বি, আৰু পেট ঢাকি থকা চৰ্বি, আৰু যকৃতৰ লতি, আৰু দুটা বৃক্ক, আৰু সিহঁতৰ ওপৰত থকা চৰ্বি, আৰু সোঁ কান্ধ ল'বা, কিয়নো এইটো সম্পূৰ্ণতা। আৰু তেলৰ এটা পিঠা, আৰু খমীৰবিহীন পিঠাৰ টোপোলাৰ পৰা এটা চেপেটা পিঠা, যিবোৰ প্ৰভুৰ সন্মুখত ৰখা হৈছিল। আৰু তুমি হাৰোণৰ হাতত আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলৰ হাতত সকলো ৰাখিবা, আৰু প্ৰভুৰ সন্মুখত সেইবোৰ উৎসৰ্গ হিচাপে পৃথক কৰিবা। আৰু তুমি সিহঁতৰ হাতৰ পৰা সেইবোৰ লবা, আৰু সম্পূৰ্ণ হোম বলিৰ বেদীৰ ওপৰত প্ৰভুৰ আগত সুগন্ধিৰ গোন্ধৰ বাবে উৎসৰ্গ কৰিবা, এইটো প্ৰভুলৈ নৈবেদ্য। আৰু তুমি হাৰোণৰ সম্পূৰ্ণতাৰ মেৰ-ছাগৰ পৰা স্তন ল'বা, আৰু ইয়াক প্ৰভুৰ সন্মুখত পৃথককৰণ হিচাপে পৃথক কৰিবা, আৰু ই তোমাৰ অংশ হ'ব। আৰু তুমি পবিত্ৰ কৰিবা সেই বক্ষপাত্ৰ অৰ্পণ আৰু সেই বাহু উত্তোলন উৎসৰ্গৰ, যি পৃথক কৰা হৈছে আৰু যি আঁতৰোৱা হৈছে সেই মেৰ-ছাগৰ পৰা সম্পূৰ্ণতাৰ, হাৰোণৰ পৰা আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলৰ পৰা। আৰু হাৰোণ আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলৰ বাবে ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ পৰা চিৰকালীয় বিধি হ'ব, কিয়নো এই

পৃথকীকৰণ হয়, আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ পৰা উৎসৰ্গ হ'ব ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ পৰিত্ৰাণৰ বলিদানসমূহৰ পৰা, প্ৰভুলৈ উৎসৰ্গ। আৰু হাৰোণৰ পবিত্ৰ বস্ত্ৰ তেওঁৰ পাছত তেওঁৰ পুত্ৰসকলৰ হ'ব, সেইবোৰত তেওঁলোকক অভিষিক্ত কৰিবলৈ আৰু তেওঁলোকৰ হাত পবিত্ৰ কৰিবলৈ। সাত দিন তেওঁৰ পুত্ৰসকলৰ মাজৰ পৰা তেওঁৰ সলনি যি পুৰোহিত হ'ব, তেওঁ সেইবোৰ পিন্ধিব, যি জনে সাক্ষ্যৰ তম্বুত প্ৰৱেশ কৰি পবিত্ৰ স্থানত পৰিচৰ্যা কৰিব। আৰু তুমি সম্পূৰ্ণতাৰ মেৰ-ছাগটো ল'বা, আৰু পবিত্ৰ স্থানত মাংস সিজাবা। আৰু হাৰোণ আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলে মেৰ-ছাগৰ মাংস আৰু পাচিত থকা পিঠাবোৰ সাক্ষ্যৰ তম্বুৰ দুৱাৰৰ ওচৰত খাব। তেওঁলোকে সেইবোৰ খাব যিবোৰৰ দ্বাৰা তেওঁলোকক পবিত্ৰ কৰা হৈছিল, তেওঁলোকৰ হাত সম্পূৰ্ণ কৰিবলৈ আৰু তেওঁলোকক পবিত্ৰ কৰিবলৈ, আৰু বিদেশীয়ে সেইবোৰৰ পৰা নাখাব, কিয়নো সেইবোৰ পবিত্ৰ। যদি কিন্তু সম্পূৰ্ণতাৰ বলিদানৰ মাংস আৰু পিঠাৰ পৰা ৰাতিপুৱালৈকে কিছু বাকী থাকে, তেন্তে বাকীবোৰ জুইত জ্বলাই দিবা, সেইবোৰ খোৱা নহ'ব, কাৰণ সেয়া পবিত্ৰ। আৰু তুমি হাৰোণক আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলক এইদৰে কৰিবা, মই তোমাক আদেশ দিয়া সকলো অনুসাৰে; সাত দিন তুমি তেওঁলোকৰ হাত পবিত্ৰ কৰিবা। আৰু শুদ্ধিকৰণৰ দিনত তুমি পাপৰ দামুৰি উৎসৰ্গ কৰিবা, আৰু যজ্ঞবেদীত তোমাৰ পবিত্ৰকৰণৰ দ্বাৰা তুমি যজ্ঞবেদী শুচি কৰিবা, আৰু তুমি ইয়াক অভিষেক কৰিবা যাতে ইয়াক পবিত্ৰ কৰা হয়। সাত দিন তুমি বেদীটো শুদ্ধ কৰিবা, আৰু ইয়াক পবিত্ৰ কৰিবা, আৰু বেদীটো পবিত্ৰৰ পবিত্ৰ হ'ব, যিকোনো লোকে বেদীটো স্পৰ্শ কৰিব তেওঁ পবিত্ৰ কৰা হ'ব। আৰু এইবোৰ হ'ল যিবোৰ তুমি বেদীৰ ওপৰত কৰিবা: এবছৰীয়া নিৰ্দোষ মেৰ পোৱালি দুটা প্ৰতিদিনে বেদীৰ ওপৰত নিৰন্তৰভাৱে, নিৰন্তৰ নৈবেদ্য। এটা মেষশাবক তুমি সকালত উৎসৰ্গ কৰিবা, আৰু দ্বিতীয় মেষশাবক তুমি সন্ধ্যা উৎসৰ্গ কৰিবা। আৰু এক দশমাংশ মিহি আটা হিনৰ চতুৰ্থাংশ পিটা তেলত মিশ্ৰিত কৰা, আৰু হিনৰ চতুৰ্থাংশ দ্ৰাক্ষাৰসৰ পেয় নৈবেদ্য এটা মেৰ পোৱালিৰ বাবে। আৰু তুমি দ্বিতীয় মেৰ পোৱালিটো সন্ধিয়া কৰিবা, প্ৰাতঃকালীন বলিদানৰ দৰে, আৰু তাৰ পেয় নৈবেদ্যৰ দৰে; তুমি সুগন্ধিৰ গোন্ধৰ বাবে প্ৰভুৰ উদ্দেশ্যে নৈবেদ্য কৰিবা, তোমালোকৰ পুৰুষে

পুৰুষে নিত্য বলিদান, সাক্ষ্যৰ তম্বুৰ দুৱাৰত প্ৰভুৰ সন্মুখত, য'ত মই তোমাৰ ওচৰত তাৰ পৰা জ্ঞাত হ'ম, যাতে তোমাৰ সৈতে কথা ক'ব পাৰোঁ। আৰু মই তাত ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক নিযুক্ত কৰিম, আৰু মোৰ মহিমাত পবিত্ৰীকৃত হ'ম। আৰু মই সাক্ষ্যৰ তম্বু পবিত্ৰ কৰিম, আৰু বেদী, আৰু হাৰোণ আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলক পবিত্ৰ কৰিম, মোৰ আগত পুৰোহিত হিচাপে সেৱা কৰিবলৈ। আৰু মই ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ মাজত আহ্বান কৰা হ'ম, আৰু মই তেওঁলোকৰ ঈশ্বৰ হ'ম। আৰু তেওঁলোকে জানিব যে মই প্ৰভু তেওঁলোকৰ ঈশ্বৰ, যিজনে তেওঁলোকক মিচৰ দেশৰ পৰা বাহিৰ কৰি আনিছিল, তেওঁলোকৰ দ্বাৰা আহ্বান কৰা হ'বলৈ, আৰু তেওঁলোকৰ ঈশ্বৰ হ'বলৈ।

30

আৰু তুমি অক্ষয় কাঠৰ পৰা ধূপৰ এটা বেদী বনাবা। আৰু তুমি ইয়াক এক হাত দীঘল আৰু এক হাত বহল কৰিবা, ই চাৰিকোণীয়া হ'ব, আৰু দুই হাত ওখ হ'ব, ইয়াৰ শিংবোৰ ইয়াৰ পৰা ওলাব। আৰু তুমি শুদ্ধ সোণেৰে তাৰ জালি, তাৰ চাৰিওফালৰ বেৰবোৰ আৰু তাৰ শিংবোৰ মৰা পেলাবা, আৰু তুমি তাৰ বাবে চাৰিওফালে এটা পকোৱা সোণৰ মুকুট বনাবা। আৰু তুমি দুটা শুদ্ধ সোণৰ আঙুঠি বনাবা তাৰ পকোৱা কাঁইটৰ তলত, দুয়ো কাষত তুমি বনাবা দুয়ো পাৰ্শ্বত, আৰু সেইবোৰ দণ্ডবোৰৰ বাবে ধাৰক হ'ব, যাতে সেইবোৰৰ দ্বাৰা তাক তুলিব পাৰি। আৰু তুমি অক্ষয় কাঠৰ পৰা দণ্ড তৈয়াৰ কৰিবা, আৰু সেইবোৰ সোণেৰে মুৰা দিবা। আৰু তুমি ইয়াক সেই পৰ্দাৰ বিপৰীতে ৰাখিবা, যি পৰ্দা সাক্ষ্যৰ চন্দুকৰ ওপৰত আছে, য'ত মই তোমাৰ ওচৰত তাৰ পৰা নিজকে প্ৰকাশ কৰিম। আৰু হাৰোণে তাৰ ওপৰত সূক্ষ্ম মিশ্ৰিত ধূপ জ্বলাব প্ৰতিদিন ৰাতিপুৱা, যেতিয়া তেওঁ প্ৰদীপবোৰৰ যত্ন লয়, তেতিয়া তেওঁ তাৰ ওপৰত ধূপ জ্বলাব। আৰু যেতিয়া হাৰোণে প্ৰদীপবোৰ পলমকৈ জ্বলায়, তেওঁ তাৰ ওপৰত ধূপ জ্বলাব। ধূপ নিৰন্তৰ সদায় প্ৰভুৰ সন্মুখত তেওঁলোকৰ

প্রজন্মসমূহলৈ। আৰু তুমি তাৰ ওপৰত আন ধূপ, নৈবেদ্য, বলিদান আনিব নোৱাৰিবা, আৰু তাৰ ওপৰত পেয় নৈবেদ্য ঢালিব নোৱাৰিবা। আৰু হাৰোণে বছৰত এবাৰ তাৰ শিংবোৰৰ ওপৰত প্ৰায়শ্চিত্ত কৰিব, শুদ্ধিকৰণৰ ৰক্তৰ পৰা তেওঁ ইয়াক তেওঁলোকৰ প্ৰজন্মৰ বাবে শুচি কৰিব, ই প্ৰভুৰ বাবে পবিত্ৰতমবোৰৰ পবিত্ৰ। আৰু প্ৰভুৱে মোচিৰ ওচৰলৈ কথা ক'লে, কৈছিল, যদি তুমি ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ গণনা তেওঁলোকৰ পৰিদৰ্শনত ল'বা, আৰু প্ৰতিজনে তেওঁৰ আত্মাৰ মুক্তিধন প্ৰভুক দিব, আৰু তেওঁলোকৰ মাজত তেওঁলোকৰ পৰিদৰ্শনত পতন নহ'ব। আৰু এইটো হ'ল যি তেওঁলোকে দিব, যিমানে পৰীক্ষাৰ মাজেৰে পাৰ হ'ব: পবিত্ৰ দিদ্ৰাখমা অনুসৰি দিদ্ৰাখমাৰ আধা, দিদ্ৰাখমা বিশ অবল, আৰু দিদ্ৰাখমাৰ আধা প্ৰভুলৈ অৱদান। বিশ বছৰ আৰু তাতোকৈ অধিক বয়সৰ পৰীক্ষাৰ বাবে পাৰ হৈ যোৱা প্ৰতিজনে প্ৰভুক অৱদান দিব। ধনী লোকে যোগ নকৰিব, আৰু দৰিদ্ৰ লোকে আধা দিদ্ৰাখমাৰ পৰা কম নকৰিব, প্ৰভুক অৱদান দিয়াত, তোমালোকৰ আত্মাৰ বিষয়ে প্ৰায়শ্চিত্ত কৰিবলৈ। আৰু তুমি ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ পৰা অৱদানৰ ৰূপ ল'বা, আৰু তুমি ইয়াক সাক্ষ্যৰ তম্বুৰ সেৱাত দিবা, আৰু ই ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ বাবে প্ৰভুৰ আগত স্মৃতি হ'ব, তোমালোকৰ আত্মাসকলৰ বিষয়ে প্ৰায়শ্চিত্ত কৰিবলৈ। আৰু প্ৰভুৱে মোচিৰ ওচৰলৈ কথা ক'লে, কৈছিল, তুমি এটা পিতলৰ পাত্ৰ বনোৱা, আৰু তাৰ বাবে এটা পিতলৰ আধাৰ, যাতে ধুব পাৰি; আৰু তুমি তাক সাক্ষ্যৰ তম্বুৰ মাজত আৰু যজ্ঞবেদীৰ মাজত ৰাখিবা; আৰু তুমি তাৰ ভিতৰত পানী ঢালিবা। আৰু হাৰোণ আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলে ইয়াৰ পৰা তেওঁলোকৰ হাত আৰু ভৰি পানীৰে ধুব। যেতিয়া তেওঁলোকে সাক্ষ্যৰ তম্বুত প্ৰৱেশ কৰিব, তেওঁলোকে পানীৰে ধুব, আৰু তেওঁলোক নমৰিব, যেতিয়া তেওঁলোকে বেদীৰ ওচৰলৈ আহি সেৱা কৰিবলৈ আৰু প্ৰভুলৈ হোম-বলি উৎসৰ্গ কৰিবলৈ যাব। তেওঁলোকে হাত আৰু ভৰি পানীৰে ধুব লাগিব, যেতিয়া তেওঁলোকে সাক্ষ্যৰ তম্বুত প্ৰৱেশ কৰিব, পানীৰে ধুব লাগিব, যাতে তেওঁলোক নমৰে, আৰু ই তেওঁলোকৰ বাবে চিৰন্তন বিধি হ'ব, তেওঁৰ বাবে আৰু তেওঁৰ সৈতে থকা তেওঁৰ প্ৰজন্মসমূহৰ বাবে। আৰু প্ৰভুৱে মোচিৰ ওচৰলৈ কথা ক'লে, কৈ, আৰু তুমি লোৱা সুগন্ধি দ্ৰব্য, নিৰ্বাচিত গন্ধৰসৰ ফুল পাঁচশ

চেকেল, আৰু সুগন্ধি দালচেনিৰ ইয়াৰ আধা দুশ পঞ্চাশ, আৰু সুগন্ধি নলৰ দুশ পঞ্চাশ, আৰু আইৰিছৰ পাঁচশ চেকেল পবিত্ৰৰ, আৰু জলফাইৰ পৰা তেল এক হিন। আৰু তুমি ইয়াক পবিত্ৰ অভিষেক তেল প্ৰস্তুত কৰিবা, সুগন্ধি প্ৰস্তুতকাৰীৰ কলাৰে সুগন্ধিযুক্ত সুগন্ধি, ই পবিত্ৰ অভিষেক তেল হ'ব। আৰু তুমি তাৰ পৰা সাক্ষ্যৰ তম্বু অভিষেক কৰিবা, আৰু সাক্ষ্যৰ তম্বুৰ নিয়ম-চন্দুক, আৰু তাৰ সকলো পাত্ৰ, আৰু দীপাধাৰ আৰু তাৰ সকলো পাত্ৰ, আৰু ধূপৰ বেদী, আৰু হোম-বলিৰ বেদী আৰু তাৰ সকলো পাত্ৰ, আৰু মেজ আৰু তাৰ সকলো পাত্ৰ, আৰু প্ৰক্ষালন-পাত্ৰ। আৰু তুমি সেইবোৰক পবিত্ৰ কৰিবা, আৰু সেইবোৰ পবিত্ৰ বস্তুবোৰৰ মাজত পবিত্ৰ হ'ব; যিকোনোৱে সেইবোৰক স্পৰ্শ কৰিব, তেওঁ পবিত্ৰ কৰা হ'ব। আৰু হাৰোণ আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলক তুমি অভিষেক কৰিবা, আৰু তেওঁলোকক পবিত্ৰ কৰিবা যাতে তেওঁলোকে মোৰ আগত পুৰোহিত হিচাপে সেৱা কৰিব পাৰে। আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক তুমি ক'বা, অভিষেকৰ পবিত্ৰ তেল এই তোমালোকৰ বাবে তোমালোকৰ পুৰুষে পুৰুষে থাকিব। মানুহৰ মাংসৰ ওপৰত ই অভিষিক্ত কৰা নহ'ব, আৰু এই ৰচনা অনুসৰি তোমালোকে তোমালোকৰ নিজৰ বাবে একেদৰে নকৰিবা; ই পবিত্ৰ, আৰু পবিত্ৰ স্থান তোমালোকৰ বাবে হ'ব। যিকোনোৱে এনেদৰে কৰিব, আৰু যিকোনোৱে তাৰ পৰা বিদেশীক দিব, তেওঁক তেওঁৰ লোকসকলৰ পৰা উচ্ছিন্ন কৰা হ'ব। আৰু প্ৰভুৱে মোচিক ক'লে, তোমাৰ বাবে এই সুগন্ধি দ্ৰব্যবোৰ লোৱা: গন্ধৰস, নখী, মিষ্ট গন্ধবিৰোজা আৰু স্বচ্ছ কুন্দুৰু, সমান সমান পৰিমাণত হ'ব। আৰু তেওঁলোকে তাৰ বাবে সুগন্ধি-নিৰ্মাতাৰ কামৰ ধূপ, সুগন্ধি-নিৰ্মাতাৰ মিশ্ৰিত, শুদ্ধ, পবিত্ৰ কাম প্ৰস্তুত কৰিব। আৰু তুমি এইবোৰৰ পৰা সূক্ষ্মকৈ পিটিবা, আৰু সাক্ষ্য-তম্বুৰ ভিতৰত সাক্ষ্যবোৰৰ সন্মুখত ৰাখিবা, য'ৰ পৰা মই তোমাক চিনাকি দিম; এই ধূপ তোমালোকৰ বাবে পবিত্ৰতমবোৰৰ পবিত্ৰ হ'ব। এই মিশ্ৰণৰ অনুসাৰে তোমালোকে তোমালোকৰ নিজৰ বাবে নকৰিবা; ই তোমালোকৰ বাবে প্ৰভুৰ বাবে পবিত্ৰ বস্তু হ'ব; যিজনে সেইদৰে কৰিব যাতে তাত গোন্ধ ল'ব পাৰে, তেওঁ তেওঁৰ লোকসকলৰ পৰা নষ্ট হ'ব।

31

আৰু প্ৰভুৱে মোচিক কথা কৈছিল, কৈছিল, চোৱা মই নামেৰে মাতিছোঁ বচলেলক, উৰীৰ পুত্ৰক, হূৰৰ নাতিক, যিহূদা ফৈদৰ পৰা। আৰু মই তাক ঈশ্বৰীয় আত্মাৰে ভৰাই দিলোঁ জ্ঞান আৰু বুজাবুজি আৰু বিদ্যাৰে, সকলো কামত চিন্তা কৰিবলৈ, আৰু ডিজাইন কৰিবলৈ, সোণ কাম কৰিবলৈ, আৰু ৰূপ, আৰু পিতল, আৰু নীলা, আৰু বেঙুনীয়া, আৰু ৰঙা সূতা কটা, আৰু শিলৰ কাম, আৰু কাঠৰ বাঢ়ৈৰ কামবোৰত, সকলো কাম অনুসৰি কাম কৰিবলৈ। আৰু মই তাক দিলোঁ আৰু দান ফৈদৰ পৰা অহীচামকৰ পুত্ৰ ইলীয়াবক দিলোঁ; আৰু প্ৰতিজন বুদ্ধিমান হৃদয়ক মই বুদ্ধি দিলোঁ; আৰু তেওঁলোকে সকলো বনাব যিমান মই তোমাক আদেশ দিলোঁ, সাক্ষ্যৰ তম্বু, আৰু নিয়মৰ চন্দুক, আৰু তাৰ ওপৰত পাপাবৰণ, আৰু তম্বুৰ সজ্জা, আৰু যজ্ঞবেদীবোৰ, আৰু মেজ আৰু তাৰ সকলো পাত্ৰ, আৰু শুদ্ধ দীপাধাৰ আৰু তাৰ সকলো পাত্ৰ, আৰু প্ৰক্ষালন পাত্ৰ আৰু তাৰ আধাৰ, আৰু হাৰোণৰ পৰিচৰ্যাৰ বস্ত্ৰবোৰ, আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলৰ বস্ত্ৰবোৰ মোৰ পুৰোহিত কাৰ্য কৰিবলৈ, আৰু অভিষেকৰ তেল, আৰু পবিত্ৰ ধূপৰ মিশ্ৰণ; সকলো অনুসাৰে যিমান মই তোমাক আদেশ দিলোঁ, তেওঁলোকে কৰিব। আৰু প্ৰভুৱে মোচিক কথা কৈছিল, কৈছিল, আৰু তুমি ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক আদেশ কৰা, কৈছিল, চোৱা, আৰু মোৰ বিশ্ৰামবাৰবোৰ তোমালোকে পালন কৰিবা; এইটো মোৰ পৰা আৰু তোমালোকৰ মাজত তোমালোকৰ প্ৰজন্মবোৰলৈ এটা চিন, যাতে তোমালোকে জানিবা যে মই প্ৰভু যি তোমালোকক পবিত্ৰ কৰোঁ। আৰু তোমালোকে বিশ্ৰামবাৰসমূহ পালন কৰিবা, কাৰণ এইটো তোমালোকৰ বাবে প্ৰভুৰ প্ৰতি পবিত্ৰ, যিজনে ইয়াক অপবিত্ৰ কৰে, তেওঁক মৃত্যুদণ্ড দিয়া হ'ব, যিকোনো লোকে যদি ইয়াত কাম কৰে, সেই আত্মাক তাৰ লোকসকলৰ মাজৰ পৰা ধ্বংস কৰা হ'ব। ছয় দিন তুমি কাম কৰিবা, কিন্তু সপ্তম দিনটো বিশ্ৰামবাৰ, প্ৰভুৰ বাবে পবিত্ৰ বিশ্ৰাম। যিকোনো লোকে সপ্তম দিনত কাম কৰিব, তেওঁক মৃত্যুদণ্ড দিয়া হ'ব। আৰু ইস্ৰায়েলৰ

পুত্রসকলে বিশ্রামবাৰবোৰ পালন কৰিব, সিহঁতৰ পুৰুষসকললৈ সেইবোৰ পালন কৰিবলৈ। এটা চিৰকালীয় নিয়ম মোৰ আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্রসকলৰ মাজত, এটা চিহ্ন আছে মোৰ মাজত চিৰকালীয়। কাৰণ ছয় দিনত প্রভুৱে স্বৰ্গ আৰু পৃথিৱী সৃষ্টি কৰিলে, আৰু সপ্তম দিনত তেওঁ বিশ্রাম ল'লে, আৰু ক্ষান্ত হ'ল। আৰু যেতিয়া তেওঁ চীনয় পর্বতত মোচিৰ লগত কথা কোৱা বন্ধ কৰিলে, তেতিয়া তেওঁক সাক্ষ্যৰ দুখন শিলৰ ফলি দিলে, যিবোৰ ঈশ্বৰৰ আঙুলিৰে লিখা আছিল।

32

আৰু লোকসকলে দেখি যে মোচিয়ে পর্বতৰ পৰা নামি আহিবলৈ বিলম্ব কৰিছে, লোকসকল হাৰোণৰ ওপৰত একত্রিত হ'ল, আৰু তেওঁক কয়, উঠা, আৰু আমাৰ বাবে দেৱতা বনোৱা, যিসকলে আমাৰ আগে আগে যাব, কাৰণ এই মোচি, এই মানুহজন যিয়ে আমাক মিচৰ দেশৰ পৰা উলিয়াই আনিলে, আমি নাজানো তেওঁৰ কি হৈছে। আৰু হাৰোণে তেওঁলোকক ক'লে, তোমালোকৰ মহিলাসকলৰ আৰু জীয়েকসকলৰ কাণত থকা সোণৰ কাণফুলি উলিয়াই লোৱা, আৰু মোৰ ওচৰলৈ আনা। আৰু সকলো লোকে তেওঁলোকৰ কাণত থকা সোণৰ কাণফুলি খুলি পেলালে, আৰু হাৰোণৰ ওচৰলৈ আনিলে। আৰু তেওঁ তেওঁলোকৰ হাতৰ পৰা গ্রহণ কৰিলে, আৰু খোদাই কৰা সঁজুলিৰে সেইবোৰ গঢ়িলে, আৰু সেইবোৰেৰে সাঁচত ঢলা এটা দামুৰি বনালে আৰু ক'লে, হে ইস্ৰায়েল, এইবোৰ তোমাৰ দেৱতা, যিসকলে তোমাক মিচৰ দেশৰ পৰা তুলি আনিলে। আৰু হাৰোণে দেখি তাৰ বিপৰীতে এটা বেদী নির্মাণ কৰিলে, আৰু হাৰোণে ঘোষণা কৰি ক'লে, কাইলৈ প্রভুৰ উৎসৱ। আৰু পিছদিনা সোনকালে উঠি তেওঁ দহন বলি আনিলে, আৰু পৰিত্রাণৰ বলি উৎসর্গ কৰিলে, আৰু লোকসকলে খাবলৈ আৰু পান কৰিবলৈ বহিল, আৰু তেওঁলোকে খেলিবলৈ উঠিল। আৰু প্রভুৱে মোচিক কথা ক'লে, কৈ, শীঘ্রে যোৱা, ইয়াৰ পৰা নামি যোৱা, কিয়নো তোমাৰ

লোকসকলে পাপ কৰিলে, যাক তুমি মিচৰ দেশৰ পৰা উলিয়াই আনিলা। তেওঁলোকে মই আদেশ দিয়া পথৰ পৰা দ্ৰুতভাৱে উল্লংঘন কৰিলে, তেওঁলোকে নিজৰ বাবে এটা দামুৰি সাজিলে, আৰু তাক পূজা কৰিলে, আৰু তাৰ আগত বলিদান কৰিলে, আৰু কৈছিল, হে ইস্ৰায়েল, এইবোৰেই তোমাৰ দেৱতা, যিসকলে তোমাক মিচৰ দেশৰ পৰা উলিয়াই আনিলে। আৰু এতিয়া মোক অনুমতি দিয়া, আৰু তেওঁলোকৰ প্ৰতি ক্ৰোধত ক্ৰোধিত হৈ মই তেওঁলোকক ধ্বংস কৰিম, আৰু মই তোমাক এক মহান জাতি কৰিম। আৰু মোচিয়ে প্ৰভু ঈশ্বৰৰ সন্মুখত প্ৰাৰ্থনা কৰিলে আৰু ক'লে, হে প্ৰভু, কিয় তুমি তোমাৰ লোকসকলৰ প্ৰতি ক্ৰোধ আৰু ৰোষত জ্বলি উঠিছা, যিসকলক তুমি মহান শক্তিৰে আৰু তোমাৰ উচ্চ বাহুৰে মিচৰ দেশৰ পৰা উলিয়াই আনিলা? মিচৰীয়াসকলে কেতিয়াও এইদৰে কৈ নকওক যে দুষ্টতাৰে সৈতে তেওঁ তেওঁলোকক বাহিৰলৈ লৈ গ'ল পাহাৰবোৰত হত্যা কৰিবলৈ আৰু তেওঁলোকক পৃথিৱীৰ পৰা সম্পূৰ্ণৰূপে নষ্ট কৰিবলৈ। তোমাৰ ক্ৰোধৰ ৰাগ বন্ধ কৰা, আৰু তোমাৰ লোকসকলৰ দুষ্টতাৰ ওপৰত দয়ালু হোৱা, তোমাৰ দাসসকল অব্ৰাহাম আৰু ইচহাক আৰু যাকোবক মনত ৰাখি, যিসকলৰ ওচৰত তুমি তোমাৰ নিজৰ নামত শপত খাইছিলা, আৰু তেওঁলোকক কৈছিলা, কৈছিলা, মই তোমালোকৰ বংশ আকাশৰ তৰাবোৰৰ দৰে সংখ্যাত বৃদ্ধি কৰিম; আৰু এই সকলো ভূমি যিখন মই তেওঁলোকক দিম বুলি কৈছিলোঁ, আৰু তেওঁলোকে ইয়াক চিৰকাললৈ অধিকাৰ কৰিব। আৰু প্ৰভু সন্তুষ্ট হ'ল তেওঁৰ লোকসকলক সংৰক্ষণ কৰিবলৈ। আৰু মোচিয়ে ঘূৰি পৰ্বতৰ পৰা নামি আহিল আৰু সাক্ষ্যৰ দুখন ফলি তেওঁৰ হাতত আছিল, শিলৰ ফলি সিহঁতৰ দুয়োটা ফালে লিখা আছিল, ইফালে আৰু সিফালে লিখা আছিল; আৰু ফলিবোৰ ঈশ্বৰৰ কাম আছিল, আৰু লিখনি ঈশ্বৰৰ লিখনি আছিল ফলিবোৰত খোদিত কৰা। আৰু যিহোচূৱাই চিঞৰি থকা লোকসকলৰ কণ্ঠস্বৰ শুনি মোচিক কয়, শিবিৰত যুদ্ধৰ কণ্ঠস্বৰ আছে। আৰু তেওঁ কয়, এইটো শক্তিৰে নেতৃত্ব দিয়াসকলৰ কণ্ঠ নহয়, নহয় পৰাজয়ৰ নেতৃত্ব দিয়াসকলৰ কণ্ঠ, কিন্তু মদৰ নেতৃত্ব দিয়াসকলৰ কণ্ঠ মই শুনিছো। আৰু যেতিয়া তেওঁ শিবিৰৰ ওচৰ চাপি আছিল, তেওঁ দামুৰিটো আৰু নৃত্যবোৰ দেখিলে আৰু খঙত খঙাল হৈ মোচিয়ে তেওঁৰ হাতৰ পৰা দুখন

ফলি দলিয়াই দিলে আৰু পাহাৰৰ তলত সেইবোৰ ভাঙি পেলালে আৰু তেওঁলোকে বনোৱা দামুৰিটো লৈ তেওঁ সেইটো জুইত পুৰি পেলালে আৰু সেইটো মিহিকৈ গুড়ি কৰিলে আৰু সেইটো পানীত সিঁচৰিত কৰিলে আৰু সেইটো ইজৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক খুৱালে। আৰু মোচিয়ে হাৰোণক ক'লে, এই লোকসকলে তোমাক কি কৰিলে, যে তুমি তেওঁলোকৰ ওপৰত মহাপাপ আনিলা? আৰু আৰোণে মোচিক ক'লে, খং নকৰিব, প্ৰভু, কিয়নো আপুনি এই লোকসকলৰ আবেগ জানে। তেওঁলোকে মোক কয়, আমাৰ বাবে দেৱতাসকল নিৰ্মাণ কৰা, যিসকলে আমাৰ আগত যাব, কিয়নো মোচি, এই মানুহজন যিজনে আমাক মিচৰৰ পৰা উলিয়াই আনিছিল, তেওঁৰ কি হৈছে আমি নাজানো। আৰু মই তেওঁলোকক ক'লো, যদি কাৰোবাৰ সোণৰ অলংকাৰ আছে, খুলি দিয়া, আৰু তেওঁলোকে মোক দিলে, আৰু মই জুইত দলিয়াই দিলো, আৰু এই দামুৰিটো ওলাই আহিল। আৰু মোচিয়ে লোকসকলক দেখি যে তেওঁলোক বিক্ষিপ্ত হৈছে, কিয়নো হাৰোণে তেওঁলোকক বিক্ষিপ্ত কৰিছিল তেওঁলোকৰ শত্ৰুসকলৰ বাবে হাঁহিৰ পাত্ৰ কৰি, আৰু মোচি শিবিৰৰ দুৱাৰত থিয় হ'ল, আৰু ক'লে, কোন প্ৰভুৰ ফালে? তাক মোৰ ওচৰলৈ যাবলৈ দিয়া। সেয়েহে লেবীৰ সকলো পুত্ৰ তেওঁৰ ওচৰলৈ একেলগে আহিল। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক কয়, ইস্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৱে এই কথা কয়: প্ৰতিজনে নিজৰ তৰোৱাল কৰঙত ৰাখা, আৰু শিবিৰৰ মাজেৰে দুৱাৰৰ পৰা দুৱাৰলৈ পাৰ হৈ যোৱা আৰু ঘূৰি আহা, আৰু প্ৰতিজনে নিজৰ ভায়েকক, আৰু প্ৰতিজনে নিজৰ চুবুৰীয়াক, আৰু প্ৰতিজনে নিজৰ নিকটতমজনক হত্যা কৰা। আৰু লেবীৰ সন্তানসকলে মোচিয়ে তেওঁলোকক কোৱাৰ দৰে কৰিলে, আৰু সেই দিনা লোকসকলৰ মাজৰ পৰা তিনি হাজাৰ পুৰুষ পতিত হ'ল। আৰু মোচিয়ে তেওঁলোকক ক'লে, তোমালোকে আজি প্ৰভুৰ উদ্দেশ্যে নিজৰ হাত পূৰ্ণ কৰিলা, প্ৰতিজনে নিজৰ পুত্ৰৰ বা ভাতৃৰ বিৰুদ্ধে, যাতে তোমালোকৰ ওপৰত আশীৰ্বাদ দিয়া হয়। আৰু পাছদিনা মোচিয়ে লোকসকলক ক'লে, তোমালোকে মহাপাপ কৰিছা, আৰু এতিয়া মই ঈশ্বৰৰ ওচৰলৈ যাম, যাতে তোমালোকৰ পাপৰ বিষয়ে প্ৰায়শ্চিত্ত কৰিব পাৰোঁ। মোচি প্ৰভুৰ ওচৰলৈ ফিৰি গ'ল, আৰু ক'লে, হে প্ৰভু, বিনয় কৰোঁ, এই মানুহবোৰে মহাপাপ কৰিছে, আৰু তেওঁলোকে নিজৰ বাবে সোণৰ

দেৱতা বনাইছে। আৰু এতিয়া যদি সঁচাকৈ তেওঁলোকৰ পাপ ক্ষমা কৰা, তেন্তে ক্ষমা কৰা; কিন্তু যদি নহয়, তেন্তে তোমাৰ যিখন কিতাপ লিখিলা তাৰ পৰা মোক মচি পেলোৱা। আৰু প্ৰভুৱে মোচিকক'লে, যদি কোনোবাই মোৰ সন্মুখত পাপ কৰিছে, মই তেওঁলোকক মোৰ কিতাপৰ পৰা মচি পেলাম। এতিয়া কিন্তু যোৱা, নামি যোৱা, আৰু এই লোকসকলক সেই ঠাইলৈ লৈ যোৱা যিটো মই তোমাক কৈছিলোঁ; চোৱা মোৰ বাৰ্তাবাহকে তোমাৰ মুখৰ আগত যাব; কিন্তু যি দিনা মই পৰিদৰ্শন কৰিম, মই তেওঁলোকৰ ওপৰত তেওঁলোকৰ পাপ আনিম। আৰু প্ৰভুৱে লোকসকলক প্ৰহাৰ কৰিলে সেই দামুৰিটোৰ নিৰ্মাণৰ বিষয়ে যিটো হাৰোণে বনাইছিল।

33

আৰু প্ৰভুৱে মোচিক ক'লে, আগবাঢ়ি যোৱা, ইয়াৰ পৰা উঠি যোৱা তুমি আৰু তোমাৰ লোকসকল, যিসকলক তুমি মিচৰ দেশৰ পৰা উলিয়াই আনিলা, সেই ভূমিলৈ, যি মই অব্ৰাহাম, ইচহাক আৰু যাকোবক শপত খাই কৈছিলোঁ, তোমালোকৰ বংশক মই ইয়াক দিম। আৰু মই তোমাৰ আগত মোৰ দূত পঠিয়াম, আৰু তেওঁ ইমোৰীয়া, হিত্তীয়া, পৰিজ্জীয়া, গিৰ্গাচীয়া, হিব্বীয়া, যিবুচীয়া আৰু কনানীয়াসকলক খেদি পেলাব। আৰু মই তোমাক গাখীৰ আৰু মৌ বৈ থকা ভূমিলৈ লৈ যাম, কিন্তু মই তোমাৰ সৈতে একেলগে নাযাওঁ, কাৰণ তুমি কঠিন ডিঙীয়া লোক, যাতে মই পথত তোমাক সংহাৰ নকৰোঁ। আৰু এই দুষ্ট বাক্য শুনি লোকসকলে শোকত শোক কৰিলে। আৰু প্ৰভুৱে ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক ক'লে, তোমালোক কঠিন ডিঙীয়া লোক, চোৱা, মই তোমালোকৰ ওপৰত আন আঘাত নানিওঁ আৰু তোমালোকক সংহাৰ নকৰোঁ। এতিয়া গতিকে তোমালোকৰ গৌৰৱৰ বস্ত্ৰবোৰ আৰু অলংকাৰবোৰ আঁতৰাই পেলোৱা, আৰু মই তোমাক দেখুৱাম যে মই তোমাৰ প্ৰতি কি কৰিম। আৰু ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলে হোৰেব পৰ্বতৰ পৰা তেওঁলোকৰ অলংকাৰ

আৰু বস্ত্ৰ খুলি পেলালে। আৰু মোচিয়ে তেওঁৰ তম্বু লৈ শিবিৰৰ বাহিৰত, শিবিৰৰ পৰা দূৰত স্থাপন কৰিলে, আৰু ইয়াক সাক্ষ্যৰ তম্বু বুলি মতা হ'ল, আৰু এনে হ'ল যে, প্ৰভুক বিচৰা সকলোৱে শিবিৰৰ বাহিৰৰ তম্বুলৈ ওলাই গ'ল। যেতিয়া মোচিয়ে শিবিৰৰ বাহিৰত থকা তম্বুখনত সোমাইছিল, তেতিয়া সকলো লোকে নিজৰ নিজৰ তম্বুৰ দুৱাৰৰ কাষত থিয় হৈ চাই আছিল, আৰু মোচি তম্বুত সোমোৱালৈকে তেওঁক নিৰীক্ষণ কৰি আছিল। যেতিয়া মোচিয়ে তম্বুৰ ভিতৰলৈ সোমাল, মেঘৰ স্তম্ভটো নামি আহিল, আৰু তম্বুৰ দুৱাৰত থিয় হ'ল, আৰু মোচিৰ লগত কথা পাতিলে; আৰু মোচিৰ লগত কথা পাতিলে। আৰু সকলো লোকে মেঘৰ স্তম্ভটো তম্বুৰ দুৱাৰত থিয় হৈ থকা দেখিলে; আৰু সকলো লোকে থিয় হৈ, প্ৰত্যেকে নিজৰ তম্বুৰ দুৱাৰৰ পৰা প্ৰণিপাত কৰিলে। আৰু প্ৰভুৱে মোচিৰ লগত মুখামুখিকৈ কথা পাতিলে, যেনেকৈ কোনোবাই নিজৰ বন্ধুৰ লগত কথা পাতে, আৰু তেওঁ শিবিৰলৈ উভতি গ'ল, কিন্তু সেৱক যিহোচূৱা, নুনৰ পুত্ৰ, এজন যুৱক, তম্বুৰ পৰা বাহিৰলৈ ওলাই নগ'ল। আৰু মোচিয়ে প্ৰভুক ক'লে, চোৱা, তুমি মোক কৈছা, এই লোকসকলক ওপৰলৈ লৈ যোৱা, কিন্তু তুমি মোক জনোৱা নাই যে কাক মোৰ সৈতে পঠাবা। তথাপি তুমি মোক ক'লা, মই তোমাক সকলোতকৈ বেছি জানো, আৰু তুমি মোৰ ওচৰত অনুগ্ৰহ পাইছা। যদি সেয়েহে মই তোমাৰ সন্মুখত অনুগ্ৰহ পাইছোঁ, তেন্তে মোক তোমাক নিজে প্ৰকাশ কৰা, যাতে মই তোমাক স্পষ্টভাৱে দেখোঁ, যাতে মই তোমাৰ সন্মুখত অনুগ্ৰহ পাইছোঁ, আৰু যাতে মই জানোঁ যে এই মহান জাতি তোমাৰ লোক। আৰু তেওঁ কয়, মই নিজে তোমাৰ আগে আগে যাম, আৰু তোমাক বিশ্ৰাম দিম। আৰু তেওঁ তেওঁক কয়, যদি তুমি নিজে মোৰ সৈতে নাযোৱা, তেন্তে মোক ইয়াৰ পৰা লৈ নাযাবা। আৰু কেনেকৈ সঁচাকৈয়ে জনা যাব যে মই আৰু তোমাৰ লোকসকলে তোমাৰ ওচৰত অনুগ্ৰহ পাইছোঁ, কিন্তু তুমি আমাৰ লগত যোৱাৰ বাহিৰে? আৰু মই গৌৰৱান্বিত হ'ম আৰু তোমাৰ লোকসকলো, পৃথিৱীৰ ওপৰত থকা সকলো জাতিৰ মাজত। আৰু প্ৰভুৱে মোচিক ক'লে, আৰু এই শব্দ যি তুমি কৈছা মই তোমাৰ বাবে কৰিম, কিয়নো তুমি মোৰ সন্মুখত অনুগ্ৰহ পাইছা, আৰু মই তোমাক সকলোৰে মাজত জানো। আৰু তেওঁ কয়, মোৰ ওচৰত নিজকে প্ৰকাশ কৰা। আৰু তেওঁ

ক'লে, মই মোৰ গৌৰৱত তোমাৰ আগেয়ে পাৰ হৈ যাম, আৰু মই মোৰ নামত প্ৰভু বুলি তোমাৰ সন্মুখত মাতিম, আৰু মই দয়া কৰিম যাক মই দয়া কৰোঁ, আৰু মই কৰুণা কৰিম যাক মই কৰুণা কৰোঁ। আৰু তেওঁ ক'লে, তুমি মোৰ মুখ দেখিবলৈ সক্ষম নহ'বা, কিয়নো কোনো মানুহে মোৰ মুখ দেখি জীয়াই থাকিব নোৱাৰে। আৰু প্ৰভুৱে ক'লে, চোৱা মোৰ ওচৰত এটা ঠাই আছে, তুমি শিলটোৰ ওপৰত থিয় হ'বা। আৰু যেতিয়া মোৰ গৌৰৱ পাৰ হৈ যাব, তেতিয়া মই তোমাক শিলটোৰ ফাটত ৰাখিম, আৰু মই মোৰ হাতেৰে তোমাৰ ওপৰত ঢাকি দিম, যেতিয়ালৈকে মই পাৰ হৈ নাযাওঁ। আৰু মই মোৰ হাত আঁতৰাম, আৰু তাৰ পিছত তুমি মোৰ পিছফাল দেখিবা, কিন্তু মোৰ মুখ তোমাক দেখা নাযাব।

34

আৰু প্ৰভুৱে মোচিক ক'লে, তোমাৰ বাবে দুখন শিলৰ ফলি কাটা, যেনেকৈ প্ৰথমবোৰ আছিল, আৰু পৰ্বতলৈ মোৰ ওচৰলৈ উঠি আহা, আৰু মই সেই ফলিবোৰৰ ওপৰত সেই বাক্যবোৰ লিখিম যিবোৰ প্ৰথম ফলিবোৰত আছিল, যিবোৰ তুমি ভাঙি পেলাইছিলা। আৰু ৰাতিপুৱা প্ৰস্তুত হোৱা, আৰু তুমি চীনয় পৰ্বতৰ ওপৰত উঠিবা, আৰু তাত পৰ্বতৰ শীৰ্ষত মোৰ বাবে থিয় হ'বা। আৰু কোনেও তোমাৰ লগত নুঠক আৰু গোটেই পৰ্বতত দেখা নপৰক, আৰু মেৰ-ছাগ আৰু গৰুবোৰে সেই পৰ্বতৰ ওচৰত নচৰক। আৰু তেওঁ দুখন শিলৰ ফলি কাটিলে, ঠিক প্ৰথমবোৰৰ দৰে, আৰু মোচিয়ে সোনকালে উঠি চীনয় পৰ্বতলৈ উঠি গ'ল, যেনেকৈ প্ৰভুৱে তেওঁক আদেশ দিছিল, আৰু মোচিয়ে সেই দুখন শিলৰ ফলি ল'লে। আৰু প্ৰভু মেঘৰ ভিতৰত নামি আহিল, আৰু তাত তেওঁৰ ওচৰত থিয় হ'ল, আৰু প্ৰভুৰ নামেৰে মাতিলে। আৰু প্ৰভুৱে তেওঁৰ মুখৰ আগত পাৰ হৈ গ'ল, আৰু প্ৰভু ঈশ্বৰে মাতিলে দয়ালু আৰু কৰুণাময়, ধৈৰ্যশীল আৰু দয়াত প্ৰচুৰ আৰু সত্য, আৰু ধাৰ্মিকতা ৰক্ষা কৰা আৰু হাজাৰলৈ দয়া, অধৰ্ম আৰু অন্যায় আৰু পাপ আঁতৰোৱা, আৰু দোষীক শুচি

নকৰিব, পিতৃসকলৰ অধৰ্ম সন্তানৰ ওপৰত আৰু সন্তানৰ সন্তানৰ ওপৰত তৃতীয় আৰু চতুৰ্থ প্ৰজন্মলৈ আনি। আৰু মোচিয়ে শীঘ্ৰে মাটিৰ ওপৰত মূৰ দোঁৱাই প্ৰণিপাত কৰিলে আৰু ক'লে, যদি মই আপোনাৰ আগত অনুগ্ৰহ পাইছো, মোৰ প্ৰভুৱে আমাৰ লগত যাওক; কিয়নো এই লোকসকল ঠৰডিঙীয়া, আৰু আপুনি আমাৰ পাপবোৰ আৰু আমাৰ অপৰাধবোৰ দূৰ কৰিব, আৰু আমি আপোনাৰ হ'ম। আৰু প্ৰভুৱে মোচিক ক'লে, চোৱা, মই তোমাৰ সকলো লোকৰ সন্মুখত তোমাৰ লগত এটা প্ৰতিজ্ঞা স্থাপন কৰোঁ, মই গৌৰৱময় কৰ্ম কৰিম, যি সকলো ভূমিত আৰু সকলো জাতিৰ মাজত কেতিয়াও হোৱা নাই, আৰু সকলো লোকে, যিসকলৰ মাজত তুমি আছা, প্ৰভুৰ কৰ্মসমূহ দেখিব, কাৰণ যি মই তোমাৰ বাবে কৰিম সেয়া আশ্চৰ্যজনক। মনোযোগ দিয়া, মই তোমাক যিমান আদেশ দিওঁ সেই সকলোতে। চোৱা, মই তোমালোকৰ সন্মুখৰ পৰা ইমোৰীয়া, কনানীয়া, পৰিজ্জীয়া, হিত্তীয়া, হিব্বীয়া, গিৰ্গাচীয়া আৰু যিবুচীয়াক খেদি পঠিয়াম। নিজৰ বাবে সাৱধান হোৱা, যি পৃথিৱীত তুমি প্ৰৱেশ কৰিছা তাৰ বাসিন্দাসকলৰ সৈতে কেতিয়াও চুক্তি স্থাপন নকৰিবা, নহ'লে সেয়া তোমালোকৰ মাজত বাধা হৈ পৰিব। তেওঁলোকৰ বেদীবোৰ তোমালোকে ভাঙি পেলাবা, আৰু তেওঁলোকৰ স্তম্ভবোৰ তোমালোকে চূৰ্ণ কৰিবা, আৰু তেওঁলোকৰ বননিবোৰ তোমালোকে কাটি পেলাবা, আৰু তেওঁলোকৰ দেৱতাসকলৰ খোদিত মূৰ্তিবোৰ তোমালোকে জুইত জ্বলাই দিবা। তোমালোকে অন্য দেৱতাসকলক পূজা নকৰিবা, কিয়নো প্ৰভু ঈশ্বৰৰ নাম ঈৰ্ষাপৰায়ণ, তেওঁ ঈৰ্ষাপৰায়ণ ঈশ্বৰ। কেতিয়াও সেই ভূমিত বাস কৰা লোকসকলৰ সৈতে চুক্তি নকৰিবা, আৰু তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ দেৱতাবোৰৰ পিছত বেশ্যাকৰ্ম কৰিব, আৰু তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ দেৱতাবোৰৰ ওচৰত বলিদান কৰিব, আৰু তেওঁলোকে তোমাক নিমন্ত্ৰণ কৰিব, আৰু তুমি তেওঁলোকৰ বলিদানৰ পৰা খাবা, আৰু তুমি তেওঁলোকৰ জীয়েকসকলক তোমাৰ পুত্ৰসকলৰ বাবে ল'বা, আৰু তোমাৰ জীয়েকসকলক তেওঁলোকৰ পুত্ৰসকলক দিবা, আৰু তোমাৰ জীয়েকসকলে তেওঁলোকৰ দেৱতাবোৰৰ পিছত বেশ্যাকৰ্ম কৰিব, আৰু তোমাৰ পুত্ৰসকলে তেওঁলোকৰ দেৱতাবোৰৰ পিছত বেশ্যাকৰ্ম কৰিব। আৰু তুমি নিজৰ বাবে ঢলা দেৱতা নিৰ্মাণ নকৰিবা। আৰু তুমি

খমিৰবিহীন ৰুটিৰ উৎসৱ পালন কৰিবা, সাত দিন তুমি খমিৰবিহীন ৰুটি খাবা, ঠিক যেনেকৈ মই তোমাক আদেশ দিছো, নতুন শস্যৰ মাহৰ নির্দিষ্ট সময়ত, কিয়নো নতুন শস্যৰ মাহতে তুমি মিচৰৰ পৰা ওলাই আহিছিলা। প্ৰতিটি গৰ্ভ খোলা পুৰুষ সন্তান আমাৰ, প্ৰতিটি প্ৰথমজাত বাছুৰ আৰু প্ৰথমজাত ভেড়া। আৰু তুমি গাধৰ প্ৰথমজাতক এটা ভেড়াৰে মুক্ত কৰিবা; কিন্তু যদি তুমি ইয়াক মুক্ত নকৰা, তেন্তে তুমি মূল্য দিবা। তোমাৰ পুত্ৰসকলৰ প্ৰতিটো প্ৰথমজাতক তুমি মুক্ত কৰিবা; তুমি মোৰ সন্মুখত খালী হাতে দেখা নিদিবা। ছয় দিন কাম কৰিবা, কিন্তু সপ্তম দিনত বিশ্ৰাম ল'বা; বীজ সিঁচাত আৰু শস্য চপোৱাত বিশ্ৰাম থাকিব। আৰু তুমি মোৰ বাবে সপ্তাহৰ উৎসৱ পালন কৰিবা, ঘেঁহু শস্য চপোৱাৰ আৰম্ভণিত, আৰু বছৰৰ মাজভাগত সমাবেশৰ উৎসৱ পালন কৰিবা। বছৰত তিনিবাৰ তোমাৰ সকলো পু�ৰুষক ইজৰাইলৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৰ সন্মুখত দেখা যাব। যেতিয়া মই তোমাৰ সন্মুখৰ পৰা জাতিসমূহক খেদি পঠিয়াম আৰু তোমাৰ সীমা বহল কৰিম, তেতিয়া তোমাৰ ভূমিৰ প্ৰতি কোনেও কামনা নকৰিব, যেতিয়া তুমি বছৰত তিনিবাৰ তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ সন্মুখত দেখা দিবলৈ উঠি যাবা। তুমি মোৰ ধূপৰ তেজ খমিৰৰ ওপৰত জবাই নকৰিবা, আৰু নিস্তাৰ পৰ্ব্বৰ উৎসৱৰ বলিদান পুৱালৈকে নাথাকিব। তোমাৰ ভূমিৰ প্ৰথম শস্য তুমি প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰৰ গৃহত ৰাখিবা। তুমি মেৰ পোৱালি তাৰ মাতৃৰ গাখীৰত সিজাব নালাগে। আৰু প্ৰভুৱে মোচিক ক'লে, তোমাৰ বাবে এই শব্দবোৰ লিখা, কাৰণ এই শব্দবোৰৰ ওপৰত মই তোমাৰ লগত আৰু ইস্ৰায়েলৰ লগত নিয়ম স্থাপন কৰিছোঁ। আৰু মোচি তাত প্ৰভুৰ সন্মুখত চল্লিশ দিন আৰু চল্লিশ ৰাতি আছিল, তেওঁ পিঠা নাখালে আৰু পানী নাপিলে, আৰু তেওঁ সেই ফলিবোৰৰ ওপৰত নিয়মৰ এই শব্দবোৰ, দশ আজ্ঞা লিখিলে। যেতিয়া মোচি পৰ্বতৰ পৰা নামি আহিছিল, আৰু দুখন ফলক মোচিৰ হাতত আছিল, পৰ্বতৰ পৰা নামি অহাৰ সময়ত, মোচিয়ে নাজানিছিল যে তেওঁৰ মুখৰ ৰঙৰ দীপ্তি মহিমান্বিত হৈছিল যেতিয়া তেওঁ তেওঁৰ লগত কথা পাতিছিল। আৰু হাৰোণ আৰু ইস্ৰায়েলৰ সকলো পৰিচাৰকে মোচিক দেখিলে, আৰু তেওঁৰ মুখৰ ছালৰ ৰূপ মহিমান্বিত আছিল। আৰু তেওঁলোকে তেওঁৰ ওচৰ চাপিবলৈ ভয় কৰিলে। আৰু মোচিয়ে তেওঁলোকক মাতিলে,

আৰু হাৰোণ আৰু সমাজৰ সকলো শাসকসকল তেওঁৰ ফালে ঘূৰি আহিল, আৰু মোচিয়ে তেওঁলোকৰ লগত কথা ক'লে। আৰু এই সকলোবোৰৰ পিছত ইজৰায়েলৰ সকলো পুত্ৰ তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক সকলো আদেশ দিলে, যিমান প্ৰভুৱে তেওঁক চীনয় পৰ্বতত আদেশ দিছিল। আৰু যেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকৰ লগত কথা কোৱা বন্ধ কৰিলে, তেওঁ নিজৰ মুখৰ ওপৰত এখন আৱৰণ দিলে। যেতিয়া মোচিয়ে প্ৰভুৰ সন্মুখত তেওঁৰ সৈতে কথা ক'বলৈ সোমাইছিল, তেতিয়া বাহিৰ ওলোৱাৰ পৰ্যন্ত আৱৰণ আঁতৰোৱা হৈছিল, আৰু বাহিৰ ওলাই তেওঁ ইস্ৰায়েলৰ সকলো পুত্ৰক প্ৰভুৱে তেওঁক যিমান আদেশ দিছিল সেই সকলো কৈছিল। আৰু ইজৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে মোচিৰ মুখ দেখিলে, যে সেইটো মহিমান্বিত হৈছিল; আৰু মোচিয়ে নিজৰ মুখৰ ওপৰত এখন আৱৰণ ৰাখিলে, যেতিয়ালৈকে তেওঁ তেওঁৰ সৈতে কথা ক'বলৈ প্ৰবেশ নকৰে।

35

আৰু মোচিয়ে ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ সকলো সমাজ একত্ৰিত কৰিলে, আৰু ক'লে, এইবোৰ সেই শব্দ, যিবোৰ প্ৰভুৱে সিহঁতক কৰিবলৈ ক'লে। ছয় দিন তুমি কাম কৰিবা, কিন্তু সপ্তম দিনটো বিশ্ৰাম, পবিত্ৰ বিশ্ৰামবাৰ, প্ৰভুৰ বাবে বিশ্ৰাম। যিকোনো লোকে এই দিনত কাম কৰে, তাৰ মৃত্যু হওক। তোমালোকে শব্বাথৰ দিনত তোমালোকৰ সকলো বাসস্থানত অগ্নি জ্বলাব নালাগে, মই প্ৰভু। আৰু মোচিয়ে ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ সকলো সমাবেশক ক'লে, এইটো সেই বাক্য, যিটো প্ৰভুৱে আদেশ দিছিল, কৈছিল, তোমালোকে তোমালোকৰ মাজৰ পৰা প্ৰভুৰ বাবে উপহাৰ লোৱা; প্ৰতিজন যি হৃদয়েৰে ইচ্ছুক, তেওঁলোকে প্ৰভুৰ বাবে প্ৰথম ফল আনিব—সোণ, ৰূপ, পিতল, নীলা, বেঙুনীয়া, ৰঙা দুগুণ ৰঙীন, আৰু সূতাৰে কটা মিহি শণ সূতা, আৰু ছাগলীৰ নোম, আৰু ৰঙা ৰঙীন মেৰ-ছাগৰ ছাল, আৰু নীলা ৰঙৰ ছাল, আৰু নষ্ট নোহোৱা কাঠ, আৰু সুৰ্য্যকান্ত মণি, আৰু

খোদাই কৰাৰ বাবে শিল কান্ধৰ টুকুৰাৰ বাবে আৰু দীঘল কাপোৰৰ বাবে। আৰু তোমালোকৰ মাজত হৃদয়ত জ্ঞানী প্ৰতিজনে আহি প্ৰভুৱে আদেশ দিয়া সকলো বস্তু বনাওক: তম্বু, আৰু পৰ্দাবোৰ, আৰু আৱৰণবোৰ, আৰু পৰ্দাবোৰ, আৰু ডাংবোৰ, আৰু খুঁটাবোৰ, আৰু সাক্ষ্যৰ চন্দুক, আৰু ইয়াৰ কঢ়িওৱা দণ্ডবোৰ, আৰু ইয়াৰ পাপাবৰণ, আৰু পৰ্দা, আৰু মেজ আৰু ইয়াৰ সকলো পাত্ৰ, আৰু পোহৰৰ দীপাধাৰ আৰু ইয়াৰ সকলো পাত্ৰ, আৰু বেদী আৰু ইয়াৰ সকলো পাত্ৰ, আৰু পুৰোহিত হাৰোণৰ পবিত্ৰ বস্ত্ৰবোৰ, আৰু যিবোৰ বস্ত্ৰত তেওঁলোকে সেৱা কৰিব সেইবোৰ বস্ত্ৰ, আৰু পুৰোহিত পদৰ বাবে হাৰোণৰ পুত্ৰসকলৰ কোৰ্তাবোৰ, আৰু অভিষেকৰ তেল, আৰু সুগন্ধি ধূপ। আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ সমগ্ৰ সমাজ মোচিৰ ওচৰৰ পৰা ওলাই গ'ল। আৰু প্ৰতিজনে উপহাৰ আনিলে, যিবোৰ তেওঁলোকৰ হৃদয়ে আনিছিল, আৰু যিমানলৈকে তেওঁলোকৰ আত্মাই ভাল পাইছিল, আৰু তেওঁলোকে প্ৰভুলৈ উপহাৰ আনিলে সাক্ষ্যৰ তম্বুৰ সকলো কামৰ বাবে, আৰু ইয়াৰ সকলো সেৱাৰ বাবে আৰু পবিত্ৰৰ সকলো পোছাকৰ বাবে। আৰু পুৰুষসকলে মহিলাসকলৰ পৰা আনিলে, প্ৰতিজনে যাৰ মনত ভাল লাগিল, তেওঁলোকে মোহৰ, কাণফুলি, আঙুঠি, বোৱা অলংকাৰ আৰু খাৰু আনিলে, প্ৰতিটো সোণৰ বস্তু। আৰু সকলোৱে যিমানে প্ৰভুলৈ সোণৰ উৎসৰ্গ আনিলে, আৰু যাৰ ওচৰত মিহি শণ সূতা পোৱা গ'ল, আৰু নীলা ছাল আৰু ৰঙা ৰং কৰা মেৰ-ছাগৰ ছাল আনিলে। আৰু যিসকলে উৎসৰ্গ আঁতৰাইছিল, তেওঁলোকে ৰূপ আৰু পিতল আনিলে, প্ৰভুলৈ উৎসৰ্গবোৰ, আৰু যাৰ মাজত অক্ষয় কাঠ পোৱা গৈছিল, আৰু প্ৰস্তুতিৰ সকলো কামৰ বাবে আনিলে। আৰু মনত জ্ঞানী প্ৰতিগৰাকী মহিলাই হাতেৰে সূতা কাটিলে, আৰু তেওঁলোকে কটা বস্তু আনিলে— নীলা, বেঙুনীয়া, ৰঙা আৰু মিহি শণ। আৰু সকলো মহিলা, যাৰ মনত জ্ঞান আছিল বুলি লাগিছিল, তেওঁলোকে ছাগলীৰ নোম সূতা কাটিছিল। আৰু শাসকসকলে পান্না শিল আৰু পূৰণৰ শিলবোৰ কান্ধৰ টুকুৰাৰ বাবে আৰু বুকুৰ পাতাৰ বাবে আৰু মিশ্ৰণবোৰ আৰু অভিষেকৰ তেলৰ বাবে আৰু ধূপৰ মিশ্ৰণৰ বাবে আনিলে। আৰু সকলো পুৰুষ আৰু মহিলা, যাৰ মনে তেওঁলোকক প্ৰৰেশ কৰি সেই সকলো কাম কৰিবলৈ প্ৰেৰণা দিছিল,

যিমান কাম প্ৰভুৱে মোচিৰ দ্বাৰা কৰিবলৈ আদেশ দিছিল, ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে প্ৰভুলৈ উপহাৰ আনিছিল। আৰু মোচিয়ে ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক ক'লে, চোৱা, ঈশ্বৰে নামেৰে মাতিছে বচলেলক, উৰীৰ পুত্ৰ হুৰৰ পৌত্ৰক, যিহূদা ফৈদৰ পৰা, আৰু তেওঁক পূৰ্ণ কৰিছে ঐশ্বৰিক আত্মাৰে জ্ঞানৰ আৰু বুদ্ধিৰ, আৰু সকলো বিষয়ৰ জ্ঞানৰ, শিল্পকলাৰ সকলো কামৰ অনুসাৰে ডিজাইন কৰিবলৈ, সোণ আৰু ৰূপ আৰু পিতল বনাবলৈ, আৰু শিল কাটিবলৈ, আৰু কাঠ কাম কৰিবলৈ, আৰু জ্ঞানৰ সকলো কামত কৰিবলৈ। আৰু তেওঁ আগবঢ়াবলৈ দিলে মনত তেওঁক আৰু ইলিয়াবক, অহিচামকৰ পুত্ৰক, দান ফৈদৰ পৰা। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক পূৰ্ণ কৰিলে জ্ঞানেৰে, বুজনিৰে, মনেৰে, সকলো বুজিবলৈ কৰিবলৈ পবিত্ৰৰ কামবোৰ, আৰু বোৱা বস্তুবোৰ আৰু ফুলকটা বস্তুবোৰ বুবলৈ ৰঙা ৰঙেৰে আৰু মিহি শণেৰে, কৰিবলৈ সকলো কাম শিল্পকলাৰ, বিবিধতাৰ।

36

আৰু বেচেলেহল আৰু এলিয়াবে, আৰু মনত জ্ঞানী সকলোৱে, যাক জ্ঞান আৰু বিদ্যা দিয়া হৈছিল, পবিত্ৰ কৰ্তব্য অনুসাৰে সকলো কাম কৰিবলৈ বুজিবলৈ, প্ৰভুৱে আদেশ দিয়া সকলো অনুসাৰে কৰিলে। আৰু মোচিয়ে বচলেল আৰু ইলিয়াবক মাতিলে, আৰু সকলো জ্ঞানী লোকক যাৰ হৃদয়ত ঈশ্বৰে জ্ঞান দিছিল, আৰু সকলো স্বেচ্ছাই ইচ্ছা কৰা লোকক যিসকলে কাৰ্যবোৰৰ ওচৰলৈ আহিব বিচাৰিছিল, যাতে সেইবোৰ সম্পূৰ্ণ কৰিব পাৰে। আৰু তেওঁলোকে মোচিৰ পৰা সকলো অৱদান লৈছিল, যিবোৰ ইজৰাইলৰ পুত্ৰসকলে পবিত্ৰ কাৰ্যবোৰ কৰিবলৈ আনিছিল, আৰু তেওঁলোকে এতিয়াও ৰাতিপুৱা আনোঁতাসকলৰ পৰা অনা হৈ থকা বস্তুবোৰ গ্ৰহণ কৰি আছিল। আৰু সকলো জ্ঞানী লোক আহিল যিসকলে পবিত্ৰ কাম কৰিছিল, প্ৰতিজনে নিজৰ কামৰ অনুসাৰে, যি তেওঁলোকে কৰিছিল। আৰু তেওঁ মোচিক ক'লে যে লোকসকলে প্ৰভুৱে কৰিবলৈ আদেশ দিয়া কামৰ অনুসাৰে প্ৰচুৰ

পৰিমাণে আনিছে। আৰু মোচিয়ে আদেশ দিলে, আৰু শিবিৰত ঘোষণা কৰিলে, কৈ, পুৰুষ আৰু স্ত্রী পবিত্রৰ প্রথম ফলৰ বাবে আৰু কাম নকৰক, আৰু লোকসকলক আৰু আগবঢ়োৱাৰ পৰা বাধা দিয়া হ'ল। আৰু সেই কামবোৰ তেওঁলোকৰ বাবে নির্মাণ কৰিবলৈ যথেষ্ট আছিল, আৰু তেওঁলোকে কিছু অৱশিষ্ট ৰাখিলে। আৰু পবিত্র বস্তুবোৰৰ পোছাক, যিবোৰ হাৰোণ পুৰোহিতৰ আছিল, সেইবোৰ কাম কৰা সকলো জ্ঞানী লোকে তৈয়াৰ কৰিলে, যেনেকৈ প্রভুৱে মোচিক আদেশ দিছিল। আৰু তেওঁ কান্ধৰ টুকুৰা সোণৰ পৰা, আৰু নীলা ৰঙৰ পৰা, আৰু বেঙুনীয়া ৰঙৰ পৰা, আৰু সূতা কটা ৰঙা ৰঙৰ পৰা, আৰু পকোৱা মিহি শণ সূতাৰ পৰা বনালে; আৰু সোণৰ পাতবোৰ চুলিৰ দৰে কটা হ'ল, যাতে নীলা ৰঙৰ লগত, আৰু বেঙুনীয়া ৰঙৰ লগত, আৰু ভালকৈ সূতা কটা ৰঙা ৰঙৰ লগত, আৰু পকোৱা মিহি শণ সূতাৰ লগত একেলগে বব পাৰে; তেওঁলোকে ইয়াক বোৱা কাম কৰিলে; দুয়োফালৰ পৰা যোগ দিয়া কান্ধৰ টুকুৰাবোৰ, বোৱা কাম নিজে নিজে ইটোৱে সিটোৰ লগত জড়িত কৰা হ'ল। তেওঁৰ পৰা তেওঁলোকে ইয়াক তেওঁৰ নির্মাণ অনুসৰি বনালে, সোণৰ পৰা, আৰু নীলা, আৰু বেঙুনীয়া, আৰু ৰঙা পকোৱা, আৰু পকোৱা মিহি শণৰ পৰা, যিদৰে প্রভুৱে মোচিক আদেশ দিছিল; আৰু তেওঁলোকে দুয়োটা পান্নাৰ শিল বনালে একেলগে বন্ধা আৰু সোণেৰে আগুৰা, খোদিত আৰু কটা মোহৰৰ খোদাই ইস্রায়েলৰ পুত্রসকলৰ নামবোৰৰ পৰা; আৰু তেওঁ সেইবোৰ এফোদৰ কান্ধত ৰাখিলে, ইস্রায়েলৰ পুত্রসকলৰ স্মৰণৰ শিল, যিদৰে প্রভুৱে মোচিক আদেশ দিছিল। আৰু তেওঁলোকে বুকুপতা বনালে, বোৱা কাম বিচিত্রতাৰে এফোদৰ কামৰ দৰে, সোণৰ পৰা, আৰু নীলা, আৰু বেঙুনীয়া, আৰু ৰঙা পকোৱা সূতাৰ পৰা, আৰু পকোৱা মিহি শণৰ পৰা; তেওঁলোকে বুকুপতা চাৰিকোণীয়া দুভাৰ কৰি বনালে; এবিঘত দীঘল, আৰু এবিঘত বহল দুভাৰ। আৰু তাৰ লগত এটা কাপোৰ বোৱা হৈছিল পাথৰেৰে সৈতে চাৰিশাৰীত; পাথৰৰ শাৰী, চার্ডিয়াছ আৰু টোপাজ আৰু পান্না, প্রথম শাৰী; আৰু দ্বিতীয় শাৰী, কার্বাংকল আৰু নীলা আৰু সূর্যকান্ত মণি; আৰু তৃতীয় শাৰী, লিগুৰ আৰু এগেট আৰু নীলকান্ত মণি; আৰু চতুর্থ শাৰী, পীতমণি আৰু বেৰিল আৰু গোমেদ সোণেৰে আবৃত কৰা, আৰু সোণেৰে

বন্ধা। আৰু সেই শিলবোৰ ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ নামৰ পৰা বাৰটা আছিল, তেওঁলোকৰ নামবোৰ মোহৰত খোদিত আছিল, প্ৰতিটো নিজৰ নামেৰে বাৰটা ফৈদৰ বাবে। আৰু তেওঁলোকে শুদ্ধ সোণৰ পৰা বোৱা কামৰ দৰে একেলগে বোৱা ঝালৰ বান্ধনি বক্ষপাটাৰ ওপৰত কৰিলে। আৰু তেওঁলোকে দুটা সোণৰ কান্ধৰ টুকুৰা আৰু দুটা সোণৰ আঙঠি তৈয়াৰ কৰিলে, আৰু বক্ষপতাৰ দুয়োটা মূৰত সেই দুটা সোণৰ আঙঠি লগাই দিলে। আৰু তেওঁলোকে সোণৰ শিকলিবোৰ বুকুপটাৰ দুয়োফালৰ আঙঠিবোৰৰ ওপৰত ৰাখিলে আৰু দুটা সংযোগস্থানত দুটা শিকলি ৰাখিলে। আৰু তেওঁলোকে দুটা সৰু ঢালৰ ওপৰত ৰাখিলে আৰু তেওঁলোকে এফোদৰ কান্ধৰ ওপৰত সন্মুখৰ বিপৰীতে ৰাখিলে। আৰু তেওঁলোকে দুটা সোণৰ আঙুঠি বনালে, আৰু বুকুপতাৰ দুটা ডেউকাৰ ওপৰত ৰাখিলে বুকুপতাৰ কাষত, আৰু এফোদৰ পিছফালৰ কাষত ভিতৰত। আৰু তেওঁলোকে দুটা সোণৰ আঙুঠি বনালে, আৰু এফোদৰ দুয়োটা কান্ধৰ ওপৰত ৰাখিলে তাৰ তলত, সন্মুখৰ ফালে, এফোদৰ বোৱা কামৰ ওপৰত সংযোগস্থানৰ ওচৰত। আৰু বুকুপতাক তাৰ ওপৰৰ আঙুঠিবোৰৰ পৰা এফোদৰ আঙুঠিবোৰলৈ বান্ধিলে, নীলা সূতাৰে একেলগে ধৰি, এফোদৰ কাপোৰত বোৱা হ'ল, যাতে বুকুপতা এফোদৰ পৰা ঢিলা নহয়, যেনেকৈ প্ৰভুৱে মোচিক আদেশ দিছিল। আৰু তেওঁলোকে কান্ধৰ টুকুৰাৰ তলত ভিতৰৰ কাপোৰ বনালে, বোৱা কাম, সম্পূৰ্ণ নীলা ৰঙৰ; আৰু ভিতৰৰ কাপোৰৰ মুখ মাজত বোৱা আছিল জড়িত, চাৰিওফালে মুখৰ কাষ থকা, নষ্ট নোহোৱা; আৰু তেওঁলোকে ভিতৰৰ কাপোৰৰ তলৰ আঁচলত ফুলি উঠা ডালিমৰ দৰে সৰু ডালিম বনালে, নীলা আৰু বেঙুনীয়া আৰু ৰঙা কটা সূতাৰ পৰা, আৰু পকোৱা মিহি শণৰ কাপোৰৰ পৰা। আৰু তেওঁলোকে সোণৰ ঘণ্টা বনালে, আৰু তেওঁলোকে সেই ঘণ্টাবোৰ কোটৰ আঁচলৰ ওপৰত চাৰিওফালে ডালিমবোৰৰ মাজত লগালে; সোণৰ ঘণ্টা আৰু ডালিম কোটৰ আঁচলৰ ওপৰত চাৰিওফালে, সেৱা কৰিবলৈ, যেনেকৈ প্ৰভুৱে মোচিক আদেশ দিছিল। আৰু তেওঁলোকে সূক্ষ্ম শণ সূতাৰ জামা বনালে, বোৱা কাম, হাৰোণ আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলৰ বাবে, আৰু সূক্ষ্ম শণ সূতাৰ পৰা পাগুৰীবোৰ, আৰু সূক্ষ্ম শণ সূতাৰ পৰা পাগুৰী, আৰু পকোৱা সূক্ষ্ম শণ সূতাৰ পৰা ভৰিৰ কাপোৰবোৰ, আৰু তেওঁলোকৰ

কঁকালবন্ধবোৰ সূক্ষ্ম শণ সূতাৰ পৰা, আৰু নীলা, আৰু বেঙুনীয়া, আৰু ৰঙা সূতাৰ পৰা কটা, শিল্পকাৰৰ কাম, যি ধৰণে প্ৰভুৱে মোচিক আদেশ দিছিল। আৰু তেওঁলোকে সোণৰ পাত বনালে, পবিত্ৰৰ পৃথক কৰা অংশ, বিশুদ্ধ সোণৰ; আৰু তাৰ ওপৰত খোদিত আখৰ লিখিলে, মোহৰৰ দৰে, পবিত্ৰ স্থান প্ৰভুৰ বাবে; আৰু তেওঁলোকে ইয়াক নীলা ৰঙৰ ডোৰাৰ ওপৰত ৰাখিলে, যাতে পাগুৰীৰ ওপৰত ওপৰৰ পৰা থাকে, যি ধৰণে প্ৰভুৱে মোচিক আদেশ দিছিল।

37

আৰু তেওঁলোকে তম্বুৰ বাবে দশখন পৰ্দা বনালে; এখন পৰ্দাৰ দৈর্ঘ্য আঠাইশ হাত আছিল; সকলোবোৰৰ একে আছিল; আৰু এখন পৰ্দাৰ প্ৰস্থ চাৰি হাত আছিল। আৰু তেওঁলোকে পৰ্দা বনালে নীলা ৰঙৰ পৰা, আৰু বেঙুনীয়া ৰঙৰ পৰা, আৰু ৰঙা ৰঙৰ সূতা কটা পৰা, আৰু মিহি শণ সূতা পকোৱা পৰা, বোৱা কাম কৰ্ত্তবৰ; আৰু তেওঁলোকে ইয়াক চাৰিটা স্তম্ভৰ ওপৰত ৰাখিলে নষ্ট নোহোৱা সোণেৰে মেৰিওৱা সোণত; আৰু সিহঁতৰ মূৰবোৰ সোণৰ আছিল, আৰু সিহঁতৰ ভেটিবোৰ চাৰিটা ৰূপৰ আছিল। আৰু তেওঁলোকে সাক্ষ্যৰ তম্বুৰ দুৱাৰৰ পৰ্দা নীলা আৰু বেঙুনীয়া আৰু ৰঙা কটা সূতা আৰু পকোৱা মিহি শণেৰে কৰিলে, কৰ্ত্তবৰ বোৱা কাম; আৰু সিহঁতৰ পাঁচটা স্তম্ভ, আৰু আঙঠিবোৰ; আৰু সিহঁতৰ মূৰবোৰ আৰু সিহঁতৰ বন্ধনীবোৰ সোণেৰে মৰা হ'ল; আৰু সিহঁতৰ পাঁচটা ভিত্তি পিতলৰ আছিল। আৰু তেওঁলোকে দক্ষিণ ফালৰ প্ৰাংগণ বনালে, প্ৰাংগণৰ পৰ্দাবোৰ পকোৱা মিহি শণ সূতাৰে এশৰ ওপৰত এশ হাত আছিল, আৰু সিহঁতৰ স্তম্ভবোৰ বিশটা আৰু সিহঁতৰ ভিত্তিবোৰ বিশটা। আৰু উত্তৰ ফালৰ কাষটো, এশৰ ওপৰত এশ; আৰু দক্ষিণ ফালৰ কাষটো, এশৰ ওপৰত এশ; আৰু সিহঁতৰ স্তম্ভবোৰ বিশ, আৰু সিহঁতৰ ভিত্তিবোৰ বিশ; আৰু সাগৰ ফালৰ কাষটো পঞ্চাশ হাতৰ পৰ্দা; সিহঁতৰ স্তম্ভবোৰ দশ, আৰু সিহঁতৰ

ভিত্তিবোৰ দশ; আৰু পূব ফালৰ কাষটো পঞ্চাশ হাতৰ পৰ্দা, পিছফালৰ অনুসৰি পোন্ধৰ হাত; আৰু সিহঁতৰ স্তম্ভবোৰ তিনি, আৰু সিহঁতৰ ভিত্তিবোৰ তিনি; আৰু দ্বিতীয় পিছফালৰ ওপৰত ইফালে আৰু সিফালে চোতালৰ দুৱাৰৰ অনুসৰি, পোন্ধৰ হাতৰ পৰ্দা; সিহঁতৰ স্তম্ভবোৰ তিনি, আৰু সিহঁতৰ ভিত্তিবোৰ তিনি; তম্বুৰ সকলো পৰ্দা পকোৱা মিহি শণৰ পৰা। আৰু সিহঁতৰ স্তম্ভবোৰৰ ভিত্তিবোৰ পিতলৰ, আৰু সিহঁতৰ হাঁকোটাবোৰ ৰূপৰ, আৰু সিহঁতৰ মূৰবোৰ ৰূপেৰে মেৰিওৱা, আৰু স্তম্ভবোৰ ৰূপেৰে মেৰিওৱা, চোতালৰ সকলো স্তম্ভবোৰ; আৰু চোতালৰ দুৱাৰৰ পৰ্দা এজন কাৰুশিল্পীৰ কাম নীলা আৰু বেঙুনীয়া আৰু ৰঙা সূতাৰে কটা আৰু পকোৱা মিহি শণৰ; দৈর্ঘ্য বিশ হাত, আৰু উচ্চতা আৰু প্ৰস্থ পাঁচ হাত চোতালৰ পৰ্দাবোৰৰ সমান; আৰু সিহঁতৰ স্তম্ভবোৰ চাৰিটা, আৰু সিহঁতৰ ভিত্তিবোৰ চাৰিটা পিতলৰ, আৰু সিহঁতৰ হাঁকোটাবোৰ ৰূপৰ, আৰু সিহঁতৰ মূৰবোৰ ৰূপেৰে মেৰিওৱা। আৰু চোতালৰ চাৰিওফালৰ সকলো খুঁটা ব্ৰঞ্জৰ আছিল, আৰু সেইবোৰ ৰূপেৰে আবৃত আছিল। আৰু এয়া সাক্ষ্যৰ তম্বুৰ ব্যৱস্থা, যেনেকৈ মোচিক আদেশ দিয়া হৈছিল, লেবীয়াসকলৰ সেৱা হাৰোণ পুৰোহিতৰ পুত্ৰ ঈথামৰৰ যোগেদি হ'বলৈ। আৰু বেজালেল, উৰীৰ পুত্ৰ, যিহূদা জনগোষ্ঠীৰ পৰা, তেওঁ কৰিলে যেনেকৈ প্ৰভুৱে মোচিক আদেশ দিছিল, আৰু ইলিয়াব, অহীচামকৰ পুত্ৰ, দান জনগোষ্ঠীৰ পৰা, যি জনে বোৱা বস্তুবোৰ আৰু ফুলকাৰী কৰা বস্তুবোৰ আৰু বিচিত্ৰ বস্তুবোৰ প্ৰধান শিল্পকাৰ হিচাপে তৈয়াৰ কৰিছিল, ৰঙা ৰঙৰ সৈতে আৰু মিহি শণ কাপোৰৰ সৈতে বব পাৰে।

38

আৰু বেজালেলে সিন্দুকটো বনালে, আৰু তেওঁ ইয়াক ভিতৰে আৰু বাহিৰে বিশুদ্ধ সোণেৰে মেৰিয়ালে; আৰু তেওঁ ইয়াৰ বাবে চাৰিটা সোণৰ আঙঠি ঢালি দিলে; দুটা এটা কাষত, আৰু দুটা দ্বিতীয় কাষত, বৰকৈবোৰৰ বাবে বহল, যাতে সেইবোৰৰ দ্বাৰা ইয়াক

দাঙিব পাৰে। আৰু তেওঁ চন্দুকৰ ওপৰত বিশুদ্ধ সোণৰ পৰা দয়া আসন নিৰ্মাণ কৰিলে, আৰু দুটা সোণৰ কৰ্ৰব; এটা কৰ্ৰব দয়া আসনৰ এটা মূৰত, আৰু এটা কৰ্ৰব দয়া আসনৰ দ্বিতীয় মূৰত, তেওঁলোকৰ ডেউকাৰে দয়া আসনৰ ওপৰত ছাঁ দি আছিল। আৰু তেওঁ শুদ্ধ সোণৰ পৰা আগত ৰখা মেজখন বনালে, আৰু তাৰ বাবে চাৰিটা আঙঠি ঢালি দিলে, দুটা এটা কাষত, আৰু দুটা দ্বিতীয় কাষত, বহল, যাতে সেইবোৰৰ ভিতৰত দণ্ডবোৰেৰে তুলিব পাৰে। আৰু তেওঁ নিয়ম-চন্দুক আৰু মেজৰ খুঁটাবোৰ বনালে, আৰু সেইবোৰ সোণেৰে মুৰা মাৰিলে। আৰু তেওঁ মেজৰ পাত্রবোৰ বনালে, বাটিবোৰ, ধূপাধাৰবোৰ, পিয়লাবোৰ আৰু পেয় নৈবেদ্যৰ পাত্রবোৰ, যিবোৰত তেওঁ ঢালিব, সোণৰ। আৰু তেওঁ বনালে সেই চাকিদানী যিটোৱে পোহৰ দিয়ে, সোণৰ, টান ডাঁটা, আৰু ডালবোৰ ইয়াৰ দুয়োটা ফালৰ পৰা; ইয়াৰ ডালবোৰৰ পৰা কুঁহিপাতবোৰ ইয়াৰ ডালবোৰৰ পৰা কুঁহিপাতবোৰ বাহিৰলৈ ওলাই থকা; তিনিটা এইফালৰ পৰা, আৰু তিনিটা সেইফালৰ পৰা, ইটোৱে সিটোৰ সৈতে সমান কৰা হৈছিল। আৰু সিহঁতৰ প্রদীপবোৰ, যিবোৰ শিখৰবোৰৰ ওপৰত আছে, সিহঁতৰ পৰা বাদাম আকৃতিৰ; আৰু সিহঁতৰ পৰা খোপনিবোৰ, যাতে প্রদীপবোৰ সিহঁতৰ ওপৰত থাকে; আৰু সপ্তম খোপনি, যিটো প্রদীপদানিৰ শিখৰৰ ওপৰত, ওপৰৰ পৰা শীৰ্ষত, সম্পূৰ্ণ সোণৰ কঠিন; আৰু তাৰ ওপৰত সাতটা সোণৰ প্রদীপ, আৰু তাৰ সোণৰ চিমটাবোৰ, আৰু সিহঁতৰ সোণৰ ছাঁই পাত্রবোৰ। এই ৰূপেৰে আবৃত কৰিলে স্তম্ভবোৰ, আৰু স্তম্ভৰ বাবে সোণৰ আঙঠি ঢালি দিলে, আৰু দণ্ডবোৰ সোণেৰে আবৃত কৰিলে, আৰু পর্দাৰ স্তম্ভবোৰ সোণেৰে আবৃত কৰিলে, আৰু সোণৰ হাঁকোটাবোৰ বনালে। এওঁ তম্বুৰ সোণৰ আঙঠি আৰু চোতালৰ আঙঠি বনালে, আৰু ওপৰৰ পৰা আৱৰণ বিস্তাৰ কৰিবলৈ পিতলৰ আঙঠি বনালে। এওঁ তম্বুৰ ৰূপৰ মূৰবোৰ আৰু তম্বুৰ দুৱাৰৰ পিতলৰ মূৰবোৰ আৰু চোতালৰ দুৱাৰমুখ ঢালি বনালে। আৰু এওঁ স্তম্ভবোৰৰ বাবে ৰূপৰ হাঁকোটা বনালে, স্তম্ভবোৰৰ ওপৰত এওঁ সেইবোৰ ৰূপেৰে মেৰিয়ালে। এওঁ তম্বুৰ খুঁটা আৰু চোতালৰ পিতলৰ খুঁটা বনালে। এওঁ পিতলৰ যজ্ঞবেদী বনালে পিতলৰ জুইশলাবোৰৰ পৰা, যিবোৰ কোৰহৰ দলৰ লগত বিদ্রোহ কৰা মানুহবোৰৰ আছিল। এওঁ যজ্ঞবেদীৰ সকলো পাত্র আৰু

তাৰ জুইশলা আৰু তাৰ আধাৰ আৰু বাটি আৰু পিতলৰ মাংসৰ কাঁটা বনালে। এওঁ যজ্ঞবেদীৰ বাবে জালিকামৰ শিকলি বনালে, জুইশলাৰ তলৰ পৰা তাৰ তলত তাৰ আধালৈকে। আৰু এওঁ তাত চাৰিটা আঙঠি লগালে যজ্ঞবেদীৰ শিকলিৰ চাৰিটা ভাগৰ পৰা পিতলৰ, দণ্ডবোৰৰ বাবে বহল, যাতে সেইবোৰত যজ্ঞবেদী দাঙিব পাৰে। এওঁ অভিষেকৰ পবিত্ৰ তেল আৰু ধূপৰ শুদ্ধ মিশ্ৰণ বনালে, সুগন্ধি প্ৰস্তুতকাৰীৰ কাম। এওঁ পিতলৰ প্ৰক্ষালন পাত্ৰ আৰু তাৰ পিতলৰ আধাৰ বনালে উপবাস কৰা মহিলাসকলৰ দাপোণৰ পৰা, যিসকলে সাক্ষ্যৰ তম্বুৰ দুৱাৰৰ ওচৰত উপবাস কৰিছিল, যি দিনা এওঁ তাক স্থাপন কৰিছিল। আৰু তেওঁ পাত্ৰটো বনালে, যাতে মোচি আৰু হাৰোণ আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলে তাৰ পৰা তেওঁলোকৰ হাত আৰু ভৰি ধুব পাৰে, যেতিয়া তেওঁলোকে সাক্ষ্যৰ তম্বুত প্ৰৱেশ কৰে, বা যেতিয়া তেওঁলোকে সেৱা কৰিবলৈ বেদীৰ ওচৰলৈ আহে, তেওঁলোকে তাৰ পৰা ধুইছিল, ঠিক যেনেকৈ প্ৰভুৱে মোচিক আদেশ দিছিল।

39

সকলো সোণ, যি পবিত্ৰ বস্তুবোৰৰ সকলো কামৰ অনুসাৰে কামবোৰত তৈয়াৰ কৰা হৈছিল, প্ৰথম ফলৰ সোণৰ হৈছিল, ঊনত্ৰিশ তালন্ত, আৰু সাতশ বিশ চেকেল পবিত্ৰ চেকেল অনুসাৰে; আৰু ৰূপৰ উপহাৰ সমাজৰ গণনা কৰা মানুহবোৰৰ পৰা এশ তালন্ত, আৰু এক হাজাৰ সাতশ পঁচসত্তৰ চেকেল; এক দ্ৰাখমা প্ৰতি মূৰত চেকেলৰ আধা, পবিত্ৰ চেকেল অনুসাৰে; সকলো যি পৰীক্ষাৰ মাজেৰে পাৰ হৈছিল বিশ বছৰীয়াৰ পৰা আৰু ওপৰলৈ ষাঠি দহ হাজাৰলৈ, আৰু তিনি হাজাৰ পাঁচশ পঞ্চাশ। আৰু এশ টেলেণ্ট ৰূপ তম্বুৰ এশটা খুঁটাৰ ভিত্তি ঢলাই কৰাত আৰু পৰ্দাৰ খুঁটাৰ ভিত্তিবোৰত ব্যৱহাৰ কৰা হ'ল, এশটা ভিত্তি এশ টেলেণ্টৰ বাবে, প্ৰতিটো ভিত্তিৰ বাবে এটা টেলেণ্ট। আৰু এক হাজাৰ সাত শ পঁচসত্তৰ চেকেল তেওঁ স্তম্ভবোৰৰ হাঁকোটাবোৰ বনাবলৈ ব্যৱহাৰ কৰিলে আৰু

সিহঁতৰ মূৰবোৰ সোণেৰে মেৰিয়াই দিলে আৰু সিহঁতক সজাই দিলে। আৰু উৎসৰ্গৰ কাঁহ সত্তৰ টেলেণ্ট, আৰু এক হাজাৰ পাঁচশ চেকেল; আৰু তেওঁলোকে ইয়াৰ পৰা সাক্ষ্যৰ তম্বুৰ দুৱাৰৰ ভিত্তিবোৰ বনালে, আৰু চাৰিওফালে চোতালৰ ভিত্তিবোৰ, আৰু চোতালৰ দুৱাৰৰ ভিত্তিবোৰ, আৰু তম্বুৰ খুঁটাবোৰ, আৰু চাৰিওফালে চোতালৰ খুঁটাবোৰ, আৰু যজ্ঞবেদীৰ কাঁহৰ জাল, আৰু যজ্ঞবেদীৰ সকলো পাত্ৰ, আৰু সাক্ষ্যৰ তম্বুৰ সকলো সঁজুলি; আৰু ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলে বনালে, যেনেকৈ প্ৰভুৱে মোচিক আদেশ দিছিল, তেনেকৈ তেওঁলোকে বনালে; আৰু উৎসৰ্গৰ বাকী সোণেৰে তেওঁলোকে পাত্ৰবোৰ বনালে প্ৰভুৰ সম্মুখত সেইবোৰত সেৱা কৰিবলৈ; আৰু বাকী থকা নীলা, আৰু বেঙুনীয়া, আৰু ৰঙা সূতাৰে তেওঁলোকে হাৰোণৰ বাবে সেৱাৰ বস্ত্ৰবোৰ বনালে, যাতে পবিত্ৰ স্থানত সেইবোৰত সেৱা কৰিব পাৰে; আৰু তেওঁলোকে বস্ত্ৰবোৰ মোচিৰ ওচৰলৈ আনিলে, আৰু তম্বু, আৰু তাৰ পাত্ৰবোৰ, তাৰ ভিত্তিবোৰ আৰু তাৰ ডাংবোৰ, আৰু তাৰ স্তম্ভবোৰ; আৰু যজ্ঞবেদী, আৰু তাৰ সকলো পাত্ৰ। আৰু অভিষেকৰ তেল, আৰু মিশ্ৰণৰ ধূপ, আৰু শুদ্ধ দীপাধাৰ, আৰু তাৰ প্ৰদীপবোৰ, জ্বলোৱাৰ প্ৰদীপবোৰ, আৰু পোহৰৰ তেল। আৰু উদ্দেশ্যৰ মেজ, আৰু তাৰ সকলো পাত্ৰবোৰ। আৰু আগত ৰখা পিঠাবোৰ। আৰু পবিত্ৰৰ বস্ত্ৰবোৰ, যিবোৰ হাৰোণৰ, আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলৰ বস্ত্ৰবোৰ, পুৰোহিত পদৰ বাবে। আৰু চোতালৰ পৰ্দাবোৰ, আৰু স্তম্ভবোৰ। আৰু তম্বুৰ দুৱাৰৰ পৰ্দা, আৰু চোতালৰ দুৱাৰৰ। আৰু তম্বুৰ সকলো পাত্ৰবোৰ, আৰু তাৰ সকলো সঁজুলিবোৰ। আৰু মেৰ-ছাগৰ ছাল ৰঙা ৰঙীন, আৰু নীলা আৱৰণবোৰ, আৰু বাকীবোৰৰ আৱৰণবোৰ। আৰু খুঁটাবোৰ, আৰু সাক্ষ্যৰ তম্বুৰ কামৰ বাবে সকলো সঁজুলিবোৰ। যিমান প্ৰভুৱে মোচিক আদেশ দিছিল, এইদৰে ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে সকলো সামগ্ৰী বনালে। আৰু মোচিয়ে সকলো কামবোৰ দেখিলে, আৰু সেইবোৰ কৰা হৈছিল যিদৰে প্ৰভুৱে মোচিক আদেশ দিছিল, এইদৰে সেইবোৰ কৰিলে, আৰু মোচিয়ে তেওঁলোকক আশীৰ্বাদ দিলে।

40

আৰু প্ৰভুৱে মোচিক কথা ক'লে, কৈছিল, প্ৰথম মাহৰ প্ৰথম দিনত, নতুন জোনত, তুমি সাক্ষ্যৰ তম্বু স্থাপন কৰিবা। আৰু তুমি সাক্ষ্যৰ চন্দুক ৰাখিবা, আৰু তুমি চন্দুকটো পৰ্দাৰে আবৰণ কৰিবা। আৰু তুমি মেজখন ভিতৰলৈ আনিবা আৰু ইয়াৰ উদ্দেশ্য স্থাপন কৰিবা, আৰু তুমি দীপাধাৰ ভিতৰলৈ আনিবা আৰু ইয়াৰ প্ৰদীপবোৰ ৰাখিবা। আৰু তুমি সোণৰ বেদী নিয়ম-চন্দুকৰ সন্মুখত ধূপ জ্বলোৱাৰ বাবে স্থাপন কৰিবা, আৰু তুমি সাক্ষ্যৰ তম্বুৰ দুৱাৰত পৰ্দাৰ আৱৰণ স্থাপন কৰিবা। আৰু তুমি নৈবেদ্যৰ বেদীটো সাক্ষ্যৰ তম্বুৰ দুৱাৰবোৰৰ কাষত ৰাখিবা; আৰু তুমি তম্বুটো চাৰিওফালে স্থাপন কৰিবা, আৰু তাৰ সকলো বস্তু চাৰিওফালে পবিত্ৰ কৰিবা। আৰু তুমি অভিষেকৰ তেল ল'বা, আৰু তম্বুত অভিষেক কৰিবা, আৰু তাৰ ভিতৰত থকা সকলো বস্তু, আৰু তাক পবিত্ৰ কৰিবা, আৰু তাৰ সকলো পাত্ৰ, আৰু সেয়া পবিত্ৰ হ'ব। আৰু তুমি নৈবেদ্যৰ বেদী আৰু তাৰ সকলো পাত্ৰ অভিষেক কৰিবা, আৰু তুমি বেদী পবিত্ৰ কৰিবা, আৰু বেদী অতি পবিত্ৰ হ'ব। আৰু তুমি হাৰোণক আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলক সাক্ষ্যৰ তম্বুৰ দুৱাৰত আনিবা, আৰু তেওঁলোকক পানীৰে ধুবা। আৰু তুমি হাৰোণক পবিত্ৰ পোছাকবোৰ পিন্ধাবা, আৰু তাক অভিষেক কৰিবা, আৰু তাক পবিত্ৰ কৰিবা, আৰু তেওঁ মোৰ বাবে পুৰোহিত কৰ্ম কৰিব। আৰু তুমি তেওঁৰ পুত্ৰসকলক আনিবা আৰু তেওঁলোকক জামা পিন্ধাবা। আৰু তুমি তেওঁলোকক সেই ৰীতিৰে অভিষেক কৰিবা যিদৰে তুমি তেওঁলোকৰ পিতৃক অভিষেক কৰিছিলা, আৰু তেওঁলোকে মোৰ বাবে পুৰোহিত কৰ্ম কৰিব, আৰু এনে হ'ব যাতে তেওঁলোকৰ বাবে পুৰোহিত পদৰ অভিষেক চিৰকাললৈ, তেওঁলোকৰ প্ৰজন্মৰ পিছত প্ৰজন্মলৈ থাকে। আৰু মোচিয়ে সকলো কৰিলে, যিমান প্ৰভুৱে তেওঁক আদেশ দিছিল, এইদৰে তেওঁ কৰিলে। আৰু এনে ঘটিল যে প্ৰথম মাহত, দ্বিতীয় বছৰত, তেওঁলোকৰ মিচৰৰ পৰা ওলাই যোৱাৰ সময়ত, নতুন চন্দ্ৰৰ দিনা তম্বুটো স্থাপিত হ'ল। আৰু মোচিয়ে তম্বু স্থাপন কৰিলে, আৰু শীৰ্ষভাগবোৰ স্থাপন কৰিলে,

আৰু দণ্ডবোৰ সুমুৱাই দিলে, আৰু স্তম্ভবোৰ স্থাপন কৰিলে। আৰু তেওঁ তম্বুৰ ওপৰত পৰ্দাবোৰ বিস্তাৰ কৰিলে, আৰু তাৰ ওপৰত ওপৰৰ পৰা তম্বুৰ আৱৰণ ৰাখিলে, যেনেকৈ প্ৰভুৱে মোচিক আদেশ দিছিল। আৰু সাক্ষ্যবোৰ লৈ তেওঁ নিয়ম-চন্দুকত থলে, আৰু তেওঁ নিয়ম-চন্দুকৰ তলত দণ্ডবোৰ লগালে, আৰু তেওঁ নিয়ম-চন্দুক তম্বুৰ ভিতৰলৈ আনিলে, আৰু তেওঁ পৰ্দাৰ আৱৰণ লগালে, আৰু তেওঁ সাক্ষ্যৰ নিয়ম-চন্দুক ঢাকিলে, যি ধৰণে প্ৰভুৱে মোচিক আদেশ দিছিল। আৰু তেওঁ মেজখন সাক্ষ্যৰ তম্বুত, উত্তৰ ফালে, তম্বুৰ পৰ্দাৰ বাহিৰত লগালে। আৰু তেওঁ ইয়াৰ ওপৰত প্ৰদৰ্শনৰ পিঠা যোগ কৰিলে প্ৰভুৰ সন্মুখত, যি ৰীতিৰে প্ৰভুৱে মোচিক আদেশ দিছিল। আৰু তেওঁ প্ৰদীপাধাৰ সাক্ষ্যৰ তম্বুৰ ভিতৰত, তম্বুৰ দক্ষিণ কাষত স্থাপন কৰিলে। আৰু তেওঁ সেই প্ৰদীপবোৰ প্ৰভুৰ সন্মুখত ৰাখিলে, যি ৰীতিৰে প্ৰভুৱে মোচিক আদেশ দিছিল। আৰু তেওঁ সোণৰ বেদীটো সাক্ষ্যৰ তম্বুত পৰ্দাৰ সন্মুখত ৰাখিলে, আৰু তাৰ ওপৰত মিশ্ৰণৰ ধূপ জ্বলালে, ঠিক যেনেকৈ প্ৰভুৱে মোচিক আদেশ দিছিল। আৰু তেওঁ নৈবেদ্যবোৰৰ বেদীটো তম্বুৰ দুৱাৰৰ ওচৰত স্থাপন কৰিলে। আৰু তেওঁ তম্বুৰ আৰু বেদীৰ চাৰিওফালে চোতাল স্থাপন কৰিলে, আৰু মোচিয়ে সকলো কাম সম্পূৰ্ণ কৰিলে। আৰু মেঘে সাক্ষ্যৰ তম্বু ঢাকিলে, আৰু প্ৰভুৰ গৌৰৱেৰে তম্বু পূৰ্ণ হ'ল। আৰু মোচি সাক্ষ্যৰ তম্বুত প্ৰৱেশ কৰিবলৈ সক্ষম নাছিল, কাৰণ মেঘে তাৰ ওপৰত ছাঁ দি আছিল, আৰু প্ৰভুৰ গৌৰৱে তম্বু পূৰ্ণ কৰিছিল। যেতিয়া তম্বুৰ ওপৰৰ পৰা মেঘ ওপৰলৈ উঠিছিল, তেতিয়া ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলে তেওঁলোকৰ সামগ্ৰীৰ সৈতে যাত্ৰা কৰিছিল। যদি মেঘ উঠা নাছিল, তেন্তে যি দিনা মেঘ উঠিছিল সেই দিনলৈকে তেওঁলোকে যাত্ৰা কৰা নাছিল। কাৰণ তম্বুৰ ওপৰত দিনত মেঘ আছিল, আৰু ৰাতি ইয়াৰ ওপৰত জুই আছিল সকলো ইস্ৰায়েলৰ সন্মুখত, তেওঁলোকৰ সকলো যাত্ৰাত।

গণনাপুস্তক

1

আৰু প্ৰভুৱে মোচিৰ লগত সীনয় মৰুভূমিত, সাক্ষ্যৰ তম্বুত, দ্বিতীয় মাহৰ এক তাৰিখে, দ্বিতীয় বছৰত তেওঁলোক মিচৰ দেশৰ পৰা ওলাই যোৱাৰ পিছত কথা ক'লে, কৈ, লোৱা ইস্ৰায়েলৰ সকলো সমাজৰ আৰম্ভণি পৰিয়াল অনুসৰি, তেওঁলোকৰ পিতৃসকলৰ ঘৰ অনুসৰি, তেওঁলোকৰ নামৰ পৰা সংখ্যা অনুসৰি, তেওঁলোকৰ মূৰ অনুসৰি; প্ৰতিজন পুৰুষ বিশ বছৰীয়াৰ পৰা আৰু তাতকৈ ওপৰৰ, প্ৰতিজন যি ইস্ৰায়েলত শক্তিৰে ওলাই যায়, তেওঁলোকক তেওঁলোকৰ শক্তিৰ সৈতে গণনা কৰা; তুমি আৰু হাৰোণে তেওঁলোকক গণনা কৰা। আৰু তোমালোকৰ সৈতে প্ৰতিটো জনগোষ্ঠীৰ পৰা প্ৰতিজন শাসক থাকিব, তেওঁলোক পিতৃসকলৰ ঘৰ অনুসৰি থাকিব। আৰু এইবোৰ সেই মানুহবোৰৰ নাম, যিসকলে তোমালোকৰ লগত থিয় হ'ব: ৰূবেণৰ পৰা, ইলীচূৰ চদিয়ূৰৰ পুত্ৰ; চিমিয়োনৰ পৰা, চলমীয়েল চুৰীচদ্দয়ৰ পুত্ৰ। যিহূদাৰ মাজত নহচোন আমীনাদবৰ পুত্ৰ আছিল। ইছাখাৰৰ, নথনেল চোগাৰৰ পুত্ৰ; জবূলূনৰ, ইলিয়াব হেলোনৰ পুত্ৰ; যোচেফৰ পুত্ৰসকলৰ ইফ্ৰয়িমৰ, ইলীচামা অম্মীহূদৰ পুত্ৰ; মনচিৰ, গমলীয়েল পদাহচূৰৰ পুত্ৰ। বেঞ্জামিনৰ, গিদিয়োনীৰ পুত্ৰ আবিদান। দানৰ, অম্মীশদ্দয়ৰ পুত্ৰ অহীয়েজৰ। আচেৰৰ পৰা ফাগাইএল, এখ্ৰানৰ পুত্ৰ। গাদৰ, ৰাগুৱেলৰ পুত্ৰ এলিচাফ। নেফথালীৰ, আখিৰে আইনানৰ পুত্ৰ। এইসকল মণ্ডলীৰ

মনোনীত লোক আছিল, যিসকল তেওঁলোকৰ পৰিয়াল অনুসৰি গোষ্ঠীসমূহৰ শাসনকৰ্তা, ইস্ৰায়েলৰ সহস্ৰপতি। আৰু মোচি আৰু হাৰোণে নামেৰে মাতি লোৱা সেই পুৰুষসকলক ল'লে। আৰু তেওঁলোকে দ্বিতীয় বছৰৰ দ্বিতীয় মাহৰ এক তাৰিখত সকলো সমাবেশ একত্ৰিত কৰিলে; আৰু তেওঁলোকক তেওঁলোকৰ বংশ অনুসৰি, তেওঁলোকৰ পৰিয়াল অনুসৰি, তেওঁলোকৰ নামৰ সংখ্যা অনুসৰি, বিশ বছৰ বয়সৰ পৰা আৰু তাৰ ওপৰলৈ, প্ৰতিজন পুৰুষক তেওঁলোকৰ মূৰ অনুসৰি পঞ্জীয়ন কৰিলে, যি ধৰণে প্ৰভুৱে মোচিক আদেশ দিছিল; আৰু তেওঁলোকক চীনয়ৰ মৰুভূমিত গণনা কৰা হ'ল। আৰু ইজৰায়েলৰ প্ৰথমজাত ৰূবেণৰ পুত্ৰসকল তেওঁলোকৰ বংশ অনুসৰি, তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসৰি, তেওঁলোকৰ পিতৃসকলৰ ঘৰ অনুসৰি, তেওঁলোকৰ নামৰ সংখ্যা অনুসৰি, তেওঁলোকৰ মূৰ অনুসৰি, সকলো পুৰুষ বিশ বছৰ বয়সৰ পৰা আৰু তাতকৈ ওপৰৰ, প্ৰত্যেকজন যি সৈন্যবাহিনীত যাব পাৰে, ৰূবেণ ফৈদৰ পৰা তেওঁলোকৰ লোকপিয়ল ছয় আৰু চল্লিশ হাজাৰ আৰু পাঁচশ হ'ল। চিমিয়নৰ পুত্ৰসকলক তেওঁলোকৰ বংশ অনুসৰি, তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসৰি, তেওঁলোকৰ পিতৃসকলৰ ঘৰ অনুসৰি, তেওঁলোকৰ নামৰ সংখ্যা অনুসৰি, তেওঁলোকৰ মূৰ অনুসৰি, সকলো পুৰুষ বিশ বছৰ বয়সৰ পৰা আৰু তাৰ ওপৰলৈ, প্ৰত্যেকজন যি সৈন্যবাহিনীত ওলাই যায়, তেওঁলোকৰ লোকপিয়ল চিমিয়ন গোষ্ঠীৰ পৰা, ঊনষাঠি হাজাৰ আৰু তিনিশ। যিহূদাৰ পুত্ৰসকলক তেওঁলোকৰ বংশ অনুসাৰে, তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসাৰে, তেওঁলোকৰ পিতৃসকলৰ ঘৰ অনুসাৰে, তেওঁলোকৰ নামৰ সংখ্যা অনুসাৰে, তেওঁলোকৰ মূৰ অনুসাৰে, সকলো পুৰুষ বিশ বছৰ বয়সৰ পৰা আৰু তাৰ ওপৰলৈ, প্ৰত্যেকজন যি শক্তিত ওলাই যায়, তেওঁলোকৰ গণনা যিহূদা ফৈদৰ পৰা, চৈসত্তৰ হাজাৰ আৰু ছশ। ইচ্ছাখৰৰ পুত্ৰসকলক তেওঁলোকৰ বংশ অনুসৰি, তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসৰি, তেওঁলোকৰ পিতৃসকলৰ ঘৰ অনুসৰি, তেওঁলোকৰ নামৰ সংখ্যা অনুসৰি, তেওঁলোকৰ মূৰ অনুসৰি, সকলো পুৰুষ বিশ বছৰ বয়সৰ পৰা আৰু তাৰ ওপৰলৈ, প্ৰত্যেকজন যি সৈন্যবাহিনীত ওলাই যায়, তেওঁলোকৰ গণনা ইচ্ছাখৰ ফৈদৰ পৰা, চৌৱন্ন হাজাৰ চাৰিশ। জবূলূনৰ পুত্ৰসকলক তেওঁলোকৰ বংশ অনুসৰি, তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী

অনুসৰি, তেওঁলোকৰ পিতৃ-বংশৰ ঘৰ অনুসৰি, তেওঁলোকৰ নামৰ সংখ্যা অনুসৰি, তেওঁলোকৰ মূৰ অনুসৰি, সকলো পুৰুষ বিশ বছৰ বয়সৰ পৰা আৰু তাতকৈ ওপৰলৈ, প্ৰত্যেকজন যি সৈন্যবাহিনীত ওলাই যায়, তেওঁলোকৰ লোকপিয়ল জবূলূন ফৈদৰ পৰা, সাত আৰু পঞ্চাশ হাজাৰ আৰু চাৰিশ। যোচেফৰ পুত্ৰসকল ইফ্ৰয়িমৰ পুত্ৰসকল তেওঁলোকৰ বংশ অনুসাৰে, তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসাৰে, তেওঁলোকৰ পিতৃসকলৰ ঘৰ অনুসাৰে, তেওঁলোকৰ নামৰ সংখ্যা অনুসাৰে, তেওঁলোকৰ মূৰ অনুসাৰে, সকলো পুৰুষ বিশ বছৰ বয়সৰ পৰা আৰু তাৰ ওপৰলৈ, প্ৰত্যেকজন যি সৈন্যবাহিনীত ওলাই যায়, তেওঁলোকৰ লোকপিয়ল ইফ্ৰয়িম ফৈদৰ পৰা, চল্লিশ হাজাৰ আৰু পাঁচশ। মনচিৰ পুত্ৰসকলক তেওঁলোকৰ আত্মীয়তা অনুসৰি, তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসৰি, তেওঁলোকৰ পিতৃসকলৰ ঘৰ অনুসৰি, তেওঁলোকৰ নামৰ সংখ্যা অনুসৰি, তেওঁলোকৰ মূৰ অনুসৰি, সকলো পুৰুষ, বিশ বছৰ বয়সৰ পৰা আৰু তাৰ ওপৰত, প্ৰতিজন যি সৈন্যবাহিনীত ওলাই যায়, মনচি ফৈদৰ পৰা তেওঁলোকৰ গণনা বত্ৰিশ হাজাৰ আৰু দুশ। বিন্যামীনৰ পুত্ৰসকলক তেওঁলোকৰ বংশ অনুসৰি, তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসৰি, তেওঁলোকৰ পিতৃসকলৰ ঘৰ অনুসৰি, তেওঁলোকৰ নামৰ সংখ্যা অনুসৰি, তেওঁলোকৰ মূৰ অনুসৰি, সকলো পুৰুষ বিশ বছৰ বয়সৰ পৰা আৰু তাৰ ওপৰলৈ, প্ৰত্যেকজন যি সৈন্যবাহিনীত ওলাই যায়, তেওঁলোকৰ গণনা বিন্যামীন ফৈদৰ পৰা, পঁয়ত্ৰিশ হাজাৰ আৰু চাৰিশ। গাদৰ পুত্ৰসকলৰ বাবে তেওঁলোকৰ বংশ অনুসৰি, তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসৰি, তেওঁলোকৰ পিতৃ-বংশৰ ঘৰ অনুসৰি, তেওঁলোকৰ নামৰ সংখ্যা অনুসৰি, তেওঁলোকৰ মূৰ অনুসৰি, সকলো পুৰুষ বিশ বছৰ বয়সৰ পৰা আৰু তাৰ ওপৰলৈ, প্ৰত্যেকজন যি সৈন্যবাহিনীত ওলাই যায়, তেওঁলোকৰ লোকপিয়ল; গাদ ফৈদৰ পৰা, পঁয়তাল্লিশ হাজাৰ আৰু ছশ পঞ্চাশ। দানৰ পুত্ৰসকলৰ, তেওঁলোকৰ আত্মীয়তা অনুসৰি, তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসৰি, তেওঁলোকৰ পিতৃসকলৰ ঘৰ অনুসৰি, তেওঁলোকৰ নামৰ সংখ্যা অনুসৰি, তেওঁলোকৰ মূৰ অনুসৰি, সকলো পুৰুষ বিশ বছৰ বয়সৰ পৰা আৰু তাতোকৈ ওপৰৰ, প্ৰতিজন যি সৈন্যবাহিনীত ওলাই যায়, দান ফৈদৰ পৰা তেওঁলোকৰ লোকপিয়ল, দুই আৰু ষাঠি হাজাৰ আৰু সাতশ।

আশেৰৰ পুত্ৰসকলক তেওঁলোকৰ বংশ অনুসৰি, তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসৰি, তেওঁলোকৰ পিতৃসকলৰ ঘৰ অনুসৰি, তেওঁলোকৰ নামৰ সংখ্যা অনুসৰি, তেওঁলোকৰ মূৰ অনুসৰি, সকলো পুৰুষ বিশ বছৰ বয়সৰ পৰা আৰু তাতোকৈ ওপৰলৈ, প্ৰতিজন যি সৈন্যবাহিনীত ওলাই যায়, তেওঁলোকৰ লোকপিয়ল আশেৰ ফৈদৰ পৰা, এক আৰু চল্লিশ হাজাৰ আৰু পাঁচশ। নপ্তালীৰ পুত্ৰসকলক তেওঁলোকৰ বংশ অনুসাৰে, তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসাৰে, তেওঁলোকৰ পিতৃ-বংশৰ ঘৰ অনুসাৰে, তেওঁলোকৰ নামৰ সংখ্যা অনুসাৰে, তেওঁলোকৰ মূৰ অনুসাৰে, সকলো পুৰুষ বিশ বছৰ বয়সৰ পৰা আৰু তাৰ ওপৰলৈ, প্ৰতিজন যি সৈন্যবাহিনীত ওলাই যায়, তেওঁলোকৰ গণনা নপ্তালী ফৈদৰ পৰা, তিনি আৰু পঞ্চাশ হাজাৰ আৰু চাৰিশ। এয়া সেই গণনা আছিল, যি মোচি আৰু হাৰোণ আৰু ইস্ৰায়েলৰ শাসকসকলে, বাৰজন পুৰুষে, প্ৰতিটো গোষ্ঠীৰ পৰা এজন পুৰুষে, পৰিয়ালৰ ঘৰৰ গোষ্ঠী অনুসৰি কৰিছিল। আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ সকলো লোকপিয়ল তেওঁলোকৰ শক্তিৰ সৈতে বিশ বছৰ বয়সৰ পৰা আৰু তাৰ ওপৰলৈ হ'ল, প্ৰতিজন যি ইস্ৰায়েলত যুদ্ধৰ বাবে শাৰী পাতিবলৈ ওলাই যায়, ছয় লাখ আৰু তিনি হাজাৰ আৰু পাঁচশ আৰু পঞ্চাশ। কিন্তু লেবীয়াসকলক তেওঁলোকৰ পৰিয়ালৰ ফৈদৰ পৰা ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলৰ মাজত গণনা কৰা হোৱা নাছিল। আৰু প্ৰভুৱে মোচিৰ ওচৰলৈ কথা ক'লে, কৈছিল, চোৱা, লেবীৰ জনগোষ্ঠীক তুমি লোকপিয়ল নকৰিবা, আৰু তেওঁলোকৰ সংখ্যা তুমি নল'বা, ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলৰ মাজত। আৰু তুমি লেবীয়াসকলক সাক্ষ্যৰ তম্বুৰ ওপৰত, আৰু ইয়াৰ সকলো পাত্ৰৰ ওপৰত, আৰু ইয়াৰ ভিতৰত থকা সকলো বস্তুৰ ওপৰত নিযুক্ত কৰা। তেওঁলোকে তম্বু আৰু ইয়াৰ সকলো পাত্ৰ বহন কৰিব, আৰু তেওঁলোকে ইয়াত সেৱা কৰিব, আৰু তম্বুৰ চাৰিওফালে শিবিৰ পাতিব। আৰু তম্বু উঠোৱাৰ সময়ত লেবীয়াসকলে ইয়াক ভাঙি পেলাব, আৰু তম্বু স্থাপন কৰাৰ সময়ত তেওঁলোকে ইয়াক থিয় কৰিব, আৰু যি বিদেশী ওচৰ চাপে তেওঁ মৃত্যুবৰণ কৰক। আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে শিবিৰ পাতিব, প্ৰতিজন মানুহ নিজৰ শৃংখলাত, আৰু প্ৰতিজন মানুহ নিজৰ নেতৃত্ব অনুসাৰে, তেওঁলোকৰ শক্তিৰ সৈতে। লেবীয়াসকলে সাক্ষ্যৰ তম্বুৰ চাৰিওফালে শিবিৰ পাতক, আৰু ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলৰ

মাজত পাপ নহ'ব। আৰু লেবীয়াসকলে নিজে সাক্ষ্যৰ তম্বুৰ ৰখীয়া ৰাখিব। আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে সেইদৰে কৰিলে, যি সকলো প্ৰভুৱে মোচি আৰু হাৰোণক আদেশ দিছিল, সেইদৰে তেওঁলোকে কৰিলে।

2

আৰু প্ৰভুৱে মোচি আৰু হাৰোণৰ ওচৰত কথা ক'লে, কৈছিল, প্ৰতিজন মানুহে তেওঁৰ নিজৰ বিভাগ অনুসৰি, নিচান অনুসৰি, তেওঁলোকৰ পিতৃসকলৰ ঘৰ অনুসৰি, ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলে বিপৰীতে ছাউনি পাতক; সাক্ষ্যৰ তম্বুৰ চাৰিওফালে ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলে ছাউনি পাতিব। আৰু যিসকলে প্ৰথমে পূবফালে শিবিৰ স্থাপন কৰিছিল, যিহূদাৰ শিবিৰৰ শৃংখলা তেওঁলোকৰ শক্তিৰ সৈতে, আৰু যিহূদাৰ পুত্ৰসকলৰ শাসক নহচোন, অমীনাদবৰ পুত্ৰ। তাৰ সৈন্যবাহিনীৰ যিসকলক পৰীক্ষা কৰা হৈছিল, তেওঁলোক চৌসত্তৰ হাজাৰ ছশ জন আছিল। আৰু ইচাখৰ ফৈদৰ কাষত শিবিৰ স্থাপন কৰা লোকসকল, আৰু ইচাখৰৰ পুত্ৰসকলৰ শাসক, চোগাৰৰ পুত্ৰ নথনেল। তাৰ সৈন্যবাহিনীৰ পৰীক্ষিত লোকসকল, চৌৱন হাজাৰ চাৰিশ। আৰু জেবুলুন গোষ্ঠীৰ কাষত শিবিৰ পতা লোকসকল, আৰু জেবুলুনৰ সন্তানসকলৰ শাসক, হেলোনৰ পুত্ৰ ইলীয়াব। তাৰ সৈন্যবাহিনীৰ যিসকলক পৰীক্ষা কৰা হৈছিল, সাতান্ন হাজাৰ চাৰিশ। যিহূদাৰ শিবিৰৰ পৰা পৰীক্ষিত সকলো লোক, এক লাখ আশী হাজাৰ ছশ চাৰিশ জন, তেওঁলোকৰ সৈন্যবলৰ সৈতে প্ৰথমে যাত্ৰা কৰিব। ৰূবেনৰ শিবিৰৰ সৈন্যদল দক্ষিণৰ ফালে তেওঁলোকৰ শক্তিৰ সৈতে, আৰু ৰূবেনৰ পুত্ৰসকলৰ শাসক চেদিয়ূৰৰ পুত্ৰ ইলিচূৰ। তেওঁৰ সৈন্যবাহিনীৰ পৰীক্ষা কৰা লোকসকল আছিল ছয়চল্লিশ হাজাৰ পাঁচশ জন। আৰু তেওঁৰ কাষত চিমিয়োন ফৈদৰ শিবিৰ স্থাপন কৰোঁতাসকল, আৰু চিমিয়োনৰ পুত্ৰসকলৰ শাসক চালামিয়েল, চুৰিচদ্দয়ৰ পুত্ৰ। তাৰ সৈন্যবাহিনীৰ পৰীক্ষা কৰা লোকসকল, ঊনষাঠি হাজাৰ তিনিশ। আৰু তেওঁৰ কাষত শিবিৰ

পতা গোষ্ঠী গাদ, আৰু গাদৰ সন্তানসকলৰ শাসক ৰগুৱেলৰ পুত্ৰ ইলীচাফ। তাৰ সৈন্যবাহিনীৰ পৰীক্ষিত লোকসকল পঁয়তাল্লিশ হাজাৰ ছশ পঞ্চাশ জন। ৰূবেণৰ শিবিৰৰ সকলো পৰীক্ষিত লোক, তেওঁলোকৰ সৈন্যবলৰ সৈতে এক লাখ একান্ন হাজাৰ চাৰিশ পঞ্চাশ জন, দ্বিতীয়তে যাত্ৰা কৰিব। আৰু সাক্ষ্যৰ তম্বু লোৱা হ'ব, আৰু লেবীসকলৰ শিবিৰ শিবিৰসমূহৰ মাজত থাকিব, যেনেকৈ তেওঁলোকে শিবিৰ পাতিব, তেনেকৈ তেওঁলোকে যাত্ৰা কৰিব, প্ৰতিজনে নিজৰ স্থান ধৰি নেতৃত্ব অনুসাৰে। ইফ্ৰয়িমৰ শিবিৰৰ ক্ৰম সাগৰৰ পৰা তেওঁলোকৰ শক্তিৰ সৈতে, আৰু ইফ্ৰয়িমৰ পুত্ৰসকলৰ শাসক, অম্মীহূদৰ পুত্ৰ ইলীচামা। তাৰ শক্তি যিসকলক পৰীক্ষা কৰা হৈছিল, চল্লিশ হাজাৰ পাঁচশ। আৰু মনচিৰ ফৈদৰ কাষত তম্বু তৰা সকল, আৰু মনচিৰ সন্তান সকলৰ শাসনকৰ্তা ফদাচূৰৰ পুত্ৰ গমলীয়েল। তাৰ সৈন্যবাহিনীৰ পৰীক্ষা কৰা লোকসকল আছিল বত্ৰিশ হাজাৰ দুশ জন। আৰু বিন্যামীন গোষ্ঠীৰ ওচৰত শিবিৰ পাতোঁতাসকল, আৰু বিন্যামীনৰ পুত্ৰসকলৰ শাসক গিদিয়োনীৰ পুত্ৰ অবীদান। তাৰ সৈন্যবাহিনীৰ যিসকলক পৰীক্ষা কৰা হৈছিল, তেওঁলোক পঁয়ত্ৰিশ হাজাৰ চাৰিশ জন আছিল। ইফ্ৰয়িমৰ শিবিৰৰ সকলো পৰীক্ষিত লোক, এক লাখ আট হাজাৰ এশ জন, তেওঁলোকৰ সৈন্যবাহিনীৰ সৈতে তৃতীয় স্থানত যাত্ৰা কৰিব। দানৰ শিবিৰৰ বিভাগ উত্তৰৰ ফালে তেওঁলোকৰ শক্তিৰ সৈতে, আৰু দানৰ সন্তানসকলৰ শাসক, অম্মীশদ্দয়ৰ পুত্ৰ অহীয়েজৰ। তাৰ সৈন্যবাহিনীৰ পৰীক্ষা কৰা লোকসকল আছিল বাষষ্ঠি হাজাৰ সাতশ জন। আৰু তেওঁৰ ওচৰত শিবিৰ পাতি থকা লোকসকল আচেৰৰ ফৈদ, আৰু আচেৰৰ সন্তানসকলৰ শাসনকৰ্তা ইক্ৰণৰ পুত্ৰ ফগীয়েল। তাৰ সৈন্যবাহিনীৰ পৰীক্ষা কৰা লোকসকল আছিল এক আৰু চল্লিশ হাজাৰ পাঁচশ জন। আৰু নপ্তালী গোষ্ঠীৰ পাছত শিবিৰ স্থাপন কৰোঁতাসকল, আৰু নপ্তালীৰ পুত্ৰসকলৰ শাসক, ঐনানৰ পুত্ৰ অহীৰে। তাৰ সৈন্যবাহিনীৰ যিসকলক পৰীক্ষা কৰা হৈছিল, তেওঁলোক তিয়াৱন হাজাৰ চাৰিশ জন আছিল। দানৰ শিবিৰৰ সকলো গণনা কৰা লোক এশ সাতপঞ্চাশ হাজাৰ আৰু ছশ; তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ বিভাগ অনুসৰি শেষত যাত্ৰা কৰিব। এয়া ইজৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ তেওঁলোকৰ পৈতৃক পৰিয়াল অনুসৰি গণনা, শিবিৰবোৰৰ তেওঁলোকৰ সৈন্যবাহিনীৰ সৈতে

সম্পূর্ণ গণনা, ছশ হাজাৰ তিনি হাজাৰ পাঁচশ পঞ্চাশ। কিন্তু লেবীয়াসকলক তেওঁলোকৰ মাজত গণনা কৰা হোৱা নাছিল, যেনেকৈ প্ৰভুৱে মোচিক আদেশ দিছিল। আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে প্ৰভুৱে মোচিক দিয়া সকলো আদেশ পালন কৰিলে, এইদৰে তেওঁলোকে নিজৰ শৃংখলা অনুসাৰে শিবিৰ পাতিলে, আৰু এইদৰে প্ৰতিজনে নিজৰ গোষ্ঠী আৰু পিতৃসকলৰ ঘৰ অনুসাৰে লাগি থাকি যাত্ৰা কৰিলে।

3

আৰু এইবোৰ হাৰোণ আৰু মোচিৰ বংশাৱলী, যি দিনা প্ৰভুৱে চীনয় পৰ্বতত মোচিক কথা ক'লে। আৰু এইবোৰ হাৰোণৰ পুত্ৰসকলৰ নাম, প্ৰথমজাত নাদব, আৰু অবীহূ, ইলিয়াজৰ, আৰু ঈথামৰ। এইবোৰ হাৰোণৰ পুত্ৰসকলৰ নাম, যিসকল অভিষিক্ত পুৰোহিত আছিল, যিসকলক পুৰোহিত হিচাপে সেৱা কৰিবলৈ তেওঁলোকৰ হাত সম্পূৰ্ণ কৰা হৈছিল। আৰু নাদব আৰু আবিহূ প্ৰভুৰ আগত মৰিল, যেতিয়া তেওঁলোকে প্ৰভুৰ আগত বিদেশী জুই আগবঢ়াইছিল, চীনয় মৰুভূমিত, আৰু তেওঁলোকৰ সন্তান নাছিল; আৰু ইলিয়াজৰ আৰু ঈথামৰে তেওঁলোকৰ পিতৃ হাৰোণৰ সৈতে পুৰোহিত কাম কৰিলে। আৰু প্ৰভুৱে মোচিৰ ওচৰত কথা ক'লে, কৈছিল, লেবীৰ জনগোষ্ঠী লোৱা, আৰু তেওঁলোকক হাৰোণ পুৰোহিতৰ সন্মুখত স্থাপন কৰিবা, আৰু তেওঁলোকে তেওঁৰ সেৱা কৰিব, আৰু তেওঁলোকে তেওঁৰ ৰক্ষা কৰিব, আৰু ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলৰ ৰক্ষা সাক্ষ্যৰ তম্বুৰ সন্মুখত, তম্বুৰ কাম কৰিবলৈ। আৰু তেওঁলোকে সাক্ষ্যৰ তম্বুৰ সকলো বস্তু ৰক্ষা কৰিব, আৰু তম্বুৰ সকলো কামৰ অনুসাৰে ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ ৰক্ষণাবেক্ষণ কৰিব। আৰু তুমি লেবীয়াসকলক হাৰোণক আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলক, পুৰোহিতসকলক দিবা; এইসকল মোক উপহাৰ হিচাপে দিয়া হৈছে ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ পৰা। আৰু তুমি হাৰোণ আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলক সাক্ষ্যৰ তম্বুৰ ওপৰত নিযুক্ত কৰিবা, আৰু তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ পুৰোহিতত্ব ৰক্ষা কৰিব, আৰু

বেদীৰ অনুসাৰে সকলো, আৰু পৰ্দাৰ ভিতৰত, আৰু যি বিদেশীয়ে স্পৰ্শ কৰিব তেওঁ মৰিব। আৰু প্ৰভুৱে মোচিৰ ওচৰত কথা ক'লে, কৈছিল, আৰু চোৱা মই লেবীয়াসকলক ইজৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ মাজৰ পৰা লৈছো প্ৰতিটো প্ৰথমে জন্মাৰ সলনি যিয়ে গৰ্ভ খোলে ইজৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ মাজৰ পৰা; তেওঁলোকৰ মুক্তিপণ হ'ব, আৰু লেবীয়াসকল মোৰ হ'ব। মোৰ বাবে সকলো প্ৰথমজাত, যি দিনা মই মিচৰ দেশত সকলো প্ৰথমজাতক আঘাত কৰিছিলোঁ, সেই দিনা মই ইজৰায়েলৰ সকলো প্ৰথমজাতক মোৰ বাবে পবিত্ৰ কৰিলোঁ, মানুহৰ পৰা পশুলৈকে তেওঁলোক মোৰ হ'ব, মই প্ৰভু। আৰু প্ৰভুৱে মোচিৰ লগত চীনয় মৰুভূমিত কথা ক'লে, কৈছিল, লেবীৰ পুত্ৰসকলক তেওঁলোকৰ পিতৃসকলৰ ঘৰ অনুসাৰে, তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসাৰে পৰীক্ষা কৰা; প্ৰতিটো পুৰুষক এমাহীয়া আৰু তাৰ ওপৰৰ পৰা, তেওঁলোকক গণনা কৰা। আৰু মোচি আৰু হাৰোণে প্ৰভুৰ মাতৰ মাধ্যমেৰে তেওঁলোকক পৰিদৰ্শন কৰিলে, যি ৰীতিত প্ৰভুৱে তেওঁলোকক আদেশ দিছিল। আৰু লেবীৰ এইসকল পুত্ৰ আছিল তেওঁলোকৰ নাম অনুসৰি: গেৰ্চোন, কহাৎ আৰু মৰাৰী। আৰু গেদছনৰ পুত্ৰসকলৰ নামবোৰ তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসাৰে এইবোৰ: লোবেনী আৰু চেমেই। আৰু কহাতৰ পুত্ৰসকল তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসাৰে অম্ৰাম, ইচহাৰ, হিব্ৰোণ আৰু উজ্জীয়েল। আৰু মেৰাৰীৰ পুত্ৰসকল তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসাৰে, মুলি আৰু মুচি, এইসকল লেবীয়াসকলৰ গোষ্ঠীসমূহ তেওঁলোকৰ পিতৃ-বংশৰ ঘৰ অনুসাৰে। গেৰ্শোনৰ লোবেনীৰ লোক, আৰু চিমিয়ীৰ লোক, এইসকল গেৰ্শোনৰ গোষ্ঠী। তেওঁলোকৰ গণনা সংখ্যা অনুসৰি সকলো পুৰুষৰ এক মাহ বয়সৰ পৰা আৰু তাতকৈ অধিক, তেওঁলোকৰ গণনা, সাত হাজাৰ পাঁচশ। আৰু গেদচোনৰ পুত্ৰসকলে তম্বুৰ পিছফালে সাগৰৰ কাষত ছাউনি পাতিব। আৰু গেদচোনৰ লোকসকলৰ পৰিয়ালসমূহৰ ঘৰৰ শাসক আছিল দায়েলৰ পুত্ৰ ইলিচাফ। আৰু গেৰ্ছোনৰ পুত্ৰসকলৰ ৰখীয়া সাক্ষ্যৰ তম্বুত আছিল, তম্বু আৰু আৱৰণ, আৰু সাক্ষ্যৰ তম্বুৰ দুৱাৰৰ আৱৰণ, আৰু চোতালৰ পৰ্দাবোৰ, আৰু তম্বুৰ ওপৰত থকা চোতালৰ দুৱাৰৰ পৰ্দা, আৰু তাৰ সকলো কামৰ বাকী থকা বস্তুবোৰ। কহাতৰ বাবে অম্ৰমৰ গোষ্ঠী এটা, আৰু ইচহাৰৰ গোষ্ঠী এটা, আৰু হিব্ৰোণৰ গোষ্ঠী এটা, আৰু উজ্জীয়েলৰ

গোষ্ঠী এটা, এইসকলেই হৈছে কহাতৰ গোষ্ঠী, সংখ্যা অনুসাৰে। এক মাহ আৰু তাতোকৈ অধিক বয়সৰ প্ৰতিজন পুৰুষ, আঠ হাজাৰ ছশ জন, পবিত্ৰ বস্তুবোৰৰ ৰক্ষক আছিল। কহাতৰ পুত্ৰসকলৰ গোষ্ঠীসমূহে তম্বুৰ দক্ষিণ দিশত শিবিৰ পাতিব। আৰু কহাতৰ গোষ্ঠীসমূহৰ পিতৃ-বংশৰ শাসক আছিল এলিচাফান, উজ্জীয়েলৰ পুত্ৰ। আৰু তেওঁলোকৰ দায়িত্ব আছিল নিয়ম-চন্দুক, মেজ, দীপাধাৰ, যজ্ঞবেদীবোৰ, পবিত্ৰ স্থানৰ পাত্ৰবোৰ যিবোৰেৰে তেওঁলোকে পৰিচৰ্যা কৰে, আৰু পৰ্দা, আৰু এইবোৰৰ সৈতে জড়িত সকলো কাম। আৰু লেবীয়াসকলৰ শাসকসকলৰ ওপৰত শাসক, পুৰোহিত হাৰোণৰ পুত্ৰ ইলিয়াজৰ, পবিত্ৰ বস্তুসমূহৰ ৰক্ষকসকল ৰক্ষা কৰিবলৈ নিযুক্ত। মেৰাৰীৰ লোকসকল মূলী, আৰু লোকসকল মুচী, এইসকল হৈছে মেৰাৰীৰ লোকসকল। তেওঁলোকৰ গণনা সংখ্যা অনুসৰি, এমাহ আৰু তাতকৈ অধিক বয়সৰ সকলো পুৰুষ, ছয় হাজাৰ পঞ্চাশ। আৰু মৰাৰী লোকসকলৰ পিতৃ-বংশৰ ঘৰৰ শাসক, অবীহয়িলৰ পুত্ৰ চুৰীয়েল, তম্বুৰ কাষত উত্তৰ দিশত শিবিৰ পাতিব। মেৰাৰীৰ পুত্ৰসকলৰ প্ৰহৰাৰ তালিকাভুক্তি, তম্বুৰ মূৰবোৰ, আৰু ইয়াৰ ডাংবোৰ, আৰু ইয়াৰ স্তম্ভবোৰ, আৰু ইয়াৰ ভিত্তিবোৰ, আৰু সিহঁতৰ সকলো পাত্ৰবোৰ, আৰু সিহঁতৰ কামবোৰ, আৰু চা�ৰিওফালে প্ৰাঙ্গণৰ স্তম্ভবোৰ, আৰু সিহঁতৰ ভিত্তিবোৰ, আৰু খুঁটাবোৰ, আৰু সিহঁতৰ ৰছীবোৰ। যিসকলে সাক্ষ্যৰ তম্বুৰ সন্মুখত পূবফালে শিবিৰ পাতিছিল, মোচি আৰু হাৰোণ আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলে, ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ বাবে পবিত্ৰ স্থানৰ প্ৰহৰা ৰক্ষা কৰিছিল, আৰু যি বিদেশীয়ে স্পৰ্শ কৰিব, তেওঁ মৰিব। লেবীয়াসকলৰ সম্পূৰ্ণ গণনা, যাক মোচি আৰু হাৰোণে প্ৰভুৰ আদেশ অনুসৰি তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুযায়ী গণনা কৰিছিল, এমাহ আৰু তাতোকৈ অধিক বয়সৰ সকলো পুৰুষ, বাইশ হাজাৰ। আৰু প্ৰভুৱে মোচিক ক'লে, ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ এমাহীয়া আৰু তাতোকৈ ওপৰৰ সকলো প্ৰথমজাত পুৰুষক পৰীক্ষা কৰা, আৰু নামৰ পৰা সংখ্যা লোৱা। আৰু তুমি লেবীয়াসকলক মোৰ বাবে ল'বা, মই প্ৰভু, ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ সকলো প্ৰথমজাতৰ সলনি, আৰু লেবীয়াসকলৰ পশুধন ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ পশুধনৰ মাজৰ সকলো প্ৰথমজাতৰ সলনি। আৰু মোচিয়ে দৰ্শন কৰিলে যি ৰীতিত প্ৰভুৱে আদেশ দিছিল

ইস্রায়েলৰ পুত্রসকলৰ মাজত থকা সকলো প্রথমজাতক। আৰু এমাহীয়া আৰু তাতোকৈ অধিক বয়সৰ সকলো প্রথমজাত পুৰুষসকলৰ নাম অনুসৰি গণনা কৰা সংখ্যা বাইশ হাজাৰ দুশ সত্তৰ তিনি হ'ল। আৰু প্রভুৱে মোচিৰ ওচৰলৈ কথা ক'লে, কৈছিল, লেবীয়াসকলক লোৱা ইস্রায়েলৰ সকলো প্রথমে জন্মা পুত্রসকলৰ সলনি, আৰু লেবীয়াসকলৰ পশুধন তেওঁলোকৰ পশুধনৰ সলনি, আৰু লেবীয়াসকল মোৰ হ'ব; মই প্রভু। আৰু তিনি আৰু সত্তৰ আৰু দুশ জনৰ মুক্তিপণ যিসকল লেবীয়াসকলতকৈ অধিক আছিল ইস্রায়েলৰ পুত্রসকলৰ প্রথমজাতসকলৰ মধ্যৰ পৰা; আৰু তুমি পাঁচ চেকেল মূৰে মূৰে ল'বা, পবিত্র দিদ্রাখমা অনুসাৰে ল'বা, চেকেলৰ বিশ অবোল। আৰু তুমি হাৰোণ আৰু তেওঁৰ পুত্রসকলক ৰূপ দিবা, তেওঁলোকৰ মাজত অধিক হোৱাসকলৰ মুক্তিপণ। আৰু মোচিয়ে লেবীয়াসকলৰ মুক্তিৰ বাবে অধিক হোৱাসকলৰ মুক্তিপণৰ ৰূপ ল'লে। ইস্রায়েলৰ পুত্রসকলৰ প্রথমজাতসকলৰ মাজৰ পৰা তেওঁ ৰূপ ল'লে, এক হাজাৰ তিনি শ পয়ষষ্ঠি পাঁচ চেকল, পবিত্র চেকল অনুসাৰে। আৰু মোচিয়ে অতিৰিক্তসকলৰ মুক্তিপণ হাৰোণ আৰু তেওঁৰ পুত্রসকলক দিলে, প্রভুৰ আদেশ অনুসাৰে, যি ৰীতিৰে প্রভুৱে মোচিক আদেশ দিছিল।

4

আৰু প্রভুৱে মোচি আৰু হাৰোণৰ লগত কথা ক'লে, কৈছিল, লেবীৰ পুত্রসকলৰ মাজৰ পৰা কহাতৰ পুত্রসকলৰ মুখ্য সংখ্যা লোৱা, তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসৰি, তেওঁলোকৰ পিতৃসকলৰ ঘৰ অনুসৰি, পঁচিশ বছৰৰ পৰা আৰু তাৰ ওপৰৰ পৰা পঞ্চাশ বছৰলৈকে, প্রত্যেকজন যি সোমায় সেৱা কৰিবলৈ, সাক্ষ্যৰ তম্বুত সকলো কাম কৰিবলৈ। আৰু এইবোৰ কহাতৰ পুত্রসকলৰ কাম সাক্ষ্যৰ তম্বুত, পবিত্রতমৰ। আৰু হাৰোণ আৰু তেওঁৰ পুত্রসকল সোমাব, যেতিয়া শিবিৰ উঠাব, আৰু তেওঁলোকে নমাব পর্দা যি ঢাকি ৰাখে, আৰু

তেওঁলোকে ইয়াৰে সাক্ষ্যৰ চন্দুক ঢাকিব, আৰু তেওঁলোকে ইয়াৰ ওপৰত নীলা চামৰাৰ ঢাকনি ৰাখিব, আৰু তেওঁলোকে ইয়াৰ ওপৰত ওপৰৰ পৰা সম্পূৰ্ণ নীলা কাপোৰ পিন্ধাব, আৰু তেওঁলোকে বাহক দণ্ডবোৰ সুমুৱাব। আৰু আগত ৰখা সেই মেজৰ ওপৰত তেওঁলোকে সম্পূৰ্ণ বেঙুনীয়া কাপোৰ পাৰিব, আৰু তাৰ ওপৰত বাটি, ধূপাধাৰ, পিয়লা, আৰু পেয় নৈবেদ্যৰ পাত্ৰবোৰ যিবোৰত ঢালে, আৰু যিবোৰ পিঠা নিৰন্তৰ তাৰ ওপৰত থাকিব। আৰু তেওঁলোকে ইয়াৰ ওপৰত ৰঙা বস্ত্ৰ পাৰিব, আৰু নীলা চামৰাৰ আৱৰণেৰে ইয়াক ঢাকিব, আৰু ইয়াৰ মাজেৰে দণ্ডবোৰ সুমুৱাব। আৰু তেওঁলোকে নীলা বস্ত্ৰ ল'ব আৰু পোহৰ দিয়া দীপাধাৰ, ইয়াৰ প্ৰদীপবোৰ, ইয়াৰ চিমটাবোৰ, ইয়াৰ ঢালিবলৈ পাত্ৰবোৰ আৰু তেলৰ সকলো পাত্ৰ যিবোৰত সিহঁতে সেৱা কৰে, সেইবোৰ ঢাকিব। আৰু তেওঁলোকে ইয়াক আৰু ইয়াৰ সকলো পাত্ৰ নীলা চামৰাৰ আৱৰণৰ ভিতৰত ৰাখিব, আৰু তেওঁলোকে ইয়াক বহন-দণ্ডৰ ওপৰত স্থাপন কৰিব। আৰু সোণালী বেদীৰ ওপৰত তেওঁলোকে নীলা বস্ত্ৰ ঢাকিব, আৰু তেওঁলোকে ইয়াক নীলা চামৰাৰ আৱৰণেৰে ঢাকিব, আৰু তেওঁলোকে ইয়াৰ কাঢ়ি নিয়া দণ্ডবোৰ সুমুৱাব। আৰু তেওঁলোকে পবিত্ৰ স্থানত পৰিচৰ্যাৰ বাবে ব্যৱহাৰ কৰা সকলো পাত্ৰ ল'ব, আৰু সেইবোৰ নীলা বস্ত্ৰত ভৰাই নীলা চামৰাৰ আৱৰণেৰে ঢাকিব, আৰু দণ্ডবোৰৰ ওপৰত ৰাখিব। আৰু তেওঁ বেদীৰ ওপৰত আবৰণ ৰাখিব, আৰু তাৰ ওপৰত সম্পূৰ্ণ বেঙুনীয়া বস্ত্ৰ ঢাকিব। আৰু তেওঁলোকে ইয়াৰ ওপৰত সকলো পাত্ৰ ৰাখিব যিবোৰেৰে তেওঁলোকে ইয়াৰ ওপৰত সেৱা কৰে সেইবোৰৰ সৈতে, আৰু জুইৰ পাত্ৰবোৰ, আৰু মাংসৰ কাঁটাবোৰ, আৰু বাটিবোৰ, আৰু ঢাকনিটো, আৰু যজ্ঞবেদীৰ সকলো পাত্ৰ; আৰু তেওঁলোকে ইয়াৰ ওপৰত নীলা ৰঙৰ চামৰাৰ আৱৰণ দিব, আৰু ইয়াৰ কঢ়িওৱা দণ্ডবোৰ সুমুৱাই দিব; আৰু তেওঁলোকে এখন বেঙুনীয়া কাপোৰ ল'ব, আৰু প্ৰক্ষালন পাত্ৰটো আৰু ইয়াৰ আধাৰটো ঢাকিব, আৰু ইয়াক নীলা ৰঙৰ চামৰাৰ আৱৰণত ভৰাই দিব, আৰু কঢ়িওৱা দণ্ডবোৰৰ ওপৰত ৰাখিব, আৰু হাৰোণ আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলে পবিত্ৰ বস্তুবোৰ আৰু পবিত্ৰ সকলো পাত্ৰবোৰ ঢাকি শিবিৰ আঁতৰোৱাৰ সময়ত সম্পূৰ্ণ কৰিব; আৰু ইয়াৰ পিছত কহাতৰ পুত্ৰসকলে কঢ়িয়াবলৈ সোমাব, আৰু তেওঁলোকে

পবিত্র বস্তুবোৰ স্পর্শ নকৰিব, যাতে তেওঁলোক মৰি নাযায়; কহাতৰ পুত্রসকলে সাক্ষ্যৰ তম্বুত এইবোৰ কঢ়িয়াব। তত্ত্বাৱধায়ক ইলিয়াজাৰ, পুৰোহিত হাৰোণৰ পুত্র, পোহৰৰ তেল, আৰু মিশ্রণৰ ধূপ, আৰু প্রতিদিনৰ বলিদান, আৰু অভিষেকৰ তেল, সমগ্র তম্বুৰ তত্ত্বাৱধান, আৰু যিমান ইয়াত আছে পবিত্র স্থানত, সকলো কার্যত। আৰু প্রভুৱে মোচি আৰু হাৰোণক কথা ক'লে, কৈছিল, তোমালোকে কহাতৰ জনজাতিৰ লোকসকলক লেবীয়াসকলৰ মাজৰ পৰা নষ্ট নকৰিবা। এইটো তেওঁলোকৰ বাবে কৰা, আৰু তেওঁলোকে জীয়াই থাকিব আৰু নমৰিব, যেতিয়া তেওঁলোকে পবিত্রৰ পবিত্র বস্তুবোৰৰ ওচৰলৈ আহে; হাৰোণ আৰু তেওঁৰ পুত্রসকলে আহক, আৰু তেওঁলোকে প্রতিজনক তেওঁৰ কামৰ অনুসাৰে নিযুক্ত কৰিব, আৰু তেওঁলোকে হঠাতে পবিত্র বস্তুবোৰ চাবলৈ নোসোমাব, আৰু তেওঁলোকে মৰিব। আৰু প্রভুৱে মোচিৰ ওচৰলৈ কথা ক'লে, কৈছিল, গের্চোনৰ পুত্রসকলৰ গণনা লোৱা, আৰু এইসকলক তেওঁলোকৰ পিতৃসকলৰ ঘৰ অনুসৰি, তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসৰি, পঁচিশ বছৰ বয়সৰ পৰা আৰু তাতকৈ ওপৰৰ পৰা পঞ্চাশ বছৰ বয়সলৈকে তেওঁলোকক পৰীক্ষা কৰা, প্রতিজন যি সোমায় সেৱা কৰিবলৈ, তেওঁৰ কাম কৰিবলৈ সাক্ষ্যৰ তম্বুত। এইটো গেদচোনৰ লোকসকলৰ পৰিচর্যা, পৰিচর্যা কৰা আৰু বহন কৰা। আৰু তম্বুৰ চামৰাবোৰ উঠাব, আৰু সাক্ষ্যৰ তম্বু, আৰু তাৰ আৱৰণ, আৰু নীলা ৰঙৰ আৱৰণ যি তাৰ ওপৰত ওপৰৰ পৰা আছে, আৰু সাক্ষ্যৰ তম্বুৰ দুৱাৰৰ আৱৰণ, আৰু চোতালৰ পর্দাবোৰ, যিমান সাক্ষ্যৰ তম্বুৰ ওপৰত আছে, আৰু অতিৰিক্ত বস্তুবোৰ, আৰু সকলো সেৱাৰ পাত্রবোৰ যিমান সিহঁতে সেইবোৰত সেৱা কৰে সিহঁতে কৰিব। হাৰোণ আৰু তেওঁৰ পুত্রসকলৰ মুখ অনুসাৰে গের্চোনৰ পুত্রসকলৰ সেৱা হ'ব, তেওঁলোকৰ সকলো সেৱা অনুসাৰে আৰু তেওঁলোকৰ সকলো কার্য অনুসাৰে, আৰু তুমি তেওঁলোকক তেওঁলোকৰ দ্বাৰা বহন কৰা সকলো ভাৰ নাম অনুসাৰে তত্ত্বাৱধান কৰিবা। এইটো গেদচোনৰ পুত্রসকলৰ সেৱা সাক্ষ্যৰ তম্বুত, আৰু তেওঁলোকৰ ৰখীয়া হাৰোণ পুৰোহিতৰ পুত্র ইথামাৰৰ হাতত। মেৰাৰীৰ পুত্রসকলক তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসৰি, তেওঁলোকৰ পিতৃসকলৰ ঘৰ অনুসৰি, তেওঁলোকক পৰীক্ষা কৰা, পঁচিশ বছৰ বয়সৰ পৰা আৰু তাৰ

ওপৰৰ পৰা পঞ্চাশ বছৰ বয়সলৈকে তেওঁলোকক পৰীক্ষা কৰা, প্ৰত্যেকজন যি সাক্ষ্যৰ তম্বুৰ কামবোৰ সেৱা কৰিবলৈ প্ৰৱেশ কৰে। আৰু এইবোৰ তেওঁলোকৰ দ্বাৰা তোলা বস্তুবোৰৰ ৰক্ষণীয় কৰ্তব্য সাক্ষ্যৰ তম্বুত তেওঁলোকৰ সকলো কামৰ অনুসাৰে: তম্বুৰ মূৰবোৰ, আৰু ডাংবোৰ, আৰু তাৰ খুঁটাবোৰ, আৰু তাৰ ভিত্তিবোৰ, আৰু আৱৰণ, আৰু তেওঁলোকৰ ভিত্তিবোৰ, আৰু তেওঁলোকৰ খুঁটাবোৰ, আৰু তম্বুৰ দুৱাৰৰ আৱৰণ, আৰু চা�ৰিওফালে চোতালৰ খুঁটাবোৰ, আৰু তেওঁলোকৰ ভিত্তিবোৰ, আৰু চোতালৰ দুৱাৰৰ পৰ্দাৰ খুঁটাবোৰ, আৰু তেওঁলোকৰ ভিত্তিবোৰ, আৰু তেওঁলোকৰ খুঁটিবোৰ, আৰু তেওঁলোকৰ ৰছীবোৰ, আৰু তেওঁলোকৰ সকলো পাত্ৰবোৰ, আৰু তেওঁলোকৰ সকলো সেৱা কাৰ্যবোৰ; নামৰ দ্বাৰা তেওঁলোকক পৰীক্ষা কৰা, আৰু তেওঁলোকৰ দ্বাৰা তোলা বস্তুবোৰৰ ৰক্ষণীয়ৰ সকলো পাত্ৰবোৰ। এইটো মেৰাৰীৰ পুত্ৰসকলৰ লোকৰ পৰিচৰ্যা, সাক্ষ্যৰ তম্বুত তেওঁলোকৰ সকলো কামত, হাৰোণ পুৰোহিতৰ পুত্ৰ ইথামৰৰ হাতত। আৰু মোচি আৰু হাৰোণ আৰু ইস্ৰায়েলৰ শাসকসকলে কহাতৰ পুত্ৰসকলক তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসৰি, তেওঁলোকৰ পিতৃসকলৰ ঘৰ অনুসৰি, পঁচিশ বছৰ বয়সৰ পৰা আৰু তাতোকৈ ওপৰৰ পৰা পঞ্চাশ বছৰ বয়সলৈকে, প্ৰত্যেকজনক যি সাক্ষ্যৰ তম্বুত সেৱা কৰিবলৈ আৰু কাম কৰিবলৈ প্ৰৱেশ কৰিছিল, পৰিদৰ্শন কৰিলে। আৰু তেওঁলোকৰ গোষ্ঠীসমূহ অনুসৰি তেওঁলোকৰ গণনা হ'ল দুই হাজাৰ সাত শ পঞ্চাশ। এয়া কহাতৰ লোকসকলৰ গণনা, সাক্ষ্যৰ তম্বুত সেৱা কৰা সকলো লোক, যেনেকৈ মোচি আৰু হাৰোণে প্ৰভুৰ আদেশ অনুসাৰে মোচিৰ হাতৰ দ্বাৰা গণনা কৰিলে। আৰু গৰ্ছোনৰ পুত্ৰসকলক তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসৰি, তেওঁলোকৰ পিতৃ-বংশৰ ঘৰ অনুসৰি, পঁচিশ বছৰ বয়সৰ পৰা আৰু তাতকৈ ওপৰৰ পৰা পঞ্চাশ বছৰ বয়সলৈকে, প্ৰত্যেকজন যি সাক্ষ্যৰ তম্বুত সেৱা কৰিবলৈ আৰু কাম কৰিবলৈ প্ৰবেশ কৰা, তেওঁলোকক গণনা কৰা হ'ল। আৰু তেওঁলোকৰ গণনা তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসাৰে, তেওঁলোকৰ পিতৃ-পৰিয়ালৰ ঘৰ অনুসাৰে হ'ল দুই হাজাৰ ছশ ত্ৰিশ। এইটো গেদচোনৰ পুত্ৰসকলৰ লোকসকলৰ গণনা, যিসকলে সাক্ষ্যৰ তম্বুত সেৱা কৰে, যিসকলক মোচি আৰু হাৰোণে প্ৰভুৰ আদেশ অনুসাৰে মোচিৰ হাতৰ দ্বাৰা গণনা

কৰিলে। আৰু মেৰাৰীৰ পুত্ৰসকলৰ লোকসকলকো তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসৰি, তেওঁলোকৰ পিতৃসকলৰ ঘৰ অনুসৰি, পঁচিশ বছৰ বয়সৰ পৰা আৰু তাতোকৈ ওপৰৰ পৰা পঞ্চাশ বছৰ বয়সলৈকে, প্ৰত্যেকজন যি সাক্ষ্যৰ তম্বুৰ কামবোৰৰ বাবে সেৱা কৰিবলৈ প্ৰৱেশ কৰোঁতা, তেওঁলোকক গণনা কৰা হ'ল। আৰু তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসাৰে, তেওঁলোকৰ পিতৃ-পৰিয়ালৰ ঘৰ অনুসাৰে লোকপিয়ল হ'ল, তিনি হাজাৰ দুশ। এয়া মেৰাৰীৰ পুত্ৰসকলৰ লোকসকলৰ গণনা, যিসকলক মোচি আৰু হাৰোণে প্ৰভুৰ আদেশ অনুসাৰে মোচিৰ দ্বাৰা গণনা কৰিছিল। সকলো গণনা কৰা লোক, যিসকলক মোচি আৰু হাৰোণ আৰু ইস্ৰায়েলৰ শাসকসকলে লেবীয়াসকলক গণনা কৰিছিল, তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসৰি আৰু তেওঁলোকৰ পিতৃসকলৰ ঘৰ অনুসৰি, পঁচিশ বছৰ বয়সৰ পৰা আৰু তাৰ ওপৰৰ পৰা পঞ্চাশ বছৰ বয়সলৈকে, প্ৰতিজন যি কামবোৰৰ কামলৈ প্ৰবেশ কৰিছিল, আৰু সাক্ষ্যৰ তম্বুত বহন কৰা কামবোৰ। আৰু গণনা কৰা লোকসকল আঠ হাজাৰ পাঁচ শ আশী জন হ'ল। প্ৰভুৰ কণ্ঠৰ মাধ্যমেৰে তেওঁ মোচিৰ হাতত তেওঁলোকক পৰিদৰ্শন কৰিলে, প্ৰতিজন মানুহক তেওঁলোকৰ কৰ্মৰ ওপৰত আৰু তেওঁলোকে নিজে যিবোৰ বহন কৰে তাৰ ওপৰত, আৰু তেওঁলোকক গণনা কৰা হ'ল, যি ৰীতিত প্ৰভুৱে মোচিক আদেশ দিছিল।

5

আৰু প্ৰভুৱে মোচিৰ ওচৰলৈ কথা ক'লে, কৈ, ইজৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক আদেশ দিয়া, আৰু তেওঁলোকে শিবিৰৰ পৰা সকলো কুষ্ঠৰোগী, আৰু সকলো স্ৰাৱ থকা লোক, আৰু আত্মাৰ ওপৰত সকলো অশুচি লোকক বাহিৰলৈ পঠিয়াই দিয়ক। পুৰুষৰ পৰা নাৰীলৈকে, শিবিৰৰ বাহিৰলৈ পঠিয়াই দিয়া, আৰু তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ শিবিৰসমূহ অশুচি নকৰিব, যত মই তেওঁলোকৰ মাজত বাস কৰোঁ। আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে এইদৰে কৰিলে, আৰু তেওঁলোকক শিবিৰৰ বাহিৰলৈ পঠিয়াই দিলে, যেনেকৈ প্ৰভুৱে মোচিক কৈছিল, এইদৰে

ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে কৰিলে। আৰু প্ৰভুৱে মোচিৰ ওচৰলৈ কথা ক'লে, কৈ, ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক কোৱা, কৈ, পুৰুষ বা স্ত্ৰী, যিকোনোৱে মানুহৰ সকলো পাপৰ পৰা কৰিব, আৰু অৱহেলা কৰি অৱহেলা কৰিব আৰু সেই আত্মাই দোষী হ'ব, তেওঁ নিজে কৰা পাপ স্বীকাৰ কৰিব, আৰু তেওঁ অপৰাধ ঘূৰাই দিব; মূল ধন, আৰু তাৰ পঞ্চমাংশ তাৰ ওপৰত যোগ কৰিব, আৰু যাৰ বিৰুদ্ধে তেওঁ অপৰাধ কৰিছিল তাক ঘূৰাই দিব। যদি কিন্তু মানুহজনৰ প্ৰতিশোধকাৰী নাথাকে, যাতে তেওঁক অপৰাধ ঘূৰাই দিয়া হয় তেওঁৰ প্ৰতি, তেন্তে যি অপৰাধ ঘূৰাই দিয়া হৈছে প্ৰভুক, সেয়া পুৰোহিতৰ হ'ব, প্ৰায়শ্চিত্তৰ মেৰ-ছাগটো বাদ দি, যাৰ দ্বাৰা তেওঁৰ বিষয়ে তেওঁত প্ৰায়শ্চিত্ত কৰা হ'ব। আৰু ইজৰায়েলৰ সন্তানসকলৰ মাজত পবিত্ৰ কৰা সকলো বস্তুৰ মতে সকলো প্ৰথম ফল, যিমান তেওঁলোকে প্ৰভুক আগবঢ়াব, সেই পুৰোহিতজনৰ হ'ব; আৰু প্ৰতিজনৰ পবিত্ৰ কৰা বস্তুবোৰ তেওঁৰ হ'ব; আৰু যি মানুহে পুৰোহিতক দিব, সেয়া তেওঁৰ হ'ব। আৰু প্ৰভুৱে মোচিৰ ওচৰত কথা ক'লে, কৈ, ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক কোৱা, আৰু তেওঁলোকক ক'বা, যদি কোনো মানুহৰ ভাৰ্যাই তেওঁৰ বিৰুদ্ধে অপৰাধ কৰে, আৰু তেওঁক অৱজ্ঞা কৰি তেওঁক অৱহেলা কৰে, আৰু কোনোবাই তাইৰ লগত বীৰ্যৰ শয্যাত শয়ন কৰে, আৰু তাইৰ স্বামীৰ চকুৰ পৰা লুকাই থাকে, আৰু লুকুৱাই ৰাখে, আৰু তাই অশুচি হয়, আৰু তাইৰ লগত কোনো সাক্ষী নাছিল, আৰু তাই ধৰা পৰা নাছিল, আৰু তেওঁৰ ওপৰত ঈৰ্ষাৰ আত্মা আহে, আৰু তেওঁ নিজৰ ভাৰ্যাক ঈৰ্ষা কৰে, আৰু তাই অশুচি হৈছে, বা তেওঁৰ ওপৰত ঈৰ্ষাৰ আত্মা আহে, আৰু তেওঁ নিজৰ ভাৰ্যাক ঈৰ্ষা কৰে, আৰু তাই অশুচি হোৱা নাই, আৰু সেই মানুহে নিজৰ ভাৰ্যাক পুৰোহিতৰ ওচৰলৈ লৈ যাব, আৰু তাইৰ বিষয়ে উপহাৰ আনিব, এক ঐফাৰ দশম ভাগ যৱৰ আটা; তেওঁ তাৰ ওপৰত তেল নঢালিব, আৰু তাৰ ওপৰত ধূপ নিদিব; কিয়নো এয়া ঈৰ্ষাৰ বলিদান, স্মৰণৰ বলিদান, পাপ সোঁৱৰাই দিয়া। আৰু পুৰোহিতে ইয়াক আনিব, আৰু প্ৰভুৰ সন্মুখত ইয়াক স্থাপন কৰিব। আৰু পুৰোহিতে মাটিৰ পাত্ৰত বিশুদ্ধ জীৱন্ত পানী ল'ব, আৰু সাক্ষ্যৰ তম্বুৰ মজিয়াত থকা মাটি লৈ পুৰোহিতে পানীত পেলাব। আৰু পুৰোহিতে মহিলাগৰাকীক প্ৰভুৰ সন্মুখত থিয় কৰাব, আৰু মহিলাগৰাকীৰ মূৰ অনাবৃত কৰিব, আৰু

তাইৰ হাতত স্মৰণৰ বলিদান, অর্থাৎ ঈর্ষাৰ বলিদান দিব, কিন্তু পুৰোহিতৰ হাতত অভিশপ্ত তিক্ত পানী থাকিব। আৰু পুৰোহিতে তাইক শপত খুৱাব, আৰু মহিলাক ক'ব, যদি তোমাৰ লগত কোনো শোৱা নাই, যদি তুমি তোমাৰ নিজৰ স্বামীৰ অধীনত অশুচি হ'বলৈ অপৰাধ কৰা নাই, তেন্তে এই অভিশপ্ত তিক্ত পানীৰ পৰা নির্দোষ হোৱা। যদি কিন্তু তুমি বিবাহিত হৈ থাকি পাপ কৰিছা, বা তুমি অশুচি হৈছা, আৰু কোনোবাই তোমাৰ স্বামীৰ বাহিৰে তাৰ শয্যা তোমাত দিছে। আৰু পুৰোহিতে মহিলাগৰাকীক এই শাপৰ শপতবোৰেৰে শপত খুৱাব, আৰু পুৰোহিতে মহিলাগৰাকীক ক'ব, প্ৰভুৱে তোমাক তোমাৰ লোকসকলৰ মাজত শাপত আৰু শপতত দিয়ক, যেতিয়া প্ৰভুৱে তোমাৰ কৰঙন সৰি পৰা কৰিব, আৰু তোমাৰ পেট ফুলা কৰিব। আৰু এই অভিশপ্ত পানী তোমাৰ পেটত সোমাই তোমাৰ উদৰ ফুলাব আৰু তোমাৰ ঊৰু শুকাব, আৰু মহিলাগৰাকীয়ে ক'ব, হওক, হওক। আৰু পুৰোহিতে এই অভিশাপবোৰ পুথিত লিখিব, আৰু অভিশপ্ত তিক্ত পানীত মচি পেলাব। আৰু তেওঁ সেই মহিলাক অভিশপ্ত নিন্দাৰ পানী পান কৰাব, আৰু সেই অভিশপ্ত নিন্দাৰ পানী তাইৰ ভিতৰলৈ প্ৰৱেশ কৰিব। আৰু পুৰোহিতে মহিলাগৰাকীৰ হাতৰ পৰা ঈর্ষাৰ বলিদান লব, আৰু প্ৰভুৰ সন্মুখত বলিদান ৰাখিব, আৰু ইয়াক বেদীৰ ফালে আনিব। আৰু পুৰোহিতে বলিদানৰ পৰা তাৰ স্মৃতি চিহ্ন এমুঠি ল'ব, আৰু তাক বেদীৰ ওপৰত উৎসৰ্গ কৰিব, আৰু পাছত। এই বস্তুবোৰে মহিলাগৰাকীক পানী খুৱাব। আৰু এনে হ'ব যে যদি তাই অপবিত্ৰ হয় আৰু তাইৰ স্বামীৰ পৰা লুকুৱাই ৰাখে, আৰু সেই শাপিত তিক্ত পানী তাইৰ ভিতৰলৈ প্ৰৱেশ কৰিব, তেতিয়া তাইৰ পেট ফুলিব, আৰু তাইৰ ঊৰু সৰি পৰিব, আৰু সেই মহিলা তাইৰ লোকসকলৰ মাজত শাপগ্ৰস্ত হ'ব। যদি কিন্তু সেই মহিলা অশুচি নহয়, আৰু শুদ্ধ হয়, তেন্তে তাই নির্দোষ হ'ব আৰু সন্তান জন্ম দিব। এইটো ঈর্ষাৰ নিয়ম, যাৰ দ্বাৰা বিবাহিত মহিলা এগৰাকীয়ে লংঘন কৰিব পাৰে আৰু অশুচি হ'ব পাৰে। বা যদি কোনো মানুহৰ ওপৰত ঈর্ষাৰ আত্মা আহে, আৰু তেওঁ তেওঁৰ পত্নীক ঈর্ষা কৰে, আৰু তেওঁ তেওঁৰ পত্নীক প্ৰভুৰ সন্মুখত থিয় কৰায়, আৰু পুৰোহিতে তাইৰ প্ৰতি এই সকলো বিধান পালন কৰিব, আৰু সেই মানুহজন পাপৰ পৰা নির্দোষী হ'ব, আৰু সেই মহিলাই তাইৰ পাপ বহন কৰিব।

6

আৰু প্ৰভুৱে মোচিৰ লগত কথা পাতিলে, কৈ, ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক কোৱা, আৰু তেওঁলোকক কবা, পুৰুষ বা মহিলা, যিয়ে মহান প্ৰতিজ্ঞা কৰিব প্ৰতিজ্ঞা কৰি প্ৰভুৰ বাবে পবিত্ৰতা পৃথক কৰিবলৈ, দ্ৰাক্ষাৰস আৰু সু�ৰাৰ পৰা পবিত্ৰ হ'ব; আৰু দ্ৰাক্ষাৰসৰ পৰা সিৰকা আৰু সু�ৰাৰ পৰা সিৰকা নাখাব; আৰু যিমান আঙুৰৰ পৰা উৎপন্ন হয় নাখাব; আৰু তাজা আঙুৰ আৰু শুকান আঙুৰ নাখাব তেওঁৰ প্ৰতিজ্ঞাৰ সকলো দিন; সকলোৰ পৰা যিমান দ্ৰাক্ষালতাৰ পৰা হয়, দ্ৰাক্ষাৰস আঙুৰৰ বাকলিৰ পৰা গুটিলৈকে নাখাব পবিত্ৰতাৰ সকলো দিন; ক্ষুৰ নাহিব তেওঁৰ মূৰত, যেতিয়ালৈকে পূৰ্ণ নহয় দিনবোৰ, যিমান তেওঁ প্ৰভুৰ ওচৰত প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল; পবিত্ৰ হ'ব মূৰৰ চুলি দীঘল কৰি প্ৰভুৰ ওচৰত প্ৰতিজ্ঞাৰ সকলো দিন; সকলো মৃত আত্মাৰ ওচৰলৈ নাযাব পিতৃ আৰু মাতৃৰ ওচৰত, আৰু ভায়েকৰ ওচৰত আৰু ভনীয়েকৰ ওচৰত, অশুচি নহ'ব তেওঁলোকৰ ওচৰত তেওঁলোক মৰিলে, কাৰণ তেওঁৰ ঈশ্বৰৰ প্ৰতিজ্ঞা তেওঁৰ ওপৰত তেওঁৰ মূৰত; তেওঁৰ প্ৰতিজ্ঞাৰ সকলো দিন পবিত্ৰ হ'ব প্ৰভুৰ বাবে। যদি কিন্তু কোনো এজন তাৰ ওপৰত হঠাতে মৰে, তেন্তে তৎক্ষণাৎ তাৰ প্ৰতিজ্ঞাৰ মূৰ অশুচি হ'ব, আৰু যি দিনত তেওঁক শুচি কৰা হয়, সেই সপ্তম দিনত তেওঁ নিজৰ মূৰ খুৰাব। আৰু অষ্টম দিনত তেওঁ দুটা কপৌ বা কপৌৰ দুটা পোৱালি পুৰোহিতৰ ওচৰলৈ সাক্ষ্যৰ তম্বুৰ দুৱাৰত আনিব। আৰু পুৰোহিতে এটা পাপৰ বিষয়ে কৰিব, আৰু এটা সম্পূৰ্ণ হোম-বলিৰ বাবে; আৰু পুৰোহিতে তেওঁৰ বিষয়ে প্ৰায়শ্চিত্ত কৰিব যিবোৰৰ বিষয়ে তেওঁ আত্মাৰ বিষয়ে পাপ কৰিছিল; আৰু তেওঁ সেই দিনা তেওঁৰ মূৰ পবিত্ৰ কৰিব, যি দিনা তেওঁ প্ৰভুৰ উদ্দেশ্যে পবিত্ৰ কৰা হৈছিল, সংকল্পৰ দিনবোৰ; আৰু তেওঁ এবছৰীয়া মেৰ পোৱালি এটা অপৰাধৰ বাবে আনিব; আৰু আগৰ দিনবোৰ অগণ্য হ'ব, কাৰণ তেওঁৰ সংকল্পৰ মূৰ অশুচি কৰা হৈছিল। আৰু এইটো প্ৰাৰ্থনা কৰা জনৰ নিয়ম, যি দিনত তেওঁ তেওঁৰ প্ৰাৰ্থনাৰ দিনসমূহ পূৰ্ণ কৰে, তেওঁ নিজে সাক্ষ্যৰ তম্বুৰ দুৱাৰসমূহৰ ওচৰত আনিব।

আৰু তেওঁ তেওঁৰ উপহাৰ প্ৰভুৰ ওচৰলৈ আনিব এটা এবছৰীয়া নিৰ্দোষ মেৰ-পোৱালি সম্পূৰ্ণ হোম-বলিৰ বাবে, আৰু এটা এবছৰীয়া নিৰ্দোষ মাইকী মেৰ-পোৱালি পাপৰ বাবে, আৰু এটা নিৰ্দোষ মতা মেৰ পৰিত্ৰাণৰ বাবে, আৰু খমিৰবিহীন পিঠাগুড়িৰ পিঠাৰ এটা পাচি তেলত মিহলোৱা, আৰু খমিৰবিহীন পাতল পিঠা তেলত সনা, আৰু সিহঁতৰ নৈবেদ্য, আৰু সিহঁতৰ পেয় নৈবেদ্য। আৰু পুৰোহিতে প্ৰভুৰ সন্মুখত আনিব, আৰু তেওঁৰ পাপৰ বিষয়ে কৰিব, আৰু তেওঁৰ হোম-বলি উৎসৰ্গ কৰিব। আৰু সেই মেৰ-ছাগটো প্ৰভুৰ উদ্দেশ্যে পৰিত্ৰাণৰ বলিদান কৰিব খমিৰহীন পিঠাৰ টোপোলাৰ ওপৰত, আৰু পুৰোহিতে তাৰ বলিদান আৰু তাৰ পেয় নৈবেদ্য উৎসৰ্গ কৰিব। আৰু যি জনে মানত কৰিছে তেওঁ সাক্ষ্যৰ তম্বুৰ দুৱাৰৰ ওচৰত তেওঁৰ মানতৰ মূৰ খুৰাব, আৰু পৰিত্ৰাণৰ বলিদানৰ তলত থকা জুইৰ ওপৰত চুলিবোৰ ৰাখিব। আৰু পুৰোহিতে মেৰটোৰ পৰা সিজোৱা বাহু ল'ব, আৰু টোপোলাৰ পৰা এটা খমিৰবিহীন পিঠা, আৰু এটা খমিৰবিহীন পাতল পিঠা, আৰু সেই মানত কৰা মানুহজনে তেওঁৰ মানত খুৰাই শেষ কৰাৰ পিছত তেওঁৰ হাতৰ ওপৰত ৰাখিব, আৰু পুৰোহিতে সেইবোৰ প্ৰভুৰ সন্মুখত উপহাৰ হিচাপে আনিব; ই পুৰোহিতৰ বাবে পবিত্ৰ হ'ব উপহাৰৰ বুকুৰ ওপৰত, আৰু উপহাৰৰ বাহুৰ ওপৰত; আৰু ইয়াৰ পিছত মানত কৰা মানুহজনে দ্ৰাক্ষাৰস পান কৰিব। এইটো সেই প্ৰাৰ্থনা কৰা জনৰ নিয়ম, যি জনে প্ৰভুৰ ওচৰত তেওঁৰ উপহাৰ প্ৰতিজ্ঞা কৰিব প্ৰাৰ্থনাৰ বিষয়ে, তেওঁৰ হাতে যি পাব সেইবোৰৰ বাহিৰে, তেওঁৰ প্ৰতিজ্ঞাৰ সামৰ্থ্য অনুসৰি, যি তেওঁ শুদ্ধতাৰ নিয়ম অনুসৰি প্ৰতিজ্ঞা কৰিব। আৰু প্ৰভুৱে মোচিক কথা ক'লে, কৈ, হাৰোণক আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলক কোৱা, কৈ, এইদৰে তোমালোকে ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক আশীৰ্বাদ কৰিবা, তেওঁলোকক কৈ, প্ৰভুৱে তোমাক আশীৰ্বাদ কৰক, আৰু ৰক্ষা কৰক তোমাক। প্ৰভুৱে তোমাৰ ওপৰত তেওঁৰ মুখ জিলিকাই তুলক, আৰু তোমাক দয়া কৰক। প্ৰভুৱে তেওঁৰ মুখমণ্ডল তোমাৰ ওপৰত উত্তোলন কৰক, আৰু তোমাক শান্তি দান কৰক। আৰু তেওঁলোকে ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ ওপৰত মোৰ নাম স্থাপন কৰিব, আৰু মই প্ৰভুৱে তেওঁলোকক আশীৰ্বাদ কৰিম।

7

আৰু এনে ঘটিল যে যি দিনা মোচিয়ে তম্বু স্থাপন কৰাৰ কাম সম্পূৰ্ণ কৰিলে, তেওঁ তাক অভিষেক কৰিলে আৰু পবিত্ৰ কৰিলে, আৰু তাৰ সকলো পাত্ৰ, আৰু বেদী আৰু তাৰ সকলো পাত্ৰ অভিষেক কৰিলে আৰু পবিত্ৰ কৰিলে। আৰু ইস্ৰায়েলৰ শাসকসকলে আনিলে, তেওঁলোকৰ পিতৃসকলৰ ঘৰৰ বাৰজন শাসক, এইসকল গোষ্ঠীসমূহৰ শাসক, এইসকল পৰিদৰ্শনৰ ওপৰত থিয় হৈ থকাসকল। আৰু তেওঁলোকে প্ৰভুৰ সন্মুখত তেওঁলোকৰ উপহাৰ আনিলে, ছয়খন ঢাকি থকা গাড়ী আৰু বাৰটা ষাঁড়, দুইজন অধ্যক্ষৰ পৰা এখন গাড়ী, আৰু প্ৰতিজনৰ পৰা এটা দামুৰি, আৰু তম্বুৰ সন্মুখত আনিলে। আৰু প্ৰভুৱে মোচিক ক'লে, তেওঁলোকৰ পৰা লোৱা, আৰু সেইবোৰ সাক্ষ্যৰ তম্বুৰ সেৱাৰ কামবোৰৰ বাবে হ'ব, আৰু তুমি সেইবোৰ লেবীয়াসকলক দিবা, প্ৰতিজনক তেওঁৰ সেৱা অনুসৰি। আৰু মোচিয়ে গাড়ীবোৰ আৰু ষাঁড়বোৰ লৈ সেইবোৰ লেবীয়াসকলক দিলে। আৰু দুখন গাড়ী আৰু চাৰিটা ষাঁড়-গৰু গেৰ্চোনৰ পুত্ৰসকলক তেওঁলোকৰ সেৱাকাৰ্য অনুসাৰে দিলে। আৰু চাৰিখন গাড়ী আৰু আটটা ষাঁড়-গৰু মেৰাৰীৰ পুত্ৰসকলক তেওঁলোকৰ পৰিচৰ্যা অনুসাৰে দিলে, পুৰোহিত আৰোণৰ পুত্ৰ ইথামৰৰ দ্বাৰা। আৰু কহাতৰ পুত্ৰসকলক দিয়া নাই, কাৰণ তেওঁলোকৰ পবিত্ৰ সেৱাৰ বস্তুবোৰ আছে, তেওঁলোকে কান্ধত তুলি লৈ যাব। আৰু শাসকসকলে বেদীৰ উৎসৰ্গৰ বাবে উপহাৰ আনিলে, সেই দিনা যিদিনা ইয়াক অভিষেক কৰা হৈছিল, আৰু শাসকসকলে তেওঁলোকৰ উপহাৰসমূহ বেদীৰ সন্মুখত আনিলে। আৰু প্ৰভুৱে মোচিক ক'লে, এজন শাসকে প্ৰতিদিনে, এজন শাসকে প্ৰতিদিনে বেদীৰ উৎসৰ্গীকৰণৰ বাবে তেওঁলোকৰ উপহাৰ আনিব। আৰু প্ৰথম দিনা নিজৰ উপহাৰ আগবঢ়োৱা জন আছিল নহচোন, অমীনাদবৰ পুত্ৰ, যিহূদা ফৈদৰ শাসনকৰ্তা। আৰু তেওঁ নিজৰ উপহাৰ আনিলে, এটা ৰূপৰ বাটি, যাৰ ওজন এশ ত্ৰিশ, এটা ৰূপৰ বাটি, পবিত্ৰ চেকেল অনুসৰি সত্তৰ চেকেল, দুয়োটা তেলত মিশ্ৰিত মিহি আটাৰে পূৰ্ণ, বলিদানৰ

বাবে। এটা সোণৰ ধূপদানী দহ (শেকেল), ধূপেৰে পূর্ণ। গৰুৰ পৰা এটা দামুৰি, এটা মতা ভেড়া, এবছৰীয়া এটা মেৰ পোৱালি সম্পূর্ণ দহন বলিৰ বাবে, আৰু ছাগলীৰ পৰা এটা মতা ছাগলী পাপৰ বিষয়ে। আৰু মুক্তিৰ বলিদানৰ বাবে দুটা গাই, পাঁচটা মতা মেৰ, পাঁচটা মতা ছাগলী, পাঁচটা এবছৰীয়া মাইকী মেৰ পোৱালি, এইটো আমীনাদবৰ পুত্ৰ নহচোনৰ উপহাৰ। দ্বিতীয় দিনা নথানেল, চোগাৰৰ পুত্ৰ, ইচাখৰ ফৈদৰ শাসকে আনিলে। আৰু তেওঁ নিজৰ উপহাৰ আনিলে, এটা ৰূপৰ বাটি, যাৰ ওজন এশ ত্ৰিশ, এটা ৰূপৰ বাটি, সত্তৰ চেকেল পবিত্ৰ চেকেল অনুসৰি, দুয়োটা তেলত মিশ্ৰিত মিহি আটাৰে পূর্ণ বলিদানৰ বাবে। এটা সোণৰ ধূপদানী দহ (শেকেল), ধূপেৰে পূর্ণ। গৰুৰ পৰা এটা দামুৰি, এটা মতা ভেড়া, এবছৰীয়া এটা মেৰ পোৱালি সম্পূর্ণ হোম বলিৰ বাবে, আৰু ছাগলীৰ পৰা এটা মতা ছাগলী পাপৰ বিষয়ে। আৰু পৰিত্ৰাণৰ বলিদানৰ বাবে দুটা গাই, পাঁচটা মতা মেৰ, পাঁচটা মতা ছাগলী, পাঁচটা এবছৰীয়া মাইকী মেৰ পোৱালি, এয়া চোগাৰৰ পুত্ৰ নথনেলৰ উপহাৰ। তৃতীয় দিনা জেবুলুনৰ পুত্ৰসকলৰ শাসক আছিল হেলোনৰ পুত্ৰ ইলীয়াব। তেওঁৰ উপহাৰ, এটা ৰূপৰ বাটি, তাৰ ওজন এশ ত্ৰিশ; এটা ৰূপৰ বাটি, সত্তৰ চেকেল পবিত্ৰ চেকেল অনুসৰি; দুয়োটা তেলত মিহলোৱা মিহি আটাৰে পূর্ণ বলিদানৰ বাবে; এটা ধূপদানী দশ সোণৰ, ধূপেৰে পূর্ণ। গৰুৰ পৰা এটা দামুৰি, এটা মতা ভেড়া, এবছৰীয়া এটা মেৰ পোৱালি সম্পূর্ণ দহন বলিৰ বাবে, আৰু ছাগলীৰ পৰা এটা মতা ছাগলী পাপৰ বিষয়ে। আৰু পৰিত্ৰাণৰ বলিদানৰ বাবে দুটা গাইগৰু, পাঁচটা মতা ভেড়া, পাঁচটা মতা ছাগলী, পাঁচটা এবছৰীয়া মাইকী মেৰ-পোৱালী, এয়া হেলোনৰ পুত্ৰ ইলীয়াবৰ উপহাৰ। চতুর্থ দিনা ৰূবেণৰ পুত্ৰসকলৰ শাসক আছিল চদিয়ূৰৰ পুত্ৰ ইলিচূৰ। তাৰ উপহাৰ, এটা ৰূপৰ বাটি, তাৰ ওজন এশ ত্ৰিশ; এটা ৰূপৰ বাটি, সত্তৰ চেকেল পবিত্ৰ চেকেল অনুসাৰে; দুয়োটা তেলত মিহলোৱা মিহি আটাৰে পূর্ণ বলিদানৰ বাবে; এটা ধূপদানী দশ সোণৰ, ধূপেৰে পূর্ণ। গৰুৰ পৰা এটা দামুৰি, এটা মতা ভেড়া, এবছৰীয়া এটা মেৰ পোৱালি সম্পূর্ণ দহন বলিৰ বাবে, আৰু ছাগলীৰ পৰা এটা মতা ছাগলী পাপৰ বিষয়ে। আৰু পৰিত্ৰাণৰ বলিদানৰ বাবে দুটা গাই, পাঁচটা মতা মেৰ, পাঁচটা মতা ছাগলী, পাঁচটা এবছৰীয়া মাইকী মেৰ পোৱালি; এয়া চদিয়ূৰৰ পুত্ৰ ইলীচূৰৰ

উপহাৰ। পঞ্চম দিনা চিমিয়োনৰ পুত্ৰসকলৰ শাসক আছিল চুৰীচদ্দয়ৰ পুত্ৰ চেলামিয়েল। তেওঁৰ উপহাৰ আছিল এটা ৰূপৰ বাটি, যাৰ ওজন এশ ত্ৰিশ, এটা ৰূপৰ বাটি সত্তৰ চেকেল পবিত্ৰ চেকেল অনুসৰি, দুয়োটা তেলত মিশ্ৰিত মিহি আটাৰে পূৰ্ণ বলিদানৰ বাবে। এটা সোণৰ ধূপাধাৰ, দশ শেকেলৰ, ধূপেৰে পূৰ্ণ। গৰুৰ পৰা এটা দামুৰি, এটা মতা ভেড়া, এবছৰীয়া এটা মেৰ পোৱালি সম্পূৰ্ণ দহন বলিৰ বাবে, আৰু ছাগলীৰ পৰা এটা মতা ছাগলী পাপৰ বিষয়ে। আৰু পৰিত্ৰাণৰ বলিৰ বাবে দুটা গাই, পাঁচটা মতা মেৰ, পাঁচটা মতা ছাগলী, পাঁচটা এবছৰীয়া মাইকী মেৰ পোৱালি, এয়া চুৰীচদ্দয়ৰ পুত্ৰ চলমীয়েলৰ উপহাৰ। ষষ্ঠ দিনত গাদৰ সন্তানসকলৰ শাসক ৰাগুৱেলৰ পুত্ৰ ইলিয়াচফ। তেওঁৰ উপহাৰ আছিল এটা ৰূপৰ বাটি, যাৰ ওজন এশ ত্ৰিশ, এটা ৰূপৰ বাটি সত্তৰ চেকেল পবিত্ৰ চেকেল অনুসৰি, দুয়োটা বলিদানৰ বাবে তেলত মিশ্ৰিত মিহি আটাৰে পূৰ্ণ। এটা সোণৰ ধূপদানী দহ (শেকেল), ধূপেৰে পূৰ্ণ। গৰুৰ পৰা এটা দামুৰি, এটা মতা ভেড়া, এবছৰীয়া এটা মেৰ পোৱালি সম্পূৰ্ণ দহন বলিৰ বাবে, আৰু ছাগলীৰ পৰা এটা মতা ছাগলী পাপৰ বিষয়ে। আৰু মুক্তিৰ বলিদানৰ বাবে দুটা গাই, পাঁচটা মতা মেৰ, পাঁচটা মতা ছাগলী, পাঁচটা এবছৰীয়া মাইকী মেৰ পোৱালি —এয়া আছিল ৰাগুৱেলৰ পুত্ৰ ইলীচাফৰ উপহাৰ। সপ্তম দিনত ইফ্ৰয়িমৰ সন্তানসকলৰ অধিপতি আছিল অম্মীহূদৰ পুত্ৰ ইলীচামা। তেওঁৰ উপহাৰ আছিল এটা ৰূপৰ বাটি, যাৰ ওজন এশ ত্ৰিশ, এটা ৰূপৰ বাটি সত্তৰ চেকেল পবিত্ৰ চেকেল অনুসৰি, দুয়োটা তেলত মিশ্ৰিত মিহি আটাৰে পূৰ্ণ বলিদানৰ বাবে। এটা সোণৰ ধূপদানী দহ (শেকেল), ধূপেৰে পূৰ্ণ। গৰুৰ পৰা এটা দামুৰি, এটা মতা ভেড়া, এবছৰীয়া এটা মেৰ পোৱালি সম্পূৰ্ণ দহন বলিৰ বাবে, আৰু ছাগলীৰ পৰা এটা মতা ছাগলী পাপৰ বিষয়ে। আৰু মুক্তিৰ বলিদানৰ বাবে দুটা গাই গৰু, পাঁচটা মতা মেৰ, পাঁচটা মতা ছাগলী, পাঁচটা এবছৰীয়া মাইকী মেৰ পোৱালি, এয়া আছিল অম্মীহূদৰ পুত্ৰ ইলীচামাৰ উপহাৰ। অষ্টম দিনা মনচ্ছিৰ পুত্ৰসকলৰ শাসক আছিল ফাদাচ্ছুৰৰ পুত্ৰ গমলিয়েল। তেওঁৰ উপহাৰ আছিল এটা ৰূপৰ বাটি, যাৰ ওজন এশ ত্ৰিশ, এটা ৰূপৰ বাটি সত্তৰ চেকেল পবিত্ৰ চেকেল অনুসৰি, দুয়োটা তেলত মিশ্ৰিত মিহি আটাৰে পূৰ্ণ বলিদানৰ বাবে। এটা সোণৰ ধূপদানী দহ (শেকেল), ধূপেৰে

পূর্ণ। গৰুৰ পৰা এটা দামুৰি, এটা মতা ভেড়া, এবছৰীয়া এটা মেৰ পোৱালি হোম বলিৰ বাবে, আৰু পাপৰ বিষয়ে ছাগলীৰ পৰা এটা মতা ছাগলী পোৱালি; আৰু মঙ্গল বলিৰ বাবে দুটা গাই, পাঁচটা মতা ভেড়া, পাঁচটা মতা ছাগলী, পাঁচটা এবছৰীয়া মাইকী মেৰ পোৱালি; এইটো পদাহচূৰৰ পুত্ৰ গমলীয়েলৰ উপহাৰ। নৱম দিনা বিন্যামীনৰ পুত্ৰসকলৰ শাসক আছিল গিদিয়োনীৰ পুত্ৰ অবীদান। তেওঁৰ উপহাৰ, এটা ৰূপৰ বাটি, তাৰ ওজন এশ ত্ৰিশ; এটা ৰূপৰ বাটি, সত্তৰ চেকেল পবিত্ৰ চেকেল অনুসৰি; দুয়োটা তেলত মিহলোৱা মিহি আটাৰে পূৰ্ণ বলিদানৰ বাবে; এটা ধূপদানী দশ সোণৰ, ধূপেৰে পূৰ্ণ। গৰুৰ পৰা এটা দামুৰি, এটা মতা ভেড়া, এবছৰীয়া এটা মেৰ পোৱালি সম্পূৰ্ণ দহন বলিৰ বাবে, আৰু ছাগলীৰ পৰা এটা মতা ছাগলী পাপৰ বিষয়ে। আৰু মুক্তিৰ বলিদানৰ বাবে দুটা গাই, পাঁচটা মতা মেৰ, পাঁচটা মতা ছাগলী, পাঁচটা এবছৰীয়া মাইকী মেৰ পোৱালি; এয়া গিদিয়োনীৰ পুত্ৰ অবীদানৰ উপহাৰ। দশম দিনত দানৰ পুত্ৰসকলৰ শাসক, অম্মীশদ্দয়ৰ পুত্ৰ অহীয়েজৰ। তেওঁৰ উপহাৰ আছিল এটা ৰূপৰ বাটি, যাৰ ওজন এশ ত্ৰিশ, এটা ৰূপৰ বাটি সত্তৰ চেকেল পবিত্ৰ চেকেল অনুসৰি, দুয়োটা তেলত মিশ্ৰিত মিহি আটাৰে পূৰ্ণ বলিদানৰ বাবে। এটা সোণৰ ধূপদানী দহ (শেকেল), ধূপেৰে পূৰ্ণ। গৰুৰ পৰা এটা দামুৰি, এটা মতা ভেড়া, এবছৰীয়া এটা মেৰ পোৱালি সম্পূৰ্ণ দহন বলিৰ বাবে, আৰু ছাগলীৰ পৰা এটা মতা ছাগলী পাপৰ বিষয়ে। আৰু পৰিত্ৰাণৰ বলিৰ বাবে দুটা গাই, পাঁচটা মতা মেৰ, পাঁচটা মতা ছাগলী, পাঁচটা এবছৰীয়া মাইকী মেৰ পোৱালি—এয়া আছিল অম্মীচদ্দয়ৰ পুত্ৰ অহীয়েজৰৰ উপহাৰ। একাদশ দিনত আশেৰৰ পুত্ৰসকলৰ শাসক, ইখ্ৰানৰ পুত্ৰ ফাগেহেল। তেওঁৰ উপহাৰ আছিল এটা ৰূপৰ বাটি, যাৰ ওজন এশ ত্ৰিশ, এটা ৰূপৰ বাটি সত্তৰ চেকেল পবিত্ৰ চেকেল অনুসৰি, দুয়োটা বলিদানৰ বাবে তেলত মিশ্ৰিত মিহি আটাৰে পূৰ্ণ। এটা সোণৰ ধূপদানী দশ শিকলৰ, ধূপেৰে পূৰ্ণ। গৰুৰ পৰা এটা দামুৰি, এটা মতা ভেড়া, এবছৰীয়া এটা মেৰ পোৱালি সম্পূৰ্ণ হোম বলিৰ বাবে, আৰু ছাগলীৰ পৰা এটা মতা ছাগলী পাপৰ বিষয়ে। আৰু পৰিত্ৰাণৰ বলিদানৰ বাবে দুটা গাই, পাঁচটা মতা মেৰ, পাঁচটা মতা ছাগলী, পাঁচটা এবছৰীয়া মাইকী মেৰ পোৱালি, এয়া আছিল ইখ্ৰাণৰ পুত্ৰ ফাগেহেলৰ উপহাৰ। দ্বাদশ দিনা নেফথালীৰ

পুত্রসকলৰ শাসক আছিল ঐনানৰ পুত্র আখিৰে। তেওঁৰ উপহাৰ আছিল এটা ৰূপৰ বাটি, যাৰ ওজন এশ ত্রিশ, এটা ৰূপৰ বাটি সত্তৰ চেকেল পবিত্র চেকেল অনুসৰি, দুয়োটা বলিদানৰ বাবে তেলত মিশ্রিত মিহি আটাৰে পূর্ণ। এটা সোণৰ ধূপদানী দশ শিকলৰ, ধূপেৰে পূর্ণ। গৰুৰ পৰা এটা দামুৰি, এটা মতা ভেড়া, এবছৰীয়া এটা মেৰ পোৱালি সম্পূর্ণ হোম বলিৰ কাৰণে, আৰু ছাগলীৰ পৰা এটা মতা ছাগলী পাপৰ বিষয়ে। আৰু পৰিত্রাণৰ বলিদানৰ বাবে দুটা গাই, পাঁচটা মতা মেৰ, পাঁচটা মতা ছাগলী, পাঁচটা এবছৰীয়া মাইকী মেৰ পোৱালি—এয়া আছিল ঐনানৰ পুত্র অখীৰাৰ উপহাৰ। এইটো বেদীৰ উৎসর্গীকৰণ যি দিনা তেওঁ সেইটো অভিষেক কৰিলে, ইস্রায়েলৰ পুত্রসকলৰ শাসকসকলৰ পৰা: ৰূপৰ থাল বাৰটা, ৰূপৰ বাটি বাৰটা, সোণৰ ধূপাধাৰ বাৰটা। ত্রিশ আৰু এশ শেকেলৰ এটা বাটি, আৰু সত্তৰ শেকেলৰ এটা পাত্র, সকলো ৰূপৰ পাত্রবোৰৰ ওজন দুই হাজাৰ আৰু চাৰিশ শেকেল, পবিত্র শেকেল অনুসৰি। সোণালী ধূপদানী বাৰটা ধূপেৰে পূর্ণ আছিল, ধূপদানীবোৰৰ সকলো সোণ বিশ আৰু এশ সোণালী আছিল। হোম বলিৰ বাবে সকলো গৰু আছিল: বাৰটা বাছুৰ, বাৰটা মেৰ-ছাগ, বাৰটা এবছৰীয়া মেৰ পোৱালি, আৰু সেইবোৰৰ নৈবেদ্য, আৰু সেইবোৰৰ পেয় নৈবেদ্য, আৰু পাপৰ বাবে ছাগলীৰ পৰা বাৰটা মতা ছাগ। সকলো গৰু মুক্তিৰ বলিদানৰ বাবে: চৌবিশটা গাই, ষাঠিটা মতা মেৰ, ষাঠিটা এবছৰীয়া মতা ছাগলী, ষাঠিটা এবছৰীয়া নির্দোষ মেৰ পোৱালি। এয়া যজ্ঞবেদীৰ উৎসর্গীকৰণ আছিল, তেওঁৰ হাত পূর্ণ কৰাৰ পিছত আৰু তেওঁক অভিষেক কৰাৰ পিছত। মোচিয়ে সাক্ষ্যৰ তম্বুত প্রৱেশ কৰি তেওঁৰ লগত কথা ক'বলৈ যোৱাত, তেওঁ প্রভুৰ মাত শুনিলে যি তেওঁৰ ওচৰত কথা কৈছিল দয়া আসনৰ ওপৰৰ পৰা, যি সাক্ষ্যৰ চন্দুকৰ ওপৰত আছে, দুটা কৰুবৰ মাজত, আৰু তেওঁ তেওঁৰ ওচৰত কথা কৈছিল।

8

আৰু প্ৰভুৱে মোচিৰ লগত কথা ক'লে, কৈ, হাৰোণক কোৱা, আৰু তুমি তাক ক'বা, যেতিয়া তুমি প্ৰদীপবোৰ স্থাপন কৰিবা, দীপাধাৰৰ সন্মুখৰ ফালে সাতটা প্ৰদীপে পোহৰ দিব। আৰু হাৰোণে এইদৰে কৰিলে; দীপাধাৰৰ সন্মুখৰ এটা ফালৰ পৰা তেওঁ তাৰ প্ৰদীপবোৰ জ্বলালে, যেনেকৈ প্ৰভুৱে মোচিক আদেশ দিছিল; আৰু দীপাধাৰৰ নিৰ্মাণ এনেধৰণৰ আছিল: টান, সোণৰ, তাৰ ডাল, আৰু তাৰ লিলি ফুল, সম্পূৰ্ণ টান; যি আৰ্হি প্ৰভুৱে মোচিক দেখু�ৱাইছিল, সেই অনুসৰি তেওঁ দীপাধাৰটো বনালে। আৰু প্ৰভুৱে মোচিক কথা কৈছিল কৈ, ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলৰ মাজৰ পৰা লেবীয়াসকলক লোৱা, আৰু তুমি তেওঁলোকক শুচি কৰিবা। আৰু এইদৰে তুমি তেওঁলোকৰ শুদ্ধিকৰণ কৰিবা, তেওঁলোকক শুদ্ধিকৰণৰ পানী ছটিয়াবা, আৰু তেওঁলোকৰ সমগ্ৰ শৰীৰত ক্ষুৰ চলাবা, আৰু তেওঁলোকে নিজৰ বস্ত্ৰবোৰ ধুব, আৰু তেওঁলোক শুচি হ'ব। আৰু তেওঁলোকে গৰুৰ পৰা এটা দামুৰি ল'ব, আৰু ইয়াৰ বলিদান তেলত মিশ্ৰিত মিহি আটা, আৰু গৰুৰ পৰা এটা এবছৰীয়া দামুৰি তুমি পাপৰ বিষয়ে ল'বা। আৰু তুমি লেবীয়াসকলক সাক্ষ্যৰ তম্বুৰ আগত আনিবা; আৰু তুমি ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ সকলো সমাজ গোটাবা; আৰু তুমি লেবীয়াসকলক প্ৰভুৰ আগত আনিবা, আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে তেওঁলোকৰ হাত লেবীয়াসকলৰ ওপৰত ৰাখিব; আৰু হাৰোণে লেবীয়াসকলক ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ মাজৰ পৰা প্ৰভুৰ আগত উপহাৰ হিচাপে পৃথক কৰিব; আৰু তেওঁলোক প্ৰভুৰ কাৰ্যবোৰ কৰিবলৈ হ'ব। আৰু লেবীয়াসকলে দামুৰিবোৰৰ মূৰত হাত ৰাখিব, আৰু তুমি এটা পাপ বলিৰ বাবে আৰু এটা হোমবলিৰ বাবে প্ৰভুৰ উদ্দেশ্যে উৎসৰ্গ কৰিবা, তেওঁলোকৰ বাবে প্ৰায়শ্চিত্ত কৰিবলৈ। আৰু তুমি লেবীয়াসকলক প্ৰভুৰ আগত স্থাপন কৰিবা, আৰু হাৰোণৰ আগত, আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলৰ আগত, আৰু তুমি তেওঁলোকক প্ৰভুৰ আগত উপহাৰ হিচাপে প্ৰদান কৰিবা। আৰু তুমি লেবীয়াসকলক ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ মাজৰ পৰা পৃথক কৰিবা; আৰু তেওঁলোক মোৰ হ'ব। আৰু এইবোৰৰ পাছত লেবীয়াসকলে সাক্ষ্যৰ তম্বুৰ কামবোৰ কৰিবলৈ সোমাব, আৰু তুমি তেওঁলোকক শুচি কৰিবা, আৰু তুমি তেওঁলোকক প্ৰভুৰ সন্মুখত উপস্থাপন কৰিবা। কাৰণ উপহাৰ হিচাপে দিয়া এইসকল মোৰ বাবে আছে

ইস্রায়েলৰ পুত্রসকলৰ মাজৰ পৰা, সকলো গৰ্ভ খোলা প্ৰথমজাত সকলোৰে পৰিবৰ্তে ইস্রায়েলৰ পুত্রসকলৰ মাজৰ পৰা মই তেওঁলোকক মোৰ বাবে লৈছো। কাৰণ ইজৰায়েলৰ সন্তানসকলৰ মাজত মানুহৰ পৰা পশুলৈকে প্ৰতিটো প্ৰথমজাত মোৰ; যি দিনা মই মিচৰ দেশত প্ৰতিটো প্ৰথমজাতক আঘাত কৰিছিলোঁ, মই তেওঁলোকক মোৰ বাবে পবিত্ৰ কৰিছিলোঁ, আৰু মই ইজৰায়েলৰ সন্তানসকলৰ মাজত সকলো প্ৰথমজাতৰ সলনি লেবীয়াসকলক লৈছিলোঁ। আৰু মই লেবীয়াসকলক উপহাৰ হিচাপে হাৰোণ আৰু তেওঁৰ পুত্রসকলক ইস্রায়েলৰ সন্তানসকলৰ মাজৰ পৰা দিলোঁ, যাতে তেওঁলোকে সাক্ষ্যৰ তম্বুত ইস্রায়েলৰ সন্তানসকলৰ কাম কৰিব পাৰে, আৰু ইস্রায়েলৰ সন্তানসকলৰ বাবে প্ৰায়শ্চিত্ত কৰিব পাৰে, আৰু ইস্রায়েলৰ সন্তানসকলৰ মাজত পবিত্ৰ বস্তুবোৰৰ ওচৰ চাপি যোৱা কোনো নহ'ব। আৰু মোচি, হাৰোণ আৰু ইস্রায়েলৰ পুত্রসকলৰ সকলো সমাজে লেবীয়াসকলক যেনেকৈ প্ৰভুৱে মোচিক লেবীয়াসকলৰ বিষয়ে আদেশ দিছিল, তেনেকৈয়ে কৰিলে; ইস্রায়েলৰ পুত্রসকলে তেওঁলোকক এইদৰে কৰিলে। আৰু লেবীয়াসকলে নিজকে শুদ্ধ কৰিলে, আৰু তেওঁলোকে নিজৰ বস্ত্রসমূহ ধুলে, আৰু হাৰোণে তেওঁলোকক প্ৰভুৰ সন্মুখত উপহাৰ হিচাপে উৎসৰ্গ কৰিলে, আৰু হাৰোণে তেওঁলোকক পবিত্ৰ কৰিবলৈ তেওঁলোকৰ বিষয়ে প্ৰায়শ্চিত্ত কৰিলে। আৰু এইবোৰৰ পাছত লেবীয়াসকলে সাক্ষ্যৰ তম্বুত হাৰোণৰ সন্মুখত আৰু তেওঁৰ পুত্রসকলৰ সন্মুখত তেওঁলোকৰ সেৱা কৰিবলৈ প্ৰৱেশ কৰিলে, যেনেকৈ প্ৰভুৱে মোচিক লেবীয়াসকলৰ বিষয়ে আদেশ দিছিল, সেইদৰে তেওঁলোকে তেওঁলোকলৈ কৰিলে। আৰু প্ৰভুৱে মোচিৰ ওচৰলৈ কথা ক'লে, কৈছিল, এইটো লেবীয়াসকলৰ বিষয়ে আছে: পঁচিশ বছৰীয়াৰ পৰা আৰু ওপৰলৈ, তেওঁলোকে সাক্ষ্যৰ তম্বুত কাম কৰিবলৈ প্ৰৱেশ কৰিব; আৰু পঞ্চাশ বছৰীয়াৰ পৰা তেওঁ সেৱাৰ পৰা আঁতৰি যাব, আৰু তেওঁ আৰু কাম নকৰিব। আৰু সেৱা কৰিব তেওঁৰ ভাই ভিতৰত তম্বু সাক্ষ্যৰ ৰক্ষা কৰিবলৈ প্ৰহৰীসকল, কিন্তু কাম নহয় কাম কৰে, এ

9

আৰু প্ৰভুৱে মোচিৰ লগত কথা ক'লে চীনয় মৰুভূমিত দ্বিতীয় বছৰত, তেওঁলোক মিচৰ দেশৰ পৰা ওলাই যোৱাৰ পিছত, প্ৰথম মাহত, কৈ, ক'লে, আৰু ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলে নিস্তাৰ পৰ্ব পালন কৰক তাৰ নিৰ্ধাৰিত সময় অনুসাৰে, প্ৰথম মাহৰ চতুৰ্দশ দিনত সন্ধিয়া, তুমি ইয়াক নিৰ্ধাৰিত সময়ত পালন কৰিবা; তাৰ বিধান অনুসাৰে, আৰু তাৰ নিয়ম অনুসাৰে তুমি ইয়াক পালন কৰিবা। আৰু মোচিয়ে ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলক চীনয় মৰুভূমিত মাহৰ চতুৰ্দশ দিনত আৰম্ভ হোৱা নিস্তাৰ-পৰ্ব্ব পালন কৰিবলৈ ক'লে। যিহোৱাই মোচিক যেনেকৈ আদেশ দিছিল, তেনেকৈয়ে ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলে কৰিলে। আৰু সেই মানুহবোৰ আহিল যিসকল এজন মানুহৰ আত্মাৰ ওপৰত অশুচি আছিল, আৰু তেওঁলোকে সেই দিনটোত নিস্তাৰ-পৰ্ব্ব পালন কৰিবলৈ সক্ষম নাছিল; আৰু তেওঁলোকে সেই দিনটোত মোচি আৰু হাৰোণৰ সন্মুখত আহিল; আৰু সেই মানুহবোৰে তেওঁক ক'লে, আমি এজন মানুহৰ আত্মাৰ ওপৰত অশুচি; তেন্তে আমি ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলৰ মাজত তাৰ সময় অনুসাৰে প্ৰভুলৈ উপহাৰটো আগবঢ়াবলৈ বঞ্চিত হ'ম নেকি? আৰু মোচিয়ে তেওঁলোকক ক'লে, তাতে থিয় হোৱা, আৰু মই শুনিম প্ৰভুৱে তোমালোকৰ বিষয়ে কি আদেশ দিব। আৰু প্ৰভুৱে মোচিৰ ওচৰলৈ কথা ক'লে, কৈ, ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক কোৱা, কৈ, যিকোনো মানুহ, যি যদি এজন মানুহৰ আত্মাৰ ওপৰত অশুচি হয়, বা তোমালোকৰ বাবে দূৰ বাটত থাকে, বা তোমালোকৰ প্ৰজন্মসমূহত থাকে, আৰু প্ৰভুৰ বাবে নিস্তাৰপৰ্ব্ব কৰিব দ্বিতীয় মাহৰ চতুৰ্দশ দিনত; সন্ধিয়াৰ ফালে তেওঁলোকে ইয়াক কৰিব, খমিৰবিহীন আৰু তিতা শাকৰ সৈতে তেওঁলোকে ইয়াক খাব। তেওঁলোকে পুৱালৈকে তাৰ পৰা একো এৰি নাযাব, আৰু তাৰ হাড় ভাঙিব নোৱাৰিব, নিস্তাৰ পৰ্ব্বৰ নিয়ম অনুসাৰে তেওঁলোকে ইয়াক কৰিব। আৰু যি মানুহ শুদ্ধ হয়, আৰু দূৰ পথত নাথাকে, আৰু নিস্তাৰ-পৰ্ব্ব পালন কৰিবলৈ বিফল হয়, সেই প্ৰাণ তাইৰ লোকসকলৰ পৰা উচ্ছিন্ন কৰা হ'ব, কাৰণ তেওঁ প্ৰভুলৈ উপহাৰ নিৰূপিত সময়ত

আগবঢ়োৱা নাই; সেই মানুহে নিজৰ পাপ বহন কৰিব। যদি তোমালোকৰ ভূমিত কোনো প্ৰবাসী তোমালোকৰ ওচৰলৈ আহে, আৰু প্ৰভুৰ উদ্দেশ্যে নিস্তাৰ-পৰ্ব্ব পালন কৰে, নিস্তাৰ-পৰ্ব্বৰ বিধান অনুসাৰে আৰু তাৰ ব্যৱস্থা অনুসাৰে তেওঁ ইয়াক কৰিব, তেন্তে তোমালোকৰ বাবে আৰু প্ৰবাসীৰ বাবে আৰু ভূমিৰ স্বদেশীৰ বাবে এক বিধান হ'ব। আৰু যি দিনা তম্বু স্থাপিত হ'ল, মেঘে সাক্ষ্যৰ ঘৰ, অৰ্থাৎ তম্বুটো ঢাকিলে, আৰু সন্ধিয়া তম্বুৰ ওপৰত জুইৰ ৰূপৰ দৰে আছিল ৰাতিপুৱালৈকে। এইদৰে নিৰন্তৰভাৱে হৈছিল, মেঘে দিনত ইয়াক ঢাকি ৰাখিছিল আৰু ৰাতি জুইৰ ৰূপে। আৰু যেতিয়া তম্বুৰ পৰা মেঘ ওপৰলৈ গ'ল, তাৰ পাছত ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে প্ৰস্থান কৰিলে, আৰু যি ঠাইত মেঘ থিয় হ'ল, তাতে ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে শিবিৰ পাতিলে। প্ৰভুৰ আদেশৰ দ্বাৰা ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলে শিবিৰ স্থাপন কৰিব, আৰু প্ৰভুৰ আদেশৰ দ্বাৰা প্ৰস্থান কৰিব। যিবোৰ দিনত মেঘে তম্বুৰ ওপৰত ছাঁ দিয়ে, সেই সকলো দিন ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলে শিবিৰ স্থাপন কৰিব। আৰু যেতিয়া মেঘ তম্বুৰ ওপৰত অধিক দিন থাকে, তেতিয়া ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে ঈশ্বৰৰ আদেশ পালন কৰিব আৰু প্ৰস্থান নকৰিব। আৰু এনে হ'ব যে যেতিয়া মেঘে তম্বুৰ ওপৰত কিছু দিন ঢাকি ৰাখে, তেতিয়া প্ৰভুৰ আদেশত তেওঁলোকে ছাউনি পাতিব, আৰু প্ৰভুৰ আদেশত তেওঁলোকে যাত্ৰা কৰিব। আৰু এনে হ'ব যে যেতিয়া মেঘ সন্ধিয়াৰ পৰা ৰাতিপুৱালৈকে থাকে, আৰু ৰাতিপুৱা মেঘ উঠে, তেতিয়া তেওঁলোকে দিনে বা ৰাতিয়ে যাত্ৰা কৰিব। মাহৰ দিনবোৰ যেতিয়া মেঘে ইয়াৰ ওপৰত ছাঁ দি থাকে, তেতিয়া ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে শিবিৰ পাতিব, আৰু তেওঁলোকে প্ৰস্থান নকৰিব। যিহেতু প্ৰভুৰ আদেশৰ দ্বাৰা তেওঁলোকে প্ৰস্থান কৰিছিল, প্ৰভুৰ আজ্ঞা তেওঁলোকে পালন কৰিছিল প্ৰভুৰ আদেশৰ দ্বাৰা মোচিৰ হাতৰ যোগেদি।

10

আৰু প্ৰভুৱে মোচিৰ ওচৰলৈ কথা ক'লে, কৈছিল, তোমাৰ নিজৰ বাবে দুটা ৰূপৰ তূৰী

বনোৱা; পিটা কৰি সেইবোৰ বনাবা; আৰু সেইবোৰ তোমাৰ বাবে সমাজক মাতিবলৈ আৰু শিবিৰবোৰ আঁতৰাবলৈ হ'ব। আৰু তুমি সেইবোৰত শিঙা বজাবা, আৰু সকলো সমাজ সাক্ষ্যৰ তম্বুৰ দুৱাৰত গোট খাব। কিন্তু যদি এটাত শিঙা বজায়, তেন্তে সকলো শাসনকৰ্তা, ইস্ৰায়েলৰ নেতাসকল তোমাৰ ওচৰলৈ আহিব। আৰু তোমালোকে শিঙা বজাবা সংকেত, আৰু তেওঁলোকে যাত্ৰা কৰিব যিসকলে পূবফালে শিবিৰ পাতিছে; আৰু তোমালোকে দ্বিতীয় সংকেত শিঙা বজাবা, আৰু তেওঁলোকে যাত্ৰা কৰিব সেই শিবিৰবোৰে যিসকলে দক্ষিণফালে শিবিৰ পাতিছে; আৰু তোমালোকে তৃতীয় সংকেত শিঙা বজাবা, আৰু তেওঁলোকে যাত্ৰা কৰিব সেই শিবিৰবোৰে যিসকলে সাগৰৰ কাষত শিবিৰ পাতিছে; আৰু তোমালোকে চতুৰ্থ সংকেত শিঙা বজাবা, আৰু তেওঁলোকে যাত্ৰা কৰিব সেই শিবিৰবোৰে যিসকলে উত্তৰফালে শিবিৰ পাতিছে; সংকেতেৰে তেওঁলোকে শিঙা বজাব তেওঁলোকৰ যাত্ৰাত। আৰু যেতিয়া তোমালোকে সমাবেশ একত্ৰিত কৰিবা, তেতিয়া তোমালোকে শিঙা বজাবা, কিন্তু বিশেষ সংকেত নিদিয়াকৈ। আৰু হাৰোণৰ পুত্ৰসকল পুৰোহিতসকলে তূৰীবোৰত ফুঁকিব, আৰু ই তোমালোকৰ বাবে তোমালোকৰ পুৰুষসকললৈ চিৰকালীয় বিধি হ'ব। যদি তোমালোকে তোমালোকৰ ভূমিত তোমালোকৰ বিৰোধিতা কৰা শত্ৰুসকলৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধলৈ যোৱা, আৰু তোমালোকে তুৰী বজোৱা, তেন্তে তোমালোকক প্ৰভুৰ সন্মুখত স্মৰণ কৰা হ'ব, আৰু তোমালোকক তোমালোকৰ শত্ৰুসকলৰ পৰা ৰক্ষা কৰা হ'ব। আৰু তোমালোকৰ আনন্দৰ দিনবোৰত, আৰু তোমালোকৰ উৎসৱবোৰত, আৰু তোমালোকৰ নতুন চন্দ্ৰবোৰত, তোমালোকে শিঙাবোৰেৰে হোম বলিবোৰৰ ওপৰত আৰু তোমালোকৰ পৰিত্ৰাণৰ বলিবোৰৰ ওপৰত শিঙা বজাবা, আৰু তোমালোকৰ ঈশ্বৰৰ সন্মুখত তোমালোকৰ বাবে স্মৰণ হ'ব; মই প্ৰভু তোমালোকৰ ঈশ্বৰ। আৰু দ্বিতীয় বছৰৰ দ্বিতীয় মাহৰ বিশতম দিনা এনে ঘটিল যে, সাক্ষ্যৰ তম্বুৰ পৰা মেঘ উঠিল। আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে তেওঁলোকৰ পাথেয়ৰ সৈতে চীনায় মৰুভূমিত যাত্ৰা কৰিলে, আৰু মেঘ পাৰাণৰ মৰুভূমিত থিয় হ'ল। আৰু তেওঁলোকে প্ৰথমে মোচিৰ হাতৰ যোগেদি প্ৰভুৰ আদেশ অনুসাৰে যাত্ৰা কৰিলে। আৰু যিহূদাৰ পুত্ৰসকলৰ শিবিৰৰ শৃংখলা প্ৰথমে তেওঁলোকৰ

শক্তিৰ সৈতে যাত্ৰা কৰিছিল, আৰু তেওঁলোকৰ শক্তিৰ ওপৰত আছিল অমীনাদবৰ পুত্ৰ নহচোন। আৰু ইছাখৰৰ পুত্ৰসকলৰ ফৈদৰ সৈন্যবাহিনীৰ ওপৰত চোগাৰৰ পুত্ৰ নথনেল। আৰু জবূলূনৰ পুত্ৰসকলৰ জনগোষ্ঠীৰ সৈন্যবাহিনীৰ ওপৰত ইলীয়াব, হেলোনৰ পুত্ৰ। আৰু তেওঁলোকে তম্বু ভাঙি পেলাব, আৰু গেদচোনৰ পুত্ৰসকল আৰু মৰাৰীৰ পুত্ৰসকল, যিসকলে তম্বু বহন কৰে, তেওঁলোকে যাত্ৰা কৰিব। আৰু ৰূবেণৰ শিবিৰৰ দল তেওঁলোকৰ সৈন্যবাহিনীৰ সৈতে যাত্ৰা কৰিলে; আৰু তেওঁলোকৰ সৈন্যবাহিনীৰ ওপৰত চদিয়ূৰৰ পুত্ৰ ইলীচূৰ; আৰু চিমিয়োনৰ পুত্ৰসকলৰ ফৈদৰ সৈন্যবাহিনীৰ ওপৰত চুৰীচদ্দয়ৰ পুত্ৰ চলমীয়েল। আৰু গাদৰ পুত্ৰসকলৰ ফৈদৰ সৈন্যবাহিনীৰ ওপৰত ৰাগুৱেলৰ পুত্ৰ ইলীচাফ। আৰু কাহাতৰ পুত্ৰসকলে পবিত্ৰ বস্তুবোৰ বহন কৰি যাত্ৰা কৰিব, আৰু তেওঁলোকে তম্বু স্থাপন কৰিব যেতিয়ালৈকে তেওঁলোক আহি নাপায়। আৰু তেওঁলোকে ইফ্ৰয়িমৰ শিবিৰৰ ক্ৰম তেওঁলোকৰ সৈন্যবলৰ সৈতে যাত্ৰা কৰিব, আৰু তেওঁলোকৰ সৈন্যবলৰ ওপৰত অম্মীহূদৰ পুত্ৰ ইলীচামা। আৰু মনচিৰ পুত্ৰসকলৰ গোষ্ঠীৰ সৈন্যবাহিনীৰ ওপৰত পদাহচূৰৰ পুত্ৰ গমলীয়েল। আৰু বেন্যামিনৰ পুত্ৰসকলৰ ফৈদৰ সৈন্যবাহিনীৰ ওপৰত গিদিয়োনীৰ পুত্ৰ অবীদান। আৰু দানৰ পুত্ৰসকলৰ শিবিৰৰ বিভাগ যাত্ৰা কৰিব, সকলো শিবিৰৰ শেষত, তেওঁলোকৰ সৈন্যবলৰ সৈতে; আৰু তেওঁলোকৰ সৈন্যবলৰ ওপৰত অম্মীশদ্দয়ৰ পুত্ৰ অহীয়েজৰ। আৰু আচেৰৰ পুত্ৰসকলৰ গোষ্ঠীৰ সৈন্যবাহিনীৰ ওপৰত ইক্ৰানৰ পুত্ৰ ফাগেল। আৰু নপ্তালীৰ পুত্ৰসকলৰ গোষ্ঠীৰ সৈন্যবাহিনীৰ ওপৰত ঐনানৰ পুত্ৰ আখিৰে। এইবোৰ ইজৰাইলৰ পুত্ৰসকলৰ সৈন্যবাহিনী, আৰু তেওঁলোকে নিজৰ শক্তিৰ সৈতে যাত্ৰা কৰিলে। আৰু মোচিয়ে মিদিয়ানীয়া ৰাগুৱেলৰ পুত্ৰ হোবাবক, মোচিৰ জোঁৱায়েকক ক'লে, আমি সেই ঠাইলৈ প্ৰস্থান কৰিছো যিটো প্ৰভুৱে ক'লে, এইটো মই তোমালোকক দিম। আমাৰ লগত আহা, আৰু আমি তোমাৰ মঙ্গল কৰিম, কাৰণ প্ৰভুৱে ইস্ৰায়েলৰ বিষয়ে মঙ্গলৰ কথা ক'লে। আৰু তেওঁ তেওঁক ক'লে, মই নাযাওঁ, বৰং মোৰ দেশলৈ আৰু মোৰ আত্মীয়সকলৰ ওচৰলৈ যাম। আৰু তেওঁ ক'লে, আমাক পৰিত্যাগ নকৰিবা, কাৰণ তুমি আমাৰ সৈতে মৰুভূমিত আছিলা, আৰু তুমি আমাৰ মাজত বৃদ্ধ মানুহ হ'বা। আৰু এনে হ'ব

যে যদি তুমি আমাৰ লগত যোৱা, আৰু সেই সকলো ভাল বস্তু যিবোৰ প্ৰভুৱে আমাক দিব, সেইবোৰ তোমাকো আমি দিম। আৰু তেওঁলোকে প্ৰভুৰ পৰ্বতৰ পৰা তিনি দিনৰ বাট যাত্ৰা কৰিলে, আৰু প্ৰভুৰ নিয়ম-চন্দুকে তেওঁলোকৰ আগত তিনি দিনৰ বাট গৈ তেওঁলোকৰ বাবে বিশ্ৰামৰ ঠাই বিচাৰিলে। আৰু এনে ঘটিল যে যেতিয়া জাহাজ উঠোৱা হৈছিল, তেতিয়া মোচিয়ে ক'লে, হে প্ৰভু, জাগা, আৰু তোমাৰ শত্ৰুসকল বিচ্ছিন্ন হওক, তোমাক ঘৃণা কৰা সকলো পলাওক। আৰু বিশ্ৰামৰ সময়ত তেওঁ ক'লে, হে প্ৰভু, হাজাৰ হাজাৰ আৰু অযুত অযুত লোকৰ সৈতে ইস্ৰায়েললৈ ঘূৰি আহক। আৰু মেঘে তেওঁলোকৰ ওপৰত ছাঁ দিছিল দিনত, যেতিয়া তেওঁলোকক শিবিৰৰ পৰা উঠোৱা হৈছিল।

11

আৰু লোকসকলে প্ৰভুৰ সন্মুখত দুষ্টভাৱে গোঙাই আছিল, আৰু প্ৰভুৱে শুনিলে, আৰু ক্ৰোধত ক্ৰোধিত হ'ল, আৰু তেওঁলোকৰ মাজত প্ৰভুৰ পৰা জুই জ্বলি উঠিল, আৰু শিবিৰৰ কিছু অংশ গ্ৰাস কৰিলে। আৰু লোকসকলে মোচিৰ ওচৰত চিঞৰিলে, আৰু মোচিয়ে প্ৰভুৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা কৰিলে, আৰু জুই নিবি গ'ল। আৰু সেই ঠাইৰ নাম দহন ৰখা হ'ল, কাৰণ প্ৰভুৰ পৰা তেওঁলোকৰ মাজত জুই জ্বলি উঠিছিল। আৰু তেওঁলোকৰ মাজত থকা মিশ্ৰিত জনতাই তীব্ৰ কামনা কৰিলে, আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলেও বহি কান্দিলে, আৰু ক'লে, কোনে আমাক মাংস খুৱাব? আমি সেই মাছবোৰৰ কথা মনত পেলালোঁ, যিবোৰ আমি মিচৰত বিনামূলীয়াকৈ খাইছিলোঁ। আৰু লাউবোৰ, আৰু তৰমুজবোৰ, আৰু পিঁয়াজ পাতবোৰ, আৰু পিঁয়াজবোৰ, আৰু নহৰুবোৰ। এতিয়া কিন্তু আমাৰ আত্মা সম্পূৰ্ণৰূপে শুকান, মান্নাৰ বাহিৰে আমাৰ চকুত একো নাই। মান্না কিন্তু ধনিয়া বীজৰ দৰে আছিল, আৰু তাৰ ৰূপ বৰফৰ ৰূপৰ দৰে আছিল। আৰু মানুহবোৰে ভ্ৰমণ কৰিছিল, আৰু সংগ্ৰহ কৰিছিল, আৰু যাঁতত পিহিছিল, আৰু খুন্দনাত ঘঁহিছিল, আৰু পাত্ৰত সিজাইছিল, আৰু

পিঠা বনাইছিল, আৰু তাৰ সোৱাদ তেলৰ পিঠাৰ দৰে আছিল। আৰু যেতিয়া নিশাৰ সময়ত শিবিৰৰ ওপৰত নিয়ৰ পৰিছিল, তাৰ ওপৰত মান্না নামি আহিছিল। আৰু মোচিয়ে শুনিলে তেওঁলোকৰ কান্দোন তেওঁলোকৰ গোষ্ঠীসমূহ অনুসৰি, প্ৰত্যেকজন নিজৰ দুৱাৰত, আৰু প্ৰভু অতিশয় ক্ৰোধত ক্ৰোধিত হ'ল, আৰু মোচিৰ সন্মুখত ই মন্দ আছিল। আৰু মোচিয়ে প্ৰভুক ক'লে, কিয় তুমি তোমাৰ সেৱকক কষ্ট দিলা, আৰু কিয় মই তোমাৰ সন্মুখত অনুগ্ৰহ পোৱা নাই, এই লোকসকলৰ ভাৰ মোৰ ওপৰত ৰাখিবলৈ? মই জানো এই সকলো লোকক গৰ্ভত ধা�ৰণ কৰিছিলোঁ নেকি, নে মই তেওঁলোকক জন্ম দিছিলোঁ? তুমি মোক কৈছা যে, তাক তোমাৰ কোলাত লোৱা, যেনেকৈ এজন ধাইমাই দুধ খোৱা শিশুক তুলি লয়, সেই মাটিলৈ যিখন তুমি তেওঁলোকৰ পিতৃসকলক শপত খাইছিলা? ক'ৰ পৰা মোৰ ওচৰত মাংস আছে এই সকলো লোকক দিবলৈ? কাৰণ তেওঁলোকে মোৰ ওপৰত কান্দি আছে, কৈ আছে, আমাক মাংস দিয়া, যাতে আমি খাওঁ। মই অকলে এই লোকসকলক বহন কৰিবলৈ সক্ষম নহ'ম, কাৰণ এই কথা মোৰ বাবে গধু�ৰ। যদি তুমি মোৰ লগত এইদৰে কৰা, তেন্তে মোক বধ কৰা, যদি মই তোমাৰ পৰা দয়া পাইছোঁ, যাতে মই মোৰ কষ্ট নেদেখোঁ। আৰু প্ৰভুৱে মোচিক ক'লে, মোৰ বাবে ইস্ৰায়েলৰ বৃদ্ধসকলৰ পৰা সত্তৰজন পুৰুষ সংগ্ৰহ কৰা, যাক তুমি নিজে জানা যে এইসকল লোকসকলৰ বৃদ্ধ আৰু লিখক, আৰু তেওঁলোকক সাক্ষ্যৰ তম্বুলৈ আনিবা, আৰু তেওঁলোক তাত তোমাৰ সৈতে থিয় হ'ব। আৰু মই নামি যাম, আৰু মই তাত তোমাৰ সৈতে কথা ক'ম, আৰু মই তোমাৰ ওপৰত থকা আত্মাৰ পৰা আঁতৰাম, আৰু মই তেওঁলোকৰ ওপৰত স্থাপন কৰিম, আৰু তেওঁলোকে তোমাৰ সৈতে লোকসকলৰ ভাৰ বহন কৰিব, আৰু তুমি নিজে অকলে বহন নকৰিবা। আৰু তুমি লোকসকলক ক'বা, তোমালোকে কাইলৈলৈ নিজকে পবিত্ৰ কৰা, আৰু তোমালোকে মাংস খাবা; কাৰণ তোমালোকে প্ৰভুৰ সন্মুখত কান্দিছিলা, কৈছিলা, কোনে আমাক মাংস খুৱাব? আমাৰ বাবে মিচৰত ভাল আছিল আৰু প্ৰভুৱে তোমালোকক মাংস খাবলৈ দিব, আৰু তোমালোকে মাংস খাবা। তোমালোকে এক দিন নহয়, আৰু দুই দিন নহয়, আৰু পাঁচ দিন নহয়, আৰু দশ দিন নহয়, আৰু বিশ দিন নহয়, এমাহৰ দিন পৰ্যন্ত খাবা, যেতিয়ালৈকে

তোমালোকৰ নাকৰ পৰা ওলাই নাযায়; আৰু তোমালোকৰ বাবে কলেৰা হ'ব, কাৰণ তোমালোকে প্ৰভুক অমান্য কৰিলা, যি তোমালোকৰ মাজত আছে, আৰু তোমালোকে তেওঁৰ সন্মুখত কান্দিলা, কৈ, আমি কিয় মিচৰৰ পৰা ওলাই আহিলোঁ? আৰু মোচিয়ে ক'লে, ছয় লাখ পদাতিক সৈন্য এই লোকসকল, যিসকলৰ মাজত মই আছোঁ; আৰু তুমি ক'লা, মাংস দিম তেওঁলোকক খাবলৈ, আৰু তেওঁলোকে এমাহ দিনৰ খাব; ভেড়া আৰু গৰু জবাই কৰা হ'ব নেকি তেওঁলোকৰ বাবে, আৰু যথেষ্ট হ'ব নেকি তেওঁলোকৰ বাবে? নে সাগৰৰ সকলো মাছ তেওঁলোকৰ বাবে গোটোৱা হ'ব, আৰু সেয়া তেওঁলোকৰ বাবে যথেষ্ট হ'ব? আৰু প্ৰভুৱে মোচিক ক'লে, প্ৰভুৰ হাত যথেষ্ট নহ'ব নেকি? তুমি ইতিমধ্যে জানিবা মোৰ কথাই তোমাক ধৰিব নে নাই। আৰু মোচি বাহিৰ গ'ল, আৰু লোকসকলক প্ৰভুৰ বাক্যবোৰ ক'লে, আৰু লোকসকলৰ বৃদ্ধসকলৰ মাজৰ পৰা সত্তৰজন পুৰুষ গোটালে, আৰু তেওঁ তেওঁলোকক তম্বুৰ চাৰিওফালে স্থাপন কৰিলে। আৰু প্ৰভু মেঘত নামি আহিল, আৰু তেওঁৰ লগত কথা ক'লে, আৰু তেওঁৰ ওপৰত থকা আত্মাৰ পৰা লৈ সত্তৰজন বৃদ্ধ পুৰুষৰ ওপৰত ৰাখিলে। আৰু যেতিয়া আত্মা তেওঁলোকৰ ওপৰত বিশ্ৰাম ল'লে, তেওঁলোকে ভৱিষ্যদ্বাণী কৰিলে, আৰু পুনৰ নকৰিলে। আৰু দুজন পুৰুষ শিবিৰত ৰৈ গ'ল, এজনৰ নাম এলদাদ, আৰু দ্বিতীয়জনৰ নাম মোদাদ, আৰু তেওঁলোকৰ ওপৰত আত্মা বিশ্ৰাম ল'লে, আৰু এইসকল পঞ্জীয়নভুক্তসকলৰ মাজৰ আছিল, আৰু তেওঁলোক তম্বুলৈ নাহিল, আৰু তেওঁলোকে শিবিৰত ভৱিষ্যদ্বাণী কৰিলে। আৰু যুৱকজনে দৌৰি আহি মোচিক জনালে আৰু ক'লে, ইলদাদ আৰু মোদাদে শিবিৰত ভাববাণী কৰি আছে। আৰু উত্তৰ দি নুনৰ পুত্ৰ যিহোচূৱা, যি মোচিৰ ওচৰত থিয় হৈ আছিল, নিৰ্বাচিত জনে ক'লে, হে প্ৰভু মোচি, তেওঁলোকক বন্ধ কৰক। আৰু মোচিয়ে তেওঁক ক'লে, তুমি মোৰ বাবে ঈৰ্ষা কৰিছা নেকি? আৰু কোনে প্ৰভুৰ সকলো লোকক ভাববাদী কৰি দিব পাৰে, যেতিয়া প্ৰভুৱে তেওঁৰ আত্মা তেওঁলোকৰ ওপৰত দিয়ে? আৰু মোচি আৰু ইস্ৰায়েলৰ বৃদ্ধসকল নিজে শিবিৰলৈ গ'ল। আৰু এক আত্মা প্ৰভুৰ পৰা ওলাই গ'ল, আৰু সাগৰৰ পৰা বটা চৰাই আনি পাৰ কৰালে, আৰু শিবিৰৰ ওপৰত পেলালে, ইয়াৰ পৰা এদিনৰ পথ, আৰু ইয়াৰ পৰা

এদিনৰ পথ, শিবিৰৰ চাৰিওফালে, মাটিৰ পৰা প্ৰায় দুই হাত ওখকৈ। আৰু মানুহবোৰ উঠি সম্পূৰ্ণ দিন, আৰু সম্পূৰ্ণ ৰাতি, আৰু পিছদিনাৰ সম্পূৰ্ণ দিন, বটা চৰাই সংগ্ৰহ কৰিলে, যিজনে কম সংগ্ৰহ কৰিলে তেওঁ দশ কোৰ সংগ্ৰহ কৰিলে, আৰু তেওঁলোকে শিবিৰৰ চাৰিওফালে নিজৰ বাবে সেইবোৰ শুকুৱালে। মাংস তেওঁলোকৰ দাঁতত এতিয়াও আছিল, শেষ হোৱাৰ পূৰ্বে, আৰু প্ৰভু লোকসকলৰ প্ৰতি ক্ৰোধিত হ'ল, আৰু প্ৰভুৱে লোকসকলক অতি মহান আঘাতেৰে আঘাত কৰিলে। আৰু সেই ঠাইৰ নাম ইচ্ছাৰ সমাধি বুলি মতা হ'ল, কাৰণ তাত তেওঁলোকে সেই লোকসকলক পুতিলে যিসকলে ইচ্ছা কৰিছিল। আকাংক্ষাৰ সমাধিস্থলৰ পৰা লোকসকলে আচেৰোথলৈ যাত্ৰা কৰিলে, আৰু লোকসকল আচেৰোথত আছিল।

12

আৰু মিৰিয়ম আৰু হাৰোণে মোচিৰ বিৰুদ্ধে কথা ক'লে, সেই ইথিওপীয়া মহিলাগৰাকীৰ কাৰণে যাক মোচিয়ে বিয়া কৰাইছিল, কাৰণ তেওঁ এগৰাকী ইথিওপীয়া মহিলাক বিয়া কৰাইছিল, আৰু তেওঁলোকে ক'লে, প্ৰভুৱে কেৱল মোচিৰ লগতহে কথা কৈছে নেকি? আমাৰ লগতো তেওঁ কথা কোৱা নাছিল নেকি? আৰু প্ৰভুৱে শুনিলে। আৰু মোচি নামৰ মানুহজন পৃথিৱীৰ ওপৰত থকা সকলো মানুহতকৈ অতিশয় নম্ৰ আছিল। আৰু প্ৰভুৱে তৎক্ষণাৎ মোচি, হাৰোণ আৰু মিৰিয়ামক ক'লে, তোমালোক তিনিওজন সাক্ষ্যৰ তম্বুলৈ ওলাই যোৱা। আৰু তেওঁলোক তিনিওজন সাক্ষ্যৰ তম্বুলৈ গ'ল, আৰু প্ৰভু মেঘৰ স্তম্ভত নামি আহিল, আৰু সাক্ষ্যৰ তম্বুৰ দুৱাৰত থিয় হ'ল, আৰু হাৰোণ আৰু মিৰিয়মক মতা হ'ল, আৰু দুয়োজন ওলাই আহিল। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, মোৰ শব্দসমূহ শুনা, যদি তোমালোকৰ কোনো ভৱিষ্যদ্বক্তা প্ৰভুৰ হয়, তেন্তে মই দৰ্শনত তেওঁক জনোৱা হ'ম, আৰু নিদ্ৰাত মই তেওঁক ক'ম। মোৰ সেৱক মোচি এনেকুৱা নহয়, মোৰ সমগ্ৰ ঘৰত তেওঁ বিশ্বাসী;

মুখে মুখে মই তেওঁৰ লগত কথা ক'ম, ৰূপত, আৰু ধাঁধাৰ দ্বাৰা নহয়, আৰু তেওঁ প্ৰভুৰ মহিমা দেখিলে; আৰু কিয় তোমালোকে মোৰ সেৱক মোচিৰ বিৰুদ্ধে কথা ক'বলৈ ভয় নকৰিলা? আৰু প্ৰভুৰ ক্ৰোধৰ কোপ তেওঁলোকৰ ওপৰত পৰিল, আৰু তেওঁ গুচি গ'ল। আৰু সেই মেঘ তম্বুৰ পৰা বিদায় হ'ল, আৰু চোৱা, মিৰিয়াম বৰফৰ দৰে কুষ্ঠৰোগী হৈছিল, আৰু হাৰোণে মিৰিয়ামৰ ওপৰত চালে, আৰু চোৱা, তাই কুষ্ঠৰোগী আছিল। আৰু হাৰোণে মোচিক ক'লে, মই বিনতি কৰোঁ প্ৰভু, আমাৰ ওপৰত পাপ নলগাব, কাৰণ আমি অজ্ঞানতাত কাম কৰিছিলোঁ যাৰ দ্বাৰা আমি পাপ কৰিছিলোঁ। মৃত্যুৰ সমান নহওক, যেনেকৈ মাকৰ গৰ্ভৰ পৰা ওলাই অহা গৰ্ভপাত, আৰু তাইৰ মাংসৰ আধা খাই পেলায়। আৰু মোচিয়ে প্ৰভুৰ ওচৰত কাতৰোক্তি কৰি ক'লে, হে ঈশ্বৰ, মই তোমাৰ ওচৰত মিনতি কৰোঁ, তাইক সুস্থ কৰা। আৰু প্ৰভুৱে মোচিক ক'লে, যদি তাইৰ পিতাই থুই মাৰি তাইৰ মুখত থুকিছিল, তাই সাত দিন লাজ নাপাব নেকি? তাক সাত দিন শিবিৰৰ বাহিৰত পৃথক কৰি ৰখা হওক, আৰু ইয়াৰ পিছত তেওঁ প্ৰৱেশ কৰিব। আৰু মিৰিয়ামক সাত দিনৰ বাবে শিবিৰৰ বাহিৰত পৃথক কৰা হ'ল, আৰু মিৰিয়াম শুচি নোহোৱালৈকে লোকসকলে যাত্ৰা নকৰিলে। আৰু এই সকলৰ পিছত লোকসকলে আচেৰোথৰ পৰা যাত্ৰা কৰিলে, আৰু তেওঁলোকে পাৰাণৰ মৰুভূমিত শিবিৰ পাতিলে।

13

আৰু প্ৰভুৱে মোচিৰ ওচৰলৈ কথা ক'লে, কৈছিল, তোমাৰ নিজৰ বাবে মানুহবোৰ পঠিওৱা, আৰু তেওঁলোকে কনানীয়াসকলৰ দেশখন গুপ্তচৰ কৰক, যিখন মই ইজৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক অধিকাৰৰ বাবে দিছোঁ; এজন মানুহ প্ৰতি ফৈদ অনুসৰি, তেওঁলোকৰ পিতৃসকলৰ গোষ্ঠী অনুসৰি তুমি তেওঁলোকক পঠিয়াবা, তেওঁলোকৰ মাজৰ পৰা প্ৰতিজন নেতা। আৰু মোচিয়ে তেওঁলোকক ফাৰাণ মৰুভূমিৰ পৰা প্ৰভুৰ আদেশ অনুসাৰে পঠিয়াই

দিলে, এইসকল সকলো পুৰুষ আছিল ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলৰ নেতা। আৰু এইবোৰ তেওঁলোকৰ নাম, ৰূবেণ জনগোষ্ঠীৰ, চমূৱেল জক্কূৰৰ পুত্ৰ। শিমিয়োন গোষ্ঠীৰ, চৌৰীৰ পুত্ৰ চাফাট। যিহূদা গোষ্ঠীৰ, যিফুন্নিৰ পুত্ৰ কালেব। ইছাখৰ গোষ্ঠীৰ, যোচেফৰ পুত্ৰ ইগাল। এফ্ৰয়িম গোষ্ঠীৰ, হোচেয়া নুনৰ পুত্ৰ। বিন্যামীন গোষ্ঠীৰ ফল্টি, ৰাফুৰ পুত্ৰ। জেবুলুন গোষ্ঠীৰ, গুদিয়েল চুদীৰ পুত্ৰ। যোচেফৰ জনগোষ্ঠীৰ মনচিৰ সন্তানসকলৰ পৰা, চুচীৰ পুত্ৰ গদ্দী। দান গোষ্ঠীৰ, গমলীয়েলৰ পুত্ৰ অম্মীয়েল। আশেৰ জনগোষ্ঠীৰ চাথৌৰ, মীখায়েলৰ পুত্ৰ। নপ্তালী গোষ্ঠীৰ, চবীৰ পুত্ৰ নবী। গাদ গোষ্ঠীৰ, গুদিয়েল মাক্কীৰ পুত্ৰ। এইবোৰ সেই পুৰুষসকলৰ নাম, যাক মোচিয়ে দেশখন গুপ্তচৰ কৰিবলৈ পঠিয়াইছিল, আৰু মোচিয়ে নুনৰ পুত্ৰ হোচেয়াক যিহোচূৱা নাম দিছিল। আৰু মোচিয়ে তেওঁলোকক কনান দেশ পৰীক্ষা কৰিবলৈ পঠিয়ালে, আৰু তেওঁলোকক ক'লে, তোমালোকে এই মৰুভূমিৰে ওপৰলৈ যোৱা, আৰু তোমালোকে পৰ্বতলৈ উঠিবা, আৰু তোমালোকে দেশখন কেনেকুৱা সেয়া চাবা, আৰু তাৰ ওপৰত বাস কৰা লোকসকলক চাবা, তেওঁলোক শক্তিশালী নে দুৰ্বল, বা তেওঁলোক তাকৰ নে বহুত। আৰু সেই ভূমি কেনেকুৱা যাৰ ওপৰত এইসকলে বাস কৰে, সেয়া ভাল নে মন্দ, আৰু সেই নগৰবোৰ কেনেকুৱা যিবোৰত এইসকলে বাস কৰে, সেইবোৰ প্ৰাচীৰযুক্ত নে প্ৰাচীৰবিহীন। আৰু সেই মাটি কেনেকুৱা, উৰ্বৰ নে অনুৰ্বৰ; তাত গছ আছে নে নাই; আৰু অধ্যৱসায় কৰি তোমালোকে সেই মাটিৰ ফলৰ পৰা ল'বা। আৰু সেই দিনবোৰ, বসন্তৰ দিনবোৰ, আঙুৰৰ অগ্ৰদূত। আৰু তেওঁলোকে উঠি গৈ চিন মৰুভূমিৰ পৰা ৰহোবলৈকে দেশখন চোৰাংচোৱা কৰিলে, হমাতত প্ৰৱেশ কৰাৰ সময়ত। আৰু তেওঁলোকে মৰুভূমিৰ মাজেৰে উঠি গ'ল আৰু হিব্ৰোণলৈকে গুচি গ'ল, আৰু তাত আছিল অহীমান, চেচী আৰু তলমী, যিসকল অনাকৰ বংশধৰ, আৰু হিব্ৰোণ মিচৰৰ তানিচৰ সাত বছৰ আগতে নিৰ্মাণ কৰা হৈছিল। আৰু তেওঁলোক দ্ৰাক্ষাগুচ্ছৰ উপত্যকালৈ আহিল, আৰু তেওঁলোকে ইয়াক গুপ্তচৰ কৰিলে, আৰু তেওঁলোকে তাৰ পৰা এটা ডাল আৰু তাৰ ওপৰত আঙুৰৰ এটা দ্ৰাক্ষাগুচ্ছ কাটিলে, আৰু তেওঁলোকে তাক দণ্ডবোৰৰ ওপৰত তুলিলে, আৰু ডালিমবোৰৰ পৰা, আৰু ডিমৰুবোৰৰ পৰা। আৰু তেওঁলোকে সেই

ঠাইখনৰ নাম দিলে আঙুৰৰ থোপাৰ উপত্যকা, কাৰণ ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে তাৰ পৰা সেই আঙুৰৰ থোপা কাটিছিল। আৰু তেওঁলোকে সেই ভূমি অন্বেষণ কৰি চল্লিশ দিনৰ পিছত তাৰ পৰা ঘূৰি আহিল। আৰু গৈ তেওঁলোক মোচি আৰু হাৰোণৰ ওচৰলৈ আৰু ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলৰ সকলো সমাবেশৰ ওচৰলৈ আহিল, পাৰাণ মৰুভূমিৰ কাদেচত; আৰু তেওঁলোকে তেওঁলোকক আৰু সকলো সমাবেশক কথা উত্তৰ দিলে, আৰু তেওঁলোকে সেই ভূমিৰ ফল দেখুৱালে, আৰু তেওঁক বৰ্ণনা কৰিলে, আৰু ক'লে, আমি সেই ভূমিলৈ আহিলোঁ যালৈ তুমি আমাক পঠিয়াইছিলা, গাখীৰ আৰু মৌ বৈ থকা ভূমি; আৰু ইয়াৰ ফল এইটো। কিন্তু সেই জাতি যি তাত বাস কৰে তেওঁলোক সাহসী, আৰু নগৰসমূহ দুৰ্গযুক্ত, প্ৰাচীৰেৰে আবৃত আৰু অতি বৃহৎ, আৰু আমি তাত অনাকৰ বংশধৰসকলক দেখিছোঁ। আৰু অমালেকে দক্ষিণৰ ভূমিত বাস কৰে, আৰু হিত্তীয়, হিব্বীয়, যিবুচীয় আৰু ইমোৰীয়সকলে পাহাৰীয়া অঞ্চলত বাস কৰে, আৰু কনানীয়সকলে সাগৰৰ কাষত আৰু যৰ্দ্দন নদীৰ কাষত বাস কৰে। আৰু কালেবে মোচিৰ ওচৰত লোকসকলক নীৰৱ কৰিলে, আৰু তেওঁক ক'লে, নহয়, বৰং আমি উঠি গৈ সেই ঠাই অধিকাৰ কৰিম, কাৰণ আমি তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে শক্তিশালী আৰু সক্ষম হ'ম। আৰু যি লোকসকল তেওঁৰ লগত একেলগে উঠি গৈছিল, তেওঁলোকে ক'লে, আমি উঠি নাযাওঁ, কাৰণ আমি সেই জাতিৰ বিৰুদ্ধে উঠি যাব নোৱাৰো, কাৰণ সিহঁত আমাতকৈ অধিক শক্তিশালী। আৰু তেওঁলোকে ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ ওচৰলৈ সেই পৃথিৱীৰ বিষয়ে বিস্ময়কৰ কথা উলিয়াই আনিলে যি তেওঁলোকে গুপ্তচৰ কৰিছিল, কৈছিল, যি পৃথিৱী আমি গুপ্তচৰ কৰিবলৈ পাৰ হৈ গৈছিলো, সেই পৃথিৱী তাৰ বাসিন্দাসকলক গ্ৰাস কৰা পৃথিৱী, আৰু সকলো মানুহ যি আমি তাত দেখিছিলো, তেওঁলোক অতি ডাঙৰ আকাৰৰ পুৰুষ। আৰু তাত আমি দৈত্যসকলক দেখিছিলো, আৰু আমি তেওঁলোকৰ আগত ফৰিংৰ দৰে আছিলো, কিন্তু আমি তেওঁলোকৰ আগত এইদৰেই আছিলো।

14

আৰু সকলো সমাজে কণ্ঠস্বৰ উচ্চাৰণ কৰিলে, আৰু লোকসকলে সেই সম্পূৰ্ণ ৰাতি কান্দিলে। আৰু ইস্ৰায়েলৰ সকলো পুত্ৰসকলে মোচি আৰু হাৰোণৰ ওপৰত বিৰক্তি প্ৰকাশ কৰিছিল, আৰু সমগ্ৰ সমাবেশে তেওঁলোকক কৈছিল, আমি মিচৰ দেশত মৰিলোহেঁতেন, বা এই মৰুভূমিত যদি আমি মৰিলোহেঁতেন! আৰু কিয় প্ৰভুৱে আমাক এই দেশলৈ আনিছে যুদ্ধত পতিত হ'বলৈ? আমাৰ মহিলাসকল আৰু শিশুসকল লুণ্ঠিত হ'ব; এতিয়া সেয়েহে মিচৰলৈ ঘূৰি যোৱাটো ভাল। আৰু তেওঁলোকে এজনে আনজনক ক'লে, আমি এজন নেতা নিযুক্ত কৰোঁ আৰু মিচৰলৈ ঘূৰি যাওঁ। আৰু মোচি আৰু হাৰোণ ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ সমগ্ৰ সমাজৰ আগত মুখৰ ওপৰত পৰিল। যিহোচূৱা নুনৰ পুত্ৰ আৰু কালেব যিফুন্নিৰ পুত্ৰ, যিসকলে দেশখন চোৰাংচোৱা কৰিছিল, তেওঁলোকে নিজৰ কাপোৰ ফালিলে আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ সকলো সমাবেশক ক'লে, যি দেশখন আমি চোৰাংচোৱা কৰিছিলো সেইখন অতি অতি ভাল। যদি প্ৰভুৱে আমাক বাছনি কৰে, তেওঁ আমাক এই ভূমিলৈ আনিব আৰু ইয়াক আমাক দিব—এনে ভূমি যিখনত গাখীৰ আৰু মৌ বৈ আছে। কিন্তু প্ৰভুৰ বিৰুদ্ধে বিদ্ৰোহী নহ'বা, আৰু তোমালোকে পৃথিৱীৰ লোকসকলক ভয় নকৰিবা, কাৰণ তেওঁলোক তোমালোকৰ বাবে খাদ্যস্বৰূপ, কিয়নো তেওঁলোকৰ সময় তেওঁলোকৰ পৰা দূৰ হৈ গৈছে, আৰু প্ৰভু আমাৰ মাজত আছে, তেওঁলোকক ভয় নকৰিবা। আৰু সমগ্ৰ সমাজে ক'লে যে তেওঁলোকক শিলাৰে পাথৰ মাৰি হত্যা কৰিব, আৰু প্ৰভুৰ গৌৰৱ সাক্ষ্যৰ তম্বুৰ ওপৰত মেঘত ইস্ৰায়েলৰ সকলো পুত্ৰৰ আগত দেখা দিলে। আৰু প্ৰভুৱে মোচিক ক'লে, কিমান দিনলৈকে এই লোকসকলে মোক খং উঠাব? আৰু কিমান দিনলৈকে তেওঁলোকে মোক বিশ্বাস নকৰিব সেই সকলো চিনবোৰৰ ওপৰত যিবোৰ মই তেওঁলোকৰ মাজত কৰিলোঁ? মই তেওঁলোকক মৃত্যুৰে আঘাত কৰিম আৰু তেওঁলোকক ধ্বংস কৰিম, আৰু তোমাক আৰু তোমাৰ পিতৃৰ ঘৰক এটা মহান জাতি কৰিম, ইয়াতকৈ বহুত অধিক

মহান। আৰু মোচিয়ে প্ৰভুক ক'লে, আৰু মিচৰে শুনিব যে তুমি তোমাৰ শক্তিৰে এই লোকসকলক ইহঁতৰ পৰা আনিলে। কিন্তু এই পৃথিৱীত বাস কৰা সকলোৱে শুনিছে যে তুমি এই লোকসকলৰ মাজত প্ৰভু, হে প্ৰভু, যিজনক চকুৰে চকু মিলাই দেখা যায়, আৰু তোমাৰ মেঘ তেওঁলোকৰ ওপৰত থিয় হৈ আছে, আৰু তুমি দিনত মেঘৰ স্তম্ভত তেওঁলোকৰ আগে আগে যোৱা, আৰু ৰাতি জুইৰ স্তম্ভত। আৰু তুমি এই লোকসকলক এজন মানুহৰ দৰে সম্পূৰ্ণৰূপে ধ্বংস কৰিবা; আৰু যিমান জাতিয়ে তোমাৰ নাম শুনিছে তেওঁলোকে ক'ব, কৈ, প্ৰভুৱে এই লোকসকলক যি ভূমি তেওঁলোকক শপত খাই দিছিল সেই ভূমিলৈ আনিবলৈ সক্ষম নোহোৱাৰ কাৰণে তেওঁ তেওঁলোকক মৰুভূমিত নিপাত কৰিলে। আৰু এতিয়া তোমাৰ শক্তি উন্নত হওক প্ৰভু, যি ধৰণে তুমি কৈছিলা, কৈছিলা, প্ৰভু দীৰ্ঘসহিষ্ণু, আৰু দয়াত প্ৰচুৰ, আৰু সত্য, অপৰাধবোৰ আৰু অন্যায়বোৰ আৰু পাপবোৰ আঁতৰাই থকা, আৰু শুদ্ধিকৰণৰ দ্বাৰা দোষীজনক শুদ্ধ নকৰিব, পিতৃসকলৰ পাপবোৰ সন্তানসকলৰ ওপৰত তৃতীয় আৰু চতুৰ্থ প্ৰজন্মলৈকে ঘূৰাই দিয়া। এই লোকসকলৰ পাপ আপোনাৰ মহান দয়া অনুসৰি ক্ষমা কৰক, ঠিক যেনেকৈ আপুনি মিচৰৰ পৰা এতিয়ালৈকে তেওঁলোকৰ প্ৰতি কৃপাময় হৈ আছিল। আৰু প্ৰভুৱে মোচিক ক'লে, তোমাৰ কথা অনুসাৰে মই তেওঁলোকৰ প্ৰতি কৃপাময় আছোঁ। কিন্তু মই জীয়াই আছোঁ আৰু মোৰ নাম জীৱিত, আৰু প্ৰভুৰ গৌৰৱে সমস্ত পৃথিৱী পূৰ্ণ কৰিব। যে সকলো পুৰুষে মোৰ গৌৰৱ দেখিছিল, আৰু যি চিনবোৰ মই মিচৰত কৰিছিলো, আৰু মৰুভূমিত, আৰু তেওঁলোকে মোক এই দশম বাৰ পৰীক্ষা কৰিছিল, আৰু মোৰ কণ্ঠ শুনা নাছিল, সঁচাকৈয়ে তেওঁলোকে সেই ভূমি দেখা নাপাব, যি মই তেওঁলোকৰ পিতৃসকলক শপত খাইছিলো; কিন্তু তেওঁলোকৰ সন্তানসকল যি ইয়াত মোৰ লগত আছে, যিমানে ভাল বা বেয়া নাজানে, প্ৰতিজন সৰু অনভিজ্ঞ, এওঁলোকক মই ভূমি দিম; কিন্তু সকলো যিসকলে মোক খঙাইছিল, তেওঁলোকে ইয়াক দেখা নাপাব। কিন্তু মোৰ পুত্ৰ কালেব, কাৰণ তেওঁৰ মাজত এক পৃথক আত্মা আছে, আৰু তেওঁ মোক অনুসৰণ কৰিছে, মই তেওঁক সেই ভূমিলৈ লৈ যাম য'ত তেওঁ প্ৰৱেশ কৰিছিল, আৰু তেওঁৰ বংশই ইয়াক উত্তৰাধিকাৰী হ'ব। কিন্তু অমালেক আৰু কনানীয়াসকল উপত্যকাত বাস কৰি

আছে, কাইলৈ তোমালোক ঘূৰি যোৱা আৰু মৰুভূমিলৈ প্ৰস্থান কৰা, ৰঙা সাগৰৰ পথেদি। আৰু প্ৰভুৱে মোচি আৰু হাৰোণক ক'লে, কিমান কাললৈকে এই দুষ্ট সমাজখন? যিবোৰ তেওঁলোকে নিজে মোৰ সন্মুখত গোঙাই আছে, ইজৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ গোঙনি, যিটো তেওঁলোকে তোমালোকৰ বিষয়ে গোঙাইছিল, মই শুনিছোঁ। মই তেওঁলোকক ক'লোঁ, মই জীয়াই আছোঁ, প্ৰভুৱে কয়, নিশ্চয় যি ৰীতিত তোমালোকে মোৰ কাণত কৈছা, সেইদৰে মই তোমালোকলৈ কৰিম। এই মৰুভূমিত তোমালোকৰ শৰীৰবোৰ পৰিব; আৰু তোমালোকৰ সকলো পৰিদৰ্শন, আৰু তোমালোকৰ গণনা কৰা লোকসকল বিশ বছৰীয়াৰ পৰা আৰু তাৰ ওপৰত, যিমানে মোৰ বিৰুদ্ধে গোঙাইছিল; যদি তোমালোক সেই ভূমিত প্ৰবেশ কৰিবা যাৰ ওপৰত মই মোৰ হাত মেলিছিলো তোমালোকক তাৰ ওপৰত বাস কৰাবলৈ; কিন্তু যিফুন্নিৰ পুত্ৰ কালেব, আৰু নুনৰ পুত্ৰ যিহোচূৱা। আৰু যি শিশুসকলক তোমালোকে লুণ্ঠনত পৰিব বুলি কৈছিলা, মই তেওঁলোকক সেই ভূমিলৈ লৈ যাম; আৰু তেওঁলোকে সেই ভূমিৰ অধিকাৰী হ'ব, যিখন ভূমিৰ পৰা তোমালোকে বিমুখ হৈছিলা। আৰু তোমালোকৰ অংগ-প্ৰত্যংগ এই মৰুভূমিত পৰিব। তোমালোকৰ পুত্ৰসকল মৰুভূমিত চল্লিশ বছৰ বাস কৰি থাকিব আৰু তোমালোকৰ ব্যভিচাৰৰ ভাৰ বহন কৰিব, যেতিয়ালৈকে তোমালোকৰ শৰীৰবোৰ মৰুভূমিত শেষ নহয়। যিমান দিন তোমালোকে দেশখন চোৰাংচোৰাগিৰি কৰিছিলা সেই দিনৰ সংখ্যা অনুসৰি, চল্লিশ দিন, এবছৰৰ এদিন, তোমালোকে তোমালোকৰ পাপবোৰ চল্লিশ বছৰ ভোগ কৰিবা; আৰু তোমালোকে মোৰ ক্ৰোধৰ ৰোষ জানিবা। মই প্ৰভু কথা কৈছিলোঁ, নিশ্চয়কৈ মই এই দুষ্ট সমাজৰ প্ৰতি এইদৰে কৰিম, যি সমাজ মোৰ বিৰুদ্ধে একত্ৰিত হৈছে। এই মৰুভূমিত তেওঁলোক ধ্বংস হ'ব, আৰু তাতে তেওঁলোক মৰিব। আৰু সেই মানুহবোৰ, যিসকলক মোচিয়ে সেই ভূমি চোৰাংচোৰাগিৰি কৰিবলৈ পঠিয়াইছিল, আৰু আহি সেই ভূমিৰ বিষয়ে সমাজৰ ওচৰত বেয়া কথা উলিয়াবলৈ গোচৰ কৰিছিল, আৰু সেই মানুহবোৰ মৰিল যিসকলে সেই ভূমিৰ বিৰুদ্ধে বেয়া কথা কৈছিল, প্ৰহাৰত প্ৰভুৰ সন্মুখত। আৰু নুনৰ পুত্ৰ যিহোচূৱা আৰু যিফুন্নিৰ পুত্ৰ কালেব সেই মানুহবোৰৰ মাজৰ পৰা জীয়াই আছিল যিসকলে ভূমি গুপ্তচৰ কৰিবলৈ গৈছিল। আৰু

মোচিয়ে ইস্ৰায়েলৰ সকলো পুত্ৰৰ প্ৰতি এই কথাবোৰ ক'লে, আৰু লোকসকলে অতিশয় শোক কৰিলে। আৰু পুৱা সোনকালে উঠি তেওঁলোকে পৰ্বতৰ শিখৰলৈ গ'ল আৰু ক'লে, চোৱা, আমি এতিয়া সেই ঠাইলৈ যাম যিটোৰ বিষয়ে প্ৰভুৱে কৈছিল, কাৰণ আমি পাপ কৰিলোঁ। আৰু মোচিয়ে ক'লে, তোমালোকে কিয় প্ৰভুৰ বাক্য উলংঘা কৰিছা? তোমালোকৰ বাবে সমৃদ্ধিশালী নহ'ব। ওপৰলৈ নাযাবা, কাৰণ প্ৰভু তোমালোকৰ সৈতে নাই, আৰু তোমালোকে তোমালোকৰ শত্ৰুসকলৰ সন্মুখত পৰিবা। কাৰণ অমালেক আৰু কনানীয়াসকল তাত তোমালোকৰ সন্মুখত আছে, আৰু তোমালোক তৰোৱালৰ দ্বাৰা পতিত হ'বা, কিয়নো তোমালোকে প্ৰভুক অমান্য কৰি বিমুখ হৈছা, আৰু প্ৰভু তোমালোকৰ মাজত নাথাকিব। আৰু বলপূৰ্বক কৰি তেওঁলোক পৰ্বতৰ শিখৰলৈ উঠি গ'ল, কিন্তু প্ৰভুৰ নিয়ম-চন্দুক আৰু মোচি শিবিৰৰ পৰা লৰচৰ কৰা নহ'ল। আৰু অমালেক আৰু সেই পৰ্বতত বাস কৰা কনানীয়াসকল নামি আহিল, আৰু তেওঁলোকক ঘূ�ৰাই দিলে, আৰু হৰ্মা পৰ্যন্ত তেওঁলোকক কাটি পেলালে, আৰু শিবিৰলৈ ঘূৰি গ'ল।

15

আৰু প্ৰভুৱে মোচিক ক'লে, কৈ, ইজৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক কোৱা, আৰু তেওঁলোকক ক'বা, যেতিয়া তোমালোকে তোমালোকৰ বসতিৰ ভূমিত প্ৰবেশ কৰিবা, যিখন মই তোমালোকক দিওঁ, আৰু তুমি প্ৰভুৰ বাবে সম্পূৰ্ণ হোম বলি কৰিবা, সম্পূৰ্ণ হোম বলি বা বলিদান, প্ৰতিজ্ঞা পূৰ্ণ কৰিবলৈ, বা স্বেচ্ছামূলক অনুসৰি, বা তোমালোকৰ উৎসৱবোৰত প্ৰভুৰ বাবে সুগন্ধিৰ গোন্ধ কৰিবলৈ, যদি গৰুৰ পৰা বা মেৰ-ছাগৰ পৰা। আৰু যিজনে নিজৰ উপহাৰ প্ৰভুলৈ আনিব, তেওঁ ঐফাৰ দশম অংশ মিহি আটাৰ বলিদান তেলত মিশ্ৰিত কৰি চতুৰ্থ অংশত আনিব। আৰু দ্ৰাক্ষাৰস মদ্যপান নৈবেদ্যৰ বাবে চতুৰ্থাংশ হিন তুমি সম্পূৰ্ণ দহন বলিৰ ওপৰত বা বলিৰ ওপৰত এটা মেৰ পোৱালিৰ বাবে কৰিবা। তুমি ইমান

নৈবেদ্য, সুগন্ধৰ সুবাস, প্ৰভুৰ বাবে কৰিবা। আৰু মেৰ-ছাগটোৰ বাবে, যেতিয়া তোমালোকে তাক সম্পূৰ্ণ হোম-বলি বা বলিদানলৈ কৰিবা, তুমি তেলত মিহলোৱা মিহি আটাৰ দুই দশমাংশৰ নৈবেদ্য এক হিনৰ তৃতীয়াংশত প্ৰস্তুত কৰিবা; আৰু পেয় নৈবেদ্যৰ বাবে দ্ৰাক্ষাৰস এক হিনৰ তৃতীয়াংশ তোমালোকে প্ৰভুৰ উদ্দেশ্যে সুগন্ধি আৰোমা হিচাপে উৎসৰ্গ কৰিবা। যদি তোমালোকে গৰু-ম'হৰ পৰা সম্পূৰ্ণ হোম-বলি বা মানত পূৰণ কৰিবলৈ বলিদান বা প্ৰভুৰ উদ্দেশ্যে মঙ্গল বলি কৰা, তেন্তে তেওঁ দামুৰিটোৰ ওপৰত আধা হিন তেলত মিহলোৱা তিনি দশমাংশ মিহি আটাৰ বলিদান আনিব। আৰু দ্ৰাক্ষাৰস পেয় নৈবেদ্যৰ বাবে হীনৰ আধা দিব, যি প্ৰভুৰ বাবে সুগন্ধি গোন্ধৰ নৈবেদ্য। এইদৰে তুমি কৰিবা এটা দামুৰিৰ বাবে, বা এটা মতা মেৰৰ বাবে, বা এটা মেৰ পোৱালিৰ বাবে মেৰবোৰৰ পৰা বা ছাগলীবোৰৰ পৰা; যিমান সংখ্যক তোমালোকে কৰিবা, সেইদৰে তোমালোকে কৰিবা প্ৰতিটোৰ বাবে, সিহঁতৰ সংখ্যা অনুসৰি। প্ৰত্যেক দেশীয় ব্যক্তি এইভাবে এইৰূপ নৈবেদ্য উৎসৰ্গ কৰিবে, যাহা প্ৰভুৰ জন্য সুবাসিত সুগন্ধ হইবে। যদি তোমালোকৰ ভূমিত কোনো প্ৰবাসী তোমালোকৰ মাজত যোগ দিয়া হয়, বা যি তোমালোকৰ প্ৰজন্মসমূহত তোমালোকৰ মাজত হ'ব, আৰু প্ৰভুলৈ সুগন্ধৰ গোন্ধৰ নৈবেদ্য কৰিব, তোমালোকে যি ৰীতি কৰা, সেইদৰে সমাজেও প্ৰভুলৈ কৰিব। তোমালোকৰ বাবে আৰু তোমালোকৰ মাজত বাস কৰা প্ৰবাসীসকলৰ বাবে এক নিয়ম হ'ব, তোমালোকৰ প্ৰজন্মসমূহৰ বাবে চিৰন্তন নিয়ম, তোমালোকৰ দৰে প্ৰবাসীও প্ৰভুৰ সন্মুখত হ'ব। এটা নিয়ম হ'ব আৰু এটা অধিকাৰ হ'ব তোমালোকৰ বাবে আৰু তোমালোকৰ মাজত বাস কৰা বিদেশীৰ বাবে। আৰু প্ৰভুৱে মোচিৰ ওচৰত কথা ক'লে, কৈ, ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক কোৱা, আৰু তুমি তেওঁলোকক ক'বা, যেতিয়া তোমালোক সেই ভূমিত প্ৰৱেশ কৰিবা, যি ভূমিলৈ মই তোমালোকক তালৈ লৈ যাম, আৰু এনে হ'ব যেতিয়া তোমালোকে সেই ভূমিৰ পিঠাৰ পৰা খাবা, তোমালোকে এটা উপহাৰ পৃথক কৰা অংশ প্ৰভুৰ বাবে পৃথক কৰিবা, তোমালোকৰ আটাগুণ্ডাৰ প্ৰথম ফল। তোমালোকে পিঠা পৃথক কৰিবা উপহাৰ হিচাপে ইয়াক; যেনেকৈ উপহাৰ মৰণা মৰা ঠাইৰ পৰা, তেনেকৈ পৃথক কৰিবা ইয়াক, তোমালোকৰ আটাগুড়িৰ প্ৰথম ফল, আৰু দিবা

প্রভুক উপহাৰ তোমালোকৰ প্রজন্মবোৰলৈ। যেতিয়া তোমালোকে পাপ কৰিবা আৰু এই সকলো আদেশ পালন নকৰিবা, যিবোৰ প্রভুৱে মোচিক কৈছিল, যেনেকৈ প্রভুৱে তোমালোকক মোচিৰ হাতৰ দ্বাৰা আদেশ দিছিল, সেই দিনৰ পৰা যেতিয়া প্রভুৱে তোমালোকক আদেশ দিছিল আৰু তাৰ পিছত তোমালোকৰ পুৰুষলৈ, আৰু এনে হ'ব যদি সমাজৰ চকুৰ পৰা অনিচ্ছাকৃতভাৱে ঘটে, তেন্তে গোটেই সমাজে গৰুৰ পৰা এটা নির্দোষ দামুৰি প্রভুৰ বাবে সুগন্ধিৰ গোন্ধৰ হোম-বলিৰ বাবে উৎসর্গ কৰিব, আৰু ইয়াৰ নৈবেদ্য আৰু ইয়াৰ পেয় নৈবেদ্য বিধান অনুসৰি, আৰু ছাগলীৰ পৰা এটা মতা ছাগলী পাপৰ বাবে। আৰু পুৰোহিতে ইস্রায়েলৰ পুত্রসকলৰ সকলো সমাজৰ বিষয়ে প্রায়শ্চিত্ত কৰিব, আৰু তেওঁলোকক ক্ষমা কৰা হ'ব, কাৰণ এয়া অনিচ্ছাকৃত আছিল, আৰু তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ পাপৰ বিষয়ে প্রভুৰ সন্মুখত প্রভুক তেওঁলোকৰ উপহাৰ নৈবেদ্য আনিলে, তেওঁলোকৰ অনিচ্ছাকৃত পাপসমূহৰ বিষয়ে। আৰু ইস্রায়েলৰ পুত্রসকলৰ সকলো সমাজৰ অনুসৰি ক্ষমা কৰা হ'ব, আৰু তোমালোকৰ মাজত বাস কৰা বিদেশীকো, কাৰণ সকলো লোকৰ বাবে অনিচ্ছাকৃত। যদি কোনো এজন ব্যক্তিয়ে অনিচ্ছাকৃতভাৱে পাপ কৰে, তেওঁ পাপৰ বিষয়ে এবছৰীয়া এটা ছাগলী আনিব। আৰু পুৰোহিতে সেই আত্মাৰ বিষয়ে প্রায়শ্চিত্ত কৰিব যি অনিচ্ছাকৃতভাৱে পাপ কৰিছে, আৰু প্রভুৰ সন্মুখত অনিচ্ছাকৃতভাৱে পাপ কৰিছে, তাৰ বিষয়ে প্রায়শ্চিত্ত কৰিবলৈ। স্থানীয় ইস্রায়েলৰ পুত্রসকলৰ মাজত আৰু তেওঁলোকৰ মাজত বাস কৰা বিদেশীজনৰ বাবে এক বিধান হ'ব, যিজনে অনিচ্ছাকৃতভাৱে কৰে। আৰু যিকোনো আত্মাই অহংকাৰৰ হাতত কৰিব, স্থানীয় লোকসকলৰ পৰা হওক বা ধর্মান্তৰিতসকলৰ পৰা হওক, এই জনে ঈশ্বৰক খং উঠায়, সেই আত্মা তাইৰ লোকসকলৰ পৰা সম্পূর্ণৰূপে ধ্বংস কৰা হ'ব, কাৰণ প্রভুৰ বাক্য তাই তুচ্ছ কৰিলে, আৰু তেওঁৰ আজ্ঞাবোৰ তাই ছিন্নভিন্ন কৰিলে; সেই আত্মা সম্পূর্ণৰূপে ধ্বংস কৰা হ'ব, তাইৰ পাপ তাইৰ মাজত থাকিব। আৰু ইস্রায়েলৰ পুত্রসকল মৰুভূমিত আছিল, আৰু তেওঁলোকে বিশ্রামবাৰৰ দিনা কাঠ সংগ্রহ কৰি থকা এজন মানুহ পালে। আৰু যিসকলে বিশ্রামবাৰৰ দিনত কাঠ সংগ্রহ কৰি থকা তেওঁক পাইছিল, তেওঁলোকে তেওঁক মোচি আৰু হাৰোণৰ

ওচৰলৈ, আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ সকলো সমাজৰ ওচৰলৈ আনিলে। আৰু তেওঁলোকে তেওঁক কাৰাগাৰত ৰাখিলে, কিয়নো তেওঁলোকে তেওঁক কি কৰিব লাগে সেই বিষয়ে সিদ্ধান্ত লোৱা নাছিল। আৰু প্ৰভুৱে মোচিক ক'লে, সেই মানুহক মৃত্যুদণ্ড দিয়া হওক, গোটেই সমাজে তাক শিলেৰে শিল দিয়ক। আৰু সকলো সমাজে তেওঁক শিবিৰৰ বাহিৰলৈ লৈ গ'ল, আৰু সকলো সমাজে তেওঁক শিবিৰৰ বাহিৰত শিলেৰে শিল দলিয়াই মাৰিলে, যেনেকৈ প্ৰভুৱে মোচিক আদেশ দিছিল। আৰু প্ৰভুৱে মোচিক ক'লে, কৈ, ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক কোৱা, আৰু তুমি তেওঁলোকক ক'বা, আৰু তেওঁলোকে নিজৰ বাবে তেওঁলোকৰ কাপোৰৰ চুকবোৰত ঝালৰ বনাওক তেওঁলোকৰ পুৰুষানুক্ৰমে, আৰু তোমালোকে চুকবোৰৰ ঝালৰৰ ওপৰত নীলা ৰঙৰ সূতা লগাবা। আৰু সেইটো তোমালোকৰ বাবে ঝালৰবোৰত থাকিব, আৰু তোমালোকে সেইবোৰ দেখিবা; আৰু তোমালোকে প্ৰভুৰ সকলো আজ্ঞা মনত ৰাখিবা, আৰু সেইবোৰ পালন কৰিবা; আৰু তোমালোকে তোমালোকৰ চিন্তাবোৰৰ পিছে পিছে আৰু চকুবোৰৰ পিছে পিছে বিপথে নাযাবা যিবোৰৰ পিছে পিছে তোমালোকে ব্যভিচাৰ কৰা, যাতে তোমালোকে মোৰ সকলো আজ্ঞা মনত ৰাখিবা আৰু পালন কৰিবা, আৰু তোমালোকৰ ঈশ্বৰৰ বাবে পবিত্ৰ হ'বা। মই প্ৰভু, তোমালোকৰ ঈশ্বৰ, যিজনে তোমালোকক মিচৰ দেশৰ পৰা উলিয়াই আনিলোঁ তোমালোকৰ ঈশ্বৰ হ'বলৈ; মই প্ৰভু, তোমালোকৰ ঈশ্বৰ।

16

আৰু কোৰহে, যি ইজহাৰৰ পুত্ৰ, যি কহাতৰ পুত্ৰ, যি লেবীৰ পুত্ৰ, আৰু দাথন আৰু অবীৰামে, যি ইলীয়াবৰ পুত্ৰ, আৰু অনে, যি পেলেথৰ পুত্ৰ, যি ৰূবেণৰ পুত্ৰ, কথা ক'লে; আৰু তেওঁলোকে মোচিৰ সন্মুখত থিয় হ'ল, আৰু ইস্ৰায়েলৰ সন্তান সকলৰ পঞ্চাশ আৰু দুশ জন লোক, সমাজৰ নেতা, পৰিষদৰ আহ্বান কৰা সভা, আৰু প্ৰসিদ্ধ লোক।

তেওঁলোকে মোচি আৰু হাৰোণৰ বিৰুদ্ধে একত্রিত হ'ল আৰু ক'লে, তোমালোকৰ বাবে যথেষ্ট হওক, কাৰণ সমগ্র সমাজ সকলোৱে পবিত্র আৰু তেওঁলোকৰ মাজত প্রভু আছে। তেন্তে কিয় তোমালোকে প্রভুৰ সমাজৰ ওপৰত নিজকে উন্নত কৰিছা? আৰু মোচিয়ে শুনি মুখৰ ওপৰত পৰিল। আৰু তেওঁ কোৰহৰ প্রতি আৰু তেওঁৰ সকলো সমাজৰ প্রতি কথা ক'লে, কৈছিল, ঈশ্বৰে দর্শন কৰিলে আৰু জানিলে যিসকল তেওঁৰ আছিল আৰু পবিত্রসকলক, আৰু তেওঁলোকক নিজৰ ওচৰলৈ আনিলে, আৰু যিসকলক তেওঁ নিজৰ বাবে বাছনি কৰিলে, তেওঁলোকক নিজৰ ওচৰলৈ আনিলে। এইটো কৰা: তোমালোকে নিজৰ বাবে জুইৰ পাত্র লোৱা কোৰহ আৰু তেওঁৰ সকলো সমাবেশ, আৰু সেইবোৰৰ ওপৰত জুই থোৱা, আৰু সেইবোৰৰ ওপৰত ধূপ থোৱা প্রভুৰ সন্মুখত কাইলৈ; আৰু যি মানুহক প্রভুৱে বাছি লৈছে, এইজন পবিত্র হ'ব; লেবীৰ পুত্রসকল, তোমালোকৰ বাবে যথেষ্ট হওক। আৰু মোচিয়ে কোৰহক ক'লে, হে লেবীৰ পুত্রসকল, মোৰ কথা শুনা। এইটো তোমালোকৰ বাবে সৰু কথা নহয় নেকি, যে ইস্রায়েলৰ ঈশ্বৰে তোমালোকক ইস্রায়েলৰ সমাজৰ পৰা পৃথক কৰিলে, আৰু তোমালোকক নিজৰ ওচৰলৈ আনিলে প্রভুৰ তম্বুৰ সেৱা কৰিবলৈ, আৰু তম্বুৰ সন্মুখত উপস্থিত হৈ তেওঁলোকক সেৱা কৰিবলৈ? আৰু তেওঁ তোমাক আৰু তোমাৰ সৈতে লেবীৰ সকলো পুত্র ভাতৃসকলক জয় কৰিলে, আৰু তোমালোকে পুৰোহিত পদ বিচাৰা নেকি? এইদৰে তুমি আৰু তোমাৰ সকলো সমাজ ঈশ্বৰৰ বিৰুদ্ধে একত্রিত হৈছা, আৰু হাৰোণ কোন যে তোমালোকে তেওঁৰ বিৰুদ্ধে গোচৰ কৰিছা? আৰু মোচিয়ে দাথান আৰু অবীৰোণক, ইলীয়াবৰ পুত্রসকলক মাতিবলৈ পঠিয়ালে, আৰু তেওঁলোকে ক'লে, আমি নাযাওঁ। এইটো সৰু কথা নহয় নেকি যে তুমি আমাক গাখীৰ আৰু মৌ বৈ থকা ভূমিলৈ আনিলা, মৰুভূমিত আমাক মাৰিবলৈ, যে তুমি আমাৰ ওপৰত শাসন কৰা? শাসক নেকি? আৰু তুমি গাখীৰ আৰু মৌ বৈ থকা ভূমিলৈ আমাক লৈ আনিলা, আৰু তুমি আমাক পথাৰ আৰু দ্রাক্ষাবাৰীৰ উত্তৰাধিকাৰ দিলা নেকি? তুমি সেই মানুহবোৰৰ চকু উঘালি পেলালাহেঁতেন নেকি? আমি ওপৰলৈ নাযাওঁ। আৰু মোচি অতিশয় দুখিত হ'ল, আৰু প্রভুক ক'লে, তেওঁলোকৰ বলিদানলৈ মনোযোগ নিদিব, মই তেওঁলোকৰ একোৰে

কামনাৰ বস্তু লোৱা নাই, আৰু মই তেওঁলোকৰ কাকো অন্যায় কৰা নাই। আৰু মোচিয়ে কোৱহক ক'লে, তোমাৰ সমাবেশক পবিত্ৰ কৰা, আৰু প্ৰভুৰ সন্মুখত সাজু হোৱা তুমি আৰু হাৰোণ আৰু তেওঁলোক কাইলৈ। আৰু প্ৰতিজনে তেওঁৰ ধূপাধাৰ লোৱা, আৰু তাৰ ওপৰত ধূপ ৰাখিবা, আৰু প্ৰভুৰ সন্মুখত প্ৰতিজনে তেওঁৰ ধূপাধাৰ আনিবা, পঞ্চাশ আৰু দুশ ধূপাধাৰ, আৰু তুমি আৰু হাৰোণ প্ৰতিজনে তেওঁৰ ধূপাধাৰ। আৰু প্ৰতিজনে নিজৰ ধূপাধাৰ ল'লে, আৰু সিহঁতৰ ওপৰত জুই ৰাখিলে, আৰু সিহঁতৰ ওপৰত ধূপ দিলে, আৰু সাক্ষ্যৰ তম্বুৰ দুৱাৰৰ ওচৰত মোচি আৰু হাৰোণ থিয় হ'ল। আৰু কোৰেই তেওঁৰ সকলো সমাজক তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে সাক্ষ্য তম্বুৰ দুৱাৰৰ ওচৰত একত্ৰিত কৰিলে, আৰু প্ৰভুৰ মহিমা সকলো সমাজৰ আগত প্ৰকাশ পালে। আৰু প্ৰভুৱে মোচি আৰু হাৰোণৰ ওচৰত কথা ক'লে, কৈছিল, তোমালোকে এই সমাজৰ মাজৰ পৰা পৃথক হোৱা, আৰু মই তেওঁলোকক একেবাৰতে সংহাৰ কৰিম। আৰু তেওঁলোকে নিজৰ মুখৰ ওপৰত পৰিল, আৰু ক'লে, হে ঈশ্বৰ, আত্মাসমূহৰ আৰু সকলো মাংসৰ ঈশ্বৰ, যদি এজন মানুহে পাপ কৰিলে, তেন্তে সমগ্ৰ সমাজৰ ওপৰত প্ৰভুৰ ক্ৰোধ? আৰু প্ৰভুৱে মোচিক কথা ক'লে, কৈ, সমাবেশক কোৱা, কৈ, কোৱহৰ সমাবেশৰ চাৰিওফালৰ পৰা আঁতৰি যোৱা। আৰু মোচি উঠিল, আৰু দাথন আৰু অবীৰোণৰ ওচৰলৈ গ'ল, আৰু ইস্ৰায়েলৰ সকলো বৃদ্ধ লোক তেওঁৰ লগত একেলগে গ'ল। আৰু তেওঁ সভাৰ প্ৰতি কথা ক'লে, কৈ, এই কঠোৰ মানুহবোৰৰ তম্বুৰ পৰা পৃথক হওক, আৰু তেওঁলোকৰ যি সকলো আছে তাৰ পৰা স্পৰ্শ নকৰিবা, যাতে তেওঁলোকৰ সকলো পাপত তোমালোক সৈতে বিনষ্ট নহ'বা। আৰু তেওঁলোকে কোৱহৰ তম্বুৰ চাৰিওফালৰ পৰা আঁতৰি গ'ল, আৰু দাথন আৰু অবীৰাম ওলাই আহি তেওঁলোকৰ তম্বুৰ দুৱাৰত থিয় হৈ আছিল, আৰু তেওঁলোকৰ মহিলাসকল, সন্তানসকল আৰু সা-সম্পত্তিও আছিল। আৰু মোচিয়ে ক'লে, এইটোৰ দ্বাৰা তোমালোকে জানিবা যে প্ৰভুৱে মোক এই সকলো কাম কৰিবলৈ পঠিয়াইছে, যে এইবোৰ মোৰ নিজৰ পৰা নহয়। যদি সকলো মানুহৰ মৃত্যুৰ দৰে এইসকলে মৰিব, যদি সকলো মানুহৰ পৰীক্ষাৰ দৰে তেওঁলোকৰ পৰীক্ষা হ'ব, তেন্তে প্ৰভুৱে মোক পঠিয়া নাই। কিন্তু প্ৰভুৱে দৰ্শনত

দেখুৱাব, আৰু পৃথিৱীয়ে নিজৰ মুখ খুলি তেওঁলোকক, তেওঁলোকৰ ঘৰবোৰ, তেওঁলোকৰ তম্বুবোৰ, আৰু তেওঁলোকৰ সকলো সম্পত্তি গিলি পেলাব, আৰু তেওঁলোক জীৱিত অৱস্থাত পাতাললৈ নামি যাব, আৰু তোমালোকে জানিবা যে এই মানুহবোৰে প্ৰভুক খং উঠাইছিল। যেতিয়া তেওঁ এই সকলো কথা কোৱা বন্ধ কৰিলে, তেওঁলোকৰ তলত ভূমি ফাটি গ'ল। আৰু ভূমি খোলা হ'ল, আৰু তেওঁলোকক গিলিলে, আৰু তেওঁলোকৰ ঘৰবোৰ, আৰু কোৰহৰ সৈতে থকা সকলো মানুহ, আৰু তেওঁলোকৰ পশুধন। আৰু তেওঁলোক নামি গ'ল, আৰু তেওঁলোকৰ যিমান জীৱিত আছিল সকলো পাতাললৈ গ'ল, আৰু ভূমিয়ে তেওঁলোকক ঢাকি পেলালে, আৰু তেওঁলোক সমাজৰ মাজৰ পৰা বিনষ্ট হ'ল। আৰু তেওঁলোকৰ চাৰিওফালৰ সকলো ইজৰায়েলী তেওঁলোকৰ চিঞৰৰ পৰা পলাই গ'ল, কাৰণ তেওঁলোকে কৈছিল, পৃথিৱীয়ে যাতে আমাকো গ্ৰাস নকৰে। আৰু প্ৰভুৰ পৰা জুই ওলাই গ'ল, আৰু ধূপ আগবঢ়োৱা সেই পঞ্চাশ আৰু দুশ পুৰুষক গ্ৰাস কৰিলে।

17

আৰু প্ৰভুৱে মোচি আৰু হাৰোণ পুৰোহিতৰ পুত্ৰ ইলিয়াজাৰক ক'লে, পোৱা হোৱাবোৰৰ মাজৰ পৰা সেই পিতলৰ আঙঠা ধৰা পাত্ৰবোৰ তুলি লোৱা, আৰু সেই বিদেশী জুইটো তাত সিঁচৰিত কৰা, কাৰণ এই পাপীবোৰৰ আঙঠা ধৰা পাত্ৰবোৰ তেওঁলোকৰ প্ৰাণত পবিত্ৰ কৰা হৈছিল, আৰু সেইবোৰক পিটা পাতবোৰ বেদীৰ আৱৰণ বনোৱা, কাৰণ সেইবোৰ প্ৰভুৰ সন্মুখত আনা হৈছিল আৰু পবিত্ৰ কৰা হৈছিল; আৰু সেইবোৰ ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলৰ বাবে চিন হ'ল। আৰু হাৰোণ পুৰোহিতৰ পুত্ৰ ইলিয়াজাৰে পিতলৰ ধূপাধাৰবোৰ ল'লে, যিমানবোৰ জ্বলি যোৱা লোকসকলে আনিছিল, আৰু তেওঁলোকে সেইবোৰ যজ্ঞবেদীৰ আৱৰণ হিচাপে যোগ কৰিলে, ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ বাবে স্মৃতিচিহ্ন, যাতে কোনো বিদেশী যি হাৰোণৰ বংশৰ পৰা নহয়, প্ৰভুৰ সন্মুখত ধূপ জ্বলাবলৈ ওচৰ নাচাপে; আৰু কোৰহৰ

দৰে আৰু তেওঁৰ বিদ্রোহৰ দৰে নহ'ব, যেনেকৈ প্রভুৱে মোচিৰ হাতৰ দ্বাৰা তেওঁক কৈছিল। আৰু ইজৰাইলৰ পুত্রসকলে পিছদিনা মোচি আৰু হাৰোণৰ বিৰুদ্ধে গোঙাইছিল, কৈছিল, তোমালোকে প্রভুৰ লোকসকলক হত্যা কৰিছা। আৰু এনে ঘটিল যে মণ্ডলীয়ে মোচি আৰু হাৰোণৰ বিৰুদ্ধে একত্রিত হোৱাৰ সময়ত, তেওঁলোকে সাক্ষ্যৰ তম্বুৰ ওপৰত ধাৱমান হ'ল, আৰু মেঘে ইয়াক ঢাকিলে, আৰু প্রভুৰ গৌৰৱ দেখা গ'ল। আৰু মোচি আৰু হাৰোণে সাক্ষ্যৰ তম্বুৰ সন্মুখত প্রৱেশ কৰিলে। আৰু প্রভুৱে মোচি আৰু হাৰোণৰ ওচৰত কথা ক'লে, কৈছিল, এই সমাবেশৰ মাজৰ পৰা আঁতৰি যোৱা, আৰু মই তেওঁলোকক একেবাৰতে সংহাৰ কৰিম; আৰু তেওঁলোক নিজৰ মুখৰ ওপৰত পৰিল। আৰু মোচিয়ে হাৰোণক ক'লে, ধূপাধাৰ লোৱা, আৰু তাৰ ওপৰত বেদীৰ পৰা জুই ৰাখা, আৰু তাৰ ওপৰত ধূপ পেলোৱা, আৰু শীঘ্রে শিবিৰলৈ লৈ যোৱা, আৰু তেওঁলোকৰ বিষয়ে প্রায়শ্চিত্ত কৰা, কিয়নো প্রভুৰ মুখৰ পৰা ক্রোধ ওলাই গৈছে, লোকসকলক ধ্বংস কৰিবলৈ আৰম্ভ হৈছে। আৰু হাৰোণে ল'লে, যেনেকৈ মোচিয়ে তেওঁক কৈছিল, আৰু সমাজলৈ দৌৰিলে, আৰু ইতিমধ্যে লোকসকলৰ মাজত মহামাৰী আৰম্ভ হৈছিল, আৰু তেওঁ ধূপ দিলে আৰু লোকসকলৰ বিষয়ে প্রায়শ্চিত্ত কৰিলে। আৰু তেওঁ মৃতসকলৰ আৰু জীৱিতসকলৰ মাজত থিয় হ'ল, আৰু মহামাৰী বন্ধ হ'ল। আৰু ভাঙনত মৃতসকলৰ সংখ্যা চৈধ্য হাজাৰ সাতশ হ'ল, কোৰহৰ কাৰণে মৃতসকলৰ বাহিৰে। আৰু হাৰোণ সাক্ষ্যৰ তম্বুৰ দুৱাৰত মোচিৰ ওচৰলৈ ঘূৰি আহিল, আৰু মহামাৰী বন্ধ হ'ল। আৰু প্রভুৱে মোচিৰ ওচৰত কথা ক'লে, কৈ, ইস্রায়েলৰ পুত্রসকলক কোৱা, আৰু তেওঁলোকৰ পৰা এডাল লাঠি লোৱা, পিতৃসকলৰ ঘৰ অনুসৰি এডাল লাঠি তেওঁলোকৰ সকলো শাসকসকলৰ পৰা, তেওঁলোকৰ পিতৃসকলৰ ঘৰ অনুসৰি, বাৰটা লাঠি, আৰু প্রত্যেকৰ নাম তেওঁৰ লাঠিৰ ওপৰত লিখা। আৰু লেবীৰ লাখুটিৰ ওপৰত আৰোণৰ নাম লিখা, কিয়নো তেওঁলোকৰ পূর্বপুৰুষসকলৰ ঘৰৰ গোষ্ঠী অনুসাৰে এটা লাখুটি আছে, তেওঁলোকে দিব। আৰু তুমি সেইবোৰক সাক্ষ্যৰ তম্বুত স্থাপন কৰিবা, সাক্ষ্যৰ বিপৰীতে, য'ত মই তাত তোমাক জ্ঞাত হ'ম। আৰু যি মানুহক মই বাছনি কৰিম, তাৰ লাঠি ফুলিব, আৰু মই ইজৰাইলৰ পুত্রসকলৰ গোঙনি, যিবোৰ তেওঁলোকে

তোমালোকৰ বিৰুদ্ধে গোঙায়, মোৰ পৰা আঁতৰাম। আৰু মোচিয়ে ইস্ৰায়েলৰ সন্তান সকলক কথা ক'লে, আৰু তেওঁলোকৰ সকলো শাসকে তেওঁক লাঠি দিলে, প্ৰতিজন শাসকক এডাল লাঠি, শাসক অনুসাৰে, তেওঁলোকৰ পিতৃ বংশৰ ঘৰ অনুসাৰে, বাৰডাল লাঠি, আৰু হাৰোণৰ লাঠি তেওঁলোকৰ লাঠি সকলৰ মাজত আছিল। আৰু মোচিয়ে সেই লাঠিবোৰ প্ৰভুৰ আগত সাক্ষ্যৰ তম্বুত ৰাখিলে। আৰু পাছদিনা এনে ঘটিল যে মোচি আৰু হাৰোণ সাক্ষ্যৰ তম্বুত সোমাল, আৰু চোৱা, লেবীৰ ঘৰৰ বাবে হাৰোণৰ লাঠিডালে গজালি মাৰিছিল, আৰু কুঁহিপাত উলিয়াইছিল, আৰু ফুল ফুলিছিল, আৰু বাদাম উৎপন্ন কৰিছিল। আৰু মোচিয়ে সকলো লাঠি প্ৰভুৰ মুখৰ পৰা ইস্ৰায়েলৰ সকলো পুত্ৰৰ ওচৰলৈ উলিয়াই আনিলে আৰু তেওঁলোকে দেখিলে আৰু প্ৰতিজনে তেওঁৰ লাঠি ল'লে। আৰু প্ৰভুৱে মোচিক ক'লে, হাৰোণৰ লাঠি সাক্ষ্যবোৰৰ সন্মুখত সংৰক্ষণৰ বাবে ৰাখি দিয়া, অবাধ্যসকলৰ পুত্ৰসকলৰ বাবে চিহ্ন হিচাপে, আৰু তেওঁলোকৰ গোঁজৰণি মোৰ পৰা বন্ধ হওক, আৰু তেওঁলোক যেন নমৰে। আৰু মোচি আৰু হাৰোণে কৰিলে, যেনেকৈ প্ৰভুৱে মোচিক আদেশ দিছিল, তেনেকৈ তেওঁলোকে কৰিলে। আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে মোচিক ক'লে, চোৱা, আমি গ্ৰাস হৈছো, আমি বিনষ্ট হৈছো, আমি ধ্বংস হৈছো। প্ৰত্যেকজন যিয়ে প্ৰভুৰ তম্বু স্পৰ্শ কৰে, তেওঁৰ মৃত্যু হয়। শেষলৈকে আমি সকলোৱে মৰিম নেকি?

18

আৰু প্ৰভুৱে হাৰোণক ক'লে, তুমি আৰু তোমাৰ পুত্ৰসকল আৰু তোমাৰ পিতৃৰ ঘৰে পবিত্ৰ বস্তুবোৰৰ পাপবোৰ বহন কৰিবা, আৰু তুমি আৰু তোমাৰ পুত্ৰসকলে তোমালোকৰ পুৰোহিত পদৰ পাপবোৰ বহন কৰিবা। আৰু তোমাৰ ভাতৃসকলক, লেবী গোষ্ঠীক, তোমাৰ পিতৃৰ লোকসকলক তোমাৰ ওচৰলৈ আনা, আৰু তেওঁলোকক তোমাৰ লগত যোগ দিয়া

হওক, আৰু তেওঁলোকে তোমাক সেৱা কৰক, আৰু তুমি আৰু তোমাৰ পুত্ৰসকলে তোমাৰ সৈতে সাক্ষ্যৰ তম্বুৰ সন্মুখত থাকা। আৰু তেওঁলোকে তোমাৰ পহৰা ৰক্ষা কৰিব, আৰু তম্বুৰ পহৰা ৰক্ষা কৰিব। কিন্তু পবিত্ৰ পাত্ৰবোৰৰ ওচৰলৈ আৰু যজ্ঞবেদীৰ ওচৰলৈ তেওঁলোকে নাযাব, আৰু এইসকলে আৰু তোমালোকে মৰিব নোৱাৰিব। আৰু তেওঁলোক তোমাৰ লগত যোগ দিয়া হ'ব, আৰু তেওঁলোকে সাক্ষ্যৰ তম্বুৰ ৰক্ষণাবেক্ষণ কৰিব, তম্বুৰ সকলো সেৱা অনুসাৰে, আৰু বিদেশীয়ে তোমাৰ ওচৰলৈ নাহিব। আৰু তোমালোকে পবিত্ৰ স্থানৰ ৰক্ষা আৰু যজ্ঞবেদীৰ ৰক্ষা পালন কৰিবা, আৰু ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলৰ ওপৰত ক্ৰোধ নহ'ব। আৰু মই লৈছো তোমালোকৰ ভাইসকলক লেবীয়াসকলক মাজৰ পৰা প আৰু তুমি আৰু তোমাৰ পুত্ৰসকলে তোমাৰ লগত তোমালোকৰ পুৰোহিতত্ব ৰক্ষা কৰিবা, বেদীৰ সকলো ৰীতি অনুসাৰে, আৰু পর্দাৰ ভিতৰৰ অংশত, আৰু তোমালোকে তোমালোকৰ পুৰোহিতত্বৰ দান হিচাপে সেৱাকার্য কৰিবা, আৰু যি বিদেশী ওচৰ চাপিব তেওঁ মৃত্যুবৰণ কৰিব। আৰু প্ৰভুৱে হাৰোণৰ লগত কথা ক'লে, আৰু চোৱা মই তোমালোকক দিছোঁ ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ পৰা মোৰ প্ৰতি পবিত্ৰ কৰা সকলোৰে পৰা প্ৰথম ফলবোৰৰ ৰক্ষণ, তোমাক মই সেইবোৰ সন্মানৰ বাবে দিছোঁ, আৰু তোমাৰ পুত্ৰসকলক তোমাৰ লগত চিৰকালীয়া বিধি হিচাপে। আৰু এইটো তোমালোকৰ বাবে হওক পবিত্ৰ কৰা পবিত্ৰ বস্তুবোৰৰ নৈবেদ্যবোৰৰ পৰা, সিহঁতৰ সকলো দানবোৰৰ পৰা, আৰু সিহঁতৰ সকলো বলিদানবোৰৰ পৰা, আৰু সিহঁতৰ সকলো অপৰাধৰ পৰা, আৰু সিহঁতৰ সকলো পাপবোৰৰ পৰা, যিমান সিহঁতে মোক সকলো পবিত্ৰ বস্তুবোৰৰ পৰা ঘূৰাই দিয়ে, সেয়া তোমাৰ আৰু তোমাৰ পুত্ৰসকলৰ হ'ব। পবিত্ৰ স্থানৰ পবিত্ৰতম স্থানত তোমালোকে সেইবোৰ খাবা, প্ৰতিজন পুৰুষে সেইবোৰ খাব, তুমি আৰু তোমাৰ পুত্ৰসকলে, সেইবোৰ তোমাৰ বাবে পবিত্ৰ হ'ব। আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ সকলো নৈবেদ্যৰ পৰা সিহঁতৰ উপহাৰৰ প্ৰথম ফল এইটো তোমালোকলৈ হ'ব। মই সিহঁতক তোমাক আৰু তোমাৰ পুত্ৰসকলক আৰু তোমাৰ সৈতে তোমাৰ কন্যাসকলক দিছোঁ, চিৰন্তন বিধি। তোমাৰ ঘৰত সকলো শুচি লোকে সিহঁতক খাব। তেলৰ সকলো প্ৰথম ফল, আৰু দ্ৰাক্ষাৰসৰ সকলো

প্রথম ফল, শস্যৰ প্রথম ফল—সিহঁতে যিহোৱাক যিমান দিব, সেইবোৰ মই তোমাক দিলোঁ। তেওঁলোকৰ দেশত থকা সকলো প্রথম ফল, যিমান তেওঁলোকে প্রভুৰ ওচৰলৈ আনিব, সেইবোৰ তোমাৰ হ'ব; তোমাৰ ঘৰৰ প্রতিজন শুচি লোকে সেইবোৰ খাব। ইস্রায়েলৰ পুত্রসকলৰ মাজত উৎসর্গিত প্রতিটি বস্তু তোমাৰ হ'ব। আৰু সকলো মাংসৰ পৰা প্রতিটো গর্ভ খোলা সন্তান, যিমান তেওঁলোকে প্রভুক আগবঢ়ায় মানুহৰ পৰা পশুলৈকে, তোমাৰ হ'ব, কিন্তু মানুহৰ প্রথমজাতক মুক্তিধনৰ দ্বাৰা মুক্ত কৰা হ'ব, আৰু অশুচি পশুবোৰৰ প্রথমজাতক তুমি মুক্ত কৰিবা। আৰু তাৰ মুক্তি এমাহীয়াৰ পৰা, মূল্য নিৰূপণ পাঁচ চেকেল, পবিত্র চেকেল অনুসাৰে বিশ অবল। কিন্তু প্রথমজাত গৰুৰ পোৱালি আৰু প্রথমজাত মেৰ-ছাগ আৰু প্রথমজাত ছাগলী তুমি মুক্ত নকৰিবা, সেইবোৰ পবিত্র; আৰু তেওঁলোকৰ তেজ তুমি বেদীত ঢালিবা, আৰু চর্বি তুমি সুগন্ধৰ গোন্ধৰ নৈবেদ্য হিচাপে প্রভুৰ উদ্দেশ্যে উৎসর্গ কৰিবা। আৰু মাংস তোমাৰ হ'ব, যেনেকৈ উৎসর্গৰ বক্ষও আৰু সোঁ বাহুও তোমাৰ হ'ব। পবিত্র বস্তুসমূহৰ প্রতিটো উপহাৰ, যিমান ইস্রায়েলৰ সন্তানসকলে প্রভুৰ বাবে পৃথক কৰিব, মই তোমাক আৰু তোমাৰ লগত তোমাৰ পুত্র আৰু কন্যাসকলক দিছোঁ—এয়া চিৰকালীয়া বিধি। এয়া প্রভুৰ সন্মুখত চিৰকালীয়া লৱণৰ নিয়ম, তোমাৰ আৰু তোমাৰ পাছত তোমাৰ বংশৰ বাবে। আৰু প্রভুৱে হাৰোণক ক'লে, তেওঁলোকৰ ভূমিত তুমি উত্তৰাধিকাৰী নহ'বা, আৰু তেওঁলোকৰ মাজত তোমাৰ কোনো অংশ নহ'ব, কাৰণ মই তোমাৰ অংশ আৰু ইস্রায়েলৰ পুত্রসকলৰ মাজত তোমাৰ উত্তৰাধিকাৰ। আৰু লেবীৰ পুত্রসকলক চোৱা, মই ইস্রায়েলৰ সকলো দশমাংশ উত্তৰাধিকাৰ হিচাপে দিছো, সিহঁতৰ পৰিচর্যাৰ সলনি, যিমান সিহঁতে সাক্ষ্যৰ তম্বুত পৰিচর্যা কৰে। আৰু ইস্রায়েলৰ পুত্রসকলে সাক্ষ্যৰ তম্বুৰ ভিতৰলৈ মৃত্যুবহনকাৰী পাপ ল'বলৈ আৰু নাহিব। আৰু লেবীয়াসকলে নিজে সাক্ষ্যৰ তম্বুৰ সেৱা কৰিব, আৰু তেওঁলোকে নিজৰ পাপবোৰ বহন কৰিব, এইটো তেওঁলোকৰ প্রজন্মৰ বাবে চিৰকালীয় বিধি, আৰু ইস্রায়েলৰ সন্তানসকলৰ মাজত তেওঁলোকে কোনো উত্তৰাধিকাৰ নাপাব। কাৰণ ইস্রায়েলৰ পুত্রসকলৰ দশমাংশবোৰ, যিমান তেওঁলোকে প্রভুলৈ পৃথক কৰিব, সেই উপহাৰ মই লেবীয়াসকলক উত্তৰাধিকাৰত দিছোঁ। এই কাৰণে মই তেওঁলোকক

কৈছোঁ, ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ মাজত তেওঁলোকে উত্তৰাধিকাৰ নাপাব। আৰু প্ৰভুৱে মোচিৰ ওচৰত কথা ক'লে, কৈ, আৰু লেবীয়াসকলক তুমি কথা ক'বা, আৰু তেওঁলোকক ক'বা, যদি তোমালোকে ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলৰ পৰা দশমাংশ লোৱা, যিটো মই তোমালোকক তেওঁলোকৰ পৰা উত্তৰাধিকাৰত দিছো, আৰু তোমালোকে তাৰ পৰা প্ৰভুৰ বাবে উপহাৰ পৃথক কৰিবা, দশমাংশৰ পৰা দশমাংশ। আৰু তোমালোকৰ অৱদানসমূহ তোমালোকলৈ মৰণা মৰা ঠাইৰ পৰা অহা শস্যৰ দৰে আৰু দ্ৰাক্ষাকুণ্ডৰ পৰা অহা অৱদানৰ দৰে গণনা কৰা হ'ব। এইদৰে তোমালোকে সিহঁতক পৃথক কৰিবা আৰু তোমালোকে প্ৰভুৰ সকলো উপহাৰৰ পৰা, তোমালোকৰ সকলো দশমাংশৰ পৰা, যিমান তোমালোকে ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলৰ পৰা গ্ৰহণ কৰা, সিহঁতৰ পৰা এটা উপহাৰ প্ৰভুক, হাৰোণ পুৰোহিতক দিবা। তোমালোকৰ সকলো উপহাৰৰ পৰা তোমালোকে প্ৰভুৰ বাবে এটা উপহাৰ পৃথক কৰিবা, অৰ্থাৎ সকলো প্ৰথম ফলৰ পৰা তাৰ পবিত্ৰ কৰা অংশ। আৰু তুমি তেওঁলোকক ক'বা, যেতিয়া তোমালোকে তাৰ পৰা প্ৰথম ফল লৈ যোৱা, আৰু লেবীয়াসকলৰ বাবে ই মৰণা মৰা ঠাইৰ পৰা উৎপন্ন আৰু দ্ৰাক্ষাকুণ্ডৰ পৰা উৎপন্নৰ দৰে গণনা কৰা হ'ব। আৰু তোমালোকে ইয়াক সকলো ঠাইতে খাব, তোমালোক আৰু তোমালোকৰ ঘৰৰ লোকসকলে, কাৰণ এই তোমালোকৰ পুৰস্কাৰ, সাক্ষ্যৰ তম্বুত তোমালোকৰ সেৱাৰ সলনি। আৰু তোমালোকে ইয়াৰ দ্বাৰা পাপ নলবা, কাৰণ যদি তোমালোকে তাৰ পৰা প্ৰথম ফল আঁতৰাই লোৱা, আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ পবিত্ৰ বস্তুবোৰ অপবিত্ৰ নকৰিবা, যাতে তোমালোকে নমৰা।

19

আৰু প্ৰভুৱে মোচি আৰু হাৰোণৰ ওচৰত কথা ক'লে, কৈ, এইটো বিধানৰ বিস্তাৰ, যিমান প্ৰভুৱে আদেশ দিলে, কৈ, ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক কোৱা আৰু তেওঁলোকে তোমাৰ

ওচৰলৈ এটা ৰঙা নিৰ্দোষ গাই-গৰু আনক, যাৰ ওপৰত কোনো দোষ নাই, আৰু যাৰ ওপৰত কেতিয়াও যুৱলি দিয়া হোৱা নাই। আৰু তুমি ইয়াক এলিয়াজৰ পু�ৰোহিতক দিবা, আৰু তেওঁলোকে ইয়াক শিবিৰৰ বাহিৰলৈ এটা শুদ্ধ ঠাইলৈ লৈ যাব, আৰু তেওঁলোকে তেওঁৰ সন্মুখত ইয়াক বধ কৰিব। আৰু এলিয়াজাৰে তাইৰ ৰক্তৰ পৰা ল'ব, আৰু সাক্ষ্যৰ তম্বুৰ সন্মুখত তাইৰ ৰক্তৰ পৰা সাতবাৰ ছটিয়াব। আৰু তেওঁলোকে ইয়াক তেওঁৰ সন্মুখত জ্বলাই দিব, আৰু ইয়াৰ ছাল আৰু ইয়াৰ মাংস আৰু ইয়াৰ তেজ ইয়াৰ গোবৰৰ সৈতে জ্বলোৱা হ'ব। আৰু পুৰোহিতে এৰচ কাঠ আৰু এজোব আৰু সিন্দূৰ ল'ব, আৰু সেইবোৰ গাইজনীৰ জ্বলনৰ মাজত পেলাব। আৰু পুৰোহিতে তাৰ কাপোৰবোৰ ধুব লাগিব, আৰু তাৰ শৰীৰ পানীৰে গা ধুব লাগিব, আৰু তাৰ পাছত তেওঁ শিবিৰৰ ভিতৰলৈ প্ৰৱেশ কৰিব, আৰু পুৰোহিত সন্ধিয়ালৈকে অশুচি হৈ থাকিব। আৰু যি জনে ইয়াক জ্বলায় তেওঁ নিজৰ কাপোৰ ধুব, আৰু নিজৰ শৰীৰ স্নান কৰিব, আৰু সন্ধ্যালৈকে অশুচি হৈ থাকিব। আৰু এজন শুদ্ধ মানুহে গৰুৰ ছাই সংগ্ৰহ কৰিব, আৰু শিবিৰৰ বাহিৰত এটা শুদ্ধ ঠাইত ৰাখিব, আৰু ই ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ সমাজৰ বাবে সংৰক্ষণত থাকিব, শুদ্ধিকৰণৰ পানী শুদ্ধিকৰণ হয়। আৰু যি জনে গৰুৰ ছাই সংগ্ৰহ কৰে, তেওঁ নিজৰ কাপোৰ ধুব, আৰু সন্ধ্যালৈকে অশুচি হৈ থাকিব, আৰু ই ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলৰ বাবে আৰু তেওঁলোকৰ মাজত বাস কৰা প্ৰবাসীসকলৰ বাবে এক চিৰস্থায়ী বিধি হ'ব। যিজনে মৃত মানুহক স্পৰ্শ কৰে, তেওঁ সাত দিনৰ বাবে অশুচি হ'ব। এইজন তৃতীয় দিনত আৰু সপ্তম দিনত শুদ্ধ কৰা হ'ব, আৰু শুদ্ধ হ'ব, কিন্তু যদি তৃতীয় দিনত আৰু সপ্তম দিনত শুদ্ধ কৰা নহয়, তেন্তে শুদ্ধ নহ'ব। যিকোনো লোকে মৃত মানুহক স্পৰ্শ কৰে, যদি সি মৰে আৰু শুচি কৰা নহয়, তেন্তে প্ৰভুৰ তম্বু অশুচি কৰে, সেই ব্যক্তি ইস্ৰায়েলৰ পৰা উচ্ছেদ কৰা হ'ব, কাৰণ শুচি কৰাৰ পানী তাৰ ওপৰত ছটিওৱা হোৱা নাছিল, সি অশুচি আছে, এতিয়াও তাৰ অশুচিতা তাৰ ভিতৰত আছে। আৰু এই নিয়ম, যদি কোনো মানুহ ঘৰত মৰে, তেন্তে সেই ঘৰত প্ৰৱেশ কৰা সকলো আৰু ঘৰত থকা যিমান বস্তু আছে, সাত দিনলৈ অশুচি হ'ব। আৰু প্ৰতিটো খোলা পাত্ৰ যাৰ ওপৰত বন্ধন বন্ধা হোৱা নাই, সেইবোৰ অশুচি। আৰু যিকোনো লোকে

পথাৰৰ ওপৰত হত হোৱা মানুহক বা মৃত দেহক বা মানুহৰ হাড়ক বা সমাধিক স্পৰ্শ কৰিব, তেওঁ সাত দিন অশুচি হ'ব। আৰু তেওঁলোকে অশুচি লোকৰ বাবে শুদ্ধিকৰণৰ জ্বলোৱা ছাইৰ পৰা ল'ব, আৰু তাৰ ওপৰত জীৱন্ত পানী এটা পাত্ৰত ঢালিব। আৰু এজন শুদ্ধ মানুহে হিচপ লৈ পানীত ডুবাব, আৰু ঘৰৰ ওপৰত, পাত্ৰবোৰৰ ওপৰত, আৰু তাত থকা লোকসকলৰ ওপৰত ছটিয়াব, আৰু মানুহৰ হাড় স্পৰ্শ কৰা লোকৰ ওপৰত, বা আঘাতপ্ৰাপ্তৰ ওপৰত, বা মৃতৰ ওপৰত, বা সমাধিৰ ওপৰত ছটিয়াব। আৰু শুদ্ধ লোকে তৃতীয় দিনত আৰু সপ্তম দিনত অশুদ্ধ লোকৰ ওপৰত ছটিয়াব, আৰু তেওঁ সপ্তম দিনত শুদ্ধ কৰা হ'ব, আৰু তেওঁ নিজৰ কাপোৰ ধুব, আৰু পানীত গা ধুব, আৰু সন্ধিয়ালৈকে অশুদ্ধ হৈ থাকিব। আৰু যি মানুহ অশুচি হয়, আৰু শুচি কৰা নহয়, সেই আত্মা সমাজৰ মাজৰ পৰা ধ্বংস কৰা হ'ব, কাৰণ তেওঁ প্ৰভুৰ পবিত্ৰ বস্তুবোৰ অশুচি কৰিলে, কাৰণ শুচিকৰণৰ পানী তাৰ ওপৰত ছটিওৱা হোৱা নাছিল, তেওঁ অশুচি। আৰু এইটো তোমালোকৰ বাবে চিৰকলীয়া বিধি হ'ব, আৰু যিজনে শুচিকৰণৰ পানী ছটিয়ায়, তেওঁ নিজৰ কাপোৰবোৰ ধুব, আৰু যিজনে শুচিকৰণৰ পানী স্পৰ্শ কৰে, তেওঁ সন্ধ্যালৈকে অশুচি হ'ব। আৰু যিকোনো বস্তু যাক সেই অশুচি লোকে স্পৰ্শ কৰিব, সেয়া অশুচি হ'ব, আৰু যি ব্যক্তিয়ে স্পৰ্শ কৰিব, সি সন্ধ্যালৈকে অশুচি হ'ব।

20

আৰু ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকল, সমগ্ৰ মণ্ডলী, চিন মৰুভূমিলৈ আহিল, প্ৰথম মাহত, আৰু লোকসকল কাদেচত থাকিল, আৰু তাত মিৰিয়মৰ মৃত্যু হ'ল, আৰু তাত তাইক সমাধিস্থ কৰা হ'ল। আৰু সমাজৰ বাবে পানী নাছিল, আৰু তেওঁলোকে মোচি আৰু হাৰোণৰ বিৰুদ্ধে গোট খালে। আৰু লোকসকলে মোচিৰ লগত ঝগৰা কৰিছিল, কৈছিল, আমাৰ ভাইসকলৰ বিনাশৰ সময়ত প্ৰভুৰ সন্মুখত আমি মৰিলোহেঁতেন ভাল আছিল। আৰু কিয়

তোমালোকে প্ৰভুৰ সমাবেশক এই মৰুভূমিলৈ আনিলে আমাক আৰু আমাৰ পশুবোৰক মাৰিবলৈ? আৰু এইটো কিয়? তোমালোকে আমাক মিচৰৰ পৰা উলিয়াই আনিলা, এই দুষ্ট ঠাইলৈ আহিবলৈ; এনে ঠাই য'ত শস্য সিঁচা নহয়, আৰু ডিমৰু গছ নাই, আৰু আঙুৰ লতা নাই, আৰু ডালিম নাই, আৰু খাবলৈ পানী নাই। আৰু মোচি আৰু হাৰোণ সমাজৰ সন্মুখৰ পৰা সাক্ষ্যৰ তম্বুৰ দুৱাৰলৈ আহিল, আৰু তেওঁলোক মুখৰ ওপৰত পৰিল, আৰু প্ৰভুৰ গৌৰৱ তেওঁলোকৰ ওচৰত প্ৰকাশ পালে। আৰু প্ৰভুৱে মোচিৰ ওচৰলৈ কথা ক'লে, কৈছিল, তোমাৰ লাঠিডাল লোৱা, আৰু সমাবেশ গোটোৱা তুমি আৰু তোমাৰ ভায়েক হাৰোণে, আৰু শিলটোৰ ওচৰত তেওঁলোকৰ সন্মুখত কথা কোৱা, আৰু ই ইয়াৰ পানী দিব, আৰু তোমালোকে তেওঁলোকৰ বাবে শিলটোৰ পৰা পানী উলিয়াই আনিবা, আৰু তোমালোকে সমাবেশক আৰু তেওঁলোকৰ পশুবোৰক পানী খুৱাবা। আৰু মোচিয়ে প্ৰভুৰ সন্মুখৰ পৰা সেই লাঠি ল'লে, যেনেকৈ প্ৰভুৱে আদেশ দিছিল। আৰু মোচি আৰু হাৰোণে শিলাৰ সন্মুখত সমাজক সমবেত কৰিলে, আৰু তেওঁলোকক ক'লে, হে অবাধ্যসকল, মোৰ কথা শুনা, এই শিলাৰ পৰা আমি তোমালোকৰ বাবে পানী উলিয়াম নেকি? আৰু মোচিয়ে তেওঁৰ হাত উত্তোলন কৰি লাঠিৰে শিলটোত দুবাৰ আঘাত কৰিলে, আৰু বহুত পানী ওলাই আহিল, আৰু সমাজে পান কৰিলে, আৰু তেওঁলোকৰ পশুবোৰেও পান কৰিলে। আৰু প্ৰভুৱে মোচি আৰু হাৰোণক ক'লে, যিহেতু তোমালোকে ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ সন্মুখত মোক পবিত্ৰ কৰিবলৈ বিশ্বাস নকৰিলা, সেই কাৰণে তোমালোকে এই সমাজক সেই ভূমিলৈ নানিবা যি মই তেওঁলোকক দিছো। এইটো বিবাদৰ পানী, কাৰণ ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে প্ৰভুৰ সন্মুখত নিন্দা কৰিছিল, আৰু তেওঁলোকৰ মাজত তেওঁ পবিত্ৰীকৃত হৈছিল। আৰু মোচিয়ে কাদেচৰ পৰা ইদোমৰ ৰজাৰ ওচৰলৈ দূতসকল পঠিয়ালে আৰু ক'লে, তোমাৰ ভাই ইস্ৰায়েলে এই কথা কৈছে, তুমি জানা আমাৰ ওপৰত পৰা সকলো কষ্টৰ বিষয়ে। আৰু আমাৰ পিতৃসকল মিচৰলৈ নামি গ'ল, আৰু আমি মিচৰত বহু দিন বাস কৰিলোঁ, আৰু মিচৰীয়সকলে আমাক আৰু আমাৰ পিতৃসকলক দুৰ্ব্যৱহাৰ কৰিলে। আৰু আমি প্ৰভুৰ ওচৰত চিঞৰিলোঁ, আৰু প্ৰভুৱে আমাৰ মাত শুনিলে, আৰু এজন দূত পঠিয়াই তেওঁ

আমাক মিচৰৰ পৰা উলিয়াই আনিলে, আৰু এতিয়া আমি কাদেশ নগৰত আছোঁ, তোমাৰ সীমাৰ অংশত। আমি তোমাৰ ভূমিৰ মাজেৰে পাৰ হৈ যাম, আমি পথাৰবোৰৰ মাজেৰে পাৰ নহ'ম, আৰু নহয় দ্ৰাক্ষাবাৰীবোৰৰ মাজেৰে, আৰু নহয় তোমাৰ কুঁৱাৰ পৰা পানী পান কৰিম, আমি ৰাজকীয় পথেৰে যাম, আমি সোঁফালে বা বাওঁফালে নঘূৰিম, যেতিয়ালৈকে আমি তোমাৰ সীমাবোৰ পাৰ হৈ নাযাওঁ। আৰু ইদোমে তেওঁক ক'লে, তুমি মোৰ মাজেৰে পাৰ হ'ব নোৱাৰিবা, নহ'লে মই যুদ্ধত তোমাক বাধা দিবলৈ ওলাই আহিম। আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে তেওঁক কয়, আমি পৰ্বতৰ কাষেৰে পাৰ হৈ যাম। যদি মই আৰু মোৰ পশুবোৰে তোমাৰ পানী পান কৰোঁ, তেন্তে মই তোমাক মূল্য দিম। কিন্তু এইটো একো বিষয় নহয়, আমি পৰ্বতৰ কাষেৰে পাৰ হৈ যাম। কিন্তু তেওঁ ক'লে, তুমি মোৰ মাজেৰে পাৰ হ'ব নোৱাৰিবা, আৰু ইদোমে তেওঁৰ বিৰুদ্ধে সাক্ষাৎ কৰিবলৈ বৃহৎ জনসমূহ আৰু শক্তিশালী সৈন্যবাহিনীৰ সৈতে ওলাই আহিল। আৰু ইদোমে ইস্ৰায়েলক তেওঁৰ সীমাৰ মাজেৰে পাৰ হ'বলৈ দিবলৈ ইচ্ছা নকৰিলে, আৰু ইস্ৰায়েল তেওঁৰ পৰা ঘূৰি গ'ল। আৰু তেওঁলোকে কাদেশৰ পৰা প্ৰস্থান কৰিলে, আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ সমগ্ৰ মণ্ডলী হোৰ পৰ্বতত উপস্থিত হ'ল। আৰু প্ৰভুৱে মোচি আৰু হাৰোণক হোৰ পৰ্বতত ইদোম দেশৰ সীমাত ক'লে, কৈছিল, হাৰোণক তেওঁৰ লোকসকলৰ ওচৰলৈ যোগ কৰা হওক, কাৰণ তোমালোকে মই ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলক দিয়া দেশত প্ৰৱেশ নকৰিবা, কিয়নো তোমালোকে মোক নিন্দাৰ পানীৰ ওচৰত খং উঠালা। হাৰোণক লোৱা, আৰু তেওঁৰ পুত্ৰ ইলিয়াজাৰক, আৰু তেওঁলোকক হোৰ পৰ্বতলৈ লৈ যোৱা, সমগ্ৰ সমাজৰ সন্মুখত, আৰু হাৰোণৰ পৰা তেওঁৰ বস্ত্ৰ সোলোকাই দিয়া, আৰু তেওঁৰ পুত্ৰ ইলিয়াজাৰক পিন্ধোৱা; আৰু হাৰোণ যোগ দিয়া হৈ তাতে মৰক। আৰু মোচিয়ে কৰিলে যেনেকৈ প্ৰভুৱে তেওঁক আদেশ দিছিল, আৰু তেওঁ তেওঁক হোৰ পৰ্বতলৈ লৈ গ'ল, সকলো সমাজৰ সন্মুখত, আৰু হাৰোণক তেওঁৰ কাপোৰবোৰ সোলোকালে, আৰু সেইবোৰ তেওঁৰ পুত্ৰ ইলিয়াজাৰক পিন্ধালে; আৰু হাৰোণ পৰ্বতৰ শিখৰত মৰিল; আৰু মোচি আৰু ইলিয়াজাৰ পৰ্বতৰ পৰা নামি আহিল। আৰু সমগ্ৰ সমাজে দেখিলে যে হাৰোণৰ মৃত্যু হৈছে, আৰু ইস্ৰায়েলৰ সকলো ঘৰে ত্ৰিশ

দিন হাৰোণৰ বাবে ক্ৰন্দন কৰিলে।

21

আৰু মৰুভূমিত বাস কৰা কনানীয়া ৰজা আৰাদে শুনিলে যে ইস্ৰায়েলে আথাৰেইনৰ পথেদি আহিছে, আৰু তেওঁ ইস্ৰায়েলৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিলে, আৰু তেওঁলোকৰ পৰা কিছুমান লোকক বন্দী কৰি লৈ গ'ল। আৰু ইজৰায়েলে প্ৰভুৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা কৰিলে আৰু ক'লে, যদি তুমি মোক এই লোকসকলক হাতৰ তলত শোধাই দিয়া, তেন্তে মই তাক আৰু তাৰ নগৰবোৰ সম্পূৰ্ণৰূপে ধ্বংস কৰিম। আৰু প্ৰভুৱে ইস্ৰায়েলৰ কণ্ঠস্বৰ শুনিলে, আৰু কনানীয়াক তেওঁৰ নিয়ন্ত্ৰণৰ অধীনত সমৰ্পণ কৰিলে, আৰু তেওঁক উৎসৰ্গ কৰিলে, আৰু তেওঁৰ নগৰবোৰ, আৰু তেওঁলোকে সেই ঠাইৰ নাম অভিশপ্ত বুলি মাতিলে। আৰু হোৰ পৰ্বতৰ পৰা ৰঙা সাগৰৰ বাটেৰে যাত্ৰা কৰি তেওঁলোকে ইদোম দেশ ঘেৰি গ'ল আৰু বাটত লোকসকল নিৰুৎসাহিত হ'ল। আৰু লোকসকলে ঈশ্বৰৰ বিৰুদ্ধে আৰু মোচিৰ বিৰুদ্ধে কথা কৈছিল, কৈছিল, কিয় এইটো? তুমি আমাক মিচৰৰ পৰা উলিয়াই আনিলা মৰুভূমিত মাৰিবলৈ? কাৰণ ৰুটি নাই, আৰু পানীও নাই; কিন্তু আমাৰ আত্মাই এই খালী ৰুটিত বিৰক্ত হৈছে। আৰু প্ৰভুৱে মানুহৰ মাজলৈ মৃত্যুদায়ক সাপবোৰ পঠিয়ালে, আৰু সাপবোৰে মানুহক কামুৰিলে, আৰু ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলৰ বহুত মানুহ মৰিল। আৰু মানুহবোৰ মোচিৰ ওচৰলৈ আহি কৈছিল যে, আমি পাপ কৰিছো, কাৰণ আমি প্ৰভুৰ বিৰুদ্ধে আৰু তোমাৰ বিৰুদ্ধে কথা কৈছো। সেয়েহে প্ৰভুৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা কৰা, আৰু তেওঁ আমাৰ পৰা সাপটো আঁতৰাই দিয়ক। আৰু মোচিয়ে প্ৰভুৰ ওচৰত লোকসকলৰ বিষয়ে প্ৰাৰ্থনা কৰিলে, আৰু প্ৰভুৱে মোচিক ক'লে, তোমাৰ বাবে এটা সাপ বনোৱা, আৰু তাক এটা চিহ্নৰ ওপৰত ৰাখা, আৰু এনে হ'ব যে যদি সাপে কোনো মানুহক কামোৰে, তেন্তে যি কোনো কামোৰা হৈছে, তাক দেখি জীয়াই থাকিব। আৰু মোচিয়ে এটা ব্ৰঞ্জৰ সাপ তৈয়াৰ কৰিলে, আৰু

তাক এটা চিহ্নৰ ওপৰত স্থাপন কৰিলে, আৰু এনে হ'ল যে যেতিয়া কোনো সাপে কোনো মানুহক কামুৰিলে, আৰু তেওঁ সেই ব্ৰঞ্জৰ সাপটোলৈ চালে, তেতিয়া তেওঁ জীয়াই থাকিল। আৰু ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলে প্ৰস্থান কৰিলে আৰু ওবোতত শিবিৰ পাতিলে। আৰু তেওঁলোকে ওবোথৰ পৰা যাত্ৰা কৰি আখালগাত শিবিৰ পাতিলে, যি সিপাৰৰ মৰুভূমিত আছে, যি মোৱাবৰ সন্মুখত সূৰ্য উদয়ৰ ফালে আছে। আৰু তাৰ পৰা তেওঁলোকে প্ৰস্থান কৰিলে আৰু জাৰেদ উপত্যকাত শিবিৰ পাতিলে। আৰু তাৰ পৰা প্ৰস্থান কৰি তেওঁলোকে অৰ্ণোনৰ সিপাৰে মৰুভূমিত শিবিৰ পাতিলে, যি ইমোৰীয়াসকলৰ সীমাৰ পৰা প্ৰক্ষিপ্ত হৈছে, কিয়নো অৰ্ণোন মোৱাবৰ সীমা, মোৱাব আৰু ইমোৰীয়াৰ মাজত। এই কাৰণে কিতাপত কোৱা হৈছে, প্ৰভুৰ যুদ্ধই জাহাবক জ্বলাই দিলে আৰু অৰ্ণোনৰ নদীবোৰক। আৰু তেওঁ নদীবোৰক এৰত বসতি কৰিবলৈ নিযুক্ত কৰিলে, আৰু ইয়াক মোৱাবৰ সীমাত যোগ দিয়া হৈছে। আৰু তাৰ পৰা সেই নাদ, এই নাদ, যি প্ৰভুৱে মোচিক ক'লে, লোকসকলক গোটোৱা, আৰু মই তেওঁলোকক পানী খাবলৈ দিম। তেতিয়া ইজৰায়েলে কুঁৱাটোৰ ওপৰত এই গীত গাইছিল, ইয়াৰ বাবে আৰম্ভ কৰা কুঁৱা, শাসকসকলে ইয়াক খান্দিছিল, জাতিসমূহৰ ৰজাসকলে তেওঁলোকৰ ৰাজ্যত ইয়াক কাটি উলিয়াইছিল, তেওঁলোকৰ শাসন কৰাৰ সময়ত; আৰু কুঁৱাৰ পৰা মত্তনালৈ, আৰু মত্তনাৰ পৰা নহলীয়েললৈ, আৰু নহলীয়েলৰ পৰা বামোতলৈ, আৰু বামোতৰ পৰা যাহজলৈ, যি মোৱাবৰ সমথলত আছে, কটা শিখৰৰ পৰা, যি মৰুভূমিৰ মুখৰ ফালে চাই আছে। আৰু মোচিয়ে ইমোৰীয়াসকলৰ ৰজা চীহোনৰ ওচৰলৈ দূত পঠিয়ালে, শান্তিৰ কথাৰে, কৈ, আমি তোমাৰ দেশৰ মাজেৰে পাৰ হৈ যাম, বাটেৰে যাম; আমি নুঘুৰিম নহয় খেতিলৈ, নহয় দ্ৰাক্ষাবাৰীলৈ; আমি তোমাৰ নাদৰ পৰা পানী নাখাম; ৰাজপথেৰে পাৰ হৈ যাম, যেতিয়ালৈকে আমি তোমাৰ সীমা পাৰ নহওঁ। আৰু চীহোনে ইস্ৰায়েলক তেওঁৰ সীমাৰ মাজেৰে পাৰ হ'বলৈ নিদিলে, আৰু চীহোনে তেওঁৰ সকলো লোকক গোটালে, আৰু ইস্ৰায়েলৰ লগত যুদ্ধ কৰিবলৈ মৰুভূমিলৈ ওলাই গ'ল, আৰু যহচলৈ আহিল, আৰু ইস্ৰায়েলৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধৰ বাবে শাৰী পাতিলে। আৰু ইস্ৰায়েলে তাক তৰোৱালেৰে হত্যা কৰি প্ৰহাৰ কৰিলে, আৰু তাৰ ভূমি অৰ্ণোনৰ পৰা যাবোকলৈকে,

অম্মোনৰ সন্তানসকললৈকে অধিকাৰ কৰি ল'লে, কাৰণ যাজেৰ অম্মোনৰ সন্তানসকলৰ সীমা আছিল। আৰু ইস্ৰায়েলে এই সকলো নগৰ দখল কৰিলে, আৰু ইস্ৰায়েলে ইমোৰীয়াসকলৰ সকলো নগৰত, হিচবোনত আৰু ইয়াৰ সীমান্তৱৰ্তী সকলো ঠাইত বাস কৰিলে। কিয়নো হেচবোন আছে, যি ইমোৰীয়সকলৰ ৰজা চিহোনৰ নগৰ, আৰু তেওঁ আগতে মোৱাবৰ ৰজাৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিছিল, আৰু অৰোৱেৰৰ পৰা অৰ্ণোনলৈকে তেওঁৰ সকলো ভূমি দখল কৰিছিল। এই কাৰণে ধাঁধাঁলীসকলে ক'ব, হিচবনলৈ আহা, যাতে চীহোনৰ নগৰ নিৰ্মাণ কৰা হওক আৰু স্থাপন কৰা হওক; কাৰণ হিচবনৰ পৰা জুই ওলাল, চীহোনৰ নগৰৰ পৰা শিখা, আৰু মোৱাবলৈকে গ্ৰাস কৰিলে, আৰু অৰ্ণোনৰ স্তম্ভবোৰ গিলি পেলালে। হায় তোমাৰ মোৱাব, তুমি বিনষ্ট হৈছা কমোচৰ লোক; তেওঁলোকৰ পুত্ৰসকলক ৰক্ষা পাবলৈ সমৰ্পণ কৰা হ'ল, আৰু তেওঁলোকৰ কন্যাসকল ইমোৰীয়াসকলৰ ৰজা চীহোনৰ বন্দী হ'ল, আৰু তেওঁলোকৰ বংশ বিনষ্ট হ'ব, হিচবোনৰ পৰা দীবোনলৈকে; আৰু মহিলাসকলে এতিয়াও মোৱাবৰ ওপৰত অধিক জুই জ্বলাইছিল। ইজৰায়েলে ইমোৰীয়াসকলৰ সকলো নগৰত বসতি স্থাপন কৰিলে। আৰু মোচিয়ে যাজেৰ গুপ্তচৰ কৰিবলৈ পঠিয়ালে, আৰু তেওঁলোকে তাক আৰু তাৰ গাওঁবোৰ দখল কৰিলে, আৰু তাত বাস কৰা ইমোৰীয়াসকলক খেদি পঠিয়ালে। আৰু ঘূৰি আহি, তেওঁলোকে বাচানলৈ যোৱা পথেদি ওপৰলৈ গ'ল, আৰু বাচানৰ ৰজা ওগে তেওঁলোকৰ সৈতে সাক্ষাৎ কৰিবলৈ ওলাই আহিল, আৰু তেওঁৰ সকলো লোকে ইদ্ৰেয়ীত যুদ্ধলৈ আহিল। আৰু প্ৰভুৱে মোচিক ক'লে, তাক ভয় নকৰিবা, কাৰণ মই তাক তোমাৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিছোঁ, আৰু তাৰ সকলো লোকক, আৰু তাৰ সকলো ভূমি। আৰু তুমি তাৰ প্ৰতি সেইদৰে কৰিবা যেনেকৈ তুমি অমোৰীয়াসকলৰ ৰজা চীহোনক কৰিছিলা, যি হিচবোনত বাস কৰিছিল। আৰু তেওঁক আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলক আৰু তেওঁৰ সকলো লোকক প্ৰহাৰ কৰিলে, যেতিয়ালৈকে তেওঁৰ কোনো জীৱিত নাথাকিল, আৰু তেওঁৰ ভূমি উত্তৰাধিকাৰী হ'ল।

22

আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে যাত্ৰা কৰি মোৱাবৰ পশ্চিমত যিৰীহোৰ ওচৰত জৰ্ডানৰ কাষত শিবিৰ পাতিলে। আৰু চিপ্পোৰৰ পুত্ৰ বালাকে ইজৰায়েলে ইমোৰীয়াসকলক কৰা সকলো কাম দেখি, আৰু মোৱাবে সেই লোকসকলক অতিশয় ভয় কৰিলে কাৰণ তেওঁলোক বহুত আছিল; আৰু মোৱাব ইজৰায়েলৰ সন্তানসকলৰ মুখৰ পৰা বিৰক্ত হ'ল। আৰু মোৱাবে মিদিয়নৰ পৰিষদক ক'লে, এতিয়া এই সমাজে আমাৰ চাৰিওফালৰ সকলো চেলেকি খাব, যেনেকৈ দামুৰিয়ে পথাৰৰ পৰা সেউজীয়া বস্তুবোৰ চেলেকি খায়, আৰু চিপ্পোৰৰ পুত্ৰ বালাক সেই সময়ত মোৱাবৰ ৰজা আছিল। আৰু তেওঁ দূতসকল পঠিয়ালে বিয়োৰৰ পুত্ৰ বিলিয়মৰ ওচৰলৈ পথোৰালৈ, যি তেওঁৰ লোকসকলৰ পুত্ৰসকলৰ দেশৰ নদীৰ ওপৰত আছে, তেওঁক মাতিবলৈ, কৈ, চোৱা, এটা লোক মিচৰৰ পৰা ওলাই আহিছে, আৰু চোৱা, সিহঁতে পৃথিৱীৰ দৃশ্য ঢাকি পেলাইছে, আৰু এওঁলোক মোৰ ওচৰতে বহি আছে। আৰু এতিয়া ইয়ালৈ আহা আৰু মোৰ বাবে এই লোকসকলক অভিশাপ দিয়া, কাৰণ এওঁলোক শক্তিশালী বা আমি, যদি আমি তেওঁলোকৰ মাজৰ পৰা আঘাত কৰিবলৈ সক্ষম হওঁ, আৰু মই তেওঁলোকক ভূমিৰ পৰা খেদি পঠিয়াম, কাৰণ মই জানো যাক তুমি আশীৰ্বাদ কৰা, তেওঁলোক আশীৰ্বাদিত হয়, আৰু যাক তুমি অভিশাপ দিয়া, তেওঁলোক অভিশপ্ত হৈছে। আৰু মোৱাব আৰু মিদিয়নৰ বৃদ্ধসভা গ'ল, তেওঁলোকৰ হাতত ভৱিষ্যদ্বাণী লৈ, আৰু তেওঁলোক বিলিয়মৰ ওচৰলৈ আহিল, আৰু তেওঁক বালাকৰ কথা ক'লে। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, আজি ৰাতি ইয়াতে থাকা, আৰু প্ৰভুৱে মোক যি ক'ব সেই বিষয়ে মই তোমালোকক উত্তৰ দিম, আৰু মোৱাবৰ শাসকসকল বালামৰ ওচৰত থাকিল। আৰু ঈশ্বৰ বিলিয়মৰ ওচৰলৈ আহিল, আৰু তেওঁক ক'লে, এই মানুহবোৰ তোমাৰ ওচৰত কি কৰিবলৈ আহিছে? আৰু বালামে ঈশ্বৰক ক'লে, চিপ্পোৰৰ পুত্ৰ বালাক, মোৱাবৰ ৰজাই, তেওঁলোকক মোৰ ওচৰলৈ পঠিয়ালে, কৈছে, চোৱা এটা জাতি মিচৰৰ পৰা ওলাই আহিছে, আৰু

পৃথিৱীৰ মুখ ঢাকি পেলাইছে, আৰু এইজন মোৰ ওচৰতে বহি আছে, আৰু এতিয়া ইয়ালৈ আহি মোৰ বাবে তাক শাও দিয়া, যদি তেনেহ'লে মই তাক আঘাত কৰিব পাৰিম, আৰু তাক দেশৰ পৰা খেদি দিম। আৰু ঈশ্বৰে বিলিয়মক ক'লে, তুমি তেওঁলোকৰ লগত যাব নালাগে, আৰু তুমি সেই লোকসকলক শাও নিদিবা, কাৰণ তেওঁলোক আশীৰ্বাদপ্ৰাপ্ত। আৰু বালাম পুৱা উঠি বালাকৰ শাসকসকলক ক'লে, তোমালোকৰ প্ৰভুৰ ওচৰলৈ যোৱা, ঈশ্বৰে মোক তোমালোকৰ সৈতে যাবলৈ নিদিয়ে। আৰু মোৱাবৰ শাসকসকলে উঠি বালাকৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু ক'লে, বিলিয়মে আমাৰ সৈতে যাবলৈ ইচ্ছা নকৰে। আৰু বালাকে পুনৰ এইসকলতকৈ অধিক আৰু অধিক সন্মানীয় শাসকসকলক পঠিয়াবলৈ যোগ কৰিলে। আৰু তেওঁলোক বিলিয়মৰ ওচৰলৈ আহিল, আৰু তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, চিপ্পোৰৰ পুত্ৰ বালাকে এই কথা কৈছে, মই তোমাক বিনয় কৰোঁ মোৰ ওচৰলৈ আহিবলৈ সংকোচ নকৰিবা। কিয়নো মই তোমাক সন্মানেৰে সন্মান কৰিম, আৰু তুমি যিমান ক'বা সেইবোৰ মই তোমাৰ বাবে কৰিম, আৰু আহা মোৰ বাবে এই লোকসকলক অভিশাপ দিয়া। আৰু বিলিয়মে উত্তৰ দিলে আৰু বালাকৰ শাসকসকলক ক'লে, যদি বালাকে মোক তেওঁৰ ঘৰ ৰূপ আৰু সোণেৰে পূৰ্ণ কৰি দিয়ে, মই ঈশ্বৰ প্ৰভুৰ বাক্য উলংঘন কৰিবলৈ সক্ষম নহ'ম, মোৰ মনত ইয়াক সৰু বা ডাঙৰ কৰিবলৈ। আৰু এতিয়া তোমালোকো এই ৰাতি ইয়াতে ৰৈ থাকা, আৰু মই জানিম প্ৰভুৱে মোক কি ক'বলৈ আৰু যোগ কৰিব। আৰু ঈশ্বৰ ৰাতি বিলিয়মৰ ওচৰলৈ আহিল, আৰু তেওঁক ক'লে, যদি এই মানুহবোৰ তোমাক মাতিবলৈ উপস্থিত আছে, উঠি তেওঁলোকক অনুসৰণ কৰা, কিন্তু যি বাক্য মই তোমাক ক'ম, এই তুমি কৰিবা। আৰু বালাম ৰাতিপুৱা উঠি তেওঁৰ গাধ সজাই দিলে, আৰু মোৱাবৰ শাসকসকলৰ লগত গ'ল। আৰু ঈশ্বৰ ক্ৰোধত ক্ৰোধিত হ'ল কাৰণ তেওঁ গৈছিল; আৰু ঈশ্বৰৰ বাৰ্তাবাহক তেওঁক বাধা দিবলৈ উঠি থিয় হ'ল; আৰু তেওঁ নিজে তেওঁৰ গাধৰ ওপৰত উঠি আছিল, আৰু তেওঁৰ দুজন সেৱক তেওঁৰ লগত আছিল। আৰু গাধে ঈশ্বৰৰ দূতক পথত বিৰোধ কৰি থিয় হৈ থকা দেখিলে, আৰু তেওঁৰ হাতত তৰোৱাল উলিওৱা আছিল, আৰু গাধ পথৰ পৰা ঘূৰি গ'ল, আৰু সমতল ভূমিলৈ গ'ল, আৰু তেওঁ গাধক নিজৰ লাঠীৰে প্ৰহাৰ কৰিলে

যাতে তাক পথত পৰিচালনা কৰিব পাৰে। আৰু ঈশ্বৰৰ বার্তাবাহক আঙুৰবাৰীৰ নলাবোৰত থিয় হ'ল, ইফালে বেৰা আৰু সিফালে বেৰা। আৰু গাধজনীয়ে ঈশ্বৰৰ বার্তাবাহকক দেখি নিজকে দেৱালৰ ফালে হেঁচা মাৰিলে, আৰু বালামৰ ভৰিখন দেৱালৰ ফালে চেপি ধৰিলে; আৰু তেওঁ তাইক পুনৰ কোবাবলৈ ধৰিলে। আৰু ঈশ্বৰৰ দূতে পুনৰ গৈ এনে এক সংকীর্ণ ঠাইত থিয় হ'ল, য'ত সোঁ বা বাওঁফালে ঘূৰিবলৈ ঠাই নাছিল। আৰু ঈশ্বৰৰ দূতক দেখি গাধজনী বিলিয়মৰ তলত বহি পৰিল, আৰু বিলিয়ম ক্ৰোধিত হ'ল, আৰু লাঠিৰে গাধজনীক প্ৰহাৰ কৰিলে। আৰু ঈশ্বৰে গাধৰ মুখ খুলিলে, আৰু বালামক কয়, মই তোমাক কি কৰিলোঁ যে তুমি মোক তৃতীয়বাৰ এইদৰে মাৰিলা? আৰু বালামে গাধক ক'লে, তুমি মোক উপহাস কৰিছা, আৰু যদি মোৰ হাতত তৰোৱাল আছিল, মই ইতিমধ্যে তোমাক বিন্ধিলোহেঁতেন। আৰু গাধজনীয়ে বালামক কয়, মই জানো তোমাৰ সেই গাধজনী নহয় যাৰ ওপৰত তুমি তোমাৰ যৌৱনৰ পৰা আজিৰ দিনলৈকে উঠি আহিছা? মই তোমাক এনেদৰে অৱজ্ঞা কৰি অৱহেলা কৰা নাই নেকি? কিন্তু তেওঁ ক'লে, নহয়। ঈশ্বৰে বিলিয়মৰ চকু খুলি দিলে, আৰু তেওঁ প্ৰভুৰ বার্তাবাহকক বাটত বিৰোধিতা কৰি থিয় হৈ থকা দেখিলে, আৰু তেওঁৰ হাতত তৰোৱাল উলিওৱা আছিল, আৰু তেওঁ মূৰ দোঁৱাই তেওঁৰ মুখৰ সন্মুখত প্ৰণিপাত কৰিলে। আৰু ঈশ্বৰৰ বার্তাবাহকে তাক ক'লে, তুমি তোমাৰ গাধক এই তৃতীয়বাৰ কিয় মাৰিলা? আৰু চোৱা মই তোমাৰ বিৰোধিতা কৰিবলৈ ওলাই আহিলোঁ, কাৰণ তোমাৰ পথ মোৰ সন্মুখত উচিত নহয়, আৰু গাধজনীয়ে মোক দেখি মোৰ পৰা তৃতীয়বাৰ এইবাৰ আঁতৰি গ'ল। আৰু যদি সি ঘূৰি নগ'লহেঁতেন, তেন্তে মই তোমাক মাৰি পেলালোহেঁতেন, কিন্তু সেইজনীক ৰক্ষা কৰিলোহেঁতেন। আৰু বালামে প্ৰভুৰ দূতকক'লে, মই পাপ কৰিলোঁ, কিয়নো মই জনা নাছিলোঁ যে তুমি মোক পথত সাক্ষাৎ কৰিবলৈ বিৰোধ কৰিছিলা, আৰু এতিয়া যদি তোমাৰ সন্তোষজনক নহয়, মই উভতি যাম। আৰু ঈশ্বৰৰ দূতে বিলিয়মক ক'লে, মানুহবোৰৰ লগত যোৱা; কিন্তু যি কথা মই তোমাক ক'ম, সেই কথা তুমি ৰাখি ক'বা। আৰু বিলিয়মে বালাকৰ শাসকসকলৰ সৈতে গ'ল। আৰু বালাকে শুনি যে বালাম আহিছে, তেওঁক সাক্ষাৎ কৰিবলৈ মোৱাবৰ নগৰলৈ ওলাই গ'ল, যি অর্ণোনৰ সীমাত আছে,

যি সীমাবোৰৰ এটা ভাগত আছে। আৰু বালাকে বিলিয়মক ক'লে, মই তোমাক মাতিবলৈ তোমাৰ ওচৰলৈ পঠোৱা নাছিলোঁ নেকি? তুমি কিয় মোৰ ওচৰলৈ আহা নাছিলা? সঁচাকৈ মই তোমাক সন্মান কৰিব নোৱাৰিম নেকি? আৰু বিলিয়মে বালাকক ক'লে, চোৱা মই এতিয়া তোমাৰ ওচৰলৈ আহিছোঁ; মই কিবা ক'বলৈ সক্ষম হ'ম নেকি? যি শব্দ ঈশ্বৰে যদি মোৰ মুখত পেলাই দিয়ে, সেই শব্দ মই ক'ম। আৰু বিলিয়াম বালাকৰ সৈতে গ'ল, আৰু তেওঁলোক বাহিৰৰ অঞ্চলসমূহৰ নগৰসমূহলৈ আহিল। আৰু বালাকে মেৰ-ছাগ আৰু দামুৰি বলিদান কৰিলে, আৰু বিলিয়ম আৰু তেওঁৰ লগত থকা শাসকসকললৈ পঠিয়ালে। আৰু পুৱা হ'ল, আৰু বালাকে বালামক লৈ তেওঁক বালৰ স্তম্ভৰ ওপৰত তুলি আনিলে, আৰু তাৰ পৰা তেওঁক লোকসকলৰ কিছু অংশ দেখুৱালে।

23

আৰু বালামে বালকক ক'লে, মোৰ বাবে ইয়াত সাতটা বেদী নিৰ্মাণ কৰা, আৰু মোৰ বাবে ইয়াত সাতটা দামুৰি আৰু সাতটা মেৰ-ছাগ প্ৰস্তুত কৰা। আৰু বালাকে সেইদৰে কৰিলে যিদৰে বিলিয়মে তাক কৈছিল, আৰু বেদীৰ ওপৰত এটা দামুৰি আৰু এটা মেৰ-ছাগ উৎসৰ্গ কৰিলে। আৰু বালামে বালাকক ক'লে, তোমাৰ বলিদানৰ ওচৰত থিয় হোৱা, আৰু মই যাম যদি ঈশ্বৰে মোক সাক্ষাতত প্ৰকট হয়, আৰু যি বাক্য তেওঁ মোক দেখুৱাব, সেয়া মই তোমাক ঘোষণা কৰিম, আৰু বালাক তেওঁৰ বলিদানৰ ওচৰত থিয় হ'ল। আৰু বালাম ঈশ্বৰক সোধা-পোছা কৰিবলৈ গ'ল, আৰু পোনে পোনে গ'ল, আৰু ঈশ্বৰ বালামৰ আগত প্ৰকট হ'ল, আৰু বালামে তেওঁক ক'লে, মই সাতটা যজ্ঞবেদী প্ৰস্তুত কৰিলোঁ, আৰু প্ৰতিটো যজ্ঞবেদীৰ ওপৰত এটা দামুৰি আৰু এটা মতা মেৰ-ছাগ উৎসৰ্গ কৰিলোঁ। আৰু ঈশ্বৰে বিলিয়মৰ মুখত বাক্য দিলে, আৰু বালাকৰ ফালে ঘূৰি ক'লে, এইদৰে তুমি কথা ক'বা। আৰু তেওঁৰ ফালে ঘূৰিল, আৰু তেওঁ নিজৰ হোম-বলিবোৰৰ ওপৰত থিয় হৈ আছিল,

আৰু মোৱাবৰ সকলো শাসকসকল তেওঁৰ লগত আছিল, আৰু ঈশ্বৰৰ আত্মা তেওঁৰ ওপৰত আহিল। আৰু তেওঁৰ দৃষ্টান্ত গ্ৰহণ কৰি তেওঁ ক'লে, মেছ'পটেমিয়াৰ পৰা মোৱাবৰ ৰজা বালাকে মোক মাতি পঠিয়ালে, পূবৰ পৰ্বতবোৰৰ পৰা, কৈ, আহা, মোৰ বাবে যাকোবক শাও দিয়া, আৰু আহা, মোৰ বাবে ইস্ৰায়েলক শাও দিয়া। মই কেনেকৈ শাও দিম যাক প্ৰভুৱে শাও নিদিয়ে? বা মই কি শাও দিম যাক ঈশ্বৰে শাও নিদিয়ে? কাৰণ পৰ্বতৰ শিখৰৰ পৰা মই তেওঁক দেখিম, আৰু পাহাৰৰ পৰা মই তেওঁক নিৰীক্ষণ কৰিম। চোৱা, এই লোক অকলে বাস কৰিব, আৰু জাতিসমূহৰ মাজত গণনা কৰা নহ'ব। কোনে যাকোবৰ বংশ সঠিকভাৱে গণনা কৰিছে, আৰু কোনে ইজৰায়েলৰ গোষ্ঠীসমূহ গণনা কৰিব? মোৰ আত্মা ধাৰ্মিকসকলৰ আত্মাবোৰৰ মাজত মৰক, আৰু মোৰ বংশ এইসকলৰ বংশৰ দৰে হওক। আৰু বালাকে বালামক ক'লে, তুমি মোক কি কৰিলা? মোৰ শত্ৰুবোৰক অভিশাপ দিবলৈ মই তোমাক মাতিছিলোঁ, আৰু চোৱা তুমি আশীৰ্বাদেৰে আশীৰ্বাদ দিছা। আৰু বালামে বালাকক ক'লে, ঈশ্বৰে মোৰ মুখত যিমান পেলাব, মই সেয়া কবলৈ ৰাখিম নহয় নেকি? আৰু বালাকে তেওঁক ক'লে, এতিয়াও মোৰ সৈতে আন এটা ঠাইলৈ আহা য'ৰ পৰা তুমি তেওঁক তাৰ পৰা নেদেখিবা, কিন্তু তেওঁৰ কিছু অংশহে দেখিবা, সকলো নেদেখিবা, আৰু তাৰ পৰা মোৰ বাবে তেওঁক শাও দিয়া। আৰু তেওঁ তাক কটা-খোদিত শিখৰৰ ওপৰত থকা পথাৰৰ প্ৰহৰী-মিনাৰলৈ লৈ গ'ল, আৰু তাত সাতটা যজ্ঞবেদী নিৰ্মাণ কৰিলে, আৰু যজ্ঞবেদীৰ ওপৰত এটা দামুৰি আৰু এটা মতা-মেৰ উৎসৰ্গ কৰিলে। আৰু বালামে বালাকক ক'লে, তোমাৰ বলিদানৰ ওচৰত থিয় হোৱা, মই ঈশ্বৰক সোধিবলৈ যাম। আৰু ঈশ্বৰে বিলিয়মক লগ পালে আৰু তেওঁৰ মুখত বাক্য ৰাখিলে, আৰু ক'লে, বালাকৰ ওচৰলৈ ঘূৰি যোৱা আৰু এই কথাবোৰ ক'বা। আৰু তেওঁৰ ফালে ঘূৰি গ'ল, আৰু তেওঁ নিজৰ সম্পূৰ্ণ হোম বলিৰ ওপৰত থিয় হৈ আছিল, আৰু মোৱাবৰ সকলো শাসকসকল তেওঁৰ সৈতে আছিল, আৰু বালাকে তেওঁক ক'লে, প্ৰভুৱে কি ক'লে? আৰু তেওঁ নিজৰ দৃষ্টান্ত গ্ৰহণ কৰি ক'লে, উঠা বালাক, আৰু শুনা, কাণ দিয়া, হে চিপ্পোৰৰ পুত্ৰ। ঈশ্বৰ মানুহৰ দৰে মিছা কোৱা নহয়, আৰু মানুহৰ পুত্ৰৰ দৰে ভাবুকি পোৱা নহয়; তেওঁ নিজে

কৈছে, তেওঁ নকৰিব নেকি? তেওঁ কথা ক'ব, আৰু স্থিৰ নাথাকিব নেকি? চোৱা, মই আশীৰ্বাদ কৰিবলৈ গ্ৰহণ কৰিছোঁ; মই আশীৰ্বাদ কৰিম, আৰু মই ঘূৰাই নিদিওঁ। যাকোবৰ মাজত পৰিশ্ৰম নহ'ব, আৰু ইস্ৰায়েলৰ মাজত কষ্ট দেখা নাযাব, প্ৰভু তাৰ দেৱতা তাৰ সৈতে আছে, শাসকসকলৰ গৌৰৱময় বস্তু তাৰ মাজত আছে। ঈশ্বৰে তেওঁক মিচৰৰ পৰা উলিয়াই আনিলে, তেওঁৰ বাবে এশিঙীয়া গঁড়ৰ গৌৰৱৰ দৰে। নহয় কাৰণ যাকোবৰ ভিতৰত ভৱিষ্যদ্বাণী আছে, নহয় ইস্ৰায়েলৰ ভিতৰত গণনা আছে, সময় অনুসাৰে যাকোবক কোৱা হ'ব, আৰু ইস্ৰায়েলক, ঈশ্বৰে কি সম্পন্ন কৰিব? চোৱা, এই লোকসকল শাৱকৰ দৰে উঠিব আৰু সিংহৰ দৰে গৰ্জন কৰিব; তেওঁলোকে চিকাৰ ভক্ষণ নকৰালৈকে আৰু আহতসকলৰ তেজ পান নকৰালৈকে নিদ্ৰা নাযাব। আৰু বালাকে বালামক ক'লে, তুমি মোৰ বাবে তাক অভিশাপো নিদিবা, আৰু তাক আশীৰ্বাদো নিদিবা। আৰু বিলিয়মে উত্তৰ দি বালাকক ক'লে, মই তোমাক কোৱা নাছিলো নেকি যে, ঈশ্বৰে যি শব্দ কয়, সেইটো মই কৰিম? আৰু বালাকে বালামক ক'লে, আহা মই তোমাক আন ঠাইলৈ লৈ যাওঁ, যদি দেৱতাই সন্তুষ্ট হয়, আৰু তাৰ পৰা মোৰ বাবে তাক শাও দিয়া। আৰু বালাকে বালামক ফোগোৰৰ শিখৰলৈ লৈ গ'ল, যি মৰুভূমিলৈ বিস্তৃত আছিল। আৰু বালামে বালকক ক'লে, মোৰ বাবে ইয়াত সাতটা বেদী নিৰ্মাণ কৰা, আৰু মোৰ বাবে ইয়াত সাতটা দামুৰি আৰু সাতটা মেৰ-ছাগ প্ৰস্তুত কৰা। আৰু বালাকে ঠিক তেনেকৈ কৰিলে যেনেকৈ বিলিয়মে তেওঁক কৈছিল, আৰু বেদীৰ ওপৰত এটা দামুৰি আৰু এটা মতা ভেড়া উৎসৰ্গ কৰিলে।

24

আৰু বালামে দেখিলে যে প্ৰভুৰ সন্মুখত ইস্ৰায়েলক আশীৰ্বাদ দিয়া ভাল, তেওঁ তেওঁৰ অভ্যাস অনুসৰি শকুন চাবলৈ নগ'ল, আৰু তেওঁৰ মুখ মৰুভূমিৰ ফালে ঘূৰালে। আৰু বালামে তেওঁৰ চকু তুলি ইস্ৰায়েলক জাতি অনুসৰি তম্বু পাতি থকা দেখিলে, আৰু তেওঁৰ

ওপৰত ঈশ্বৰৰ আত্মা আহিল। আৰু তেওঁৰ দৃষ্টান্ত লৈ তেওঁ ক'লে, বিয়োৰৰ পুত্ৰ বালামে কয়, প্ৰকৃততে দেখা মানুহজনে কয়, শক্তিশালীৰ বাক্য শুনা জনে কয়, যিজনে ঈশ্বৰৰ দৰ্শন টোপনিত দেখিলে; তেওঁৰ চকু অনাবৃত আছিল। যাকোবৰ তোমাৰ ঘৰবোৰ কিমান সুন্দৰ, ইজৰায়েলৰ তোমাৰ তম্বুবোৰ! ছাঁ দিয়া উপত্যকাবোৰৰ দৰে, আৰু নদীৰ ওপৰত বাগিচাবোৰৰ দৰে, আৰু প্ৰভুৱে স্থাপন কৰা তম্বুবোৰৰ দৰে, আৰু পানীৰ কাষত দেৱদাৰু গছবোৰৰ দৰে। তাৰ বংশৰ পৰা এজন মানুহ ওলাই যাব, আৰু তেওঁ বহুতো জাতিৰ ওপৰত শাসন কৰিব, আৰু গোগৰ ৰাজ্য উন্নত কৰা হ'ব, আৰু তাৰ ৰাজ্য বৃদ্ধি পাব। ঈশ্বৰে তেওঁক মিচৰৰ পৰা পথ প্ৰদৰ্শন কৰিলে, তেওঁৰ বাবে এশৃংগৰ গৌৰৱৰ দৰে। তেওঁ তেওঁৰ শত্ৰুসকলৰ জাতিসমূহ খাব, আৰু সিহঁতৰ মেদযুক্ত অংশসমূহৰ মজ্জা চুহি খাব, আৰু তেওঁৰ কাঁড়েৰে শত্ৰুক বিদ্ধ কৰিব। শুই থৈ সিংহৰ দৰে বিশ্ৰাম লৈছিল, আৰু শাৱকৰ দৰে, কোনে তাক উঠাব? তোমাক আশীৰ্বাদ কৰা সকল আশীৰ্বাদিত হওক, আৰু তোমাক অভিশাপ দিয়া সকল অভিশপ্ত হৈছে। আৰু বালাক বিলিয়মৰ ওপৰত ক্ৰোধিত হ'ল, আৰু তেওঁ হাত তালি দিলে, আৰু বালাকে বিলিয়মক ক'লে, মোৰ শত্ৰুক শাও দিবলৈ মই তোমাক মাতিছিলোঁ, আৰু চোৱা, তুমি আশীৰ্বাদ দি তৃতীয়বাৰৰ বাবে এইটো আশীৰ্বাদ দিলা। এতিয়া সেয়েহে তোমাৰ ঠাইলৈ পলাই যোৱা, মই ক'লো, মই তোমাক সন্মান কৰিম, আৰু এতিয়া প্ৰভুৱে তোমাক সেই গৌৰৱৰ পৰা বঞ্চিত কৰিছে। আৰু বালামে বালাকক ক'লে, মই জানো তোমাৰ বাৰ্তাবাহকসকলক যিসকলক তুমি মোৰ ওচৰলৈ পঠিয়াইছিলা তেওঁলোকক কোৱা নাছিলোঁ নেকি, কৈছিলোঁ, যদি বালাকে মোক তেওঁৰ ঘৰ ৰূপ আৰু সোণেৰে পূৰ্ণ কৰি দিয়ে, মই প্ৰভুৰ বাক্য উলংঘন কৰি নিজৰ পৰা ভাল বা বেয়া কৰিব নোৱাৰিম; ঈশ্বৰে যিমান ক'ব, সেইবোৰ মই ক'ম। আৰু এতিয়া চোৱা, মই মোৰ ঠাইলৈ উভতি যাম। আহা, মই তোমাক পৰামৰ্শ দিম যে এই লোকসকলে শেষৰ দিনবোৰত তোমাৰ লোকসকলক কি কৰিব। আৰু তেওঁৰ দৃষ্টান্ত লৈ তেওঁ ক'লে, বিয়োৰৰ পুত্ৰ বালামে কয়, সেই মানুহে কয় যি সঁচাকৈয়ে দেখে, ঈশ্বৰৰ বাক্য শুনে, সৰ্বোচ্চৰ পৰা জ্ঞান জানে, আৰু ঈশ্বৰৰ দৰ্শন টোপনিত দেখিছে; তেওঁৰ চকু খোলা হৈছে। মই তেওঁক

দেখুৱাম, আৰু এতিয়া নহয়, মই আশীৰ্বাদ কৰিম, আৰু ওচৰ চাপি নাহে। যাকোবৰ পৰা এটা তৰা উদয় হ'ব, ইস্ৰায়েলৰ পৰা এজন মানুহ উঠিব, আৰু তেওঁ মোৱাবৰ নেতাসকলক চূৰ্ণ কৰিব, আৰু চেথৰ সকলো পুত্ৰক লুণ্ঠন কৰিব। আৰু ইদোম উত্তৰাধিকাৰ হ'ব, আৰু এচৌ তাৰ শত্ৰুৰ উত্তৰাধিকাৰ হ'ব, আৰু ইস্ৰায়েলে শক্তিৰে কাৰ্য কৰিলে। আৰু যাকোবৰ পৰা এজন উঠিব, আৰু নগৰৰ পৰা ৰক্ষা পোৱা জনক ধ্বংস কৰিব। আৰু অমালেকক দেখি, আৰু তেওঁৰ দৃষ্টান্ত লৈ, তেওঁ ক'লে, জাতিসমূহৰ আৰম্ভণি অমালেক, আৰু তেওঁলোকৰ বংশ বিনষ্ট হ'ব। আৰু কেনায়ীক দেখি, আৰু তেওঁৰ দৃষ্টান্ত লৈ, তেওঁ ক'লে, তোমাৰ বসতি শক্তিশালী; আৰু যদি তুমি শিলত তোমাৰ বাহ স্থাপন কৰা, আৰু যদি বিয়োৰৰ ধূর্ততাৰ বাহ হয়, অচূৰীয়াসকলে তোমাক বন্দী কৰিব। আৰু ওগক দেখি, আৰু তেওঁৰ দৃষ্টান্ত গ্ৰহণ কৰি, তেওঁ ক'লে, হায় হায়, কোন জীয়াই থাকিব, যেতিয়া ঈশ্বৰে এইবোৰ স্থাপন কৰিব? আৰু কিটিয়ামৰ হাতৰ পৰা ওলাই যাব, আৰু তেওঁলোকে অচুৰক কষ্ট দিব, আৰু তেওঁলোকে হিব্ৰুসকলক কষ্ট দিব, আৰু তেওঁলোক নিজে একমতে বিনষ্ট হ'ব। আৰু বালাম উঠি নিজৰ ঠাইলৈ ঘূৰি গ'ল, আৰু বালাকো নিজৰ ঠাইলৈ গ'ল।

25

আৰু ইজৰায়েলে শিত্তীমত বাস কৰিলে, আৰু লোকসকল মোৱাবৰ জীয়েকসকলৰ লগত ব্যভিচাৰ কৰি অপবিত্ৰ হ'ল। আৰু তেওঁলোকে সিহঁতক সিহঁতৰ মূৰ্তিবোৰৰ বলিদানবোৰলৈ মাতিলে; আৰু লোকসকলে সিহঁতৰ বলিদানবোৰৰ পৰা খালে, আৰু সিহঁতৰ মূৰ্তিবোৰক প্ৰণিপাত কৰিলে। আৰু ইস্ৰায়েল বাল-পিয়োৰৰ লগত সংযুক্ত হ'ল; আৰু প্ৰভু ইস্ৰায়েলৰ ওপৰত ক্ৰোধত ক্ৰোধিত হ'ল। আৰু প্ৰভুৱে মোচিক ক'লে, লোকসকলৰ সকলো নেতাক লোৱা, আৰু তেওঁলোকক প্ৰভুৰ সন্মুখত সূৰ্যৰ সমুখত দণ্ড দিয়া, আৰু প্ৰভুৰ ক্ৰোধ আৰু ৰোষ ইস্ৰায়েলৰ পৰা ঘূৰি যাব। আৰু মোচিয়ে ইস্ৰায়েলৰ ফৈদবোৰক ক'লে, প্ৰতিজনে

নিজৰ আপোনজনক বধ কৰা যি বাল-পিয়োৰৰ ওচৰত দীক্ষিত হৈছিল। আৰু চোৱা, ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ মাজৰ এজন মানুহে আহি তেওঁৰ ভায়েকক মিদিয়নীয়া মহিলাৰ ওচৰলৈ আনিলে মোচিৰ সন্মুখত, আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ সকলো সমাজৰ সন্মুখত, কিন্তু তেওঁলোকে সাক্ষ্যৰ তম্বুৰ দুৱাৰৰ ওচৰত কান্দি আছিল। আৰু পুৰোহিত হাৰোণৰ পুত্ৰ ইলিয়াজাৰৰ পুত্ৰ পীনহাচে দেখি সমাবেশৰ মাজৰ পৰা উঠি থিয় হ'ল, আৰু হাতত এটা বৰছা লৈ ইস্ৰায়েলীয়া মানুহজনৰ পিছে পিছে কোঠাটোৰ ভিতৰলৈ সোমাল, আৰু দুয়োকে বিন্ধি পেলালে, ইস্ৰায়েলীয়া মানুহজনক আৰু মহিলাগৰাকীক তাইৰ গৰ্ভৰ মাজেৰে; আৰু ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলৰ পৰা মহামাৰী বন্ধ হ'ল। আৰু মহামাৰীত মৃতসকলৰ সংখ্যা চব্বিশ হাজাৰ হ'ল। আৰু প্ৰভুৱে মোচিৰ ওচৰলৈ কথা ক'লে, কৈছিল, পুৰোহিত হাৰোণৰ পুত্ৰ ইলিয়াজাৰৰ পুত্ৰ পীনহচে ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ পৰা মোৰ ক্ৰোধ বন্ধ কৰিলে, তেওঁলোকৰ মাজত মোৰ উৎসাহ উৎসাহী হোৱাত, আৰু মই মোৰ উৎসাহত ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক সম্পূৰ্ণৰূপে ধ্বংস কৰা নাছিলো। এইদৰে কওঁ, চোৱা মই তাক শান্তিৰ এটা চুক্তি দিওঁ, আৰু তাৰ আৰু তাৰ পিছত তাৰ বংশৰ বাবে এটা চিৰন্তন পুৰোহিতৰ চুক্তি হ'ব, কাৰণ তেওঁ তেওঁৰ ঈশ্বৰৰ বাবে উৎসাহী আছিল, আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ বিষয়ে প্ৰায়শ্চিত্ত কৰিলে। মিদিয়নীয়া মহিলাগৰাকীৰ সৈতে আঘাত পোৱা ইস্ৰায়েলীয়া মানুহজনৰ নাম আছিল জম্ব্ৰী, যি চালমোনৰ পুত্ৰ, চিমিয়োন পৰিয়ালৰ ঘৰৰ শাসক। আৰু সেই মিদিয়ানীয়া মহিলাগৰাকীৰ নাম যাক আঘাত কৰা হৈছিল, খাচবি, চুৰৰ জীয়ৰী, অম্মোথ জাতিৰ শাসক, মিদিয়ানৰ পৰিয়ালৰ ঘৰৰ আছিল। আৰু প্ৰভুৱে মোচিৰ ওচৰত কথা ক'লে, কৈ, ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক কোৱা, কৈ, মিদিয়ানীসকলৰ প্ৰতি শত্ৰুতা কৰা আৰু তেওঁলোকক আঘাত কৰা, কাৰণ তেওঁলোকে নিজে তোমালোকৰ প্ৰতি প্ৰবঞ্চনাত শত্ৰুতা কৰে, যিমান তেওঁলোকে তোমালোকক পিয়োৰৰ কাৰণে প্ৰবঞ্চনা কৰে, আৰু খজবীৰ কাৰণে মিদিয়ানৰ শাসকৰ জীয়েক তেওঁলোকৰ ভনীয়েক, যি জনীক পিয়োৰৰ কাৰণে আঘাতৰ দিনত আঘাত কৰা হৈছিল।

26

আৰু সেই আঘাতৰ পিছত এনে হ'ল, আৰু প্ৰভুৱে মোচি আৰু ইলিয়াজৰ পুৰোহিতৰ ওচৰত কথা ক'লে, কৈ, ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ সকলো সমাজৰ গণনা লোৱা বিশ বছৰীয়াৰ পৰা আৰু তাতকৈ ওপৰলৈ তেওঁলোকৰ পিতৃসকলৰ ঘৰ অনুসাৰে, প্ৰতিজন যি ইস্ৰায়েলত যুদ্ধৰ বাবে শাৰী পাতিবলৈ ওলাই যায়। আৰু মোচি আৰু ইলিয়াজৰ পুৰোহিতে মোৱাবৰ আৰাবোথত যৰ্দ্দনৰ ওপৰত যিৰীহোৰ ওচৰত কথা ক'লে, কৈছিল, বিশ বছৰ বয়সৰ পৰা আৰু তাৰ ওপৰলৈ, যি ৰীতিত প্ৰভুৱে মোচিক আদেশ দিছিল; আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকল যিসকলে মিচৰৰ পৰা ওলাই আহিছিল, ৰূবেণ ইস্ৰায়েলৰ প্ৰথমজাত; আৰু ৰূবেণৰ পুত্ৰসকল হনোক, আৰু হনোকৰ লোক; পল্লুলৈ, পল্লুৰ লোক। হিজ্ৰোনক হিজ্ৰোনীসকলৰ লোক, খৰ্মীক খৰ্মীসকলৰ লোক। এইসকল ৰূবেণৰ লোক, আৰু তেওঁলোকৰ গণনা হ'ল তেতাল্লিশ হাজাৰ সাতশ ত্ৰিশ। আৰু পাল্লুৰ পুত্ৰসকল আছিল ইলীয়াব। আৰু ইলিয়াবৰ পুত্ৰসকল আছিল নমুৱেল, দাথন আৰু অবীৰোণ। এইসকল সমাজৰ মনোনীত লোক আছিল, এইসকলেই কোৰহৰ দলত মোচি আৰু হাৰোণৰ বিৰুদ্ধে বিদ্ৰোহ কৰিছিল, প্ৰভুৰ বিৰুদ্ধে বিদ্ৰোহত। আৰু পৃথিৱীয়ে নিজৰ মুখ খুলি তেওঁলোকক আৰু কোৰহক গিলি পেলালে, তেওঁৰ সমাবেশৰ মৃত্যুত, যেতিয়া জুইয়ে পঞ্চাশ আৰু দুশ জনক গ্ৰাস কৰিলে, আৰু তেওঁলোক এটা চিনত পৰিণত হ'ল; কিন্তু কোৰহৰ পুত্ৰসকল মৰা নাছিল। আৰু চিমিয়োনৰ পুত্ৰসকল, চিমিয়োনৰ পুত্ৰসকলৰ লোক; নমুৱেলৰ, নমুৱেলীয়াসকলৰ লোক; যামীনৰ, যামীনীয়াসকলৰ লোক; যাখীনৰ, যাখীনীয়াসকলৰ লোক; জেৰহৰ, জেৰহীয়াসকলৰ লোক; চৌলৰ, চৌলীয়াসকলৰ লোক। এইসকল চিমিয়োনৰ লোক তেওঁলোকৰ গণনা অনুসৰি দুই আৰু বিশ হাজাৰ আৰু দুশ। যিহূদাৰ পুত্ৰসকল এৰ আৰু ওনান, আৰু এৰ আৰু ওনান কনান দেশত মৰিল। আৰু যিহূদাৰ পুত্ৰসকল তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসৰি হ'ল: চেলাৰ পৰা চেলানীয়া গোষ্ঠী, পেৰচৰ পৰা পেৰচীয়া গোষ্ঠী, জেৰহৰ

পৰা জেৰহীয়া গোষ্ঠী। আৰু ফাৰেচৰ পুত্ৰসকল হ'ল: হিষ্ৰোণৰ পৰা অস্ৰোণীয়া লোক, ইয়ামুনৰ পৰা ইয়ামুনীয়া লোক। এইসকল যিহূদাৰ লোক তেওঁলোকৰ পৰীক্ষা অনুসাৰে, ছয়সত্তৰ হাজাৰ পাঁচশ। আৰু ইচাখৰৰ পুত্ৰসকল তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসৰি: তোলাৰ, তোলাৰ গোষ্ঠী; পুৱাহৰ, পুৱাহীৰ গোষ্ঠী; যাচুবৰ, যাচুবীৰ গোষ্ঠী; চিম্ৰোণৰ, চিম্ৰোণীৰ গোষ্ঠী। এইসকল ইচাখৰৰ লোক তেওঁলোকৰ গণনা অনুসৰি চৌষষ্ঠি হাজাৰ চাৰিশ। জেবুলুনৰ পুত্ৰসকল তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসাৰে: চেৰেদৰ বাবে চেৰেদীয়া গোষ্ঠী, আল্লোনৰ বাবে আল্লোনীয়া গোষ্ঠী, আল্লেলৰ বাবে আল্লেলীয়া গোষ্ঠী। এইসকল জাবুলোনৰ লোক তেওঁলোকৰ লোকপিয়ল অনুসৰি ষাঠি হাজাৰ পাঁচশ। গাদৰ পুত্ৰসকল তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসৰি: চফোনৰ বাবে, চফোনীয়া গোষ্ঠী; হগ্গীৰ বাবে, হগ্গীয়া গোষ্ঠী; চূনীৰ বাবে, চূনীয়া গোষ্ঠী; অজনীৰ বাবে, অজনীয়া গোষ্ঠী; এৰীৰ বাবে, এৰীয়া গোষ্ঠী; অৰোদীৰ বাবে, অৰোদীয়া গোষ্ঠী; অৰেলীৰ বাবে, অৰেলীয়া গোষ্ঠী। এইসকল গাদৰ পুত্ৰসকলৰ গোষ্ঠী তেওঁলোকৰ গণনা অনুসৰি চৌৱন্ন হাজাৰ পাঁচশ। আশেৰৰ পুত্ৰসকল তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসৰি: যামীনৰ পৰা যামীনীয়া গোষ্ঠী, যেশুৱ পৰা যেশুঈয়া গোষ্ঠী, বৰিয়াৰ পৰা বৰিয়াঈয়া গোষ্ঠী। কোবেৰক খোবেৰী লোক, মেলখিএলক মেলখিএলী লোক। আৰু আশেৰৰ কন্যাৰ নাম চাৰা। এইসকল আছিল আশেৰৰ লোক তেওঁলোকৰ গণনা অনুসৰি, তিনি আৰু চল্লিশ হাজাৰ চাৰিশ। যোচেফৰ পুত্ৰসকল তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসাৰে মনচি আৰু ইফ্ৰয়িম। মনচিৰ পুত্ৰসকল। মাখীৰৰ পৰা মাখীৰীয়া লোকসকল আহিল; আৰু মাখীৰে গিলিয়দক জন্ম দিলে; গিলিয়দৰ পৰা গিলিয়দীয়া লোকসকল আহিল। আৰু এইসকল গিলিয়দৰ পুত্ৰ: আখিয়েজৰ, আখিয়েজৰীয়া লোক; খেলেগ, খেলেগীয়া লোক। এস্ৰিয়েলৰ, এস্ৰিয়েলীয়া লোক; চিখিমৰ, চিখিমীয়া লোক; চিমায়েৰৰ, চিমায়েৰীয়া লোক; আৰু ওফেৰৰ, ওফেৰীয়া লোক। আৰু অফেৰৰ পুত্ৰ চালপাদৰ পুত্ৰসকল নহ'ল, কিন্তু কন্যাসকল আছিল, আৰু চালপাদৰ কন্যাসকলৰ নামবোৰ এইবোৰ: মালা, নুৱা, এগলা, মেলখা আৰু থের্চা। এইসকল মনচ্ছিৰ লোক তেওঁলোকৰ গণনা অনুসৰি বাৱন হাজাৰ সাতশ। আৰু এইসকল ইফ্ৰয়িমৰ পুত্ৰ: চুথলাৰ, চুথলাহীয়া লোকসকল; তানহৰ, তানহীয়া

লোকসকল। এইসকল চুথালাৰ পুত্ৰ, এডেনক, এডেনৰ লোকসকল। এইসকল আছিল ইফ্ৰয়িমৰ গোষ্ঠী তেওঁলোকৰ গণনা অনুসৰি, বত্ৰিশ হাজাৰ পাঁচশ। এইসকল আছিল যোচেফৰ পুত্ৰসকলৰ গোষ্ঠী তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসাৰে। বিন্যামীনৰ পুত্ৰসকল তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসাৰে: বালেৰ পৰা বালী গোষ্ঠী, আচুবেৰৰ পৰা আচুবেৰী গোষ্ঠী, ইয়াখিৰানৰ পৰা ইয়াখিৰানী গোষ্ঠী। সোফানক, সোফানেসৰ লোকসকলে। আৰু বালেৰ পুত্ৰসকল হ'ল আদাৰ আৰু নোৱেমান, আদাৰৰ বাবে আদাৰী লোক, আৰু নোৱেমানৰ বাবে নোৱেমানী লোক। এইসকল বিন্যামীনৰ পুত্ৰসকল তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসাৰে, তেওঁলোকৰ গণনাত পঁয়ত্ৰিশ হাজাৰ পাঁচশ। আৰু দানৰ পুত্ৰসকল তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসৰি: চামেৰ বাবে, চামেয়ীসকলৰ গোষ্ঠী; এইসকল দানৰ গোষ্ঠী তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসৰি। শুহামীয়াসকলৰ সকলো লোক তেওঁলোকৰ পৰিদৰ্শন অনুসাৰে চৌষষ্ঠি হাজাৰ চাৰিশ। নেফথালীৰ পুত্ৰসকল তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসৰি: অচিয়েলক অচিয়েলীয় গোষ্ঠী, গৌনীক গৌনী গোষ্ঠী। যেচেৰৰ, যেচেৰী লোক, চেল্লেমৰ, চেল্লেমী লোক। এইসকল নপ্তালীৰ লোক তেওঁলোকৰ লোকপিয়ল অনুসৰি চল্লিশ হাজাৰ তিনিশ আছিল। এইটো ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ গণনা, ছয় লাখ এক হাজাৰ সাতশ ত্ৰিশ। আৰু প্ৰভুৱে মোচিক ক'লে, কৈছিল, এইসকলৰ মাজত ভূমি ভাগ কৰা হ'ব, নামৰ সংখ্যা অনুসৰি উত্তৰাধিকাৰ দিবলৈ। অধিক লোকসকলক তুমি উত্তৰাধিকাৰ বৃদ্ধি কৰিবা, আৰু কম লোকসকলক তুমি তেওঁলোকৰ উত্তৰাধিকাৰ হ্ৰাস কৰিবা। প্ৰতিজনক, যেনেকৈ তেওঁলোকক গণনা কৰা হৈছিল, তেওঁলোকৰ উত্তৰাধিকাৰ দিয়া হ'ব। চিঠি খেলাৰ দ্বাৰা ভূমি নামসমূহৰ মাজত বিভাজিত হ'ব, তেওঁলোকৰ পিতৃসকলৰ জনগোষ্ঠী অনুসাৰে তেওঁলোকে উত্তৰাধিকাৰী হ'ব। চিঠি খেলৰ দ্বাৰা তুমি তেওঁলোকৰ উত্তৰাধিকাৰ অধিক আৰু কমৰ মাজত ভাগ কৰিবা। আৰু লেবীৰ পুত্ৰসকল তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসাৰে: গেৰ্ছোনৰ, গেৰ্ছোনীয় গোষ্ঠী; কহাতৰ, কহাতীয় গোষ্ঠী; মৰাৰীৰ, মৰাৰীয় গোষ্ঠী। এইসকল লেবীৰ পুত্ৰসকলৰ জনগোষ্ঠী, লোবেনীৰ জনগোষ্ঠী, হিব্ৰোণীৰ জনগোষ্ঠী, কোৰেৰ জনগোষ্ঠী, আৰু মুচীৰ জনগোষ্ঠী, আৰু কহাতে অম্ৰামক জন্ম দিলে। আৰু তেওঁৰ পত্নীৰ নাম আছিল যোখেবদ, লেবীৰ

জীয়েক, যি এই সন্তানসকলক মিচৰত লেবীৰ বাবে জন্ম দিছিল, আৰু তেওঁ অম্ৰমৰ বাবে হাৰোণ আৰু মোচি, আৰু তেওঁলোকৰ ভনী মিৰিয়মক জন্ম দিছিল। আৰু আৰোণৰ নাদব, অবীহু, ইলিয়াজৰ আৰু ঈথামৰ হ'ল। আৰু নাদব আৰু আবিহু মৰিল যেতিয়া তেওঁলোকে প্ৰভুৰ সন্মুখত চীনয় মৰুভূমিত বিদেশী অগ্নি আগবঢ়াইছিল। আৰু তেওঁলোকৰ গণনাৰ পৰা তিনি আৰু বিশ হাজাৰ হ'ল, সকলো পু�ৰুষ এক মাহৰ পৰা আৰু তাতকৈ ওপৰলৈ, কিয়নো তেওঁলোকক ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ মাজত গণনা কৰা হোৱা নাছিল, কাৰণ তেওঁলোকক ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ মাজত অংশ দিয়া হোৱা নাই। আৰু এইটো আছিল মোচি আৰু পুৰোহিত ইলিয়াজৰৰ গণনা, যিসকলে মোৱাবৰ আৰাবোথত যৰ্দ্দনৰ ওপৰত যিৰীহোৰ সন্মুখত ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক গণনা কৰিছিল। আৰু এইসকলৰ মাজত এনে কোনো মানুহ নাছিল যিসকলক মোচি আৰু হাৰোণে পৰিদৰ্শন কৰিছিল, যেতিয়া তেওঁলোকে ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলক চীনয় মৰুভূমিত পৰিদৰ্শন কৰিছিল। কাৰণ প্ৰভুৱে তেওঁলোকক কৈছিল, তেওঁলোকে মৰুভূমিত মৃত্যুৰে মৰিব, আৰু তেওঁলোকৰ মাজৰ পৰা এজনো অৱশিষ্ট নাথাকিল, কেৱল যিফুন্নিৰ পুত্ৰ কালেব আৰু নুনৰ পুত্ৰ যিহোচূৱাৰ বাহিৰে।

27

আৰু চলফাদৰ জীয়েকসকল আহিল, যি অফেৰৰ পুত্ৰ, যি গিলিয়দৰ পুত্ৰ, যি মাখিৰৰ পুত্ৰ, মনচিৰ লোকসকলৰ, যোচেফৰ পুত্ৰসকলৰ, আৰু এইবোৰ তেওঁলোকৰ নাম, মহলা, আৰু নোৱা, আৰু হগ্লা, আৰু মিল্কা, আৰু তিৰ্চা, আৰু থিয় হৈ মোচিৰ আগত, আৰু ইলিয়াজৰ পুৰোহিতৰ আগত, আৰু শাসকসকলৰ আগত, আৰু সকলো সমাজৰ আগত সাক্ষ্যৰ তম্বুৰ দুৱাৰত, কয়, আমাৰ পিতা মৰুভূমিত মৰিল, আৰু তেওঁ সেই সমাজৰ মাজত নাছিল যি প্ৰভুৰ বিৰুদ্ধে গোট খাইছিল কোৰহৰ সমাজত, কিন্তু তেওঁৰ নিজৰ পাপৰ কাৰণে মৰিল, আৰু তেওঁৰ পুত্ৰ নহ'ল; আমাৰ পিতাৰ নাম তেওঁৰ লোকসকলৰ মাজৰ পৰা মচি পেলোৱা

নহওক, কাৰণ তেওঁৰ পুত্ৰ নাই; আমাক আমাৰ পিতাৰ ভাইসকলৰ মাজত সম্পত্তি দিয়ক। আৰু মোচিয়ে তেওঁলোকৰ বিচাৰ প্ৰভুৰ আগত আনিলে। আৰু প্ৰভুৱে মোচিৰ ওচৰলৈ কথা ক'লে, কৈছিল, চলফাদৰ জীয়েকসকলে শুদ্ধভাৱে কথা কৈছে; তুমি তেওঁলোকক তেওঁলোকৰ পিতৃৰ ভায়েকসকলৰ মাজত উত্তৰাধিকাৰৰ অধিকাৰ উপহাৰ দিবা, আৰু তুমি তেওঁলোকৰ পিতৃৰ উত্তৰাধিকাৰ তেওঁলোকলৈ হস্তান্তৰ কৰিবা। আৰু তুমি ইজৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক ক'বা, কৈ, যদি কোনো মানুহ মৰে, আৰু তাৰ পুত্ৰ নাথাকে, তেন্তে তোমালোকে তাৰ উত্তৰাধিকাৰ তাৰ জীয়েকক দিবা। কিন্তু যদি তাৰ জীয়েক নাথাকে, তেন্তে তোমালোকে তাৰ উত্তৰাধিকাৰ তাৰ ভায়েকক দিবা। যদি কিন্তু তেওঁৰ ভাতৃসকল নাথাকে, তেন্তে তোমালোকে তেওঁৰ পিতৃৰ ভাতৃক সম্পত্তি দিবা। যদি তেওঁৰ পিতৃৰ ভাই-সকল নাথাকে, তেন্তে তোমালোকে তেওঁৰ গোত্ৰৰ পৰা তেওঁৰ নিকটতম আত্মীয়ক উত্তৰাধিকাৰ দিবা, যাতে তেওঁ তেওঁৰ সম্পত্তিৰ উত্তৰাধিকাৰী হয়, আৰু এইটো ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰ-সকলৰ বাবে বিচাৰৰ বিধান হ'ব, যেনেকৈ প্ৰভুৱে মোচিক আদেশ দিছিল। আৰু প্ৰভুৱে মোচিক ক'লে, যৰ্দ্দনৰ সিপাৰে থকা পৰ্বতলৈ উঠি যোৱা, এই নবৌ পৰ্বতলৈ, আৰু কনান ভূমি চোৱা, যি মই ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলক অধিকাৰত দিওঁ। আৰু তুমি ইয়াক দেখিবা, আৰু তুমিও তোমাৰ লোকসকলৰ ওচৰলৈ সংগৃহীত হ'বা, যেনেকৈ তোমাৰ ভাই হাৰোণ হোৰ পৰ্বতত সংগৃহীত হৈছিল। কাৰণ তোমালোকে চিন মৰুভূমিত মোৰ বাক্য উলংঘা কৰিলা, যেতিয়া সমাজে বিৰোধিতা কৰিছিল মোক পবিত্ৰ কৰিবলৈ, তোমালোকে তেওঁলোকৰ সন্মুখত পানীৰ ওপৰত মোক পবিত্ৰ নকৰিলা, এইটো হৈছে চিন মৰুভূমিৰ কাদেশত বিবাদৰ পানী। আৰু মোচিয়ে প্ৰভুক ক'লে, প্ৰভু যি আত্মাবোৰৰ আৰু সকলো মাংসৰ ঈশ্বৰ, তেওঁ এই সমাজৰ ওপৰত এজন মানুহ নিযুক্ত কৰক, যি তেওঁলোকৰ মুখৰ আগত বাহিৰ যাব, আৰু যি তেওঁলোকৰ মুখৰ আগত সোমাব, আৰু যি তেওঁলোকক বাহিৰ লৈ যাব, আৰু যি তেওঁলোকক ভিতৰ লৈ আনিব, আৰু প্ৰভুৰ সমাজ যেন ৰখীয়া নথকা মেৰ-ছাগৰ দৰে নহ'ব। আৰু প্ৰভুৱে মোচিৰ ওচৰলৈ কথা ক'লে, কৈছিল, তোমাৰ নিজৰ ওচৰলৈ যিহোচূৱাক নুনৰ পুত্ৰক লোৱা, এজন মানুহ যাৰ নিজৰ ভিতৰত আত্মা আছে, আৰু

তুমি তোমাৰ হাত তাৰ ওপৰত ৰাখিবা। আৰু তুমি তাক ইলিয়াজৰ পুৰোহিতৰ আগত থিয় কৰাবা, আৰু তুমি তাক সকলো সমাজৰ আগত আদেশ দিবা, আৰু তুমি তাৰ বিষয়ে তেওঁলোকৰ আগত আদেশ দিবা। আৰু তুমি তোমাৰ গৌৰৱ তেওঁৰ ওপৰত দিবা, যাতে ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে তেওঁৰ কথা মানি চলে। আৰু তেওঁ এলিয়াজৰ পুৰোহিতৰ আগত থিয় হ'ব, আৰু তেওঁলোকে তেওঁক প্ৰভুৰ আগত প্ৰকাশৰ বিচাৰ সুধিব, তেওঁৰ মুখৰ ওপৰত তেওঁলোকে ওলাব, আৰু তেওঁৰ মুখৰ ওপৰত তেওঁলোকে সোমাব তেওঁ আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে একমনে, আৰু সকলো সমাজে। আৰু মোচিয়ে কৰিলে যেনেকৈ প্ৰভুৱে তেওঁক আদেশ দিছিল, আৰু যিহোচূৱাক লৈ তেওঁক পুৰোহিত ইলিয়াজৰৰ আগত আৰু সকলো সমাজৰ আগত থিয় কৰালে, আৰু তেওঁৰ হাত তেওঁৰ ওপৰত ৰাখিলে, আৰু তেওঁক নিযুক্ত কৰিলে যেনেকৈ প্ৰভুৱে মোচিক আদেশ দিছিল।

28

আৰু প্ৰভুৱে মোচিৰ ওচৰলৈ কথা ক'লে, কৈছিল, ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক আদেশ দিয়া, আৰু তেওঁলোকক ক'বা, কৈছিল, মোৰ উপহাৰবোৰ মোৰ দানবোৰ মোৰ নৈবেদ্যবোৰ সুগন্ধিৰ গোন্ধলৈ তোমালোকে মোক উৎসৰ্গ কৰিবলৈ মোৰ উৎসৱবোৰত ৰাখিবা। আৰু তুমি তেওঁলোকক ক'বা, এইবোৰ নৈবেদ্যবোৰ যিমান তোমালোকে প্ৰভুলৈ আনিবা, এবছৰীয়া নিৰ্দোষ মেৰ পোৱালি দুটা প্ৰতিদিনে হোম বলিৰ বাবে নিৰন্তৰভাৱে। এটা মেৰ-পোৱালি তুমি ৰাতিপুৱা উৎসৰ্গ কৰিবা, আৰু দ্বিতীয় মেৰ-পোৱালিটো তুমি সন্ধিয়া উৎসৰ্গ কৰিবা। আৰু তুমি ঐফাৰ দশম ভাগ মিহি আটা তেলত মিহলি কৰি বলিদানৰ বাবে প্ৰস্তুত কৰিবা, হিনৰ চতুৰ্থ ভাগ তেলত। নিৰন্তৰ জ্বলন্ত নৈবেদ্য, যি চীনয় পৰ্বতত প্ৰভুৰ বাবে সুগন্ধি গোন্ধস্বৰূপে হৈছিল। আৰু তাৰ পেয় নৈবেদ্য এটা মেৰ পোৱালিৰ বাবে হিনৰ চতুৰ্থাংশ; পবিত্ৰ স্থানত তুমি প্ৰভুৰ উদ্দেশ্যে সু�ৰাৰ পেয় নৈবেদ্য ঢালিবা; আৰু দ্বিতীয় মেৰ

পোৱালিটো তুমি সন্ধিয়া কৰিবা; তাৰ বলিদানৰ দৰে আৰু তাৰ পেয় নৈবেদ্যৰ দৰে তোমালোকে প্ৰভুৰ উদ্দেশ্যে সুঘ্ৰাণৰ অৰ্থে কৰিবা। আৰু বিশ্ৰামবাৰৰ দিনত তোমালোকে দুটা এবছৰীয়া নিৰ্দোষ মেৰ-পোৱালি আনিবা, আৰু তেলত মিহলোৱা মিহি আটাৰ দুই দশমাংশ বলিদান আৰু পেয় নৈবেদ্যৰ বাবে, বিশ্ৰামবাৰৰ হোম-বলি বিশ্ৰামবাৰবোৰত নিত্য হোম-বলিৰ ওপৰত, আৰু তাৰ পেয় নৈবেদ্য। আৰু নতুন জোনৰ দিনত তোমালোকে প্ৰভুৰ ওচৰলৈ সম্পূৰ্ণ হোম-বলি আনিবা, গৰুৰ পৰা দুটা দামুৰি, আৰু এটা মতা মেৰ, সাতটা এবছৰীয়া নিৰ্দোষ মেৰ পোৱালি; তিনি দশমাংশ তেলত মিহলোৱা মিহি আটা এটা দামুৰিৰ বাবে, আৰু দুই দশমাংশ তেলত মিহলোৱা মিহি আটা এটা মতা মেৰৰ বাবে; এক দশমাংশ তেলত মিহলোৱা মিহি আটা এটা মেৰ পোৱালিৰ বাবে, এয়া সুগন্ধিৰ গোন্ধৰ বলিদান প্ৰভুৰ বাবে উপহাৰ। তেওঁলোকৰ পেয় নৈবেদ্য হিনৰ আধা হ'ব এটা দামুৰিৰ বাবে; আৰু হিনৰ তৃতীয়াংশ হ'ব এটা মেৰ-ছাগৰ বাবে। আৰু হিনৰ চতুৰ্থ ভাগ এটা মেৰ পোৱালিৰ বাবে দ্ৰাক্ষাৰসৰ হ'ব; এই সম্পূৰ্ণ হোম-বলি মাহৰ পৰা মাহলৈ বছৰৰ মাহবোৰত হ'ব। আৰু ছাগলী সমূহৰ পৰা এটা ছাগলী পোৱালি পাপৰ বাবে প্ৰভুলৈ, নিত্য সম্পূৰ্ণ হোম বলিৰ ওপৰত উৎসৰ্গ কৰা হ'ব, আৰু তাৰ পেয় নৈবেদ্যও। আৰু প্ৰথম মাহৰ চতুৰ্দশ দিনত প্ৰভুৰ নিস্তাৰ-পৰ্ব। আৰু এই মাহৰ পঞ্চদশ দিনা উৎসৱ, সাত দিন তোমালোকে খমিৰবিহীন পিঠা খাবা। আৰু প্ৰথম দিনটো তোমালোকৰ বাবে পবিত্ৰ বুলি ঘোষিত হ'ব, তোমালোকে কোনো দাসত্বৰ কাম নকৰিবা। আৰু তোমালোকে প্ৰভুৰ উদ্দেশ্যে হোম-বলি উৎসৰ্গ কৰিবা, গৰুৰ পৰা দুটা দামুৰি, এটা মেৰ-ছাগ, সাতটা এবছৰীয়া মেৰ পোৱালি; এইবোৰ তোমালোকৰ বাবে নিৰ্দোষ হ'ব লাগিব। আৰু তেওঁলোকৰ বলিদান তেলত মিশ্ৰিত মিহি আটা, এটা দামুৰিৰ বাবে তিনি দশমাংশ, আৰু এটা মেৰ-ছাগৰ বাবে দুই দশমাংশ। প্ৰতিটো মেৰ-পোৱালিৰ বাবে দশমাংশ, সাতোটা মেৰ-পোৱালিৰ বাবে তুমি কৰিবা। আৰু ছাগলীবোৰৰ পৰা এটা মতা ছাগলী পাপৰ বিষয়ে, তোমালোকৰ বিষয়ে প্ৰায়শ্চিত্ত কৰিবলৈ; নিত্য প্ৰভাতৰ হোম-বলিৰ বাহিৰে, যি নিৰন্তৰ হোম-বলি। এই অনুসৰি তোমালোকে সাত দিনৰ প্ৰতিটো দিনত এইবোৰ কৰিবা, প্ৰভুৰ বাবে সুগন্ধি গোন্ধৰ উপহাৰ নৈবেদ্য, নিয়মিত হোম-বলিৰ

ওপৰত তুমি তাৰ পেয় নৈবেদ্য কৰিবা। আৰু সপ্তম দিনটো তোমালোকৰ বাবে পবিত্ৰ বুলি মতা হ'ব, তোমালোকে ইয়াত কোনো দাসত্বৰ কাম নকৰিবা। আৰু নতুনৰ দিনত, যেতিয়া তোমালোকে প্ৰভুলৈ সপ্তাহৰ নতুন বলিদান আনিবা, তোমালোকৰ বাবে পবিত্ৰ সভা হ'ব, তোমালোকে কোনো দাসত্বৰ কাম নকৰিবা। আৰু তোমালোকে প্ৰভুৰ উদ্দেশ্যে সুগন্ধৰ ঘ্ৰাণৰ বাবে হোম-বলি আনিবা, গৰুৰ পৰা দুটা দামুৰি, এটা মতা মেৰ, আৰু এবছৰীয়া সাতটা নিৰ্দোষ মেৰ পোৱালি। তেওঁলোকৰ বলিদান তেলত মিশ্ৰিত মিহি আটা, এটা দামুৰিৰ বাবে তিনি দশমাংশ, আৰু এটা মেৰ-ছাগৰ বাবে দুই দশমাংশ। এটা মেৰ পোৱালিৰ বাবে দশমাংশ দশমাংশ, সাতটা মেৰ পোৱালিৰ বাবে; আৰু ছাগলীবোৰৰ পৰা এটা মতা ছাগলী পাপৰ বিষয়ে, তোমালোকৰ বিষয়ে প্ৰায়শ্চিত্ত কৰিবলৈ; নিত্য হোম বলিৰ বাহিৰে; আৰু সিহঁতৰ বলিদান তোমালোকে মোৰ বাবে কৰিবা, সিহঁত তোমালোকৰ বাবে নিৰ্দোষ হ'ব, আৰু সিহঁতৰ পেয় নৈবেদ্য।

29

আৰু সপ্তম মাহৰ প্ৰথম দিনত তোমালোকৰ বাবে পবিত্ৰ সমাবেশ হ'ব, তোমালোকে কোনো দাসত্বৰ কাম নকৰিবা, সেইদিন তোমালোকৰ বাবে সংকেতৰ দিন হ'ব। আৰু তোমালোকে প্ৰভুৰ উদ্দেশ্যে সুগন্ধি গোন্ধৰ হোম-বলি কৰিবা, গৰুৰ পৰা এটা দামুৰি, এটা মতা মেৰ, এবছৰীয়া সাতটা নিৰ্দোষ মেৰ পোৱালি। তেওঁলোকৰ বলিদান তেলত মিহলোৱা মিহি আটা; এটা দামুৰিৰ বাবে তিনি দশমাংশ, আৰু এটা মতা মেৰৰ বাবে দুই দশমাংশ; এটা মেৰ পোৱালিৰ বাবে এক দশমাংশ, সাতোটা মেৰ পোৱালিৰ বাবে; আৰু পাপৰ বিষয়ে ছাগলীৰ পৰা এটা মতা ছাগলী, তোমালোকৰ বিষয়ে প্ৰায়শ্চিত্ত কৰিবলৈ; নতুন জোনৰ হোম বলিবোৰৰ বাহিৰে; আৰু সেইবোৰৰ বলিদান, আৰু সেইবোৰৰ পেয় নৈবেদ্য, আৰু নিত্য হোম বলি; আৰু সেইবোৰৰ বলিদান আৰু সেইবোৰৰ পেয় নৈবেদ্য সেইবোৰৰ নিয়ম

অনুসাৰে প্ৰভুৰ বাবে সুগন্ধি গোন্ধলৈ। আৰু এই মাহৰ দশম দিনটো তোমালোকৰ বাবে পবিত্ৰ বুলি মতা হ'ব, আৰু তোমালোকে তোমালোকৰ আত্মাবোৰক কষ্ট দিবা, আৰু তোমালোকে কোনো কাম নকৰিবা। আৰু তোমালোকে প্ৰভুৰ উদ্দেশ্যে সুগন্ধি ঘ্ৰাণৰ বাবে হোম-বলি আনিবা, প্ৰভুৰ উদ্দেশ্যে উৎসৰ্গ, গৰুৰ জাকৰ পৰা এটা দামুৰি, এটা মেৰ-ছাগ, এবছৰীয়া সাতটা মেৰ পোৱালি, সেইবোৰ তোমালোকৰ বাবে নিৰ্দোষ হ'ব লাগিব। তেওঁলোকৰ বলিদান তেলত মিহলোৱা মিহি আটা; এটা দামুৰিৰ বাবে তিনি দশমাংশ, আৰু এটা মতা মেৰৰ বাবে দুই দশমাংশ; এটা মেৰ পোৱালিৰ বাবে এক দশমাংশ, সাতটা মেৰ পোৱালিৰ বাবে; আৰু পাপৰ বিষয়ে ছাগলীবোৰৰ পৰা এটা মতা ছাগলী, তোমালোকৰ বিষয়ে প্ৰায়শ্চিত্ত কৰিবলৈ; প্ৰায়শ্চিত্তৰ পাপৰ বিষয়েটো বাদ দি, আৰু নিত্য হোম বলি; ইয়াৰ বলিদান, আৰু ইয়াৰ পেয় নৈবেদ্য নিয়ম অনুসৰি সুগন্ধিৰ গোন্ধলৈ প্ৰভুৰ উদ্দেশ্যে উৎসৰ্গ। আৰু এই সপ্তম মাহৰ পঞ্চদশ দিনটো তোমালোকৰ বাবে পবিত্ৰ সমাবেশ হ'ব, তোমালোকে কোনো দাসত্বৰ কাম নকৰিবা, আৰু প্ৰভুৰ উদ্দেশ্যে এই উৎসৱ সাত দিন পালন কৰিবা। আৰু তোমালোকে প্ৰভুৰ উদ্দেশ্যে সুগন্ধৰ ঘ্ৰাণৰ বাবে হোম-বলি উৎসৰ্গ আনিবা, প্ৰথম দিনত গৰুৰ পৰা তেৰটা দামুৰি, দুটা মেৰ-ছাগ, চৈধ্যটা এবছৰীয়া মেৰ পোৱালি, সিহঁত নিৰ্দোষ হ'ব। সিহঁতৰ বলিদানবোৰ তেলত মিহলোৱা মিহি আটা; তিনি দশমাংশ এটা দামুৰিৰ বাবে, তেৰটা দামুৰিৰ বাবে; আৰু দুই দশমাংশ এটা মতা মেৰৰ বাবে, দুটা মতা মেৰৰ ওপৰত; দশমাংশ দশমাংশ এটা মেৰ পোৱালিৰ বাবে, চৈধ্যটা মেৰ পোৱালিৰ ওপৰত; আৰু ছাগলীৰ পৰা এটা মতা ছাগলী পাপৰ বাবে; নিত্য হোম বলিৰ বাহিৰে; সিহঁতৰ বলিদানবোৰ আৰু সিহঁতৰ পেয় নৈবেদ্যবোৰ। আৰু দ্বিতীয় দিনা বাৰটা দামুৰি, দুটা মেৰ, চৈধ্যটা এবছৰীয়া মেৰ পোৱালি নিৰ্দোষ। তেওঁলোকৰ বলিদান আৰু তেওঁলোকৰ পেয় নৈবেদ্য দামুৰি সকললৈ আৰু মেৰ-ছাগ সকললৈ আৰু মেৰ পোৱালি সকললৈ তেওঁলোকৰ সংখ্যা অনুসাৰে, তেওঁলোকৰ বিধান অনুসাৰে। আৰু পাপৰ বাবে ছাগলীৰ পৰা এটা ছাগলী পোৱালি, নিত্য হোম বলিৰ বাহিৰে, সিহঁতৰ বলিদানবোৰ আৰু সিহঁতৰ পেয় নৈবেদ্যবোৰ। The third day: eleven calves, two rams,

fourteen year-old lambs without blemish. তেওঁলোকৰ বলিদান আৰু তেওঁলোকৰ পেয় নৈবেদ্য দামুৰি বাছুৰবোৰৰ বাবে আৰু মতা মেৰবোৰৰ বাবে আৰু মেৰ পোৱালিবোৰৰ বাবে তেওঁলোকৰ সংখ্যা অনুসৰি, তেওঁলোকৰ বিধান অনুসৰি। আৰু পাপৰ বাবে ছাগলীৰ পৰা এটা ছাগলী পোৱালি, নিৰন্তৰ হোম বলিৰ বাহিৰে, সিহঁতৰ বলিদানবোৰ আৰু সিহঁতৰ পেয় নৈবেদ্যবোৰ। চতুর্থ দিনা দহটা গৰু পোৱালি, দুটা মতা মেৰ আৰু চৈধ্যটা বছৰেকীয়া নিৰ্দোষ মেৰ পোৱালি। তেওঁলোকৰ বলিদান আৰু তেওঁলোকৰ পেয় নৈবেদ্য দামুৰি গৰুবোৰৰ, মতা মেৰবোৰৰ আৰু মেৰ পোৱালিবোৰৰ বাবে তেওঁলোকৰ সংখ্যা অনুসৰি, তেওঁলোকৰ বিধান অনুসৰি। আৰু পাপৰ বাবে ছাগলীৰ পৰা এটা ছাগলী পোৱালি, নিৰন্তৰ সম্পূৰ্ণ হোম-বলিৰ বাহিৰে, সিহঁতৰ বলিদানবোৰ আৰু সিহঁতৰ পেয় নৈবেদ্যবোৰ। পঞ্চম দিনত ন'টা দামুৰি, দুটা মতা মেৰ-ছাগ, চৈধ্যটা এবছৰীয়া নিৰ্দোষ মেৰ পোৱালি। তেওঁলোকৰ বলিদান আৰু তেওঁলোকৰ পেয় নৈবেদ্য দামুৰি গৰুবোৰৰ, মতা মেৰবোৰৰ আৰু মেৰ পোৱালিবোৰৰ বাবে তেওঁলোকৰ সংখ্যা অনুসৰি, তেওঁলোকৰ বিধান অনুসৰি। আৰু পাপৰ বাবে ছাগলীৰ পৰা এটা ছাগলী পোৱালি, নিৰন্তৰ হোম-বলিৰ বাহিৰে, সিহঁতৰ বলিদানবোৰ আৰু সিহঁতৰ পেয় নৈবেদ্যবোৰ। ষষ্ঠ দিনা আটটা দামুৰি, দুটা মতা মেৰ-ছাগ, চৈধ্যটা এবছৰীয়া নিৰ্দোষ মেৰ পোৱালি। তেওঁলোকৰ বলিদান আৰু তেওঁলোকৰ পেয় নৈবেদ্য দামুৰি গৰুবোৰৰ, মতা মেৰবোৰৰ আৰু মেৰ পোৱালিবোৰৰ বাবে তেওঁলোকৰ সংখ্যা অনুসৰি, তেওঁলোকৰ বিধান অনুসৰি। আৰু পাপৰ বাবে ছাগলীৰ পৰা এটা ছাগলী পোৱালি, নিৰন্তৰ সম্পূৰ্ণ হোম-বলিৰ বাহিৰে, সিহঁতৰ বলিদানবোৰ আৰু সিহঁতৰ পেয় নৈবেদ্যবোৰ। সপ্তম দিনত সাতটা দামুৰি, দুটা মতা মেৰ-ছাগ, চৈধ্যটা এবছৰীয়া নিৰ্দোষ মেৰ পোৱালি। তেওঁলোকৰ বলিদান আৰু তেওঁলোকৰ পেয় নৈবেদ্য দামুৰি গৰুবোৰৰ বাবে আৰু মতা মেৰবোৰৰ বাবে আৰু মেৰ পোৱালিবোৰৰ বাবে তেওঁলোকৰ সংখ্যা অনুসাৰে, তেওঁলোকৰ বিধান অনুসাৰে। আৰু পাপৰ বাবে ছাগলীৰ পৰা এটা ছাগলী পোৱালি, নিৰন্তৰ সম্পূৰ্ণ হোম-বলিৰ বাহিৰে, সিহঁতৰ বলিদানবোৰ আৰু সিহঁতৰ পেয় নৈবেদ্যবোৰ। আৰু অষ্টম দিনত তোমালোকৰ বাবে সমাপ্তি সভা হ'ব,

তোমালোকে ইয়াত কোনো দাসত্বপূর্ণ কাম নকৰিবা। আৰু তোমালোকে প্ৰভুৰ উদ্দেশ্যে সুগন্ধি গোন্ধৰ নৈবেদ্য হিচাপে হোম-বলি আনিবা: এটা দামুৰি, এটা মেৰ-ছাগ, সাতটা এবছৰীয়া নিৰ্দোষ মেৰ পোৱালি। তেওঁলোকৰ বলিদান আৰু তেওঁলোকৰ পেয় নৈবেদ্য দামুৰি, মেৰ-ছাগ আৰু মেৰ পোৱালিবোৰৰ বাবে তেওঁলোকৰ সংখ্যা অনুসৰি, তেওঁলোকৰ বিধান অনুসৰি। আৰু পাপৰ বাবে ছাগলীৰ পৰা এটা ছাগলী পোৱালি, নিৰন্তৰ হোম বলিৰ বাহিৰে, সিহঁতৰ বলিদানবোৰ আৰু সিহঁতৰ পেয় নৈবেদ্যবোৰ। তোমালোকে এইবোৰ প্ৰভুৰ উদ্দেশ্যে তোমালোকৰ উৎসৱবোৰত কৰিবা, তোমালোকৰ প্ৰাৰ্থনা, তোমালোকৰ স্বেচ্ছাকৃত উপহাৰ, তোমালোকৰ হোম বলি, তোমালোকৰ বলিদান, তোমালোকৰ পেয় নৈবেদ্য আৰু তোমালোকৰ মঙ্গল বলিৰ বাহিৰেও।

30

আৰু মোচিয়ে ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক সেই সকলো কথা ক'লে, যিমান প্ৰভুৱে মোচিক আদেশ দিছিল। আৰু মোচিয়ে ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ ফৈদসমূহৰ শাসকসকলক কথা ক'লে, কৈছিল, এইটো সেই বাক্য যিটো প্ৰভুৱে আদেশ দিছিল। যি মানুহে প্ৰভুৰ ওচৰত মানত কৰে, বা শপত লয়, বা নিজৰ আত্মাৰ বিষয়ে বান্ধনিৰে বান্ধে, তেওঁ নিজৰ বাক্য অপবিত্ৰ নকৰিব, তেওঁৰ মুখৰ পৰা ওলোৱা সকলো কথা তেওঁ পূৰণ কৰিব। যদি কোনো মহিলাই প্ৰভুৰ ওচৰত প্ৰতিজ্ঞা কৰে, বা তাইৰ পিতৃৰ ঘৰত তাইৰ যৌৱন কালত কোনো বন্ধন বান্ধে, আৰু তাইৰ পিতৃয়ে তাইৰ প্ৰতিজ্ঞাবোৰ শুনে, আৰু তাইৰ বন্ধনবোৰ যিবোৰ তাই তাইৰ আত্মাৰ বিৰুদ্ধে বান্ধিছিল, আৰু তাইৰ পিতৃয়ে তাইৰ বিষয়ে নীৰৱ থাকে, আৰু তাইৰ সকলো প্ৰতিজ্ঞা থিয় হ'ব, আৰু সকলো বন্ধন যিবোৰ তাই তাইৰ আত্মাৰ বিৰুদ্ধে বান্ধিছিল, তাইৰ বাবে থাকিব। কিন্তু যদি তাইৰ পিতৃয়ে অস্বীকাৰ কৰি অস্বীকাৰ কৰে, যি দিনা তেওঁ তাইৰ সকলো প্ৰতিজ্ঞা আৰু বন্ধনবোৰ শুনে, যিবোৰ তাই তাইৰ আত্মাৰ বিৰুদ্ধে বান্ধিছিল,

সেইবোৰ থিয় নহ'ব। আৰু প্ৰভুৱে তাইক শুচি কৰিব, কাৰণ তাইৰ পিতৃয়ে অস্বীকাৰ কৰিছিল। যদি কিন্তু হৈ গৈ হয় এজন পুৰুষৰ লগত, আৰু তাইৰ প্ৰাৰ্থনাবোৰ তাইৰ ওপৰত তাইৰ ওঁঠৰ উচ্চাৰণ অনুসৰি, যিবোৰ তাই তাইৰ আত্মাৰ বিৰুদ্ধে বান্ধিছিল, আৰু তাইৰ স্বামীয়ে শুনে, আৰু তাইৰ প্ৰতি নীৰৱ থাকে যি দিনা তেওঁ শুনে, আৰু এইদৰে থিয় হ'ব তাইৰ সকলো প্ৰাৰ্থনা, আৰু তাইৰ বাধ্যবাধকতাবোৰ, যিবোৰ তাই তাইৰ আত্মাৰ বিৰুদ্ধে বান্ধিছিল, থিয় হ'ব। যদি তাইৰ স্বামীয়ে যি দিনা শুনে সেই দিনা অস্বীকাৰ কৰি অস্বীকাৰ কৰে, তেন্তে তাইৰ সকলো প্ৰাৰ্থনা আৰু তাইৰ আত্মাৰ বিৰুদ্ধে তাই নিৰ্ধাৰণ কৰা বাধ্যবাধকতাবোৰ বলৱৎ নহ'ব, কাৰণ স্বামীয়ে তাইৰ পৰা অস্বীকাৰ কৰিছিল, আৰু প্ৰভুৱে তাইক শুদ্ধ কৰিব। আৰু বিধৱা আৰু বহিষ্কৃত মহিলাৰ প্ৰাৰ্থনা, তাই নিজৰ আত্মাৰ বিষয়ে যিমান শপত খায়, সেইবোৰ তাইৰ ওপৰত থাকিব। যদি কিন্তু তাইৰ স্বামীৰ ঘৰত তাইৰ সংকল্প, বা তাইৰ আত্মাৰ বিৰুদ্ধে শপতৰ সৈতে বন্ধন, আৰু তাইৰ স্বামীয়ে শুনে, আৰু তাইৰ প্ৰতি নীৰৱ থাকে, আৰু তাইক নিষেধ নকৰে, আৰু তাইৰ সকলো সংকল্প থিৰ হ'ব, আৰু তাইৰ সকলো বন্ধন যিবোৰ তাই তাইৰ আত্মাৰ বিৰুদ্ধে বান্ধিছিল, সেইবোৰ তাইৰ বিৰুদ্ধে থিৰ হ'ব। যদি কিন্তু তাইৰ স্বামীয়ে যি দিনা শুনে সেই দিনাই আঁতৰাই লয়, তেন্তে তাইৰ ওঁঠৰ পৰা ওলোৱা সকলো, তাইৰ প্ৰাৰ্থনা অনুসাৰে আৰু তাইৰ আত্মাৰ ওপৰত কৰা বাধ্যবাধকতা অনুসাৰে, সেয়া তাইৰ বাবে নাথাকিব, তাইৰ স্বামীয়ে আঁতৰাই পেলালে, আৰু প্ৰভুৱে তাইক শুদ্ধ কৰিব। প্ৰতিটো প্ৰাৰ্থনা আৰু প্ৰতিটো শপত আত্মাক ক্ষতি কৰিবলৈ বন্ধনৰ, তাইৰ স্বামীয়ে তাইৰ বাবে স্থাপন কৰিব, আৰু তাইৰ স্বামীয়ে আঁতৰাই পেলাব। কিন্তু যদি নীৰৱ হৈ তাইৰ প্ৰতি দিনৰ পৰা দিনলৈ নীৰৱ থাকে, আৰু তাইৰ বাবে তাইৰ সকলো প্ৰাৰ্থনা স্থাপন কৰিব, আৰু তাইৰ ওপৰত থকা বাধ্যবাধকতাবোৰ তাইৰ বাবে স্থাপন কৰিব, কাৰণ যি দিনা শুনিছিল সেই দিনা তাইৰ প্ৰতি নীৰৱ আছিল। যদি কিন্তু তাইৰ পুৰুষে শুনাৰ দিনৰ পাছত নিষ্ক্ৰিয় কৰি নিষ্ক্ৰিয় কৰে, তেন্তে তেওঁ নিজৰ পাপ ল'ব। এইবোৰ বিধি যিবোৰ প্ৰভুৱে মোচিক আদেশ দিছিল, স্বামী আৰু তেওঁৰ পত্নীৰ মাজত, আৰু পিতৃ আৰু জীয়েকৰ মাজত যেতিয়া তাই যৌৱনত পিতৃৰ ঘৰত থাকে।

31

আৰু প্ৰভুৱে মোচিৰ ওচৰত কথা ক'লে, কৈছিল, ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলৰ প্ৰতিশোধ মিদিয়নীয়াসকলৰ পৰা লোৱা, আৰু শেষত তুমি তোমাৰ লোকসকলৰ ওচৰলৈ যোগ দিয়া হ'বা। আৰু মোচিয়ে লোকসকলক কথা ক'লে আৰু ক'লে, তোমালোকৰ মাজৰ পৰা পুৰুষসকলক সজ্জিত কৰা, আৰু প্ৰভুৰ সন্মুখত মিদিয়নৰ বিৰুদ্ধে শাৰী পাতা, প্ৰভুৰ পৰা মিদিয়নক প্ৰতিশোধ দিবলৈ। প্ৰতিটো জনগোষ্ঠীৰ পৰা এক হাজাৰ, প্ৰতিটো জনগোষ্ঠীৰ পৰা এক হাজাৰ, ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ সকলো জনগোষ্ঠীৰ পৰা যুদ্ধ কৰিবলৈ পঠিওৱা। আৰু তেওঁলোকে ইস্ৰায়েলৰ হাজাৰসকলৰ পৰা প্ৰতিটো গোষ্ঠীৰ পৰা এক হাজাৰকৈ গণনা কৰিলে, বাৰ হাজাৰ সশস্ত্ৰ যুদ্ধৰ বাবে। আৰু মোচিয়ে তেওঁলোকক পঠিয়ালে, প্ৰতিটো গোষ্ঠীৰ পৰা এক হাজাৰকৈ, প্ৰতিটো গোষ্ঠীৰ পৰা এক হাজাৰকৈ তেওঁলোকৰ সৈন্যবাহিনীৰ সৈতে, আৰু পুৰোহিত হাৰোণৰ পুত্ৰ ইলিয়াজৰৰ পুত্ৰ ফীনহচক, আৰু পবিত্ৰ পাত্ৰবোৰ, আৰু সংকেতৰ তুৰীবোৰ তেওঁলোকৰ হাতত। আৰু তেওঁলোকে মিদিয়ানৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধত শাৰী পাতিলে, যেনেকৈ প্ৰভুৱে মোচিক আদেশ দিছিল, আৰু তেওঁলোকে সকলো পুৰুষক হত্যা কৰিলে। আৰু তেওঁলোকে মিদিয়নৰ ৰজাসকলক তেওঁলোকৰ আহতসকলৰ সৈতে একেলগে হত্যা কৰিলে, আৰু ইবি আৰু ৰেকম আৰু চুৰ আৰু হূৰ আৰু ৰেবা, মিদিয়নৰ পাঁচজন ৰজা; আৰু বিয়োৰৰ পুত্ৰ বিলিয়মক তেওঁলোকৰ আহতসকলৰ সৈতে তৰোৱালেৰে হত্যা কৰিলে। আৰু তেওঁলোকে মিদিয়নৰ মহিলাসকলক আৰু তেওঁলোকৰ সা-সম্পত্তি আৰু তেওঁলোকৰ পশুধন আৰু তেওঁলোকৰ সকলো সম্পত্তি আৰু তেওঁলোকৰ শক্তি লুণ্ঠন কৰিলে। আৰু তেওঁলোকৰ সকলো নগৰ তেওঁলোকৰ বসতিস্থানত আৰু তেওঁলোকৰ গ্ৰাম্য ঘৰবোৰ জুইৰে জ্বলাই দিলে। আৰু তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ সকলো লুণ্ঠন লৈছিল, আৰু তেওঁলোকৰ সকলো লুটদ্ৰব্য মানুহৰ পৰা পশুলৈকে লৈছিল। আৰু তেওঁলোকে মোচি, পুৰোহিত ইলিয়াজৰ আৰু ইস্ৰায়েলৰ

সকলো পুত্রসকলৰ ওচৰলৈ বন্দীসকলক, লুটদ্রব্যবোৰ আৰু লুণ্ঠিত সম্পত্তি মোৱাবৰ আৰাবোথত থকা শিবিৰলৈ আনিলে, যি যিৰীহোৰ সন্মুখত যৰ্দ্দনৰ ওপৰত আছে। আৰু মোচি আৰু পুৰোহিত ইলিয়াজৰ আৰু সমাজৰ সকলো শাসকসকল তেওঁলোকক সাক্ষাৎ কৰিবলৈ শিবিৰৰ বাহিৰলৈ গ'ল। আৰু মোচি ক্ৰোধিত হ'ল সেনাবাহিনীৰ তত্ত্বাৱধায়কসকলৰ ওপৰত, সহস্ৰপতিসকল আৰু শতপতিসকল যিসকল যুদ্ধৰ ৰণক্ষেত্ৰৰ পৰা আহি আছিল। আৰু মোচিয়ে তেওঁলোকক ক'লে, তোমালোকে কিয় প্ৰতিটো মাইকীক ৰক্ষা কৰিলা? এইসকল ইস্ৰায়েলৰ পুত্রসকলৰ বাবে বালামৰ বচন অনুসাৰে আছিল, যাতে তেওঁলোকক আঁতৰাই নিয়ে আৰু প্ৰভুৰ বচন অৱজ্ঞা কৰে পিয়োৰৰ কাৰণে, আৰু প্ৰভুৰ সমাজত মহামাৰী হ'ল। আৰু এতিয়া সকলো লুটত থকা সকলো পুৰুষক বধ কৰা, আৰু যিসকল স্ত্ৰীয়ে পুৰুষৰ শয্যা জানিছে তেওঁলোকক বধ কৰা। আৰু যিসকল মহিলাই পুৰুষৰ শয্যা জনা নাই, তেওঁলোকক লুটৰ মাল হিচাপে জীৱিত ৰাখা। আৰু তোমালোকে শিবিৰৰ বাহিৰত সাত দিন থাকিবা, প্ৰত্যেকে যিয়ে হত্যা কৰিছে আৰু যিয়ে নিহত লোকক স্পৰ্শ কৰিছে তৃতীয় দিনত আৰু সপ্তম দিনত শুচি কৰা হ'ব, তোমালোকে আৰু তোমালোকৰ বন্দীসকলে। আৰু প্ৰতিটো আৱৰণ আৰু প্ৰতিটো চামৰাৰ পাত্ৰ, আৰু ছাগলীৰ ছালৰ পৰা তৈয়াৰী সকলো বস্তু, আৰু প্ৰতিটো কাঠৰ পাত্ৰ তোমালোকে শুচি কৰিবা। আৰু পুৰোহিত ইলিয়াজাৰে যুদ্ধৰ ৰণৰ পৰা অহা সৈন্যসকলক ক'লে, এইটো বিধানৰ বিধি যি প্ৰভুৱে মোচিক আদেশ দিছিল। সোণ আৰু ৰূপ আৰু পিতল আৰু লোহা আৰু সীহ আৰু টিনৰ বাহিৰে, প্ৰতিটো বস্তু যি জুইৰ মাজেৰে পাৰ হ'ব, সেয়া শুদ্ধ কৰা হ'ব, কিন্তু বা শুদ্ধিকৰণৰ পানীৰে শুদ্ধ কৰা হ'ব; আৰু সকলো বস্তু যিবোৰ জুইৰ মাজেৰে নাযায়, সেইবোৰ পানীৰ মাজেৰে পাৰ হ'ব। আৰু সপ্তম দিনত কাপোৰবোৰ ধুব, আৰু শুচি কৰা হ'ব, আৰু তাৰ পাছত শিবিৰৰ ভিতৰলৈ প্ৰৱেশ কৰিব। আৰু প্ৰভুৱে মোচিক কথা ক'লে, কৈছিল, বন্দীত্বৰ লুটৰ মূল সংখ্যা লোৱা মানুহৰ পৰা জন্তুলৈকে, তুমি আৰু ইলিয়াজৰ পুৰোহিত আৰু সমাজৰ পিতৃসকলৰ শাসকসকলে। আৰু তোমালোকে লুটদ্রব্য ভাগ কৰিবা যুদ্ধলৈ ওলাই যোৱা যোদ্ধাসকলৰ মাজত আৰু সমগ্ৰ সমাজৰ মাজত। আৰু তোমালোকে প্ৰভুৰ বাবে

যুদ্ধলৈ ওলাই যোৱা যোদ্ধা মানুহবোৰৰ পৰা এটা কৰ পৃথক কৰিবা, পাঁচশৰ পৰা এটা আত্মা, মানুহবোৰৰ পৰা, আৰু পশুবোৰৰ পৰা, আৰু গৰুবোৰৰ পৰা, আৰু ভেড়াবোৰৰ পৰা, আৰু গাধবোৰৰ পৰা; আৰু সিহঁতৰ আধাৰ পৰা তোমালোকে ল'বা। আৰু তুমি ইলিয়াজাৰ পুৰোহিতক প্ৰভুৰ প্ৰথম ফল দিবা। আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ অৰ্ধেকৰ পৰা তুমি পঞ্চাশৰ পৰা এক লবা—মানুহসকলৰ পৰা, আৰু গৰুবোৰৰ পৰা, আৰু মেৰবোৰৰ পৰা, আৰু গাধবোৰৰ পৰা, আৰু সকলো পশুবোৰৰ পৰা, আৰু সিহঁতক লেবীয়াসকলক দিবা যিসকলে প্ৰভুৰ তম্বুত ৰক্ষা কৰে। আৰু মোচি আৰু পুৰোহিত ইলিয়াজৰে তেনেকৈ কৰিলে, যেনেকৈ প্ৰভুৱে মোচিক আদেশ দিছিল। আৰু যুদ্ধাৰু পুৰুষসকলে লুট কৰা লুটৰ অতিৰিক্ত হ'ল, মেৰ-ছাগৰ পৰা, ছশ পঁচসত্তৰ হাজাৰ; আৰু গৰু, বাহাত্তৰ হাজাৰ; আৰু গাধ, একষষ্ঠি হাজাৰ; আৰু মানুহৰ আত্মা মহিলাসকলৰ পৰা যিসকলে পুৰুষৰ শয্যা জনা নাছিল, সকলো আত্মা, বত্ৰিশ হাজাৰ। আৰু যুদ্ধলৈ যোৱাসকলৰ অংশৰ আধা, মেৰ-ছাগবোৰৰ সংখ্যাৰ পৰা, তিনিশ ত্ৰিশ হাজাৰ সাত হাজাৰ পাঁচশ হ'ল। আৰু মেৰ-ছাগৰ পৰা প্ৰভুৰ বাবে অংশ হ'ল ছশ পঁচসত্তৰটা; আৰু গৰু, ছত্ৰিশ হাজাৰ, আৰু প্ৰভুৰ বাবে অংশ, বাহাত্তৰটা; আৰু গাধ, ত্ৰিশ হাজাৰ পাঁচশ, আৰু প্ৰভুৰ বাবে অংশ, একষষ্ঠিটা; আৰু মানুহৰ প্ৰাণ, ষোল্ল হাজাৰ, আৰু তেওঁলোকৰ প্ৰভুৰ বাবে অংশ, বত্ৰিশটা প্ৰাণ। আৰু মোচিয়ে ঈশ্বৰৰ উপহাৰ প্ৰভুক দিলে ইলিয়াজৰ পুৰোহিতক, যেনেকৈ প্ৰভুৱে মোচিক আদেশ দিছিল, ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলৰ আধা ভাগৰ পৰা, যিটো মোচিয়ে যোদ্ধা পুৰুষসকলৰ পৰা ভাগ কৰিছিল। আৰু সমাবেশৰ পৰা মেৰ-ছাগলৰ আধা ভাগ হ'ল তিনিশ ত্ৰিশ হাজাৰ আৰু সাত হাজাৰ আৰু পাঁচশ; আৰু গৰু, ছত্ৰিশ হাজাৰ; গাধ, ত্ৰিশ হাজাৰ আৰু পাঁচশ; আৰু মানুহৰ আত্মা, ষোল হাজাৰ। আৰু মোচিয়ে ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ আধা অংশৰ পৰা পঞ্চাশৰ ভিতৰত এক, মানুহৰ পৰা আৰু পশুৰ পৰা ল'লে, আৰু সেইবোৰ প্ৰভুৰ তম্বুৰ ৰক্ষা কৰা লেবীয়াসকলক দিলে, যি ৰীতিৰে প্ৰভুৱে মোচিক আদেশ দিছিল। আৰু মোচিৰ ওচৰলৈ আহিল সকলো নিযুক্ত কৰা লোক সেনাবাহিনীৰ হাজাৰপতিসকলৰ পদত, হাজাৰপতি আৰু শতপতিসকল, আৰু তেওঁলোকে মোচিক ক'লে, তোমাৰ

দাসবোৰে গণনা কৰিছে যুদ্ধাৰু পুৰুষসকলৰ সংখ্যা যিসকল আমাৰ মাজত আছিল, আৰু তেওঁলোকৰ মাজৰ পৰা এজনো হেৰোৱা নাই। আৰু আমি প্ৰভুক উপহাৰ আগবঢ়াইছো, প্ৰত্যেক মানুহে যি পাইছিল - সোণৰ পাত্ৰ আৰু কংকণ আৰু খোলপতীয়া আৰু আঙুঠি আৰু বাহুবন্ধনী আৰু হাৰ, প্ৰভুৰ সন্মুখত আমাৰ প্ৰায়শ্চিত্ত কৰিবলৈ। আৰু মোচি আৰু ইলিয়াজৰ পুৰোহিতে তেওঁলোকৰ পৰা সেই সোণ, সকলো নিৰ্মিত পাত্ৰ গ্ৰহণ কৰিছিল। আৰু প্ৰভুৰ বাবে উৎসৰ্গ কৰা সকলো সোণ, যি হাজাৰৰ সেনাপতিসকল আৰু শতৰ সেনাপতিসকলে আঁতৰাইছিল, সেয়া আছিল ষোল্ল হাজাৰ সাত শ পঞ্চাশ চেকেল। আৰু যোদ্ধা পুৰুষসকলে প্ৰতিজনে নিজৰ বাবে লুণ্ঠন কৰিলে। আৰু মোচি আৰু পুৰোহিত ইলিয়াজৰে হাজাৰৰ সেনাপতিসকলৰ আৰু শতৰ সেনাপতিসকলৰ পৰা সোণ ল'লে, আৰু সেইবোৰ সাক্ষ্যৰ তম্বুলৈ আনিলে, প্ৰভুৰ সন্মুখত ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলৰ স্মৃতিচিহ্ন হিচাপে।

32

আৰু ৰূবেণৰ পুত্ৰসকলৰ আৰু গাদৰ পুত্ৰসকলৰ পশুধন বহুত আছিল, অতি বেছি; আৰু তেওঁলোকে যাজেৰৰ দেশ দেখিলে, আৰু গিলিয়দৰ দেশ; আৰু সেই ঠাই পশুধনৰ বাবে ঠাই আছিল। আৰু ৰূবেণৰ পুত্ৰসকল আৰু গাদৰ পুত্ৰসকলে ওচৰ চাপি মোচি আৰু ইলিয়াজৰ পুৰোহিতক আৰু সমাজৰ অধ্যক্ষসকলক ক'লে, কৈ, অটাৰোৎ, আৰু দীবোন, আৰু যাজেৰ, আৰু নিম্ৰা, আৰু হিচবোন, আৰু ইলিয়ালী, আৰু চিবমা, আৰু নবো, আৰু বিয়োন, যি দেশ প্ৰভুৱে ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ আগত শোধাই দিছে, সেই দেশ পশুপালনৰ দেশ, আৰু আপোনাৰ দাসবোৰৰ পশুধন আছে। আৰু তেওঁলোকে ক'লে, যদি আমি আপোনাৰ সন্মুখত অনুগ্ৰহ পাইছোঁ, তেন্তে এই ভূমি আপোনাৰ দাসসকলক অধিকাৰত দিয়া হওক, আৰু আমাক যৰ্দ্দন পাৰ নকৰাব। আৰু মোচিয়ে গাদৰ পুত্ৰসকলক আৰু ৰূবেণৰ

পুত্রসকলক ক'লে, তোমালোকৰ ভাইসকল যুদ্ধলৈ যায়, আৰু তোমালোকে ইয়াতে বহি থাকিবা? আৰু কিয় তোমালোকে ইস্ৰায়েলৰ পুত্রসকলৰ মন বিকৃত কৰিছা যাতে তেওঁলোকে সেই ভূমিলৈ পাৰ নহয়, যি প্রভুৱে তেওঁলোকক দিয়ে? তোমালোকৰ পিতৃসকলে এইদৰে কৰা নাছিল নেকি, যেতিয়া মই তেওঁলোকক কাদেশ বর্ণেয়াৰ পৰা ভূমিখন বুজিবলৈ পঠিয়াইছিলোঁ? আৰু তেওঁলোকে আঙুৰৰ থোপাৰ উপত্যকালৈ গ'ল, আৰু তেওঁলোকে ভূমি নিৰীক্ষণ কৰিলে, আৰু তেওঁলোকে ইস্ৰায়েলৰ পুত্রসকলৰ হৃদয় আঁতৰাই দিলে, যাতে তেওঁলোকে সেই ভূমিলৈ প্রৱেশ নকৰে, যি প্রভুৱে তেওঁলোকক দিছিল। আৰু প্রভু সেই দিনা ক্রোধত ক্রোধিত হ'ল, আৰু শপত খাই ক'লে, যদি এই মানুহবোৰে যিসকল মিচৰৰ পৰা উঠি আহিছিল বিশ বছৰ বয়সৰ পৰা আৰু তাতকৈ ওপৰৰ, যিসকলে ভাল আৰু বেয়া জানে, সেই ভূমি দেখিব যিটো মই অব্রাহাম আৰু ইচহাক আৰু যাকোবক শপত খাইছিলো, কিয়নো তেওঁলোকে মোৰ পাছত সম্পূর্ণভাৱে অনুসৰণ কৰা নাছিল; কেৱল যিফুন্নিৰ পুত্র কালেব যাক পৃথক কৰা হৈছিল, আৰু নুনৰ পুত্র যিহোচূৱা, কাৰণ তেওঁলোকে প্রভুৰ পাছত সম্পূর্ণভাৱে অনুসৰণ কৰিছিল। আৰু প্রভু ইস্ৰায়েলৰ ওপৰত ক্রোধত ক্রোধিত হ'ল, আৰু তেওঁলোকক মৰুভূমিত চল্লিশ বছৰ সিঁচৰতি কৰিলে, যেতিয়ালৈকে প্রভুৰ সন্মুখত দুষ্ট কর্ম কৰা সকলো প্রজন্ম ধ্বংস নহ'ল। চোৱা, তোমালোকে তোমালোকৰ পিতৃসকলৰ সলনি উঠিছা, পাপী মানুহৰ ধ্বংস, ইস্ৰায়েলৰ ওপৰত প্রভুৰ ক্রোধৰ কোপ এতিয়াও যোগ কৰিবলৈ। কাৰণ তোমালোকে তেওঁৰ পৰা ঘূৰি যাবা আৰু তেওঁক পুনৰ মৰুভূমিত এৰি থৈ যাবা, আৰু তোমালোকে এই সমগ্র সমাজৰ বিৰুদ্ধে অধর্ম কৰিবা। আৰু তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, আমি ইয়াত আমাৰ পশুধনৰ বাবে ভেড়াৰ খামাৰ নির্মাণ কৰিম, আৰু আমাৰ সা-সম্পত্তিৰ বাবে নগৰ নির্মাণ কৰিম। আৰু আমি নিজকে সজ্জিত কৰি ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলৰ আগত আগৰক্ষী হৈ থাকিম, যেতিয়ালৈকে আমি তেওঁলোকক তেওঁলোকৰ নিজৰ ঠাইলৈ লৈ নাযাওঁ, আৰু আমাৰ পৰিয়াল-পৰিজনে দেশৰ বাসিন্দাসকলৰ কাৰণে দুর্গযুক্ত নগৰসমূহত বাস কৰিব। আমি আমাৰ ঘৰলৈ ঘূৰি নাযাওঁ যেতিয়ালৈকে ইস্ৰায়েলৰ পুত্রসকলে প্রতিজনে নিজৰ উত্তৰাধিকাৰ ভাগ নাপায়।

আৰু আমি যৰ্দ্দনৰ সিপাৰে আৰু তাৰ ওপৰে তেওঁলোকৰ মাজত উত্তৰাধিকাৰ নকৰিম, কাৰণ আমি যৰ্দ্দনৰ সিপাৰে পূবদিশত আমাৰ অংশবোৰ পাইছো। আৰু মোচিয়ে তেওঁলোকক ক'লে, যদি তোমালোকে এই কথা অনুসৰি কৰা, যদি তোমালোকে প্ৰভুৰ আগত যুদ্ধলৈ নিজকে সজ্জিত কৰা, আৰু তোমালোকৰ প্ৰতিজন সশস্ত্ৰ সৈনিকে প্ৰভুৰ আগত যৰ্দ্দন পাৰ হ'ব, যেতিয়ালৈকে তেওঁৰ শত্ৰু তেওঁৰ সন্মুখৰ পৰা ধ্বংস নহয়, আৰু প্ৰভুৰ আগত দেশ জয় কৰা নহয়, আৰু এইবোৰৰ পিছত তোমালোকে উভতি আহিবা, আৰু তোমালোকে প্ৰভুৰ আগত আৰু ইজৰায়েলৰ পৰা নিৰ্দোষী হ'বা; আৰু এই দেশ প্ৰভুৰ আগত তোমালোকৰ অধিকাৰত হ'ব। যদি তোমালোকে এইদৰে নকৰা, তেন্তে তোমালোকে প্ৰভুৰ সন্মুখত পাপ কৰিবা, আৰু যেতিয়া অমঙ্গলবোৰে তোমালোকক আক্ৰমণ কৰিব তেতিয়া তোমালোকে তোমালোকৰ পাপ জানিবা। আৰু তোমালোকে তোমালোকৰ সা-সম্পত্তিৰ বাবে নিজৰ বাবে চহৰসমূহ নিৰ্মাণ কৰিবা, আৰু তোমালোকৰ পশুধনৰ বাবে পশুশালাসমূহ নিৰ্মাণ কৰিবা, আৰু তোমালোকৰ মুখৰ পৰা যি ওলাই আহে তাক কৰিবা। আৰু ৰূবেণৰ পুত্ৰসকল আৰু গাদৰ পুত্ৰসকলে মোচিক ক'লে, কৈ, আপোনাৰ সন্তানসকলে কৰিব যেনেকৈ আমাৰ প্ৰভুৱে আদেশ দিয়ে। আমাৰ বস্তু-বাহানি, আমাৰ মহিলাসকল আৰু আমাৰ সকলো পশুধন গিলিয়দৰ নগৰবোৰত থাকিব। আৰু তোমাৰ সন্তানসকল সকলোৱে সশস্ত্ৰ হৈ আৰু শাৰীবদ্ধভাৱে প্ৰভুৰ সন্মুখত যুদ্ধলৈ পাৰ হৈ যাব, যিদৰে প্ৰভুৱে কয়। আৰু মোচিয়ে তেওঁলোকৰ বাবে ইলিয়াজাৰ পুৰোহিতক, নুনৰ পুত্ৰ যিহোচূৱাক আৰু ইস্ৰায়েলৰ ফৈদসমূহৰ পৰিয়ালসমূহৰ শাসকসকলক নিযুক্ত কৰিলে। আৰু মোচিয়ে তেওঁলোকক ক'লে, যদি ৰূবেণৰ সন্তান আৰু গাদৰ সন্তানসকলে তোমালোকৰ সৈতে যৰ্দ্দন পাৰ হয়, সকলোৱে প্ৰভুৰ সন্মুখত যুদ্ধলৈ সজ্জিত হৈ, আৰু তোমালোকে তোমালোকৰ সন্মুখৰ ভূমি বশ কৰা, তেন্তে তোমালোকে তেওঁলোকক গিলিয়দ ভূমি অধিকাৰত দিবা। যদি তেওঁলোকে তোমালোকৰ সৈতে সশস্ত্ৰ হৈ প্ৰভুৰ সন্মুখত যুদ্ধলৈ পাৰ নহয়, তেন্তে তোমালোকে তেওঁলোকৰ সা-সম্পত্তি, তেওঁলোকৰ মহিলাসকল আৰু তেওঁলোকৰ পশুধন তোমালোকৰ আগতে কনান দেশলৈ পাৰ কৰাই

দিবা, আৰু তেওঁলোকে তোমালোকৰ মাজত কনান দেশত একেলগে উত্তৰাধিকাৰী হ'ব। আৰু ৰূবেণৰ পুত্ৰসকল আৰু গাদৰ পুত্ৰসকলে উত্তৰ দি ক'লে, প্ৰভুৱে সেৱকসকলক যিমান কয়, আমি সেইদৰে কৰিম। আমি প্ৰভুৰ আগত সশস্ত্ৰ হৈ কনান দেশলৈ পাৰ হৈ যাম, আৰু আপোনালোকে আমাক জৰ্ডানৰ সিপাৰে অধিকাৰ দিব। আৰু মোচিয়ে তেওঁলোকক দিলে, গাদৰ পুত্ৰসকলক, আৰু ৰূবেণৰ পুত্ৰসকলক, আৰু যোচেফৰ পুত্ৰ মনচিৰ আধা ফৈদক, ইমোৰীয়াসকলৰ ৰজা চীহোনৰ ৰাজ্য, আৰু বাচানৰ ৰজা ওগৰ ৰাজ্য, ভূমি আৰু ইয়াৰ সীমাবোৰৰ সৈতে নগৰবোৰ, চাৰিওফালৰ ভূমিৰ নগৰবোৰ। আৰু গাদৰ পুত্ৰসকলে দিবোন, আৰু অটাৰোৎ, আৰু অৰোয়েৰ, আৰু চোফাৰ, আৰু যাজেৰ নিৰ্মাণ কৰিলে, আৰু সেইবোৰ ওখ কৰিলে, আৰু নিম্ৰা, আৰু বৈৎ-হাৰণ, দুৰ্গযুক্ত নগৰবোৰ, আৰু মেৰ-ছাগৰ গঁৰালঘৰবোৰ। আৰু ৰূবেণৰ পুত্ৰসকলে হিচবোন আৰু ইলিয়ালেহ আৰু কিৰিয়াথয়িম আৰু চাৰিওফালে ঘেৰা বাল-মিয়োন আৰু চিবমা নিৰ্মাণ কৰিলে আৰু তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ নামৰ অনুসাৰে সেই নগৰবোৰৰ নাম দিলে যিবোৰ তেওঁলোকে নিৰ্মাণ কৰিছিল। আৰু মনচিৰ পুত্ৰ মাখীৰৰ পুত্ৰ গিলিয়দলৈ গ'ল, আৰু ইয়াক ল'লে, আৰু ইয়াত বাস কৰা ইমোৰীয়াক ধ্বংস কৰিলে। আৰু মোচিয়ে মনচিৰ পুত্ৰ মাখীৰক গিলিয়দ দিলে, আৰু তেওঁ তাত বাস কৰিলে। আৰু মনচিৰ যায়ীৰে গৈ তেওঁলোকৰ খেতিপথাৰবোৰ দখল কৰিলে, আৰু সেইবোৰক যায়ীৰৰ খেতিপথাৰ বুলি নাম দিলে। আৰু নাবাউ গৈ কাআথ আৰু ইয়াৰ গাঁওবোৰ দখল কৰিলে, আৰু নিজৰ নামেৰে সেইবোৰক নাবোথ বুলি নাম দিলে।

33

আৰু এইবোৰ ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলৰ পৰ্যায়বোৰ, যেতিয়া তেওঁলোকে মিচৰ দেশৰ পৰা তেওঁলোকৰ সৈন্যবাহিনীৰ সৈতে মোচি আৰু হাৰোণৰ হাতত ওলাই আহিছিল। আৰু

মোচিয়ে তেওঁলোকৰ প্ৰস্থান আৰু তেওঁলোকৰ পৰ্যায়সমূহ প্ৰভুৰ বাক্যৰ দ্বাৰা লিখিলে, আৰু এইবোৰ তেওঁলোকৰ যাত্ৰাৰ পৰ্যায়সমূহ। তেওঁলোকে ৰামেছেৰ পৰা প্ৰথম মাহৰ পঞ্চদশ দিনত প্ৰস্থান কৰিলে, নিস্তাৰ পৰ্বৰ পাছদিনা ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলে সকলো মিচৰীয়সকলৰ সন্মুখত উচ্চ হাতেৰে ওলাই গ'ল। আৰু মিচৰীয়াসকলে তেওঁলোকৰ মাজৰ পৰা সকলো মৃতসকলক সমাধিস্থ কৰিছিল, যাক প্ৰভুৱে প্ৰহাৰ কৰিছিল, মিচৰ দেশৰ প্ৰতিটো প্ৰথমজাতক, আৰু তেওঁলোকৰ দেৱতাসকলৰ ওপৰত প্ৰভুৱে প্ৰতিশোধ কৰিছিল। আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে ৰামেচেচৰ পৰা যাত্ৰা কৰি চুক্কোতত শিবিৰ স্থাপন কৰিলে। আৰু চুক্কোথৰ পৰা যাত্ৰা কৰি তেওঁলোকে এথমত শিবিৰ পাতিলে, যিটো মৰুভূমিৰ এটা অংশ। আৰু তেওঁলোকে এথমৰ পৰা যাত্ৰা কৰিলে, আৰু ঈৰোথৰ মুখত শিবিৰ পাতিলে, যিটো বাল-চফোনৰ সন্মুখত আছে, আৰু তেওঁলোকে মিগদোলৰ সন্মুখত শিবিৰ পাতিলে। আৰু তেওঁলোকে ঈৰোথৰ বিপৰীতে প্ৰস্থান কৰিলে, আৰু সাগৰৰ মাজেৰে পাৰ হৈ মৰুভূমিলৈ গ'ল, আৰু তেওঁলোকে মৰুভূমিৰ মাজেৰে তিনি দিনৰ পথ গ'ল, আৰু পিক্ৰিয়াইহত শিবিৰ পাতিলে। আৰু তেওঁলোকে তিতা পানীৰ পৰা প্ৰস্থান কৰিলে আৰু এলীমলৈ আহিল, আৰু এলীমত বাৰটা পানীৰ নিজৰা আৰু সত্তৰটা খেজুৰ গছ আছিল, আৰু তেওঁলোকে তাত পানীৰ কাষত তম্বু তৰিলে। আৰু তেওঁলোকে এলীমৰ পৰা প্ৰস্থান কৰিলে আৰু ৰঙা সাগৰৰ ওচৰত শিবিৰ পাতিলে। আৰু তেওঁলোকে ৰঙা সাগৰৰ পৰা প্ৰস্থান কৰিলে আৰু চিন মৰুভূমিত শিবিৰ পাতিলে। আৰু তেওঁলোকে চীন মৰুভূমিৰ পৰা প্ৰস্থান কৰিলে, আৰু ৰফাকাত শিবিৰ পাতিলে। আৰু তেওঁলোকে ৰফাকাৰ পৰা প্ৰস্থান কৰিলে আৰু আইলুছত শিবিৰ পাতিলে। আৰু তেওঁলোকে ঐলুছৰ পৰা প্ৰস্থান কৰিলে আৰু ৰাফিদিনত শিবিৰ পাতিলে, আৰু তাত লোকসকলে পান কৰিবলৈ পানী নাছিল। আৰু তেওঁলোকে ৰাফিদিনৰ পৰা প্ৰস্থান কৰিলে, আৰু চীনায় মৰুভূমিত শিবিৰ পাতিলে। আৰু তেওঁলোকে চীনয় মৰুভূমিৰ পৰা প্ৰস্থান কৰিলে, আৰু আকাংক্ষাৰ সমাধিসমূহত শিবিৰ পাতিলে। আৰু তেওঁলোকে ইচ্ছাৰ সমাধিসমূহৰ পৰা প্ৰস্থান কৰিলে, আৰু আচেৰোতত শিবিৰ পাতিলে। আৰু তেওঁলোকে আচেৰোথৰ পৰা প্ৰস্থান কৰি ৰাথামাত ছাউনি পাতিলে।

আৰু তেওঁলোকে ৰাথামাৰ পৰা প্ৰস্থান কৰি ৰিম্মোন ফাৰেচত শিবিৰ স্থাপন কৰিলে। আৰু তেওঁলোকে ৰেম্মোন ফাৰেচৰ পৰা প্ৰস্থান কৰিলে আৰু লেবোনাত ছাউনি পাতিলে। আৰু তেওঁলোকে লেবোনাৰ পৰা প্ৰস্থান কৰিলে, আৰু ৰেছানত শিবিৰ পাতিলে। আৰু তেওঁলোকে ৰেছানৰ পৰা প্ৰস্থান কৰি মাকেল্লাথত শিবিৰ পাতিলে। আৰু তেওঁলোকে মাকেল্লাথৰ পৰা প্ৰস্থান কৰিলে আৰু চাফাৰত ছাউনি পাতিলে। আৰু তেওঁলোকে চাফাৰৰ পৰা প্ৰস্থান কৰিলে আৰু খাৰাদাথত শিবিৰ পাতিলে। আৰু তেওঁলোকে চাৰাদাথৰ পৰা প্ৰস্থান কৰি মাকেলোথত ছাউনি পাতিলে। আৰু তেওঁলোকে মাকেলোথৰ পৰা প্ৰস্থান কৰিলে আৰু কাটাআথত তম্বু তৰিলে। আৰু তেওঁলোকে কাটাআথৰ পৰা প্ৰস্থান কৰিলে আৰু তাৰাথত শিবিৰ পাতিলে। আৰু তেওঁলোকে তাৰাথৰ পৰা প্ৰস্থান কৰিলে, আৰু মাথেক্কাত শিবিৰ পাতিলে। আৰু তেওঁলোকে মাথেক্কাৰ পৰা প্ৰস্থান কৰি চেলমোনাত শিবিৰ পাতিলে। আৰু তেওঁলোকে চেলমোনাৰ পৰা প্ৰস্থান কৰিলে আৰু মাচুৰুথত ছাউনি পাতিলে। আৰু তেওঁলোকে মাছুৰুথৰ পৰা প্ৰস্থান কৰিলে, আৰু বনায়াত শিবিৰ পাতিলে। আৰু তেওঁলোকে বানাইয়াৰ পৰা প্ৰস্থান কৰি গাদগাদ পৰ্বতত ছাউনি পাতিলে। আৰু তেওঁলোকে গাদগাদ পৰ্বতৰ পৰা প্ৰস্থান কৰিলে আৰু এটেবাথাত ছাউনি পাতিলে। আৰু তেওঁলোকে এটেবাথাৰ পৰা প্ৰস্থান কৰিলে আৰু এব্ৰোনাত শিবিৰ পাতিলে। আৰু তেওঁলোকে এব্ৰোনাৰ পৰা প্ৰস্থান কৰি এজিয়ন গেবেৰত ছাউনি পাতিলে। আৰু তেওঁলোকে ইজিয়ন গেবেৰৰ পৰা প্ৰস্থান কৰিলে, আৰু চিন মৰুভূমিত শিবিৰ পাতিলে, আৰু চিন মৰুভূমিৰ পৰা প্ৰস্থান কৰিলে, আৰু পাৰাণ মৰুভূমিত শিবিৰ পাতিলে, এইটো কাদেশ। আৰু তেওঁলোকে কাদেশৰ পৰা প্ৰস্থান কৰিলে, আৰু ইদোম দেশৰ ওচৰত হোৰ পৰ্বতত শিবিৰ পাতিলে। আৰু প্ৰভুৰ আদেশৰ কাৰণে পুৰোহিত আৰোণ ওপৰলৈ গ'ল, আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ মিচৰ দেশৰ পৰা প্ৰস্থানৰ চল্লিশতম বছৰত, পঞ্চম মাহৰ প্ৰথম দিনত তাত মৰিল। আৰু হাৰোণ এশ তেইশ বছৰ বয়সৰ আছিল, যেতিয়া তেওঁ হোৰ পৰ্বতত মৃত্যু হৈছিল। আৰু কনানীয়া ৰজা আৰাদে শুনিলে, আৰু এওঁ কনান দেশত বাস কৰিছিল, যেতিয়া ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলে সোমাই আছিল; আৰু তেওঁলোকে হোৰ পৰ্বতৰ

পৰা যাত্ৰা কৰিলে, আৰু চেলমোনাত ছাউনি পাতিলে। আৰু তেওঁলোকে চেলমোনাৰ পৰা প্ৰস্থান কৰিলে আৰু ফিনোনত শিবিৰ পাতিলে। আৰু তেওঁলোকে ফিনোৰ পৰা প্ৰস্থান কৰিলে আৰু ওবোথত শিবিৰ পাতিলে। আৰু তেওঁলোকে অ'বোথৰ পৰা প্ৰস্থান কৰিলে, আৰু মোৱাবৰ সীমাৰ সিপাৰে আয়ীত শিবিৰ পাতিলে। আৰু তেওঁলোকে গাঈৰ পৰা প্ৰস্থান কৰি দাইবোন গাদত ছাউনি পাতিলে। আৰু তেওঁলোকে ডাইবন গাদৰ পৰা প্ৰস্থান কৰিলে, আৰু গেলমন দেবলাথাইমত শিবিৰ পাতিলে। আৰু তেওঁলোকে গেলমোন দেবলাথাইমৰ পৰা প্ৰস্থান কৰিলে, আৰু নাবাউৰ বিপৰীতে আবাৰিম পৰ্বতবোৰৰ ওপৰত শিবিৰ পাতিলে। আৰু তেওঁলোকে অবাৰীম পৰ্বতসমূহৰ পৰা প্ৰস্থান কৰিলে, আৰু মোৱাবৰ পশ্চিমত, যিৰীহোৰ সন্মুখত যৰ্দ্দনৰ ওপৰত শিবিৰ পাতিলে। আৰু তেওঁলোকে জৰ্ডানৰ কাষত এচিমথৰ পৰা বেলচা পৰ্যন্ত, মোৱাবৰ পশ্চিম অঞ্চলত শিবিৰ পাতিলে। আৰু প্ৰভুৱে আগতে কথা কৈছিল মোচিক মোৱাবৰ পশ্চিমত যৰ্দ্দনৰ কাষত যিৰীহোৰ সন্মুখত কোৱা হৈছিল, কোৱা, ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলক কথা কোৱা, আৰু তেওঁলোকক ক'বা, তোমালোকে যৰ্দ্দন পাৰ হৈ কনান দেশলৈ যাবা। আৰু তোমালোকে তোমালোকৰ সন্মুখত থকা মাটিত বাস কৰা সকলো বাসিন্দাক ধ্বংস কৰিবা, আৰু তেওঁলোকৰ পৰ্যবেক্ষণ স্থানবোৰ আঁতৰাবা, আৰু তেওঁলোকৰ সকলো ঢলা মূৰ্তিবোৰ ধ্বংস কৰিবা, আৰু তেওঁলোকৰ সকলো স্তম্ভবোৰ আঁতৰাবা। আৰু তোমালোকে সেই ভূমিৰ সকলো বাসিন্দাসকলক ধ্বংস কৰিবা, আৰু তোমালোকে ইয়াত বাস কৰিবা, কাৰণ মই তোমালোকক তেওঁলোকৰ ভূমি উত্তৰাধিকাৰত দিছো। আৰু তোমালোকে তেওঁলোকৰ ভূমি চিঠি খেলৰ দ্বাৰা তোমালোকৰ গোষ্ঠী অনুসৰি উত্তৰাধিকাৰ কৰিবা, অধিক সংখ্যকসকলক তেওঁলোকৰ অধিকাৰ বৃদ্ধি কৰিবা, আৰু কম সংখ্যকসকলক তেওঁলোকৰ অধিকাৰ হ্ৰাস কৰিবা, যিজনৰ নাম ওলাই যাব, তাতে তেওঁৰ হ'ব, তোমালোকৰ পিতৃসকলৰ গোষ্ঠী অনুসৰি উত্তৰাধিকাৰ কৰিবা। যদি তোমালোকে তোমালোকৰ সন্মুখৰ পৰা পৃথিৱীৰ ওপৰত বাস কৰা বাসিন্দাসকলক ধ্বংস নকৰা, তেন্তে তেওঁলোকৰ মাজৰ পৰা যাক তোমালোকে এৰি যোৱা তেওঁলোক তোমালোকৰ চকুত কাঁইট আৰু তোমালোকৰ কাষত কাঁড় হ'ব, আৰু

তেওঁলোকে তোমালোকৰ শত্ৰু হ'ব সেই পৃথিৱীৰ ওপৰত য'ত তোমালোকে বাস কৰিবা। আৰু যিদৰে তেওঁলোকক কৰিবলৈ সিদ্ধান্ত লোৱা হৈছিল, তেনেদৰে মই তোমালোকক কৰিম।

34

আৰু প্ৰভুৱে মোচিৰ ওচৰলৈ কথা ক'লে, কৈছিল, ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক আদেশ দিয়া, আৰু তেওঁলোকক ক'বা, তোমালোকে কনান দেশলৈ প্ৰৱেশ কৰিছা; এইখন তোমালোকৰ বাবে উত্তৰাধিকাৰ হ'ব, কনান দেশ তাৰ সীমাসমূহৰ সৈতে। আৰু তোমালোকৰ বাবে দক্ষিণ দিশটো চিন মৰুভূমিৰ পৰা ইদোমৰ সীমালৈকে হ'ব, আৰু তোমালোকৰ বাবে দক্ষিণ সীমা নিমখীয়া সাগৰৰ পূব অংশৰ পৰা হ'ব। আৰু তোমালোকৰ সীমাবোৰ দক্ষিণৰ পৰা আক্ৰাবিনৰ আৰোহণলৈ ঘূৰি যাব, আৰু এন্নাক পাৰ হ'ব, আৰু তাৰ নিৰ্গমন বৰ্ণেৰ কাদেশৰ দক্ষিণলৈ হ'ব, আৰু আৰাদৰ বসতিলৈ ওলাব, আৰু আচেমোনা পাৰ হ'ব। আৰু সীমাবোৰ আচেমোনাৰ পৰা মিচৰৰ জলপ্ৰবাহলৈ ঘূৰি যাব, আৰু নিৰ্গমন সাগৰ হ'ব। আৰু সমুদ্ৰৰ সীমাবোৰ তোমালোকৰ বাবে হ'ব, মহাসাগৰে সীমা নিৰ্ধাৰণ কৰিব, এইটো তোমালোকৰ বাবে সমুদ্ৰৰ সীমা হ'ব। আৰু এইটো হ'ব তোমালোকৰ উত্তৰ দিশৰ সীমা, মহাসাগৰৰ পৰা তোমালোকে তোমালোকৰ বাবে পৰ্বতৰ ওচৰত জুখিবা। আৰু পৰ্বতৰ পৰা তোমালোকে তেওঁলোকলৈ পৰ্বত জোখ দিবা, হামাথলৈ প্ৰবেশ কৰোঁতে, আৰু তাৰ নিৰ্গমন চাৰাদাকৰ সীমা হ'ব। আৰু সীমাবোৰ দেফ্ৰোনালৈ ওলাই যাব, আৰু তাৰ নিৰ্গমন আৰ্চেনাইন হ'ব, এইটো তোমালোকৰ উত্তৰৰ পৰা সীমা হ'ব। আৰু সীমাবোৰ ছেফেফামাৰৰ পৰা বেলালৈ পূবৰ পৰা জলৰ উৎসসমূহৰ ওপৰলৈ নামি যাব, আৰু সীমাবোৰ বেলাৰ পৰা পূবৰ পৰা খিন্নেৰেথ সাগৰৰ পিঠিৰ ওপৰলৈ নামি যাব। আৰু সীমা চেফামাৰৰ পৰা বেলালৈ নামি আহিব পূবৰ পৰা জলৰ উৎসৰ ওপৰত, আৰু সীমা বেলাৰ পৰা নামি আহিব খেনেৰেথ

সাগৰৰ পিঠিৰ ওপৰত পূবৰ পৰা। আৰু সীমাবোৰ যৰ্দ্দনলৈ নামি যাব, আৰু নিৰ্গমন লৱণীয়া সাগৰ হ'ব, এইটো তোমালোকৰ ভূমি হ'ব আৰু ইয়াৰ সীমাবোৰ চাৰিওফালে। আৰু মোচিয়ে ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক আদেশ দি কৈছিল, এইটো সেই ভূমি যিটো তোমালোকে চিঠিৰে উত্তৰাধিকাৰী হ'বা, যি ৰীতিত প্ৰভুৱে ইয়াক নটা ফৈদক আৰু মনচিৰ আধা ফৈদক দিবলৈ আদেশ দিছিল। কাৰণ ৰূবেণৰ পুত্ৰসকলৰ গোষ্ঠীয়ে আৰু গাদৰ পুত্ৰসকলৰ গোষ্ঠীয়ে তেওঁলোকৰ পিতৃসকলৰ ঘৰ অনুসাৰে, আৰু মনচিৰ আধা গোষ্ঠীয়ে তেওঁলোকৰ অংশবোৰ লাভ কৰিলে। দুই গোষ্ঠী আৰু আধা গোষ্ঠীয়ে জৰ্ডানৰ সিপাৰে যিৰীহোৰ ওচৰত দক্ষিণৰ পৰা পূব দিশত তেওঁলোকৰ চিঠি লাভ কৰিছিল। আৰু প্ৰভুৱে মোচিক কথা ক'লে, কৈছিল, এইবোৰ সেই মানুহবোৰৰ নাম, যিসকলে তোমালোকৰ বাবে দেশ উত্তৰাধিকাৰ কৰিব: ইলিয়াজৰ পুৰোহিত আৰু যিহোচূৱা নুনৰ পুত্ৰ। আৰু তোমালোকে প্ৰতিটো জনগোষ্ঠীৰ পৰা এজন শাসক লৈ তোমালোকৰ বাবে সেই ভূমি উত্তৰাধিকাৰ লবা। আৰু এইবোৰ যিহূদা গোত্ৰৰ পুৰুষসকলৰ নাম, যিফুন্নিৰ পুত্ৰ কালেব। চিমিয়োন গোষ্ঠীৰ, চেমিউদৰ পুত্ৰ চালামিয়েল। বিন্যামীনৰ গোষ্ঠীৰ, এলদাদ খাছলোনৰ পুত্ৰ; দানৰ গোষ্ঠীৰ, শাসক বক্কীৰ এগ্লীৰ পুত্ৰ। যোচেফৰ পুত্ৰসকলৰ মনচিৰ পুত্ৰসকলৰ ফৈদৰ শাসক চুফীৰ পুত্ৰ অনীয়েল। ইফ্ৰয়িমৰ পুত্ৰসকলৰ ফৈদৰ শাসক আছিল চাবাথানৰ পুত্ৰ কমুৱেল। জেবুলুন গোষ্ঠীৰ শাসক পৰ্ণকৰ পুত্ৰ ইলীচাফন। ইছাখৰৰ পুত্ৰসকলৰ গোষ্ঠীৰ শাসক আছিল উজ্জাৰ পুত্ৰ ফল্টিয়েল। আশেৰৰ পুত্ৰসকলৰ গোষ্ঠীৰ শাসক আখিয়োৰ, চেলেমীৰ পুত্ৰ। নেফথালী গোষ্ঠীৰ শাসক ফাদাএল, ইয়ামিউদৰ পুত্ৰ। এইসকলক প্ৰভুৱে ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ মাজত কনান দেশত ভাগ কৰি দিবলৈ আদেশ দিলে।

35

আৰু প্ৰভুৱে মোচিৰ লগত কথা ক'লে মোৱাবৰ পশ্চিমত যৰ্দ্দনৰ কাষত যিৰীহোৰ ওচৰত, কৈছিল, ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক আদেশ দিয়া, আৰু তেওঁলোকে লেবীয়াসকলক তেওঁলোকৰ অধিকাৰৰ আবণ্টনৰ পৰা বাস কৰিবলৈ নগৰবোৰ দিব; আৰু নগৰবোৰৰ চাৰিওফালে তেওঁলোকৰ উপনগৰবোৰ লেবীয়াসকলক দিব। আৰু তেওঁলোকৰ বাবে চহৰসমূহ বাস কৰিবলৈ হ'ব, আৰু তেওঁলোকৰ ঘেৰাওসমূহ তেওঁলোকৰ পশুধন আৰু তেওঁলোকৰ সকলো চাৰিভৰীয়া জন্তুৰ বাবে হ'ব। আৰু চহৰবোৰৰ সংলগ্ন ভূমি, যিবোৰ তোমালোকে লেবীয়াসকলক দিবা, চহৰৰ দেৱালৰ পৰা বাহিৰলৈ চাৰিওফালে দুই হাজাৰ হাত হ'ব। আৰু তুমি চহৰৰ বাহিৰত পূব ফালে দুই হাজাৰ হাত, দক্ষিণ ফালে দুই হাজাৰ হাত, সাগৰৰ ফালে দুই হাজাৰ হাত আৰু উত্তৰ ফালে দুই হাজাৰ হাত জুখিবা, আৰু চহৰখন ইয়াৰ মাজত তোমালোকৰ বাবে হ'ব, আৰু এইবোৰ চহৰবোৰৰ সীমা হ'ব। আৰু তোমালোকে লেবীয়াসকলক চহৰবোৰ দিব, সেই ছয়খন আশ্ৰয়স্থানৰ চহৰ যিবোৰ তোমালোকে হত্যাকাৰীজনক তালৈ পলাবলৈ দিব, আৰু এইবোৰৰ লগত বিয়াল্লিশখন চহৰ। সকলো নগৰবোৰ দিব তোমালোকে লেবীয়াসকলক চল্লিশ আৰু আট নগৰ, এইবোৰ, আৰু চৰণীয়া ঠাই সি আৰু যিবোৰ নগৰ তোমালোকে ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলৰ অধিকাৰৰ পৰা দিবা, যিসকলৰ বহুত আছে তেওঁলোকৰ পৰা বহুত আৰু যিসকলৰ কম আছে তেওঁলোকৰ পৰা কম ল'বা; প্ৰতিজনে নিজৰ উত্তৰাধিকাৰ অনুসাৰে যি অধিকাৰ কৰিব, সেই অনুসাৰে তেওঁলোকে নগৰবোৰৰ পৰা লেবীয়াসকলক দিব। আৰু প্ৰভুৱে মোচিৰ ওচৰলৈ কথা ক'লে, কৈ, ইজৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক কোৱা, আৰু তুমি তেওঁলোকক ক'বা, তোমালোকে যৰ্দান পাৰ হৈ কনান দেশলৈ যোৱা। আৰু তোমালোকে তোমালোকৰ বাবে তেওঁলোকক নগৰবোৰ পৃথক কৰিবা, আশ্ৰয়স্থানবোৰ তোমালোকৰ বাবে হ'ব যাতে তালৈ হত্যাকাৰী পলাব পাৰে, প্ৰতিজন যিজনে অনিচ্ছাকৃতভাৱে আত্মাক আঘাত কৰিছে। আৰু সেই চহৰবোৰ তোমালোকৰ বাবে তেজৰ প্ৰতিশোধকাৰীৰ পৰা আশ্ৰয়স্থান হ'ব, আৰু হত্যাকাৰী সমাজৰ সন্মুখত বিচাৰৰ বাবে থিয় নোহোৱালৈকে নমৰিব। আৰু যিবোৰ নগৰ তোমালোকে দিবা, সেই ছয়খন নগৰ তোমালোকৰ বাবে আশ্ৰয়স্থান হ'ব। তিনিটা চহৰ

তোমালোকে জর্ডানৰ সিপাৰে দিবা, আৰু তিনিটা চহৰ তোমালোকে কনান দেশত দিবা। ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ বাবে, বিদেশীৰ বাবে আৰু তোমালোকৰ মাজত থকা প্ৰবাসীৰ বাবে এই নগৰবোৰ শৰণস্থান হ'ব, যাতে যিকোনো ব্যক্তিয়ে অনিচ্ছাকৃতভাৱে কাৰোবাৰ আত্মাক আঘাত কৰিলে তালৈ পলাই যাব পাৰে। যদি কোনোৱে লোহাৰ অস্ত্ৰেৰে তাক আঘাত কৰে আৰু তাৰ মৃত্যু হয়, তেন্তে সি হত্যাকাৰী; সেই হত্যাকাৰীক মৃত্যুদণ্ড দিয়া হওক। যদি কিন্তু হাতত থকা শিলেৰে, যাৰ দ্বাৰা মৃত্যু হ'ব পাৰে, তাক আঘাত কৰে আৰু তেওঁ মৰে, তেন্তে সি হত্যাকাৰী; সেই হত্যাকাৰীক মৃত্যুদণ্ড দিয়া হওক। যদি কোনোৱে কাঠৰ পাত্ৰেৰে হাতত লৈ যাৰ দ্বাৰা মৰিব পাৰে তাৰে আনক আঘাত কৰে, আৰু সি মৰে, তেন্তে সি হত্যাকাৰী, সেই হত্যাকাৰীক মৃত্যুদণ্ড দিয়া হওক। তেজৰ প্ৰতিশোধকাৰীয়ে হত্যাকাৰীক হত্যা কৰিব, যেতিয়া তেওঁ তাক লগ পাব, তেওঁ তাক হত্যা কৰিব। যদি কিন্তু শত্ৰুতাৰ জৰিয়তে তাক ঠেলি দিয়ে, আৰু তাৰ ওপৰত সকলো বস্তু আক্ৰমণৰ পৰা নিক্ষেপ কৰে, আৰু মৰে, বা ক্ৰোধৰ কাৰণে হাতেৰে তাক আঘাত কৰিলে, আৰু মৰে, মৃত্যুৰে মৃত্যুদণ্ড দিয়া হওক আঘাত কৰা জনক, হত্যাকাৰী হয়; মৃত্যুৰে মৃত্যুদণ্ড দিয়া হওক হত্যাকাৰীক; তেজৰ নিকটতম আত্মীয়ই হত্যাকাৰীক হত্যা কৰিব তাৰ লগত লগ পোৱাৰ সময়ত। যদি কিন্তু হঠাৎ, শত্ৰুতাৰ দ্বাৰা নহয় তেওঁ তাক ঠেলি দিয়ে, বা তাৰ ওপৰত সকলো পাত্ৰ দলিয়াই দিয়ে, আক্ৰমণৰ পৰা নহয়, বা সকলো শিলৰ দ্বাৰা, যাৰ দ্বাৰা তাৰ ভিতৰত মৰিব, জানি নাথাকি, আৰু তাৰ ওপৰত পৰে, আৰু মৰে, কিন্তু তেওঁ তাৰ শত্ৰু নাছিল, আৰু তাক ক্ষতি কৰিবলৈ বিচৰা নাছিল; আৰু সমাজে বিচাৰ কৰিব আঘাত কৰা জনৰ মাজত আৰু তেজৰ প্ৰতিশোধ লোৱা জনৰ মাজত, এই বিচাৰবোৰৰ অনুসাৰে। আৰু সমাজে হত্যাকাৰীক ৰক্তৰ প্ৰতিশোধকাৰীৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰিব, আৰু সমাজে তাক তাৰ আশ্ৰয়ৰ নগৰলৈ পুনৰ স্থাপন কৰিব, য'লৈ তেওঁ পলাইছিল, আৰু তেওঁ তাতে বাস কৰিব যেতিয়ালৈকে মহান পুৰোহিত মৰিব, যাক পবিত্ৰ তেলেৰে অভিষেক কৰা হৈছিল। যদি কিন্তু বাহিৰলৈ যোৱাৰে বাহিৰলৈ যায় হত্যাকাৰীজনে সীমাবোৰ চহৰখনৰ যিখনলৈ পলাই গৈছিল তাতে, আৰু বিচাৰি পায় তাক তেজৰ প্ৰতিশোধকাৰীজনে বাহিৰত সীমাবোৰৰ চহৰখনৰ আশ্ৰয়ৰ তাৰ, আৰু হত্যা

কৰে তেজৰ প্ৰতিশোধকাৰীজনে হত্যাকাৰীজনক, দোষী নহয় তেওঁ। কিয়নো আশ্ৰয় নগৰত তেওঁ বাস কৰক যেতিয়ালৈকে মহাপুৰোহিত মৃত্যু নহয়, আৰু মহাপুৰোহিতৰ মৃত্যুৰ পিছত, হত্যাকাৰীজন নিজৰ অধিকাৰৰ ভূমিলৈ উভতি যাব। আৰু এইবোৰ তোমালোকৰ বাবে বিচাৰৰ বিধি হ'ব তোমালোকৰ সকলো বসতিত তোমালোকৰ প্ৰজন্মৰ বাবে।
যিকোনো ব্যক্তিয়ে আত্মা আঘাত কৰিলে, সাক্ষীসকলৰ মাধ্যমেৰে তুমি হত্যাকাৰীক হত্যা কৰিবা, আৰু এজন সাক্ষীয়ে আত্মাৰ ওপৰত মৃত্যু হ'বলৈ সাক্ষ্য নিদিব। আৰু তোমালোকে মৃত্যুদণ্ডৰ যোগ্য দোষী হত্যাকাৰীৰ প্ৰাণৰ বিনিময়ত মুক্তিপণ নলবা, কিয়নো তাক মৃত্যুদণ্ডেৰে মৃত্যুদণ্ড দিয়া হ'ব। তোমালোকে আশ্ৰয়স্থান নগৰলৈ পলাই যোৱাৰ বাবে মুক্তিপণ গ্ৰহণ নকৰিবা, মহাপুৰোহিত নমৰালৈকে পুনৰ পৃথিৱীত বাস কৰাৰ বাবে। আৰু তোমালোকে সেই ভূমিক হত্যা নকৰিবা য'ত তোমালোক বাস কৰা, কাৰণ এই ৰক্তই সেই ভূমিক হত্যা কৰে, আৰু সেই ভূমি প্ৰায়শ্চিত্ত কৰা নহ'ব সেই ৰক্তৰ পৰা যি ইয়াৰ ওপৰত ঢালি দিয়া হৈছিল, কিন্তু সেই ৰক্ত ঢালি থকা জনৰ ৰক্তৰ ওপৰতহে। আৰু তোমালোকে সেই ভূমি অশুচি নকৰিবা যাৰ ওপৰত তোমালোকে বাস কৰা, যাৰ ওপৰত মই তোমালোকৰ মাজত বাস কৰোঁ, কিয়নো মই প্ৰভু, যি ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ মাজত বাস কৰোঁ।

36

আৰু গিলিয়দৰ পুত্ৰসকলৰ ফৈদৰ শাসকসকল আহিল, যি মাখীৰৰ পুত্ৰ, যি মনচিৰ পুত্ৰ, যোচেফৰ পুত্ৰসকলৰ ফৈদৰ পৰা, আৰু তেওঁলোকে মোচিৰ আগত কথা ক'লে, আৰু ইলিয়াজৰ পুৰোহিতৰ আগত, আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ পিতৃসকলৰ ঘৰবোৰৰ শাসকসকলৰ আগত, আৰু তেওঁলোকে ক'লে, আমাৰ প্ৰভুক প্ৰভুৱে আদেশ দিলে যে চিঠি খেলাই ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক উত্তৰাধিকাৰৰ ভূমি দিবলৈ আৰু প্ৰভুক প্ৰভুৱে আদেশ দিলে

যে আমাৰ ভায়েক চলফাদৰ উত্তৰাধিকাৰ তেওঁৰ জীয়েকসকলক দিবলৈ। আৰু তেওঁলোক ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ এটা জনগোষ্ঠীৰ মহিলা হ'ব, আৰু তেওঁলোকৰ অংশ আমাৰ পিতৃসকলৰ অধিকাৰৰ পৰা আঁতৰোৱা হ'ব, আৰু সেই জনগোষ্ঠীৰ উত্তৰাধিকাৰত যোগ কৰা হ'ব যাৰ মহিলা তেওঁলোক হয়, আৰু আমাৰ উত্তৰাধিকাৰৰ অংশৰ পৰা আঁতৰোৱা হ'ব। যদি কিন্তু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ মুক্তি হয়, তেন্তে তেওঁলোকৰ উত্তৰাধিকাৰ সেই গোষ্ঠীৰ উত্তৰাধিকাৰৰ লগত যোগ কৰা হ'ব, যাৰ লগত তেওঁলোক মহিলা হয়, আৰু আমাৰ পৰিয়ালৰ গোষ্ঠীৰ উত্তৰাধিকাৰৰ পৰা তেওঁলোকৰ উত্তৰাধিকাৰ আঁতৰোৱা হ'ব। আৰু মোচিয়ে ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলক প্ৰভুৰ আদেশৰ দ্বাৰা আদেশ দিলে, কৈ, এইদৰে যোচেফৰ সন্তানসকলৰ ফৈদে কয়। এইটো সেই বাক্য যি প্ৰভুৱে চালপাদৰ জীয়েকসকলক আদেশ দিছিল, কৈছিল, যাৰ লগত তেওঁলোকৰ সন্মুখত সন্তুষ্ট হয়, তেওঁলোক পত্নী হওক, কিন্তু তেওঁলোকৰ পিতৃৰ গোষ্ঠীৰ পৰা তেওঁলোক পত্নী হওক। আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ উত্তৰাধিকাৰ এটা জনগোষ্ঠীৰ পৰা আন জনগোষ্ঠীলৈ স্থানান্তৰিত নহ'ব, কাৰণ ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে প্ৰতিজনে নিজৰ পৰিয়ালৰ জনগোষ্ঠীৰ উত্তৰাধিকাৰত আঁকোৱালি ধৰিব। আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ ফৈদসমূহৰ পৰা উত্তৰাধিকাৰ লাভ কৰা প্ৰতিজনী জীয়েক নিজৰ পিতৃৰ লোকসকলৰ মাজৰ পৰা এজনৰ পত্নী হ'ব, যাতে ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে প্ৰতিজনে নিজৰ পৈতৃক উত্তৰাধিকাৰ লাভ কৰিব পাৰে। আৰু ভাগ্য এটা জনগোষ্ঠীৰ পৰা আন জনগোষ্ঠীলৈ স্থানান্তৰিত নহ'ব, কিন্তু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে প্ৰতিজনে নিজৰ উত্তৰাধিকাৰত ধৰি ৰাখিব। যি ভাৱে প্ৰভুৱে মোচিক আদেশ দিছিল, সেইদৰে চলফাদৰ জীয়েকসকলে কৰিলে। আৰু চলফাদৰ জীয়েক তিৰ্চা আৰু হগ্লা আৰু মিল্কা আৰু নোৱা আৰু মহলা যোচেফৰ পুত্ৰ মনচিৰ লোকসকলৰ পৰা তেওঁলোকৰ খুলশালীয়েক ভায়েকসকলৰ লগত বিয়া হ'ল। আৰু তেওঁলোকৰ উত্তৰাধিকাৰ তেওঁলোকৰ পিতৃৰ লোকসকলৰ ফৈদৰ ওপৰত থাকিল। এইবোৰ আদেশ আৰু বিধি আৰু ন্যায়, যিবোৰ প্ৰভুৱে মোচিৰ হাতত মোৱাবৰ পশ্চিমত যৰ্দ্দনৰ ওপৰত যিৰীহোৰ সন্মুখত আদেশ দিছিল।

দ্বিতীয় বিবৰণ

1

এইবোৰ সেই শব্দ যিবোৰ মোচিয়ে সকলো ইজৰায়েলক যৰ্দানৰ সিপাৰে মৰুভূমিত পশ্চিমৰ ফালে ৰঙা সাগৰৰ ওচৰত, পাৰণ, টোফোল, লোবোন, আৰু আউলোনৰ মাজত আৰু কাটাখুচেয়াত কৈছিল। হোৰেবৰ পৰা চেয়ীৰ পৰ্বতৰ পথেদি কাদেশ বর্ণেয়ালৈ একাদশ দিনৰ পথ। আৰু এনে হ'ল চল্লিশতম বছৰত একাদশ মাহৰ এক তাৰিখত, মোচিয়ে ইস্ৰায়েলৰ সকলো সন্তানৰ ওচৰত কথা ক'লে, সকলো অনুসাৰে যিমান প্ৰভুৱে তেওঁক তেওঁলোকৰ প্ৰতি আদেশ দিছিল; চীহোন ইমোৰীয়াসকলৰ ৰজাক যি হিচবোনত বাস কৰিছিল আঘাত কৰাৰ পিছত, আৰু ওগ বাচানৰ ৰজাক যি অষ্টাৰোতত আৰু ইদ্ৰেয়ীত বাস কৰিছিল, যৰ্দ্দনৰ সিপাৰে মোৱাবৰ দেশত, মোচিয়ে এই বিধান স্পষ্টকৈ বুজাবলৈ আৰম্ভ কৰিলে, কৈ, প্ৰভু আমাৰ ঈশ্বৰে আমাৰ ওচৰত হোৰেবত কথা ক'লে, কৈ, তোমালোকৰ বাবে এই পর্বতত বাস কৰা যথেষ্ট হওক। ঘূৰি যোৱা আৰু তোমালোক প্ৰস্থান কৰা আৰু ইমোৰীয়াসকলৰ পর্বতলৈ প্ৰৱেশ কৰা, আৰু আৰবাৰ সকলো চুবুৰীয়াসকলৰ ওচৰলৈ, পর্বত আৰু সমতললৈ, আৰু দক্ষিণলৈ, আৰু কনানীয়াসকলৰ উপকূল ভূমিলৈ, আৰু এণ্টি-লেবাননলৈ সেই মহান নদী, ইউফ্ৰেটিছ নদীলৈকে। চোৱা, তোমালোকৰ আগত ভূমি দিয়া হৈছে, প্ৰৱেশ কৰি সেই ভূমি অধিকাৰ কৰা, যি মই তোমালোকৰ পিতৃসকল অব্ৰাহাম,

ইচহাক আৰু যাকোবক শপত খাই তেওঁলোকক আৰু তেওঁলোকৰ সৈতে তেওঁলোকৰ বংশক দিবলৈ প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিলোঁ। আৰু মই সেই সময়ত তোমালোকক ক'লো যে, মই অকলে তোমালোকক বহন কৰিবলৈ সক্ষম নহ'ম। প্ৰভু তোমালোকৰ ঈশ্বৰে তোমালোকক বৃদ্ধি কৰিলে, আৰু চোৱা, আজি তোমালোক স্বৰ্গৰ তৰাবোৰৰ দৰে সংখ্যাত আছা। প্ৰভু, তোমালোকৰ পিতৃসকলৰ ঈশ্বৰে, তোমালোকক তোমালোক যিমান আছা তাৰ সহস্ৰগুণ বৃদ্ধি কৰক, আৰু তেওঁ তোমালোকক যিদৰে কৈছিল সেইদৰে আশীৰ্বাদ কৰক। মই অকলে কেনেকৈ তোমালোকৰ শ্ৰম আৰু তোমালোকৰ ভেটি আৰু তোমালোকৰ বিবাদবোৰ সহন কৰিবলৈ সক্ষম হ'ম? তোমালোকৰ গোষ্ঠীসমূহৰ মাজৰ পৰা নিজেদের জন্য জ্ঞানী, বিশেষজ্ঞ আৰু বুদ্ধিমান পুৰুষসকল দিয়া, আৰু মই তোমালোকৰ ওপৰত তোমালোকৰ নেতাসকল নিযুক্ত কৰিম। আৰু তোমালোকে মোক উত্তৰ দিলা আৰু ক'লা, যি কথা তুমি ক'লা সেয়া কৰা ভাল। আৰু মই তোমালোকৰ মাজৰ পৰা জ্ঞানী আৰু বিদ্বান আৰু বুদ্ধিমান মানুহবোৰ লৈছিলো, আৰু মই তেওঁলোকক তোমালোকৰ ওপৰত নেতৃত্ব দিবলৈ সহস্ৰপতি, আৰু শতপতি, আৰু পঞ্চাশপতি, আৰু দশপতি, আৰু তোমালোকৰ বিচাৰকসকলৰ বাবে কাৰ্যালয়ৰ বিষয়া হিচাপে নিযুক্ত কৰিছিলো। আৰু মই তোমালোকৰ বিচাৰকসকলক সেই সময়ত আদেশ দিছিলো, কৈছিলো, তোমালোকৰ ভাইসকলৰ মাজত শুনা, আৰু ন্যায়পূৰ্ণভাৱে বিচাৰ কৰা এজন মানুহৰ মাজত, আৰু ভাইৰ মাজত, আৰু তেওঁৰ প্ৰবাসীৰ মাজত। তুমি বিচাৰত মুখ চাই নাজানিবা, সৰু আৰু ডাঙৰ উভয়ৰে অনুসাৰে তুমি বিচাৰ কৰিবা, তুমি মানুহৰ মুখলৈ পক্ষপাত নেদেখুৱাবা, কাৰণ বিচাৰ ঈশ্বৰৰ, আৰু যি কথা তোমালোকৰ বাবে কঠিন হয়, সেইটো তুমি মোৰ ওচৰলৈ আনিবা, আৰু মই সেইটো শুনিম। আৰু মই তোমালোকক সেই সময়ত সকলো কথা আদেশ দিলোঁ, যিবোৰ তোমালোকে পালন কৰিবা। আৰু হোৰেবৰ পৰা প্ৰস্থান কৰি আমি সেই মহান আৰু ভয়ংকৰ মৰুভূমিৰ মাজেদি গৈছিলো, যি তোমালোকে দেখিছিলা, ইমোৰীয়াসকলৰ পৰ্বতৰ পথেদি, যেনেকৈ প্ৰভু আমাৰ ঈশ্বৰে আমাক আদেশ দিছিল, আৰু আমি কাদেশ বর্ণেয়ালৈকে আহিছিলো। আৰু মই তোমালোকক কৈছিলোঁ, তোমালোক ইমোৰীয়াসকলৰ

পর্বতলৈ আহিছা, যি আমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে তোমালোকক দিয়ে। চোৱা, প্ৰভু তোমালোকৰ ঈশ্বৰে তোমালোকৰ মুখৰ আগত সেই ভূমি তোমালোকক সমৰ্পণ কৰিছে। উঠি গৈ অধিকাৰ কৰা, যি ৰীতিৰে প্ৰভু তোমালোকৰ পিতৃসকলৰ ঈশ্বৰে তোমালোকক কৈছিল। ভয় নকৰিবা, আৰু ভীত নহ'বা। আৰু তোমালোক সকলো মোৰ ওচৰলৈ আহিলা, আৰু ক'লা, আহক আমি আমাৰ আগত পুৰুষসকল পঠাওঁ, আৰু তেওঁলোকে আমাৰ বাবে ভূমি গুপ্তচৰ কৰক, আৰু তেওঁলোকে আমাৰ বাবে উত্তৰ দিয়ক যে কোন পথেৰে আমি উঠিম, আৰু কোন নগৰবোৰত আমি প্ৰবেশ কৰিম। আৰু এই কথাই মোক সন্তুষ্ট কৰিলে, আৰু মই তোমালোকৰ মাজৰ পৰা বাৰজন পুৰুষ ল'লো, প্ৰতিটো গোষ্ঠীৰ পৰা এজনকৈ। আৰু ঘূৰি আহি তেওঁলোকে পর্বতলৈ গ'ল, আৰু আঙুৰৰ থোপাৰ উপত্যকালৈকে আহিল, আৰু তেওঁলোকে তাক গুপ্তচৰ কৰিলে। আৰু তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ হাতত মাটিৰ ফলৰ পৰা ল'লে, আৰু তোমালোকৰ ওচৰলৈ আনিলে, আৰু ক'লে, ভাল মাটি, যি আমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে আমাক দিয়ে। আৰু তোমালোকে ওপৰলৈ যাবলৈ ইচ্ছা নকৰিলা, কিন্তু তোমালোকে আমাৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৰ বাক্য অমান্য কৰিলা। আৰু তোমালোকে তোমালোকৰ তম্বুবোৰত গোঙাইছিলা, আৰু কৈছিলা, প্ৰভুৱে আমাক ঘৃণা কৰাৰ কাৰণে, তেওঁ আমাক মিচৰ দেশৰ পৰা উলিয়াই আনিছিল আমাক ইমোৰীয়াসকলৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিবলৈ, আমাক ধ্বংস কৰিবলৈ। ক'ত আমি ওপৰলৈ যাওঁ? তোমালোকৰ ভাইসকলে তোমালোকৰ হৃদয় বিদ্ৰোহ কৰালে, কৈছিল, এটা জাতি ডাঙৰ আৰু বহুত আৰু আমাতকৈ শক্তিশালী, আৰু নগৰবোৰ ডাঙৰ আৰু গড়েৰে আবৃত আকাশলৈকে; কিন্তু আৰু দৈত্যৰ পুত্ৰসকলক আমি দেখিছিলো তাত। আৰু মই তোমালোকক কৈছিলো, ভয়ভীত নহ'বা, আৰু তেওঁলোকৰ পৰা ভয় নকৰিবা। প্ৰভু তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যি তোমালোকৰ মুখৰ আগত যায়, তেওঁ নিজে তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে তোমালোকৰ সৈতে যুদ্ধ কৰিব সকলো অনুসাৰে যিমান তেওঁ তোমালোকলৈ মিচৰ দেশত কৰিলে, আৰু এই মৰুভূমিত যি তোমালোকে দেখিলা, ইমোৰীয়াসকলৰ পর্বতৰ বাট; যেনেকৈ প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাক লালন-পালন কৰিলে, যেনেকৈ কোনো মানুহে তাৰ পুত্ৰক লালন-পালন কৰে, সকলো বাটত যিলৈ তোমালোকে গ'লা যেতিয়ালৈকে

তোমালোকে এই ঠাইলৈ আহিলা। আৰু এই কথাত তোমালোকে প্ৰভু আমাৰ ঈশ্বৰক বিশ্বাস কৰা নাছিলা, যি জনে তোমালোকৰ আগে আগে বাটত যায় তোমালোকৰ বাবে ঠাই বাছনি কৰিবলৈ, ৰাতি জুইত তোমালোকক পথ প্ৰদৰ্শন কৰি, তোমালোকক সেই বাট দেখুৱাই যাৰ ওপৰত তোমালোকে যোৱা, আৰু দিনত মেঘত। আৰু প্ৰভুৱে তোমালোকৰ কথাবোৰৰ মাত শুনিলে, আৰু খং উঠি শপত খালে, কৈ, যদি এই মানুহবোৰৰ মাজৰ কোনোবাই এই ভাল মাটি দেখিব, যিখন মই তেওঁলোকৰ পিতৃসকলক শপত খাইছিলোঁ, কেৰল যিফুন্নিৰ পুত্ৰ কালেব বাদে, এইজনে ইয়াক দেখিব, আৰু এইজনক মই সেই মাটি দিম যাৰ ওপৰত তেওঁ ভৰি দিছিল, আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলক, কাৰণ তেওঁ প্ৰভুৰ প্ৰতি লাগি আছিল। আৰু প্ৰভুৱে তোমালোকৰ কাৰণে মোৰ ওপৰত ক্ৰোধিত হ'ল, কৈছিল, তুমিও তাত প্ৰৱেশ নকৰিবা। Joshua, Nun-ৰ পুত্ৰ, যি তোমাৰ ওচৰত থিয় হৈ আছে, তেওঁ তালৈ প্ৰৱেশ কৰিব; তেওঁক শক্তিশালী কৰা, কাৰণ তেওঁ ইস্ৰায়েলক ইয়াৰ উত্তৰাধিকাৰী কৰাব। আৰু প্ৰতিটো সৰু শিশু যিয়ে আজি ভাল বা বেয়া নাজানে, এইসকলে তাত প্ৰবেশ কৰিব, আৰু এইসকলক মই সেইটো দিম, আৰু তেওঁলোকে নিজে সেইটোৰ উত্তৰাধিকাৰী হ'ব। আৰু তোমালোকে ঘূৰি আহি মৰুভূমিত শিবিৰ পাতিলা, যি পথ ৰঙা সাগৰৰ ফালে আছিল। আৰু তোমালোকে উত্তৰ দিলা আৰু ক'লা, আমি আমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ আগত পাপ কৰিলোঁ। আমি উঠি যাম আৰু যুদ্ধ কৰিম, আমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে আমাক যি সকলো আদেশ দিলে তাৰ অনুসাৰে। আৰু প্ৰতিজনে নিজৰ যুদ্ধৰ সা-সঁজুলি তুলি লৈ একত্ৰিত হৈ তোমালোক পৰ্বতলৈ উঠা। আৰু প্ৰভুৱে মোক ক'লে, মই তেওঁলোকক ক'লোঁ, তোমালোকে ওপৰলৈ নাযাবা আৰু যুদ্ধও নকৰিবা, কিয়নো মই তোমালোকৰ লগত নাই, আৰু তোমালোকে তোমালোকৰ শত্ৰুসকলৰ সন্মুখত চূৰ্ণ নহ'বা। আৰু মই তোমালোকক কৈছিলোঁ, আৰু তোমালোকে মোৰ কথা শুনা নাছিলা, আৰু তোমালোকে প্ৰভুৰ বাক্য উলংঘন কৰি আৰু সেই পৰ্বতত বাস কৰা ইমোৰীয়াসকল তোমালোকৰ সাক্ষাৎলৈ ওলাই আহিল, আৰু মৌমাখিয়ে কৰাৰ দৰে তোমালোকক খেদি পঠিয়ালে, আৰু চেয়ীৰৰ পৰা হৰ্মালৈকে তোমালোকক আঘাত কৰিলে। আৰু তোমালোকে বহি আমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ সন্মুখত

কান্দিছিলা, আৰু প্ৰভুৱে তোমালোকৰ কণ্ঠস্বৰ শুনা নাছিল, আৰু তোমালোকলৈ মনোযোগো দিয়া নাছিল। আৰু তোমালোকে কাদেশত বহুত দিন বহি আছিলা, যিমান দিন তোমালোকে তাত বহি আছিলা।

2

আৰু ঘূৰি আহি আমি ৰঙা সাগৰৰ পথেৰে মৰুভূমিলৈ প্ৰস্থান কৰিলোঁ, যি ধৰণে প্ৰভুৱে মোৰ ওচৰত কথা ক'লে, আৰু আমি বহুত দিন চেয়ীৰ পৰ্বত প্ৰদক্ষিণ কৰিলোঁ। আৰু প্ৰভুৱে মোক ক'লে, তোমালোকৰ বাবে এই পৰ্বত চাৰিওফালে ঘূৰা যথেষ্ট হওক; তেন্তে তোমালোক উত্তৰৰ ফালে ঘূৰা। আৰু লোকসকলক আদেশ দিয়া, কৈ, তোমালোকে তোমালোকৰ ভাইসকলৰ এচৌৰ সন্তানসকলৰ সীমাৰ মাজেৰে পাৰ হৈ যোৱা, যিসকলে চেয়ীৰত বাস কৰে, আৰু তেওঁলোকে তোমালোকক ভয় কৰিব, আৰু তেওঁলোকে তোমালোকক অতিশয় সাৱধান হ'ব। তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধত লিপ্ত নহ'বা, কিয়নো মই তোমালোকক তেওঁলোকৰ মাটিৰ পৰা এখোজ ঠাইও নিদিওঁ, কাৰণ মই এচৌৰ পুত্ৰসকলক চেয়ীৰ পৰ্বত উত্তৰাধিকাৰ হিচাপে দিছোঁ। ৰূপেৰে খাদ্য কিনা তেওঁলোকৰ পৰা আৰু তোমালোকে খাবা, আৰু পানী জোখেৰে লবা তেওঁলোকৰ পৰা ৰূপেৰে আৰু পিবা। কাৰণ আমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে তোমাৰ হাতৰ সকলো কামত তোমাক আশীৰ্বাদ কৰিলে, জানা তুমি কেনেকৈ সেই মহান আৰু ভয়ংকৰ মৰুভূমি পাৰ হ'লে, চোৱা চল্লিশ বছৰ তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰ তোমাৰ সৈতে আছিল, তুমি একো বস্তুৰ অভাৱ নাপালে। আৰু আমি আমাৰ ভাইসকল এচৌৰ পুত্ৰসকলৰ মাজেৰে পাৰ হৈ গ'লো, যিসকলে চেয়ীৰত বাস কৰিছিল, ঐলোন আৰু গেচিয়োন গাবেৰৰ পৰা অৰাবাৰ পথৰ কাষেৰে, আৰু ঘূৰি আমি মোৱাবৰ মৰুভূমিৰ পথেৰে পাৰ হৈ গ'লো। আৰু প্ৰভুৱে মোক ক'লে, মোৱাবীসকলৰ প্ৰতি শত্ৰুতা নকৰিবা, আৰু তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধত লিপ্ত নহ'বা, কিয়নো মই তেওঁলোকৰ ভূমিৰ পৰা

তোমালোকক উত্তৰাধিকাৰত একো নিদিওঁ, কাৰণ লোটৰ পুত্ৰসকলক মই অৰোৱেৰ উত্তৰাধিকাৰী হ'বলৈ দিছোঁ। ওম্মিনসকলে আগতে তাত বাস কৰিছিল, এটা ডাঙৰ আৰু বহুত আৰু শক্তিশালী জাতি, ঠিক আনাকীমসকলৰ দৰে। ৰেফাইম বুলি গণ্য কৰা হ'ব এইসকলকো, ঠিক আনাকীমসকলৰ দৰে, আৰু মোৱাবীসকলে তেওঁলোকক ওম্মেইন বুলি মাতে। আৰু চেয়ীৰত হোৰীয়াসকল আগতে বাস কৰিছিল, আৰু এচৌৰ পুত্ৰসকলে তেওঁলোকক ধ্বংস কৰিলে, আৰু তেওঁলোকক তেওঁলোকৰ সন্মুখৰ পৰা নিঃশেষ কৰিলে। আৰু তেওঁলোকে সিহঁতৰ ঠাইত বসতি স্থাপন কৰিলে, যিদৰে ইজৰায়েলে তেওঁৰ উত্তৰাধিকাৰৰ ভূমিত কৰিছিল, যিখন প্ৰভুৱে তেওঁলোকক দিছিল। এতিয়া সেয়েহে তোমালোক উঠা আৰু যাত্ৰা কৰা, আৰু জাৰেট উপত্যকা পাৰ হোৱা। আৰু যি দিনবোৰত আমি কাদেশ বৰ্ণেয়াৰ পৰা যাত্ৰা কৰিছিলোঁ যেতিয়ালৈকে আমি জেৰেদ নদীৰ উপত্যকা পাৰ হৈছিলোঁ, আঠত্ৰিশ বছৰ আছিল, যেতিয়ালৈকে যুদ্ধাৰু পুৰুষৰ সকলো প্ৰজন্ম শিবিৰৰ পৰা মৰি নাশ হৈছিল, কাৰণ প্ৰভু ঈশ্বৰে তেওঁলোকৰ বিষয়ে শপত খাইছিল। আৰু ঈশ্বৰৰ হাত তেওঁলোকৰ ওপৰত আছিল তেওঁলোকক শিবিৰৰ মাজৰ পৰা সম্পূৰ্ণৰূপে ধ্বংস কৰিবলৈ যেতিয়ালৈকে তেওঁলোক পতিত হ'ল। আৰু এনে হ'ল যেতিয়া সকলো যোদ্ধা পুৰুষসকল মৰি লোকসকলৰ মাজৰ পৰা পৰিল, আৰু প্ৰভুৱে মোক ক'লে, কৈ, তুমি আজি মোৱাবৰ সীমা অৰোয়েৰ পাৰ হ'বা, আৰু তোমালোকে অম্মোনৰ সন্তানসকলৰ ওচৰলৈ আহিবা; তেওঁলোকৰ প্ৰতি শত্ৰুতা নকৰিবা, আৰু তেওঁলোকৰ লগত যুদ্ধত নাযাবা; কিয়নো মই অম্মোনৰ সন্তানসকলৰ ভূমিৰ পৰা তোমাক উত্তৰাধিকাৰত নিদিওঁ, কাৰণ মই লোটৰ সন্তানসকলক ইয়াক উত্তৰাধিকাৰত দিছোঁ। ৰেফাইমৰ ভূমি বুলি গণ্য কৰা হ'ব, কিয়নো পূৰ্বতে ৰেফাইমসকলে ইয়াৰ ওপৰত বাস কৰিছিল আৰু অম্মোনীয়সকলে তেওঁলোকক জমজুম্মীম বুলি মাতে। এটা মহান আৰু বহুসংখ্যক আৰু তোমালোকতকৈ শক্তিশালী জাতি, যেনেকৈ এনাকেইমসকলো আছিল, আৰু প্ৰভুৱে তেওঁলোকৰ সন্মুখত তেওঁলোকক ধ্বংস কৰিলে, আৰু তেওঁলোকে উত্তৰাধিকাৰ পালে আৰু তেওঁলোকৰ সলনি বসতি স্থাপন কৰিলে আজিৰ দিনলৈকে। ঠিক যেনেকৈ তেওঁলোকে এচৌৰ পুত্ৰসকলৰ

প্রতি কৰিছিল যিসকলে চেয়ীৰত বাস কৰিছিল, যি ৰীতিত তেওঁলোকে হোৰীয়াসকলক তেওঁলোকৰ সন্মুখৰ পৰা ধ্বংস কৰিছিল, আৰু তেওঁলোকে সেইসকলক উত্তৰাধিকাৰ হিচাপে লাভ কৰিছিল, আৰু তেওঁলোকৰ সলনি বসতি স্থাপন কৰিছিল আজিৰ দিনলৈকে। আৰু যিসকল ইউৰাইয়ে আচেদথত গাজা পর্যন্ত বাস কৰিছিল, আৰু যিসকল কাপ্পাদকীয়ে কাপ্পাদকিয়াৰ পৰা ওলাই আহিছিল, তেওঁলোকে সিহঁতক ধ্বংস কৰিলে আৰু সিহঁতৰ সলনি বসতি স্থাপন কৰিলে। এতিয়া সেয়েহে উঠা আৰু যাত্রা কৰা, আৰু তোমালোকে অৰ্ণোন উপত্যকা পাৰ হোৱা। চোৱা, মই তোমাৰ হাতত হিচবোনৰ ৰজা চীহোন ইমোৰীয়াক আৰু তেওঁৰ ভূমি দিয়া আছো। অধিকাৰ কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰা, এই দিনত তেওঁৰ লগত যুদ্ধত যুক্ত হোৱা। আৰম্ভ কৰা তোমাৰ কম্পন আৰু তোমাৰ ভয় আকাশৰ তলৰ সকলো জাতিৰ মুখত দিবলৈ, যিসকলে তোমাৰ নাম শুনি বিচলিত হ'ব, আৰু তোমাৰ মুখৰ পৰা বেদনা ভোগ কৰিব। আৰু মই কেদেমোথ মৰুভূমিৰ পৰা হিচবোনৰ ৰজা চীহোনৰ ওচৰলৈ শান্তিপূর্ণ কথাৰে দূত পঠিয়ালোঁ, কৈ, মই তোমাৰ দেশৰ মাজেৰে পাৰ হৈ যাম; বাটতে মই যাম, সোঁফালে বা বাওঁফালে নুঘূৰিম। খাদ্য ৰূপৰ বিনিময়ত তুমি মোক বিক্রী কৰিবা, আৰু মই খাম; আৰু পানী ৰূপৰ বিনিময়ত তুমি মোক বিক্রী কৰিবা, আৰু মই পান কৰিম; কেৱল যে মই ভৰিৰে পাৰ হৈ যাম; যেনেকৈ এচৌৰ পুত্রসকলে যিসকলে চেয়ীৰত বাস কৰে মোক কৰিলে, আৰু মোৱাবীয়াসকলে যিসকলে আৰোয়েৰত বাস কৰে; যেতিয়ালৈকে মই যর্দ্দন পাৰ হৈ সেই ভূমিলৈ যাওঁ, যিখন প্রভু আমাৰ ঈশ্বৰে আমাক দিয়ে। আৰু হিচবোনৰ ৰজা চীহোনে আমাক তেওঁৰ মাজেৰে পাৰ হ'বলৈ ইচ্ছা নকৰিলে, কাৰণ আমাৰ প্রভু ঈশ্বৰে তেওঁৰ আত্মা কঠিন কৰিলে, আৰু তেওঁৰ হৃদয় শক্তিশালী কৰিলে, যাতে তেওঁ তোমাৰ হাতত সমর্পিত হয়, যেনেকৈ আজিৰ দিনত। আৰু প্রভুৱে মোক ক'লে, চোৱা, মই তোমাৰ সন্মুখত হিচবোনৰ ৰজা চীহোন অমোৰীয়াক আৰু তেওঁৰ ভূমি সমর্পণ কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিছোঁ, আৰু তেওঁৰ ভূমি অধিকাৰ কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰা। আৰু চিহোন ৰজা হিচবোনৰ পৰা ওলাই আহিল আমাৰ সৈতে সাক্ষাৎ কৰিবলৈ, তেওঁ আৰু তেওঁৰ সকলো লোক, যুদ্ধলৈ যাহচত। আৰু আমাৰ প্রভু ঈশ্বৰে তেওঁক আমাৰ সন্মুখত সমর্পণ কৰিলে, আৰু

আমি তেওঁক আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলক আৰু তেওঁৰ সকলো লোকক আঘাত কৰিলোঁ। আৰু আমি সেই সময়ত তাৰ সকলো নগৰ দখল কৰিলোঁ, আৰু প্ৰতিটো নগৰ সম্পূৰ্ণৰূপে ধ্বংস কৰিলোঁ, আৰু তেওঁলোকৰ মহিলাসকল আৰু তেওঁলোকৰ সন্তানসকল, আমি কাকো জীৱিত এৰি নিদিলোঁ। কেৱল পশুধন আমি লুট কৰিলোঁ, আৰু নগৰবোৰৰ লুটদ্ৰব্য আমি ল'লোঁ অৰোৱেৰৰ পৰা, যি আৰ্ণোন নদীৰ পাৰত আছে, আৰু উপত্যকাত থকা নগৰখন, আৰু গিলিয়দ পৰ্বতলৈকে; এনে কোনো নগৰ নাছিল যি আমাৰ পৰা ৰক্ষা পালে। আমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে সকলোকে আমাৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিলে। কেৱল আম্মোনৰ পুত্ৰসকলৰ ওচৰলৈ আমি নাহিলোঁ, যাব্বোক নদীৰ সংলগ্ন সকলো অঞ্চল আৰু পাহাৰীয়া অঞ্চলৰ নগৰসমূহলৈ, যিদৰে আমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে আমাক আদেশ দিছিল।

3

আৰু ঘূৰি আমি বাচানলৈ যোৱা পথেদি ওপৰলৈ গ'লো, আৰু বাচানৰ ৰজা ওগ আমাৰ সাক্ষাতলৈ ওলাই আহিল, তেওঁ নিজে আৰু তেওঁৰ সকলো লোক ইদ্ৰয়িমত যুদ্ধলৈ। আৰু প্ৰভুৱে মোক ক'লে, তাক ভয় নকৰিবা, কাৰণ মই তাক তোমাৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিছোঁ, আৰু তাৰ সকলো লোক, আৰু তাৰ সকলো ভূমি, আৰু তুমি তাক কৰিবা, যেনেকৈ তুমি অমোৰীয়াসকলৰ ৰজা চীহোনক কৰিছিলা, যি হিচবোনত বাস কৰিছিল। আৰু আমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে তেওঁক আমাৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিলে, আৰু বাচানৰ ৰজা ওগক আৰু তেওঁৰ সকলো লোকক, আৰু আমি তেওঁক এনেদৰে আঘাত কৰিলোঁ যে তেওঁৰ কোনো বংশ অৱশিষ্ট নাথাকিল। আৰু আমি সেই সময়ত তেওঁৰ সকলো নগৰ দখল কৰিলোঁ; এনে কোনো নগৰ নাছিল যি আমি তেওঁলোকৰ পৰা লোৱা নাছিলোঁ; ষাঠিখন নগৰ, বাচানত ওগ ৰজাৰ অৰ্গোবৰ সকলো আশে-পাশে অঞ্চল; সকলো নগৰ দুৰ্গযুক্ত, ওখ দেৱাল, দুৱাৰ আৰু ডাং; পৰিজ্জীসকলৰ অতি বহুতো নগৰৰ বাহিৰে। আমি সম্পূৰ্ণভাৱে ধ্বংস কৰিলোঁ, ঠিক

যেনেকৈ আমি হিচবোনৰ ৰজা চীহোনক কৰিছিলোঁ, আৰু আমি প্ৰতিটো চহৰ ক্ৰমে সম্পূৰ্ণভাৱে ধ্বংস কৰিলোঁ, আৰু মহিলাসকলক, আৰু শিশুসকলক, আৰু সকলো পশুধনক; আৰু চহৰবোৰৰ লুটদ্ৰব্য আমি নিজৰ বাবে লুণ্ঠন কৰিলোঁ। আৰু আমি সেই সময়ত সেই ভূমি দুজন ৰজাৰ হাতৰ পৰা লৈছিলোঁ, ইমোৰীয়াসকলৰ, যিসকল আছিল যৰ্দ্দনৰ সিপাৰে অৰ্ণোন নদীৰ পৰা আৰু হৰ্মোণলৈকে। ফৈনিকীয়াসকলে হৰ্মোণক চানিয়োৰ বুলি মাতে, আৰু ইমোৰীয়াই ইয়াক চানীৰ বুলি নাম দিছিল। মিচোৰৰ সকলো নগৰ, আৰু সকলো গিলিয়দ, আৰু সকলো বাচান এলখা আৰু ইদ্ৰয়ীমলৈকে, বাচানত ওগৰ ৰাজ্যৰ নগৰসমূহ। কাৰণ কেৱল ওগ বাচানৰ ৰজা ৰফায়ীসকলৰ পৰা বাকী আছিল। চোৱা, তেওঁৰ বিচনা লোহাৰ বিচনা, চোৱা, এইটো আম্মোনৰ পুত্ৰসকলৰ দুৰ্গত আছে। ইয়াৰ দৈৰ্ঘ্য নটা হাত, আৰু ইয়াৰ প্ৰস্থ চাৰি হাত, মানুহৰ হাতত। আৰু সেই ভূমি আমি সেই সময়ত উত্তৰাধিকাৰী হৈছিলো অৰোয়েৰৰ পৰা, যি অৰ্ণোন জলপ্ৰবাহৰ কিনাৰাত আছে, আৰু গিলিয়দ পৰ্বতৰ আধা অংশ আৰু তাৰ নগৰবোৰ মই ৰূবেণ আৰু গাদক দিলো। আৰু গিলিয়দৰ অৱশিষ্ট অংশ, আৰু ওগৰ সমগ্ৰ বাচান ৰাজ্য মই মনচিৰ আধা ফৈদক দিলোঁ, আৰু অৰ্গোবৰ সমগ্ৰ পৰিৱেষ্টিত অঞ্চল, সেই সমগ্ৰ বাচান, ৰফায়ীম দেশ বুলি গণিত হ'ব। আৰু মনচিৰ পুত্ৰ যায়ীৰে গৰ্গাচি আৰু মাখাথীৰ সীমালৈকে অৰ্গোবৰ সকলো অঞ্চল লৈছিল, আৰু তেওঁ নিজৰ নামেৰে সেইবোৰক বাচান থাউথ যায়ীৰ বুলি নাম দিছিল আজিৰ দিনলৈকে। আৰু মই মাখীৰক গিলিয়দ দিলোঁ। আৰু ৰূবেণক আৰু গাদক মই গিলিয়দৰ পৰা অৰ্ণোন নদীলৈকে দিছোঁ, নদীৰ মাজভাগ সীমা, আৰু যাব্বোকলৈকে; নদী অম্মোনৰ পুত্ৰসকলৰ সীমা; আৰু অৰাবা আৰু যৰ্দ্দন সীমা কিন্নেৰতৰ পৰা, আৰু অৰাবাৰ সাগৰলৈকে, লৱণ সাগৰ, পিচগাৰ তলত পূবফালে। আৰু মই তোমালোকক সেই সময়ত আজ্ঞা কৰি কৈছিলোঁ, প্ৰভু তোমালোকৰ ঈশ্বৰে তোমালোকক এই ভূমি উত্তৰাধিকাৰত দিলে, তোমালোক সজ্জিত হৈ তোমালোকৰ ভাইসকল ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ আগত আগবাঢ়া, প্ৰতিজন সক্ষম লোক। কিন্তু তোমালোকৰ মহিলাসকল আৰু তোমালোকৰ শিশুসকল আৰু তোমালোকৰ পশুধনসকল, মই জানো যে তোমালোকৰ বহুত পশুধন

আছে, তোমালোকৰ নগৰসমূহত বাস কৰক, যিবোৰ মই তোমালোকক দিছিলো, যেতিয়ালৈকে প্ৰভু তোমালোকৰ ঈশ্বৰে তোমালোকৰ ভাইসকলক বিশ্ৰাম দিয়ে, ঠিক তোমালোকৰ দৰে, আৰু এইসকলেও সেই ভূমি উত্তৰাধিকাৰ লয়, যিখন প্ৰভু আমাৰ ঈশ্বৰে তেওঁলোকক যৰ্দ্দনৰ সিপাৰে দিছে; আৰু তোমালোক প্ৰত্যেকে নিজৰ উত্তৰাধিকাৰলৈ উভতি যাবা, যিটো মই তোমালোকক দিছিলো। আৰু মই সেই সময়ত যিহোচূৱাক আদেশ দি কৈছিলোঁ, তোমালোকৰ চকুৱে সকলো দেখিছে, আমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে এই দুই ৰজাক যিমান কৰিলে, সেইদৰে আমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে সকলো ৰাজ্যক কৰিব যিবোৰৰ ওপৰেদি তুমি তাত পাৰ হৈছা। তোমালোকে তেওঁলোকৰ পৰা ভয় নকৰিবা, কাৰণ প্ৰভু আমাৰ ঈশ্বৰে নিজে তোমালোকৰ হৈ যুদ্ধ কৰিব। আৰু মই সেই সময়ত প্ৰভুৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা কৰিছিলোঁ, কৈছিলোঁ, হে প্ৰভু ঈশ্বৰ, আপুনি আপোনাৰ দাসক আপোনাৰ শক্তি আৰু আপোনাৰ পৰাক্ৰম আৰু শক্তিশালী হাত আৰু উচ্চ বাহু দেখু�ৱাবলৈ আৰম্ভ কৰিছিল; কিয়নো স্বৰ্গত বা পৃথিৱীত কোন ঈশ্বৰ আছে যিজনে আপুনি কৰা দৰে কৰিব আৰু আপোনাৰ শক্তি অনুসৰি কৰিব? পাৰ হৈ গৈ সেয়েহে মই দেখিম এই ভাল ভূমি যি জৰ্ডানৰ সিপাৰে আছে, এই ভাল পৰ্বত আৰু এণ্টি লেবানন। আৰু প্ৰভুৱে তোমালোকৰ কাৰণে মোক উপেক্ষা কৰিলে, আৰু মোৰ কথা নুশুনিলে, আৰু প্ৰভুৱে মোক ক'লে, তোমাৰ বাবে যথেষ্ট হওক, এই কথা আৰু ক'বলৈ যোগ নকৰিবা। কটা শিখৰৰ ওপৰলৈ উঠা, আৰু তোমাৰ চকুৰে সাগৰ, উত্তৰ, দক্ষিণ আৰু পূবলৈ চোৱা, আৰু তোমাৰ চকুৰে দেখা, কাৰণ তুমি এই যৰ্দান পাৰ নহ'বা। আৰু যিহোচূৱাক আদেশ দিয়া আৰু তেওঁক শক্তিশালী কৰা আৰু তেওঁক উৎসাহিত কৰা, কাৰণ এওঁ এই লোকসকলৰ আগত পাৰ হ'ব, আৰু এওঁ তেওঁলোকক সকলো ভূমি উত্তৰাধিকাৰ দিব যি তুমি দেখিছা। আৰু আমি পিয়োৰৰ ঘৰৰ ওচৰৰ উপত্যকাত বহিলোঁ।

4

আৰু এতিয়া হে ইজৰায়েল, বিধিসমূহ আৰু বিচাৰসমূহ শুনা, যিবোৰ মই আজি তোমালোকক পালন কৰিবলৈ শিকাইছো, যাতে তোমালোকে জীয়াই থাকিব পাৰা, আৰু বৃদ্ধি পাব পাৰা, আৰু সেই ভূমিত প্ৰৱেশ কৰি অধিকাৰ কৰিব পাৰা, যি ভূমি প্ৰভু, তোমালোকৰ পিতৃসকলৰ ঈশ্বৰে তোমালোকক দিছে। তোমালোকে সেই বাক্যত একো যোগ নকৰিবা যি মই তোমালোকক আদেশ দিওঁ, আৰু তাৰ পৰা একো আঁতৰাই নিদিবা; প্ৰভু আমাৰ ঈশ্বৰৰ আদেশসমূহ পালন কৰা, যিমান মই আজি তোমালোকক আদেশ দিওঁ। তোমালোকৰ চকুৱে দেখিছে যে প্ৰভু আমাৰ ঈশ্বৰে বাল পিয়োৰক কি কৰিছিল, কাৰণ যিসকল মানুহে বাল পিয়োৰৰ পাছত গৈছিল, প্ৰভু তোমালোকৰ ঈশ্বৰে তেওঁলোকক তোমালোকৰ মাজৰ পৰা ধ্বংস কৰিছিল। কিন্তু তোমালোক যিসকল তোমালোকৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ লগত সংলগ্ন হৈ আছা, তোমালোক সকলোৱে আজিও জীয়াই আছা। চোৱা, মই তোমালোকক বিধি আৰু বিচাৰ দেখুৱাইছো, যেনেকৈ প্ৰভুৱে মোক আদেশ দিছিল, এইদৰে কৰিবলৈ সেই ভূমিত য'লৈ তোমালোক প্ৰৱেশ কৰিছা তাক অধিকাৰ কৰিবলৈ। আৰু তোমালোকে পালন কৰিবা আৰু কৰিবা, কাৰণ এয়ে তোমালোকৰ জ্ঞান আৰু বুদ্ধি সকলো জাতিৰ সন্মুখত, যিসকলে এই সকলো বিধি শুনিব, আৰু তেওঁলোকে ক'ব, চোৱা, এই মহান জাতিটো জ্ঞানী আৰু বিদ্বান লোক। কাৰণ কোন জাতি ইমান মহান, যাৰ ওচৰত ঈশ্বৰ তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ আহি আছে, যেনেকৈ প্ৰভু আমাৰ ঈশ্বৰ সকলো বিষয়ত আছে যিবোৰত আমি তেওঁক আহ্বান কৰোঁ? আৰু কোন ধৰণৰ মহান জাতি আছে, যাৰ ওচৰত এই সকলো বিধান অনুসাৰে ন্যায়পৰায়ণ বিধিসমূহ আৰু বিচাৰসমূহ আছে, যিটো মই আজি তোমালোকৰ সন্মুখত দিছোঁ? নিজৰ প্ৰতি মনোযোগ দিয়া, আৰু তোমাৰ আত্মা অতি সযত্নে ৰক্ষা কৰা; তোমাৰ চকুৱে দেখা সকলো কথা নাপাহৰিবা, আৰু তোমাৰ জীৱনৰ সকলো দিন সেইবোৰ তোমাৰ হৃদয়ৰ পৰা আঁতৰ নহওক; আৰু তুমি তোমাৰ পুত্ৰসকলক আৰু তোমাৰ পুত্ৰসকলৰ পুত্ৰসকলক শিকাবা, সেই দিনটো যেতিয়া তোমালোক হোৰেবত আমাৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৰ সন্মুখত সমাবেশৰ দিনত থিয় হৈছিলা; যেতিয়া প্ৰভুৱে মোক কৈছিল, লোকসকলক মোৰ ওচৰলৈ সমবেত কৰা, আৰু তেওঁলোকে মোৰ কথাবোৰ শুনক, যাতে তেওঁলোকে

পৃথিৱীত জীয়াই থকা সকলো দিন মোক ভয় কৰিবলৈ শিকে, আৰু তেওঁলোকে নিজৰ পুত্রসকলক শিকাব। আৰু তোমালোকে আহি পর্বতৰ ওচৰত থিয় হ'লা, আৰু পর্বতটো স্বৰ্গলৈকে জুইৰে জ্বলি আছিল, আন্ধাৰ, ঘোৰ আন্ধাৰ, ধুমুহা। আৰু প্রভুৱে তোমালোকৰ লগত জুইৰ মাজৰ পৰা শব্দৰ মাত কৈছিল, যিটো তোমালোকে শুনিছিলা; আৰু তোমালোকে কোনো আকৃতি দেখা নাছিলা, কিন্তু কেৱল মাত; আৰু তেওঁ তোমালোকক তেওঁৰ নিয়ম ঘোষণা কৰিছিল, যিটো তেওঁ তোমালোকক কৰিবলৈ আদেশ দিছিল, দশটা বাক্য, আৰু তেওঁ সেইবোৰ দুখন শিলৰ ফলিত লিখিছিল। আৰু সেই সময়ত প্রভুৱে মোক আদেশ দিলে তোমালোকক বিধি আৰু শাসন শিকাবলৈ, যাতে তোমালোকে সেইবোৰ পালন কৰা সেই পৃথিৱীত, যাৰ ভিতৰলৈ তোমালোক প্রৱেশ কৰি তাক অধিকাৰ কৰিবলৈ গৈছা। আৰু তোমালোকে তোমালোকৰ আত্মাসমূহ অতিশয় ৰক্ষা কৰিবা, কাৰণ তোমালোকে কোনো সাদৃশ্য দেখা নাছিলা সেই দিনত যি দিনা প্রভুৱে হোৰেব পর্বতত অগ্নিৰ মাজৰ পৰা তোমালোকৰ প্রতি কথা কৈছিল। তোমালোকে অধর্ম নকৰিবা আৰু তোমালোকে নিজৰ বাবে কটা প্রতিমূর্তি নকৰিবা, কোনো প্রতিমূর্তি পুৰুষৰ বা স্ত্রীৰ সাদৃশ্য, পৃথিৱীত থকা সকলো পশুৰ সাদৃশ্য, আকাশৰ তলত উৰা সকলো ডেউকা থকা চৰাইৰ সাদৃশ্য, পৃথিৱীত বগাই ফুৰা সকলো সৰীসৃপৰ সাদৃশ্য, পৃথিৱীৰ তলত পানীত থকা সকলো মাছৰ সাদৃশ্য। আৰু আকাশলৈ ওপৰলৈ চাই, সূর্য আৰু চন্দ্র আৰু তৰাবোৰ, আৰু আকাশৰ সকলো জগত দেখি, বিপথে পৰি তুমি সিহঁতক প্রণাম নকৰিবা, আৰু সিহঁতক সেৱা নকৰিবা, যিবোৰ প্রভু তোমাৰ ঈশ্বৰে আকাশৰ তলৰ সকলো জাতিৰ বাবে নিযুক্ত কৰিছে। কিন্তু তোমালোকক ঈশ্বৰে লৈছিল, আৰু তোমালোকক মিচৰ দেশৰ পৰা, লোহাৰ ভাটিৰ পৰা উলিয়াই আনিছিল, যাতে তোমালোক তেওঁৰ অধিকাৰৰ প্রজা হ'ব পাৰা, যেনেকৈ আজিৰ দিনত আছা। আৰু প্রভু ঈশ্বৰ তোমালোকৰ কথাবোৰৰ বাবে মোৰ ওপৰত ক্রোধিত হৈছিল, আৰু শপত খাইছিল যে মই এই যর্দান পাৰ নহ'ম, আৰু যে মই সেই ভূমিত প্রবেশ নকৰোঁ, যি ভূমি প্রভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাক উত্তৰাধিকাৰ হিচাপে দিয়ে। মই এই ভূমিত মৰি আছোঁ, আৰু এই যর্দান পাৰ নহ'ম, কিন্তু তোমালোকে পাৰ হ'বা, আৰু এই ভাল

ভূমিৰ উত্তৰাধিকাৰী হ'বা। তোমালোকে সাৱধান হোৱা, যাতে তোমালোকে আমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ সেই চুক্তি পাহৰি নোযোৱা যি তেওঁ তোমালোকৰ সৈতে স্থাপন কৰিছিল, আৰু তোমালোকে অবৈধভাৱে কাৰ্য নকৰিবা আৰু তোমালোকৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে তোমাক আদেশ দিয়া সকলো বস্তুৰ খোদিত প্ৰতিমূৰ্তি নিজৰ বাবে নকৰিবা। কাৰণ প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰ গ্ৰাসকাৰী জুই, ঈৰ্ষান্বিত ঈশ্বৰ। যদি তুমি পুত্ৰ জন্ম দিয়া আৰু তোমাৰ পুত্ৰসকলৰ পুত্ৰসকল, আৰু তোমালোকে দেশত দীৰ্ঘকাল থাকা, আৰু তোমালোকে অধৰ্ম কৰা, আৰু তোমালোকে সকলোৰ কটা প্ৰতিমূৰ্তি নিৰ্মাণ কৰিবা, আৰু তোমালোকে তোমালোকৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ সন্মুখত দুষ্টতা কৰিবা তেওঁক ক্ৰোধিত কৰিবলৈ, মই আজি তোমালোকৰ আগত আকাশ আৰু পৃথিৱীক সাক্ষী কৰি কওঁ যে তোমালোকে সেই দেশৰ পৰা বিনাশেৰে বিনষ্ট হ'বা, যি দেশলৈ তোমালোকে যৰ্দ্দন পাৰ হৈ আছা তাত অধিকাৰ কৰিবলৈ; তোমালোকে তাৰ ওপৰত দীৰ্ঘদিন বাস নকৰিবা, কিন্তু সম্পূৰ্ণৰূপে ধ্বংস হ'বা। আৰু প্ৰভুৱে তোমালোকক সকলো জাতিৰ মাজত বিচ্ছিন্ন কৰিব, আৰু তোমালোক অলপ সংখ্যাত এৰি দিয়া হ'ব সকলো জাতিৰ মাজত, যিবোৰলৈ প্ৰভুৱে তোমালোকক তালৈ লৈ যাব। আৰু তোমালোকে তাত মানুহৰ হাতৰ কৰ্মৰে নিৰ্মিত অন্য দেৱতাসকলক, কাঠ আৰু শিলক সেৱা কৰিবা, যিবোৰে নেদেখে, নুশুনে, নাখায়, আৰু গোন্ধ নাপায়। আৰু তুমি তাত প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰক বিচাৰিবা, আৰু তুমি তেওঁক পাবা যেতিয়া তুমি তেওঁক তোমাৰ সমগ্ৰ হৃদয়ৰ পৰা আৰু তোমাৰ সমগ্ৰ আত্মাৰ পৰা তোমাৰ দুখত বিচাৰিবা। আৰু এই সকলো কথাই তোমাক দিনবোৰৰ শেষত পাব, আৰু তুমি প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰৰ ফালে ঘূৰিবা, আৰু তুমি তেওঁৰ মাত শুনিবা। কাৰণ ঈশ্বৰ দয়ালু প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰ। তেওঁ তোমাক পৰিত্যাগ নকৰিব, আৰু তেওঁ তোমাক ধ্বংসও নকৰিব। তেওঁ তোমাৰ পিতৃসকলৰ নিয়মটো নাপাহৰিব, যিটো প্ৰভুৱে তেওঁলোকৰ ওচৰত শপত খাইছিল। তোমাৰ আগৰ দিনবোৰৰ বিষয়ে সোধা, যিবোৰ দিন তোমাৰ আগত হৈছিল সেই দিনৰ পৰা যিদিনা ঈশ্বৰে পৃথিৱীৰ ওপৰত মানুহক সৃষ্টি কৰিছিল, আৰু আকাশৰ এটা মূৰৰ পৰা আকাশৰ আনটো মূৰলৈকে, যদি এই মহান বাক্যৰ দৰে কিবা হৈছে, যদি এনেকুৱা কিবা শুনা গৈছে; যদি কোনো জাতিয়ে জীৱন্ত

ঈশ্বৰৰ কণ্ঠস্বৰ জুইৰ মাজৰ পৰা কথা কোৱা শুনিছে, যিদৰে তুমি শুনিছা আৰু জীয়াই আছা; যদি ঈশ্বৰে সোমাই গৈ নিজৰ বাবে এটা জাতিক আন জাতিৰ মাজৰ পৰা লোৱাৰ চেষ্টা কৰিছে পৰীক্ষাৰে, আৰু চিনবোৰেৰে, আৰু আচৰিত কামবোৰেৰে, আৰু যুদ্ধেৰে, আৰু শক্তিশালী হাতেৰে, আৰু ওখ বাহুৰে, আৰু মহান দৰ্শনবোৰেৰে, সেই সকলো অনুসৰি যিমান প্ৰভু আমাৰ ঈশ্বৰে মিচৰত তোমাৰ সন্মুখত তোমাৰ চকুৰে দেখোতে কৰিছিল; যাতে তুমি জানিব পাৰা যে প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰ এইজনেই ঈশ্বৰ, আৰু তেওঁৰ বাহিৰে আন কোনো নাই। স্বৰ্গৰ পৰা তেওঁৰ কণ্ঠস্বৰ শুনিব পৰা হ'ল তোমাক শিক্ষা দিবলৈ, আৰু পৃথিৱীৰ ওপৰত তেওঁ তোমাক তেওঁৰ মহান জুই দেখুৱালে, আৰু তুমি জুইৰ মাজৰ পৰা তেওঁৰ বচনবোৰ শুনিলা। তোমাৰ পিতৃসকলক প্ৰেম কৰাৰ কাৰণে, আৰু তেওঁ তেওঁলোকৰ বংশক তেওঁলোকৰ পিছত তোমালোকক বাছনি কৰিলে, আৰু তেওঁ নিজে তেওঁৰ মহান শক্তিৰে তোমাক মিচৰৰ পৰা উলিয়াই আনিলে, তোমাতকৈ মহান আৰু শক্তিশালী জাতিসমূহক তোমাৰ সন্মুখৰ পৰা সম্পূৰ্ণৰূপে ধ্বংস কৰিবলৈ, তোমাক ভিতৰলৈ আনিবলৈ তোমাক তেওঁলোকৰ ভূমি উত্তৰাধিকাৰ হিচাপে দিবলৈ, যেনেকৈ তুমি আজি আছা। আৰু তুমি আজি জানিবা, আৰু তুমি মনত ঘূৰিবা, যে প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰ এই ঈশ্বৰ ওপৰত স্বৰ্গত আৰু তলত পৃথিৱীত আছে, আৰু তেওঁৰ বাহিৰে আৰু কোনো নাই। আৰু তেওঁৰ আদেশবোৰ আৰু তেওঁৰ বিধিবোৰ পালন কৰা, যিমান মই আজি তোমাক আদেশ দিওঁ, যাতে তোমাৰ আৰু তোমাৰ পাছত তোমাৰ পুত্ৰসকলৰ মঙ্গল হয়, যাতে তোমালোক সেই পৃথিৱীত দীৰ্ঘায়ু হোৱা, যিখন তোমাৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৱে তোমাক সকলো দিনৰ বাবে দিয়ে। তেতিয়া মোচিয়ে যৰ্দ্দনৰ সিপাৰে সূৰ্য্যৰ পূবফালে তিনিখন নগৰ পৃথক কৰিলে, তাতে পলাবলৈ সেই হত্যাকাৰীয়ে যিয়ে ওচৰৰজনক নাজানি হত্যা কৰিব, আৰু এইজনে তাক কালি আৰু তৃতীয়দিনৰ আগত ঘৃণা নকৰা, আৰু এইবোৰ নগৰৰ এখনলৈ পলাই যাব, আৰু জীয়াই থাকিব; ৰূবেণৰ সমথল ভূমিৰ মৰুভূমিত বেচৰ, আৰু গাদৰ গিলিয়দত ৰামোৎ, আৰু মনচিৰ বাচানত গোলন। এই সেই নিয়ম, যা মোশি ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰগণৰ সম্মুখে স্থাপন কৰিয়াছিলেন। এইবোৰ সাক্ষ্য, আৰু বিধান, আৰু বিচাৰ, যিমান মোচিয়ে ইস্ৰায়েলৰ

সন্তানসকলক কৈছিল, তেওঁলোক মিচৰ দেশৰ পৰা ওলাই যোৱাৰ পিছত, যৰ্দ্দনৰ সিপাৰে, উপত্যকাত, পিয়োৰৰ ঘৰৰ ওচৰত, ইমোৰীয়াসকলৰ ৰজা চীহোনৰ দেশত, যি হিচবোনত বাস কৰিছিল, যাক মোচি আৰু ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলে আঘাত কৰিছিল, তেওঁলোক মিচৰ দেশৰ পৰা ওলাই যোৱাৰ পিছত। আৰু তেওঁলোকে তেওঁৰ ভূমি আৰু বাচানৰ ৰজা ওগৰ ভূমি উত্তৰাধিকাৰ হিচাপে পালে, ইমোৰীয়াসকলৰ দুজন ৰজা, যিসকল আছিল যৰ্দ্দনৰ সিপাৰে সূর্য্যৰ পূবফালে, অৰ্ণোয়েৰৰ পৰা, যিখন আছে অৰ্ণোন নদীৰ পাৰত, আৰু চিহোনৰ পৰ্বতৰ ওপৰত, যিটো হৰ্মোন, যৰ্দ্দনৰ সিপাৰে সূর্য্যৰ পূবফালে সকলো অৰাবা অচেদোথৰ তলত যিটো কটা শিলৰ ঢাল।

5

আৰু মোচিয়ে সকলো ইস্ৰায়েলক মাতিলে, আৰু তেওঁলোকক ক'লে, হে ইস্ৰায়েল, শুনা বিধি আৰু বিচাৰবোৰ, যিবোৰ মই আজি তোমালোকৰ কাণত কৈছো, আৰু তোমালোকে সেইবোৰ শিকিবা, আৰু সেইবোৰ পালন কৰিবলৈ ৰক্ষা কৰিবা। প্ৰভু তোমালোকৰ ঈশ্বৰে হোৰেবত তোমালোকৰ সৈতে এটা নিয়ম স্থাপন কৰিছিল। প্ৰভুৱে তোমালোকৰ পিতৃসকলৰ সৈতে এই নিয়ম স্থাপন কৰা নাছিল, কিন্তু তোমালোকৰ সৈতে, তোমালোক সকলোৱে যিসকল আজি ইয়াত জীৱিত আছা। প্ৰভুৱে পৰ্বতত জুইৰ মাজৰ পৰা তোমালোকৰ লগত মুখামুখি কথা ক'লে। আৰু মই প্ৰভুৰ আৰু তোমালোকৰ মাজত সেই সময়ত থিয় হৈ আছিলো তোমালোকক প্ৰভুৰ বাক্যবোৰ ঘোষণা কৰিবলৈ, কাৰণ তোমালোকে জুইৰ মুখৰ পৰা ভয় কৰিছিলা, আৰু তোমালোকে পৰ্বতলৈ উঠা নাছিলা, কৈছিলো মই প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰ যিজনে তোমাক মিচৰ দেশৰ পৰা, দাসত্বৰ ঘৰৰ পৰা বাহিৰ কৰি আনিছিলো। তোমাৰ মোৰ মুখৰ আগত আন দেৱতা নহ'ব। তুমি নিজৰ বাবে কোনো প্ৰতিমা নিৰ্মাণ নকৰিবা, আৰু ওপৰত আকাশত যিমান আছে, তলত পৃথিৱীত যিমান আছে, আৰু পৃথিৱীৰ তলত

পানীত যিমান আছে, সেইবোৰৰ কোনো সাদৃশ্যও নকৰিবা। তুমি সিহঁতক প্ৰণাম নকৰিবা, আৰু সিহঁতৰ সেৱা নকৰিবা; কাৰণ মই প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰ, ঈৰ্ষাপৰায়ণ ঈশ্বৰ, পিতৃসকলৰ পাপ সন্তানসকলৰ ওপৰত তৃতীয় আৰু চতুৰ্থ প্ৰজন্মলৈকে যিসকলে মোক ঘৃণা কৰে তেওঁলোকক দিওঁ, আৰু হাজাৰলৈকে দয়া কৰোঁ যিসকলে মোক প্ৰেম কৰে আৰু মোৰ আজ্ঞাসমূহ পালন কৰে। তুমি তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ নাম অসাৰত নলবা, কিয়নো প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তেওঁৰ নাম অসাৰত লোৱা জনক শুচি নকৰিব। বিশ্ৰামবাৰৰ দিনটো পবিত্ৰ কৰি ৰাখা, যিদৰে তোমাৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৱে তোমাক আদেশ দিছিল। ছয় দিন তুমি কাম কৰিবা আৰু তোমাৰ সকলো কাম কৰিবা; কিন্তু সপ্তম দিনত প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰৰ বিশ্ৰামবাৰ; তাত তুমি কোনো কাম নকৰিবা তুমি আৰু তোমাৰ পুত্ৰ আৰু তোমাৰ কন্যা, তোমাৰ দাস আৰু তোমাৰ দাসী, তোমাৰ গৰু আৰু তোমাৰ বোজা বহন কৰা পশু, আৰু তোমাৰ সকলো পশু, আৰু তোমাৰ মাজত বাস কৰা প্ৰবাসী; যাতে তোমাৰ দাস, আৰু তোমাৰ দাসী, আৰু তোমাৰ বোজা বহন কৰা পশুৱে বিশ্ৰাম ল'ব পাৰে, ঠিক তোমাৰ দৰে। আৰু তুমি মনত ৰাখিবা যে তুমি মিচৰ দেশত সেৱক আছিলা, আৰু প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাক তাৰ পৰা শক্তিশালী হাতেৰে আৰু উচ্চ বাহুৰে বাহিৰ কৰি আনিলে। এই কাৰণে প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাক আদেশ দিলে যাতে তুমি বিশ্ৰামবাৰৰ দিন পালন কৰা আৰু ইয়াক পবিত্ৰ কৰা। তোমাৰ পিতৃ-মাতৃক সন্মান কৰা, যিদৰে প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাক আদেশ দিছিল, যাতে তোমাৰ মঙ্গল হয় আৰু যাতে তুমি দীৰ্ঘায়ু হোৱা সেই পৃথিৱীত, যিখন প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাক দিয়ে। তুমি হত্যা নকৰিবা। তুমি ব্যভিচাৰ কৰিবা নাই। তুমি চুৰি নকৰিবা। তুমি তোমাৰ প্ৰতিবেশীৰ বিৰুদ্ধে মিছা সাক্ষ্য নিদিবা। তুমি তোমাৰ ওচৰৰ মানুহৰ পত্নীক কামনা নকৰিবা; তুমি তোমাৰ ওচৰৰ মানুহৰ ঘৰ কামনা নকৰিবা, নহয় তেওঁৰ খেতি, নহয় তেওঁৰ দাস, নহয় তেওঁৰ দাসী, নহয় তেওঁৰ গৰু, নহয় তেওঁৰ গাধ, নহয় তেওঁৰ কোনো পশু, নহয় তোমাৰ ওচৰৰ মানুহৰ যিমান সকলো আছে। এই কথাবোৰ প্ৰভুৱে তোমালোকৰ সকলো সমাবেশৰ আগত পৰ্বতত অগ্নিৰ মাজৰ পৰা, আন্ধাৰ, ঘোৰ আন্ধাৰ, ধুমুহা আৰু মহান স্বৰেৰে কৈছিল, আৰু তেওঁ আৰু একো যোগ নকৰিলে, আৰু সেইবোৰ দুখন শিলৰ

ফলকত লিখিলে আৰু মোক দিলে। আৰু এনে হ'ল যেতিয়া তোমালোকে জুইৰ মাজৰ পৰা কণ্ঠস্বৰ শুনিলা, আৰু পর্বতটো জুইত জ্বলি আছিল, আৰু তোমালোকে মোৰ ওচৰলৈ আহিলা তোমালোকৰ ফৈদবোৰৰ সকলো নেতা, আৰু তোমালোকৰ বৃদ্ধ পৰিষদ, আৰু তোমালোকে ক'লা, চোৱা আমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে আমাক তেওঁৰ মহিমা দেখুৱালে, আৰু আমি তেওঁৰ কণ্ঠস্বৰ জুইৰ মাজৰ পৰা শুনিলোঁ; এই দিনত আমি দেখিলোঁ যে ঈশ্বৰে মানুহৰ লগত কথা ক'ব, আৰু সি জীয়াই থাকিব। আৰু এতিয়া আমি যেন নমৰোঁ, কাৰণ এই মহান জুয়ে আমাক গ্ৰাস কৰিব, যদি আমি আমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ কণ্ঠ পুনৰ শুনিবলৈ যাওঁ, আৰু আমি মৰিম। কোন মাংসে জীৱন্ত ঈশ্বৰৰ কণ্ঠস্বৰ শুনিছে, যি জুইৰ মাজৰ পৰা কথা কৈছিল, আমাৰ দৰে, আৰু জীয়াই থাকিব? তুমি ওচৰ চাপা, আৰু আমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে যি সকলো কয় তাক শুনা, আৰু তুমি আমাৰ ওচৰত সেই সকলো কথা ক'বা যি আমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে তোমাক ক'ব, আৰু আমি শুনিম আৰু কৰিম। আৰু প্ৰভুৱে তোমালোকে মোৰ ওচৰত কথা কওঁতে তোমালোকৰ শব্দবোৰৰ কণ্ঠস্বৰ শুনিলে, আৰু প্ৰভুৱে মোক ক'লে, মই এই লোকসকলে তোমাৰ ওচৰত যিমান ক'লে সেই শব্দবোৰৰ কণ্ঠস্বৰ শুনিলোঁ, তেওঁলোকে যিমান ক'লে সকলো শুদ্ধভাৱে ক'লে। কোনে তেওঁলোকৰ হৃদয় তেওঁলোকৰ ভিতৰত এনেদৰে দিব, যাতে তেওঁলোকে মোক ভয় কৰে আৰু মোৰ সকলো আজ্ঞা সকলো দিন পালন কৰে, যাতে তেওঁলোকৰ আৰু তেওঁলোকৰ পুত্ৰসকলৰ চিৰকাললৈ মঙ্গল হয়? যোৱা, মই তেওঁলোকক কৈছিলো, তোমালোক তোমালোকৰ ঘৰলৈ উভতি যোৱা; কিন্তু তুমি ইয়াতে মোৰ লগত থিয় হোৱা, আৰু মই তোমাক আদেশবোৰ আৰু বিধিবোৰ আৰু বিচাৰবোৰ ক'ম যিমানবোৰ তুমি তেওঁলোকক শিকাবা, আৰু তেওঁলোকে এইদৰে কৰক সেই ভূমিত যিখন মই তেওঁলোকক উত্তৰাধিকাৰত দিছো। আৰু তোমালোকে সেই ৰীতি পালন কৰি কৰিবা যি ৰীতি তোমাক প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে আদেশ দিছিল। তোমালোকে সোঁফালে নুফুৰিবা আৰু বাওঁফালেও নুফুৰিবা, সকলো পথ অনুসৰি, যি পথ তোমাক প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে আদেশ দিছিল তাত চলিবলৈ, যাতে তেওঁ তোমাক বিশ্ৰাম দিয়ে, আৰু তোমাৰ ভাল হয়, আৰু তোমালোকে দীৰ্ঘ দিন জীয়াই থাকিবা সেই ভূমিত যি

তোমালোকে উত্তৰাধিকাৰ পাবা।

6

আৰু এইবোৰ আদেশ, বিধি আৰু ৰায় যিবোৰ আমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে তোমালোকক শিকাবলৈ আদেশ দিলে, যাতে তোমালোকে সেই ভূমিত এইদৰে পালন কৰা, যিখন ভূমিত তোমালোকে প্ৰবেশ কৰি তাক উত্তৰাধিকাৰ হিচাপে লাভ কৰিবা। যাতে তোমালোকে প্ৰভু তোমালোকৰ ঈশ্বৰক ভয় কৰা, তেওঁৰ সকলো বিধি আৰু তেওঁৰ আজ্ঞা পালন কৰা, যিবোৰ মই আজি তোমাক আজ্ঞা কৰোঁ, তুমি আৰু তোমাৰ পুত্ৰসকল, আৰু তোমাৰ পুত্ৰসকলৰ পুত্ৰসকলে তোমাৰ জীৱনৰ সকলো দিন, যাতে তোমালোকে দীৰ্ঘজীৱী হোৱা। আৰু শুনা ইজৰায়েল, আৰু পালন কৰি কৰা, যাতে তোমাৰ ভাল হয়, আৰু যাতে তোমালোক অতিশয় বৃদ্ধি পোৱা, ঠিক যেনেকৈ প্ৰভু তোমাৰ পিতৃসকলৰ ঈশ্বৰে কৈছিল তোমাক দিবলৈ গাখীৰ আৰু মৌ বৈ থকা দেশ; আৰু এইবোৰ বিধি আৰু শাসন, যিমান প্ৰভুৱে আদেশ দিছিল ইজৰায়েলৰ সন্তানসকলক মৰুভূমিত, তেওঁলোক মিচৰ দেশৰ পৰা ওলাই যোৱাৰ পিছত। শুনা ইস্ৰায়েল, প্ৰভু আমাৰ ঈশ্বৰ, প্ৰভু এজন। আৰু তুমি তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰক তোমাৰ সম্পূৰ্ণ মনৰ পৰা, আৰু তোমাৰ সম্পূৰ্ণ আত্মাৰ পৰা, আৰু তোমাৰ সম্পূৰ্ণ শক্তিৰ পৰা ভাল পাবা। আৰু এই শব্দবোৰ, যিমান মই আজি তোমাক আদেশ কৰোঁ, তোমাৰ হৃদয়ত আৰু তোমাৰ আত্মাত থাকিব। আৰু তুমি সেইবোৰ তোমাৰ পুত্ৰসকলক শিকাবা, আৰু তুমি সেইবোৰৰ বিষয়ে কথা ক'বা ঘৰত বহি থাকোঁতে, আৰু পথত যাওঁতে, আৰু শুই থাকোঁতে, আৰু উঠোঁতে। আৰু তুমি সিহঁতক তোমাৰ হাতত চিহ্ন হিচাপে বান্ধিবা, আৰু সেয়া তোমাৰ চকুৰ আগত অটল হৈ থাকিব। আৰু তোমালোকে সেইবোৰ তোমালোকৰ ঘৰবোৰৰ দুৱাৰৰ খুঁটাত আৰু তোমালোকৰ দুৱাৰবোৰত লিখিবা। আৰু এনে হ'ব যেতিয়া প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাক সেই দেশলৈ লৈ যাব যিখন তেওঁ

তোমাৰ পিতৃসকলৰ ওচৰত শপত খাইছিল, অব্ৰাহামক, আৰু ইচহাকক, আৰু যাকোবক, তোমাক দিবলৈ ডাঙৰ আৰু সুন্দৰ নগৰবোৰ যিবোৰ তুমি নিৰ্মাণ কৰা নাছিলা, সকলো ভাল বস্তুৰে পূৰ্ণ ঘৰবোৰ যিবোৰ তুমি পূৰ্ণ কৰা নাছিলা, খন্দা কুঁৱাবোৰ যিবোৰ তুমি খান্দা নাছিলা, দ্ৰাক্ষাবাৰী আৰু জলফাইৰ বাগিচাবোৰ যিবোৰ তুমি ৰোপণ কৰা নাছিলা, আৰু খাই আৰু তৃপ্ত হৈ, নিজৰ বাবে সাৱধান হোৱা যাতে তুমি প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰক নাপাহৰা যিজনে তোমাক মিচৰ দেশৰ পৰা, দাসত্বৰ ঘৰৰ পৰা উলিয়াই আনিছিল। তুমি তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰক ভয় কৰিবা, আৰু কেৱল তেওঁকহে সেৱা কৰিবা, আৰু তেওঁৰ ওচৰত লাগি থাকিবা, আৰু তেওঁৰ নামত শপত খাবা। তোমালোকে তোমালোকৰ চাৰিওফালে থকা জাতিবোৰৰ দেৱতাবোৰৰ পৰা আন দেৱতাবোৰৰ পাছত নাযাবা, কাৰণ প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰ ঈৰ্ষান্বিত ঈশ্বৰ তোমাৰ মাজত আছে; নহ'লে প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাৰ ওপৰত ক্ৰোধত ক্ৰোধিত হৈ তোমাক পৃথিৱীৰ পৃষ্ঠৰ পৰা ধ্বংস কৰিব। তুমি প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰক পৰীক্ষা নকৰিবা, যি ধৰণে তোমালোকে পৰীক্ষাত পৰীক্ষা কৰিছিলা। তুমি তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ আদেশবোৰ, সাক্ষ্যবোৰ আৰু বিধিবোৰ যত্নেৰে পালন কৰিবা, যিমান তেওঁ তোমাক আদেশ দিছে। আৰু তুমি প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰৰ আগত আনন্দদায়ক আৰু ভাল কাম কৰিবা, যাতে তোমাৰ ভাল হয়, আৰু তুমি সোমাবা আৰু সেই ভাল ভূমি অধিকাৰ কৰিবা, যিটো প্ৰভুৱে তোমালোকৰ পিতৃসকলক শপত খাইছিল, তোমাৰ সকলো শত্ৰুক তোমাৰ মুখৰ আগৰ পৰা খেদি দিবলৈ, যেনেকৈ প্ৰভুৱে কৈছিল। আৰু এনে হ'ব যেতিয়া তোমাৰ পুত্ৰই কাইলৈ তোমাক সুধিব, কৈ, সাক্ষ্যবোৰ, বিধিবোৰ আৰু ৰায়বোৰ কি, যিবোৰ আমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে আমাক আদেশ দিলে? আৰু তুমি তোমাৰ পুত্ৰক ক'বা, আমি ফা�ৰাওৰ সেৱক আছিলোঁ মিচৰ দেশত, আৰু প্ৰভুৱে আমাক তাৰ পৰা শক্তিশালী হাতেৰে আৰু উচ্চ বাহুৰে উলিয়াই আনিলে। আৰু প্ৰভুৱে মিচৰত ফা�ৰাওৰ ওপৰত আৰু তেওঁৰ ঘৰত আমাৰ সন্মুখত মহান আৰু ভয়ংকৰ চিন আৰু আচৰিত কাম দেখুৱালে, আৰু তেওঁ আমাক তাৰ পৰা উলিয়াই আনিলে এই ভূমি আমাক দিবলৈ, যিখন তেওঁ আমাৰ পিতৃসকলক দিবলৈ শপত খাইছিল। আৰু প্ৰভুৱে আমাক আদেশ দিলে এই সকলো বিধি পালন কৰিবলৈ, আমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰক ভয় কৰিবলৈ,

যাতে আমাৰ সকলো দিন ভাল হয়, যাতে আমি জীয়াই থাকোঁ যেনেকৈ আজিও আছোঁ। আৰু আমাৰ প্ৰতি দয়া হ'ব, যদি আমি আমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ সন্মুখত এই সকলো আদেশবোৰ পালন কৰো, যেনেকৈ তেওঁ আমাক আদেশ দিছিল।

7

যদি কিন্তু তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে তোমাক সেই ভূমিলৈ লৈ যায়, যাৰ ভিতৰলৈ তুমি তাত প্ৰবেশ কৰিছা ইয়াক উত্তৰাধিকাৰী হ'বলৈ, আৰু তোমাৰ মুখৰ পৰা মহান জাতিবোৰক আঁতৰাই দিয়ে, হিত্তীয়া আৰু গিৰ্গাচীয়া আৰু ইমোৰীয়া আৰু কনানীয়া আৰু পৰিজ্জীয়া আৰু হিব্বীয়া আৰু যিবুচীয়া, সাতটা জাতি বহুত আৰু তোমালোকতকৈ শক্তিশালী; আৰু তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে তেওঁলোকক তোমাৰ হাতত শোধাই দিব, আৰু তুমি তেওঁলোকক আঘাত কৰিবা; সম্পূৰ্ণ ধ্বংসৰে তুমি তেওঁলোকক ধ্বংস কৰিবা; তুমি তেওঁলোকৰ লগত চুক্তি নকৰিবা, আৰু তোমালোকে তেওঁলোকক দয়া নকৰিবা, আৰু তোমালোকে তেওঁলোকৰ লগত বৈবাহিক সম্বন্ধ নকৰিবা; তোমাৰ জীয়েকক তুমি তেওঁৰ পুত্ৰক নিদিবা, আৰু তেওঁৰ জীয়েকক তুমি তোমাৰ পুত্ৰৰ বাবে নল'বা। কিয়নো তেওঁ তোমাৰ পুত্ৰক মোৰ পৰা ঘূৰাই দিব, আৰু তেওঁ অন্য দেৱতাসকলৰ সেৱা কৰিব, আৰু প্ৰভু তোমালোকৰ প্ৰতি ক্ৰোধত ক্ৰোধিত হ'ব, আৰু তেওঁ তোমাক শীঘ্ৰে ধ্বংস কৰিব। কিন্তু তোমালোকে তেওঁলোকৰ প্ৰতি এইদৰে কৰিবা: তেওঁলোকৰ বেদীবোৰ ভাঙি পেলাবা, তেওঁলোকৰ স্তম্ভবোৰ চূৰ্ণ কৰিবা, তেওঁলোকৰ আশেৰা মূৰ্তিবোৰ কাটি পেলাবা আৰু তেওঁলোকৰ দেৱতাবোৰৰ কটা মূৰ্তিবোৰ জুইৰে পুৰি পেলাবা। কাৰণ তুমি তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ পবিত্ৰ লোক, আৰু তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে তোমাক বাছনি কৰিলে তেওঁৰ বিশেষ সম্পত্তিৰ লোক হ'বলৈ পৃথিৱীৰ মুখৰ ওপৰত থকা সকলো জাতিৰ মাজৰ পৰা। এইটো নহয় যে তোমালোক সকলো জাতিসমূহৰ মাজত সংখ্যাত বহুত আছিলা বাবে প্ৰভুৱে তোমালোকক বাছনি কৰিলে আৰু নিৰ্বাচন

কৰিলে, কিয়নো তোমালোক সকলো জাতিসমূহৰ মাজত তাকৰেই আছা। কিন্তু প্ৰভুৱে তোমালোকক প্ৰেম কৰাৰ বাবে, আৰু তোমালোকৰ পিতৃসকলৰ ওচৰত তেওঁ যি শপত খাইছিল সেই শপত ৰক্ষা কৰি, প্ৰভুৱে তোমালোকক শক্তিশালী হাতেৰে বাহিৰ কৰি আনিলে, আৰু প্ৰভুৱে তোমাক দাসত্বৰ ঘৰৰ পৰা, মিচৰৰ ৰজা ফাৰাওৰ হাতৰ পৰা মুক্ত কৰিলে। আৰু তুমি জানিবা যে প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰ, এওঁ ঈশ্বৰ; বিশ্বাসী ঈশ্বৰ, যি চুক্তি আৰু দয়া ৰক্ষা কৰে তেওঁলোকৰ বাবে যি তেওঁক ভালপায় আৰু তেওঁলোকৰ বাবে যি তেওঁৰ আজ্ঞাবোৰ ৰক্ষা কৰে হাজাৰ প্ৰজন্মলৈকে, আৰু তেওঁলোকক যি ঘৃণা কৰে মুখামুখি প্ৰতিফল দিয়ে তেওঁলোকক সম্পূৰ্ণৰূপে ধ্বংস কৰিবলৈ; আৰু পলম নকৰে তেওঁলোকক যি ঘৃণা কৰে; মুখামুখি প্ৰতিফল দিব তেওঁলোকক। আৰু তুমি সেই আদেশবোৰ, বিধিবোৰ আৰু বিচাৰবোৰ পালন কৰিবা, যিবোৰ মই আজি তোমাক কৰিবলৈ আদেশ দিছোঁ। আৰু এনে হ'ব যে যেতিয়া তোমালোকে এই বিধিবোৰ শুনিবা, আৰু সেইবোৰ পালন কৰিবা আৰু পালন কৰিবা, তেতিয়া প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাৰ বাবে সেই চুক্তি আৰু দয়া ৰক্ষা কৰিব, যি তেওঁ তোমালোকৰ পিতৃসকলৰ ওচৰত শপত খাইছিল। আৰু তেওঁ তোমাক ভালপাব, আৰু তোমাক আশীৰ্বাদ কৰিব, আৰু তোমাক বৃদ্ধি কৰিব, আৰু তোমাৰ গৰ্ভৰ সন্তানক আশীৰ্বাদ কৰিব, আৰু তোমাৰ মাটিৰ ফল, তোমাৰ শস্য, আৰু তোমাৰ দ্ৰাক্ষাৰস, আৰু তোমাৰ তেল, তোমাৰ গৰুৰ জাক, আৰু তোমাৰ মেৰ-ছাগৰ জাক সেই মাটিৰ ওপৰত আশীৰ্বাদ কৰিব, যি মাটি তোমাক দিবলৈ প্ৰভুৱে তোমাৰ পিতৃসকলৰ ওচৰত শপত খাইছিল। তুমি সকলো জাতিৰ মাজত আশীৰ্বাদপ্ৰাপ্ত হ'বা, তোমালোকৰ মাজত কোনো বন্ধ্যা নহ'ব, আৰু তোমাৰ পশুধনৰ মাজতো নহ'ব। আৰু প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাৰ পৰা সকলো ৰোগ আঁতৰাব, আৰু মিচৰৰ সকলো দুষ্ট ৰোগ, যিবোৰ তুমি দেখিছিলা আৰু যিমান তুমি জানিছিলা, তেওঁ তোমাৰ ওপৰত নিদিব, আৰু সেইবোৰ তোমাক ঘৃণা কৰা সকলোৰে ওপৰত দিব। আৰু তুমি সেই জাতিসমূহৰ সকলো লুণ্ঠিত সম্পদ খাবা, যিবোৰ প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাক দিয়ে। তোমাৰ চকুৱে সিহঁতৰ প্ৰতি দয়া নকৰিব, আৰু তুমি সিহঁতৰ দেৱতাসকলৰ সেৱা নকৰিবা, কাৰণ এইটো তোমাৰ বাবে বিঘিনি। যদি তুমি তোমাৰ মনত

কোৱা যে এই জাতি মোতকৈ বহুত বেছি, মই কেনেকৈ তেওঁলোকক সম্পূৰ্ণৰূপে ধ্বংস কৰিবলৈ সক্ষম হ'ম? তুমি সিহঁতক ভয় নকৰিবা; তুমি স্মৰণেৰে স্মৰণ কৰিবা, তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে ফাৰাও আৰু সকলো মিচৰীয়াসকলক যিমান কৰিছিল; সেই মহান পৰীক্ষাবোৰ, যিবোৰ তোমাৰ চকুৱে দেখিছিল, সেই মহান চিনবোৰ আৰু আচৰিত কামবোৰ, সেই শক্তিশালী হাত, আৰু সেই উচ্চ বাহু; তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে তোমাক যেনেকৈ উলিয়াই আনিছিল, তেনেকৈ তোমালোকৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে সকলো জাতিবোৰক কৰিব, যিবোৰক তুমি সিহঁতৰ মুখৰ সন্মুখৰ পৰা ভয় কৰা। আৰু তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে বৰলবোৰ পঠাব, যেতিয়ালৈকে তোমাৰ পৰা পিছত বৈ যোৱাসকল আৰু লুকাই থকাসকল সম্পূৰ্ণৰূপে ধ্বংস নহয়। তুমি তেওঁলোকৰ মুখৰ পৰা আঘাতপ্ৰাপ্ত নহ'বা, কাৰণ তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰ তোমাৰ মাজত আছে, মহান আৰু শক্তিশালী ঈশ্বৰ। আৰু প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে এই জাতিবোৰক তোমাৰ সন্মুখৰ পৰা ক্ৰমে ক্ৰমে গ্ৰাস কৰিব, তুমি তেওঁলোকক শীঘ্ৰে ধ্বংস কৰিবলৈ সক্ষম নহ'বা, যাতে ভূমি নিৰ্জন নহয়, আৰু বনৰীয়া জন্তুবোৰ তোমাৰ ওপৰত বৃদ্ধি নাপায়। আৰু প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তেওঁলোকক তোমাৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিব, আৰু তুমি তেওঁলোকক মহা বিনাশেৰে বিনাশ কৰিবা, যেতিয়ালৈকে তুমি তেওঁলোকক সম্পূৰ্ণৰূপে ধ্বংস নকৰা। আৰু তেওঁ তেওঁলোকৰ ৰজাসকলক তোমালোকৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিব, আৰু তোমালোকে সেই ঠাইৰ পৰা তেওঁলোকৰ নাম বিনাশ কৰিবা। কোনেও তোমাৰ সন্মুখত থিয় হ'ব নোৱাৰিব, যেতিয়ালৈকে তুমি তেওঁলোকক ধ্বংস নকৰা। তেওঁলোকৰ দেৱতাসকলৰ কটা মূৰ্তিবোৰ তুমি জুইত পুৰি পেলাবা, ৰূপ কামনা নকৰিবা, আৰু সেইবোৰৰ পৰা সোণ নিজৰ বাবে নল'বা, যাতে তাৰ দ্বাৰা তুমি উজুটি নাখোৱা, কাৰণ এইটো তোমাৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৰ ঘৃণনীয় বস্তু। আৰু তুমি তোমাৰ ঘৰলৈ ঘৃণনীয় বস্তু নানিবা, আৰু তুমি ইয়াৰ দৰেই অভিশপ্ত হ'বা। তুমি ইয়াক সম্পূৰ্ণৰূপে ঘৃণা কৰিবা, আৰু ইয়াক ঘৃণনীয় বুলি গণ্য কৰিবা, কাৰণ ই অভিশপ্ত বস্তু।

8

সকলো আদেশ যিবোৰ মই আজি তোমালোকক দিছোঁ, সেইবোৰ পালন কৰিবা আৰু কার্যকৰী কৰিবা, যাতে তোমালোকে জীয়াই থাকিব পাৰা আৰু বৃদ্ধি পাব পাৰা, আৰু সেই ভূমিত প্ৰৱেশ কৰি তাৰ উত্তৰাধিকাৰী হ'ব পাৰা, যি ভূমি তোমালোকৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে তোমালোকৰ পিতৃসকলৰ ওচৰত শপত খাইছিল। আৰু তুমি সেই সকলো পথ মনত ৰাখিবা, যিটো পথেৰে প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাক মৰুভূমিত নেতৃত্ব দিছিল, যাতে তেওঁ তোমাক নম্ৰ কৰিব পাৰে আৰু তোমাক পৰীক্ষা কৰিব পাৰে, আৰু তোমাৰ হৃদয়ত যি আছে সেয়া জনা যাব পাৰে, তুমি তেওঁৰ আদেশবোৰ পালন কৰিবা নে নকৰিবা। আৰু তেওঁ তোমাক কষ্ট দিলে, আৰু তোমাক ভোক লগালে, আৰু তোমাক সেই মান্না খুৱালে, যি তোমাৰ পিতৃসকলে জনা নাছিল, যাতে তোমাক ঘোষণা কৰে যে মানুহ কেৱল পিঠাৰ ওপৰত জীয়াই নাথাকিব, কিন্তু ঈশ্বৰৰ মুখৰ পৰা ওলোৱা প্ৰতিটো বাক্যৰ ওপৰত মানুহ জীয়াই থাকিব। তোমাৰ কাপোৰবোৰ তোমাৰ পৰা পুৰণি নহ'ল, তোমাৰ জোতাবোৰ তোমাৰ পৰা ক্ষয় নহ'ল, তোমাৰ ভৰিবোৰ কঠিন নহ'ল, চোৱা চল্লিশ বছৰ। আৰু তুমি তোমাৰ হৃদয়ত জানিবা যে, যেনেকৈ কোনো মানুহে নিজৰ পুত্ৰক শাসন কৰে, তেনেকৈ প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাক শাসন কৰিব। আৰু তুমি তোমাৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৰ আজ্ঞাসমূহ পালন কৰিবা, তেওঁৰ পথত চলিবা আৰু তেওঁক ভয় কৰিবা। কিয়নো তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে তোমাক এখন ভাল আৰু বিশাল ভূমিলৈ লৈ যাব, য'ত পানীৰ নৈ আছে, আৰু সমতল আৰু পৰ্বতৰ মাজেৰে বৈ যোৱা গভীৰতাৰ পৰা ওলোৱা জুৰিবোৰ আছে; ঘেঁহু আৰু যৱৰ ভূমি, দ্ৰাক্ষালতা, ডিমৰু গছ, ডালিম; জলফাই গছৰ তেল আৰু মৌৰ ভূমি; এনে ভূমি য'ত তুমি দৰিদ্ৰতাৰ সৈতে তোমাৰ পিঠা নাখাবা, আৰু তাত তুমি একোৰে অভাৱ নহ'বা; এনে ভূমি যাৰ শিল লোহা, আৰু তাৰ পৰ্বতৰ পৰা তুমি পিতল খনন কৰিবা। আৰু তুমি খাবা আৰু পৰিতৃপ্ত হ'বা, আৰু তুমি প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰক আশীৰ্বাদ কৰিবা সেই ভাল পৃথিৱীৰ বাবে, যি

তেওঁ তোমাক দিছে। নিজৰ বাবে সাৱধান হোৱা যে তুমি প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰক নাপাহৰা, তেওঁৰ আজ্ঞাবোৰ পালন নকৰিবলৈ, আৰু তেওঁৰ বিচাৰবোৰ আৰু তেওঁৰ বিধিবোৰ, যিমান মই আজি তোমাক আদেশ দিছো; খাই আৰু তৃপ্ত হৈ, আৰু ভাল ঘৰবোৰ নিৰ্মাণ কৰি আৰু সেইবোৰত বাস কৰি, আৰু তোমাৰ গৰুবোৰ আৰু তোমাৰ মেৰবোৰ তোমাৰ বাবে বৃদ্ধি হৈ, ৰূপ আৰু সোণ তোমাৰ বাবে বৃদ্ধি হৈ, আৰু সকলো যিমান তোমাৰ হ'ব তোমাৰ বাবে বৃদ্ধি হৈ, তুমি হৃদয়ত গৰ্বিত নহ'বা, আৰু প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰক নাপাহৰিবা, যিজনে তোমাক মিচৰ দেশৰ পৰা, দাসত্বৰ ঘৰৰ পৰা উলিয়াই আনিলে; যিজনে তোমাক সেই মহান আৰু ভয়ংকৰ মৰুভূমিৰ মাজেৰে লৈ আনিলে, য'ত কামো�ৰা সাপ, আৰু বিচ্ছু, আৰু তৃষ্ণা আছিল, য'ত পানী নাছিল; যিজনে তোমাৰ বাবে তীক্ষ্ণ শিলৰ পৰা পানীৰ ভুমুক উলিয়াই আনিলে; যিজনে তোমাক মৰুভূমিত মান্না খুৱাইছিল যিটো তুমি জনা নাছিলা, আৰু তোমাৰ পিতৃসকলে জনা নাছিল, যাতে তোমাক নম্ৰ কৰে, আৰু তোমাক পৰীক্ষা কৰে, আৰু তোমাৰ দিনবোৰৰ শেষত তোমাৰ মঙ্গল কৰে। তোমাৰ হৃদয়ত নক'বা যে, মোৰ শক্তি আৰু মোৰ হাতৰ ক্ষমতাই মোক এই মহান শক্তি দিলে। আৰু তুমি প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰক মনত ৰাখিবা, কাৰণ তেওঁ তোমাক সামৰ্থ্য লাভ কৰিবলৈ শক্তি দিয়ে, আৰু যাতে তেওঁ নিজৰ নিয়ম স্থাপন কৰে যি প্ৰভুৱে তোমাৰ পিতৃসকলৰ ওচৰত শপত খাইছিল, যেনেকৈ আজি আছে। আৰু এনে হ'ব যে যদি তুমি তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰক পাহৰি যোৱা, আৰু আন দেৱতাসকলৰ পাছত যোৱা, আৰু তেওঁলোকক সেৱা কৰা, আৰু তেওঁলোকক প্ৰণাম কৰা, তেন্তে মই আজি আকাশ আৰু পৃথিৱীক সাক্ষী কৰি তোমালোকক সাক্ষ্য দিছোঁ যে তোমালোক সম্পূৰ্ণৰূপে বিনষ্ট হ'বা। যেনেকৈ আৰু সেই অৱশিষ্ট জাতিসমূহ যিমান প্ৰভু ঈশ্বৰে তোমালোকৰ সন্মুখত ধ্বংস কৰে, তেনেকৈ তোমালোকো ধ্বংস হ'বা, কাৰণ তোমালোকে প্ৰভু তোমালোকৰ ঈশ্বৰৰ মাত শুনা নাছিলা।

9

শুনা ইজৰায়েল, তুমি আজি যৰ্দান পাৰ হৈ আছা সোমাবলৈ আৰু উত্তৰাধিকাৰ ল'বলৈ জাতিবোৰ যিবোৰ ডাঙৰ আৰু তোমালোকতকৈ বেছি শক্তিশালী, নগৰবোৰ ডাঙৰ আৰু আকাশলৈকে গড়েৰে আবৃত, লোকসকল ডাঙৰ আৰু বহুত আৰু ওখ, অনাকৰ পুত্ৰসকল, যিসকলক তুমি জানা, আৰু তুমি শুনিছা, কোন থিয় হ'ব অনাকৰ পুত্ৰসকলৰ মুখৰ বিৰুদ্ধে? আৰু তুমি আজি জানিবা যে প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰ তোমাৰ আগত আগবাঢ়িব, তেওঁ গ্ৰাস কৰা জুই, তেওঁ তেওঁলোকক ধ্বংস কৰিব, আৰু তেওঁ তেওঁলোকক তোমাৰ সন্মুখৰ পৰা আঁতৰাই দিব, আৰু তেওঁলোকক দ্ৰুততাৰে ধ্বংস কৰিব, ঠিক যেনেকৈ প্ৰভুৱে তোমাক কৈছিল। নক'বা তোমাৰ হৃদয়ত, তোমাৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৱে এই জাতিবোৰক তোমাৰ সন্মুখৰ পৰা ধ্বংস কৰাৰ সময়ত, এইদৰে ক'বা, মোৰ ধাৰ্মিকতাৰ কাৰণে প্ৰভুৱে মোক এই উত্তম ভূমি অধিকাৰ কৰিবলৈ আনিলে। তোমাৰ ধাৰ্মিকতাৰ কাৰণে নহয়, আৰু তোমাৰ হৃদয়ৰ পবিত্ৰতাৰ কাৰণেও নহয় যে তুমি তেওঁলোকৰ ভূমি উত্তৰাধিকাৰী হ'বলৈ প্ৰবেশ কৰিছা, কিন্তু এই জাতিসমূহৰ দুষ্টতাৰ কাৰণে প্ৰভুৱে তেওঁলোকক তোমাৰ সন্মুখৰ পৰা ধ্বংস কৰিব, আৰু যাতে তেওঁ সেই নিয়ম স্থাপন কৰে, যি প্ৰভুৱে আমাৰ পিতৃসকল অব্ৰাহাম, ইচহাক আৰু যাকোবৰ ওচৰত শপত খাইছিল। আৰু তুমি আজি জানিবা যে তোমাৰ ধাৰ্মিকতাৰ কাৰণে প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাক এই ভাল ভূমি উত্তৰাধিকাৰ কৰিবলৈ দিয়া নাই, কাৰণ তুমি কঠিন ঘাৰৰ লোক। মনত ৰাখা, নাপাহৰিবা যিমানবাৰ তুমি প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰক মৰুভূমিত খং উঠালা, যি দিনৰ পৰা তোমালোক মিচৰৰ পৰা ওলাই আহিলা, আৰু এই ঠাইলৈ আহিলা, তোমালোকে প্ৰভুৰ প্ৰতি অবাধ্য হৈ থাকিলা। আৰু হোৰেবত তোমালোকে প্ৰভুক খং উঠালা, আৰু প্ৰভু তোমালোকৰ ওপৰত ক্ৰোধিত হ'ল তোমালোকক ধ্বংস কৰিবলৈ, মই পাহাৰলৈ উঠি যোৱা সময়ত শিলৰ ফলিবোৰ ল'বলৈ, নিয়মৰ ফলিবোৰ যিবোৰ প্ৰভুৱে তোমালোকৰ লগত স্থাপন কৰিছিল, আৰু মই পাহাৰত চল্লিশ দিন আৰু চল্লিশ ৰাতি থাকিলোঁ, ৰুটি মই খোৱা নাছিলোঁ আৰু পানী মই পিয়া নাছিলোঁ। আৰু প্ৰভুৱে মোক দুখন শিলৰ ফলি দিলে যিবোৰ ঈশ্বৰৰ আঙুলিৰে লিখা আছিল, আৰু সেইবোৰৰ ওপৰত সকলো কথা লিখা আছিল যিবোৰ প্ৰভুৱে তোমালোকক

পর্বতত সমাবেশৰ দিনা কৈছিল। আৰু এনেদৰে হ'ল চল্লিশ দিন আৰু চল্লিশ ৰাতিৰ পাছত প্ৰভুৱে মোক দুখন শিলৰ ফলি দিলে, নিয়মৰ ফলি। আৰু প্ৰভুৱে মোক ক'লে, উঠা, ইয়াৰ পৰা শীঘ্ৰে নামি যোৱা, কাৰণ তোমাৰ লোকসকলে, যিসকলক তুমি মিচৰ দেশৰ পৰা উলিয়াই আনিলা, অবৈধভাৱে কাৰ্য কৰিছে। তেওঁলোকে যি পথৰ বিষয়ে মই তেওঁলোকক আদেশ দিলোঁ, সেই পথৰ পৰা শীঘ্ৰে লংঘন কৰিলে, আৰু নিজৰ বাবে ছাঁচত ঢলা মূৰ্তি নিৰ্মাণ কৰিলে। আৰু প্ৰভুৱে মোক ক'লে, কৈ, মই তোমাক এবাৰ আৰু দুবাৰ কৈছো, কৈ, মই এই লোকসকলক দেখিছো, আৰু চোৱা লোকসকল ঠৰ ডিঙীয়া; আৰু এতিয়া মোক তেওঁলোকক সম্পূৰ্ণৰূপে ধ্বংস কৰিবলৈ দিয়া, আৰু মই তেওঁলোকৰ নাম আকাশৰ তলৰ পৰা মচি পেলাম, আৰু মই তোমাক এটা মহান জাতি কৰিম, আৰু শক্তিশালী, আৰু ইয়াতকৈ বহুত বেছি। আৰু ঘূৰি আহি মই পর্বতৰ পৰা নামি আহিলোঁ, আৰু পর্বতখন আকাশলৈকে জুইৰে জ্বলি আছিল, আৰু সাক্ষ্যৰ দুখন ফলি মোৰ দুই হাতত আছিল। আৰু দেখি যে তোমালোকে প্ৰভু তোমালোকৰ ঈশ্বৰৰ সন্মুখত পাপ কৰিলা, আৰু তোমালোকে তোমালোকৰ নিজৰ বাবে এটা ঢলা মূৰ্তি বনালা, আৰু তোমালোকে সেই পথৰ পৰা লঙঘন কৰিলা, যিটো প্ৰভুৱে তোমালোকক কৰিবলৈ আদেশ দিছিল; আৰু দুখন ফলি ধৰি, মই সেইবোৰ মোৰ দুখন হাতৰ পৰা দলিয়াই দিলোঁ, আৰু তোমালোকৰ সন্মুখত ভাঙি পেলালোঁ। আৰু মই প্ৰভুৰ সন্মুখত দ্বিতীয়বাৰ প্ৰাৰ্থনা কৰিলোঁ, ঠিক আগৰ দৰেই চল্লিশ দিন আৰু চল্লিশ ৰাতি, পিঠা নাখালোঁ আৰু পানী নাপিলোঁ, তোমালোকৰ সকলো পাপৰ বিষয়ে যিবোৰ তোমালোকে কৰিলা, প্ৰভু ঈশ্বৰৰ সন্মুখত মন্দ কৰি তেওঁক খং উঠাবলৈ। আৰু মই ভয়াতুৰ আছোঁ ক্ৰোধ আৰু কোপৰ কাৰণে, কিয়নো প্ৰভু তোমালোকৰ ওপৰত উত্তেজিত হৈছিল তোমালোকক বিনাশ কৰিবলৈ, আৰু প্ৰভুৱে মোৰ কথা শুনিলে এই সময়তো। আৰু হাৰোণৰ ওপৰত ক্ৰোধিত হৈছিল তেওঁক ধ্বংস কৰিবলৈ, আৰু মই প্ৰাৰ্থনা কৰিলোঁ আৰু হাৰোণৰ বিষয়েও সেই সময়ত। আৰু তোমালোকৰ পাপ যি তোমালোকে কৰিছিলা, সেই দামুৰিটো মই লৈছিলো আৰু জুইত জ্বলাইছিলো, আৰু তাক গুড়ি কৰি অতিশয় পিহিছিলো যেতিয়ালৈকে সি মিহি হৈছিল, আৰু ধূলিৰ দৰে হৈছিল, আৰু মই সেই ধূলি পর্বতৰ পৰা

নামি অহা সোঁতত দলিয়াইছিলো। আৰু জ্বলনত, পৰীক্ষাত আৰু আকাংক্ষাৰ সমাধিবোৰত তোমালোকে প্ৰভুক উত্তেজিত কৰিছিলা। আৰু যেতিয়া প্ৰভুৱে তোমালোকক কাদেশ বাৰ্ণেৰ পৰা পঠিয়াইছিল, কৈছিল, উঠা আৰু সেই ভূমি অধিকাৰ কৰা, যি মই তোমালোকক দিওঁ, তেতিয়া তোমালোকে তোমালোকৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৰ বাক্য অমান্য কৰিলা, আৰু তোমালোকে তেওঁক বিশ্বাস নকৰিলা, আৰু তোমালোকে তেওঁৰ মাত নুশুনিলা।
তোমালোকক জনোৱা হোৱা দিনৰ পৰা তোমালোক প্ৰভুৰ প্ৰতি অবাধ্য আছিলা। আৰু মই প্ৰভুৰ সন্মুখত চল্লিশ দিন আৰু চল্লিশ ৰাতি প্ৰাৰ্থনা কৰিলোঁ, যিমান দিন মই প্ৰাৰ্থনা কৰিলোঁ, কিয়নো প্ৰভুৱে তোমালোকক ধ্বংস কৰিবলৈ কৈছিল। আৰু মই ঈশ্বৰৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা কৰিলোঁ, আৰু কলোঁ, হে প্ৰভু, দেৱতাসকলৰ ৰজা, তোমাৰ লোকসকলক আৰু তোমাৰ অংশক নাশ নকৰিব, যিসকলক তুমি মুক্ত কৰিলা, যিসকলক তুমি মিচৰ দেশৰ পৰা তোমাৰ মহান শক্তিৰে, তোমাৰ শক্তিশালী হাতেৰে, আৰু তোমাৰ উচ্চ বাহুৰে উলিয়াই আনিলা। আব্ৰাহাম আৰু ইচহাক আৰু যাকোবক স্মৰণ কৰা, তোমাৰ সেৱকসকলক, যিসকলৰ ওচৰত তুমি নিজৰ নামত শপত খাইছিলা। এই জনসাধাৰণৰ কঠোৰতাৰ ওপৰত, তেওঁলোকৰ অধৰ্ম আৰু পাপসমূহৰ ওপৰত দৃষ্টিপাত নকৰিবা। যি ভূমিৰ পৰা তুমি আমাক উলিয়াই আনিছিলা, তাত বাস কৰা সকলে যেন এই কথা নকয় যে, প্ৰভুৱে তেওঁলোকক যি ভূমিৰ বিষয়ে প্ৰতিশ্ৰুতি দিছিল সেই ভূমিলৈ সোমোৱাই নিব নোৱাৰাৰ কাৰণে, আৰু তেওঁলোকক ঘৃণা কৰাৰ কাৰণে, তেওঁ তেওঁলোকক মৰুভূমিত মাৰিবলৈ উলিয়াই আনিছিল। আৰু এইসকল তোমাৰ লোক আৰু তোমাৰ উত্তৰাধিকাৰ, যিসকলক তুমি তোমাৰ মহান শক্তিৰে, তোমাৰ পৰাক্ৰমী হাতেৰে আৰু তোমাৰ উন্নত বাহুৰে মিচৰ দেশৰ পৰা উলিয়াই আনিলা।

10

সেই সময়ত প্ৰভুৱে মোক ক'লে, তোমাৰ বাবে দুখন শিলৰ ফলি খোদিত কৰা, যেনেকৈ প্ৰথমবোৰ আছিল, আৰু পৰ্বতলৈ মোৰ ওচৰলৈ উঠি আহা, আৰু তুমি তোমাৰ বাবে এটা কাঠৰ সিন্দুক নিৰ্মাণ কৰিবা। আৰু তুমি সেই ফলিবোৰৰ ওপৰত সেই শব্দবোৰ লিখিবা, যিবোৰ প্ৰথম ফলিবোৰত আছিল যিবোৰ তুমি ভাঙিছিলা, আৰু সেইবোৰ চন্দুকত ৰাখিবা। আৰু মই অক্ষয় কাঠৰ পৰা এটা চন্দুক বনালোঁ, আৰু প্ৰথমবোৰৰ দৰে শিলৰ ফলিবোৰ কাটিলোঁ, আৰু দুখন ফলি মোৰ হাতত লৈ পৰ্বতলৈ উঠিলোঁ। আৰু তেওঁ ফলিবোৰৰ ওপৰত প্ৰথম লিখনি অনুসাৰে দশটা শব্দ লিখিলে, যিবোৰ প্ৰভুৱে পৰ্বতত জুইৰ মাজৰ পৰা তোমালোকক কৈছিল, আৰু প্ৰভুৱে সেইবোৰ মোক দিলে। আৰু ঘূৰি আহি মই পৰ্বতৰ পৰা নামি আহিলোঁ, আৰু মই বনোৱা নিয়ম-চন্দুকৰ ভিতৰত ফলিবোৰ ৰাখিলোঁ, আৰু সেইবোৰ তাতে আছিল, যেনেকৈ প্ৰভুৱে মোক আদেশ দিছিল। আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকল যাকিমৰ পুত্ৰসকলৰ বেৰোৎৰ পৰা মিচাদাইলৈ যাত্ৰা কৰিলে। তাতে হাৰোণৰ মৃত্যু হ'ল আৰু তাতেই তেওঁক পুতা হ'ল, আৰু তেওঁৰ পুত্ৰ ইলিয়াজৰে তেওঁৰ সলনি পুৰোহিত হিচাপে সেৱা কৰিলে। তাৰ পৰা তেওঁলোকে গদগদলৈ প্ৰস্থান কৰিলে, আৰু গদগদৰ পৰা এটেবাথালৈ, যি পানীৰ নদীবোৰৰ ভূমি। সেই সময়ত প্ৰভুৱে লেবী গোষ্ঠীক পৃথক কৰিছিল, প্ৰভুৰ নিয়ম-চন্দুক বহন কৰিবলৈ, প্ৰভুৰ সন্মুখত থিয় হ'বলৈ, সেৱা কৰিবলৈ আৰু তেওঁৰ নামত প্ৰাৰ্থনা কৰিবলৈ এই দিনলৈকে। এই কাৰণে লেবীয়াসকলৰ তেওঁলোকৰ ভাইসকলৰ মাজত অংশ আৰু অধিকাৰ নাই, প্ৰভু নিজেই তেওঁৰ অধিকাৰ, যিদৰে তেওঁ তেওঁক কৈছিল। আৰু মই পৰ্বতত চল্লিশ দিন আৰু চল্লিশ ৰাতি থিয় হৈ আছিলোঁ। আৰু প্ৰভুৱে মোৰ কথা শুনিলে আৰু এই সময়তো, আৰু প্ৰভুৱে তোমালোকক সম্পূৰ্ণৰূপে ধ্বংস কৰিবলৈ ইচ্ছা নকৰিলে। আৰু প্ৰভুৱে মোক ক'লে, যোৱা, এই লোকসকলৰ আগত যাত্ৰা কৰা, আৰু সিহঁতে সেই ভূমি প্ৰৱেশ কৰক আৰু অধিকাৰ কৰক, যি মই সিহঁতৰ পিতৃসকলক দিবলৈ শপত খাইছিলোঁ। আৰু এতিয়া, ইজৰায়েল, তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে তোমাৰ পৰা কি বিচাৰে, কিন্তু তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰক ভয় কৰা, আৰু তেওঁৰ সকলো পথত চলা, আৰু তেওঁক প্ৰেম কৰা, আৰু তোমাৰ সমগ্ৰ হৃদয়ৰ পৰা আৰু তোমাৰ সমগ্ৰ আত্মাৰ পৰা তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ সেৱা

কৰা, তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ আজ্ঞাবোৰ পালন কৰা, আৰু তেওঁৰ বিধিবোৰ, যিমান মই তোমাক আজি আদেশ দিছো, যাতে তোমাৰ মঙ্গল হয়? চোৱা, তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ আকাশ আৰু আকাশৰ আকাশ, পৃথিৱী আৰু ইয়াত থকা সকলো বস্তু। ব্যতিক্ৰম তোমালোকৰ পিতৃসকলক প্ৰভুৱে তেওঁলোকক প্ৰেম কৰিবলৈ মনোনীত কৰিলে, আৰু তেওঁলোকৰ বংশধৰসকলক তেওঁলোকৰ পাছত, তোমালোকক, সকলো জাতিৰ মাজৰ পৰা মনোনীত কৰিলে, এই দিনৰ অনুসাৰে। আৰু তোমালোকে তোমালোকৰ কঠিন হৃদয়ৰ খতনা কৰিবা, আৰু তোমালোকৰ ডিঙি কঠিন নকৰিবা। কিয়নো তোমালোকৰ প্ৰভু ঈশ্বৰ, এইজন দেৱতাসকলৰ ঈশ্বৰ, আৰু প্ৰভুসকলৰ প্ৰভু, মহান ঈশ্বৰ, আৰু শক্তিশালী, আৰু ভয়ংকৰ, যিজনে মুখ চাই আচৰিত নামানে, আৰু উপহাৰ নলয়; প্ৰবাসী আৰু অনাথ আৰু বিধৱাৰ বিচাৰ কৰে, আৰু প্ৰবাসীক ভাল পায় তাক পিঠা আৰু কাপোৰ দিবলৈ। আৰু তোমালোকে প্ৰবাসীক ভালপাবা, কাৰণ তোমালোক মিচৰ দেশত প্ৰবাসী আছিলা। তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰক ভয় কৰিবা, আৰু তেওঁৰ সেৱা কৰিবা, আৰু তেওঁৰ ওচৰত লাগি থাকিবা, আৰু তেওঁৰ নামত শপত খাবা। এওঁ তোমাৰ গৌৰৱ, আৰু এওঁ তোমাৰ ঈশ্বৰ, যিজনে তোমাৰ মাজত এই মহান আৰু গৌৰৱময় কাৰ্যবোৰ কৰিলে, যিবোৰ তোমাৰ চকুৱে দেখিলে। সত্তৰজন লোকৰ সৈতে তোমাৰ পিতৃসকল মিচৰলৈ নামি গৈছিল, কিন্তু এতিয়া প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাক স্বৰ্গৰ তৰাবোৰৰ দৰে সংখ্যাত কৰিলে।

11

আৰু তুমি তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰক প্ৰেম কৰিবা, আৰু তেওঁৰ ৰক্ষণসমূহ, আৰু তেওঁৰ বিধিসমূহ, আৰু তেওঁৰ আজ্ঞাসমূহ, আৰু তেওঁৰ বিচাৰসমূহ সকলো দিন ৰক্ষা কৰিবা। আৰু আজি তোমালোকে জানিবা, কাৰণ তোমালোকৰ সন্তানসকল নহয়, যিসকলে নাজানে আৰু দেখা নাই প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰৰ শিক্ষা, আৰু তেওঁৰ মহৎ কাৰ্যবোৰ, আৰু

তেওঁৰ শক্তিশালী হাত, আৰু তেওঁৰ উচ্চ বাহু, আৰু তেওঁৰ চিনবোৰ, আৰু তেওঁৰ আশ্চর্যবোৰ, যিবোৰ তেওঁ কৰিছিল মিচৰৰ মাজত মিচৰৰ ৰজা ফৰৌণক, আৰু তেওঁৰ সকলো দেশক, আৰু যিবোৰ তেওঁ কৰিছিল মিচৰীয়সকলৰ শক্তিক, আৰু তেওঁলোকৰ ৰথবোৰক, আৰু তেওঁলোকৰ ঘোঁৰাবোৰক, আৰু তেওঁলোকৰ শক্তিক, কেনেকৈ ৰঙা সাগৰৰ পানীয়ে তেওঁলোকৰ মুখৰ ওপৰত বুৰাই দিছিল যেতিয়া তেওঁলোকে তোমালোকক পাছৰ পৰা খেদি আছিল, আৰু প্ৰভুৱে তেওঁলোকক ধ্বংস কৰিছিল আজিৰ দিনলৈকে, আৰু যিবোৰ তেওঁ আমাক কৰিছিল মৰুভূমিত যেতিয়ালৈকে তোমালোক এই ঠাইলৈ আহিলা, আৰু যিবোৰ তেওঁ কৰিছিল দাথন আৰু অবীৰামক ৰূবেণৰ পুত্ৰ ইলীয়াবৰ পুত্ৰসকলক, যিসকলক পৃথিৱীয়ে নিজৰ মুখ মেলি গিলি পেলাইছিল তেওঁলোকক, আৰু তেওঁলোকৰ ঘৰবোৰ, আৰু তেওঁলোকৰ তম্বুবোৰ, আৰু তেওঁলোকৰ সকলো সম্পত্তি যি তেওঁলোকৰ লগত আছিল সকলো ইস্ৰায়েলৰ মাজত; কাৰণ তোমালোকৰ চকুৱে দেখিছে প্ৰভুৰ সকলো মহান কাৰ্যবোৰ, যিবোৰ তেওঁ কৰিছিল তোমালোকৰ মাজত আজি। আৰু তোমালোকে তেওঁৰ সকলো আজ্ঞা পালন কৰিবা যিমান মই আজি তোমাক আদেশ দিছো, যাতে তোমালোকে জীয়াই থাকা, আৰু বৃদ্ধি পোৱা, আৰু সোমাই সেই ভূমি অধিকাৰ কৰা, যি ভূমিলৈ তোমালোকে যৰ্দ্দন পাৰ হৈ আছা তাত সেইটো অধিকাৰ কৰিবলৈ। যাতে তোমালোকে সেই ভূমিত দীৰ্ঘায়ু হোৱা, যি ভূমি প্ৰভুৱে তোমালোকৰ পিতৃসকলক শপত খাইছিল তেওঁলোকক আৰু তেওঁলোকৰ বংশক তেওঁলোকৰ সৈতে দিবলৈ, গাখীৰ আৰু মৌ বোৱা ভূমি। কাৰণ যি ভূমিত তুমি তাত প্ৰৱেশ কৰিছা তাক উত্তৰাধিকাৰ কৰিবলৈ, সেয়া মিচৰৰ ভূমিৰ দৰে নহয়, য'ৰ পৰা তোমালোক তাৰ পৰা ওলাই আহিছা, যেতিয়া তেওঁলোকে বীজ সিঁচে, আৰু তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ ভৰিৰে পানী দিয়ে, যেন শাক-পাচলিৰ বাগিচা। কিন্তু যি ভূমিত তুমি তাত প্ৰৱেশ কৰিছা তাক উত্তৰাধিকাৰ কৰিবলৈ, সেয়া পাহাৰীয়া আৰু সমতল ভূমি, আকাশৰ বৰষুণৰ পৰা পানী পান কৰে। ভূমি, যাক তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে নিৰন্তৰ তত্ত্বাৱধান কৰে, তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ চকু ইয়াৰ ওপৰত বছৰৰ আৰম্ভণিৰ পৰা বছৰৰ সমাপ্তিলৈকে থাকে। যদি তোমালোকে শুনি শুনি শুনিবা সকলো আদেশ যিবোৰ মই

তোমাক আজি আদেশ দিছো, প্রভু তোমাৰ ঈশ্বৰক প্রেম কৰিবলৈ, আৰু তেওঁক সেৱা কৰিবলৈ তোমাৰ সমগ্ৰ হৃদয়ৰ পৰা, আৰু তোমাৰ সমগ্ৰ আত্মাৰ পৰা, আৰু তেওঁ তোমাৰ ভূমিক বৰষুণ দিব ঋতু অনুসৰি আগতীয়া আৰু পাছতীয়া, আৰু তুমি তোমাৰ শস্য সংগ্ৰহ কৰিবা, আৰু তোমাৰ দ্ৰাক্ষাৰস, আৰু তোমাৰ তেল, আৰু তেওঁ তোমাৰ পথাৰত তোমাৰ পশুধনৰ বাবে ঘাঁহ দিব; আৰু খাই, আৰু তৃপ্ত হৈ, নিজৰ বাবে সাৱধান হোৱা যাতে তোমাৰ হৃদয় বিস্তৃত নহয়, আৰু তোমালোকে লংঘন নকৰা, আৰু আন দেৱতাবোৰক সেৱা নকৰা, আৰু তেওঁলোকক প্ৰণিপাত নকৰা, আৰু প্ৰভু তোমালোকৰ ওপৰত ক্ৰোধত ক্ৰোধিত হৈ, আৰু তেওঁ আকাশ বন্ধ কৰিব, আৰু বৰষুণ নহ'ব, আৰু ভূমিয়ে তাৰ ফল নিদিব, আৰু তোমালোকে শীঘ্ৰে বিনষ্ট হ'বা সেই ভাল ভূমিৰ পৰা যিখন প্ৰভুৱে তোমালোকক দিছে। আৰু তোমালোকে এই কথাবোৰ তোমালোকৰ হৃদয়ত আৰু তোমালোকৰ আত্মাত ৰাখিবা, আৰু তোমালোকে সেইবোৰ তোমালোকৰ হাতৰ ওপৰত চিন হিচাপে বান্ধিবা, আৰু সেইটো তোমালোকৰ চকুৰ আগত অটল হ'ব; আৰু তোমালোকে তোমালোকৰ সন্তানসকলক সেইবোৰৰ বিষয়ে কথা ক'বলৈ শিকাবা যেতিয়া তুমি ঘৰত বহি আছা, আৰু যেতিয়া তুমি বাটত যাই আছা, আৰু যেতিয়া তুমি শুই আছা, আৰু যেতিয়া তুমি উঠি আছা। আৰু তোমালোকে সেইবোৰ তোমালোকৰ ঘৰবোৰৰ দুৱাৰৰ চৌকাঠত আৰু তোমালোকৰ দুৱাৰবোৰত লিখিবা, যাতে তোমালোকে দীৰ্ঘায়ু হোৱা আৰু তোমালোকৰ পুত্ৰসকলৰ দিনবোৰ সেই ভূমিত হয়, যিখন প্ৰভুৱে তোমালোকৰ পিতৃসকলক তেওঁলোকক দিবলৈ শপত খাইছিল, যেনেকৈ আকাশৰ দিনবোৰ পৃথিৱীত থাকে। আৰু এনে হ'ব যদি শুনি শুনি তোমালোকে এই সকলো আদেশ শুনা যিবোৰ মই তোমাক আজি আদেশ দিছো কৰিবলৈ, প্ৰভু আমাৰ ঈশ্বৰক প্ৰেম কৰিবলৈ, আৰু তেওঁৰ সকলো পথত চলিবলৈ, আৰু তেওঁত লাগি থাকিবলৈ, তেন্তে প্ৰভুৱে এই সকলো জাতিক তোমালোকৰ সন্মুখৰ পৰা খেদি দিব, আৰু তোমালোকে তোমালোকতকৈ অধিক মহান আৰু শক্তিশালী জাতিসমূহ অধিকাৰ কৰিবা। যিকোনো ঠাই য'ত তোমালোকৰ ভৰিৰ চিহ্ন পৰিব, সেয়া তোমালোকৰ হ'ব, মৰুভূমিৰ পৰা আৰু আন্তিলিবানুছৰ পৰা, আৰু মেলালু নদীৰ পৰা, অৰ্থাৎ ইউফ্ৰেটিছ নদীৰ

পৰা, আৰু পশ্চিমৰ সাগৰলৈকে তোমাৰ সীমা হ'ব। তোমালোকৰ সন্মুখত কোনেও প্ৰতিৰোধ নকৰিব, আৰু তোমালোকৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে তোমালোকৰ ভয় আৰু তোমালোকৰ কম্পন সমগ্ৰ পৃথিৱীৰ মুখত স্থাপন কৰিব, যি ভূমিত তোমালোকে পদাৰ্পণ কৰিবা, যি ৰীতিৰে তেওঁ তোমালোকক কৈছিল। চোৱা, মই তোমালোকৰ আগত আজি আশীৰ্বাদ আৰু অভিশাপ দিওঁ। আশীৰ্বাদ, যদি তোমালোকে তোমালোকৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ আজ্ঞাবোৰ শুনা, যিমান মই তোমালোকক আজি আদেশ দিওঁ; আৰু অভিশাপ, যদি তোমালোকে তোমালোকৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ আজ্ঞাবোৰ নুশুনা, যিমান মই তোমালোকক আজি আদেশ দিওঁ, আৰু সেই পথৰ পৰা বিপথে যোৱা যিটো মই তোমালোকক আদেশ দিছিলোঁ, গৈ আন দেৱতাবোৰক সেৱা কৰা, যিবোৰক তোমালোকে নাজানা। আৰু এনে হ'ব যেতিয়া প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাক সেই ভূমিলৈ লৈ যাব যি ভূমি অধিকাৰ কৰিবলৈ তুমি তালৈ পাৰ হৈ গৈছা, তেতিয়া তুমি গৰিজিম পৰ্বতৰ ওপৰত আশীৰ্বাদ দিবা, আৰু গৈবাল পৰ্বতৰ ওপৰত শাপ দিবা। নহয় চোৱা, এইবোৰ জৰ্ডানৰ পাৰত, সূৰ্যৰ পশ্চিম পথৰ পাছত, কনান ভূমিত, পশ্চিমত বাস কৰা, গলগলৰ অনুসৰণ কৰা, উচ্চ ওকৰ ওচৰত? তোমালোকে জৰ্ডান নদী পাৰ হৈছা, কাৰণ সেই ভূমিত প্ৰৱেশ কৰি উত্তৰাধিকাৰী হ'বলৈ, যি আমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে তোমালোকক চিৰকালৰ বাবে উত্তৰাধিকাৰত দিয়ে, আৰু তোমালোকে তাত বাস কৰিবা। আৰু তোমালোকে তেওঁৰ সকলো আদেশ আৰু এই বিচাৰবোৰ পালন কৰিবা, যিমান মই আজি তোমালোকৰ সন্মুখত দিছোঁ।

12

আৰু এইবোৰ আদেশ আৰু বিচাৰ, যিবোৰ তোমালোকে পালন কৰিবা সেই ভূমিত কৰিবলৈ, যি ভূমি প্ৰভু তোমালোকৰ পিতৃসকলৰ ঈশ্বৰে তোমালোকক উত্তৰাধিকাৰত দিয়ে, সকলো দিন, যিমান দিন তোমালোকে ভূমিৰ ওপৰত জীয়াই থাকা। ধ্বংসৰ সৈতে

তোমালোকে ধ্বংস কৰিবা সকলো ঠাই য'ত তেওঁলোকে সেৱা কৰিছিল তাত তেওঁলোকৰ দেৱতাবোৰক, যিবোৰক তোমালোকে উত্তৰাধিকাৰ পাইছা তেওঁলোকক, ওখ পৰ্বতবোৰৰ ওপৰত, আৰু টিলাবোৰৰ ওপৰত, আৰু ঘন গছৰ তলত। আৰু তোমালোকে ভাঙি পেলাবা তেওঁলোকৰ যজ্ঞবেদীবোৰ, আৰু তোমালোকে ভাঙিবা তেওঁলোকৰ স্তম্ভবোৰ, আৰু তেওঁলোকৰ বননিবোৰ তোমালোকে কাটি পেলাবা, আৰু তেওঁলোকৰ দেৱতাবোৰৰ কটা মূৰ্তিবোৰ তোমালোকে জুইৰে পুৰি পেলাবা, আৰু তোমালোকে ধ্বংস কৰিবা তেওঁলোকৰ নাম সেই ঠাইৰ পৰা। তোমালোকে তোমালোকৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ প্ৰতি এইদৰে নকৰিবা। কিন্তু সেই ঠাইলৈ, যি ঠাই প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমালোকৰ নগৰবোৰৰ মাজৰ এখনত তেওঁৰ নাম স্থাপন কৰিবলৈ আৰু আহ্বান কৰা হ'বলৈ বাছি ল'ব, আৰু তোমালোকে বিচাৰিবা আৰু তালৈ আহিবা। আৰু তোমালোকে তাত আনিবা তোমালোকৰ হোম বলি, তোমালোকৰ বলিদান, তোমালোকৰ প্ৰথম ফল, তোমালোকৰ প্ৰাৰ্থনা, তোমালোকৰ স্বেচ্ছামূলক উপহাৰ, তোমালোকৰ চুক্তি, তোমালোকৰ গৰুৰ প্ৰথমজাত আৰু তোমালোকৰ মেৰ-ছাগৰ প্ৰথমজাত। আৰু তোমালোকে তাত তোমালোকৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ আগত খাবা, আৰু তোমালোকে আৰু তোমালোকৰ পৰিয়ালে যিবোৰ কামত হাত দিবা সেই সকলোতে আনন্দিত হ'বা, কাৰণ তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে তোমাক আশীৰ্বাদ কৰিছে। তোমালোকে সেই সকলো কাম নকৰিবা যিমান আমি ইয়াত আজি কৰি আছোঁ, প্ৰতিজনে নিজৰ চকুৰ আগত যি ভাল লাগে তাকে কৰি আছে। কিয়নো তোমালোক এতিয়ালৈকে সেই বিশ্ৰামলৈ আৰু সেই উত্তৰাধিকাৰলৈ উপস্থিত হোৱা নাই যিটো প্ৰভু আমাৰ ঈশ্বৰে তোমালোকক দিছে। আৰু তোমালোকে যৰ্দ্দন পাৰ হ'বা, আৰু তোমালোকে সেই ভূমিত বাস কৰিবা, যিখন প্ৰভু আমাৰ ঈশ্বৰে তোমালোকক উত্তৰাধিকাৰ হিচাপে দিছে, আৰু তেওঁ তোমালোকক তোমালোকৰ চাৰিওফালৰ সকলো শত্ৰুৰ পৰা বিশ্ৰাম দিব, আৰু তোমালোকে নিৰাপত্তাৰে বাস কৰিবা। আৰু যি ঠাই প্ৰভু তোমালোকৰ ঈশ্বৰে নিজৰ নাম প্ৰতিষ্ঠা কৰিবলৈ বাছনি কৰিব, সেই ঠাইতে তোমালোকে আজি মই তোমালোকক আদেশ দিয়া সকলো বস্তু আনিবা - তোমালোকৰ হোম বলি, তোমালোকৰ বলিদান, তোমালোকৰ দশমাংশ, তোমালোকৰ

হাতৰ প্ৰথম ফল, আৰু তোমালোকৰ উপহাৰৰ সকলো মনোনীত বস্তু যিবোৰ তোমালোকে প্ৰভু তোমালোকৰ ঈশ্বৰৰ ওচৰত মানত কৰিবা। আৰু তোমালোকে আনন্দ কৰিবা তোমালোকৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ সন্মুখত, তোমালোক আৰু তোমালোকৰ পুত্ৰসকল, আৰু তোমালোকৰ জীয়েকসকল, আৰু তোমালোকৰ দাসসকল, আৰু তোমালোকৰ দাসীসকল, আৰু লেবীয়া যি তোমালোকৰ দুৱাৰবোৰত আছে; কাৰণ তেওঁৰ কোনো অংশ নাই আৰু তোমালোকৰ লগত কোনো উত্তৰাধিকাৰো নাই। তোমাৰ বাবে সাৱধান হোৱা, তুমি তোমাৰ দহন বলি যিকোনো ঠাইত আগবঢ়াব নালাগে যিবোৰ তুমি দেখিবা। কিন্তু সেই ঠাইলৈ, যি ঠাই প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে বাছি ল'ব, তোমাৰ জনগোষ্ঠীবোৰৰ এটাত, তাতে তোমালোকে তোমালোকৰ হোম বলিবোৰ তুলি নিবা, আৰু তাতে তুমি সকলো কৰিবা যিমান মই আজি তোমাক আদেশ দিওঁ। কিন্তু তুমি তোমাৰ সকলো ইচ্ছা অনুসৰি বলিদান কৰিবা, আৰু তোমাৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৱে তোমাক দিয়া আশীৰ্বাদ অনুসৰি সকলো নগৰত মাংস খাবা, অশুচি আৰু শুচি লোকে একেলগে ইয়াক খাব, যেনেকৈ হৰিণা বা মৃগ খায়। কেৱল তোমালোকে তেজ নাখাবা, ভূমিৰ ওপৰত ইয়াক পানীৰ দৰে ঢালি দিবা। তুমি তোমাৰ নগৰবোৰত তোমাৰ শস্যৰ দশমাংশ, তোমাৰ দ্ৰাক্ষাৰসৰ আৰু তোমাৰ তেলৰ দশমাংশ, তোমাৰ গৰু আৰু মেৰৰ প্ৰথমজাত, তুমি যিমান মানত কৰিবা সেই সকলো প্ৰাৰ্থনা, তোমালোকৰ চুক্তিবোৰ আৰু তোমাৰ হাতৰ প্ৰথম ফলবোৰ খাব নোৱাৰিবা। কিন্তু তুমি তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ সন্মুখত সেই ঠাইত ইয়াক খাবা, যি ঠাই তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে তেওঁৰ বাবে বাছি ল'ব, তুমি আৰু তোমাৰ পুত্ৰ, আৰু তোমাৰ কন্যা, তোমাৰ দাস, আৰু তোমাৰ দাসী, আৰু তোমালোকৰ নগৰবোৰত থকা প্ৰবাসী; আৰু তুমি তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ সন্মুখত আনন্দিত হ'বা সকলো বিষয়ত, য'ত তুমি তোমাৰ হাত দিবা। নিজৰ বাবে সাৱধান হোৱা যে তুমি লেবীয়াসকলক পৰিত্যাগ নকৰিবা, যিমান দিন তুমি পৃথিৱীত জীয়াই থাকিবা। যদি প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাৰ সীমা বিস্তৃত কৰে, ঠিক যেনেকৈ তেওঁ তোমাক কৈছিল, আৰু তুমি ক'বা, মই মাংস খাম, যদি তোমাৰ আত্মাই মাংস খাবলৈ আকাংক্ষা কৰে, তেন্তে তোমাৰ আত্মাৰ সকলো আকাংক্ষাৰে তুমি মাংস খাবা। যদি তোমাৰ সেই ঠাই দূৰত আছে, যি ঠাই

প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তাত তেওঁৰ নাম মতা হ'বলৈ বাছি ল'ব, তেন্তে তোমাৰ গৰু আৰু মেৰৰ পৰা, যি ঈশ্বৰে তোমাক দিব, বলি দিবা, যি ধৰণে মই তোমাক আদেশ দিলোঁ, আৰু তোমাৰ নগৰত তোমাৰ আত্মাৰ ইচ্ছা অনুসৰি খাবা। যেমন হৰিণা আৰু হৰিণ খোৱা হয়, এইদৰে তুমি ইয়াক খাবা, তোমাৰ মাজত অশুচি আৰু শুচি একেদৰে খাব। দৃঢ়ভাৱে সাৱধান হোৱা যে তেজ নাখাবা, কাৰণ তেজ তাৰ আত্মা, আত্মা মাংসৰ সৈতে খোৱা নহ'ব। তোমালোকে ইয়াক নাখাবা, ভূমিৰ ওপৰত পানীৰ দৰে ঢালি দিবা। তুমি ইয়াক নাখাবা, যাতে তোমাৰ আৰু তোমাৰ পিছত তোমাৰ পুত্ৰসকলৰ মঙ্গল হয়, যদি তুমি তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ সন্মুখত ভাল আৰু সন্তোষজনক কাম কৰা। কিন্তু তোমাৰ পবিত্ৰ বস্তুবোৰ যদি তোমাৰ ওচৰত থাকে, আৰু তোমাৰ প্ৰাৰ্থনাবোৰ লৈ তুমি সেই ঠাইলৈ আহিবা, যিটো প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে বাছি ল'ব তেওঁৰ নাম তাত আহ্বান কৰা হ'বলৈ। আৰু তুমি তোমাৰ হোম-বলি কৰিবা, মাংস তোমাৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৰ যজ্ঞবেদীৰ ওপৰত তুলিবা, আৰু তোমাৰ বলিসমূহৰ তেজ তোমাৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৰ যজ্ঞবেদীৰ মূলত ঢালিবা, আৰু মাংস খাবা। ৰক্ষা কৰা আৰু শুনা, আৰু মই তোমাক যিবোৰ আদেশ দিওঁ সেই সকলো কথা তুমি পালন কৰিবা, যাতে তোমাৰ আৰু তোমাৰ পুত্ৰসকলৰ চিৰকাললৈকে মঙ্গল হয়, যদি তুমি তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ সন্মুখত সন্তোষজনক আৰু ভাল কৰ্ম কৰা। যদি কিন্তু প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে সেই জাতিবোৰক ধ্বংস কৰে, যিবোৰৰ মাজলৈ তুমি তাত প্ৰবেশ কৰা তেওঁলোকৰ ভূমি উত্তৰাধিকাৰ কৰিবলৈ, তোমাৰ সন্মুখৰ পৰা, আৰু তুমি ইয়াক অধিকাৰ কৰা, আৰু তুমি তেওঁলোকৰ ভূমিত বাস কৰা, তেন্তে নিজৰ বাবে সাৱধান হোৱা যে তুমি তেওঁলোকক অনুসৰণ কৰিবলৈ বিচাৰি নোলোৱা তেওঁলোক তোমাৰ সন্মুখৰ পৰা ধ্বংস হোৱাৰ পিছত, এইবুলি কৈ, এই জাতিবোৰে তেওঁলোকৰ দেৱতাবোৰৰ প্ৰতি কেনেকৈ কৰে? মই আৰু কৰিম। তোমাৰ ঈশ্বৰৰ প্ৰতি এইদৰে নকৰিবা, কিয়নো প্ৰভুৱে যিবোৰ ঘৃণনীয় কৰ্ম ঘৃণা কৰিলে, সেইবোৰ তেওঁলোকে নিজৰ দেৱতাবোৰৰ বাবে কৰিলে, কাৰণ তেওঁলোকে নিজৰ পুত্ৰ আৰু কন্যাসকলক অগ্নিত জ্বলায় নিজৰ দেৱতাবোৰৰ উদ্দেশ্যে।

13

প্রতিটো শব্দ যি মই আজি তোমালোকক আদেশ দিওঁ, এইটো তুমি পালন কৰিবা কৰিবলৈ; তুমি ইয়াৰ ওপৰত একো যোগ নকৰিবা, আৰু ইয়াৰ পৰা একো আঁতৰাবা নকৰিবা। যদি কিন্তু তোমাৰ মাজত এজন ভাববাদী বা এজন সপোন দেখা মানুহ উঠে, আৰু তেওঁ তোমাক এটা চিন বা আচৰিত কাম দিয়ে, আৰু সেই চিন বা আচৰিত কাম আহে যিটো তেওঁ তোমাক কৈছিল, কৈছে, আহা আমি যাওঁ আৰু আন দেৱতাবোৰক সেৱা কৰোঁ যিবোৰক তোমালোকে নাজানা, তোমালোকে সেই ভাববাদীৰ কথা বা সেই সপোন দেখা মানুহৰ সেই সপোনৰ কথা নুশুনিবা; কাৰণ প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমালোকক পৰীক্ষা কৰি আছে, জানিবলৈ যে তোমালোকে তোমালোকৰ ঈশ্বৰক তোমালোকৰ সমগ্ৰ হৃদয়ৰ পৰা আৰু তোমালোকৰ সমগ্ৰ আত্মাৰ পৰা প্ৰেম কৰা নে নাই। তোমালোকৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৰ পাছত যোৱা, আৰু এইজনক ভয় কৰিবা, আৰু তেওঁৰ কণ্ঠ শুনিবা, আৰু তেওঁত ধৰি থাকিবা। আৰু সেই ভাববাদী বা সেই সপোন দেখা জনে মৃত্যুদণ্ড ভোগ কৰিব, কিয়নো তেওঁ তোমাক প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰৰ পৰা বিপথে নিবলৈ কথা ক'লে, যি তোমাক মিচৰ দেশৰ পৰা উলিয়াই আনিলে, যি তোমাক দাসত্বৰ পৰা মুক্ত কৰিলে, তোমাক সেই পথৰ পৰা খেদিবলৈ, যি পথত চলিবলৈ প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাক আদেশ দিছিল, আৰু তোমালোকে তোমালোকৰ মাজৰ পৰা দুষ্টক নষ্ট কৰিবা। যদি তোমাৰ ভাতৃয়ে তোমাক তোমাৰ পিতৃৰ পৰা বা তোমাৰ মাতৃৰ পৰা, বা তোমাৰ পুত্ৰই, বা কন্যাই, বা তোমাৰ পত্নীয়ে যি তোমাৰ বুকুত আছে, বা বন্ধুৱে যি তোমাৰ আত্মাৰ সমান গোপনে আহ্বান কৰে, কৈ, আহা আমি যাওঁ আৰু আন দেৱতাবোৰক সেৱা কৰোঁ, যিবোৰক তুমি জনা নাছিলা আৰু তোমাৰ পিতৃসকলেও নাজানিছিল, জাতিবোৰৰ দেৱতাবোৰৰ পৰা যিবোৰ তোমালোকৰ চাৰিওফালে আছে, যিবোৰ তোমাৰ ওচৰত আছে বা যিবোৰ তোমাৰ পৰা দূৰত আছে, পৃথিৱীৰ এটা মূৰৰ পৰা পৃথিৱীৰ আনটো মূৰলৈকে, তুমি তাৰ লগত সন্মত নহ'বা, আৰু তুমি

তাৰ কথা নুশুনিবা, আৰু তোমাৰ চকুৰে তাক দয়া নকৰিব, তুমি তাৰ প্ৰতি কৰুণা নকৰিবা, আৰু তুমি তাক লুকুৱাই নাৰাখিবা; তুমি তাৰ বিষয়ে ঘোষণা কৰিবা, আৰু তোমাৰ হাতবোৰ তাৰ ওপৰত প্ৰথমে থাকিব তাক বধ কৰিবলৈ, আৰু সকলো লোকৰ হাতবোৰ শেষত থাকিব। আৰু তেওঁলোকে তাক শিলেৰে শিলাঘাত কৰিব, আৰু তেওঁ মৰিব, কাৰণ তেওঁ তোমাক প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰৰ পৰা আঁতৰাবলৈ বিচাৰিছিল, যিজনে তোমাক মিচৰ দেশৰ পৰা, দাসত্বৰ ঘৰৰ পৰা উলিয়াই আনিছিল। আৰু সমগ্ৰ ইস্ৰায়েলে শুনি ভয় কৰিব, আৰু তোমালোকৰ মাজত এই দুষ্ট কৰ্ম অনুসৰি পুনৰ কৰিবলৈ যোগ নকৰিব। যদি তুমি তোমাৰ নগৰবোৰৰ এটাত শুনা, যিবোৰ প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাক তাত বাস কৰিবলৈ দিয়ে, কোৱা হৈছে যে অধৰ্মী মানুহবোৰ তোমালোকৰ মাজৰ পৰা ওলাই গৈছে, আৰু তেওঁলোকৰ দেশত বাস কৰা সকলোকে বিদ্ৰোহ কৰাইছে, কৈছে, আহা আমি যাওঁ আৰু আন দেৱতাবোৰক সেৱা কৰোঁ, যিবোৰক তোমালোকে নাজানিছিলা, আৰু তুমি পৰীক্ষা কৰিবা আৰু প্ৰশ্ন কৰিবা, আৰু অতি ভালকৈ অনুসন্ধান কৰিবা, আৰু চোৱা সত্য স্পষ্টভাৱে কথাটো, এই ঘৃণিত কাম তোমালোকৰ মাজত ঘটিছে; তুমি বধ কৰি সেই দেশত বাস কৰা সকলোকে তৰোৱালৰ হত্যাৰে বধ কৰিবা, অভিশাপেৰে তুমি ইয়াক সম্পূৰ্ণৰূপে ধ্বংস কৰিবা, আৰু ইয়াৰ ভিতৰত থকা সকলো বস্তু। আৰু তাইৰ সকলো লুটদ্ৰব্য তুমি তাইৰ পথবোৰত গোটাবা, আৰু নগৰখন জুইত জ্বলাবা, আৰু তাইৰ সকলো লুটদ্ৰব্য সকলো লোকৰ সৈতে তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ সন্মুখত জ্বলাবা, আৰু সেয়া চিৰকাললৈ নিৰ্জন হ'ব, পুনৰ নিৰ্মাণ কৰা নহ'ব। আৰু তোমাৰ হাতত সেই নিষিদ্ধ বস্তুৰ পৰা একোৱেই লাগি নাথাকিব, যাতে প্ৰভুৱে তেওঁৰ ক্ৰোধৰ ৰোষৰ পৰা ঘূৰি আহে, আৰু তোমাক দয়া দিয়ে, আৰু তোমাৰ ওপৰত দয়া কৰে, আৰু তোমাক বৃদ্ধি কৰে, যি ৰীতিত তেওঁ তোমাৰ পিতৃসকলৰ ওচৰত শপত খাইছিল, যদি তুমি তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ কণ্ঠস্বৰ শুনা, তেওঁৰ আজ্ঞাবোৰ পালন কৰা, যিমান মই তোমাক আজি আদেশ দিছো, তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ সন্মুখত ভাল আৰু সন্তোষজনক কাম কৰা।

14

তোমালোক তোমালোকৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ, তোমালোকে মৃতকৰ বাবে তোমালোকৰ চকুৰ মাজত টকলা নকৰিবা। কাৰণ তুমি তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ বাবে পবিত্ৰ লোক, আৰু তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে তোমাক বাছনি কৰিলে যাতে তুমি তেওঁৰ বাবে বিশেষ সম্পত্তিৰ লোক হোৱা, পৃথিৱীৰ মুখৰ ওপৰত থকা সকলো জাতিৰ মাজৰ পৰা। তোমালোকে কোনো ঘৃণ্য বস্তু নাখাবা। এইবোৰ পশু যিবোৰ তোমালোকে খাবা: গৰুৰ পৰা দামুৰি, আৰু ভেড়াৰ পৰা মেৰ পোৱালি, আৰু ছাগলীৰ পৰা ছাগলী পোৱালি; হৰিণ, আৰু কৃষ্ণসাৰ হৰিণ, আৰু বগা নিতম্বৰ হৰিণ, অৰিক্স, আৰু জিৰাফ। যিবোৰ পশুৰ খুৰা দুই ভাগত বিভক্ত আৰু নখযুক্ত, আৰু পশুবোৰৰ ভিতৰত যিবোৰে জাবৰ কাটে, সেইবোৰ তোমালোকে খাবা। আৰু এইবোৰ তোমালোকে নাখাবা - যিবোৰে জাবৰ পুনৰ তোলে, আৰু যিবোৰৰ খুৰা বিভক্ত হয়, আৰু নখ ফালি থাকে - উট, শহা আৰু শিলা বেজাৰ, কাৰণ সিহঁতে জাবৰ পুনৰ তোলে কিন্তু খুৰা বিভক্ত নকৰে, এইবোৰ তোমালোকৰ বাবে অশুচি। আৰু শূকৰ, কাৰণ ই খুৰা বিভাজন কৰে আৰু খুৰাৰ নখ বিভাজিত কৰে, কিন্তু পাগুলি নাপাগুলায়, এই তোমালোকৰ বাবে অশুচি। সিহঁতৰ মাংস তোমালোকে নাখাবা, সিহঁতৰ মৃতদেহ স্পৰ্শ নকৰিবা। আৰু পানীত থকা সকলোৰে পৰা এইবোৰ তোমালোকে খাবা, যিবোৰত পাখনা আৰু বাকলি আছে, সেইবোৰ তোমালোকে খাবা। আৰু যিবোৰৰ পাখনা আৰু আঁইশ নাই, সেইবোৰ তোমালোকে নাখাবা, সেইবোৰ তোমালোকৰ বাবে অশুচি। তোমালোকে প্ৰতিটো শুদ্ধ পাখি খাব পাৰিবা। আৰু এইবোৰ তোমালোকে সিহঁতৰ পৰা নাখাবা: ঈগল, আৰু শগুণ, আৰু সাগৰীয় ঈগল, আৰু শগুণ, আৰু চিলনী, আৰু তাৰ দৰে বোৰ, আৰু উটপক্ষী, আৰু ফেঁচা, আৰু গাংচিলনী, আৰু বগলী, আৰু হাঁস, আৰু আইবিছ, আৰু পানীকাউৰী, আৰু ঈগল চৰাই, আৰু তাৰ দৰে বোৰ, আৰু হুদহুদ, আৰু নিশা কাউৰী, আৰু পেলিকান, আৰু বালিচৰাই, আৰু তাৰ দৰে বোৰ, আৰু বেঙুনীয়া জলকুকুৰা, আৰু

বাদুলি। পক্ষীসকলৰ সকলো সৰীসৃপ তোমালোকৰ বাবে অশুচি, তোমালোকে সিহঁতৰ পৰা নাখাবা। প্ৰতিটো শুদ্ধ পাখি তোমালোকে খাব পাৰা। তোমালোকে কোনো মৃত জন্তু নাখাবা; তোমাৰ নগৰবোৰত থকা প্ৰবাসীক দিয়া হ'ব আৰু তেওঁ খাব, বা তুমি বিদেশীক বেচিবা, কাৰণ তুমি প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰৰ পবিত্ৰ লোক। তুমি এটা পোৱালিক তাৰ মাকৰ গাখীৰত সিজাব নালাগে। তুমি তোমাৰ বীজৰ সকলো উৎপন্ন বস্তুৰ দশমাংশ দিবা, তোমাৰ পথাৰৰ উৎপন্ন বস্তু বছৰে বছৰে। আৰু তুমি খাবা ইয়াক ভিতৰত সেই ঠাই, যি যদি বাছনি কৰিব প্ৰভু সেই ঈশ্বৰ তোমাৰ মাতিবলৈ সেই নাম তেওঁৰ তাত, তোমালোকে আনিবা সেই দশমাংশবোৰ সেই শস্য তোমাৰ, আৰু সেই দ্ৰাক্ষাৰস তোমাৰ, আৰু সেই তেল যদি কিন্তু পথ তোমাৰ পৰা দূৰ হয়, আৰু তুমি সেইবোৰ বহন কৰিবলৈ সক্ষম নহয়, কাৰণ সেই ঠাই তোমাৰ পৰা দূৰ, যিটো প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তাত তেওঁৰ নাম মতা হ'বলৈ বাছনি কৰিব, কাৰণ প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাক আশীৰ্বাদ কৰিব, আৰু তুমি সেইবোৰ ৰূপৰ বাবে বিক্ৰী কৰিবা, আৰু তুমি তোমাৰ হাতত ৰূপ ল'বা, আৰু তুমি সেই ঠাইলৈ যাবা যিটো প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে বাছনি কৰিব। আৰু তুমি ৰূপ দিবা সকলো বস্তুৰ ওপৰত যিটো তোমাৰ আত্মাই ইচ্ছা কৰে, গৰুৰ ওপৰত বা মেৰ-ছাগৰ ওপৰত, বা দ্ৰাক্ষাৰসৰ ওপৰত বা সু�ৰাৰ ওপৰত, বা সু�ৰাৰ ওপৰত, বা সকলো বস্তুৰ ওপৰত যিটো তোমাৰ আত্মাই ইচ্ছা কৰে, আৰু তুমি তাত খাবা প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰৰ সন্মুখত, আৰু তুমি আনন্দিত হ'বা আৰু তোমাৰ ঘৰৰ লোক, আৰু লেবীয়া যি তোমাৰ নগৰবোৰত আছে, কাৰণ তাৰ কোনো অংশ নাই আৰু তোমাৰ লগত কোনো উত্তৰাধিকাৰ নাই। তিনি বছৰৰ পিছত তুমি তোমাৰ উৎপাদনৰ সকলো দশমাংশ বাহিৰলৈ উলিয়াই আনিবা, আৰু সেই বছৰত তুমি ইয়াক তোমাৰ নগৰবোৰত ৰাখিবা। আৰু লেবীয়া আহিব, কাৰণ তাৰ কোনো অংশ নাই আৰু তোমাৰ সৈতে উত্তৰাধিকাৰো নাই, আৰু প্ৰবাসী আৰু অনাথ আৰু তোমাৰ নগৰসমূহত থকা বিধৱা আহিব, আৰু তেওঁলোকে খাব আৰু পৰিতৃপ্ত হ'ব, যাতে প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাৰ সকলো কৰ্মত তোমাক আশীৰ্বাদ কৰে যিবোৰ তুমি কৰা।

15

সাত বছৰৰ মাজেৰে তুমি মুক্তি কৰিবা। আৰু এইদৰে মুক্তিৰ আদেশ, তুমি এৰি দিবা প্ৰতিটো নিজৰ ঋণ, যি তোমাৰ প্ৰতিবেশীয়ে তোমাৰ ওচৰত ঋণী, আৰু তোমাৰ ভাতৃৰ পৰা দাবী নকৰিবা, কিয়নো তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ প্ৰতি মুক্তি আহ্বান কৰা হৈছে। বিদেশীৰ পৰা তুমি যিমান পাবলগীয়া আছে সেইখিনি দাবী কৰিবা, কিন্তু তোমাৰ ভাতৃৰ ঋণ তুমি ক্ষমা কৰিবা। কাৰণ তোমাৰ মাজত কোনো অভাৱগ্ৰস্ত নহ'ব, কাৰণ প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাক সেই ভূমিত আশীৰ্বাদেৰে আশীৰ্বাদ কৰিব, যি ভূমি প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাক উত্তৰাধিকাৰত অধিকাৰ কৰিবলৈ দিয়ে। যদি তোমালোকে শুনি শুনি তোমালোকৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ মাত শুনিবা এই সকলো আজ্ঞা পালন কৰিবলৈ আৰু কৰিবলৈ, যিমান মই তোমাক আজি আদেশ দিওঁ, কাৰণ প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাক আশীৰ্বাদ কৰিলে যি ৰীতিত তেওঁ তোমাক কৈছিল; আৰু তুমি বহুত জাতিক ঋণ দিবা, কিন্তু তুমি ঋণ নলবা; আৰু তুমি বহুত জাতিৰ ওপৰত শাসন কৰিবা, কিন্তু তোমাৰ ওপৰত তেওঁলোকে শাসন নকৰিব। যদি তোমাৰ মাজত তোমাৰ ভাতৃসকলৰ মাজৰ পৰা কোনো অভাৱগ্ৰস্ত লোক হয়, তোমাৰ নগৰসমূহৰ এটাত সেই ভূমিত, যি প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাক দিয়ে, তুমি তোমাৰ হৃদয় কঠিন নকৰিবা, আৰু তুমি তোমাৰ হাত তোমাৰ অভাৱগ্ৰস্ত ভাতৃৰ পৰা বন্ধ নকৰিবা। তুমি তাক তোমাৰ হাত খুলি দিবা, আৰু তাৰ যিমান প্ৰয়োজন সিমান ঋণ দিবা, যেনেকৈ তাৰ অভাৱ আছে। তোমাৰ নিজৰ বাবে সাৱধান হোৱা যাতে তোমাৰ হৃদয়ত এই অধৰ্মৰ গোপন শব্দ নহয়, যে কৈছে, সপ্তম বছৰ, মুক্তিৰ বছৰ আহি আছে, আৰু তোমাৰ চকু তোমাৰ অভাৱগ্ৰস্ত ভাতৃৰ প্ৰতি দুষ্ট হয়, আৰু তুমি তেওঁক নিদিয়া, আৰু তেওঁ প্ৰভুৰ ওচৰত তোমাৰ বিৰুদ্ধে চিঞৰিব, আৰু তোমাৰ মাজত মহান পাপ হ'ব। তুমি তাক দিয়া, আৰু তাক ঋণ দিয়া যিমান সি প্ৰয়োজন কৰে, কাৰণ সি অভাৱত আছে, আৰু তুমি তাক দিয়াৰ সময়ত তোমাৰ হৃদয়ত দুখিত নহ'বা, কাৰণ এই কথাৰ বাবে প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাক তোমাৰ

সকলো কর্মত আৰু তুমি হাত দিয়া সকলো কামত আশীর্বাদ কৰিব। কাৰণ তোমাৰ দেশৰ পৰা অভাৱগ্রস্ত লোক নোহোৱা নহ'ব, এই কাৰণে মই তোমাক এই বাক্য পালন কৰিবলৈ আদেশ দিওঁ, কৈছোঁ, তুমি তোমাৰ দেশৰ ওপৰত থকা তোমাৰ দৰিদ্ৰ ভাই আৰু প্রয়োজনীয়া লোকৰ বাবে তোমাৰ হাত খুলিবা। যদি তোমাৰ ওচৰত তোমাৰ হিব্রু ভাই বা হিব্রু মহিলা বিক্রী হয়, তেওঁ তোমাৰ ছয় বছৰ সেৱা কৰিব, আৰু সপ্তম বছৰত তুমি তাক মুক্ত কৰি তোমাৰ ওচৰৰ পৰা পঠিয়াই দিবা। যেতিয়া তুমি তাক তোমাৰ পৰা মুক্ত কৰি পঠিয়াই দিয়া, তুমি তাক খালী হাতে পঠিয়াই নিদিবা। তুমি তাক তোমাৰ মেৰ-ছাগবোৰৰ পৰা, তোমাৰ শস্যৰ পৰা আৰু তোমাৰ দ্রাক্ষাৰসৰ পৰা ৰসদ যোগান ধৰিবা; প্রভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাক যেনেকৈ আশীর্বাদ কৰিলে, তেনেকৈ তুমি তাক দিবা। আৰু তুমি মনত ৰাখিবা যে তুমি মিচৰ দেশত দাস আছিলা, আৰু প্রভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তাৰ পৰা তোমাক মুক্ত কৰিলে, এই কাৰণে মই তোমাক এই বাক্য পালন কৰিবলৈ আদেশ দিওঁ। যদি কিন্তু সি তোমাক কয়, মই তোমাৰ পৰা বাহিৰ নাযাওঁ, কাৰণ সি তোমাক আৰু তোমাৰ ঘৰক প্রেম কৰিছে, কাৰণ তোমাৰ ওচৰত তাৰ ভাল আছে। আৰু তুমি সেই শলা ল'বা, আৰু তাৰ কাণ দুৱাৰৰ ওচৰত বিন্ধিবা, আৰু তেওঁ চিৰকাললৈ তোমাৰ দাস হ'ব, আৰু তোমাৰ দাসীকো সেইদৰে কৰিবা। তোমাৰ সন্মুখত কঠিন নহ'ব যেতিয়া তেওঁলোকক তোমাৰ পৰা মুক্ত কৰি পঠিওৱা হ'ব, কাৰণ ভাড়াতীয়া কর্মচাৰীৰ বার্ষিক মজুৰিৰ হিচাপে তেওঁ তোমাক ছয় বছৰ সেৱা কৰিলে, আৰু প্রভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাক আশীর্বাদ কৰিব তুমি যি কৰা সকলো কামত। তোমাৰ গৰুবোৰৰ আৰু মেৰবোৰৰ মাজত জন্ম হোৱা প্রতিটো প্রথমজাত মতা পোৱালি তোমাৰ প্রভু ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে পবিত্র কৰিবা। তোমাৰ প্রথমজাত দামুৰিৰে কাম নকৰিবা, আৰু তোমাৰ মেৰবোৰৰ প্রথমজাতৰ নোম নাকাটিবা। প্রভুৰ আগত তুমি ইয়াক বছৰে বছৰে সেই ঠাইত খাবা যদি তোমাৰ প্রভু ঈশ্বৰে বাছি লয়, তুমি আৰু তোমাৰ পৰিয়ালে। যদি কিন্তু তাৰ মাজত কোনো দোষ থাকে, খোৰা বা অন্ধ, কোনো দুষ্ট দোষ থাকে, তেন্তে তুমি ইয়াক প্রভু তোমাৰ ঈশ্বৰৰ ওচৰত বলিদান নকৰিবা। তোমাৰ নগৰসমূহত তুমি ইয়াক খাবা, তোমাৰ মাজত থকা অশুচি আৰু শুচি লোকে একেদৰে খাব, হৰিণা বা

মৃগৰ দৰে। কেৱল তেজ নাখাবা, মাটিৰ ওপৰত পানীৰ দৰে ইয়াক ঢালি দিবা।

16

যুৱসকলৰ মাহটো ৰক্ষা কৰা, আৰু তুমি তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ বাবে নিস্তাৰ-পৰ্ব্ব পালন কৰিবা, কাৰণ যুৱসকলৰ মাহত তুমি ৰাতি মিচৰৰ পৰা ওলাই আহিছিলা। আৰু তুমি তোমাৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৰ উদ্দেশ্যে নিস্তাৰ-পৰ্ব্বৰ বলিদান কৰিবা, মেৰ-ছাগ আৰু গৰু সেই ঠাইত, যি ঠাই তোমাৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৱে তেওঁৰ নাম প্ৰতিষ্ঠা কৰিবলৈ বাছি ল'ব। তুমি তাৰ ওপৰত খমিৰ নাখাবা, সাত দিন তাৰ ওপৰত খমিৰহীন পিঠা, দুখৰ পিঠা খাবা, কাৰণ তুমি উৎসাহেৰে মিচৰৰ পৰা ওলাই আহিছিলা, যাতে তুমি তোমাৰ জীৱনৰ সকলো দিন মিচৰ দেশৰ পৰা তোমাৰ প্ৰস্থানৰ দিনটো মনত ৰাখিব পাৰা। তোমাৰ সকলো সীমাৰ ভিতৰত সাত দিন খমীৰ দেখা নাযাব, আৰু প্ৰথম দিনা সন্ধিয়া তুমি যি মাংস বলিদান কৰিবা তাৰ পৰা পুৱালৈকে একোৱেই ৰাতি থাকিব নালাগিব। তুমি তোমাৰ কোনো নগৰত নিস্তাৰ-পৰ্ব বলিদান কৰিব নোৱাৰিবা, যিবোৰ প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাক দিয়ে, কিন্তু সেই ঠাইতহে যিটো প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে বাছি ল'ব তেওঁৰ নাম তাত আহ্বান কৰিবলৈ, তাতে তুমি নিস্তাৰ-পৰ্ব বলিদান কৰিবা সন্ধিয়া সূৰ্য অস্ত যোৱাৰ ফালে, সেই সময়ত যেতিয়া তুমি মিচৰৰ পৰা ওলাই আহিছিলা। আৰু তুমি সিজাবা আৰু ভাজিবা আৰু সেই ঠাইত খাবা, যি ঠাই প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে বাছি ল'ব, আৰু পুৱা তুমি ঘূৰি আহিবা আৰু তোমাৰ ঘৰলৈ যাবা। ছয় দিন তুমি খমিৰবিহীন পিঠা খাবা, আৰু সপ্তম দিনত প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰৰ বাবে সমাপ্তি উৎসৱ হ'ব। তুমি সেই দিনা কোনো কাম নকৰিবা, কেৱল যিমান আত্মাৰ বাবে কৰা হ'ব। তুমি তোমাৰ বাবে সাত সপ্তাহ গণনা কৰিবা, শস্য চপোৱাত তোমাৰ কাচি লগোৱাৰ পৰা আৰম্ভ কৰি সাত সপ্তাহ গণনা কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিবা। আৰু তুমি তোমাৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৰ বাবে সপ্তাহসমূহৰ উৎসৱ পালন কৰিবা, তোমাৰ হাতৰ শক্তি অনুসৰি, যিমান তোমাৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৱে দিব। আৰু

তুমি প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰৰ সন্মুখত আনন্দ কৰিবা, তুমি আৰু তোমাৰ পুত্ৰ, আৰু তোমাৰ কন্যা, তোমাৰ দাস, আৰু তোমাৰ দাসী, আৰু লেবীয়া, আৰু প্ৰবাসী, আৰু অনাথ, আৰু বিধৱা যি তোমালোকৰ মাজত আছে, সেই ঠাইত, যি ঠাই প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে বাছি ল'ব তেওঁৰ নাম তাত স্থাপন কৰিবলৈ। আৰু তুমি মনত ৰাখিবা যে তুমি মিচৰ দেশত দাস আছিলা, আৰু তুমি এই আদেশবোৰ পালন কৰিবা আৰু পূৰণ কৰিবা। তুমি তোমাৰ বাবে সাত দিনৰ তম্বুৰ উৎসৱ পালন কৰিবা, যেতিয়া তুমি তোমাৰ খলিহান আৰু তোমাৰ দ্ৰাক্ষাকুণ্ডৰ পৰা শস্য সংগ্ৰহ কৰিবা। আৰু তুমি তোমাৰ উৎসৱত আনন্দিত হ'বা, তুমি আৰু তোমাৰ পুত্ৰ, আৰু তোমাৰ কন্যা, তোমাৰ দাস, আৰু তোমাৰ দাসী, আৰু লেবীয়া, আৰু প্ৰবাসী, আৰু অনাথ, আৰু বিধৱা যি তোমাৰ নগৰবোৰত আছে। সাত দিন তুমি তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ প্ৰতি সেই ঠাইত উৎসৱ পালন কৰিবা, যি ঠাই প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তেওঁৰ বাবে বাছি ল'ব। যদি প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাক তোমাৰ সকলো উৎপাদনত আৰু তোমাৰ হাতৰ সকলো কামত আশীৰ্বাদ কৰে, তেন্তে তুমি আনন্দিত হ'বা। বছৰত তিনিবাৰ তোমাৰ সকলো পুৰুষক তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ আগত সেই ঠাইত দেখা যাব, যি ঠাই প্ৰভুৱে বাছনি কৰিব, খমিৰবিহীন পিঠাৰ উৎসৱত, আৰু সপ্তাহৰ উৎসৱত, আৰু তম্বুৰ উৎসৱত। তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ আগত খালী হাতে দেখা নাযাব। প্ৰতিজনে নিজৰ হাতৰ শক্তি অনুসাৰে, প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাক দিয়া আশীৰ্বাদ অনুসাৰে। তুমি তোমাৰ বাবে বিচাৰকসকল আৰু বিষয়াসকল নিযুক্ত কৰিবা তোমাৰ নগৰসমূহত, যিবোৰ প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাক জাতিসমূহ অনুসাৰে দিয়ে, আৰু তেওঁলোকে লোকসকলক ন্যায় বিচাৰেৰে বিচাৰ কৰিব। তেওঁলোকে বিচাৰ বিকৃত নকৰে, আৰু তেওঁলোকে উপহাৰ গ্ৰহণ নকৰে, কাৰণ উপহাৰে জ্ঞানীসকলৰ চকু অন্ধ কৰে আৰু ন্যায়পৰায়ণসকলৰ কথা আঁতৰাই দিয়ে। ন্যায়সংগতভাৱে ন্যায়ৰ অনুসৰণ কৰা, যাতে তোমালোকে জীয়াই থাকিব পাৰা, আৰু প্ৰৱেশ কৰি সেই ভূমি উত্তৰাধিকাৰী হ'ব পাৰা যি তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে তোমাক দিয়ে। তুমি তোমাৰ বাবে উপবন ৰোপণ নকৰিবা, তোমাৰ ঈশ্বৰৰ বেদীৰ ওচৰত কোনো গছ তুমি তোমাৰ বাবে নকৰিবা। তুমি তোমাৰ নিজৰ বাবে স্তম্ভ স্থাপন নকৰিবা, যিটো তোমাৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৱে ঘৃণা কৰে।

17

তুমি তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে দামুৰি বা মেৰ বলিদান নকৰিবা, যাৰ মাজত কোনো দোষ আছে, কোনো মন্দ কথা আছে, কাৰণ সেয়া তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ ওচৰত ঘৃণনীয়। যদি তোমাৰ নগৰবোৰৰ মাজৰ এখনত, যিবোৰ প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাক দিয়ে, কোনো পুৰুষ বা মহিলা পোৱা যায় যিয়ে প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰৰ সন্মুখত দুষ্টতা কৰিব, তেওঁৰ নিয়মটো উলংঘা কৰি, আৰু আহি আন দেৱতাবোৰক সেৱা কৰিব, আৰু সিহঁতক প্ৰণিপাত কৰিব, সূৰ্যক, বা চন্দ্ৰক, বা আকাশৰ জগতৰ সকলোকে, যিবোৰ তেওঁ তোমাক আদেশ কৰা নাছিল, আৰু তোমাক জনোৱা হয়, আৰু তুমি অতি ভালকৈ তদন্ত কৰা, আৰু চোৱা, সঁচাকৈয়ে কথাটো হৈছে, এই ঘৃণিত কাৰ্য ইস্ৰায়েলত হৈছে; আৰু তুমি সেই পুৰুষক বা সেই মহিলাক বাহিৰলৈ উলিয়াই আনিবা, আৰু তোমালোকে সিহঁতক শিলেৰে শিলাঘাত কৰিবা, আৰু সিহঁত মৰিব। দুই বা তিনিজন সাক্ষীৰ ওপৰত মৃত্যুদণ্ড দিয়া হ'ব, কিন্তু যি মৃত্যুদণ্ড পাব লাগে সি এজন মাত্ৰ সাক্ষীৰ ওপৰত মৃত্যুদণ্ড নাপাব। আৰু সাক্ষীসকলৰ হাত তেওঁক প্ৰথমতে মৃত্যুদণ্ড দিবলৈ তেওঁৰ ওপৰত হ'ব, আৰু লোকসকলৰ হাত শেষত, আৰু তোমালোকে দুষ্টক তোমালোকৰ মাজৰ পৰা আঁতৰাবা। যদি তোমাৰ নগৰবোৰত তোমাৰ পৰা কোনো বিচাৰৰ কথা অসম্ভৱ হয়, তেজ আৰু তেজৰ মাজত, আৰু বিচাৰ আৰু বিচাৰৰ মাজত, আৰু স্পৰ্শ আৰু স্পৰ্শৰ মাজত, আৰু বিবাদ আৰু বিবাদৰ মাজত, বিচাৰৰ কথাবোৰ, তেন্তে উঠি তুমি সেই ঠাইলৈ যাবা যিটো প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তাত বাছি ল'ব, আৰু তুমি লেবীয়া পুৰোহিতসকলৰ ওচৰলৈ আহিবা, আৰু সেই দিনবোৰত যি বিচাৰক হ'ব তেওঁৰ ওচৰলৈ, আৰু অনুসন্ধান কৰি তেওঁলোকে তোমাক বিচাৰ ঘোষণা কৰিব। আৰু তুমি সেই বিষয় অনুসৰি কৰিবা যি তেওঁলোকে তোমাক সেই ঠাইৰ পৰা ঘোষণা কৰিব, যি ঠাই প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে বাছনি কৰিব, আৰু তুমি সকলো পালন কৰি কৰিবা যিমান তোমাক নিৰ্ধাৰিত হ'ব। সেই নিয়ম আৰু সেই বিচাৰ অনুসাৰে যি তেওঁলোকে তোমাক কব, তুমি

কৰিবা। তেওঁলোকে তোমাক যি শব্দ ঘোষণা কৰিব তাৰ পৰা তুমি সোঁফালে বা বাওঁফালে আঁতৰি নাযাবা। আৰু যি মানুহে অহংকাৰত এনেদৰে কাম কৰে যে তোমাৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৰ নামত সেৱা কৰিবলৈ থিয় হৈ থকা পুৰোহিতক বা সেই দিনবোৰত থকা বিচাৰকক নামানে, সেই মানুহ মৰিব, আৰু তুমি ইস্ৰায়েলৰ পৰা দুষ্টক আঁতৰাবা। আৰু সকলো মানুহে শুনি ভয় কৰিব, আৰু পুনৰ অধৰ্ম নকৰিব। যদি তুমি সেই ভূমিত প্ৰৱেশ কৰা যিখন প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাক দিয়ে, আৰু তুমি ইয়াক উত্তৰাধিকাৰ লাভ কৰা, আৰু তুমি ইয়াৰ ওপৰত বাস কৰা, আৰু তুমি কোৱা, মই মোৰ ওপৰত এজন শাসক নিযুক্ত কৰিম, ঠিক যেনেকৈ মোৰ চাৰিওফালৰ আন জাতিবোৰে কৰে; তেন্তে তুমি তোমাৰ ওপৰত এজন শাসক নিযুক্ত কৰিবা, যাক প্ৰভু ঈশ্বৰে বাছনি কৰিব; তোমাৰ ভাতৃসকলৰ মাজৰ পৰা তুমি তোমাৰ ওপৰত এজন শাসক নিযুক্ত কৰিবা; তুমি তোমাৰ ওপৰত এজন বিদেশী মানুহ নিযুক্ত কৰিবলৈ সক্ষম নহ'বা, কাৰণ তেওঁ তোমাৰ ভাতৃ নহয়। কাৰণ তেওঁ নিজৰ বাবে ঘোঁৰা বৃদ্ধি নকৰিব, আৰু লোকসকলক মিচৰলৈ ঘূৰাই নানিব, যাতে তেওঁ নিজৰ বাবে ঘোঁৰা বৃদ্ধি নকৰে, কিন্তু প্ৰভুৱে ক'লে, তোমালোকে এই পথত পুনৰ ঘূৰি নাযাবা। আৰু তেওঁ নিজৰ বাবে মহিলাসকল বৃদ্ধি নকৰিব, যাতে তেওঁৰ হৃদয় আঁতৰি নাযায়, আৰু ৰূপ আৰু সোণ তেওঁ নিজৰ বাবে অতিশয় বৃদ্ধি নকৰিব। আৰু যেতিয়া তেওঁ তেওঁৰ শাসনৰ ওপৰত বহিব, আৰু তেওঁ নিজৰ বাবে এই দ্বিতীয় বিধান লেবীয়া পুৰোহিতসকলৰ পৰা এখন কিতাপত লিখিব, আৰু ই তেওঁৰ লগত থাকিব, আৰু তেওঁ তেওঁৰ জীৱনৰ সকলো দিন ইয়াত পঢ়িব, যাতে তেওঁ প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰক ভয় কৰিবলৈ শিকে, আৰু এই সকলো আজ্ঞা পালন কৰে, আৰু এই বিধানবোৰ পালন কৰে; যাতে তেওঁৰ হৃদয় তেওঁৰ ভাইসকলৰ পৰা উন্নত নহয়, যাতে তেওঁ আজ্ঞাবোৰৰ পৰা সোঁফালে বা বাওঁফালে উলংঘন নকৰে, যাতে তেওঁ তেওঁৰ শাসনৰ ওপৰত দীৰ্ঘ সময় থাকে, তেওঁ আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকল ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ মাজত।

18

লেবীয়া পুৰোহিতসকলৰ, সম্পূৰ্ণ লেবী জনগোষ্ঠীৰ, ইস্ৰায়েলৰ সৈতে কোনো অংশ বা ভাগ নহ'ব; প্ৰভুৰ উৎসৰ্গসমূহ তেওঁলোকৰ ভাগ, তেওঁলোকে সেইবোৰ খাব। ভাগ কিন্তু নহ'ব তেওঁলোকৰ তেওঁলোকৰ ভাতৃসকলৰ মাজত, প্ৰভু নিজেই তেওঁৰ ভাগ, যিদৰে তেওঁক ক'লে। আৰু এইটো পুৰোহিতসকলৰ বিচাৰ মানুহৰ পৰা, বলিদান কৰা সকলৰ পৰা বলিদান, যদি গৰু পোৱালি, যদি ভেড়া; আৰু তুমি দিবা কান্ধ পুৰোহিতক, আৰু গাল, আৰু পেট, আৰু প্ৰথম ফল তোমাৰ শস্যৰ, আৰু তোমাৰ দ্ৰাক্ষাৰসৰ, আৰু তোমাৰ তেলৰ; আৰু প্ৰথম ফল তোমাৰ ভেড়াৰ নোম কটাৰ তুমি দিবা তেওঁক। কাৰণ প্ৰভুৱে তেওঁক তোমাৰ সকলো ফৈদৰ পৰা বাছনি কৰিলে, প্ৰভু ঈশ্বৰৰ সন্মুখত থিয় হ'বলৈ, তেওঁৰ নামত সেৱা কৰিবলৈ আৰু আশীৰ্বাদ দিবলৈ, তেওঁ আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকল ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ মাজত। যদি লেবীয়জনে ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলৰ সকলো নগৰৰ মাজৰ পৰা এখন নগৰৰ পৰা আহে, য'ত তেওঁ বাস কৰে, তেওঁৰ আত্মাই ইচ্ছা কৰা অনুসৰি, সেই ঠাইলৈ যিটো তেওঁ বাছি ল'ব, তেওঁ তেওঁৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৰ নামত সেৱা কৰিব, ঠিক যেনেকৈ তেওঁৰ সকলো ভাতৃসকল লেবীয়সকলে যিসকলে তাত তোমাৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৰ সন্মুখত থিয় হৈ আছে। তেওঁ ভাগ কৰা অংশ খাব, পৰিয়াল অনুসৰি বিক্ৰয়ৰ বাহিৰে। যদি কিন্তু তুমি সেই ভূমিত প্ৰবেশ কৰা যি তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে তোমাক দিয়ে, তুমি সেই জাতিবোৰৰ ঘৃণ্য কৰ্মবোৰ অনুসাৰে কৰিবলৈ নিশিকিবা। তোমাৰ মাজত পোৱা নাযাব যিজনে নিজৰ পুত্ৰক আৰু নিজৰ কন্যাক জুইত শুদ্ধ কৰে, ভৱিষ্যদ্বাণী কৰে, লক্ষণ চায় আৰু শকুন লয়, ঔষধেৰে মন্ত্ৰ পঢ়ে, উদৰস্থ বাক্যকাৰী আৰু অদ্ভুত চিহ্নৰ ব্যাখ্যাকাৰী, মৃতসকলক সোধে। কাৰণ তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ বাবে এইবোৰ কৰা সকলোৱেই ঘৃণ্য, কাৰণ এই ঘৃণ্য কাৰ্যবোৰৰ কাৰণে প্ৰভুৱে তেওঁলোকক তোমাৰ সন্মুখৰ পৰা ধ্বংস কৰিব। তুমি তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ সন্মুখত নিখুঁত হ'বা। কাৰণ এই জাতিবোৰক, যিসকলক তুমি উচ্ছেদ কৰিবা, তেওঁলোকে লক্ষণ আৰু মন্ত্ৰৰ কথা শুনে; কিন্তু তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে তোমাক এনেদৰে দিয়া নাই। তোমাৰ ভাতৃসকলৰ মাজৰ পৰা এজন ভাববাদী, মোৰ দৰে, প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাৰ বাবে উত্থাপন কৰিব; তেওঁৰ কথা তোমালোকে শুনিবা; সকলো অনুসাৰে যিমান তুমি হোৰেবত

প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰৰ ওচৰত সমাবেশৰ দিনা বিচাৰিছিলা, কৈছিলা, আমি পুনৰ প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰৰ মাত শুনিবলৈ যোগ নকৰিম, আৰু এই মহান অগ্নি আমি আৰু নেদেখিম, নহ'লে আমি মৰিম। আৰু প্ৰভুৱে মোক ক'লে, তেওঁলোকে তোমাক যিমান কথা ক'লে সকলো শুদ্ধভাৱে ক'লে। মই তেওঁলোকৰ ভাইসকলৰ মাজৰ পৰা তেওঁলোকৰ বাবে এজন ভাববাদী তুলিম, ঠিক তোমাৰ দৰে, আৰু মই তেওঁৰ মুখত মোৰ শব্দবোৰ দিম, আৰু তেওঁ তেওঁলোকক সেই অনুসাৰে কথা ক'ব যি মই তেওঁক আদেশ দিম। আৰু যি মানুহে সেই ভাববাদীয়ে মোৰ নামত যিমান কথা ক'ব সেইবোৰ নুশুনে, মই তাৰ পৰা প্ৰতিশোধ ল'ম। কিন্তু যি ভাববাদীয়ে অধৰ্মাচৰণ কৰি মোৰ নামত এনে শব্দ ক'ব যি মই কথা ক'বলৈ আদেশ কৰা নাছিলোঁ, আৰু যিজনে আন দেৱতাসকলৰ নামত কথা ক'ব, সেই ভাববাদীৰ মৃত্যু হ'ব। যদি কিন্তু তুমি তোমাৰ হৃদয়ত কোৱা, আমি কেনেকৈ জানিম সেই বাক্য যি প্ৰভুৱে কোৱা নাই? যিমান যদি সেই ভাববাদীয়ে প্ৰভুৰ নামত কয়, আৰু সেয়া নহয়, আৰু সেয়া নঘটে, এই শব্দ যি প্ৰভুৱে কোৱা নাই, অধৰ্মত সেই ভাববাদীয়ে কৈছিল, তেওঁক ভয় নকৰিবা।

19

যদি কিন্তু প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে সেই জাতিবোৰক ধ্বংস কৰে, যিবোৰক ঈশ্বৰে তোমাক ভূমি দিয়ে, আৰু তুমি তেওঁলোকক উত্তৰাধিকাৰ হিচাপে লাভ কৰা, আৰু তুমি তেওঁলোকৰ নগৰবোৰত বাস কৰা, আৰু তেওঁলোকৰ ঘৰবোৰত, তিনিখন নগৰ তুমি নিজৰ বাবে পৃথক কৰিবা তোমাৰ ভূমিৰ মাজত, যিখন প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাক দিয়ে। তোমাৰ বাবে পথ বিবেচনা কৰা, আৰু তোমাৰ মাটিৰ সীমা তিনি ভাগত ভাগ কৰিবা, যি তোমাক প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে বিতৰণ কৰে, আৰু ই সকলো হত্যাকাৰীৰ বাবে আশ্ৰয় হ'ব। এইটো হ'ব হত্যাকাৰীৰ আদেশ, যি তাত পলায়ন কৰিব, আৰু জীয়াই থাকিব, যি নিজৰ প্ৰতিবেশীক নজনাকৈ আঘাত কৰে, আৰু এই যি তাক কালি আৰু তৃতীয় দিনৰ আগত ঘৃণা কৰা নাছিল। আৰু যদি

কোনোৱে প্ৰতিবেশীৰ সৈতে অৱণ্যত কাঠ সংগ্ৰহ কৰিবলৈ প্ৰৱেশ কৰে, আৰু গছ কাটোঁতে তাৰ হাত কুঠাৰেৰে পিছলি যায়, আৰু গছৰ পৰা লোহা সৰি পৰি প্ৰতিবেশীক লাগে, আৰু তেওঁ মৰে, তেন্তে এই ব্যক্তিয়ে এই নগৰবোৰৰ এটালৈ আশ্ৰয়ৰ বাবে পলাই যাব, আৰু জীয়াই থাকিব। যাতে ৰক্তৰ প্ৰতিশোধকাৰীয়ে হত্যাকাৰীৰ পিছত খেদি নাযায়, কাৰণ তাৰ হৃদয় উত্তপ্ত হৈছে, আৰু যদি বাটটো দীঘলীয়া হয়, তেন্তে তাক ধৰি পেলায় আৰু তাৰ আত্মাক আঘাত কৰে, আৰু এইজনৰ মৃত্যুৰ বিচাৰ নাই, কাৰণ সি কালিৰ আগত তাক ঘৃণা কৰা নাছিল, আৰু তৃতীয় দিনৰ আগতো নাছিল। এই কাৰণে মই তোমাক এই কথা আদেশ দিছো, কৈছো যে তুমি তোমাৰ বাবে তিনিখন চহৰ পৃথক কৰিবা। যদি প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাৰ সীমা বিস্তৃত কৰে, যি ধৰণে তেওঁ তোমাৰ পিতৃসকলৰ ওচৰত শপত খাইছিল, আৰু প্ৰভুৱে তোমাক সকলো ভূমি দিয়ে, যি তেওঁ তোমাৰ পিতৃসকলক দিবলৈ কৈছিল, যদি তুমি এই সকলো আজ্ঞা পালন কৰা শুনা, যি মই আজি তোমাক আদেশ দিছো, প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰক প্ৰেম কৰা, তেওঁৰ সকলো পথত সকলো দিন চলা; তুমি তোমাৰ বাবে এই তিনিটাৰ লগত আৰু তিনিটা নগৰ যোগ কৰিবা। আৰু তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে তোমাক উত্তৰাধিকাৰ হিচাপে যি ভূমি দিয়ে, সেই ভূমিত নিৰ্দোষৰ তেজ ঢলা নহ'ব, আৰু তুমি তেজৰ দোষত দোষী নহ'বা। যদি কিন্তু তোমাৰ মাজত এজন মানুহ হয় যি ওচৰৰ মানুহক ঘৃণা কৰে, আৰু তেওঁ তাক আক্ৰমণ কৰিবলৈ লুকাই থাকে, আৰু তাৰ বিৰুদ্ধে উঠে, আৰু তাৰ আত্মাক আঘাত কৰে, আৰু তেওঁ মৰে, আৰু এই নগৰবোৰৰ এখনলৈ পলায়, আৰু তাৰ নগৰৰ বৃদ্ধসকলৰ পৰিষদে পঠিয়াব, আৰু তেওঁলোকে তাক তাৰ পৰা ধৰিব, আৰু তেওঁলোকে তাক তেজৰ প্ৰতিশোধকাৰী আত্মীয়সকলৰ হাতত শোধাই দিব, আৰু তেওঁ মৰিব। তোমাৰ চকুৱে তেওঁক দয়া নকৰিব, আৰু তুমি ইস্ৰায়েলৰ পৰা নিৰ্দোষ তেজ শুদ্ধ কৰিবা, আৰু তোমাৰ মঙ্গল হ'ব। তুমি তোমাৰ প্ৰতিবেশীৰ সীমা স্থানান্তৰিত নকৰিবা, যিবোৰ তোমাৰ পিতৃসকলে স্থাপন কৰিছিল সেই উত্তৰাধিকাৰত যি তুমি উত্তৰাধিকাৰী হৈছা সেই ভূমিত, যি তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে তোমাক অংশৰূপে দিয়ে। কোনো মানুহৰ বিৰুদ্ধে সকলো অন্যায়ৰ, প্ৰতিটো পাপৰ আৰু সকলো পাপৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিবলৈ

এজন সাক্ষী যথেষ্ট নহয়। দুজন বা তিনিজন সাক্ষীৰ মুখৰ দ্বাৰা প্ৰতিটো কথা প্ৰতিষ্ঠিত হ'ব। যদি কিন্তু এজন অন্যায় সাক্ষী এজন মানুহৰ বিৰুদ্ধে থিয় হয়, তেওঁৰ অধৰ্মৰ কথা তালিকাভুক্ত কৰি; আৰু সেই দুজন মানুহ যিসকলৰ মাজত বিবাদ আছে, তেওঁলোক প্ৰভুৰ সন্মুখত থিয় হ'ব, আৰু পুৰোহিতসকলৰ সন্মুখত, আৰু বিচাৰকসকলৰ সন্মুখত, যিসকল সেই দিনবোৰত থাকিব; আৰু বিচাৰকসকলে সঠিকভাৱে পৰীক্ষা কৰিব, আৰু চোৱা এজন অন্যায় সাক্ষীয়ে অন্যায়ভাৱে সাক্ষ্য দিলে, তেওঁৰ ভাতৃৰ বিৰুদ্ধে থিয় হ'ল; আৰু তোমালোকে তেওঁক সেইদৰে কৰিবা যেনেদৰে তেওঁ দুষ্টতাৰে তেওঁৰ ভাতৃৰ বিৰুদ্ধে কৰিবলৈ কৰিছিল, আৰু তুমি তোমালোকৰ মাজৰ পৰা দুষ্টতা আঁতৰাবা। আৰু বাকী লোকসকলে শুনি ভয় কৰিব, আৰু তেওঁলোকে তোমালোকৰ মাজত এই দুষ্ট কাম পুনৰ নকৰিব। তোমাৰ চকুৱে তাক ৰক্ষা নকৰিব, আত্মাৰ সলনি আত্মা, চকুৰ সলনি চকু, দাঁতৰ সলনি দাঁত, হাতৰ সলনি হাত, ভৰিৰ সলনি ভৰি।

20

যদি কিন্তু তুমি তোমাৰ শত্ৰুসকলৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধলৈ ওলাই যোৱা, আৰু তুমি ঘোঁৰা আৰু আৰোহী আৰু তোমাতকৈ অধিক লোক দেখা, তুমি সিহঁতক ভয় নকৰিবা, কাৰণ প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰ তোমাৰ সৈতে আছে, যি তোমাক মিচৰ দেশৰ পৰা উঠাই আনিলে। আৰু এনে হ'ব যেতিয়া তুমি যুদ্ধৰ ওচৰ চাপিবা, আৰু পুৰোহিতে ওচৰ চাপি লোকসকলক কথা ক'ব, আৰু তেওঁ তেওঁলোকক ক'ব, শুনা ইজৰায়েল, তোমালোক আজি তোমালোকৰ শত্ৰুসকলৰ ওপৰত যুদ্ধলৈ যাইছা, তোমালোকৰ হৃদয় দুৰ্বল নহওক, ভয় নকৰিবা, আৰু ভাঙি নপৰিবা, আৰু তেওঁলোকৰ মুখৰ পৰা আঁতৰি নাযাবা। কাৰণ প্ৰভু তোমালোকৰ ঈশ্বৰ তোমালোকৰ আগে আগে যায়, তোমালোকৰ শত্ৰুবোৰৰ বিৰুদ্ধে তোমালোকৰ লগত যুদ্ধ কৰিবলৈ আৰু তোমালোকক ৰক্ষা কৰিবলৈ। আৰু লিখকসকলে লোকসকলৰ ওচৰত কথা

ক'ব, কৈ, কোন মানুহে নতুন ঘৰ সাজিছে আৰু তাক উৎসৰ্গা কৰা নাই? সি যাওক আৰু তাৰ ঘৰলৈ উভতি যাওক, যুদ্ধত সি নমৰক, আৰু আন এজন মানুহে ইয়াক উৎসৰ্গা কৰিব। আৰু কোন সেই মানুহ যিয়ে দ্ৰাক্ষাবাৰী ৰুলে, আৰু তাৰ পৰা আনন্দিত নহ'ল? সি যাওক আৰু তাৰ ঘৰলৈ উভতি যাওক, যুদ্ধত সি নমৰক, আৰু আন এজন মানুহে তাৰ পৰা আনন্দিত হ'ব। আৰু কোন সেই মানুহ যি এগৰাকী মহিলাক বাগদান কৰিছে আৰু তাইক লোৱা নাই? সি যাওক আৰু তাৰ ঘৰলৈ উভতি যাওক, যুদ্ধত সি নমৰক, আৰু আন এজন মানুহে সেইটো ল'ব। আৰু লিখকসকলে লোকসকলৰ ওচৰত কথা ক'বলৈ যোগ কৰিব, আৰু তেওঁলোকে ক'ব, কোন সেই মানুহ যি ভয় কৰে আৰু হৃদয়ত কাপুৰুষ? সি যাওক আৰু তাৰ ঘৰলৈ উভতি যাওক, যাতে সি তাৰ ভায়েকৰ হৃদয়ক ভয়াতুৰ নকৰে, ঠিক যেনেকৈ তাৰটো। আৰু এনে হ'ব যে যেতিয়া লিপিকাৰসকলে লোকসকলৰ প্ৰতি কথা কোৱা বন্ধ কৰিব, তেতিয়া তেওঁলোকে সৈন্যবাহিনীৰ শাসনকৰ্তাসকলক লোকসকলৰ আগত নেতৃত্ব দিবলৈ নিযুক্ত কৰিব। যদি তুমি কোনো নগৰৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিবলৈ আহা, তেন্তে প্ৰথমে তেওঁলোকক শান্তিৰে মাতিবা। যদি তেওঁলোকে তোমাক শান্তিপূৰ্ণভাৱে উত্তৰ দিয়ে আৰু তোমাৰ বাবে দুৱাৰ খুলি দিয়ে, তেন্তে তাত পোৱা সকলো লোক তোমাৰ কৰদাতা আৰু প্ৰজা হ'ব। যদি কিন্তু তেওঁলোকে তোমাক নামানে, আৰু তোমাৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰে, তুমি ইয়াক অৱৰোধ কৰিবা, যেতিয়ালৈকে প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে ইয়াক তোমাৰ হাতত শোধাই নিদিয়ে, আৰু তুমি ইয়াৰ সকলো পুৰুষক তৰোৱালৰ হত্যাত মাৰিবা, কেৱল মহিলাসকল আৰু সা-সম্পত্তি বাদে; আৰু সকলো পশুধন, আৰু চহৰত থকা সকলো বস্তু, আৰু সকলো লুটদ্ৰব্য তুমি নিজৰ বাবে লুট কৰিবা, আৰু তুমি তোমাৰ শত্ৰুসকলৰ সকলো লুটদ্ৰব্য খাবা, যিসকলক প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাক দিয়ে। এইদৰে তুমি কৰিবা সকলো নগৰবোৰলৈ যিবোৰ তোমাৰ পৰা বহু দূৰত আছে, এই জাতিবোৰৰ নগৰবোৰৰ পৰা নহয়, যিবোৰৰ ভূমি উত্তৰাধিকাৰ হিচাপে ল'বলৈ প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাক দিছে। তোমালোকে কোনো শ্বাসপ্ৰশ্বাস লোৱা বস্তু জীৱিত ৰাখিবা নহয়, কিন্তু অভিশাপেৰে তোমালোকে তেওঁলোকক সম্পূৰ্ণৰূপে ধ্বংস কৰিবা, হিত্তীয়া, আৰু ইমোৰীয়া, আৰু কনানীয়া, আৰু

পৰিজ্জীয়া, আৰু হিব্বীয়া, আৰু যিবুচীয়া, আৰু গিৰ্গাচীয়া, যি ধৰণে তোমাক প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে আদেশ দিছিল, যাতে তেওঁলোকে তোমালোকক তেওঁলোকৰ সকলো ঘৃণনীয় কাম কৰিবলৈ শিকাব নোৱাৰে, যিবোৰ তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ দেৱতাবোৰৰ বাবে কৰিছিল, আৰু তোমালোকে তোমালোকৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ সন্মুখত পাপ কৰিবা। যদি তুমি কোনো এখন নগৰ বহু দিন ধৰি অৱৰোধ কৰি ইয়াৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰা আৰু ইয়াক অধিকাৰ কৰা, তেন্তে তুমি ইয়াৰ গছবোৰ ধ্বংস নকৰিবা, সিহঁতৰ ওপৰত লোহা আক্ৰমণ নকৰিবা, বৰং সিহঁতৰ পৰা তুমি খাবা, কিন্তু সিহঁতক কাটিবা নহয়, কাৰণ পথাৰৰ গছ জানো মানুহ যে তোমাৰ সন্মুখৰ পৰা বেৰাৰ ভিতৰলৈ প্ৰৱেশ কৰিব? কিন্তু যি গছ তুমি জানা যে ফল ধৰা নহয়, সেই গছ তুমি ধ্বংস কৰিবা আৰু কাটি পেলাবা, আৰু সেই নগৰৰ বিৰুদ্ধে অৱৰোধ কাৰ্য নিৰ্মাণ কৰিবা, যি নগৰে তোমাৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰে, যেতিয়ালৈকে সেয়া সমৰ্পণ নহয়।

21

যদি কিন্তু পোৱা যায় আঘাতপ্ৰাপ্ত মানুহ সেই ভূমিত, যিখন প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাক দিয়ে উত্তৰাধিকাৰ ল'বলৈ, পৰি থকা সেই সমতল ভূমিত, আৰু নাজানে তেওঁলোকে সেইজনক যিয়ে আঘাত কৰিছিল, ওলাই যাব তোমাৰ বৃদ্ধসকলৰ পৰিষদ আৰু তোমাৰ বিচাৰকসকল, আৰু জুখিব তেওঁলোকে সেই নগৰবোৰলৈ যিবোৰ চাৰিওফালে আছে সেই আঘাতপ্ৰাপ্ত মানুহৰ। আৰু হ'ব সেই নগৰ যিখন নিকটতম সেই আঘাতপ্ৰাপ্ত মানুহৰ, আৰু ল'ব সেই নগৰৰ বৃদ্ধসকলৰ পৰিষদে এজনী গাই-পোৱালি গৰুৰ পৰা, যিজনীয়ে কাম কৰা নাই, আৰু যিজনীয়ে টনা নাই যুৱলি। আৰু নমাই আনিব সেই নগৰৰ বৃদ্ধসকলৰ পৰিষদে সেই গাই-পোৱালিজনীক এখন দুৰ্গম গিৰিখাতলৈ, যিখন কাম কৰা হোৱা নাই আৰু সিঁচা হোৱা নাই, আৰু ভাঙিব তেওঁলোকে ডিঙি সেই গাই-পোৱালিজনীৰ সেই গিৰিখাতত। আৰু পুৰোহিত লেবীয়াসকল আহিব, কাৰণ প্ৰভু ঈশ্বৰে তেওঁলোকক তেওঁৰ আগত থিয় হ'বলৈ

আৰু তেওঁৰ নামত আশীৰ্বাদ দিবলৈ বাছনি কৰিলে, আৰু তেওঁলোকৰ মুখৰ দ্বাৰা সকলো বিবাদ আৰু সকলো স্পৰ্শৰ বিচাৰ হ'ব। আৰু সেই চহৰৰ সকলো বৃদ্ধ পৰিষদে যিসকলে আহত মানুহজনৰ ওচৰলৈ আহিছে, তেওঁলোকে উপত্যকাত ডিঙি কটা গাইজনীৰ মূ�ৰৰ ওপৰত নিজৰ হাত ধুব; আৰু উত্তৰ দি তেওঁলোকে ক'ব, আমাৰ হাতে এই তেজ ঢালি দিয়া নাই, আৰু আমাৰ চকুৱে দেখা নাই। হে প্ৰভু, তোমাৰ লোকসকল ইস্ৰায়েলৰ প্ৰতি কৃপাময় হোৱা, যাক তুমি মুক্ত কৰিলা, যাতে তোমাৰ লোকসকল ইস্ৰায়েলৰ মাজত নিৰ্দোষ তেজ নহয়, আৰু তেওঁলোকৰ বাবে তেজৰ প্ৰায়শ্চিত্ত কৰা হ'ব। তুমি কিন্তু নিৰ্দোষ তেজ তোমালোকৰ মাজৰ পৰা আঁতৰাবা, যদি তুমি প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰৰ সন্মুখত ভাল আৰু মনোমোহা কাম কৰা। যদি তুমি তোমাৰ শত্ৰুবোৰৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধলৈ ওলাই যোৱা, আৰু প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তেওঁলোকক তোমাৰ হাতত সমৰ্পণ কৰে, আৰু তুমি তেওঁলোকৰ লুটদ্ৰব্য লুট কৰা, আৰু তুমি লুটদ্ৰব্যৰ মাজত ৰূপত সুন্দৰ এগৰাকী মহিলা দেখা, আৰু তুমি তাইক কামনা কৰা, আৰু তুমি তাইক নিজৰ বাবে পত্নী হিচাপে লোৱা, আৰু তুমি তাইক তোমাৰ ঘৰৰ ভিতৰলৈ আনা, আৰু তুমি তাইৰ মূ�ৰ খুৰাবা, আৰু তুমি তাইৰ নখ কাটিবা, আৰু তুমি তাইৰ পৰা বন্দীত্বৰ কাপো�ৰবোৰ আঁতৰাবা, আৰু তাই তোমাৰ ঘৰত বহিব, আৰু তাই এমাহৰ দিন পিতৃ আৰু মাতৃক কান্দিব, আৰু এইবোৰৰ পিছত তুমি তাইৰ ওচৰলৈ সোমাবা আৰু তুমি তাইৰ সৈতে বাস কৰিবা, আৰু তাই তোমাৰ পত্নী হ'ব। আৰু এনে হ'ব যে যদি তুমি তাইক নিবিচাৰা, তেন্তে তুমি তাইক মুক্ত কৰি পঠিয়াই দিবা, আৰু ৰূপৰ বিনিময়ত তাইক বিক্ৰী কৰা নহ'ব, তুমি তাইক অৱজ্ঞা নকৰিবা, কাৰণ তুমি তাইক নম্ৰ কৰিছিলা। যদি কিন্তু এজন মানুহৰ দুজনী তিৰোতা হয়, তেওঁলোকৰ এজনী প্ৰিয়, আৰু তেওঁলোকৰ এজনী ঘৃণিত, আৰু তেওঁৰ বাবে প্ৰিয়জনী আৰু ঘৃণিতজনীয়ে সন্তান জন্ম দিয়ে, আৰু ঘৃণিতজনীৰ প্ৰথমজাত পুত্ৰ হয়; আৰু সেই দিনত হ'ব যেতিয়া তেওঁ তেওঁৰ পুত্ৰসকলক তেওঁৰ সম্পত্তি উত্তৰাধিকাৰ ভাগ কৰে, তেওঁ প্ৰিয়জনীৰ পুত্ৰক প্ৰথমজাত হিচাপে ব্যৱহাৰ কৰিব নোৱাৰিব, ঘৃণিতজনীৰ প্ৰথমজাত পুত্ৰক উপেক্ষা কৰি; কিন্তু ঘৃণিতজনীৰ প্ৰথমজাত পুত্ৰক তেওঁ স্বীকাৰ কৰিব তেওঁক দুগুণ দিবলৈ সকলোৰে পৰা যিবোৰ তেওঁৰ পোৱা যাব, কাৰণ

এইজন তেওঁৰ সন্তানসকলৰ আৰম্ভণি, আৰু এইজনৰ বাবে প্ৰথমজাতৰ অধিকাৰ উপযুক্ত। যদি কোনো এজনৰ পুত্ৰ অবাধ্য আৰু বিদ্ৰোহী হয়, পিতাৰ কথা আৰু মাতৃৰ কথা নামানে, আৰু তেওঁলোকে তাক শাসন কৰে, আৰু তেওঁলোকৰ কথা নুশুনে; আৰু তাৰ পিতা আৰু তাৰ মাতৃয়ে তাক ধৰি, আৰু তাক তাৰ নগৰৰ বৃদ্ধসভালৈ আৰু সেই ঠাইৰ দুৱাৰমুখলৈ লৈ যাব; আৰু তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ নগৰৰ মানুহবোৰক ক'ব, আমাৰ এই পুত্ৰ অবাধ্য আৰু বিদ্ৰোহী, আমাৰ কথা নামানে, পেটুক আৰু মদাহী। আৰু তেওঁৰ নগৰৰ পুৰুষসকলে তাক শিল দি মাৰিব, আৰু তেওঁ মৰিব, আৰু তুমি তোমালোকৰ মাজৰ পৰা দুষ্টক আঁতৰাবা, আৰু বাকীসকলে শুনি ভয় কৰিব। যদি কোনো এজনৰ কোনো পাপ হয়, মৃত্যুৰ বিচাৰ, আৰু তেওঁ মৰে, আৰু তোমালোকে তেওঁক গছত ওলোমাই দিয়া, তেওঁৰ শৰীৰ গছত শুই নাথাকিব, কিন্তু তোমালোকে তেওঁক সেই দিনাই সমাধিৰে সমাধিস্থ কৰিবা, কাৰণ ঈশ্বৰৰ দ্বাৰা শাপগ্ৰস্ত প্ৰতিজন যি গছত ওলোমাই থকা হয়; আৰু তোমালোকে সেই ভূমি অশুচি নকৰিবা, যিখন প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাক উত্তৰাধিকাৰত দিয়ে।

22

তোমাৰ ভাইৰ গৰু বা তাৰ ভেড়া বাটত ভ্ৰমণ কৰা দেখি সিহঁতক উপেক্ষা নকৰিবা, সিহঁতক তোমাৰ ভাইৰ ওচৰলৈ ঘূৰাই দিবা, আৰু তাক ঘূৰাই দিবা। যদি কিন্তু তোমাৰ ভাতৃ তোমাৰ ওচৰলৈ নাহে, বা তেওঁক নাজানা, তেন্তে তেওঁক তোমাৰ ঘৰৰ ভিতৰত সংগ্ৰহ কৰিবা, আৰু তোমাৰ ভাতৃয়ে সেইবোৰ বিচাৰি নোপোৱালৈকে তোমাৰ লগত থাকিব, আৰু তেওঁক ঘূৰাই দিবা। এইদৰে তুমি তাৰ গাধৰ ক্ষেত্ৰত কৰিবা, আৰু এইদৰে তুমি তাৰ বস্ত্ৰৰ ক্ষেত্ৰত কৰিবা, আৰু এইদৰে তুমি তোমাৰ ভাতৃৰ সকলো হেৰোৱা বস্তুৰ ক্ষেত্ৰত কৰিবা, যিবোৰ তাৰ পৰা হেৰাই যায় আৰু তুমি পোৱা, তুমি উপেক্ষা কৰিব নোৱাৰিবা। তুমি তোমাৰ ভাতৃৰ গাধ বা তেওঁৰ দামুৰি পথত পৰি থকা দেখি অৱহেলা নকৰিবা, তেওঁৰ সৈতে তেওঁলোকক

উঠাই দিবা। মহিলাই পুৰুষৰ বস্তু নিধৰিব, আৰু পুৰুষে মহিলাৰ কাপোৰ নিপিন্ধিব, কাৰণ যিকোনোৱে এইবোৰ কৰে তেওঁ তোমাৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৰ ওচৰত ঘৃণনীয়। যদি তুমি তোমাৰ পথত বা কোনো গছত বা মাটিত পক্ষীৰ বাহ লগ পোৱা, য'ত পোৱালি বা কণী আছে, আৰু মাতৃয়ে পোৱালিবোৰৰ ওপৰত বা কণীবোৰৰ ওপৰত উম দি আছে, তেন্তে তুমি সন্তানসমূহৰ সৈতে মাতৃক নল'বা। তুমি মাকক পঠিয়াই দিবা, কিন্তু পোৱালিবোৰ তুমি নিজৰ বাবে ল'বা, যাতে তোমাৰ ভাল হয় আৰু তুমি দীৰ্ঘায়ু হোৱা। যদি তুমি এটা নতুন ঘৰ নিৰ্মাণ কৰা, তেন্তে তুমি তোমাৰ চালত এটা বেৰ সাজিবা, আৰু তুমি তোমাৰ ঘৰত হত্যাৰ দায়িত্ব নল'বা, যদি কোনো পৰা মানুহ তাৰ পৰা পৰে। তুমি তোমাৰ দ্ৰাক্ষাবাৰীত ভিন্ন বীজ নসিঁচিবা, যাতে উৎপন্ন আৰু যি বীজ তুমি সিঁচা তাক দ্ৰাক্ষাবাৰীৰ উৎপন্নৰ সৈতে পবিত্ৰ কৰা নহয়। তুমি দামুৰি আৰু গাধ একেলগে লৈ হাল নবাবা। তুমি নকল পিন্ধিবা নাই, ঊণ আৰু শণ একেলগে। তুমি তোমাৰ কাপোৰৰ চাৰিটা কোণত পকোৱা সূতা লগাবা, যিবোৰ তুমি পিন্ধিবা। যদি কোনোবাই এজনী মহিলা লয় আৰু তাইৰ লগত বাস কৰে, আৰু তাইক ঘৃণা কৰে, আৰু তাইৰ ওপৰত মিছা অভিযোগৰ কথা লগায়, আৰু তাইৰ নামৰ বিৰুদ্ধে বেয়া কথা আনে, আৰু কয়, মই এই মহিলাক লৈছিলো, আৰু তাইৰ ওচৰলৈ গৈ মই তাইৰ কুমাৰীত্ব পোৱা নাই; আৰু ছোৱালীজনীৰ দেউতাক আৰু মাকে লৈ ছোৱালীজনীৰ কুমাৰীত্ব বৃদ্ধসকলৰ সভাৰ ওচৰলৈ দুৱাৰত লৈ যাব। আৰু ছোৱালীজনীৰ দেউতাকে পৰিষদক ক'ব, মোৰ এই জীয়েকক মই এই মানুহজনক পত্নী হিচাপে দিছিলোঁ, আৰু তাইক ঘৃণা কৰি এতিয়া এইজনে তাইৰ ওপৰত মিছা অভিযোগৰ কথা জাপি দিছে, কৈছে, তোমাৰ জীয়েকৰ কুমাৰীত্ব মই পোৱা নাই; আৰু এইবোৰ মোৰ জীয়েকৰ কুমাৰীত্ব। আৰু তেওঁলোকে কাপোৰখন চহৰৰ বৃদ্ধ পৰিষদৰ সন্মুখত মেলি ধৰিব। আৰু সেই চহৰৰ বৃদ্ধসকলৰ পৰিষদে সেই মানুহজনক ল'ব, আৰু তেওঁলোকে তাক শাস্তি দিব, আৰু তেওঁলোকে তাক এশ চেকেল জৰিমনা কৰিব, আৰু তেওঁলোকে সেই যুৱতীৰ পিতৃক দিব, কাৰণ তেওঁ এজনী ইজৰায়েলীয়া কুমাৰীৰ ওপৰত বেয়া নাম উলিয়াইছিল, আৰু তাই তেওঁৰ পত্নী হ'ব; তেওঁ তাইক সকলো সময়ত বিদায় দিব নোৱাৰিব। যদি কিন্তু এই কথা সত্য হয়, আৰু

যুৱতীগৰাকীৰ কুমাৰীত্ব পোৱা নাযায়, আৰু তেওঁলোকে যুৱতীগৰাকীক তাইৰ পিতৃৰ ঘৰৰ দুৱাৰবোৰলৈ উলিয়াই আনিব, আৰু তেওঁলোকে তাইক শিলেৰে শিল দলিয়াব, আৰু তাই মৰিব, কাৰণ তাই ইজৰাইলৰ পুত্ৰসকলৰ মাজত মূৰ্খতা কৰিলে তাইৰ পিতৃৰ ঘৰ বেশ্যাকৰ্ম কৰি, আৰু তুমি তোমালোকৰ মাজৰ পৰা দুষ্টক আঁতৰাবা। যদি কোনো মানুহক বিবাহিত তিৰোতাৰ সৈতে শুই থকা অৱস্থাত পোৱা যায়, তেন্তে দুয়োকে মাৰিবা - সেই তিৰোতাৰ সৈতে শুই থকা মানুহজনক আৰু সেই তিৰোতাগৰাকীক, আৰু তুমি ইস্ৰায়েলৰ পৰা দুষ্টক আঁতৰাবা। যদি এজন কুমাৰী ছোৱালী এজন পুৰুষৰ সৈতে বাগদত্তা হয় আৰু এজন মানুহে তাইক চহৰত পাই তাইৰ সৈতে শয়ন কৰে, তেন্তে তোমালোকে দুয়োকে তেওঁলোকৰ চহৰৰ দুৱাৰলৈ উলিয়াই আনিবা আৰু তেওঁলোকক শিলেৰে পাথৰ মাৰি হত্যা কৰা হ'ব আৰু তেওঁলোক মৰিব; সেই যুৱতীক, কাৰণ তাই চহৰত চিঞৰ নাছিল; আৰু সেই পুৰুষক, কাৰণ তেওঁ ওচৰৰ মানুহৰ পত্নীক অপমান কৰিছিল; আৰু তুমি তোমালোকৰ মাজৰ পৰা দুষ্টক আঁতৰাবা। যদি কিন্তু সমতলত কোনো মানুহে বাগদত্তা ছোৱালীজনীক পায়, আৰু জোৰ কৰি তাইৰ সৈতে শয়ন কৰে, তেন্তে তাইৰ সৈতে শয়ন কৰা জনক কেৱল তোমালোকে হত্যা কৰিবা। আৰু সেই যুৱতীগৰাকীৰ মৃত্যুৰ পাপ নাই; যেনেকৈ যদি কোনো মানুহে ওচৰৰ মানুহৰ ওপৰত উঠে আৰু তেওঁৰ আত্মা হত্যা কৰে, এইদৰে এই বিষয়, কাৰণ পথাৰত তাইক পালে; বাগদত্তা যুৱতীগৰাকীয়ে চিঞৰ মাৰিলে, আৰু তাইক সহায় কৰিবলৈ কোনো নাছিল। যদি কোনোবাই এজনী ছোৱালী কুমাৰীক বিচাৰি পায় যিজনী বাগদত্তা হোৱা নাই, আৰু জোৰ কৰি তাইৰ সৈতে শয়ন কৰে, আৰু ধৰা পৰে, তেন্তে সেই মানুহজনে যিজনে তাইৰ সৈতে শয়ন কৰিছিল সেই যুৱতীগৰাকীৰ পিতৃক পঞ্চাশ ৰূপৰ মুদ্ৰা দিব, আৰু তাই তেওঁৰ পত্নী হ'ব, কাৰণ তেওঁ তাইক অপমান কৰিছিল; তেওঁ তাইক সকলো সময়ত বিদায় দিব নোৱাৰিব।

23

কোনো মানুহে নিজৰ পিতৃৰ পত্নী গ্ৰহণ নকৰিব, আৰু নিজৰ পিতৃৰ আৱৰণ প্ৰকাশ নকৰিব। অণ্ডকোষ চূৰ্ণ হোৱা বা কাটি পেলোৱা কোনো ব্যক্তি প্ৰভুৰ সভাত প্ৰৱেশ কৰিব নোৱাৰিব। বেশ্যাৰ পৰা জন্ম লোৱা কোনোৱে প্ৰভুৰ সভাত প্ৰৱেশ নকৰিব। অম্মোনীয়া আৰু মোৱাবীয়া প্ৰভুৰ সভাত প্ৰৱেশ নকৰিব, আৰু দশম পুৰুষলৈকে প্ৰভুৰ সভাত প্ৰৱেশ নকৰিব, আৰু চিৰকাললৈকে; কাৰণ তেওঁলোকে তোমালোকক ৰুটি আৰু পানীৰে বাটত লগ নধৰিলে, যেতিয়া তোমালোক মিচৰৰ পৰা ওলাই আহিছিলা, আৰু কাৰণ তেওঁলোকে তোমাক শাপ দিবলৈ মেছোপটেমিয়াৰ পৰা বিয়োৰৰ পুত্ৰ বিলিয়মক তোমাৰ বিৰুদ্ধে ভাড়া কৰিছিল। আৰু তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে বালামৰ কথা শুনিবলৈ ইচ্ছুক নাছিল, আৰু তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে সেই শাপবোৰ আশীৰ্বাদলৈ পৰিৱৰ্তন কৰিলে, কাৰণ তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে তোমাক প্ৰেম কৰিলে। তুমি তেওঁলোকক শান্তিপূৰ্ণ আৰু লাভজনক বিষয়ৰ কথা সম্বোধন নকৰিবা তোমাৰ সকলো জীৱনকাল চিৰকাললৈ। তুমি ইদোমীয়ক ঘৃণা নকৰিবা, কাৰণ সি তোমাৰ ভাতৃ, তুমি মিচৰীয়ক ঘৃণা নকৰিবা, কাৰণ তুমি তাৰ দেশত প্ৰবাসী হৈছিলা। যদি তেওঁলোকৰ পুত্ৰসকল জন্ম হয়, তৃতীয় প্ৰজন্মত তেওঁলোকে প্ৰভুৰ সভাত প্ৰৱেশ কৰিব। যদি তুমি তোমাৰ শত্ৰুসকলৰ বিৰুদ্ধে শিবিৰ পাতিবলৈ বাহিৰ যোৱা, তেন্তে তুমি সকলো দুষ্ট বাক্যৰ পৰা নিজকে ৰক্ষা কৰিবা। যদি তোমাৰ মাজত এনে কোনো মানুহ থাকে যি ৰাতিৰ নিৰ্গমনৰ পৰা শুদ্ধ নহ'ব, তেন্তে তেওঁ শিবিৰৰ বাহিৰলৈ ওলাই যাব, আৰু শিবিৰত প্ৰৱেশ নকৰিব। আৰু সন্ধ্যাৰ সময়ত তেওঁ নিজৰ শৰীৰ পানীৰে গা ধুব, আৰু সূৰ্য অস্ত যোৱাৰ পিছত তেওঁ শিবিৰত প্ৰৱেশ কৰিব। আৰু তোমাৰ বাবে শিবিৰৰ বাহিৰত এটা ঠাই থাকিব, আৰু তুমি তালৈ বাহিৰলৈ যাবা। আৰু তোমাৰ কঁকালৰ ওপৰত এটা খুঁটা থাকিব তোমাৰ বাবে; আৰু এনে হ'ব যেতিয়া তুমি বাহিৰত বহিবা, আৰু তুমি তাৰে খান্দিবা, আৰু ঘূৰাই আনি তুমি তোমাৰ অশ্লীলতা ঢাকিবা; কাৰণ প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাৰ শিবিৰত ফুৰে তোমাক উদ্ধাৰ কৰিবলৈ আৰু তোমাৰ শত্ৰুক তোমাৰ মুখৰ আগত সমৰ্পণ কৰিবলৈ; আৰু তোমাৰ শিবিৰ পবিত্ৰ হ'ব, আৰু তোমাৰ মাজত কোনো অশ্লীল বস্তু দেখা নাযাব, আৰু তেওঁ তোমাৰ পৰা আঁতৰি যাব। তুমি শিশুটোক তাৰ প্ৰভুৰ ওচৰলৈ সমৰ্পণ নকৰিবা, যিজন

তাৰ প্ৰভুৰ পৰা তোমাৰ ওচৰলৈ যোগ দিয়া হৈছে। তোমাৰ সৈতে তেওঁ বাস কৰিব, তোমালোকৰ মাজত তেওঁ বাস কৰিব য'ত তেওঁৰ ভাল লাগে, তুমি তেওঁক কষ্ট নিদিবা। ইজৰায়েলৰ জীয়েকসকলৰ মাজত বেশ্যা নহ'ব, আৰু ইজৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ মাজত বেশ্যাগিৰি কৰা নহ'ব, ইজৰায়েলৰ জীয়েকসকলৰ মাজত দীক্ষা দিওঁতা নহ'ব, আৰু ইজৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ মাজত দীক্ষিত হোৱা নহ'ব। তুমি বেশ্যাৰ মজুৰি নাইবা কুকুৰৰ বিনিময় তোমাৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৰ ঘৰলৈ কোনো মানতৰ বাবে নানিবা, কাৰণ এই দুয়োটা তোমাৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৰ ওচৰত ঘৃণনীয়। তুমি তোমাৰ ভাইক ৰূপৰ সুদ, খাদ্যৰ সুদ আৰু যিকোনো বস্তুৰ সুদ নিদিবা, যি তুমি ঋণ দিয়া। বিদেশীক তুমি সুদত ঋণ দিবা, কিন্তু তোমাৰ ভাতৃক তুমি সুদত ঋণ নিদিবা, যাতে প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাক আশীৰ্বাদ কৰে তোমাৰ সকলো কৰ্মত সেই পৃথিৱীত, যি ঠাইলৈ তুমি প্ৰৱেশ কৰি তাক অধিকাৰ কৰিবলৈ যোৱা। যদি কিন্তু তুমি তোমাৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৰ ওচৰত মানত কৰা, তেন্তে ইয়াক ঘূৰাই দিবলৈ বিলম্ব নকৰিবা, কাৰণ তোমাৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৱে তোমাৰ পৰা নিশ্চয়কৈ বিচাৰি উলিয়াব, আৰু ইয়া তোমাৰ পাপ হ'ব। যদি তুমি প্ৰাৰ্থনা কৰিবলৈ ইচ্ছা নকৰা, তেন্তে তোমাৰ ভিতৰত পাপ নাই। তোমাৰ ওঁঠৰ মাজেৰে ওলাই যোৱা কথা তুমি ৰক্ষা কৰিবা, আৰু তুমি সেইদৰে কৰিবা যিদৰে তুমি প্ৰভু ঈশ্বৰৰ ওচৰত প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিলা, সেই উপহাৰ যি তুমি নিজৰ মুখেৰে কৈছিলা। যদি তুমি তোমাৰ প্ৰতিবেশীৰ শস্য চপোৱা ঠাইত প্ৰবেশ কৰা, আৰু তুমি তোমাৰ হাতত শস্যৰ থোক সংগ্ৰহ কৰা, তেন্তে তুমি তোমাৰ প্ৰতিবেশীৰ শস্য চপোৱা ঠাইত কাঁচি নিদিবা। যদি তুমি তোমাৰ প্ৰতিবেশীৰ দ্ৰাক্ষাবাৰীত প্ৰবেশ কৰা, তেন্তে তুমি দ্ৰাক্ষা খাব পাৰিবা, যিমান তোমাৰ আত্মা পূৰ্ণ হ'বলৈ, কিন্তু পাত্ৰত নাৰাখিবা।

24

যদি কোনো মানুহে এগৰাকী তিৰোতা লয়, আৰু তাইৰ সৈতে বাস কৰে, আৰু এনে হ'ব

যদি তাই তেওঁৰ সন্মুখত অনুগ্রহ নাপায়, কাৰণ তেওঁ তাইৰ মাজত লজ্জাজনক কথা পাইছে, আৰু তেওঁ তাইক এখন বিবাহ বিচ্ছেদৰ পত্ৰ লিখিব, আৰু তাইৰ হাতত দিব, আৰু তাইক তেওঁৰ ঘৰৰ পৰা পঠিয়াই দিব, আৰু গুচি গৈ তাই আন এজন পুৰুষৰ হয়, আৰু সেই শেষৰ পুৰুষজনে তাইক ঘৃণা কৰে, আৰু তাইক এখন বিবাহ বিচ্ছেদৰ পত্ৰ লিখে, আৰু তাইৰ হাতত দিয়ে, আৰু তাইক তেওঁৰ ঘৰৰ পৰা পঠিয়াই দিয়ে, আৰু সেই শেষৰ পুৰুষজন মৰে, যিজনে তাইক নিজৰ বাবে তিৰোতা হিচাপে লৈছিল, সেই প্ৰথম পুৰুষজনে যিজনে তাইক পঠিয়াই দিছিল, ঘূৰি আহি তাইক নিজৰ বাবে তিৰোতা হিচাপে ল'ব নোৱাৰিব, তাই অশুচি হোৱাৰ পিছত, কাৰণ এয়া তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ সন্মুখত ঘৃণনীয়, আৰু তোমালোকে সেই ভূমি অশুচি নকৰিবা, যিখন প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাক উত্তৰাধিকাৰত দিছে। যদি কোনো লোকে সম্প্ৰতি এগৰাকী স্ত্ৰী বিয়া কৰায়, তেওঁ যুদ্ধলৈ নাযাব, আৰু তেওঁৰ ওপৰত কোনো দায়িত্ব আৰোপিত নহ'ব, তেওঁ নিজৰ ঘৰত নিৰ্দোষ হৈ থাকিব, এবছৰ কাল তেওঁ নিজে বিয়া কৰোৱা স্ত্ৰীক আনন্দিত কৰিব। তুমি জাঁতা বন্ধক নলবা, আৰু ওপৰৰ জাঁতাও নহয়, কাৰণ এইটোৱে আত্মা বন্ধক লয়। যদি কিন্তু কোনো মানুহ ধৰা পৰে যি তেওঁৰ ভাতৃসকলৰ মাজৰ পৰা, ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ মাজৰ পৰা, কাৰোবাৰ আত্মা চুৰ কৰি আৰু তেওঁক উৎপীড়ন কৰি বিক্ৰী কৰে, তেন্তে সেই চোৰৰ মৃত্যু হ'ব, আৰু তোমালোকে তোমালোকৰ মাজৰ পৰা দুষ্টক আঁতৰাবা। কুষ্ঠৰোগৰ সংক্ৰমণৰ বিষয়ে নিজৰ প্ৰতি সাৱধান হোৱা, লেবীয়া পুৰোহিতসকলে তোমালোকক ঘোষণা কৰা সকলো নিয়ম অনুসৰি কৰিবলৈ অতিশয় সাৱধান হ'বা, যি ৰীতি মই তোমালোকক আদেশ দিলোঁ, তাক পালন কৰিবলৈ সাৱধান হোৱা। মনত ৰাখা তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে মিৰিয়মক পথত যিমান কৰিছিল, যেতিয়া তোমালোক মিচৰৰ পৰা ওলাই আহিছিলা। যদি তোমাৰ প্ৰতিবেশীৰ ওচৰত কোনো ঋণ বা যিকোনো ঋণ থাকে, তুমি তেওঁৰ বন্ধক ল'বলৈ তেওঁৰ ঘৰত প্ৰবেশ নকৰিবা। তুমি বাহিৰত থিয় হ'বা, আৰু যি মানুহৰ ওচৰত তোমাৰ ঋণ আছে, তেওঁ তোমাৰ ওচৰলৈ বন্ধক বাহিৰলৈ আনিব। যদি কিন্তু সেই মানুহজন দৰিদ্ৰ হয়, তুমি তাৰ বন্ধকত শুব নোৱাৰিবা। সূৰ্য অস্ত যোৱাৰ আগতে তুমি তাৰ বন্ধক ঘূৰাই দিবা, আৰু তেওঁ নিজৰ বস্ত্ৰত

শুব, আৰু তেওঁ তোমাক আশীৰ্বাদ কৰিব, আৰু তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ সন্মুখত ই তোমাৰ বাবে দয়া হ'ব। তুমি তোমাৰ ভাইসকলৰ পৰা বা তোমাৰ নগৰসমূহত থকা প্ৰবাসীসকলৰ পৰা দৰিদ্ৰ আৰু অভাৱগ্ৰস্তৰ মজুৰি অন্যায়ভাৱে ৰাখিব নালাগে। একেই দিনতে তুমি তাৰ মজুৰি ঘূ�ৰাই দিবা, তাৰ ওপৰত সূৰ্য অস্ত নহ'ব, কাৰণ সি দৰিদ্ৰ, আৰু তাৰ ওপৰতে আশা ৰাখে, আৰু তোমাৰ বিৰুদ্ধে প্ৰভুৰ ওচৰত চিঞৰিব, আৰু তোমাৰ ওপৰত পাপ হ'ব। পিতৃসকল সন্তানসকলৰ বাবে মৰিব নহয়, আৰু পুত্ৰসকল পিতৃসকলৰ বাবে মৰিব নহয়, প্ৰতিজনে নিজৰ পাপত মৰিব। তুমি প্ৰবাসী আৰু অনাথ আৰু বিধৱাৰ বিচাৰ বিকৃত নকৰিবা; তুমি বিধৱাৰ কাপোৰ বন্ধক ৰাখিবা নহয়, আৰু তুমি মনত ৰাখিবা যে তুমি মিচৰ দেশত দাস আছিলা, আৰু প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাক তাৰ পৰা মুক্ত কৰিছিল; এই কাৰণে মই তোমাক এই কথা কৰিবলৈ আদেশ দিছোঁ। যদি তুমি তোমাৰ খেতিত শস্য কাটা, আৰু তোমাৰ খেতিত এমুঠি শস্য পাহৰি যোৱা, তেন্তে তাক ল'বলৈ ঘূৰি নাযাবা, সেইটো প্ৰবাসী, অনাথ আৰু বিধৱাৰ বাবে হ'ব, যাতে প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাৰ হাতৰ সকলো কামত তোমাক আশীৰ্বাদ কৰিব। যদি তুমি জলফাই সংগ্ৰহ কৰা, তেন্তে তোমাৰ পিছত থকা ফলবোৰ সংগ্ৰহ কৰিবলৈ তুমি ঘূৰি নাযাবা, সেইবোৰ বিদেশী, অনাথ আৰু বিধৱাৰ বাবে হ'ব, আৰু তুমি মনত ৰাখিবা যে তুমি মিচৰ দেশত দাস আছিলা, সেইবাবে মই তোমাক এই কথা পালন কৰিবলৈ আদেশ দিছোঁ। যদি তুমি তোমাৰ দ্ৰাক্ষাবাৰী চপাবা, তুমি তাৰ পিছত পুনৰ নচপাবা; প্ৰবাসী আৰু অনাথ আৰু বিধৱাৰ বাবে হ'ব; আৰু তুমি মনত ৰাখিবা যে তুমি মিচৰ দেশত দাস আছিলা; এই কাৰণে মই তোমাক এই কথা কৰিবলৈ আদেশ দিওঁ।

25

যদি মানুহৰ মাজত বিবাদ হয়, আৰু তেওঁলোকে বিচাৰলৈ আহে, আৰু তেওঁলোকে বিচাৰ কৰে, আৰু ন্যায়বানক ন্যায় দিয়ে, আৰু দুষ্টক দোষী কৰে; আৰু এনে হ'ব, যদি দুষ্টজন

প্রহাৰৰ যোগ্য হয়, তুমি তাক বিচাৰকসকলৰ সন্মুখত শুৱাই দিবা, আৰু তেওঁলোকে তাক তেওঁলোকৰ সন্মুখত তাৰ দুষ্টতা অনুসৰি কোবাব। আৰু তেওঁলোকে তাক চল্লিশ কোবাৰে কোবাব, তাতকৈ অধিক নহয়, যদি কিন্তু তুমি এইবোৰ কোবাতকৈ অধিক কোবাবলৈ যোগ কৰা, তেন্তে তোমাৰ ভাতৃ তোমাৰ সন্মুখত অপমানিত হ'ব। তুমি মৰণা কৰা গৰুক মুখবন্ধ নকৰিবা। যদি ভাতৃসকল একেলগে বাস কৰে, আৰু তেওঁলোকৰ মাজৰ এজন মৰে, কিন্তু তেওঁৰ সন্তান নাছিল, তেন্তে মৃত ব্যক্তিৰ পত্নীয়ে বাহিৰৰ কোনো অচিনাকি পুৰুষক বিয়া নকৰিব, তাইৰ স্বামীৰ ভাতৃয়ে তাইৰ ওচৰলৈ যাব, আৰু তাইক নিজৰ পত্নী হিচাপে গ্ৰহণ কৰিব, আৰু তাইৰ সৈতে বাস কৰিব। আৰু যি শিশুটি জন্ম হ'ব, সি মৃত ব্যক্তিজনৰ নামৰ পৰা স্থাপিত হ'ব, আৰু তেওঁৰ নাম ইজৰাইলৰ পৰা মচি পেলোৱা নহ'ব। যদি সেই মানুহে তেওঁৰ ভায়েকৰ তিৰোতাক ল'বলৈ ইচ্ছা নকৰে, তেন্তে সেই তিৰোতা দুৱাৰত পৰিষদৰ ওচৰলৈ উঠি যাব, আৰু ক'ব, মোৰ স্বামীৰ ভায়েকে ইজৰায়েলত তেওঁৰ ভায়েকৰ নাম উঠাবলৈ বিচৰা নাই, মোৰ স্বামীৰ ভায়েকে ইচ্ছা কৰা নাই। আৰু তাৰ চহৰৰ বৃদ্ধসকলৰ পৰিষদে তাক মাতিব, আৰু তেওঁলোকে তাক ক'ব; আৰু থিয় হৈ তেওঁ ক'ব, মই তাইক ল'বলৈ ইচ্ছা নকৰোঁ; আৰু তাৰ ভায়েকৰ পত্নীয়ে বৃদ্ধসকলৰ পৰিষদৰ সন্মুখত আহি, আৰু তাৰ এখন ভৰিৰ পৰা তাৰ এটা জোতা সোলোকাই দিব, আৰু তাৰ মুখৰ ওপৰত থুই পেলাব, আৰু উত্তৰ দি ক'ব, এইদৰে সেই মানুহক কৰা হ'ব, যিজনে ইস্ৰায়েলত তাৰ ভায়েকৰ ঘৰ নিৰ্মাণ নকৰিব। আৰু ইজৰাইলত তেওঁৰ নাম মতা হ'ব, জোতা সোলোৱা জনৰ ঘৰ। যদি মানুহবোৰে একেলগে যুদ্ধ কৰে, এজন মানুহ তেওঁৰ ভায়েকৰ সৈতে, আৰু তেওঁলোকৰ এজনৰ পত্নী আহে তেওঁৰ স্বামীক উদ্ধাৰ কৰিবলৈ তেওঁক প্ৰহাৰ কৰা জনৰ হাতৰ পৰা, আৰু হাত মেলি তেওঁৰ গুপ্তাংগ ধৰে, তুমি হাত কাটি পেলাবা; তোমাৰ চকুৱে তেওঁৰ ওপৰত দয়া নকৰিব। তোমাৰ মোনাত তোমাৰ ওজন আৰু ওজন, ডাঙৰ বা সৰু নহ'ব। তোমাৰ ঘৰত ডাঙৰ বা সৰু দুই ধৰণৰ জোখ নাথাকিব। ওজন সত্য আৰু ন্যায্য হ'ব তোমাৰ, আৰু জোখ সত্য আৰু ন্যায্য হ'ব তোমাৰ, যাতে তুমি দীৰ্ঘজীৱী হোৱা সেই মাটিত, যিখন প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাক উত্তৰাধিকাৰত দিয়ে। কাৰণ যিকোনো লোকে এইবোৰ

কৰে, যিকোনো লোকে অন্যায় কৰে, তেওঁলোক তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ ওচৰত ঘৃণ্য। মনত ৰাখা আমালেকে তোমাৰ প্ৰতি যিমান কৰিছিল বাটত, তুমি মিচৰ দেশৰ পৰা ওলাই আহোঁতে, কেনেকৈ তেওঁ বাটত তোমাৰ বিৰুদ্ধে থিয় হৈছিল, আৰু তোমাৰ পিছফালৰ ৰক্ষীদল কাটি পেলাইছিল, তোমাৰ পিছত শ্ৰান্ত হোৱাসকলক, কিন্তু তুমি ভোকাতুৰ আছিলা আৰু ক্লান্ত আছিলা, আৰু তেওঁ ঈশ্বৰক ভয় কৰা নাছিল। আৰু এনে হ'ব যে, যেতিয়া তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে তোমাক তোমাৰ চাৰিওফালৰ সকলো শত্ৰুৰ পৰা বিশ্ৰাম দিব সেই ভূমিত, যি ভূমি তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে তোমাক উত্তৰাধিকাৰী হ'বলৈ দিয়ে, তেতিয়া তুমি অমালেকৰ নাম আকাশৰ তলৰ পৰা মচি পেলাবা, আৰু তুমি পাহৰিব নালাগে।

26

আৰু এনে হ'ব যে যদি তুমি সেই ভূমিত প্ৰৱেশ কৰা, যিখন প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাক উত্তৰাধিকাৰ দিয়ে, আৰু তুমি ইয়াক অধিকাৰ কৰা, আৰু তুমি ইয়াৰ ওপৰত বাস কৰা, আৰু তুমি তোমাৰ ভূমিৰ ফলৰ প্ৰথম ফলৰ পৰা লোৱা, যিখন প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাক দিয়ে, আৰু তুমি ইয়াক এটা পাচিত ৰাখা, আৰু তুমি সেই ঠাইলৈ যোৱা, যিটো প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তেওঁৰ নাম তাত মতা হ'বলৈ বাছি ল'ব। আৰু তুমি সেই দিনবোৰত যি পুৰোহিত থাকিব তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিবা, আৰু তেওঁক ক'বা, মই আজি মোৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ ওচৰত ঘোষণা কৰোঁ যে, প্ৰভুৱে আমাৰ পিতৃসকলৰ ওচৰত আমাক দিবলৈ যি ভূমিৰ শপত খাইছিল, মই সেই ভূমিত প্ৰৱেশ কৰিছোঁ। আৰু পুৰোহিতে তোমাৰ হাতৰ পৰা ঝুৰিটো ল'ব, আৰু তোমাৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৰ যজ্ঞবেদীৰ সন্মুখত ইয়াক ৰাখিব। আৰু উত্তৰ দি তোমাৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৰ সন্মুখত ক'ব, মোৰ পিতৃয়ে চিৰিয়া ত্যাগ কৰিলে, আৰু মিচৰলৈ নামি গ'ল, আৰু তাত তাকৰ সংখ্যাত প্ৰবাস কৰিলে, আৰু তাত এক মহান জাতি আৰু অধিক সমূহ হ'ল। আৰু মিচৰীয়াসকলে আমাক কষ্ট দিলে, আৰু আমাক নম্ৰ কৰিলে, আৰু আমাৰ ওপৰত

কঠিন কাম দিলে। আৰু আমি আমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ ওচৰত কাতৰোক্তি কৰিলোঁ, আৰু প্ৰভুৱে আমাৰ মাত শুনিলে, আৰু আমাৰ নম্ৰতা দেখিলে, আৰু আমাৰ পৰিশ্ৰম দেখিলে, আৰু আমাৰ উপদ্ৰৱ দেখিলে। আৰু প্ৰভুৱে আমাক মিচৰৰ পৰা বাহিৰ কৰি আনিলে তেওঁ নিজে তেওঁৰ মহান শক্তিৰে, আৰু শক্তিশালী হাতেৰে, আৰু উচ্চ বাহুৰে, আৰু মহান দৰ্শনবোৰেৰে, আৰু চিনবোৰেৰে, আৰু আশ্চৰ্যবোৰেৰে। আৰু তেওঁ আমাক এই ঠাইলৈ আনিলে, আৰু আমাক এই ভূমি দিলে, গাখীৰ আৰু মৌ বৈ থকা ভূমি। আৰু এতিয়া চোৱা, মই আনিছোঁ মাটিৰ উৎপন্ন শস্যৰ প্ৰথম ফল, যিখন মাটি তুমি মোক দিছিলা হে প্ৰভু, গাখীৰ আৰু মৌ বোৱা মাটি; আৰু তুমি ইয়াক তোমাৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৰ সন্মুখত ৰাখিবা, আৰু তুমি তোমাৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৰ সন্মুখত প্ৰণিপাত কৰিবা, আৰু তুমি আনন্দিত হ'বা সকলো ভাল বস্তুত, যিবোৰ তোমাৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৱে তোমাক দিছে, আৰু তোমাৰ ঘৰ, আৰু লেবীয়া, আৰু তোমাৰ মাজত থকা প্ৰবাসী। যদি তুমি তৃতীয় বছৰত তোমাৰ উৎপন্ন সামগ্ৰীৰ সকলো দশমাংশ দিয়া সম্পূৰ্ণ কৰা, তেন্তে দ্বিতীয় দশমাংশ তুমি লেবীয়াক, বিদেশীক, পিতৃহীনক আৰু বিধৱাক দিবা, আৰু তেওঁলোকে তোমাৰ নগৰবোৰত খাব আৰু আনন্দ কৰিব। আৰু তুমি তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ আগত ক'বা, মই মোৰ ঘৰৰ পৰা পবিত্ৰ বস্তুবোৰ আঁতৰাইছো, আৰু সেইবোৰ লেবীয়া, প্ৰবাসী, অনাথ আৰু বিধৱাক দিছো, তুমি মোক দিয়া সকলো আজ্ঞা অনুসাৰে; মই তোমাৰ আজ্ঞা উলংঘন কৰা নাই, আৰু পাহৰা নাই। আৰু মই মোৰ বেদনাত তেওঁলোকৰ পৰা খোৱা নাই, তেওঁলোকৰ পৰা অশুচিৰ বাবে ফল লোৱা নাই, তেওঁলোকৰ পৰা মৃতকক দিয়া নাই, মই প্ৰভু আমাৰ ঈশ্বৰৰ কণ্ঠস্বৰ মানি লৈছিলো, মোক আদেশ দিয়াৰ দৰে কৰিছিলো। তোমাৰ পবিত্ৰ বাসস্থানৰ পৰা স্বৰ্গৰ পৰা তললৈ চোৱা, আৰু তোমাৰ লোক ইজৰায়েলক আশীৰ্বাদ কৰা, আৰু সেই ভূমিক যি তুমি তেওঁলোকক দিলা, যেনেকৈ তুমি আমাৰ পিতৃসকলৰ ওচৰত শপত খাইছিলা, আমাক গাখীৰ আৰু মৌ বৈ থকা ভূমি দিবলৈ। এই দিনত তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে তোমাক এই সকলো বিধি আৰু বিচাৰ পালন কৰিবলৈ আদেশ দিছে, আৰু তোমালোকে সম্পূৰ্ণ হৃদয় আৰু সম্পূৰ্ণ আত্মাৰে সেইবোৰ পালন কৰিবা আৰু সম্পাদন কৰিবা। তুমি আজি ঈশ্বৰক তোমাৰ ঈশ্বৰ হ'বলৈ বাছি লৈছা, আৰু

তেওঁৰ সকলো পথত চলিবলৈ, আৰু বিধি আৰু বিচাৰবোৰ পালন কৰিবলৈ, আৰু তেওঁৰ কণ্ঠস্বৰ মানি চলিবলৈ। আৰু প্ৰভুৱে আজি তোমাক বাছি ল'লে তেওঁৰ বাবে বিশেষ সম্পত্তিৰ লোক হ'বলৈ, যেনেকৈ তেওঁ ক'লে, তেওঁৰ আজ্ঞাবোৰ পালন কৰিবলৈ, আৰু তোমাক সকলো জাতিৰ ওপৰত হ'বলৈ, যেনেকৈ তেওঁ তোমাক প্ৰসিদ্ধ আৰু গৌৰৱ আৰু মহিমাময় কৰিলে, তোমাক প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰৰ পবিত্ৰ লোক হ'বলৈ, যেনেকৈ তেওঁ কৈছিল।

27

আৰু মোচি আৰু ইস্ৰায়েলৰ বৃদ্ধসকলৰ পৰিষদে আদেশ দিলে, কৈ, এইবোৰ সকলো আদেশ পালন কৰা, যিবোৰ মই আজি তোমালোকক আদেশ দিছোঁ। আৰু এনে হ'ব যে যি দিনা তুমি যৰ্দান পাৰ হৈ সেই ভূমিলৈ যাবা, যি ভূমি প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাক দিয়ে, তুমি তোমাৰ বাবে ডাঙৰ শিল স্থাপন কৰিবা, আৰু সেইবোৰ লেপেৰে লেপ দিবা। আৰু তুমি এই শিলবোৰৰ ওপৰত এই বিধানৰ সকলো শব্দ লিখিবা, যেতিয়া তোমালোকে যৰ্দ্দন নদী পাৰ হ'বা, যেতিয়া তোমালোকে সেই ভূমিত প্ৰৱেশ কৰিবা, যিটো তোমাৰ পিতৃসকলৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে তোমাক দিয়ে, গাখীৰ আৰু মৌ বৈ থকা ভূমি, যি ৰীতিত তোমাৰ পিতৃসকলৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে তোমাক ক'লে। আৰু এনে হ'ব যে, যেতিয়া তোমালোকে যৰ্দ্দন নদী পাৰ হ'বা, তেতিয়া এই শিলবোৰ স্থাপন কৰিবা, যিবোৰৰ বিষয়ে মই আজি তোমাক আদেশ দিছোঁ, এবাল পৰ্বতত, আৰু সেইবোৰ প্ৰলেপেৰে প্ৰলেপ দিবা। আৰু তুমি তাত তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ বাবে এটা যজ্ঞবেদী নিৰ্মাণ কৰিবা, শিলৰ পৰা এটা যজ্ঞবেদী; তুমি তাৰ ওপৰত লোহা নলগাবা; সম্পূৰ্ণ শিলেৰে তুমি তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ বাবে যজ্ঞবেদী নিৰ্মাণ কৰিবা, আৰু তুমি তাৰ ওপৰত তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ বাবে হোম-বলি উৎসৰ্গ কৰিবা। আৰু তুমি তাত পৰিত্ৰাণৰ বলিদান কৰিবা, আৰু খাবা, আৰু পূৰ্ণ হ'বা, আৰু তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ সন্মুখত আনন্দ

কৰিবা। আৰু তুমি এই সকলো নিয়ম শিলবোৰৰ ওপৰত অতি স্পষ্টভাৱে লিখিবা। আৰু মোচি আৰু লেবীয়া পুৰোহিতসকলে গোটেই ইজৰাইলক কথা ক'লে, কৈছিল, নীৰৱ হোৱা আৰু শুনা ইজৰাইল; এই দিনত তুমি তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ প্ৰজা হৈ গৈছা, আৰু তুমি তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ কণ্ঠস্বৰ শুনিবা, আৰু তুমি তেওঁৰ সকলো আজ্ঞা পালন কৰিবা, আৰু তেওঁৰ বিধিবোৰ, যিমান মই আজি তোমাক আদেশ দিছো। আৰু মোচিয়ে সেই দিনা লোকসকলক আদেশ দিলে, কৈ, এইসকলে যৰ্দ্দন পাৰ হৈ গৰিজ্জীম পৰ্বতত থিয় হৈ লোকসকলক আশীৰ্বাদ দিব, চিমিয়োন, লেবী, যিহূদা, ইচাখৰ, যোচেফ, আৰু বিন্যামীন। আৰু এইসকলে অভিশাপৰ বাবে এবাল পৰ্বতত থিয় হ'ব, ৰূবেণ, গাদ, আৰু আচেৰ, জবূলূন, দান, আৰু নপ্তালী। আৰু উত্তৰ দি লেবীয়াসকলে সকলো ইস্ৰায়েলক ডাঙৰ মাতেৰে ক'ব, অভিশপ্ত সেই মানুহ যিয়ে কটা মূৰ্তি আৰু ঢলা মূৰ্তি বনাব, প্ৰভুৰ ঘিণলগীয়া বস্তু, শিল্পকাৰসকলৰ হাতৰ কাম, আৰু তাক গুপুত ঠাইত ৰাখিব। আৰু উত্তৰ দি সকলো লোকে ক'ব, তেনে হওক। শাপগ্ৰস্ত সেইজন যি নিজৰ পিতা বা মাতাক অসন্মান কৰে, আৰু সকলো লোকে ক'ব, হওক। প্ৰতিবেশীৰ সীমা সলনি কৰা জন শাপগ্ৰস্ত, আৰু সকলো লোকে ক'ব, তেনে হওক। শাপগ্ৰস্ত সেইজন যিয়ে অন্ধক পথত বিভ্ৰান্ত কৰে, আৰু সকলো লোকে ক'ব, হওক। শাপগ্ৰস্ত যিজনে প্ৰবাসী, অনাথ আৰু বিধৱাৰ বিচাৰ ঢাল দিয়ে, আৰু সকলো লোকে ক'ব, হওক। শাপগ্ৰস্ত সেই যি তাৰ পিতাকৰ তিৰোতাৰ সৈতে শয়ন কৰে, কাৰণ তেওঁ তাৰ পিতাকৰ আৱৰণ অনাবৃত কৰিলে; আৰু সকলো লোকে ক'ব, এনে হওক। শাপগ্ৰস্ত সেই যি সকলো পশুৰ সৈতে শয়ন কৰে, আৰু সকলো মানুহে ক'ব, হওক। শাপগ্ৰস্ত সেই যি নিজৰ পিতৃৰ পৰা বা মাতৃৰ পৰা ভনীৰ সৈতে শোৱে। আৰু সকলো লোকে ক'ব, এনে হওক। শাপগ্ৰস্ত সেই মানুহ যি নিজৰ বোৱাৰীৰ লগত শোৱে, আৰু সকলো মানুহে ক'ব, হওক, শাপগ্ৰস্ত সেই মানুহ যি নিজৰ তিৰোতাৰ ভনীৰ লগত শোৱে, আৰু সকলো মানুহে ক'ব, হওক। যিজনে প্ৰতিবেশীক প্ৰবঞ্চনাৰে আঘাত কৰে তেওঁ শাপগ্ৰস্ত, আৰু সকলো লোকে ক'ব, তেনেই হওক। শাপগ্ৰস্ত যিজনে নিৰ্দোষ তেজৰ আত্মাক আঘাত কৰিবলৈ উপহাৰ লয়, আৰু সকলো লোকে ক'ব, হওক। শাপগ্ৰস্ত সেই

সকলো মানুহ যি এই আইনৰ সকলো বাক্য পালন কৰিবলৈ নাথাকে, আৰু সকলো লোকে ক'ব, হওক।

28

আৰু এনে হ'ব যদি শুনি তুমি তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ মাত শুনা, ৰক্ষা কৰিবলৈ আৰু কৰিবলৈ এই সকলো আদেশবোৰ, যিবোৰ মই তোমাক আজি আদেশ দিওঁ, আৰু প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাক পৃথিৱীৰ সকলো জাতিৰ ওপৰত দিব, আৰু এই সকলো আশীৰ্বাদবোৰ তোমাৰ ওপৰত আহিব, আৰু তোমাক বিচাৰি পাব; যদি তুমি তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ মাত শুনি শুনা, তুমি নগৰত আশীৰ্বাদিত, আৰু তুমি পথাৰত আশীৰ্বাদিত। তোমাৰ গৰ্ভৰ সন্তান আশীৰ্বাদপ্ৰাপ্ত, আৰু তোমাৰ ভূমিৰ উৎপন্ন, আৰু তোমাৰ গৰুৰ জাক, আৰু তোমাৰ মেৰ-ছাগৰ জাক। তোমাৰ ভঁৰালবোৰ আশীৰ্বাদিত হওক, আৰু তোমাৰ অৱশিষ্টবোৰো। আশীৰ্বাদপ্ৰাপ্ত তুমি তোমাৰ প্ৰৱেশত, আৰু আশীৰ্বাদপ্ৰাপ্ত তুমি তোমাৰ বাহিৰ যোৱাত। প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাৰ শত্ৰুসকলক, যিসকলে তোমাৰ বিৰোধিতা কৰিছে, তেওঁলোকক ভগ্ন কৰি তোমাৰ সন্মুখত সমৰ্পণ কৰিব। তেওঁলোকে এটা পথেৰে তোমাৰ বিৰুদ্ধে ওলাই আহিব, আৰু সাতটা পথেৰে তোমাৰ সন্মুখৰ পৰা পলাই যাব। প্ৰভুৱে তোমাৰ ওপৰত আশীৰ্বাদ পঠিয়াব তোমাৰ ভঁৰালবোৰত, আৰু তুমি যি সকলোতে হাত দিবা তাৰ ওপৰত, সেই পৃথিৱীত, যি তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে তোমাক দিয়ে। প্ৰভুৱে তোমাক নিজৰ বাবে এক পবিত্ৰ লোক হিচাপে স্থাপন কৰিব, যি ধৰণে তেওঁ তোমাৰ পিতৃসকলৰ ওচৰত শপত খাইছিল; যদি তুমি প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰৰ কণ্ঠ শুনা, আৰু তেওঁৰ সকলো পথত চলা, আৰু পৃথিৱীৰ সকলো জাতিয়ে তোমাক দেখিব, কাৰণ প্ৰভুৰ নাম তোমাৰ ওপৰত আহ্বান কৰা হৈছে, আৰু তেওঁলোকে তোমাক ভয় কৰিব। আৰু প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাক ভাল বস্তুৰে বৃদ্ধি কৰিব তোমাৰ গৰ্ভৰ বংশধৰসকলত, আৰু তোমাৰ পশুধনৰ বংশধৰসকলৰ

ওপৰত, আৰু তোমাৰ ভূমিৰ উৎপাদনৰ ওপৰত, সেই ভূমিৰ ওপৰত যি তোমাক দিবলৈ প্ৰভুৱে তোমাৰ পিতৃসকলৰ ওচৰত শপত খাইছিল। প্ৰভুৱে তোমাক তেওঁৰ ভাল ভঁৰাল, আকাশ খুলি দিব, তোমাৰ ভূমিক উপযুক্ত সময়ত বৰষুণ দিব; তোমাৰ হাতৰ সকলো কামক আশীৰ্বাদ দিব; আৰু তুমি বহুতো জাতিক ধাৰ দিবা, কিন্তু তুমি ধাৰ নল'বা। আৰু তুমি বহুতো জাতিৰ ওপৰত শাসন কৰিবা, কিন্তু তোমাৰ ওপৰত তেওঁলোকে শাসন নকৰিব। প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাক মূৰ হিচাপে স্থাপন কৰিব আৰু নেজ হিচাপে নহয়, আৰু তুমি তেতিয়া ওপৰত থাকিবা আৰু তলত নাথাকিবা, যদি তুমি প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰৰ মাত শুনা, যিমান মই আজি তোমাক পালন কৰিবলৈ আদেশ দিওঁ। তুমি আজি মই তোমাক দিয়া সকলো আদেশৰ পৰা সোঁফালে বা বাওঁফালে লংঘন নকৰিবা, অন্য দেৱতাসকলৰ পাছত গৈ তেওঁলোকক সেৱা কৰিবলৈ। আৰু এনে হ'ব যে যদি তুমি তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ কণ্ঠস্বৰ নুশুনা, তেওঁৰ সকলো আজ্ঞা পালন কৰিবলৈ, যিবোৰ মই আজি তোমাক আদেশ দিছোঁ, তেন্তে এই সকলো অভিশাপ তোমাৰ ওপৰত আহিব আৰু তোমাক ধৰিব। শাপগ্ৰস্ত তুমি নগৰত, আৰু শাপগ্ৰস্ত তুমি ক্ষেত্ৰত। অভিশপ্ত তোমাৰ ভঁৰালবোৰ, আৰু তোমাৰ অৱশিষ্টবোৰ। অভিশপ্ত তোমাৰ পেটৰ সন্তান, আৰু তোমাৰ মাটিৰ উৎপন্ন বস্তু, তোমাৰ গৰুৰ জাক, আৰু তোমাৰ ভেড়াৰ জাক; অভিশপ্ত তুমি তোমাৰ সোমোৱাত, আৰু অভিশপ্ত তুমি তোমাৰ ওলোৱাত। প্ৰভুৱে তোমাৰ ওপৰত অভাৱ আৰু ক্ষয় আৰু বিনাশ পঠিয়াব তুমি যিকোনো কামত হাত দিয়া সকলোতে, যেতিয়ালৈকে তেওঁ তোমাক ধ্বংস কৰে, আৰু যেতিয়ালৈকে তেওঁ তোমাক শীঘ্ৰে নষ্ট কৰে তোমাৰ দুষ্ট কাৰ্যবোৰৰ কাৰণে, কিয়নো তুমি মোক পৰিত্যাগ কৰিলা। প্ৰভুৱে তোমাৰ লগত মৃত্যু লগাই দিব, যেতিয়ালৈকে তেওঁ তোমাক সেই পৃথিৱীৰ পৰা সম্পূৰ্ণৰূপে নষ্ট নকৰে, যি পৃথিৱীলৈ তুমি তাত উত্তৰাধিকাৰী হ'বলৈ প্ৰৱেশ কৰিছা। প্ৰভুৱে তোমাক অসহায়তাত, জ্বৰত, কঁপনিত, প্ৰদাহত, ৰোগত আৰু পাণ্ডুৰতাত আঘাত কৰিব, আৰু সিহঁতে তোমাক ধ্বংস নকৰালৈকে তোমাক খেদি যাব। আৰু তোমাৰ মূৰৰ ওপৰৰ আকাশ ব্ৰঞ্জৰ হ'ব, আৰু তোমাৰ তলৰ ভূমি লোহাৰ হ'ব। তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে তোমাৰ ভূমিৰ বৰষুণ ধূলি দিয়ক, আৰু আকাশৰ পৰা ধূলি নামি আহিব,

যেতিয়ালৈকে তেওঁ তোমাক নিঃশেষ নকৰে আৰু যেতিয়ালৈকে তেওঁ তোমাক শীঘ্রে ধ্বংস নকৰে। প্রভুয়ে তোমাক শত্রুসকলৰ সন্মুখত আঘাত দিয়ক, তুমি এটা পথেৰে তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে যাবা, আৰু সাতটা পথেৰে তেওঁলোকৰ মুখৰ পৰা পলাবা, আৰু তুমি পৃথিৱীৰ সকলো ৰাজ্যত বিক্ষিপ্ত হ'বা। আৰু তোমালোকৰ মৃতদেহবোৰ আকাশৰ চৰাই আৰু পৃথিৱীৰ বনৰীয়া জন্তুবোৰৰ খাদ্য হ'ব, আৰু সিহঁতক ভয় খুৱাবলৈ কোনো নাথাকিব। প্রভুৱে তোমাক মিচৰীয় ঘা, বনৰীয়া খজুৱতি আৰু খজলিৰে আসনত প্রহাৰ কৰিব, যাতে তুমি সুস্থ হ'ব নোৱাৰা। প্রভুৱে তোমাক পাগলামি, অন্ধতা আৰু মানসিক উন্মাদনাৰে প্রহাৰ কৰিব। আৰু তুমি মধ্যাহ্নত টোপালি থাকিবা, যেনেকৈ কোনো অন্ধই অন্ধকাৰত টোপালি থাকে, আৰু তোমাৰ পথবোৰ সমৃদ্ধ নহ'ব, আৰু তুমি তেতিয়া অন্যায়ৰ বলি হ'বা, আৰু সকলো দিন লুণ্ঠিত হ'বা, আৰু সহায় কৰা কোনো নাথাকিব। তুমি এগৰাকী স্ত্রী লবা, আৰু আন এজন পুৰুষে তাইক ৰাখিব; তুমি এটা ঘৰ নির্মাণ কৰিবা, আৰু তাৰ ভিতৰত বাস নকৰিবা; তুমি এখন দ্রাক্ষাবাৰী ৰোপণ কৰিবা, আৰু ইয়াক চপাব নোৱাৰিবা। তোমাৰ দামুৰি তোমাৰ সন্মুখত হত্যা কৰা হৈছে, আৰু তুমি তাৰ পৰা নাখাবা; তোমাৰ গাধ তোমাৰ পৰা কাঢ়ি লোৱা হৈছে, আৰু তোমাক ঘূৰাই দিয়া নহ'ব; তোমাৰ মেৰবোৰ তোমাৰ শত্রুবোৰক দিয়া হৈছে, আৰু তোমাৰ বাবে সহায়কাৰী নাথাকিব। তোমাৰ পুত্রসকল আৰু তোমাৰ কন্যাসকল আন জাতিক দিয়া হ'ব, আৰু তোমাৰ চকুৱে সিহঁতলৈ ক্ষয় হৈ যোৱা অৱস্থাত চাব; তোমাৰ হাতে শক্তি নাপাব। তোমাৰ ভূমিৰ উৎপাদন আৰু তোমাৰ সকলো পৰিশ্রম এনে এটা জাতিয়ে খাব যাক তুমি নাজানা, আৰু তুমি সকলো দিন অত্যাচাৰিত আৰু চূর্ণ হৈ থাকিবা। আৰু তুমি পাগল হ'বা তোমাৰ চকুৱে দেখা দর্শনবোৰৰ কাৰণে, যিবোৰ তুমি দেখিবা। প্রভুৱে তোমাক আঘাত কৰিব দুষ্ট ঘাঁৰে আঁঠুৰ ওপৰত আৰু ভৰিৰ নলাৰ ওপৰত, যাতে তুমি সুস্থ হ'বলৈ সক্ষম নহ'বা তোমাৰ ভৰিৰ তলুৱাৰ পৰা তোমাৰ মূৰৰ তালুলৈকে। প্রভুৱে তোমাক আৰু তোমাৰ শাসকসকলক, যিসকলক তুমি তোমাৰ ওপৰত নিযুক্ত কৰিবা, এনে এখন জাতিলৈ লৈ যাব পাৰে যিখন তুমি আৰু তোমাৰ পিতৃসকলে নাজানে, আৰু তাত তুমি কাঠ আৰু শিলৰ অন্য দেৱতাসকলক সেৱা কৰিবা। আৰু তুমি তাত ধাঁধা

আৰু দৃষ্টান্ত আৰু আখ্যানৰ বিষয় হ'বা সেই সকলো জাতিৰ মাজত, যালৈ প্ৰভুৱে তোমাক তাত লৈ যাব। তুমি বহুত বীজ সমতল ভূমিলৈ লৈ যাবা, আৰু তুমি কম লৈ আনিবা, কাৰণ ফৰিংয়ে সেইবোৰ খাই পেলাব। তুমি দ্ৰাক্ষাবাৰী ৰুব আৰু কাম কৰিবা, আৰু তুমি দ্ৰাক্ষাৰস নাপিবা আৰু তাৰ পৰা আনন্দিত নহ'বা, কাৰণ পোকে সেইবোৰ খাই পেলাব। তোমাৰ সকলো সীমাত জলফাই গছবোৰ হ'ব, আৰু তুমি তেল অভিষেক নকৰিবা, কাৰণ তোমাৰ জলফাই গছ বৈ যাব। তুমি পুত্ৰ আৰু কন্যা জন্ম দিবা, কিন্তু তেওঁলোক নাথাকিব, কাৰণ তেওঁলোক বন্দীত্বলৈ যাব। তোমাৰ সকলো গছ-গছনি আৰু তোমাৰ ভূমিৰ শস্য ক্ষয়ৰোগে গ্ৰাস কৰিব। যি প্ৰবাসী তোমাৰ মাজত আছে, সি ওপৰলৈ ওপৰলৈ উঠিব, কিন্তু তুমি তললৈ তললৈ নামিবা। এই তোমাক ঋণ দিব, কিন্তু তুমি এইক ঋণ নিদিবা, এই মূৰ হ'ব, কিন্তু তুমি নেজ হ'বা। আৰু তোমাৰ ওপৰত এই সকলো শাপ আহিব, আৰু তোমাক খেদি যাব, আৰু তোমাক ধৰিব, যেতিয়ালৈকে তোমাক ধ্বংস কৰে, আৰু যেতিয়ালৈকে তোমাক নষ্ট কৰে, কাৰণ তুমি তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ মাত শুনা নাছিলা, তেওঁৰ আদেশবোৰ আৰু যিমান বিধি তেওঁ তোমাক আদেশ দিছিল সেইবোৰ পালন কৰিবলৈ। আৰু তোমাৰ ওপৰত চিন হ'ব, আৰু তোমাৰ বংশৰ ওপৰত আচৰিত কাম হ'ব চিৰকাললৈকে, কাৰণ তুমি প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰক আনন্দত আৰু ভাল মনেৰে সেৱা কৰা নাছিলা সকলোৰ প্ৰাচুৰ্যতাৰ বাবে। আৰু তুমি তোমাৰ শত্ৰুবোৰক সেৱা কৰিবা, যাক প্ৰভুৱে তোমাৰ ওপৰত পঠাব, ভোকত, পিয়াহত, উলংগতাত আৰু সকলোৰ অভাৱত, আৰু তুমি তোমাৰ ডিঙিৰ ওপৰত লোহাৰ শিকলি পিন্ধিবা, যেতিয়ালৈকে তেওঁ তোমাক ধ্বংস নকৰে। প্ৰভুৱে তোমাৰ ওপৰত দূৰৰ পৰা পৃথিৱীৰ শেষৰ পৰা এটা জাতি আনিব, ঈগলৰ আক্ৰমণৰ দৰে, এটা জাতি যাৰ কণ্ঠস্বৰ তুমি নুশুনিবা, এটা নিৰ্লজ্জ মুখৰ জাতি, যিয়ে বৃদ্ধৰ মুখ সন্মান নকৰিব, আৰু যুৱকক দয়া নকৰিব। আৰু সি তোমাৰ পশুধনৰ সন্তান আৰু তোমাৰ ভূমিৰ উৎপন্ন খাব, যাতে তোমাৰ বাবে শস্য, দ্ৰাক্ষাৰস, তেল, তোমাৰ গৰুৰ জাক আৰু তোমাৰ মেৰ-ছাগৰ জাক একোৱেই নাৰাখে, যেতিয়ালৈকে সি তোমাক নষ্ট নকৰে। আৰু তেওঁ তোমাক তোমাৰ নগৰবোৰত ধ্বংস কৰিব, যেতিয়ালৈকে ভাঙি পেলোৱা নহয় সেই উচ্চ আৰু

দুর্গযুক্ত দেৱালবোৰ, যিবোৰৰ ওপৰত তুমি বিশ্বাস কৰিছিলা, তোমাৰ সকলো দেশত, আৰু তেওঁ তোমাক তোমাৰ নগৰবোৰত কষ্ট দিব, যিবোৰ তেওঁ তোমাক দিছিল। আৰু তুমি তোমাৰ গৰ্ভৰ সন্তান খাবা, তোমাৰ পুত্ৰ আৰু কন্যাসকলৰ মাংস, যিমান তেওঁ তোমাক দিছিল, তোমাৰ সংকট আৰু ক্লেশত, যি ক্লেশ তোমাৰ শত্ৰুয়ে তোমাক দিব। তোমাৰ মাজত যি কোমল আৰু অতি সুকুমাৰ, তেওঁ তেওঁৰ চকুৰে তেওঁৰ ভায়েকক ঈৰ্ষা কৰিব, আৰু তেওঁৰ বুকুত থকা তেওঁৰ পত্নীক, আৰু তেওঁৰ বাকী থকা সন্তানসকলক, যিসকল তেওঁৰ বাবে বাকী থাকিব, যাতে তেওঁলোকৰ এজনক তেওঁৰ সন্তানসকলৰ মাংসৰ পৰা দিব, যিবোৰ তেওঁ খাব, কাৰণ তোমাৰ সংকটত আৰু তোমাৰ দুখত তেওঁৰ বাবে একো বাকী নাথাকিব, যেতিয়া তোমাৰ শত্ৰুসকলে তোমাৰ সকলো নগৰত তোমাক দুখ দিব। আৰু তোমালোকৰ মাজত যি কোমল আৰু সুকুমাৰ মহিলা আছে, যাৰ ভৰিয়ে কোমলতা আৰু সুকুমাৰতাৰ কাৰণে মাটিত খোজ কাঢ়িবলৈ অভিজ্ঞতা লোৱা নাই, তাই নিজৰ চকুৰে নিজৰ বুকুত থকা নিজৰ স্বামীক আৰু নিজৰ পুত্ৰ আৰু নিজৰ কন্যাক আৰু নিজৰ উৰুৰ মাজেদি ওলোৱা নিজৰ ফুল আৰু নিজৰ সন্তান যাক তাই জন্ম দিব তাক ঈৰ্ষাৰে চাব; কিয়নো তাই সকলোৰ অভাৱৰ কাৰণে তোমাৰ সংকটত আৰু তোমাৰ দুখত গোপনে সেইবোৰ খাই পেলাব, যি দুখত তোমাৰ শত্ৰুৱে তোমাৰ নগৰবোৰত তোমাক দুখ দিব, যদি তুমি এই বিধানৰ সকলো কথা পালন কৰিবলৈ শুনা নকৰা, যিবোৰ এই কিতাপত লিখা আছে, এই সম্মানীয় আৰু আশ্চৰ্যজনক নাম প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰক ভয় কৰিবলৈ। আৰু প্ৰভুৱে তোমাৰ আঘাতবোৰ আৰু তোমাৰ বংশৰ আঘাতবোৰ বিস্ময়কৰ কৰিব, মহান আৰু বিস্ময়কৰ আঘাতবোৰ, আৰু দুষ্ট আৰু স্থায়ী ৰোগবোৰ। আৰু মিচৰৰ সেই সকলো দুষ্ট পীড়া ঘূ�ৰাই আনিব, যি তুমি তেওঁলোকৰ মুখৰ পৰা এৰাই চলিছিলা, আৰু সেইবোৰ তোমাত লাগি ধৰিব। আৰু সকলো ৰোগ, আৰু সকলো আঘাত যি লিখা নাই, আৰু সকলো যি এই বিধানৰ পুথিত লিখা আছে, প্ৰভুৱে তোমাৰ ওপৰত আনিব, যেতিয়ালৈকে তেওঁ তোমাক ধ্বংস নকৰে। আৰু তোমালোক সংখ্যাত তাকৰ হৈ এৰি দিয়া হ'বা, যাৰ সলনি তোমালোক আকাশৰ তৰাবোৰৰ দৰে বাহুল্যত আছিলা, কাৰণ তোমালোকে তোমালোকৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ

কণ্ঠস্বৰ শুনা নাছিলা। আৰু এনেদৰে হ'ব যে যিদৰে প্ৰভুৱে তোমালোকৰ ওপৰত আনন্দিত হৈ তোমালোকৰ মঙ্গল কৰিছিল আৰু তোমালোকক বৃদ্ধি কৰিছিল, সেইদৰে প্ৰভুৱে তোমালোকৰ ওপৰত আনন্দিত হৈ তোমালোকক ধ্বংস কৰিব, আৰু তোমালোক সেই ভূমিৰ পৰা বেগেৰে উঠোৱা হ'বা, যি ভূমি অধিকাৰ কৰিবলৈ তোমালোক তাত প্ৰৱেশ কৰিছা। আৰু প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাক পৃথিৱীৰ এক প্ৰান্তৰ পৰা আনটো প্ৰান্তলৈকে সকলো জাতিৰ মাজত বিচূ�ৰণ কৰিব, আৰু তাত তুমি অন্য দেৱতাসকলক, কাঠ আৰু শিলক সেৱা কৰিবা, যিবোৰক তুমি আৰু তোমাৰ পিতৃসকলে বিশ্বাস কৰা নাছিলা। কিন্তু সেই জাতিসমূহতো তোমাক বিশ্ৰাম নিদিব, আৰু তোমাৰ ভৰিৰ তলুৱাৰ থিতাপি নহ'ব, আৰু প্ৰভুৱে তোমাক তাত অবাধ্য হৃদয়, দুৰ্বল চকু, আৰু ক্ষীণ হোৱা আত্মা দিব। আৰু তোমাৰ জীৱন তোমাৰ চকুৰ সন্মুখত ওলমি থাকিব, আৰু তুমি দিনে-ৰাতিয়ে ভয় কৰিবা, আৰু তুমি তোমাৰ জীৱনত বিশ্বাস নকৰিবা। সকালত তুমি ক'বা, কেনেকৈ সন্ধিয়া হ'ব, আৰু সন্ধিয়া তুমি ক'বা, কেনেকৈ সকাল হ'ব, তোমাৰ হৃদয়ৰ ভয়ৰ পৰা যি তুমি ভয় কৰিবা, আৰু তোমাৰ চকুৰ দৰ্শনবোৰৰ পৰা যি তুমি দেখিবা। আৰু প্ৰভুৱে তোমাক মিচৰলৈ জাহাজত ঘূৰাই লৈ যাব, সেই বাটত যিটোৰ বিষয়ে মই কৈছিলোঁ, তুমি ইয়াক পুনৰ দেখা নাপাবা; আৰু তোমালোকক তাত তোমালোকৰ শত্ৰুবোৰৰ ওচৰত দাস আৰু দাসী হিচাপে বিক্ৰী কৰা হ'ব, আৰু কিনোঁতা কোনো নাথাকিব। এইবোৰ নিয়মৰ বাক্য, যিবোৰ প্ৰভুৱে মোচিক আদেশ দিলে ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলৰ বাবে মোৱাব দেশত স্থাপন কৰিবলৈ, সেই নিয়মৰ বাহিৰে যিটো তেওঁ তেওঁলোকৰ সৈতে হোৰেবত স্থাপন কৰিছিল।

29

আৰু মোচিয়ে ইস্ৰায়েলৰ সকলো পুত্ৰক মাতিলে, আৰু তেওঁলোকক ক'লে, তোমালোকে সকলো দেখিছা যিমান প্ৰভুৱে মিচৰ দেশত তোমালোকৰ সন্মুখত ফৰৌণৰ প্ৰতি আৰু

তেওঁৰ দাসসকলৰ প্ৰতি, আৰু তেওঁৰ সকলো দেশৰ প্ৰতি কৰিলে, সেই মহান পৰীক্ষাসমূহ যিবোৰ তোমাৰ চকুৱে দেখিছে, সেই চিনসমূহ আৰু সেই মহান আচৰিত কৰ্মসমূহ। আৰু প্ৰভু ঈশ্বৰে তোমালোকক আজিৰ দিনলৈকে জানিবলৈ হৃদয়, চাবলৈ চকু আৰু শুনিবলৈ কাণ দিয়া নাই। আৰু তেওঁ তোমালোকক চল্লিশ বছৰ মৰুভূমিত লৈ গ'ল, তোমালোকৰ কাপোৰবোৰ জীৰ্ণ নহ'ল, আৰু তোমালোকৰ জোতাবোৰ তোমালোকৰ ভৰিৰ পৰা ক্ষয় নহ'ল। তোমালোকে পাউৰুটি খোৱা নাছিলা, দাখমদ আৰু শক্তিশালী পানীয় পিয়া নাছিলা, যাতে তোমালোকে জানিব পাৰা যে মই তোমালোকৰ প্ৰভু ঈশ্বৰ। আৰু তোমালোক এই ঠাই পৰ্যন্ত আহিলা, আৰু হিচবোনৰ ৰজা চীহোন আৰু বাচানৰ ৰজা ওগ আমাৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধত সাক্ষাৎ কৰিবলৈ ওলাই আহিল। আৰু আমি তেওঁলোকক প্ৰহাৰ কৰিলোঁ, আৰু তেওঁলোকৰ ভূমি দখল কৰিলোঁ, আৰু মই সেইখন চিঠিৰে ৰূবেণক, গাদক আৰু মনচিৰ আধা ফৈদক দিলোঁ। আৰু তোমালোকে এই চুক্তিৰ সকলো বাক্য পালন কৰিবা, যাতে তোমালোকে যি যি কৰিবা সেই সকলো বুজিবা। তোমালোক সকলোৱে আজি তোমালোকৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ সন্মুখত থিয় হৈছা, তোমালোকৰ জনজাতিৰ নেতাসকল, আৰু তোমালোকৰ বৃদ্ধ পৰিষদ, আৰু তোমালোকৰ বিচাৰকসকল, আৰু তোমালোকৰ কাৰ্যবাহীসকল, ইস্ৰায়েলৰ প্ৰতিজন পুৰুষ, তোমালোকৰ মহিলাসকল, আৰু তোমালোকৰ সন্তানসকল আৰু তোমালোকৰ শিবিৰৰ মাজত থকা প্ৰবাসী, তোমালোকৰ কাঠকটীয়াৰ পৰা আৰু তোমালোকৰ পানী ভৰোৱালৈকে, তোমালোকৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ নিয়মত প্ৰৱেশ কৰিবলৈ, আৰু তেওঁৰ শাপবোৰত, যিমান তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে আজি তোমাৰ প্ৰতি স্থাপন কৰিছে; যাতে তেওঁ তোমাক তেওঁৰ বাবে এক জাতি হিচাপে স্থাপন কৰে, আৰু তেওঁ তোমাৰ ঈশ্বৰ হ'ব, যি ধৰণে তেওঁ তোমাক কৈছিল, আৰু যি ধৰণে তেওঁ তোমাৰ পিতৃসকল অব্ৰাহাম আৰু ইচহাক আৰু যাকোবৰ ওচৰত শপত খাইছিল। আৰু মই কেৱল তোমালোকৰ লগতহে এই নিয়ম আৰু এই শাপ স্থাপন কৰা নাই, কিন্তু আজি ইয়াত তোমালোকৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ সন্মুখত তোমালোকৰ লগত থকাসকলৰ লগতো, আৰু আজি ইয়াত তোমালোকৰ লগত নথকাসকলৰ লগতো। কাৰণ তোমালোকে জানা যে আমি

কেনেকৈ মিচৰ দেশত বাস কৰিছিলোঁ, আৰু কেনেকৈ আমি সেই জাতিসমূহৰ মাজেৰে পাৰ হৈ আহিছিলোঁ যিবোৰৰ মাজেৰে তোমালোকে পাৰ হৈ আহিছিলা। আৰু তেওঁলোকৰ ঘৃণ্যবস্তুবোৰ আৰু তেওঁলোকৰ মূৰ্তিবোৰ দেখা—কাঠ আৰু শিল, ৰূপ আৰু সোণ, যিবোৰ তেওঁলোকৰ মাজত আছে। তোমালোকৰ মাজত কোনো পুৰুষ নাই নে, বা মহিলা নাই নে, বা পূৰ্বপুৰুষ নাই নে, বা জনজাতি নাই নে, যাৰ মন তোমালোকৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ পৰা আঁতৰি গৈছে, সেই জাতিবোৰৰ দেৱতাবোৰক সেৱা কৰিবলৈ গৈ; তোমালোকৰ মাজত কোনো শিপা নাই নে যি ওপৰলৈ বিষ আৰু তিক্ততাত বাঢ়ি আছে; আৰু এনে হ'ব যে যদি তেওঁ এই শাপৰ কথাবোৰ শুনে, আৰু তেওঁৰ হৃদয়ত নিজকে আশীৰ্বাদ দিয়ে, কৈ, মোৰ বাবে পবিত্ৰ হওক, কাৰণ মোৰ হৃদয়ৰ ভ্ৰান্তিত মই যাম, যাতে পাপীয়ে নিষ্পাপক একেলগে ধ্বংস নকৰে; ঈশ্বৰে তেওঁৰ প্ৰতি দয়ালু হ'বলৈ ইচ্ছা নকৰিব, কিন্তু তেতিয়া প্ৰভুৰ ক্ৰোধ আৰু তেওঁৰ উদ্যোগ সেই মানুহৰ ওপৰত জ্বলি উঠিব; আৰু এই চুক্তিৰ সকলো শাপ তেওঁৰ ওপৰত লাগি থাকিব, যিবোৰ এই কিতাপত লিখা আছে; আৰু প্ৰভুৱে তেওঁৰ নাম আকাশৰ তলৰ পৰা মচি পেলাব। আৰু প্ৰভুৱে তাক ইস্ৰায়েলৰ সকলো পুত্ৰৰ মাজৰ পৰা দুষ্টতাৰ বাবে পৃথক কৰিব, এই বিধানৰ পুথিত লিখা নিয়মৰ সকলো শাপ অনুসাৰে। আৰু তোমালোকৰ পুত্ৰসকল, আন প্ৰজন্ম যিসকল তোমালোকৰ পিছত উঠিব, আৰু বিদেশী যিজন দূৰ দেশৰ পৰা আহিব, তেওঁলোকে ক'ব, আৰু তেওঁলোকে সেই দেশৰ আঘাতবোৰ আৰু তাৰ ৰোগবোৰ দেখিব, যিবোৰ প্ৰভুৱে তাৰ ওপৰত পঠিয়াইছিল, গন্ধক আৰু লৱণ পুৰি যোৱা; তাৰ সকলো দেশ সিঁচা নহ'ব, আৰু গজি নুঠিব, আৰু তাৰ ওপৰত কোনো সেউজীয়া বস্তু নুগজিব। ঠিক যেনেকৈ চদোম আৰু গমোৰা, আদমা আৰু চবোয়িম ধ্বংস কৰা হৈছিল, যিবোৰ প্ৰভুৱে ক্ৰোধ আৰু কোপত ধ্বংস কৰিছিল। আৰু সকলো জাতিয়ে ক'ব, কিয় প্ৰভুৱে এই দেশখনক এনেদৰে কৰিলে? এই ডাঙৰ ক্ৰোধৰ খং কোন? আৰু তেওঁলোকে ক'ব যে তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ পিতৃসকলৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৰ নিয়ম এৰি গ'ল, যিটো তেওঁ তেওঁলোকৰ পিতৃসকলৰ সৈতে স্থাপন কৰিছিল, যেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক মিচৰ দেশৰ পৰা উলিয়াই আনিছিল, আৰু গৈ তেওঁলোকে আন দেৱতাসকলক সেৱা

কৰিলে, যিসকলক তেওঁলোকে নাজানিছিল, আৰু তেওঁ তেওঁলোকক বিতৰণো কৰা নাছিল। আৰু প্ৰভু সেই দেশৰ ওপৰত ক্ৰোধত ক্ৰোধিত হ'ল সেই দেশৰ ওপৰত এই বিধানৰ পুথিত লিখা সকলো অভিশাপ অনুসৰি অভিশাপ আনিবলৈ। আৰু প্ৰভুৱে তেওঁলোকক তেওঁলোকৰ ভূমিৰ পৰা ক্ৰোধত আৰু কোপত আৰু অতিশয় মহান ৰোষত উলিয়াই নিলে, আৰু তেওঁলোকক আন ভূমিলৈ নিক্ষেপ কৰিলে যেনেকৈ এতিয়া। গুপ্ত বিষয়সমূহ প্ৰভু আমাৰ ঈশ্বৰৰ, কিন্তু প্ৰকাশিত বিষয়সমূহ আমাৰ আৰু আমাৰ সন্তানসকলৰ চিৰকাললৈ, এই বিধানৰ সকলো বাক্য পালন কৰিবলৈ। গুপ্ত বিষয়বোৰ প্ৰভু আমাৰ ঈশ্বৰৰ, কিন্তু প্ৰকাশিত বিষয়বোৰ আমাৰ আৰু আমাৰ সন্তানসকলৰ চিৰকাললৈ, এই বিধানৰ সকলো শব্দ পালন কৰিবলৈ।

30

আৰু এনে হ'ব যেতিয়া তোমাৰ ওপৰত আহিব এই সকলো কথা, আশীৰ্বাদ আৰু অভিশাপ, যিটো মই তোমাৰ সন্মুখত দিছিলোঁ? আৰু তুমি তোমাৰ হৃদয়ত গ্ৰহণ কৰিবা সকলো জাতিৰ মাজত য'ত প্ৰভুৱে তোমাক তাত সিঁচৰিত কৰিব, আৰু তুমি প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰৰ ওচৰলৈ ঘূৰি আহিবা, আৰু তুমি তেওঁৰ মাত শুনিবা সকলো অনুসাৰে যিমান মই তোমাক আজি আদেশ দিছো, তোমাৰ সমগ্ৰ হৃদয়ৰ পৰা, আৰু তোমাৰ সমগ্ৰ আত্মাৰ পৰা, আৰু প্ৰভুৱে তোমাৰ পাপবোৰ সুস্থ কৰিব, আৰু তেওঁ তোমাৰ ওপৰত দয়া কৰিব, আৰু পুনৰ তেওঁ তোমাক গোটাব সকলো জাতিৰ পৰা, যিবোৰৰ মাজত প্ৰভুৱে তোমাক তাত সিঁচৰিত কৰিছিল। যদি তোমাৰ বিচ্ছিন্নতা আকাশৰ এক প্ৰান্তৰ পৰা আকাশৰ আন প্ৰান্তলৈকে হয়, তাৰ পৰাও প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাক সংগ্ৰহ কৰিব, আৰু তাৰ পৰাই প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাক গ্ৰহণ কৰিব। আৰু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাক তাৰ পৰা সেই ভূমিলৈ আনিব যি তোমাৰ পিতৃসকলে উত্তৰাধিকাৰ পাইছিল, আৰু তুমি ইয়াক উত্তৰাধিকাৰ পাবা, আৰু তেওঁ

তোমাক মঙ্গল কৰিব, আৰু তেওঁ তোমাক তোমাৰ পিতৃসকলতকৈ অধিক সংখ্যক কৰিব। আৰু প্ৰভুৱে তোমাৰ হৃদয় আৰু তোমাৰ বংশৰ হৃদয় সম্পূৰ্ণৰূপে পৰিষ্কাৰ কৰিব, যাতে তুমি তোমাৰ সম্পূৰ্ণ হৃদয়ৰ পৰা আৰু তোমাৰ সম্পূৰ্ণ আত্মাৰ পৰা প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰক ভালপাবা, যাতে তুমি জীয়াই থাকা। আৰু প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে এই অভিশাপবোৰ তোমাৰ শত্ৰুবোৰৰ ওপৰত দিব, আৰু তোমাক ঘৃণা কৰা সকলৰ ওপৰত, যিসকলে তোমাক তাড়না কৰিলে। আৰু তুমি ঘূৰি আহিবা আৰু তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ কণ্ঠ শুনিবা, আৰু তেওঁৰ আদেশসমূহ পালন কৰিবা, যিমান মই আজি তোমাক আদেশ দিওঁ। আৰু প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাক আশীৰ্বাদ কৰিব তোমাৰ হাতৰ সকলো কামত, তোমাৰ গৰ্ভৰ সন্তানত, আৰু তোমাৰ পশুধনৰ সন্তানত, আৰু তোমাৰ ভূমিৰ উৎপন্ন বস্তুত, কাৰণ প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাৰ ওপৰত আনন্দিত হ'বলৈ ঘূৰি আহিব মঙ্গলৰ বাবে, যেনেকৈ তেওঁ তোমাৰ পিতৃসকলৰ ওপৰত আনন্দিত হৈছিল; যদি তুমি প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰৰ বাণী শুনা, তেওঁৰ আজ্ঞাবোৰ পালন কৰা, আৰু তেওঁৰ বিধিবোৰ, আৰু তেওঁৰ শাসনবোৰ যিবোৰ এই বিধান পুথিত লিখা আছে; যদি তুমি প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰৰ ওচৰলৈ ঘূৰি আহা তোমাৰ সমগ্ৰ হৃদয়ৰ পৰা, আৰু তোমাৰ সমগ্ৰ আত্মাৰ পৰা। কাৰণ এই আদেশ যি মই আজি তোমাক দিছোঁ, সেয়া অতি কঠিন নহয়, আৰু তোমাৰ পৰা দূৰতো নহয়। ই স্বৰ্গত ওপৰত নাই, এইদৰে কোৱা যে, কোনে আমাৰ বাবে স্বৰ্গলৈ উঠিব, আৰু আমাৰ বাবে ইয়াক আনিব, আৰু আমি ইয়াক শুনি পালন কৰিম? নহয় সাগৰৰ পাৰৰ ওপাৰত আছে, এইবুলি কোৱা যে, কোনে আমাৰ বাবে সাগৰৰ পাৰৰ ওপাৰলৈ পাৰ হ'ব, আৰু আমাৰ বাবে ইয়াক ল'ব, আৰু আমাৰ বাবে ইয়াক শুনিব পৰা কৰিব, আৰু আমি কৰিম? তোমাৰ অতি ওচৰত আছে সেই বাক্য তোমাৰ মুখত, আৰু তোমাৰ হৃদয়ত, আৰু তোমাৰ হাতত ইয়াক কৰিবলৈ। চোৱা, মই আজি তোমাৰ সন্মুখত জীৱন আৰু মৃত্যু, ভাল আৰু বেয়া দিছোঁ। যদি তুমি তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ আজ্ঞাসমূহ শুনা, যিবোৰ মই আজি তোমাক আদেশ কৰোঁ, প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰক প্ৰেম কৰিবলৈ, তেওঁৰ সকলো পথত চলিবলৈ, আৰু তেওঁৰ বিধিসমূহ আৰু তেওঁৰ বিচাৰসমূহ পালন কৰিবলৈ, তেন্তে তোমালোক জীয়াই থাকিবা, আৰু তোমালোক অনেক

হ'বা, আৰু প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাক সেই সকলো ভূমিত আশীৰ্বাদ কৰিব, যিখনলৈ তুমি তাত প্ৰবেশ কৰি ইয়াক অধিকাৰ কৰিবলৈ যোৱা। আৰু যদি তোমাৰ হৃদয় আঁতৰি যায়, আৰু তুমি নুশুনা, আৰু বিপথে গৈ তুমি আন দেৱতাবোৰক প্ৰণিপাত কৰা আৰু সিহঁতক সেৱা কৰা, মই তোমাক আজি ঘোষণা কৰোঁ যে তোমালোক বিনাশেৰে বিনষ্ট হ'বা, আৰু তোমালোক দীৰ্ঘজীৱী নহ'বা সেই ভূমিত, যাৰ ভিতৰলৈ তোমালোকে যৰ্দ্দন পাৰ হৈ আছা তাত ইয়াক অধিকাৰ কৰিবলৈ। মই আজি তোমালোকৰ আগত স্বৰ্গ আৰু পৃথিৱীক সাক্ষী কৰি কৈছো, মই তোমালোকৰ সন্মুখত জীৱন আৰু মৃত্যু, আশীৰ্বাদ আৰু শাপ দিছো; তুমি জীৱন বাছি লোৱা, যাতে তুমি আৰু তোমাৰ বংশই জীয়াই থাকিব পাৰে, তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰক প্ৰেম কৰা, তেওঁৰ কণ্ঠ শুনা, আৰু তেওঁত লাগি থাকা; কাৰণ এইটোৱেই তোমাৰ জীৱন আৰু তোমাৰ দিনবোৰৰ দীৰ্ঘতা, সেই ভূমিত বাস কৰা, যিখন প্ৰভুৱে তোমাৰ পিতৃসকল অব্ৰাহাম আৰু ইচহাক আৰু যাকোবক তেওঁলোকক দিবলৈ শপত খাইছিল।

31

আৰু মোচিয়ে ইজৰায়েলৰ সকলো পুত্ৰৰ ওচৰত এই সকলো কথা কোৱা সম্পূৰ্ণ কৰিলে, আৰু তেওঁলোকক ক'লে, মই আজি এশ বিশ বছৰৰ; মই আৰু সোমাব আৰু ওলাব নোৱাৰিম; কিন্তু প্ৰভুৱে মোক ক'লে, তুমি এই যৰ্দ্দন পাৰ নহ'বা। প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰ যি তোমাৰ আগে আগে যায়, তেওঁ তোমাৰ সন্মুখৰ পৰা এই জাতিবোৰক ধ্বংস কৰিব, আৰু তুমি তেওঁলোকক উত্তৰাধিকাৰ হিচাপে পাবা, আৰু যিহোচূৱা তোমাৰ আগে আগে যাব, যেনেকৈ প্ৰভুৱে কৈছিল। আৰু প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তেওঁলোকক তেনেকৈ কৰিব যেনেকৈ চীহোন আৰু ওগ, অমোৰীয়াসকলৰ দুই ৰজাক কৰিছিল, যিসকল যৰ্দ্দনৰ সিপাৰে আছিল, আৰু তেওঁলোকৰ ভূমিক, যেনেকৈ তেওঁ তেওঁলোকক সম্পূৰ্ণৰূপে ধ্বংস কৰিছিল। আৰু প্ৰভুৱে তেওঁলোকক তোমালোকৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিলে, আৰু তোমালোকে তেওঁলোকৰ

প্রতি সেইদৰে কৰিবা যেনেকৈ মই তোমালোকক আদেশ দিলোঁ। সাহসী হোৱা আৰু শক্তিশালী হোৱা, ভয় নকৰিবা, আৰু ভীত নহ'বা, আৰু তেওঁলোকৰ মুখৰ পৰা আতংকিত নহ'বা, কাৰণ প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰ যি তোমালোকৰ আগে আগে যায়, তোমালোকৰ সৈতে তোমালোকৰ মাজত আছে, তেওঁ তোমাক এৰি নাযাব, আৰু তোমাক পৰিত্যাগ নকৰিব। আৰু মোচিয়ে যিহোচূৱাক মাতিলে আৰু সকলো ইস্ৰায়েলৰ আগত তেওঁক ক'লে, সাহসী আৰু শক্তিশালী হোৱা, কিয়নো তুমি এই লোকসকলৰ আগত সেই ভূমিলৈ প্ৰৱেশ কৰিবা যি প্ৰভুৱে তোমালোকৰ পিতৃসকলক দিবলৈ শপত খাইছিল, আৰু তুমি তেওঁলোকক উত্তৰাধিকাৰ দিবা। আৰু প্ৰভু যি তোমাৰ লগত যাত্ৰা কৰে, তেওঁ তোমাক এৰি নিদিব আৰু তোমাক পৰিত্যাগ নকৰিব। ভয় নকৰিবা আৰু কাপুৰুষতা নকৰিবা। আৰু মোচিয়ে এই নিয়মৰ বাক্যবোৰ এখন পুথিত লিখিলে, আৰু প্ৰভুৰ নিয়ম-চন্দুক বহন কৰা লেবীৰ পুত্ৰ পুৰোহিতসকলক আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ পৰিচাৰকসকলক দিলে। আৰু মোচিয়ে তেওঁলোকক সেই দিনা আদেশ দিলে, কৈ, সাত বছৰৰ পিছত মুক্তিৰ বছৰৰ সময়ত কুটিৰ উৎসৱত, যেতিয়া গোটেই ইজৰায়েলে তোমালোকৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ সন্মুখত দেখা দিবলৈ একেলগে যাত্ৰা কৰিব, যি ঠাইত প্ৰভুৱে বাছি ল'ব, তোমালোকে এই বিধান গোটেই ইজৰায়েলৰ সন্মুখত তেওঁলোকৰ কাণত পঢ়িবা, লোকসকলক একত্ৰিত কৰি, পুৰুষসকল আৰু মহিলাসকল আৰু সন্তানসকল আৰু তোমালোকৰ নগৰবোৰত থকা প্ৰবাসীসকলক, যাতে তেওঁলোকে শুনে, আৰু যাতে তেওঁলোকে তোমালোকৰ প্ৰভু ঈশ্বৰক ভয় কৰিবলৈ শিকে; আৰু তেওঁলোকে এই বিধানৰ সকলো বাক্য পালন কৰিবলৈ শুনিব। আৰু তেওঁলোকৰ পুত্ৰসকল যিসকলে নাজানে, তেওঁলোকে শুনিব আৰু শিকিব প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰক ভয় কৰিবলৈ, সকলো দিন যিমান দিন তেওঁলোক পৃথিৱীত জীয়াই থাকিব, সেই ভূমিত যিখনলৈ তোমালোকে যৰ্দান পাৰ হৈ তাত অধিকাৰ কৰিবলৈ যাইছা। আৰু প্ৰভুৱে মোচিক ক'লে, চোৱা, তোমাৰ মৃত্যুৰ দিনবোৰ নিকট হৈছে। যিহোচূৱাক মাতা, আৰু সাক্ষ্যৰ তম্বুৰ দুৱাৰবোৰৰ ওচৰত থিয় হোৱা, আৰু মই তাক আদেশ দিম। আৰু মোচি আৰু যিহোচূৱা সাক্ষ্যৰ তম্বুৰ ভিতৰলৈ গ'ল, আৰু সাক্ষ্যৰ তম্বুৰ দুৱাৰবোৰৰ ওচৰত থিয় হ'ল।

আৰু প্ৰভু মেঘত নামি আহিল, আৰু সাক্ষ্যৰ তম্বুৰ দুৱাৰৰ কাষত থিয় হ'ল, আৰু মেঘৰ স্তম্ভ সাক্ষ্যৰ তম্বুৰ দুৱাৰৰ কাষত থিয় হ'ল। আৰু প্ৰভুৱে মোচিক ক'লে, চোৱা তুমি তোমাৰ পিতৃসকলৰ সৈতে শুব, আৰু এই লোকসকলে উঠি পৃথিৱীৰ বিদেশী দেৱতাসকলৰ পাছত ব্যভিচাৰ কৰিব, যি পৃথিৱীলৈ এই প্ৰৱেশ কৰে, আৰু তেওঁলোকে মোক ত্যাগ কৰিব, আৰু মোৰ চুক্তি ভাঙিব, যি মই তেওঁলোকৰ সৈতে স্থাপন কৰিলোঁ। আৰু মই সেই দিনা তেওঁলোকৰ ওপৰত ক্ৰোধত ক্ৰোধিত হ'ম, আৰু মই তেওঁলোকক এৰি দিম, আৰু মই তেওঁলোকৰ পৰা মোৰ মুখ ঘূৰাই লম, আৰু তেওঁ খাদ্য হ'ব, আৰু তেওঁলোকে তেওঁক বহুত অমঙ্গল আৰু দুখ-কষ্ট বিচাৰি পাব, আৰু সেই দিনা ক'ব, কাৰণ মোৰ প্ৰভু ঈশ্বৰ মোৰ লগত নাই, এই অমঙ্গলবোৰে মোক বিচাৰি পালে। মই কিন্তু সেই দিনা তেওঁলোকৰ পৰা মোৰ মুখ সম্পূৰ্ণৰূপে ঘূৰাই লম, কাৰণ তেওঁলোকে যিবোৰ দুষ্টতা কৰিলে, আৰু কাৰণ তেওঁলোক বিদেশী দেৱতাবোৰৰ ফালে ঘূৰিল। আৰু এতিয়া এই গীতৰ শব্দবোৰ লিখা, আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক ইয়াক শিকোৱা, আৰু তেওঁলোকৰ মুখত ইয়াক ৰাখিবা, যাতে এই গীত মোৰ বাবে ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ মাজত সাক্ষ্য দিয়া হয়। কিয়নো মই তেওঁলোকক সেই ভাল ভূমিলৈ আনিম, যি ভূমি মই তেওঁলোকৰ পিতৃসকলক দিবলৈ শপত খাইছিলো, সেই গাখীৰ আৰু মৌ বৈ থকা ভূমি, আৰু তেওঁলোকে খাব, আৰু পূৰ্ণ হৈ তৃপ্ত হ'ব, আৰু তেওঁলোকে বিদেশী দেৱতাসকলৰ ফালে ঘূৰিব, আৰু তেওঁলোকক সেৱা কৰিব, আৰু তেওঁলোকে মোক খং উঠাব, আৰু তেওঁলোকে মোৰ চুক্তি ভাঙিব। আৰু এই গীতে তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে সাক্ষ্য দি প্ৰতিস্থাপিত হ'ব, কিয়নো ই তেওঁলোকৰ মুখৰ পৰা আৰু তেওঁলোকৰ বংশৰ মুখৰ পৰা পাহৰা নহ'ব, কাৰণ মই তেওঁলোকৰ দুষ্টতা জানো, যি তেওঁলোকে আজি ইয়াত কৰি আছে, মই তেওঁলোকক সেই ভাল ভূমিলৈ লৈ যোৱাৰ আগতে, যি মই তেওঁলোকৰ পিতৃসকলৰ ওচৰত শপত খাইছিলো। আৰু মোচিয়ে সেই দিনা এই গীত লিখিলে, আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক ইয়াক শিকালে। আৰু তেওঁ যিহোচূৱাক আদেশ দিলে আৰু ক'লে, সাহসী আৰু শক্তিশালী হোৱা, কিয়নো তুমি ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক সেই ভূমিলৈ আনিবা যি প্ৰভুৱে তেওঁলোকক শপত খাই দিছিল, আৰু তেওঁ

তোমাৰ সৈতে থাকিব। যেতিয়া মোচিয়ে এই আইনৰ সকলো কথা এখন কিতাপত লিখা সম্পূৰ্ণ কৰিলে শেষলৈকে, আৰু তেওঁ প্ৰভুৰ নিয়ম চন্দুক বহন কৰা লেবীয়াসকলক আদেশ দিলে, কৈ, এই আইনৰ কিতাপখন লৈ, তোমালোকে ইয়াক তোমালোকৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৰ নিয়ম চন্দুকৰ কাষত ৰাখিবা; আৰু ই তাত তোমাৰ মাজত সাক্ষ্যৰ বাবে থাকিব। কাৰণ মই তোমাৰ উত্তেজনা জানো, আৰু তোমাৰ ডিঙি কঠিন, এতিয়াও মই তোমালোকৰ সৈতে জীৱিত থাকোঁতে আজি, তোমালোকে ঈশ্বৰৰ বিৰুদ্ধে বিদ্ৰোহ কৰি আছিলা, তেন্তে মোৰ মৃত্যুৰ পিছত কেনেকৈ নকৰিবা? তোমালোকৰ জনগোষ্ঠীয় নেতাসকলক, তোমালোকৰ বৃদ্ধসকলক, তোমালোকৰ বিচাৰকসকলক আৰু তোমালোকৰ কৰ্মচাৰীসকলক মোৰ ওচৰলৈ সমবেত কৰা, যাতে মই তেওঁলোকৰ কাণত এই সকলো কথা ক'ব পাৰোঁ আৰু তেওঁলোকৰ আগত স্বৰ্গ আৰু পৃথিৱীক সাক্ষী কৰি ক'ব পাৰোঁ। মই জানো যে মোৰ মৃত্যুৰ পিছত তোমালোকে অধৰ্মত লিপ্ত হ'বা, আৰু মই তোমালোকক আদেশ দিয়া পথৰ পৰা আঁতৰি যাবা, আৰু শেষ দিনবোৰত তোমালোকৰ ওপৰত অমঙ্গল আহি পৰিব, কাৰণ তোমালোকে প্ৰভুৰ সন্মুখত দুষ্ট কৰ্ম কৰিবা আৰু তোমালোকৰ হাতৰ কৰ্মৰ দ্বাৰা তেওঁক ক্ৰোধিত কৰিবা। আৰু মোচিয়ে সকলো সমাবেশৰ কাণত এই গীতৰ শব্দবোৰ শেষলৈকে ক'লে।

32

হে স্বৰ্গ, মনোযোগ দিয়া, আৰু মই কথা ক'ম, আৰু পৃথিৱীয়ে মোৰ মুখৰ পৰা ওলোৱা শব্দসমূহ শুনক। প্ৰতীক্ষিত হওক বৰষুণৰ দৰে মোৰ উক্তি, আৰু নামি আহক শিশিৰৰ দৰে মোৰ বচনসমূহ, ঘাঁহৰ ওপৰত বৰষুণৰ দৰে, আৰু ঘাঁহৰ ওপৰত তুষাৰপাতৰ দৰে। কাৰণ মই প্ৰভুৰ নাম মাতিলোঁ, আমাৰ ঈশ্বৰক মহত্ত্ব প্ৰদান কৰা। ঈশ্বৰ, তেওঁৰ কৰ্মসমূহ সত্য, আৰু তেওঁৰ সকলো পথ ন্যায়বিচাৰ, ঈশ্বৰ বিশ্বাসী, আৰু কোনো অন্যায় নাই, প্ৰভু

ন্যায়পৰায়ণ আৰু পবিত্ৰ। তেওঁলোকে পাপ কৰিলে, তেওঁৰ সন্তান নহয়, নিন্দনীয়, বেঁকা আৰু বিকৃত প্ৰজন্ম। এইবোৰ প্ৰভুক তোমালোকে পৰিশোধ কৰা নেকি? এনেদৰে মানুহবোৰ মূৰ্খ আৰু জ্ঞানী নহয়? নহয় নে এই তোমাৰ পিতাই নিজে তোমাক অধিকাৰ কৰিলে আৰু তোমাক নিৰ্মাণ কৰিলে আৰু তোমাক গঠন কৰিলে? যুগৰ দিনবোৰ মনত ৰাখা, প্ৰজন্মৰ পিছত প্ৰজন্মৰ বছৰবোৰ বুজি লোৱা। তোমাৰ পিতাক সোধা আৰু তেওঁ তোমাক ঘোষণা কৰিব, তোমাৰ বৃদ্ধসকলক সোধা আৰু তেওঁলোকে তোমাক ক'ব। যেতিয়া সৰ্বোচ্চই জাতিসমূহ বিভাজন কৰিছিল, যেনেকৈ আদমৰ পুত্ৰসকলক সিঁচৰিত কৰিছিল, তেওঁ ঈশ্বৰৰ দূতসকলৰ সংখ্যা অনুসৰি জাতিসমূহৰ সীমা স্থাপন কৰিছিল। আৰু প্ৰভুৰ অংশ হ'ল তেওঁৰ লোক যাকোব, তেওঁৰ উত্তৰাধিকাৰৰ জোখ-ৰছী ইস্ৰায়েল। তেওঁ তাক মৰুভূমিত সন্তুষ্ট কৰিলে, তৃষ্ণাত তাপত পানীহীন ভূমিত; তেওঁ তাক ঘেৰি ধৰিলে আৰু তাক শিক্ষা দিলে, আৰু তাক ৰক্ষা কৰিলে, চকুৰ মণিৰ দৰে; যেনেকৈ ঈগলে নিজৰ বাহ ঢাকে, আৰু নিজৰ পোৱালিবোৰৰ ওপৰত উৰি থাকে, নিজৰ ডেউকা মেলি তেওঁ সিহঁতক গ্ৰহণ কৰিলে, আৰু তেওঁ সিহঁতক নিজৰ কান্ধত তুলি ল'লে। প্ৰভু একাই তাদের নেতৃত্ব দিয়েছিলেন, তাদের সঙ্গে কোনো বিদেশী দেবতা ছিল না। তেওঁ তেওঁলোকক পৃথিৱীৰ শক্তিৰ ওপৰত আনিলে, তেওঁ তেওঁলোকক পথাৰসমূহৰ উৎপাদন খুৱালে, তেওঁলোকে শিলৰ পৰা মৌ চুহিলে আৰু কঠিন শিলৰ পৰা তেল পালে। গৰুৰ মাখন আৰু ভেড়াৰ গাখীৰ, মেৰ-ছাগ আৰু মতা ভেড়াৰ চর্বিৰ সৈতে, ম'হৰ পুত্ৰ আৰু ছাগলীৰ সৈতে, ঘেঁহুৰ বৃক্কৰ চর্বিৰ সৈতে, আৰু তেওঁ আঙুৰৰ তেজৰূপে দ্ৰাক্ষাৰস পান কৰিলে। আৰু যাকোবে খালে আৰু পূৰ্ণ হ'ল, আৰু সেই প্ৰিয়জনে লাথি মাৰিলে, তেওঁ মোটা হ'ল, তেওঁ ডাঠ হ'ল, তেওঁ বহল হ'ল, আৰু তেওঁক সৃষ্টি কৰা সেই ঈশ্বৰক পৰিত্যাগ কৰিলে, আৰু তেওঁৰ ত্ৰাণকৰ্তা ঈশ্বৰৰ পৰা আঁতৰি গ'ল। তেওঁলোকে বিদেশী দেৱতাবোৰৰ দ্বাৰা মোক ক্ৰোধিত কৰিলে, তেওঁলোকৰ ঘৃণনীয় কর্মবোৰৰ দ্বাৰা মোক উত্তেজিত কৰিলে। তেওঁলোকে ভূতবোৰৰ ওচৰত বলিদান দিলে, আৰু ঈশ্বৰৰ ওচৰত নহয়, এনে দেৱতাবোৰৰ ওচৰত যিবোৰক তেওঁলোকে জনা নাছিল, নতুন আৰু শেহতীয়া যিবোৰ আহিছে, যিবোৰক

তেওঁলোকৰ পিতৃসকলে জনা নাছিল। ঈশ্বৰক, যিজনে তোমাক জন্ম দিছিল, তুমি পৰিত্যাগ কৰিলা, আৰু ঈশ্বৰক, যিজনে তোমাক পুষ্টি দিয়ে, তুমি পাহৰি গ'লা। আৰু প্ৰভুৱে দেখিলে, আৰু ঈর্ষা কৰিলে; আৰু তেওঁ তেওঁৰ পুত্ৰ আৰু কন্যাসকলৰ প্ৰতি খঙৰ দ্বাৰা খং উঠিল, আৰু ক'লে, মই মোৰ মুখ তেওঁলোকৰ পৰা ঘূৰাই লম, আৰু দেখুৱাম শেষৰ দিনবোৰত তেওঁলোকলৈ কি হ'ব; কাৰণ এইটো এটা বিপথগামী প্ৰজন্ম, পুত্ৰসকল যিসকলৰ মাজত বিশ্বাস নাই। তেওঁলোকে যি ঈশ্বৰ নহয় তাৰ দ্বাৰা মোক ঈর্ষান্বিত কৰিলে, তেওঁলোকৰ মূৰ্তিবোৰৰ দ্বাৰা মোক খং উঠালে, আৰু মই যি জাতি নহয় তাৰ দ্বাৰা তেওঁলোকক ঈর্ষান্বিত কৰিম, এটা মূৰ্খ জাতিৰ দ্বাৰা তেওঁলোকক খং উঠাম। কাৰণ মোৰ ক্ৰোধৰ পৰা জুই জ্বলি উঠিছে, ই তললৈ হেডিছলৈকে জ্বলিব, পৃথিৱী আৰু ইয়াৰ উৎপন্ন দ্ৰব্য গ্ৰাস কৰিব, পৰ্বতসমূহৰ ভেটি জ্বলাই দিব। মই তেওঁলোকৰ ওপৰত দুৰ্যোগবোৰ গোটাম, আৰু মোৰ কাঁড়বোৰ তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধত ব্যয় কৰিম। দুৰ্ভিক্ষত ক্ষয় হৈ যোৱা আৰু চৰাইৰ খাদ্য হোৱা, আৰু নিৰাময়হীন পিঠি টনা ৰোগ—বনৰীয়া জন্তুৰ দাঁত মই তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে পঠিয়াম, ক্ৰোধেৰে সৈতে মাটিত বগাই ফুৰা জন্তুবোৰৰ। বাহিৰত তৰোৱালে তেওঁলোকক নিঃসন্তান কৰিব, আৰু ভঁৰালৰ ভিতৰত ভয়ে—যুৱক কুমাৰীৰ সৈতে, পিয়াহ খোৱা শিশু বয়সস্থ বৃদ্ধৰ সৈতে। মই ক'লো, মই সিহঁতক বিচ্ছিন্ন কৰিম, আৰু মই মানুহৰ মাজৰ পৰা সিহঁতৰ স্মৃতিচিহ্ন বন্ধ কৰিম। যদি শত্ৰুসকলৰ ক্ৰোধৰ মাজেৰে নহয়, যাতে তেওঁলোকে দীৰ্ঘায়িত নকৰে, যাতে বিৰোধীসকলে একেলগে আক্ৰমণ নকৰে, তেওঁলোকে নকয়, আমাৰ হাত উচ্চ, আৰু প্ৰভুৱে নহয়, এই সকলো কৰিলে। জাতিটোৱে পৰামৰ্শ হেৰুৱাই পেলাইছে, আৰু তেওঁলোকৰ মাজত জ্ঞান নাই। তেওঁলোকে বুজিবলৈ চিন্তা নকৰিলে, আহি থকা সময়ত এইবোৰ গ্ৰহণ কৰক। কেনেকৈ এজনে হাজাৰজনক খেদিব, আৰু দুজনে দশ হাজাৰক স্থানচ্যুত কৰিব, যদি ঈশ্বৰে তেওঁলোকক বিক্ৰী নকৰিলেহেঁতেন, আৰু প্ৰভুৱে তেওঁলোকক সমৰ্পণ নকৰিলেহেঁতেন? কাৰণ তেওঁলোকৰ দেৱতাসকল আমাৰ ঈশ্বৰৰ দৰে নহয়, আৰু আমাৰ শত্ৰুসকল মূৰ্খ। কাৰণ তেওঁলোকৰ দ্ৰাক্ষালতা চদোমৰ দ্ৰাক্ষালতাৰ পৰা, আৰু তেওঁলোকৰ শাখা ঘমোৰাৰ

পৰা; তেওঁলোকৰ দ্ৰাক্ষা পিত্তৰ দ্ৰাক্ষা, তেওঁলোকৰ বাবে তিক্ততাৰ থোপা। তেওঁলোকৰ দ্ৰাক্ষাৰস নাগসকলৰ ক্ৰোধ, আৰু সৰ্পসকলৰ ক্ৰোধ নিৰাময়হীন। নহয় চোৱা, এইবোৰ মোৰ ওচৰত সংগ্ৰহ কৰা হৈছে, আৰু মোৰ ভঁৰালবোৰত মোহৰ মৰা হৈছে? প্ৰতিশোধৰ দিনত মই প্ৰতিফল দিম, যেতিয়া তেওঁলোকৰ ভৰি পিছলি যায়, কাৰণ ধ্বংসৰ দিন তেওঁলোকৰ ওচৰত, আৰু সেয়া তোমালোকৰ বাবে প্ৰস্তুত হৈ আছে। কাৰণ প্ৰভুৱে তেওঁৰ লোকসকলক বিচাৰ কৰিব, আৰু তেওঁৰ দাসসকলৰ ওপৰত তেওঁ সান্ত্বনা পাব; কিয়নো তেওঁ দেখিলে তেওঁলোকক দুৰ্বল হোৱা, আৰু বন্দীত্বত পৰিত্যক্ত হোৱা, আৰু শিথিল হোৱা। আৰু প্ৰভুৱে ক'লে, ক'ত আছে তেওঁলোকৰ দেৱতাসকল, যাৰ ওপৰত তেওঁলোকে বিশ্বাস কৰিছিল, যাৰ বলিদানৰ চৰ্বি তোমালোকে খাইছিলা, আৰু তেওঁলোকৰ পেয় নৈবেদ্যৰ দ্ৰাক্ষাৰস তোমালোকে পান কৰিছিলা? তেওঁলোকে উঠক আৰু তোমালোকক সহায় কৰক আৰু তেওঁলোক তোমালোকৰ ৰক্ষক হওক। চোৱা চোৱা যে মই আছোঁ, আৰু মোৰ বাহিৰে ঈশ্বৰ নাই, মই হত্যা কৰিম, আৰু জীয়াই থাকিবলৈ কৰিম, আঘাত কৰিম, আৰু মই সুস্থ কৰিম, আৰু মোৰ হাতৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰিব পৰা কোনো নাই। কাৰণ মই স্বৰ্গলৈ মোৰ হাত তুলিম, আৰু মই মোৰ সোঁ হাতৰ শপত খাম; আৰু মই ক'ম, মই চিৰকাললৈ জীয়াই আছো; কাৰণ মই মোৰ তৰোৱালক বিজুলীৰ দৰে চোকা কৰিম, আৰু মোৰ হাতে বিচাৰক ধৰি ৰাখিব, আৰু মই শত্ৰুবোৰক দণ্ড ঘূৰাই দিম, আৰু মোক ঘৃণা কৰা সকলক মই প্ৰতিফল দিম। মই মোৰ কাঁড়বোৰ তেজেৰে মতলীয়া কৰিম, আৰু মোৰ তৰোৱালে মাংস খাব—আহতসকলৰ তেজৰ পৰা আৰু বন্দীসকলৰ পৰা, শত্ৰু শাসকসকলৰ মূ�ৰৰ পৰা। আনন্দিত হোৱা হে স্বৰ্গসমূহ, তেওঁৰ লগত একেলগে, আৰু তেওঁক প্ৰণাম কৰক ঈশ্বৰৰ সকলো বাৰ্তাবাহকে। আনন্দিত হোৱা হে জাতিসমূহ, তেওঁৰ লোকসকলৰ সৈতে, আৰু তেওঁক শক্তিশালী কৰক ঈশ্বৰৰ সকলো পুত্ৰই, কাৰণ তেওঁৰ পুত্ৰসকলৰ তেজৰ প্ৰতিশোধ লোৱা হ'ব। আৰু তেওঁ প্ৰতিশোধ ল'ব আৰু শত্ৰুসকলক দণ্ড প্ৰতিফল দিব, আৰু ঘৃণা কৰা সকলক প্ৰতিফল দিব, আৰু প্ৰভুৱে তেওঁৰ লোকসকলৰ ভূমি শুচি কৰিব। আৰু মোচিয়ে সেই দিনা এই গীত লিখিলে, আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক ইয়াক

শিকালে, আৰু মোচিয়ে সোমাল, আৰু এই বিধানৰ সকলো শব্দ লোকসকলৰ কাণত ক'লে, নিজে আৰু নুনৰ পুত্ৰ যিহোচূৱা। আৰু মোচিয়ে সকলো ইস্ৰায়েলৰ লগত কথা কোৱা সম্পূৰ্ণ কৰিলে। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, এই সকলো কথাত হৃদয়েৰে মনোযোগ দিয়া, যিবোৰৰ বিষয়ে মই আজি তোমালোকক সাক্ষ্য দিছোঁ, যিবোৰ তোমালোকে তোমালোকৰ পুত্ৰসকলক আদেশ দিবা, এই বিধানৰ সকলো কথা পালন কৰিবলৈ আৰু কৰিবলৈ। কাৰণ এই শব্দ তোমালোকৰ বাবে খালী নহয়, কিয়নো এয়া তোমালোকৰ জীৱন, আৰু এই শব্দৰ কাৰণে তোমালোকে পৃথিৱীত দীৰ্ঘায়ু হ'বা, যি ঠাইলৈ তোমালোকে যৰ্দান পাৰ হৈ উত্তৰাধিকাৰী হ'বলৈ গৈছা। আৰু প্ৰভুৱে মোচিৰ লগত এই দিনত কথা ক'লে, কৈ, অবাৰীম পৰ্বতলৈ উঠা, এই নেবো পৰ্বত যি মোৱাব দেশত যিৰীহোৰ সন্মুখত আছে, আৰু কনান দেশ চোৱা, যি মই ইস্ৰায়েলৰ সন্তান সকলক দিওঁ, আৰু পৰ্বতত মৰা যি তুমি তালৈ উঠা, আৰু তোমাৰ লোকসকলৰ ওচৰলৈ যোগ দিয়া হোৱা; যি ৰীতিত তোমাৰ ভায়েক হাৰোণ হোৰ পৰ্বতত মৰিল, আৰু তেওঁৰ লোকসকলৰ ওচৰলৈ যোগ দিয়া হ'ল। কাৰণ তোমালোকে ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ মাজত চিন মৰুভূমিৰ কাদেশত বিবাদৰ জলৰ ওপৰত মোৰ বাক্য অমান্য কৰিলা, কাৰণ তোমালোকে ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ মাজত মোক পবিত্ৰ নকৰিলা। বিপৰীতে তুমি সেই ভূমি দেখিবা, আৰু তাত তুমি প্ৰৱেশ নকৰিবা।

33

আৰু এয়া সেই আশীৰ্বাদ যি ঈশ্বৰৰ লোক মোচিয়ে ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক তেওঁৰ মৃত্যুৰ আগত দিছিল। আৰু তেওঁ ক'লে, প্ৰভু ছীনাৰ পৰা আহিছে, আৰু চেয়ীৰৰ পৰা আমাৰ ওচৰত প্ৰকাশিত হৈছে, আৰু পাৰাণ পৰ্বতৰ পৰা খৰধৰকৈ আহিছে, কাদেচৰ অসংখ্যৰ সৈতে, তেওঁৰ সোঁফালে তেওঁৰ সৈতে দূতসকল আছিল। আৰু তেওঁ তেওঁৰ লোকসকলক

ৰক্ষা কৰিলে, আৰু সকলো পবিত্ৰ কৰা লোক তোমাৰ হাতৰ দ্বাৰা; আৰু এইসকল তোমাৰ অধীনত আছে; আৰু তেওঁ তেওঁৰ বাক্যৰ পৰা বিধান গ্ৰহণ কৰিলে, যিটো মোচিয়ে আমাক আদেশ দিলে, যাকোবৰ সমাজসমূহৰ বাবে উত্তৰাধিকাৰ। আৰু প্ৰিয়জনৰ মাজত শাসক হ'ব, যেতিয়া জনসাধাৰণৰ শাসকসকল ইস্ৰায়েলৰ জনগোষ্ঠীসমূহৰ সৈতে একেলগে একত্ৰিত হ'ব। ৰূবেণ জীয়াই থাকক, আৰু তেওঁ নমৰক, আৰু সংখ্যাত তেওঁ বহুত হওক। আৰু এইটো যিহূদাৰ বিষয়ে, হে প্ৰভু, যিহূদাৰ কণ্ঠস্বৰ শুনা, আৰু তেওঁৰ লোকসকলৰ মাজলৈ তুমি আহা, তেওঁৰ হাতবোৰে তেওঁৰ বাবে যুদ্ধ কৰিব, আৰু তুমি শত্ৰুবোৰৰ পৰা সহায়কাৰী হ'বা। আৰু লেবীক ক'লে, লেবীক তেওঁৰ স্পষ্ট বস্তুবোৰ দিয়া, আৰু তেওঁৰ সত্য পবিত্ৰ মানুহজনক দিয়া, যাক তেওঁলোকে পৰীক্ষাত পৰীক্ষা কৰিলে; তেওঁলোকে তেওঁক বিবাদৰ পানীৰ ওপৰত নিন্দা কৰিলে; যিজনে দেউতাক আৰু মাকক কৈছিল, মই তোমাক দেখা নাই, আৰু তেওঁৰ ভাতৃসকলক চিনি নাপালে, আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলক ত্যাগ কৰিলে; তেওঁ তোমাৰ বাক্যবোৰ ৰক্ষা কৰিলে, আৰু তোমাৰ নিয়মটো সংৰক্ষণ কৰিলে। তেওঁলোকে যাকোবক তোমাৰ বিধানসমূহ ঘোষণা কৰিব, আৰু ইস্ৰায়েলক তোমাৰ নিয়ম শিকাব, তেওঁলোকে তোমাৰ ক্ৰোধত নিৰন্তৰ তোমাৰ বেদীৰ ওপৰত ধূপ স্থাপন কৰিব। হে প্ৰভু, তেওঁৰ শক্তিক আশীৰ্বাদ কৰক, আৰু তেওঁৰ হাতৰ কৰ্মসমূহ গ্ৰহণ কৰক, তেওঁৰ বিৰুদ্ধে উঠা শত্ৰুসকলৰ কঁকাল ভাঙি পেলাওক, আৰু তেওঁক ঘৃণা কৰা সকল যেন উঠিব নোৱাৰে। আৰু বিন্যামীনক ক'লে, প্ৰভুৰ দ্বাৰা প্ৰিয়জনে বিশ্বাসেৰে বাস কৰিব, আৰু ঈশ্বৰে তেওঁৰ ওপৰত সকলো দিন ছাঁ দিয়ে, আৰু তেওঁৰ কান্ধৰ মাজত বিশ্ৰাম দিলে। আৰু যোচেফক তেওঁ ক'লে, প্ৰভুৰ আশীৰ্বাদৰ পৰা তেওঁৰ ভূমি, স্বৰ্গৰ সময়ৰ পৰা, আৰু নিয়ৰৰ পৰা, আৰু তলৰ পৰা গভীৰতাৰ জলৰ উৎসবোৰৰ পৰা, আৰু সূৰ্যৰ পথবোৰৰ উৎপন্নৰ ঋতু অনুসৰি, আৰু মাহবোৰৰ সংযোগৰ পৰা, আৰম্ভণিৰ পৰ্বতবোৰৰ শিখৰৰ পৰা, আৰু চিৰন্তন পাহাৰবোৰৰ শিখৰৰ পৰা, আৰু পৃথিৱীৰ পূৰ্ণতাৰ ঋতু অনুসৰি; আৰু জোপোহাত দেখা দিয়া জনৰ গ্ৰহণযোগ্য বস্তুবোৰ যোচেফৰ মূৰৰ ওপৰত আহক, আৰু ভাতৃসকলৰ মাজত মহিমান্বিত হোৱা জনৰ শিখৰৰ ওপৰত। প্ৰথমজাত ষাঁড়গৰুৰ সৌন্দৰ্য তেওঁৰ,

একশৃংগৰ শিং তেওঁৰ শিং, সিহঁতৰ দ্বাৰা তেওঁ জাতিসমূহক একেলগে বিন্ধিব, পৃথিৱীৰ শেষলৈকে, এইবোৰ ইফ্ৰয়িমৰ দহ হাজাৰ, আৰু এইবোৰ মনচিৰ হাজাৰ। আৰু জবূলূনক ক'লে, হে জবূলূন, তোমাৰ প্ৰস্থানত আনন্দিত হোৱা, আৰু হে ইচাখৰ, তোমাৰ তম্বুবোৰত আনন্দিত হোৱা। জাতিসমূহে ধ্বংস কৰিব, আৰু তোমালোকে তাত আহ্বান কৰিবা, আৰু তাত ন্যায়ৰ বলিদান উৎসৰ্গ কৰিবা, কাৰণ সাগৰৰ সম্পদে তোমাক পুষ্টি দিব, আৰু উপকূলীয় অঞ্চলত বাস কৰা লোকসকলৰ বাণিজ্যই। আৰু গাদক ক'লে, ধন্য গাদক বিস্তৃত কৰোঁতা, সিংহৰ দৰে তেওঁ বিশ্ৰাম ল'লে, বাহু আৰু শাসকক চূৰ্ণ কৰি। আৰু তেওঁ নিজৰ প্ৰথম ফল দেখিলে, কাৰণ তাত শাসকসকলৰ ভূমি বিভক্ত কৰা হৈছিল, যেতিয়া জাতিসমূহৰ নেতাসকলৰ সৈতে একেলগে একত্ৰিত হৈছিল; প্ৰভুৱে ন্যায় কৰিলে, আৰু ইস্ৰায়েলৰ সৈতে তেওঁৰ বিচাৰ কৰিলে। আৰু দানক ক'লে, দান সিংহৰ পোৱালি, আৰু সি বাচানৰ পৰা জঁপিয়াই ওলাব। আৰু নেফথালীক ক'লে, নেফথালী গ্ৰহণযোগ্য বস্তুবোৰৰ পূৰ্ণতা, আৰু প্ৰভুৰ পৰা আশীৰ্বাদেৰে পূৰ্ণ হওক, সাগৰ আৰু দক্ষিণ উত্তৰাধিকাৰী হ'ব। আৰু আশেৰক ক'লে, আশেৰ সন্তানসকলৰ পৰা আশীৰ্বাদিত, আৰু তেওঁ তেওঁৰ ভাইসকলৰ প্ৰতি গ্ৰহণযোগ্য হ'ব, তেওঁ তেওঁৰ ভৰি তেলত ডুবাব। লোহা আৰু ব্ৰঞ্জ তেওঁৰ জোতা হ'ব, আৰু তোমাৰ দিনবোৰৰ দৰে তোমাৰ শক্তি হ'ব। প্ৰিয়জনৰ ঈশ্বৰৰ দৰে কোনো নাই, যি স্বৰ্গৰ ওপৰত পদাৰ্পণ কৰে তোমাৰ সহায়ক হৈ, আৰু আকাশমণ্ডলৰ মহিমাময়। আৰু ঈশ্বৰৰ আৰম্ভণিয়ে তোমাক ঢাকিব, আৰু চিৰন্তন বাহুৰ শক্তিৰ দ্বাৰা, আৰু তোমাৰ মুখৰ পৰা শত্ৰুক খেদিব, কৈ, বিনষ্ট হোৱা। আৰু ইস্ৰায়েলে বিশ্বাস কৰি অকলে বাস কৰিব, যাকোবৰ পৃথিৱীত, শস্য আৰু দ্ৰাক্ষাৰসৰ ওপৰত, আৰু আকাশে তোমাক শিশিৰেৰে মেঘাচ্ছন্ন কৰিব। ধন্য তুমি ইজৰায়েল; কোন তোমাৰ দৰে লোক যি প্ৰভুৰ দ্বাৰা ৰক্ষা পাই আছে? তোমাৰ সহায়কাৰীয়ে ৰক্ষা কৰিব, আৰু তোমাৰ তৰোৱাল তোমাৰ গৌৰৱ হ'ব; আৰু তোমাৰ শত্ৰুবোৰে তোমাৰ ওচৰত মিছা ক'ব; আৰু তুমি তেওঁলোকৰ ডিঙিৰ ওপৰত ভৰি দিবা।

34

আৰু মোচিয়ে মোৱাবৰ আৰাবোথৰ পৰা নবো পৰ্বতৰ ওপৰলৈ উঠিল, পিছগাৰ শিখৰৰ ওপৰলৈ, যিটো যিৰীহোৰ সন্মুখত আছে; আৰু প্ৰভুৱে তেওঁক গিলিয়দৰ সকলো ভূমি দানলৈকে দেখুৱালে, আৰু নপ্তালীৰ সকলো ভূমি, আৰু ইফ্ৰয়িমৰ সকলো ভূমি, আৰু মনচিৰ, আৰু যিহূদাৰ সকলো ভূমি শেষৰ সাগৰলৈকে, আৰু মৰুভূমি, আৰু যিৰীহোৰ চাৰিওফালৰ অঞ্চল, খেজুৰৰ নগৰ চোৱৰলৈকে। আৰু প্ৰভুৱে মোচিক ক'লে, এই সেই ভূমি যি মই অব্ৰাহাম আৰু ইচহাক আৰু যাকোবক শপত খাই কৈছিলোঁ, তোমালোকৰ বংশক মই ইয়াক দিম, আৰু মই তোমাৰ চকুৰে ইয়াক দেখুৱালোঁ, আৰু তুমি তাত প্ৰৱেশ নকৰিবা। আৰু প্ৰভুৰ সেৱক মোচিৰ মৃত্যু হ'ল মোৱাব দেশত প্ৰভুৰ বাক্যৰ দ্বাৰা। আৰু তেওঁলোকে তেওঁক ফগোৰৰ ঘৰৰ ওচৰত গাইত পুতিলে, আৰু আজিৰ দিনলৈকে কোনেও তেওঁৰ সমাধি দেখা নাই। Moses-ৰ মৃত্যুৰ সময়ত তেওঁৰ বয়স একশ বিশ বছৰ আছিল, কিন্তু তেওঁৰ চকু আন্ধাৰ হোৱা নাছিল, আৰু তেওঁৰ কাছবোৰো ধ্বংস হোৱা নাছিল। আৰু ইজৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে মোৱাবৰ আৰাবথত, যিৰীহোৰ ওচৰত জৰ্ডানৰ ওপৰত, ত্ৰিশ দিন মোচিৰ বাবে কান্দিলে, আৰু মোচিৰ বাবে শোক আৰু কান্দোনৰ দিনবোৰ সম্পূৰ্ণ হ'ল। আৰু নুনৰ পুত্ৰ যিহোচূৱা বুদ্ধিৰ আত্মাৰে পূৰ্ণ হ'ল, কিয়নো মোচিয়ে তেওঁৰ ওপৰত হাত ৰাখিছিল, আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে তেওঁৰ কথা শুনিলে, আৰু প্ৰভুৱে মোচিক যেনেকৈ আদেশ দিছিল তেনেকৈ কৰিলে। আৰু ইস্ৰায়েলত মোচিৰ দৰে কোনো ভাববাদী এতিয়াও উঠা নাই, যাক প্ৰভুৱে মুখামুখিকৈ জানিছিল সকলো চিন আৰু আচৰিত কামত, যাক প্ৰভুৱে পঠিয়াইছিল সেইবোৰ কৰিবলৈ মিচৰ দেশত ফৰৌণৰ ওচৰত আৰু তেওঁৰ দাসবোৰৰ ওচৰত আৰু তেওঁৰ সকলো দেশত, মহান আচৰিত কামবোৰ আৰু শক্তিশালী হাত যিবোৰ মোচিয়ে কৰিছিল সকলো ইস্ৰায়েলৰ সন্মুখত।

যিহোচূৱা

1

আৰু মোচিৰ মৃত্যুৰ পিছত এনে হ'ল যে, প্ৰভুৱে মোচিৰ সেৱক নুনৰ পুত্ৰ যিহোচূৱাক ক'লে, কৈছিল, মোৰ সেৱক মোচিৰ মৃত্যু হৈছে। এতিয়া সেয়েহে উঠি জৰ্ডান পাৰ হোৱা, তুমি আৰু এই সকলো লোক, সেই ভূমিলৈ যিখন মই তেওঁলোকক দিছোঁ। তোমালোকৰ ভৰিৰ তলুৱাৰ চিনেৰে যিকোনো ঠাইত তোমালোকে পদাৰ্পণ কৰিবা, সেই সকলো ঠাই মই তোমালোকক দিম, যিদৰে মই মোচিক কৈছিলো। মৰুভূমি আৰু আন্তি-লিবানন পৰ্বত, মহান নদী ইউফ্ৰেটিছ নদীলৈকে, আৰু শেষৰ সাগৰলৈকে। সূৰ্যৰ অস্তৰ পৰা তোমালোকৰ সীমা হ'ব। তোমাৰ জীৱনৰ সকলো দিন তোমালোকৰ সম্মুখত কোনো মানুহ থিয় হ'ব নোৱাৰিব, আৰু যেনেকৈ মই মোচিৰ সৈতে আছিলোঁ, তেনেকৈ মই তোমাৰ সৈতেও থাকিম, আৰু মই তোমাক ত্যাগ নকৰিম আৰু তোমাক অৱহেলা নকৰিম। শক্তিশালী আৰু সাহসী হোৱা, কাৰণ তুমি এই লোকসকলক সেই ভূমি ভাগ কৰি দিবা, যি মই তোমালোকৰ পিতৃসকলক দিবলৈ শপত খাইছিলো। শক্তিশালী হোৱা গতিকে আৰু সাহসী হোৱা, ৰক্ষা কৰা আৰু কৰা যেনেকৈ মোৰ সেৱক মোচিয়ে তোমাক আদেশ দিছিল; আৰু তুমি সিহঁতৰ পৰা সোঁফালে নাইবা বাওঁফালে আঁতৰি নাযাবা, যাতে তুমি সকলো কামত সফল হোৱা যিবোৰ তুমি কৰিবা। আৰু এই আইনৰ কিতাপখন তোমাৰ মুখৰ পৰা বিদায় নহ'ব, আৰু

তুমি ইয়াত দিনে-ৰাতিয়ে ধ্যান কৰিবা, যাতে লিখা সকলো কৰিবলৈ জানিব পাৰা, তেতিয়া তুমি সমৃদ্ধ হ'বা, আৰু তোমাৰ পথবোৰ সমৃদ্ধ কৰিবা, আৰু তেতিয়া তুমি বুজিবা। চোৱা মই তোমাক আদেশ দিছোঁ; শক্তিশালী হোৱা আৰু সাহসী হোৱা, ভয়াতুৰ নহ'বা, আৰু ভয় নকৰিবা, কাৰণ তোমাৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৱে তোমাৰ লগত আছে সকলো ঠাইত য'লৈকে তুমি যোৱা; আৰু যিহোচূৱাই লোকসকলৰ লিখকসকলক আদেশ দিলে, কৈ, লোকসকলৰ শিবিৰৰ মাজেৰে সোমোৱা, আৰু লোকসকলক আদেশ দিয়া, কৈ, আহাৰ যুগুত কৰা, কাৰণ এতিয়াও তিনি দিন আৰু তোমালোকে এই যৰ্দ্দন পাৰ হ'বা, সোমাই ভূমি অধিকাৰ কৰিবলৈ, যিখন তোমালোকৰ পিতৃসকলৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৱে তোমালোকক দিছে। আৰু ৰূবেণক, আৰু গাদক, আৰু মনচিৰ আধা ফৈদক যিহোচূৱাই ক'লে, সেই বাক্য মনত ৰাখা যি তোমালোকক প্ৰভুৰ দাস মোচিয়ে আদেশ দিছিল, কৈছিল, প্ৰভু তোমালোকৰ ঈশ্বৰে তোমালোকক বিশ্ৰাম দিলে, আৰু তোমালোকক এই ভূমি দিলে। তোমালোকৰ মহিলাসকল আৰু তোমালোকৰ শিশুসকল আৰু তোমালোকৰ পশুধনসকল সেই ভূমিত বাস কৰক যিখন তেওঁ তোমালোকক দিছিল; কিন্তু তোমালোক হাতিয়াৰেৰে সজ্জিত হৈ তোমালোকৰ ভাইসকলৰ আগত পাৰ হ'বা, তোমালোকৰ প্ৰতিজন শক্তিশালী লোক; আৰু তোমালোকে তেওঁলোকৰ লগত যুদ্ধ কৰিবা, যেতিয়ালৈকে প্ৰভু আমাৰ ঈশ্বৰে তোমালোকৰ ভাইসকলক বিশ্ৰাম দিয়ে, ঠিক তোমালোকৰ দৰে, আৰু তেওঁলোকেও সেই ভূমি অধিকাৰ কৰে যিখন প্ৰভু আমাৰ ঈশ্বৰে তেওঁলোকক দিছে; আৰু তোমালোক প্ৰতিজনে নিজৰ উত্তৰাধিকাৰলৈ উভতি যাবা, যিখন মোচিয়ে তোমালোকক যৰ্দ্দনৰ সিপাৰে সূৰ্য্য উদয়ৰ ফালে দিছিল। আৰু যিহোচূৱাক উত্তৰ দি তেওঁলোকে ক'লে, তুমি আমাক যিমান আদেশ কৰা, সকলো আমি কৰিম, আৰু তুমি আমাক য'লৈ পঠোৱা, সকলো ঠাইলৈ আমি যাম। মোচিৰ পৰা আমি যিমান সকলো শুনিলোঁ, সেই অনুসাৰে আমি তোমাৰ কথা শুনিম, কিন্তু প্ৰভু আমাৰ ঈশ্বৰ তোমাৰ লগত থাকক, যেনেকৈ তেওঁ মোচিৰ লগত আছিল। কিন্তু যি মানুহে তোমাক অমান্য কৰিব, আৰু যিজনে তোমাৰ কথা নুশুনিব যেতিয়া তুমি তাক আদেশ দিবা, তাক মৃত্যুদণ্ড দিয়া হওক, কিন্তু তুমি শক্তিশালী আৰু সাহসী হোৱা।

2

আৰু নুনৰ পুত্ৰ যিহোচূৱাই চিত্তীমৰ পৰা দুজন যুৱকক গুপ্তচৰ কৰিবলৈ পঠিয়ালে, কৈ, উঠা আৰু ভূমি আৰু যিৰীহো চোৱা। আৰু দুজন যুৱক গৈ যিৰীহোত সোমাল, আৰু ৰাহাব নামৰ এগৰাকী বেশ্যা মহিলাৰ ঘৰত সোমাল, আৰু তাত থাকিল। আৰু যিৰীহোৰ ৰজাক জনোৱা হ'ল, ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ পু�ৰুষসকল ভূমি গুপ্তচৰ কৰিবলৈ ইয়াত প্ৰৱেশ কৰিছে। আৰু যিৰীহোৰ ৰজাই পঠিয়ালে, আৰু ৰাহাবক ক'লে, সেই মানুহবোৰক উলিয়াই আনা যিসকল ৰাতি তোমাৰ ঘৰত সোমাইছিল, কিয়নো তেওঁলোক ভূমি গুপ্তচৰবৃত্তি কৰিবলৈ আহিছে। আৰু মহিলাগৰাকীয়ে দুজন পুৰুষক লৈ তেওঁলোকক লুকু�ৱাই থলে আৰু তেওঁলোকক কলে, কৈ, পুৰুষসকল মোৰ ওচৰলৈ আহিছিল, কিন্তু যেতিয়া দুৱাৰখন আন্ধাৰত বন্ধ কৰা হৈছিল, আৰু পুৰুষসকল ওলাই গ'ল; মই নাজানো তেওঁলোক ক'লৈ গৈছে; তেওঁলোকৰ পিছে পিছে খেদি যোৱা, যদি তোমালোকে তেওঁলোকক ধৰিব পাৰা। কিন্তু তাই তেওঁলোকক চালৰ ওপৰলৈ লৈ গ'ল, আৰু চালৰ ওপৰত জমা কৰা শণৰ নৰাৰ ভিতৰত তেওঁলোকক লুকুৱালে। আৰু সেই মানুহবোৰে তেওঁলোকৰ পাছত যৰ্দ্দনৰ পাৰঘাটবোৰলৈ যোৱা বাটেদি খেদি গ'ল, আৰু দুৱাৰখন বন্ধ কৰা হ'ল। আৰু এনে হ'ল যে খেদি যোৱাসকল তেওঁলোকৰ পাছত ওলাই গ'ল, আৰু তেওঁলোক নিজে শোৱাৰ আগতে, কিন্তু তাই তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ চালৰ ওপৰত উঠি গ'ল, আৰু তেওঁলোকক ক'লে, মই জানো যে প্ৰভুৱে তোমালোকক এই ভূমি দিছে; কিয়নো তোমালোকৰ ভয় আমাৰ ওপৰত পৰিছে। আমি শুনিছোঁ যে প্ৰভু ঈশ্বৰে তোমালোকৰ সন্মুখৰ পৰা ৰঙা সাগৰ শুকুৱাই দিছিল, যেতিয়া তোমালোক মিচৰ দেশৰ পৰা ওলাই গৈছিলা, আৰু যৰ্দ্দনৰ সিপাৰে থকা অমোৰীয়াসকলৰ দুজন ৰজা চীহোন আৰু ওগক তেওঁ কি কৰিছিল, যিসকলক তোমালোকে ধ্বংস কৰিছিলা। আৰু শুনি আমি আমাৰ হৃদয়ত বিস্মিত হ'লো, আৰু তোমালোকৰ সন্মুখত আমাৰ কাৰো মাজত আৰু সাহস নাথাকিল, কাৰণ প্ৰভু তোমালোকৰ

ঈশ্বৰ, ওপৰত স্বৰ্গত আৰু তলত পৃথিৱীত ঈশ্বৰ। আৰু এতিয়া মোক প্ৰভু ঈশ্বৰৰ শপত খাওক যে মই তোমালোকক দয়া কৰোঁ, আৰু তোমালোকেও মোৰ পিতৃৰ ঘৰত দয়া কৰা আৰু মোৰ পিতৃৰ ঘৰক জীয়াই ৰাখা, মোৰ মাতৃক, আৰু মোৰ ভাতৃসকলক, আৰু মোৰ সকলো ঘৰক, আৰু তেওঁলোকৰ যিমান আছে সকলোকে, আৰু মোৰ আত্মাক মৃত্যুৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰা। আৰু পুৰুষসকলে তাইক ক'লে, আমাৰ প্ৰাণ তোমালোকৰ সলনি মৃত্যুলৈ যাওক, আৰু তাই ক'লে, যেতিয়া প্ৰভুৱে তোমালোকক নগৰখন সমৰ্পণ কৰিব, তেতিয়া তোমালোকে মোৰ প্ৰতি দয়া আৰু সত্যতা দেখুৱাবা। আৰু তাই তেওঁলোকক খিৰিকীৰ মাজেৰে নমাই দিলে, আৰু তেওঁলোকক ক'লে, পাহাৰীয়া অঞ্চললৈ যোৱা, যাতে খেদি যোৱাসকলে তোমালোকক লগ নাপায়, আৰু তাত তিনি দিন লুকাই থাকিবা যেতিয়ালৈকে খেদি যোৱাসকলে তোমালোকৰ পিছৰ পৰা উভতি নাহে, আৰু তাৰ পিছত তোমালোকে তোমালোকৰ বাটত যাবা। আৰু পুৰুষসকলে তাইক ক'লে, আমি তোমাৰ এই শপতৰ পৰা নিৰ্দোষ। চোৱা, আমি নগৰৰ অংশত প্ৰৱেশ কৰি আছো, আৰু তুমি চিহ্ন স্থাপন কৰিবা; এই ৰঙা ৰছী তুমি সেই খিৰিকীত ওলোমাই দিবা যাৰ মাজেৰে তুমি আমাক নমাই দিলা, কিন্তু তোমাৰ পিতৃ, আৰু তোমাৰ মাতৃ, আৰু তোমাৰ ভাতৃসকল, আৰু তোমাৰ পিতৃৰ সকলো পৰিয়াল তুমি তোমাৰ ঘৰত নিজৰ ওচৰত সংগ্ৰহ কৰিবা। আৰু যি কোনোৱে তোমাৰ ঘৰৰ দুৱাৰেদি বাহিৰলৈ ওলাই যাব, তেওঁ নিজেই দোষী হ'ব, কিন্তু আমি তোমাৰ এই শপতৰ পৰা নিৰ্দোষ হ'ম, আৰু যিমান লোক তোমাৰ সৈতে তোমাৰ ঘৰৰ ভিতৰত থাকিব, আমি দোষী হ'ম। যদি কিন্তু কোনোবাই আমাৰ প্ৰতি অন্যায় কৰে বা আমাৰ এই কথাবোৰ প্ৰকাশ কৰে, তেন্তে আমি তোমাৰ এই শপতৰ পৰা নিৰ্দোষ হ'ম। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, তোমালোকৰ কথা অনুসাৰে হওক, আৰু তেওঁ তেওঁলোকক পঠিয়াই দিলে, আৰু তেওঁলোক গ'ল। আৰু তেওঁলোক পাহাৰীয়া অঞ্চললৈ আহিল, আৰু তাত তিনি দিন থাকিল, আৰু খেদি যোৱাসকলে সকলো পথ বিচাৰিলে, আৰু নাপালে। আৰু দুই যুৱক ঘূৰি আহিল, আৰু পৰ্বতৰ পৰা নামি আহিল, আৰু নুনৰ পুত্ৰ যিহোচূৱাৰ ওচৰলৈ পাৰ হ'ল, আৰু তেওঁলোকৰ প্ৰতি ঘটা সকলো ঘটনা তেওঁক বৰ্ণনা কৰিলে। আৰু তেওঁলোকে

যিহোচূৱাক ক'লে যে প্ৰভুৱে আমাৰ হাতত সকলো ভূমি সমৰ্পণ কৰিছে, আৰু সেই ভূমিত বাস কৰা সকলোৱে আমাৰ ভয়ত গলি গৈছে।

3

আৰু যিহোচূৱাই পু�ৱাতে উঠিল, আৰু চিত্তীমৰ পৰা প্ৰস্থান কৰিলে, আৰু তেওঁলোকে যৰ্দ্দনলৈকে আহিল, আৰু পাৰ হোৱাৰ আগতে তাত থাকিল। আৰু তিনি দিনৰ পিছত লিখকসকলে শিবিৰৰ মাজেৰে পাৰ হ'ল, আৰু তেওঁলোকে লোকসকলক আদেশ দিলে, কৈ, যেতিয়া তোমালোকে আমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ নিয়মৰ চন্দুক দেখিবা, আৰু আমাৰ পুৰোহিতসকল আৰু লেবীয়াসকলে ইয়াক বৈ লৈ যোৱা দেখিবা, তোমালোকে তোমালোকৰ ঠাইৰ পৰা যাত্ৰা কৰিবা, আৰু ইয়াৰ পিছে পিছে যাবা। কিন্তু তোমালোকৰ আৰু সেইটোৰ মাজত দূৰত্ব হওক, প্ৰায় দুই হাজাৰ হাত তোমালোকে থিয় হ'বা, ইয়াৰ ওচৰ নাচাপিবা, যাতে তোমালোকে সেই পথ জানিব পাৰা যি তোমালোকে যাবা, কিয়নো তোমালোকে কালি আৰু তৃতীয় দিনৰ পৰা এই পথ যোৱা নাই। আৰু যিহোচূৱাই লোকসকলক ক'লে, কাইলৈৰ বাবে নিজকে পবিত্ৰ কৰা, কাৰণ কাইলৈ প্ৰভুৱে তোমালোকৰ মাজত আচৰিত কাৰ্যবোৰ কৰিব। আৰু যিহোচূৱাই পুৰোহিতসকলক ক'লে, প্ৰভুৰ নিয়ম-চন্দুকটো তুলি লোৱা, আৰু লোকসকলৰ আগে আগে যোৱা। আৰু পুৰোহিতসকলে প্ৰভুৰ নিয়ম-চন্দুকটো তুলি ল'লে, আৰু লোকসকলৰ আগত গ'ল। আৰু প্ৰভুৱে যিহোচূয়াক ক'লে, এই দিনত মই তোমাক সকলো ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ সন্মুখত উন্নত কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰোঁ, যাতে তেওঁলোকে জানে যে মই যেনেকৈ মোচিৰ সৈতে আছিলোঁ, তেনেকৈ তোমাৰ সৈতেও হ'ম। আৰু এতিয়া পুৰোহিতসকলক আদেশ দিয়া যিসকলে নিয়ম চন্দুকটো বৈ লয়, কৈ, যেতিয়া তোমালোকে যৰ্দ্দনৰ পানীৰ অংশত প্ৰৱেশ কৰিবা, তেতিয়া যৰ্দ্দনতে তোমালোকে থিয় হ'বা। আৰু যিহোচূৱাই ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক

ক'লে, ইয়ালৈ আহা, আৰু আমাৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৰ বাক্য শুনা। ইয়াৰ দ্বাৰা তোমালোকে জানিবা যে ঈশ্বৰ তোমালোকৰ মাজত জীৱিত আছে, আৰু তেওঁ আমাৰ সন্মুখৰ পৰা কনানীয়া, হিত্তীয়া, পৰিজ্জীয়া, হিব্বীয়া, ইমোৰীয়া, গিৰ্গাচীয়া আৰু যিবুচীয়াসকলক ধ্বংস কৰিব। চোৱা, সমগ্ৰ পৃথিৱীৰ প্ৰভুৰ নিয়ম-চন্দুকে যৰ্দ্দন নদী পাৰ হৈ যায়। তোমালোকৰ বাবে ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ পৰা বাৰ জন পুৰুষ নিৰ্বাচন কৰা, প্ৰতিটো গোষ্ঠীৰ পৰা এজন। আৰু এনে হ'ব যে, যেতিয়া সমগ্ৰ পৃথিৱীৰ প্ৰভুৰ নিয়ম-চন্দুক বহন কৰা পুৰোহিতসকলৰ ভৰি যৰ্দ্দনৰ পানীত বিশ্ৰাম ল'ব, যৰ্দ্দনৰ পানী ব্যৰ্থ হ'ব, আৰু ওপৰৰ পৰা নামি অহা পানী থিয় হৈ থাকিব। আৰু লোকসকলে তেওঁলোকৰ তম্বুবোৰৰ পৰা যৰ্দ্দন পাৰ হ'বলৈ প্ৰস্থান কৰিলে, আৰু পুৰোহিতসকলে লোকসকলৰ আগত প্ৰভুৰ নিয়ম-চন্দুক বহন কৰিলে। যেতিয়া পুৰোহিতসকলে যিসকলে নিয়ম-চন্দুকটো বৈ আছিল যৰ্দ্দনৰ ওপৰলৈ সোমাই আছিল, আৰু পুৰোহিতসকলৰ ভৰি যিসকলে প্ৰভুৰ নিয়ম-চন্দুকটো বৈ আছিল যৰ্দ্দনৰ পানীৰ অংশত ডুবাই দিয়া হৈছিল; আৰু যৰ্দ্দন তাৰ গোটেই পাৰত ভৰি আছিল, যেনেকৈ ঘেঁহু চপোৱাৰ দিনবোৰত; আৰু পানীবোৰ যিবোৰ ওপৰৰ পৰা নামি আহি আছিল ৰৈ গ'ল, এটা স্তূপ হৈ ৰৈ গ'ল বহু দূৰত অতি প্ৰচণ্ডভাৱে কিৰিয়ৎ-যিয়াৰীমৰ অংশলৈকে; কিন্তু যিটো নামি আহি আছিল সেইটো নামি গ'ল অৰাবা সাগৰলৈ লোণৰ সাগৰলৈ, শেষলৈকে বন্ধ হৈ গ'ল; আৰু লোকসকলে যিৰীহোৰ সন্মুখত থিয় হৈ আছিল। আৰু প্ৰভুৰ নিয়ম-চন্দুক বহন কৰা পুৰোহিতসকল যৰ্দ্দনৰ মাজত শুকান ঠাইত থিয় হ'ল, আৰু ইস্ৰায়েলৰ সকলো সন্তান শুকান মাটিৰ মাজেৰে পাৰ হৈছিল, যেতিয়ালৈকে সকলো লোকে যৰ্দ্দন পাৰ হোৱা সম্পূৰ্ণ নহ'ল।

4

আৰু যেতিয়া সকলো লোকে যৰ্দন পাৰ হৈ শেষ কৰিলে, আৰু প্ৰভুৱে যিহোচূৱাক ক'লে,

কৈ, লোকসকলৰ পৰা মানুহ লোৱা, প্ৰতিটো ফৈদৰ পৰা এজন, তেওঁলোকক আদেশ দিয়া; আৰু যৰ্দনৰ মাজৰ পৰা বাৰটা সাজু শিল তুলি লোৱা, আৰু এইবোৰ তোমালোকে নিজে লগত কঢ়িয়াই নি, তোমালোকৰ ছাউনিত ৰাখা, য'ত তোমালোকে সেই ৰাতি তম্বু পাতিবা। আৰু যিহোচূৱাই ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলৰ মাজৰ পৰা বাৰজন বিখ্যাত পুৰুষক মাতিলে, প্ৰতিটো ফৈদৰ পৰা এজনকৈ, আৰু তেওঁলোকক ক'লে, মোৰ সন্মুখত প্ৰভুৰ মুখৰ আগত যৰ্দ্দনৰ মাজলৈ আহা; আৰু তাৰ পৰা প্ৰতিজনে এটা শিল তুলি লৈ, ইস্ৰায়েলৰ বাৰটা ফৈদৰ সংখ্যা অনুসৰি নিজৰ কান্ধত তুলি লওক, যাতে এইবোৰ তোমালোকৰ বাবে সদায় থকা চিন হৈ থাকে; যাতে যেতিয়া কাইলৈ তোমাৰ পুত্ৰই তোমাক সুধে আৰু কয়, এই শিলবোৰ আমাৰ বাবে কি? আৰু তুমি তোমাৰ পুত্ৰক স্পষ্ট কৰি ক'বা যে, সমস্ত পৃথিৱীৰ প্ৰভুৰ নিয়মৰ সিন্দুকৰ সন্মুখৰ পৰা যৰ্দান নদী বন্ধ হৈছিল যেতিয়া ই পাৰ হৈছিল, আৰু এই শিলবোৰ তোমালোকৰ বাবে ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলৰ চিৰকাললৈকে স্মৃতিচিহ্ন হ'ব। আৰু ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলে এইদৰে কৰিলে, যিদৰে প্ৰভুৱে যিহোচূৱাক আদেশ দিছিল, আৰু যৰ্দানৰ মাজৰ পৰা বাৰটা শিল তুলি লৈ, যিদৰে প্ৰভুৱে যিহোচূৱাক ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলৰ পাৰ হোৱা সমাপ্তিত আদেশ দিছিল, আৰু সেইবোৰ নিজৰ লগত শিবিৰলৈ কঢ়িয়াই নিলে, আৰু তাত ৰাখিলে। যিহোচূৱাই যৰ্দ্দনৰ ভিতৰত আন বাৰটা শিলও স্থাপন কৰিলে, সেই ঠাইত য'ত প্ৰভুৰ নিয়ম-চন্দুক বহন কৰা পুৰোহিতসকলৰ ভৰি আছিল, আৰু সেইবোৰ আজিৰ দিনলৈকে তাতে আছে। কিন্তু পুৰোহিতসকল যিসকলে নিয়মৰ চন্দুকটো বহন কৰি আছিল যৰ্দ্দনত থিয় হৈ আছিল, যেতিয়ালৈকে যিহোচূৱাই সকলো সম্পূৰ্ণ কৰিলে যি প্ৰভুৱে লোকসকলক ঘোষণা কৰিবলৈ আদেশ দিছিল, আৰু লোকসকলে খৰধৰ কৰিলে, আৰু তেওঁলোকে পাৰ হ'ল। আৰু এনে ঘটিল যে যেতিয়া সকলো লোকে পাৰ হৈ শেষ কৰিলে, তেতিয়া প্ৰভুৰ চুক্তিৰ কিবোটস পাৰ হ'ল, আৰু শিলবোৰ তেওঁলোকৰ আগত আছিল। আৰু ৰূবেণৰ সন্তানসকল, গাদৰ সন্তানসকল, আৰু মনচিৰ আধা ফৈদে ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলৰ আগত প্ৰস্তুত হৈ পাৰ হ'ল, ঠিক যেনেকৈ মোচিয়ে তেওঁলোকক আদেশ দিছিল। চল্লিশ হাজাৰ যুদ্ধৰ বাবে সাজু সৈনিকে প্ৰভুৰ সন্মুখত যিৰীহো নগৰৰ বিৰুদ্ধে

যুদ্ধলৈ পাৰ হৈ গ'ল। সেই দিনা প্ৰভুৱে যিহোচূৱাক সমগ্ৰ ইস্ৰায়েল জাতিৰ সন্মুখত মহান কৰিলে, আৰু তেওঁলোকে তেওঁক ভয় কৰিছিল, ঠিক যেনেকৈ মোচিক ভয় কৰিছিল, তেওঁৰ জীৱনৰ সকলো সময়জুৰি। আৰু প্ৰভুৱে যিহোচূৱাক ক'লে, পুৰোহিতসকলক আদেশ দিয়া যিসকলে প্ৰভুৰ সাক্ষ্যৰ নিয়ম-চন্দুক বৈ আছে, যৰ্দ্দনৰ পৰা ওলাই আহিবলৈ। আৰু যিহোচূৱাই পুৰোহিতসকলক আদেশ দি ক'লে, যৰ্দ্দনৰ পৰা ওলাই আহা। আৰু এনে ঘটিল যে যেতিয়া প্ৰভুৰ নিয়ম-চন্দুক বহন কৰা পুৰোহিতসকল যৰ্দ্দনৰ পৰা বাহিৰ হ'ল, আৰু তেওঁলোকে পৃথিৱীৰ ওপৰত ভৰি ৰাখিলে, যৰ্দ্দনৰ পানী নিজৰ ঠাই অনুসৰি দৌৰিল, আৰু কালি আৰু তৃতীয় দিনৰ দৰে সমগ্ৰ পাৰৰ মাজেৰে গৈছিল। আৰু মানুহবোৰ প্ৰথম মাহৰ দশম দিনা যৰ্দ্দনৰ পৰা উঠি আহিল, আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে যিৰীহোৰ পূবদিশে গিলগলত শিবিৰ পাতিলে। আৰু এই বাৰটা শিল, যিবোৰ যৰ্দ্দনৰ পৰা লোৱা হৈছিল, যিহোচূৱাই গিলগলত স্থাপন কৰিলে, কৈ, যেতিয়া তোমালোকৰ পুত্ৰসকলে তোমালোকক সুধিব কৈ, এই শিলবোৰ কি? তোমালোকৰ পুত্ৰসকলক ঘোষণা কৰা যে ইজৰায়েলে এই যৰ্দ্দন শুকান ভূমিৰ ওপৰত পাৰ হৈছিল, আমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে যৰ্দ্দনৰ পানী তেওঁলোকৰ আগত শুকুৱাই দিছিল, যেতিয়ালৈকে তেওঁলোকে পাৰ হ'ল; ঠিক যেনেকৈ আমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে ৰঙা সাগৰ কৰিছিল, যিখন আমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে আমাৰ আগত শুকুৱাই দিছিল, যেতিয়ালৈকে আমি পাৰ হ'লো; যাতে পৃথিৱীৰ সকলো জাতিয়ে জানিব পাৰে যে প্ৰভুৰ শক্তি বলৱান, আৰু যাতে তোমালোকে প্ৰতিটো কৰ্মত আমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰক সন্মান কৰা।

5

আৰু এনে ঘটিল যে যেতিয়া ইমোৰীয়াসকলৰ ৰজাসকলে, যিসকল যৰ্দ্দনৰ সিপাৰে আছিল, আৰু ফৈনিকিয়াৰ ৰজাসকলে, যিসকল সাগৰৰ ওচৰত আছিল, শুনিলে যে প্ৰভু ঈশ্বৰে ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ সন্মুখৰ পৰা যৰ্দ্দন নদী শুকুৱাই দিছিল যাতে তেওঁলোকে পাৰ

হ'ব পাৰে, তেতিয়া তেওঁলোকৰ মনবোৰ গলি গ'ল, আৰু তেওঁলোক ভয়ত আঘাতপ্ৰাপ্ত হ'ল, আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ মুখৰ সন্মুখত তেওঁলোকৰ মাজত একো বিবেচনা নাছিল। এই সময়ত প্ৰভুৱে যিহোচূৱাক ক'লে, তীক্ষ্ণ শিলৰ পৰা নিজৰ বাবে শিলৰ তৰোৱাল বনোৱা, আৰু বহি ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক দ্বিতীয়বাৰ চুন্নৎ কৰা। আৰু যিহোচূৱাই চোকা শিলৰ তৰোৱাল বনালে, আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক লিঙ্গাগ্ৰচৰ্মসমূহৰ টিলা বুলি মতা ঠাইত চুন্নৎ কৰিলে। যিহোচূৱাই ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক যি ধৰণে সম্পূৰ্ণৰূপে শুচি কৰিলে: যিমান লোক কেতিয়াবা বাটত হৈছিল, আৰু যিমান লোক কেতিয়াবা অচুন্নৎ আছিল মিচৰৰ পৰা ওলাই যোৱাসকলৰ মাজত, এই সকলোকে যিহোচূৱাই চুন্নৎ কৰিলে; কিয়নো বিয়াল্লিশ বছৰ ইস্ৰায়েল মাবদাৰীটিচ মৰুভূমিত ঘূৰি ফুৰিছিল। সেইবাবে মিচৰ দেশৰ পৰা ওলাই অহা যোদ্ধাসকলৰ অধিকাংশই অচ্ছিন্নত্বক আছিল, যিসকলে ঈশ্বৰৰ আজ্ঞাসমূহ অমান্য কৰিছিল, যিসকলক তেওঁ নিৰ্ধাৰণ কৰিছিল যে তেওঁলোকে সেই ভূমি নেদেখিব, যি ভূমি প্ৰভুৱে তেওঁলোকৰ পিতৃসকলক দিবলৈ শপত খাইছিল, গাখীৰ আৰু মৌ বৈ থকা ভূমি। কিন্তু এইসকলৰ সলনি তেওঁ তেওঁলোকৰ পুত্ৰসকলক প্ৰতিস্থাপন কৰিলে, যিসকলক যিহোচূৱাই চুন্নৎ কৰিলে, কাৰণ তেওঁলোক বাটত অচুন্নৎ অৱস্থাত জন্মগ্ৰহণ কৰিছিল। চুন্নৎ কৰা হোৱাৰ পিছত তেওঁলোকে তাতে শিবিৰত বহি থাকি সুস্থ নোহোৱালৈকে শান্ত আছিল। আৰু প্ৰভুৱে নুনৰ পুত্ৰ যিহোচূৱাক ক'লে, আজিৰ দিনত মই তোমালোকৰ পৰা মিচৰৰ নিন্দা আঁতৰাইছো, আৰু তেওঁ সেই ঠাইৰ নাম গিলগাল বুলি মাতিলে। আৰু ইজৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে মাহৰ চতুৰ্দশ দিনত সন্ধিয়াৰ পৰা যৰ্দ্দনৰ সিপাৰে যিৰীহোৰ পশ্চিমত সমভূমিত নিস্তাৰপৰ্ব্ব পালন কৰিলে। আৰু তেওঁলোকে পৃথিৱীৰ শস্যৰ পৰা খমিৰবিহীন আৰু নতুন খাদ্য খালে। এই দিনা মান্না বন্ধ হৈছিল তেওঁলোকে পৃথিৱীৰ শস্য খোৱাৰ পাছত, আৰু ইজৰায়েলৰ সন্তানসকলৰ বাবে আৰু মান্না নাছিল, কিন্তু তেওঁলোকে সেই বছৰত খেজুৰ গছৰ ভূমি চপাইছিল। আৰু এনে ঘটিল যেতিয়া যিহোচূৱা যিৰীহোত আছিল, আৰু তেওঁ ওপৰলৈ চাই চকুৰে এজন মানুহক তেওঁৰ সন্মুখত থিয় হৈ থকা দেখিলে, আৰু তেওঁৰ হাতত তৰোৱাল উলিওৱা আছিল, আৰু যিহোচূৱা ওচৰলৈ আহি তেওঁক ক'লে, তুমি

আমাৰ নে শত্ৰুসকলৰ? কিন্তু তেওঁ তাক ক'লে, মই প্ৰভুৰ শক্তিৰ প্ৰধান সেনাপতি, এতিয়া মই আহিছো। আৰু যিহোচূৱাই মাটিৰ ওপৰত মুখ কৰি পৰিল, আৰু তেওঁক ক'লে, প্ৰভু, আপুনি আপোনাৰ দাসক কি আদেশ দিছে? আৰু প্ৰভুৰ সেনাপতিয়ে যিহোচূৱাক ক'লে, তোমাৰ ভৰিৰ পৰা জোতা খুলি পেলোৱা, কিয়নো যি ঠাইত তুমি এতিয়া থিয় হৈ আছা, সেয়া পবিত্ৰ।

6

আৰু যিৰীহো বন্ধ কৰা আৰু দুৰ্গযুক্ত আছিল, আৰু কোনো ইয়াৰ পৰা বাহিৰ নোলাইছিল, আৰু কোনো প্ৰৱেশ নকৰিছিল। আৰু প্ৰভুৱে যিহোচূয়াক ক'লে, চোৱা, মই তোমাৰ অধীনত যিৰীহো সমৰ্পণ কৰোঁ, আৰু ইয়াৰ ৰজা যি ইয়াত আছে, যিসকল শক্তিশালী আৰু বলৱান। তুমি এটাকে যোদ্ধাদের দিয়ে চাৰপাশে ঘিৰে ৰাখো। আৰু এনে হ'ব যে যেতিয়া তোমালোকে শিঙা বজাবা, তেতিয়া সকলো লোকে একেলগে চিঞৰ মাৰিব, আৰু তেওঁলোকে চিঞৰ মৰাৰ লগে লগে নগৰৰ দেৱালবোৰ আপোনা-আপুনি পৰিব, আৰু প্ৰতিজন লোকে পোনে পোনে আগবাঢ়ি গৈ নগৰত প্ৰৱেশ কৰিব। আৰু যিহোচূৱা নুনৰ পুত্ৰ পুৰোহিতসকলৰ ওচৰলৈ সোমাল, আৰু তেওঁলোকক ক'লে, কৈ, লোকসকলক আদেশ দিয়া ঘূৰি যাবলৈ, আৰু নগৰখন ঘেৰি ধৰিবলৈ; আৰু যুদ্ধাৰুসকল সজ্জিত হৈ প্ৰভুৰ সন্মুখত পাৰ হৈ যাওক। আৰু সাতজন পুৰোহিতে সাতটা পবিত্ৰ শিঙা ধৰি প্ৰভুৰ সন্মুখত একেদৰে পাৰ হওক, আৰু জোৰেৰে বজাওক, আৰু প্ৰভুৰ নিয়ম-চন্দুকে অনুসৰণ কৰক। যুদ্ধাৰু লোকসকলে আগত যাত্ৰা কৰক, আৰু পুৰোহিতসকলে প্ৰভুৰ নিয়ম-চন্দুকৰ পাছত শিঙা বজাই থাকক। লোকসকলক যিহোচূৱাই আদেশ দিলে, কৈ, চিঞৰ নিদিবা, আৰু তোমালোকৰ মাত কোনেও নুশুনক, যেতিয়ালৈকে তেওঁ নিজে চিঞৰিবলৈ দিন ঘোষণা নকৰে, আৰু তেতিয়া তোমালোকে চিঞৰিবা। আৰু ঈশ্বৰৰ নিয়ম-চন্দুকটো চাৰিওফালে

ঘূৰি তৎক্ষণাৎ শিবিৰলৈ গ'ল, আৰু তাত শুলে। আৰু দ্বিতীয় দিনা যিহোচূৱা পুৱা উঠিল, আৰু পুৰোহিতসকলে প্ৰভুৰ নিয়ম-চন্দুক তুলিলে। আৰু সাতজন পুৰোহিত যিসকলে সাতটা তুৰী বৈ আছিল তেওঁলোকে প্ৰভুৰ আগত আগবাঢ়ি গৈছিল; আৰু এইবোৰৰ পিছত যোদ্ধাসকল সোমাই আছিল, আৰু বাকী থকা ভিৰ প্ৰভুৰ নিয়ম চন্দুকৰ পিছফালে আছিল; আৰু পুৰোহিতসকলে তুৰীবোৰ বজাইছিল, আৰু বাকী থকা সকলো ভিৰে নগৰখন ছয়বাৰ ওচৰৰ পৰা ঘেৰি ধৰিছিল, আৰু পুনৰ শিবিৰলৈ গুচি গৈছিল; এইদৰে ছয়দিন কৰিছিল। আৰু সপ্তম দিনা তেওঁলোকে ভো�ৰতে উঠিল, আৰু সেই দিনা নগৰখন সাতবাৰ প্ৰদক্ষিণ কৰিলে। আৰু সপ্তম পৰিক্ৰমাত এনে ঘটিল যে পুৰোহিতসকলে শিঙা বজালে, আৰু যিহোচূৱাই ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলক ক'লে, চিঞৰ কৰা, কিয়নো প্ৰভুৱে তোমালোকক নগৰখন সমৰ্পণ কৰিলে। আৰু এই চহৰখন অভিশপ্ত হ'ব, এইখন আৰু ইয়াৰ ভিতৰত যিমান আছে সকলো চাবাওথ প্ৰভুৰ বাবে, কেৱল ৰাহাব বেশ্যাক ৰক্ষা কৰিবা তাইক আৰু তাইৰ ঘৰত যিমান আছে সকলো। কিন্তু তোমালোকে সেই উৎসৰ্গিত বস্তুৰ পৰা অতিশয় সাৱধান হৈ থাকিবা, নহ'লে বিবেচনা কৰি তোমালোকে নিজে সেই উৎসৰ্গিত বস্তুৰ পৰা লৈ ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ শিবিৰক অভিশপ্ত কৰিবা, আৰু আমাক ধ্বংস কৰিবা। আৰু সকলো ৰূপ বা সোণ, বা পিতল বা লোহা প্ৰভুৰ প্ৰতি পবিত্ৰ হ'ব আৰু প্ৰভুৰ ভঁৰাললৈ অনা হ'ব। আৰু পুৰোহিতসকলে শিঙাবোৰ বজালে, আৰু যেতিয়া লোকসকলে শিঙাবোৰৰ শব্দ শুনিলে, তেতিয়া সকলো লোকে একেলগে মহান আৰু শক্তিশালী যুদ্ধ-ধ্বনিৰে চিঞৰিলে, আৰু চাৰিওফালৰ গোটেই গড় পৰি গ'ল, আৰু সকলো লোক নগৰখনলৈ উঠি গ'ল। আৰু যিহোচূৱাই ইয়াক উৎসৰ্গ কৰিলে, আৰু নগৰত যিমান আছিল পুৰুষৰ পৰা স্ত্ৰীলৈকে, যুৱকৰ পৰা বৃদ্ধলৈকে, আৰু দামুৰি আৰু যুৱলি বহা পশুলৈকে, তৰোৱালৰ মুখত ধ্বংস কৰিলে। আৰু যিহোচূৱাই সেই দুজন যুৱকক যিসকলে গুপ্তচৰ কৰিছিল ক'লে, সেই মহিলাৰ ঘৰত প্ৰৱেশ কৰা, আৰু তাইক আৰু তাইৰ যিমান আছে সকলো তাৰ পৰা বাহিৰলৈ আনা। আৰু সেই দুজন যুৱক যিসকলে চহৰখন গুপ্তচৰ কৰিছিল, তেওঁলোকে সেই মহিলাগৰাকীৰ ঘৰত সোমাল আৰু ৰাহাব বেশ্যাক, তাইৰ পিতৃক, তাইৰ মাতৃক, তাইৰ

ভাতৃসকলক, তাইৰ আত্মীয়সকলক, আৰু তাইৰ যিমান আছিল সকলোকে বাহিৰলৈ আনিলে, আৰু তেওঁলোকে তাইক ইস্ৰায়েলৰ শিবিৰৰ বাহিৰত ৰাখিলে। আৰু সেই চহৰখন জুইত সকলো বস্তুৰ সৈতে পুৰি ভস্ম কৰা হ'ল, কিন্তু ৰূপ, সোণ, পিতল আৰু লোহা প্ৰভুৰ ভঁৰাললৈ নিবলৈ দিয়া হ'ল। আৰু যিহোচূৱাই ৰাহাব বেশ্যাক আৰু তাইৰ সকলো পৈতৃক পৰিয়ালক জীৱিত ৰক্ষা কৰিলে, আৰু আজিৰ দিনলৈকে ইস্ৰায়েলত বসতি কৰালে, কাৰণ তাই সেই গুপ্তচৰসকলক লুকু�ৱাইছিল, যিসকলক যিহোচূৱাই যিৰীহো গুপ্তচৰ কৰিবলৈ পঠাইছিল। আৰু যিহোচূৱাই সেই দিনা প্ৰভুৰ সন্মুখত শপত খুৱাই কৈছিল, অভিশপ্ত সেই মানুহ যিয়ে সেই নগৰ নিৰ্মাণ কৰিব; তেওঁৰ প্ৰথমজাতত তেওঁ ইয়াৰ ভেটি স্থাপন কৰিব, আৰু তেওঁৰ কনিষ্ঠত তেওঁ ইয়াৰ দুৱাৰবোৰ স্থাপন কৰিব। আৰু এইদৰে বৈথেলৰ পৰা হোজানে কৰিলে; প্ৰথমজাত আবিৰোনত তেওঁ ইয়াক ভেটি স্থাপন কৰিলে, আৰু সৰুতম ৰক্ষা পোৱা জনত তেওঁ ইয়াৰ দুৱাৰবোৰ স্থাপন কৰিলে। আৰু প্ৰভু যিহোচূয়াৰ সৈতে আছিল, আৰু তেওঁৰ নাম সকলো ভূমিত প্ৰসিদ্ধ আছিল।

7

আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে মহা অপৰাধ কৰিলে, আৰু তেওঁলোকে সমৰ্পিত বস্তুৰ পৰা আত্মসাৎ কৰিলে, আৰু যিহূদা ফৈদৰ জেৰহৰ পুত্ৰ জব্ৰীৰ পুত্ৰ খৰ্মীৰ পুত্ৰ আখৰে সমৰ্পিত বস্তুৰ পৰা ল'লে, আৰু প্ৰভুৱে ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ প্ৰতি ক্ৰোধেৰে ক্ৰোধিত হ'ল। আৰু যিহোচূৱাই মানুহবোৰক গয়লৈ পঠিয়ালে, যি বৈথেলৰ ওচৰত আছে, কৈ, গয়ক গুপ্তচৰ কৰা আৰু মানুহবোৰ উঠি গ'ল আৰু গয়ক গুপ্তচৰ কৰিলে। আৰু তেওঁলোক যিহোচূৱাৰ ওচৰলৈ ঘূৰি আহিল, আৰু তেওঁক ক'লে, সকলো লোক নুঠক, কিন্তু প্ৰায় দুই হাজাৰ বা তিনি হাজাৰ মানুহ উঠক আৰু নগৰখন অৱৰোধ কৰক; তাত সকলো লোকক নিনিব, কাৰণ তেওঁলোক তাকৰ। আৰু প্ৰায় তিনি হাজাৰ পুৰুষ উঠি গ'ল, আৰু তেওঁলোকে অয়ৰ

লোকসকলৰ সন্মুখৰ পৰা পলাই গ'ল। আৰু গাঈৰ পুৰুষসকলে তেওঁলোকৰ পৰা ছত্রিশজন পুৰুষক মাৰিলে, আৰু দুৱাৰৰ পৰা তেওঁলোকক খেদি গ'ল, আৰু নামনিৰ পৰা তেওঁলোকক চূর্ণ কৰিলে, আৰু লোকসকলৰ হৃদয় আতংকিত হ'ল, আৰু পানীৰ দৰে হ'ল। আৰু যিহোচূৱাই তেওঁৰ কাপোৰবোৰ ফালিলে, আৰু যিহোচূৱা প্রভুৰ সন্মুখত মুখ কৰি ভূমিত পৰি থাকিল সন্ধ্যালৈকে, তেওঁ আৰু ইস্রায়েলৰ পৰিচাৰকসকলে, আৰু তেওঁলোকে নিজৰ মূৰত ধূলি দিলে। আৰু যিহোচূৱাই ক'লে, মই বিনয় কৰোঁ প্রভু; কিয় আপোনাৰ দাসে এই লোকসকলক যর্দ্দন পাৰ কৰাই আনিলে তেওঁলোকক ইমোৰীয়াসকলৰ হাতত শোধাই দিবলৈ, আমাক ধ্বংস কৰিবলৈ? আৰু যদি আমি থাকি গৈছিলোঁ আৰু যর্দান নদীৰ কাষত বসতি স্থাপন কৰিছিলোঁ। আৰু মই কি ক'ম যিহেতু ইজৰায়েলে তাৰ শত্রুৰ সন্মুখত ডিঙি ঘূৰাই দিলে? আৰু কনানীয়াই শুনি আৰু সেই ভূমিত বাস কৰা সকলো লোকে আমাক ঘেৰাও কৰিব, আৰু আমাক ভূমিৰ পৰা ধ্বংস কৰিব, আৰু তুমি তোমাৰ মহান নামৰ কি কৰিবা? আৰু প্রভুৱে যিহোচূয়াক ক'লে, উঠা, কিয় তুমি এইদৰে তোমাৰ মুখৰ ওপৰত পৰি আছা? মানুহে পাপ কৰিছে আৰু তেওঁলোকে সেই চুক্তি লঙঘন কৰিছে যি মই তেওঁলোকৰ সৈতে স্থাপন কৰিছিলোঁ, উৎসর্গিত বস্তুৰ পৰা চুৰি কৰি তেওঁলোকে নিজৰ পাত্রবোৰত ৰাখিছে। আৰু ইজৰাইলৰ পুত্রসকলে তেওঁলোকৰ শত্রুসকলৰ সন্মুখত থিয় দিব নোৱাৰিব, তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ শত্রুসকলৰ সন্মুখত ডিঙি ঘূৰাই দিব, কাৰণ তেওঁলোক অভিশপ্ত হৈছে। মই তোমালোকৰ সৈতে আৰু নাথাকিম, যদি তোমালোকে তোমালোকৰ মাজৰ পৰা অভিশপ্ত বস্তু আঁতৰ নকৰা। উঠি লোকসকলক পবিত্র কৰা, আৰু কোৱা যে কাইলৈ পবিত্র হ'বলৈ হ'ব, ইস্রায়েলৰ প্রভু ঈশ্বৰে এই কথা কয়, অভিশপ্ত বস্তু তোমালোকৰ মাজত আছে, তোমালোকে তোমালোকৰ শত্রুসকলৰ সন্মুখত প্রতিৰোধ কৰিব নোৱাৰিবা, যেতিয়ালৈকে তোমালোকে অভিশপ্ত বস্তু তোমালোকৰ মাজৰ পৰা দূৰ নকৰা। আৰু তোমালোক সকলো ৰাতিপুৱা জনগোষ্ঠী অনুসাৰে একত্রিত হ'বা, আৰু যি জনগোষ্ঠী প্রভুৱে দেখুৱাব, তাক তোমালোকে গোত্র অনুসাৰে আনিবা, আৰু যি গোত্র প্রভুৱে দেখুৱাব, তাক তোমালোকে ঘৰ অনুসাৰে আনিবা, আৰু যি ঘৰ প্রভুৱে গ্রহণ কৰিব, তাক তোমালোকে মানুহ অনুসাৰে

আনিবা। আৰু যি কোনো দেখুওৱা হ'ব, তেওঁক জুইত জ্বলোৱা হ'ব, আৰু তেওঁৰ সকলো বস্তু, কাৰণ তেওঁ প্ৰভুৰ চুক্তি উলংঘা কৰিলে, আৰু ইস্ৰায়েলত অধৰ্ম কৰিলে। আৰু যিহোচূৱা পু�ৰাতে উঠিল আৰু লোকসকলক গোষ্ঠী অনুসাৰে আনিলে, আৰু যিহূদা গোষ্ঠী দেখুওৱা হ'ল। আৰু তেওঁক গোষ্ঠী অনুসৰি আগবঢ়োৱা হ'ল, আৰু জেৰহীয়া গোষ্ঠীক দেখুওৱা হ'ল। আৰু মানুহৰ অনুসাৰে তেওঁক আগুৱাই অনা হ'ল, আৰু জেৰহৰ পুত্ৰ জিম্ৰীৰ পুত্ৰ আখৰক দেখুওৱা হ'ল। আৰু যিহোচূৱাই আখৰক ক'লে, আজি ইস্ৰায়েলৰ যিহোৱা ঈশ্বৰক মহিমা দিয়া, আৰু স্বীকাৰোক্তি কৰা, আৰু মোক জনোৱা তুমি কি কৰিলা, আৰু মোৰ পৰা লুকুৱা নকৰিবা। আৰু আখৰে যিহোচূৱাক উত্তৰ দি ক'লে, সঁচাকৈ মই ইস্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৰ সন্মুখত পাপ কৰিলোঁ, আৰু এইদৰে মই কৰিলোঁ। মই লুটত এখন উদং বিচিত্ৰ বস্ত্ৰ দেখিলোঁ, আৰু ৰূপৰ দুশ চেকেল, আৰু সোণৰ এটা জিভা পঞ্চাশ চেকেলৰ, আৰু সেইবোৰৰ বিষয়ে চিন্তা কৰি মই ল'লোঁ; আৰু চোৱা সেইবোৰ মোৰ তম্বুত লুকুৱাই ৰখা আছে, আৰু ৰূপ সেইবোৰৰ তলত লুকুৱাই আছে। আৰু যিহোচূৱাই দূতসকলক পঠিয়ালে, আৰু তেওঁলোকে ছাউনিৰ তম্বুলৈ দৌৰি গ'ল, আৰু এইবোৰ তেওঁৰ তম্বুৰ ভিতৰত লুকুৱাই ৰখা আছিল, আৰু ৰূপ সিহঁতৰ তলত আছিল। আৰু তেওঁলোকে সেইবোৰ তম্বুৰ পৰা বাহিৰ কৰি আনিলে আৰু যিহোচূৱা আৰু ইস্ৰায়েলৰ পৰিচাৰকসকলৰ ওচৰলৈ আনিলে, আৰু সেইবোৰ প্ৰভুৰ সন্মুখত ৰাখিলে। আৰু যিহোচূৱাই জেৰহৰ পুত্ৰ আখৰক ল'লে, আৰু তেওঁক আখোৰ উপত্যকালৈ লৈ গ'ল, আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলক, আৰু তেওঁৰ জীয়েকসকলক, আৰু তেওঁৰ দামুৰিবোৰক, আৰু তেওঁৰ যুৱলি বহন কৰা পশুবোৰক, আৰু তেওঁৰ সকলো মেৰ-ছাগবোৰক, আৰু তেওঁৰ তম্বুক, আৰু তেওঁৰ সকলো সম্পত্তিবোৰক, আৰু সকলো লোকসকল তেওঁৰ সৈতে আছিল, আৰু তেওঁলোকক এমেকাখোৰলৈ লৈ গ'ল। আৰু যিহোচূৱাই আখৰক ক'লে, তুমি কিয় আমাক ধ্বংস কৰিলা? প্ৰভুৱে তোমাক সম্পূৰ্ণৰূপে ধ্বংস কৰক, ঠিক যেনেকৈ আজি। আৰু গোটেই ইজৰায়েলে তেওঁক শিলেৰে শিল দলিয়াই মাৰিলে, আৰু তেওঁৰ ওপৰত শিলৰ এটা ডাঙৰ দ'ম স্থাপন কৰিলে; আৰু প্ৰভুৱে ক্ৰোধৰ খণ্ডৰ পৰা ক্ষান্ত হ'ল। এই কাৰণে

তেওঁ ইয়াক এমেকাখোৰ নাম দিলে আজিৰ দিনটোলৈকে।

8

আৰু প্ৰভুৱে যিহোচূৱাক ক'লে, ভয় নকৰিবা, ভীৰু নহ'বা, তোমাৰ সকলো যুদ্ধাৰু লোকক লগত লোৱা, আৰু উঠি অয়লৈ যোৱা, চোৱা, মই তোমাৰ হাতত অয়ৰ ৰজা আৰু তেওঁৰ ভূমি দিছো। আৰু তুমি আইক সেইদৰে কৰিবা যেনেদৰে তুমি যিৰীহোক কৰিছিলা আৰু তাৰ ৰজাক, আৰু পশুধনৰ লুট তুমি নিজৰ বাবে লুট কৰিবা, কিন্তু নগৰৰ পিছফালে নিজৰ বাবে এটা আক্ৰমণ স্থাপন কৰা। আৰু যিহোচূৱা আৰু সকলো যোদ্ধা লোক উঠিল গয়লৈ যাবলৈ। যিহোচূৱাই ত্ৰিশ হাজাৰ শক্তিশালী পুৰুষ বাছনি কৰিলে আৰু তেওঁলোকক ৰাতি পঠিয়ালে। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক আদেশ দি ক'লে, তোমালোকে নগৰৰ পাছফালে গোপনে ওৰ পাতি থাকিবা, নগৰৰ পৰা বেছি দূৰত নাথাকিবা, আৰু তোমালোক সকলো প্ৰস্তুত হৈ থাকিবা। আৰু মই আৰু মোৰ লগত থকা সকলোৱে সেই নগৰৰ ওচৰলৈ যাম, আৰু যেতিয়া অয়ত বাস কৰা লোকসকল আমাৰ সৈতে সাক্ষাৎ কৰিবলৈ ওলাই আহিব, ঠিক যেনেকৈ শেহতীয়াকৈ হৈছিল, তেতিয়া আমি তেওঁলোকৰ সন্মুখৰ পৰা পলাম। আৰু যেতিয়া তেওঁলোকে আমাৰ পিছে পিছে বাহিৰলৈ ওলাই আহিব, আমি তেওঁলোকক নগৰৰ পৰা আঁতৰাই আনিম, আৰু তেওঁলোকে ক'ব, এইসকলে আমাৰ সন্মুখৰ পৰা পলায়ন কৰিছে, যেনেকৈ আগতেও কৰিছিল। তোমালোকে কিন্তু গুপ্ত আক্ৰমণৰ স্থানৰ পৰা উঠি আহিবা, আৰু চহৰৰ ভিতৰলৈ যাবা। এই বাক্য অনুসৰি তোমালোকে কৰিবা, চোৱা, মই তোমালোকক আদেশ দিছোঁ। আৰু যিহোচূৱাই তেওঁলোকক পঠিয়ালে, আৰু তেওঁলোক খাপ পতা ঠাইলৈ গ'ল, আৰু বৈৎএল আৰু অয়ৰ মাজত, অয়ৰ পশ্চিম দিশত বহিল। আৰু পুৱা সোনকালে উঠি যিহোচূৱাই লোকসকলক পৰিদৰ্শন কৰিলে, আৰু তেওঁ আৰু পৰিচাৰকসকল লোকসকলৰ আগে আগে অয়লৈ উঠি গ'ল। আৰু তেওঁৰ লগত থকা

সকলো যোদ্ধা লোক উঠি গ'ল, আৰু যাত্রা কৰি তেওঁলোক পূবৰ পৰা নগৰৰ বিপৰীতে আহি পালে। আৰু নগৰৰ আক্রমণকাৰী সৈন্যদল সাগৰৰ পৰা আছিল। আৰু এনে হ'ল যে যেতিয়া গাই ৰজাই দেখিলে, তেওঁ খৰধৰকৈ গ'ল আৰু তেওঁলোকৰ লগত সাক্ষাৎ কৰিবলৈ ওলাই গ'ল পোনে পোনে যুদ্ধলৈ, তেওঁ নিজে আৰু তেওঁৰ লগত থকা সকলো লোক। আৰু তেওঁ নিজে নাজানিছিল যে তেওঁৰ বাবে এটা আক্রমণকাৰী সৈন্যদল নগৰৰ পিছফালে আছে। আৰু তেওঁ দেখিলে, আৰু যিহোচূৱা আৰু ইস্ৰায়েলে তেওঁলোকৰ সন্মুখৰ পৰা পিছুৱাই গ'ল। আৰু তেওঁলোকে ইস্ৰায়েলৰ পুত্রসকলৰ পাছত খেদি গ'ল, আৰু তেওঁলোক নগৰৰ পৰা আঁতৰি গ'ল। গাইত এনেকুৱা কোনো নাছিল যি ইজৰায়েলৰ পাছত খেদি নগ'ল, আৰু তেওঁলোকে নগৰখন খোলা এৰি থৈ গ'ল আৰু ইজৰায়েলৰ পাছত খেদি গ'ল। আৰু প্রভুৱে যিহোচূৱাক ক'লে, তোমাৰ হাতত থকা বৰছাডালেৰে নগৰখনৰ ওপৰত তোমাৰ হাত মেলা, কিয়নো মই তোমাৰ হাতত ইয়াক শোধাই দিছো; আৰু লুকাই থকা সৈন্যবোৰে নিজৰ ঠাইৰ পৰা বেগাই উঠিব। আৰু যিহোচূৱাই তেওঁৰ হাতত থকা বৰছা চহৰৰ ফালে মেলি দিলে আৰু গুপ্ত সৈন্যই বেগাই তেওঁলোকৰ ঠাইৰ পৰা উঠিল আৰু তেওঁ হাত মেলাৰ সময়ত তেওঁলোক ওলাই গ'ল আৰু চহৰত সোমাল আৰু তাক দখল কৰিলে আৰু খৰকৈ চহৰখন জুইত জ্বলাই দিলে। আৰু গাইৰ বাসিন্দাসকলে তেওঁলোকৰ পিছফালে চাই লৈ দেখিলে যে নগৰৰ পৰা ধোঁৱা স্বৰ্গলৈ উঠি গৈছে, আৰু তেওঁলোকৰ ইয়াত বা তাত পলাই যাবলৈ আৰু কোনো ঠাই নাছিল। আৰু যিহোচূৱা আৰু সকলো ইস্ৰায়েলে দেখিলে যে গুপ্ত সৈন্যই নগৰখন লৈছে আৰু যে নগৰৰ ধোঁৱা আকাশলৈ উঠিছে; আৰু ঘূৰি তেওঁলোকে অয়ৰ মানুহবোৰক আঘাত কৰিলে। আৰু এইসকলে নগৰৰ পৰা ওলাই গৈ সাক্ষাৎ কৰিবলৈ আহিল, আৰু শিবিৰৰ মাজত তেওঁলোক খালী হৈ পৰিল, এইসকলে এফালৰ পৰা আৰু এইসকলে আনফালৰ পৰা, আৰু তেওঁলোকে সিহঁতক আঘাত কৰিলে যেতিয়ালৈকে সিহঁতৰ এজনো ৰক্ষা পোৱা বা পলাই যোৱা লোক বাকী নাথাকিল। আৰু তেওঁলোকে গাইৰ ৰজাক জীৱিত ধৰিলে আৰু তেওঁক যিহোচূৱাৰ ওচৰলৈ আনিলে। আৰু যেতিয়া ইস্ৰায়েলৰ পুত্রসকলে আইত, সমথলত আৰু

পর্বতৰ অৱতৰণত থকা সকলোকে হত্যা কৰা বন্ধ কৰিলে, য'ৰ পৰা তেওঁলোকে সিহঁতক শেষলৈকে খেদি পঠিয়াইছিল, তেতিয়া যিহোচূৱা আইলৈ ঘূৰি আহিল আৰু তৰোৱালৰ ধাৰেৰে ইয়াক আঘাত কৰিলে। আৰু সেই দিনা পতিত হোৱাসকল পুৰুষৰ পৰা মহিলালৈকে বাৰ হাজাৰ হৈছিল, আয়ৰ সকলো বাসিন্দা। নগৰৰ লুটদ্ৰব্যৰ বাহিৰে ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলে নিজৰ বাবে যি সকলো লুট কৰিছিল, সেয়া প্ৰভুৰ আদেশ অনুসাৰে আছিল, যিদৰে প্ৰভুৱে যিহোচূৱাক আদেশ দিছিল। আৰু যিহোচূৱাই সেই চহৰ জুইত জ্বলাই দিলে, তেওঁ ইয়াক চিৰকাললৈ বসতিহীন ঢিপ কৰি ৰাখিলে আজিৰ দিনলৈকে। আৰু তেওঁ গাইৰ ৰজাক এজোপা দুটা ডালৰ গছত ফাঁচী দিলে, আৰু তেওঁ সন্ধ্যালৈকে গছত আছিল, আৰু সূর্য অস্ত যোৱাৰ সময়ত যিহোচূৱাই আদেশ দিলে, আৰু তেওঁলোকে তেওঁৰ শৰীৰ গছৰ পৰা নমাই আনিলে, আৰু তেওঁলোকে সেইটো এটা গাতত পেলাই দিলে, আৰু তেওঁলোকে তেওঁৰ ওপৰত শিলৰ স্তূপ থিয় কৰিলে, আজিৰ দিনলৈকে।

9

যেতিয়া ইমোৰীয়াসকলৰ ৰজাসকলে শুনিলে যৰ্দানৰ সিপাৰে থকাসকলে, পাহাৰীয়া অঞ্চলত থকাসকলে, আৰু সমতলত থকাসকলে, আৰু মহাসাগৰৰ সকলো উপকূলত থকাসকলে, আৰু এন্টি লেবাননৰ ওচৰত থকাসকলে, আৰু হিত্তীয়াসকলে, আৰু কনানীয়াসকলে, আৰু পৰিজ্জীয়াসকলে, আৰু হিব্বীয়াসকলে, আৰু ইমোৰীয়াসকলে, আৰু গিৰ্গাচীয়াসকলে, আৰু যিবুচীয়াসকলে, তেওঁলোক একেলগে গোট খালে যিহোচূৱা আৰু ইস্ৰায়েলৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিবলৈ সকলোৱে একে সময়তে। আৰু গিবিয়োনত বাস কৰা লোকসকলে প্ৰভুৱে যিৰীহো আৰু অয়ৰ প্ৰতি যি যি কৰিছিল সেই সকলো কথা শুনিলে। আৰু তেওঁলোকে নিজেই ধূর্ততাৰে সৈতে কৰিলে আৰু আহি নিজকে ৰসদ যোগান ধৰিলে আৰু প্ৰস্তুত কৰিলে আৰু পুৰণি বস্তাবোৰ লৈ তেওঁলোকৰ কান্ধৰ ওপৰত,

আৰু দ্ৰাক্ষাৰসৰ পুৰণি আৰু ফটা বান্ধি থোৱা মোটবোৰ, আৰু তেওঁলোকৰ জোতাৰ ফোপোলা অংশবোৰ, আৰু তেওঁলোকৰ চেণ্ডেলবোৰ পুৰণি আৰু তেওঁলোকৰ ভৰিত চিলাই কৰা, আৰু তেওঁলোকৰ কাপোৰবোৰ তেওঁলোকৰ ওপৰত পুৰণি হৈ থকা, আৰু তেওঁলোকৰ ৰসদৰ পিঠা শুকান আৰু ভেঁকুৰ লগা আৰু খোৱা। আৰু তেওঁলোকে গিলগলত থকা ইস্ৰায়েলৰ শিবিৰত যিহোচূৱাৰ ওচৰলৈ আহিল, আৰু যিহোচূৱা আৰু ইস্ৰায়েলক ক'লে, আমি দূ�ৰৰ পৰা আহিছোঁ, আৰু এতিয়া আমাৰ লগত চুক্তি স্থাপন কৰক। আৰু ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলে হোৰীয়াক ক'লে, চোৱা, তুমি মোৰ মাজত বাস নকৰা নেকি, আৰু মই তোমাৰ লগত কেনেকৈ চুক্তি কৰিম? আৰু তেওঁলোকে যিহোচূৱাক ক'লে, আমি তোমাৰ দাস। আৰু যিহোচূৱাই তেওঁলোকক ক'লে, তোমালোক ক'ৰ পৰা আহিছা, আৰু ক'ৰ পৰা আহিলা? আৰু তেওঁলোকে ক'লে, আপোনাৰ দাসবোৰ বহু দূ�ৰৰ দেশৰ পৰা আপোনাৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৰ নামত আহিছে; কিয়নো আমি তেওঁৰ নাম শুনিছো, আৰু তেওঁ মিচৰত যিমান কৰিছিল, আৰু যৰ্দ্দনৰ সিপাৰে থকা ইমোৰীয়াসকলৰ ৰজাসকলক যিমান কৰিছিল, ইমোৰীয়াসকলৰ ৰজা চীহোনক, আৰু বাচানৰ ৰজা ওগক, যি জন অষ্টাৰোতত আৰু ইদ্ৰেয়ীত বাস কৰিছিল। আৰু শুনি আমাৰ বৃদ্ধসকলে আৰু আমাৰ ভূমিত বাস কৰা সকলোৱে আমাক কৈছিল, কোৱা, তোমালোকে পথৰ বাবে নিজৰ বাবে ৰসদ লোৱা, আৰু তেওঁলোকৰ সাক্ষাতলৈ যোৱা, আৰু তেওঁলোকক কবা, আমি তোমাৰ সেৱক, আৰু এতিয়া আমাৰ সৈতে চুক্তি কৰা। এই পিঠাবোৰ গৰম আছিল যেতিয়া আমি সেইবোৰ লৈ ওলাই গৈছিলোঁ তোমালোকৰ ওচৰলৈ আহিবলৈ, কিন্তু এতিয়া সেইবোৰ শুকাই গৈছে আৰু ভগা হৈ পৰিছে। আৰু দ্ৰাক্ষাৰসৰ এই মোটবোৰ যিবোৰ আমি নতুন অৱস্থাত ভৰাইছিলোঁ, সেইবোৰ ফাটি গৈছে, আৰু আমাৰ বস্ত্ৰ আৰু জোতা অতি দীঘল পথৰ পৰা জীৰ্ণ হৈ পৰিছে। আৰু শাসকসকলে তেওঁলোকৰ ৰসদ লৈছিল, আৰু প্ৰভুক সুধা নাছিল। আৰু যিহোচূৱাই তেওঁলোকৰ সৈতে শান্তি স্থাপন কৰিলে, আৰু তেওঁলোকক ৰক্ষা কৰিবলৈ তেওঁলোকৰ সৈতে চুক্তি কৰিলে, আৰু সমাজৰ শাসকসকলে তেওঁলোকৰ ওচৰত শপত খালে। আৰু তিনি দিনৰ পিছত তেওঁলোকৰ সৈতে চুক্তি কৰাৰ পিছত এনে ঘটিল যে,

তেওঁলোকে শুনিলে যে তেওঁলোক ওচৰতে আছে, আৰু যে তেওঁলোকৰ মাজতে বাস কৰে। আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে প্ৰস্থান কৰিলে, আৰু তেওঁলোকৰ নগৰসমূহলৈ আহিল, আৰু তেওঁলোকৰ নগৰসমূহ আছিল গিবিয়োন আৰু কফীৰা আৰু বেৰোৎ, আৰু যাৰীনৰ নগৰসমূহ। আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ নকৰিলে, কাৰণ সকলো শাসকসকলে ইস্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৰ নামত তেওঁলোকৰ ওচৰত শপত খাইছিল, আৰু সমগ্ৰ সমাজে শাসকসকলৰ বিৰুদ্ধে গোচৰ কৰিলে। আৰু শাসকসকলে সকলো সমাজক ক'লে, আমি ইস্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৰ নামত তেওঁলোকক শপত খাইছিলো, আৰু এতিয়া আমি তেওঁলোকক স্পৰ্শ কৰিব নোৱাৰিম। এইটো আমি কৰিম, তেওঁলোকক জীৱিত ধৰিম, আৰু তেওঁলোকক সংৰক্ষণ কৰিম, আৰু আমাৰ বিৰুদ্ধে ক্ৰোধ নহ'ব সেই শপতৰ কাৰণে, যিটো আমি তেওঁলোকৰ ওচৰত খাইছিলো। তেওঁলোকে জীয়াই থাকিব, আৰু সকলো সমাজৰ বাবে কাঠকটীয়া আৰু পানী বাহক হ'ব, ঠিক যেনেকৈ শাসকসকলে তেওঁলোকক কৈছিল। আৰু যিহোচূৱাই তেওঁলোকক একেলগে মাতিলে আৰু তেওঁলোকক ক'লে, কিয় তোমালোকে মোক প্ৰতাৰণা কৰিলা, কৈছিলা যে তোমাৰ পৰা আমি অতি দূৰত আছোঁ, কিন্তু তোমালোক আমাৰ মাজত বাস কৰা স্থানীয় লোক? আৰু এতিয়া তোমালোক অভিশপ্ত, তোমালোকৰ মাজৰ পৰা দাস, কাঠকটীয়া আৰু পানী বাহক কেতিয়াও শেষ নহ'ব মোৰ আৰু মোৰ ঈশ্বৰৰ বাবে। আৰু তেওঁলোকে যিহোচূৱাক উত্তৰ দিলে, কৈছিল, আমাক জনোৱা হৈছিল যে তোমাৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৱে তেওঁৰ দাস মোচিক আদেশ দিছিল তোমালোকক এই ভূমি দিবলৈ, আৰু আমাক আৰু ইয়াৰ ওপৰত বাস কৰা সকলোকে তোমালোকৰ সন্মুখৰ পৰা সম্পূৰ্ণৰূপে ধ্বংস কৰিবলৈ; আৰু আমি তোমালোকৰ সন্মুখৰ পৰা আমাৰ প্ৰাণৰ বিষয়ে অতিশয় ভয় কৰিছিলো, আৰু আমি এই কাম কৰিছিলো। আৰু এতিয়া চোৱা, আমি তোমালোকৰ অধীন, তোমালোকক যি সন্তুষ্ট কৰে আৰু তোমালোকৰ যি ভাল লাগে, আমাৰ প্ৰতি তাকে কৰা। আৰু তেওঁলোকে তেওঁলোকক এইদৰে কৰিলে, আৰু যিহোচূৱাই সেই দিনা তেওঁলোকক ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ হাতৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰিলে, আৰু তেওঁলোকে তেওঁলোকক বধ নকৰিলে। আৰু যিহোচূৱাই সেই দিনা তেওঁলোকক

সকলো সমাজৰ বাবে আৰু ঈশ্বৰৰ যজ্ঞবেদীৰ বাবে কাঠকটীয়া আৰু পানী বহনকাৰী হিচাপে নিযুক্ত কৰিলে। এই কাৰণে গিবিয়োনৰ বাসিন্দাসকল আজিৰ দিনলৈকে ঈশ্বৰৰ যজ্ঞবেদীৰ কাঠকটীয়া আৰু পানী বহনকাৰী হ'ল, আৰু সেই ঠাইৰ বাবেও যিটো প্ৰভুৱে বাছনি কৰিব।

10

যেতিয়া যিৰূচালেমৰ ৰজা আদোনিবেজেকে শুনিলে যে যিহোচূৱাই গয় লৈছে আৰু তাক সম্পূৰ্ণৰূপে ধ্বংস কৰিছে, যি ৰীতিত তেওঁলোকে যিৰীহো আৰু তাৰ ৰজাক কৰিছিল, সেইদৰে তেওঁলোকে গয় আৰু তাৰ ৰজাকো কৰিছিল, আৰু যে গিবিয়োনৰ বাসিন্দাসকলে যিহোচূৱা আৰু ইস্ৰায়েললৈ পক্ষ ত্যাগ কৰিছিল, তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকৰ পৰা অতিশয় ভয় কৰিলে, কিয়নো তেওঁ জানিছিল যে গিবিয়োন এখন মহান নগৰ, মহানগৰসমূহৰ এখনৰ দৰে, আৰু তাৰ সকলো পুৰুষ শক্তিশালী। আৰু যিৰূচালেমৰ ৰজা আদোনিবেজেকে হিব্ৰোণৰ ৰজা এলামলৈ, আৰু যিৰিমূতৰ ৰজা ফিদোনলৈ, আৰু লাখীচৰ ৰজা যিপ্তালৈ আৰু অদুল্লমৰ ৰজা দাবেইনলৈ পঠিয়ালে, কৈ, আহা, মোৰ ওচৰলৈ উঠি আহা, আৰু মোক সহায় কৰা, আৰু আহঁক আমি গিবিয়োনৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰোঁ; কিয়নো তেওঁলোকে যিহোচূৱাৰ ওচৰলৈ আৰু ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলৰ ওচৰলৈ পক্ষ ত্যাগ কৰিলে। আৰু যিবুচীয়াসকলৰ পাঁচজন ৰজা ওপৰলৈ গ'ল, যিৰূচালেমৰ ৰজা, আৰু হিব্ৰোণৰ ৰজা, আৰু যৰ্মূতৰ ৰজা, আৰু লাখীচৰ ৰজা, আৰু অদুল্লমৰ ৰজা, তেওঁলোক নিজে আৰু তেওঁলোকৰ সকলো লোক। আৰু তেওঁলোকে গিবিয়োনৰ চাৰিওফালে শিবিৰ পাতিলে, আৰু তেওঁলোকে ইয়াক অৱৰোধ কৰিলে। আৰু গিবিয়োনত বাস কৰা লোকসকলে যিহোচূৱাৰ ওচৰলৈ ইস্ৰায়েলৰ ছাউনিলৈ গিলগললৈ বাৰ্তা পঠিয়ালে, কৈছিল, তোমাৰ হাত তোমাৰ দাসসকলৰ পৰা টিলা নকৰিবা; আমাৰ ওচৰলৈ সোনকালে উঠি আহা, আৰু

আমাক সহায় কৰা, আৰু আমাক উদ্ধাৰ কৰা; কাৰণ ইমোৰীয়াসকলৰ সকলো ৰজা, যিসকলে পাহাৰীয়া অঞ্চলত বাস কৰে, আমাৰ বিৰুদ্ধে গোট খাইছে। আৰু যহোচূৱা গিলগলৰ পৰা ওপৰলৈ গ'ল, তেওঁ আৰু তেওঁৰ লগত সকলো যোদ্ধা লোক, শক্তিত সক্ষম সকলো। আৰু প্ৰভুৱে যিহোচূয়াক ক'লে, তেওঁলোকক ভয় নকৰিবা, কিয়নো মই তোমাৰ হাতত তেওঁলোকক সমৰ্পণ কৰিছোঁ, তোমালোকৰ সন্মুখত তেওঁলোকৰ মাজৰ পৰা কোনো এজনো অৱশিষ্ট নাথাকিব। আৰু যিহেতু যিহোচূৱা হঠাতে তেওঁলোকৰ ওপৰত আহি পালে, তেওঁ গিলগালৰ পৰা গোটেই ৰাতি যাত্ৰা কৰি আহিছিল। আৰু প্ৰভুৱে ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ সন্মুখত তেওঁলোকক বিভ্ৰান্ত কৰিলে, আৰু প্ৰভুৱে গিবিয়োনত মহা চূর্ণকৰণেৰে তেওঁলোকক চূর্ণ কৰিলে, আৰু তেওঁলোকে বৈৎ-হোৰোণৰ আৰোহণৰ পথেদি তেওঁলোকক খেদি গ'ল, আৰু অজেকা আৰু মক্কেদালৈকে তেওঁলোকক কাটি পেলাইছিল। আৰু যেতিয়া তেওঁলোকে ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলৰ মুখৰ পৰা বৈৎ-হোৰোণৰ নামনিত পলাই গৈছিল, তেতিয়া প্ৰভুৱে আকাশৰ পৰা তেওঁলোকৰ ওপৰত শিলাবৃষ্টি পেলাইছিল আজেকা পৰ্যন্ত, আৰু শিলাবৃষ্টিৰ শিলৰ দ্বাৰা যিসকল মৰিছিল তেওঁলোক অধিক আছিল, যিসকলক ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলে যুদ্ধত তৰোৱালেৰে বধ কৰিছিল তেওঁলোকতকৈ। তেতিয়া যিহোচূৱাই প্ৰভুৰ ওচৰত কথা ক'লে, যি দিনা ঈশ্বৰে ইমোৰীয়াসকলক ইস্ৰায়েলৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিলে, যেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক গিবিয়োনত চূর্ণ কৰিলে আৰু তেওঁলোক ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলৰ সন্মুখৰ পৰা চূর্ণ কৰা হ'ল। যিহোচূৱাই ক'লে, সূর্য গিবিয়োনৰ ওপৰত থিয় হওক আৰু চন্দ্ৰ অয়ালোনৰ উপত্যকাৰ ওপৰত থিয় হওক। আৰু সূর্য আৰু চন্দ্ৰ থিয় হৈ ৰ'ল, যেতিয়ালৈকে ঈশ্বৰে তেওঁলোকৰ শত্ৰুসকলক ৰক্ষা নকৰিলে, আৰু সূর্য আকাশৰ মাজত থিয় হৈ ৰ'ল, এটা দিনৰ সম্পূর্ণ সময়লৈকে পশ্চিমলৈ আগ নবাঢ়িল। আৰু এনেকুৱা দিন আগতেও হোৱা নাছিল আৰু পাছতো নহ'ল, যাতে ঈশ্বৰে মানুহৰ কথা শুনে, কাৰণ প্ৰভুৱে ইস্ৰায়েলৰ সৈতে একেলগে যুদ্ধ কৰিছিল। আৰু এই পাঁচজন ৰজা পলাই গৈছিল, আৰু মক্কেদাৰ গুহাটোত লুকাই আছিল। আৰু যিহোচূৱাক জনোৱা হ'ল, পাঁচজন ৰজা মক্কেদাৰ গুহাত লুকাই থকা অৱস্থাত

পোৱা গৈছে। আৰু যিহোচূৱাই ক'লে, গুহাৰ মুখত পাথৰবোৰ গুটিয়াই দিয়া, আৰু সিহঁতক পহৰা দিবলৈ মানুহ নিযুক্ত কৰা। কিন্তু তোমালোক থিয় নহ'বা, তোমালোকৰ শত্ৰুসকলৰ পাছত খেদি যোৱা, আৰু তেওঁলোকৰ পিছৰ ৰক্ষী দল ধৰা, আৰু তেওঁলোকক তেওঁলোকৰ নগৰসমূহত সোমাবলৈ অনুমতি নিদিবা, কিয়নো আমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে তেওঁলোকক আমাৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিছে। আৰু এনে ঘটিল যে যেতিয়া যিহোচূৱা আৰু ইস্ৰায়েলৰ সকলো সন্তানে তেওঁলোকক অতি ভয়ংকৰভাৱে সম্পূৰ্ণৰূপে সংহাৰ কৰি শেষ কৰিলে, তেতিয়া যিসকল ৰক্ষা পৰা লোক আছিল তেওঁলোক দুৰ্গযুক্ত নগৰবোৰলৈ পলাই ৰক্ষা পালে। আৰু সকলো লোক সুস্থভাৱে মক্কেদাত যিহোচূৱাৰ ওচৰলৈ ঘূৰি আহিল, আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ কোনেও নিজৰ জিভাৰে গৰ্জন নকৰিলে। আৰু যিহোচূৱাই ক'লে, গুহাটো খোলা আৰু এই পাঁচজন ৰজাক গুহাৰ পৰা বাহিৰ কৰি আনা। আৰু তেওঁলোকে গুহাৰ পৰা পাঁচজন ৰজাক বাহিৰ কৰি আনিলে - যিৰূচালেমৰ ৰজা, হিব্ৰোণৰ ৰজা, যিৰীমোথৰ ৰজা, লাখীচৰ ৰজা আৰু অদোল্লামৰ ৰজা। আৰু যেতিয়া তেওঁলোকে সিহঁতক যিহোচূৱাৰ ওচৰলৈ বাহিৰলৈ আনিলে, তেতিয়া যিহোচূৱাই সকলো ইস্ৰায়েলক আৰু যুদ্ধৰ আৰম্ভণি কৰা সকলক, যিসকল তেওঁৰ লগত গৈছিল, একেলগে মাতিলে আৰু তেওঁলোকক ক'লে, আগবাঢ়ি যোৱা আৰু তোমালোকৰ ভৰি সিহঁতৰ ডিঙিৰ ওপৰত ৰাখা। আৰু তেওঁলোকে ওচৰলৈ আহি নিজৰ ভৰি সিহঁতৰ ডিঙিৰ ওপৰত ৰাখিলে। আৰু যিহোচূৱাই তেওঁলোকক ক'লে, তেওঁলোকক ভয় নকৰিবা, আৰু ভীত নহ'বা, সাহসী আৰু শক্তিশালী হোৱা, কাৰণ প্ৰভুৱে তোমালোকৰ সকলো শত্ৰুৰ প্ৰতি এইদৰে কৰিব, যিসকলৰ বিৰুদ্ধে তোমালোকে যুদ্ধ কৰা। আৰু যিহোচূৱাই তেওঁলোকক বধ কৰিলে আৰু পাঁচডাল কাঠৰ ওপৰত তেওঁলোকক ওলমাই দিলে, আৰু তেওঁলোক সন্ধিয়ালৈকে কাঠবোৰৰ ওপৰত ওলমি আছিল। আৰু সূৰ্য অস্ত যোৱাৰ সময়ত এনে ঘটিল যে যিহোচূৱাই আদেশ দিলে, আৰু তেওঁলোকে সিহঁতক কাঠবোৰৰ পৰা নমাই আনিলে, আৰু সিহঁতক সেই গুহাটোৰ ভিতৰলৈ দলিয়াই দিলে, যি গুহাত তেওঁলোক পলাই গৈছিল, আৰু গুহাটোৰ ওপৰত শিলবোৰ বগৰাই দিলে আজিৰ দিনলৈকে। আৰু তেওঁলোকে সেই দিনা মক্কেদা দখল কৰিলে, আৰু

তৰোৱালৰ ধাৰেৰে ইয়াক আক্ৰমণ কৰি হত্যা কৰিলে, আৰু ইয়াত থকা প্ৰতিটো শ্বাসপ্ৰশ্বাস লোৱা প্ৰাণীক সম্পূৰ্ণৰূপে ধ্বংস কৰিলে, আৰু ইয়াত কোনো এজনো ৰক্ষা পোৱা বা পলাই যোৱা লোক এৰি দিয়া নহ'ল, আৰু মক্কেদাৰ ৰজাক যিৰীহোৰ ৰজাৰ লগত যি ব্যৱহাৰ কৰিছিল সেই একে ব্যৱহাৰ কৰিলে। আৰু যিহোচূৱা আৰু তেওঁৰ সৈতে থকা সকলো ইস্ৰায়েলীয়া মক্কেদাৰ পৰা লিব্নালৈ গ'ল, আৰু লিব্না অৱৰোধ কৰিলে। আৰু প্ৰভুৱে ইয়াক ইস্ৰায়েলৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিলে, আৰু তেওঁলোকে ইয়াক আৰু ইয়াৰ ৰজাক ল'লে, আৰু তৰোৱালৰ মুখত ইয়াক হত্যা কৰিলে, আৰু ইয়াত থকা সকলো উশাহ লোৱা বস্তু, আৰু ইয়াত কোনো ৰক্ষা পোৱা আৰু পলাই যোৱা এৰি দিয়া নহ'ল, আৰু তেওঁলোকে ইয়াৰ ৰজাক যি ধৰণে যিৰীহোৰ ৰজাক কৰিছিল সেই ধৰণে কৰিলে। আৰু যিহোচূৱা আৰু তেওঁৰ সৈতে থকা সকলো ইস্ৰায়েলীয়ে লিব্নাৰ পৰা লাখীচলৈ গ'ল, আৰু তাক অৱৰোধ কৰিলে আৰু তাক আক্ৰমণ কৰিলে। আৰু প্ৰভুৱে লাখীচক ইস্ৰায়েলৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিলে। আৰু তেওঁ দ্বিতীয় দিনত ইয়াক ল'লে, আৰু তেওঁলোকে তৰোৱালৰ মুখত ইয়াক হত্যা কৰিলে, আৰু তেওঁলোকে ইয়াক সম্পূৰ্ণৰূপে ধ্বংস কৰিলে, যি ধৰণে তেওঁলোকে লিবনাক কৰিছিল। তেতিয়া গাজেৰৰ ৰজা এলাম লাখীচক সহায় কৰিবলৈ উঠি আহিল, আৰু যিহোচূৱাই তাক আৰু তাৰ লোকসকলক তৰোৱালৰ মুখত আঘাত কৰিলে, যেতিয়ালৈকে তেওঁলোকৰ কোনো ৰক্ষা পোৱা বা পলাই যোৱা লোক এৰি থোৱা নহ'ল। আৰু যিহোচূৱা আৰু তেওঁৰ সৈতে সকলো ইস্ৰায়েল লাখীচৰ পৰা অদুল্লমলৈ গ'ল, আৰু তেওঁলোকে ইয়াক অৱৰোধ কৰিলে আৰু ইয়াক অৱৰোধ কৰিলে। আৰু প্ৰভুৱে ইয়াক ইস্ৰায়েলৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিলে, আৰু সেই দিনা ইয়াক দখল কৰিলে, আৰু তৰোৱালৰ ধাৰেৰে ইয়াক হত্যা কৰিলে, আৰু তাত থকা সকলো শ্বাসপ্ৰশ্বাস লোৱা প্ৰাণীক বিনাশ কৰি হত্যা কৰিলে, যেনেদৰে লাখীচক কৰিছিল। আৰু যিহোচূৱা আৰু তেওঁৰ সৈতে সকলো ইস্ৰায়েল হিব্ৰোণলৈ গ'ল, আৰু ইয়াক অৱৰোধ কৰিলে। আৰু তেওঁলোকে তৰোৱালৰ ধাৰেৰে ইয়াক আক্ৰমণ কৰিলে, আৰু ইয়াত থকা সকলো প্ৰাণী, কোনো ৰক্ষা পোৱা নাছিল, যেনেদৰে তেওঁলোকে অদোল্লামক কৰিছিল, তেওঁলোকে ইয়াক সম্পূৰ্ণৰূপে ধ্বংস

কৰিলে, আৰু ইয়াত থকা সকলোকে। আৰু যিহোচূৱা আৰু সকলো ইস্ৰায়েল দবীৰলৈ ঘূৰি আহিল; আৰু তাক ঘেৰাও কৰি তেওঁলোকে তাক আৰু তাৰ ৰজাক আৰু তাৰ গাওঁবোৰক ল'লে; আৰু তাক তৰোৱালৰ মুখেৰে আঘাত কৰিলে, আৰু তাক আৰু তাৰ ভিতৰত থকা সকলো শ্বাসপ্ৰশ্বাস লোৱা প্ৰাণীক সম্পূৰ্ণৰূপে ধ্বংস কৰিলে; আৰু তাত কোনো ৰক্ষা পোৱা লোক এজনকো এৰি নগ'ল; যি ধৰণে তেওঁলোকে হিব্ৰোণ আৰু তাৰ ৰজাক কৰিছিল, সেই ধৰণে তেওঁলোকে দবীৰ আৰু তাৰ ৰজাক কৰিলে। আৰু যিহোচূৱাই পাহাৰীয়া অঞ্চলৰ সকলো ভূমি আক্ৰমণ কৰিলে, আৰু নেগেভ, আৰু সমতল ভূমি, আৰু অচ্দোৎ, আৰু তাৰ ৰজাসকলক; তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ মাজৰ কোনো ৰক্ষা পোৱা লোক এৰি নাথাকিল; আৰু জীৱনৰ শ্বাস লোৱা সকলোকে সম্পূৰ্ণভাৱে ধ্বংস কৰিলে, যি ৰীতিত প্ৰভু ইস্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰে আদেশ দিছিল, কাদেচ বৰ্ণেয়াৰ পৰা গাজালৈকে সকলো গোচেন গিবিয়োনলৈকে। আৰু যিহোচূৱাই তেওঁলোকৰ সকলো ৰজা আৰু তেওঁলোকৰ ভূমি একেলগে প্ৰহাৰ কৰিলে, কাৰণ ইস্ৰায়েলৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে ইস্ৰায়েলৰ হৈ যুদ্ধ কৰিছিল।

11

যেতিয়া হাজোৰৰ ৰজা যাবেচে শুনিলে, তেওঁ মাৰোনৰ ৰজা যোবাবলৈ, আৰু চিম্ৰোনৰ ৰজালৈ, আৰু আখচফৰ ৰজালৈ, আৰু মহান চীদোনৰ ওচৰৰ ৰজাসকললৈ, পাহাৰীয়া অঞ্চললৈ আৰু কিন্নেৰোতৰ বিপৰীতে আৰাবালৈ, আৰু সমতললৈ, আৰু ফেনাএদ্দোৰলৈ, আৰু পূবৰ পৰা উপকূলীয় কনানীয়াসকললৈ, আৰু উপকূলীয় ইমোৰীয়াসকললৈ, আৰু হিত্তীয়াসকললৈ, আৰু পৰিজ্জীয়াসকললৈ, আৰু পাহাৰত থকা যিবুচীয়াসকললৈ, আৰু হিব্বীয়াসকললৈ, আৰু হৰ্মোণৰ তলত মিস্পা দেশলৈ থকাসকললৈ বাৰ্তা পঠিয়ালে। আৰু তেওঁলোক ওলাই গ'ল আৰু তেওঁলোকৰ ৰজাসকল তেওঁলোকৰ সৈতে, সাগৰৰ বালিৰ দৰে সংখ্যাত, আৰু অতিশয় বহুত ঘোঁৰা আৰু ৰথ। আৰু সকলো ৰজাসকল একেলগে

আহিল আৰু একে ঠাইত উপস্থিত হ'ল, আৰু মাৰোনৰ পানীৰ ওচৰত তম্বু তৰি ইস্ৰায়েলৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিবলৈ প্ৰস্তুত হ'ল। আৰু প্ৰভুৱে যিহোচূয়াক ক'লে, তেওঁলোকৰ মুখৰ পৰা ভয় নকৰিবা, কাৰণ কাইলৈ এই সময়ত মই তেওঁলোকক পৰাজিত কৰি ইস্ৰায়েলৰ সন্মুখত সমৰ্পণ কৰিম, তেওঁলোকৰ ঘোঁৰাবোৰ কাটিবা, আৰু তেওঁলোকৰ ৰথবোৰ জুইত জ্বলাই দিবা। আৰু যিহোচূৱা আৰু সকলো যোদ্ধা লোক হঠাতে মাৰোণৰ পানীৰ ওপৰত তেওঁলোকৰ ওপৰত আহিল, আৰু পাহাৰীয়া অঞ্চলত তেওঁলোকৰ ওপৰত পৰিল। আৰু প্ৰভুৱে তেওঁলোকক ইস্ৰায়েলৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিলে, আৰু তেওঁলোকক আঘাত কৰি খেদি গ'ল মহান চীদোনলৈকে, আৰু মাচেৰোণলৈকে, আৰু পূবৰ মাচ্ছোখৰ সমভূমিলৈকে, আৰু তেওঁলোকে তেওঁলোকক এনেদৰে কাটি পেলালে যে তেওঁলোকৰ কোনো জীৱিত ৰক্ষা নাপালে। আৰু যিহোচূৱাই তেওঁলোকক সেইদৰে কৰিলে যিদৰে প্ৰভুৱে তেওঁক আদেশ দিছিল, তেওঁলোকৰ ঘোঁৰাবোৰৰ কিলাকুটি কাটিলে, আৰু তেওঁলোকৰ ৰথবোৰ জুইৰে জ্বলালে। আৰু সেই সময়ত যিহোচূৱা ঘূৰি আহিল, আৰু হাচোৰ আৰু তাৰ ৰজাক দখল কৰিলে, কিন্তু হাচোৰ পূৰ্বতে এই সকলো ৰাজ্যসমূহৰ শাসনকৰ্ত্ৰী আছিল। আৰু তেওঁলোকে তৰোৱালেৰে ইয়াত থকা প্ৰতিটো শ্বাসপ্ৰশ্বাস লোৱা বস্তু হত্যা কৰিলে, আৰু সকলোকে সম্পূৰ্ণৰূপে ধ্বংস কৰিলে, আৰু ইয়াত কোনো শ্বাসপ্ৰশ্বাস লোৱা বস্তু এৰি দিয়া নহ'ল, আৰু তেওঁলোকে হাচোৰক জুইত জ্বলাই দিলে। আৰু সকলো ৰাজ্যবোৰৰ নগৰবোৰ আৰু সিহঁতৰ ৰজাসকলক যিহোচূৱাই ল'লে, আৰু সিহঁতক তৰোৱালৰ মুখত বধ কৰিলে; আৰু সিহঁতক সম্পূৰ্ণৰূপে ধ্বংস কৰিলে, যি ৰীতিত প্ৰভুৰ দাস মোচিয়ে আদেশ দিছিল। কিন্তু সকলো দুৰ্গযুক্ত নগৰবোৰ ইস্ৰায়েলে জ্বলোৱা নাছিল; কেৱল হাচোৰক একমাত্ৰ ইস্ৰায়েলে জ্বলাইছিল, আৰু তাৰ সকলো লুটদ্ৰব্য ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলে নিজৰ বাবে লুট কৰিছিল; কিন্তু তেওঁলোক সকলোকে তৰোৱালৰ মুখত সম্পূৰ্ণৰূপে ধ্বংস কৰিছিল, যেতিয়ালৈকে তেওঁলোকক ধ্বংস কৰিলে; তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ মাজৰ পৰা একো উশাহ লোৱা বস্তু এৰি থৈ নগ'ল। যি ধৰণে প্ৰভুৱে মোচিক তেওঁৰ দাসক আদেশ দিছিল, আৰু মোচিয়ে সেইদৰে যিহোচূৱাক আদেশ দিছিল; আৰু

এইদৰে যিহোচূৱাই কৰিলে, মোচিয়ে তেওঁক আদেশ দিয়া সকলো কথাৰ পৰা একোৱেই উলংঘন নকৰিলে। আৰু যিহোচূৱাই সকলো পাহাৰীয়া ভূমি লৈছিল, আৰু সকলো নেগেভ ভূমি, আৰু সকলো গোচেন ভূমি, আৰু সমতল ভূমি, আৰু পশ্চিমৰ ফালৰ ভূমি, আৰু ইস্ৰায়েলৰ পৰ্বত, আৰু পৰ্বতৰ ওচৰৰ নিম্ন ভূমি হালক পৰ্বতৰ পৰা, আৰু যি চেয়ীৰলৈ উঠি যায়, আৰু বাল-গাদলৈকে, আৰু লিবানোনৰ সমতল ভূমি হৰ্মোণ পৰ্বতৰ তলত; আৰু তেওঁলোকৰ সকলো ৰজাসকলক ধৰিছিল, আৰু বধ কৰিছিল, আৰু হত্যা কৰিছিল। আৰু যিহোচূৱাই সেই ৰজাসকলৰ বিৰুদ্ধে অধিক দিন যুদ্ধ কৰিলে। আৰু এনে কোনো চহৰ নাছিল, যি ইস্ৰায়েলে দখল কৰা নাছিল, তেওঁলোকে সকলো যুদ্ধত দখল কৰিছিল। কাৰণ প্ৰভুৰ দ্বাৰাই তেওঁলোকৰ হৃদয় শক্তিশালী কৰা হৈছিল যাতে তেওঁলোকে ইস্ৰায়েলৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধত লগ পায়, যাতে তেওঁলোক ধ্বংস হয়, যাতে তেওঁলোকক দয়া দিয়া নহয়, কিন্তু যাতে তেওঁলোক ধ্বংস হয়, যি ৰীতিত প্ৰভুৱে মোচিক কৈছিল। আৰু সেই সময়ত যিহোচূৱা আহিল, আৰু পৰ্বতীয়া অঞ্চলৰ পৰা, হিব্ৰোণৰ পৰা, দবীৰৰ পৰা, অনাবোতৰ পৰা আৰু সমগ্ৰ যিহূদাৰ পৰা অনাকীসকলক তেওঁলোকৰ নগৰবোৰৰ সৈতে ধ্বংস কৰিলে, আৰু যিহোচূৱাই তেওঁলোকক সম্পূৰ্ণৰূপে ধ্বংস কৰিলে। ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলৰ মাজৰ পৰা অনাকীমসকলক এৰি থোৱা নহ'ল, কিন্তু কেৱল গাজাত, গাথত আৰু অচদোদত এৰি থোৱা হ'ল। আৰু যিহোচূৱাই সকলো ভূমি ল'লে, যিদৰে প্ৰভুৱে মোচিক আদেশ দিছিল, আৰু যিহোচূৱাই সেইবোৰ ইস্ৰায়েলক উত্তৰাধিকাৰত দিলে, সিহঁতৰ ফৈদবোৰৰ অনুসাৰে বিভাজন কৰি, আৰু সেই ভূমিয়ে যুদ্ধৰ পৰা বিশ্ৰাম ল'লে।

12

আৰু এইসকল পৃথিৱীৰ ৰজাসকল, যাক ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে বধ কৰিলে, আৰু তেওঁলোকৰ ভূমি যৰ্দ্দনৰ পাৰত সূৰ্য্যৰ পূবৰ পৰা, অৰ্ণোন উপত্যকাৰ পৰা হৰ্মোন

পর্বতলৈকে, আৰু পূবৰ পৰা আৰবাৰ সকলো ভূমি উত্তৰাধিকাৰ হিচাপে বিতৰণ কৰিলে। চিহোন ইমোৰীয়াসকলৰ ৰজা, যি হিচবোনত বাস কৰিছিল, অর্ণোনৰ পৰা শাসন কৰিছিল, যি উপত্যকাত আছে উপত্যকাৰ এক অংশত, আৰু গিলিয়দৰ আধা অংশ যব্বোকলৈকে, অম্মোনৰ পুত্রসকলৰ সীমালৈকে। আৰু আৰব অঞ্চল চিন্নেৰেথৰ সাগৰলৈকে পূবফালে, আৰু আৰবৰ সাগৰলৈকে, অর্থাৎ লৱণ সাগৰ পূবফালৰ পৰা বেথ যিচিমোথৰ পথেদি, তেমনৰ পৰা আচেদোথ ফাচগাৰ তলত। আৰু ওগ বাচানৰ ৰজা দৈত্যবোৰৰ পৰা বাকী আছিল, যি অষ্টাৰোৎ আৰু ইদ্রেয়ীত বাস কৰিছিল, হর্মোণ পর্বত আৰু চলখাৰ পৰা শাসন কৰিছিল, আৰু সকলো বাচান গর্গেচীৰ সীমালৈকে, আৰু মাখী, আৰু গিলিয়দৰ আধা হিচবোনৰ ৰজা চীহোনৰ সীমা। মোচি প্রভুৰ পুত্র আৰু ইজৰাইলৰ পুত্রসকলে তেওঁলোকক আঘাত কৰিলে আৰু মোচিয়ে সেইটো ৰূবেণক আৰু গাদক আৰু মনচিৰ আধা ফৈদক উত্তৰাধিকাৰত দিলে। আৰু ইমোৰীয়াসকলৰ এই ৰজাসকল, যিসকলক যিহোচূৱা আৰু ইস্রায়েলৰ সন্তানসকলে বধ কৰিছিল যর্দ্দনৰ সিপাৰে লিবানোনৰ সমথলত বাল-গাদৰ পৰা সাগৰৰ কাষত, আৰু চেয়ীৰলৈ উঠি যোৱা হালক পর্বতলৈকে; আৰু যিহোচূৱাই ইয়াক ইস্রায়েলৰ ফৈদসকলক তেওঁলোকৰ অধিকাৰ অনুসৰি উত্তৰাধিকাৰ হিচাপে দিছিল, পর্বতত, আৰু সমথলত, আৰু অৰাবাত, আৰু অচ্দোতত, আৰু মৰুভূমিত, আৰু নেগেভত; হিত্তীয়া, আৰু ইমোৰীয়া, আৰু কনানীয়া, আৰু পৰিজ্জীয়া, আৰু হিব্বীয়া, আৰু যিবুচীয়া। যিৰীহোৰ ৰজা, আৰু গাইৰ ৰজা, যি বৈথেলৰ ওচৰত আছে, যিৰূচালেমৰ ৰজা, হিব্রোণৰ ৰজা, যর্মূতৰ ৰজা, লাখীচৰ ৰজা, এলমৰ ৰজা, গেজেৰৰ ৰজা, দবীৰৰ ৰজা, গাদেৰৰ ৰজা, হর্মাৰ ৰজা, আদেৰৰ ৰজা, লিব্নাৰ ৰজা, অদুল্লমৰ ৰজা, এলতৰ ৰজা, তপ্পূহৰ ৰজা, ওফেৰৰ ৰজা, আৰোকৰ অফেকৰ ৰজা, আচোমৰ ৰজা, চিম্রোণৰ ৰজা, মাম্রোথৰ ৰজা, আজিফৰ ৰজা, কাদেচৰ ৰজা, জাখাকৰ ৰজা, মাৰেদোথৰ ৰজা, কর্মিলৰ ইয়েকোমৰ ৰজা, ফেন্নেয়াদোৰৰ অদুল্লমৰ ৰজা, গালীলৰ গেইৰ ৰজা, থের্চাৰ ৰজা; এই সকলো ৰজা ঊনত্রিশ জন।

13

আৰু যিহোচূৱা বৃদ্ধ হৈছিল, দিনত আগবঢ়া, আৰু প্ৰভুৱে যিহোচূৱাক ক'লে, তুমি দিনত আগবঢ়িছা, আৰু বহুত ভূমি উত্তৰাধিকাৰৰ বাবে বাকী আছে। আৰু এই ভূমি পৰিত্যক্ত হৈ আছে; ফিলিস্তিনসকলৰ সীমা, গেচুৰীয়া, আৰু কনানীয়া, মিচৰৰ সন্মুখৰ নিৰ্জন ঠাইৰ পৰা ইক্ৰোণৰ সীমালৈকে কনানীয়াসকলৰ বাওঁফালৰ পৰা ফিলিস্তিনসকলৰ পাঁচটা প্ৰদেশত গণনা কৰা হয়, গাজাবাসী, আৰু অচ্দোদবাসী, আৰু অস্কিলোনবাসী, আৰু গাতবাসী, আৰু ইক্ৰোণবাসী, আৰু অব্বীয়া, তৈমনৰ পৰা আৰু গাজাৰ সন্মুখত কনানৰ সকলো ভূমি, আৰু চীদোনীয়াসকল অফেকলৈকে, ইমোৰীয়াসকলৰ সীমালৈকে, আৰু ফিলিস্তিনসকলৰ গিলিয়দৰ সকলো ভূমি, আৰু সূর্য উদয়ৰ পৰা সকলো লিবানোন গিলগলৰ পৰা হৰ্মোণ পৰ্বতৰ তলত হমাতৰ প্ৰবেশদ্বাৰলৈকে, লিবানোনৰ পৰা মিস্ৰফোৎ-মায়িমলৈকে পৰ্বতীয়া অঞ্চলত বাস কৰা সকলো। সকলো চীদোনীয়াসকলক, মই তেওঁলোকক ইজৰায়েলৰ সন্মুখৰ পৰা সম্পূৰ্ণৰূপে ধ্বংস কৰিম; কিন্তু ইয়াক চিঠিৰে ইজৰায়েলক বিতৰণ কৰা, যি ৰীতিত মই তোমাক আদেশ দিছিলোঁ। আৰু এতিয়া এই মাটি নটা জনগোষ্ঠীক আৰু মনচিৰ আধা জনগোষ্ঠীক উত্তৰাধিকাৰত ভাগ কৰা। যৰ্দান নদীৰ পৰা মহাসাগৰলৈকে সূৰ্যৰ পশ্চিম দিশত তুমি ইয়াক দিবা; মহাসাগৰে সীমা নিৰ্ধাৰণ কৰিব। দুটা জনগোষ্ঠীক, আৰু মনচিৰ আধা জনগোষ্ঠীক, ৰূবেণক, আৰু গাদক মোচিয়ে যৰ্দ্দনৰ সিপাৰে দিছিল; সূৰ্য্যৰ পূবফালে প্ৰভুৰ দাস মোচিয়ে তেওঁলোকক দিছিল, অৰোয়েৰৰ পৰা, যি আৰ্ণোন নদীৰ পাৰত আছে, আৰু উপত্যকাৰ মাজত থকা নগৰ, আৰু মেদবাৰ পৰা গোটেই মিচোৰ; ইমোৰীয়াসকলৰ ৰজা চীহোনৰ সকলো নগৰ, যি হিচবোনত ৰাজত্ব কৰিছিল অম্মোনৰ সন্তানসকলৰ সীমালৈকে; আৰু গিলিয়দক, আৰু গচূৰীয়াসকলৰ সীমা, আৰু মাখাথীয়াসকলক, গোটেই হৰ্মোণ পৰ্বত, আৰু চলখালৈকে গোটেই বাচান; বাচানত ওগৰ গোটেই ৰাজ্য, যি অষ্টাৰোতত আৰু ইদ্ৰেয়ীত ৰাজত্ব কৰিছিল; এওঁ দৈত্যসকলৰ পৰা অৱশিষ্ট আছিল, আৰু

মোচিয়ে তেওঁক আঘাত কৰিছিল, আৰু সম্পূৰ্ণৰূপে ধ্বংস কৰিছিল। আৰু ইজৰাইলৰ পুত্ৰসকলে গেচিৰী, মাখাতী আৰু কনানীয়াক সম্পূৰ্ণৰূপে ধ্বংস কৰা নাছিল, আৰু গেচিৰীৰ ৰজা আৰু মাখাতীয়ে ইজৰাইলৰ পুত্ৰসকলৰ মাজত আজিৰ দিনলৈকে বাস কৰিলে। কিন্তু লেবীৰ জনগোষ্ঠীক কোনো উত্তৰাধিকাৰ দিয়া হোৱা নাছিল, প্ৰভু ইস্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰ, এয়াই তেওঁলোকৰ উত্তৰাধিকাৰ, যেনেকৈ প্ৰভুৱে তেওঁলোকক কৈছিল, আৰু এয়া সেই বিতৰণ, যি মোচিয়ে ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক মোৱাবৰ অৰাবোথত যৰ্দনৰ সিপাৰে যিৰীহোৰ ওচৰত বিতৰণ কৰিছিল। আৰু মোচিয়ে ৰূবেণ জনগোষ্ঠীক তেওঁলোকৰ গোত্ৰসমূহ অনুসাৰে দিলে। আৰু সিহঁতৰ সীমা আৰোয়েৰৰ পৰা হ'ল, যি অৰ্ণোনৰ গিৰিখাতৰ সন্মুখত আছে, আৰু অৰ্ণোনৰ গিৰিখাতত থকা নগৰ; আৰু সমস্ত মিচোৰ, হিচবোনলৈকে, আৰু মিচোৰত থকা সকলো নগৰ, আৰু দীবোন, আৰু বামোৎ বাল, আৰু মেলবোতৰ ঘৰ, আৰু বাচান, আৰু বাকেদমোৎ, আৰু মেফাৎ, আৰু কিৰিয়াথয়িম, আৰু চিবমা, আৰু চেৰাদা, আৰু এনাব পৰ্বতত চিয়োন, আৰু বৈৎ-পিয়োৰ, আৰু অচদোৎ পিচগা, আৰু বৈৎ-যিচিমোৎ, আৰু মিচোৰৰ সকলো নগৰ, আৰু ইমোৰীয়াসকলৰ ৰজা চীহোনৰ সমস্ত ৰাজ্য, যাক মোচিয়ে তেওঁক আৰু মিদিয়নৰ নেতাসকলক, আৰু ইবীক, আৰু ৰেকমক, আৰু চূৰক, আৰু হূৰক, আৰু ৰেবাক চিয়োনৰ লুটৰ শাসনকৰ্তাক, আৰু চিয়োনত বাস কৰা সকলক আঘাত কৰিছিল। আৰু তেওঁলোকে বেয়োৰৰ পুত্ৰ বালাম দৰ্শকক যুদ্ধত হত্যা কৰিলে। ৰূবেণৰ সীমাবোৰ যৰ্দ্দন নদী পৰ্যন্ত আছিল, এয়া আছিল ৰূবেণৰ পুত্ৰসকলৰ উত্তৰাধিকাৰ তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসাৰে, তেওঁলোকৰ নগৰবোৰ আৰু তেওঁলোকৰ খেতিপথাৰবোৰ। মোচিয়ে গাদৰ সন্তানসকলক তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসৰি দিলে। আৰু তেওঁলোকৰ সীমা হ'ল যাজেৰ, গিলিয়দৰ সকলো নগৰ, আৰু অম্মোনৰ পুত্ৰসকলৰ আধা ভূমি আৰাবালৈকে, যি আৰাদৰ সন্মুখত আছে। আৰু হিচবোনৰ পৰা আৰাবোথলৈকে মিস্পাৰ ওচৰত, আৰু বোটানিম, আৰু মাআনৰ পৰা দিবোনৰ সীমালৈকে, আৰু এনাদোম আৰু অথাৰগাই আৰু বৈথানাব্ৰা আৰু চুক্কোথ আৰু চাফান আৰু হিচবোনৰ ৰজা চীহোনৰ বাকী ৰাজ্য; আৰু যৰ্দান নদীয়ে পূবফালে যৰ্দানৰ সিপাৰে কিন্নেৰতৰ সাগৰৰ অংশলৈকে সীমা নিৰ্ধাৰণ কৰিব।

এইটো গাদৰ পুত্রসকলৰ উত্তৰাধিকাৰ তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসৰি আৰু তেওঁলোকৰ নগৰসমূহ অনুসৰি। তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসৰি তেওঁলোকে শত্রুসকলৰ সন্মুখত ডিঙি ঘূৰাব, কাৰণ তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসৰি তেওঁলোকৰ নগৰসমূহ আৰু তেওঁলোকৰ খেতিপথাৰসমূহ হ'ল। আৰু মোচিয়ে মনচিৰ আধা গোষ্ঠীক তেওঁলোকৰ বংশ অনুসাৰে দিলে। আৰু তেওঁলোকৰ সীমা মাআনৰ পৰা হ'ল, আৰু বাচানৰ সকলো ৰাজ্য, আৰু বাচানৰ ৰজা ওগৰ সকলো ৰাজ্য, আৰু যায়ীৰৰ সকলো গাওঁ, যি বাচানীটিদিত আছে, ষাঠিখন নগৰ। আৰু গিলিয়দৰ আধা অংশ, আৰু অষ্টাৰোত আৰু ইদ্রেয়ীত থকা বাচানত ওগৰ ৰাজ্যৰ নগৰসমূহ, মনচ্ছিৰ পুত্র মাখীৰৰ পুত্রসকলক, আৰু মনচ্ছিৰ পুত্র মাখীৰৰ পুত্রসকলৰ আধা অংশক, তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসাৰে দিয়া হ'ল। এইসকল যাক মোচিয়ে যর্দ্দনৰ সিপাৰে আৰাবোথ মোৱাবত উত্তৰাধিকাৰী কৰিলে, যর্দ্দনৰ সিপাৰে যিৰীহোৰ পূবদিশে।

14

আৰু এইসকল আছিল যিসকলে ইস্রায়েলৰ পুত্রসকলক কনান দেশত উত্তৰাধিকাৰ বিতৰণ কৰিছিল, যাক ইলিয়াজৰ পুৰোহিতে, নুনৰ পুত্র যিহোচূৱাই আৰু ইস্রায়েলৰ পুত্রসকলৰ ফৈদবোৰৰ পিতৃ-পৰিয়ালৰ শাসনকর্তাসকলে তেওঁলোকক উত্তৰাধিকাৰ বিতৰণ কৰিছিল। চিঠি অনুসৰি তেওঁলোকে উত্তৰাধিকাৰ পালে, যি ৰীতি প্রভুৱে যিহোচূৱাৰ হাতত আদেশ দিছিল নটা জনগোষ্ঠীক, আৰু যর্দ্দনৰ সিপাৰৰ পৰা আধা জনগোষ্ঠীক। আৰু লেবীয়াসকলক তেওঁ তেওঁলোকৰ মাজত উত্তৰাধিকাৰ দিয়া নাছিল, কাৰণ যোচেফৰ পুত্রসকল দুটা ফৈদ আছিল মনচি আৰু ইফ্রয়িম; আৰু লেবীয়াসকলক দেশত অংশ দিয়া হোৱা নাছিল, কিন্তু কেৱল বাস কৰিবলৈ নগৰবোৰ, আৰু তেওঁলোকৰ পশুধনৰ বাবে পৃথক কৰা ঠাইবোৰ, আৰু তেওঁলোকৰ পশুধন। যি ৰীতিৰে প্রভুৱে মোচিক আদেশ

দিছিল, সেইদৰে ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে কৰিলে, আৰু তেওঁলোকে ভূমি ভাগ কৰিলে। আৰু যিহূদাৰ পুত্ৰসকল গিলগালত যিহোচূয়াৰ ওচৰলৈ আহিল, আৰু যিফুন্নিৰ পুত্ৰ কালেব কনিজ্জীয়াই তেওঁক ক'লে, তুমি সেই বাক্য জানা, যি বাক্য প্ৰভুৱে ঈশ্বৰৰ মানুহ মোচিক কাদেচ বৰ্ণেয়াত মোৰ আৰু তোমাৰ বিষয়ে কৈছিল। কিয়নো মই চল্লিশ বছৰীয়া আছিলোঁ যেতিয়া মোচি, ঈশ্বৰৰ সেৱক, মোক কাদেশ বৰ্ণেয়াৰ পৰা দেশখন গুপ্তচৰ কৰিবলৈ পঠিয়াইছিল; আৰু মই তেওঁক তেওঁৰ মনৰ অনুসৰি উত্তৰ দিছিলোঁ। মোৰ ভাইসকল, যিসকল মোৰ লগত উঠি গৈছিল, তেওঁলোকে লোকসকলৰ হৃদয় পৰিৱৰ্তন কৰিলে, কিন্তু মই মোৰ প্ৰভু ঈশ্বৰক অনুসৰণ কৰিবলৈ সম্পূৰ্ণৰূপে দৃঢ়প্ৰতিজ্ঞ আছিলোঁ। আৰু মোচিয়ে সেই দিনা শপত খাই কৈছিল, যি ভূমিৰ ওপৰত তুমি ভৰি দিছিলা, সেয়া তোমাক আৰু তোমাৰ সন্তানসকলক চিৰকাললৈ উত্তৰাধিকাৰত হ'ব, কাৰণ তুমি আমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ পাছত অনুসৰণ কৰিবলৈ নিজকে সমৰ্পণ কৰিছিলা। আৰু এতিয়া প্ৰভুৱে মোক পুষ্টি দিছে যি ধৰণে তেওঁ কৈছিল। এইটো পঁয়তাল্লিশ বছৰ, যেতিয়াৰ পৰা প্ৰভুৱে মোচিক এই কথা কৈছিল; আৰু ইজৰায়েল মৰুভূমিত গৈছিল; আৰু এতিয়া চোৱা মই আজি পঁচাশী বছৰৰ; মই আজিও শক্তিশালী হৈ আছোঁ, যেনেকৈ যেতিয়া মোচিয়ে মোক পঠাইছিল, সেইদৰে মই এতিয়াও যুদ্ধলৈ ওলাই যাবলৈ আৰু সোমাবলৈ শক্তিশালী হৈ আছোঁ। আৰু এতিয়া মই তোমাৰ ওচৰত এই পৰ্বত বিচাৰিছো, যেনেকৈ প্ৰভুৱে সেই দিনা কৈছিল, কাৰণ তুমি সেই দিনা এই কথা শুনিছিলা, এতিয়া কিন্তু অনাকীসকল তাত আছে, নগৰবোৰ দুৰ্গযুক্ত আৰু মহান, যদি তেন্তে প্ৰভু মোৰ লগত থাকে, মই তেওঁলোকক ধ্বংস কৰিম, যি ধৰণে প্ৰভুৱে মোক কৈছিল। আৰু যিহোচূৱাই তেওঁক আশীৰ্বাদ কৰিলে, আৰু যিফুন্নিৰ পুত্ৰ কনজৰ পুত্ৰ কালেবক হিব্ৰোণ উত্তৰাধিকাৰ হিচাপে দিলে। এই কাৰণে হিব্ৰোণ কালেবৰ, যিফুন্নিৰ পুত্ৰ কনিজ্জীয়ৰ, উত্তৰাধিকাৰত আজিৰ দিনলৈকে আছে, কাৰণ তেওঁ ইস্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৰ আদেশ পালন কৰিছিল। হিব্ৰোণৰ নাম আগতে আৰ্গোব চহৰ আছিল, এইটো অনাকীমসকলৰ মাতৃনগৰ আছিল আৰু দেশখনে যুদ্ধৰ পৰা বিৰাম ল'লে।

15

আৰু যিহূদা জনগোষ্ঠীৰ সীমাবোৰ তেওঁলোকৰ গোষ্ঠীসমূহ অনুসৰি ইদোমীয়াৰ সীমাবোৰৰ পৰা চীন মৰুভূমিৰ পৰা কাদেচলৈকে দক্ষিণ দিশত হ'ল। আৰু তেওঁলোকৰ সীমা দক্ষিণৰ পৰা লৱণ সাগৰৰ অংশলৈকে আছিল, দক্ষিণৰ ফালে লৈ যোৱা শৈলশিৰাৰ পৰা। আৰু ই আক্ৰাবীমৰ উঠাৰ বিপৰীতে পাৰ হৈ যায়; আৰু ই চেনাৰ চাৰিওফালে যায়, আৰু ই দক্ষিণৰ পৰা কাদেশ বাৰ্ণেয়ালৈ উঠে; আৰু ই আচোৱোনলৈ ওলাই যায়, আৰু ই চাৰাদালৈ উঠে; আৰু ই কাদেশৰ পশ্চিমফালে ওলাই যায়, আৰু ই চেলমোনালৈ ওলাই যায়, আৰু ই মিচৰৰ গিৰিখাতলৈকে বিস্তৃত হয়; আৰু তাৰ সীমাৰ শেষ সাগৰত হ'ব; এইটো দক্ষিণৰ পৰা তেওঁলোকৰ সীমা। আৰু পূবৰ পৰা সীমাবোৰ সকলো নিমখীয়া সাগৰ জৰ্ডানলৈকে। আৰু তেওঁলোকৰ সীমা উত্তৰৰ পৰা, আৰু সাগৰৰ টিলাৰ পৰা আৰু যৰ্দ্দনৰ অংশৰ পৰা। সীমাটো বৈথহাগলামৰ ওপৰত উঠে আৰু উত্তৰৰ পৰা বৈথাৰাবাৰ ওপৰলৈ পাৰ হৈ যায়, আৰু সীমাটো ৰূবেণৰ পুত্ৰ বোহনৰ শিলৰ ওপৰলৈ উঠে। আৰু সীমাটো আখোৰ উপত্যকাৰ চতুৰ্থ ভাগৰ ওপৰলৈ উঠে, আৰু গিলগললৈ নামি যায়, যিটো আদম্মীমৰ উঠাৰ বিপৰীতে আছে, যিটো উপত্যকাৰ দক্ষিণে আছে, আৰু সূৰ্যৰ ঝৰণাৰ পানীলৈ বিস্তৃত হয়। আৰু ইয়াৰ শেষ ৰোগেল ঝৰণা হ'ব। আৰু সীমাটো হিন্নোম উপত্যকালৈ উঠে, দক্ষিণৰ পৰা যিবূচীৰ পিঠিৰ ওপৰত। এইটো যিৰূচালেম। আৰু সীমাটো পৰ্বতৰ শিখৰলৈ বিস্তৃত হয়, যিটো হিন্নোম উপত্যকাৰ সন্মুখত সাগৰৰ ফালে আছে, যিটো উত্তৰত ৰফায়ীম দেশৰ অংশৰ পৰা আছে। আৰু সীমাটো পৰ্বতৰ শিখৰৰ পৰা নপ্তোৰ পানীৰ ঝৰণালৈ বিস্তৃত হয়, আৰু ইফ্রোণ পৰ্বতলৈ বিস্তৃত হয়। আৰু সীমাটো বাললৈ লৈ যাব। এইটো যিয়াৰীম নগৰ। আৰু সীমা বাআলৰ পৰা সাগৰলৈ ঘূৰি যাব, আৰু আচাৰ পৰ্বতলৈ উত্তৰৰ পৰা ইয়াৰিন চহৰৰ পিছফালে পাৰ হৈ যাব; এইটো খাচলোন; আৰু সূৰ্যৰ চহৰলৈ নামি যাব, আৰু দক্ষিণলৈ পাৰ হৈ যাব; আৰু সীমা ইক্ৰোণৰ পিছফালে উত্তৰলৈ বিস্তৃত হ'ব, আৰু সীমাবোৰ

চুক্কোথলৈ বিস্তৃত হ'ব, আৰু সীমাবোৰ দক্ষিণলৈ পাৰ হৈ যাব, আৰু লিবনালৈ বিস্তৃত হ'ব, আৰু সীমাবোৰৰ শেষ সাগৰত হ'ব; আৰু তেওঁলোকৰ সীমাবোৰ সাগৰৰ পৰা, মহাসাগৰে সীমা নির্ধাৰণ কৰিব। এইবোৰ যিহূদাৰ পুত্ৰসকলৰ সীমা চাৰিওফালে তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসাৰে। আৰু ঈশ্বৰৰ আদেশৰ কাৰণে যিহূদাৰ পুত্ৰসকলৰ মাজত যিফুন্নেহৰ পুত্ৰ কালেবক এটা অংশ দিলে, আৰু যিহোচূৱাই তেওঁক অনাকৰ মাতৃনগৰ আৰ্বক নগৰ দিলে, এইটো হ'ল হিব্ৰোণ। আৰু যিফুন্নিৰ পুত্ৰ কালেবে তাৰ পৰা অনাকৰ তিনি পুত্ৰক ধ্বংস কৰিলে, চুচি আৰু থলমি আৰু অহীমানক। আৰু কালেবে তাৰ পৰা দবীৰত বাস কৰা সকলৰ ওপৰলৈ গ'ল, আৰু দবীৰৰ নাম আগতে লিখাসমূহৰ নগৰ আছিল। আৰু কালেবে ক'লে, যিকোনোৱে লিখাসমূহৰ নগৰ দখল কৰি জয় কৰিব আৰু ইয়াৰ অধিকাৰ ল'ব, তেওঁক মই মোৰ কন্যা অকষাক পত্নী হিচাপে দিম। আৰু খালেবৰ ভাতৃ খেনেজৰ পুত্ৰ গথনিয়েলে ইয়াক ল'লে, আৰু তেওঁ তেওঁক নিজৰ কন্যা অস্থানক পত্নী হিচাপে দিলে। আৰু এনে ঘটিল যে তাই যাওঁতে তাক পৰামৰ্শ দিলে, কৈ, মই মোৰ পিতৃৰ পৰা পথাৰ বিচাৰিম, আৰু তাই গাধৰ পৰা চিঞৰিলে, আৰু কালেবে তাইক ক'লে, তোমাৰ কি হৈছে? আৰু তেওঁ তেওঁক ক'লে, মোক আশীৰ্বাদ দিয়া, কাৰণ তুমি মোক নেগেভৰ ভূমি দিছা, মোক বথানিছ দিয়া। আৰু তেওঁ তাইক ওপৰৰ গোনাথলান আৰু তলৰ গোনাথলান দিলে। এয়া যিহূদাৰ পুত্ৰসকলৰ গোষ্ঠীৰ উত্তৰাধিকাৰ। তেওঁলোকৰ নগৰবোৰ হ'ল যিহূদাৰ পুত্ৰসকলৰ ফৈদৰ ওচৰত ইদোমৰ সীমাত মৰুভূমিৰ ওপৰত নগৰবোৰ, আৰু বাইচেলেহেল, আৰু আৰা, আৰু আচোৰ, আৰু ইকাম, আৰু ৰেগমা, আৰু আৰুৰেল, আৰু কাদেচ, আৰু আচোৰিওনাইন, আৰু মাইনাম, আৰু বালমাইনান, আৰু তেওঁলোকৰ গাঁওবোৰ, আৰু আচেৰোনৰ নগৰবোৰ, এইটো আচোৰ, আৰু চেন, আৰু চালমাআ, আৰু মোলাদা, আৰু চেৰি, আৰু বাইফালাথ, আৰু খোলাচেওলা, আৰু বেৰচাবী; আৰু তেওঁলোকৰ গাঁওবোৰ, আৰু তেওঁলোকৰ খেতিপথাৰবোৰ, বালা, আৰু বাকোক, আৰু আচোম, আৰু এলবোইদাদ, আৰু বৈথেল, আৰু হৰমা, আৰু চেকেলাক, আৰু মাখাৰিম, আৰু চেথেন্নাক, আৰু লাবোচ, আৰু চালে, আৰু এৰোমোথ; ঊনত্ৰিশখন নগৰ, আৰু

তেওঁলোকৰ গাঁওবোৰ। সমতল ভূমিত আষ্টাওল, ৰাআ আৰু আচ্চা। আৰু ৰামেন, আৰু টানো, আৰু ইলুথথ, আৰু মাইয়ানি, আৰু ইয়েৰমুথ, আৰু অদোল্লাম, আৰু মেমব্রা, আৰু চাওখো, আৰু ইয়াজেকা, আৰু চাকাৰিম, আৰু গাদেৰা, আৰু তাৰ গাঁৱলীয়া ঘৰবোৰ; চৈধ্যখন নগৰ, আৰু সিহঁতৰ গাঁওবোৰ। চেন্না, আৰু আদাচান, আৰু মাগাদালগাদ, আৰু দালাদ, আৰু মিস্পা, আৰু ইয়াখাৰেএল, আৰু বাচেদথ, আৰু ইদেয়াদালেয়া, আৰু খাব্রা, আৰু মাখেচ, আৰু মাআখোচ, আৰু গেদ্দোৰ, আৰু বাগাদিএল, আৰু নোমান, আৰু মাখেদান; ষোল্লখন নগৰ, আৰু সিহঁতৰ গাওঁবোৰ; লেবনা, আৰু ইথাক, আৰু আনোখ, আৰু ইয়ানা, আৰু নাচিব, আৰু কেইলাম, আৰু আকিয়েজি, আৰু কেজিব, আৰু বাথেচাৰ, আৰু আইলোম; দহখন নগৰ, আৰু সিহঁতৰ গাওঁবোৰ; ইক্রোণ, আৰু তাৰ গাওঁবোৰ, আৰু সিহঁতৰ খেতিপথাৰবোৰ, ইক্রোণৰ পৰা গেমনা; আৰু সকলোবোৰ যিমান আছে আচদোদৰ ওচৰত; আৰু সিহঁতৰ গাওঁবোৰ, আচিয়েদথ, আৰু তাৰ গাওঁবোৰ, আৰু তাৰ খেতিপথাৰবোৰ; গাজা, আৰু তাৰ গাওঁবোৰ, আৰু তাৰ খেতিপথাৰবোৰ মিচৰৰ জুৰিটোলৈকে, আৰু মহাসাগৰে বিভাজন কৰে। আৰু পাহাৰীয়া অঞ্চলত চামীৰ, আৰু যেথেৰ, আৰু চোখা, আৰু ৰেন্না, আৰু আখৰৰ নগৰ, এইটো দবীৰ, আৰু আনোন, আৰু এচ, আৰু মান, আৰু আইচাম, আৰু গোচোম, আৰু খালু, আৰু খান্না, আৰু গিলোম; এঘাৰখন নগৰ, আৰু সিহঁতৰ গাঁওবোৰ; আইৰেম, আৰু ৰেমনা, আৰু চোমা, আৰু যিমাইন, আৰু বৈথাখু, আৰু ফাকুৰা, আৰু ইউমা, আৰু আৰবকৰ নগৰ, এইটো হেব্রোন, আৰু চোৰাইথ; ন খন নগৰ, আৰু সিহঁতৰ খেতিপথাৰবোৰ; মাওৰ, আৰু কার্মিল, আৰু অজিব, আৰু ইটান, আৰু যাৰিয়েল, আৰু আৰিকাম, আৰু জাকানাইম, আৰু গিবিয়া, আৰু থামনাথা; ন খন নগৰ, আৰু সিহঁতৰ গাঁওবোৰ; আইলুৱা, আৰু বেথ-চুৰ, আৰু গেদ্দোন, আৰু মাগাৰোথ, আৰু বৈথানাম, আৰু থেকুম; ছয় খন নগৰ, আৰু সিহঁতৰ গাঁওবোৰ; কাৰিয়াথবাল, এইটো যাৰীমৰ নগৰ, আৰু চোথেবা; দুখন নগৰ, আৰু সিহঁতৰ খেতিপথাৰবোৰ; আৰু বাদ্দাৰগেইচ, আৰু থাৰাবাম, আৰু আইনোন, আৰু আইঅখিঅজা, আৰু নাফলাজোন, আৰু চাদোনৰ নগৰবোৰ, আৰু আৰ্কাদেচ; সাতখন নগৰ, আৰু সিহঁতৰ

গাঁওবোৰ। আৰু যিবূচীয়াসকল যিৰূচালেমত বাস কৰিছিল, আৰু যিহূদাৰ পুত্ৰসকলে তেওঁলোকক ধ্বংস কৰিবলৈ সক্ষম নহ'ল, আৰু যিবূচীয়াসকলে যিৰূচালেমত আজিৰ দিনলৈকে বাস কৰিলে।

16

আৰু যোচেফৰ পুত্ৰসকলৰ সীমা যৰ্দ্দনৰ পৰা যিৰীহোৰ অনুসৰি পূবৰ পৰা হ'ল, আৰু যিৰীহোৰ পৰা পৰ্বতীয়া মৰুভূমিলৈ, বৈথেল লুজালৈ উঠিব। আৰু বৈথেললৈ যাব, আৰু আখাটাৰথীৰ সীমাবোৰৰ ওপৰেৰে পাৰ হ'ব। আৰু ই সাগৰৰ ওপৰেৰে আপ্তালিমৰ সীমালৈ পাৰ হ'ব, বৈথ্হোৰোনৰ নিম্ন সীমালৈকে, আৰু তেওঁলোকৰ নিৰ্গমন সাগৰত হ'ব। আৰু যোচেফৰ পুত্ৰসকলে, ইফ্ৰয়িম আৰু মনচিয়ে উত্তৰাধিকাৰ পালে। আৰু ইফ্ৰয়িমৰ পুত্ৰসকলৰ সীমা তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসৰি হ'ল, আৰু তেওঁলোকৰ উত্তৰাধিকাৰৰ সীমা পূবৰ পৰা অটাৰোৎ আৰু এৰোক হৈ ওপৰৰ বৈৎ-হোৰোণ আৰু গাজাৰা পৰ্যন্ত হ'ল। আৰু সীমাবোৰ সাগৰৰ ওপৰত আহিব ইকাছমনলৈ উত্তৰৰ পৰা থাৰ্মা; ঘূৰি যাব পূবলৈ থেনাছালৈ, আৰু ছেলেছলৈ, আৰু পাৰ হৈ যাব পূবৰ পৰা ইয়ানোকালৈ, আৰু মাখোলৈ, আৰু আটাৰথলৈ, আৰু সিহঁতৰ গাঁওবোৰলৈ; আৰু আহিব জেৰিকোৰ ওপৰত, আৰু ওলাই যাব জৰ্ডানৰ ওপৰত। আৰু সমাধিৰ পৰা সীমাবোৰ সাগৰৰ ওপৰত খেলকানালৈ যাব, আৰু তেওঁলোকৰ নিৰ্গমন সাগৰৰ ওপৰত হ'ব, এয়া ইফ্ৰয়িম ফৈদৰ উত্তৰাধিকাৰ তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসাৰে। আৰু সেই নগৰবোৰ যিবোৰ ইফ্ৰয়িমৰ পুত্ৰসকলৰ বাবে পৃথক কৰা হৈছিল মনচিৰ পুত্ৰসকলৰ উত্তৰাধিকাৰৰ মাজত, সকলো সেই নগৰবোৰ আৰু সিহঁতৰ গাঁওবোৰ। আৰু ইফ্ৰয়িমে গাজেৰত বাস কৰা কনানীয়াক ধ্বংস কৰা নাছিল, আৰু কনানীয়াই ইফ্ৰয়িমত এই দিনলৈকে বাস কৰিলে, যেতিয়ালৈকে মিচৰৰ ৰজা ফাৰাও উঠি আহিল, আৰু তাক ল'লে, আৰু তাক জুইত জ্বলাই দিলে, আৰু কনানীয়াসকলক, আৰু

পৰিজ্জীয়াসকলক, আৰু গাজেৰত বাস কৰাসকলক বিন্ধিলে, আৰু ফাৰাওৱে তাক তেওঁৰ জীয়েকক যৌতুক হিচাপে দিলে।

17

আৰু মনচিৰ পুত্ৰসকলৰ ফৈদৰ সীমা হ'ল, কাৰণ এই জন যোচেফৰ প্ৰথমজাত আছিল, মনচিৰ প্ৰথমজাত মাখীৰ, গিলিয়দৰ পিতৃ, কিয়নো তেওঁ যোদ্ধা আছিল, গিলিয়দত আৰু বাচানত। আৰু মনচিৰ বাকী থকা পুত্ৰসকলৰ তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসাৰে এনে ঘটিল: ইয়েজিৰ পুত্ৰসকল, কেলেজৰ পুত্ৰসকল, ইয়েজিয়েলৰ পুত্ৰসকল, চুখেমৰ পুত্ৰসকল, চুমাৰিমৰ পুত্ৰসকল আৰু অফেৰৰ পুত্ৰসকল—এইসকল তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসাৰে পুৰুষ আছিল। আৰু হেফৰৰ পুত্ৰ চেলফাদৰ পুত্ৰসকল নাছিল, কিন্তু কন্যাসকল আছিল, আৰু চেলফাদৰ কন্যাসকলৰ নামবোৰ এইবোৰ: মাহলা, আৰু নোৱা, আৰু হগ্লা, আৰু মিল্কা, আৰু তির্চা। আৰু তেওঁলোকে পুৰোহিত ইলিয়াজৰৰ সন্মুখত, আৰু যিহোচূয়াৰ সন্মুখত, আৰু শাসকসকলৰ সন্মুখত থিয় হৈ ক'লে, ঈশ্বৰে মোচিৰ হাতৰ দ্বাৰা আমাক আমাৰ ভাতৃসকলৰ মাজত উত্তৰাধিকাৰ দিবলৈ আদেশ দিছিল, আৰু প্ৰভুৰ আদেশৰ দ্বাৰা তেওঁলোকক তেওঁলোকৰ পিতৃৰ ভাতৃসকলৰ মাজত অংশ দিয়া হ'ল। আৰু তেওঁলোকৰ জোখ-মাখৰ ৰছী আনাছাৰ পৰা পৰিল, আৰু লাবেকৰ সমথল গিলিয়দ দেশৰ পৰা, যি যৰ্দ্দনৰ সিপাৰে আছে; কাৰণ মনচিৰ পুত্ৰসকলৰ জীয়েকসকলে তেওঁলোকৰ ভায়েকসকলৰ মাজত উত্তৰাধিকাৰ পালে; আৰু গিলিয়দ দেশ মনচিৰ বাকী থকা পুত্ৰসকলৰ হ'ল। আৰু মনচিৰ পুত্ৰসকলৰ সীমা দেলানাথ হ'ল, যি অনাথৰ পুত্ৰসকলৰ সন্মুখত আছে, আৰু সীমাসমূহ যামীন আৰু যচীবৰ ওপৰেৰে তফথোথৰ ঝৰনালৈ যায়। মনচিৰ হ'ব, আৰু তাফৎ মনচিৰ সীমাবোৰৰ ওপৰত ইফ্ৰয়িমৰ পুত্ৰসকলৰ বাবে। আৰু সীমা নামি যাব কাৰানাৰ গিৰিখাতলৈ দক্ষিণফালে ইয়াৰিয়েলৰ গিৰিখাতৰ ওচৰত; ইফ্ৰয়িমৰ

টেৰিবিন্থ গছ মনচিৰ নগৰৰ মাজত; আৰু মনচিৰ সীমা উত্তৰফালে নদীলৈ; আৰু তাৰ শেষ হ'ব সাগৰত দক্ষিণৰ পৰা ইফ্ৰয়িমলৈ, আৰু উত্তৰফালে মনচিলৈ; আৰু সাগৰ হ'ব তেওঁলোকৰ সীমা; আৰু আচেৰৰ লগত সংযুক্ত হ'ব উত্তৰফালে, আৰু ইচাখৰৰ লগত পূবফালৰ পৰা। আৰু মনচিৰ বাবে ইচাখৰত আৰু আচেৰত বৈথোয়ান আৰু সেইবোৰৰ গাওঁবোৰ, আৰু দোৰত বাস কৰা লোকসকল আৰু ইয়াৰ গাওঁবোৰ, আৰু মগিদ্দোত বাস কৰা লোকসকল আৰু ইয়াৰ গাওঁবোৰ, আৰু মাফেটাৰ তৃতীয় অংশ আৰু ইয়াৰ গাওঁবোৰ থাকিব। আৰু মনচিৰ পুত্ৰসকলে এই নগৰসমূহ ধ্বংস কৰিবলৈ সক্ষম নহ'ল, আৰু কনানীয়াসকলে এই ভূমিত বাস কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিলে। আৰু এনে ঘটিল যে যেতিয়া ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকল শক্তিশালী হ'ল, তেওঁলোকে কনানীয়াসকলক প্ৰজা কৰিলে, কিন্তু তেওঁলোকক সম্পূৰ্ণৰূপে ধ্বংস নকৰিলে। যোচেফৰ পুত্ৰসকলে যিহোচূৱাক প্ৰতিবাদ কৰিলে, কৈ, কিয় তুমি আমাক এটা অংশ আৰু এটা জোখা ভাগ দিলা? মই কিন্তু বহুত লোক, আৰু ঈশ্বৰে মোক আশীৰ্বাদ দিছে। আৰু যিহোচূৱাই তেওঁলোকক ক'লে, যদি তুমি বহুত লোক, তেন্তে অৰণ্যলৈ উঠি যোৱা আৰু তোমাৰ বাবে ঠাই পৰিষ্কাৰ কৰা, যদি ইফ্ৰয়িমৰ পৰ্বতে তোমাক সংকুচিত কৰে। আৰু তেওঁলোকে ক'লে, ইফ্ৰয়িমৰ পৰ্বতে আমাক সন্তুষ্ট নকৰে, আৰু বৈৎচানত বাস কৰা কনানীয়াসকলৰ ওচৰত আৰু ইয়াৰ গাওঁবোৰত, যিজ্ৰিয়েলৰ উপত্যকাত নিৰ্বাচিত ঘোঁৰা আৰু লোহা আছে। যিহোচূৱাই যোচেফৰ পুত্ৰসকলক ক'লে, যদি তুমি বহুত মানুহ আৰু তোমাৰ মহান শক্তি আছে, তোমাৰ বাবে এটা উত্তৰাধিকাৰ নহ'ব। কিয়নো হাবি তোমাৰ বাবে হ'ব, কাৰণ সেয়া হাবি আৰু তুমি তাক পৰিষ্কাৰ কৰিবা, আৰু সেয়া তোমাৰ হ'ব। আৰু যেতিয়া তুমি কনানীয়াক সম্পূৰ্ণৰূপে ধ্বংস কৰিবা, যদিও তাৰ নিৰ্বাচিত ঘোঁৰা আছে, কিয়নো তুমি তাতকৈ শক্তিশালী।

18

আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ সকলো সমাজ চীলোত সমবেত হ'ল, আৰু তেওঁলোকে তাত সাক্ষ্যৰ তম্বু স্থাপন কৰিলে, আৰু ভূমি তেওঁলোকৰ দ্বাৰা পৰাজিত হ'ল। আৰু ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকল অৱশিষ্ট আছিল, যিসকলে উত্তৰাধিকাৰ পোৱা নাছিল, সাতটা ফৈদ। আৰু যিহোচূৱাই ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক ক'লে, কিমান কাললৈকে তোমালোকে ক্লান্ত হৈ থাকিবা সেই ভূমি অধিকাৰ কৰিবলৈ, যি আমাৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৱে দিলে? তোমালোকৰ মাজৰ পৰা প্ৰতিটো জনগোষ্ঠীৰ পৰা তিনিজন পুৰুষ দিয়া, আৰু উঠি তেওঁলোকে সেই ভূমিখন পাৰ হৈ যাওক, আৰু তেওঁলোকে মোৰ সন্মুখত ইয়াক বৰ্ণনা কৰক, যেনেকৈ ইয়াক ভাগ কৰাটো প্ৰয়োজনীয় হ'ব। আৰু তেওঁলোকে তেওঁৰ ওচৰলৈ গ'ল; আৰু তেওঁ তেওঁলোকক সাতটা ভাগ ভাগ কৰিলে; যিহূদাই তেওঁলোকৰ বাবে দক্ষিণৰ পৰা সীমা স্থাপন কৰিব, আৰু যোচেফৰ পুত্ৰসকলে তেওঁলোকৰ বাবে উত্তৰৰ পৰা স্থাপন কৰিব। তোমালোকে কিন্তু ভূমিখন সাতটা ভাগত ভাগ কৰা, আৰু ইয়ালৈ মোৰ ওচৰলৈ আনা, আৰু মই তোমালোকৰ বাবে আমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ সন্মুখত চিঠি উলিয়াম। কাৰণ লেবীৰ পুত্ৰসকলৰ তোমালোকৰ মাজত ভাগ নাই; কাৰণ প্ৰভুৰ পুৰোহিতত্ব তেওঁৰ ভাগ; আৰু গাদ আৰু ৰূবেণ আৰু মনচিৰ আধা ফৈদে তেওঁলোকৰ উত্তৰাধিকাৰ যৰ্দ্দনৰ সিপাৰে পূবফালে ল'লে, যিটো তেওঁলোকক মোচিয়ে, প্ৰভুৰ দাসে, দিলে। আৰু পুৰুষসকলে উঠি গ'ল, আৰু যিহোচূৱাই ভূমি জৰীপ কৰিবলৈ যোৱা পুৰুষসকলক আদেশ দি ক'লে, যোৱা আৰু ভূমি জৰীপ কৰা, আৰু মোৰ ওচৰলৈ আহা, আৰু ইয়াত চীলোত প্ৰভুৰ সন্মুখত মই তোমালোকৰ বাবে চিঠি উলিয়াম। আৰু তেওঁলোকে গ'ল আৰু ভূমি পাৰ হ'ল, আৰু তেওঁলোকে ইয়াক দেখিলে, আৰু তেওঁলোকে নগৰসমূহ অনুসৰি সাত ভাগত ইয়াক এখন পুথিত লিখিলে, আৰু যিহোচূৱাৰ ওচৰলৈ আনিলে। আৰু যিহোচূৱাই তেওঁলোকৰ বাবে চীলোত প্ৰভুৰ সন্মুখত চিঠি খেলালে। আৰু বিন্যামীন জনগোষ্ঠীৰ চিঠি প্ৰথমে তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসৰি ওলাল, আৰু তেওঁলোকৰ চিঠিৰ সীমা যিহূদাৰ পুত্ৰসকলৰ আৰু যোচেফৰ পুত্ৰসকলৰ মাজত ওলাল। আৰু তেওঁলোকৰ সীমা উত্তৰৰ পৰা হ'ল, যৰ্দ্দনৰ পৰা সীমা জেৰিকোৰ পিছফালে উত্তৰৰ পৰা উঠিব, আৰু পৰ্বতৰ ওপৰেৰে সাগৰলৈ উঠিব, আৰু তাৰ নিৰ্গমন মাবদাৰীটিছ

বৈথোন হ'ব। আৰু সীমা তাৰ পৰা লুজালৈ পাৰ হ'ব, লুজাৰ দক্ষিণ পিঠিৰ ওপৰত, এইটো বৈথেল, আৰু সীমা মাতাৰোব অৰেখলৈ নামি যাব পাহাৰীয়া অঞ্চলৰ ওপৰত, যিটো তলৰ বৈথ-হোৰোণৰ দক্ষিণে আছে। আৰু সীমাবোৰ পাৰ হ'ব আৰু সাগৰৰ ফালে চোৱা অংশৰ ওপৰেৰে পাৰ হ'ব, দক্ষিণৰ পৰা, পৰ্বতৰ পৰা বৈথ-হোৰোণৰ মুখৰ ওপৰত দক্ষিণলৈ, আৰু তাৰ নিৰ্গমন কিৰিয়ৎ-বাললৈ হ'ব, এইটো কিৰিয়ৎ-যিয়াৰীম, যিহূদাৰ পুত্ৰসকলৰ নগৰ, এইটো সাগৰৰ ফালৰ অংশ। আৰু দক্ষিণ দিশৰ অংশ কিৰিয়াথ বালৰ অংশৰ পৰা, আৰু সীমা গাচিনলৈ পাৰ হ'ব, নাফথোৰ জলৰ উৎসৰ ওপৰত। আৰু সীমা নামি যাব এটা অংশলৈ, এইটো হৈছে চোন্নামৰ উপত্যকাৰ মুখৰ সন্মুখত, যিটো হৈছে উত্তৰৰ পৰা ৰফায়িমৰ এমেকৰ অংশৰ পৰা, আৰু গেহেন্না নামি যাব দক্ষিণৰ পৰা যিবুচীৰ পিঠিলৈ; নামি যাব ৰোগেলৰ ভুমুকলৈ; আৰু পাৰ হৈ যাব বৈৎচেমচৰ ভুমুকলৈ; আৰু পাৰ হৈ যাব গালিলোথলৈ, যিটো হৈছে ঐথামিনৰ উঠনিৰ বিপৰীতে; আৰু নামি যাব ৰূবেণৰ পুত্ৰসকলৰ বাইয়োনৰ শিললৈ; আৰু পাৰ হৈ যাব উত্তৰৰ পৰা বৈৎআৰাবাৰ পিঠি অনুসৰি, আৰু নামি যাব সীমালৈ উত্তৰৰ পৰা সাগৰৰ পিঠিলৈ। আৰু সীমাৰ বাহিৰলৈ যোৱা পথ লৱণ সাগৰৰ পাহাৰীয়া অঞ্চলৰ ওপৰত উত্তৰ দিশত যৰ্দান নদীৰ দক্ষিণৰ পৰা অংশলৈ হ'ব, এইবোৰ দক্ষিণৰ পৰা সীমা। আৰু যৰ্দানে পূব অংশৰ পৰা সীমা নিৰ্ধাৰণ কৰিব, এয়া বিন্যামীনৰ পুত্ৰসকলৰ উত্তৰাধিকাৰ, ইয়াৰ সীমাবোৰ চাৰিওফালে গোষ্ঠী অনুসৰি। আৰু বিন্যামীনৰ পুত্ৰসকলৰ নগৰবোৰ তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসৰি হ'ল যিৰীহো, আৰু বেথেগাইও, আৰু আমেকাচিচ, আৰু বৈথাবাৰা, আৰু চাৰা, আৰু বেচানা, আৰু আইইন, আৰু ফাৰা, আৰু ইফ্ৰাথা, আৰু কাৰাফা, আৰু কেফিৰা, আৰু মনি, আৰু গিবিয়া, বাৰটা নগৰ; আৰু তেওঁলোকৰ গাঁওবোৰ, গিবিয়োন, আৰু ৰামা, আৰু বেৰোথা, আৰু মাচ্চেমা, আৰু মিৰোন, আৰু আমোকে, আৰু ফিৰা, আৰু কাফান, আৰু নাকান, আৰু জেলেকান, আৰু থাৰেলা, আৰু যিবুচ; এইটো যিৰূচালেম; আৰু গাবাওথ, যাৰিম, তেৰটা নগৰ, আৰু তেওঁলোকৰ গাঁওবোৰ; এইটো বিন্যামীনৰ পুত্ৰসকলৰ উত্তৰাধিকাৰ তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসৰি।

19

আৰু চিমিয়োনৰ পুত্ৰসকলৰ দ্বিতীয় চিঠি ওলাল, আৰু তেওঁলোকৰ উত্তৰাধিকাৰ যিহূদাৰ পুত্ৰসকলৰ চিঠিসমূহৰ মাজত হ'ল। আৰু তেওঁলোকৰ উত্তৰাধিকাৰ হ'ল বেৰ্শেবা, আৰু চামা, আৰু কালাদাম, আৰু হাচৰ চূৱাল, আৰু বলা, আৰু যাচোন, আৰু এল্টোলাদ, আৰু বথূল, আৰু হৰ্মা, আৰু চিক্লগ, আৰু বৈৎ মৰ্কাবোৎ, আৰু হাচৰ চুচা, আৰু বৈৎ লবায়োৎ, আৰু তেওঁলোকৰ পথাৰবোৰ; তেৰটা নগৰ, আৰু তেওঁলোকৰ গাঁওবোৰ। এৰেম্মন, আৰু থালখা, আৰু যেথেৰ, আৰু আচান; চাৰিটা চহৰ আৰু সিহঁতৰ গাঁওবোৰ, সিহঁতৰ চহৰবোৰৰ চাৰিওফালে বালেকলৈ যোৱা বামেথ দক্ষিণ দিশত; এয়া চিমিয়োনৰ পুত্ৰসকলৰ ফৈদৰ উত্তৰাধিকাৰ সিহঁতৰ বংশ অনুসৰি। যিহূদাৰ চিঠাৰ পৰা চিমিয়োনৰ পুত্ৰসকলৰ জনগোষ্ঠীৰ উত্তৰাধিকাৰ আহিল, কাৰণ যিহূদাৰ পুত্ৰসকলৰ অংশ তেওঁলোকৰ তুলনাত অধিক হৈছিল, আৰু চিমিয়োনৰ পুত্ৰসকলে তেওঁলোকৰ চিঠাৰ মাজত উত্তৰাধিকাৰ পালে। আৰু তৃতীয় চিঠি জেবুলুনৰ বাবে ওলাল তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসৰি। তেওঁলোকৰ উত্তৰাধিকাৰৰ সীমা হ'ব এচেদেকগোলা তেওঁলোকৰ সীমা, সাগৰ আৰু মাগেলদা, আৰু ই বৈথাৰাবাৰ ওপৰত সংযুক্ত হ'ব সেই গিৰিখাতলৈ, যি ইয়েকমানৰ সন্মুখত আছে। আৰু চেদ্দুকৰ পৰা বিপৰীত দিশৰ পৰা পূবৰ পৰা বৈথচামুচলৈ ঘূৰি আহিল খাচেলথাইথৰ সীমাবোৰৰ ওপৰত, আৰু দাবিৰথৰ ওপৰেৰে পাৰ হ'ব, আৰু ফাগ্গাইৰ ওপৰলৈ উঠি যাব। আৰু তাৰ পৰা বিপৰীত দিশৰ পৰা পূব দিশত ঘূৰি গৈ গেবেৰৰ ওপৰেৰে কাটাচেম নগৰলৈ যাব, আৰু ৰিম্মোনাআৰ ওপৰেৰে মাথাৰাওজালৈ পাৰ হৈ যাব। আৰু সীমা উত্তৰৰ ফালে আমোথলৈ ঘূৰি যাব, আৰু সিহঁতৰ শেষ গাইফায়েল, কাটানাথ, নাবাল, চিমোন, যিৰীহো আৰু বাইথমানত হ'ব। এইটো জবূলূনৰ পুত্ৰসকলৰ জনগোষ্ঠীৰ উত্তৰাধিকাৰ তেওঁলোকৰ বংশসমূহ অনুসাৰে, নগৰসমূহ আৰু তেওঁলোকৰ গাঁওসমূহ। আৰু ইচাখৰৰ বাবে চতুৰ্থ চিঠি ওলাল। আৰু তেওঁলোকৰ সীমা হ'ল যাজেল, আৰু খাচালোথ, আৰু চুনাম, আৰু

আগিন, আৰু চিয়োনা, আৰু ৰেৰোথ, আৰু আনাখেৰেথ, আৰু দাবিৰোন, আৰু কিচোন, আৰু ৰেবেচ, আৰু ৰেম্মাচ, আৰু যিয়োন, আৰু তোম্মান, আৰু আইমাৰেক, আৰু বেৰচাফেচ। আৰু সীমাবোৰ গাইথবৰৰ ওপৰত আৰু চালিমৰ ওপৰত সাগৰৰ ফালে মিলিব, আৰু বৈথচামুচ, আৰু সীমাবোৰৰ নির্গমন যর্দান হ'ব। এইটো ইষাখৰৰ পুত্রসকলৰ জনগোষ্ঠীৰ উত্তৰাধিকাৰ তেওঁলোকৰ বংশ অনুসাৰে, তেওঁলোকৰ নগৰসমূহ আৰু গাঁওসমূহ। আৰু পঞ্চম চিঠি আচেৰৰ বাবে তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসাৰে ওলাল। আৰু তেওঁলোকৰ সীমা হ'ল এক্কেলেকেথ, আৰু আলেফ, আৰু বাইথক, আৰু কেয়াফ, আৰু এলিমেলেক, আৰু আম্মিয়েল, আৰু মাচা; আৰু ই সাগৰৰ ওচৰত কার্মেলৰ লগত যোগ হ'ব, আৰু চিয়োনৰ লগত, আৰু লাবানাথৰ লগত। আৰু ই সূর্যৰ পূবৰ পৰা ঘূৰি আহিব আৰু বৈথেগেনেথ, আৰু জবূলূন আৰু একগাইৰ লগত লগ লাগিব, আৰু ফথাইএল উত্তৰ দিশত, আৰু চফথাইবৈথমেৰ সীমাত প্ৰৱেশ কৰিব, আৰু ইনাএল, আৰু খোবামাচোমেললৈ পাৰ হৈ যাব, আৰু এলবোন, আৰু ৰাহাব, আৰু এমেমাওন, আৰু কান্থান মহান চীদোনলৈকে। আৰু সীমাবোৰ ৰামালৈ ঘূৰি আহিব, আৰু মাছফাছাটৰ জুৰিলৈকে, আৰু টাইৰীয়সকলৰলৈ, আৰু সীমাবোৰ ইয়াচিফলৈ ঘূৰি আহিব, আৰু ইয়াৰ শেষ সাগৰ হ'ব, আৰু আপ'লেব, আৰু ইখ'জ'ব, আৰু আৰ্খ'ব, আৰু আফেক, আৰু ৰাউ। এইটো আচেৰৰ পুত্রসকলৰ ফৈদৰ উত্তৰাধিকাৰ তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসৰি, নগৰসমূহ আৰু তেওঁলোকৰ গাঁওসমূহ। আৰু নেপ্তালীৰ বাবে ষষ্ঠ চিঠি ওলাল। আৰু তেওঁলোকৰ সীমা মুলাম, মলা, বেচেমিইন, আৰ্মে, নাবক আৰু ইয়েফথামাই হ'ল, দদাম পর্যন্ত, আৰু তেওঁৰ পথবোৰ যর্দান হ'ল। আৰু সীমাবোৰ সাগৰৰ ফালে আথথাবোৰত ঘূৰিব, আৰু তাৰ পৰা ইয়াকানালৈ পাৰ হ'ব, আৰু দক্ষিণৰ পৰা জাবুলোনৰ লগত মিলিব, আৰু আচেৰে সাগৰৰ ফালে মিলিব, আৰু যর্দান পূবৰ সূর্যৰ পৰা। আৰু টাইৰীয়সকলৰ দুর্গযুক্ত চহৰবোৰ, টাইৰ, আৰু ওমাথাদাকেথ, আৰু কেনেৰেথ, আৰু আৰমাইথ, আৰু আৰাএল, আৰু আচোৰ, আৰু কাদেচ, আৰু আচাৰি, আৰু আচোৰৰ ভুমুক, আৰু কেৰোৰে, আৰু মেগালাআৰিম, আৰু বাইথথামে, আৰু থেচামিচ। এইটো নপ্তালীৰ সন্তানসকলৰ ফৈদৰ উত্তৰাধিকাৰ। আৰু

দানক সপ্তম চিঠি ওলাল। আৰু তেওঁলোকৰ সীমা হ'ল চাৰাথ, আৰু আচা, আৰু চাম্মাউছৰ নগৰবোৰ, আৰু চালামিন, আৰু আম্মোন, আৰু চিলাথা, আৰু এলোন, আৰু থাম্নাথা, আৰু ইক্রোন, আৰু আলকাথা, আৰু বেগেথোন, আৰু গেবিলান, আৰু আজোৰ, আৰু বানাইবাকাট, আৰু গেথ্রেম্মোন, আৰু সাগৰৰ পৰা হিৰাকোনৰ সীমা যোপ্পাৰ ওচৰত। এইটো দানৰ পুত্রসকলৰ ফৈদৰ উত্তৰাধিকাৰ তেওঁলোকৰ জিলা অনুসৰি, তেওঁলোকৰ নগৰবোৰ আৰু তেওঁলোকৰ গাঁওবোৰ। আৰু দানৰ পুত্রসকল গ'ল আৰু লাখীচৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিলে, আৰু তাক দখল কৰিলে, আৰু তৰোৱালৰ মুখত তাক আঘাত কৰিলে। আৰু তাত বসতি কৰিলে আৰু তাৰ নাম লাচেন্দান বুলি মাতিলে। আৰু তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ সীমা অনুসৰি ভূমি দখল কৰিবলৈ গ'ল। আৰু ইস্রায়েলৰ পুত্রসকলে তেওঁলোকৰ মাজত নুনৰ পুত্র যিহোচূৱাক ঈশ্বৰৰ আদেশৰ দ্বাৰা উত্তৰাধিকাৰ দিলে, আৰু তেওঁক সেই নগৰ দিলে যিটো তেওঁ বিচাৰিছিল, থম্নাচাৰাখ, যিটো ইফ্রয়িমৰ পর্বতত আছে। আৰু তেওঁ নগৰটো নির্মাণ কৰিলে, আৰু তাত বাস কৰিলে। এইবোৰ বিভাগ যিবোৰ ইলিয়াজৰ পুৰোহিতে, যিহোচূৱা নুনৰ পুত্রই, আৰু ইস্রায়েলৰ ফৈদসমূহৰ পৰিয়ালসমূহৰ শাসকসকলে চীলোত প্রভুৰ সন্মুখত, সাক্ষ্যৰ তম্বুৰ দুৱাৰসমূহৰ ওচৰত চিঠিৰ দ্বাৰা উত্তৰাধিকাৰ হিচাপে দিলে, আৰু তেওঁলোক ভূমি অধিকাৰ কৰিবলৈ গ'ল।

20

আৰু প্রভুৱে যিহোচূৱাক কথা ক'লে, কৈ, ইস্রায়েলৰ পুত্রসকলক কোৱা, কৈ, আশ্রয়ৰ নগৰবোৰ দিয়া, যিবোৰ মই তোমালোকক মোচিৰ দ্বাৰা কৈছিলোঁ। যিজনে অনিচ্ছাকৃতভাৱে আত্মা আঘাত কৰিছে সেই হত্যাকাৰীৰ বাবে আশ্রয়, আৰু তোমালোকৰ বাবে নগৰবোৰ আশ্রয় হ'ব, আৰু হত্যাকাৰী তেজৰ প্রতিশোধকাৰীৰ দ্বাৰা মৰিব নহ'ব, যেতিয়ালৈকে সি সমাজৰ সন্মুখত বিচাৰৰ বাবে থিয় নহয়। আৰু তেওঁ গালীলৰ নপ্তালী পর্বতত কাদেশ,

ইফ্রয়িম পর্বতত চিখিম, আৰু যিহূদা পর্বতত আর্বক নগৰ, অর্থাৎ হিব্রোণ পৃথক কৰিলে। আৰু যর্দ্দনৰ সিপাৰত ৰূবেণৰ ফৈদৰ পৰা মৰুভূমিৰ সমতলত বোচোৰ, গাদৰ ফৈদৰ পৰা গিলিয়দত আৰেমোথ, আৰু মনচিৰ ফৈদৰ পৰা বাচানত গৌলোন দিলে। এইবোৰ নগৰ ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ আৰু তেওঁলোকৰ মাজত বাস কৰা বিদেশীৰ বাবে মনোনীত কৰা হৈছিল, যাতে প্ৰত্যেক অনিচ্ছাকৃতভাৱে আত্মা প্ৰহাৰ কৰা ব্যক্তিয়ে তালৈ পলাই যাব পাৰে, যাতে তেজৰ প্ৰতিশোধকাৰীৰ হাতত মৃত্যু নহয়, যেতিয়ালৈকে তেওঁ সমাজৰ সন্মুখত বিচাৰৰ বাবে থিয় নহয়।

21

আৰু লেবীৰ পুত্ৰসকলৰ মুখ্য পিতৃসকল ইলিয়াজৰ পুৰোহিতৰ ওচৰলৈ, আৰু নুনৰ পুত্ৰ যিহোচূৱাৰ ওচৰলৈ, আৰু ইস্ৰায়েলৰ ফৈদবোৰৰ পৰা পিতৃসকলৰ মুখ্য ফৈদৰ নেতাসকলৰ ওচৰলৈ আহিল। আৰু তেওঁলোকে কনান দেশৰ চীলোত তেওঁলোকক ক'লে, কৈছিল, প্ৰভুৱে মোচিৰ হাতৰ দ্বাৰা আমাক বাস কৰিবলৈ নগৰবোৰ দিবলৈ, আৰু আমাৰ পশুধনৰ বাবে চৰণীয়া ঠাইবোৰ দিবলৈ আদেশ দিছিল। আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে প্ৰভুৰ আদেশৰ দ্বাৰা উত্তৰাধিকাৰ বিতৰণ কৰোঁতে লেবীয়াসকলক নগৰবোৰ আৰু তেওঁলোকৰ চৰণীয়া ভূমিবোৰ দিলে। আৰু কহাতৰ বংশৰ বাবে চিঠি খেলত উঠিল, আৰু লেবীয়া পুৰোহিত হাৰোণৰ পুত্ৰসকলে যিহূদা জাতিৰ পৰা আৰু চিমিয়োন জাতিৰ পৰা আৰু বিন্যামীন জাতিৰ পৰা চিঠি খেলৰ দ্বাৰা তেৰখন নগৰ পালে। আৰু কহাতৰ পুত্ৰসকলক যিসকল বাকী আছিল ইফ্রয়িমৰ ফৈদৰ পৰা আৰু দানৰ ফৈদৰ পৰা আৰু মনচিৰ আধা ফৈদৰ পৰা চিঠি খেলাই দহখন নগৰ দিয়া হ'ল। আৰু গেৰ্শোনৰ পুত্ৰসকলক ইচাখৰৰ ফৈদৰ পৰা, আচেৰৰ ফৈদৰ পৰা, নপ্তালীৰ ফৈদৰ পৰা আৰু বাচানত থকা মনচিৰ আধা ফৈদৰ পৰা তেৰখন নগৰ দিয়া হ'ল। আৰু মেৰাৰীৰ পুত্ৰসকলক তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসাৰে ৰূবেণ ফৈদৰ পৰা, গাদ

ফৈদৰ পৰা আৰু জবূলূন ফৈদৰ পৰা চিঠি খেলৰ দ্বাৰা বাৰটা নগৰ দিয়া হ'ল। আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে লেবীয়াসকলক নগৰবোৰ আৰু সিহঁতৰ চৰণীয়া ভূমিবোৰ দিলে, যি ৰীতিত প্ৰভুৱে মোচিক আদেশ দিছিল, চিঠি খেলাই। আৰু যিহূদাৰ পুত্ৰসকলৰ ফৈদে আৰু চিমিয়োনৰ পুত্ৰসকলৰ ফৈদে আৰু বিন্যামীনৰ পুত্ৰসকলৰ ফৈদে এই নগৰবোৰ দিলে; আৰু সেইবোৰ লেবীৰ পুত্ৰসকলৰ কহাতৰ লোকসকলৰ পৰা হাৰোণৰ পুত্ৰসকলক দিয়া হ'ল, কাৰণ এইসকলৰ বাবে চিঠি খেল হৈছিল। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক কিৰিয়াথ আৰ্বা দিলে, অনাকৰ মাতৃ নগৰ; এইটো হৈছে যিহূদাৰ পৰ্বতত থকা হিব্ৰোণ; আৰু ইয়াৰ চাৰিওফালৰ চৰণীয়া ঠাই আৰু নগৰৰ পথাৰবোৰ আৰু ইয়াৰ গাঁওবোৰ যিহোচূৱাই যিফুন্নিৰ পুত্ৰ কালেবৰ পুত্ৰসকলক অধিকাৰত দিলে। আৰু হাৰোণৰ পুত্ৰসকলক দিলে হত্যাকাৰীৰ বাবে আশ্ৰয় নগৰ হিব্ৰোণ, আৰু ইয়াৰ লগত পৃথক কৰা চৰণীয়া ঠাই; আৰু লিবনা, আৰু ইয়াৰ লগত পৃথক কৰা চৰণীয়া ঠাই; আৰু অয়ালোন, আৰু ইয়াৰ লগত পৃথক কৰা চৰণীয়া ঠাই; আৰু তেমা, আৰু ইয়াৰ লগত পৃথক কৰা চৰণীয়া ঠাই; আৰু গেল্লা, আৰু ইয়াৰ লগত পৃথক কৰা চৰণীয়া ঠাই; আৰু দবীৰ, আৰু ইয়াৰ লগত পৃথক কৰা চৰণীয়া ঠাই; আৰু আচা, আৰু ইয়াৰ লগত পৃথক কৰা চৰণীয়া ঠাই; আৰু তানু, আৰু ইয়াৰ লগত পৃথক কৰা চৰণীয়া ঠাই; আৰু বৈৎচেমচ, আৰু ইয়াৰ লগত পৃথক কৰা চৰণীয়া ঠাই; এই দুই ফৈদৰ পৰা ন খন নগৰ। আৰু বিন্যামীনৰ ফৈদৰ পৰা, গিবিয়োন, আৰু ইয়াৰ চৰণীয়া ঠাই; আৰু গেবা, আৰু ইয়াৰ চৰণীয়া ঠাই; আৰু অনাথোৎ, আৰু ইয়াৰ চৰণীয়া ঠাই; আৰু গামালা, আৰু ইয়াৰ চৰণীয়া ঠাই; চাৰিখন নগৰ। আৰোণৰ পুত্ৰসকলৰ পুৰোহিতসকলৰ সকলো নগৰ তেৰখন। আৰু কহাতৰ পুত্ৰসকলৰ পৰা অৱশিষ্ট থকা লেবীয়া কহাতৰ পুত্ৰসকলৰ লোকসকলক, আৰু তেওঁলোকৰ পুৰোহিতসকলৰ নগৰ ইফ্ৰয়িম ফৈদৰ পৰা হ'ল; আৰু তেওঁলোকক হত্যাকাৰীৰ আশ্ৰয় নগৰ চিখিম দিলে, আৰু ইয়াৰ চৰণীয়া ঠাই; আৰু গাজাৰা আৰু ইয়াৰ চৰণীয়া ঠাই; আৰু বৈৎ-হোৰোণ, আৰু ইয়াৰ চৰণীয়া ঠাই; চাৰিখন নগৰ। আৰু দান গোষ্ঠীৰ পৰা, এলকথাইম, আৰু তাৰ চৰণীয়া ঠাই; আৰু গেথ দান, আৰু তাৰ চৰণীয়া ঠাই; আৰু আয়ালোন, আৰু তাৰ চৰণীয়া ঠাই; আৰু গাৎ ৰিম্মোন, আৰু তাৰ

চৰণীয়া ঠাই; চাৰিখন নগৰ। আৰু মনচিৰ অৰ্ধ গোষ্ঠীৰ পৰা তানক আৰু ইয়াৰ পৃথক কৰা ঠাই, আৰু ইবাথা আৰু ইয়াৰ পৃথক কৰা ঠাই, এই দুখন নগৰ। সকলো নগৰ দহখন, আৰু সিহঁতৰ লগত পৃথক কৰা ঠাইবোৰ, কহাতৰ অৱশিষ্ট পুত্ৰসকলৰ গোষ্ঠীসমূহলৈ। আৰু গেদছনৰ পুত্ৰসকলক, লেবীয়াসকলক, মনচিৰ আধা ফৈদৰ পৰা হত্যাকাৰীসকলৰ বাবে পৃথক কৰা নগৰবোৰ দিয়া হ'ল: বাচানীটিদত গৌলন আৰু ইয়াৰ পৃথক কৰা ঠাই, আৰু বোছৰান আৰু ইয়াৰ পৃথক কৰা ঠাই, দুখন নগৰ। আৰু ইচাখৰ জনগোষ্ঠীৰ পৰা, কিচোন আৰু ইয়াৰ চৰণীয়া ঠাই; আৰু দাবৰৎ আৰু ইয়াৰ চৰণীয়া ঠাই; আৰু ৰামোৎ আৰু ইয়াৰ চৰণীয়া ঠাই; আৰু এন-গন্নীম আৰু ইয়াৰ চৰণীয়া ঠাই; চাৰিখন নগৰ। আৰু আচেৰ জনগোষ্ঠীৰ পৰা বাচেল্লা আৰু তাৰ চৰণীয়া ঠাই, আৰু দাব্বোন আৰু তাৰ চৰণীয়া ঠাই, আৰু হেলকাৎ আৰু তাৰ চৰণীয়া ঠাই, আৰু ৰাহাব আৰু তাৰ চৰণীয়া ঠাই—চাৰিখন নগৰ। আৰু নেফথালী জনগোষ্ঠীৰ পৰা, হত্যাকাৰীৰ বাবে পৃথক কৰা নগৰ, গালীলত থকা কাদেশ আৰু ইয়াৰ পৃথক কৰা ঠাই, আৰু নেম্মাথ আৰু ইয়াৰ পৃথক কৰা ঠাই, আৰু থেম্মোন আৰু ইয়াৰ পৃথক কৰা ঠাই, তিনিখন নগৰ। গেদসোনৰ সকলো নগৰ তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসাৰে তেৰখন নগৰ। আৰু মৰাৰীৰ সন্তানসকলৰ লোকসকলক, অৱশিষ্ট লেবীয়াসকলক, জবূলূন ফৈদৰ পৰা, মাআন আৰু তাৰ চৰণীয়া ঠাই; আৰু কাদেচ আৰু তাৰ চৰণীয়া ঠাই; আৰু চিল্লা আৰু তাৰ চৰণীয়া ঠাই; তিনিখন নগৰ। আৰু যৰ্দ্দনৰ সিপাৰে যিৰীহোৰ ওচৰত ৰূবেণ ফৈদৰ পৰা, হত্যাকাৰীৰ আশ্ৰয় নগৰ, মৰুভূমিত বেজৰ; মিচো, আৰু তাৰ চৰণীয়া ঠাই; আৰু যাজেৰ, আৰু তাৰ চৰণীয়া ঠাই; আৰু দেকমোন, আৰু তাৰ চৰণীয়া ঠাই; আৰু মফাৎ, আৰু তাৰ চৰণীয়া ঠাই; চাৰিখন নগৰ। আৰু গাদ জনগোষ্ঠীৰ পৰা, হত্যাকাৰীৰ আশ্ৰয় নগৰ, আৰু গিলিয়দত ৰামোৎ, আৰু তাৰ চৰণীয়া ঠাই; কামিন, আৰু তাৰ চৰণীয়া ঠাই; আৰু হিচবোন, আৰু তাৰ চৰণীয়া ঠাই; আৰু যাজেৰ, আৰু তাৰ চৰণীয়া ঠাই; সকলো নগৰ চাৰিখন। মেৰাৰীৰ পুত্ৰসকলক তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসৰি লেবী জনগোষ্ঠীৰ পৰা বাকী থকা সকলো নগৰবোৰ, আৰু সীমাবোৰ বাৰখন নগৰ হ'ল। ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলৰ অধিকাৰৰ মাজত লেবীয়াসকলৰ সকলো নগৰ আঠচল্লিশখন

নগৰ, আৰু সেইবোৰৰ চাৰিওফালে চৰণীয়া ঠাই এই নগৰবোৰৰ চাৰিওফালে; নগৰ আৰু নগৰৰ চাৰিওফালে চৰণীয়া ঠাই এই সকলো নগৰবোৰৰ বাবে। আৰু প্ৰভুৱে ইস্ৰায়েলক সকলো ভূমি দিলে যিখন তেওঁ তেওঁলোকৰ পিতৃসকলক দিবলৈ শপত খাইছিল; আৰু তেওঁলোকে ইয়াক অধিকাৰ কৰিলে, আৰু তেওঁলোকে ইয়াত বসতি কৰিলে। আৰু প্ৰভুৱে তেওঁলোকক চাৰিওফালে বিশ্ৰাম দিলে, যিদৰে তেওঁলোকৰ পিতৃসকলৰ ওচৰত শপত খাইছিল, তেওঁলোকৰ সকলো শত্ৰুৰ মাজৰ পৰা তেওঁলোকৰ সন্মুখত কোনোৱে উঠা নাছিল, প্ৰভুৱে তেওঁলোকৰ সকলো শত্ৰুক তেওঁলোকৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিলে। প্ৰভুৱে ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক যিবোৰ ভাল কথা কৈছিল, সেই সকলো কথাৰ এটাও বিফল নহ'ল; সকলো পূৰ্ণ হ'ল।

22

তেতিয়া যিহোচূৱাই ৰূবেণৰ পুত্ৰসকলক আৰু গাদৰ পুত্ৰসকলক আৰু মনচিৰ আধা ফৈদক একেলগে মাতিলে আৰু তেওঁলোকক ক'লে, তোমালোকে সকলো শুনিছা যিমান প্ৰভুৰ দাস মোচিয়ে তোমালোকক আদেশ দিছিল আৰু তোমালোকে মোৰ মাতৰ কথা মানি চলিছা সকলো অনুসাৰে যিমান মই তোমালোকক আদেশ দিছিলো। তোমালোকে এই বহু দিন ধৰি আজিলৈকে তোমালোকৰ ভাতৃসকলক পৰিত্যাগ কৰা নাই, তোমালোকৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৰ আদেশ পালন কৰিছা। এতিয়া কিন্তু প্ৰভু আমাৰ ঈশ্বৰে আমাৰ ভাতৃসকলক বিশ্ৰাম দিলে, যি ৰীতিৰে তেওঁ তেওঁলোকক কৈছিল, এতিয়া সেয়েহে ঘূৰি যোৱা তোমালোকৰ ঘৰবোৰলৈ, আৰু তোমালোকৰ অধিকাৰৰ ভূমিলৈ, যি মোচিয়ে তোমালোকক যৰ্দ্দনৰ সিপাৰে দিছিল। কিন্তু তোমালোকে অতি সাৱধানে আজ্ঞাবোৰ আৰু বিধান পালন কৰিবা, যিটো প্ৰভুৰ দাস মোচিয়ে আমাক পালন কৰিবলৈ আদেশ দিছিল; প্ৰভু আমাৰ ঈশ্বৰক প্ৰেম কৰিবা, তেওঁৰ সকলো পথত চলিবা, তেওঁৰ আজ্ঞাবোৰ পালন কৰিবা, আৰু তেওঁৰ লগত

লাগি থাকিবা, আৰু তোমালোকৰ সম্পূৰ্ণ মনৰ পৰা আৰু তোমালোকৰ সম্পূৰ্ণ আত্মাৰ পৰা তেওঁৰ সেৱা কৰিবা। আৰু যিহোচূৱাই তেওঁলোকক আশীৰ্বাদ কৰিলে আৰু তেওঁলোকক পঠিয়াই দিলে, আৰু তেওঁলোক নিজৰ ঘৰলৈ গ'ল। আৰু মনচিৰ আধা জনগোষ্ঠীক মোচিয়ে বাচানত দিলে, আৰু আধাক যিহোচূৱাই তেওঁৰ ভাতৃসকলৰ লগত যৰ্দ্দনৰ সিপাৰে সাগৰৰ ওচৰত দিলে, আৰু যেতিয়া যিহোচূৱাই তেওঁলোকক তেওঁলোকৰ ঘৰলৈ পঠিয়ালে আৰু তেওঁলোকক আশীৰ্বাদ কৰিলে। আৰু তেওঁলোকে বহুত ধন-সম্পত্তিৰ সৈতে নিজৰ ঘৰলৈ গুচি গ'ল, আৰু অতি বহুত পশুধন, আৰু ৰূপ, আৰু সোণ, আৰু লোহা, আৰু বহুত বস্ত্ৰ, তেওঁলোকে শত্ৰুসকলৰ লুট নিজৰ ভাতৃসকলৰ সৈতে ভাগ কৰিলে। আৰু ৰূবেণৰ পুত্ৰসকল, গাদৰ পুত্ৰসকল আৰু মনচিৰ আধা ফৈদে কনান দেশৰ চীলোত ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ পৰা গিলিয়দলৈ গ'ল, তেওঁলোকৰ অধিকাৰৰ ভূমিলৈ, যি তেওঁলোকে মোচিৰ হাতৰ দ্বাৰা প্ৰভুৰ আদেশৰ কাৰণে উত্তৰাধিকাৰী হিচাপে পাইছিল। আৰু তেওঁলোক যৰ্দ্দনৰ গিলিয়দলৈ আহিল, যি কনান দেশত আছে, আৰু ৰূবেণৰ পুত্ৰসকলে, গাদৰ পুত্ৰসকলে আৰু মনচিৰ আধা ফৈদে তাত যৰ্দ্দনৰ ওপৰত এটা যজ্ঞবেদী নিৰ্মাণ কৰিলে, দেখিবলৈ এটা মহান যজ্ঞবেদী। আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে শুনিলে যে, চোৱা, ৰূবেণৰ পুত্ৰসকলে, গাদৰ পুত্ৰসকলে আৰু মনচিৰ আধা ফৈদে কনান দেশৰ সীমাত, যৰ্দ্দনৰ গিলিয়দত, ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ সিপাৰে এটা যজ্ঞবেদী নিৰ্মাণ কৰিছে। আৰু ইস্ৰায়েলৰ সকলো পুত্ৰ চীলোত একত্ৰিত হৈছিল, যাতে তেওঁলোকে উঠি গৈ তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিব পাৰে। আৰু ইজৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে ৰূবেণৰ পুত্ৰসকললৈ আৰু গাদৰ পুত্ৰসকললৈ আৰু মনচিৰ আধা ফৈদৰ পুত্ৰসকললৈ গিলিয়দ দেশলৈ পঠিয়ালে, মহাপুৰোহিত হাৰোণৰ পুত্ৰ ইলিয়াজৰৰ পুত্ৰ পীনহচক আৰু তেওঁৰ লগত দশজন শাসনকৰ্তাক; ইজৰায়েলৰ সকলো ফৈদৰ পৰা পিতৃ-বংশৰ ঘৰৰ পৰা এজন শাসনকৰ্তা; পিতৃ-বংশৰ ঘৰৰ শাসনকৰ্তাসকল ইজৰায়েলৰ সহস্ৰপতি। আৰু তেওঁলোক ৰূবেণৰ পুত্ৰসকলৰ ওচৰলৈ আৰু গাদৰ পুত্ৰসকলৰ ওচৰলৈ আৰু মনচিৰ আধা ফৈদৰ ওচৰলৈ গিলিয়দ দেশলৈ আহিল আৰু তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ লগত কথা ক'লে, কৈছিল, এই

কথা প্ৰভুৰ সকলো সমাজে কয়, এই অপৰাধ কি যি তোমালোকে ইস্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰৰ সন্মুখত অপৰাধ কৰিলা, আজি প্ৰভুৰ পৰা ঘূৰি যাবলৈ, তোমালোকে নিজৰ বাবে এটা যজ্ঞবেদী নিৰ্মাণ কৰি, তোমালোক প্ৰভুৰ পৰা বিদ্ৰোহী হ'বলৈ? পিয়ৰৰ পাপ আমাৰ বাবে সৰু নহয় নেকি, যিটোৰ পৰা আমি আজিৰ দিনলৈকে শুচি হোৱা নাই? আৰু প্ৰভুৰ সমাজত এটা আঘাত হ'ল। আৰু তোমালোকে আজি প্ৰভুৰ পৰা বিমুখ হৈছা, আৰু যদি তোমালোকে আজি প্ৰভুৰ পৰা বিদায় লোৱা, তেন্তে কাইলৈ সকলো ইস্ৰায়েলৰ ওপৰত ক্ৰোধ হ'ব। আৰু এতিয়া যদি তোমালোকৰ অধিকাৰৰ ভূমি সৰু হয়, তেন্তে প্ৰভুৰ অধিকাৰৰ ভূমিলৈ পাৰ হৈ যোৱা, য'ত প্ৰভুৰ তম্বু বাস কৰে, আৰু আমাৰ মাজত উত্তৰাধিকাৰী হোৱা, আৰু ঈশ্বৰৰ বিৰুদ্ধে বিদ্ৰোহী নহ'বা, আৰু তোমালোকে প্ৰভুৰ পৰা আঁতৰি নাযাবা, আমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ যজ্ঞবেদীৰ বাহিৰত তোমালোকে যজ্ঞবেদী নিৰ্মাণ কৰাৰ কাৰণে। জেৰাৰ পুত্ৰ আখৰে জানো নিষিদ্ধ বস্তুৰ পৰা অপৰাধত অপৰাধ কৰা নাছিল, আৰু সমগ্ৰ ইস্ৰায়েলৰ সমাজৰ ওপৰত ক্ৰোধ নামি আহিছিল? আৰু এই এজন তেওঁ নিজে তেওঁৰ নিজৰ পাপত মৰিল। আৰু ৰূবেণৰ পুত্ৰসকলে, আৰু গাদৰ পুত্ৰসকলে, আৰু মনচিৰ আধা ফৈদে উত্তৰ দিলে, আৰু ইস্ৰায়েলৰ সহস্ৰপতিসকলক ক'লে, ঈশ্বৰ ঈশ্বৰ প্ৰভু আছে, আৰু ঈশ্বৰ ঈশ্বৰ তেওঁ নিজে জানে, আৰু ইস্ৰায়েল তেওঁ নিজে জানিব; যদি বিদ্ৰোহত আমি প্ৰভুৰ সন্মুখত পাপ কৰিছোঁ, এই দিনত তেওঁ আমাক উদ্ধাৰ নকৰক। আৰু যদি আমি নিজৰ বাবে যজ্ঞবেদী নিৰ্মাণ কৰিলোঁ, যাতে প্ৰভু আমাৰ ঈশ্বৰৰ পৰা বিমুখ হ'ব পাৰোঁ, যাতে তাৰ ওপৰত হোম বলিৰ বলিদান উৎসৰ্গ কৰিব পাৰোঁ, যাতে তাৰ ওপৰত পৰিত্ৰাণৰ বলিদান কৰিব পাৰোঁ, তেন্তে প্ৰভুৱে বিচাৰ কৰিব। কিন্তু সাৱধানতাৰ কাৰণে আমি এই কৰিলোঁ, এই কথা কৈ যে, যাতে কাইলৈ তোমালোকৰ সন্তানসকলে আমাৰ সন্তানসকলক নকয়, ইস্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৰ লগত তোমালোকৰ কি সম্বন্ধ? আৰু প্ৰভুৱে আমাৰ আৰু তোমালোকৰ মাজত যৰ্দ্দনক সীমা স্থাপন কৰিলে, আৰু তোমালোকৰ প্ৰভুত কোনো অংশ নাই, আৰু তোমালোকৰ পুত্ৰসকলে আমাৰ পুত্ৰসকলক বিচ্ছিন্ন কৰিব, যাতে তেওঁলোকে প্ৰভুৰ উপাসনা নকৰে। আৰু আমি এইদৰে কৰিবলৈ কৈছিলোঁ, এই যজ্ঞবেদী নিৰ্মাণ কৰাটো

নৈবেদ্যৰ কাৰণে নহয় আৰু বলিদানৰ কাৰণেও নহয়, কিন্তু যাতে এইটো আমাৰ আৰু তোমালোকৰ মাজত সাক্ষ্য হয়, আৰু আমাৰ পিছত আমাৰ প্ৰজন্মবোৰৰ মাজত, প্ৰভুৰ সেৱা কৰিবলৈ তেওঁৰ সন্মুখত, আমাৰ নৈবেদ্যবোৰত আৰু আমাৰ বলিদানবোৰত আৰু আমাৰ শান্তিৰ বলিদানবোৰত; আৰু তোমালোকৰ সন্তানসকলে কাইলৈ আমাৰ সন্তানসকলক নক'ব, তোমালোকৰ প্ৰভুত কোনো অংশ নাই। আৰু আমি ক'লো, যদি কেতিয়াবা এনে হয় যে তেওঁলোকে আমাৰ প্ৰতি বা আমাৰ ভৱিষ্যত প্ৰজন্মসমূহৰ প্ৰতি কথা ক'ব, আৰু তেওঁলোকে ক'ব, চোৱা প্ৰভুৰ যজ্ঞবেদীৰ সাদৃশ্য, যি আমাৰ পিতৃসকলে নিৰ্মাণ কৰিছিল—এইটো নৈবেদ্যৰ কাৰণে নহয়, আৰু বলিদানৰ কাৰণেও নহয়, কিন্তু ই তোমালোকৰ মাজত আৰু আমাৰ মাজত, আৰু আমাৰ সন্তানসকলৰ মাজত এক সাক্ষ্য। সেয়েহে আমি আজিৰ দিনত প্ৰভুৰ পৰা ঘূৰি নাযাওঁ, প্ৰভুৰ পৰা বিদায় নলওঁ, যাতে আমি ফলৰ উপহাৰ, বলিদান চালামিছ আৰু পৰিত্ৰাণৰ বলিদানৰ বাবে যজ্ঞবেদী নিৰ্মাণ নকৰোঁ, কেৱল প্ৰভুৰ যজ্ঞবেদীৰ বাহিৰে যি তেওঁৰ তম্বুৰ সন্মুখত আছে। আৰু ফীনহাচ পুৰোহিতে আৰু ইস্ৰায়েলৰ সমাজৰ সকলো শাসনকৰ্তাই যিসকল তেওঁৰ সৈতে আছিল, ৰূবেণৰ পুত্ৰসকলে আৰু গাদৰ পুত্ৰসকলে আৰু মনচিৰ আধা ফৈদে কোৱা কথাবোৰ শুনি সন্তুষ্ট হ'ল। আৰু পুৰোহিত ফিনিহাচে ৰূবেণৰ পুত্ৰসকলক, গাদৰ পুত্ৰসকলক আৰু মনচিৰ আধা ফৈদক ক'লে, আজি আমি জানিলোঁ যে প্ৰভু আমাৰ লগত আছে, কাৰণ তোমালোকে প্ৰভুৰ সন্মুখত অপৰাধ কৰা নাই, আৰু তোমালোকে ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক প্ৰভুৰ হাতৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰিলা। আৰু ফিনিহাচ পুৰোহিত আৰু শাসকসকল ৰূবেণৰ পুত্ৰসকলৰ পৰা, গাদৰ পুত্ৰসকলৰ পৰা আৰু মনচিৰ আধা ফৈদৰ পৰা গিলিয়দৰ পৰা কনান দেশলৈ ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ ওচৰলৈ ঘূৰি আহিল, আৰু তেওঁলোকে তেওঁলোকক সেই কথাবোৰ ক'লে। আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকল সন্তুষ্ট হ'ল, আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ ওচৰত কথা ক'লে, আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ ঈশ্বৰক আশীৰ্বাদ কৰিলে, আৰু ক'লে যে তেওঁলোকে আৰু সিহঁতৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধলৈ উঠি নাযাব, ৰূবেণৰ পুত্ৰসকলৰ আৰু গাদৰ পুত্ৰসকলৰ আৰু মনচিৰ আধা ফৈদৰ ভূমি ধ্বংস কৰিবলৈ, আৰু তেওঁলোকে তাৰ ওপৰত বাস কৰিলে।

আৰু যিহোচূৱাই ৰূবেণ, গাদ আৰু মনচিৰ আধা ফৈদৰ যজ্ঞবেদীটোৰ নাম দিলে, আৰু ক'লে যে ই তেওঁলোকৰ মাজত সাক্ষ্য, কাৰণ প্ৰভু তেওঁলোকৰ ঈশ্বৰ।

23

আৰু বহু দিনৰ পাছত এনে ঘটিল যে প্ৰভুৱে ইস্ৰায়েলক তেওঁৰ চাৰিওফালৰ সকলো শত্ৰুৰ পৰা বিশ্ৰাম দিলে, আৰু যিহোচূৱা বৃদ্ধ হৈ বয়সত আগবঢ়া হ'ল। আৰু যিহোচূৱাই ইস্ৰায়েলৰ সকলো পুত্ৰসকলক আৰু তেওঁলোকৰ বৃদ্ধসকলৰ পৰিষদক আৰু তেওঁলোকৰ শাসনকৰ্তাসকলক আৰু তেওঁলোকৰ বিচাৰকসকলক আৰু তেওঁলোকৰ লিখকসকলক একেলগে মাতিলে, আৰু তেওঁলোকক ক'লে, মই বৃদ্ধ হৈছো আৰু দিনবোৰত আগবাঢ়িছো; কিন্তু তোমালোকে দেখিছা যিমান আমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে এই সকলো জাতিবোৰক আমাৰ মুখৰ পৰা কৰিলে, কাৰণ প্ৰভু তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিজনে তোমালোকৰ বাবে যুদ্ধ কৰিলে। চোৱা যে মই তোমালোকৰ বাবে এই বাকী থকা জাতিসমূহ তোমালোকৰ ফৈদসমূহৰ উত্তৰাধিকাৰত পেলাইছো, যৰ্দ্দানৰ পৰা সকলো জাতিসমূহ, আৰু মই সম্পূৰ্ণৰূপে ধ্বংস কৰিলো, আৰু মহান সাগৰৰ পৰা সূৰ্য্যাস্তলৈ সীমা নিৰ্ধাৰণ কৰিব। কিন্তু আমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে তেওঁলোকক আমাৰ সন্মুখৰ পৰা ধ্বংস কৰিব, যেতিয়ালৈকে তেওঁলোক বিনষ্ট নহয়, আৰু তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ বনৰীয়া জন্তুবোৰ পঠাব, যেতিয়ালৈকে তেওঁ তেওঁলোকক আৰু তেওঁলোকৰ ৰজাসকলক তোমালোকৰ সন্মুখৰ পৰা ধ্বংস নকৰে, আৰু তোমালোকে তেওঁলোকৰ ভূমি অধিকাৰ কৰিবা, যেনেকৈ আমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে তোমালোকক কৈছিল। গতিকে তোমালোকে অতি শক্তিশালী হোৱা মোচিৰ বিধান পুথিত লিখা সকলো কথা পালন কৰিবলৈ আৰু কৰিবলৈ, যাতে তোমালোকে সোঁফালে বা বাওঁফালে নুঘূৰা, যাতে তোমালোকে এই বাকী থকা জাতিবোৰৰ মাজলৈ নোসোমোৱা; আৰু তেওঁলোকৰ দেৱতাবোৰৰ নাম তোমালোকৰ মাজত উচ্চাৰণ কৰা নহ'ব, আৰু তোমালোকে সেৱা

নকৰিবা, আৰু তোমালোকে তেওঁলোকক প্ৰণিপাত নকৰিবা, কিন্তু প্ৰভু আমাৰ ঈশ্বৰৰ লগত লাগি থাকিবা, যেনেকৈ তোমালোকে আজিৰ দিনলৈকে কৰি আহিছা। আৰু প্ৰভুৱে তোমালোকৰ সন্মুখৰ পৰা মহান আৰু শক্তিশালী জাতিসমূহক ধ্বংস কৰিব, আৰু আজিৰ দিনলৈকে আমাৰ সন্মুখত কোনোৱে প্ৰতিৰোধ কৰা নাই। তোমালোকৰ এজনে হাজাৰজনক খেদিলে, কাৰণ আমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে তোমালোকৰ হৈ যুদ্ধ কৰিলে, যেনেকৈ তেওঁ আমাক কৈছিল। আৰু আমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰক প্ৰেম কৰিবলৈ অতিশয় যত্ন লোৱা। যদি তোমালোকে ঘূৰি যোৱা আৰু তোমালোকৰ লগত থকা এই বাকী থকা জাতিবোৰৰ লগত যোগ দিয়া, আৰু তেওঁলোকৰ লগত বিবাহ কৰা, আৰু তেওঁলোকৰ লগত মিহলি হোৱা আৰু তেওঁলোক তোমালোকৰ লগত, তেন্তে জানিবা যে প্ৰভুৱে তোমালোকৰ সন্মুখৰ পৰা এই জাতিবোৰক সম্পূৰ্ণৰূপে ধ্বংস কৰিবলৈ অব্যাহত নাৰাখিব; আৰু তেওঁলোক তোমালোকৰ বাবে ফান্দ হ'ব, আৰু বাধা হ'ব, আৰু তোমালোকৰ গোৰোহাত গজাল হ'ব, আৰু তোমালোকৰ চকুত কাঁড় হ'ব, যেতিয়ালৈকে তোমালোক এই ভাল ভূমিৰ পৰা নষ্ট নহোৱা, যিখন তোমালোকক প্ৰভু তোমালোকৰ ঈশ্বৰে দিছিল। মই কিন্তু যাম সেই পথেৰে, যেনেকৈ পৃথিৱীৰ সকলোৱে যায়, আৰু তোমালোকে তোমালোকৰ হৃদয়ত আৰু তোমালোকৰ আত্মাত জানিবা, কাৰণ প্ৰভু আমাৰ ঈশ্বৰে আমাৰ সম্পৰ্কীয় সকলো বিষয়ত যিবোৰ বাক্য কৈছিল, সেই সকলো বাক্যৰ পৰা এটাও বাক্য ব্যৰ্থ হোৱা নাই, সিহঁতৰ পৰা এটাও ব্যৰ্থ হোৱা নাই। আৰু যিদৰে আমাৰ ওচৰলৈ আহিছে সকলো ভাল কথা, যিবোৰ প্ৰভুৱে তোমালোকৰ ওপৰত কৈছিল, সেইদৰে প্ৰভু ঈশ্বৰে তোমালোকৰ ওপৰত আনিব সকলো বেয়া কথা যেতিয়ালৈকে তেওঁ তোমালোকক ধ্বংস নকৰে এই ভাল ভূমিৰ পৰা, যিখন প্ৰভুৱে তোমালোকক দিছিল, যেতিয়া তোমালোকে আমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ নিয়ম উলংঘন কৰা, যিটো তেওঁ আমাক আদেশ দিছিল, আৰু গৈ আন দেৱতাবোৰক সেৱা কৰা আৰু তেওঁলোকক প্ৰণিপাত কৰা।

24

আৰু যিহোচূৱাই ইস্ৰায়েলৰ সকলো ফৈদক চীলোত সংগ্ৰহ কৰিলে, আৰু তেওঁলোকৰ বৃদ্ধসকলক, তেওঁলোকৰ লিখকসকলক আৰু তেওঁলোকৰ বিচাৰকসকলক একেলগে মাতিলে, আৰু তেওঁলোকক ঈশ্বৰৰ সন্মুখত স্থাপন কৰিলে। আৰু যিহোচূৱাই সকলো লোকক ক'লে, ইস্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৱে এইবোৰ কথা কয়: প্ৰথমৰে পৰা তোমালোকৰ পিতৃসকলে নদীৰ পাৰত বাস কৰিছিল, অব্ৰাহামৰ পিতৃ তেৰহ আৰু নাহোৰৰ পিতৃ, আৰু তেওঁলোকে অন্য দেৱতাবোৰৰ সেৱা কৰিছিল। আৰু মই তোমালোকৰ পিতৃ আব্ৰাহামক নদীৰ সিপাৰৰ পৰা লৈছিলোঁ, আৰু মই তেওঁক সকলো দেশত পথ দেখু�ৱাইছিলোঁ; আৰু মই তেওঁৰ বংশ বৃদ্ধি কৰিছিলোঁ, আৰু মই তেওঁক ইচহাক দিছিলোঁ, আৰু ইচহাকক যাকোব আৰু এচৌ দিছিলোঁ; আৰু মই এচৌক চেয়ীৰ পৰ্বত উত্তৰাধিকাৰ হিচাপে তেওঁক দিছিলোঁ; আৰু যাকোব আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকল মিচৰলৈ নামি গৈছিল, আৰু তেওঁলোক তাত এটা মহান আৰু বহুত আৰু শক্তিশালী জাতি হৈছিল; আৰু মিচৰীয়াসকলে তেওঁলোককক কষ্ট দিছিল। আৰু মই মিচৰক সেই চিহ্নবোৰৰ দ্বাৰা প্ৰহাৰ কৰিলোঁ যিবোৰ মই সিহঁতৰ মাজত কৰিছিলোঁ। আৰু এই সকলৰ পাছত তেওঁ আমাৰ পিতৃসকলক মিচৰৰ পৰা বাহিৰ কৰি আনিলে, আৰু তোমালোকে ৰঙা সাগৰত প্ৰৱেশ কৰিলা, আৰু মিচৰীয়সকলে আমাৰ পিতৃসকলক ৰথ আৰু ঘোঁৰাৰে ৰঙা সাগৰলৈ খেদি গ'ল। আৰু আমি প্ৰভুৰ ওচৰত চিঞৰিলোঁ, আৰু তেওঁ আমাৰ আৰু মিচৰীয়সকলৰ মাজত মেঘ আৰু অন্ধকাৰ দিলে, আৰু তেওঁলোকৰ ওপৰত সাগৰ আনিলে, আৰু তেওঁলোকক ঢাকিলে, আৰু তোমালোকৰ চকুৱে দেখিলে প্ৰভুৱে মিচৰ দেশত যিমান কৰিলে, আৰু তোমালোক মৰুভূমিত অধিক দিন আছিলা। আৰু তেওঁ আমাক যৰ্দ্দনৰ সিপাৰে বাস কৰা ইমোৰীয়সকলৰ ভূমিলৈ আনিলে, আৰু প্ৰভুৱে তেওঁলোকক আমাৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিলে, আৰু তোমালোকে তেওঁলোকৰ ভূমি উত্তৰাধিকাৰী হ'লা, আৰু তোমালোকে তেওঁলোককক তোমালোকৰ সন্মুখৰ পৰা ধ্বংস

কৰিলা। আৰু চিপ্পোৰৰ পুত্ৰ বালাক, মোৱাবৰ ৰজাই উঠিল, আৰু ইস্ৰায়েলৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধৰ বাবে শাৰী পাতিলে, আৰু মানুহ পঠিয়াই বিলিয়মক মাতিলে আমাক শাও দিবলৈ। আৰু প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাক ধ্বংস কৰিবলৈ ইচ্ছা নকৰিলে, আৰু আশীৰ্বাদেৰে আমাক আশীৰ্বাদ কৰিলে, আৰু সিহঁতৰ হাতৰ পৰা আমাক উদ্ধাৰ কৰিলে, আৰু সিহঁতক সমৰ্পণ কৰিলে। আৰু তোমালোকে যৰ্দ্দন পাৰ কৰিলা, আৰু তোমালোকে যিৰীহোলৈ আহিলা, আৰু যিৰীহোত বাস কৰা ইমোৰীয়া, কনানীয়া, পৰিজ্জীয়া, হিব্বীয়া, যিবুচীয়া, হিত্তীয়া আৰু গিৰ্গাচীয়াসকলে আমাৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিলে, আৰু প্ৰভুৱে তেওঁলোকক আমাৰ হাতত শোধাই দিলে। আৰু তেওঁ তোমালোকৰ আগত বৰল পঠিয়ালে, আৰু আমাৰ সম্মুখৰ পৰা ইমোৰীয়াসকলৰ বাৰজন ৰজাক খেদি পঠিয়ালে, তোমাৰ তৰোৱালৰ দ্বাৰা নহয় আৰু তোমাৰ ধনু�ৰ দ্বাৰাও নহয়। আৰু তেওঁ তোমালোকক এনে ভূমি দিলে যাৰ ওপৰত তোমালোকে পৰিশ্ৰম কৰা নাছিলা, আৰু এনে নগৰবোৰ যিবোৰ তোমালোকে নিৰ্মাণ কৰা নাছিলা, আৰু তোমালোকে সেইবোৰৰ মাজত বসতি স্থাপন কৰিলা, আৰু এনে দ্ৰাক্ষাবাৰী আৰু জলফাইবাৰী যিবোৰ তোমালোকে ৰোপণ কৰা নাছিলা, সেইবোৰৰ ফল তোমালোকে খাবা। আৰু এতিয়া প্ৰভুক ভয় কৰা, আৰু তেওঁক ঋজুতা আৰু ধাৰ্মিকতাৰে সেৱা কৰা, আৰু বিদেশী দেৱতাসকলক আঁতৰাই পেলোৱা, যিসকলক আমাৰ পিতৃসকলে নদীৰ সিপাৰে আৰু মিচৰত সেৱা কৰিছিল, আৰু প্ৰভুক সেৱা কৰা। যদি তোমালোকে প্ৰভুৰ সেৱা কৰিবলৈ সন্তুষ্ট নহয়, তেন্তে আজি তোমালোকে নিজে বাছি লোৱা কাক সেৱা কৰিবা, হয় তোমালোকৰ পিতৃসকলৰ দেৱতাসকলক, যিসকল নদীৰ সিপাৰে আছিল, নহয় ইমোৰীয়াসকলৰ দেৱতাসকলক, যিসকলৰ ভূমিত তোমালোকে বাস কৰি আছা, কিন্তু মই আৰু মোৰ ঘৰে প্ৰভুৰ সেৱা কৰিম, কাৰণ তেওঁ পবিত্ৰ। আৰু মানুহে উত্তৰ দি ক'লে, আমাৰ বাবে প্ৰভুক এৰি যোৱা নহওক, যাতে আমি অন্য দেৱতাসকলৰ সেৱা কৰোঁ। প্ৰভু আমাৰ ঈশ্বৰ, তেওঁ নিজেই ঈশ্বৰ, তেওঁ নিজেই আমাক আৰু আমাৰ পিতৃসকলক মিচৰৰ পৰা উলিয়াই আনিলে, আৰু আমি যি পথেৰে গৈছিলোঁ সেই সকলো পথত আমাক ৰক্ষা কৰিলে, আৰু আমি যিবোৰ জাতিৰ মাজেৰে পাৰ হৈ আহিছিলোঁ সেই সকলোতে। আৰু

প্রভুৱে ইমোৰীয়াসকলক আৰু আমাৰ সন্মুখৰ পৰা সেই ভূমিত বাস কৰা সকলো জাতিক খেদি পঠিয়ালে, কিন্তু আমিও প্রভুৰ সেৱা কৰিম, কাৰণ তেওঁ আমাৰ ঈশ্বৰ। যিহোচূৱাই লোকসকলক ক'লে, তোমালোকে প্রভুৰ সেৱা কৰিব নোৱাৰিবা, কাৰণ তেওঁ পবিত্র ঈশ্বৰ; আৰু এইজনে উদ্যোগী হৈ তোমালোকৰ পাপবোৰ আৰু তোমালোকৰ অধর্মবোৰ ক্ষমা নকৰিব, যেতিয়া তোমালোকে প্রভুক ত্যাগ কৰিবা আৰু আন দেৱতাবোৰৰ সেৱা কৰিবা; আৰু আহি তোমালোকক ক্ষতি কৰিব আৰু তোমালোকক ধ্বংস কৰিব যিটোৰ সলনি তেওঁ তোমালোকৰ মঙ্গল কৰিছিল। আৰু মানুহবোৰে যিহোচূৱাক ক'লে, নহয়, কিন্তু আমি প্রভুৰ সেৱা কৰিম। আৰু যিহোচূৱাই লোকসকলক ক'লে, তোমালোক নিজৰ বিৰুদ্ধে সাক্ষী যে তোমালোকে প্রভুক সেৱা কৰিবলৈ তেওঁক বাছি লৈছা। আৰু এতিয়া তোমালোকৰ মাজত থকা বিদেশী দেৱতাসকলক আঁতৰাই পেলোৱা, আৰু তোমালোকৰ হৃদয় ইস্রায়েলৰ প্রভু ঈশ্বৰৰ প্রতি পোন কৰা। আৰু মানুহবোৰে যিহোচূৱাক ক'লে, আমি প্রভুৰ সেৱা কৰিম আৰু তেওঁৰ কণ্ঠস্বৰ শুনিম। আৰু যিহোচূৱাই সেই দিনা লোকসকলৰ সৈতে চুক্তি কৰিলে, আৰু চীলোত ইস্রায়েলৰ ঈশ্বৰৰ তম্বুৰ সন্মুখত তেওঁলোকক বিধান আৰু বিচাৰ দিলে। আৰু তেওঁ এই কথাবোৰ ঈশ্বৰৰ বিধান পুথিত লিখিলে, আৰু এটা ডাঙৰ শিল লৈ যিহোচূৱাই প্রভুৰ সন্মুখত থকা এলা গছৰ তলত স্থাপন কৰিলে। আৰু যিহোচূৱাই লোকসকলক ক'লে, চোৱা, এই শিলটো তোমালোকৰ মাজত সাক্ষ্য হ'ব, কাৰণ ই প্রভুৱে তাক কোৱা সকলো কথা শুনিছে, কাৰণ তেওঁ আজি তোমালোকৰ লগত কথা ক'লে, আৰু এইটো তোমালোকৰ মাজত শেষৰ দিনবোৰত সাক্ষ্য হ'ব, যেতিয়া তোমালোকে মোৰ প্রভু ঈশ্বৰৰ লগত মিছা ব্যৱহাৰ কৰিবা। আৰু যিহোচূৱাই লোকসকলক পঠিয়ালে, আৰু প্রতিজনে নিজৰ ঠাইলৈ গ'ল। আৰু ইস্রায়েলে প্রভুৰ সেৱা কৰিলে যিহোচূয়াৰ সকলো দিন, আৰু বৃদ্ধসকলৰ সকলো দিন যিসকলে যিহোচূয়াৰ পাছত সময় দীর্ঘ কৰিলে, আৰু যিসকলে প্রভুৰ সকলো কার্য দেখিলে যিবোৰ তেওঁ ইস্রায়েলৰ বাবে কৰিলে। আৰু সেইবোৰৰ পাছত এনে ঘটিল যে প্রভুৰ দাস নুনৰ পুত্র যিহোচূৱা এশ দশ বছৰ বয়সত মৃত্যু হ'ল। আৰু তেওঁলোকে তেওঁক তেওঁৰ ভাগৰ সীমাত থামনাচাৰাত ইফ্রয়িম পর্বতত গিলিয়দ পর্বতৰ উত্তৰত সমাধিস্থ

কৰিলে। আৰু ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলে যোচেফৰ হাড়বোৰ মিচৰৰ পৰা আনিলে আৰু চিখিমত সমাধিস্থ কৰিলে, সেই পথাৰৰ অংশত যিটো যাকোবে চিখিমত বাস কৰা ইমোৰীয়াসকলৰ পৰা এশ মেৰ-ছাগৰ পোৱালিৰ বিনিময়ত ক্ৰয় কৰিছিল, আৰু তেওঁ সেইটো যোচেফক অংশ হিচাপে দিছিল। আৰু এইবোৰৰ পাছত ঘটিল যে হাৰোণৰ পুত্ৰ মহাপুৰোহিত ইলিয়াজৰ মৰিল, আৰু তেওঁক তেওঁৰ পুত্ৰ ফীনহচৰ গিবিয়াত সমাধিস্থ কৰা হ'ল, যি তেওঁক ইফ্ৰয়িমৰ পৰ্বতত দিয়া হৈছিল।